{BnF

gallica
BIBLIOTHÈQUE
NUMÉRIQUE

Liturgia mozarabica... Missale mixtum... T. I. 1850.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF.Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
*La réutilisation non commerciale de ces contenus est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source.
*La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service.

Cliquer ici pour accéder aux tarifs et à la licence

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

*des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
*des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter reutilisation@bnf.fr.

PATROLOGIÆ

CURSUS COMPLETUS

SIVE

BIBLIOTHECA UNIVERSALIS, INTEGRA, UNIFORMIS, COMMODA, OECONOMICA,

OMNIUM SS. PATRUM, DOCTORUM SCRIPTORUMQUE ECCLESASTICORUM

QUI

AB ÆVO APOSTOLICO AD INNOCENTII III TEMPORA

FLORUERUNT;

RECUSIO CHRONOLOGICA

OMNIUM QUÆ EXSTITERE MONUMENTORUM CATHOLICÆ TRADITIONIS PER DUODECIM PRIORA ECCLESIÆ SÆCULA,

JUXTA EDITIONES ACCURATISSIMAS, INTER SE CUMQUE NONNULLIS CODICIBUS MANUSCRIPTIS COLLATAS, PERQUAM DILIGENTER CASTIGATA;
DISSERTATIONIBUS, COMMENTARIIS LECTIONIBUSQUE VARIANTIBUS CONTINENTER ILLUSTRATA;
OMNIBUS OPERIBUS POST AMPLISSIMAS EDITIONES QUÆ TRIBUS NOVISSIMIS SÆCULIS DEBENTUR ABSOLUTAS DETECTIS, AUCTA;
INDICIBUS PARTICULARIBUS ANALYTICIS, SINGULOS SIVE TOMOS, SIVE AUCTORES ALICUJUS MOMENTI SUBSEQUENTIBUS, DONATA;
CAPITULIS INTRA IPSUM TEXTUM RITE DISPOSITIS, NECNON ET TITULIS SINGULARUM PAGINARUM MARGINEM SUPERIOREM DISTINGUENTIBUS SUBJECTAMQUE MATERIAM SIGNIFICANTIBUS, ADORNATA;
OPERIBUS CUM DUBIIS TUM APOCRYPHIS, ALIQUA VERO AUCTORITATE IN ORDINE AD TRADITIONEM ECCLESIASTICAM POLLENTIBUS, AMPLIFICATA;
DUOBUS INDICIBUS GENERALIBUS LOCUPLETATA: ALTERO SCILICET RERUM, QUO CONSULTO, QUIDQUID UNUSQUISQUE PATRUM IN QUODLIBET THEMA SCRIPSERIT UNO INTUITU CONSPICIATUR; ALTERO SCRIPTURÆ SACRÆ, EX QUO LECTORI COMPERIRE SIT OBVIUM QUINAM PATRES ET IN QUIBUS OPERUM SUORUM LOCIS SINGULOS SINGULORUM LIBRORUM SCRIPTURÆ TEXTUS COMMENTATI SINT.
EDITIO ACCURATISSIMA, CÆTERISQUE OMNIBUS FACILE ANTEPONENDA, SI PERPENDANTUR: CHARACTERUM NITIDITAS CHARTÆ QUALITAS, INTEGRITAS TEXTUS, PERFECTIO CORRECTIONIS, OPERUM RECUSORUM TUM VARIETAS TUM NUMERUS, FORMA VOLUMINUM PERQUAM COMMODA SIBIQUE IN TOTO OPERIS DECURSU CONSTANTER SIMILIS, PRETII EXIGUITAS, PRÆSERTIMQUE ISTA COLLECTIO, UNA, METHODICA ET CHRONOLOGICA, SEXCENTORUM FRAGMENTORUM OPUSCULORUMQUE HACTENUS HIC ILLIC SPARSORUM, PRIMUM AUTEM IN NOSTRA BIBLIOTHECA, EX OPERIBUS AD OMNES ÆTATES, LOCOS, LINGUAS FORMASQUE PERTINENTIBUS, COADUNATORUM.

UNIVERSITÉ CATHOLIQUE BIBLIOTHÈQUE LILLE

SERIES SECUNDA,

IN QUA PRODEUNT PATRES, DOCTORES SCRIPTORESQUE ECCLESIÆ LATINÆ A GREGORIO MAGNO AD INNOCENTIUM III.

Accurante J.-P. Migne,

BIBLIOTHECÆ CLERI UNIVERSÆ,

SIVE

CURSUUM COMPLETORUM IN SINGULOS SCIENTIÆ ECCLESIASTICÆ RAMOS EDITORE.

PATROLOGIÆ TOMUS LXXXVI.

LITURGIÆ MOZARABICÆ

TOMUS POSTERIOR.

VENEUNT DUO TOMI 14 FRANCIS GALLICIS.

PARISIIS, VENIT APUD EDITOREM,
IN VIA DICTA D'AMBOISE, PROPE PORTAM VULGO D'*ENFER* NOMINATAM,
SEU PETIT-MONTROUGE.

1850

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

LITURGIA MOZARABICA

SECUNDUM REGULAM BEATI ISIDORI,

IN DUOS TOMOS DIVISA,

QUORUM PRIOR CONTINET

MISSALE MIXTUM

PRÆFATIONE, NOTIS ET APPENDICIBUS

AB ALEXANDRO LESLEO, S. J. SACERDOTE, ORNATUM

POSTERIOR :

BREVIARIUM GOTHICUM

OPERA

FR. ANT. LORENZANA,

TOLETANÆ ECCLESIÆ ARCHIEPISCOPI,

RECOGNITUM.

NOVA NUNC ET ACCURATIORI EDITIONE UTRUMQUE MONUMENTUM REVIVISCIT

ACCURANTE J.-P. MIGNE,

BIBLIOTHECÆ CLERI UNIVERSÆ,

SIVE

CURSUUM COMPLETORUM IN SINGULOS SCIENTIÆ ECCLESIASTICÆ RAMOS, EDITORE.

TOMUS POSTERIOR.

VENEUNT DUO VOLUMINA 14 FRANCIS GALLICIS.

PARISIIS, VENIT APUD EDITOREM,
IN VIA DICTA D'AMBOISE, PROPE PORTAM VULGO *D'ENFER* NOMINATAM,
SEU PETIT-MONTROUGE.

1850

ELENCHUS OPERUM

QUÆ IN HOC TOMO CONTINENTUR.

Descriptio officii per totum circulum anni	**Col. 47**
Psalterium.	**739**
Cantica.	**845**
Hymni Mozarabici.	**885**
Horæ canonicæ.	**939**
Commune.	**971**
Sanctorale.	**1031**

Sequitur Appendix continens FESTA ***Breviario cardinalis Ximenii addita.***

Ex typis MIGNE, au Petit-Montrouge.

FRANCISCUS ANTONIUS LORENZANA,

ARCHIEPISCOPUS TOLETANUS, HISPANIARUM PRIMAS,

LECTORI SALUTEM.

Ab hujus nostri pastoralis muneris exordio nihil altius fuit animo insitum, quam majorum sequi vestigia, præcipue clarissimi cardinalis Francisci Ximenii de Cisneros, qui pene oblitteratum Gothicum, seu Mozarabicum ritum typis mandavit, ut posteris Gothorum Patrum memoria rediret, et quasi reviviscerет honos debitus Osio, Leandro, Fulgentio, Isidoro, Braulioni, Eugenio, Helladio, Juliano, Ildephonso, et aliis Patribus de nostra Hesperia optime meritis, strenuis fidei athletis, Ecclesiarum Hispaniæ columnis, Gothicæ gentis decori, et præsidibus conciliorum.

Huic operi obnixe incumbentes, præ oculis habuimus propriisque manibus pervolvimus pervetustos Gothicos Codices veterem liturgiam redolentes, octingentis abhinc ferme annis manu exaratos, quingentis ad minus ante triste natale Lutheri, Calvini, sectariorum, et novatorum adversus sacramenta, queis sancta Mater Ecclesia mirabiliter fovetur, et nutritur, ut fidei hostes ad meliorem frugem convertantur, vel saltem sacra mysteria in tam perantiquis autographis perlegentes, obmutescant.

Ecclesia Romana, omnium mater et magistra, summopere insudavit ut sacra liturgia per universum orbem eodem ritu celebraretur, et sic una esset omnium fidelium oratio; verumtamen Missalia et Breviaria antiqua non abolevit; imo tanquam in Sacrario Psalterium secundum veterem versionem Italam ab Augustino et aliis Patribus prælaudatam retinet; in Vaticana capella præcinit, ejusque Codices in bibliotheca tanquam in scrinio pectoris recondit.

Ipsummet sacrum concil. Trid., maximam inde utilitatem provenire agnoscens, statuit: religiosos ordines ducentis ante ipsum annis peculiari Ritu utentes, eum retinere posse tam in sacrificio missæ quam in divino officio persolvendo. Ob id longissima temporis præscriptione, et immemorabili consuetudine suffulti Cistercienses, Carthusiani, eremitæ Calceati montis Carmeli, et prædicatores ordinis sancti Dominici, proprios ritus et cæremonias observant, ut insimul hoc modo in Ecclesia Dei unitas sacrificii resplendeat; et veteri ritu Romano cum politiori collato, Sponsa Christi mirabili circumdetur varietate.

Zelo fidei accensus eximius ille cardinalis Ximenius, Christianus et politicus heros, sparsos undique Gothicos, Isidorianos, seu Mozarabicos Codices in unum collegit; viros doctissimos undequaque accivit; peritiores in Mozarabico ritu sacerdotes selegit; iisque divitiis onustus, Breviarium secundum regulam sancti Isidori tandem anno 1502 prelo commisit.

Verum ne metas recti ordinis transgrediamur, primo de Etymologia hujus sancti officii, postea de rebus ad ejus antiquitatem spectantibus agemus.

Etymon igitur Mozarabici officii usurpatur secundum denominationes nationum inter quas Hispani victitabant. Revera namque ordine chronologico ritus, licet sit secundum temporum vicissitudines et prælatorum ordinationes variatus, primo denominari debet *Romanus* et *Hispanicus*, traditione descendens a sanctorum Petri et Pauli discipulis primis Ecclesiæ Hispaniæ fundatoribus et præsulibus, scilicet Torquato, Ctesiphonte, Indaletio, Hesychio, Euphrasio, Secundo, et Cæcilio, qui ad Hesperiæ nostræ oras pervenientes, eam fidei lumine illustrarunt; deinde *Gothicus*, post Reccaredi Gothorum regis ad catholicam fidem conversionem, publicamque in concil. I. Tolet. Arianæ hæreseos abjurationem.

Cum Leander et ejus frater Isidorus multa in sacra liturgia et officio depravata, corrupta, et Arianorum perfidia inversa, comperissent (incredibile namque est, a tempore Athaulfi usque ad Reccaredum, vigentibus Arianis erroribus, exsulibus episcopis catholicis, plurima in sacra autographa non irrepsisse vitia), ea a mendis expurgare, puriora reddere, et in meliorem ordinem redigere cogitarunt; cujus causa Leander et Isidorus de divinis officiis scripserunt, et totus fere scopus concil. IV Tolet., præside sancto Isidoro, fuit, ordinem in sacrificio missæ et in divinis officiis stabilire, per universam Hispaniam et Galliam extendere, deturpatamque faciem ad pristinum statum restituere.

Ob tantos exantlatos labores et diuturnas elucubrationes sancti Isidori cœpit merito ritus nuncupari *Isidorianus*, *Breviarium et officium secundum regulam beatissimi Isidori*, hoc est, secundum canones concil. IV Tolet. ab ipso præcipue elaboratos, ut pote præside concilii, et sedis apostolicæ vicario, ritus et disciplinæ ecclesiasticæ moderatione, et totius orbis fulgentissimo sidere.

Postquam misere a Mauris Hispania nostra fuit occupata, Christianique Arabibus victu, vestitu, et pluries connubio misti, inito pacis fœdere, a Maurorum regibus quasdam obtinuerunt ecclesias, suis catholicis ritibus retentis, Missale et officium *Mozarabica* fuere appellata.

Quis vel lippis oculis non videt per quadringentos ferme annos Arabici dominii in Toletana civitate occulte sacra a Christianis multoties sine præsule et sine episcopo fieri? Quis non miratur hunc ritum hac tempestate penitus non deperiisse, regii sacerdotii deficiente virtute? et si aliquoties furtim, secreto,

aut magno pretio Saracenis a Christicolis persoluto, episcopus hujus sedis Toletanæ eligebatur ; nec scholis clausis, peritiorem, nec sanctiorem, amissa libertate invenire licebat, interdicto prædicandi et docendi munere, et barbarie cunctos obnubilante.

Affulsit tandem optata dies qua inclytus Alphonsus sextus Toletum expugnavit, suamque in potestatem redegit, a sacris exorsus : Mezquita olim, sacra basilica effecta est ; e Gallia doctissimos et religiosissimos viros evocavit, ut ad episcopales cathedras eveheret ; Cluniacenses monachos, tum maxime florentes, ad canonicatus et dignitates Ecclesiæ Toletanæ adduxit ; Bernardum Toleti præsulem constituit ; sanctum Petrum Oxomæ ; alium Bernardum Segontiæ ; et sanctum Geraldum Bracaræ. Hoc ex tempore Mozarabicum officium nominatum fuit *Tolëtanum*, quia Toleti commorari Castellæ et Legionis reges, magnificareque urbem et ecclesiam cœperunt, ob loci securitatem, munitiorem et faciliorem accessum ad cætera expugnanda oppida a Mauris occupata ; et exinde urbs parva munita loco regia civitas nuncupabatur.

A tempore Alphonsi sexti usque ad catholicos reges Ferdinandum et Elisabetham, cum frui quiete ac pace Castellæ reges non potuerint, hinc inde discurrebant ; bello assueti, de expellendis Mauris ab universa Hispania sedulo cogitabant. Tenebras ignorantiæ fas non erat penitus discutere, quousque Granatensi civitate expugnata, catholici reges in melius res ordinare suis egregiis consiliariis magnis cardinalibus Petro Gonzalez de Mendoza (eoque vita functo), Francisco Ximenio de Cisneros, commendarunt. Ista clarissima Ecclesiæ lumina, universitates, collegia, xenodochia, orphanotrofia, cathedrales, et collegiatas ecclesias erigi in Hispania et in Indiis curarunt, et quædam pia egregia monumenta suis sumptibus posteris imitanda reliquere.

Cardinalis Ximenius, quasi apis argumentosa, cito selegit Biblia sacra, Missale et officium Isidoriana, ut quantocius prelo, nuper in Hispania introducto, committerentur ; nihil enim utilius, gratius et religioni commodius judicavit, quam sacros libros vegetiores et puriores omnibus fenerari.

In Editione Missalis et Breviarii Isidoriani nullatenus intendit præclarissimus hic vir aliquid detrahere auctoritati veteris Romani, quin potius extollere. Collata etenim hujus correctione cum antiquo Gothico, evidenter demonstratur Ecclesiam sponsam Christi semper et ubique unam fuisse, eodemque Spiritu coadunatam, inconsutilem, non ab hæreticis dilaceratam, divisam in partes, sortitam, et a summo usque deorsum ab illis scissam. Licet non idem modus, ordo, et Latini sermonis facundia in omnibus precibus appareat, in Gothicis tamen exemplaribus ingenuus sermo resplendet, non arte politus, sed vetustatem redolens, ob idque grammatices regulis non tam arcte astrictus, ut in uno vel altero loco hujus nostræ editionis videre licet ; cæterum, propter God. venerabilem canitiem ea illæsa reliquimus ; et ob levamen legentium, maxime recitantium, unamquamque dictionum suo proprio accentu insignivimus. In Missali autem et Breviario Romano cuncta recte satis disposita, perpolita, a pluribus mendis purgata, et vigiliis clarissimorum cardinalium Baronii, Bellarmini, et aliorum, in melius redacta ; hymni etenim sancti Ambrosii, et aliorum Patrum, ad meliorem concentum et mensuram versus fuerunt reducti, suis quique locis aptati ; ita ut et sensum retinerent, et ab oratoribus et poetis Latinis non deviarent. Hucusque de nomenclaturis hujus sancti officii.

Inter res ad antiquitatem liturgiæ Gothico-Hispanicæ spectantes, versio primum locum vindicat sibi. Tanti enim habita fuit apud veteres et neotericos versio vetus Itala, ut de ea sanctus Augustinus asserere non dubitaverit, in interpretationibus cæteris præferendam, *nam est verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ*, hacque præcipue utuntur Mozarabici sacerdotes

Hic scitu dignum est quod, ne antiqui ritus Gothico-Hispani deperiret memoria, Editionem Breviarii commisit prælaudatus Ximenius doctori Alphonso Ortizio, canonico Toletano, qui in dedicatione operis fatetur : *Officia nocturna pariterque diurna* in lucem edita *dignitate* quidem egregia, *cognitione et castigatione fuisse difficilia, diu multumque operose studio recognita : antea namque pene omnia in libris veteribus confusa, atque incognita penes eruditos jacuisse ; impensis vero et cardinalis opera suis locis quæque reposita, characteribus atque periodis distincta, verbis et sententiis dilucidata ; ac diu senio periclitata officia Isidoriana, annositate deleta, futuris sæculis sine difficultate jam perlegenda.*

Hanc provinciam edendi sacros Codices postea aggressi sunt Flaminius Nobilius, Morinus, Joannes Martianæus, Thomas Hetarneus, Faber Stapulensis, Josephus Maria Caro, cardinalis Thomasius, et Petrus Sabatier alios recensens, et merito Blanchinium extollens : ex his duobus postremis clarissimis auctoribus quidquid reperuimus ad nostram Breviarii Gothici Editionem perutile, delibavimus, non vultu ritus immutato, sed tantum correcto, collatis lectionibus cum Vaticanis Cod. Veronensibus, Corbeiensibus, Parisiensibus, sancti Germani, et aliis.

In tantum deserviit Editio versionis veteris Italæ a Petro Sabatier magno labore facta, ut ea duce non cæcutiremus, nec cæspitaremus ; nam nec verbum fere in nostro Psalterio invenimus exaratum, quod in alio ex Mss. præcipue in Bibliis Gothicis Toletanis, et in divo Augustino non legatur : hoc modo tuta nobis patuit via ad nostri Breviarii correctionem quando vel mendum typographi apparebat apertum, vel si etiam hæsitare de sensu alicujus vocis contingebat, aliis veteribus lectionibus concordantibus firmabamur.

Mirabilis multiformis gratia Dei ! Mirabilis Spiritus Paracletus septiformis munere, et multiformis dono linguarum, qui dignatus est ex visceribus sacri tex-

tus absque substantiali sententiæ mutatione tot versiones ab Ecclesia non rejectas, totque generibus linguarum depositum fidei in Mss. Gothicis Vaticani, Hispaniæ et Galliarum, nobis in hunc diem sartum tectum servare!

Ne vero vagandi licentia fidelibus indiscriminatim tribueretur, et simul hæreticorum libertas coerceretur, sacrum concilium Tridentinum privatis arbitrium judicii in sacris discernendis ademit; et ex omnibus versionibus et Editionibus sacrorum Bibliorum Vulgatam selegit, cæteris prætulit, et authenticam declaravit; ne in re tam gravi laici et feminæ judices constituerentur. Non vero alias quasdam versiones parvipendit, Italicam præcipue; imo ut hujus innotesceret antiquitas et veritas, in officio Romano ad matutinum psalmus, seu invitatorium, *Venite, exsultemus Domino*, juxta veterem versionem Italam ferme adamussim recitatur, retenta solum in die Epiphaniæ Domini Vulgata; et Gregorius Magnus utraque translatione nunc nova, nunc vetere, utebatur.

In introitu missarum videsis gradualia, et tractus ipsiusmet Missalis Romani. Passim inveniuntur versiculi secundum veterem Italam versionem, qua utitur Psalterium Gothico-Hispanum: exempli causa, in introitu Dominicæ Septuagesimæ recitantur illa verba: *Circumdederunt me gemitus mortis*, et non *doloris*, juxta Vulgatam; in communi martyrum tempore paschali, psalm. CXXXIV: *In servis suis consolabitur*; juxta Vulgatam, *deprecabitur*.

Ne videamur Psalterii Isidoriani versionem nimium extollere, et pro nostro arbitrio asserere veteri Italicæ, quam summopere, ut dictum est, Augustinus commendat, eam esse simillimam, quædam loca proferemus. In psalmo XLVII, legitur in Vulgata *odientes*, et in Psalterio Isidoriano *odio habentes*, eodem modo quo sanctus Augustinus legit. Psalmo XVIII, 3, tam in Vulgata quam aliis versionibus *eructat*, in versione vero veteri Itala legitur *eructuat*, ut etiam in Augustino; insuper, vers. 14 ejusdem psalmi, Vulgata: *Si mei non fuerint dominati*; Psalterium Isidorianum, *dominata*, sicuti Augustinus. Psalmo XX, 3, *desiderium cordis* legitur in Vulgata, et aliis quibusdam versionibus, in Psalterio vero Mozarabico *animæ*, ut in Augustino; et Ecclesia Romana in communi unius martyris pluries repetit *animæ*.

Juxta Vulgatam centum quinquaginta psalmi Davidis, seu ejus discipulorum enumerantur; tamen in nostro Psalterio Isidoriano, et in versione veteri Italica superadditur psalmus CLI, cujus initium: *Pusillus eram inter fratres meos, et adolescentior in domo patris mei*, etc., cum hac epigraphe: *Hic psalmus proprie scriptus in David extra numerum, cum pugnator esset adversus Goliam solus*; et si conferas non epigraphem, sed psalmi verba, abs dubio in versione veteri Italica (nusquam in Editione Vulgata, et aliis) eadem reperies.

Præterea sedulo scrutare psalmum CXVIII, *Beati immaculati in via*, et tot antiquitatis notas, tot annotationis numeros hebraicis, Romanis et antiquis Hispanicis litteris descriptos reperies, ut nulla remaneat dubitatio. Incipit a littera hebraica *Aleph*, sequitur numerus Romanus I, alius Hispanicus adjicitur, omnesque idem significant, scilicet numerum primum; postea indigitatur initium mysticæ significationis, et sic deinceps totus psalmus per octo versiculos successive in capita distribuitur. In versione Vulgata tantum litteræ Hebraicæ apponuntur, et illa alia in nostro Psalterio addita antiquitatem redolent. Psalmo XCV, 8, hæc verba in nostro Codice leguntur: *Dicite in nationibus: Dominus regnavit a ligno*, a Justino, Tertuliano, atque aliis Patribus tantopere commendata, et a Fortunato, in hymno *Vexilla Regis prodeunt*, hoc modo intexta:

Impleta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicens in nationibus:
Regnavit a ligno Deus;

et tamen in Vulgata non reperiuntur, ut in veteri Itala et Psalterio nostro.

Scire hic cupiet eruditus lector, a quo et quo sæculo hoc Psalterium ms. sit exaratum; et, ut ob elucidationem rei utriusque fines recti judicii non prætergrediamur, asserimus Codicem tria continere, scilicet Psalterium, cantica, et hymnos; cæterum in prælocutione acrostica hymnorum leguntur initio cujusque hexametri litteræ, ex quibus prodeunt hæc verba: *Mauricus obtante Veraniano edidyt*; ex quibus conspicuum apparet exscriptorem fuisse quemdam Mauricum, Veraniani votis, aut jussu; tamque jubentis quam exsequentis nos latet notitia; nec conjecturis locus est, cum nulla in conciliis Toletanis episcopi Veraniani mentio fiat; nam licet Mauritius, Oretanus episcopus, et Vera Tarraconen. is Toletanis conciliis subscripserint, tamen nullum ex hoc fundamentum elici potest, et tantummodo ad scripturæ signa recurrere licet.

In canticis superscriptio prophetarum inversa tibi videbitur; nam Jeremias pro Nehemia, Zacharias pro Azaria, Jeremias pro Michæa, Isaias pro Jeremia, et Osea: hoc partim exscriptoris culpa, partim aliis de causis contingere potuit; et ne supercilium extollas, illico tibi exemplum simile in nostra Vulgata occurrit; nam cap. XXVII Matth., vers. 9, hæc verba: *Acceperunt triginta argenteos pretium appretiati*, etc., relata sunt tanquam dicta a Jeremia prophetæ, illis verbis: *Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam*; quando certo constat non a Jeremia, sed a Zacharia esse prolata. Ulterius, cap. I Marci, vers. 2, apponuntur illa verba: *Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam; juxta Isaiam prophetam*, et revera sunt Malachiæ. Ad has et alias difficultates enodandas in varias expositores abeunt sententias; sed ad nostrum institutum magis arridet sanctus Hieronymus, lib. II in Amos cap. V, hisce verbis: *In omnibus Scripturis sanctis observandum est apostolos, et apostolicos viros, in ponendis testi-*

nonîs de Veteri Testamento non verba considerare, sed sensum.

Ex his colligitur Hispanicam Ecclesiam in sacrorum Bibliorum versione in plurimis adhærere veteri Italicæ, cujus mentionem sanctus Augustinus facit; et in Missali et Breviario Romanò juxta eamdem, et non alias tunc temporis vigentes, plures appositos fuisse versiculòs Clemens VIII, in bulla Romano Missali præfixa, sequentibus verbis, testatur : *Qui* (Pius V) *etsi multis propositis pœnis severissime caverit, ne illi vel adderetur, vel ulla ratione demeretur, tamen progressu temporis, sive typographorum, sive aliorum, temeritas et audacia effecit ut multi in ea quæ his proximis annis excusa sunt Missalia errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum versio, quæ etiam ante sancti Hieronymi tempora celebris habita est in Ecclesia, et ex qua omnes fere missarum introitus, et quæ dicuntur gradualia et offertoria accepta sunt, omnino sublata est..... cujus rei prætextus fuisse videtur ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum Vulgatæ Editionis revocarentur.*

Licet enim Hieronymus in sacris Scripturis exponendis doctor maximus censeri debeat, tamen in Ecclesia Latina magni ponderis semper habita est auctoritas Augustini. Nec eruditos latet Hispanicam Ecclesiam ejus opera præ oculis habuisse, cum ob propinquitatem regionum, tum ob epistolarum frequentiam, et episcoporum Africanorum cum Hispanicis communicationem.

Canticum XXIII in nostro Psalterio canticum *Tobi* C inscribitur, non *Tobiæ;* et eodem modo sanctus Augustinus, qui semper seniorem *Tobim*, juniorem *Tobiam* appellat.

Sanctus Leander apprime charus fuit, et amicitia conjunctissimus sancto Gregorio Magno, necnon sanctus Isidorus; ejus rei evidens argumentum est quod commentaria in Job papa Gregorius Leandro dicavit, eum alloquens verbis amore et reverentia plenis. Quis igitur sanæ mentis hos sanctos doctores ejusdem instituti mutuo inter se non contulisse consilia, versiones sacras, et libros, quibus fides catholica fulciretur, et Gothorum gens nuper ad fidem conversa in ea stabiliretur, opinabitur? Adducat alius simile dedicationis exemplum summi pontificis, magnique Ecclesiæ doctoris; in medium afferat alia D verba tantæ benevolentiæ plena sicut illa Gregorii ad Leandrum, ex Regist. lib. IV, epist. 46 : *Quanto ardore videre te sitiam, quia valde me diligis, in tui tabulis cordis leges; sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dictavit charitas, feci, ut Regulæ pastoralis librum, quem in episcopatus mei exordio scripsi, et libros, quos in expositionem beati Job jam dudum me fecisse cognovisti, sanctitati tuæ, communi filio Probino presbytero veniente, transmitterem.* Et in fine epistolæ, de brevitate sese excusans, hæc verba auro cedroque digna eumdem alloquens subjungit : *Ipsa charitati tuæ epistolæ meæ brevitas innotescit, quando ei parum loquor quem magis omnibus diligo.* Inter quos, quæso, Ecclesiæ Patres strictius amicitiæ vinculum usquam perlectum est?

Isidorus, etsi non discipulus, eidem summo pontifici commendatissimus fuit, qui non solum auctoritate apostolica ejus electionem confirmavit, et electum sacro pallio decoravit, sed etiam ejus in universa Hispania vicarium constituit. Non minorem Leo IV de eo opinionem concepit, qui ad Britanniæ episcopos scribens, asserit : *Isidori dicta sicut Hieronymi et Augustini retinenda esse, ubi inusitatum contigerit negotium, quod per canones minime definiri possit.* Ejus fama eo tandem excrevit, ut vix ab ejus obitu decem et sex annis elapsis, Toletana synodo duorum supra quinquaginta episcoporum plaudente, ipsoque sancto Ildephonso suffragante, *Doctor egregius, catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, et cum reverentia nominandus*, appellari meruerit.

Perfacili negotio ex hucusque dictis autumare quis poterit quot flores ex Ecclesia Romana, ejusque ritu hi sacri doctores decerpserint, cum via illis ad procuratores mittendos patebat, et iisdem in prosperis bene agendis summi pontifices maxime favebant.

Jam non demiror Psalterium juxta versionem veterem Italam, qua Hispaniarum Patres utebantur, in summi pontificis sacello, nec non Venetiis in majori ecclesia sancti Marci in hodiernum diem recitari; eodem enim spiritu Patres Hispanici agebantur, eadem apostolica disciplina dirigebantur, et a sancti Petri sede quod illis deerat mutuabantur; eademque versio quam sanctus Gregorius veterem Vulgatam, seu translationem, appellat, a sancto Augustino Itala nuncupatur.

Hactenus de versione hujus sancti officii. Nunc vero antiquitatem liturgiæ Gothico-Hispanicæ patefaciam, primo ex vetustate Codicum, secundo ex institutoribus, seu compilatoribus ejus, demumque ex notis cantus appellati Eugeniani textui appositis.

Miseranda deflendaque Hispaniarum vastatio a Saracenis facta, Hispanorum Patrum memoriam non abolevit; quamvis plurima eorum scripta, partim abrasa, partim mendis et fabulis conferta, partim deperdita, spurcata partim, et denique igni tradita, penitus oblivioni dare intenderint pagani, postliminio tamen, Mauris expulsis, opera et studio cardinalium Ximenii, Loaisæ et Aguirrii, in Editione ritus et concil. Toletanorum honos tantis Patribus est restitutus.

Si aliquod in mss. Codices mendum irrepsit, exscriptorum, non auctorum vitio est vertendum; si enim hodie cum ars typographica viget, passim in libris errores inveniuntur et menda, quid mirum si inventionis initio Missale et Breviarium Isidorianum mendis scateret quam plurimis? Nec tantum de labore nostro confidimus, ut fatum simile aliqua in parte non nobis contingat; pag. enim 59 invenitur sancti Thomæ Cantuariensis nomen, prout exstat in

Editione D. Ortizii : appositum illic aut potius ela- A psum est præter mentem nostram.

Gothici Codices, quos evolvimus, senio confecti, disrupti, lacerati, characteribus fere oblitteratis et absumptis, blattas non pascunt, sæpe enim præ manibus habentur; sed tinea et ærugo non solum membranas, papyra, ligna, etiam marmora corrodunt et demoliuntur.

Plures regnicolæ et exteri auctores absque ulla hæsitatione testantur Compluti autographa Gothica manuscripta, quæ ad excudendum Missale et Breviarium Isidorianum deservierunt, asservari. Hæc, dum essemus in præfata civitate, sedulo et avidissime quæsivimus; sed incassum exspectavimus: nec, juxta magistrum Florezium, adesse poterant; nam Toleti excusa fuerunt Missale et Breviarium, inibique propterea autographa asservari oportebat. Mœrentes, utpote tali desiderio fraudati, Bibliothecam nostræ sanctæ Ecclesiæ Toletanæ repetiimus, ubi vota nostra aliquatenus adimplevimus. B

In ea octo Codices Gothici mss. reperiuntur, quorum in uno præter septem missas a sancto Ildephonso, ut creditur, cum cantus notis compositas, continentur officia Nativitatis; Circumcisionis et Apparitionis Domini, Assumptionis beatæ Mariæ, et officium Joannis apostoli et evangelistæ; in alio officium integrum Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum exclusive; in altero, præter nonnullas missas, officium hebdomadæ majoris usque ad Pascha inclusive, et aliqua sanctorum officia; in alio officia sanctorum per annum; in alio Epistolæ et Evangelia per annum; in alio missæ sanctorum per annum; in alio denique integrum Psalterium cum canticis et hymnis. Præter nos Codices asservantur in præfata bibliotheca Gothica Biblia, quæ tempore Mahumeticæ captivitatis fuerunt propria Servandi, episcopi Astigitani; postea Joannis, episcopi Carthaginensis et Cordubensis, qui ea donavit Ecclesiæ Hispalensi, æra 1026, anno Christi 988. C

Tamen non fuco depingere faciem nujus pervetusti Codicis in animo est, nec velare quod perspicacissimis eruditorum oculis patefiet. Aliquod, licet leve, in quorumdam verborum transmutatione discrimen inter Breviarium Isidorianum prelo datum a cardinali Ximenio, et inter memoratos Codices Mss. agnoscimus; quapropter conjicere licebit, vel Alphonsum Ortizium, canonicum Toletanum, alia præ oculis habuisse autographa, nunc temporis deperdita; vel ipsummet Alphonsum, cardinalis Ximenii auctoritate munitum, in locis obscuris Psalmorum, ubi anxietate premebatur, ad Vulgatam, seu aliam, recurrisse versionem, et juxta eam quædam verba addidisse. D

Verum tam in hoc ipso, quam in festivitatibus et sanctis officio Mozarabico adjectis, ansam impugnatoribus præstitit; quia cum luce meridiana clarius sit festum Corporis Christi post Berengarii errores compositum; sanctos Thomam Cantuariensem, Franciscum, et alios, quorum in Breviario Mozarabico per annum memoria fit, multis sæculis post sanctum Isidorum Hispalensem floruisse; inde ad derogandum auctoritati Breviarii occasionem arripiunt; sed injustissime, ut pluribus rationibus comprobat et evincit præfatus R. P. Henricus Florezius.

Missale et Breviarium Romanum a summis pontificibus Pio V, Clemente VIII et Urbano VIII correctum, non desiit esse Romanum, ex vetustissimis exemplaribus deductum, et apostolorum traditione descendens, ex additione quarumdam festivitatum, quæ primis sæculis non celebrabantur, vel sanctorum nostro præsenti sæculo, vel proxime præcedentibus beatorum albo ascriptorum, de quibus missa et officium proprium recitantur. Ne fas cuiquam conjicere antiquitatem minui propter tale incrementum Ecclesiæ et majorem ritus extensionem.

Pari modo Missale et Breviarium Hispanicum talem denominationem non amisit post gentis Gothorum ad nostram catholicam fidem conversionem; nam etsi Leander, Isidorus, Ildephonsus, Eugenius et Julianus ipsum auxerunt, correxerunt, et in meliorem formam redegerunt, non tamen prioris ritus faciem immutarunt, sed venustiorem et magis decoram reddiderunt.

Gloriam patris non obumbrat filius sapiens, nec magistri fidem major discipuli perspicacia: opera servorum Dei primo plantantur, postea infunditur eis irrigatio, donec radices agant, et coalescant, ac tandem fructibus opimis gratiora utilioraque reddantur. Quanto enim altius ædificium consurgit, tanto magis principio ad ima deprimitur; prius namque rudera visceribus terræ absconduntur, ut illud postea securius et ornatiori aspectu levetur.

Sancti apostolorum discipuli per quatuor mundi partes diffusi, destructa idololatria, catholicam fidem seminantes, ordinem et officium in divinis cultibus instituerunt; et sui apostolatus ministerium et potestatem ad successores in episcopalibus sedibus transfundentes, Hispanicam Ecclesiam multiplicare et in dies augere cœperunt. Res sacras episcopi ordinabant, traditiones majorum servare et fidelium corda irrigare studebant, quin eis gentilium imperatorum sævities obfuisset, quousque, Ecclesiæ reddita pace, palam sacra peragere licebat. En series successionis apostolicæ; en in divinis officiis ab apostolis ordo descendens; en denique hæc occidua Hispaniarum plaga fidei lumine irradiata, et pulchritudine ritus decorata.

Ne vero alicui in mentem veniat hisce primis Ecclesiæ sæculis Hispanos barbaris adnumerare, meditetur, obsecro, quonam in religionis amplificatæ et instructæ statu cæteræ orbis partes manebant, quando inter omnes orbis episcopos, ex Hispania magnum Osium Cordubensem sanctus Silvester evocavit ad præsidendum suo nomine in primo œcumenico concilio Nicæno, in quo norma fidei omnibus præstanda, et prima ecclesiasticæ disciplinæ fundamenta jacienda erant. Ille magnus vir Osius ad illuminandum cæteros in Nicæno, Sardicensi, Romano, et aliis conciliis, et catechesim, a magno Constantino

fuit præelectus; ita ut ejus sapientiam mirarentur A omnes, unaque voce ad canones edicendos responderent : *Osius dixit*, *Osius respondit*. In Hispania natus; humanis litteris imbutus, et in sacra liturgia edoctus, perperam sacrum ritum ubique terrarum protendere et ordinare posset, qui in sua regione et Ecclesia negligens esset, et domui suæ præesse nesciret.

Qui adhuc hæsitaverit, perlegat verba Athanasii in Historia Arianorum ad monachos, quæ lubet afferre. *Post talia tamque multa facinora nihil se perfecisse rati impii* (Ariani) *quandiu magnus Osius eorum malignitatem expertus non esset, ad tam venerabilem senem furorem suum propagare studuerunt; non Patrem episcoporum, non confessorem virum reveriti sunt, non episcopatus tempus, in quo plus sexaginta annos exegerat, erubuere; sed, posthabitis despectisque cæteris omnibus, sola hæresis cordi fuit : homines sane qui nec Deum timent, neque hominem reverentur. Constantium igitur adeuntes, his sermonibus alloquuntur : Nihil non egimus : Romanorum episcopum in exsilium ablegavimus, et ante illum permultos alios episcopos; omnia loca formidine replevimus; sed nihil nobis tanta tua gesta juvabunt, nihildum a nobis recte factum, quandiu Osius illæsus remanserit. Nam dum apud suos ipse degit, omnes in suis Ecclesiis remanent; potest quippe ille verbo fideque sua omnes adversum nos inducere. Hic et synodis præesse solet, ejusque litteris ubique omnes obtemperant. Hic Nicænam fidem edidit, Arianosque ut hæreticos ubique traduxit. Si igitur remanserit ille, inutile nobis fuerit aliorum exsilium; mox enim de medio tollenda nostra hæresis est. Et hunc ergo* C *persequi incipias, nec virum quamvis grandævum miserere, nescit quippe nostra hæresis vel senum canitiem venerari.*

Catholica Osii doctrina veluti jure næreditario ad episcopos Hispaniæ fuit transmissa; ab Osio namque, qui obiit anno 356, ad sanctum Leandrum, a Leandro ad Isidorum, ab Isidoro ad Helladium, ab hoc ad Ildephonsum et Eugenios, ab Eugeniis ad Julianum secundum, qui in concilio Toletano XIV, jussu Leonis secundi Romani pontificis Acta sexti generalis concilii rata habuit; et cum Benedictus, Leonis successor, perlegisset illa verba Juliani Toletani de Trinitate disserentis : sapientiam ex sapientia, voluntatem ex voluntate procedere, et alia quibus affirmabat Christum Dominum ex tribus substantiis con- D stare, quæ a communi sensu Ecclesiæ Catholicæ deviare credebat, pro sustinendis his propositionibus edidit Julianus Apologeticum in concilio Toletano XV, quod Romam transmissum magni habitum est, cunctis legendum indictum, papa acclamante : *Laus tua, Deus, in fines terræ*; in vero etenim et catholico sensu Julianus et cæteri Patres Hispani eas protulerunt, ut videre est in Actis concilii XV Toletani apud cardinalem Aguirrium, qui et ejusdem Juliani apologiam inserit, in qua elucet ingenii ejus acumen, et profundissima fidei dogmatum intelligentia. Ad hæc accedit synodus Eliberitana, ineunte sæculo IV coacta, ex qua multa desumpsit universalis Ecclesia.

Si scrupulosus quispiam, facta collatione Breviarii Mozarabici editi a card. Ximenio cum Breviario ad præsens a nobis recuso, aliquantulam varietatem in quibusdam vocibus animadverterit, non vitio vertat auctoris, sed ejus qui transcripsit; non insimulet Alphonso Ortizio, sed typographis indulgeat; et certo credat olim ob defectum præli in unaquaque Toletana Mozarabica parœcia sua manuscripta sacra servari, et aliquam differentiam Ortizium agnovisse : hac anxietate pressum, ut jam diximus, et caligine involutum quædam verba juxta Vulgatam correxisse, veritum ne vocis alicujus novitate vel vocabuli transpositione inusitata versione uti et a recta semita declinare videretur. Ascribat igitur lector exscriptorum vitio varietatem quæ hodie apparere possit ob B publicam veteris Italicæ versionis Editionem juxta Mss. Vaticana, sancti Germani, Corbeiensia, Reginæ Sueciæ, et alia a Petro Sabatier in lucem edita, cum nulla in substantia differentia concipiatur, imo mirabilis in sensu conformitas cum aliqua discrepantia verborum; ita ut si sedulo perspiciatur Psalterium ms. quod in Bibliotheca sanctæ Ecclesiæ Toletanæ asservatur, verbum fere non invenietur quod in alio ex præfatis Codicibus, aut in lectione sancti Augustini, non sit transcriptum.

Additione ergo quorumdam sanctorum, qui post expulsos ex Hispania Saracenos floruerunt, Breviarii Isidoriani a magno cardinali editi auctoritas non obumbratur. Nam nec officium proprium, lectiones, responsoria aut orationes habent; sed omnia de C communi dicuntur, ut jam P. Henricus Florez sua in dissertatione de officio Mozarabico adnotavit; et hoc modo cum officium ut in plurimum secundum commune Gothicum fiat, nihil præter nomen sanctorum, exceptis quibusdam festis, fuit superadditum.

Franciscus Pisa in lucem edidit Kalendarii Gothico-Mozarabici fragmentum, quod in bibliotheca Toletana reconditur, complectens tantummodo menses Januarii et Februarii; sed cum truncum et informe appareat, et aliunde die 28 Januarii assignetur in eo festivitas sanctæ Serenæ virg. et mart., quæ nec in nostris Codicibus mss., nec in aliquo Martyrologio, ut virgo reperitur, idcirco sublestæ fidei existimatur. Et insuper 1 die Februarii in Ms. apponitur hæc inscriptio : *Caput Februarii apud Ægyptios;* quæ D festivitas nusquam legitur in nostris Codicibus, licet pro comperto habeamus Februarii initium apud eos sanctificari ad destructionem idololatriæ, festique Amburbialium principio prædicti mensis ab ethnicis celebrari soliti; in cujus locum postea successit festum Purificationis beatæ Mariæ ad abolendam raptus Proserpinæ a Plutone facti memoriam, ut ex Innocentio III, Rabano Mauro, et aliis, comprobatur, et expresse asseritur a sancto Ildephonso in sermone de Purificatione.

Alia suspicio adversus memoratum fragmentum oritur ex silentio festivitatis Purificationis beatæ Mariæ, cum aliunde assignet obitum sancti Ildephonsi, cujus in officio Gothico nulla fit mentio, et

præterea ipsemet sanctus de Purificatione sermonem ad populum habuerit.

In medio quorumdam psalmorum apponitur hoc verbum, *Diapsalma*, quod in Breviario Isidoriano a cardinali Ximenio typis edito raro invenitur, nunc vero insequendo autographum multoties reperies, denotat enim separationem inter unum et alium versiculum ejusdem psalmi; ad observationem igitur pausæ in psalmodia et ad cantum moderandum notis musicis obsequendo inserviebat.

In aliorum psalmorum medio hæc apponitur nota

℟

quæ significat idem ac *repetitio*; suis quippe omnibus litteris ligatis constat tale signum. Astringebantur etenim cantores antiphonam repetere ex verbis ipsius psalmi deductam; hocque accidebat non in brevioribus, sed in longioribus psalmis, ut quadam quiete in recitatione fruerentur, et varietate cantus fastidium allevarent.

Lubenter alias probationes ad indigitandam nostri ritus canitiem adjungemus. In Codice nuncupato Æmilianensi, quod in regio monasterio Excurialensi asservatur, ante annum millesimum septuagesimum octavum exarato, ita inscripto: *De missa apostolica in Spania ducta, Julianus et Felix*, asseritur, § 1, septem apostolicos viros Torquatum, Ctesiphontem, et alios memoratos, sacerdotium a sanctis apostolis Petro et Paulo suscepisse, et in urbibus Hispaniarum de initio vitæ immortalis prædicare cœpisse; et post pauca subjungitur: *Atque ita sicut ab apostolis missam doctrinamque acceperunt, per Hispaniam ordinatis episcopis tradiderunt.* § 2, agitur de Hispanæ Ecclesiæ officio Romæ laudato et comprobato tempore Joannis papæ, regnante Carolo Francorum rege, et Ordonio rege in civitate Legionensi. Cum enim Zanellus presbyter a præfato summo pontifice Joanne missus fuisset, ut ecclesiasticæ religionis statum ibi perquireret, et comperta fideliter apostolicæ sedi referret, injunctum sibi munus solerter exsequens, omnem ordinem ecclesiastici officii et consecrationis regulam perscrutatus, canones et omnes Sacramentorum libros perlegit; cuncta catholica fide munita inveniens, exsultavit; Domino papæ Joanni, et omni conventui Romanæ Ecclesiæ, ut invenerat, renuntiavit; audiensque hoc dominus papa, et omnis Romana Ecclesia, gratias Deo reddens, Hispanicæ Ecclesiæ officium laudavit et roboravit; hoc solo addito, *ut deinceps more apostolicæ Ecclesiæ celebrarentur secreta missæ.*

Summus pontifex Gregorius VII Alphonso Sexto Legionis regi, Sancio V, Navarræ, et episcopis in ditione sua constitutis rescribens, initio epistolæ sic eos affatur: *Cum beatus apostolus Paulus Hispaniam se adiisse significet, ac postea septem episcopos ab urbe Roma ad instruendos Hispaniæ populos a Petro et Paulo apostolis directos fuisse, qui, destructa idololatria, christianitatem fundaverunt, religionem plantaverunt, ordinem et officium in divinis cultibus agendis ostenderunt, et sanguine suo Ecclesias dedicavere, vestra diligentia non ignoret; quantam concordiam cum Romana urbe Hispaniæ in religione et ordine divini officii habuisse, satis patet.* Postea eos ad amplectendum in Hispania Romanum ritum adhortatur; et licet indicet *Hispanicum officium vesania Priscillianistarum pollutum, Arianorum perfidia depravatum, ac demum invadentibus Saracenis diminutum*, hæc verba nullo modo evertunt antea prolata; nam cura sanctorum Isidori, Ildephonsi, Juliani et aliorum Hispaniæ Patrum, omni labe, si qua inerat, fuit purgatum officium, suæque integritati et puritati restitutum, ut testatur Felix, loquens de sancto Juliano, cui congruit officium Romanum hujus sancti ex eodem Felice depromptum.

Ipsimet Romani pontifices, postmodum de sinceritate officii certiores effecti, illud iteratis diplomatibus confirmarunt; nam Julius II, anno 1508, ad preces cardinalis Ximenii officium roboravit, his verbis: *Antiquissimum et magnæ devotionis... Nos igitur qui ex debito pastoralis officii divini cultus augmentum sinceris exoptamus affectibus.... omnia et singula in dictis litteris contenta auctoritate apostolica tenore præsentium approbamus, et confirmamus.* Et anno 1512 alia bulla officium Mozarabicum communivit; quæ adeo diserta atque expressa sedis apostolicæ approbatio (ut inquit Pinius) obstruere debet omnium ora, ut nemo post illam contra restauratum officii Mozarabici usum, ejusque ministrorum fundationem, vel hiscere audeat; ob hoc Paulus III æmulum aliquem actorum Ximenii desideravit, qui sacra Mozarabum volumina rursus evulgaret; cujus vota nos adimplere curamus.

In Actis sanctorum, tom. VI Julii, tract. prævio, num. 10, de beato Jacobo apostolo, hæc apponuntur verba: *Sequitur ut apostolus ille sacros liturgiæ ritus ibidem designarit, imo etiam, quantum per commemorationis tempus licuit, tradiderit et confirmaverit, id quod circa rem præsentem a sancto Petro acceperat.* Et ibidem, num. 6: *Operam quoque suam fortasse eo contulerit sanctus Paulus.* Id ipsum aperte constat ex decretali Innocentii I.

Ipse doctor egregius, a quo præsens officium, ut diximus, nomenclaturam accepit, lib. II Offic., cap. 15, ait: *Ordo autem missæ et orationum quibus oblata a Deo sacrificia consecrantur primum a sancto Petro est institutus; cujus celebrationem uno eodemque modo universus peragit orbis.* Perpende, obsecro, Isidori sententiam. Si ejus tempore uno eodemque modo sacram liturgiam universus peragebat orbis, abs dubio Patres Hispaniæ ordine antiquo Romano sacrificium celebrabant, in nullo a sede Romana discrepantes; alioquin non *uno eodemque modo* appellaret. O miseranda Arabum ingluvies, quæ non solum quasdam pretiosissimas sacrorum Codicum reliquias fere absumpsisti, sed alias dono Dei præservatas magna caligine involutas reliquisti! intendens obruere sacras basilicas, eas devastare, civitates depopulari, et nostri ritus memoriam abolere,

dubitationis et disceptationis materiem criticis neotericis ministrasti !

Perierunt sane multa Isidori opera; sed non omnia depascere potuit illa sævities. Interierunt magna ex parte Juliani episcopi Toletani scripta; sed ejus apologia pro tribus substantiis ad suæ orthodoxæ doctrinæ ostensionem posteris intacta remansit. Pariter opera Eugenii II, episcopi Toletani, versibus et soluta oratione; Montani epistolæ; et alia nonnulla Gothorum Patrum ante Maurorum irruptionem monumenta, eorum facundiam, congruentiorem sensum, in interpretandis Scripturis uniformitatem, et sedi apostolicæ reverentiam satis ostendunt. Etiam tempore Mahumeticæ captivitatis litteras sub optimis magistris nonnulli didicerunt, fidei præceptis imbuti pro patulo docebant, et coram regibus profitebantur, ut accidit beato Eulogio electo episcopo Toletano, qui non solum sua apologia martyrum constantiam defendit, sed eorum Acta suo Memoriali illustravit, gentilicum furorem non pertimescens, suoque sanguine firmans id quod corde credebat ad justitiam, et ore confitebatur ad salutem.

Nostrum institutum majori perspicuitate elucidemus. Non asserimus Gothicum ritum quinque prioribus Ecclesiæ sæculis eumdem in omnibus sacris precibus fuisse cum Romano; sed origine, et quoad substantiam, ut innuit card. Bona (*Lib.* I *Rerum liturg.*, *cap.* 7, *num.* 5), videlicet sacrificium iisdem partibus substantialibus constasse, consecratione, oblatione, et sumptione, licet accidentalis ordo precum tam in Italia quam in Hispania tractu temporis fuerit immutatus. Nec immoramur in sustinenda opinione Cajetani Cenni, qui, loquens de missa quæ tempore sancti Isidori in Hispania celebrabatur, ita ait (*Tom. I, diss.* VII, *num.* 10) : *Plane ejus simillima, quam divus Petrus instituit; quod si admodum diversa esse videtur a Romana antiqua, ecquis an nesciat a Leone, Gelasio, Gregorio ad eam formam perductam esse, quæ hodie obtinet?* De Hispana vero secus est : *Nullum quippe ex trium pontificum Sacramentariis eam novit; sed quam prius missam a sancta sede accepit, hanc Hesperia nostra conservavit.*

Sicut in naturalibus prius est nasci, postea crescere, et ultimo perfici; ita in sacris conficiendis prior ordo ab apostolica sede natus, postea crevit, ac denique perfectus est. Gothicus ritus juxta Isidorum admodum similis Romano; loco enim superius citato inquit : *Septem esse orationes sacrificii evangelica apostolicaque doctrina commendatas, et eumdem ritum in missa Mozarabica videmus hodie servari. In prima, quæ dicitur* MISSA, *fit admonitio ad populum; in secunda, invocatio seu deprecatio ad Deum; in tertia, inscripta* POST NOMINA, *pro offerentibus exoratio; in quarta, ad pacem et unitatem; in quinta, contestatio seu illatio pro donis acceptis; in sexta* POST PRIDIE *conformitatem cum sacramento; et in septima, ad orationem Dominicam.* Ex quibus cum cardinali Bona non leviter autumamus ritum in Africa et Galliis similem fuisse illi qui in Hispania Mozarabicus dictus est; et de Galliis perspicuum est testimonium epistola Caroli Calvi, cujus verba affert cl. Mabillon, in tractatu de Liturgia; nam cum in regis præsentia peregissent sacrosanctum missæ sacrificium quidam sacerdotes Hispani, postquam Galli amplexati erant Ritum Romanum a temporibus Pipini, se vidisse ritum avorum suorum testatus est.

Quoad officium canonicum, seu Breviarium Isidorianum, priorum sæculorum penetralia non opus est perscrutari; neque ad comprobandam unitatem et conformitatem cum pervetusto Romano scrinia archiviorum evolvere; iisdem namque horis constat; et si auroram adjiciunt, id profecto primis Ecclesiæ sæculis usitatum videmus, in quibus fideles ad primitias lucis Deo persolvendas, initio auroræ assurgebant. Ad ordinem autem quod spectat, successu temporis varietas inducta conspicitur, partim a monachis descendens, partim propter devotionem augendam, quasi dicamus auctus, et locupletatus sacer ritus, et a summis pontificibus adoptatus.

Cum igitur in Psalterio Isidoriano commendatissimam versionem veterem Italicam habeamus, et aliunde in fine cujuslibet psalmi dicatur *Gloria et honor Patri, et Filio, et Spiritui sancto*, juxta articulum 14 concil. III Toletani, in fidei professione, et canone 15 concil. IV, præside sancto Isidoro, dubitandi locus non est, usque ad tempora card. Ximenii integrum et absque ulla substantiali mutatione perdurasse; nec eam inducere posse festivitates desumptas a cardinali Ximenio ex ritu antiquo Toletano, cujus Missale postea typis ediderunt cardinales Joannes de Tavera, et Martinez Siliceo, ante correctionem Pii V.

Psalmorum usum cum cantu in principio, et, quando illi sunt longiores, cum *pausa* aliquoties circa medietatem (quod diapsalma vocabant, ut dictum est), ætate sancti Isidori fuisse, sicut apparebit in Psalterio, prout in autographo a nobis edito exstat, ipsemet sanctus doctor demonstrat (*Lib.* I *de divin. Offic.*, *cap.* 1, § 1, *de psalmis*), his verbis : *Propter carnales autem in Ecclesia, non propter spirituales consuetudo est instituta canendi; ut quia verbis non compunguntur, suavitate modulaminis moveantur... nam in ipsis* (juxta Augustinum) *dictis sanctis religiosius et ardentius moventur animi nostri ad flammam pietatis cum cantatur, quam si non cantetur. Omnes enim affectus nostri* (rursus Isidorus) *pro sonorum diversitate, vel novitate, nescio qua occulta familiaritate excitantur magis, cum suavi et artificiosa voce cantatur.*

Hymnorum mentionem facit sanctus doctor in sequenti §, primos eorum compositores recensens, Hilarium scilicet episcopum Pictaviensem eloquentia conspicuum, et Ambrosium Mediolanensem, quem virum magnæ gloriæ in Christo vocat, clarissimum doctorem in Ecclesia, et in hujusmodi carminum compositione copiosum; *atque inde, ex ejus nomine, hymni Ambrosiani appellantur; et ejus celebritatis devotio primum in Ecclesia Mediolanensi, postea per totius Occidentis Ecclesias observatur.* Nunc igitur lectorem exoramus, ut oculos ad hymnos præsentis ritus Isido-

riani convertat, et eosdem, quos sanctus Isidorus referri recitari comperiet; et si alii inveniuntur, a Prudentio Hispano, qui floruit sæculo IV, fuerunt compositi.

In sancti Jacobi hymno undecim apostoli tantummodo enumerantur, et silentio auctor, sive exscriptor (quod verisimilius est), Judam Thaddæum præterit: videsis prologum expositionis in Apocalypsim sancti Beati Liebanensis, nuper a R. P. Florezio in lucem editæ, lib. II; nec statim expavescas, sed potius antiquitatem mirare; nam licet card. Ximenius in corpore hymni hunc defectum suppleverit addendo sanctum Thaddæum, similiterque Pater Florezius in margine adnotaverit hæc verba: *Prætermissus Judas* Thaddæus; tamen, si conjecturis fas est, ignorantiæ, nimiæ pietati, et exscriptoris vitio tempore Mahumeticæ captivitatis debes vertere, non auctoris; ille enim, errore captus, timuit ubi non erat timor, ne sanctus Judas cum traditore confunderetur.

In præfato Psalterio *mici* pro *mihi*, *macina* pro *machina* semper scribitur; aliquoties *b* pro *v*, vel e contra, *Josep* pro *Joseph*; *Asap* pro *Asaph*, *tropeum* pro *trophæum*, et alia his simillima, prætermittendo aspirationem litteræ *h*, reperies; et hoc evidens est signum Gothicæ pronuntiationis et scripturæ; lingua etenim vernacula illorum gutturalis magna cum difficultate Latino ingenuo sermoni assuefiebat; et ob hoc rudes exscriptores pervetusti ritus memorata verba apposuerunt, ut videre est in aliis ejusdem ætatis Codicibus; et ne offendiculum sacerdotibus Mozarabicis remaneret, correcta sunt in Psalterio præfata verba.

Hucusque omnes studiosi solemnitates, seu sanctorum festivitates, quas Patres Gothici celebrabant, avidissime scire cupiebant; ex ipso enim Breviario a card. Ximenio typis exarato decerpere non poterant; ibi invenitur, ut diximus, festum sanctissimi Corporis Christi sæculo XIII ab Urbano IV, ad abolendum Berengarii errorem institutum; inibi in festivitatibus per annum plures in communi sanctorum reperiuntur sancti de quibus tempore Gothorum nullatenus officium fiebat; imo quidam post multa sæcula floruerunt; nunc autem ex pervetustis nostris Codicibus manuscriptis secernuntur festivitates, de quibus tempore Gothorum, seu paulo ante Maurorum invasionem agebatur; facilique negotio percallebunt id quod optabant: nam hymni in corpore Breviarii et post cantica appositi vetustati ritus omnes congruunt; nec ullus, ut exstat in Codice, est prætermissus; et ne repetitio fastidium generet, quando hymni sunt in corpore Breviarii, fit remissio ad propriam festivitatem; nam licet in quibusdam verbis discrepet Editio card. Ximenii a nostro Codice Ms., cum in modico appareat discrimen, non est justa causa præfatos hymnos corrigendi.

Non leve ad asserendam nostri Codicis vetustatem argumentum insurgit ex numero et ordine horarum canonicarum ad quas aptatur hymnus, et priorum Ecclesiæ sæculorum nobis speciem referunt; primo etenim in calce nostri Codicis non solum horas matutinas et laudum invenies, sed etiam hymnos ad primam noctis vigiliam; ad galli cantum, quod erat circa medium noctis, et pullorum cantum, quod erat circa exsurgentem auroram; hunc secundum, ut a galli cantu mediæ noctis discernerent hymnum pullorum cantus appellabant.

Insuper his addebant alias horas, ut duodecim diei in sacris hymnis transigerent juxta illam Domini nostri Jesu Christi sententiam: *Nonne duodecim sunt horæ diei?* et aliam parabolam vineæ, ad quam excolendam operarios conduxit non solum ad horam nonam, sed etiam ad decimam et undecimam, ut mistri Domini meditarentur in lege ejus die ac nocte, et cultui divino vacarent. Ob hanc rationem perleges hymnos ad galli cantum circa mediam noctem, ad pullorum cantum circa initium surgentis auroræ, ad primam *Jam lucis orto sidere*, ad tertiam circa horam diei nonam, ad quartam circa horam decimam, ad sextam circa duodecimam, ad septimam circa horam secundam vesperis, ad nonam circa tertiam, ad decimam circa quartam, ad undecimam circa quintam, ad duodecimam circa sextam, ad vesperas circa solis occasum. Ante completorium etiam hymnus cum precibus recitabatur; et denique ad completorium ante somnum, ad lectumque parati habitationes aqua benedicta aspergebant, Deumque deprecabantur, ut procul recederent noctium phantasmata, cum pace dormirent, corpora ne polluerentur, et evigilarent cum Christo.

Perpende, quæso, hanc diei noctisque sacram distributionem: cum horis canonicis confer, quas post sæculum VI fideles observabant; perscrutare monachorum Orientis consuetudinem, nec non per antiquas monasterii Lirinensis, et aliorum constitutiones; et cum in nostro Gothico ritu videris, apage omnem anxietatem de ejus veneranda canitie. Potuerunt sane temporum injuria quædam membranacea folia deperire; potuit Maurorum sævities et barbaries per multa Gothorum monumenta delere; exscriptorum ignorantia Latini sermonis menda admiscere potuit; sed nullo modo abolere potuerunt nostrum Codicem manuscriptum aureum, ex quo tanquam ex ungue conjicitur antiquitas nostri ritus Isidoriani, adhuc dominationis Arabicæ tempore transcripti, hodiernum usque in diem exstantis.

Nonnulli, errore decepti, concilia Toletana temporibus Gothorum celebrata potius comitia regia quam concilia fuisse dixerunt: eo nixi fundamento, quia sæpius cum juramentum fidelitatis regibus electis præstabatur, tum quia multoties de regni gubernatione cum rege et proceribus agebatur; jam quoniam reges et magnates cum Patribus subscribebant; jam quia tomum regium ante initium synodi offerebant; jam denique quoniam decretum de confirmatione concilii apponebant. Sed nihil horum tam sacris Patrum Gothorum cœtibus, aut sacræ eorum liturgiæ adversatur, præcipue cum centum et septuaginta sex canones e concilis Toletanis, et sancto Isidore

desumptos, a Gratiano collectos palam edoceri Ecclesia Romana permiserit, eis auctoritatem suam impertiverit, et suos fecerit; aliunde cum in Ecclesia novum non sit in Patrum synodis ex voluntate principum sacris admiscere quasdam publicas ordinationes, hæ præsertim locum habebant in electionibus regum Gothorum, ut episcoporum exemplo cæteri vassalli principibus libentius et facilius obedirent, riteque factam electionem tuto et pro patulo faterentur; idemque in antiquis Pontificalibus et Capitularibus Caroli Magni videmus.

In hujus rei evidens argumentum ea erat inter sacerdotium et imperium concordia, ut statuta et sacræ preces miro fœdere utramque potestatem copularent; ideo hymni in *ordinatione et natalitio regis*, de *profectione exercitus*, *qui usque in reversionem diebus litaniarum dicendus est*, item *pro varia clade*, vetustissimi sunt, Gothorum proprii; nec ullus qui eos legerit inficias ibit; et ne ambigendi relinqueretur occasio, typis illos excudimus. Utinam Alphonsus Ortizius sic fecisset, ut omnis nebula dubietatis dispareret.

Quam plurimum desudat ingenium P. Florezii in vindicandis quatuor versibus hymni sancti Tyrsi mentionem facientibus episcopi Cixillæ. Pro certo supponit eos in vetustioribus Mss. Toletanis reperiri; et ne quis in posterum decipiatur, animavertimus in nostris Mss. (quorum sæpe meminimus) nullatenus illa inveniri verba :

> Templum hoc, Domine, Cixilla condidit,
> Dignam hic habeat sortem ;
> In cætera cum summis civibus cantica præcinat,
> Gaudens perpetuis sæculis omnibus.

Ex hoc vinculo lector solutus non eget alio testimonio, ut nostri ritus veritatem astruat; et quamvis cardinalis Baronius hunc sanctum Tyrsum assignet ad diem 24 Januarii, ut videre est in notis ad Martyrologium hujus diei, nihilominus in nostro Ms. et officio Gothico obtinet locum in die 28 prædicti mensis, quo etiam fit mentio sancti Leucii mart., ejusdem sancti Tyrsi in passione socii, ut apparet ex hymno.

Versati in lectione operum sancti Isidori, ibi testimonium ejus sapientiæ invenient, et omne dubium erga nostrum ritum et omnigenam ejus eruditionem evanescet : de artibus liberalibus ut sapientior neotericus egit, et de officiis ecclesiasticis juxta aurea prima Romanorum sæcula; idemmet ut vicarius apostolicus concil. nationali Toletano IV præsedit; et his egregiis factis incredibile est eloquentiæ flumen in omnes non diffudisse, præsertim circa sacram liturgiam et divina officia ordinanda.

In autographo manuscripto, quod præ oculis habemus ad Editionem hujus Breviarii, signa non obscura hujus rei apparent; indigitabimus aliqua, ut cæterorum similitudo cum ritu vere et merito Isidoriano nuncupato possit cognosci. Sic primum ad denotandum paragraphum, ut res a rebus quæ in connexo concurrunt separentur, hæc nota Γ apponitur a sancto Isidoro, cap. 20; denotat enim diversitatem sermonis; et eamdemmet in nostro autographo Ms. ad divisionem tractatus, seu ante initium numeri psalmorum, invenies.

Alia conspicitur nota hujuscemodi figuræ ⅁, quam denominat Phietro, quæ ponitur ad denotandam sollicitudinem ubi aliquid obscuritatis est; et eadem ipsa aliquando modica mutatione in nostro autographo Ms. ponitur.

Cantus absque clave et lineis hodierno tempore insusitatus, sic in nostro autographo apparet solis constans musicæ punctis, quæ distinctim et aperte juxta Isidorum dignoscebantur in tribus partibus musicæ, scilicet harmonica, rythmica, et metrica. Quod ad harmonicam pertinet, hæc ad omnes qui voce propria canunt ex animo et ardore motum facit, et ex motu sonum : *Tonus* autem secundum Isidorum lib. III Etymol., cap. 22, *est acuta enuntiatio vocis, harmoniæ differentia et quantitas, quæ in vocis accentu vel tenore consistit; cujus genera in quindecim partes musici diviserunt, ex quibus hyperlydius novissimus et acutissimus, hypodorius omnium gravissimus est. Cantus est igitur inflexio vocis* juxta regulas a sancto Isidoro positas; nam sonus directus est, et sonus præcedit cantum.

Non latebat sanctum doctorem inter voces suaves et pingues differentia; mirifice enim definit vocem acutam, tenuem, altam, duram, asperam, cæcam, vinnolatam et perfectam, quæ est alta, suavis, et clara : alta, ut in sublime sufficiat; clara, ut aures impleat, et suavis, ut audientium animis blandiatur.

Ad dignoscendos musicos numeros quasdam regulas arithmeticas affert sanctus Isidorus, quæ peritissimo in musices arte hodie arridebunt. *Numeros* (ait lib. cit., cap. 23) *secundum musicam ita quæres. Positis extremis, ut puta* 6 *et* 12, *vides quot monadibus superetur* 6 *a* 12, *et est* 6 *monadibus; ducis per quadratum, sexies seni faciunt* 36. *Conjungis extrema illa prima* 6 *ac* 12, *simul efficiunt* 18. *Partiris* 36 *per* 18, *efficitur dipondius. Hos jungis cum summa minore, scilicet* 6, *erunt* 8, *et erit medium inter* 6 *et* 12. *Propterea quod* 8 *superant* 6 *duabus monadibus, id est, tertia de sex, et superantur* 8 *a* 12 *quatuor monadibus tertia portione. Qua parte ergo superat, eadem superatur.* Quid ultra fatescimus, si lectoribus patet via ut rimentur sententias Isidori?

Concordia operum sancti Isidori cum hoc nostro Breviario maxime elucet in inscriptione lectionis Ecclesiastici, quæ in Breviario hanc epigraphem habet : *Lectio lib. Ecclesiastici Salomonis;* et cum apud omnes constet librum Ecclesiastici a Jesu filio Sirach Hierosolymita, non vero a Salomone fuisse compositum, statim difficultas insurgit : quomodo sic in Breviario indigitatur. Ad quod respondet sanctus Isidorus, lib. Proœmiorum Veteris Testam., § *De Ecclesiastico : Propter nimiam sensus similitudinem et eloquii parilitatem Salomonis titulo prænotatur.*

Nos abs re immorabimur ulterius in propugnanda antiquitate Isidoriani ritus, ex conformitate, quæ cernitur in Psalterio juxta veterem Italam versionem,

quibusdam verbis mutuatis a translatione sancti Hieronymi, ex notis ad exarandos characteres, ex cantu et modulatione, cujus tibi specimen præbemus, ex similitudine liturgiæ, et officii Gallicani editi a Patre Blanchinii, et a Pinio illustrati, præcipue ex orationibus Breviarii, in quibus levis diversitas inter Codices Veronenses et nostros animadvertitur; et denique ex simplicitate verborum hymnorum Ambrosii, et aliorum Patrum, prout ab ipsis prodierunt.

Nemo sensatus sanctum Ambrosium, politioribus litteris imbutum, grammatices et poetices præcepta percalluisse negabit; et cum viderit aliquis hymnos ab hoc clarissimo doctore compositos inconcinnatos, non mensuræ astrictos, intelligat id multis de causis accidisse. Primo, quia non tam regulas quam sententias, ut ait de seipso Augustinus, servare intendit; secundo, exscriptorum culpa et neglectu, qui de uno in alium transfundentes, et augentes errores, faciem et auctoris sensum penitus deturpant et immutant; ita ut sequentibus sæculis nec scopum sermonis auspicari liceat, nec conjicere sensum. Tribuant igitur noxam prudentes critici voragini blattarum, notariorum mendis, ignorantiæ traductorum, aliisque calami et preli defectibus, et mirentur ad nos ut exstant pervenisse.

Exemplis res clarior fiet. Septuaginta interpretes, ut aiunt, unus seorsim ab alio, sive uno in loco, sive in dissitis, a Ptolomæo Philadelpho positi; libros sacros illis traditos in Græcum quasi miraculo verterunt: magna cura, solertia et sollicitudine in bibliotheca imperatoria servatos, neminem latet; de Judæorum et Christianorum in exemplaribus ad litteram assequendis studio ambigere non licet; et tamen postea prodiere in Oriente tot fereque innumerabiles versiones Origenis, Hieronymi, Aquilæ, Theodotionis, et incognitorum cum rabbinorum, tum Latinorum, ut synodus Tridentina opinandi licentiam cohibere judicarit, et textum juxta Vulgatam authenticum declarare.

Nostra ætate inter expositores et theologos disceptatur an illa verba, *Et tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus*, sint necne in corpore vel in nota marginali Epist. I, cap. v, sancti Joannis; nam in quibusdam Bibliis in corpore, in aliis in margine apponuntur; similiter, an inscriptio Symboli sancti Athanasii sit revera hujus sancti Patris in totum, vel in partem; an canticum *Te Deum laudamus* merito Ambrosio et Augustino ascribatur, et alia simillima. Si igitur hæc a Patribus et doctoribus transcripta in trutinam post tot transacta sæcula reducuntur, quid miramur menda et inversiones clausularum et orationum in officio Gothico inveniri, partim tempore Mahumeticæ dominationis, partim immediate post ipsam excussam transcripto?

Sanctus Isidorus Breviarii Gothici non est unicus auctor, nec uno tempore liturgia quam in Missali cernimus Isidoriano instituta; ordo quoque in horis canonicis persolvendis non uno ictu fuit perpolitus, sed tractu temporis Gothici Patres et doctores partim antiquum Romanum ritum retinuere; partim ex Ambrosio et aliis Italiæ doctoribus decerpsere, partimque de suo addidere; nam cum facultas cuilibet episcopo ad divini cultus ordinationem tribueretur, liberum erat insignioribus Ecclesiæ prælatis orationes componere, et preces ordinare.

Ecclesia Romana plurima desumpsisse ex aliis orbis Ecclesiis fateri non dedignatur. Idemmet Gregorius Magnus detractoribus respondit non solum in ordine missæ ex Ecclesia Græca quædam delibasse, ut trinam Græcam repetitionem *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison*, nec non *Sanctus, Sanctus, Sanctus*, quæ illis Græcorum *Agios, Agios, Agios* respondent, sed etiam ex Ecclesiis Mediolanensi, Hispanica et Gallicana. Et dum Augustino, Anglorum episcopo, rescripsit, optionem assumendi ordinem e qualibet Ecclesia sive Gallicana, sive Romana, eidem indulsit.

Litaniæ, seu Rogationes majores, a sancto Mamerto, Viennensi episcopo, fuerunt institutæ; hymni fere omnes sunt compositi a beato Ambrosio, Hilario, Prudentio, et aliis privatis doctoribus; Commemoratio omnium defunctorum a sancto Odilone Cluniacensi abbate die 2 Novembris inducta; et tamen hæc omnia Ecclesia Romana merito adoptavit.

In Symbolo quod in Ecclesia canitur, processionem Spiritus sancti a Patre et Filio per illa verba, *Qui a Patre Filioque procedit*, primo a Patribus in conc. III Toletano solemniter fuisse conclamatam, omnes ultro fatentur; et admodum verisimile est Romanam Ecclesiam, dum decrevit ut in fine cujusque psalmi diceretur *Gloria Patri*, etc., secutam fuisse Patrum Hispanorum consuetudinem in concilio IV Toletano stabilitam, ut semper in terminatione psalmorum pronuntiarentur verba Apocalypsis *Gloria et honor*, etc. Et si sanctus Damasus Hispanus fuit auctor, majorem vim habebit nostra assertio.

Latini a Græcis quasdam festivitates, et simul Græci a Latinis, sunt mutuati, quin ob hoc uniuscujusque Ecclesiæ officium confundatur, aut antiquitati liturgiæ Romanæ, vel sanctorum Gregorii Mag. Joannis Chrysost., vel Isidori, aliquid detrahatur.

Signa denique non æquivoca revelemus queis nostrum Gothicum ritum nullatenus immutatum exhibemus. Primum: Psalterium typis editum est eisdem verbis quibus invenitur exaratum in pervetusto Codice Gothico Toletano. Secundum, orationes de tempore per anni circulum, paucis verbis exceptis, cum ritu Veronensi et aliis Gothicis congruunt, ut Blanchinum et Pinium legentibus perspicuum fiet. Tertium, ordo in precibus, et denique omnia in Breviario Isidoriano apposita, cum decretis concil. IV Toletani conveniunt.

Loca sancti Isidori de divinis Officiis iterum perscrutemur, et luce meridiana clarius hunc nostrum ritum Gothicum aspiciemus. Libro I de eccl. Offic., cap. 5, loquendo de psalmis, asserit: *Psalterium cantilenarum suavium ab Ecclesia frequentari, quo facilius animi ad compunctionem flectantur.* En *melodia*, quæ usque hodie in nostra Ecclesia Toletana, ut cantus Gothici exuviæ, in quibusdam versiculis et respon-

sonis retinetur, assignato cantus melodici magistro, eum puerulos edocente, cum et hæc praxis jam in aliis Ecclesiis quæ cantum Gregorianum sunt in omnibus amplexatæ sit oblitterata.

Transeamus ad alia sancti Isidori testimonia. Cum cap. 10, de lectionibus, prius, ut ab auditoribus lectiones percipiantur, silentium commendet, hæc apponit verba : *Ideo et diaconus clara voce silentium admonet.* En verba quæ diaconus ante lectiones in ritu Mozarabico multoties repetit hoc modo : *Silentium facite*, quæ, ni fallor, in recentiore ordine Romano non perlegimus.

Cap. 11, de libris Testamentorum pro certo supponit pronuntiari, et cantari lectiones ex utroque Testamento, Veteri et Novo; et hoc quidem in sacrificio missæ secundum ritum Gothicum adamussim servatur; nam prima Epistola de Veteri, et secunda de Novo Testamento desumitur.

Tandem, ut alia prætereamus, cap. 13, de laudibus, hoc est *alleluia*, seu *lauda*, ut sacerdotes Mozarabici vocant, ait sanctus doctor : *In Africanis regionibus non omni tempore, sed tantum Dominicis diebus, et quinquaginta post Resurrectionem* ALLELUIA *cantatur pro significatione futuræ Resurrectionis et lætitiæ; verum apud nos, secundum antiquam Hispaniarum traditionem, præter dies jejuniorum, vel Quadragesimæ, omni tempore canitur* ALLELUIA; *scriptum est enim :* SEMPER LAUS EJUS IN ORE MEO. En fundamentum et ratio quare Mozarabici etiam in missa defunctorum canunt *alleluia*, quod tot ante retro sæculis in Ecclesia Romana in desuetudinem abiit.

In canticis mss. hujus nostri Breviarii animadverte a cantico LVIII usque ad ultimum exclusive, et postquam adnotatur liber sacræ Scripturæ e quo desumptum est, apponi hanc notam in primo : XVIII. *Præceptum*; in seqnenti : XXXV. *In tuo*, et in margine hoc signum ℣, quod in nostris Mss. significat *matutinum*; ut indicarent lectoribus cantica laudibus præfinita, et simul antiphonas psalmis respondentes : videsis hæc verba *præceptum*, *in tuo*, esse principium antiphonarum quæ præcedunt psalmos; idemque accidit in canticis.

Sabbato Dominicæ tertiæ Quadragesimæ, ad horam tertiæ, assignatur lectio desumpta ex cap. XXIV Prov.; et in illo vers. : *Septies cadit justus*, adjicitur verbum *in die*, quod non reperies in Vulgata, aut alia translatione Bibliorum.

Feria 5 ante Pentecosten prima ad nonam oratio clarissime videtur deducta ex sancto Aug. ad illa verba psalm. LXXI : *Suscipiant montes pacem, et colles justitiam;* quæ verba ita interpretatur sanctus doctor, tract. I. super Evang. sancti Joan. : *Montes excelsæ animæ sunt, colles parvulæ animæ sunt. Sed ideo montes excipiunt pacem, ut colles possint excipere justitiam. Quæ est justitia, quam colles excipiunt? fides.... Non autem exciperent minores animæ fidem, nisi majores animæ, quæ montes dictæ sunt, ab ipsa sapientia illustrarentur, ut possint parvulis trajicere quod possint parvuli capere, et vivere ex fide colles, quia montes pacem suscipiunt.*

En quomodo oratio Breviarii Gothici mirabili brevitate præfatam expositionem complectitur : *Suscipiant montes*, inquit, *pacem..... qui primordiali radio inlustrati sunt fidei, ut ex sublimitate sanctorum descendat justitia collium;* et si percurreris officium Gothicum Isidorianum, auctoritatibus sancti Augustini refertum invenies.

In officio mortuorum hujus nostri Breviarii Gothici ponuntur preces cum superscriptione *Abicidaria*, et antea *Psalmi David*, absque numeratione, sed solum insequendo litteras abecedarii, ita ut sub unoquoque inscripto psalmo tantum inveniantur versiculi incipientes sub una eademque littera, desumendo eos ex toto Psalterio Davidico; exempli causa, primus psalmus mortuorum incipit : *Eripe animam meam ab impio*, et cæteri versiculi sub eadem littera *E* incipiunt; secundus psalmus incipit : *Usquequo exaltabitur*, et cum littera U prosequuntur omnes versiculi. Totum hoc conforme est compositioni psalmi adversus Donatistas ab Augustino facti sub litteris abecedarii; et ob hoc nuncupatur psalmus abecedarius, licet in Editione cardinalis Ximenii, et in præsenti, ne longiores fierent, quidam versiculi non comprehendantur sub una littera.

Ex duobus libris sancti Isidori de Origine officiorum, plurima desumpsit Babanus Maurus; et Patres in Aquisgranensi synodo coacti, cum sibi regulam canonicorum scribendam sumpsissent, cernentes valde utiles et accommodatos libros sancti Isidori de Officiis, ad reformandos et instruendos viros, in suam illam regulam fere eos transcripserunt; propterea Isidorum clero, et monachis non tantum in Hispaniis, sed aliis provinciis normam præscripsisse, tuto asserimus.

Ex his omnibus liquet Breviarium Mozarabicum a cardinali Ximenio secundum regulam beati Isidori recte inscriptum fuisse; hic enim sanctus Doctor, licet auctor ritus non fuisset, sicut nec Gregorius Magnus cantus Gregoriani, tamen a correctoribus et ordinatoribus nomenclaturam sumpsere; nec Dionysius Exiguus fuit primus computator cursus anni solaris et lunaris ad Paschatis celebrationem; nec Gratianus primus fuit canonum compilator; nec Baronius primus Annalium ecclesiasticorum scriptor; et jure sibi talia nomina vindicavere, cum propter suas lucubrationes majori studio elaboratas, tum ob majorem ordinem et materiæ dispositionem : pariter noster Isidorus, licet non primus liturgiæ Gothicæ institutor, nec horarum canonicarum auctor, fuit saltem utriusque ordinator et corrector.

Indulgeat, quæso, prudentissimus lector temporum injuriæ, vicissitudini rerum, varietati dominorum Hispaniæ : et placido vultu perleget variantes lectiones, quibus historici premuntur, et liturgici innodantur, ut ad scopum veritatis pervenire valeant.

Solertia ad præsentem editionem nobis præstita pa-
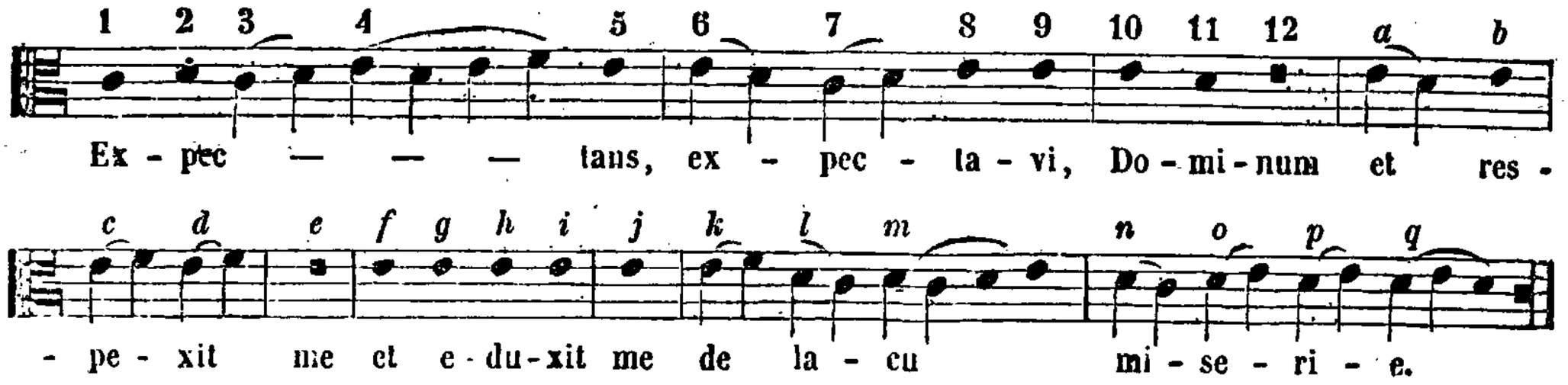
rum profuisset, si alio.um consilio et opera non levaremur ; scito ergo nec sumptui nec labori pepercisse : Toleti coegimus cœtum sapientum virorum dignitatum et canonicorum hujus nostræ sanctæ Ecclesiæ ; Matritique alios valde probatos viros consuluimus, de quibus unus præcipue invigilavit in cavendis typographicis mendis.

Si tot tantisque pervigiliis adhuc, perspicacissime lector, in aliquo offenderis, ne antevertas judicium, nisi prius proprio intuitu autographa rimeris. Vale.

CANTUS EUGENIANI SEU MELODICI EXPLANATIO

FACTA A DIVO HIERONYMO ROMERO,

SANCTÆ ECCLESIÆ TOLETANÆ HISPANIARUM PRIMATIS PORTIONARIO, ET CANTUS MELODICI MAGISTRO.

Apud omnes constat systema maximum, immutabile diatonicum, seu Pythagoricum et perfectum, apud veteres celebre, Nortem fuisse seu Polum, quo omnis cantus ecclesiasticus directus est, et ordinatus. Quindecim chordis constabat, quas in quinque partiebantur tetrachordos, quibus ordinabant suas compositiones tam harmonicas et regulatas, sicut nos ordinamus nostras. Finales chordæ tonorum eædem erant ac quæ a neotericis observantur ; regulare uniuscujusque toni *sæculorum* idem respective cum eo quo ad præsens utimur ; denique quidquid ad perfectam cujusque toni compositionem desideratur, in præfato systemate sive a Pythagora, sive ab Orpheo, sive ab alio auctore, cujus disquisitio non est nostri instituti, excogitato, inveniebatur ; imo contendere cum quibusdam possemus, psalmorum tonos ab ipso rege Davide descendere ; sed sat sit dicere Ecclesiam caute semper custodisse tonum ; nam si nos claves et signa ad cognitionem et processum in cantoriis habemus, veteres etiam suo modo clavem habebant, et infallibile signum, quo tanta firmitate canebant ut nos, quibus accedit signa claves esse universales.

Ad majorem comprobationem adverte, litteram, super quam textus procedit, esse psalmum ; omnem psalmum cantari sub *sæculorum* illi assignato ; præterea *sæculorum* nostro textui assignatum abs dubio esse sexti toni ; aliunde sextus tonus stabilem habet sedem suam in signo *F* ; chordæ, seu voces ex eo procedentes, hodie a nobis per proprietatem *bemol* cantantur, et a veteribus per tertium tetrachordum ; igitur cum hic tam diatonicus sit, et naturalis quando cantoriam regit, sicut quando hæc regitur a signo *G*, inficiandum non est, attentis omnibus circumstantiis, genuinam esse intelligentiam appositam textui, et non eam quæ a cæteris signis resultat.

Objicies, primo, plures cantorias carere *sæculorum*, et ob hoc dignosci non valere ; sed si sedulo perpendas modum quo quilibet tonus in suo diapason secundum suas majores et minores species procedit, facillime invenies quod optaveras.

Objicies, secundo, difficillimum et fere impossibile esse dignoscere varios et diversos modos characterum quibus suas cantorias annotabant veteres. Sed considera in rei veritate variationem quoad substantiam non esse, quia certe primus tonus perfectus erit, si omnem suum diapason cantoria adimpleat, quocunque modo, vel quibuscunque characteribus adnotata sit, seu descripta. Ut ergo eam dignoscere possis, scrutare si suus finalis est in D et fiet, examinatis ascensu, descensu, clausulis principalibus, et intermediis, quod non tironibus, sed peritioribus in cantu veteri et moderno licebit.

Objicies, tertio : Apud omnes cantores notum est figuras, seu notas plani seu simplicis cantus, nec augeri, nec diminui posse, ut ex ejus constat definitione ; et cum in textu superius posito diminutas videamus, arte et regula carere videtur. Verum ut hanc difficultatem enodes, animadverte cantum planum non semper simplicem esse, sed multoties mistum, ut accidit in hymnis, sequentiis, et aliis quæ in ecclesia canuntur, et simile in nostro textu contingit ; nam cantu misto persæpe utebantur Gothici cantores.

Objicies, quarto, *ingressum* et *sæculorum* nostro textui sexti toni esse assignatum ; sed omnis adnotatio *sæculorum* fit planis figuris, et nostra illis caret ; igitur est arbitraria. Ad hoc respondeo : Licet figuræ nostri textus planæ typis oculis non appareant, ut hodie appingi solent, revera tamen sunt, et omne *sæculorum* subjacet litteræ, et secundum dictionum longitudinem aut brevitatem littera auget aut diminuit illud.

Ut nullus tibi remaneat scrupulus, has tibi regulas appono.

Regula prima. Mozarabicus seu Gothicus cantus semper est mistus, regiturque sub consideratione temporis, sive mensuræ binariæ, præter hymnos, qui sunt sub ternaria mensura : et ad pleniorem intelligentiam aspice signa textus superius assignati.

Reg. ii. Omnes figuræ solutæ, licet diverso modo adpunctæ, ut in num. 1 et 2, semibreves sunt, et uniuscujusque valor unum est tempus, seu mensura.

Reg. iii. Figuræ aliis duabus aut quatuor ligatæ ejus valorem diminuunt et dimidiant ita ut duæ ligatæ unam semibrevem componant. Hoc patet in nostro textu, ubi num. 3, 4,6 et 7, et in litteris M et Q, ea tantummodo differentia quæ cernitur in num. 4, ubi ligat quatuor æquales figuras, quocunque modo sit locata ; et licet figuræ litterarum M et Q alias quatuor figuras singulæ ligent, intelligendum est duas priores minimas, et alias duas semibreves esse. Hoc apertius intelligitur sequenti exemplo. Quando nos hodie in tempore minori figuras duabus semibrevibus æqualiter ligatas videmus, valorem duplicatum eis damus.

Reg. iv. Figura quæ est sub num. 12 brevis est,

primo quia ibi mediat versus; secundo; ut ibi requies aliquantula fiat ad prosequendum cantum. Ultima figura, quæ est sub littera Q, etiam brevis est, quia in ea finitur opus.

Hucusque dicta ex percelebri musico didici; ibi namque in suo Mappa de omnibus figuris musicis antiquis tam organicis quam planis a sæculo salvationis nostræ secundo agitur usque ad sæculum xv inclusive; et si adhuc animus tuus vacillat, Historiam cantus musici a R. P. Joanne Baptista Martini elaboratam perlege: pag. 398, tabula 5, quosdam tonos figuris, seu punctis similibus nostris exaratos invenies.
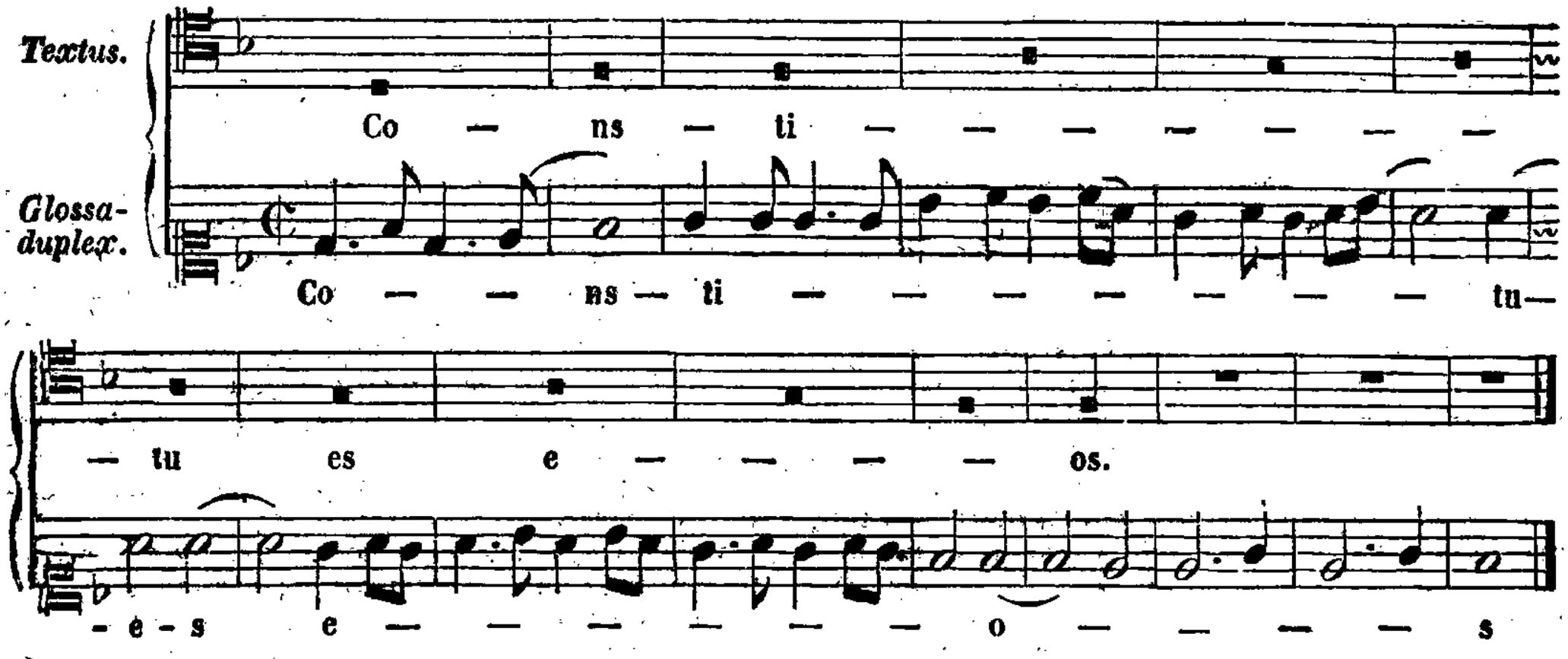
His accedit, me a puerulo instructum fuisse regulis cantus non solum plani et figurati, sed etiam Eugeniani, seu melodici, ut vocant, qui usque ad nostram ætatem in hac alma Toletana Ecclesia Hispaniarum primate perdurat, ita ut alternatim cum cantu Gregoriano mirabili consonantia permisceatur.

Cantus hic a suo auctore sancto Eugenio tertio archiepiscopo Toletano temporibus regum Gothorum Eugenianus appellatur: hic etenim sanctus Pater, in arte musica peritissimus, cantum hujus ecclesiæ coordinavit, et ipsemet infantulos erudiebat, ut Gothorum Patrum historia et antiquæ icones significant. Revera cantus Eugenianus sub systemate maximo erat fundatus, et Gothicum denominamus, quia non solum usque ad invasionem Saracenorum, sed etiam tempore eorum dominationis, licet corruptus, permansit: ob id jure hæreditario hæc Ecclesia Toletana cantum Gothicum et ejus intellectum in perpetuum sibi vindicavit, et sancti Pii V decreto Missali apposito, cantum Toletanum per universam Hispaniam retineri indulsit, motus precibus nostri catholici regis Philippi II.
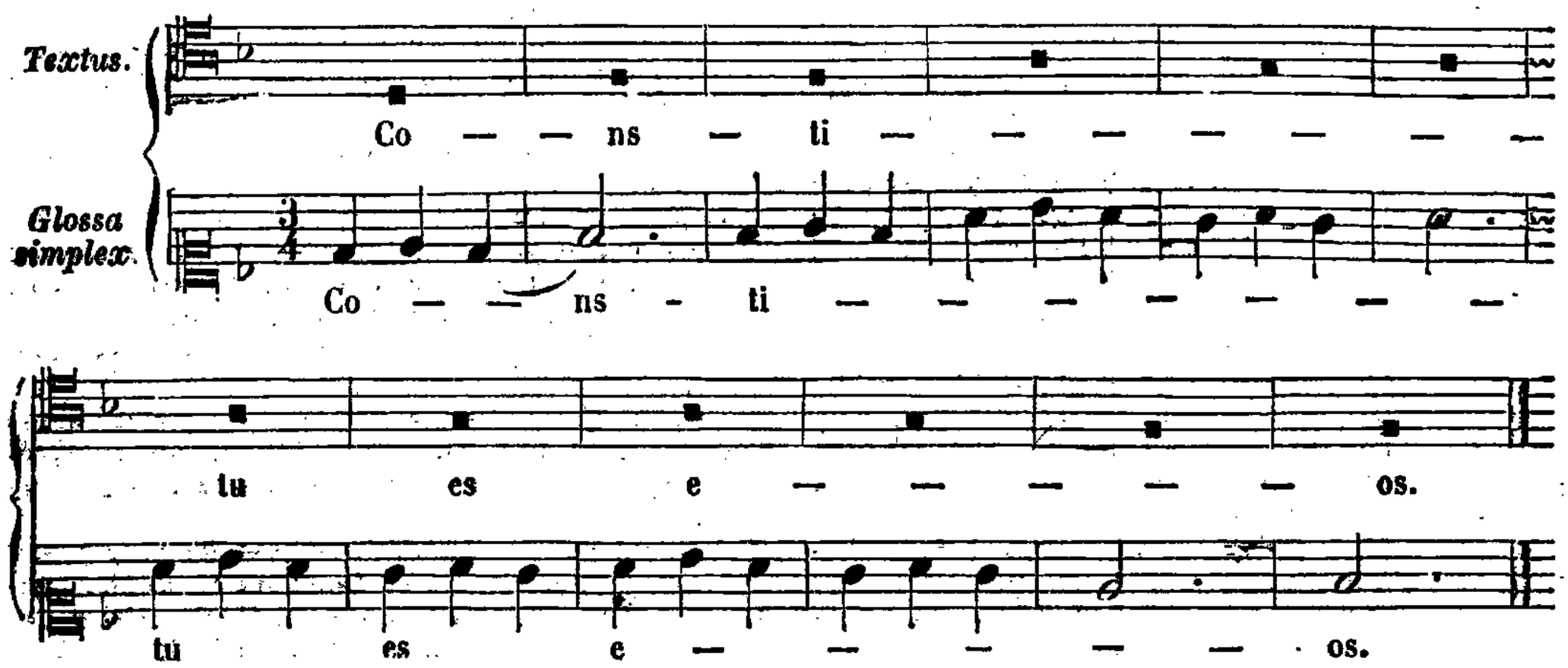
Cantus Eugenianus, quem nunc melodicum appellamus, duplicis modi est, glossæ simplicis, et duplicis: glossa duplici utimur ad omnes festivitates per annum; glossa simplici ad ferias, responsoria, et tractus. Exemplo res clarior fiet. En glossa duplex in graduali ad missam sanctorum apostolorum Petri et Pauli.

In festo sanctorum apostolorum Petri et Pauli, ad missam.

GRADUALE.

Glossa simplex super eumdem textum.

Ut majori qua possit perfectione canatur, observandum est primo circinum, seu mensuram brevem, sed non multo præcipitem esse debere; secundo omnia quæ tibi exhibentur sub ambabus glossis exsequi debere ligata: verum nunquam punctum aliquod feries, quia melodiam tolles. Tertio trinita, quæ assignatur his litteris *tri*, non debere plus temporis perdurare quam valor figuræ super quam posita sunt, sive cum punctulo sit, sive absque illo perduraret. Quarto nusquam in puncti alicujus glossa, nec in atomo a punctuatione discedes, quia in hoc exstat præfati cantus harmonicum melos.

Qui de expositione textus, sive de glossa cantus Eugeniani dubius sit, ad hanc Ecclesiam Toletanam accedat, et post tot transacta sæcula memoriam ejus retineri mirabitur.

KALENDARIUM GOTHICUM.

JANUARIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xvi, dies vero viii.

Jani prima dies estis, et séptima fine minêtur.

Aureus númer.	Kal.		
iij	A	1	Circumcisio Domini. *Sex cappârum.* †
	b iv	2	Officium jejuniôrum Kalendârum Januárii observâtur his tribus diêbus.
xj	c iii	3	
	d ii	4	
xix	e Non.	5	Vigília.
viij	f viii	6	Epiphanía Dómini. *Sex cappârum.*
	g vii	7	Juliáni et Basilíssæ vel cómitum ejus. *Quatuor cappârum.*
xvj	A vi	8	
v	b v	9	
	c iv	10	
xviij	d iii	11	
ij	e ii	12	
	f Idus.	13	Octava Epiphaniæ. *Quatuor cappârum.* Sanctôrum Quadraginta mártyrum. *Novem lectiônum.*
x	g xix	14	Kaléndas Februárii.
	A xviii	15	
xviij	b xvii	16	
vij	c xvi	17	
	d xv	18	
xv	e xiv	19	Sebastiáni et ejus cómitum. *Sex cappârum.*
iv	f xiii	20	Agnêtis et Emerentiánæ vírginum. *Novem lectiônum.*
	g xii	21	Fructuósi Augúrii et Eulógii. *Novem lectiônum.*
vij	A xi	22	Vincéntii mártyris. *Quatuor cappârum.*
j	b x	23	
	c ix	24	
ix	d viii	25	Babílæ episcopi, et trium puerôrum. *Novem lectiônum.*
	e vii	26	
xvij	f vi	27	
vj	g v	28	Tyrsi mártyris. *Novem lectiônum*
	A iv	29	
xiv	b iii	30	
iij	c ii	31	

FEBRUARIUS.

Habet dies xxviii, luna xxvii. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Ast Februarii quarta est, præcêdat tértia finem.

Aureus númer.	Kal.		
	d Kal.	1	
xj	e iv	2	Purificatio sanctæ Mariæ. *Sex cappârum.*
xix	f iii	3	
viij	g ii	4	
	A Non.	5	Agathæ vírginis et mártyris. *Sex cappârum.*
xvj	b viii	6	
v	c vii	7	Dorótheæ vírginis et mártyris. *Sex cappârum.*
	d vi	8	
xiij	e v	9	
ij	f iv	10	
	g iii	11	
x	A ii	12	Eulâliæ vírginis Barchinonénsis *Novem lectiônum.*
	b Idus.	13	
xviij	c xvi	14	Kaléndas Mártii
vij	d xv	15	Sol in píscibus.
	e xiv	16	
xv	f xiii	17	
iv	g xii	18	
	A xi	19	
xij	b x	20	
j	c ix	21	
	d viii	22	Cáthedra sancti Petri. *Sex cappârum.*
ix	e vii	23	
	f vi	24	Mathiæ apóstoli. *Sex cappârum.*
xvij	g v	25	
vj	A iv	26	
	b iii	27	
xiv	c ii	28	

Locus bissécti in anno bissextíli quacúmque die evénerit festum sancti Mathíæ in tali jejunêtur vigília ejus, et in sequénti die celebrêtur, et servêtur festum; et si Sábbato evénerit, ipso Sábbato celebrêtur et jejunêtur vigília ejus, et servêtur in sequénti die Dominico.

MARTIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xii, dies vero xii

Aureus númer.	Kal.		
iij	d	1	
	e vi	2	
xj	f v	3	Heméterii et Celedónii mártyrum. *Quatuor cappârum.*
	g iv	4	
xix	A iii	5	
viij	b ii	6	
	c Non.	7	
xvj	d viii	8	
v	e vii	9	
	f vi	10	
xiij	g	11	
ij	A iv	12	
v	b iii	13	
x	c ii	14	
	d Idus.	15	
xviij	e xvii	16	Kaléndas Aprílis.
vij	f xvi	17	
	g xv	18	
xv	A xiv	19	
iv	b xiii	20	
	c xii	21	
xij	d xi	22	
j	e x	23	
	f ix	24	
ix	g viii	25	
	A vii	26	
xvij	b vi	27	
vj	c v	28	
	d iv	29	
xiv	e iii	30	
iij	f ii	31	

APRILIS.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas x, dies vero xiv.

Aureus Númer.			
	g	Kal.	1
xj	A	iv	2
	b	iii	3
xix	c	ii	4
viij	d	Non.	5
xvj	e	viii	6
v	f	vii	7
	g	vi	8
xiij	A	v	9
ij	b	iv	10
	c	iii	11
x	d	ii	12
	e	Idus.	13
xviij	f	xviii	14
vij	g	xvii	15
	A	xvi	16
xv	b	xv	17
iv	c	xiv	18
	d	xiii	19
xij	e	xii	20
j	f	xi	21
	g	x	22
ix	A	ix	23
	b	viii	24
xvij	c	vii	25
vj	d	vi	26
	e	v	27
xiv	f	iv	28
iij	g	iii	29
	A	ii	30

Kaléndas Máii.

Sanctæ Engrátiæ, vel decem et octo mártyrum.

MAIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas viii, dies vero xvi.

Aureus número.			
xj	b	Kal.	1
	c	vi	2
xix	d	v	3
viij	e	iv	4
	f	iii	5
xvj	g	ii	6
v	A	Non.	7
	b	viii	8
xiij	c	vii	9
ij	d	vi	10
	e	v	11
x	f	iv	12
	g	iii	13
xviij	A	ii	14
vij	b	Idus.	15
	c	xvii	16
xv	d	xvi	17
iv	e	xv	18
	f	xiv	19
xij	g	xiii	20
j	A	xii	21
	b	xi	22
ix	c	x	23
	d	ix	24
xvij	e	viii	25
vj	f	vii	26
	g	vi	27
xiv	A	v	28
iij	b	iv	29
	c	iii	30
xj	d	ii	31

Kálendas Júnii.

Sanctórum Cyriáci et Paulæ mártyrum.

JUNIUS.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas vi, dies vero xviii.

Aureus número.			
	e	Kal.	1
xix	f	iv	2
viij	g	iii	3
xvj	A	ii	4
v	b	Non.	5
	c	viii	6
xiij	d	vii	7
ij	e	vi	8
	f	v	9
x	g	iv	10
	A	iii	11
xviij	b	ii	12
vij	c	Idus.	13
	d	xviii	14
xv	e	xvii	15
iv	f	xvi	16
	g	xv	17
xij	A	xiv	18
j	b	xiii	19
	c	xii	20
ix	d	xi	21
	e	x	22
xvij	f	ix	23
vj	g	viii	24
	A	vii	25
xiv	b	vi	26
iij	c	v	27
	d	iv	28
xj	e	iii	29
	f	ii	30

Kaléndas Júlii.

Adriáni atque Natàliæ. *Novem lectiônum.*

Gervásii et Protásii mártyrum *Novem lectiônum.*

Domínica pro adventu sancti Joánnis Baptistæ.

Natívitas sancti Joannis Baptístæ. *Sex cappârum.*

Sancti Zoïli mártyris.

Apostolórum Petri et Pauli. *Sex cappârum.*

JULIUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas viii, dies vero xvi.

Aureus número.			
xix	g	Kal.	1
viij	A	vi	2
	b	v	3
xvj	c	iv	4
v	d	iii	5
	e	ii	6
xiij	f	Non.	7
ij	g	viii	8
	A	vii	9
x	b	vi	10
	c	v	11
xviij	d	iv	12
vij	e	iii	13
	f	ii	14
xv	g	Idus.	15
iv	A	xvii	16
	b	xvi	17
xij	c	xv	18
j	d	xiv	19
	e	xiii	20
ix	f	xii	21
	g	xi	22
xvij	A	x	23
x	b	ix	24
	c	viii	25

Sanctæ Martiánæ Vírginis. *Novem lectiônum.*

Kal. Augústi. Justæ et Rufinæ virginum et mártyrum. *Quatuor cappârum.*

Speráti vel cómitum ejus. *Novem lectiônum.*

Christinæ vírginis et mártyris. *Novem lectionum.*

Christóphori et cómitum ejus mártyrum. *Novem lectiônum.*

xiv	d vii	26	
iij	e vi	27	
	f v	28	
xj	g iv	29	
xix	A iii	30	Sancti Cucufáti mártyris.
	b ii	31	

AUGUSTUS.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas x, dies vero xiv.

Aureus número.	Kal.		
viij	c	1	Felícis mártyris. *Novem lectiónum.*
xvj	d iv	2	
v	e iii	3	
	f ii	4	
xiij	g Non.	5	
ij	A viii	6	Sanctórum Justi et Pastóris mártyrum.
	b vii	7	
x	c vi	8	
	d v	9	
xviij	e iv	10	Sancti Laurentii mártyris. *Sex cappárum.*
vij	f iii	11	
	g ii	12	
xv	A Idus.	13	Hippólyti mártyris. *Quatuor cappárum.*
iv	b xix	14	Kaléndas Septémbris.
	c xviii	15	Assumptio sanctæ Mariæ. *Sex cappárum.*
xij	d xvii	16	
j	e xvi	17	
	f xv	18	
ix	g xiv	19	
	A xiii	20	
xvij	b xii	21	
vj	c xi	22	
	d x	23	
xiv	e ix	24	Bartholomæi apostóli. *Sex cappárum.*
iij	f viii	25	Genésii mártyris. *Novem lectiónum.*
	g vii	26	Geróntii episcopi. *Novem lectiónum.*
xj	A vi	27	
xix	b v	28	Augustíni episcopi et doctóris. *Sex cappárum.*
	c iv	29	
viij	d iii	30	
	e ii	31	

SEPTEMBER.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas xii, dies vero xii.

Aureus número.	Kal.		
xvj	f	1	
v	g iv	2	
	A iii	3	
xiij	b ii	4	
ij	c Non.	5	
	d viii	6	
x	e vii	7	
	f vi	8	
xviij	g v	9	
vii	A iv	10	Officium jejuniórum Kalendárum Septémbrium ante festum sancti Cypriáni observatur his tribus diébus.
	b iii	11	
xv	c ii	12	
iv	d Idus.	13	Kaléndas Octóbris. Cypriáni. *Novem lectiónum.*
	e xviii	14	
xij	f xvii	15	Euphémiæ vírginis et mártyris. *Novem lectiónum.*
j	g xvi	16	
	A xv	17	
ix	b xiv	18	
	c xiii	19	
xvij	d xii	20	Matthæi apóstoli. *Sex cappárum.*
vj	e xi	21	
	f x	22	
xiv	g ix	23	Decollátio sancti Joánnis Baptístæ. *Sex cappárum.*
iij	A viii	24	
	b vii	25	
xj	c vi	26	
xix	d v	27	
	e iv	28	Michaélis archángeli. *Sex cappárum.*
viij	f iii	29	Hierónymi presbyteri et confessóris. *Sex cápparum.*
	g ii	30	

OCTOBER.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Aureus número.	Kal.		
xvj	A Kal.	1	Sanctórum Veríssimi, Máximi et Júliæ, mártyrum.
v	b vi	2	
xiij	c v	3	
ij	d iv	4	
	e iii	5	
x	f ii	6	
	g Non.	7	
xviij	A viii	8	
vij	b vii	9	
	c vi	10	
xv	d v	11	
iv	e iv	12	
	f iii	13	Sanctórum Fausti, Januárii et Martiális, mártyrum.
xij	g ii	14	
j	A Idus.	15	
	b xvii	16	Kaléndas Novémbris.
ix	c xvi	17	Sanctórum Cosmæ et Damiáni mártyrum.
	d xv	18	Lucæ Evangelístæ. *Sex cappárum.*
xvij	e xiv	19	
xj	f xiii	20	
	g xii	21	
xiv	A xi	22	
iij	b x	25	Servándi et Germáni mártyrum. *Novem lectiónum.*
	c ix	24	
xj	d viii	25	
xix	e vii	26	
	f vi	27	Vincéntii, et Sabínæ, et Chrysténæ, mártyrum. *Sex cappárum.*
viij	g v	28	Apostolórum Simónis et Judæ. *Sex cappárum.*
	A iv	29	
xvj	b iii	30	Sancti Marcéli mártyris.
v	c ii	31	

NOVEMBER.

Habet dies xxx, luna xxix. Nox habet horas xiv, dies vero x.

Aureus número.	Kal.		
	d Kal.	1	
xiij	e iv	2	
ij	f iii	3	
	g ii	4	
x	A Non.	5	
	b viii	6	

xviij	c	vii	7	Officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium ante festum sancti Martíni observâtur his tribus diêbus.
vij	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iv	10	
iv	g	iii	11	Martíni epíscopi et confessôris. *Sex cappârum.*
	A	ii	12	Æmiliáni abbâtis. *Novem lectiônum.*
xij	b	Idus.	13	
j	c	xviii	14	Kaléndas Decémbris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Acíscli et Victóriæ mártyrum. *Novem lectiônum.*
xvij	g	xiv	18	Sancti Románi mártyris.
vj	A	xiii	19	Sancti Crispíni epíscopi et confessôris. *Novem lectiônum.*
	b	xii	20	
xiv	c	xi	21	
iij	d	x	22	Cæcíliæ vírginis et mártyris. *Sex cappârum.*
	e	ix	23	Clemêntis papæ et mártyris. *Sex cappârum.*
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viij	b	v	27	
	c	iv	28	
xvj	d	iii	29	Saturníni mártyris. *Sex cappârum.*
v	e	ii	30	Sancti Andréæ apóstoli. *Sex cappârum.*

DECEMBER.

Habet dies xxxi, luna xxx. Nox habet horas xvi, dies vero viii.

Aureus númer.				
xiij	f	Kal.	1	
ij	g	iv	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Bárbaræ vírginis et mártyris. *Sex cappârum.*
	c	Non.	5	
xviij	d	viii	6	Sancti Nicolái epíscopi et confessôris. *Quatuor cappârum.*
vij	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocádiæ vírginis. *Sex cappârum.*
iv	A	iv	10	Eulâliæ vírginis et mártyris. *Novem lectiônum.*
	b	iii	11	
xij	c	ii	12	Eugéniæ vírginis et mártyris.
j	d	Idus.	13	
	e	xix	14	Kaléndas Januárii. Justi et Abúndi mártyrum. *Novem lectiônum.*
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvij	A	xvi	17	
vj	b	xv	18	Annuntiatio sanctæ Mariæ virginis. *Sex cappârum*
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iij	e	xii	21	Thomæ Apóstoli. *Sex cappârum.*
xj	f	xi	22	
	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Natívitas Dómini nostri Jesu Christi. *Sex cappârum.*
viij	c	vii	26	Stéphani mártyris. *Sex cappârum.*
	d	vi	27	Joánnis apóstoli et evangelístæ. *Sex cappârum.*
xvj	e	v	28	Sanctôrum Innocéntum. *Sex cappârum.*
v	f	iv	29	Jacóbi fratris Dómini. *Sex cappârum.*
	g	iii	30	Jacóbi fratris Joánnis apóstoli et evangelístæ. *Sex cappârum.*
xiij	A	ii	31	Colúmbæ vírginis. *Novem lectiônum.*

REGULA.

Incípiunt Horæ canéndæ vel recitándæ secúndùm REGULAM *Máximi Doctòris Hispániæ Beatíssimi Isidóri, ac egrégii confessôris Ildephónsi Toletáni Præsulis magístri, non pro ut antíqui eâ Régulâ fruebántur simplícitèr, sed secúndùm quid: nam antíquitùs duódecim erant Horæ assuétæ in die, ut in Libris antíquis osténditur; præter quædamália, quibus ipsi Antíqui utebántur in nocte, scílicèt in princípio noctis, et ante lectum, et in æquinóctio sive in médio noctis, et in surrectiône lecti; quæ quidem apud modérnos abjécta, et resécta sunt: sed eo modo, quòd módérni eam prosequúntur, et exércent, prout in procéssu patêbit. Et quia pauci sunt, qui Ordinem ipsárum Horárum custodíre, et ordinâre sciant propter negligéntiam, et multórum incúriam; eò quòd non curant nisi de reddítibus Ecclesiæ recipiéndis; et quia plura bona ædificia de fácili córruunt post multum témporis lapsum, nisi sibi remédium adhibeâtur: idcírcò quidam imperitus Cléricus et indígnus, considerans istud Opus Sanctum ac plenissimè devôtum, et à tanto Præsule divínâ mente grátiâ éditum, ne evanéscat, sed in memóriam hóminum rédeat, tactus motu et instínctu pietâtis, ad glóriam et laudem Trinitâtis, et Jesu, et Maríæ Matris, et honórem Summi Prædícti Confessôris, et ad illuminatiônem præséntium Clericórum, et futurórum, juxta suæ sciéntiæ pauperiâtem, et sui intelléctûs imbecillitâtem, Divíno auxílio invocáto, eôque præfulgénti, hanc Normam, prout séquitur, cóndere laborâvit, et de líttera Góthica hunc Códicem transtulit, et reportâvit*

B

REGULA SEQUITUR TALIS.

Dies, sive sit Festivâlis, sive privâta, semper Horæ incípiunt in Vésperis, ante diem; et inítium, sive princípium fit per invocatiônem Jesu Christi, Oratiône Dominicâ præcedénte, submissâ voce sic dicéndo: Kyrie eléïson, Christe eléïson, Kyrie eléïson. Pater noster. *Et altâ voce:* In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. *à circunsténtibus.* Deo grátias: *et Présbyter dicit:* Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum Spíritu tuo. *Et Ordo Vesperórum, sive sit Festum, sive non, séquitur per hunc modum: Primò dícitur Psalmus, sive Vespertînum, quod idem est; quo finíto, Présbyter dicit:* Dóminus sit semper vobíscum; ℟. Et cum. *Et statim dícitur Sonus, si sit Festum; quia dies Feriâlis caret Sono: nisi in tém-*

pore Resurrectiônis, qui propter solemnitâtem dícitur : ***Que finíto;*** Dóminus sit semper, *ut supra, et immediâtè dícitur una Antíphona sine Allelúia, cum Versículo sibi adjúncto, et cum* Glória Patri *ut inférius in suo loco patêbit; Iterùm,* Dóminus sit semper, *etc. Et contínuo dícitur ália Antíphona, cum Allelúia, quæ Lauda dícitur, cum Versículo sibi adjúncto, et* Glória Patri : *quibus peráctis, séquitur Hymnus : Ipso finíto, séquitur Deprecátio, seu Supplicátio, etc.* Orêmus Redemptôrem; *Statim séquitur Capítula, orâtione Dominicâ succedénte, scílicet :* Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. A malo nos líbera, *et dicâtur, ut scriptum est in ordinatiône Horârum. Et statim séquitur Benedíctio, antecedéndo :* Humiliâte vos benedictióni : *et contínuò séquitur Laudà cûm Versículo sibi adjúncto,* et Glória : *Quâ peráctâ, debet dici una Orátio de Matutínis, quamcúmque récitans volúerit, excéptâ primâ, quæ júngitur Matutinário, quæ numquam mutâtur de suo pröprio loco; Et statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine, vel áccidunt de novo. Et scias, quòd in Vésperis debes tu, vel quicúmque volúerit istam Régulam, vel Officium hujus Régulæ exercêre, in modum prædíctum procédere. Licèt plura sint Vespertîna, Soni, Antíphonæ, et Laudes in ordinatiône historiârum, non debet dici nisi unum Vespertînum vel Psalmum, quod ídem est, et una Lauda. Antíphona est, quæ dícitur sine Allelúia; et Lauda, quæ cum Allelúia dícitur : Et hoc intellígitur in Festivitátibus, quæ non habent Proprietátes; quia in illis, quæ habent, opórtet ita dícere, sicut ibi ordinâtum est; quia áliquæ Festivitátes sunt, quæ excédunt istum modum in Antíphonis, et Oratiónibus. In Matutínis simíliter est incipiéndum, ut in Vésperis : et séquitur Matutinárium, et psalmus,* Miserêre meî Deus, *cum Oratiône sibi junctâ, et tres Antíphonæ, cum suis Oratiónibus, statim séquitur :* ℟. *in aliquibus Festivitátibus cum Oratiône, scílicet solémnibus; pósteà Cánticum; pósteà Benedíctio; pósteà Sonus; pósteà Laudes : Statim séquitur Prophetîa; et contínuò Hymnus; et inde séquitur Supplicátio, scilicèt,* Orêmus Redemptôrem : *pósteá Capítula, pósteà Lauda, quæ dícitur in fine Vesperórum : et statim dícitur Benedíctio, quæ in Véspera dicta fuit; et statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine : nisi sint solémnes Festivitátes. Et Vésperis finítis, dícitur :* Véspere, manè, et meridie, *cum sua Oratiône; et in Matutînum,* Ad annuntiándum manè, *cum Oratióne sequénte : et in Completóriis,* Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, *cum Oratiône sibi juncta : et sic implêntur prædictæ Horæ, excéptis Dominicis diêbus quia in princípio Matutînorum ália est ordinâtio; quia dictâ oratiône Dominicâ, et* In nómine Dómini nostri Jesu Christi, *etc., incípimus et dícimus Hymnum,* Æterne rerum Cónditor, *cum sua Oratiône sequénte; Et statim sequúntur tres Psalmi, scílicèt :* Dómine, quid multiplicáti sunt? Miserêre meî, Deus, secúndùm, *et* Miserêre mei LVI, *cum suis Antíphonis; et indè Oratione quæ séquitur; et indè ómnia ália, ut in áliis Matutínis. Et si in diêbus Domínicis principálibus, qui quasi historiáles habéntur, útpotè in Advéntu, vel in Quadragésima, vel in tálibus quæ mutári non possunt, áliquod Festum evénerit, mutêtur Festum, et áliâ die sequénti celebrêtur. Et si fortè sequénti die áliud Festum magis solémne evénerit, de eo dicàtur : et proximióri die privâto celebrêtur áliud. Et si illud Festum, de quo præsénti celebrâtur, valéntius sive majôris solemnitâtis fúerit, quàm illud de quo debet fieri celebrátio de isto principáli Festo dicántur Vésperæ : ita quod Lauda última, cum Oratione Matutináli, sit de Festo futúro celebrándo, vel de eo, quod sequénti die debet celebrári. Et si tália Festa evénerint, quæ habent Octavárium secúndùm Régulam Gregoriânam, útpotè Festum Sanctæ Maríæ, et Sancti Joánnis, et Apostolorum Petri et Pauli, et simílium, ob reveréntiam ipsôrum, diébus privátis interpósitis, de solemnitátibus illis Horas celebrâre opórtet; licèt non ita solémniter; prætérquàm in Octávâ die. Et si in illa die Octavárii fuerit áliquod Festum, dicâtur de Octavário in præcedénti die. Et si fortè in una die duo Festa æquália, vel quasi, evénerint, ut sunt Festum Philippi et Jacóbi, Festum Sancti Torquáti, vel simília; Festum, de quo habêtur Propriêtas, debet celebrári, nisi fúerit Vocátio illîus Festi in illa Ecclésia; quia illud debet solemnizári, de quo habêtur Vocátio; et in sequénti, de álio. Et si Domínicis diébus concurréntibus, Festum evénerit, prætermittâtur dies Domínicus; quia satis habêbit locum per annum, et Festum ipsâ die celebrêtur. Item de Jejúniis in suis locis vidêbis.*

IN NOMINE PATRIS, ET FILII, ET SPIRITUS SANCTI. AMEN.

INCIPIT

BREVIARIUM

AD DEBITE PERSOLVENDUM

DIVINUM OFFICIUM

SECUNDUM REGULAM

BEATISSIMI ISIDORI

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

1 IN DOMINICO PRIMO *ADVENTUS DOMINI.*

Ad Vésperos.

Incípit Présbyter cum signo crucis.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Isto órdine incipiántur ómnia officia, excépto de defúnctis.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum, *P.* Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile nomen Dómini.

Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum à solis ortu usque ad occâsum, reple cor nostrum sciéntiâ, et ori nostro tuæ laudis officia députa: ut, sicut omne per ævum débito honôre benedíceris, ita ab ortu solis usque ad occâsum cónsono cunctórum ore laudêris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et nota, quód in fine ómnium Oratiónum debet semper dici modo supradícto.

Sono. Venîte, exultêmus Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. ℣. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône, et in psalmis. *P.* Jubilêmus Deo.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Audíte, pópuli omnes, quia Dóminus egrédiens de loco suo, descéndet, concúlcans extrêma terræ. ℣. Audíte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Quia Dóminus egrédiens ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto in sæcula sæculorum. Amen. *P.* Et descéndet, concúlcans.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum, etc.

Lauda. Allelúia. Mitte nobis auxílium de sancto: et de Sion tuére nos, Dómine. *P.* In quacúmque die invocavérimus te, allelúia, allelúia. ℣. Lætábimur in salutári tuo: et in nómine Dei nostri magnificábimur. *P.* Et de Sion tuére nos, Dómine. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* In quacúmque die invocavérimus.

Hymnus.

Christi catérva clámitet
Rerum parénti próximas,
Quas esse sentit, grátias,
Laudésque promat máximas.

Vatum poli orácula
Perfécit olim trádita,
Cum nos redémit únicus
Factóris orbis Fílius.

Verbum proféctum, próditum
Tulit reâtum críminum;
Suménsque nostrum púlverem,
Mortis perémit príncipem.

A matre natus témpore;
2 Sed sempitérnus à Patre.
Duóbus in substántiis
Persóna sola est núminis.

Venit Deus factus homo,
Nitéscat ut cultu novo,
Renâtus in nato Deo,
Factus novus verus homo.

Natâlis hinc ob gáudium
Ovans trophæo, géntium
Renâta plebs per grátiam,
Hæc festa præbet ánnua.

Advéntus hic solémnibus
Votis ferâtur ómnibus

Quos sustinêre cónvenit,
Tanti Dei glóriam.
Secúndus ut cúm cœperit,
Orbémque terror présserit;
Succúrrat hæc humíllima
Susceptôris dignitas.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paràclito,
In sempitérna sæcula.
Respóndeat Chorus. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléison.

Notándum est, quòd post Supplicatiônem debent dici isti Kyrie eléïson, *ùt suprà dictum est.*

Capitula. Audívimus, Christe; confitêmur, et crédimus, quòd de sinu Patris egrédiens, véneris, ut carnis nostræ vestíbulo cingerêris; liberatûrus, scílicet suscéptæ incarnatiônis mystério, quod perierat natúræ vitiátæ contágio. Fac nos, prænuntiáta advéntûs tui gáudia, promptíssima surrectiônis devotiône excípere: ut, quia tu è loco pátrio secretôque progrédiens salvatûrus hómines, humánitûs properáti ad públicum; nos è loco criminis exeúntes, munditióres cóncitum divinitátis tuæ prospectêmus excúrsum: ut extrêma vitæ nostræ, nul ius discríminis conculcatiône invólvens; sic próvoces terrêre justítiæ, ut sólitâ justífices pietâte.

Pater noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctificétur nomen tuum. ℟. Amen. Advéniat regnum tuum. ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiânum da nobis hódiè. ℟. Quia Deus es. Et dimítte nobis débita nostra, sicut, et nos dimittimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiônem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Dicat Présbyter.

Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servíre mereâmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiônem captívis: sanitátem infirmis: requiémque defúnctis. Concêde pacem et securitâtem in ómnibus diêbus nostris: frange audáciam inimicórum nostrórum: exáudi, Deus, oratiônem servórum tuórum ómnium fidélium christianórum in hoc die, et in ómni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos ad benedictiônem.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Notándum est, quòd quotiescúmque véncrit Liberáti à malo, *debet dici, sicut hic dictum est suprà, usque ubi dicit: Benedíctio.*

Dicat Présbyter.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad redemptiônem nostram venit, non mutatiône loci, sed veritâte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni. ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliâtus iniquitâtem nostram ábstulit; ipse gloriôsus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Et nota, quòd in fine ómnium Benedictiônum debet dici modo suprà dicto.

Laudo. Qui sedes super chérubim appâre. *P.* Veni, et salva nos, Dómine. Allelúia. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. *P.* Veni, et salva. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen.

P. Veni, et salva nos.

℣ *Oratio.* Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiônis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum: da nobis, ita fervêre hujus mystério pietâtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptôris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffûso ore præcínimus, salvátos nos, cum ad judícium véneris, te júdice, gratulêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace: ℟. Deo grátias.

Sequens Commemorátio debet dici in fine ómnium Vesperôrum per totum annum.

Laudo. Véspere, et manè, et meridie. *P.* Te laudâmus, Dómine.

Oratio. Domine, Deus omnípotens, qui véspere, et manè, et meridie unum diem vocári jussísti; et, ut sol agnósceret occâsum suum, imperásti; áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrórum, ut, te radiánte, cognoscâmus te Deum verum et lumen ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Notándum, quòd in fine ómnium Horârum semper debet dici. In nómine Dómini, *ut hîc suprà.*

Ad Matutinum.

Hymnus.

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.
Præco diéi jam sonat
Noctis profúndæ pérvigil:
Nocturna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitâtus lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errórum chorus
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit
Pontíque mitéscunt freta:
Hoc ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.

Surgâmus, ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrônis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primùm sonet,
Et ore psallâmus tibi.

Glória Patri ingénito,
Gloria Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.

℟. Amen.

Orátio. Ætérnum te auctórem, et Conditórem rerúmque ómnium Dóminum omnis lingua confitétur, et credit: tu enim in princípio ómnia fecísti: tu ipsa petra Ecclésiæ, in qua culpas nostras defléntes dilúimus: tu enim in princípio labéntes réspice, et vidéndo nos córrige; ut nostra vox tibi semper insonet in átriis tuis, et resólvere mereâmur tibi. Propter cleméntiam tuam pétimus, ineffábilis Deus, ut super nos vígilet custódia tua semper angélica: et veniéntes ad lucem cum exultatióne à tuo lúmine in ætérnum numquam discedâmus: et eléctis tuis in ætérna gáudia pérfrui mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es.

Psalmus III.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: et á peccáto meo munda me.

Psalmus L.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: et à peccáto meo munda me, Dómine.

Antíphona. In te confídit ánima mea: líbera me, Dómine.

Psalmus LVI.

Antíphona. In te confidit anima mea: libera me, Dómine.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, et exaltándo glorificas; plebem tuam ab injustítiæ et peccatórum vínculis líbera: veritátis et sapiéntiæ tuæ múnere corda eórum locupléta; mentésque sanctífica: ut, sicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, sic et in nobis máneat salus et benedíctio tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Véniet Dóminus in regem: super omnem terram erit Dóminus unus, *P.* Et nomen ejus in ætérnum manet. ℣. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. *P.* Et nomen. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et nomen.

Oratio. Deus, Dei Fílius cujus in ætérnum permanet. *Requíre fol.* 3.

Antíphona 2. Véniet ad locum sanctum Dóminus, quem vos vultis; et Angelus testaménti, quem vos desiderâtis. *P.* Ecce véniet Dóminus omnípotens. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Ecce véniet. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ecce véniet.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui véniens ad locum úteri Virginâlis, verus Angelus testaménti agnóscéris: concède nobis, ut fides, quâ incarnatiônis tuæ gáudia diffúso ore concínimus, ab omni culpæ nostræ nos débito éxpiet, cùm iterùm te ad judícium ventûrum viderímus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Véniet desiderâtus cunctis géntibus, *P.* Et vidébit eum omnis óculus. ℣. Deus manifésto véniet: Deus noster et non silébit. *P.* Et vidébit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et vidébit.

Oratio. Desiderâte cunctis géntibus ô Christe, advéniens, salva pópulos tibimet confiténtes: ut, qui ad hoc præmium venísti, ut primùm redímeres; ad hoc íterùm vénias: ut credéntes tibi pro méritis non condémnes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Veni, clementíssime Dómine: succúrre jam, et parce fessis: jam miserándo érige oppréssos. Redemísti vivos: éripe captívos. Advéntum tuum omnis creatûra tua expéctat. *P.* Dum hic es, absólve reos: et dum véneris, defénde nos tuos. ℣. Veni, Dómine, et noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ, et révoca dispérsos in terram suam. *P.* Dum hic es. ℣. Gloria, et honor Patri. ℟. Veni, clementíssime Dómine.

Orátio. Veni, clementissime Dómine, veni; et præroga libertâtem oppréssis: éxcita poténtiam tuam; et plebem pósside conquisítam: dírige vineam, quam per virum plantásti déxteræ tuæ: et Fílium hóminis, quem confirmásti tibi, advocâtum pro nobis exáudi: ut lachrymárum panis modum hábeat in flagéllis; potúsque compunctiônis nostræ vires non atténuet, sed et enútriat mentes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Audiat terra verba ex ore meo. Expectétur, sicut plúvia élóquium meum, et descéndant, sicut ros verba mea.

Cánticum Deuteronómii (*Cap.* XXXII).

Atténde cœlum, et loquar; * et áudiat terra verba ex ore meo.

Expectétur sicut plúvia élóquium meum, * et de- A scéndant sicut ros verba mea,

Sicut imber super gramen, * et sicut nix suprà fœnum.

Quia nomen Dómini invocávi : * date magnitúdinem Dómino Deo nostro.

Deus, vera ópera ejus, * et omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, in quo non est iníquitas, * justus et sanctus Dóminus.

Peccavérunt ei non fílii immaculáti : * natio prava et pervérsa. Hæc Dómino retribuísti,

Hæc plebs fátua et non sápiens? * nonne hic est ipse pater tuus, qui possédit te, et fecit, et creávit te?

In mente habéte dies sæculi, * intellígite annos B natiónis natiónum :

Intérroga Patrem tuum, et dicet tibi; * senióres tuos, et annuntiábunt tibi.

Cum dispartíret Excélsus gentes : * quemádmodum dispérsit fílios Adæ,

Státuit términos géntium * secúndum número Angelórum Dei.

Facta est pars Dómini, plebs Jacob : * funículum hereditátis ejus Israel.

Sufficiéntem eum sibi fecit in terra desérta, * in siti calóris, ubi non erat aqua :

Circumívit eum, et erudívit eum, sicut pupillam óculi. * Quemádmodum áquila próteget nidum suum, désupèr pullos suos sedens,

Exténdit alas suas, et assúmpsit eos, * et suscépit C eos super scápulas suas.

Dóminus solus deducébat eos : * et non erat cum illo deus aliénus.

Impósuit in fortitúdines terræ * nascéntias agrórum,

Súggerunt mel de petra, * et óleum de firmíssima petra.

Butyrum bovum, et lac óvium cum ádipe 5 agnórum et aríetum, filiórum taurórum et hircórum cum ádipe renum, * fruméntum, et sánguinem uvæ,

Bibit vinum. Et manducávit Jacob, * et saturátus est, et recalcitrávit.

Diléctus : pínguis factus est, * et dilatátus est,

Et derelínquit Deum, qui fecit eum, * et recéssit à D Déo salutári suo.

Et exacerbavérunt me in diis aliénis, in abominatiónibus suis in iram concitavérunt me. * Et sacrificavérunt dæmóniis, et non Deo,

Deos, quos non novérunt : * novi recentésque venérunt, quos neseiérunt reges eórum.

Deum, qui te génuit, derelinquísti, * et oblítus es qui enutrívit te.

Vidit Deus, et zelátus est : * et exacerbátus est per iram filiórum suórum et filiárum.

Et dixit : Avértam fáciem meam ab eis, * et osténdam quid erit eis in novíssimo :

Quia nátio pervérsa est : * fílii, in quibus non est fides in ipsis.

Ipsi in zelum concitavérunt me * et non in Deum, In ira concitavérunt me * in idólis suis :

Et ego in ira concitábo eos, et non in gentem, * in gentem insensátam irritábo eos.

Quia ignis exársit in ira mea, * et exardéscit usque ad ínferos deórsum :

Cómedet terra nascéntias agrórum, * et inflámmant fundaménta móntium.

Cóngeram in illis mala, * et sagíttas meas consummábo in eis.

Tabéscent fame, et esca ávium erunt, * et ténsio dorsûs insanábilis eis :

Dentes bestiárum immíttam in eis, * cum furóre trahéntium super terram.

A foris interficiet natos eórum gládius, et in promptuáriis timor,

Júvenis cum vírgine, * lactans cum stabilíto sene.

Dixi : Dispérdam illos : * privábo autem ex ómnibus memóriam eórum.

Nisi propter iram inimicórum suórum, * ut non sint longo témpore super terram : ut non conséntiant adversárii, et dicant : Manus nostra excélsa est, et non Deus, fecit hæc ómnia.

Quia nátio pérditi consílii est, * et non est in eis disciplina,

Et non cogitavérunt intelligere; * hæc percípient in futúro témpore.

Quemádmodum persequitur unus mille, * et duo commovébunt dena míllia;

Nisi quia Dóminus súbdidit eos, et trádidit eos? * quia non est Deus noster sicut dii illórum : inimíci autem nostri insensáti.

Ex vinea enim Sodomórum, vitis eórum, * et propâgo eórum ex Gomórra :

Uva eórum uva fellis, * botrus amaritúdinis ipsis.

Ira draconum vinum eórum, * et furor áspidum insanábilis.

Nonne hæc congregáta sunt apud me, * et signáta in thesáuris meis?

In diem judícii reddam in témpore, * cùm titubáverit pes eórum :

Quia propè est dies perditiónis eórum, * et advénient paráta illis.

Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * et in servis suis consolábitur :

Vidit enim eos fatigátos, * et defectos in obductióne, et dissolútos.

Et dixit : Ubi sunt dii tui, Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

De quórum ádipe sacrificiórum edebátis, * et bibebátis vinum libatiónum eórum :

Exurgant nunc et ádjuvent vos, * et fiant vobis protectóres.

Vidéte, quóniam ego sum Dóminus, * et non est álius præter me.

Ego occídam, et vívere fáciam : * percútiam, et ego sanábo, et non est qui erípiat de manibus meis.

Quia tollam in cælum manum meam, et jurábo per déxteram meam, et dicam : * Vivo ego in ætérnum.

Quia exáçuam sicut fulgur gládium meum, * et sagíttas meas consummâbo in eis :

Et suscípiet manus mea judícium, * et reddam judícium inimícis, et odiéntibus me retríbuam.

Inebriâbo sagíttas meas sánguine, * et gládius meus manducâbit carnes,

A sánguine vulneratôrum, * et captivitátes á cápite príncipum inimicôrum.

Lætámini cæli simul cum eo, * et adórent eum omnes Ángeli ejus :

Lætámini gentes simul cum pópulo ejus, * et confírment eum omnes fílii Dei ;

Quia sánguis filiôrum ejus defendétur : * et deféndet, et reddet judícium inimícis, et odiéntibus se retríbuet, et mundâbit Dóminus terram pópuli sui.

Glória, et honor Patri, et Fílio et Spirítui sancto.

Sicut erat, etc.

℣. *Antíphona reiterétur*, Audiat terra.

Ad Benedíctus, *Antíphona*. Benedíctus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. *P*. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsius benedíctum in ómnia sæcula sæculôrum.

Cánticum trium Puerôrum (*Dan.* VI).

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum : * et laudábilis, et gloriôsus in sæcula :

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, * quod est sanctum : et laudábile, et gloriôsum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto honóris tui, qui vides abyssos, et sedes super sedem regni tui, in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriôsus in sæcula.

Benedícite ómnia ópera Dómini, cæli, * Angeli, atque omnes qui estis supra cælos ;

Omnes virtútes, sol et luna, imber et ros, * omnis spíritus, ignis et æstus, nocles et dies, lux et ténebræ,

Hyems et æstus, gelatiónes et nives, * fúlgura et nubes ;

Terra, montes, et colles, * et ómnia nascéntia de térra ;

Mária et flúmina, fontes, * cete et ómnia quæ movéntur in aquis ;

Vólucres cæli, béstiæ et juménta, * filii hóminum, Israël : sacerdótes, servi Dómini, spíritus et ánimæ justôrum, sancti et húmiles corde :

Anánia, Azaría, et Mí-aël, Dómino hymnum dícite, * et superexaltâte eum in sæcula. Amen.

℣. Benedícite Dóminum.

Gloria, et honor Patri, etc.

℣. Benedícite Dóminum.

Sono. Venite, exultêmus Dómino. *Requíre fol.* 1.

Lauda. Laudâte Dóminum de cælis. Alleluia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.

Psalmus CXLVIII.

Laudâte Dóminum de cælis : * laudâte eum in excélsis.

Laudâte eum omnes Angeli ejus : * laudâte eum omnes virtútes ejus.

Laudâte eum Sol et Luna : * laudâte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudâte eum cæli cælôrum : * et aquæ, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creâta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudâte Dóminum de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus tempestátis : * qui faciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ.

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines : * senióres cum junióribus láudent nomen Dómini :

Quia exaltâtum est nomen ejus solíus. * Conféssio ejus super cælum et terram :

Et exaltâbit cornu pópuli sui. * Hymnus ómnibus sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus CXLIX.

Cantâte Dómino cánticum novum : * laus ejus in Ecclésia sanctôrum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum : * et fíliæ Sion exúltent super regem suum.

Láudent nomen ejus in choro : * in tympano et psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salúte.

Exultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exultatiónes Dei in fáucibus eôrum : et gládius bis acútus in mánibus eôrum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eôrum in compédibus : * et nóbiles eôrum in vínculis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscriptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus CL.

Laudâte Dominum in sanctis eius : * laudâte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudâte eum in potentátibus ejus : * laudâte eum secúndum multitudinem magnitúdinis ejus.

Laudâte eum in sono tubæ : * laudâte eum in psaltério, et cíthara.

Laudâte eum in tympano, et choro : * laudâte eum in chordis, et órgano.

Laudâte eum in cymbalis benè sonántibus : * laudâte eum in cymbalis jubilatiônis : omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat, etc.

℣. *Léctio libri Ecclesiástici Salomônis* (*Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui audit me, non confundétur : et qui operántur in me, non peccant : qui elúcidant me, vitam

ætérnam possidébunt. Hæc ómnia liber vitæ, testaméntum Altíssimi, et agnítio veritâtis. Legem mandávit Moyses in præcéptis justitiárum, et hereditátem dómui Jacob, et Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitâre regem ex ipso fortíssimum, in throno honóris sedéntem in sempitérnum. Qui implévit quasi Phison sciéntiam, et sicut Tigris in diébus novórum. Qui adímplet quasi Euphrátes sensum; qui multiplicat quasi Jordânis in témpore messis. Qui mittit disciplinam sicut lucem : et assistens quasi Gehon in diébus vindémiæ. Qui perfécit primum scire ipsum, et infirmior non investigávit eam. A mari enim abundávit cogitátio ejus, et consílium ipsius in abysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego trames aquæ in messe défluo. Ego quasi flúvius Díoryx, et sicut aquæductus exívi á paradíso. Dixi rigábo hortum meum, et inebriábo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, et flúvius meus appropinquávit ad mare : quóniam doctrinam quasi lucem illuminábo ómnibus, et narrábo illam usque in longínquum. Penetrábo inferióres partes terræ, et inspiciam omnes dormiéntes, et illuminábo sperántes in Deum. ℟. Amen.

Hymnus.

Conctórum Rex omnípotens,
Mundum salvâre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.

Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitúrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.

Gentes erant in ténebris.
Vidérunt lumen fulgóris,
Cùm Salvátor advéneris
Redímere, quos cóndidit.

Quem olim Vatum præscia
Cecinérunt orácula,
Nunc véniet in glória,
Nostra ut curet vúlnera.

Lætémur nunc in Dómino
Simul in Dei Fílio,
Paráti eum suscípere
Advéntûs sui glória.

℟. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *fol.* 2.

Capitula. Preces nostras ne despéxeris, Dómine : inténde jam, et exáudi cleméntèr : ut, qui voce inimíci turbáti dejícimur, Unigéniti tui Advéntu sacratíssimo consolémur : et Fide pennigeráti, velut columba, ad supérna tendámus. Elónga nos, Domine, à sæculo malígno, et à láqueo inimíci custódi. Per Christum.

Pater noster. Et ne nos.

Dicat Présbyter. Libérati à malo, confirmáti semper in bono tibi servíre mereámur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris : da gáudium tribulátis : præbe redemptiónem captívis : sanitátem infirmis, requiémque defúnctis. Concéde A pacem et securitátem in ómnibus diébus nostris : frange audáciam inimicórum nostrórum : exáudi, Deus, oratiónem servórum tuórum ómnium fidélium christianórum in hoc die, et in omni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliáte vos ad benedictiónem.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Qui sedes. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui ad redemptiónem nostram venit non mutatióne loci, sed veritáte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni : ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum B véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliátus iniquitátem nostram ábstulit, ipse gloriósus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen.

Per misericordiam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Fiat commemorátio ad Matutínum. Sequens commemorátio debet dici in ómnibus Matutínis per totum annum.

Lauda. Ad annunciándum manè misericórdiam tuam, *P.* Et veritátem tuam per noctem.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te. Quia suscepísti confractiónem fragilitátis nostræ, concéde nobis diem istum jocúndum, pacíficum sine C scándalo, & sine mácula : sine ulla tentatióne adveniéntes ad vésperam, te collaudámus regem ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Et fidélium ánimæ ómnium defunctórum requiéscant in pace. ℟. Amen.

Exeúnte Vésperâ. Lauda. A solis ortu.

Sono. Venite, exultémus Dómino. ℣. Præoccupémus fáciem ejus *P.* In Dómino.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. *fol.* 1.

Antíphona. Véniet Dominus cum sénibus de princípibus pópuli sui *P.* Ad salvándos pópulos. ℣. Audíte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Ad salvándos. ℣. Glória, et honor D Patri. *P.* Ad salvándos.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Déxteram tuam, Deus, notam fac nobis Allelúia, *P.* Et erudítos córde in sapiéntia. Allelúia. allelúia. ℣. Deus manifésté véniet : Deus noster non silébit. *P.* Et erudítos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et erudítos.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Requíre fol.* 2.

Capitula. Deus, cujus ætérnitas témpora præscit, et órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitúrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore

próbiens, pro nobis Cónditor nascerêtur in témpore; ut et nostra scilicèt témpora vísitet, et temporáles suæ immortalitâtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabilitèr redêmit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. *Require fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui per susceptæ mystérium carnis notam fecit mundo glóriam suæ divinitâtis, advéntu suo nos vivíficet à delíctis. ℟. Amen. Quique in se suscêpit infirmitâtem nostram, ipse in nobis cónferat misericórdiam suam. ℟. Amen. Et qui primùm véniens húmilis redêmit mundum à crímine; secúndo advéniens, ab omni nostro nos reátu justificet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Deus maniféstè véniet, et non silêbit. Allelúia. *P.* Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est: et vocâvit terram. *P.* Advocâvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Advocâvit.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui auditum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue te ipsum mercêdem fidei nostræ: ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêde illâ, quæ coram te est, opuléntiùs munerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio sicut in primis Vésperis de Advéntu Dómini. fol. 1.

FERIA II POST PRIMUM DOMINICUM DE ADVENTU DOMINI.

Ad Matutînum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos. In nullo enim formidâmur ab imminénti pressúra, si tantúm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona 1. Auditum fácite, pópulus, in extrémis terræ nomen meum, dicit Dóminus: quia ecce ego vénio, et glória mea illuminâbit omnes sedéntes in ténebris, ut sciant univérsæ gentes, quòd ego sum Dóminus. ℣. Audíte hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Ut sciant univérsæ. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut sciant univérsæ.

Orátio. Deus, Dei Fílius. *Require fol.* 3

Antiphona 2. Audi, Dániel, verba, quæ loquor ad te: claude sermónem, et signa librum usque ad Christum ducem, *P.* Ut ædificétur Hierúsalem, et ungâtur Sanctus sanctórum in loco sanctificatiónis suæ. ℣. Audiam quid loquâtur Dóminus: quóniam loquétur pacem in plebem suam. *P.* Ut ædificétur Hierúsalem. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut ædificétur Hierúsalem.

℣ *Orátio.* Deus, qui Daniéli illi sancto atque Prophétæ, in peregrinatiónis recéssibus constitúto, futúræ pietâtis sacraméntum revélas, et sermónem claudere præcipis, et signátum librum usque ad Christum ducem manére instítuis; áperi nobis in terris pietâtis tuæ víscera: ut, quidquid in nobis obclúsum observâvit iníquitas, verbórum tuorum apériat véritas: qualitèr ad ducis nostri Jesu Christi Fílii tui in próximum accedéntes præsêpe, ab omni mereâmur expiâri criminum labe. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Erit opus justítiæ pax, et cháritas in sempitérnum. ℟. Et sedébit pópulus in pulchritúdine pacis. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. ℣. Et erit firmaméntum in terra; in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus; et florébunt de civitâte, sicut fœnum terræ. ℟. Et sedébit. ℣. Glória et honor Patri, etc. ℟. Et sedébit pópulus.

Orátio. Nunciâtam ecce vocem jocunditâtis et lætítiæ, quam de tua, Christe, incarnatióne audívimus, ut in nobis dulcióri efficiâmur charitâte fruentióres, implorâmus tuæ magnitúdinis exspectántes poténtiam; ut ita in nobis vocis hujus efféctus usquequáque præpólleat, ut non confundâmur in ea, cum manifestâta nobis fúerit glória tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Veni, Dómine, ad liberándum plebem tuam, quia relícti sumus pauci de multis, sicut óculi tui vident. *P.* Et osténde nobis viam, per quam incedâmus, et verbum, quod faciâmus. ℣. Qui regis Israël, intende; qui dedúcis, velut ovem, Joseph; qui sedes super chérubim, appâre. *P.* Et osténde nobis. ℣. Glória, et honor Patri. et Filio, etc. *Reiterétur* ℟. Veni, Domine.

In Láudibus.

Ad Cánticum Antiphona. Ecce Deus magnus vincens sciéntiam nostram; número annórum ejus inæstimábilis.

Cánticum (*Job* XXXVI).

Ecce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram; * número annórum ejus inæstimábilis.

Qui aufert stillas plúviæ, et effúndit imbres, adínstar gúrgitum, qui de núbibus fluunt; * qui prætéxunt cuncta désuper.

Si volúerit exténdere nubes quasi tentórium suum; et fulgurâre lúmine suo, * désuper quoque cárdines maris opériet.

Per hoc enim júdicat pópulos, * et dat escam multis mortâlibus.

In mánibus abscóndit lucem, * et præcipit ei, ut rursus advéniat.

Subter omnes cœlos ipse considerat, * et lumen illíus super términos terræ. * Post eum rúgiet sónitus,

Et tonâbit vocem magnitúdinis suæ; * et non investigábitur, cum audíta fúerit vox ejus.

Tonâbit Deus in voce sua mirabiliter, * qui facit magna et inscrutabilia.

Qui præcêpit nivi, ut descéndat in terra ; * et hiemis plúviis, et imbri fortitudinis suæ.

Quia in manu ómnium hóminum signat : * norint sínguli ópera sua.

Ingrediêtur béstia latíbulum suum, * et in antro suo morábitur.

Ab interióribus egrediêtur tempéstas, * et ab Arctûro frigus.

Flánte Deo concréscit gelu, * et rursus latíssimæ fundúntur aquæ.

Frúmentum desíderat nubes, * et nubes adspárgunt lumen suum.

Quæ illústrant cuncta per circúitum, * quocúmque eas volúntas gubernántis dúxerit,

Ad omne quod præceperit illis, * super faciem orbis terrârum.

℣. Ecce Deus magnus.

Gloria, et honor Patri, et Fílio et Spíritui Sancto, etc.

℣. Númerus annôrum.

Matutinárium. Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. *P.* In tuo, Deus, lúmine. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In tuo, Deus, lúmine.

Lauda. Laudâte Dominum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. *Psalmus* CL. *P.* Laudâte Dóminum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Laudâte eum in firmaménto, etc.

Prophetía. Fili, qui audit me non confundêtur. *Requîre fol.* 7.

In ómnibus hebdomádibus sequéntibus requîre Prophetîam semper in quólibet Domínico propinquióri prætérito : et fiat cursus per eam in Matutínis, sive sit in prima Dominica, sive in secúnda, vel in tertia, vel in quarta, seu in quinta, vel in sexta hebdomada in Advéntu Domini usque ad Nativitâtem ipsius.

10 *Hymnus.*

Cunctârum rerum Omnípotens
Mundum salvâre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo
Vírginis intrat úterum,
Nascitûrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Glória Patri Ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæculà.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptôrem. *fol.* 2.

Capítula. Emitte, omnípotens Pater, de summis Cœlôrum claritâtis tuæ lumen, Dóminum nostrum Jesum Christum, et nostrôrum arcâna irrádia péctorum : osténde veritâtem tuam, quæ nos à falsis jubámici seductiónibus éruat : et plebem, quam repulseras, ipse tibi restítuat.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos a malo.

A malo nos líbera, et in tuo timôre ópere bono nos confirma Trínitas, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus maniféstè véniet, et non silêbit. *Requîre fol.* 8.

Orátio. Fac nos Dómine justè, et sóbriè, et plè in hoc sæculo vívere, ut exspectántes beâtam illam spem, et Advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ : sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere possîmus ad æternam hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Commemorátio, ut in Domínico fol. 7.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut in exeúnte vésperâ de primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 8, *excépto Sono, qui in diêbus fériis non debet dici, neque cantári ; excépto in témpore Resurrectiónis.*

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens.
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuôque amôre cóncrema ;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris
Reddens vicem pro ábditis,
Justisque regnum pro bonis :
Non demum arctêmur malis
Pro qualitâte críminis ;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénni cælibes.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orémus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos grátiâ Advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, eterne omnipotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Exúrge, Deus, qui júdicas terram, et bráchio fortitúdinis rege, quos miserábili concédere

dignâtus es ópere, quosque facinora ággravant vitiô- A rum; tuârum súbleva miseratiônum : ut justítiam tuam, quam cœli annunciant, agnoscâmus, et glóriam tuam cum ómnibus pópulis videâmus; ut inhábitet glória in terra nostra, et sit redémptio nobis, quam álacres fide crédimus esse ventúram.

Pater noster, Et ne nos. Sed líbera nos a malo. Amen.

A malo nos líbera, et in tuo timóre. *ut suprà.*

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, ut impietátes à domo Jacob avérteret; ad hoc íterum vénìet, ut redeúntes ad se à mortis potestâte líberet. ℟. Amen. Et, qui dudum véniens, reconciliâre dignâtus est mundum; ad judícium véniens, ab omni nos pœnarum líberet cruciátu. ℟. Amen. Ut cum illo gaudeâmus in glóriâ, quem hîc purâ fidei incólimus consciéntiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, et ómnia regit in sæcula saculórum. ℟. Amen.

Lauda. Deus manifésto vénìet. *Requîre fol.* 8.

Orátio. Fac nos, Dómine, justè. *Requîre fol.* 11.

11 FERIA IV.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea. *P.* Et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L, *et cum ista oratiône, quæ séquitur.*

Orátio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Requîre in fol.* 3.

Antíphona 1. In illa die replêta erit terra sciéntiâ Dómini, quasi aquæ maris operiéntis : et radix Jessé, quæ stat in signum populórum. *P.* Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes populi, et salvos fáciet filios páuperum, et humiliâbit calumniatórem. *P.* Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto, etc. *P.* Ipsum gentes.

Orátio. Juxta est, Dómine, dies Advéntûs, et jam in jánuis est terríbilis hora illa judicii. Síleat ergo omnis caro à facie tua, et prolapsiônis suæ culpam flétibus díluat : et, quia nos ista per nos fácere non valêmus; per te id ágere confidimus. Ideo póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine ætérnâ sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Confortámini in Dómino, et in poténtia virtûtis ejus per omnem oratiônem, et obsecratiônem in Advéntum Jesu Christi Dómini nostri. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia et abundántia pacis, donec extollâtur luna. *P.* Per omnem oratiônem. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Per omnem oratiônem.

Orátio. Fac nos, Dómine, justè, et sóbriè, et piè in hoc sæculo vivere, ut expectántes beâtam illam spem et advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ, sic per sémitas currâmus justítiæ, ut mérito accédere possímus ad æternam hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. Consolámini, consolámini, Pópulus meus, dicit Dóminus, Deus vester : loquímini ad cor Jerúsalem, quia suscêpit de manu Dómini duplícia. *P.* Dícite civitátibus Judá. *P.* Ecce Deus vester in fortitúdine vénìet. ℣. Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Dícite civitátibus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Deus.

Orátio. Christe, Dei Filius, qui et olim venísti nascitùrus in carne, et íterum vénies cum dúcibus et princípibus pópuli tui ad faciéndum judícium in glória majestâtis; presta nobis ut cum véneris, non peccátis restítuas vicem; sed pro fide, quâ te credimus, æternam nos próvehas ad mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Vénìet Dóminus, et apparébit in médio filiórum pópuli sui : de manu impiórum liberábit eos. *P.* Et de morte rédimet illos ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit nobis justum, et ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eórum, *P.* Et de morte. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟. Vénìet Dóminus.

In Laudibus.

Antíphona. Fidélis erit domus tua. *P.* Et regnum tuum usque in ætérnum, dicit Dóminus.

Cánticum (*II Reg.* VII).

Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, * ut esses dux super pópulum meum Israël :

Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, * et interféci omnes inimícos tuos á fácie tua :

Fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnórum * qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israël, et plantâbo eum, et habitábit sub eo, * et non turbábitur ámpliùs :

Nec addent filii iniquitâtis, ut afflígant eum sicut príùs, * ex die quâ constítui júdices super pópulum meum Israël :

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis : * Prædícitque tibi Dóminus, quód domum fáciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui, * et dormíeris cum pátribus tuis,

Suscitâbo semen tuum post te, quod egrediétur ex útero tuo, * et firmábo regnum ejus :

Ipse ædificâvit domum nómini meo, * et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum.

Ego ero ei in patrem, * et ipse erit mihi in fílium :

Et fidélis erit domus tua, * et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam,

Et thronus tuus erit firmíssimus júgiter.

P. Fidélis erit.

Glória, et honor Patri, etc.

P. Et regnum ejus.

Matutinárium. Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritâtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua. *P.* Emítte lucem. ℣. Glória, **12** et honor Patri, etc. *P.* Emítte lucem.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus : Alle-

lúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtutis, A Allelúia. *Psalmus* CL.

Prophetîa : Fili, qui audit me, non confundêtur. *Requîre fol.* 7. *Hymnus.* Verbum supérnum pródiens. *Requîre fol.* 10. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. *Requîre fol.* 2.

Capítula. Deus, cui omnis terra præcónans júbilat laúdem ; cujus glóriam canôrâ psalmi conclámant voce ; cujúsque terríbilem in tuis ópéribus fatêtur virtûtem ; notum fácito salutâre tuum in conspéctu ómnium nostrôrum. Revéla justítiam tuam, quâ possimus te nostrum agnóscere creatôrem : et esto memor misericórdiæ tuæ, quâ nostrôrum críminum mereâmur invenire remissiônem : ut vidéntes salutâre tuum, jubilêmus tibi, hymnum cantêmus in exultatiône psalmum; et pérfrui mereâmur tuæ beatitúdinis præmio. B

Pater noster.

A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Requîre fol.* 8.

Orátio. Salvâtor Dómine, qui in monte Sion áscéndens, Redemptor mundi per suscéptam cárnem ostênsus es : libera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ : ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriôsum, ejus misericórdia non patiâtur perire ánimas redemptôrum. ℟. Amen.

Per misericôrdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis.

Commemorátio. fol. 7.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum, laudábile C nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. et cum spirítu tuo.

Antíphona. Vêniet Dóminus cum sénibus, et princípibus.

Lauda. Déxteram tuam Deus. *Requîre fol.* 8.

Hymnus.

Vox clara ecce íntonat :
Obscûra quæque increpat,
Pellantur éminùs sómnia,
Ab æthere Christus próm cat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde extat sáucia :
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En sursùm agnus míttitur
Laxâre grátiâ débitum :
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum láchrymis :
Secúndò ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit ;
Non pro reátu púniat,
Sed pius tunc nos prótegat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Requîre fol.* 2.

Capítula. Deus, cujus fáciem vidêre fidêlis omnis inténdit, et, quem venîre, toto cordis desidério concupíscit : præsta nobis, ut, cum vísio humanitâtis tuæ apparúerit, cunctis vísio divinitâtis tuæ nos éripiat à torménti s : ut, glorificáto in córpore majestâtis tuæ præséntiam contuéntes, tartáreos supplícii evadâmus ardóres.

Pater noster.

A malo nos libera. *Requîre fol.* 10.

Benedíctio. Redémptor noster et Dóminus, qui, nascéndo in carne, jugum à nobis sústulit legis ; cómpleat in nobis beneficia suæ pietâtis. ℟. Amen. Et qui de nobis suscêpit, quod divinitâti suæ convenîret ; de suo cónferat, quod in nos præstolâtus munífícet. ℟. Amen. Ut omnes, qui hîc priôra gáudia Advéntûs ejus hílari devotiône excipimus ; secúndi Advéntûs sui témpore cum Sanctis ómnibus exultémus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifésté véniet, et non silébit, allelúia. *Requîre fol.* 8.

Orátio. Deus Pater omnípotens, qui Eliam prophétam ad confortándas ánimas dúbias missûrus es ; ántequam véniat dies tuus magnus, fac nos ut in nostris iniquitátibus, per quas quotidie lábimur, fundáti mérito sinè fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es.

13 *Dicat Présbyter.* Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat Commemorâtio, ut in fol. 1.

SEXTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea : et in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Requîre fol.* 3.

Antíphona 1. Cum Christus apparúerit vita vestra. D *P.* Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Venîte, exultêmus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro : præoccupêmus fáciem ejus in confessiône, et in psalmis jubilêmus ei. *P.* Tunc et vos apparébitis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Tunc et vos.

Orátio. Salvâtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es ; libera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ : ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriôsum, ejus misericórdia non patiâtur perire ánimas redemptôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Confortámini, pusillánimes: confortámini, et nolíte timére: ecce Deus vester ultiônem addûcit retributiônis. *P.* Deus ipse véniet, et salvos nos fáciet. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Ecce Deus vester. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Deus ipse.

Orátio. Super montem Advéntûs tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua, Christe, Dei Fílius, fundáti; ea, quæ de te vera sunt, crédimus et fatémur. Orêmus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium és ventûrus, nos éxpies à crimínibus nostris. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 3. Ecce ego mittam vobis Eliam Prophêtam. *P.* Antequam véniat dies Dómini magnus. ℣. Audíte hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Antequam véniat. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Antequam.

Orátio. Deus Pater omnípotens. *Requîre retrò in vésperis præcedéntibus de 4 féria, fol.* 12.

℟. Consolábitur nos Dóminus Deus noster. *P.* Et osténdet misericórdiam super nos: non enim derelínquet nos in finem. ℣. Ecce Dóminus in médio nostri véniet, quasi ros, et sicut stillæ super herbam, et non immíttet ultrà furórem suum; sed revertétur, et miserébitur nobis. *P.* Et osténdet. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Consolábitur nos.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Salvâbit nos Dóminus Deus noster in die illa; ut gregem pópuli sui.

Cánticum (*Zachar.* IX).

Exúlta satis filia Sion, * júbila Ilierúsalem:

Ecce Rex tuus véniet tibi * justus, et salvâtor:

Ipse pauper, ascéndens super ásinam, * et super pullum filium ásinæ.

Et dispérdam quadrigam Ephraim, * et equum de Ilierúsalem,

Et dissipábitur arcus belli: * et loquétur pacem géntibus,

Et potéstas ejus a mari usque ad mare; * et à flumínibus usque ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine testaménti tui emisísti vinctos tuos de lacu, * in quo non est aqua.

Convertímini ad munitiônem vincti spei; * hódie quóque adnúncians duplícia reddam tibi.

Quóniam exténdi mihi Judam quasi arcum, implévi Ephraim: * et suscitâbo filios tuos Sion super filios tuos Græcia:

Et ponam te quasi gládium fórtium. * Et Dóminus Deus super eos vidébitur;

Et exíbit ut fulgur, jáculum ejus: * et Dóminus Deus in tuba canet, et vadet in túrbine Austri.

Dóminus exercítuum próteget eos: et devorábunt te, et subjícient lapídibus fundæ: * et bibéntes inebriabúntur, quasi à vino et replebúntur ut phíalæ, et quasi cornu altâris.

Et salvâbit eos Dóminus Deus eórum in die illa, * ut gregem pópuli sui. *P.* Salvâbit nos Dóminus.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

Sicut erat, etc.

P. Salvâbit nos.

Matutinárium. Antíphona. Illúminas tu mirábilis à móntibus ætérnis: turbáti sumus omnes insipiéntes corde. ℣. Notus in Judæa Deus: in Israël magnum nomen ejus. *P.* Illúminas tu 14 mirábilis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Illúminas tu.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus, allelúia. *Psalmus* CL.

Prophetia. Fili, qui audit me, non confundêtur. *Requîre retrò fol.* 7. *Hymnus.* Vox clara ecce íntonat. *Requîre in Vésperis 4 féria fol.* 12. *Supplicátio.* Orêmus Redemptorem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Requîre fol.* 2.

Capítula. Domine virtûtum, oratiónes servôrum tuôrum placâtus áccipe, et quid nos orâre opórtet, dignâre monstrâre: eósque ætérnitâtis cibo confórta, quos panis lachrymârum contúrbat: et tam miserábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant, ut miserationum tuârum cópiam crimínibus elísis implectâmur: quique Redemptoris nostri Advéntum pavêmus, ejus gloriôsum conspéctum ipso adveniénte pacatíssimum contemplêmur.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Requîre fol.* 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. *fol.* 8. *Benedíctio.* Redémptor noster et Dóminus. *fol.* 12.

In nómine Dómini. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio fol. 1.

IN SECUNDO DÓMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperas.

Lauda. A solis ortu usque. *Orátio.* Deus, cujus nomen. *Requîre fol.* 1.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt. Tunc exultábunt ómnia ligna silvârum ante fáciem Dómini. *P.* Quóniam venit: allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: cantâte Dómino omnis terra. Psállite Deo, et benedícite nomen ejus: annunciâte inter gentes glóriam ejus. *P.* Quóniam venit: allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce revelábitur glória Dómini Géntibus. *P.* Et vidébit omnis caro, quod os Dómini locûtum est. ℣. Deus manifésté véniet, et Deus noster, et non silébit. *P.* Et vidébit. *P.* Glória et honor Patri. ℣. Et vidébit.

Lauda. Dóminus enim dabit benedictiônem: allelúia. *P.* Et terra nostra dabit fructum suum: allelúia, allelúia. ℣. Verúmtamen propè timéntes eum salutâre ipsius, ut inhábitet in terra nostra. *P.* Et terra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et terra.

Hymnus. Christi catérva. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Requîre retrò in fol.* 1 *et* 2. *Capítula.* Deus, cui omnis terra. *Quære fol.* 12. Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, Dei Patris Fílius, qui olim Pro-

phetârum vaticínio in carne prædíctus es nascitûrus, nascéntia in nos virtutum corróbores. ℟. Amen. Quosque mystério incarnationis suæ adoptâvit sibi in fílios, non patiâtur quosquam à se éffici aliénos. ℟. Amen. Ut gáudium, quod aliquándo de ejus fide súmimus, per exhibitiônem óperum bonorum multíplicius cumulêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Deus summus, terríbilis super omnem terram : allelúia. *P.* Subjécit pópulos nobis, et gentes sub pédibus nostris. *P.* Elégit nos hereditâtem sibi, quam diléxit : allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultationis. *P.* Subjécit pópulos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Elégit nos.

Orátio. Deus, qui manifésté venturus. *Quære in Matutínis sequéntibus.*

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditôrem, cunctôrum vox canit fidélium, qui et certos témporum límites fígis et metas, quibus nox secernâtur, et dies, æternâ lege constitúis. Abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium levâret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit. Præsta ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopore, dum gallo canénte admonêtur, alácriter currens ad spem rédeat lucis, et primítias diúrni labôris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. *Psalmus* III.

Antíphona. Lavâbis me ab iniquitâte. *Psalmus* L.

Antíphona. Exaltâre super cœlos, Deus, et super ómnem terram, glóriam tuam. *Psalmus* LVI.

Orátio. Clementíssime Dómine, qui es animârum perpétua salus, et válida debílium virtus ; líbera nos de viris sánguinum, et à telis hóstium defénde clypeo tuo : mitte nobis de cœlis invíctum auxílium, et conculcántes nos rédige in oppróbrium : quátenus **15** ad officium matutínum líberi consurgámus, et vota nostra tuo sancto nómini fidéliter impendâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus manifésté véniet, et Deus noster, et non sílébit. *P.* Et in circúitu ejus tempéstas válida. ℣. Advocâvit cœlos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Et in circúitu ejus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et in circúitu.

Orátio. Deus, qui manifésté ventûrus ad judícium créderis, maniféstam poténtiam tuam in nobis osténde tuæ salvatiônis : ut, qui terríbilis sustinêris, mítissimus, cum advéneris, sentiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 2. Veni ad liberándum nos : Dómine Deus virtûtum convérte nos. *P.* Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedûcis, velut ovem, Joseph. *P.* Et osténde. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et osténde fáciem tuam.

Orátio. Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtûtum : convérte nos, et osténde fáciem tuam, et salvi érimus : quo præbénte, dignæ pœniténtiæ dono purificáti, in tuo mereâmur adésse judício. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 3. Veni, Dómine, et noli tardâre : reláxa facínora plebi tuæ. *P.* Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Deus virtûtum, convérte nos, osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et révoca. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et révoca dispérsos.

Orátio. Veni, Dómine, noli tardâre, reláxa jam facínora plebis tuæ, ut dispersiônem nostram in ætérnis gáudiis dum expectâris, convértas ad votum, occurrásque nobis ad judícium ad subventiônis omnímodæ compleméntum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Hæc dicit Dóminus : Suscitâbo vobis Pastórem de civitátibus Judá, et regnâbit vobíscum, sicut cum pátribus vestris. *P.* Et miserébitur terræ suæ, et jam non éritis in tristítiam ámpliús. ℣. Ecce Dóminus ultiônem addûcet retributiônis : Deus ipse véniet, et salvâbit nos. *P.* Et miserébitur. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Hæc dicit Dóminus.

Orátio. Domine Deus omnípotens, qui pro humâni géneris redemptiône coætérnum tibi coæqualémque Fílium Angeli annunciatiône per Maríæ Vírginis úterum usque ad nos voluísti transmíttere ; da nobis hoc témpore Advéntûs tui Unigéniti eámdem pacis grátiam, quam in prætérita largíre dignâtus es sæcula. Et illi nos in occúrsum fidei sócios numeránd dos, quos in fidei primórdia à Johánne pœniténtiæ undis aquârum ablútos, à te postrémò per Fílium in Spíritu Sancto et igni cognóscimus baptizátos. ℟. Amen.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Expectêtur, sicut plúvia elóquium meum : et descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi : date magnitúdinem Deo vestro.

Cánticum. Atténde, cœlum, loquar : et áudiat terra. *Requíre fol.* 4.

Ad Benedíctus, Antíphona. Benedícite Dóminum, pusílli, et magni omnes, qui expectâtis Advéntum ipsíus.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. *Requíre fol.* 14.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : allelúia. Laudâte eum in excélsis, allelúia : allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Vade, ingrédere ad eum, qui hábitat in tabernáculo, ad Sobnam præpósitum templi, et dices ad eum : Quid tu hîc, aut quasi quis hîc ? quia excidísti tibi hîc sepúlchrum, excidísti memoriâle in excélsa diligénter, in petra tabernáculum tibi. Ecce Dóminus asportâri te fáciet, sicut asportâtur gallus gallináceus, et quasi amíctum sublevábit

te. Córónans coronábit te tribulatióne, quasi pilam mittet te in terram latam et spatiósam : ibi moriêris, et ibi erit currus glóriæ tuæ, ignomínia domûs Dómini Dei tui. Et expéllam te de statióne tua, et de ministério tuo depónam te. Et erit in die illa : Vocábo servum meum Eliachím filium Helcíæ, et indúam illum túnicam tuam, et cíngulo tuo confortábo eum, et potestátem tuam dábo in manu ejus, et erit quasi pater habitántibus in Hierúsalem et dómui Judâ. Et dabo clavem domûs David super húmeros ejus, et apériet, et **16** non erit qui claudat, et claudet, et non erit qui apériat. Et figam paxíllum in loco fidéli, et erit in sólium glóriæ domûs patris sui. Et suspéndam super eum omnem glóriam domûs patris ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum Rex omnípotens. *Requíre fol.* 7. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Requíre fol.* 2.

Capitula. Christus, qui, nascitúrus in cárne, compleméntum factus es légis; perfectiónem in nobis tríbue sanctitátis : et, qui olim Advéntu tuo redímere dignátus es mundum, judícii tui témpore à supplíciis serva ánimas redemptórum.

Pater noster, qui es in cœlis.

Liberáti à malo, etc. *Requíre fol.* 2.

Lauda. Deus summus, terríbilis. *Benedíctio.* Deus, Dei Patris Fílius. *Quære fol.* 14.

Exeúnte Vésperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occásum. *Requíre fol.* 1.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. *fol.* 14.

Antíphona. Erit Dóminus coróna glóriæ in die illa. *P.* Et ornaméntum lætítiæ resíduum pópuli sui Israël. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, et usque ad flumen propágines ejus. *P.* Et ornaméntum lætítiæ. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et ornaméntum lætítiæ.

Lauda. Exúltent, et læténtur in te omnes, qui quærunt te, Dómine, allelúia. *P.* Et dicant : Semper magnificêtur, allelúia, allelúia. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltabúntur. *P.* Et dicant. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et dicant semper.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, *ut suprà in primo Dominico de Advéntu Dómini fol.* 1. et 2. *Capítula.* Exúrge Deus, qui júdicas terram. *Quære fol.* 10. Pater noster. Liberáti à malo, etc. *Quære fol.* 2. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui ad hoc venit, etc. *Quære fol.* 10. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus, etc.

Lauda. Super salutâre tuum, allelúia, exultémus vehemênter, vitam pétimus, tríbue, Dómine, allelúia, allelúia. *P.* In longitúdinem diérum, in ætérnum, et in sæculum sæculi, allelúia, allelúia. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo, glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* In longitúdinem diérum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In longitúdinem diérum.

Orátio. Juxta est, Dómine, dies Advéntûs tui, et jam in jánuis est terríbilis illa hora judícii. Sífleat ergo omnis caro à fácie tua, et prolapsiónis suæ culpam flétibus díluat. Et, quia nos ista per nos fácere non valémus, per te id ágere confídimus. Ideò póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine ætérnâ sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

IN SECUNDA FERIA SECUNDÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. *Psalmus* III. *cum sua Oratióne.* Multiplicáti sunt, Dómine, *fol.* 8.

Antíphona 1. Montes et colles cantábunt coram Deo, et ómnia ligna silvárum plaudent mánibus. *P.* Quóniam véniet Dóminus dominátor in signum ætérnum, quod numquam auferêtur. ℣. Gaudébunt campi, et omnia ligna cedri Líbani, quas plantávit. Illic pásseres nidificábunt. *P.* Quóniam véniet Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam véniet.

Orátio. Dominátor Dómine, qui in signum ætérnum liberátor mundi advéniens, montes et colles coram te laudem fecísti clamáre, cum tota in te vivéntia approbásti; concêde nobis, ut laudes, quas glorióso nómini sancto tuo offérimus, accéptas tibi semper efficias : ut, qui mundum redemptúrus, in salútis signo osténsus es; mundum íterum judicatúrus, non ultórem, sed liberatórem te nostris óculis maniféstes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Adhuc módicum et consummábitur indignátio. *P.* Et in illa die auferêtur onus de húmero nostro, et jugum de collo nostro. ℣. Vídeant páuperes, et læténtur : quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. *P.* Et in illa die. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in illa die.

Orátio. Jesu Salvátor noster et Dómine, qui jugum legis à collo nostro prædicaménto grátiæ sustulísti, et onus nostri húmeri in tuis húmeris excepísti; concêde précibus Ecclésiæ tuæ, ut, quæ, consummáta indignatióne, fidei tuæ præcépto refúlsit; de consummáta justítia mereâtur à te, ad judícium **17** veniénte, attólli : ut et hic feliciter vivat, et post felicióri prospéctu fáciem divinitâtis tuæ lætabúnda aspíciat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. *P.* Et gloriósos terræ humiliábo. ℣. Deus, deórum Dóminus, locútus est, et vocávit terram. *P.* Et gloriósos. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et gloriósos terræ humiliábo.

Orátio. Esto nobis, Dómine, coróna glóriæ in die, quâ véneris sæcula judicâre per ignem : ut hic nos pius véstias induménto justítiæ, et póst perfécta glóriæ libertâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Ecce, Sion, dominátor tuus cum jocunditáte véniet. *P.* Et omnes sancti gaudébunt super te cur

lætítia et gáudio sempitérno. ℣. Veni, Dómine, noli tardâre : reláxa facínora plebi tuæ. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Ecce, Sion.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Ecce enim Deus Salvâtor meus : fiduciáliter agam in eo, et non timêbo.

Cánticum (*II Machab.* I).

Dominus Deus ómnium creâtor, * terríbilis et fortis, justus et misércors,

Solus rex bonus, qui solus præstans, * solus justus, omnípotens,

Qui líberas Israël de omni malo, * qui fecísti patres eléctos, et sanctificásti eos :

Accipe sacrifícium ab univérso pópulo Israël, * et custódi plebem tuam, et sanctífica.

Cóngrega, Dómine, dispersiónes nostras * et líbera eos qui sérviunt Géntibus contemnéntibus et abominántibus

Réspice : Ut sciant Gentes quia tu es Deus noster ; totque oppriméntes, et contuméliam faciéntes in supérbia, * et constítue pópulum tuum in loco sancto tuo.

P. Ecce enim.

Glória, et honor Patri.

P. Fiduciáliter.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos : et ópera mánuum tuárum dírige super nos. ℣. Ré pice in servos tuos, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. *P.* Et ópera mánuum. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Et ópera mánuum.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus : allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtútis ejus : allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía. Hæc dicit Dóminus : Vade, ingrédere. *fol.* 15.

Hymnus.

Ecce salvâtor ómnium
Desiderâtus óptimus,
Advéntus cujus prædictus,
Ventûrus est quantóciùs.
Mundêmus corda à sórdibus
Parántes viam Dómino
Clamêmus córdis órgano :
Veni, Redémptor, salva nos.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *fol.* 2.

Cápitula. Mémor esto, Dómine, Ecclésiæ tuæ, ex Géntium diversitâte colléctæ : eíque misericórdiæ veritâtis tuæ thesáuros pande : ut et venísse te pro sua redemptióne lætêtur ; et pro sua remuneratióne ventûrum in exultatiónis júbilo præstolêtur.

Pater noster. A malo nos líbera, etc. *fol.* 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Require fol.* 8. *Oratio.* Fac, nos, Pater, in grátia, *ut infrà eódem fol.*

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. *fol.* 1. *Antíphona.* Véniet Dóminus cum sénibus. *Lauda.* Déxteram tuam Deus. *Requâre fol.* 8.

Hymnus.

A Patre, Unigénite,
Ad nos venis per Vírginem,
Baptísmi rore cónsecrans,
Cunctos fide regénerans.
De cœlo celsus pródiens
Excépit formam hóminis
Victor à morte rédiens,
Gáudia vitæ lárgiens.
Hoc te, Redémptor, quæsumus,
Illábere propítius ;
Clarúmque nostris córdibus
Lumen præbe deíficum.
Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Quære fol.* 2.

Capítula. Te expectántes quæsumus, Dómine : salva nos sperántes in te : tu que nos redémptos sánguine, sicut es pollícitus, consolâre : ac, remóto gémitu, expulsôque dolôre, 18 sempitérnum gándium æternámque lætítiam nos fá ito obtinêre.

Pater noster. Et ne. Sed. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Benedíctio. Agnus Dei, qui olim venit peccâta tóllere mundi, áuferat à nobis omnem colluviónem delícti. ℟. Amen. Et, qui venit redímere, quod perierat ; ad hoc íterum véniat, ut redémpta non púniat. ℟. Amen. Quò cum illo, in quo fidem nostram dirígimus, gáudium perpétuum, cum venerit, habeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus Dei nostri, etc.

Lauda. Deus manifésté véniet. *Require fol.* 4. *Oratio.* Fac, nos, Pater. *Ut infrà.*

QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea : et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. *Requîre fol.* 3.

Antíphona. Ambulâte per portas meas, et viam fácite plebi meæ : lápides, qui sunt in via, revólvite. *P.* Ecce Dominus véniet cum salûte. ℣. Exultâte justi in Dómino : rectos decet collaudátio. *P.* Ecce Dóminus véniet. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ecce Dóminus véniet cum salûte.

Orátio. Fac, nos, Pater, in grátia et agnitióne Jesu Christi filii tui, Dómini nostri, dilatátis sénsibus créscere : ut, expectántes Advéntum ejus, immaculâtis vestígiis ad diem judícii properêmus ; quo ejus grátia hîc sic reos absólvat, ut in futúro culpam intereúntem non púniat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto, *P.* Et de Sion tuére nos. ℣. Dómine, salvos nos fac : ò Dómine, benè prosperâre : benedí-

ctus, qui venit in nómine Dómini. *P.* Et de Sion A dies, * **19** totâ die et totâ nocte in perpétuum non tuêre nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et de Sion.

Orátio. Da nobis, Dómine, felicitâtis gáudia æternæ, ut in te semper gaudêre possímus, ne desperábili tristítiâ obruâmur: ut in nullo de temporálibus soliciti simus; et, qui te propè esse jam crédimus, mitíssimum te, cum véneris, sentiâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Nos ingrediéntes vidébimus Salvatórem magnum, universârum rerum Dóminum nostrum. *P.* Advéntum suum manifestâtum membris humánis. ℣. Magnus Dóminus laudábilis nimis in civitâte Dei, in monte sancto ejus. *P.* Advéntum suum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Advéntum suum.

Orátio. Dómine Deus retributiônis, qui in carne natus húmilis, ad judícium ventûrus terríbilis; salva nos credéntes in te: ut cæcitâtis nostræ ténebræ, à te illuminâtæ, lúminis tui claritâte præfúlgeant; quáliter auditus mentis nostræ de óperum dignitâte semper tibi compláceat. ℟. Amen.

℟. Non auferêtur sceptrum de Judâ, nec dux de femóribus ejus, donec véniat, qui mitténdus est. *P.* Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Bethlehem, cívitas Dei summi, ex te pródiet dominâtor Israël. *P.* Et ipse erit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟. Non auferêtur sceptrum de Judá.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dóminus Deus germinâbit justítiam, et laudem coram ómnibus Géntibus.

Cánticum (*Esaiæ* LXI).

Gaudens gaudêbo in Dómino, * exultâbit spíritus B meus in Deo salutári meo:

Quia índuit me vestiménto salûtis: * et induménto jocunditâtis circúmdedit me,

Quasi sponsum decorâtum corona, * et quasi sponsam ornâtam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, * et sicut hortus semen suum germinat;

Sic Dóminus Deus germinâbit * justítiam et laudem coram ómnibus Géntibus.

Propter Sion non tacêbo, * et propter Hierúsalem non quiéscam,

Donec egrediâtur sicut splendor justus eius. et salvâtor ejus ut fácula accendâtur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * et cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocábitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominâbit.

Et eris corôna glóriæ in manu Dómini, * et diadêma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultrà derelícta: et terra tua non vocábitur ámplius Desolâta:

Sed vocáberis volúntas mea in ea, * et terra tua inhabitábitur.

Habitâbit enim júvenis cum vírgine, * et inhabitábunt in te fílii tui.

Sicut enim gáudet sponsus super sponsam suam, * sic gaudébit Dóminus Deus tuus super te.

Super muros tuos Hierúsalem constítui custódes, * **19** totâ die et totâ nocte in perpétuum non tacébunt.

Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, * et ne detis siléntium, donec stabíliat, et donec ponat Hierúsalem laudem in terra.

P. Dominus Deus germinâbit. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Dóminus Deus germinâbit.

Matutinárium. Deus Dominus. *P.* Et illúxit nobis. ℣. Constitúite diem solémnem in condénsis usque ad corna altâris. *P.* Et illúxit nobis. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Et illúxit nobis.

Lauda. Laudâte Dóminum. *fol.* 11. *Prophetía.* Hæc dicit Dóminus: Vade ingrédere. *Quære fol.* 15. *Hymnus.* Ecce Salvâtor ómnium, *fol.* 17.

Capítula. Dominâtor desiderábilis Dómine Jesu C Christe, quasi ignis conflans ab scóriis peccáminum nos abstérge: et quasi aurum purum argentúmque purgâtum, nos éffice, tuóque inspirámine, ad quæréndum te júgiter, corda nostra succénde: ut ad te ardénter nostra desidéria anhélent, tibíque conjúngi totâ aviditâte festínent.

Pater noster, etc.

A malo nos líbera, et in tuo timôre ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Deus manifésté véniet. *fol.* 8. *Oratio.* Deus qui tubam. *Quære infrà.*

Ad Vésperas.

Lauda. A solis ortu. *Antíphona.* Véniet Dóminus. *Lauda.* Déxteram tuam, *fol.* 8.

Hymnus.

Mane nobíscum, Dómine:
Noctem obscûram rémove:
Omne delíctum áblue:
Pie medêlam tríbue.

Quem jam venísse crédimus,
Rédire item nóvimus;
Sceptrúmque tuum ínclytum
Tuo defénde clypeo.

Vita, salus, et véritas
Christe, rogántes ádjuva:
Hymnum sonántes júbilo,
Zelum vincâmus lúbricum.

D Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos gratiâ Advéntûs sui propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Domine Jesu Christe, qui assúmpto hómine hóminum suscéptor effectus in lucem Géntium datus es; áperi óculos córdium in te credéntium populórum, atque ábstrahe misércors de conclusióne religátos adhuc vinculis diffidéntiæ: et, quos in domo cárceris detinéri cónspicis in ténebris igno-

rántiæ, tuæ, quæsumus, sciéntiæ irrádies splendóre.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, *fol.* 10.

Humiliáte vos benedictióni. Dominus sit semper vobiscum. ℟ Et cum.

Benedictio. Gaudio Advéntûs sui nos Christus lætíficet, et corda nostra divinitâtis suæ grátiâ semper illúminet. ℟. Amen. Desidéria nostra præséntiæ suæ exhibitiône gratíficet, et devotiôneın nostram propítius accépiet. ℟. Amen. Ut accensiône sui amóris ita cor nostrum semper efférveat, ut veniénte illo ad judícium pro méritis non tabéscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus Dei nostri, qui, etc.

Lauda. Deus manifésiè véniet. *Quære fol.* 8. *Orátio.* Deus, qui tubam in Sion, *ut infrà.*

SEXTA FERIA IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea, et in umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iniquitas. *Psalmus* LVI. Miserêre mei, Deus : miserêre mei, quóniam confidit in te, etc. *Orátio.* Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. *Quære fol.* 5.

Antíphona 1. Ecce Dóminus tuba canet in Sion. *P.* Et véniet in túrbine Austri : ipse Dóminus omnipotens próteget nos. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et véniet in túrbine Austri. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ipse Dóminus.

Orátio. Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venísti in Austri túrbine peccatóres, dum álios terrôre signôrum, álios prædicatiônis grátiâ éxcitas ad credéndum ; prótege nos ab omni adversitâte tentatiônum : ut tuba verbi tui sit semper salvátio ánimæ 20 et córporis nostri. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Presbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Congregâvit Dominus dispersiônem pópuli sui in misericórdia. *P.* Et vidébitur cláritas ejus in nube, sicut tempóribus Móysi. *P.* Et manifestábitur quemádmodúm Salomônis regis. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, et à flúmine usque ad propágines ejus. *P.* Et vidébitur cláritas ejus. ℣. Glória et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Et manifestábitur quemádmodùm Salomônis regis.

Orátio. Congrega, Dómine, dispersiônem pópuli tui in misericórdia, quem olim, redemptûrus mundum, in virtûte brâchii tui liberásti ; et ídeò ab his, quos redemísti, magno ópere invocâris : ut, qui infirmári pro nobis dignâtus es, ut homo ; divinitâtis tuæ hóminem dignêris præmunire præsídio. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. Lætábitur desérta et ínvia, et exultâbit solitûdo. *P.* Et florêbit sicut lílium. Gérminans, germinâbit. ℣. Gaudébunt campi, et ligna cedri Líbani illic, quas plantavit : illic pásseres nidificábant. *P.* Et florêbit sicut lílium. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et florêbit sicut lílium.

Orátio. Venísse te Dóminum in Sion, cum laude et lætítia omnis cathólica præcônâtur Ecclésia : et ídeò pétimus, ut, qui Advéntum tuum gloriósum in pópulis nunciámus, à nostris facinóribus, te expiánte, purgêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Exspectâtur Dóminus, ut misereâtur nobis. *P.* Quia Deus judícii Dóminus est : beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Non secúndùm visiônem oculórum judicâbit, neque secúndùm auditum áurium árguet ; sed judicâbit in justítia páuperes. *P.* Quia Deus judícii Dóminus est. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Expectâtur Dóminus.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Directa facta est via piórum, et præparâtum est iter sanctórum.

Cánticum (*Esaiæ* XXVI).

Ecce cívitas virtus, et salvátio nostra, * pone murum, et circa murum munitiônem muri.

Post sceptrum viri aperíte portas, * intret plebs custódiens justítiam : partícipes qui sunt veritâtis, custodiéntes pacem :

Quóniam in te speravérunt, Dómine, usque in ætérnum. * Deus magnus et ætérnus,

Quómodò humiliásti, et deduxísti eos, * qui commorabántur in altíssimis ;

Cívitates firmíssimas dejícies, et dedúces eas usque ad humum. * Et conculcábunt eas pedes mansuetórum, et humílium.

Directa facta est via piórum, * et præparâtum est iter sanctórum.

Die enim Dómini judícium : * sperávimus in nómine ejus, et in memória, quam concupívit ánima mea.

P. Directa facta est via piórum.

Glória, et honor Patri, et Fílio, etc.

P. Et præparâtum est iter sanctórum

Matutinárium. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos. *P.* Et miserêre nobis. ℣. Ut cognoscámus in terra in ómnibus Géntibus salutâre tuum. *P.* Illúmina, Dómine. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et miserêre nobis.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. *Quære fol.* 6. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Hæc dicit Dóminus : Vade, ingrédere. *fol.* 15. *Hymnus.* Mane nobíscum Dómine. *Quære fol.* 19.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. *Quære fol.* 2.

Capítula. Deus, qui manifésiè ad judícium ventûrus esse créderis, maniféstam poténtiam in nobis osténde tuæ salvatiônis : ut, qui terribilis sustinêris, mitíssimus, cum véneris, sentiâris.

Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos líbera, et in tuo timôre. *Quære fol.* 10.

Humiliâte vos benedictióni.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo

Lauda. Deus manifésté véniet : Deus nóster, et non silébit. *ut suprà. Orátio.* Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venísti. *Require fol.* 19.

IN TERTIO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vespéros.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. *cum* **21** *sua Oratióne.* Deus, cujus nomen est benedictum, *fol.* 1.

Sono. Allelúia : Qui reminiscimini Dóminum, ne taceâtis, et ne detis silémtium, donec stabíliat, et ponat Hierúsalem. *P.* Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ producit flores suos, et sicut hortus semen suum gérminat ; ita Dóminus germinábit justítiam. *P.* Laudem.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Super montem excélsum ascénde, qui evangelizas Sion : Dic civitátibus Juda. *P.* Ecce Deus noster in fortitúdine venit. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est, et vocávit terram. *P.* Ecce Deus noster. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce Deus noster in fortitúdine vénit.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos faciat déxtera tua : allelúia. *P.* Et exáudi nos, Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et confiteámur nómini tuo, et gloriémur in laude tua. *P.* Et exáudi nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et exáudi nos, Dómine.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Require fol.* 2.

Capitula. Super montem excélsum Advéntus tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua Christe Dei Fílius fundásti ; ea, quæ vera sunt de te, crédimus, et fatémur : quæsumus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium expectáris, ante judicium nos éxpies à crimínibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo, confirmáti, etc. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui Advéntu suo subvenire dignátus est mundo, ánimas nostras corporáque purificet á delicto. ℟. Amen. Det nobis legis suæ præcépta virtúte spíritus atténdere ; ut possimus Advéntum ejus amabíliter præstoláre. ℟. Amen. Sicque ab omni reátu immúnes efficiat, ut Advéntus ejus non reprobándos expéllat ; sed redémptos atque glorificándos assúmat. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo : allelúia. Et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur : allelúia. Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt. *P.* Nos vero resurréximus et erécti sumus. Allelúia, allelúia. ℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes nostras. Nunc cognóvi, quóniam salvum faciet Dóminus Christum suum. *P.* Nos vero resurréximus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Orátio. Venisse nomen tuum de longínquo. *Require infrà in Matutinis.*

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum cónditor. *Quære fol.* 3.

Oratio. Post gallórum canórum concéntus noctísque quiétem exclúsam, tibi, Dómine, matúra nox párturit diem, et galli concrepántibus alis, ore præcónio matutínum júbilant hymnum : tibi, Dómine, aves cœli laudes émittant : tuo jussu discússis ténebris sol rádios infert mundo. Tua sunt ista miracula, Omnípotens Pater : nos tantúmmodo vota portámus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrificia matutína; ut à peccátis prætéritis absólúti, de præsénti tribulatióne mereámur absólvi. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, etc.

Dicat Presbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. Dómini est salus, et super pópulum tuum benedictio tua. *Psalmus* III.

Antíphona 2. Incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestá-ti mihi. *Psalmus* L.

Antíphona 3. In umbra alárum tuárum sperámus, Deus, dum tránsiet iniquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Ætérnum te auctórem et conditórem. *Quære fol.* 3.

Antíphona. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, et lingua ejus, quasi ignis ardens. *P.* Et spíritus ejus, sicut torrens inúndans. ℣. Advocávit cælos sursum, et terram discérnere pópulum suum. *P.* Et spíritus ejus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Et spíritus ejus.

Orátio. Venísse nomen tuum de longínquo cónditæ á te creatúræ tuæ lætántur : et ideò fac nos, ut, qui Advéntum incarnatiónis tuæ suscépimus, à spinis peccatórum ardéntis linguæ tuæ spíritu expiémur. ℟. Amen.

Antíphona. De Sion éxiet lex, et verbum Dómini de Hierúsalem. *P.* Judicábit Gentes, et árguet pópulos multos usque in novíssimum. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Judicábit Gentes. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Judicábit.

22 *Orátio.* Lex tua verbum, Deus Pater, de Sion egrédiens non júdicet; sed prótegat pópulos sibimet confiténtes : nec árguat de peccáto, quos incarnatiónis suæ venit liberáre mystérium : ut, qui in electis agnóscitur gloriósus, in peccatóribus clémens semper inveniátur et pius. ℟. Amen.

Antíphona. Quærite Dóminum, omnes mansuéti terræ : quærite justum, quærite mansuétum ; et inveniétis eum. ℣. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus semper. *P.* Quærite justum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et inveniétis eum.

Orátio. Inquiréntes te Dómine, exáudi propítius, et ab incurvántibus ángustiis defénde precátus; ut ecclésiæ tuæ te per omnes Gentes magnificént : exáltent nomen tuum unitátis vínculo : discant à te quoque, ut illuminántur, et attendant ; et præcepórum tuórum tenacitáte vultu consciéntiæ nullátenus erubéscant. ℟. Amen.

℟. Suscitábit Dóminus regem ex Israel fortissi-

mum in throno honóris sedéntem in sempitérnum. *P.* Replébitur, quasi Phison, sciéntiâ ; velut Euphrátes, intelléctu : ipse multiplicâbit Jordânem in témpore messis. ℣. Ecce dies venit, dicit Dóminus : et suscitâbo David germen justum, et regnâbit rex, et sapiens erit. *P.* Replébitur, quasi Phison, scientiâ. ℣ Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *Reiterétur Responsórium.* Suscitâbit Dóminus regem ex Israël fortíssimum in throno, etc.

Orátio. Deus Pater omnípotens, qui nobis Fílium tuum suscitásti in regem, quo apparénte mundo Ecclésiæ tuæ ut Phison, sciéntiâ mundâtur, et, velut Euphrátes, fœcundâtur intelléctu charísmatum ; da nobis in te habêre sciéntiæ lumen, et virtûtum omnem plenitúdinem : ut, dum sciéntiæ dona perquírimus, itérum ad te, qui es fons sciéntiæ, veniâmus. ℟. Amen.

In laudibus.

Antiphona. Deus à Líbano véniet, et sanctus à monte Opáuco ; texit cœlos virtus ejus, et laudis ejus plena est terra.

Cánticum (*Habacuc* III).

Dómine, audívi auditum tuum, et timui. * Dómine, considerávi ópera tua, et expávi.

In médio duûm animálium cognoscéris : dum appropinquáverint anni, innotescéris : * dum advénerit tempus, ostendéris :

Cum conturbâta fúerit ánima mea in ira, * misericórdia tua memoráberis mei.

Deus à Líbano véniet, * et sanctus à monte Opáuco et condénso :

Opéruit cœlos virtus ejus, et laude ejus plena est terra. * Et fulgor illíus quasi lumen erit :

Córnua in mánibus ejus sunt : * illi confirmâta est virtus glóriæ ejus, et posuit claritâtem firmam.

Ante fáciem suam ibit verbum. Et exívit in campos. * Pedes ejus stetérunt, et commôta est terra.

Aspexit, et fluxérunt gentes : * dissolúti sunt montes vehemént*è*r.

Defluxérunt colles æternáles : * itínera sæculária ejus pro labóribus.

Vidérunt te tabernácula Æthiopum, * et expavéscent tabernácula terræ Mádian.

Numquid in flumínibus ira tua Dómine ? * aut in mari ímpetus tuus ?

Qui ascéndit super equos tuos : * et equitâtus tuus sánitas.

Inténdens, exténdens arcum super sceptra, dicit Dóminus : * flumínibus scindétur terra.

Vidébunt gentes, et dolébunt populi : * aspérgens aquas contradictiônis :

Dedit abyssus vocem suam, * ab altitúdine phantasíæ suæ. Sol et Luna stetérunt in órdine suo :

In lúmine splendóris jácula tua ibunt, * in luce coruscatiônis armatúra tua.

Indignatióne tuâ exterminâbis terram : * et in furóre tuo duces gentes.

Exísti in salûtem plebis tuæ, ut salvos fácias electos tuos.

Misísti in cápita iniquórum mortem : * resuscitásti víncula usque ad bellum.

Præcidísti in pavóre cápita poténtium : * movebúntur in ea gentes, et apérient ora sua : edens pauper in abscónso.

Misísti in mari equos tuos, * turbántes aquas multas.

Custodívit me, et expâvit venter meus * à voce deprecatiônis labiórum meórum.

Et introívit timor in ossa mea, * et désuper turbâta est virtus mea.

Requiéscam in die tribulatiônis : * et ascéndam ad tabernácula transmigratiônis meæ.

Quóniam ficus non áfferet fructus : * et non erunt nascéntia in víneis.

Mentiétur opus olívæ : * et campi non præstábunt cibos.

23 Deficient ab esca oves : * et non erunt ad præsépia boves.

Ego autem in Dómino gloriábor : * gaudébo in Deo salutári meo.

Dóminus virtus mea : * státuet pedes meos in consummatióne.

Super excélsa impónet me. * vincam in claritáte ejus.

℣. Et laudis ejus plena est terra.

Gloria, et honor Patri, et Fílio, etc.

℟. Et laudis ejus plena est terra.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctus es, Deus ; et benedíctum nomen glóriæ tuæ.

Cánticum trium puerórum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Require retrò in primo Dominico de Advéntu Dómini, fol.* 6.

Sono. Allelúia. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, et ne detis siléntium, donec stabíliat et ponat Hierúsalem. *P.* Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ producit flores suos, et sicut hortus semen suum gérminat ; ita Dóminus germinâbit justítiam. *P.* Laudem in terra.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis, allelúia : laudâte eum in excélsis, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetía.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ (*Cap.* XXXIV).

℟. Deo gratias.

Hæc dicit Dóminus : Salvâbo gregem meum, et non erit ultrà in rapínam, et judicâbo inter pecus : et fáciam cum eis pactum pacis, et cessâre fáciam béstias péssimas de terra : et qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam in circúitu collis mei benedictiônem : et dedûcam imbrem in témpore suo : et plúviæ benedictiônis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, et terra dabit germen suum, et erunt in terra sua absque pavóre : et scient, quia ego sum Dóminus, cum contrívero caténas jugi córum, et erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapínam géntibus, nec béstiæ terræ devorábunt eos : sed habitábunt confidénter absque ullo terróre. Et suscitâbo eis germen nominâtum : et non erunt ultrà imminúti

fame in terra, nec portábunt ultrà oppróbrium gén- A tium. Et scient quia ego sum Dóminus eórum. Ero cum eis, et ipsi pópulus meus domus Israël : ait Dóminus. Vos autem greges mei, páscuæ meæ omnes estis : et ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum rex omnípotens. *Quære fol.* 7.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. *Quære fol.* 2.

Capítula. Advéntûs tui glóriam devotióne promptíssimâ præstolántes, rogámus atque expóscimus; ut præséntiæ tuæ luce ténebras nostras inrádies : quáliter nunc ad perféctum nos usquequáque sanctificans tuis póstmodùm munéribus dignos efficias.

Pater noster. *totum.* Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo, allelúia.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus. *fol.* 21.

Exeúnte vésperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. *Quære fol.* 1. *Sono.* Qui reminiscímini Dóminum. *Requîre fol.* 12.

Antíphona. Ponet Dóminus in terra judícium. *P.* Et legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Et erit firmaméntum in terram ipsórum, et primítias omnis labóris eórum. *P.* Et legem ejus. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et legem ejus.

Lauda. Salvos nos, fac, Dómine, Deus noster, allelúia; ut confiteámur nómini sancto tuo : allelúia. *P.* Et gloriémur in laude tua, allelúia, allelúia. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : vísita nos in salutári tuo. *P.* Et gloriémur in laude tua. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. Et gloriémur in laude tua.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *fol.* 1. *Capítula.* Deus, cujus ætérnitas témpora. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium. *fol.* 8.

Lauda. Propter misérias ínopum, allelúia; et gémitum páuperum, allelúia. *P.* Nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Et elóqu a Dómini elóquia casta, argéntum igne examinâtum terræ purgâtum séptuplum. *P.* Nunc exúrgam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Nunc exúrgam.

Orátio. Venisse nomen tuum de longínquo cónditæ. *Requîre fol.* 21.

SECUNDA FERIA TERTIÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui érnas : in nullo enim formidâmur ab imminénti pressúra, si tantúm tuâ muniâmur, Omnipotens, gratiâ. ℟. Amen.

24 *Antíphona.* Ego locûtus sum, dicit Dóminus, et vocávi eum : addûcam illum, et dírigam vias ejus. ℣. Et ponam in mari manum ejus, et in flumínibus déxteram ejus. *P.* Et vocávi eum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et vocávi eum.

Orátio. Deus Pater, qui viam unigéniti Fílii tui dírigens, partícipem cum nostræ mortalitâtis esse voluísti; fac nos esse partícipes regni sui : ut qui B locûtus vocásti eum, ut Redémptor adésset homínibus parcens, cum illo ostendâris nobis gaudens. ℟. Amen.

Per misericordiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Dabo in Sion salûtem, et in Hierúsalem gloriam meam. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est, et vocávit terram. *P.* Dabo in Sion. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in Hierúsalem.

Orátio. Ecce Dóminus Deus noster, satis pulchri sunt pedes evangelizántium pacem, et annunciántium bona : fac nos ergo, ut calciáti pedes in præparatióne evangélii pacis, de perácto cursu gáudeant consummátæ virtûtis : ut Christum tuum, quem os B nostrum plenâ fide annúnciat, vita nostra in efficiéntia óperis non contémnat; sed ámnuâ devotióne incarnatiônis ejus festa celebrántes, vota nostra illi persolvâmus sine fine felices. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus nomen tuum. *P.* Et memória lætántium in desidérium ánimæ. ℣. Quia tu, Dómine, suavis et mitis, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *P.* Et memória. ℣. Gloria, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Et memória lætántium.

Orátio. Mandâta judiciórum tuórum, Domine, expectámus, te poscéntes, ut qui nos jam eduxísti in lucem per fidem, justítiâ fácias nos tibi placábiles de bonórum óperum dignitâte : ut incarnâta justítia, C quæ nos visitávit in ténebris, ad judícium véniens líberet à torméntis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Disrúmpam vincula pópuli mei, dicit Dominus : et dispérdam ómnia mala, quæ induxi super illos. *P.* Et áuferam univérsum dolórem à fácie terræ, et à civitâte ista. ℣. Ecce ego congregábo eos de univérsis terris, et fériam cum eis pactum semper, et non désinam eis benefácere, dicit Dóminus. *P.* Et aúferam univérsum dolórem. ℣ Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟. Disrúmpam vincula pópuli mei, dicit Dóminus.

In Láudibus, Cánticum, et Matutinárium, et Lauda, et Hymnus, ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ de Advéntû. Et Capitula, et Prophetía, et Lauda fi- D *nâle, ut in secunda Dominica de Advéntu, vidélicet in Matutínis fol.* 11. *Orátio.* Gáudent campi útique Advéntûs tui. *Quære infra. Et sic debes dícere ver totam septimânam in diébus feriis.*

FERIA QUARTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L. Miserêre mei, Deus, secúndùm, etc. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnam pérmanet nomen, etc. *Requîre fol.* 3.

Antíphona 1. Gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt. *P.* Tunc exultábunt ómnia ligna silvâ-

rum ante fáciem Dómini, quóniam véniet. ℣. Læténtur cœli, et exúltet terra : commoveâtur mare, et plenitûdo ejus ; orbis terrârum, et univérsi, qui hábitant in eo. *P.* Tunc exultábunt. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Tunc.

Orátio. Gaudent campi útique Advéntûs tui jocunditáte perfúsi : et ídeò quæsumus, ut, qui insensibília Advéntûs tui gáudia in te vivéntia cómpotes ; sensíbiles nos in Advéntu tui judícii coronándos attóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 2. Adjíciet Dóminus manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, et véniet ab ínsulis maris. *P.* Et congregâbit pópulos prófugos Israël, et dispérsos Judá cólliget. ℣. Et erit firmaméntum in terra : in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus : et florébunt de civitâte, sicut fœnum terræ. *P.* Et congregâbit populos. ℣. Glória, et honor. *P.* Et congregâbit.

Orátio. Adjice manum tuam, Dómine, et pósside resíduum pópuli tui ; ut incarnatiône tuâ incrédulis patescénte nihil resíduum sit, quod vácuum remáneat à meréde : quo, dum in fílios infidelitâtis incarnatiônis tuæ mystérium maniféstas, in córdibus fidélium **25** desidérii tui vota plácita tibi semper efficias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. In illa die de ténebris et calígine óculi cæcórum vidébunt : addent mites in Dómino lætítiam. *P.* Et húmiles páuperes in sancto Israël exultábunt. ℣. Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ : omnes gentes sérvient ei. *P.* Et húmiles. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et húmiles páuperes.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, qui de ténebris et calígine óculos cæcórum vidére fecísti, cùm mundo per susceptæ incarnatiônis mystérium claruísti ; dignâre grátiâ divinitâtis tuæ inlustrâre arcâna péctoris nostri : ut, qui Advéntûs tui grátiâ anhelâmus, divinitâtis tuæ múnere consolémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Béthlehem non es mínima in princípibus Judá : ex te pródiet rex. *P.* Cujus regnum non corrumpêtur. ℣. Et tu, Béthlehem Ephrâta, numquid párvula es in millibus Judá? Ex te enim egrediètur rex. *P.* Cujus regnum. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Bethlehem non es mínima in.

In Láudibus Antíphona, Cánticum, et ómniaália, quæ sequúntur, dicántur usque in finem Matutíni, ut in féria 4 primæ Hebdómadæ fol. 11. *Excéptâ Prophetiâ.* Hæc dicit Dóminus : salvâbo gregem meum. *Quære fol.* 23.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut in Vésperis de quarta feria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Requíre fol. 12.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. In te confidit ánima mea, et in umbra alárum tuárum sperâbo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Quære fol.* 3

Antíphona 1. Ecce ego mittam ad gentes et ad insulas, dicit Dóminus, longè ad eos, qui non audiérunt de me. *P.* Et vidébunt glóriam meam. ℣. Audíte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Et vidébunt. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et vidébunt glóriam meam.

Orátio. Quàm pulcri sunt, Dómine, super montes pedes evangelizántium pacem : præsta ergo nobis, ut per te prædicántes salûtem, in te habeâmus salvatiônem ; quò Advéntûs tui prædicántes insígnia, donôrum tuôrum, in nos redúndet grátia copiôsa ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce Deus excélsus in fortitúdine sua véniet, nullus ei similis. *P.* Quis póterit scrutári vias ejus? Cuncta considerans nomen ejus supra términos terræ. ℣. Qui ponis nubem ascénsum tuum : qui ámbulas super pennas ventôrum. *P.* Quis póterit? ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quis póterit?

Orátio. Quis póterit, Deus Dei Fílius, scrutári vias tuas? Vel quibus adítibus nascitûrus ad Virginem véneris? Vel quibus sémitis ad supérna regréssus es? Et ídeò, quia tu solus cuncta considerans es, cujus nomen supra terræ términos pérmanet ; da nobis, illa de te semper considerâre et dicere, quæ culpæ cáreant lege : ut, qui excélsus in fortitúdine véniens humília réspicis, dignos fácias nos munéribus tuis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedictus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum. Amen.

Antíphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre homínibus. *P.* Ecce vénio citó, et merces mea mecum est, sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audi pópulus meus ; et loquar Israël : testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. *P.* Ecce vénio citò. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ecce venio citò.

Orátio. Deus omnípotens, qui Angelum tuum ante Advéntum Redemptôris misísti, qui testificâret homínibus et viam salûtis et plenitúdinem sanitâtis ; da famíliæ tuæ, ut adnuntiatióne Advéntûs tui in cœlésti gáudio hilarêscat. Et, quia merces tua tecum ad judícium véniet, pietas tua consuêta tunc nobis occúrrat in múnere, quæ nostrum sólita est semper removêre languôrem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Paràtus esto, Israël, in Advéntu Domini Dei tui, quia ecce ipse formans montes. *P.* Et creans spíritus, et annúncians in homínibus Christum suum ℣. Ecce Dóminus Deus vester prudéntiâ suâ exténdit cœlos, et in sapiéntia sua præparat orbem ; ipse est enim Deus formans terram. *P.* Et creans spíritus. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Parâtus esto, Israël.

Omnia ália dicántur usque in finem Matutíni, ut in sexta féria primæ Hebdómadæ fol. 13. **26** *Excéptâ Prophetiâ.* Hæc dicit Dóminus ; Salvâbo. *fol.* 25.

Orátio. Deus Pater, qui, filium tuum missûrus ad terras, legátos tuos, voces útique prædicántium, ad gentes destinásti, vel ad ínsulas, qui incarnatiônem ejus prædicántes, longè ad eos, qui non audiérunt, verbi tui fidem prædicándo porrigerent ; da nobis, et te audiéntes à vítiis resipíscere, et credéntes te supéruam promeréri hereditâtem : ut Christum tuum sermónibus prædicántes ; opéribus non efficiâmur ante tuæ glóriæ majestâtem damnábiles. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Présbyter, Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN QUARTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. *Orátio.* Deus, cujus nomen est benedictum. *Requíre fol.* 1.

Sono. Deus decôrum Dóminus locûtus est : vocâvit terram ex Sion. *P.* Spécies decôris ejus : allelúia. ℣. Deus manifésté véniet, Deus noster ; et non silébit. *P.* Spéci s decóris.

Antíphona. Allelúia : annunciâte Deum in univérsa terra. *P.* Exúltet, et laudet habitátio Sion. *P.* Quia in médio ejus véniet Sanctus Israël. *P.* Et exúltet. Glória, et honor Patri. *P.* Quia in médio.

Lauda. Cognoscâmus in terra viam tuam, Dómine : allelúia : In ómnibus géntibus salutâre tuum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus misereâtur nostri, et benedícat nobis : illúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* In ómnibus géntibus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In ómnibus géntibus.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Requîre fol.* 2.

Kyrie, eléïsou : Christe, eléïson : Kyrie, eleïson.

Capitula. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et benedictiônem tuam ubértim nostris infúnde pectóribus : quó corda nostra lucis tuæ hilaritâte perfûsa tuam in terris vâleant recognóscere viam, et ómnibus singulári géntibus fidei sacræ læténtur notítiâ.

Pater noster. Et,

Liberáti à malo, confirmáti semper in bono, tibi servíre mereâmur Deo ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris : da gáudium tribulátis : præbe redemptiônem captívis : sanitâtem infirmis : requiémque defúnctis : concêde pacem, et securitâtem in ómnibus diébus nostris : frange audáciam inimicôrum nostrôrum : exáudi, Deus, oratiônem servôrum tuôrum ómnium fidélium Christianôrum in hoc die et in omni témpore : per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitâte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos ad benedictiônem. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Benedíctio. Unicus Fílius Dei, qui génitus de útero Patris, incarnári venit ex útero Vírginis, éluat nos ab omni corruptiône humánæ conditiônis. ℟. Amen. Atque idem, qui incomprehensíbilis venit ad veritátem humáni córporis, tollat à nobis immundítiam humánæ corruptiônis. ℟. Amen. Et, qui vita venit mortem perférre, tribuat nobis nihil de mortis damnatiône sentíre. ℟. Amen

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Dóminus in circúitu pópuli sui est : alleláia. *P.* Ex hoc nunc, et usque in ætérnum pax super Israël. Allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini ; Deus, Dóminus, et illúxit nobis. *P.* Ex hoc nunc. ℣. Glória, et honor. *P.* Ex hoc nunc.

Orátio dicâtur. Unígenite Fílius Dei Patris. *Requíre in Matutínis sequéntibus.*

Ad Matutínos.

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. *Requîre fol.* 3.

Orátio. Domine Deus Pater omnipotens, inspirâtor precum, teque invocántium velox auditor ; voci nostræ, orâmus, eleméntiæ tuæ aurem appône, et nostrôrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve : Ac sicut nos gallôrum canóribus ad matutíni grátiam próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiônis prænúncias ; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias, ut ad lucem abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

27 *Antiphona super psalmos.* Glória mea Deus meus, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antíphona. Tibi soli peccávi : miserêre mei, Deus. *Psalmus* L.

Antíphona. Miserêre mei, Deus, miserêre mei : quóniam in te confidit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine adspícimus lúmen ; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem : ut sitiéntibus nobis vitâlem impártias potum, et caligántium animârum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 1. Me ínsulæ expéctant, dicit Dóminus, et bráchium meum sustinébunt. *P.* Quia judícium meum in lucem populôrum apparébit. ℣. Deus decôrum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Et bráchium. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quia judícium meum.

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, quem ínsulæ expéctant, et bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisíta sústinet ; te quæsumus et rogâmus, ut nos peccatóres fácias semper esse beátos : ut, cùm Advéntûs tui apparúerit glória, non confundâmur vidéntes fáciem tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Timébunt, qui ab occidénte sunt nomen Dómini ; et, qui ab ortu solis, glóriam ejus. *P.* Cùm vénerit, quasi flúvius violéntus, quem spíritus

Dómini éxcitat. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Cùm vénerit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Cùm vénerit, quasi flúvius.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui in mundo per Vírginem natus, nativitâtis tuæ terrôre et regna concutis, et reges admirári compéllis; præbe nobis inítium sapiéntiæ, quod est timor tuus: ut in eo fructificêmur, in eo étiam proficiéntes fructum tibi pacatissimum offerâmus; ut, qui ad géntium vocationem, quasi flúvius violéntus, accessísti; nascitûrus in terris ad conversiônem peccántium, manifésta tuæ grátiæ dona ostendas: quo, repulso terrôre formídinis, casto te semper sequâmur amôre intimæ charitâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis, etc.

Antiphona 3. Quæ prima fúerat, ecce véniet, nova annúncians vobis; ántequam oriâtur, auditam vobis fácimus. Laus Dómini in extrémis terræ. ℣. Oriêtur in diébus ejus justítia et abundántia pacis, donec extollâtur luna; et dominábitur à mari usque ad mare. *P.* Laus Dómini. ℣. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Laus Dómini.

Orátio. Nova et inaudíta sunt, Dómine, quæ prophéticus sermo intónuit mundo: Quód novo Vírginis partu salvátio exoriêtur creaturârum: cujus admirábile incarnatiônis mystérium quia devôta córdium susceptiône Ecclésia súscipit lætabúnda; quæsumus, ut in laudem ejus et nova illi cántica déferat et accépta; ut, cujus laus ab extrémis terræ concinitur, ejus volúntas in toto mundo à fidélibus impleâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Dóminus omnípotens suscitâbit nobis ab oriénte príncipem magnum, et vocábitur nomen ejus Redémptor ómnium, et ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eôrum. ℣. Audite, domus David, Dóminus dabit vobis signum: Ecce virgo concípiet, et páriet fílium. *P.* Et vocábitur. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *Reiterêtur* ℟. Dóminus omnípotens suscitâbit.

Orátio. Deus Pater omnípotens, qui ab Oriénte príncipem magnum exúscitas; da nobis, ut ejus ampléxu, quem ad redemptiônem nostram misísti salvans pópulum suum à peccátis eôrum, illîus útique príncipis, qui sine altérius justítiæ participatiône est justus, partícipes esse te propítio mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus et sanctus Dóminus Deus. *Cánticum.* Atténde cœlum, loquar; et áudiat terra. *Requîre fol.* 4.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedícite Dóminum, A pusillí et magni, et omnes qui expectâtis Advéntum ipsíus. *Psalmus.* Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrôrum. *Requîre fol.* 6.

Sono. Deus deôrum Dóminus locûtus est: 28 vocâvit terram ex Sion. *P.* Spécies decôris ejus: Allelúia. ℣. Deus maniféstè véniet, Deus noster, et non silébit. *P.* Spécies decôris ejus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: alleluia. ℣. Laudâte eum in excélsis: alleluia. *Psalmus* CLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XLII).

℟. Deo grátias.

Cantâte Dómino cánticum novum, laus ejus in extrémis terræ: qui descendístis in mare, et plenitúdinem ejus; ínsulæ, et habitatóres eârum. Sublevêtur desértum, et civitátes ejus; in dómibus habitâbit Cedar: laudâte habitatóres Petræ, de vértice montium clamábunt. Ponent Dómino glóriam, et laudem ejus in ínsulis nunciárunt. Dóminus, sicut fortis, egrediêtur, sicut vir prœliâtor suscitavit zelum: vociferábitur, et clamâbit: super inimícos suos confortábitur. Tácui semper, silui, pátiens fui, sicut páriens loquar: dissipâbo, et absorbêbo simul. Desértos fáciam montes, et colles, et omne gramen eôrum exsiccâbo: et ponam flúmina in ínsulis, et stagnâre fáciam. Et dedûcam cæcos in viam, quam nésciunt; et in sémitis, quas ignoravérunt, ambulâre eos fáciam. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctôrum Rex omnípotens. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Require fol.* 2.

Capítula. Excita poténtiam tuam, et veni ad liberándum nos, Dómine Deus; ut, quóniam opprimimur turbínibus tentatiônum, virtûtis tuæ auxílio sublevêmur: nec præváleant nobis legiónes hóstium, cùm tua majestâte tuêmur: ut semper nobis opitulatiônem, et adversáriis ínferas ultiônem.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in circúitu. *Requîre fol.* 26. *Benedictio.* Unicus Fílius Dei. *fol.* 26. *Exéunte vésperâ. Lauda.* A solis ortu. *Sono.* Deus deôrum. *fol.* 26.

Antíphona. Ascéndit Salvâtor Dominus in montem Sion, liberâre pópulum suum Israël. *P.* Et erit regnum ejus sempitérnum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Et erit regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit regnum.

Lauda. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, allelúia. *P.* Donec misereâtur nobis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Donec misercâtur. ℣ Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orémus Redemptôrem mundi. *fol.* 2. *Capítula.* Deus, cujus ætérnitas. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Require fol.* 2.

Lauda. Apud te propitiátio est, allelúia, et propter legem tuam sustínui te, Dómine, allelúia. *P.* Apud te est enim misericórdia, et copiósa redémptio: allelúja, allelúia. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in vocem deprecatiônis meæ. *P.* Apud te est. ℣. Glória, et honor. *P.* Apud te est.

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, quem ínsulæ A expéctant, et bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisíta sústinet; te quæsumus et rogámus, ut nos peccatóres fácias semper esse beátos : ut, cùm Advéntûs tui apparúerit glória, non confundámur vidéntes fáciem tuam. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA QUARTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti. *Psalmus* III. *Oratio. fol.* 8, *ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ.*

Antíphona 1. Ecce Dóminus véniet de longe. *P.* Beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Beáti omnes. ℣. Glória, et honor. *P.* Beáti omnes.

Orátio. De longe incarnatiônis tuæ Advéntum, B Christe Dei Fílius, beatôrum numerósitas præstolándo, beatificâta fore cognóscitur. Quæsumus, ut expectatiône secúndi Advéntûs tui ita beatificêmur, ut pium te in judício sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam,

Antíphona 2. Mortificâte nunc membra vestra, quæ sunt super terram; quóniam, cùm Christus apparúerit, vita vestra. *P.* Tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Sit nomen Dómini benedictum ex hoc nunc, et usque in sæculum. *P.* Tunc et vos. ℣. Glória, et honor. *P.* Tunc et vos.

Oratio. Mortífica, quæsumus, super terram membra nostra ab omni concupiscéntia; ut, cùm tu nostra apparúeris vita, appareâmus et nos tecum transformáti in glóriam **29** sempitérnam. ℟. Amen. C

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. *P.* Et gloriósos terræ humiliâbo. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Et gloriósos. ℣. Glória, et honor. *P.* Et gloriósos.

Oratio. Ingénite summe Pater, per quem témpore nativitâtis Domínicæ justítiæ opus pax vel secúritas conclúditur univérsæ terræ; fac nos in secúndo Advéntu glóriæ suæ pulchritúdinem indivíduæ majestâtis pérpetim intuéri : ut ibídem perénniter coronáti júbilum perpetuitâtis persolvâmus sine fine beáti. *Respóndeat.* Amen.

Per misericórdiam ipsius.

℟. Crédite Salvatórem vestrum veniéntem cum D glória. *P.* Et vos estóte paráti suscípere regnum Dei. ℣. Audite, habitatóres urbis, qui morámini in terris, cùm elevâtum fúerit signum in móntibus, et clangórem tubæ audiéritis. *P.* Et vos estóte. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Crédite Salvatórem.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Ecce enim Deus. *Cánticum.* Dómine Deus, ómnium creâtor.

Matutinárium, Antíphona, et Lauda. Require fol. 16. *Prophetia.* Cantâte Dómino. *fol.* 28. *Hymnus.* Ecce Salvâtor ómnium. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Memor esto, Dómine. *fol.* 17. *Lauda.* Deus manifésté véniet. *Require fol.* 8. *Orátio.* Vénat super nos, Dómine. *Require infrà fol.* 30.

Ad Vésperas dicâtur, ut in secúnda féria secúndæ Hebdomadæ.

Sequúntur alia Responsória de quibus suprà.

℟. Montes filiæ Sion, ramos vestros extóndite, germinâte. *P.* Et fructum jucunditâtis afférte pópulo meo Israël, quóniam véniet dies Dómini. ℣. Jubilâte, extréma terræ : sonâte montes laudatiônum, saltus, et ómnia ligna regiônis. *P.* Et fructum. ℟. Gloria, et honor. *P.* Et fructum.

Aliud Responsórium. Ecce Dóminus véniet redémptor noster sanctus Israël. *P.* Corônam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus, et tribus mea me audíte, quia propè est dies Dómini : justus meus, et egréssus est Salvâtor meus. *P.* Corônam regni habens. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Ecce Dóminus.

Aliud Responsórium. Audíte, audíte me, pópulus meus, dicit Dóminus : et reges, inténdite, áuribus percípite. *P.* Quia lex à me pródiit : appropínquans citò justítia mea : et salvâtor meus adest, quem ínsulæ expéctant. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus : et tribus mea, audíte. *P.* Quia lex à me. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Audíte, audíte.

℟. Metuéntes Dóminum, sustinéte misericórdiam ipsius. *P.* Et ne recedâtis ab illo : ne cadâtis, et non evacuábitur merces vestra. ℣. Qui timétis Deum, crédite illi; et in oblectatiône illíus véniet vobis misericórdia. *P.* Et ne recedâtis. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Metuéntes Dóminum.

℟. Cognóscat plebs mea nomen meum illâ die, C quóniam ecce ego, qui loquor, ádero vobis, dicit Dóminus. *P.* Quasi germen inter montes annúncians auditum pacis, núncians bona, ut notum vobis fáciam Salvatórem mundi. ℣. Deus de Sina venit, et de Seïr ortus est : nobis appáruit de monte Pharan. *P.* Quasi germen. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Cognóscat plebs mea.

℟. Ecce Dóminus Deus noster egrediétur ad nos, et miserébitur nobis. *P.* Delens iniquitátes nostras, et demérget in profúndum maris ómnia peccâta nostra. ℣. Levábit signum in natiónibus procul, et sibilâbit de finibus terræ; et ecce festínans velóciter véniet. *P.* Delens. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Ecce Dóminus Deus.

℟. Quis est iste formôsus, stolâ suâ grádiens in D multitúdinem fortitúdinis suæ? *P.* Ego, qui loquor justítiam, et propugnátor sum ad salvándum. ℣. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre hominibus, et ecce vénio citò. *P.* Ego, qui loquor. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Quis est.

℟. Quare tardas, Deus? veni, et líbera pópulum tuum. *P.* Te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, et noli tardâre, reláxa fac nora plebis tuæ. *P.* Te enim. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Quare tardas.

℟. Hierúsalem, lætâre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. *P.* Et áuferet à te luctus, et anxietátes, et índuet te pulchritúdine in Advéntu suo. ℣. Hierúsalem, Dóminus in médio tui fortis

gaudébit super te in laude, et exultábit in jubilatióne. *P* Et áuferet à te. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Hierúsalem, lætáre.

℟. Ecce véniet nobis salus à Dómino celériter, ut cónterat jugum grave. *P.* Et salvet à vínculis peccatórum nostrórum, quia pius est. **30** ℣. Clamémus ad Dóminum in cœlum à fácie tribulántis, et mittet nobis Salvatórem, qui líberet nos. *P.* Et salvet. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟. Ecce véniet.

Ad Vésperos dicátur, ut in fol. 17.

FERIA TERTIA QUARTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea : et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per susceptæ incarnatiónis mystérium verísti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervére hujus mystério pietátis, ut per hæc evadámus muscípulam deceptóris : ut, qui Advéntûs tui gáudia diffúso ore præcínimus, salvátos nos, cùm ad judícium véneris, te júdice gratulémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Reverténtur filiæ Sion, et quærent Dóminum Deum suum, David Regem suum. *P.* Et delectabúntur in Dómino Deo suo. ℣. Fidélis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et delectabúntur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et delectabúntur in Dómino.

Orátio. Veniat super nos, Domine, donum misericórdiæ tuæ, ut reverténtes à cocórdia cordis nostri, et quæréntes te Dóminum regem in Sion; illâ speculatióne sanctâ lætémur, ut, qui faciéi tuæ præstolámur præséntiam, meritórum nostrórum evadámus torménta. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus. *P.* Qui et illuminábit abscondita tenebrárum. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Qui et illuminábit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui et illuminábit.

Orátio. Deus, qui nos ante tempus judicáre próhibes, magnâque nos cautelâ patiéntiæ vis esse conténtos; da nobis et veræ patiéntiæ vota, et veræ supportatiónis habére exémpla : ut, ántequam tu vénias, qui illuminatúrus es córdium occúlta; ita in nobis veræ patiéntiæ exémpla præpólleant, ut te ad judícium veniénte charitátis nos supportátio à torméntis absólvat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Non à princípio in abscóndito locútus sum. *P.* Sed ex témpore, ántequàm fieret, ibi eram. ℣. Ipse invocávit me : Pater meus es tu. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. *P.* Sed ex témpore. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Sed ex témpore.

Oratio. Deus, qui nos à princípio in abscóndito locútus es; fac, nos in princípio Verbi tui, quod maniféstum est in carne, inconcusso amóre fidei persístere : ut, qui tecum ante témpora erat, nobis in témpore natus sine fine succúrrat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce Dóminus in igne véniet : quasi turbo quadríga ejus. *P.* Quia in igne Dóminus dijudicábitur. ℣. Ignis ante eum ardébit, et in circúitu ejus tempéstas válida. *P.* Quia in igne. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto in sæcula sæculórum. Amen. *P.* Quia.

Oratio. Dómine Deus, qui te in igne ventúrum pronúncias; líbera nos à túrbine nocéntium; ut, qui opus tuum mirábile prædicámus, mercédem illam, quæ coram te est, opulentiùs hauriámus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Fidélis erit domus tua. *Cánticum.* Ego tuli te de páscuis sequéntem greges. *Requíre in quarta féria primæ hebdómadæ, et similiter ómniaália, usque in finem Matutíni fol.* 10 *et* 11. *Ad Vésperos fol.* 17.

FERIA QUARTA

Ad Matutínum.

Antíphona. In te confidit ánima mea. *Requíre fol.* 13. *Psalmus* LVI. *Orátio.* Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. *Requíre fol.* 3.

Antíphona 1. Expécta, reexpécta, dicit Dóminus. In loquéla enim lábiis. *P.* Et in língua áltera loquar ad pópulum istum. ℣. Fidélis Dóminus in verbis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* In loquéla enim. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P.* Et in língua áltera.

31 *Oratio.* Expectémus te, Dómine, ut, cùm ad judícium véneris, non nos de peccáto árguas; sed in spíritu mansuetúdinis tuæ loquáris nobis misericórditer. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 2. Ecce mittam ego in fundaméntis Sion lápidem pretiósum angulárem, dicit Dóminus. *P.* Et, qui credíderit in eo, non confundétur. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est, et vocávit terram. *P.* Et qui credíderit in eo. ℣. Gloria, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P.* Et qui.

Oratio. Ecce jam propè es, Dómine : fac nos tibi semper próximos esse : ut in nullo de negligénti cura solíciti, diem Advéntûs tui præstolémur illæsi. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

℟. Veniet dies Dómini magnus. *P.* Quia in monte Sion, et Hierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Quia in monte Sion. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P.* Quia in monte.

Oratio. Christe Dei Filius, qui in monte Sion, et in Hierúsalem Salvátor magnus in carne apparéndo advéniens, Salvátio pro his, qui tibi creditúri essent: vocátus es; esto nobis Salvátor ad votum, Ductor ad

præmium : ut, qui sanctæ factus es salvatiônis ostén- A sio, peccatóribus efficiâris, et hic et in ætérnum optábilis liberátio. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omnia ália dicántur de quarta féria primæ Hebdómadæ usque in finem Matutini. Ad Vésperos. Requîre fol. 17.

QUINTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Dómine quid multiplicáti. *Orátio.* Multiplicáti sunt Dómine, qui tribulant nos. *Requîre fol.* 8. *Psalmus* III. *Orátio.* Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum permanet. *Requîre fol.* 3.

Antiphona 1. Cognoscêtur Dóminus ab Ægypto, dum advénerit. *P.* Et cognóscent Ægyptii Dóminum B in illa die, et colent eum in hóstiis et munéribus. ℣. Deus manifésté véniet Deus noster, et non silébit. *P.* Et cognóscent Ægyptii Dóminum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto *P.* Et cognóscent Ægyptii Dóminum in illa die.

Oratio. Cognóscimus te, Dómine, ventûrum esse ad faciéndum judícium : et ídeò quæsumus, ut, dum véneris, apérias os nostrum, et cor nostrum, ut laudêmus nomen sanctum tuum colántes in hóstiis accep abílibus, in quo incarnatiônis tuæ mystéria maniféstes. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Qui regis Israël, inténde. *P.* Excita poténtiam tuam, et veni ad liberándum nos. ℣. Qui C dedûcis velut ovem Joseph, Ephraïm, Bénjamin, et Manásse. *P.* Excita poténtiam tuam. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Excita poténtiam tuam, et veni.

Oratio. Qui regis Israël intende : qui dedûcis velut ovem Joseph, éxcita poténtiam tuam, et salvos facito, pro quibus nascitûrus venísti in terram : et qui porrécto fidei cultu multitúdinem géntium lucrari dignâtus es ; compéndio pietâtis infidélium ánimas perfidiæ bárathro érutas, tibi aliquando plácitas creditarásque restítuas. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Cùm vénerit Dóminus exercítuum in monte Sion, et Hierúsalem. *P.* Et in conspéctu seniórum suórum glorificábitur. ℣. Audite hæc omnes gentes : áuribus percípite qui habitâtis orbem. *P.* Et in conspéctu. ℣. Glória et honor Patri, et Filio. *P.* Et in conspéctu seniórum.

Oratio. Deus Dei Filius, qui in monte Sion et in Hierúsalem in conspéctu seniórum te glorificári pronúncias ; concêde nobis, ita in regno tuo plenâ fidei cognitiône gaudêre, ut hic nos florere fácias fide, et in Advéntu tuo ætérnæ coronándos státuas glóriæ. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, et ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutini, dicántur ut in feria secúnda secúndæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Requîre fol. 16. *Ad Vésperos, ut suprà fol.* 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lava me, Domine, ab injustítia mea : et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* I.

Oratio. Deus Dei Fílius, cujus **32** in ætérnum pérmanet. *Requîre in fériis primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. fol.* 3.

Antiphona 1. Clamémus ad Dóminum à fácie tribulántis. *P.* Et mittet nobis Salvatórem et propugnatórem, qui líberet nos. ℣. Venite adorêmus, et procidâmus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster : nos autem populus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Et míttet nobis Salvâtorem. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et mittet nobis Salvatórem.

Oratio. Clamémus ad te, Dómine, à fácie tribulántis, ut míttas nobis Salvatórem, qui líberet nos de manu inimicórum nostrórum : ut, qui præséntiam faciéi tuæ præstolámur, nostrórum meritórum torménta evadâmus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona. Prope est dies Dómini : nolite tribulári. *P.* Gáudium enim illius fortitûdo nostra est. ℣. Audi pópulus meus ; et loquar tibi : et testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. *P.* Gáudium enim illius. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Gáudium enim illius fortitûdo.

Oratio. Dies tuus, Dómine, ecce propè est, atque necésse est nos purgátis consciéntiis properáre. Et ídeò, quia de nobis ista habêre non póssumus, á te, qui potens es, hæc ipsa, nobis tríbue, postulámus : poscéntes, ut ita gáudium tuum sit fortitûdo nostra, quâtiter tribulátio non óbruat sempitérna. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟, Hierúsalem, aspice ad oriéntem. *P.* Et vide lætítiam, à Deo quæ tibi superventúra est. ℣. Lauda, Hierúsalem, Dóminum : lauda Deum tuum, Sion. *P.* Et vide lætítiam. ℣. Glória, et honor Patri, et D Fílio. *P.* Et vide lætítiam

Oratio. Aspicimus, Dómine, et purgáto fidei óculo jam vidêmus, quàm ineffábilis sit lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad oriéntem prospiciénti de Dómino in múneris collatióne refúlsit. Et ídeò quæsumus, ut, qui eam incarnatiônis tuæ gáudiis pertulísti, nos in sinu ejus illæsos consérves à contagióne totíus piáculi : quo in illa operum nos dignitas salvet, ut præstolátio Advéntûs tui sine fine justificet. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, et ómnia ália usque in finem Matutini, ut in quarta féria secúndæ hebdómadæ. Quære fol. 18. *Ad Vésperos, ut suprà, fol.* 17.

IN QUINTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu. *Orátio.* Deus, cujus nomen est benedictum. *Quære in fol.* 1.

Sono. Apparébit nobis Salvátor, quasi nubes clara. *P.* Medià die ; allelúia. ℣ Et sicut guttæ disillántes in fáciem terræ sitiéntis. *P.* Medià die : allelúia.

Antíphona. Silébit omnis caro à fácie Dei, quia juxta est : dies Dómini præparábit nobis hóstiam. *P.* Et sanctificábit omnes eléctos suos. ℣. Deus mánifésté véniet, Deus noster, et non silébit. *P.* Et sanctificábit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et sanctificábit.

Lauda. Dóminus sicut fortis, egrediétur, et, ut vir bellátor, suscitábit zelum : vociferábitur, et clamábit : allelúia. *P.* Et super inimícos suos confortábitur, et laudem ejus in insulis nuntiábunt : allelúia, allelúia. ℣. Laudáte nomen Dómini : laudáte, servi Dómini. *P.* Et super. ℣. Glória, et honor. *P.* Et super inimícos.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi, Dóminum nostrum. *Require fol.* 2.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui à patre sine témpore natus, per Vírginem in témpore nascitúrus, à Patris sinu, sicut fortis, egréderis ; éffice nos fortióres semper esse in opéribus tuis : ut, qui suscitásti zelum virtútis tuæ in pópulis tibimet creditúris, súscites in nobis nunquam finiéndum amórem tuæ dilectiónis, quo perducámur ad promíssa tuæ hereditátis.

Pater noster. Liberáti à malo. *Require fol.* 2.

Benedictio. Ex Sion Dóminus véniens nos ab ómnibus impietátibus nostris erípiat. *Respóndeat.* Amen. Avértat à nobis iniquitátes nostras, qui venit prorogáre misericórdias suas. *Respóndeat.* Amen. Tales etiam nos rediméndos státuat, quales judicándo non púniat. *Respóndeat.* Amen.

Per misericordiam ipsius Dei nostri

Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui : allelúia. *P.* Vísita nos, Deus, in salúte tua : allelúia, allelúia, allelúia. ℣ Ut confiteámur nómini sancto tuo, et gloriémur in laude tua. *P.* Vísita nos, Deus. ℣. Glória et honor Patri. *P.* Visita nos, Deus.

Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio, *ut infrà.*

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Post galli cánorum. *Require fol.* 21.

Super Psalmos. Antíphona. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedictio tua. *Psalmus* III.

Antíphona. Incérta et occúlta sapientiæ tuæ manifestásti mihi. *Psalmus* L.

Antíphona. In umbra alárum tuárum sperábo, donec tránseat iníquitas.

Orátio. Verbum ante sæcula ineffabiliter Patris ore prolátum, et in fine témporum hóminem pro nobis ex Vírgine ortum húmili prece poscámus, ut invocatiónem nostram de monte sancto suo placátus exáudiat, ejúsque benedíctio péctora credéntium répleat. At, sicut incérta secretórum sapiéntiæ maniféstans, ad se agnoscéndum corda éxcitat nostra ; ita cathólicam plebem alárum suárum protectione deféndat; eísque, cum Judex vénerit, existat placábilis, pro quibus rediméndis in carne appáruit húmilis. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dóminus, sicut fortis, egrediétur : sicut vir præliátor, suscitábit zelum, ut edúcat cæcos in via, quam nésciunt. *P.* Et ponet ténebras eórum in luce. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus : jubiláte Deo in voce exultatiónis. *P.* Et ponet ténebras. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et ponet ténebras eórum.

Orátio. Domine Deus fortis, qui de pátrio secréto egrédiens, et, ut vir prælíator, súscitans gentes tibi creditúras acquíris; súscita in nos zelum beneplácitum tibi : ut, qui te venísse jam crédimus, audéntiùs te íterùm ventúrum innócui præstolémur. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Juxtà est justítia mea : non morábitur dicit Dóminus. *P.* Dabo eam salútem in Sion, et ponam gáudium ómnibus lugéntibus in Israël. ℣. Audíte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *P.* Dabo eam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et ponam gáudium.

Orátio. Christe Deus, sapiéntia summi Patris, Verbum, qui ædíficas tibi mundíssimam domum Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, et de qua fructum benignitátis tuæ producis, dum in ea absque veste corpórea Deus ingredéris, et de qua vestitus carne procédis ; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificátos nos tibi in domo effícias, de qua, ut sponsus procédens, óperum nostrórum dignitáte circumfúltus appáreas. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

Antíphona 3. Ego Dóminus primus et novíssimus : vidébunt ínsulæ, et timébunt me. *P.* Extrêma terræ cognóscent : et vénient, et appropinquábunt mihi. ℣. Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus prædicans præcéptum ejus. *P.* Extrêma terræ cognóscent. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Extrêma terræ cognóscent.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui primus et novíssimus ómnia à te creáta infra te conclúdis, nec tamen ipse concluderis ; quem extrêma terræ per incarnatiónis tuæ mystérium agnovérunt, dum à te fidei vocatióne pertractáta sunt; da nobis, ut agnitióne hujus fidei sanctæ ita in te radicémur et cultu justítiæ et óperum dignitáte, ut ex hoc ætérnam mereámur pervenire ad réquiem. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

℟. Béthlehem civitas Dei summi, ex te pródiet dominátor Israël. *P.* Et egréssus illius, sicut à principio diérum æternitátis, et pax erit in terra nostra

dum vénerit. ℣. Tu Béthlehem Euphrâta, numquid parvula facta es in millibus Judá? ex te enim egrediêtur rex, qui regat pópulum meum Israël. *P.* Et egréssus illíus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *Reiterétur* ℟. Béthlehem cívitas Dei.

Orátio. Christe Deus Fílius Patris Dei summi, incarnatiônis tuæ urbem eónsecras, dum te ex ea verum dominatôrem Israël nascitûrum insínuas, et inauditum à sæculis in ea incarnatiônis tuæ miráculum maniféstas: Dum intrà ejúsdem urbis Bethlehemiticæ sepla genitrícem Mariam et matérno honôre glorificas, cujus úterum nec ingrédiens réseras, nec egrédiens violas; quæsumus, **34** ut penetrália nostræ ánimæ sic tuo perlústres candôre, quátenus suffrágio matris tuæ à serpentína persuasiône serváti, virginitâtem mentis obtineâmus illæsi. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus à Líbano véniet. *Cánticum.* Dómine audívi auditum. *Requíre fol.* 22.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctus es, Deus. *P.* Benedícite Dóminum. *Cánticum Daniélis* III. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. *Requíre fol.* 6. *Sono.* Apparêbit nobis Salvâtor. *Requíre fol.* 32. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis: allelúia. *Requíre fol.* 23. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Michéæ Prophétæ (Cap. IV).

℟. Deo grátias.

Erit in novíssimis diêrum mons domus Dómini præparâtus in vérticem móntium super colles: et fluent ad eum pópuli. Et prophetâbunt gentes multæ, et dicent: Veníte, ascendâmus ad montem Dómini, et ad domum Dei Jacob: et docêbit nos de viis suis, et íbimus in sémitis ejus: quia de Sion egrediêtur lex, et verbum Dómini de Hierúsalem. Et judicâbit inter pópulos multos, et corrípiet gentes fortes usque in longínquum: et concídent gládios suos in vómeres, et hastas suas in ligónes: non sumet gens contra gentem gládium: et non discent ultrà belligerâre. Et sedêbit vir subtus víneam suam, et subtus ficum suam, et non erit, qui detérreat: quia os Dómini exercítuum locûtum est. Quia ómnes pópuli ambulábunt unusquísque in nómine Dómini Dei sui: nos autem ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri in ætérnum et ultrà. In die illa, dicit Dóminus, congregâbo claudicántem: et eam, quam ejéceram, cólligam; et quam afflíxeram: et ponam claudicántem in relíquias: et eam, quæ laboráverat in gentem robústam: et regnâbit Dóminus super eos in monte Sion, et nunc et usque in ætérnum. Et tu turris gregis, nebulósa fília Sion usque ad te venit: et véniet potéstas prima, regnum fíliæ Hierúsalem. Nunc quare mœrôre consúmeris? Numquid rex non est tibi, aut consiliárius tuus périit, quia comprehéndit te dolor sicut parturiéntem? Dole, et sátage fília Sion quasi partúriens: quia nunc egrediêris de civitâte, et habitâbis in regióne, et vénies usque ad Babylônem: ibi liberáberis, ibi rédimet te Dóminus de manu inimicôrum tuôrum. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Hymnus. Conctôrum rex omnipotens. *Supplicâtio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Requíre in primo Dominico de Advéntu Dómini. fol.* 2.

Capítula. Domine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectióne húmilem mundum peréuntem redímere; quemque íterum præstolâmur in poténtia Deitâtis ventûrum, sæculum delínquens terríbi iter judicâre; inmensam pietâ em tuam treméntes fámuli tui quæsumus, ut, dum véneris, non de peccáto nos árguas, sed ineffábili benignitâte succúrras: et hîc potiús humilitâtis nostræ confessiônem accípias, ut illìc et fácinora nostra univérsa indúlgeas, et in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster. Liberáti à malo, *Requíre fol.* 2.

Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: allelúia. *P.* Vísita nos, Deus, in salûte tua: allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo, et gloriêmur in laude tua. *P.* Vísita nos, Deus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Vísita nos, Deus, in salûte.

Benedíctio. Ex Sion Dóminus véniens nos ab ómnibus impietátibus nostris erípiat. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri. Dóminus sit semper.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Exeúnte vésperâ. Lauda. A Solis ortu usque ad occâsum. *P.* Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedictum, ámodo, et usque in ætérnum. *P.* Laudábile nomen Dómini.

Sono. Apparêbit nobis Salvâtor. *Requíre fol.* 32.

Antíphona. Erit Dóminus, sicut ros: Israël germinâbit, sicut lílium. *P.* Et erúmpet radix ejus, ut Líbani. ℣. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollêtur super Líbanum fructus ejus: et florébunt de civitâte sicut fœnum terræ. *P.* Et erúmpet radix ejus. ℣. Glória, et honor Patri, **35** et Fílio. *P.* Et erúmpet radix.

Lauda. Deus virtûtum nobiscum. *P.* Suscéptor noster Deus Jacob. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit. *P.* Suscéptor noster Deus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. *Requíre in primo Dominico de Advéntu Dómini. fol.* 2.

Capítula. Deus, cujus ætérnitas témpora præscit, et órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitûrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore pródiens, pro nobis cónditor nascerêtur in témpore; ut et nostra scílicet témpora visitet, et temporáles suæ immortalitâtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabíliter redémit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. *Requîre fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui per susceptæ. *Quære fol.* 8.

Lauda. Erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollêtur super Líbanum : allelúia. *P.* Et erit nomen Dómini benedictum in sæcula : allelúia, allelúia. ℣. Ante Solem pérmanet nomen ejus, et ante Lunam sedes ejus ; et benedicéntur in eo omnes tribus terræ. *P.* Et erit nomen Dómini. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit nomen.

Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio. *Dicátur, ut in prîmis Vésperis initius Dominici. fol.* 32.

FERIA II QUINTÆ HEBDOMADÆ IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? *Psalmus* III, *cum sua Oratióne fol.* 8.

Antíphona 1. Quibus non est nunciâtum de eo, vidébunt eum : et, qui non audiérunt, intélligent. *P.* Et ascéndet, sicut virgúltum coram eo. *P.* Et sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum : et humiliâbit calumniatórem. *P.* Et ascéndet. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut.

Orátio. Immâne satis fácinus video coram tuis, Deus Pater, óculis à réprobis perpetrâtum : qui dum Fílium tuum, prædicâtum in lege, contémnunt, in incredulitâtis suæ vorágine remansérunt ; dum hi, quibus non erat de eo nunciâtum, vidérunt eum, et, qui non audiérunt, intelligéntiâ contempláti sunt. Amove ergo, quæsumus, quidquid resístit tibi in ópere, ut crédulo péctore sic in nobis virgúlta donórum præpólleant, ut radix humilitâtis numquam aréscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Deus pacis sanctíficet vos ad perféctum, et ínteger spíritus sit vester. *P.* Anima, et corpus sine quæréla in Advéntu Dómini nostri Jesu Christi servêtur. ℣. Laudâte nomen Dómini : laudâte, servi, Dóminum. *P.* Anima, et corpus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Anima, et corpus.

Orátio. Christe Deus noster, qui in assúmptâ humanitâte véniens mundum judicatûrus, sanctífica nos ad perféctum ; ut in die Adventûs tui, cùm judicatûrus véneris sæculum, ita ínteger spíritus noster, ánima, et corpus in te reflóreat, ut tecum sine fine regnatúri vivâmus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 3. In die illa inclinábitur homo ad factórem suum. *P.* Et óculi ejus ad sanctum Israël respícient. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Et óculi ejus. ℣. Gloria, et honor Patri, et Filio. *P.* Et óculi ejus.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, cujus óculi ad sanctum Israël respíciunt, inclína ad nos misericórdiam tuam, quáliter te factórem nostrum adspícere valeâmus, dum gloriósus apparúeris in glóriam tuam. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

℟. Gáude, filia Sion, quia véniet tibi rex tuus cum jocunditâte. *P.* Et tu, filia Hierúsalem, lætâre in Advéntu Domini Dei tui. ℣. Exúlta satis, et júbila, filia Sion ; ecce rex tuus venit justus et salvâtor. *P.* Et tu, filia Hierúsalem. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *Reiterêtur* ℟. Gáude, filia Sion.

Cánticum, et ómniaália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in secúnda féria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Quære fol. 9. *Excépta Prophetîâ.* Erit 36 in novíssimis diérum mons domûs Domini. *Quære fol.* 34.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut suprà in secúnda féria.

FERIA TERTIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine. *Quære fol.* 3. *Psalmus* L. *Orátio.* Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. *Quære fol.* 3.

Antíphona. 1. Addent mites in Dómino lætítiam. *P.* Et páuperes hómines, sancto Israël adveniénte, gaudébunt. ℣. Verúmtamen prope timéntes eum salutâre ipsîus : ut inhábitet glória in terra nostra. *P.* Et páuperes hómines. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et páuperes.

Orátio. Incarnatiônis tuæ, Christe Dómine, mystério revelâto, humiles páuperes exúltant, te sanctum verum cognóscere mitíssimum in lætítia. Te ergo proínde quæsumus ut, qui stériles facis esse fœcúndos, nos peccatóres efficias esse beátos. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Sanctificábunt omnes sanctum Jacob, et Deum Israël prædicábunt. *P.* Et scient errántes intellectum, et inusitatóres discent legem. ℣. Deus maniféstè véniet Deus noster, et non silébit. *P.* Et scient errántes intelléctum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et scient errántes.

Orátio. Deus, ad quem oculi univérsæ carnis respíciunt, fac, nos vidêre salutâre tuum in glória, quáliter sciant errántes intelléctum : ut, cum majestâtis tuæ cunctis illúxerit regnum, débitum pro méritis evadâmus supplícium. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Confortâre in Advéntu Dómini Dei tui, domus Jacob ; quóniam seminántem fructum vitæ lumen majestâtis vidébitis salvatórem. *P.* Et, qui angustiámini, sustinête, quoadúsque véniat princeps justítiæ, áuferens infirmitâtem univérsæ terræ. ℣. Contemplâre viam : confórta lumbos, et róbora virtûtem valde, et properâre in Advéntu Dómini Dei tui. *P.* Et, qui angustiámini. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *Reiterêtur* ℟. Confortare in Advéntu Dómini.

Cánticum, et ómniaália usque in finem Matutíni dicántur, ut in féria quarta primæ hebdómadæ fol. 11 *et* 12. *Excéptâ Prophetía, quæ dícitur de Domínico præterito fol.* 34. *Ad Vésperos, ut suprà, fol.* 12.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. In te confidit ánima mea. *Psalmus* LVI. *Orátio.* Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. *Require fol.* 3.

Antiphona. Egrediétur virga de radice Jessé. *P.* Et flos de radice ejus ascéndet. *P.* Et judicábit in justítia páupéres. ℣. Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion : dominâre in medio inimicórum tuórum. *P.* Et flos de radice. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et judicábit.

Orátio. Esto nobis, Dómine, corôna glóriæ in die, quo véneris sæculum judicâre per ignem, ut hic priùs vestiâris induménto justítiæ, et pòst perfécta glóriæ libertâte. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 1. Quibus non est narrâtum de eo, vidébunt. *P.* Et, qui non audiérunt, intélligent : et ascéndet, sicut virgúltum coram eo, et sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicâbit páupéres pópuli, et salvos fáciet fílios páuperum, et humiliábit calumniatórem. *P.* Et, qui non audiérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et, qui non audiérunt.

Orátio. Quibus non est narrâtum de eo, vidébunt ; et, qui non audiérunt, intélligent ; quia spes fida in ipso semper manet, in quo est perfécta glóriæ plenitúdo. Répleat ítaque os nostrum jocunditâte, ut et vox nóstra ejus resúltet præcóniis, et impleâtur ánima donis. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Exultâte in lætítia Jacob, et inite contra caput géntium. *P.* Personâte, cánite, et dícite. *P.* Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israël. ℣. Súmite psalmum, et date tympanum : psaltérium jucúndum cum cíthara. *P.* Personâte, cánite. ℣. Glória, et honor. *P.* Salva, Dómine.

Orátio. Fac, nos, Dómine, justè, sobriè et piè in hoc sæculo vívere, expectántes beâtam illam spem, et Advéntum claritâtis magnificéntiæ tuæ : et sic per sémitas justítiæ currâmus, ut mérito accédere ad ætérnam hereditâtem possímus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

37 Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Placábilis, Hierúsalem, véniam in móntibus tuis : et exultábis, quia dies Dómini vénient tibi. Surge, Sion ; convértere ad Deum tuum. Gáude, et lætáre, Jacob. *P.* Quia de médio géntium salvátor tuus pródiit. ℣. Revértere, filia Sion : revértere ad civitâtes tuas : revértere, virgo Israël. *P.* Quia de médio. ℣. Glória, et honor Patri. *Reitarétur* ℟. Placábilis, Hierúsalem.

Omnia dlia usque in finem Matutini dicántur, ut in sexta féria primæ hebdómadæ fol. 13. *Excéptâ Prophetiâ, quæ est dicénda de quinto Dominico præterito fol.* 34.

℟. Ecce majéstas Dei venit per viam, quæ réspicit ad oriéntem : et vox ejus, sicut vox aquárum multárum. *P.* Et terra splénduit à claritâte Dómini. ℣. Audíte, insulæ ; et atténdite, pópuli : obstupéscite, et admirámini : montes enim commovebántur, et concutiéntur fundaménta terræ. *P.* Et terra splénduit. ℣. Glória, et honor. *Reitarétur Responsórium.* Ecce majéstas.

℣. Clamor factus est : ecce sponsus venit. *P.* Exíte óbviam ei. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, rex Israël. *P.* Exíte. ℣. Glória, et honor Patri. *Reitarétur Responsórium.* Clamor factus est.

℟. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. *P.* Et ingredíetur Ægyptum, et, ut rex fortis, dominábitur cunctis gentibus. ℣. Deus manifésté véniet, Deus noster, et non silébit. *P.* Et ingrediétur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ingrediétur.

℣. Ecce Dóminus véniet, et non mentiétur. *P.* Et, si moram fécerit, expécta illum ; quóniam véniet, et non tardábit. ℣. Qui emíttit elóquium terræ, velóciter currit sermo ejus. *P.* Et, si moram fécerit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et, si moram.

℣. Oriétur timéntibus Deum sol justítiæ, et sánitas in pennis ejus. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : donec extollâtur luna. *P.* Et sánitas. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P.* Et sánitas.

Ad Vésperos dicâtur, ut in féria sexta primæ hebdómadæ.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt ? *Cum sua Oratióne* Multiplicáti sunt, Dómine. *Require fol.* 8.

Antíphona 1. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. *P.* Et ingrediétur Ægyptum. *P.* Et, ut rex fortis, dominábitur cunctis géntibus. ℣. Deus manifésté véniet, Deus noster ; et non silébit. *P.* Et ingrediétur. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et, ut rex fortis, dominábitur.

Orátio. Ecce super nubem te Dóminum ascensúrum Prophetárum vaticínia prædixérunt : et ídeò te quæsumus, ut, qui olim in carne nascitúrus, mundum utique istum ingrédiens rex fortis, domínium per fidem obtinuísti in géntibus ; pium te in nobis osténdas, cum apparúeris gloriósus. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce Dóminus véniet, et non mentiétur. *P.* Et, si moram fécerit, expécta illum ; quóniam véniens véniet, et non tardábit. ℣. Qui mittit elóquium suum terræ, velóciter currit sermo ejus. *P.* Et, si moram. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P.* Et, si moram fécerit.

Orátio. Expectámus te, Dómine, quóniam véniens vénies. Nunc tamen, quia regnum tuum supra términos terræ agnóscitur ; non te mentítum fuísse, infirmitas nostra conquéritur : Et ídeò expectámus te desidério húmiles, ut, cùm véneris, efficias nos tibi sine fine consórtes. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 3. Oriétur timentibus Deum Sol justítiæ. *P.* Et sánitas in pennis ejus. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis : donec extollâtur

Luna. *P.* Et sánitas. ℣. Gloria, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Et sánitas.

Orátio. Orîre in córdibus nostris, Sol justítiæ, et illúmina nos claritâte Advéntûs tui; ut, qui in voce promissiônis tuæ hilaréscimus, in Advéntu glóriæ tuæ nullo modo confundâmur. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

℟. Véniam ad Sion, dicit Dóminus, et habitâbo in Hierúsalem. *P.* Et vocábitur Hierúsalem cívitas sancta. ℣. Audi, pópulus meus, et loquar Israël, et testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. *P.* Et vocábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et vocábitur.

Orátio. Veni, Dómine, sicut promisísti, in Sion, et hábita in Hierúsalem; ut, qui jam **38** olim apparuísti per fidem gloriôsus, illic declarêris in nostrôrum óperum dignitâtem: ut et vísio pacis pacâtum in nos honórem nóminis tui reténtet, et desidérium Advéntûs tui novæ lucis nobis in ea sidus accúmulet. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Omniaália, quæ sequúntur, dicántur, ut in secúnda féria secúndæ Hebdómadæ, fol. 16. *Excéptâ Prophetîâ, quæ dícitur de Domínico quinto prætérito fol.* 34.

Ad Vésperos dicántur, ut suprá in secúnda féria fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, et à peccátis meis munda cor meum. *Psalmus* L.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen, quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per susceptæ incarnatiônis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervêre hujus mystério pietâtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptôris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffúso ore præcínimus, salvátos nos, cùm ad judícium véneris, te júdice, gratulêmur. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui, etc.

Antíphona 1. Verbum mittit Dóminus in Jacob, et véniet in Israël. *P.* Ut sciat omnis pópulus, quia ipse est. ℣. Qui mittit verbum suum terræ: velóciter currit sermo ejus. *P.* Ut sciat omnis pópulus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Ut sciat omnis.

Orátio. Mitte Verbum tuum, omnipotens Pater, de sédibus tuis, ut sanet et consólidet omnes contrítos, et érigat elísos, cónferens nobis lætítiam nóminis sui. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce véniet vir, cujus óriens nomen ejus: subter eum oriêtur justítia. *P.* Et ipse erit salus pópuli. ℣. Oriêtur in ténebris ejus justítia; et erit firmaméntum in terra in summis móntium. *P.* Et ipse erit. ℣. Glória, et honor Patri et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Et ipse erit.

Orátio. Ecce tu Dómine Deus noster, qui olim redemptûrus mundum venísti, cujus óriens nomen tuum; líbera pérditos, quos redemísti magno ópere: ut, qui infirmári pro nobis dignâtus es homo, Divinitâtis tuæ hóminès dignêris præmuníri subsídio. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Liberâbit nos Dóminus à potentátu inimicórum nostrôrum. *P.* Et véniet nobis gáudium et lætítia à Deo salutári nostro celériter. ℣. Ecce dies vénient, dicit Dóminus: suscitâbo super vos verbum bonum, et invocábitis me, et timébitis: orábitis, et ego exáudiam vos. *P.* Et véniet nobis gáudium, et lætítia. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Et véniet nobis gáudium, et lætítia.

Omniaália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in féria quarta secúndæ hebdómadæ fol. 18. *Excéptâ Prophetîâ, quæ dícitur de Domínico quinto prætérito fol.* 34.

Ad Vésperos, ut dictum est in féria quarta secúndæ Hebdómadæ fol. 19.

Antíphona. In te confidit ánima mea. *Psalmus* XLVI.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet, *ut supra.*

Antíphona 1. Atténdite ad me, pópulus meus; et tribus mea, me audîte. *P.* Quia judícium meum in luce populôrum apparêbit. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Quia judícium meum. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Quia judícium meum.

Orátio. Ad te, Dómine, tribus tua, ecce, et pópulus accedéntes, pétimus et rogâmus, ut judícium tuum, quod in populôrum appáruit luce, in redemptôrum clarificêtur salvatiône: ut, quos dudum venit redímere per fidem, véniat íterùm à se redemptos de æternitâtis supplício liberâre. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Clude sermônem, dicit Dóminus: et signa librum usque ad diem Advéntûs Dómini. *P.* Múltiplex enim erit sciéntia. ℣. Deus deôrum et Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Múltiplex enim erit. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Múltiplex enim.

39 *Orátio.* Deus, qui multíplicem prædixísti esse sciéntiam nuncôrum, dum per increménta témporum aucta est grátia prædicántium; fac nos clausi sermônis signatîque libri ita mystéria crédere, et crédita retinêre; ut in die Advéntûs tui mereâmur tuis coram óculis sine confusiône assístere. *Respóndeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

Antíphona 3. Suscitâbo eum ad justítiam, dicit Dóminus. *P.* Et omnes vias ejus dírigam, et captivitâtem pópulo meo dimíttam. ℣. Oriêtur in diêbus ejus justítia, et abundántia pacis: donec extollâtur Luna. *P.* Et omnes vias. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et omnes.

Orátio. Deus Pater, qui Jesum Christum Fílium tuum suscitásti ad justítiam, ostendéndo eum in carne; fac nos semper illîus sequi pedes ópere, et

voce; ut, eum auditu córdis sine intermissiône audiéntes, glóriæ suæ mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Lætámini cum Hierúsalem, et exultâte in ea, omnes, qui dilígitis eam : quia ecce ego declinâbo super eam. *P.* Quasi flúvius pacis, vidébitis; et gaudébit cor vestrum. ℣. Exúlta, et lauda, filia Sion, quia venit in médio tui sanctus Israël. *P.* Quasi flúvius pacis, vidébitis. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *Reiterêtur Responsórtum.* Lætáminii eum Hierúsalem.

Orátio. Deus, qui Hierúsalem perfécta te apparêre prophetáli vaticínio prædixísti; concêde nobis per speculatiônem Ecclésiæ tuæ et devótos semper manêre, et infæsos usquequâque persístere : ut in ea semper gloriôsus appáreas, in qua incarnatiônis tuæ mystéria maniféstas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Cánticum, et ómniaália, quæ sequúntur in fine Matutíni, dicántur, ut in féria sexta secúndæ hebdómadæ fol. 20. *Excéptâ Prophetiâ, quæ dícitur de quinto Domínico prætérito fol.* 34.

IN SEXTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Antíphona. Erit lux magna in témpore vespertíno. *P.* Quia ecce vóniet Dóminus Deus vester. ℣. Et illuminabúntur, qui in ténebris sunt, et in umbra mortis sedent. *P.* Quia ecce veniet.

Sono. Qui regis Israël, inténde. *P.* Et veni, ut líberes nos. Allelúia. ℣. Deus virtútum convérte nos : et osténde fáciem tuam. *P.* Et veni, ut líberes.

Antíphona. Hosánna : benedíctus, qui venit in nómine Dómini. *P.* Benedíctum, quod venit, regnum patris nostri David : Hosánna in excelsis. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis. *P.* Benedíctum. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedíctum.

Lauda. Apparébit vobis Salvátor, quasi nubes clara médiâ die. *P.* Et sicut guttæ distillántes in fáciem terræ sitiéntis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum, et humiliâbit calumniatórem. *P.* Et, sicut guttæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et, sicut guttæ.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Requíre fol.* 2.

Capítula. Hosánna fílio David ; benedíctus, qui venit in nómine Dómini : benedíctum, quod venit, regnum patris David : Hosánna in excélsis. Proínde quæsumus et rogâmus, ut arcâna péctoris nostri splendóre Paráclíti Spíritûs irrádies, et adminículo déxteræ tuæ nos præsénti in sæculo à cunctis malis éruas, et ad regnum cum tuis láudibus tripudiántes perdûcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui venit, ut líberet nos, tales nos fáciat, quales liberándos efficiat. ℟. Amen. Libértas, quam rediméndis rédimens cóntulit, redemptiônis conservatiône defêndat. ℟. Amen. Ut, qui Redémptor venit ad mundum, redémptos nos pervéhat in cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Miserêre, Deus, ómnium; et réspice nos. Allelúia. *P.* Et osténde nobis lumen miseratiônum tuârum. Allelúia : allelúia. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *P.* Et osténde nobis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et osténde.

Orátio. Consolâre Dómine expectántium te. *Requíre in Matutínis istius Domínici.*

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Requíre fol.* 3.

40 Orátio. Post gallórum. *Quære fol.* 21.

Super Psalmos. Antíphona. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Antíphona. Incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Psalmus* L.

Antíphona. Et in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Verbum ante sæcula. *fol.* 33.

Antíphona 1. Confortámini manus fatigátæ : génua debília roborámini; quia pusillo ánimo estis, convaléscite : non est quod ultra timeâtis. *P.* Ecce Salvâtor venit. ℣. Audíte hæc omnes Gentes : áuribus percípite qui habitâtis orbem. *P.* Ecce. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce.

Orátio. Consolâre Dómine expectántium te corda fidélium; ut fatigátæ manus nostræ tuæ confortatiônis suscípiant opem : qualitèr debília génua, dùm mandatôrum tuôrum itinéribus infatigábili vestígio occúrrunt, ætérnæ à te promissiônis gáudio muncréntur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ecce véniet Dóminus, et salvos nos faciet. *P.* Tunc aperiéntur óculi cæcôrum, et áures surdôrum áudient : tunc ascéndet cláudus, quasi cervus. ℣. Advocâvit cœlos sursùm, et terram discérnere, et pópulum suum. *P.* Tunc aperiéntur. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Tunc aperiéntur óculi.

Orátio. Veni, Dómine, et sálvos nos fácito, et desidérium cordis nostri non réprobes témpore judícii tui; ut, qui óculos cæcôrum apériens, auditum surdis reddidísti : indurátis córdibus nostris manifestum semper donum illud tuæ piétâtis infúnde, per quod nos ad præmia sempitérna perdûcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. O vos, qui in púlvere estis, expergiscímini. *P.* Et laudâte, *P.* Ecce Dóminus véniet, nolîte timêre. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Et laudâte. ℣. Glória. *P.* Ecce Dóminus.

Orátio. Christe Dei Patris Fílius, qui véniens in hunc mundum in púlvere pósitos súrgere, et te laudâre præcepísti; nunc te, Dómine, veniéntem ne timérent evocásti : præsta nobis te quæréntibus, ita

in carne proficere castimóniâ, ut non timeâmus revérti in illo púlvere, ex quo eos, qui in eo erant, véniens excitáveras; sed laudem illam, quâ præcépti sunt, ut te benedícerent, ita in nobis forma, ut à nobis incessabíliter semper laudêris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Nos omnes ambulábimus in nómine Dómini in ætérnum, quóniam regnâbit Dóminus in monte Sion. *P.* Et tu turris Regis nebulósa, filia Sion, ad te véniet Salvâtor, et véniet potéstas prima regum filia Hierúsalem. ℣. Ecce habitatóres Petræ de vértice móntium clamábunt, et dicent : Venîte, ambulémus in lúmine Dómini Dei. *P.* Et tu turris. ℣. Glória, et honor. *Reitarêtur.* ℟. Nos omnes ambulábimus.

Orátio. Nos omnes ambulántes in nómine tuo, Unigénite Fílius Dei Patris, pétimus, rogâmus, atque expóscimus ; ut qui te incarnâtum crédimus in úterum Vírginis, fidei remunerêmur ex præmiis : ut qui te in montem Sion regnatûrum pronúncias, in nostris cordibus habitatûrum te sine fine osténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceàtis, et ne detis siléntium, donec stabíliat, et ponat Hierúsalem láudem in terra.

Cánticum. Gáudens gaudêbo. *Requîre fol.* 18.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedícite Dóminum pusílli, et magni, omnes, qui expectâtis advéntum ipsíus.

Cánticum Danîélis III. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. *Requîre fol.* 6. *Sono.* Qui regis Israël. *Requîre in Vésperis fol.* 39.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Locûtus est Dóminus ad Achaz, dicens : Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, et non tentâbo Dóminum. Et dixit : Audîte ergo domus David : Numquid parum vobis est, molésios esse homínibus, quia molésti estis et Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum et mel cómedet, ut sciat **41** reprobâre malum, et elígere bonum. Quia ántequàm sciat puer reprobâre malum, et elígere bonum, derelinquêtur terra, quam tu detestâris à fácie duórum Regum. Addûcet Dóminus super te, et super domum patris tui, et super pópulum tuum dies, qui non venérunt à diébus separatiónis Ephraïm à Juda cum rege Assyriórum. In die illa radet Dóminus in nováculam condúctam his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriórum, caput et pilos pedum, et barbam univérsam. Et erit in die illa : Nútriet homo vaccam boum, et duas oves, et præ ubertâte lactis cómedet butyrum : butyrum enim et mel manducâbit omnis qui relíctus fúerit in médio terræ. Et dixit Dóminus ad me : Sume tibi librum grandem, et scribe in eo stilo hóminis : Velóciter spólia détrahe, citò prædâre. Et adhíbui mihi testes fidéles, Uriam Sacerdótem, et Zacharíam filium Barachíæ : et accéssi ad prophetíssam, et concêpit, et péperit filium. Et dixit Dóminus ad me : Voca nomen ejus : Accélera spólia détrahe : Festîna prædári. Quia ántequàm sciat puer vocâre patrem suum, et matrem suam, auferêtur fortitûdo Damásci, et spólia Samaríæ coram rege Assyriórum. Et adjêcit Dóminus loqui ad me dicens ádhùc : Pro eo quod abjêcit pópulus iste aquas Síloë, quæ vadunt cum siléntio, et assúmpsit magis Rasin, et filium Romelíæ : propter hoc ecce Dóminus addûcet super eos aquas flúminis fortes et multas, regem Assyriórum, et omnem glóriam ejus : et ascéndet super omnes rivos ejus, et fluet super univérsas ripas ejus, et ibit supra Judam inúndans, et tránsiens usque ad collum véniet. Et erit exténsio alárum ejus, ímplens altitúdinem terræ, ô Emmánuel. Congregámini, et audîte universæ procul terræ : confortâmini, et vincímini : inîte consílium, et dissipábitur : loquímini verbum, et non fiat : quia nobíscum est Deus. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum Rex omnípotens. *fol.* 7. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Requîre fol.* 2.

Capítula. Dómine, cujus est regnum poténtiâ terríbile, et præcínctum virtûte, quem flúmina Doctórum elevátis vócibus láudant, et mirabília maris concélebrant : éxcita poténtiam tuam, et bráchii tui terríbilem fortitúdinem, quæ cónterat jugum nostræ servitûtis miserórum cólla preméntis ; nostrásque fatigátas confórtet manus, debília róboret génua, convaléscere pusillánimes fáciat; nec ultra sit, quod timeâmus ex inimíco, quia propter salvatiónem nostram venîre crédimus nostrum piíssimum Redemptórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Miserêre, Deus ómnium. *Benedíctio.* Deus, qui venit. *Requîre fol.* 39.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Exeúnte vésperâ. Lauda. Erit lux magna. *Sono.* Qui regis Israël. *Requîre fol.* 39.

Antíphona. Quàm pulchri sunt super montes pedes evangelizántes pacem : prædicántes salûtem, dicéntes. *P.* Sion, regnâbit Deus tuus. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Sion regnâbit. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Sion regnâbit.

Lauda. Cantâte Dómino, et benedícite nomen ejus, Allelúia. *P.* Benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. Allelúia. Allelúia. ℣. Cum convertérit Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, et exúltet Israël. *P.* Benè nunciâte. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio, etc. *P.* Benè nunciâte.

Hymnus. Christi catérva clámitet. *Requîre fol.* 1. *Capítula.* Deus, cujus ætérnitas. *Requîre fol.* 8. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui per susceptæ. *Requîre fol.* 8.

Lauda. Univérsi, qui te expéctant. Allelúia. Non confundéntur. Allelúia. *P.* Quia tu es Deus salutâris meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dírige me in veritâte tua : édoce me, quia tu es Deus Salvâtor meus. *P.* Quia tu. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quia tu es Deus.

Orátio. Consolâre Dómine expectántium. *Require fol.* 40.

FERIA SECUNDA SEXTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutînum.

Antiphona. Dómine, quid multiplicáti sunt?

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. *Require fol.* 8.

Antiphona. Ecce ego addúcam filium meum Oriéntem, dicit Dóminus. *P.* Quia lapis, quem dedi coram Jesu, septem in eo óculi sunt. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, et brachium meum confortâbit eum. *P.* Quia lapis, quem. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia lapis, quem.

42 *Orátio.* Deus Pater, qui Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum oríri fecísti in carne témpore Incarnatiônis suæ : concêde nobis, ut in ejus visiône, cùm ad judícium vénerit, cor nostrum reflóreat, et consolatiônis donum de visiônis ejus gáudiis adipiscâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster

Antiphona. Quasi dilúculò præparâtus est Advéntus Dómini. *P.* Et véniet nobis quasi imber temporáneus, et serótinus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Et véniet nobis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et véniet.

Orátio. Dilúculò egréssum tuum, Christe Dómine, præparâtum fuísse cognóscimus : ideo te rogâmus, ut, qui imber temporáneus, et serótinus ortus es terris, terram cordis nostri indeficiéntibus írriges plúviis tuæ benedictiônis; ut, qui primi Advéntûs tui festum devótè suscípimus, secúndi Advéntûs tui manifestatiône salvêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 3. Suscitâvit Dóminus ab oriénte justum. *P.* Dabit in conspéctu ejus Gentes. *P.* Et reges obtinêbit. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus, et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Dabit in conspéctu. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et reges.

Orátio. Deus Pater, qui ab oriénte Justum exúscitas : da nobis, ut in ejus ampléxu, quem ad redemptiônem nostram misísti, nostræ ánimæ revivíscant; ut Justi, qui sine altérius justítiæ participatiône est Justus, partícipes esse, te propítio, mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem citò véniet salus tua. *P.* Quare mœrôre consúmeris? numquid rex non est tibi? aut consiliárius tuus périit? *P.* Quia incurvâvit te dolor, sicut parturiéntem, salvâbo te, et innovâbo te ; noli pavêre. ℣. Ecce vocâbo servum meum, et ponam verba mea in ore ejus, ut plantet cœlos, et fundet terram; et dicit ad Sion. *P.* Quare mœrôre. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia incurvâvit.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui auditum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restitue teipsum mercêdem fidei nostræ : ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêde illâ, quæ coram te est, opulentiûs muneremur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omniaália, quæ sequúntur usque in finem Matutini dicántur, ut in secúnda feria primæ hebdomadæ. fol. 8. *Excéptâ prophetiâ, quæ dícitur de Dominico sexto præterito. fol.* 40. *Ad Vésperos, ut suprà in secúnda feria.*

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

Ad Matutînum.

Antiphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea : et à peccátis meis munda cor meum. *Psalm.* L.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Require fol.* 3.

Antiphona. Exiet virga de Radice Jesse. *P.* Et flos de radice ejus ascéndet, et requiéscet in eo Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ septifórmis. ℣. Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion ; dominâre in medio inimicórum tuórum. ℣. Et flos de radice. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et flos.

Orátio. Ex radice Jesse éxiens virga, credéntem tibi pópulum salva, et spíritum septifórmem in eis infúnde : ut, qui in salûtem venísti nascitûrus in terris, gloriôsum nomen tuum in eis, qui te deprecántur, osténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona. Atténdite, Gentes, et audíte, et áuribus percípite : áudiat terra, et plenitûdo orbis, et omne germen ejus. *P.* Quia Dóminus Salvâtor noster venit. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis *P.* Quia Dóminus Salvâtor. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Quia Dóminus Salvâtor.

Orátio. Dómine Jesu Christe, fac nos accédere ad te : tribue nobis donum misericórdiæ tuæ; ut, qui faciéi tuæ præstolâmur præséntiam, meritórum, nostrórum evadâmus torménta. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antiphona. Ecce procédet verbum de Throno Dei, confitémini Dómino, et laudem dícite illi. *P.* Quóniam venit, et dies Dómini magna, et præclâra valdè. ℣. Qui emíttit verbum suum, et liquefâcit eam : flavit spíritus ejus, et fluent aquæ. *P.* Quóniam venit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam venit.

43 *Orátio.* Procédens de Throno Dei Patris únicum verbum, salva filios hóminum : ut, confiténtes tibi laudémque dicéntes, cùm magna dies illa Advéntûs tui advénerit, per hoc quod de te modò crédimus, ab ætérnis tunc supplíciis eruâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce oriétur nobis Princeps de sémine Juda, et apparébit ómnium Géntium Dóminus : in excélsis revelábitur cláritas regni ejus ad conteréndam virtûtem inimicórum suórum. *P.* Et dabit réquiem

ómnibus timéntibus se. ℣. Ego locûtus sum, et vocávi eum, et addúxi eum. *P.* Et dabit réquiem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dabit.

Orátio. Te Deum Redemptôrem nostrum benedícimus, qui ex sémine Juda nasci dignâtus es : et pétimus; ut nullo obstáculo à tuo prohibeâmur officio. Quicúmque verò te, Dómine, confitêmur, ditári tuo munére indulgéntiæ sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Cánticum, et ómnia alia, quæ sequúntur usque in finem Matutíni dicántur, ut in quarta feria primæ Hebdómadæ de Advéntu Dómini. fol. 11. et 12. *Excéptâ Prophetiâ.* Locûtus est Dóminus ad Achaz, etc. *quæ dícitur de sexto Domínico prætérito fol.* 40.

IN NATIVITATE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

45 *Ad Vésperos.*

Antíphona. Parâvi lucérnam Christo meo. Inimícos ejus induam confusióne. *P.* Super ipsum autem florêbit sanctificátio mea. ℣. Jurâvit Dóminus David in veritâte, et non auferêtur ab eo : de fructu ventris tui ponam super sedem meam. *P.* Super ipsum. ℣. Et ego illum ponam primogénitum excélsum præ régibus terræ. *P.* Super ipsum. ℣. Et ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium. *P.* Super ipsum.

Orátio. Vespertínis láudibus jam præmíssis, Dómine, parâmus lucérnam Christo tuo Dómino, ac Deo nostro ; ut fructu justítiæ repleâmur ad grátiam ; et verbum vitæ contineâmus ad glóriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. In splendóribus sanctórum ; ex útero ante lucíferum génui te. Allelúia. ℣. Jurâvit Dóminus, et non pœnitêbit eum : tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dóminus à dextris tuis confrêgit in die iræ suæ reges. Judicâbit in natiónibus, implêbit ruínas : conquassâbit cápita multa in terra copiósa. De torrénte in via vivit : proptéreà exaltâvit caput.

Antíphona. Audîte domus David : Dóminus dabit vobis signum. *P.* Ecce virgo concípiet, et páriet filium, et vocábitis nomen ejus Emmánuel. ℣. Audîte hæc omnes Gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Ecce Virgo concípiet. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce Virgo concípiet.

Orátio. Dómine, qui domus David signo admirábili salûtis próperans Vírgine natum ob auxílium humáni géneris destinásti : nobis ánnue; ut vita, quæ Maríæ partu prolâta est, Ecclésiæ tuæ sit ætérna redémptio : ut, quem illa ventre gestâvit, partûque fudit, eúmdem nos corde concipiâmus, ac nostro semper proferâmus ex ore. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Elevâte signum ad pópulos : Ecce Dóminus audîtum fecit in extrémis terræ : dícite fíliæ Sion. *P.* Ecce Salvâtor tuus venit, et merces ejus cum eo. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Ecce Salvâtor tuus venit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce Salvâtor tuus venit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Nativitâtis tuæ ortum s deris indício innotuísti, et, erécto fídei signo, extrêma terræ conspícere monuísti : réspice jam elevâtus à cœlo causam Incarnatiônis tuæ; ut, quia nobis opus fuit, te hóminem fieri : tuum habeâmus suffrágium, qui te hóminem confitêmur, et Deum. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona. Rorâte cœli desuper, et nubes pluant justum : aperiâtur terra, et gérminet Salvatórem. *P.* Et justítia oriâtur simul, ego Dóminus creávi eum. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Et justítia oriâtur. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et justítia oriâtur.

Lauda. Potestas ejus ; et pax ejus non erit finis. Allelúia. *P.* Super thronum David sedêbit, ut córrigat eum. *P.* Et sedêbit in veritâte usque in ætérnum. Allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Super thronum David. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et sedêbit.

Hymnus.

Veni, Redémptor Géntium,
Osténde partum Vírginis :
Mirêtur omne sæculum :
Talis decet partus Deum.

Non ex viríli sémine,
Sed mystico spirámine
Verbum Dei factum caro,
Frutúsque ventris flóruit.

Alvus tumêscit Vírginis,
Cláustra pudôris pérmanent :
Vexílla virtûtum micant :
Versâtur in templo Deus.

Procédens de thálamo suo,
Pudôris aula régia
Géminæ gigas substántiæ,
Alacris ut currat viam.

Egréssus ejus à Patre ;
46 Regréssus ejus ad Patrem :
Excúrsus usque ad ínferos,
Recúrsus ad sedem Dei.

Æquâlis Ætérno Patri
Carnis trophæo accíngere ;
Infirma nostri córporis
Virtûte firmans pérpetim.

Præsêpe jam fulget tuum,
Luménque nox spirat novum,
Quod nulla nox interpóllet,
Fidéque jugi lúceat.

Fœno jacêre pértulit :
Præsêpe non abhórruit :
Parvôque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
Gaudet chorus cœléstium,
Et Angeli canunt Deo ;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creâtor ómnium.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus ; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur.

Præsta Ætérne, Omnípotens Deus. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Rorâte Cœli désuper, útique prophetándo Christum, et nubes pluant justum ; dum sancti omnes ejus præconántur advéntum. Aperiâtur terra, ut, Angelo scílicet alloquénte, Virgo concípiat, et páriat Salvatôrem. Hic ígitur ros, qui abs te est Omnípotens Pater, rogâmus, et pétimus, ut fiat sánitas infirmôrum ; et, hæc plúvia Matutíni témporis, præbe, nostri témporis infúndat aréntem, quæ, infúsâ tantâ grátiâ, prætéritum fácinus ábluat, et ætérnum credéntibus justítiæ lumen infúndat ; necnon ejúsdem Fílii tui Dómini nostri indémnes præséntiam contuéntes, atque cum cœlícolis cœtui ejus in júbilo occurréntes, hoc cánticum lætítiæ præcinâmus ovánter : Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, et illúxit nobis ; cujus nos advéntus redêmit, et Natívitas illustrávit : Qui véniens requisívit pérditos, et illuminâvit in ténebris constitútos. Tribue ergo Omnípotens Pater, ut diem Nativitâtis ejus ita devotiône piíssimâ celebrêmus, ut judícii diem mitíssimum sentiâmus : ut, cujus benignitâtem in redemptiône cognóvimus, ejus pietâtem in judício mansuêtam sentiâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *Requîre fol.* 2.

Benedíctio. Benedîcat vos Dóminus noster Jesus Christus, qui olim in hac die pastóribus in præsépio appáruit gloriôsus. ℟. Amen. Ipse nos in ómnibus prótegat, ac defêndat, qui pro nobis miséricors humânam suscêpit infántiam. ℟. Amen. Qui noster est Dóminus, et Redémptor, ipse nos in ætérnum propítius conservâre dignêtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus Dei nostri.

Lauda. Antequam firmos parâret montes sub cœlo, cum eo eram compónens ómnia ; gratulâbar autem orbe perfécto. *P.* Ego sum, cui Pater congaudêbat quotídiè. Allelúia, Allelúia. ℣. Tunc dixi : Ecce venio : in cápite libri scriptum est de me ; ut fácerem voluntâtem tuam. *P.* Ego sum, cui Pater. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Ego sum, cui Pater.

A *Orátio.* Bénedic, Dómine, corônam. *Requîre hîc infrà.*

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómini est salus : et super pópulum tuum, Dómine, benedíctio tua. *Psal.* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus : hanc gaudêmus in nobis largîtam : hanc usque in finem à te pétimus largiéndam : effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiônem tuam ; ut privêtur maledíctio pœnæ, et ditéscat in nobis fructus justítiæ, átque lætítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. In die insígnis solemnitâtis nostræ. *P.* Bénedic Deus corônam anni benignitâtis tuæ, ut campi tui repleántur ubertâte. ℣. Te decet Hymnus B Deus in Sion ; et tibi reddêtur votum in Hierúsalem. *P.* Bénedic Deus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Bénedic Deus.

Orátio. Bénedic, Dómine, corônam anni benignitâtis tuæ ; ut et mentes cópiâ Doctrínæ refúlgeant, et campi donôrum tuórum ubertâte pinguéscant. Quo ita nobis substántia cum tua grátia largiâtur ; ut et caro frúgibus, et ánima divínis pasta conlætêtur virtútibus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Aspiciêbam, et ecce cum núbibus cœli **47** quasi filius hóminis veniêbat. *P.* Et datus est ei principâtus, et honor, et regnum ; et omnis pópulus, tribus, ac línguæ ipsi sérviunt. *P.* Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferêtur ; et regnum ejus, C quod non corrumpêtur. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, et à flúmine usque ad términos orbis terrârum. *P.* Et datus est ei. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Potéstas ejus, potéstas.

Orátio. Unigénite Fíli Dei Patris, qui aspiciénte Prophétâ in cœli núbibus Fílius hóminis declarâris ; cui Pater útique principâtum, et regnum attríbuit ; dum ómnia potestáti tuæ subjêcit : fac nos, esse regnum tuum, tríbuens nobis municipâtum perpétuum, coæternísque semper desidériis anhelántes futúri regni, mereâmur exístere coherédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce annúntio vobis gáudium magnum, D quod erit univérso pópulo : hódie natus est nobis. *P.* Salvâtor mundi, qui est Christus Dóminus ; in civitâte David regnâbit, et sápiens erit, et regni ejus non erit finis. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Salvâtor mundi, qui est Christus. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Salvâtor mundi, qui est Christus.

Orátio. Te, Dómine, favénte, annunciêtur nobis sancti Angeli ministério gáudium magnum, quod pópulo sit christiáno in toto jam mundo. Christus enim Dóminus hódie natus est ómnibus salus, atque Salvâtor ætérnus in civitâte David, quæ est Ecclésia ; in ea quoque sine fine regnâbit, dum eam usque ad finem custôdit, ac regit : Præsta ergo, ut eam regnum

suum ex toto efficiat, dum in toto mundo dilâtat, et cœléstium æternitáti sine fine assóciat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem hódie natus est tibi Princeps Salvâtor ómnium; ad cujus impérium movebúntur virtûtes cœlórum : regnâbit in ætérnum, et glória ejus cum terræ pace. *P.* In excélsis ab Angelis declarâtur. ℣. Dominus regnávit, decórem índuit : índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. *P.* In excélsis. ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in altis Dóminus. *P.* Ab Angelis. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* In excélsis.

Orátio. Fac nos, Dómine, beátæ illíus Hierúsalem visiône lætári, et in grémio ejus perpétuâ jocunditâte attólli : ut in cujus grémio sanctórum multitûdo consístit; in ejus quoque nos sinu esse cómpotes mereâmur : ut Unigénitus tuus princeps útique et ómnium Salvâtor, ad cujus impérium movebúntur cœlórum virtútes, sic in nobis mitis semper conrégnet, ut sapiéntiæ suæ ora nostra in laudem sui nóminis aptet : quáliter, et hîc pius succúrrat míseris, et póst in regno suo pérmanens sit in solátium redémptis. *Respóndeat.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Vox Dómini reddéntis retributiônem inimícis suis : ántequàm parturíret, péperit; et ántequàm veníret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit talem! aut quis vidit huic símilem! *P.* Numquid qui álios párere fácio, ipse non páriam? dicit Dóminus : Qui generatiônem cæteris tríbuo, stérilis ero? ait Dóminus Deus noster. ℣. Vox Dómini in virtûte, vox Dómini in magnificéntia. *P.* Numquid qui álios párere fácio. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Numquid qui álios.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui voce tuâ inimícis ánimæ nostræ reddis retributiônem, et ántequàm ex te verbum eructâres, jam ipsum útique verbum novâ parturitiônis série parturíeras : et ántequàm partûs tui términus advenîret, masculum útique generâras. Quis étenim tale audîre úmquàm, se díceret aliquándo? aut se vidísse huic símile factum putâret? cum Deum genuísse Deum, lumen peperísse lumen comprobâret : Presta nobis ínfimis sérvis tuis, ut qui áliis in pariéndo fœcunditâtem præstas, ipse in nobis concéptus grátiæ párias : ut sterílitas, quæ ex nostro infœcunditâtis vítio óritur, tuâ cooperánte grátiâ, in nos multiplíciùs redúndet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ego primogénitus exívi ante omnem creatûram. *P.* Ego feci in cœlis, ut orirétur lumen. Ego in altis hábito : et thronus meus in colúmna nubis apparêbit. ℣. Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te. *P.* Ego feci in cœlis.

Orátio. Vera Dei sapiéntia Patris, qui ante omnem creatûram exísti ex illa invisíbilis Genitôris **48** arce, te étenim fecísse in cœlis fore crédimus, ut orirêtur lumen rhompheáli flámmeâ dímicans : ut qui tunc in faciéndis rebus áderas institûtor, pius appáreas in nobis retribûtor : et quia ántequàm mundus constâret in sublimitâte te habitásse perpéndimus, á nostris colluviónibus líberi existâmus; ut ad instar legâlis colúmnæ super quam thrónum tuum apparuísse denúncias, nos ítidem súpplices tuos per ómnia símiles reddas, quo de utrôque múnere lætos efféctos, cum sanctis tuis fáciás permanêre illæsos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Ante colles ego parturiêbar : adhuc terram non fécerat. *P.* Quando cœlos præparâbat, áderam : dum vallâret mari términos, et legem póneret aquis, ego eram. ℣. Tunc dixi : ecce vénio, in cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntâtem tuam. *P.* Quando cœlos. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Quando cœlos præparâbat.

Orátio. Doctrîna Dei, Sapiéntia Patris, qui ante colles, et móntium moles, nec dum adhuc terra æquâ lance librâta constâbat, et jam Pater pópulos parâbat : cum jam útique tu illic áderas, quando etiam mari términos ratâ soliditâte vallâbat, legémque aquis constituêret, in unîus Deitâtis natúra tu ipse eras : adésto supplícibus tuis; ut moles críminum commissôrum, quibus ácriùs prémimur, tuæ pietâtis déxterâ ad níhilum redigántur : et ita in hujus sæculi amne navigántibus vela tuæ protectiônis adírigas, ut transeúntes mare ad supérna nos semper per lignum tuæ Crucis sustóllas. *Respóndeat.* Amen.

Per misericórdiam.

℟. In ista die pródiit Salvâtor Israël, ut líberet omnes captívos, cæcos illuminâvit, et surdos fecit audíre; montes, et omnes colles germinábunt. *P.* Et qui in ténebris sedent, exclamábunt, et dicent : Dómine, appáreas super nos, splendor glóriæ tuæ. ℣. Pópulus, qui sedêbat in ténebris, vidit lumen magnum : habitántibus in regiône umbræ mortis, lux orta est eis. *P.* Et qui. ℣. Glória, et honor. *P.* Et qui.

Orátio. Hodiè lumen mundi pródiit : hódiè salus ævi emícuit : hódiè Salvâtor Israël de clímate cœli descéndit, ut éruat omnes captívos, quos antíquus hostis prædo per primi hóminis delíctum captiváverat : et ut cæcis ménibus lumen, surdis auditum, gratiâ præveniénte, restitúeret : ob istíus tanti mystérii beneficia montes, et colles tripúdiant, ipsâque mundi elemênta ineffábili gáudio istâ in die melos decántant : ob hoc gemebúndâ prece pii Redemptôris cleméntiam supplíciter exorêmus; ut nos, qui in ténebris peccatôrum nostrôrum involvimur, per cordis acclamatiônem prótinùs expiêmur, ut illo in nobis apparénte, et splendor glóriæ jocúndiùs, ac multiplíciùs nostris in præcórdiis vígeat, et salûtis gáudia sine fine dulcéscant. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona. Ante omnem creatûram ego ex ore Altíssimi procéssi : priúsquàm Lúcifer orirêtur, ego fui : priúsquàm in planítie prostérneret campos, et in altum erígeret montes, ego eram. *P.* Cui adgaudê-

bat quotidiè, dum delectarêtur orbe perfécto. ℣. Quia ego cognóvi, quàm magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *P.* Cui adgaudêbat. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Cui.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ante omnem creatûram ex ore Altíssimi pródiens, mundi máchinam dispositiône mirâbili condidísti : adésto Ecclésiæ tuæ, quam ex toto orbe congregâre dignâtus es : ut sicut mundi cónditor esse dignósceris, ita Ecclésiæ Salvâtor in ómnibus ac per ómnia cognoscâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona. Suscitâbit Dóminus cœli regem, qui in ætérnum non commovébitur. *P.* Et regnum ejus pópulo álteri non dábitur : percútiet, et cónteret univérsa regna et ipsum solum stabit in ætérnum. ℣. In sua justítia judicâbit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum; et humiliâbit calumniatórem. *P.* Et regnum ejus pópulo álteri non dábitur. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Et regnum.

Orátio. Deus Pater, qui Jesum Christum Fílium tuum tibi coætérnum, et coæquâlem cœli regem suscitásti ostendéndo eum in carne; fac nos semper illíus sequi et fide, et ópere vocem : ut eam auditu cordis sine intermissiône audiéntes, glóriæ suæ mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona. Emítte agnum, Dómine, Dominatórem terræ de petra desérti ad montem filiæ Sion; et præparábitur in misericórdia ejus 49 sólium. *P.* Et sedêbit super eum in veritâte in tabernáculo David. ℣. O Dómine salvos nos fac, ó Dómine benè prosperâre. *P.* Et sedêbit super eum.

Orátio. Imménsa Dei sapiéntia Patris, qui Fílius Dominúsque David, Prophetârum vaticíniis approbâris; tu in throno Patris consístens, atque de petra desérti ad montem filiæ Sion, domum Jacob, id est, Ecclésiam regens : sic nobis ómnibus in ea consisténtibus protectiônis tuæ gubernácula pórrige, ut tecum mereâmur vívere sine fine : ut in tuo sólio sine fine vivâmus, cujus regni finem nullum esse pavéscimus; quique unum in Trinitâte nomen póssidet tecum et cum Spíritu Sancto in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

℟. Suscipiâmus regnum Dei nostri sancti altíssimi, et possideâmus íllicò usque in sæculum sæculi, donec vénjat antíquus diérum, quóniam tempus advênit, ut detur omni pópulo magnitûdo regni. P. Quod est super omne cœlum, et omnes reges terræ vénient, et obédient ei. ℣. Potéstas ejus potéstas ætérna, et regnum ejus regnum sempitérnum. *P.* Quod est super. ℣. Gloria, etc. *Reiterêtur* ℟. Suscipiâmus regnum Dei nostri.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es ineffábile gáudium Christiánis; cujus potestâtis et pacis non erit finis, fac nos suscípere regnum tuum, et possidére illud; ut máneat in nos impérii tui dominátio jugis, magnitûdo perénnis : ut omne non tuum in nobis repériens, auferas, mosque tuos in ómnibus ac per ómnia facias : ut nec potestâti tuæ in nobis quidquam officiat, nec paci resístat; sed ipse solus nos possídeas, qui Rex regum et Dóminus dominórum, nunc et per omnia sæcula regnas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Párvulus natus est nobis, et Fílius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmeros ejus. *P.* Et vocábitur nomen ejus magni consílii Angelus, Admirábilis, consiliárius. Deus fortis, Dominâtor, Princeps pacis, Pater futúri sæculi. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. ℣. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, et superextollêtur super Líbanum fructus ejus : et florêbit de civitâte sicut fœnum terræ. *P.* Et vocábitur nomen ejus. ℣. Glória. *P.* Et vocábitur nomen.

Orátio. Parvulus natus est nobis, et Fílius datus est nobis, ut qui eras Fílius perféctus de Patre, pro nobis párvulus esses ex Matre : illic inménsus, et hîc pusíllus, pérmanens in sinu Patris, gestâtus in útero Matris; et cum Déitas tua incommutábilis, et Humánitas pérmanet singulâris, quia in utrâque Unus idémque subsístis : et in illa nos condens, et in ista nos rédimens. ℟. Amen.

Per te Dóminum nostrum, qui cum Patre, et Spíritu Sancto unus es Deus in ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Cátulus leônis Juda de gérmine, fili, ita ascendísti, requiéscens accubuísti ut leo, et quasi cátulus leônis, quem suscitâre nullus audêbit.

Cánticum (Génesis cap. XLIX).

Vocâvit Jacob filios suos, * et ait eis :

Congregámini, ut annúntiem quæ ventûra sunt vobis * diêbus novíssimis.

Congregámini, et audíte filii Jacob, * audíte Israël Patrem vestrum.

Ruben Primogénitus meus, tu fortitûdo mea, et princípium dolôris mei : * prior in donis, major império. Effûsus es sicut aqua, non crescas : quia ascendísti cubile Patris tui, et maculásti stratum ejus.

Símeon et Levi fratres ejus : * vasa iniquitâtis bellántia.

In consílio eôrum non véniat ánima mea, * et in cœtu illôrum non sit glória mea :

Qui in furôre suo occidérunt virum, * et in voluntâte sua suffodérunt murum.

Maledíctus furor eôrum, quia pértinax : et indignátio eôrum, quia dura : * dívidam illos in Jacob, et dispérgam eos in Israël.

Juda, te collaudábunt fratres tui : manus tuæ in cervícibus inimicôrum tuôrum, et adorábunt te fílii patris tui. * Cátulus leônis Juda : ad prædam, fili mi, ascendísti :

Requiéscens accubuísti ut leo, * et quasi leæna, quis suscitâbit eum?

Non auferêtur sceptrum de Juda, * nec dux de fe- A móribus ejus,

Donec véniat qui mitténdus est, * et ipse erit expectátio Géntium.

Ligans ad víneam pullum suum, * et ad vitem, ò fili mi, ásinam suam.

Lavâbit in vinum stolam suam, * et in sánguinem uvæ pállium suum.

50 Pulchrióres óculi ejus vino, * et dentes lacte candidióres.

Zábulon in líttore maris habitâbit, * et statiônem návium pertíngens usque ad Sidônem.

Issachar, ásinus fortis áccubans in términos. * Vidit réquiem quod esset bona : et terram quod óptima:

Et suppósuit húmerum suum ad portándum, * factúsque est tribúto sérviens. B

Dan judicâbit pópulum suum * ut ália tribus Israël.

Fiat Dan cóluber in via, cerástes in sémita, mordens úngulas equi, * ut cadat ascénsor ejus retrò. Salutâre tuum expectâbo Dómine.

Gad, accínctus præliábitur ante eum : * et ipse accingêtur retrórsum.

Aser, pínguis panis ejus, * et præbêbit delítias régibus.

Néphtalim, cervus emíssus, * et dans clóquia pulchritúdinis.

Fílius accréscens Joseph, filius accréscens * et decòrus aspéctu :

Fíliæ discurrérunt supra murum. * Sed exasperavérunt eum, et jurgáti sunt, invidéntes illi habéntes C jácula.

Sedit in forti arcus ejus, et dissolúta sunt víncula brachiórum ejus et mánuum illius per manum poténtis Jacob : * inde pastor egréssus est, pastor Israël.

Deus Patris tui erit adjútor tuus, * et omnípotens benedícet tibi.

Benedictiónibus cœli désuper, benedictiónibus abyssi jacéntis déorsum, * benedictiónibus úberum et vulvæ.

Benedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patris ejus : * donec venîret desidérium cóllium æternórum :

Fiant in cápite Joseph, * et in vérticem Názaræi inter fratres suos.

Bénjamin lupus rapax, * manè cómedet prædam, et nocte dívidet spólia.

P. Et quasi cátulus.

Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cátulus leônis.

Orátio. Te, Christe Dómine, cátulum leônis dómui Juda affuísse cognóvimus, quem totis præcórdiis postulâmus; ut qui apparuísti in carne, de manu fortis cápiens prædam, ad judícium véniens misericórdiam præróges fidélibus repromíssam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Exultâvit Spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes.

Cánticum (*Lucæ* 1).

Magníficat * ánima mea Dóminum :

Et exultâvit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, et exaltâvit húmiles.

Esuriéntes implêvit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscêpit Israël púerum suum, * recordâtus est misericórdiæ suæ.

Sicut locûtus est ad Patres nostros, * Abraham et sémini ejus in sæculá.

P. Quia respéxit humilitâtem

Glória, et honor Patri, etc. *P.* Exultâvit spíritus meus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ex Patre Deus magnus, pro nobis dignâtus es nasci ex hómine parvus, ut per te factus, per te salvarêtur sine dúbio mundus ; propítius esto et miserêre nobis : nosque à mundánis contágiis munda, et in hoc Mundo mundos nos esse constítue, qui non judicâre, sed salvâre venísti, ut nobis párvulus natus, nobísque fílius datus, in te et regeneratiônis ortum, et adoptiônis meréamur cónsequi donum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus Patrum nostrôrum. *Requíre fol.* 6.

Sono. Dóminus dixit ad me : filius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia. ℣. Pete à me, et dabo tibi Gentes hereditâtem tuam, et possessiônem tuam términos terræ. Reges eos in virga férrea, et tamquam vas figuli confríges eos. Et nunc reges intellígite : erudímini omnes, qui judicâtis terram. Ego autem constitûtus sum rex super Sion montem sanctum. *P.* Génui te. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia. **51** D Laudâte eum in excélsis. Allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Léctio Isaíæ Prophétæ (*Cáp.* IX).

℟. Deo grátias.

Primo témpore alleviâta est terra Zábulon, et terra Néphthalim ; et in novíssimis aggravâta est via maris trans Jordânem Galilææ Géntium. Pópulus, qui sedêbat in ténebris, vidit lumen magnum : habitántibus in regiône umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut lætántur in messe, sicut exúltant victóres, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, et virgam húmeri ejus, et sceptrum exactóris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúlto, et vestiménтum mistum sánguine, erit in combustiónem,

et cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, et fi- A lius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmeros ejus : Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, Dominâtor, pater futúri sæculi, princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis ejus non erit finis : super sólium David sedêbit, et super regnum ejus ; ut confirmet illud, et corróboret in judício, et in justítia, ámodò, et usque in sempitérnum : zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. ℟. Amen.

Hymnus. Veni, Redémptor Géntium. *Requíre fol.* 45.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne Omnípotens B Deus.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Requies Angelôrum, omniúmque sanctôrum, Dómine Jesu Christe, da hódie in hoc recurrénti Nativitâtis tuæ sacratíssimo festo réquiem pópulo tuo : ut in te à delíctis et onéribus péssimis requiéscat, teque cum univérsa creatúra benedícens, tuam in ómnibus ac per ómnia benedic iônem accípiat : ut quem à maledícto liberâre venísti, numquam patiâris tuæ benedictiônis múnere defraudári ; sed te júgiter benedicéndo, benedíctus permáneat in ætérnum.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo. *Requíre fol.* 2.

Lauda. Antequam firmos parâret. *Requíre fol.* 46. C

Benedíctio. Benedîcat vos Dóminus noster Jesus Christus. *fol.* 46.

Dicat Présbyter. Dominus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Ad Vésperos.

Antíphona. Glória, et honôre coronásti eum Dómine. ℣. Glóriam, et magnum decôrem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Sono. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi sub D umbra alârum tuârum. *P.* Exáudi, Deus, justítiam meam. Allelúia. ℣. Prótege me à facie impiôrum, qui me afflixérunt : inimíci mei circumdedérunt ánimam meam. *P.* Exáudi Deus.

Antíphona. Terra ne abscóndas sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténdi clamor meus. *P.* Ecce in cœlis est judex meus, et cónscius meus in excélsis. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea : étenim non potuérunt mihi. *P.* Ecce in cœlis est. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ecce in cœlis.

Lauda. Allelúia. Tétigit lábia mea. *P.* Et apéruit os meum, dixi : Allelúia, Allelúia, Allelúia. ℣. Inquisívi Dóminum meum, et exaudívit me; et ex ómnibus tribulatiónibus erípuit me. *P.* Et apéruit os meum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et apéruit os.

Hymnus.

Christus est vita véniens in orbem,
Mortis occâsu pátiens acérbæ,
Mortis actu, pietâtis usu
Vívere donat.

Sústulit vulnus, removéndo mortem;
Mortis auctôrem periméndo, surgit;
Patris ad déxteram repeténdo, regnat
Sede supérnâ.

Hunc sequens primus Stéphanus minister,
Sortis illâtæ título decôrus,
Quam dedit spirans Dómini benígnus
Spíritus illi.

Vadit exémplo Dómini revínctus,
Téstibus falsis adopértus insons,
Júdicum portans scelerâta Sanctus
Dicta malôrum.

Ore cœlésti reféllit malígnos,
Et probat constans ratiône falsos,
Semper indígnos Dómino polôrum
Crédere nolle.

Sáxeo nimbo lapidâtus ; instat
Paulus, et summus lapidántum servat
52 Vestes, ut reddat líberos ad ictum
Cæde cruéntos.

Sústinet mortis rábiem prophânam
Plenus omni pietâte cordis,
Hóstibus quærit véniam, misértus
Péctore grato.

Imbuit primus, hómines beátos,
Corde directo, jécore fidéli
In fide Christi jugulâta telis
Pónere membra.

Quæsumus fléntes, benedícte prime
Martyr, et civis sociâte justis,
Cœlitùs claræ regiônis heres
Inclyte pollens.

Promptus hic nostrum fácinus remítte :
Tolle languôrem, tríbue salûtem :
Confódi hostem, réleva mœrôrem,
Morte subáctâ.

Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino Deitáti soli
Sídera clament.

℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorémus; ut nos gratiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et per intercessiônem Sancti mártyris sui Stéphani propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Deus, cui Ecclésia tua Sanctum Stéphanum mártyrem primum messis suæ manipulum dedit, et primitívam oblatiônem novéllæ confessiônis

osténdit, ac præcónium, quem fructum fidei maturescéntis exhíbuit : præsta univérso cœtui intercessióne mártyris memoráti, ut Ecclésiam tuam juvet suffrágio, quam ornâvit ministério : fóveat patrocínio, quam ædificâvit exémplo.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui primum suæ passiônis sequâcem Stéphanum mártyrem fecit, det nobis suæ passiônis exémplo victóriam ferre de mundo. ℟. Amen. Sui quoque mártyris prece símilem nobis tríbuat vim suæ dilectiônis habêre, et adversitátes æquáli tolerántiâ superâre. ℟. Amen. Ut instrúcti exémplo Redemptôris, et invitaménto mártyris percipiâmus plenitúdinem nostræ redemptiônis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum. Allelúia. *P.* In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectórum benedicêtur. *P.* In mandátis ejus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* In mandátis ejus.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *Quære infrá in isto folio.*

Ad Matutînum.

Antíphona. Labia mea, Dómine, apéries. *P.* Et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus.* Miserêre mei Deus.

Orátio. Exúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non revolvántur vanilóquio falsitâtis : sic língua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimè laudet : atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis minimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericordiam tuam.

Antíphona 1. Lapidavérunt me inimíci mei. *P.* Et fixúræ lápidum suórum in testimónium illis erunt; dum vénero ante judícium pétere pro peccátis eórum. ℣. Crédidi propter quod locûtus sum : ego autem humiliâtus sum nimis. *P.* Et fixúræ lápidum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et fixúræ lápidum.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita múnere tuo beáti Stéphani ánimam munerásti, ut non solum Passiônis tuæ sequerêtur exémplum, sed etiam patiéntiæ cáperet documêntum : ut supplicâret pro hóstibus, qui non céderet sæviéntibus : fortis ad perferénda vúlnera; fortis ad non reddénda convícia; fortis dum ab impiis lapidâtur; fórtior dum pro lapidántibus deprecâtur : Qui ergo immemor ultiônis pro lapidántibus exorâvit, memor charitâtis in nullo supplicántibus desit. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Impetum fecérunt unánimes in Stéphanum. *P.* Et falsi testes lapidábant eum invocántem, et dicéntem : Dómine Jesu, súscipe spíritum. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitâtis non nocébit ei. *P.* Et falsi testes. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et falsi testes lapidábant.

Orátio. Impetus factus à persequéntium turba non pótuit, Christe Dómine, Stéphani mártyris tui turbâre constántiam, cum et falsórum **53** téstium credulitâte carnis vestiménta depósuit; oris tamen confessiônem, quâ te crédidit, non amísit : cum lapidâtus étiam te Deum, ut ejus spíritum excíperes, exorâvit. Te ergo quæsumus, et rogâmus, ut illâ nos grátiæ tuæ pietâte remúneres, quâ illum coronásti post lápides : et qui ejus spíritum suscepísti in glória ætérna, à nobis quæsumus propitiâtus rémove supplícia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Lapidábant Stephanum, qui erant in concílio, et intuebántur. *P.* Vultus ejus tamquam vultus Angeli Dei stantis inter illos. ℣. Consérva me Dómine, quóniam in te sperávi, salvum me fac Deus meus. *P.* Vultus ejus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vultus ejus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui in concílio lapidántium beatíssimi mártyris tui Stéphani ita glorificas vultum, ut ab his qui eum lapidábant, lapidáti aspéctus intuerêtur Angélicus, dum præminens illo monstrarêtur magístro patiéntiâ exornári; da nobis, ut ex hoc mereâmur ad præmium æternitâtis attólli. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Super acérvum lápidum læta est ánima mea, et super inimícos meos Deum deprecâtus sum; propterea vindemiâbo fructus meos in pace. *P.* Et ministrâbo in conspéctu Dómini de bonis, quæ præstitit mihi. ℣. Quid retríbuam pro ómnibus, quæ præstitit mihi? cálicem salutâris accípiam. *P.* Et ministrâbo. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ministrâbo.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui ánimam beatíssimi mártyris tui Stéphani tantâ múnerum grátiâ decorásti, ut super acérvum lápidum exultâret, et pro inimícis te, ut illis párceres, expósceret; reple corda nostra múnere gratiârum, et immarcescíbili dono virtûtum : ut intervéntu tui mártyris, ita ministrêmus semper in conspéctu tuo de bonis, quæ præstíteris nobis, quálitèr et hîc dilatêmur sanctitâtis in ópere, et pòst vindemiêmus fructus nostros in pace. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Nomen Dómini invocávi : date magnitúdinem Deo vestro : vera sunt ópera ejus, et omnes viæ ejus judícia.

Cánticum. Atténde Cœlum. *Requîre fol.* 4.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in merídiem justi festînat. *Cánticum fol.* 6.

Sono. Custódi me, Dómine. *Requîre fol.* 51.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetîa.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Justus si mórte præoccupâtus fúerit, ánima ejus A in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna neque número annórum computâta : cani sunt autem sensus hóminis, et ætas senectûtis vita immaculâta. Placens Deo, factus diléctus, et vivens inter peccatóres translâtus est. Raptus est ne malítia mutâret intellléctum ejus, aut afflíctio recíperet ánimam illius. Fascinátio enim nugacitâtis obscûrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummâtus in brevi explêvit témpora multa : plácita enim erat Deo ánima illíus : propter hoc properâvit edúcere illum de médio iniquitâtum : pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis suis tália : quóniam misericórdia Dei, et grátia in sancto illius, et respéctus in eléćto ipsius. ℟. Amen.

Hymnus. Christus est vita. *Supplicátio.* Orêmus Dei Patris Omnipoténtis. *Quære fol.* 52.

Capítula. Beatíssime Stéphane Protomártyr, vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominâvit : ut qui mortem pro illo súmeres, corônam per illum et nómine et virtûte susciperes : Primus in martyrio, primus in præmio : primus in aula mundi, primus in aula cœli : ut hîc pro Christo lapidâtus, illîc ab ipso corônatus, exúltes ; ut pro quo hîc crudelíssimam sustinuísti pœnam, illîc pretiosíssimam suscíperes corônam : ergo qui extitísti Ecclésiæ primítivus, nunc esto patrônus assíduus : ut sit Christus nobis, te precánte, propítius, pro quo mártyr extitísti mirífícus.

Pater noster. Liberáti à malo.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias. *Quære fol.* 52.

IN FESTO SANCTI JOHANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperos

Lauda. Confessiônem, et decôrem induísti. **54** *P.* Amíctus lumen sicut vestiméntum. ℣. Conféssio, et spécies in conspéctu ejus : sánctitas et magnificéntia in sanctitâte ejus. *P.* Amíctus lumen.

Sono. Confitêbor tibi, Dómine, in tota corde meo : narrâbo mirabília tua. Allelúia. Lætâbor, et exultâbo D in te, Dómine : psallam nómini tuo, Altíssime. Allelúia.

Antipnona. Sic eum volo manêre, donec véniam, dixit Dóminus. *P.* Hic est Discípulus, qui testimónium pérhibet de his. *P.* Et scimus quia verum est testimónium ejus. *P.* Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Hic est Discípulus. ℣. Glória. *P.* Et scimus.

Lauda. Diligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit sicut ros Israël, germinâbit sicut lílium, et florêbit. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est secus decúrsus aquârum quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Et erit. ℣. Glória, etc. *P.* Et erit.

Hymnus.

Iste eléctus Johánnes diligéndi prómptior,
Advocâtus in perénnem veritâtis grátiam,
Mercêdem assúmens honôris, quidquid ambit, óbtinet.

Insula Pathmos tenéri imperánte prómitur :
Cónspicit illic refûsa cœlitùs mystéria,
Et profúnda, quæ notâvit, mente narrat árduâ.

Accipit Dei Paréntem in suis præcórdiis,
Ut miníster veritâtis administret Vírgini ;
Quæ Deum enixa, sola virgo semper ádstitit.

Iste supra pectus illud sempitérni Núminis
Córporis usu reclînis, hauriébat íntima ;
Spiritúque indicâbat veritâtis grátia.

Ad crucem tractus Redémptor, esse matris filium,
Dicit istum ; rursùs ipsam esse matrem præcipit : B
Carne unus, spíritus alter, ut manérent fílii.

Ultímæ prænôtus horæ, scíndere tunc præcipit.
Terram fossam minístris, quâ reclînis ínruit,
Mortis et vice quiévit omne vivens sæculo.

Te rogâmus, te precâmur, sancte Christi Apóstole,
Tolle pestem, aufer ulcus, et fovêto lánguidos :
Pelle morbum, cæde hostem, et rémove scándalum.

Non adûrat terram ignis, áërem non sáuciet ;
Non refúndat ultioni triste cœlum túrbines ;
Non reclînet in ruínam Orbem ira fúnditùs.

Décidat delíctum omne ; subsequâtur grátia.
Auferâtur culpa tota, sit salûtis cópia ;
Sit remôta cuncta lues ; augeâtur cháritas.

Glória Deo Patri sit, glória sit Fílio. C
Sit Paráclito manénti semper ingens glória ;
Qui Deus vivit per ómnia sæcula sæculôrum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus ; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, et per intercessiônem Sancti Johánnis Apóstoli, et Evangelístæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Ineffabília sunt, Dómine, fluénta úteri tui, quibus præ cæteris diléctus ille à te discípulus, récubans in sinu tuo, saciári proméruit : quæsumus ergo, ut, mortificátis membris nostris, tuis semper mereâmur inhærêre vestígiis : ut intercéssu hujus Sancti Johánnis, ita nos ignis amôris tui concremet, D et absûmat, quálitèr beneplácitum nos tibi in toto holocáustum efficiat.

Pater noster. Liberáti à malo.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diléctum à se discípulum suo fecit recubâre in péctore, illæsos nos custódiat in sinu matris Ecclésiæ. ℟. Amen. Et qui fluéntis grátiæ ex sinu suo præmanántibus recubántis ánimam maduit, dono nos sempitérni múneris júbeat consolári. ℟. Amen. Ut per quem discípulus hic diléctus efféctus est virgo, per eum peccatóres in Angelôrum transmutatiône evocéntur consórtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices. Allelúia. *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est. *P.* Juxta fluéntes aquas. ℣. Glória. *P.* Juxta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum. *Quære fol.* 55.

Ad Matutínum. Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. **55** *P.* Et os meum anuntiâbit laudem tuam

Psalmus L.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas, et exúltent lábia nostra præcónio veritâtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis : ut qui tibi confiténdo remíssis crimínibus in te exultâmus, et in congregatióne justórum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. *P.* Qui non derelínques ánimam meam in inférnum; nec dabis sanctum tuum vidêre corruptiónem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo, et delectatiónes in dextera tua usque in finem. *P.* Quóniam non derelínques. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quóniam non derelínques.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui vírgini discípulo virginitâtis præmia etiam in hac vita pósito contulísti, ut de sorte mortis posset suscitâre membra moriéntia, qui in membris suis mortíferæ libídinis dominári non passus est incentíva : adésto nobis précibus ejus, ut post lapsus, quibus lascívè in hac vita decídimus, mundátis ad te córdibus et corpóribus accedâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fácies tua tamquàm munda illuminábitur. *P.* Vultus autem tuus sicut Lúcifer oriétur, à meridiána parta germinâbit tibi vita. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Vultus autem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vultus autem.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum nec in vínculis exílii déseris, nec in effóssa fóvea derelínquis; ánnue nobis précibus ejus, ut ita nos semper pietas fóveat, quálitèr hîc et in ætérnum, te protegénte, sceptrum nos sempitérni regni usquequâque possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Custódi corpus meum ab omni pollutióne. *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, et implébis in lætítia cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. *P.* Odor tuus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Odor tuus.

Orátio. Diléctus à te, Dómine Jesu Christe, ineffábile testimónium discípulis perhíbuit, dum, quod admirarêmur, tuo de péctore sumpsit, mirificè reputâre proméruit : princípium ergo quod et mysticâ fide cognôvit, et verbis mysticis exorâvit : esto in ore nostro ad compleméntum virtûtis, ad efféctum A piæ operatiónis; ut tibi sine fine jungâmur, cujus poténtiam magnífice confitêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit senectûte gravi, et glóriâ dignus. *P.* Iste est, qui orat pro pópulo et pro civitâte ista. ℣. Vir iste consecrâvit legem Dei excélsi, et in tentatióne invéntus est fidêlis. *P.* Iste est. ℣. Glória, et honor etc. *Reiterêtur* ℟. Vir iste.

Orátio. Memores præceptórum tuórum, Dómine Jesu Christe, quibus nos memóriis sanctórum communicâre præcepísti, beatissimi Apóstoli tui Johánnis sparsos per orbem meritórum títulos celebrâmus, qui corónam, quam nóminis sui interpretatióne proméruit, privilégio sanctitâtis obtínuit : præsta ígitur, eódem interveniénte, ut, qui præcónia ipsíus, religiónis cultu venerâmur, patrocínia ejus impénsius consequâmur. ℟. Amen. B

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ heréditas illius dat votum optánti, et benedícet annos justi.

Cánticum (*I Regum*, II).

Confirmâtum est cor meum in Dómino, * et exaltâtum est cornu meum in Deo salutári meo :

Dilatâtum est super inimícos meos os meum : * lætor mihi in sanctitâte tua. Quóniam non est álius Deus, quómodo Deus noster :

Neque justus præter te, Dómine, * et non est sanctus præter te. C

Nolíte gloriári excélsè, et nolíte alta loqui in supérbia; * et ne éxeat magniloquium ex ore vestro : quóniam Deus sciéntiæ Dóminus est :

Deus, qui parat adinventiónes suas, * arcus poténtium infirmâtus est, et infirmi virtûte præcíncti sunt.

Pleni pánibus minoráti sunt, * et esuriéntes transiérunt terram :

Stérilis péperit septem, * et fœtôsa in fíliis infirmâta est.

Deus mortíficat et vivíficat, * ducit ad ínferos et redûcit.

Deus paúperem, et dívitem facit, * humíliat et exáltat.

56 Súscitat de terra ínopem, * et à stércore érigit páuperem : D

Et sedêre facit eum cum princípibus pópuli sui, * et thronum glóriæ hereditâtem dabit illi.

Dat votum optánti, et benedícet annos justi, * quia non in víribus potens est vir.

Omnem enim infirmum * facit adversárium ejus Dóminus sanctus :

Non gloriétur sápiens in sapiéntia sua, * neque gloriétur dives in divítiis suis,

Neque gloriétur fortis in fortitúdine sua, sed in hoc gloriétur : * qui gloriâtur scire, et intelligere Dóminum; fácere judícium, et justítiam super terram.

Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat : * ipse júdicat extrêma terræ.

Potens est, et dat virtûtem régibus, * et exáltat A cornu Christi sui.

Reiterêtur Antíphona.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *Quære fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine. Allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo, Dómine. *P.* Psallam tibi.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia.

Alia Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum, et terram. Allelúia. Exaltâbit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia: *Psálmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

Sapiéntia justum dedúxit per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam Sanctôrum : honestâvit illum in labóribus, et complêvit labóres illius. In fraude circumveniéntium illum áffuit, et honéstum illum facit. Custodîvit illum ab inimícis, et à seductóribus tutâvit illum, et certámen fórtium dedit illi ut vínceret, et sciret quoniam omnium poténtior est sapiéntia. Hæc vinctum justum non derelíquit, sed à peccatóribus liberâvit illum : descéndit cum eo in fóveam, et in vínculis non derelíquit illum, donec afférret illi sceptrum regni, et poténtiam advérsùs eos, qui eum deprimébant : et mendáces osténdit, qui maculavérunt eum, et dedit illi claritâtem ætérnam. ℟. Amen. C

Hymnus. Iste eléctus Johánnes. *Quære suprà in Vesp. fol.* 54. *Supplicátio, ut suprà.*

Capítula. Christus Dei Fílius, qui te princípium, quod ipse es, in ore à te dilécti discípuli ita confitéri dedísti, ut illùc cor ejus ascénderet, quó nullus álius valuísset ; fac nos tui múneris grátiâ cor semper in supérnis habêre : ut, exínde capiéntes veritâtis omnímodæ disciplínam, quod hîc profêssi fuérimus ex ore, futúro consequâmur in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diléctum. *fol.* 54.

In nómine Dómini. D

IN ALLISIONE INFANTIUM, SIVE SANCTORUM INNOCENTIUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : misércors, et miserâtor Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, et præparâvit iter sanctôrum. *P.* Misércors.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torménum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori, æstimâta est malítia éxitus illôrum : illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Justi in perpétuum ℣. Et apud Dóminum est merces eôrum. Allelúia. Allelúia.

Dicat Présbyter. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hi sunt, qui sequúntur agnum quocúmque íerit : hi sunt empti ex homínibus primítiæ Deo, et Agno. *P.* Et in ore eôrum non est invéntum mendácium : quóniam sine mácula sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi vero in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eôrum. *P.* Et in ore. ℣. Glória. *P.* Et in ore.

Lauda. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam : mecum ambulábunt in albis, quóniam digni sunt. *P.* Et quicúmque vicerit, sic vestiêtur. Allelúia. Veste cándidâ. Allelúia. Allelúia. Allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum, cùm tribularéntur : de necessitátibus eôrum sæpè liberâvit eos. *P.* Et quicúmque. ℣. Gloria. *P.* Et quicúmque. B

Hymnus.

Deus sanctôrum psállimus,
Christi canéntes præmia,
Qui sancto largus Spíritu
Triúmphum dedit párvulis.

57 Ex ore quoque infántium
Perfécta laude Dómini,
Totum potens in ómnibus
Artes destrúxit Zábuli.

Qui mentem regis ímpii
Visôrum agens stímulis,
Deum regémque Dóminum
Posse persuâsit périmi.

Magi sequúntur índicem
Ducéntis fáciem síderis,
Quæ orta sui lúminis
Ætérno servîret regi.

Heródes natum métuit
Regem Judææ débitum,
In qua extérnus génere
Succédi timêbat sibi.

E dícto cœli pósito,
Magis in terram térritus
Totîus causam sæculi
Cæcus ignôrat ámbiens.

Verbísque mitis primum
Gaudêre sese símulat,
Adorâturum póllicens
Natum regréssi ut pródeunt.

Sed postquam Deo móniti ;
Dolis terra evánuit :
Immâne tentat fácinus,
Cunctis ignôtum sæculis.

Christum Béthlehem audíerat
Divíno nasci orâculo,
Urbis audíto nómine,
Paréute quo náscitur nescius.

Nascéntis tempus cómputans,
Infra bimâtum púeros,
Matrum raptos ab ubéribus,
Necâre jubet ímpius.

Quos testes sibi Dóminus

Certo passûrus témpore,
Pius Redémptor ómnium
Laude sacrâvit pérpetim,
Oblátis Matrum flétibus,
Osténdens seri láchrymis,
Ad futûram glóriam
Certis metêtur gáudiis.
Meménto salûtis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per grátiam nativitâtis ejus, et per intercessiônem Sanctórum Innocéntium parvulórum mártyrum nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatórum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Ky i-, eleison.

Capitula. Christe, inenarrábile lumen mundi, qui adhuc in ipsis cunábulis constitûtus, nondùm efféctus martyr, martyrii palmâ catérvas Infántium dedicásti: qui, nec dum loqui valéntes, sub mucrône sæviéntium vários fecísti mugítus emíttere: quorum ánimas de ábditis infernórum, te spontáneè pro nobis ómnibus moriénte, maluísti erípere; inspíra eis, sine intermissiône orâre pro párvulis: ut, qui própriis non valcâmus supplicatiónibus emundári à crímine, córum, qui te, quocúmque íeris, cum hymnis, et cánticis adsequéntur, et hîc et in ætérnum postulatiónibus abluâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *Requîre fol.* 2.

Humiliâte vos benedictioni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Unigénitus Dei fílius, quo nascénte in terris, Bethlehemítica rura occisórum pro se Infántium cruóre infécta sunt, det nobis habêre semper pro se optábile votum, et remuneratiônis párile præmium. ℟. Amen. Quique illos non ex ætâte, sed de sánguine victóres effêcit, ipse nos confessóres efficiat críminis nostri. ℟. Amen. Ut cum his, quorum et vox sánguinis ad Deum clamat de terra, remunerânda quandóque admittâtur à Christo conféssio nostra. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Candidáti sunt nazaræi tui Sion supra nivem: *P.* Comparáti saphíro pulchrióres invénti sunt, dederúntque glóriam Deo. Allelúia. ℣. Accédite ad Deum, et illuminámini; et vultus vestri non erubéscent. *P.* Comparáti saphíro pulchrióres. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto. *P.* Comparáti saphíro pulchrióres.

Orátio. Christe, Dei fílius, qui párvulos ad te cœléstis. *Requîre infra in Matutínis istîus festi.*

Ad Matutínum. Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: et spíritu principáli confirma nos, Dómine. *Psalmus* L.

A *Orátio.* Redde nobis lætítiam salutâris tui, Dómine; quam amísimus iníquè geréndo, 58 et prætermísimus negligéndo: tu nos ad eam révoca, et eam nobis restáura: ut peccáto expúlso, succêdat justítia; et mœstítiâ repúlsâ, ætérna adsit lætítia: da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Sínite Infántes venîre ad me; *P.* Et nolîte prohibêre eos: tálium est enim regnum cœlórum. ℣. Accédite ad Deum, et illuminámini: et vultus vestri non erubéscent. *P.* Et nolîte prohibêre. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et nolîte.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui párvulos ad te cœléstis magistérii doctrínâ invítas; fac nos semper B esse malítiâ párvulos, et mandatórum tuórum observatiône perféctos; et qui tálium esse regnum cœlórum pronúntias, nos illis, quos bonos apud te cómprobas, sine fine conjúngas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem sánguinis ad te clamántis. *P.* Audi, Dómine: memorâre invictíssimas mortes Innocéntium parvulórum tuórum. ℣. Effudérunt sánguinem innocéntem in circúitu Hierúsalem, et non erat qui sepeliret. *P.* Audi, Dómine, memorâre. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Audi, Dómine, memorâre.

Orátio. Memorâre, Dómine, invictissimórum parvulórum tuórum pro tuo nómine occisórum; et præsta, ut vocem sánguinis eórum pro nobis ad te clamántem, sic cleméntèr exáudias; ut nobis ómnibus peccâta dimíttas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Sapiéntia apéruit os mutórum, *P.* Et linguas infántium fecit disértas. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P.* Et linguas infántium. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et linguas infántium.

Orátio. Vera Dei Sapiéntia Patris, qui os mutórum áperis, et linguas infántium disértas éfficis; da in ore nostro perféctam legis tuæ custódiam: ut, te immaculáto corde sequéntes, illud semper lábiis prædicêmus, et ópere impleâmus: unde te, qui es vera sapiéntia, sine fine laudêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hi sunt, qui non inquinavérunt vestem suam, *P.* Cum Dómino ambulavérunt in albis, quóniam digni sunt: et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándida veste. ℣. Sequúntur agnum, quocúmque íerit, et in ore eórum non est invéntum mendácium. *P.* Cum Dómino ambulavérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cum Dómino ambulavérunt.

Orátio. Isti sunt, Dómine, qui non polluérunt vestiménta sua, quibus nulla útique pótuit peccándi suboríri illécebra: concêde ergo nobis per indulgéntiæ donum illis esse partícipes, quos apud te pro méritis ápprobas esse felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Infirmi virtûte præcíneti

sunt. Non gloriêtur fortis in fortitúdine sua, sed in A hoc gloriêtur : Qui gloriâtur scire et intellígere Dóminum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Requîre fol.* 55.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine, Deus patrum nostrôrum. *Requîre fol.* 6.

Sono. Salus justôrum à Dómino est. *P.* Et salvâbit eos. Allelúia. Allelúia. ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvâbit eos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Hieremíæ Prophetæ (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Vox in Rama audíta est lamentatiônis, flétus, et luctus, plorâtus, et ululâtus multus. Rachel plorans fílios suos, et nóluit consolári super eos, quia non sunt. Hæc dicit Dóminus : Quiéscat vox tua à plorátu, et óculi tui à láchrymis : quia est merces óperi tuo, ait Dóminus, et reverténtur de terra inimíci. Et erit spes novíssimis tuis, ait Dóminus : et reverténtur fílii tui ad términos suos. Audiens audívi Ephraïm transmigrántem : Castigásti me, et eruditus sum, quasi juvénculus indómitus : convérte me, et revértar : quia tu es Deus meus. Postquàm enim convertísti me, egi pœniténtiam : et postquàm ostendísti mihi, percússi femur meum. Confûsus sum, et erúbui, quóniam sustínui oppróbrium adolescéntiæ meæ. Si filius meus honorábilis mihi C Ephraïm, si puer delicâtus : quia ex quo locûtus sum de eo, adhuc recordâbor ejus. **59** Ideírcò conturbâta sunt víscera mea super eum : miserêbor miserans ejus, ait Dóminus omnípotens. *Respóndeat.* Amen.

Hymnus.

Catérva matrum pérsonat :
Confîsa defert pignora,
Quarum tyránnus míllia
Christo sacrâvit víctima.
Miráculis dedit fidem
Habêre se Deum Patrem,
Infirma sanans córpora,
Et súscitans cadávera.
Orat salûtem sérvulo
Nixus genu Centúrio,
Credéntis ardor plúrimus
Extínxit ignes fébrium.
Petrus per undas ámbulat
Christi levâtus déxterâ ;
Natúra quam negavêrat,
Fides parâvit sémitam.
Honor matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Meménto salûtis auctor,
Quòd nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo, formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* 57.

Capítula. Turba Innocéntium parvulôrum, quæ pro sui Redemptôris nómine proprio est delibûta cruôre, non cesset Dóminum pro sérvulis exorâre : quò, te impetránte, licèt immériti, pro ejus nómine post hujus vitæ excúrsum sanctôrum queâmus adunári cohórtibus, quáliter cum eis perénnitèr hymnum decantâre in júbilo mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Candidáti sunt nazaræi. *Benedíctio.* Unigénitus Dei Fílius. *Quære fol.* 57.

B In nómine Dómini.

Sancti Thomæ Archiepíscopi, et Mártyris. Omnia dicántur ut in Commúni unius Mártyris Pontíficis.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, et honôre coronásti eum. *P.* Dómine. ℣. Glóriam, et magnum decôrem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum : Allelúia. *P.* In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. Allelúia.

Antíphona. Oculus Dei adspéxit justum in bono. *P.* Et elêgit illum ab humilitâte sua ; audívit eum, et vocem ipsíus. ℣. Beâtus vir qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus. *P.* Et elêgit illum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et elêgit.

Lauda. In memória ætérna erit justus. Allelúia. *P.* Ab audítu malo non timêbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* Ab audítu malo. ℣. Glória, et honor. *P.* Ab audítu malo.

Hymnus.

Clara Sanctôrum una Hierúsalem
Mater conláuda : nimiùm lærâre
Fílii multi quia sunt desértæ,
Quàm virum habens.
Jacôbus, ob hoc, tuus, dictus justus
Sacram conscéndit sacer, et sacerdos
Intrat Sanctôrum solus hic in Sancta, D
Virgo quòd extat.
Carne hic frater Dómini vocâtus,
Grátiâ fretus et Apostolátu
Imbuit plebes, pia custodîre
Dógmata Christi.
Arduâ post hinc pósitus in arce
A malis : Christum, ut neget venisse :
Cónfutat dogma dissértè impiórum
Pharisæórum.
Ad hoc impúlsus solo, et projéctus
Stat, sed inlæsus mémorat, quod priùs :
Móxque fullónum unus fuste sacrum
Cérebrum quatit.

Póscimus mœsti, pie et benígne
Martyr excélse, plebíque connéxe :
Plebi convúlsæ durum jugum pelle :
Bella rémove.
Sit salus ægris, sit quies defunctis :
Sit vigor fessis, sit remôta pestis :
Vitiis pulsis, míseris sit cœlis
Aditus pateus.
Sit Deo laus . Patri, atque Nato :
Tríplici honor nímiùm cum Sancto :
Nómini Trino : Deitáti soli
Sidera clament.

℟. Amen.

Supplícatio dicâtur, ut in festo Sancti Johánnis Apóstoli mutáto nómine fol. 54.

60 *Capitula.* Omnípotens Pater, qui beatíssimo Apóstolo et mártyri tuo Jacóbo præcípuo múnere præstitísti, ut per te fieret de frágili fortis, de mínimo grandis, de mílite dux, de servo amícus, de súpplici miríficus advocâtus : presta placâtus, ut intervéntu sédulo iísdem nunc de quibus ipse eléctus est membris, adhíbeat fragilitáti poténtiam, humilitáti glóriam, milítiæ disciplínam, servitúti libertâtem, necessitáti advocatiônem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Beatíssimi Jacóbi Apóstoli et Mártyris sui nos Dóminus intercessiône custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat. ℟. Amen. Ut ejus secúti vestígia ad cœléstia regna pérgere valeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Justus ut palma florêbit. Allelúia. *P.* Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Sicut cedrus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sicut cedrus.

Orátio. Homo iste glorificâtus. *Requíre infra in Matutínis.*

Ad Matutínum. Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : *P.* Et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis : sicque língua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotiône láudet : atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste homo honorificâtus est valdè, et confrêgit Deus corda inimicorum ejus. *P.* Et properâvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde, et vidérunt omnes quæ magnífica fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam, et magnum decórem impones super eum. *P.* Et properâvit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et properâvit.

Oratio. Homo iste glorificâtus, Christus exúltat, qui cognominári promériit justus, ut tua promíssa justis præmia pópulis prædicâret : hujus in honôre acclíves expóscimus flébili oratiône, ut preces nostras suscípere dignêris mitis atque placábilis, nosque tuis fácias semper inhærêre mandátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste sanctus clamávit, et Dóminus exaudívit eum. *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Et sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Cognóscens ítaque vir sanctus Jacôbus Apóstolus tuus malítiam pópuli Judæorum, à quibus sublimâtus pinnáculo templi, tuíque pro nóminis confessióne indè dejéctus, lapídibus imprêssus obrúitur : advocâtus supréma inter supplícia, per misericórdiam tuæ pietâtis amícam assístat pro nobis miseris interpellâtor assíduus, ut malorum à pressúris érui mereâmur contuéntes gloriam tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Stolam glóriæ induit eum Dóminus *P.* Jocunditâtem et exultatiônem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Jocunditâtem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Jocunditâtem.

Orátio. Exúltans plebs tua, Dómine, in hoc festo Jacóbi tui Apóstoli summis te flágitat précibus idem, ut sicut ab ómnibus cognominâtus est justus, ítaque nos appellári mereâmur cultóres justítiæ, et misericórdiæ sectatóres. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Justus justificêtur : et sanctus sanctificêtur adhuc. Beâtus, qui lavit stolam suam. *P.* Ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándidâ veste, et non delêbo nomen ejus de libro vitæ. *P.* Ut sit potéstas. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟. Justus justificêtur.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius, neque justus præter te, neque sanctus præter te Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est. *Quære fol.* 55.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. *Requîre fol.* 6.

61 *Sono.* Allelúia. Beâtus vir, qui timet. *Requîre fol.* 59.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Hymnus. Clara Sanctôrum una Hierúsalem. *Requiré fol.* 59.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XVIII)

℟. Deo grátias.

Tetigit justum tentátio mortis, et commótio in

erémo facta est multitúdinis; sed non diu permán- A sit ira tua. Próperans enim homo sine queréla propugnâvit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, et per incénsum deprecatiônem allégans, résti- tit iræ, et finem impósuit necessitáti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatúrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatórem projécit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam cateryâtim cecidíssent super altérutrum mórtui, intérstetit, et amputâvit ímpetum, et divísit illam, quæ ad vivos ducébat viam. In veste enim podéris, quam habébat, totus orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordinibus lápidum erant sculpta, et magnificéntia tua in diadémate cápitis illíus erat inscripta. ℟. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dómi- B num nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grátiâ nativitâtis suæ, et per intercessiónem Sancti Jacóbi Apóstoli sui nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiónem peccatórum, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capitula. Juste Dómine, à quo justus mérito justitia tenéri concéditur, qui per te justè vívere cúpiunt, da justítiam, quam rétinent mente, osténdant in ópere, ex quo sanctum Apóstolum tuum Jacóbum rectè justum ab ómnibus cognóscimus vocitâtum; cujus justa elóquia reprobórum confutâvit malítia, cùm illi cum fallácià nequítiæ suæ, et justum appel- C lárent, et injustítiam docére optárent: ob hoc quippe eum in sublími loco arcessítum statuérent, ut longè latéque ejus prædicátio resonâret, quem vera loquéntem recípere nolunt, sed mox præcipitâtum, atque decorâtum passióne efficiunt: fac nos ejus méritis, et justítiam tenére in mente, et eam prædicâre libéntèr; ut sicut ille operándo justitiam justificâtus ad te pervênit per martyrii glóriam, ita nos ejus suffrágiis per dignam pœniténtiam perveníre mereâmur ad consequéndam indulgéntiam.

Pater noster.

Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Justus ut palma florébit. *Benedictio.* Beatíssimi Jacóbi. *Quære fol.* 60.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS DOMINI NOSTRI D JESU CHRISTI.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et cecinérunt Hymnum, dum perficeres fábricam cœli: tuus est dies, et tua est nox. *P.* Tu fecísti solem, et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare, contribulásti cápita draconum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Sono. Alleluia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætétur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ. *P.* Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus: Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra: cantâte, et exultâte et psállite. ℣. Psállite Dómino nostro, psállite; psállite regi nostro, psállite. *P.* Jubilâte. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem ex hómine natum hómines conspexérunt, et prædictum fines terræ vidérunt, qui ante áliqua témpora prædictus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus, et glorificâtus módulis populórum: concéde propítius vasa nos tua tibi permanére mundíssima, ut lucis auctor nos et júgiter illústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatiónem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra. *P.* Lumen ad revelatiónem. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Lumen.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum, ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. **62** Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, et veritâtis suæ dómui Israël. *P.* Ante conspéctum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ante conspéctum.

Hymnus

Sacer octavarum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Circumcísus tráditur:
Patri, non adoptióne,
Sed coætérnus génere.
Spíritu complétur alvus
Incorrúpta Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Inlibâtam Genitrîcem
Proles castam elégit:
Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexánsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.
Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventâtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem confitétur
Fore mundi Príncipem.
Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Turturum, columbarúmque
Bina in sacrificia:
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.
Implêta est priscæ in eo
Legis Circumcísio:

Utriúsque ut Testaméti
Se auctórem osténderet,
Qui manens in Trinitâte
Univérsa cóndidit.
Glória, et honor Deo
Usquequâque altíssimo
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
℟. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ Circumcisiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædíxit, Mater impósuit, Símeon cognôvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo: ut, qui solus es poténtiâ gloriôsus, sis étiam pérditis miseratiônis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui ad confirmándas promissiónes Pátrum minister Circumcisiônis vóluit esse, ipse cordium nostrórum immundítias dignêtur auférre. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes sui amóris connexióne depúrget: ℟. Amen. Et qui filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promísit, hereditâtis beátæ nos collatióne munícet. ℟. Amen. Per misericôrdiam ipsius.

Lauda. Annunciétur in Sion nomen Dómini: *P.* Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Et laus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et laus ejus.

Orátio. Omnípotens Pater et Dómine. *Requíre infrà in Matutínis sequéntibus.*

Ad Matutínum. Antíphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. *Requíre fol.* 46.

Antíphona. Cúm indúcerent paréntes púerum Jesum in templum, *P.* Ut fácerent pro eo secúndûm legem Moysi: accêpit eum Símeon in mánibus, et benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P.* Ut fácerent pro eo. ℣. Glória et honor Patri, etc. *P.* Ut fácerent.

Orátio. Omnípotens Pater, et Dómine Deus, largíre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum, quem Símeon justus ulnis suis accêpit: ut qui lumen ad revelatiônem Géntium éxtitit, indúltor criminum eorúmmet credéntium sentiâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Tu es Deus, et in te est Deus, *P.* Et præter te non est álius Deus Salvâtor Israël, quem A nos ignorabâmus. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Et **63** præter te. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et præter te.

Orátio. Tu es Deus, et in te est Deus, et non est álius præter te: ab ore egréssum verbum non regrediêtur; quia útique natus filius non ipse, qui pater est, créditur, dum tamen ipsum, quod pater est, fateâmur: dona ergo nobis, ut qui verbum à te génitum, nascitûrum misísti in carne, nos in te renátos, sic nunc à crimínibus éxuas, ut tibi soli, cum véneris, sine fine conjungâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. De quo locúti sunt Prophétæ priores: ego sum ipse, et nunc advéni. *P.* Beati, qui annúntiant vobis bona, et vidébunt quem nunc vidétis, et áudiunt quem nunc audítis. ℣. Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificâbor tibi. Israël, si me audieris. *P.* Beáti, qui annúntiant. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Beáti.

Orátio. Ad præsêpe tuum, Dómine, devótis córdibus accedéntes, inveniâmus te de quo locúti sunt Prophétæ priores: da ergo nobis, ut qui notítiam nóminis, et majestâtis tuæ cognóvimus, ad plenam notiônem tuæ dulcédinis veniâmus: ut tu liberâtor in futúro nobis sis ómnibus, qui verus Deus et homo verus, Unus créderis Christus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lætámini, cœli, quóniam misértus est Dóminus pópulo suo: clamâte fundaménta terræ, et exultâte montes, et colles, et ómnia ligna silvæ. *P.* Quóniam redêmit nos Deus Israël. ℣. In voce exultatiônis annuntiâte, et audítum fácite hoc, et ferte illud usque ad extrêmum terræ, et dícite. *P.* Quóniam redêmit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quóniam redêmit.

Orátio. Laudent te, Dómine, cœli, et terra, quia misértus es pópulo tuo, dum montes, et colles coram te láudem fecísti clamâre, cum tota vivéntia in te approbásti: concêde ergo nobis, ut láudes, quas glorióso nómini tuo offérimus, accéptas tibi semper ipse efficias: ut qui mundum redemptûrus in salûtis signo osténsus es, mundum íterùm judicatûrus non ultôrem, sed liberatôrem te nostris óculis maniféstes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dum convenírent ad circumcidéndum infantem. *P.* Vocavérunt nomen ejus Jesum, quod dictum erat ab Angelo priúsquàm conciperétur in útero. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: in conspéctu Géntium revelâvit justítiam suam. *P.* Vocavérunt. ℣. Glória. *P.* Vocavérunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui figúris crebrescéntibus in lege véteri nunciâtus, in te implêta ómnia osténdere voluísti, dum in te Deo vero et hómine, et Circumcísio secùndùm legem exprímitur, et véritas nóminis approbâtur: adésto plebi tuæ ad te ex Circumcisiône, et præpútio veniénti, et præsta incremênta múnerum, et ut grátia be-

nedictiônis multiplicêtur in abundántia pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Simeon in templo elevâvit vocem dicens. *P.* Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace : quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Dómine Deus virtûtum, quis símilis tibi ? potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Nunc dimíttis. ℣. Glória. *P.* Nunc.

Orátio. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre : ut quia vidêmus, et crédimus salutâre tuum ; in pace, cum jússeris, dimittâmur : non quo à te dimísses finis vitæ accípiat ; sed per te absolútos à débito, in fine pax sempitérna possideat. ℟ Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti à Patre. *P.* Plenum grátiâ, et veritâte. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitate Dei nostri : Deus fundâvit eam in ætérnum. *P.* Plenum grátia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Plenum.

Orátio. Vídimus glóriam tuam, Dómine, gloriam quasi Unigéniti à Patre, primogénitum Deitâte, primogenitum múnere : illîc únicum Patris, hîc præcípuum inter fratres : ibi cum Patre unum, hîc in frátribus primum ; illîc æquáliter subsisténtem, et in sinu Patris manéntem, hîc sócios non derelinquéntem : largíre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in mundo : quibúsque advenísti priûs Redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. ℟. Iste, qui natus est Redémptio nostra, et Dóminus, et Deus est. *P.* Ipse consolábitur nos à plaga nostra, et à labôre in terra captivitâtis 64 nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est principâtus ejus super húmeros ejus. *P.* Ipse consolábitur. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ipse consolábitur.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui es Redémptio nostra, et salus nostra, sana plagam contritiônis nostræ, qui suscepísti carnem fragilitâtis humanæ ; et, qui véniens ónera nostra sublevâre dignatus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostrâque stúdia pius in bono cónfirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumcideretur Dóminus. *P.* Vocâtum est nomen ejus Jesus, quod vocâtum est ab Angelo, priúsquàm conciperêtur in utero. Tulérunt autem illum in Hierúsalem, et ut perfecérunt omnia secúndùm legem Dómini : crescêbat puer, et confortabâtur plenus sapiéntia, et gratia Dei erat in illo. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum. *P.* Vocâtum est. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vocâtum est

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui natus ex muliere, factus sub lege ad confirmándas promissiónes Patrum, minister circumcisiônis es factus ; ut, qui promíssus fuéras ex lege, plenitûdo ipsius legis esses A in témpore, dum octávi diéi ministérium cónsecrans in gloriósa carne tua, et circumcisiône vetus signáculum éxcipis, et nomen tibi nunciâtum ab Angelo áccipis : largîre nobis indignis, ut cùm hæc tua mystéria Incarnatiônis plenâ credulitâte suscépimus, plenióri te afféctu méntium diligâmus : et ut in te quoque secúndùm legem Dómini salûtis nostræ mystéria univérsa perfécta sunt, sic credámus, sic amêmus, sic óperum efficiéntiam impleâmus ; ut de perfectiône tuôrum mandatôrum et in hac peregrinatiône consistâmus indémnes et ad te post tránsitum mercâmur pervenîre felices. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

In laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lætabúntur omnes, qui B sunt super terram : ros enim qui abs te est, sánitas est nobis. ℣. De nocte vígilat spíritus meus.

Cánticum (Isaiæ, XXVI).

De nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus : * quia lux præcepta tua sunt super terram.

Justítiam díscite, qui habitâtis terram : * cessâbit enim ímpius.

Omnis enim, qui non didícerit justítiam super terram, veritâtem non fáciet : * tollâtur ímpius, ne vídeat majestâtem Dómini.

Dómine excélsum est bráchium tuum, et nesciérunt : * cum autem cognóverint, confundéntur :

Zelus appreléndit pópulum inerudîtum : * et nunc ignis adversários consúmit.

Dómine Deus noster, pacem da nobis : * ómnia C enim dedísti nobis.

Dómine Deus noster, pósside nos : * Dómine, præter te álium non nóvimus : nomen tuum invocábimus.

Mórtui autem vitam non vidébunt, * neque médici exuscitábunt :

Ideó super induxísti, * et perdidísti et tulísti omne másculum eôrum.

Adde illis, Dómine, mala, * adde mala gloriósis terræ.

Dómine, in tribulatiône módica memor fui ; * in tribulatiône módica facta est nobis.

Sicut partúriens próxima est pártui, et in dolôre suo clamat : * ita facti sumus delícto.

Propter timôrem tuum, Dómine, in útero accépimus, * et parturívimus spíritum salûtis, quem D fecísti super terram.

Exúrgant mórtui, et resúrgant qui in monuméntis sunt : * et lætabúntur omnes, qui sunt super terram :

Ros enim qui abs te est, sánitas est illis ; * terra vero impiôrum períbit.

Ambula pópule meus, et intra recéssus tuos : abscónde pusíllùm aliquántulum, * donec tránseat ira Dómini.

P. De nocte vígilat.

Glória, et honor Patri, etc.

P. Lætabúntur omnes.

Orátio. Deus, qui notum fecísti in pópulis salutâre

tuum ante conspéctum Géntium, revelándo justí- tiam tuam, miseratiônum tuârum nobis cópiam manifésta, ut, qui salutâris tui notítiâ relevâmur, revelatiône justítiæ consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum.

Psalmus. Benedíctus es Dóminus Deus patrum nostrôrum. *Quære fol.* 6.

Sono. Allelúia. Justítia plena. *Quære fol.* 61.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. **65** Allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum ómnes virtútes ejus. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *ut suprà.*

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XLVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi me Jacob, et Israël, quem ego voco : ego ipse, ego primus, et ego novíssimus. Manus quoque mea fundâvit terram, et déxtera mea mensa est cœlos : ego voco eos, et stabunt simul. Congregámini omnes vos, et audíte : quis eis annuntiâvit hæc? Dóminus diléxit eum, fáciet voluntâtem suam in Babylône, et bráchium suum in Chaldæis. Ego locútus sum, et vocávi eum : addúxi eum, et dirécta est via ejus. Accédite ad me, et audíte hoc : non à princípio in abscóndito locútus sum : ex témpore ántequàm fieret, ibi eram : et nunc Dóminus Deus misit me, et spíritus ejus. Hæc dicit Dóminus Redémptor tuus sanctus Israël : Ego C Dóminus Deus tuus docens te utília, gubérnans te in via, quam ámbulas. Utinam attendísses mandâta mea : facta fuísset quasi flumen pax tua, et justítia tua sicut gúrgites maris. Et fuísset quasi arêna semen tuum, et stirps úteri tui, ut lapílli ejus : non interíssent, et non fuísset nomen ejus attritum à fácie mea. Egredímini à Babylône, fúgite à Chaldæis, in voce exultatiônis annuntiâte : et audítum fácite hoc, et ferte illud usque ad extrémum terræ : et dícite : Redêmit Dóminus servum suum Jacob. ℟. Amen.

Hymnus. Sacer octavárum dies. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* 61.

Capítula. Notum factum est salutâre, Dómine virtutum ; factum est, prædíctum Prophetârum præcónio ; D visúmque populôrum aspéctu ; dum Símeon ulnis gestâvit senex, quod Vates cecinérunt prióres : pro quo et promíssa et inchoâta cognóscitur prophetía, ut requiésceret in pace, dùm aspíceret pacem : et Jesus Dóminus lumen in revelatiônem Géntium, et glóriam plebis tuæ Israël, et promíssus prodíret, et pródiens apparêret : luménque ejus prævenîret in sæculo, quos cæcitas oppréssérat tenebrârum in mundo ; Præsta proindè précibus Ecclésiæ tuæ, ut quos mirabília hæc fecísti agnóscere, ad te fácias in pace pervenîre.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Annuntiêtur in Sion. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus. *fol.* 62. In nómine Dómini.

A IN DOMINICO ANTE EPIPHANIAM, SIVE APPARITIONEM DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te, Domine. *fol.* 61.

Sono. Inténde, Dómine. *P.* Procêde, et regna. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. *P.* Procêde.

Antíphona. Lætâre, lætâre, Hierúsalem : et diem festum ágite, omnes qui dilígitis eam. *P.* Gaudête gáudio magno omnes, qui lugebâtis super eam. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et collâuda Deum tuum Sion. *P.* Gaudête gáudio. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Gaudête.

Lauda. Allelúia. Visitâvit nos oriens ex alto. *P.* B Ut lucêret eis, qui in ténebris sunt : ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri : Deus fundâvit eam in ætérnum. *P.* Ut lucêret. ℣. Glória. et honor, etc. *P.* Ut lucêret.

Hymnus.

Agni génitor Dómine :
Verbum natum de Vírgine,
Concéptum sine sémine,
Dux lúminis, et fons vitæ :
Esto nobis in salûtem
Fílius Dei únice :
Gubernâtor Jesu Christe
Ad precem nostram áspice.
In mundum nobis missus es
Captivos repræsentâre,
Lumen cæcis reformâre,
Mutôrum línguas sólvere.
Ne nos relínquas, Dómine
Omnium cónditor pie,
Propítius miserêre,
Qui nullum cupis pérdere :
Rectórque mundi Dómine,
Salvâtor Unigénite,
Tu nos à morte prótege,
Ut capti dulci ópere.
Christus Dóminus vígilet,
Fidésque nostra gérminet,
Zábuli discêdat munîmen,
Non váleat subrépere.
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui regnat cum Deo Patre,
Et nos dignâvit docêre,
Credâmus in Trinitâte.
66 Trino Deo, ac Dómino
Omnes dicâmus glóriam :
Quia Pater in princípio
Semper fuit cum Fílio. Amen.

Supplicátio. Oremus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut Ecclésiæ suæ sanctæ cathólicæ fidem aúgeat, et pacem tríbuat, defensionémque concêdat. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Deus sine inítio, sine fine, à quo est tótius mundánæ creatúræ initium; da nobis, ut extrêma, vel média anni hujus cum plácitâ tibi prosperitâte ducâmus, qui inítia ejus tibi dedicánda porrígimus, ut et substántiis abundêmus, et opéribus sanctitâtis fulgeâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dominus noster Jesus Christus, qui est corôna tótius à se formátæ Ecclésiæ, det nobis hunc annum placábilem dúcere. ℟. Amen. Consolétur nos frúgibus, et dignétur munerâre virtútibus. ℟. Amen. Ut prosperitâte sibi plácitâ lætabundi, totius anni spátia mereâmur pertransíre illæsi, ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta, et ínvia. *P.* Et exultâbit solitúdo, et florébit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubilâte Deo omnis terra: servíte Dómino in lætítia. *P.* Et exultâbit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et exultâbit.

Orátio. Díscute à nobis Unigénite. *Requíre infra in Matutínis.*

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. *Requíre fol.* 3.

Orátio. Omnípotens ætérne Deus, et misércors, qui témporum das témpora, et qui síngulis tempóribus das grátiam, quam adminístrent: tu, ne mens prolixitâte tenebrárum exæstuet, gallo nos consolâris canénte; ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio reviviscat: réspice ergo nos júgiter, et instîga, ne profúndæ noctis errôre persuási diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige, ut cum Petro resipiscâmur errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Salus tua, Dómine, super pópulum tuum, et benedíctio. *Psalmus* III.

Antíphona 2. Dele, Dómine, iniquitátes nostras: et a peccátis nostris munda cor nostrum. *Psalmus* L.

Antíphona 3. Clamâbo ad Deum altíssimum: Deum conditórem ómnium, qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Discute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; et clemens placâtus nostris parce piáculis: ut in te redemptórum cópia piis frequentétur vigíliis, tuisque habeâtur digna obtútibus sacris: et quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitâtis tuæ dono surgat in glória: tu ígitur, Dómine, cunctis in te confidéntibus juvâmen largum impénde; et ad supérnam pátriam alârum tuârum obumbratióne nos átrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dóminus possédit me, priúsquàm terram fáceret. *P.* Antequàm montes stabiliréntur: ante autem omnes colles génuit me. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. *P.* Antequàm. ℣. Glória, et honor etc. *P.* Antequàm.

Orátio. Cœtérna Dei sapiéntia Patris, qui te cum Patre fuísse testâris, priúsquàm terram fáceret, aut excélsa móntium stabilíret, dum te ante ómnium creatiônem cóllium generâret, te quæsumus, te rogâmus, ut, qui hujus incorrúptæ nativitâtis tuæ gáudia celebrâmus ovándo, ad te remuneratúri perveniâmus credéndo: ut, qui ante móntium conditiônem ex Patre násceris, et in plenitúdine témporis natus de útero Vírginis, sic in te credéntes sanctífices, ut sanctificátos glóriâ æternitâtis remúneres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Pópulus, qui sedébat in ténebris. *P.* Vidit lucem magnam: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux clara orta est eis. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Vidit lucem magnam. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vidit lucem.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, qui habitántibus in regióne umbræ mortis lumen vidêre fecísti; qui lumen per suscéptæ Incarnatiônis Mystérium claruísti: da nobis te illustránte defigi, ut qui nativitâtis tuæ diem ovándo suscépimus, divinitâtis tuæ munéribus consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

67 *Antíphona.* Visitâvit Dóminus omnípotens pópulum suum domum Judá. *P.* Et constítuet illum sicut equum speciôsum in certámine. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in ætérnum. *P.* Et constítuet illum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et constítuet.

Orátio. Domine omnípotens, qui visitásti pópulum tuum domum Judá; vísita nos à somno facinorum: ut, dum fulgóre tuo peccatórum ténebras effugâmus, virtûte tuâ mortis potestâtem evácues: quo sic te nunc apparénte illustrêmur, ut, te repugnánte, à mortis império liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Justus meus hic est Salvâtor meus. *P.* Ipse liberâvit civitâtem suam: et peccâta pópulo suo dimíttet, non in prétio, nec in quæstu pecúniæ. —. Levâte in cœlum óculos vestros, et vidête quis creâvit hæc. Dóminus Deus, qui creâvit términos terræ. *P.* Ipse liberâvit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ipse liberâvit.

Orátio. Hic est justus noster, in quo sperabâmus fide, præcinénte Prophétâ, et ad quem pervénimus apparéntem per grátiam: proíndè poscâmus cleméntiam ejus, ut líberet nos, et peccâta pópulo suo dimíttat, qui nobis impéndi dignâtus est totus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Filius accréscens, et decôrus aspéctu: ipse est, et dans elóquia pulchritúdinis.

Cánticum. Vocâvit Jacob filios suos. *fol.* 50.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctus es, Dómine, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. *P.* Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsius benedíctum in omnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Inténde Dómine, procêde. *fol.* 65.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : laudâte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Dominus possêdit me in initio viârum suârum, ántequam quicquam fáceret à princípio. Unctus sum à sæculo, ántequàm terram fáceret. Nec dum erant abyssi, et ego jam concéptus eram : necdum fontes aquârum erúperant : necdum montes gravi mole constíterant : ántequàm colles ego parturiêbar : adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quandò præparâbat cœlos, áderam : quandò certâ lege, et gyro vallâbat abyssos : quando æthera firmâbat sursùm, et librâbat fontes aquârum : quandò circúmdabat mari términos, et legem ponêbat aquis, ne transírent fines suos : quandò appendêbat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens : et delectâbar per síngulos dies, ludens coram eo in orbem terrârum : et delitiæ meæ erant cum filiis hóminum. Nunc ergo filii audîte me : Beáti, qui custódiunt vias meas. Audîte disciplînam, et estôte sapiéntes, et nolîte abjícere eam. ℟. Amen.

Hymnus.

Spléndor Patérnæ glóriæ
De luce, lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis
Dies diem illúminans.
Verúsque sol inlábere,
Micans nitôre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritûs
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocêmus et Patrem,
Patrem perénnis glóriæ :
Pater poténtis grátiæ
Culpam relêget lúbricam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Casus secúndet ásperos,
Donet geréndi grátiam.
Mentem gubérnet et regat,
Casto, fidéli córpore :
Fides calôre férveat,
Fráudis venêna nésciat :
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibâmus sóbriam
Ebrietâtem spíritûs.
Lætus dies hic tránseat.
Pudor sit, ut dilúculum ;
Fides, velut meridies :
Crepúsculum mens nésciat.
Aurôra cursus próvehit,
Aurórâ totus fúlgeat :
In Patre totus filius,
Et totus in Verbo Pater.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

68 *Capítula.* Deus sine inítio. *Et Lauda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Et Benedíctio.* Dóminus noster Jesus Christus. *fol.* 66. In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

INCIPIT OFFICIUM JEJUNIORUM IN KALENDIS JANUARII.

Observâtur tribus diêbus ante festum Epiphaniæ, prout séquitur.

PRIMO DIE.

Ad Matutinum. Antíphona. Tu autem, Dómine, susceptor meus, et glória mea, et exâltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis, Dómine, plúrima malignántium multitûdo ábneget salûtem nostram esse in te Dómino Deo nostro ; nobis tamen ob hoc robur spei multum augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es : obstruâtur ítaque os loquéntium iníqua, cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Quis Deus præter Dóminum? aut quis Deus præter Deum nostrum ? *Psalmus.* XVII.

Orátio. Fortitûdo nostra, dona nobis dilectiônem tui nóminis pérpetim possidêre : dignâre esse nostra contra adversántes virtus : firmaméntum contra impugnántes : liberâtor à captivántibus ; ut, tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut blanda non requirat : tua semper gratiâ conténta munéribus gáudeat. ℟ Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 2. Delícta, qui solus intélligis : à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab ocúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus ; ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequâquam sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. *Antíphona* 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XIX.

Orátio. Tribulatiônes cordis nostri, quas pœniténdo facinorum ob metum judícium pandit, per misericórdiam tuam, Dómine, ad indulgéntiæ lætítiam ádtrahe : mitte ítaque nobis auxílium de sancto ; et nostrórum mœstitias córdium píngue tibi fácito holocáustum : ut méntibus nostris et consílium, quo delectêris, inspires ; et opus, quo placêris, insínues : petitiónes nostras ita súppleas, ut peccâta déleas : et ad illam regiônem ubi sine término, vívitur, propítius intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Advéniens Dóminus ábstulit omnem calíginem noctis, ubi non erat lux, facta est cláritas. *P.* Et appáruit dies. ℣. Pópulus, qui sedêbat in ténebris, vidit lumen magnum : habitántibus in regiône um-

bræ mortis lux orta est eis. *P.* Et appáruit. —. Glória, et honor, etc. *P.* Et appáruit.

In Laúdibus.

Antiphona. Averte fáciem tuam à peccátis nostris: et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris, Dómine; et omnes inquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessiôni cleméntèr tuum appône auditum: miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis cor pœnitens tribuis, confessiónibus nostris glóriæ tuæ præsta súbsídium. Sed quia publicânus à longè stans, et percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; símilitèr, et nos peccatóres exáudi: ut, sicut illi méritos petitiônis suæ fructus donásti, ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum. Antíphona. Exúrge, Dómine Deus, et líbera plebem tuam: nequándò dicant adversárii: Manus nostra excélsa est, et non Deus fecit hæc ómnia.

Cánticum. Atténde cælum, et loquar. *fol.* 4.

Reitêretur Antíphona. Exúrge, Dómine.

Orátio. Montes cantent nobis, et terra áudiat: sicut Moysi fámulo tuo in confessiônem mirabílium et præceptôrum tuôrum: et descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicut ros super terram, et sicut imber super gramen, et sicut nix supra fœnum: quæ nos 69 insensibílitèr ab arte impietâtis emúndet illîc, ubi peccatôrum nostrôrum numerósitas nullâ possit satisfactiône pensári. Tu autem, Dómine, qui es cæcôrum lumen, errántium via, resurréctio mortuôrum, respéctu cleméntiæ tuæ consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam revoca, pœniténtibus véniam promptâ in te semper miseratiône largire. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Matutinárum. Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde. *P.* Misércors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* Misércors. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Misércors.

Lauda. In sanctis ejus laudâte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Fili, benedíctum est lignum, per quod fit justítia. Per manus autem, quod fit idólum, maledíctum est et ipsum, et qui fecit illud: quia ille quidem operâtus est: illud autem cum esset frágile, Deus cognominâtus est. Simílitèr autem odio sunt Deo ímpius, et impiétas ejus. Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, torménta patiétur. Propter hoc, et in idólis natiônum erit non respéctus: quóniam creatúræ Dei in abominatiônem factæ sunt, et in tentatiônem ánimis hóminum, et in muscípulis pédibus insipiéntium. Inítium fornicatiônis est exquisítio idolórum, et adinvéntio illôrum corrúptio vitæ. Infandôrum enim idolôrum cultûra omnis mali causa est, et inítium, et finis. Aut enim dum lætantur, insániunt: aut vaticinántur falsa, aut vivunt injústè, aut perjúrant citò. Dum confidunt in idólis, quæ sunt sine ánima, malè jurántes nocêri se non sperant. Utraque ergo illis vénient justè, quóniam male sensérunt de Deo, attendéntes in idólis, et injústè juravérunt, in idólo contemnéntes justítiam. Non enim juratôrum est virtus, sed peccántium pœna perambulat semper super injustórum prævaricatiônem. Tu autem Dómine Deus noster, suávis, et verus est, pátiens, et in misericórdia dispônis ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: et si non peccavérimus, scimus quóniam apud te computáti sumus. Nosse enim te, consummâta justítia est: et scire justítiam, et veritâtem tuam, radix est immortalitâtis. ℟. Amen.

Hymnus.

Benignitâtis fons Deus,
Qui non habens finem boni
Super malum sceléstium,
Semper pius, semper bonus.
Mœstum satis cor cædimus,
Et triste pectus túndimus,
Aquas pupíllæ fúndimus,
Mœstas genas indúcimus.
Egísse multum pœnitet.
Horrens, tetrum, vel péssimum;
Turpissimum, ac sórdidum
Fatêmur omne nóxium.
Elâta vox te póstulat,
Tu parce, dicit, Cónditor,
Jam parce clamat óbsecrans,
Ignósce quod commísimus.
Non ira mœstos sórbeat,
Non pœna fessos conterat:
Solâre contritos citó,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spirítu Paráclito.
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátia ipsius, et per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis Genitrîcis suæ in sacro sancto jejúnio remissiônem peccatórum, pacémque nobis propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Dilectíssimi fratres, qui ómnia idôla géntium cum Psalmísta dœmónia esse créditis; illôrum, quæso, ut ritus et mónstruos actus omnímodo respuâmus: et si áliquem ex Ecclésiæ filiis tália, aut ágere aut delectári prospícitis, vestrâ admonitiône

corrípite, et ad viam salûtis ab erróribus revocâte; ut verba Dominícæ oratiônis, quæ ipso Dómino docénte didicístis, et simul mecum et cum illis proclamâre líberi possîtis è terris dicéntes :

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta et ínvia, et exultâbit solitûdo. ℣. Et florêbit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubilâte Dómino omnis terra : servîte Dómino in lætítia. ℣. Et. ℣. Glória, et honor, etc. ℣. Et.

70 *Benedictio.* Christus Dóminus, qui cum Patre, et Spíritu Sancto unus extat cónditor et annôrum et témporum ; ipse in ínitio hujus anni vestrum acceptâre dignêtur jejúnium. ℟. Amen. Sit vobis semper ductor, qui éxtitit totîus mundi Redémptor. ℟. Amen. Ut, cujus in nativitâte solémnia jam strénuè peregístis, apparitiônis festa etiam cum gáudio celebrêtis. ℟. Amen. Per. In nómine.

Ad Tértiam Prophetîa et ómnia ália successivè. Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias

Fili, ne obliviscâris legis meæ, et præcépta mea custódiat cor tuum. Longitúdinem enim diêrum, et annos vitæ, et pacem appônet tibi. Misericórdia, et véritas non te déserant, circúmda eas gútturi tuo, et scribe in tábulis cordis tui : et invénies grátiam, et disciplînam bonam coram Deo, et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitâris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos. Ne sis săpiens apud temetípsum : time Dóminum, et recêde a malo. ℟. Amen.

Lectio libri Exodi (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Videns pópulus, quòd moram fáceret descendéndi de monte Moyses, congregâtus advérsùs Aaron, ait : Surge, fac nobis deos, qui nos præcédant : Móysi enim huic viro, qui nos edúxit de terra Ægypti, ignorâmus quid accíderit. Dixítque ad eos Aaron : Tóllite ináures áureas de uxôrum, filiorúmque et filiârum vestrârum áuribus, et afférte ad me. Fecítque pópulus quæ jússerat, déferens ináures ad Aaron. Quas cùm ille accepísset, formâvit ópere fusório, et fecit ex eis vítulum conflátilem : dixerúntque : Hi sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Quod cùm vidísset Aaron ædificâvit altâre coram eo, et præcônis voce clamâvit dicens : Crâs solémnitas Dómini est. Surgentésque manè, obtulérunt holocáusta, et hóstias pacíficas, et sedit pópulus manducâre, et bíbere, et surrexérunt lúdere. Locûtus est autem Dóminus ad Móysen, dicens : Vade, descénde : peccâvit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti. Recessérunt de via, quam ostendísti eis : fecerúntque sibi vítulum conflátilem, et immolavérunt, atque immoléntes ei hóstias, dixérunt : Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Rursúmque dixit Dóminus ad Moysen : A Cerno, quod pópulus iste duræ cervícis est. Dimítte me, ut irascâtur furor meus contra eos, et déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orâbat Dóminum suum, dicens : Cur, Dómine, irascitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægypti, in fortitúdine magna, et in manu robústa? Ne quæso dicant Ægyptii : Cállidè edúxit eos, ut interficeret in móntibus, et delêret de terra : quiéscat ira tua, et esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Recordâre Abraham, Isaac, et Israël servôrum tuôrum, quibus jurásti per temetípsum, dicens : Multiplicâbo semen tuum, sicut stellas cœli : et univérsam terram hanc, de qua locûtus sum, dabo sémini vestro, et possidébitis eam semper. Placatúsque est Dóminus, ne fáceret malum, quod locûtus B fúerat advérsùs pópulum suum. Et revérsus est Móyses de monte, portans duas tábulas testimónii in manu scriptas ex utrâque parte et factas ópere Dei : scriptûra Dei quoque erat in tábulis. Audiens autem Jósuë tumúltum pópuli vociferántis, dixit ad Móysen : Ululâtus pugnæ audîtur in castris. Qui respóndit : Non est clamor adhortántium ad pugnam, neque vociferátio compelléntium ad fugam : sed vocem cantántium ego áudio. Cùmque appropinquásset ad castra, vidit vítulum, et choros : iratúsque valdè, projêcit de manu tábulas, et confrêgit eas ad radîcem montis : arripiénsque vítulum quem fécerat, combússit, et contrîvit usque ad púlverem, quem sparsit in aquam, et dedit ex eo potum fíliis Israël. Dixîtque ad Aaron : Quid tibi fecit hic pópulus, ut C indúceres super eum peccâtum máximum? Cui ille respóndit : Ne indignêtur Dóminus meus : tu enim nosti pópulum istum, quòd pronus sit ad malum : dixérunt mihi : fac nobis deos, qui nos præcédant : huic enim Moysi, qui nos edúxit de terra Ægypti, nescîmus quid accíderit. Quibus ego dixi : Quis vestrûm habet aurum? Tulérunt et dedérunt mihi : et projéci illud in ignem, egressúsque est hic vítulus. Videns ergo Móyses pópulum quod esset nudâtus (spoliáverat enim eum Aaron propter ignomíniam sordis, et inter hostes nudum constitúerat) : et stans in castrôrum porta, ait : Si quis est Dómini, jungâtur mihi. Congregatíque sunt ad eum omnes filii Levi : quibus ait : Hæc dicit Dóminus Deus **71** Israël : Ponat D vir gládium super femur suum : ite, et redîte de porta usque ad portam per médium castrôrum, et occîdat unusquísque fratrem suum et amîcum suum, et próximum suum. Fecerúntque filii Levi juxta sermônem Móysi, ceciderúntque in die illo quasi vigínti tria míllia hóminum. Et ait Moyses : Consecrástis manus vestras hódiè unusquísque in filio, et in fratre suo, ut detur vobis benedictio. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audîte qui longè estis, quæ fécerim, et cognóscite vicíni fortitûdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possêdit timor hypócritas. Quis póterit habitâre de vobis cum igne devoránte? Quis hábitat ex vobis cum ardóribus

sempitérnis? Qui ámbulat in judíciis, et loquitur veritâtem, qui prójicit avarítiam, et calúmniam, et éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obdûrat áures suas ne áudiat, et ne effúndat sánguinem, et cludit óculos suos ne vídeat malum. Istè in excélsis hábitat, muniménta saxôrum sublímitas ejus : panis ejus datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decôre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Cor ejus meditábitur timôrem : ubi est litterâtus? ubi verba legis pónderans? ubi doctor parvulôrum? Pópulum imprudéntem non vidêbis, pópulum alti sermônis : ita ut non possis intellígere disertitúdinem linguæ ejus, in quo nulla est sapiéntia. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios (I, cap. x).

℟. Deo grátias.

Fratres, nólumus vos ignorâre, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes in Móyse baptizáti sunt, et in nube, et in mari : et omnes eámdem escam spirituâlem manducavérunt, et omnes eúmdem potum spirituâlem bibérunt (bibébant autem de spirituáli, consequénti eos, petrâ : petrâ autem erat Christus), sed non in plúribus eôrum beneplácitum est Deo : nam prostráti sunt in desérto. Hæc autem in figúra facta sunt nostrî, ut non simus concupiscéntes malôrum, sicut illi concupiérunt : neque idólatræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis : quemádmodùm scriptum est : Sedit pópulus manducâre, et bíbere, et surrexérunt lúdere. Neque fornicémini, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, et cecidêrunt unâ die vigínti tria míllia. Neque tentêmus Christum : sicut quidam eôrum tentavérunt, et à serpéntibus periérunt. Neque murmuravérimus sicut quidam eôrum murmuravérunt, et periérunt ab exterminatôre. Hæc autem ómnia in figúra contingébant illis : scripta sunt enim ad correctiônem nostram, in quos fines sæculôrum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non appréhendat nisi humâna : fidêlis autem Deus est, qui non patiêtur vos tentári supra id quod potéstis, sed fáciet et cum tentatiône étiam provéntum, ut possitis sustinêre. Propter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolôrum cultúra : Ut prudéntibus lóquor, vos judicâte quod dico. Calix benedictiônis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? et panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, nam omnes de uno pane, et de uno cálice participâmus. Vidête Israël secúndùm carnem : nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altâris? Quid ergo? dico quod idólis immolâtum sit áliquid? aut quod idôlum sit áliquid? Sed quæ ímmolant Gentes, dœmónibus ímmolant, et non Deo. Nolo autem vos sócios fieri dœmoniôrum : non potéstis cálicem Dómini bíbere, et cálicem dœmoniôrum : non potéstis mensæ Dómini partícipes esse, et mensæ dœmoniôrum. An æmulâmur Dóminum? Numquid fortíores illo sumus? Omnia mihi licent sed non ómnia ædíficant. Nemo quod suum est quærat, sed quod altérius. Omne, quod in mácello venúmdatur, manducâte, nihil interrogántes propter conscién̂tiam. Dómini est terra, et plenitûdo ejus. Si quis vocat vos infidélium, et vultis ire : omne quod vobis appónitur, manducâte, níhil interrogántes propter conscíentiam. Si quis autem díxerit : Hoc immolâtum est idólis : nolîte manducâre propter illum qui indicâvit propter conscíentiam. Conscíentiam autem dico non tuam, sed altérius. Ut quid enim libértas mea jûdicâtur ab ália conscíentia? Si ergo cum grátia partícipo, quid blasphêmor pro eo quod grátias ago? Sive ergo manducâtis, sive bibéritis, vel áliud quid fácitis : ómnia in glóriam Dei fácite. Sine offensiône estôte Judæis, et Géntibus, et Ecclésiæ Dei : Sicut et ego per ómnia ómnibus pláceo, non quærens quod mihi útile est, sed quod multis : ut salvi fiant. ℟. Amen.

72 *Antíphona* 1. Simulácra Géntium, ópera mánuum hóminum : similes illis fiant, qui fáciunt ea : et omnes, qui confidunt in eis. Qui autem timent Dóminum, spérent in Dómino : adjûtor eôrum, et protector eôrum est. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Dómine, qui sursùm in cœléstibus hábitans, terrénas potéstates cóntines et gúbernas : da nómini tuo glóriam, da peccántibus véniam ; quodque de tua misericórdia præsúmimus, in veritâte, quod quærâmus, hauriâmus, ut misericórdia tua de Ecclésiæ cœtu simulácra exclûdat, et véritas ad cultûs tui agnitiônem dúbia corda convértat : ádjice, quæsumus, Dómine, benedictiônem tuam super pópulum tuum, et super filios eôrum ; quique timéntibus te factus es salus in vitam perpétuam, quam promisísti, concêde corônam ; ut non peccátis mórtui, à tua benedictiône abjiciâmur, sed vitæ partícipes facti, nomen tuum in sæcula conlaudêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Exultâte Deo adjutóri nostro : jubilâte Deo Jacob. *Psalmus* LXXX.

Oratio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatiône fidei et spei plaudéntes orâmus, ut petítio nostra in tribulatiône diffûsa tuis áuribus appropínquet, et necessitâtum nostrârum causas insínuet : tua quippe bónitas singulôrum précibus semper adsit, ut líberes : et eréptis nobis tríbue desidérii ardôrem ad te perténdere, et unitâtem trinæ majestâtis devótè concórditèr clamitâre ; ut, tuis semper láudibus déditi, tuârum justificatiônum trámitem adsecúti in te quæsumus exultatiônis ornaménta, et spei remédia et fidei adquirâmus corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, etc. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 3. Cognóscant Gentes quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

℟. Propitiâre, Dómine, peccátis nostris propter nomen tuum. *P.* Nequándo dicant in Géntibus : Ubi est Deus eôrum? ℣. Adjuva nos, Deus salutâris noster : et propítius esto peccátis nostris. *P.* Nequándo di-

cant, etc. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* Propitiâre, Dómine.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. *P.* Miserêre, et parce pópulo tuo. ℣. Sacerdótes orâte : flecténtes génua dícite : *P.* Miserêre. ℣. Ignósce mala, quæ géssimus, et esto nobis propítius. *P.* Miserêre. ℣. Aréntem terram jam réspice, et imbrem grátiæ tribue. *P.* Miserêre, et parce pópulo tuo.

Capítula. Cognóscant Gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es pátibulo Crucis appénsus : quosque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri, ut fide convertâtur consciéntia, et spe læténtur in glória.

Pater noster. ℣. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. In nomine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Isto órdine finiúntur Horæ, vidélicet, Tertia, Sexta, et Nona de diêbus jejuniôrum, hoc est, Kalendârum Januárii tribus diêbus ante Epiphaniam Dómini quartâ féria, quintâ féria, sextâ féria, et Sábbato quôd est Vigília sanctæ Pentecóstes; tribus diêbus ante festum sancti Cypriáni : Kalendârum Novémbrium tribus diêbus ante festum sancti Martíni, et in fériis, quæ infra annum sunt præter illas, quæ benedictiônem habent.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Quómodò si rúgiat leo, et cátulus leônis super prædam suam, cum occúrrerit ei multitûdo pastôrum, à voce eôrum non formidâbit, et à multitúdine eôrum non pavêbit : sic descendet Dóminus exercítuum, ut prælietur super montem Sion, et super collem ejus. Sicut aves vólantes, sic próteget Dóminus exercituum Hiérúsalem, prótegens et líberans, tránsiens, salvans. Convertímini, sicut in profúndum recesserâtis filii Israël. In die illa abjíciet vir idôla argénti sui, et idola auri sui, quæ fécerant vobis manus vestræ in peccâtum. Et cadet Assur in gládio non viri, et gládius non hóminis vorâbit eum, et fúgiet non à fácie gládii : et júvenes ejus vectigáles erunt. Et fortitûdo ejus à terrôre transíbit, et pavébunt fugiéntes príncipes ejus : dicit Dóminus, cujus ignis est in Sion, et camînus ejus in Hierúsalem. Ecce in justítia regnâbit rex, et príncipes in judício præerunt. **73** Et erit vir, sicut qui abscónditur à vento, et celat se à tempestâte. Sicut rivi aquârum in siti, et umbra petræ permanéntis in terra desérta. Non caligábunt óculi vidéntium, et áures audiéntium diligéntèr auscultábunt. Et cor stultôrum intélliget sciéntiam, et lingua balbôrum velócitèr loquêtur et planè. Non vocábitur ultra is, qui insípiens est, princeps, neque frauduléntus appellábitur major, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

Oratio. Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus, A quem cœléstia, et terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostrî, Dómine, miserêre ; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias, et à delictôrum obpróbrio déxterâ nos tuæ vírtûtis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, etc.

Antíphona 2. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

Oratio. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde régimen salutáris impénde, atque in tuæ plebis custódia semper vígila, et malignántium rábiem tûâ déxterâ refréna. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

B *Antíphona* 3. Speret Israël in Dómino ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX. ℟. Miserêre quia Deus es. *P.* Misércors miserêre, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misércors. ℟. Miserêre.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. *P.* Precâmur ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, et da vitæ remédium. *P.* Precâmur. ℣. Causas peccáti ámove, et da locum véniæ. *P.* Precâmur. ℣. Da nobis auxílium, qui tollis periculum. *P.* Precâmur. ℣. Audi Deus víduas, et orphanôrum láchrymas. *P.* Precâmur.

Capítula. Exálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; ne maculêtur mens supérbiæ C morbo, gressúsque nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambulâre : ne nóxii incedâmus in cómpedes, sed humílitèr sentiéndo, ad plenitúdinem spei nobis condónes properâre.

Pater noster, etc. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Dóminus, etc. ℟. Et cum spíritu, etc. In nómine Dómini, etc.

Benedictio. Quære in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, noli prohibêre eum qui potest benefácere : si vales, et ipse bénefac. Ne dicas amîco tuo : Vade, revértere, et crás dabo tibi : cùm statìm possis D dare. Non enim scis quid superventûra páriet dies. Ne moliâris amîco tuo malum, cum ille in te hábeat fidúciam. Ne conténdas advérsùs hóminem frustrà, cùm ipse tibi nihil malefécerit. Ne æmulêris hóminem injústum, nec imitêris vias ejus : quia abominátio est Dómini omnis inlûsor, et cum simplícibus sermocinátio ejus. Egéstas à Dómino in domum ímpii, tabernácula autem justôrum benedicéntur. Inlusóres ipse inlûdet, et mansuétis dat grátiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXXII, XXXIII).

℟. Deo grátias.

In diêbus illis : Locûtus est Móyses filiis Israël dicens : Peccástis peccátum máximum : ascéndam ad Déminum, si quómodo, eum, quívero, deprecábor

pro scélere vestro. Reversúsque ad Dóminum, ait : Obsecro, Dómine, peccâvit pópulus iste peccâtum máximum, fecerúntque sibi deos áureos : aut dimítte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsísti. Cui respóndit Dóminus : Qui peccáverit mihi, délébo eum de libro meo : tu autem vade, et duc pópulum istum quò locûtus sum tibi : Angelus meus præcêdet te. Ego autem in die ultiônis visitábo et hoc peccâtum eôrum. Percússit ergo Dóminus populum pro reátu vítuli, quem fécerat Aaron.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen : Vade, ascénde de loco isto tu, et pópulus tuus, quem edúxisti de terra Ægypti, in terram, quam jurávi Abraham, Isaac et Jacob, dicens : Sémini tuo dabo terram, et mittam præcursôrem tuf Angelum, ut ejíciam Chananæum, Hethæum, et Amorrhæum, et Cethæum, et Pherezæum, et Hevæum, et Jebuzæum, et intrent in terram fluéntem lacte et melle. Non enim ascéndam tecum, quia pópulus duræ cervícis es : ne fortê dispérdam te in via. Audiénsque pópulus sermônem 74 hunc péssimum, luxit : et nullus ex more indûtus est cultu suo. Dixítque Dóminus ad Móysen : Lóquere fíliis Israël : Pópulus duræ cervícis es, semel ascéndam in médio tui, et delêbo te. Jam nunc depône ornaméntum tuum, ut sciam quid fáciam tibi. Deposuérunt ergo fílii Israël ornaméntum suum à monte Horeb. Móyses quoque tollens tabernáculum, teténdit extra castra procul, vocavítque nomen ejus, Tabernáculum fœderis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophetæ (*Cap.* XLVI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte me, domus Jacob, et omne resíduum domûs Israël, qui portámini à meo útero, qui gestámini à mea vulva. Usque ad senéctam ego ipse, et usque ad canos ego portâbo : ego feci, et ego feram : ego portâbo, et salvâbo. Cui assimilástis me, et æquástis, et comparástis me, et fecístis símilem? Qui confértis áurum de sácculo, et argéntum staterâ ponderâtis : conducéntes artíficem, ut fáciat deum : et procidéntes, adorâtis. Portant illum in húmeris gestántes, et ponéntes in loco suo : et stabit, et de loco suo non movébitur : sed et cùm clamáverint ad eum, non exáudiet : de tribulatiône non salvâbit. Mementôte istud, confundámini : redíte prævaricatóres ad cor. Recordámini priôris sæculi, quóniam ego sum Deus, et non est ultrà Deus, nec est símilis mei : Adnúntians ab exórdio novíssimum, et ab inítio quæ necdum facta sunt, dicens : Consílium meum stabit, et omnis volúntas mea fiet : Vocans ab oriénte avem, et de terra longínqua virum voluntâtis meæ : et locûtus sum, et addûcam illum : creávi, et fáciam illum. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios secúndæ (*Cap.* VI, VII).

℟. Deo grátias.

Fratres, os nostrum patet ad vos, ò Corínthii, cor nostrum dilatâtum est. Non angustiámini in nobis : angustiámini autem in viscéribus vestris : eámdem autem habéntes remuneratiônem, tamquàm fíliis dico, dilatámini et vos. Et nolíte jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitâte? Aut quæ societas lucis ad ténebras? Quæ enim convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Dóminus : Quóniam habitâbo in illis, et inter eos ambulâbo, et ero illôrum Deus, et ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exíte de médio eôrum, et separámini, dicit Dóminus Omnípotens, et immúndum ne tetigéritis : et ego recípiam vos : et ero vobis in patrem, et vos éritis mihi in fílios, et in fílias, dicit Dóminus. Has ígitur habéntes promissiónes, charíssimi, mundêmus nos ab omni inquinaménto carnis et spíritûs, perficiéntes sanctificatiônem in timôre Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo, et in terra, in mari, et in abyssis, edúcens nubes ab extrêmo terræ. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Domine, qui edúcens nubes ab extrêmo terræ; orbem univérsum sanctis replésti doctóribus, fúlgura in plúviam convérte miséricors, ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres, benedicéndo reficias, tuâque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam. Deus noster, etc.

Dóminus sit semper, etc. ℟. Et cum, etc.

Antíphona 2. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus, qui facis mirabília solus. *Psalmus* LXXVI.

Orátio. Precâmur, Dómine, ut tuâ nos non repéllas propitiatiône; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône : ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facinorum; ipsa sit nobis contrítis remédium sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 3. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum. *Psalmus* XCVI.

Preces. Avérte, Dómine, iram furôris tui, et miserâtus parce pópulo tuo. *P*. Et miserêre. ℣. Omnium précibus pium auditum præbe, teque rogâmus sanctè, citò concêde. *P*. Et miserêre. ℣. Tu, Christe, flébiles gémitus intuêre, víncula mortis solve, et vitam largíre. *P*. Et miserêre. ℣. Jam vide lachrymas, intélli ge lugéntes : tandem delícta nostra clemens ignósce. *P*. Et miserêre. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libéntèr, tu propter temetípsum, Christe, succúrre. *P*. Et miserêre.

Capítula. Deus, cujus in regno credéntium terra exúltat, cujus justítiam cœli adnúntiant, 75 cujus dominatiônem Angelôrum legiónes adorant; custódi servôrum tuôrum ánimas : ac ne peccáti auctôrem sequéntes, intereâmus : tu líbera, tu prótege, tu consérva : ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præjerit, non nos meritôrum pœna exuréndos accípiat, sed cleméntia creatôris, ut vivâmus, erípiat.

Pater noster. Et ne nos, etc. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, et meridie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam, Dómine, et benedic hereditâtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua : et salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Et elóquium tuum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et clóquium tuum.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Capítula.* Dilectíssimi fratres. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui cum Patre. *Láuda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Omnia supra dicta require fol.* 69, 70. *Orátio.* Dómine, exáudi oratiônem nostram. *Requîre in isto fólio.*

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exaltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *Quære fol.* 68.

Antíphona 1. Magnus Dóminus, et laudâbilis nimìs. *Psalmus.* XLVII.

Orátio. Magne Dómine valdêque laudábilis, dilâtâ in omnes fidem Ecclésiæ tuæ : ut in cujus grádibus Deus agnósceris; in ea étiam plenâ fidélium devotiône laudêris : ejusque preces propítius súscipe; et inter sæculi procéllas sollícitos gubernâtor custodi : ut civitâtem, quam fundásti in sæcula, misericórdiâ tuâ introeúntes, suscipiâmur in illa, narrántes in túrribus mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis, Dómine, quam creásti ab initio. *Psalmus* LXXIII.

Orátio. Meménto Dómine congregatiônis tuæ, quam ab initio creásti, quamque mirabílitèr ac misericórditèr tui sánguinis prétio redemísti; qui banc ipsam in possessionem tuam de Géntibus elegísti. Líbera ergo virgam hereditâtis tuæ à supplantatôris incúrsibus : ac sìc eam rege justificándo præsenti in sæculo, ut ipsam hæréditet in sæculo post futúro : et quæ regnum tuum advenîre divínâ traditiône exôrat; ad idem regnum indúlto piáculo hereditáriâ succéssiône pervéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 3. Clamor noster ad te pervéniat; et ne avértas fáciem tuam à me. *Psalmus* CI.

Orátio. Domine, exáudi oratiônem nostram; et clamor noster ad te remôto impediménto pervéniat : quocúmque autem die te invocâmus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio : nec avértas faciém tuam à gemítibus; nec gubernatiônem tuam à nostris cohíbeas móribus : ut gratulêmur adipísci postulâta; dum ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Hierúsalem erit tibi Dóminus lux ætérna, et Deus honor tuus non enim in hoc casu tibi véniet, sol et luna non deficient. *P.* In ætérnum tempus. ℣. Hiérusalem non erit tibi sol ámpliùs ad lucéndum per diem, nec splendor lunæ illuminâbit te in nocte; sed erit tibi Dóminus in luce. *P.* In ætérnum.

In Laudibus.

Antíphona. Avérte faciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte faciem tuam. *Requîre fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona. Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur : nec ut filius hóminis, ut immutêtur.

Cánticum Números (*Cap.* XXIII).

De Aram addúxit me Balac rex Moabitârum, de móntibus Oriéntis : veni, inquit, et máledic Jacob : * própera, et detestâre Israël. Quómodò maledîcam, cui non maledíxit Deus ?

Quâ ratiône detéster, * quem Deus non detestâtur ?

De summis silícibus vidêbo eum, * et de cóllibus considerâbo illum.

Pópulus solus habitâbit, et inter gentes non reputábitur.

Quis dinumerare possit púlverem Jacob, * et nosse número stirpis Israël ?

Moriâtur ánima mea morte justórum, * et fiant novíssima mea horum simília.

Sta Balac et auscúlta, * audi fili Sepnor :

Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur : * nec ut filius hóminis, ut immutêtur.

Dixit ergo, et non fáciet? * locûtus est, et non adimplêbit ?

Ad benedicéndum adductus sum, * benedictiônem prohibêre non váleo.

Non est idôlum in Jacob, * nec vidétur simulácrum in Israël.

Dóminus Deus ejus cum eo est, * et clangor victóriæ regis in illo.

Deus edúxit eum de Ægypto, cujus fortitûdo similis est rhinocéroti.

Non est augúrium in Jacob, * nec divinátio in Israël.

Tempóribus suis dicêtur Jacob et Israël * quid operâtus est Deus.

Pópulus ecce ut leæna consúrgit, * et leo erígitur :

Non accubâbit, donec dévoret prædam, * et occisórum sánguinem bibat.

Orátio. Tu es, Dómine, stella veritâtis óriens ex Jacob, homôque consúrgens ex Israël : et novo sídere osténderis Deus, et præsépio pósitus Deus et homo, unus créderis Christus : Propter magnam ergo misericórdiam tuam, visiônis tuæ horum próroga grátiam : ut appáreat in nos lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiórum : et qui visiônis tuæ desidério anhelâmus, visiônis tuæ præmio consolêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Matutinárium. Antíphona. Lux auróræ oriénte sole manè. *P.* Absque núbibus rútilat. ℣. Deus mi-

sereâtur nobis, et benedîcat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos. *P.* Absque, etc. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Absque

Lauda. In potentátibus ejus laudâte eum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : ingrédere ad petram, abscóndere fossâ humo à fácie timôris Dómini, et à glória majestâtis ejus. Oculi sublímes hóminum humiliáti sunt, et incurvábitur altitûdo virôrum ; et exaltábitur Dóminus solus in die illa. Quia dies Dómini exercítuum super omnem supérbum, et excélsum, et super arrogántem : et humiliábitur. Et super omnes cedros Líbani sublímes et eréctas, et super omnes quercus Basan. Et super omnes montes excélsos, et super omnes colles elevátos. Et super omnem turrim excélsam, et super omnem murum munîtum, et super omnes naves Tharsis, et super omne lignum, quod visu pulchrum est. Et incurvábitur omnis sublimitas hóminum, et humiliábitur altitûdo virôrum, et elevábitur Dóminus solus in die illa : et idôla pénitùs conteréntur : Et introíbunt in spelúncas petrârum, et in vorágines terræ à fácie timôris Domini, et à glória majestâtis ejus, cúm surréxerit percútere terram. In illa die projíciet homo idôla argénti sui, et simulácra áuri sui, quæ fecérunt sibi, ut adorárent talpas, et vespertiliónes. Et ingredîtur fixúras petrârum, et cavérnas saxôrum à fácie formídinis Dómini, et glóriâ majestâtis ejus, cúm surréxerit percútere terram. Quiéscite ergo ab hómine, cujus spíritus in náribus ejus est, quia excélsus reputâtus est ipse. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. *Capitula.* Dilectíssimi fratres. *Láuda.* Allelúia. Lætábitur. *Benedictio.* Christus Dóminus qui cum Patre. *Requîre fol.* 69 et 70. *Orátio.* Magne Dómine. *Quære in princípio Matutini. fol.* 75.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis Proverbiôrum (*Cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

Fili, qui obtûrat aurem suam ad clamôrem páuperis, et ipse clamàbit, et non exaudiêtur. Munus abscónditum extínguit iras, et donum in sinu indignatiônem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, et pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui dîligit épulas, in egestâte erit : et qui amat vinum, et pínguia, non ditábitur. Pro justo datur ímpius : pro recto iníquus. Mélius est habitâre in terra desérta, quam cum muliere rixósa et iracúnda. Thesaurus desiderábilis, et óleum in habitáculum justi : et imprúdens homo díssipat illud. Qui séquitur justitiam, et misericórdiam, invéniet justitiam, et vitam, et glóriam. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* V, VI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Vocâvit Móyses omnem Israël, et dixit ad eum : Audi, Israël, 77 cærimónias atque judícia, quæ ego loquor in áuribus vestris : hódiè discite ea, et ópere complête. Dóminus Deus noster pépigit nobíscum fœdus in Horeb. Non cum pátribus nostris inîvit pactum, sed nobíscum qui in præsentiârum sumus, fácie ad fáciem locûtus est nobis in monte de médio ignis. Ego sequéster, et médius fui inter Deum, et vos in témpore illo, ut annuntiârem vobis verba ejus : Timuístis enim ignem, et non ascendístis in montem, et ait Dóminus Deus tuus, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitûtis. Non habêbis deos aliénos in conspéctu meo. Non fácies tibi scúlptile, nec similitúdinem hóminum, qui in cœlo sunt désuper, et quæ in terra déorsum, et quæ versántur in aquis sub terra. Non adorâbis ea, neque coles. Ego enim sum Dóminus Deus tuus : Deus æmulâtor, reddens iniquitâtem patrum super fílios in tértiam et quartam generatiônem his qui odérunt me, et fáciens misericórdiam in multa míllia diligéntibus me, et custodiéntibus præcépta mea. Non usurpâbis nomen Dómini Dei tui frustrà : quia non erit impunîtus qui super vana nomen ejus adminserit. Honôra patrem tuum et matrem, sicut præcêpit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore, et benè sit tibi in terra, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. Non occides. Neque mœchâberis. Furtum non fácies. Nec loquêris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces uxôrem próximi tui : non domum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, et univérsa, quæ illîus sunt : Hæc sunt præcépta et cærimóniæ atque judícia, quæ mandâvit Dóminus Deus vester, ut docêrem vos, et faciâtis ea in terram ad quam transgredímini possidéndam : ut timeas Dóminum Deum tuum, et custódias ómnia mandâta et præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi, et filiis, ac nepótibus tuis, cunctis diêbus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui. Audi Israël, et obsérva ut fácias ea, et benè sit tibi, et multiplicêris ámpliùs, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuôrum dare tibi terram lacte et melle manántem. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophêtæ (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me dicens : Quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud, dicéntes : Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiôrum obstupéscent ? Vivo ego, dicit Dóminus, si fuerit vobis ultrà parábola hæc in provérbium in Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt : ut ánima patris, ita et ánima fílii mea est : ánima, quæ peccáverit, ipsa moriêtur. Et vir si fuerit justus, et fécerit judícium et justítiam, in móntibus non coméderit, et óculos suos non levâverit ad idôla domûs Israël : et uxôrem próximi sui non violáverit, et ad muliérem menstruâtam non accésserit : Et hóminem non contristáverit : pignus debitóri reddíderit, per vim nihil rapúerit : panem suum esuriénti déderit, et nudum operúerit vestiménto : Ad usûram non commodáverit, et ámpliùs

non accéperit : ab iniquitâte averterit ánimam suam. judícium verum fécerit inter virum et virum : in præcéptis meis ambuláverit, et judícia mea custodíerit, ut fáciat veritâtem : hic justus est, vitâ vivet et non moriêtur, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Páuli Apóstoli ad Corínthios primæ (*Cáp.* VIII).

Fratres, cógito quòd ego spíritum Dei hábeo. De his autem, quæ idólis sacrificántur, scimus quóniam omnes sapiéntiam habêmus. Sciéntia inflat, cháritas verò ædificât. Si quis se exístimat scire áliquid, nondùm cognôvit quemádmodum opórteat eum scire. Si quis díligit Deum, hic cógnitus est ab eo. De escis autem', quæ idólis immolántur, scimus quia nihil est idôlum in mundo, et quòd nullus Deus, nisi unus. Nam etsi sunt qui dicántur dii, sive in cœlo, sive in terra (síquidem sunt dii multi, et dómini multi) : Nobis autem unus Deus, Pater, ex quo ómnia, et nos illúminat unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, et nos per ipsum. Sed non in ómnibus est sciéntia. Quidam autem cum sciéntia usque nùnc idóli, quasi idolothytum mandúcant : et consciéntia ipsôrum cùm sit infirma, pollúitur. Esca autem nos non comméndat Deo. Neque enim si non manducavérimus, deficiêmus : neque si manducavérimus, abundábimus. Vidête autem ne fortè hæc licéntia vestra offendículum fiat infirmis. Si autem quis víderit eum, qui habet sciéntiam, in idólio recumbéntem : nonne consciéntia ejus cùm sit infirma, ædificâtur ad manducándum idolothyta? Et peribit infirmus in tua sciéntia frater, per quem Christus mórtuus est? Sic autem peccántes in **78** fratres, et percutiéntes consciéntiam eôrum infirmam, in Christo peccâtis. Quapropter si esca scandalízat fratrem meum : non manducâbo carnem in ætérnum, ne fratrem scandalízem. Non sum liber? Non sum Apóstolus? Nónne Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Dómino? Et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum : nam signáculum Apostolâtus mei vos estis in Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Idôla Géntium jam non erunt a fácie timôris Dómini, et à majestâte virtûtis ejus, quóniam venit. *Psalmus* CXII.

Orátio. Dómine, qui sursum in cœléstibus hábitas. *Require fol.* 72.

Antîphona 2. Omnis terra adôret te, Deus, et psallat tibi : et psalmum dicat nómini tuo. Altíssime. *Psalmus* LXV.

Orátio. Omnis terra adôret te, Dómine ; et tibi psallat vitæ participio incorruptæ : ut sicut sunt ómnia tuo formâta opificio, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℟. Amen.

Per, etc.

Antíphona 3. Ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* CXXXIV.

℟. Sapiéntiam suam Deus revelàvit populo suo, A Verbum ejus procéssit in fines terræ, clamâte. *P.* Per civitátes Judá eccè Salvâtor advênit in monte Sion. ℣. Exultâte in lætítia Jacob, et inîte contra caput Géntium, personâte, cánite et dícite. *P.* Per civitátes, etc. ℣. Glória, etc. *P.* Per civitátes.

Preces. Clamâmus ad te, Dómine, tu miserêre nobis. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime et perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. *P.* Et dona. ℣. Ægros vísita et captívos révoca, pupíllos et víduas ádjuva. *P.* Et dona. ℣. Nos peccávimus et à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. *P.* Et dona. ℣. Pœniténtibus miserêre, Dómine, et peccáti máculas áblue. *P.* Et dona.

B *Orátio.* Laudâmus te, Dómine, quia benígnus, ac suâvis es : præsta ítaque, ut dùm in tua laudatiône insístimus, vel à mundi nos illécebris ádvoces, vel perfectôrum societáti adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XIX).

℟. Deo grátias.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, et ingrediêtur Ægyptum, et movebúntur simulácra Ægypti à fácie ejus, et cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsùs Ægyptios : et pugnâbit vir contra fratrem suum, et vir contra amîcum suum, et cívitas advérsùs civitâtem, et regnum advérsùs regnum. Et disrumpêtur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, et consílium C ejus præcipitâbo : et interrogábunt simulácra sua, et divínos suos, et pythónes et ariólos. Et tradam Ægyptum in manu dominôrum crudélium, et rex fortis dominábitur eis, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona. 1. Láqueus contrîtus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Esto in nobis Dómine Deus Israël : et malôrum infestatiônem, ne deglutiâmur, à nobis repélle : nocivámque iracúndiam, ne obsorbeâmur cómprime : sícque in nobis torrens tuæ voluptátis redúndet, ut vitiôrum torrêntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet : neque inimicôrum déntibus laniêmur ; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulêmur : et tu adjûtor noster herédita nos in possessiône ætérna ; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctôque Spíritu, fecísti cœlum et terram. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatiône indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiônem nequítiæ : da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere ; et inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluentis lachrymârum ablúere : sìc étiam confessiônis re-

média serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

℟. Miserêre nobis, Dómine. *P.* Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre nobis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Miserêre nobis.

79 *Preces.* Clamêmus omnes unâ voce. *P.* Dómine miserêre. ℣. Amâra nobis est vita nostra. *P.* Dómine miserêre. ℣. Delícta dele, pacem concêde. *P.* Dómine miserêre. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. *P.* Dómine miserêre. ℣. Parce delíctis, et súbveni de cœlis. *P.* Dómine miserêre.

Oratio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui timóris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias: sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiónis efficiátur suavíssimus: ac sic labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondeántur.

Pater noster. Et ne nos, etc.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

Fili, qui custódit os suum, et línguam suam, custódit ab angústiis ánimam suam. Supérbus et árrogans vocátur indóctus, qui in ira operâtur supérbiam. Desídia occídit pigrum: noluérunt enim quicquam manus ejus operári: tota die concupíscit et desíderat: qui autem justus est, tríbuet, et non cessabit. Hóstiæ impiorum abominábiles, quia offerúntur ex scélere. Testis mendax períbit: vir obédiens lóquitur victóriam. Vir ímpius procácitèr obfirmat vultum suum; qui autem rectus est, córrigit viam suam. Non est sapiéntia, neque prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Equus paratus ad diem belli: Dóminus autem salûtem tríbuit. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiorum Israël, et dixit ad eos: Audi Israël, Dóminus Deus vester, Deus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo: et narrâbis ea fíliis tuis, et meditáberis sedens in domo tua, et ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens. Et ligâbis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine et óstiis domûs tuæ. Cùmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, pro qua jurâvit pátribus tuis, Abraham, Isaac, et Jacob: et déderit tibi civitátes magnas et óptimas, quas non ædificásti, domos plenas cunctárum opum, quas non extruxísti, cistérnas, quas non fodísti, vinêta et olivêta, quæ non plantásti, et coméderis, et saturâtus fúeris: cave diligéntèr, ne obliviscâris Dóminum, qui edúxit te de terra Ægypti, et de domo servitûtis. Dóminum Deum tuum timêbis, et ipsi sérvies, ac per nomen illius jurâbis. Non íbitis post deos aliénos cunctárum géntium, quæ in circúitu vestro sunt: quóniam Deus æmulâtor, Dóminus Deus in médio tui: nequándo irascâtur furor Dómini Dei tui contra te, et áuferat te désuper faciem terræ. Non tentâbis Dóminum Deum tuum, sicut tentásti in loco tentationis. Custódi præcépta Dómini Dei tui, ac testimónia et cærimónias, quas præcêpit tibi: et fac quod plácitum est et bonum in conspéctu Dómini, ut benè sit tibi: et ingréssus possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XLIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Leva in circúitu óculos tuos, et vide, omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: vivo ego, dicit Dóminus, quia ómnibus his velut ornaménto vestiéris. Hæc dicit Dóminus: Ecce ego levo ad gentes manum meam, et ad pópulos exaltâbo signum meum. Et áfferent fílios tuos in ulnis, et fílias tuas super húmeros portábunt. Et erunt reges nutrítii tui, et regínæ nutrices tuæ: vultu in terram demísso adorábunt te, et púlverem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego Dóminus, super quo non confundéntur qui expéctant eum. Numquid tollétur à forti præda? Aut quod captum fúerit à robústo, salvum esse póterit? Quia hæc dicit Dóminus: Equidem, et captívitas à forti tollêtur: et quod ablâtum fuérit à robústo, salvábitur. Eos vero, qui judicavérunt te, ego judicâbo, et fílios tuos ego salvâbo. Et cibâbo hostes tuos carnálibus suis: et quasi musto, sánguine suo inebriabúntur: et sciet omnis caro, quia ego Deus salvans te, et Redémptor tuus sanctus Israël. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres, hoc dico, et testíficor in Dómino, ut non jam ambulétis, sicut Gentes ambulábant in vanitâte sensûs sui, ténebris obscurâtum habéntes intelléctum, alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitátem cordis ipsorum, **80** qui desperántes, semetipsos tradidérunt impudicítiæ, in operationem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem ita non didicístis Christum, si tamen illum audístis, et in ipso edócti estis, sicut est véritas in Jesu: depónere vos secúndùm prístinam conversationem vêterem hóminem, qui corrúmpitur secúndùm desidéria erroris. Renovámini spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creâtus est in justítia, et sanctitâte veritâtis. ℟. Amen.

Antíphona 4. Deus autem noster in cœlo et súrsùm in cœlo, et in terra, ómnia quæcúmque vóluit, fecit. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudâmus te, Dómine, quia benígnus et magnus es: cujus magnitúdinem et bonitâtem et

mirabília testántur, et ópera : magnus es ígitur, Dómine, te ex níhilo tam stupénda tamque multiplícia creâre ; benígnus autem, dùm pereúntem mundum Christi tui sánguine réparas : magnus, dum ex mórtuis cadávera súscitas ; benígnus, cum excitátis vitam interminábilem donas : Tríbue omnípotens Deus nobis supplícibus tuis et tantæ magnitúdinis intellígere potestátem, et benignitátis tuæ suscípere pacem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Antíphona 2. Deus, quis símilis tibi ? ne táceas, neque síleas, Deus. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Deus, quis símilis tibi tam in bonitâte quam in virtûte? qui sanctos tuos et bonitâte érudis, et virtûte defendis : qui inimicórum ora freméntia cómprimis, et tuórum obsecratiónes agnóscis : da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonórum partículam, quæ nos ab inimíci consílio tutos efficiat, et mundátos à crímine tibi placêre osténdat : et tu nos perdúcas ad glóriam ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, etc.

Antíphona 3. Surge, Deus, júdica terram : quóniam tu dominâris ómnibus Géntibus. *Psalmus* LXXXI.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, precâmur. *P.* Ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium exáudi preces súpplicum. *P.* Ut exáudias. ℣. Concéde nobis donum grátiæ, et fructum pœniténtiæ. *P.* Ut exáudias. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, et pestiléntiam. *P.* Ut exáudias. ℣. Solve delícti piáculum, et dona indulgéntiam. *P.* Ut exáudias.

Capitula. Exúrge, Deus, qui júdicas terram : et bráchio fortitúdinis rege, quos trophæo Crucis dignátus es comparâre : ac pro quibus fúsio sacri sánguinis extat redémptio, ab his tibi deferâtur votiva conféssio : et qui passiónem redemptiónis nostræ crédimus, gloriósam resurrectiónem fatêmur, atque ascénsum ad æthera prædicâmus, reditúmque tuum terríbili recúrsu timêmus ; ad vocem tubæ cum præconáverit, gaudéntes in advéntum tuum properêmus : Et tu, clementíssime Dómine, quos cónspicis ita solémnia cólere, hos de gehénnæ ardóribus érue ; et gloriósæ resurrectiónis fieri præsta consórtes.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Antíphona. Disrúmpe, Dómine Deus, vincula peccatorum : ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. *Psalmus* CXV.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua custodíre nimis. ℣. Utinàm dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Capítula.* Dilectíssimi fratres. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Lauda.* Allelúia. Laátâtur. *fol.* 69 et 70. *Orátio.* Ne projícias nos. *Quære infra in Matutínis sequéntibus.*

De jejúnio Epiphaníæ.

Omnes jejunêmus ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pace impetrándâ; vel ad sacras lectiónes audiéndas Ecclésiam Dómini frequentêmus.

TERTIO DIE QUOD EST VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis, Dómine. *Requîre fol.* 68.

Antíphona 1. Bene nuntiâte de die in diem salutâre ejus. *Psalmus* XCV.

Orátio. Cantet tibi novum cánticum numerósitas redemptórum : nova fecísti mirácula : novum lumen ortum ex Vírgine, quod tamen Deitâti non erat novum, sed novum est insólito monstráto miráculo, novum regeneratiónis 81 mystérium ; in quo totum ínnovas mundum : nova génera virtútum in curatióne ægrorum : novum humilitâtis ac patiéntiæ modum in supérbia persequéntium : novum stupendúmque genus virtútis in glória resurgéntis : nova húmanis visibus tuæ osténditur majestâtis potéstas ; cum verum hóminem ad cœlórum sublimitâtem depórtas : Concêde pro quibus tam nova mirácula gloriosus ópifex indidísti, hos et vestigiórum tuórum sequáces, et glóriæ fácias coherêdes ; atque melódiam cármnis, nec non inter Sanctórum frágores, et nostras voces admísceas prestrepéntes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Dóminus in Sion magnus : et excélsus super omnes pópulos. *Psalmus* XCVIII.

Orátio. Redémptor noster, Dómine, qui super omnem altitúdinem excélsus, et in Sion agnósceris magnus ; credulitâtem Ecclésiæ tuæ in te ámplians pérfice ; et pópulos in ejus sinceritâte fac coaléscere : ut nomen tuum, quod magnum est, confiténtes ; ac régiæ glóriæ honórem tibi, fidei servitúte offeréntes ; tu nos miserâtus de excélso próspice : et ab hac humilitâte terrârum in mansiónibus commúta cœlórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. Dóminus memor fuit nostri : et benedíxit nobis. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Dómine, qui sursúm. *Requíre fol.* 72.

℟. Hierúsalem cívitas sancta ultrà non eget sole : quia cláritas Dei illúminat eam. *P.* Splendor ejus agnus est. ℣. Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, et propugnácula ejus auro mundo. *P.* Splendor. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Splendor.

In Laudibus.

Antíphona. Ne projícias nos, Dómine, à fácie tua : et spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos, Dómine, à fácie tua ; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis : ut quos

reátus facinorum tenet obnóxios, miseratiónis tuæ clementia fáciat absolútos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Cánticum. Antíphona. Splendor lucis illúminat eam, et lucérna ejus agnus est.

Cánticum Tobiæ (Cap. XIII).

Luce clarâ fulgébis in ómnibus finibus terræ : * Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, et habitatóres à novíssimis pártibus terræ ad nomen Dómini Dei :

Ut múnera sua in mánibus habéntes, regi cœlórum ófferunt cum lætítia. * Et nomen Dómini magnum erit in ómnibus sæculis sæculórum.

Maledícti omnes qui spérnunt te, * et omnes qui blasphémant te :

Maledícti omnes qui odérunt te, * omnes qui dixérunt in te verbum durum :

Maledícti omnes qui depónunt te, et omnes qui déstruunt muros tuos, * et omnes qui subvértunt turres tuas, et omnes qui succéndunt habitatiónes tuas :

Et benedícti erunt in te * omnes qui ædificant te, in ætérnum.

Tunc gáude et lætâre cum fíliis justórum, * quia omnes colligéntur, et benedícent Dóminum in ætérnum.

Felíces qui díligunt te, * felíces qui gáudent in pace tua.

Et felíces omnes hómines qui contristabúntur in ómnibus flagéllis tuis, * quóniam gaudébunt, et vidébunt omne gáudium tuum in sæcula.

Anima mea benedícet Dóminum regem magnum, * quia liberávit Hierúsalem,

Et ædificábitur iterùm domus ejus, * in ómnibus sæculis sæculórum confitébitur nómini regis cœlórum.

Ostia Hierúsalem smarágdo et sapphíro fabricabúntur : * et lápides pretiósi omnes muri tui,

Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, * et propugnácula ejus auro mundo.

Platéæ Hierúsalem cánticum lætítiæ dicunt, * et omnis vicus ejus, Allelúia.

Benedíctus Dóminus, qui exáltat te, et benedíctus in ómnibus sæculis sæculórum : * quóniam in te benedicétur omne sanctum in ætérnum.

Matutinárium. Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritátem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, et perduxérunt in monte sancto tuo. Glória, et honor Patri, etc.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (Cap. XLVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte me hæc, domus Jacob, qui vocámini nómine Israël, et de aquis Judá exístis, qui jurátis in nómine Dómini Israël, recordámini non in veritáte, neque in justítia. De civitáte enim sancta vocáti sunt, et super Deum Israël constabilíti sunt : Dóminus exercítuum nomen ejus. Priora ex tunc adnuntiávi, et ex ore meo 82 exiérunt, et audíta feci ea : repénte operátus sum, et venérunt. Sció enim quia durus es tu, et nervus férreus cervix tua, et frons tua ærea. Prædíxi tibi ex tunc : et ántequàm venírent indicávi tibi, ne fortè díceres : Idóla mea fecérunt hæc, et sculptília mea, et conflatília mandavérunt ista. Quæ audístis, vide ómnia : vos autem non adnuntiástis. Audíta feci tibi nova ex tunc, et conservâta quæ nescis : nunc creâta sunt, et non ex tunc : et ante diem, et non vidísti ea, ne fortè dicas : Ecce cognóvi ea. Neque audísti, neque cognovísti, neque ex tunc apérta est auris tua : scio enim quia prævaricans prævaricâbis, et transgressórem ex ventre vocávi te. Propter nomen meum longè fáciam furórem meum : et laude meâ infrenábo te, ne intéreas. Ecce excoquam te, sed non quasi argéntum, elégi te in camino paupertátis. Propter me fáciam, ut non blasphémer : et glóriam meam álteri non dabo. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitátis fons. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Dilectíssimi fratres, qui ómnia. *Lauda.* Allelúia. Lætábitur desérta. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui cum Patre. *Require fol.* 69 *et* 70.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. XV).

℟. Deo grátias.

Fili, Labia sapiéntium disseminábunt sciéntiam : cor stultórum dissímile erit. Victimæ impiórum abominábiles Dómino : vota justórum placabília. Abominátio est Dómino via impii : qui séquitur justítiam, dilígitur ab eo. Doctrína mala deserénti viam vitæ : qui increpatiónes odit, moriétur. Infernus, et perditio coram Dómino : quanto magis corda filiórum hóminum ? Non amat péstilens eum, qui se córripit : nec ad sapiéntes gráditur. Cor sapiéntis exhilarat fáciem : in mœróre ánimi defícitur spíritus. Cor sapiéntis quærit doctrínam : et os stultórum páscitur imperítia. Omnes dies páuperis, mali : secúra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timóre Dómini, quàm thesáuri magni, et insatiábiles. Mélius est vocáre ad ólera cum charitáte, quàm ad vítulum saginátum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas : qui pátiens est mítigat excitátas. Iter impiórum quasi sepes spinárum : via justórum absque offendículo. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii (Cap. VII, VIII).

℟. Deo grátias.

In diébus illis : Locútus est Moyses fíliis Israël dicens : Audi Israël, Dóminus Deus tuus in médio tui est, Deus magnus et terríbilis : ipse consúmet natiónes has in conspéctu tuo paulátim atque per partes. Non póteris delére eos páritèr : ne fortè multiplicéntur contra te béstiæ terræ. Dabítque eos Dóminus Deus tuus in conspéctu tuo : et interficiet illos donec pénitùs delébis eos. Tradet reges eórum in manus tuas, et dispérdas memóriam eórum sub cœlo : nullus póterit resístere tibi, donec cónteras eos. Sculptília eórum igne combúres : non concupísces

argéntum et aurum, de quibus facta sunt, neque adsúmas de his tibi quicquam, ne fortè offéndas, propterea qui abominátio est Dómini Dei tui. Ne inferas quippiam ex idólo in domum tuam, ne fias anáthema, sicut et illud est. Quasi spurcítiam detestáberis, et velut inquinaméntum ac sordes abominatiônis habébis, quia anáthema est.

Omne mandátum, quod præcípio tibi hódiè, cave diligéntèr ut fácias : ut possítis vivere, et multiplicémini, ingressíque possideátis terram, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis. Et recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragintâ annis per desértum, ut afflígeret te, atque tentáret, et nota fierent quæ in tuo ánimo versabantur, utrum custodíres mandáta illíus, an non. Afflíxit te penúriâ : dedit tibi cibum Manna, quod ignorábas tu et patres tui : ut osténderet tibi quód non in solo pane vivet homo, sed in omni verbo quod egrediétur ex ore Dei. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* xxx).

℟. Deo grátias.

Expéctat Dóminus ut misereátur vestrî : et ídeò exaltábitur parcens vobis : quia Deus judícii Dóminus : beáti omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitábit in Hierusalem : plorans nequáquam plorábis, miserans miserébitur tui : ad vocem clamóris tui statim ut audíerit, respondébit tibi. Et dabit tibi Dóminus panem arctum, et aquam brevem : et non fáciet avolâre à te ultrà doctórem tuum : et erunt óculi tui vidéntes præceptórem tuum. Et aures tuæ áudient verbum post tergum moméntis : Hæc via, ambulâte in ea : neque ad déxteram, neque declinétis ad sinístram. Et contaminábis láminas sculptílium argénti tui, et vestiméntum conflátilis auri tui, et dispérges ea sicut immunditiam menstruátæ. Egrédere, dices ei : Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque seminéveris in terra : et panis frugum terræ erit ubérrimus, et pinguis : pascéntur in possessióne tua in die illa agnus **83** spatiósè : et tauri tui, et pulli asinórum, qui operántur terram, commistum migma cómedent, sicut in área ut ventilâtum est. Et erunt super omnem montem excélsum, et super omnem collem elevâtum rivi curréntium aquárum, in die interfectiónis multórum cum ceciderit turris. Et erit lux lunæ sicut lux solis, et lux solis erit septemplicitèr sicut lux septem diérum, in die quâ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Fratres, Estóte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi : et ambulâte in dilectióne, sicut et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiónem, et hóstiam Deo in odórem suavitátis. Fornicátio autem, et omnis immunditia, aut avaritia nec nominétur inter vos, sicut decet sanctos : aut turpitúdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet ; sed magis gratiárum áctio. Hoc enim scitóte intelligéntes : quòd omnis fornicátor, aut impudícus, aut immúndus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi, et Dei. Nemo vos sedúcat inánibus verbis : propter hoc enim venit ira Dei in fílios diffidéntiæ. Nolíte ergo éffici partícipes eórum. Erátis autem aliquándó ténebræ : nunc autem lux in Dómino. Ut fílii lucis ambulâte : fructus enim lucis est in omni bonitâte, et justítia, et veritâte : probántes quid sit beneplácitum Dómino : et nolíte communicâre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem et redargúite. Quæ enim inoccúlto fiunt ab ipsis, turpe est dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, à lúmine manifestántur : omne autem, quod manifestátur, lúmen est. Propter quod dicit : Surge qui dormis, exúrge à mórtuis, et illuminábit te Christus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Magnus Dóminus noster : et terríbilis super omnes deos. Quia omnes dii Géntium dæmónia : Dóminus autem cœlos fecit. *Psalmus* xcv.

Orátio. Domine, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœléstibus hábitas gloriósus ; humilitátem nostram ab excélso inténde placátus ; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitátis vítio impedíta, nunc est, in te credens, virtútum méritis plena, et fíliis numerósa ; ita mens nostra, ab sterilitáte éperum infecúnda, te tribuénte possit et semen verbi suscípere, et copiósis fructibus redundáre : noménque tuum, à solis ortu usque ad occásum præclárum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, et fidei assentióne laudâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Servíte Dómino Deo vestro : et nolíte adorâre deos aliénos ; quia Dóminus sanctus est. Exultâte Deo adjutóri nostro : jubilâte Deo Jacob. *Psalmus* lxxx.

Orátio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatióne fidei. *Requíre fol.* 72.

Antíphona 3. In toto corde vestro convertímini ad Deum, et auférte deos aliénos de médio vestri, et servíte Dómino soli, et liberábit vos de manu inimicórum vestrórum. Audíte hæc omnes Gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *Psalmus* xlviii.

℟. Appáruit cláritas Dei in nube *P.* Sicut in tempóribus Móysi. Et manifestábitur quemádmodum Sálomon deprecâtus orábat. ℣. Manifestátus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implévit Sion judício, et justítiâ : et erit fides in tempóribus suis. *P.* Sicut in tempóribus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sicut.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, et humiliátos tuére, elísos érige, deprecántibus miserére. *P.* Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamórem nostrum atténde, peccáta dimítte, et plúviam citò largíre. *P.* Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, et consolâre lugéntes : gáudium captívis, et pátriam redde peregrínis. *P.* Et à flagéllo.

Supplicátio. Orémus Auctórem lucis Dóminum no-

strum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogémus; ut nos claritâte suâ propítius inlustráre dignétur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Capitula. Apériat, quæsumus, Dómine os nostrum sapiéntia; et corde meditémur, et linguâ loquámur prudéntiam: et ne juniéntis insipiéntibus comparémur, disciplínis divínæ legis erudiámur: ut te sollícito intelligéntia nostra álsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat.

Pater noster, etc,

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, dicántur ut in secúndo die prætérito jejuniórum.

85 IN FESTO APPARITIONIS DOMINI.

Ad Vésperos.

Laúda. Qui fecit solem *P.* In splendórem diéi: lunam, et stellas in lumináre noctis. ℣. Qui turbat mare, et résonat fluctus ejus, Dóminus omnípotens nomen est ei. *P.* In splendórem diéi.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; éntuti in nos tuæ sciéntiæ splendórem: ut aitiéntibus nobis vitálem impártias potúm; et caligántium animárum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Ante solem pérmanet nomen ejus, et ante lunam sedes ejus: et benedicéntur in eo omnes tribus terræ. Allelúia. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: donec extollátur luna. Et dominábitur à mari usque ad mare; et à flumínibus usque ad fines terræ. Coram illo Æthíopes prócident. Allelúia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Rex magnus appáruit in Israël, et venérunt reges terræ, *P.* Adoráre eum: et obtulérunt ei múnera aurum, thus, et myrrham. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum. *P.* Adoráre eum: et obtulérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Adoráre eum: et obtulérunt.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui Magórum múnera, in mystério oblàta, Deum te, regémque, hominémque declárant: ut primítias Géntium in his acceptáres, plenitúdinem Géntium in salutáre perficiens; adésto nobis per ea, quæ in te divísa, inconfúsa constáre veráciter crédimus: dum pro nobis et ut homo innocens páteris, et ut rex polens vincis, et ut Deus omnipotens incorruptibilis pérmanes; cujus útique et Passióni myrrha, et Regno aurum, et Deitáti debétur incénsum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Germinavérunt campi et cúncti germen floris Israël; *P.* Quia venit rex Dóminus cum lætítia in lúmine majestátis suæ: ut adórent cum. ℣. Lætántur cœli, et exúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus. *P.* Quia venit rex. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Laúda. Adórent eum omnes Angeli ejus, Allelúia: *P.* Audívit, et lætáta est Sion. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnávit, exúltet terra: lætántur insulæ multæ. *P.* Audívit, et lætáta est. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Audívit, et lætáta est.

Hymnus.

Inlúminans Altíssimum
Micántium astrórum globum,
Pax, vita, lumen, véritas,
Jesu, fave precántibus:
Sed mystico baptísmate
Fluénta Jordánis, retrò
Convérsa quodam témpore,
Præsénti sacrávit die.
Seu stella partum Vírginis
Cœlo micans signáverit,
Et hic adorátus die,
Præsépe Magos dúxerit.
Vel hydrìis plenis aquæ
Vini sapórem infúderit,
Hausit minister cónscius,
Quod ipse non impléverat.
Aquas colorári videns
Inebriári flúmina
Mutáta eleménta stupent
Transire usus álteros:
Sic quinque míllibus viris
Dum quinque panes dividunt,
Edéntium sub déntibus
In ore crescébat cibus
Multiplicabátur magis
Dispéndio panis suo,
Qui hæc videns mirabátur
Juges meátus fóntium.
Inter manus frangéntium
Panis rigátur prófluus,
Intácta, quæ non frégerant
Fragméntis subrépunt viri.
Meménto salútis auctor, etc.

Glória tibi Dómine, etc.

Supplicátio. Orémus Auctórem lucis Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus: ut nos lúmine claritátis suæ propítius illumináre et illustráre **86** dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Alpha et Oméga initium et finis, Deus et homo, infinítus et præfinítus: in quo et princípium Déitas, et últimum sentítur humánitas: excédens ómnia; vivíficans cuncta, et contínens univérsa; miserére nobis, quia dignatus es nasci pro nobis dum in te pérmanes, et nobis appáres: dum in te subsístis, et nobis subvénis: dum nusquam à Patre poten-

liálitèr dees, et ad salvándos míseros clementiálitèr ades : dùm cœléstia reples, et terrêna non déseris ; pérfice in nobis, quæsumus, beneficia piíssimi Redemptôris, dùm consérvas glóriam inæstimábilis Conditôris : ut pietâte, qua redémptor adsístis, indúltor quoque críminum sentiâris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedictio. Benedícat vobis Alpha et Oméga cognominâtus Omnipoténtis Dei Patris Unigénitus Fílius. ℟. Amen. Qui est inítium et finis : ipse nos secum victúros attóllat tempóribus infinítis ; ℟. Amen. Atque, eréptos à malis, ita illústret lúmine claritâtis, ut vos et glóriæ præmiis, et donis ditet æternitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Misit me sanâre contribulátos corde, Allelúia ; *P.* Prædicâre captivis redemptiônem, et cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiônem misit Dóminus pópulo suo : mandâvit in ætérnum testaméntum suum. *P.* Prædicâre captívis. ℣. Glória, et honor patri, etc. *P.* Prædicâre captívis.

Orátio. Domine Deus, qui advéntum Unigéniti Fílii tui Johánnem púerum præcúrrere voluísti ; ut missus à te viam Christo incredulórum córdibus præparâret, sanándo contribulátos corde, et cæcis restituéndo lúminis claritâtem : suffrágio ejus et cæcitâtem cordis illúmina, et tribulatiónes córdium nostrórum in ætérnum gáudium muta ; ut qui nativitâtem Unigéniti Fílii tui gáudio christiáno attóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnârum vínculis contristémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antiphona. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. *Quære fol.* 46.

Antiphona 1. Hierúsalem in te apparébit Dóminus ; *P.* Et honor ejus super te vidébitur. Et ibunt reges in lúmine tuo, et Gentes in splendóre tuo ambulábunt. ℣. Et permanébit cum sole, et ante lunam, in generatiône et in sæculum sæculi. *P.* Et honor ejus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et honor ejus.

Orátio. Fac nos, Dómine, beátæ illíus Hierúsalem visiône lætári, et in grémio ejus perpétuâ jocunditâte attólli, in qua tu lux ætérna, radiâre promíttis, et cujus honor esse pollicéris : Largíre ergo nobis, ejus desidério carnálibus éxui nugis et vestíri virtútibus copiósis : ut eam, cui tu apparéndo factus es indeficiens lumen, nos amplectâmur semper méritis genitrícem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Gloriósus est aspéctus ejus, et inter fílios hóminum forma ejus. *P.* Ante eum continuérunt reges os suum. Quibus non est nuntiátum de eo, áderavérunt eum. ℣. Coram illo précident Æthiopes : et inimíci ejus terram lingent. *P.* Ante eum continuérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ante eum.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus inter hómines et forma et aspéctus est gloriósus, glorificándos nos tibi adsúme, et in partis déxteræ coronándos conlocatiône státue, ut qui ora nostra in tuis láudibus apérimus, carnis sénsibus non gravémur : et qui gloriósi aspéctûs tui solámen exquírimus, visiónis tuæ consolatiône omnímodâ potiámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. In diébus Heródis regis ecce Magi ab Oriénte venérunt Hierosólymam, *P.* Dicéntes : Ubi est, qui natus est Rex Judæórum ? vídimus enim stellam ejus in Oriénte, et vénimus adoráre eum. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum. *P.* Dicéntes : Ubi est. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Dicéntes : Ubi est.

Orátio. Rex ómnium sæculórum, Christe Deus altíssime, qui in diébus Heródis regis de Vírgine natus, Magis, quæréntibus te, novo es in sídere declarâtus : appáreat in nobis virtútis tuæ præsídium ad depelléndas omnes pernícies tenebrârum, quò sic Majestâtis tuæ **87** sidus in nobis respléndeat, ut ad te quæréndum nulli se nobis errórum óbices interpónant, quò et ad te vidéndum currâmus alácriter, et te viso jocundémur instántèr. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem ecce appáruit in te rex regum, et commovebúntur ínsulæ de locis suis. Omnes príncipes Géntium descéndent de thronis suis, et áfferent diadèma de cápite suo. *P.* Et ófferent ei de lapídibus pretiósis aurum, thus, et myrrham. ℣. Ecce reges terræ congregáti sunt, et convenérunt in unum, *P.* Et ófferent. ℣. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferent : reges Arabum et Saba dona Deo addúcent. *P.* Aurum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Hierúsalem.

Orátio. Deus, Dei Fílius, Patris ineffábilis virtus, qui novo sídere in Géntibus rex regum osténderis magnus, et in civitâte illa beáta appáres gloriósus : quem ínsulæ tremunt : cui príncipes et natiónes Géntium obsequúntur, dùm tibi ómnia regna cedunt, tibi regum diadémata substernúntur ; dignâre jam grátiâ, nostris te osténdere sénsibus pium, et in conversatiónibus maniféstum : ut primítias spíritûs habéntes, ea tibi semper per múnera dedicémus, per quæ introíre beâtam illam Hierúsalem plácitis córdibus mereâmur, ut tibi mundíssimum aurum nostrórum óperum deferéntes, regni tui mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Reges Tharsis, et ínsulæ múnera ófferunt : reges Arabum et Saba dona addúcent. *P.* Et adorábunt in conspéctu ejus omnes reges terræ : omnes Gentes sérviunt illi : Quóniam ipse liberávit egénum à poténte ; et páuperem, cui non erat adjútor. ℣. Ex usúris et iniquitâte liberávit ánimas

eórum, et præclárum nomen eórum coram illo. *P.* Et adorábunt. ℣. Glória, etc. *P.* Et adorábunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui reges et ínsulæ múnera óffernnt; qui invíctâ virtúte liberâre venísti páuperem à poténte; et ex hostis antíqui poéntiâ frágile humânum genus éripere miseratiône supérnâ: cum nos à te prolongáti, tuarúmque miserationum ínopes facti; illius iniquitáti súbditi, vinculisque peccáminum tenerêmur addícti: Sic tua nos jam pietas et ab ejus sævitia éruat, et restitútos tibi, tecum permansúros comméndet; ut qui nos te miseránte redémptos fatêmur; remuneratúri te donánte póstmodùm gloriémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dómine, qui te nútriunt, reges erunt et reginæ nutrices tuæ. *P.* Vultu in terra inclináto adorábunt te, et púlverem pedum tuórum lingent, et cognoscêris Dóminus, in quo non confundéntur omnes, qui te expéctant. ℣. Nátio, et progénies collaudábunt ópera tua, et poténtiam tuam pronuntiábunt. *P.* Vultu in terra. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Vultu in terra.

Orátio. Dómine, quem inclináto in terram plebes vultu adórant, dum tuo subjiciúntur império univérsa; largíre indefessam pópulis Christiánis lætítiam, et hodiérnæ Apparitiónis tuæ gáudia proténde in Géntibus dedicánda; nobis quóque ita esto semper placábilis, ut propítius in judício sentiâris, quô vitæ nostræ ex vultu tuo tam indésinens solámen exístat, ut à te nostrórum nullus depéreat, qui te unum et verum Deum expéctat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Interrogábat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum regem? *P.* Stellam vídimus fulgéntem, et vénimus adorâre Deum. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Stellam vídimus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Stellam vídimus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad interrogatiônem Herôdis ita Magórum ora præcónio veritâtis tuæ irrádias, ut te regem regum per eos nuntiátum osténdas; dum se vidísse ajunt stéllæ refulgéntis indícium, quod mundum illúminet univérsum; te quæsumus, te precâmur, ut dos in Ecclésia tua visiônis tuæ lumen optátum: appáreas etiam in ea sidus ómnibus pretiôsum, quòd nullâ adversárii interrogatiône detérriti, sic magnália tua prædicêmus ore diffúso, ut in æternæ lucis radiémur usquequâque præsídio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Appáruit vir in majestâte sua circúmdatus fulgóre, et à claritâte advéntûs Dómini illuminábitur terra, et erit lætítia, et gáudium omni pópulo. *P.* Ita, et reges, principésque vénient, et adorábunt eum. ℣. Regnum ejus regnum sempitérnum, et usque ad antíquum diérum pervênit; et data est ei omnis potéstas. *P.* Ita, et reges. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ita, et reges.

88 *Orátio.* Deus, qui brevíssimum sidus voluísti grátiâ repentíni vestíre fulgóris; osténde, quæsumus, fáciem tuam pópulis Christiánis: ut, sicut Magis errántibus tandem trámitem veri demonstrásti itíneris, ita nobis delinquéntibus tríbuas portum æternæ salútis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Viri sublímes ad te transíbunt, et tui erunt; te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantum in te est Deus, et non est præter te. *P.* Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvátor. ℣. Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? Potens es Dómine, et véritas tua in circúmitu tuo. *P.* Verè tu es Deus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Verè.

Orátio. Adorábunt te, Dómine Jesu Christe, omnes viri sublímes atque excélsi terræ, quóniam ipse, ut salváres hómines, húmilis nasci dignátus es in terris; in te enim verè Deus est, quia tu verbum in carne abscónditum, non mutátum, unum cum Patre póssides nomen; confundántur proindè omnes, qui adversántur tibi: dùm aut sic erubéscunt, ut ad te réleant: aut in te confundántur, si ad te minimè convertántur; noster ergo Salvátor salvámlis nobis appáreas, dum nos in te crédere, et ad te transíre, et te toto corde dilígere præstas. ℟. Amen.

Per misericórdiam. Et tu es Deus benedictus, et gloriósus in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Antíphona. Erit lumen lunæ sicut lumen solis, et lux solis erit septempliciter sicut lux septem diérum. *P.* In die quâ alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, et percussúram plagæ ejus sanáverit: Ecce enim Dóminus cum lætítia venit. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* In die quâ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* In die quâ.

Orátio. Deus, qui ligâre ventúrus es vulnus pópuli tui, percussúram plagæ nostræ sanatúrus, adésto: ut ita quicquid in nobis est vitiósum, vel lúbricum, divinitátis tuæ luce illúmines, ut nec per noctem hujus sæculi luna nos córcremet, nec per diem futúri exáminis sol veritátis exuréndos tristificet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce stella, quam víderant Magi ab oriénte, antecedébat eos, donec veníret supra, ubi erat puer. *P.* Vidéntes autem Magi stellam, gavisi sunt gáudio magno. ℣. Ipsi vidéntes sic admirati sunt, conturbáti sunt, et commôta sunt omnia viscera eórum. *P.* Vidéntes autem. ℣. Glória, et hónor, etc. *P.* Vidéntes.

Orátio. Stella illa, Dómine, quæ natum te in terris regem Magis stupéntibus nuntiávit, non sidéreas in cœlum vias ténuit, cum novo Vírginis partu novum sidus appáruit, sed ad demonstrándum te homínibus Christum usque ad ipsum nativitátis tuæ lóculum præcucúrrit; undè profúsis précibus te implorámus, ut, qui ejus indício absque errôre Magórum direxísti itínera, nostra, te apparénte, sanctífices corda: ut in æquitâte coram te gradiéntes atque justítiâ, pervenire mereâmur ad gáudia repromíssa. ℟. Amen.

Deducénte nos grátiâ déxteræ tuæ, Dómine Jesu Christe; qui cum Patre, et Spíritu Sancto vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Luce clarâ fulgêbis in ómnibus finibus terræ. Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, et habitatóres à novíssimis pártibus terræ in mánibus habéntes múnera. *P.* Regi cœlôrum óffernnt cum lætítia : et nomen Dómini magnum erit in ómnia sæcula. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum et thus deferéntes, et laudem Dómino annuntiántes. *P.* Regi cœlôrum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Regi cœlôrum.

Orátio. Abúndet, quæsumus Dómine, in diêbus nostris lux claritâtis tuæ in finibus terræ : ut, quos Apparitiônis tuæ luce irrádias, abundántiâ pacis usquequâque sustóllas : ut, dùm deputátis officiis obséquii depéndimus votum, æthéreæ lucis luminôsum capiâmus effectum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Signum magnum visum est in cœlo : Múlier amicta erat sole, et luna sub pédibus ejus, et super caput ejus corôna stellârum duódecim. Et festinâbat, ut páreret; et péperit fílium. *P.* Qui rectûrus est omnes gentes in virga férrea. ℣. In sole pósuit tabernáculum suum : et ipse tamquàm sponsus procédens de thálamo suo. *P.* Qui rectûrus est. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Qui rectûrus est.

Orátio. Deus sanctificâtor diéi hodiérnæ, qui sanctæ hujus festivitâtis nomen de mirabílibus indidísti; da Ecclésiæ tuæ, ut sicut Epiphania, id est hodiérna solémnitas, et 89 declarátio et apparítio nuncupâtur : ita in pópulo tuo cláritas Majestâtis tuæ fulgéscat, et sanctitâtis lumen appáreat, ut plebs hæc, in tuo nómine consecrâta, hoc hábeat júgitèr in conversatiône, quod hæc festívitas appellâtur ex nomine. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce odor fílii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ. *P.* Ut sérviant tibi Gentes, et adórent te tribus. ℣. Pete à me, et dabo tibi Gentes hereditâtem tuam, et possessiônem términos terræ. *P.* Ut sérviant tibi Gentes, et adórent. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut sérviant.

Orátio. Gloriôse Deus Pater et Dómine, qui Unigénito et coætérno filio tuo servíre Gentes et adorâre tribus dedísti : póscimus, tua ipsi posséssio simus; ut ab ejus fílii tui non deviémus præcéptis, ut ei nos indivísè connéctes, quem ex te génitum gloriôsè pronúntias. ℟. Amen.

Quia tecum summe Pater et cum Spíritu Sancto unus est Deus in sæcula sæculôrum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dixit auditor sermônum Dómini, qui visionem Omnipoténtis intúitus est. *P.* Vidêbo eum, sed non modò : intuébor illum, sed non propè. Oriétur stella ex Jacob et consúrget homo de Israël. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Vidêbo eum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Vidêbo.

Orátio. Tu es, Dómine, stella veritâtis óriens ex Jacob, homóque consúrgens ex Israël : et in novo sídere osténderis Deus, et in præsépio pósitus Deus et homo, unus créderis Christus; propter magnam misericórdiam tuam visiônis tuæ nobis próroga grátiam : appáreat in nobis lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiôrum : ut, qui visiônis tuæ desidério anhelâmus, visiônis tuæ præmio consolêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Fulget Cœlum, et Terra splendet à claritâte Dei, quia procéssit de habitáculo sancto suo sanâre contribulátos corde, et cæcis réddere lumen. *P.* Gaudête hódiè, univérsæ Gentes, quia in médio vestri Salvâtor appáruit : jam nolíte pavêre. ℣. Illúxit énim grátia Dei Salvatôris nostri in ómnibus homínibus. *P.* Gaudête hódiè. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Gaudête hódiè.

Orátio. Fulget, Dómine, Cœlum rútilum serenitâte astrôrum, Terràque ipsa refulgénti lúmine serenâtur, quia apparêre dignâtus es mundo de habitáculo sancto tuo; sana ergo cordis nostri mœstítiam, quia ad hoc venísti, ut rédimas univérsa : illúdque nostris óculis lumen attríbue, quo te purificáti semper mereâmur aspícere : ut qui Apparitiônis tuæ gáudia lætabúnda nuntiâmus in Géntibus, infinitâ tecum lætítiâ gaudeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ego sum Alpha, et Omêga, primus, et novíssimus : princípium et finis. *P.* Ego sum radix, et genus David, stella spléndida, et matutina. Sponsus, et sponsa dicunt : Veni. Et qui sitit, véniat : et accípiat aquam vitæ, gratis. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est, et vocâvit terram. *P.* Ego sum. ℣. Glória, etc. *P.* Ego sum Alpha, et Omêga.

Orátio. Alpha, et Omêga, princípium, et finis, radix, et genus, filius, Dominúsque David, Christus Deus et homo, per quem útique est ille, ex quo esse dignâtus es; esto nobis propítius, dùm nos et ut David Dóminus regis, et ut húmilis misércors rédimis : ut sceptro tuo subjíciens devotiônem nostram, solus nos possídeas in ætérnum, qui solus victor factus es infernôrum. ℟. Amen.

Et pérmanes Deus benedíctus in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus es Dómine Deus Israël, quia visitásti nos, et fecísti redemptiónem plebis tuæ.

Cánticum Zachariæ (Cap. 1).

Et eréxit cornu salûtis nobis, * in domo David puéri sui.

Sicut locûtus est per os sanctôrum, * qui à sæculo sunt, prophetârum ejus :

Salûtem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium ódio qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum * liberáti, serviámus illi ;

In sanctitáte et justitia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * **90** præíbis enim ante fáciem Dómini parâre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum :

Per viscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto

Illumináre bis, qui in ténebris, et umbrâ mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antíphona. Benedictus es Dómine Deus Israël. Glória, et honor, etc. *P.* Quia visitávit nos.

Orátio. Deus Omnípotens, cujus continuò fílii efficimur, dúm tinctióne salutáris aquæ purgámur ; fac nos ità benedictiónis tuæ percípere donum, ut mérito supérnæ civitátis Hierúsalem fílii appellémur : ut, qui Géntibus es manifestátus in sídere, credéntibus appáreas in salútem ; et, qui nos renovásti benedictiónis aquâ per lavácrum, rénoves in futúro per indúltæ grátiæ repromíssum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad áliud Cánticum. Antíphona. Adest lumen tuum Hierúsalem, et majéstas Dómini in te vidébitur.

Cánticum Esaíæ (*Cap.* LX).

Surge, illumináre Hierúsalem : * quia venit lumen tuum, et glória Dómini super te orta est.

Quia ecce ténebræ opérient terram, * et caligo C pópulos :

Super te autem orietur Dóminus, * et glória ejus in te vidébitur.

Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, * et reges in splendóre ortûs tui.

Leva in circúnitu óculos tuos, et vide : * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi :

Fílii tui de longè vénient, * et filiæ tuæ de látere surgent.

Tunc vidébis, et áfflues, * et mirábitur et dilatábitur cor tuum,

Quandò convérsa fúerit ad te multitúdo maris, * fortitúdo Géntium vénerit tibi.

Adest lumen tuum, Hierúsalem, * et majéstas Dómini in te vidébitur. D

Reiterétur Antíphona. Adest lumen tuum.

Orátio. Christe, Fílius Dei, qui præcessióne radiántis stellæ teípsum in præsépio positum Magis te quæréntibus voluísti osténdere ; præcedénte nos, vel subséquénte grátiâ tuâ ætérnum nobis sidus refúlgeat, quò te quotídiè invenîamus edéndum, qui cibus factus es redemptórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo, honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedictus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego sum Alpha, et Omêga, princípium, et fini, dicit Dóminus Deus. Allelúia. ℣. Allelúia. Ego sum primus, et novíssimus : ego sum radix, et origo David : ego sum stella spléndida, et matutína. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* XLV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Labor Ægypti, et negotiátio Æthiópiæ, et Sabáim viri sublímes ad te transíbunt, et tui erunt : Post te ambulábunt, vincti mánicis pergent : et te adorábunt, teque deprecabúntur : Tantùm in te est Deus, et non est absque te Deus. Verè tu es Deus absónditus, Deus Israël Salvátor. Confúsi sunt, et erubuérunt omnes : simùl B abiérunt in confusiónem fabricatóres errórum. Israël salvátus est in Dómino salúte ætérnâ : non confundámini, et non erubescétis in sæculum sæculi. Quia hæc dicit Dóminus creans cœlos, ipse Dóminus formans terram, et fáciens eam, ipse plastes ejus : non in vanum creávit eam : ut habitarétur, formávit eam : ego Dóminus, et non est álius. Non in abscóndito locútus sum in loco terræ tenebróso : non dixi sémini Jacob : Frustrà quærite me : ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta. Congregámini, et venite, et accédite simùl qui salváti estis ex Géntibus : nesciébant qui levábant sculptúras suas simul, et rogant Deum non salvántem. Annuntiáte, et veníte, et consolámini simul : quis audítum fecit hoc, ex tunc prædíxit illud ? nunquid non ego Dóminus, et non est ultrà Deus absque me ? Deus justus, et salvans non est præter me. Convertímini ad me, et salvi éritis omnes fines terræ. ℟. Amen.

Hymnus.

Hostis Heródes ímpie,
Christum venire quid times ?
Non árripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.

Ibant Magi, quam víderant,
Stellam, sequéntes prævíam :
91 Lumen requírunt lúmine :
Deum faténtur múnere.

Lavácra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit :
Peccâta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.

Novum genus poténtiæ :
Aquæ rubéscunt hydríæ,
Vinúmque jussa fúndere
Mutávit unda orígínem.

Quarto die jam fœtidus
Vitam recépit Lázarus,
Mortísque liber vínculis,
Factus supérstes est sibi.

Rivos cruóris hórridi
Contácta vestis óbstruit ;
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.

Solûtus omni córpore

Jussus repéntè súrgere,
Suis vicissìm grédsibus
Æger vehêbat léctulum.
Tunc ille Judas cárnifex
Ausus Magìstrum trádere
Pacem ferêbat ósculo,
Quam non gerêbat péctore.
Verax datur fallácibus ;
Pium flagéllat ímpius :
Crucíque fixus innocens
Conjúngitur Latrónibus.
Arómata post Sábbatum
Quædam vehébant córpori,
Quas alloquúntur Angeli,
Vivum sepúlcro non tegi.
Hymnis venîte dúlcibus,
Omnes canâmus súbditum
Christi triúmpho tártarum,
Qui nos redêmit vénditus.
Zelum Dracônis ínvidi,
Et os Leônis péssimi
Calcâvit Unicus Dei,
Sesêque cœlis réddidit.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuísti hódiè,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus auctôrem lucis. *fol.* 83. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capitula. Glorióse, sancte, omnípotens Deus, qui vários humáni géneris miserâtus semper erróres, propéreà sine dúbio etiam Magis, in tenebrósa superstitióne, sive calígine constitútis, prævium síderis lumen usque ad tua sancta cunábula ministrásti ; ut ómnibus generálitèr, in suo errôre degéntibus, desidérium tuæ agnitiônis accénderes ; accénde nos etiam, precamur, salutífero tui amôris ardôre : ut, qui te jam dono tuæ illuminatiônis agnóvimus, tuæ quoque dilectiônis ardôre flagrántes, tibi adhærêre in perpétuum mereâmur.

Pater noster. Libérati à malo. *fol.* 2.

Lauda. Misit me sanâre. *Benedictio.* Benedícat vobis Alpha, et Omêga. *fol.* 86.

In nómine Dómini.

Octávâ Epiphaníæ, ómnia dicántur ut in die fol. 85.

IN PRIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Elevátio mánuum meârum sacrifícium. *P.* Vespertînum. ℣. Dirigâtur, Dómine, orátio mea in conspéctu tuo sicut incénsum. *P.* Vespertînum.

Orátio. Deus, cujus nomen à solis ortu usque ad occâsum laudábile est : sicut incénsum in conspéctu tuo nostra dirigâtur orátio ; tibíque elevátio mánuum nostrârum, sacrifícium vespertînum, ímpleat solemnitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

A *Sono.* Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus ; et ad matutînum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi : conscidísti saccum meum, et præcinxísti me lætítiâ, Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui est iste, cujus stellæ splendidérunt in custódiis suis, et lætátæ sunt, cum vocâret eas ? reluxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas. ℣. Fecit lunam in témpora ; sol agnôvit occâsum suum. *P.* Et lætátæ sunt. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et lætátæ sunt. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Confitêbor tibi Dómine in directiône cordis mei. Allelúia. *P.* In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. Allelúia. ℣. In tuis justificatiónibus meditâbor ; non oblivíscar sermónes tuos.
B *P.* In eo quòd. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* In eo quòd.

Hymnus.

Invéntor rútilis dux bone lúminis,
Qui certis vícibus témpora dívidis,
Merso sole chaos ingruit hórridum,
Lucem Christe tuis redde fidélibus.
92 Splendent perspícuo lúmine árdua,
Flammis mobílibus scílicèt átria ;
Absentémque diem lux agit æmula,
Noctem inlúminans fulgôre prævio.
Nos festis tráhimus per pia gáudia
Noctem concíliis, votâque próspera
Concéntu párili, suavi sonántibus
Hymnôrum módulis ora resólvimus.
O res digna Deus, quam tibi resíduæ
Noctis princípio Grex tuus ófferet :
Luce, quam tríbuis, nihil pretiósius,
Luce, quâ réliqua præmia cérnimus.
Tu lux vera óculis, lux quoque sénsibus
Intùs, tu spéculum, fons : lumen
Quod delíbat plebs tua, súscipe,
Tinctum pacífici chrísmatis únguine.
Per Christum Génitum summe Pater tuum,
In quo visíbilis stat tibi glória,
Qui noster Dóminus, qui tuus Unicus
Spirat de pátrio corde Paráclitum :
Per quem splendor, honor, laus, sapiéntia,
Majéstas, bónitas, et piétas : Tu
Regnum contines Nómine tríplici,
Texens perpétuis sæcula sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *fol.* 66.

Capitula. Dirigâtur orátio nostra Dómine, sicut incénsum in conspéctu tuo : ut non patiâris in nobis demorári vespertînum fletum ; sed lætítia tranquílla in matutínis sacrifíciis tribuâtur, suscipiántur oratiónes nostræ per Angelum tuum, sicut Tobíæ et Saræ desidéria exaudíre dignâtus es : cura nos ab infirmitátibus nostris, et sana omnes languóres nostros ; ut quemádmodùm crédimus diem hanc oblâtam, noctis adveniéntis calígo diem vitæ retributiónis invéniat per eum, qui nos dócuit orâre.

Pater noster. Libérati à malo. *Quære fol.* 2.

Benedictio. Flammam benedictionis cœlórum super A vos Dóminus benígnus infúndat, et Trínitas insepárabilis à vobis nunquam recédat. ℟. Amen. Bella adversariórum vestrórum áduret, et acies eórum ignis cœléstis consúmat. ℟. Amen. Dominétur in vobis cháritas individua, et consérvet vos sempitérna majéstas. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam dóce me, Deus : Allelúia. *P.* Quia mandátis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cogitávi vias meas : et convérti pedes meos in testimónia tua. *P.* Quia mandátis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quia mandátis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. *Require in Matutinis istius Dominici. fol.* 3. B

In principio Matutini dicimus per dies Dominicos, scilicèt : Hymnus. Ætérne rerum Cónditor.

Orátio. Ætérnum te auctórem. *Quære fol.* 3.

Antiphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem, Dómine, susceptor meus es. *Psalmus* III.

Antiphona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. *Psalmus* L.

Antiphona 3. In te confidit ánima mea, líbera me, Dómine. *Psalmus* LVI.

Antiphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem, Dómine, susceptor meus es. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spíritui Sancto.

Antiphona. Lava me ab injustítia mea : et à pecCcáto meo munda me, Dómine. ℣. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper.

Antiphona. In te confidit ánima mea : líbera me, Dómine. *P.* Et in sæcula sæculorum. Amen.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes. *Quære fol.* 3.

Antiphona 1. Servite Dómino in timóre : et exultáte ei cum tremóre. Appreháendite disciplínam. *P.* Nequándo irascátur Dóminus, et pereátis à via justa. ℣. Quarè fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? *P.* Nequándo. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Nequándo.

Orátio. Serviéntes tibi, Dómine, in timóre, disciplina tua nos erudiéndo possideat ; et exultántes cum tremore jocúnditas modésta succólIat ; nec nos efficiámur à via justa recedéndo pérditi ; sed in te confidéndo mereámur esse beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. In tribulatióne nostra, Deus, dilatásti nos. *P.* Miserére nobis, et exáudi oratiónem nostram. ℣. Cum invocárem, exaudísti me Deus justítiæ meæ : in tribulatióne mea dilatásti mihi. Miserére mei, et exáudi oratiónem meam. *P.* Miserére nobis, et exáudi. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Miserére nobis.

Orátio. Domine, qui semper invocántibus ades, et in tribulatióne constitútis opem ferre 93 misericórdiæ delectáris : dona, ut ediéntes sæculi vanitátem refutantésque mendácium, Christum tuum, (quem à te magnificátum agnóscimus) nostrum esse summum ætérnúmque præmium gaudeámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Convértere Dómine, éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. *P.* Quia non est in morte qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. *P.* Quia non est. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quia non est.

Orátio. Dómine neque in ira tua nos árguas ; neque in tuo nos furóre corrípias : sed ab asperitáte vérberis unge nos cleméntiâ lenitátis : ut non perditiónem pœna ; sed eruditiónem nobis tua cónferat disciplina. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Abundavérunt iniquitátes nostræ super número rum aréuæ maris. *P.* Et nunc justè comprimimur ad nos erigéndum caput nostrum : peccávimus, Dómine, peccávimus. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitátes fécimus. *P.* Et nunc justè. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et nunc.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Date magnitúdinem Dómino.

Cánticum. Atténde Cœlum. *Quære fol.* 4.

Orátio. Descéndat, Dómine, ut plúvia elóquium tuum ; et sicut ros, verba tua super nos effundántur : ut, ubértim tuâ miseratióne rigáti, tibi magnitúdinem demus, cujus ópera bona esse cognóscimus : omnes viæ tuæ, judícia ; et iniquitas procul èst à rectitúdine tua : proindè nos, qui proclives ad malum sumus, à tua gubernatióne, étiam cum tui obliviscimur, non defraudémur : ut et si servilitèr facinore sciscitámur, lenitáte patérnâ à te córrigi sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedictus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsius benedictum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus patrum nostrórum ; laudábilis enim et superexaltátus in sæcula tu es : Rectè ergo tuæ glóriæ nomen benedicétur in ætérnum ; et vel in magnis vel in módicis tu creátor, tu ópifex sapientíssimus declamáris : ideo quæsumus ; ut qui te oráudo pro universitátis conditióne Dóminum benedícimus, benedícta sanctitátis illustratióne lætémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Verba mea áuribus pércipe Dómine. Allelúia. ℣. Intélige clamórem meum rex meus, et Deus meus. Quóniam ad te orábo. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis : Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis, allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XXV).

℟. Deo grátias.

Glória Dei celâre verbum, et glória reguur investigâre sermônem. Cœlum sursùm, et terra deórsùm, et cor regum inscrutábile. Aufer rubíginem de argénto, et egredièˆtur vas purissimum. Aufer impietâtem de vultu regis, et firmàbitur justítiâ thrônus ejus. Ne gloriôsus appáreas coram rege, et in loco magnatôrum ne stéteris. Mélius est enim ut dicat tibi : Ascénde hùc ; quàm ut humiliêris coram príncipe. Quæ víderint óculi tui, ne próferas in júrgium citò : ne póstea emendâre non póteris, cum dehonestáveris amícum tuum. Causam tuam tracta cum amíco tuo, et secrêtum extráneo ne revêles : ne fortè insúltet tibi cum audíerit, et exprobrâre non cesset. Mala áurea in lectis argénteis, qui lóquitur verbum in témpore suo. Ináuris áurea, et margarita fulgens, qui árguit sapiéntem, et áurem obediéntem. Sicut frigus nivis in die messis, ita legâtus fidêlis ei, qui misit eum, cum requiéscere facit ánimam illíus. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ glóriæ. *Quære fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum. *Quære fol.* 66.

Capitula. Exultántes gáudio magno pro réddita nobis hujus diéi, lucem Dei Patris omnipoténtis et misericórdiam deprecêmur, ut diem Dominicæ Apparitiônis solémniter celebrántibus pacem tranquíllam, lætitiámque speciâlem præstâre dignêtur : ut à vigília matutína usque ad noctem clementiæ suæ favôre protécti, exultántes in Dómino gaudeâmus.

℣. Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum. Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Orátio. Tibi, Dómine, in Ecclésia sanctôrum cantâmus : tibíque grátiam præconâmus : tríbue nobis, laudes tuas prómere ; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Exeúnte vésperâ Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Cantet tibi glória mea, et non compúngar. *P.* Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi. ℣. Hæc facta est mihi : quia justificatiónes tuas exquisívi. *P.* Dómine Deus meus. ℣. Glória, et honor. *P.* Dómine Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Elevátio mánuum meârum sacrifícium vespertínum. ℣. Dirigâtur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo. *P.* Elevátio. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Elevátio. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. Allelúia. *P.* Sit nomen Dómini benedíctum. Allelúia, allelúia. ℣. A sólis ortu usque ad occâsum, laudábile nomen Dómini. *P.* Sit nomen Dómini. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sit nomen.

Hymnus.

Altíssimi Verbum Patris,
Alme Jesûque Vírginis
Bis nostro natus gáudio,
Carnísque Factor et caro.
Decúrsa transit jam dies,
Exáudi preces súpplicum ;
Fovénsque lætus vésperi
Gloriôsum lumen súscipe.
Hoc soli ad finem tibi
Incénsum sacrum damus :
Cœléste ut nostris tutum
Lumen ténebris fúlgeat.
Mentémque fessam dum sopor
Noctis parâtam détinet,
Obscûra cedant sómnia,
Pectúsque purum lúceat.
Quiêtem nullus córporis
Rápiat dolus lascíviæ ;
Sed te Deus mens sonet,
Tecum cor altum vígilet.
Vócibus simul cum córdibus
Christo, Patrîque, Spirîtui
Hymnum sonántes in choro
Melo canâmus pérpetim.
Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Omnípotens sempitérne Deus, cujus præcépto sol illústrat diem, luna clarificat noctem, vespertínis láudibus nos dignántèr exáudi : ut et plácidum superveniéntis spátium perágere mereâmur, et transácto tenebrârum cursu, matutínis nos íterum sacrificiis apta, ne ullam offensiônum máculam dies repræséntet exóriens.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio. Benedîcat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui Crucis portâvit injúriam. ℟. Amen. Ipse nos perdûcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris nos cóllocet, qui causâ nobis factus est pacis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Cantábites erant mihi, Dómine. *P.* Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi : quia justificatiónes tuas exquisívi. *P.* Justificatiónes. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Justificatiónes.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, ob amôrem. *Quære infrà in istis Matutínis.* In nómine Dómini nostri.

Istis peráctis, fiat Commemorátio de Devotatiône Ecclésiæ, et aliárum festivitátum, quárum devotiônem habes.

FERIA SECÚNDA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Miserêre mei Deus secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L. *Reiterêtur Antíphona.* Miserêre.

Orátio. Miserêre nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam : et undè nos erubéscimus, tu indúlgeas : et ea, quæ egisse nos pœnitet, tu cleménter ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Beâtus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit. **95** *Psalmus* I. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur Antíphona.* Beâtus vir, qui.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, ob amórem beatitúdinis consília declinâre iniquitâtis; cáthedram itaque pestiléntiæ procul à nobis sépone, ut pestíferæ doctrínæ tabes non adhæreat convivéntiæ nostræ; sed voluntâtem nostram à malítiæ sessióne tu rémove : et meditatióne legis tuæ jugi nos tibi amóre conjúnge. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nunc reges intellígite : erudímini omnes qui judicâtis terram. Servíte Dómino in timóre. *Psalmus* II. *Reiterêtur Antíphona.* Nunc reges.

Orátio. Serviéntes tibi Dómine in timóre ob metum judícii, exultántes cum tremóre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplînam, quâ, judicántes terram córporis nostri, véteris hóminis figulum confríngamus ; et exteriôris terræ purgaménta calcémus : ac secúndùm Cœléstis imáginem Hóminis reformáti, in hereditâtem tuam servitúte húmili, et in possessiónem tuam cultu pérpeti transferâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. *Psalmus* IV.

Orátio. Dómine, qui semper invocántibus ades, et in tribulatióne constitútis opem ferre misericórdiæ delectâris : dona, ut odiéntes sæculi vanitâtem, refutantésque mendácium, Christum tuum (quem à te magnificâtum agnóscimus), nostrum esse summum æternúmque præmium gaudeamus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam. *P.* In te confído Deus meus, non erubéscam. ℣. Vide humilitâtem meam, et labórem meum : et dimítte mihi omnia peccâta mea. *P.* In te confído. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Ad te Dómine.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedícam enim vobis, et multiplicâbo vos sicut stellas cœli, dicit Dóminus.

Cánticum Géneseos (*Cap.* XII, XIII, XVII).

Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, * et veni in terram quam monstrávero tibi.

Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, * et magnificâbo nomen tuum, erísque benedíctus.

Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, * atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ.

Leva óculos tuos, et vide à loco, * in quo nunc es, ad aquilônem et meridiem, ad oriéntem et occidéntem.

Omnem terram, quam cónspicis, * tibi dabo et sémini tuo in sempitérnum.

Benedícam enim vobis, * et multiplicâbo vos sicut stellas cœli, et velut arénam, quæ est in lítore maris :

Possidébit semen tuum portas inimicórum suórum ; * et benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ.

Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldæórum, ego Deus omnípotens : * ámbula coram me, et esto perféctus.

Ponámque fœdus meum inter me et te, * et multiplicâbo te veheménter nimis. Ego sum, et pactum meum tecum,

Erísque pater multârum gentium. * Et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno : * ut sim Dóminus Deus tuus, et sémini tuo post te.

Dabóque tibi et sémini tuo terram peregrinatiónis tuæ, * in possessiónem æternam, erôque Deus eórum.

Matutinárium. Antíphona. Rex meus et Deus meus : ad te orâbo, Dómine. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. *P.* Rex meus, et Deus meus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Rex meus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CL. *P.* Laudâte Dóminum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. ℣. Sicut erat in princípio, et nunc et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. *P.* Allelúia, allelúia.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fíli, Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitâris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse dirìget gressus tuos. Ne sis sápiens apud **96** temetípsum : time Dóminum, et recêde à malo. ℟. Amen.

Hymnus.

Fulgéntis auctor ætheris,
Qui lunæ lumen nóctibus,
Solem diérum cúrsibus
Certo fundásti trámite.

Nox atra jam repéllitur,
Mundi nitor renáscitur,
Novusque jam mentis vigor

Dulces in altum égerit.
Laudes sonâre jam
Dies relâtus ámmonet,
Vultûque cœli blándior
Nostra serênet péctora.
Vitêmus omne lúbricum,
Declínet prava spíritus,
Vita facta non inquinet,
Linguam culpa non implicet.
Sed sol diem dum cónficit,
Fides profúnda férveat,
Spes ad promissa próvocet,
Christo conjúngat chàritas.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis, et genitrícis suæ, et ómnium Sanctôrum suorum nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Rex noster, et Deus noster depélle à córdibus nostris errôris, et ignorántiæ noctem; ut renovándo nos in novum hóminem, mane nostras exáudiens voces, fac nos in bonis opéribus tibi adstâre dilúculo; et ad contemplándum te, nobis Apparitiônis tuæ tribue sacraméntum.

Pater noster. A malo nos líbera. *Require fol.* 10.

Lauda. A peccátis nostris munda nos, Dómine. Allelúia, alleluia, allelúia. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. *P.* Alleluia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Antiphona 2. Custódi nos Dómine ab omni malo. *P.* Alleluia, allelúia, allelúia. ℣. Sub umbra alârum tuârum protege nos. *P.* Allelúia, allelúia, alleluia. ℣. Gloria, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Benedícat omnípotens Dóminus. *Quære fol.* 91.

Et sic finiúntur Matutíni in Benedictiónibus. Et statim fac Commemoratiónes Vocatiônis Ecclésiæ, et álias quas voluéris in quibus devotionem habúeris. Postèa Pater noster sub siléntio; quo finito, fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè. *Orátio.* Manè, Dómine, orátio. *Quære fol.* 7. *Lauda de fonte.* Apud te est, Domine, fons vitæ. Allelúia. ℣. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis (*Cap.* 7).

℟. Deo grátias.

Fili, Custódi sermónes meos, et præcépta mea reconde tibi. Serva mandâta mea, et vives. ℟. Amen.

Antiphona 1. Intéllige clamórem meum, Dómine. Inténde voci oratiônis meæ. *Psalm.* v.

A *Orátio.* Deduc nos, Dómine, in bonis; ac dírige in conspéctu tuo viam nostram: ut fides nostra, salutáris tui vocatiône, te, qui es Rex noster, et Deus noster, et vestígio comitêtur innóxio, et cursu óccupet expedito. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Ne in ira tua árguas me, Dómine. *Psalmus* VI.

Orátio. Dómine, ne in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furôre corrípias: sed asperitâtem vérberis unge clémentiâ lenitâtis: ut non perditiônem pœna; sed eruditiônem nobis tua cónferat disciplina. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Justum adjutórium meum à Dómino,
B qui salvos facit rectos corde. *Psalm.* VII. *Reiterêtur Antiphona.* Justum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, Dómine. *P.* Et omnes iniquitátes meas dele. ℟. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: et secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum. *P.* Et omnes iniquitátes meas. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi, Deus, laudem tuam. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Et ego confitébor tibi in vasis Psalmôrum, Deus, **97** psallam tibi. *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces: Alius non est, qui rogêtur, pie Dómine:
C ℣. Alleva jugum, colla preméntum inclína. *P.* Pie, bella réprime, pacem concêde. ℣. Captívos éripe; demérsos érige. *P.* Pie, bella. ℣. Dona véniam, præsta grátiam, pie Dómine. *Reiterétur primus* ℣. *Preces scilicèt:* Alius non est.

Capítula. Gloriôse, potens, ac misércors Deus; érue nos ab insídiis inimíci; et ne ánima nostra rugiéntis leônis raptu rápido rapiâtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputêtur: nedum non est qui rédimat, illæ sævus occídat: aut, si non qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge; et severitâte judícii insidiósi hostis catérvas intérime: nosque in præcépto, quod mandásti, crédere et permanêre concêde.

D Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Quàm admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. *Psalmus* VIII.

Lauda. In lege Dómini, Allelúia, meditábitur die, ac nocte. Allelúia. *P.* Et fructum suum dabit in témpore suo. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tanquàm lignum, quod plantâtum est secus decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. ℟. Et fructum suum dabit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et fructum.

Hymnus.

Christe salvâtor ómnium,
Cœlônum sublimis Deus,
Tuam rogâmus glóriam,
Dum prona vólvitur dies.
Jam sol, urgénte vespere,
Occâsu suo gráditur,
Mundum conclúdens ténebris,
Suum obsérvans órdinem.
Sic nos, excélse Dómine,
Precántes tuos fámulos
Labóre fessos dídi
Quiêta nox suscípiet.
Ut non fuscátis méntibus,
Dies abscêdat lúminis;
Sed tua protécti grátiâ
Cernâmus lucem prósperam.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 98. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Illumínatio salúsque nostra, Dómine, ámove à nobis mœrôris, et ignorántiæ noctem; tribue veritátis, et sciéntiæ lumen, ut in te nostra spes fixa permáneat; et omnis convéntus malignántium, qui nos oppugnâre nituntur, contabéscat: Sit in petra exaltátio nostra; ut corroboráti per Christum, in ipso efficiâmur charitátis sublímes, in quo ædificámur fide credéntes.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Dignâre, Dómine, hanc famíliam tuam plácido vultu respícere, quam cernis solémnia tua cum gáudio celebrâre. ℟. Amen. Sanctam in se hábeant devotiónem, dignúmque téneant in tua fide fervórem. ℟. Amen. Ab omni adversitáte déxterâ tuâ nos defénde, et in tua Ecclésia júgiter immaculátos perseverâre concêde. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Laudes. Super Sion allelúia montem sanctum ejus Allelúia *P.* Prædicans præceptum Dómini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem constitûtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus. *P.* Prædicans præceptum Dómini. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Prædicans præceptum.

Orátio. Avérte Dómine inimícos nostros, *Require infrà.*

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Secúndum magnam misericórdiam tuam dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndum multitúdinem miserationum tuárum dele Dómine iniquitátes nostras: ut quia istæ nos aggravant, illæ nos érigant: Cor contritum et humiliátum ne spernas in nobis: sed per ineffábilem poténtiam Trinitâtis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus; innovet spíritus rectus; confirmet spíritus principâlis; atque unius testimónii sit virtus: ut confirmátos nos per Patrem, et innovátos per Filium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 1. Lætâbor et exultâbo in te: et psallam nómini tuo Altíssime. *Psalmus* IX. 98

Orátio. In toto corde nostro confitébimur nómini tuo Dómine, quód inimícum nostrum retrórsum redíre fecísti; dum eum potentiáliter igneâ cátena vinxísti; et nos de portis mortis, passiónis tuæ victória liberásti. Esto nunc, quæsumus, custos redemptórum, qui prétium factus es peccatórum: esto refúgium páuperum, defénsio viduárum, et protéctio pupillórum: ut dum singulórum necessitátibus singulári favóre subvéneris, singulári fide à cunctis incessabíliter collaudéris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Laúdibus.

Antiphona 2. Tibi derelíctus est pauper: pupillo tu eris adjútor. *Psalmus* IX. *Divisio.*

Orátio. Avérte Dómine inimícos nostros retrórsum; ut, dum áspicis, infirméntur; atque ipse adjútor in opportunitátibus in tribulatióne, opportunitátum nobis grátiam præsta; et tribulatiónum pondus atténua: ut nec prosperitas nos révocet ad negligéntiam, nec angústia pértrahat ad ruínam: sed miserátio tua nos pendéat ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. *Psalmus* IX. *Divisio.*

Orátio. Desidérium suórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum cœléstium cópiam nobis tríbuas; et ómnium præterêuntium rerum à nobis avértas: aurem quóque tua nostram ita oratiónem intélligat, ut dum pupillo humilique judícium fáceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiâris; et pro humiliatióne præséntium gáudia retribuas æternórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Auxiliâtor meus es tu, Dómine, ne derelínquas me. *P.* Et ne despícias me, Deus Salvátor meus. ℣. Legem mihi constítue Dómine in via tua, et dírige me in sémita recta. *P.* Et ne despícias. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Canticum Genesis (*Cap.* XXVII, XXVIII).

Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, * cui benedixit Dóminus.

Det tibi Dóminus de rore cœli, et de pínguedine terræ, abundántiam fruménti, vini, et óli, * et adórent te tribus:

Esto Dóminus fratrum tuórum, * et incurvéntur ante te filii matris tuæ:

Deus autem omnípotens benedícat tibi, * et créscere te fáciat, atque multíplicet: ut sis in turmas populórum.

Et det tibi benedictiónes Abrahæ, et sémini tuo

post te : * ut possídeas terram peregrinatiônis tuæ.

Antíphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populórum.

Matutinárium. ℟. Manè exáudies vocem meam, Dómine. *P.* Manè adstâbo tibi, et adorâbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe, Dómine : intéllige clamórem meum. *P.* Manè adstâbo. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟. Manè exáudies.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia : in firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. *Ps.* ct.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam in Dómino. *Quære fol.* 95.

Hymnus.

Deus ætérni lúminis
Candor inenarrábilis,
Ventûrus diéi judex,
Qui mentis occúlta vides.

Tu regnum cœlórum tenes,
Et totus in verbo tu es,
Per Fílium cuncta regis
Sancto Spiritui fons es.

Trinum nomen alta vides,
Unum per ómnia potes,
Mirúmque per signum Crucis
Tu rector imménsæ lucis.

Tu mundi constitûtor es,
Tu sempitérno throno sedes
Judex, ex alto Húmilis
Venísti pati pro nobis.

Tu Sábaoth omnípotens,
Tu Hosánna summi cúlminis,
Tibi laus est mirábilis,
Tu es prima Anástasis.

Tu fidei auditor es,
Et húmiles tu réspicis,
Tibi altum vides thronum,
Tibi divînus est honor.

Christôque, ætérno Deo
Patri, cum Sancto Spíritu,
In te solvâmus múnera
A sæculis in sæcula.
Amen.

99 *Supplicátio.* Orèmus redemptôrem mundi. *Requîre,* fol. 96.

Capítula. Auribus tuis, omnípotens Deus, pércipe verba oris nostri ; et tuórum dilúculò clamórem pie scrutâtor intéllige : ac tuæ voluntâtis sculo ita nos præmuníri concêde, ut vitiósa suggéstio mentis nostræ non váleat irrépere : sit quoque orándi ad te jugis ac fida devótio, ut contemplátio tua nobis tribuâtur in matutíno.

Pater noster. A malo nos líbera. *Requîre fol.* 10.

Lauda. Conforténtur manus Dómini in Sanctis ejus. Allelúia. *P.* Et ossa eórum velut herba germinábunt. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in Domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et ossa eórum. ℟. Glória, et honor, etc. *P.* Et ossa eórum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Deus, exáudi oratiônem nostram. *P.* Clamor noster. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedíctio. Dignâre, Dómine, hanc. *Quære fol.* 97. *Et statim fac commemoratiónes, quas consuevísti fácere, scilicèt.* Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, etc.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra. *Quære fol.* 7.

Lauda de fonte. Fons iste vitæ nobis es. Allelúia. *P.* Quia Sanctis tuis circúmdatus es. Allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus tuis : de fructu óperum tuórum satiábitur terra. *P.* Quia Sanctis tuis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes. *Quære fol.* 96,

Antíphona 1. Justus Dóminus et justítiam diléxit : æquitâtem vidit vultus ejus. *Psalmus* x.

Orátio. Justus es, Dómine, et justítiam dìligis, atque áspicis æquitâtem : dona nobis ante óculos tuos tibi plácita et placitûra perficere; et semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis ópera consummâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Tu, Dómine, servâbis nos : et custódies nos à generatiône in progénie. *Psalmus* xi.

Orátio. Custódi nos, Dómine, in generatiône, et progénie ; nec cum præsénti volvâmur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto : sed miseriârum nostrârum consolâtor exúrge, et provénta lætítiæ mœróres nostros abstérge. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Cantâbo Dómino Deo meo, qui bona tríbuit mihi : Deus meus, tibi psallam. *Psalmus* xii.

Reiterêtur Antíphona.

℟. Abscónde me in tabernáculo tuo, Deus. *P.* In die malórum meórum líbera me. ℣. Exáudi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te : miserêre mei, et exáudi me. *P.* In die malórum. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur.* ℟.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : *P.* Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Exáudi nos, Deus. *P.* Exáudi. ℣. Ad te clamántes, Deus. *P.* Exáudi. ℣. Bone Redémptor Deus. *P.* Exáudi. ℣. Contrítos corde, Deus. *P.* Exáudi. ℣. De tuis cœlis, Deus. *P.* Exáudi.

Capítula. Réspice, et exáudi nos, Dómine Deus noster; et ad placándum tibi conâtus nostros ádjuva, quos ipse tribuísti : da finem óperis, qui dedísti princípium voluntâtis : da, ut possîmus implère, quæ dedísti, ut velîmus incípere.

Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperas.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea est Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. In adverténdo Dóminus captivitátem plebis suæ, lætétur Jacob, et exúltet Israël. *Psalmus* XIII. Dóminus sit semper vobíscum. ℣. Et cum.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccáre. Allelúia. Dícite in córdibus vestris, et in cubílibus vestris compungímini. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificáte sacrifícium justítiæ, sperâte in Dómino : multi dícunt : Quis osténdit nobis bona ? *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

100 *Hymnus.*

Christe lumen perpétuum,
Astrórum fulgor síderum
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incédat láqueis,
Nullis gravétur hóstibus ;
Nec maculéntur córpora
Lascíviâ per sopórem.
Custódi corda ómnium,
Fidelíumque máximâ
Protectióne, própriâ
Tuâ, Christe, poténtiâ.
Ut gratulétur ánima,
Vidísse lucem prósperam
Implésse vota débita,
Reddénda tibi, Trínitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. *fol.* 93.

Capítula. Omnípotens Deus, tuam indígni quæsumus glóriam, ac pétimus, ut ad sedem tuæ pietátis nostras preces admíttas, auxílium peténtibus tríbuas, nostrórum ómnium peccáminum máculam abstérgas, flagéllum remóveas, languéntibus medélam appónas, inimicórum ímpetum frangas ; pacem, securitátem, et quiétem témporum largiáris, et quidquid suâ illecebratióne vícerat inimícus, misericórdiâ consuétâ reparâre dignéris in mélius.

Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Benedíctio. Dominus nos suâ benedictióne locuplétet, et regnórum cœléstium fáciat coherédes. ℟. Amen. Det nobis præsénti vitæ spátium, et propítius attríbuat consórtium electórum. ℟. Amen. Atque nos ita erípiat semper à malo, ut custódiat, et consérvet cleménter in bono. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, Dómine, Allelúia. *P.* In ætérnum, et exultábunt. Allelúia. *P.* Et inhabitábis in eis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et læténtur in te omnes, qui sperant in te. *P.* In ætérnum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et inhabitábis.

Orátio. Notas fac, Dómine, vias vitæ ; atque imple nos delectatióne déxteræ tuæ : et jugum, quod suâve est, ipsâ super nos manûs tuæ moderatióne constítue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Communicatório, ut dictum est in secúnda Féria.

QUARTA FERIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dele, Dómine, iniquitates meas : et à peccátis meis munda me. *Psalmus* L.

Orátio. Miserére nobis, Dómine, miserére : ut qui nostram agnóscimus misériam, tua nos prævéniat misericórdia : Sit ígitur vox confessiónis prompta, vénia próxima ; atque de tua propitiatióne sit exaudítio citò ; ut nostra déleas univérsa peccáta ; et tribuas virtútem, per quam tua faciámus præcépta. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Adímple nos lætítiâ cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. *Psalmus* XV.

Orátio. Notas fac nobis, Dómine. *Requíre suprà.*

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me, Deus : inclina aurem tuam mihi, et exáudi me. *Psalmus* XVI. *usque* A resisténtibus déxteræ.

Orátio. Exáudi nos Deus clamántes ad te Dómine ; gressus nostros in tuis sémitis pérfice : ut dùm legis tuæ angústam grádimur viam, charitátis latitúdine portam introíre mereámur justitiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 3. Custódi me, Dómine, ut pupillam óculi. Sub umbra alárum custódi me, Dómine. *Psalmus* XVI.

Orátio. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, ne innocéntiæ nostræ lúmina carnális concupiscéntiæ turbo corrúmpat : prótege nos sub umbra alárum tuárum, ne insidiántium capiámur illécebris voluptátum : ut qui adjúti grátiâ duránte subsístimus, satiári nos cum apparúerit tua glória mereámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Adjútor, et liberátor noster es. *P.* Tu, Dómine. ℟. Deus in adjutórium nostrum inténde : ad adjuvándum nos festína. *P.* Tu, Dómine. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟. Adjútor.

In Laúdibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine, qui dixísti mihi : Revértere **101** in terram tuam, et in locum nativitátis tuæ.

Cánticum Génesis (*Cap.* XXXII).

Deus patris nostri Abraham, et Deus patris nostri Isaac : * Dómine, qui dixísti mihi : Revértere in terram tuam, et in locum nativitátis tuæ, et benefáciam tibi :

Minor sum cunctis miseratiónibus, * et veritáti quam explésti servo tuo.

In báculo meo transívi Jordânem istum : * et nunc cum duóbus turmis regrédior.

Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valdè eum tímeo : * ne forte véniens percútiat matrem cum fíliis.

Tu enim locútus es ut bene mihi fácere, * et dila-

târes semen meum sicut arênam, quæ præ multitúdine numerári non potest.

Glória, et honor Patri, etc.

Ad Matutinárium. Antíphona. Præcéptum Dómini lúcidum, *P.* Illúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus, pérmanet in sæculum sæculi. *P.* Illúminans óculos. ℣. Glória, et honor. *P.* Illúminans óculos.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : Allelúia, allelúia. *P.* In firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. *Psalmus* CL.

Prophetîa. Fili, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Hymnus.

Deus Pater ingénite
Et Fili unigénite,
Quos Trinitâtis únitas
Sancto connéctit Spíritui.

Te frustrà nullus ínvocat,
Nec cassis umquam vócibus
Amâtor tui lúminis
Ad cœlum vultus érigit.

Et tu suspirántem, Deus,
Vel vota supplicántium,
Vel corda confiténtium,
Semper benígnus áspice.

Nos lucis ortus ádmonet,
Grates deférre débitas;
Tibique laudes dícere,
Quòd nox obscûra præterit.

Diem precâmur bonum;
Ut nostros, Salvâtor, actus
Sinceritâte pérpeti
Pius benignè ínstruas.

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *Quære fol.* 96.

Capítula. Lex tua indeficiens ac irreprehensíbilis convértat ánimas nostras : et testimónium tuum fidêle præstet párvulis sapiéntiam : tuæ quoque justítiæ corda nostra lætificent, nec contrístent : tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet.

Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Lauda. Odor Sanctôrum tuôrum. *P.* Sicut odor Líbani. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Sicut odor. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Alia Lauda. Sanctus es, Dómine, et in Sanctis hábitas. Allelúia. *P.* Et cum Sanctis tibi semper laus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis. *P.* Et cum Sanctis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedíctio. Dóminus nos suâ benedictióne. *Quære fol.* 100.

Lauda ad fontem. Rigans montes de superióribus tuis. Allelúia. *P.* De fructu tuo replébitur terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ. *P.* De fructu. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hîc fáciat Commemoratiónes, ut in fol. 94.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. *Quære fol.* 96.

Antíphona 1. Virtus mea, Dómine, díligam te firmaméntum meum. *Psalmus* XVII, *usque* Et retribuit mihi Dóminus.

Orátio. Refúgium nostrum, Dómine, in tuum semper collocêmus arbítrium : ut nec scópulis alidâmur, nec tuméntium mundanôrum flúctibus; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereâmur; disciplínâ tuâ doceâmur; doctrínâ tuâ dirigâmur; et increméntis spirituálibus dilatêmur : Famulâtum fidei tibi Dómino impendâmus : ut à te glóriæ corônam in remuneratióne percípere mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Laudans invocâbo Dóminum : et ab inimícis meis salvus ero. *Psalmus* XVII. Et retríbuit, *usque* Deus, qui præcínxit.

Orátio. Dómine, firmaméntum nostrum et refúgium nostrum, de tentatióne nos éripe : da protectiónem salûtis tuæ; et déxterâ tuâ **102** nos súscipe, et disciplínâ tuâ nos édoce, et immaculâtam viam nostram, vitámque constítue : et quia tu Sanctus in Sanctis es; nos quoque tibi collatióne sanctitâtis assócia. *Respondeat Chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quis Deus præter Deum nostrum? aut quis Deus præter Dóminum? *Psalm.* XVII. *Reiterêtur Antíphona.* Quis Deus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

℟. Audiam, Dómine, vocem laudis tuæ.

P. Et enárrem univérsa mirabília tua. ℣. Dómine, diléxi decôrem domûs tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ. *P.* Et enárrem. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salvos nos fac Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et cóngrega nos de géntibus. *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Avérte iram tuam à nobis. *P.* Et miserêre. ℣. Adsit poténtia tua, Dómine. *P.* Et miserêre. ℣. Bénedic hereditáti tuæ, Dómine. *P.* Et miserêre. ℣. Concêde pacem Ecclésiæ tuæ. *P.* Et miserêre. ℣. Delícta dele, véniam concêde Dómine. *P.* Et miserêre. *Reiterêtur.* Avérte Dómine.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *fol.* 96. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Fortitûdo nostra Dómine dona nobis, dilectiónem tui nóminis pérpetim possidêre : dignâre esse nostra contra adversántes virtus; firmaméntum contra impugnántes; liberâtor contra captivántes : ut tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut et blanda nos

requiràt : tuâque semper grátiâ conténta, munéribus gaudeat.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dicitur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, et meridie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? *Psalmus* XIV.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Justus Dóminus. Allelúia. *P.* Justítiam diléxit. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Alleluia, allelúia.

Hymnus.

Adésto nostris précibus,
Adésto jam propítius
O Christe! mundi glória
Eusp lúmine irrigua,
Te vespertina orátio,
Te matutina cóncinit,
Tibi indefèssè pérsonet
Hymnus cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 96.

Capitula. Ad vespertinum, Dómine, veniéntes occâsum, te Dóminum postulâmus ætérnum; ut tenebrósi óperis culpas à nobis júbeas áblui : iniquitâtem non meditêmur in sénsibus nostris, neque mentes nostræ enervéntur inlúsæ; sed cíngulo castitâtis constrictæ matutino in témpore corde et córpore puro mereâmur servíre.

Pater noster. A malo nos libera. *Quære fol.* 10.

Benedíctio. Concédat nobis Dóminus præmium sincerissimæ charitâtis; ut cum ómnibus semper in pace vivâmus. ℟. Amen. Inimicórum ómnium superêmus insídias, et præséntem vitam sine crímine peragâmus. ℟. Amen. Simus et à reátu consciéntiæ líberi; ut nihil metuâmus júdici pòst futúro. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Confitêbor Dómino, Allelúia. Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. *P.* Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor et exultâbo in te : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Et psallam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et psallam. *Orátio.* Imple omnes petitiónes nostras. *Quære infra in Matutínis de féria quinta sequénti. Commemoratiónes ut suprà in secúnda féria. Quære fol.* 94.

FERIA QUINTA.

Ad Matutínum. Antíphona. In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Iniquitátes meas tu dele, Deus meus. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras : et própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberâto súpplices orâmus : ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; et déleas, quæ géssimus, **103** cuncta peccâta : Crea ítaque Deus in corde nostro, quod ames; et propitiatióne sólitâ dimítte, quod odis : ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 1. Delícta qui solus intélligis; à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus : ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, nequâquam peccatórum sentiâmus ultériùs dominâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Exáudi nos in die, quâ invocâmus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XIX.

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto : memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiam oratióne atque afflictióne dicâmus : ut nos tibi húmiles semper fácias, et contrítos atténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Cantábimus et psallêmus virtútes tuas, Dómine. *Psalmus* XX.

Orátio. Dómine, qui nos prævenire dignâtus es grátiâ redemptiónis, præveni item in benedictióne dulcédinis : et qui vitam temporâlem cunctis mortálibus tríbuis, vitam pénitus ætérnam nobis ómnibus largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Adjutórium nostrum. *P.* In nómine Dómini. ℣. Láqueus contrítus est, et nos liberáti sumus. *P.* In nómine Dómini. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟. Adjutórium.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines plebem tuam Dómine et hereditâtem, quam liberásti.

Cánticum Deuteronómii (*Cap.* IX).

Dómine Dómine rex deórum cœlórum, * ne extérmines pópulum tuum,

Et hereditâtem tuam, quam liberásti de terra Ægypti, * in virtúte tua magna, et bráchio tuo excélso.

Commemorâre Abraham, Isaac, et Jacob famulórum tuórum, * quibus jurásti per temetipsum :

Ne respícias durítiam pópuli hujus, * et impietátes et peccâta eórum :

Ne dicant in córdibus suis inhabitántes terram, * unde nos eduxísti,

Dicéntes : Eo quòd non pótuit introdúcere illos Deus in terram, * quam díxerat eis; et cùm odísset, necâre ejécit eos in erêmo :

Et hic populus tuus, et operátio tua, * quos edu- A xísti de terra Ægypti in virtúte tua magna, et bráchio tuo exténto.

Glória, et honor Patri, etc.

Ad Matutínárium. Antiphona. In tuo Deus lúmine. *P.* Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te; et justítiam tuam iis, qui recto sunt corde. *P.* Vidébimus lumen. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *Reiterêtur Antíphona.* In tuo Deus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus, Allelúia, allelúia, allelúia : laudâte eum in firmaménto virtútis ejus. Allelúia. *Psalm.* CL.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. *Require fol.* 95.

Hymnus.

In matutínis súrgimus
Reddéntes laudes débitas.
Deo, Jesûque Dómino
In unitátem glóriæ.
Sanctórum choro psállimus.
Cervíces nostras fléctimus,
Et génua prostérnimus.
Peccâta nostra pándimus
Orêmus Deum júgitèr,
Vincâmus in bono malum
Cum fructu pœniténtiæ.
Votum perénne réddere.
Christum rogêmus, et Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Ut det nobis auxílium,
Et repéllat hostem invidum.

Deo Patri sit glória, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *Require fol.* 96.

Capitula. Deus, cujus arbítrio cóndita sunt ómnia, veritâte subsístunt manéntia, cœlum continêtur et terra; misericórdiam tuam rogâmus, coram óculis nostris præténde, ne à summo bono tumóre dejiciâmur supérbiæ : semper humilitâtis gradu ad cœlum mereâmur conscéndere : et quia tu fons es vitæ fluens, ex te hauriâmus quod fide sitîmus, **104** et in tuo lúmine lúmine sciéntiæ luceâmus, ac justítiæ fructum sempitérnâ in exaltatiône metâmus.

Pater noster. A malo nos líbera. *Require fol.* 10.

Lauda. In Sanctis tuis, Dómine, omnes dicâmus : Glória, et honor. *P.* Ubi sunt repósitæ Sanctórum D relíquiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exultábunt in glória : et lætabúntur in cubílibus suis. *P.* Ubi sunt repósitæ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ubi sunt repósitæ.

Alia Lauda. Vox lætítiæ, et salûtis. Allelúia. *P.* In tabernáculis justórum. Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me. *P.* In tabernáculis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* In tabernáculis.

Benedictio. Concédat nobis Dóminus. *Require fol.* 102.

In nómine Dómini.

Lauda de Fonte. Magnus est Dóminus super omnes gentes. Allelúia. *P.* Sitiénti populo demonstrâ- A vit fontes. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt : *P.* Sitiénti pópulo. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Sitiénti pópulo.

Prophetia. Fili, Gustá di sermónes meos. *Require fol.* 96.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice nos : non nos derelínquas sperántes in te. *Psalmus* XXI *usque* Tu autem Dómine, ne elongáberis.

Orátio. Christe, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, adclamásti; qui Cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti; illúmque peccáti auctórem ætérnis arsúrum ignibus tradidísti : postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas; nec confi- B déntiam nostram à tua Deitâte repéllas : sed per diem clamórem nostrum súscipe, et in nocte plácito tibi famulátu servîre concéde : sempérque corda nostra in amórem tui flagrántiâ spirituáli succénde; et grátiam tuam, quam peccándo amísimus, converténdo restítue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiônem nostram Deus noster réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenûs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hiláritèr nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ C fac eórum spei succédere; et parilitâte horum, ætернâque cum eis exultatiône gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. In médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine. *Psalmus* XXI. *Et reiterêtur.*

℟. Adjuva me, Dómine Deus meus : *P.* Et salvum me fac in tua misericórdia. ℣. Inclína ad me aurem tuam, accélera ut erípias me. *P.* Et salvum me fac. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. *P.* Cantâbo Dómino in vita mea Alellúia, allelúia : ℣. Psallam Deo meo quamdiù ero. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣ Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cantâbo Dómino.

Preces. Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine. ℣. Bellis imminéntibus éripe nos Dómine. ℣. Custódiis Angélicis defénde nos Dómine. ℣. Delictórum vínculis absólve nos Dómine. *Reiterêtur* Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Ad defensiônem nostram Dómine Deus noster, dignántèr réspice; éripe à frámea ánimas nostras : et ne doctrínâ pascâmur letáli, nos tutámine rege; simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera : et ab oblatrántis perfidia canis, pervígili contúitu, sollícitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dici tur per totum annum. Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos de Infirmis.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timêbo?

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Sono. Sana Dómine omnes languóres nostros, Allelúia. Rédime de intéritu vitam nostram, Allelúia, allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Christe Dómine, qui es médicus salutâris, *P.* Tribue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine, salvos nos fac! O Dómine! benè prosperâre. *P.* Tribue lánguidis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Tribue.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda 1. Salvos nos fáciat déxtera tua. Allelúia. **105** *P.* Exáudi nos Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: et gloriêmur in laude tua. *P.* Exáudi nos. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Exáudi nos.

Alia Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. *P.* Et cóngrega nos de natiónibus. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: et gloriêmur in laude tua. *P.* Et cóngrega. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Christe cœléstis medicína Patris,
Verus humánæ médicus salûtis
Próvidæ plebis précibus poténter
Pande favórem.

En ob infirmos tibi supplicámus,
Quos nocens pestis valitûdo cassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestâte maniféstus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriônis.

Ferto languénti pópulo vigórem;
Effue largam pópulis salûtem;
Pristinis more sólito reférmans
Víribus ægros.

Córporum morbos animæque sana;
Vúlnerum causis ádhibe medêlam:
Ne sine fructu cruciâtus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus pénitùs recêdat;
Omnis incúrsus crúcians liquescat;
Viror optátæ fóveat salûtis
Membra doléntis.

Jam Deus nostri miserére fletûs,
Pro quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis récubans medêlam
Séntiat æger;

Quo per illâta mala dúm terántur,
Eruditórum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polórum.

Glóriam psallat chorus, et resúltet,
Glóriam dicat, canat, et revólvat;
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.

Amen.

Supplicátio. Oremus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogêmus, ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curâre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Precâmur Dómine, ut nos in ira tua non arguas; et furórem tuum in nos desævíre non sinas: sed plácidus corréctor tolle peccándi usum; ne nos arguéndo dúriùs, propéllat ad nihilum. Miserére ergo infirmitáti nostræ: et famulórum tuórum ómnium fidélium infirmórum tuam impérti medêlam: et quos cernis próprio turbári peccáto, quiétos dépúta, misericórditer indulgéndo.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedictio. Omnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos omnes fidéles infirmos córporáli córripit vúlnere, ipse illos, et nos à córporis mentísque ægritudínibus expiet. ℟. Amen. Quique nostram in se suscépit infirmitátem, ipse nobis, et illis tríbuat tolerántiæ sine fine mercédem. ℟. Amen. Sic omnes in communi ejus piétas fóveat; ut nec corrúpta nostra salus desæviat, nec desperatióni infirmitas illâta succúmbat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. ℟. Ut confiteâmur nómini sancto tuo. Allelúia. *P.* Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: visita nos in salutári tuo. *P.* Ut confiteâmur. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut confiteâmur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus. *Quære infrà.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua: et Spíritum Sanctum tuum ne áuferas á nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos Dómine à fácie tua; nec áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reâtus facínoris tenet obnóxios, miseratiônis tuæ clemétia fáciat absolútos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Salvâtor noster salva nos in dilectióne tua, *P.* Et indulgéntiâ tuâ líbera nos. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et indulgéntiâ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et indulgéntiâ.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus inclína áurem tuam supplicatiónibus nostris, et fámulis tuis ómnibus fidélibus infirmis advérsâ córporis valetúdine laborántibus cœléstis **106** grátiæ medicínam concêde. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: *P.* Et salutâre tuum da nobis. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo: et gloriêmur in laude tua.

P. Et salutâre. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et salutâre.

Orátio. Deus, qui confiténtium tibi corda purîficas, et accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitâtis absólvis : da indulgéntiam fámulis, et cœléstis grátiæ sincêram medicînam eôrum tríbue corpóribus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Convértere, Dómine, et éripe ánimas nostras : *P.* Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tuî. ℣. Dómine, ne in furôre tuo árguas nos, neque in ira tua corrípias nos. *P.* Et salvos. ℣. Glória, et honor, etc. Et salvos nos.

Orátio. Adésto, quæsumus, Dómine supplícibus nostris : et quibus austeritâtem justæ correctiônis infligis, propítius ádhibe auxílium misericordíssimæ consolatiônis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Virtus nostra, Domine, esto firmaméntum infirmis. *P.* Esto refúgium, et liberâtor oppréssis. ℣. Esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiônis. *P.* Esto refúgium. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur* ℟.

Ego occîdam, et vívere fáciam : percútiam, et ego sanâbo.

Cánticum Deuteronómii (Cap. XXXII*).*

Vidit enim eos fatigátos, * et defectos in obductiône, et dissolútos.

Et dixit : Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

De quôrum ádipe sacrificiôrum edebâtis, * et bibâtis vinum libatiônum eôrum :

Exúrgant nunc, et ádjuvent vos, * et fiant vobis protectóres.

Vidête, vidête quoniam ego sum Dóminus, * et non est álius præter me :

Ego sum, qui occîdam, et vívere fáciam : * percútiam, et ego sanâbo.

Glória, et honor Patri, etc.

Reiterêtur Antíphona.

Matutinárium. *Antíphona.* Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserêre nobis. *P.* Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur nostri, et benedîcat nos. *P.* Ut cognoscâmus. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut cognoscâmus.

Lauda. Laudâte Dóminum omnes Gentes : Allelúia, allelúia. *P.* Et collaudâte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmâta est super nos misericórdia ejus : et véritas Dómini manet in ætérnum. *P.* Et collaudâte eum. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et collaudâte eum.

Lectio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* XXIX).

℟. Deo gratias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego visitâbo vos : et suscitâbo super vos verbum meum bonum, ut redûcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, et non afflictiônis, ut dem vobis fidem, A salûtem, et patiéntiam. Et invocábitis me, et timébitis : orábitis me, et ego exáudiam vos. Quærêtis me, et inveniêtis : cùm quæsiéritis me in toto corde vestro. Et invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Christe cœléstis. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Requîre fol.* 108.

Capítula. Réspice Dómine super fámulos tuos omnes fidéles ægrótos tui nóminis invocatiône gaudéntes : tríbue eis medicînam cœléstem; tutêlam mentis infúnde, et ab omni infirmitâte, et languôre eos liberâre dignâre.

Pater noster. A malo nos líbera. *Requîre fol.* 10.

Lauda. Salvos nos fac. *Benedictio.* Omnípotens Dóminus. *Requîre fol.* 105.

B *Per Horas diéi, ut in álio témpore ; excépto quòd ad Tértiam dicántur hæc ómnia, quæ sequúntur.*

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. *Requîre fol.* 96.

Antíphona 1. Dóminus virtûtum ipse est rex glóriæ. *Psalmus* XXIII.

Orátio. Dómine fortis et potens, Dómine virtûtum, ipse es rex glóriæ : ab omni peccáto cor nostrum munda, et manus nostras innóxias serva; et ánimas nostras à vanitâte dissócia : ut in loco sancto tuo stare, et à te Dómino Deo nostro benedictiônem mereâmur percípere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

C **107** *Antíphona* 2. Ad te Dómine levávi ánimam meam, Deus meus. *Psalmus* XXIV.

Orátio. Ad te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precâmur; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat : ne inimíci derídeant promitténdo terrêna, sed speciâlis grátia pértrahat ad supérna. Tu ítaque Deus omnípotens id sápere concêde, ut veritáti pótiùs quàm mendátio ámbiat inhærêre ; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id et morbum supérbiæ cáveat, et tuôrum præmia bonôrum cum Sanctis participâre súescat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Vide humilitâtem meam, Dómine, vide labôrem meum : et dimítte peccâta mea. D *Psalmus* XXIV.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine : ad liberándum nos. *P.* Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* Ne tardáveris. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur.* ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio cum Sancto Spíritu per cuncta sæcula. Amen. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius. *P.* Nisi tu Deus. ℣. Qui orári poscit. *P.* Nisi tu Deus. ℣. Qui miserêri poscit. *P.* Nisi. ℣. Qui contritos sanet. *P.* Nisi. ℣. Qui infirmos vísitet. *P.* Nisi. ℣. Qui captívos líberet *P.* Nisi. *Reiterêtur* Non est álius.

Capitula. Ad te Dómine levántes ánimas nostras A précamur, ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæplus demergúntur voto, dona humilitátem, quam ipse vídeas, et pérfice fructuósum labórem, ut peccáta dimíttas : simplícitas et æquitas nostris inhæreant ánimis; dolus et injustítia procul recédant à nobis.

Pater noster. A malo nos líbera. *fo.* 10.

Ad Sextam, ómnia dicúntur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum. Ad Nonam ut suprà.

SABBATO SANCTÆ MARIÆ.

Sciéndum est, quòd ómnibus Sábbatis per totum ánnum (præter si non occúrrerit festum novem lectiónum) semper fácimus officium B. M. V. modo sequénti : Incipiéndum est.

Ad Vésperos

Lauda. Virgo Israël, ornáre tympanis tuis, *P.* Et egrédere in choro psallántium. ℣. Beáta es regina, quæ próspicis quasi lumen. *P.* Et egrédere in choro.

Orátio. Virgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intelligeris : adórna tympana tua, id est, membra Ecclésiæ tuæ; út te habeámus patrónam in sæculo, quàm beátam regnam crédimus permanére in futúro : ut prospiciéntes te lumen credulitátis nostræ sine dúbio esse, te interpellánte, favórem beatitúdinis mereámur firmíssimæ obtinére. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi, honórem regni dabit in manu tua. P. Et adorábunt coram te fílii inimícorum Géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia, quia exaltáta es, et fácies fulget in templo Dei : sol justítiæ in ingréssu tuo oriétur. P. Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Benedícta tu à Deo Altíssimo, præ ómnibus muliéribus. *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes. Quia ancíllam húmilem respéxit me Deus. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Propter.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gáude, filia Sion : lætáre, et exúlta in omni corde, filia Hierúsalem. *P.* Quóniam óbstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et colláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ábstulit. ℣. Glória, et honor, B etc. ℟. Quóniam.

Hymnus.

O decus sacrum Vírginum,
Quem Virgo vehit Unicum,
Et vírgines Almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.
Qui pláustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis, vírginum
Cluit caput præcípuum.
Hoc templum jam terrígenum
Numen cudit coelícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, et omnis tártarus.
Qui sic suscépit Vírginem,
Poli terræque Regínam;
Et Angelórum cómpotem
Fecit in aream sublímem.
Illíc Virgo sanctíssima,
Nostra defer precámina,
108 Quò tu tranásti glória
Commemoratiónis ínclyta.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petámus gremium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grátiâ ipsius, et per intercessiónem B Sanctæ Maríæ Vírginis genitrícis suæ nobis salútem ánimæ, et córporis propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capitula. Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis : ut tuo gaudeámus múnere digni, intercéssu tuo peccáminum apud Deum obtinére remissiónem, cujus sexus absque pudóris corruptióne ómnium génuit Salvatórem.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignátus est nasci, suæ nos Genitrícis intercessióne sanctificet. ℟. Amen. Quique matrem servávit à corruptélæ contágio, sinum nostri cordis emáculet à C delícto. ℟. Amen. Et qui eam fecit Vírginem manére post partum, cœlum nobis tríbuat possidére post tránsitum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Rami mei, rami honóris, et grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperábo; et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi vitis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ego quasi vitis.

Orátio. Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit, et crescit usque ad perféctum diem, cujus rami Mártyres, cujus præpendícula effécti sunt Confessóres, inter quos Beatíssima Virgo Maria Génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dùm odórem grátiæ fidélibus propínat in sæculo, ætérno promerétur consolári de præmio : quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odóre virtútum odóres criminum fugiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum annuntiábit láudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritátis ad collaudándam veram commemoratiónem illibátæ Maríæ genitrícis : et quæ de terris potentiáliter méruit supérnis sédibus divínitùs at-

tólli, mereâmur ob ejus favôrem ab ómnibus hîc peccátis érui, et illîc beatôrum fulgéntibus choris misericórditer indúci. ℟ : Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 1. Ave Maria, grátiâ plena : Dóminus tecum. *P.* Beâta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui. ℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : propterèa benedíxit te Deus in ætérnum. *P.* Beâta tu inter mulíeres. ℣. Glória, et honor Patri, etc. P. Beâta tu inter mulíeres.

Orátio. Grátiam plenam habêre te crédimus, ò Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix gloriôsa Maria ; quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus filius Dei à domínio in nos sæviéntis eríperet inimíci, et in regno ætérno consórtes fáceret sibi metípsi : profúndè te quæsumus, teque rogâmus ; ut adsis patrôna nobis, ut et mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, et post in regno suo perénniter habitatúros introdûcat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Magnum miráculum jam vídimus in Vírginis Concéptiône ; ut nec virginitâtem amítteret, nec genitrícis póndera didicísset. ℣. Sola méruit Deum ferre post cœlos ; sola méruit Virgo ventre post partum. ℣. Dómini est terra, et plenitûdo ejus : orbis terrârum, et univérsi qui hábitant in eo. *P.* Sola méruit Deum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Sola méruit.

Orátio. Magnum valdè miráculum vídimus in Vírginis Conceptiône ; ut nec decôre pudôris carêret, nec genítricum ónera sustinêret : nec enim fas erat, ut illa habêret suspíria, quæ ómnium gáudia parîebat : aut orîgo lætítiæ nósceret, vim dolôris : sic étenim sola méruit virgo venire post partum, **109** quia in ipsa verbum est caro factum : ob hoc te precâmur, Jesu bone, quòd sicut Genitrîci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedendo remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Magníficat ánima mea Dóminum : et exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. *P.* Quóniam respéxit humilitâtem ancíllæ suæ. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. *P.* Quóniam respéxit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quóniam respéxit.

Orátio. Quanta tibi Sanctíssima Virgo Dei, et Mater, divîna píetas, magna et ampliôra distribuit ! ut cùm esses Virgo terrígena, facta es Altíssimi Mater et vérnula : ut qui sanctum ipsius nomen in omni generatiône, et prosápia nuntiásti, nobis infírmis succúrrat detérsâ malè rancôris suggestiône : Et qui tibi áffluit óptimus habitâtor, in nobis præésse dignétur mitíssimus retribûtor ; ut per unum Deum in Trinitâte perféctum, et credulitâtis mérita vigeant, et distributiônis gáudia coaléscant : Et immériti hoc depóscimus te, regina et Mater Creatôris ómnium sæculôrum ; ut per te fruâmur paradísi floreâ voluptâte, quæ íntegra permansísti Virgo Deífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Plácuit Deo cástitas, et Immaculâta virgínitas. *P.* Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas de verbo ; et partum osténdit admirábile : Genuísse vírginem Deum et hóminem. ℣. Annuntiavêrunt cœli justítiam Dei : et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟. Plácuit Deo.

Orátio. O sacratíssima Verbi ancílla, et mater, quam osténdit generátio Vírginem, et virgínitas cómprobat Genitrîcem ; patulo pietâtis sinu concurrêntem ad te pópulum súscipe ; tu profúsis pietâtis tuæ viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sánguine : sinus tuo præmuníti præsídio, qui suavi servitûtis tuæ delectâmur pérfrui jugo ; ut hîc nos tu multíplici affectu tueâris in sæculo, et post ex te Génitus regnatúros possídeat in ætérnum. ℟. Amen

Per misericórdiam tuam Deus noster.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie et generatiône.

Cánticum. Magníficat ánima mea Dóminum. *Require fol.* 50.

P. Fecit mihi magna qui potens est : et sanctum nomen ejus. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et misericórdia ejus in omni progénie et generatiône.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion benedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Requíre fol.* 6.

Sono. Dóminus Deus cœli benedîcat. *Quære fol.* 107.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Léctio libri Cántici Canticôrum Salomônis* (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Hortus conclûsus soror mea, hortus conclûsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malôrum punicôrum cum pomôrum frúctibus (*Cap.* VI). Una est colúmba mea, et perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitrîcis suæ. Vidérunt illam filiæ, et beatíssimam prædicavérunt ; regínæ et concubínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi aurôra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrôrum acies ordinâta ? (*Cap.* VIII.) Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delítiis áffluens, innixa super diléctum suum ? Pone me ut signáculum super bráchium tuum, ut signáculum super cor tuum : et vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus. O decus sacrum Vírginum. *fol.* 107.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* 108.

Capítula. Matutínis précibus te, Dómine, exorâmus piíssimum ; ut sicut illústris gloriosíssima Virgo Maria in cœlis est coronâta, ita per méritum ejus

acceptabilíssimi favôris apud te conlætári mereâ- A mur in cœléstibus regnis.

Pater noster. Liberáti a malo. *Quære fol.* 2.

Laudá. Rami mei. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus, qui olim. *Quære fol.* 108.

In nómine Domini.

IN SECUNDO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Die mandâvit Dóminus misericórdiam suam, **110** et nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo : Suscéptor meus es. *P.* Et nocte declarâvit.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam, et in nocte declâras : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem ; et in nocte defêndas ad ré- B quiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Te decet hymnus in Sion ; et tibi reddêtur votum. *P.* In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi, Dómine, oratiônem nostram : ad te omnis caro véniet. *P.* In Hierúsalem. Alleluia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Deus sápiens corde, et fortis róbore. Qui cómmovet terram de loco suo. Qui próhibet soli, et non oriêtur : et stellas cláudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, et gráditur super fluctus maris. *P.* Qui facit magna, et mirabília, quôrum non est número. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Qui facit. ℣. Glória, et C honor, etc. *P.* Qui facit.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te : Allelúia. *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Da mihi intelléctum, et præscrutâbor legem tuam : et custódiam illam in toto corde meo. *P.* Ne repéllas me. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ne repéllas me.

Hymnus.

Christe lux mundi, salus, et poténtas,
Qui diem solis rádiis adímples,
Noctem et fulvam fáciens corúsco
Sídere pingis.
Certis ut totum móribus peráctum
Témperes mundum vícibus recúrsis,
Atque resólvat ómnium labóres
Sorte quiêtis.
Ecce vergéntem rotat hora solem
Vésperis rursùm remeántis ortum,
Hinc et astrôrum chorus omnis alto
Surgit Olympo.
Nos pio cultu tibi præcinéntes,
Vócibus sacris modulâmus Hymnis,
Sénsibus totis simùl excitâmur,
Pángere laudes.
Tura libâmus tibi, magne rector,
Lumen et sacrum Dómino exhibêmus,
Férvidum guttans, madidúmque summo
Vértice nectar.
Præstet ut votum ; ferat ut medélam ;
Donet ut nostris véniam delíctis ;
Firmet ut sensus ; placidâ quiéte
Múlceat artus.
Et licet noctis súbeant profúnda
Hórridis mundi ténebris opérta ;
Mens tamen nostra fidei supérnæ
Spléndeat ortu.
Désinant culpæ, vígilet vicíssim
Noster inlâbens ánimus ; nec ulla
Sensus invólvat grávior vagántum
Spirituum turma.
Cor enim nostrum vígilet sopôre,
Sómniet Christum, Dominúmque semper
Insonet Psalmis, meditêtur Hymnis
Nocte diêque.
Glória summo célebret Paréntí
Glória Christo, paritérque Sancto ;
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *Quære fol.* 108.

Capítula. Laus tibi omnípotens Deus, quóniam jam dies tetris mólitur horis : jam occâsus métitur in vésperum : jam soporífera quies fessos réficit artus : jam Olympi trámitem ferè currícula laxant ; jam vespertina polífera visibília lustrat, pervigilésque mentes sobrietâtis cántica psallant ; ut recíproco C lucis obórtu sospitátes pudicitiæque flagrent prótinus : rursúsque nos áurea crepúscula lustrent ; ut, noctis expoliáti velámine, dies nos altérna repóscat.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

Ætérnus Dóminus, qui humilitâte pótiùs quàm sacrificio placâtur : ipse vobis peccâta dimíttat, et cleméntiæ suæ miserátio semper subvéniat. ℟. Amen. Vestra vota, desideriâque Christus Dóminus in bono adímpleat, et salûtis cópiam animâbus vestris concêdat. ℟. Amen. Qui largâ miseratiône pec- D catóribus véniam donat, ipse vobis misericórdiæ suæ dona attríbuat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua. Allelúia. *P.* Custodíri nimis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíri nimis. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

111 *Orátio.* Desidérium tuôrum Dómine. *Requîre infrà in Matutínis istis.*

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque. *Require fol.* 14.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt, qui

tribulant me? tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. In te confidit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Domine Deus, apud quem confiténtes medélam salútis invéniunt: dele piaculórum vúlnera de córdibus hóminum: et osténde super nos cleméntiæ tuæ clarissimum vultum; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum auditum: Effúnde méritibus nostris tuæ grátiæ donum: et concéde postulántibus remédium quæsítum; ac cui ad impendéndum débitum nostræ servitútis consúrgimus; effúnde benedictiónis et salútis abundántiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contráctum: et fac nos esse líberos à reátu facínorum: audi gémitus pœniténtium: largíre indulgéntiæ fructum; et clamóribus pulsántum fidélium concéde síngulis suffrágium postulátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: præparatiónes cordis eórum exáudiet auris tua. Judicâre pupillo et húmili, *P.* Ut non appónat ultra magnificâre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo. *P.* Ut non appónat. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ut non appónat.

Orátio. Desidérium tuórum Dómine páuperum sìc inténde propítius, ut et donórum cœléstium nobis cópiam tríbuas; et tumórem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiónem inténdat, ut dùm pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiâris; et pro humiliatióne præséntium gáudia retríbuas ætternórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum. *P.* Nunc exúrgam, dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinâtum, terræ purgâtum séptuplum. *P.* Nunc exúrgam. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Nunc exúrgam.

Orátio. Deus, qui supérbis resístis, et línguam magníloquam labiâque dolósa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probâtum sunt examinâta, percípere: ut, omni arrogántiæ tumóre dejécto, expositôque corruptiónis nostræ contágio, géminæ dignitâtis splendórem sicut à te índitum in nostra conditióne suscépimus, ita per te renovâtum per ómnia retineâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Usquequò, Dómine, oblivíscêris nos in finem? quoúsque avértis fáciem tuam à nobis? *P.* Réspice, et exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiu ponam consília in ánima mea, dolórem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? *P.* Réspice. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Réspice.

Orátio. Réspice et exáudi nos Dómine Deus noster: ad placándum tímidos conátus nostros ádjuva: da finem óperis, qui dedísti princípium voluntátis: da, ut possímus implére, qui dedísti, ut velímus incípere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hábeant, Dómine, finem peccáta nostra: deleátur iníquitas, et induámur justítiâ sanctâ tuâ. *P.* Ut lætétur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exúrgens miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi. *P.* Ut lætétur. ℣. Glória, et honor, etc. *Reitertur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus, vera sunt ópera tua, et omnes viæ tuæ judícia.

Cánticum. Atténde cœlum. *Requíre fol.* 4.

Orátio. Descéndat Dómine, ut plúvia. *Requíre fol.* 93.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *Requíre fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus, qui super Chérubim sedens, laude magnificâris creatúræ subjectæ: ut dum magna condíderis, incomparabíliter tu magnificentíssimus æstimêris: tibi ad nutum obtémperant cuncta, quæ te auctôre subsístunt; et hoc illis est in honóre, **112** quòd sunt à te cóndita, et sunt subjécta: Proíndè ita proficere præsta, ut dum lábia in tuis benedictiónibus pándimus, benedictiónem cœléstis grátiæ impetrêmus. ℟. Amen.

Sono. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritátem tuam. Allelúia. ℣. Júdica me Dómine, et discérne causam meam de gente non sancta. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástes Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo gratias.

Fili, hómini bono in conspéctu suo dedit Deus sapiéntiam, et intelligéntiam, et lætítiam: peccatóri autem dedit afflictiónem, et curam supérfluam, ut addat, et cóngreget, et tradat ei qui plácuit Deo: sed hoc vánitas et cassa solicitûdo mentis. Omnia tempus habent, et suis spátiis transeunt universa sub sole. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantâtum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus flendi, et tempus ridéndi. Tempus plangéndi, et tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, et tempus colligéndi. Tempus amplexándi, et tempus lóngè fieri à compléxibus. Tempus acquiréndi, et tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, et tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, et tempus consuéndi. Tempus tacéndi, et tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, et tempus ódii. Tempus belli, et tempus pacis. Quid habet ámpliùs homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore

suo, et mundum trádidit disputatióni eórum, ut non A invéniat homo opus, quod operâtus est Deus ab initio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius nisi lætáre, et fácere bonum in vita sua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. *Require fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *Require fol.* 66.

Capitula. Decántet tibi Ecclésia tua, Dómine, novum cánticum in choro fidélitèr; teque crebrâ meditatióne in tympanis cóncinat confidéntèr. Tu ítaque clemens tríbue, ut sic tibi benepláceat in pópulis, quemádmodùm glorióse jocundâris in Angelis: et quómodo te in Matutínis divérsitas redemptórum concélebrat, sic tibi in lúmine plácitum famulâtum B sui officii repræséntet. Da ígitur pópulo tuo, omnípotens Deus, tibi áffatim complacêre: laudémque tuam plenâ sanctitâte proférre: Sicque nos fácias hujus diéi moménta transcúrrere, ne gressus ad te properántium adversárius suus váleat in cómpede præpedíre: ut quos mercâtus es sánguine, salvastíque per crucem, et sublevásti per fidem; resúscites in virtûte; et ad cœlum próvehas inenarrábili majestâte: Quique te nunc mœsto lúmine suspéctant è terris, et gemebúndis córdibus prosequúntur ab imis; déxtera tuâ adtrahántur in supérnis: et glóriæ amícti stolis, te in Hymno novo glorificent perénni jocunditâte cum Sanctis.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia. *P.* Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum: et fíliæ Sion exúltent super regem suum. *P.* Laus ejus. ℣. Glória et honor, etc. *P.* Laus ejus.

Benedíctio. Æternus Dóminus. *Quære fol.* 110.

In nómine Dómini.

Commemoratiónes. Quære fol. 94.

Exeúnte Vésperâ Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquàm obdórmiam. *P.* In morte. ℣. Réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus: ne quando dicat inimîcus meus: Præválui advérsùs eum. *P.* In morte.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Sono. Deus, in te sperávi Dómine, non confúndar D in ætérnum: in tua justítia líbera me. Allelúia. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum, ut salvum me fácias, Deus. Quia firmaméntum meum, et refúgium meum es tu. Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Non est álius Deus præter me: ego fundávi terram, et hóminem super eam: *P.* Ego firmávi cœlos, et omnes stellas, lucem mandávi. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: et osténde fáciem tuam: et salvi érimus. *P.* Ego firmávi cœlos. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ego firmávi cœlos.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. In corde meo abscóndi elóquia tua: Allelúia. *P.* Ut non peccem tibi. Allelúia. ℣. Benedíctus es Dómine: doce me justificatiónes tuas. *P.* Ut non peccem. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Ut non peccem.

113 *Hymnus.*

O Lux beâta Trínitas:
Et principâlis Unitas:
Jam sol recêdit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.

Jam noctis tempus ádvenit:
Quiêtem nobis tríbue,
Dilúculò nos réspice
De cœlo clementíssime.

Tu Christe solve víncula,
Abstérge nostra vítia,
Reláxa priùs crímina,
Et indúlge facínora.

Orâmus, ut exáudias:
Precâmur, ut subvénias,
Christe Jesu omnipotens,
Tu nos à malo líbera.

Te manè laudum cármine,
Te prædicâmus véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. *Re-* C *quire fol.* 66.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Illuminátio salúsque nostra. *Et Benedíctio.* Dignâre, Dómine, hanc famíliam tuam. *Require fol.* 97.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine, *P.* Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. *P.* Justificatiónes tuæ. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Justificatiónes.

Orátio. Desidérium tuórum Dómine. *Require retrò fol.* 111. *Commemoratiónes fol.* 94.

IN TERTIO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sabbato ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquam obdórmiam. *P.* In morte. ℣. Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus: nequándo dicat inimîcus meus: Præválui advérsùs eum. *P.* In morte.

Orátio. Illúmina óculos nostros Dómine: ut in te fídei nostræ defixo obtútu, et consílium ánima nostra amôris tui dulcédine cápiat, et dolórem in corde nostro timôris tui recordatióne conclûdat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Seno, et Antiphona, Lauda, Hymnus dicántur, ut in Exeúnte de secúndo Dominico prætérito fol. 110.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *Quære fol.* 66.

Capítula. Deus, qui vicissitúdinem diéi, et noctis esse jussísti, ut fatigâta mundi áctibus membra, spátio interveniénte, requiéscerent: præsta nobis noctem quiêtam, ut ad confessiônem nóminis tui sine ullo peccáto dilúculò consurgâmus: et auxílium virtûtum tuârum, tuam cleméntiam deprecêmur, ut confirmes nos in præceptis tuis, et sapiéntiæ tuæ splendôre semper illúmines; nec ullâ vitiôrum calígine, mentes nostras enervâre permíttas.

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio. Christus Dóminus qui errráticam ovem húmeris suis in cœlum redúxit, ipse vos à sórdibus peccatôrum expúrget. ℟. Amen. Qui latróni affixo peccâta donâvit; eúmque paradíso restítuit, ipse vos à cunctis peccátis emúndet, et præséntiâ suæ claritâtis illústret. ℟. Amen. Abstérgat à vobis omne scelus peccáminum, et in cætu cónlocet ómnium Beatôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Concupívit ánima mea desiderâre judícia tua. *P.* In omni témpore: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. *P.* In omni témpore. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Ab occúltis nostris. *Requíre infrà.*

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Requíre fol.* 3.

Orátio. Te omnipoténtem Dóminum, omniúmque rerum Dominatôrem: te humáni géneris Redemptôrem, cuncta ubîque diffûsa confitêtur Ecclésia, firmíssimè suprà petram fundatâ: in qua te precántes exáudis, et fléntium culpas ábluis, luctúmque mœréntium in gáudium vertis: sic gallo canénte spem tríbuis cunctis: sic valetúdine peccatôrum detémptos, facis fiduciálitèr convaléscere ægros: proindè rogâmus, ut respéctu pietâtis tuæ, errántes á fide placâtus córrigas, ac cunctis tuis supplícibus indulgéntiam culpârum concêdas: et ut vox nostra te primum, semperque excélsum pérsonet matutínis offíciis, te verum Deum prædicándo, et laudándo, pervígilet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

114 *Antíphona.* Multi dicunt ánimæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus. *Psalmus* III.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea Deus meus: et à peccáto meo munda cor meum. *Psalmus* L.

Antíphona. Exaltâre super cœlos Deus: et super omnem terram glória tua. *Psalmus* LVI.

Orátio. Clementíssime Dómine, qui es animârum, etc. *Quære fol.* 14.

Antíphona 1. Delícta nostra tu solus intélligis: à peccátis nostris munda nos Dómine. *P.* Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Et ab aliénis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ab aliénis.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quam intérnis ac própriis inficimus máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malôrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequâquàm sentiâmus ultérius dominâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 2. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto: *P.* Et de Sion tuêre nos Dómine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiônis: prótegat te nomen Dei Jacob. *P.* Et de Sion. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et de Sion.

Orátio. Imple Dómine omnes petitiónes nostras ac mitte nobis auxílium de sancto: memor ésto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiam oratióne, atque afflictióne dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, et contrítos adténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Desidérium ánimæ nostræ dona nobis Dómine. *P.* Præveni nos in benedictióne dulcédinis. ℣. Vitam pétiit: et dedísti ei in longitúdine diêrum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Præveni nos. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Præveni nos in.

Orátio. Dómine, qui nos prævenire dignâtus es grátia redemptiônis, præveni item in benedictióne dulcédinis: et qui vitam temporâlem cunctis mortálibus tríbuis, vitam peténtibus ætérnam nobis ómnibus largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam

℣. Bonus est Dóminus sustinéntibus eum: ánimæ quæ inquîrit eum. Bonum est confídere et sperâre in salutâre Dómini. Bonum est viro, *P.* Cum túlerit jugum grave à juventúte sua. ℣. Beâtus vir, qui confidet in Dómino, et erit Dóminus fidúcia ejus. *P.* Cum túlerit. ℣. Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus fidêlis, in quo non est iníquitas: justus et sanctus Dóminus Deus.

Cánticum. Atténde Cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Deus fidêlis, in quo nulla est iníquitas: tu justus et sanctus, et Dóminus: qui et si nostris opéribus próvidè irritâris; non tamen, ut peccávimus, vindictam exérces; nec condígnâ retributióne prævaricántes córripis: ádmones terrôre; et adlóqueris pietâte: ut et justítiam téneas, et misericórdiam non omittas: Porta ergo nos alis tuis, ut pupillos; et prótege ac filios tuos: quò nos, et in fortitúdinem terræ dedúcas; et plenitúdine virtûtum ac frúgum enútrias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Suprà thronum regni in A firmaménto cœli, benedíctus Dóminus.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus patrum nostrôrum. *fol.* 93.

Sono. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. *P.* Sitívit ánima mea. Allelúia, allelúia. ℣. In matutínis meditâbor in te : quia fuísti adjûtor meus, Dómine. Et in velaménto alârum tuârum sperâbo. *P.* Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis : Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástes Salomônis (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Fili, sunt justi ac sapiéntes, et ópera eôrum in manu Dei : et tamen nescit homo, utrum amôre an B ódiô dignus sit : sed ómnia in futûrum rèservántur incérta, eò quod univérsa æquè evéniant justo et ímpio, bono et malo, mundo et immúndo, immolánti víctimas, et sacrificia contemnénti : sicut bonus, sic et peccâtor : ut perjûrus, ita et ille, qui verum díxerat. Hoc est péssimum inter ómnia, quæ fiunt sub sole, quia éadem cunctis evéniunt : unde et corda filiôrum hóminum impléntur malítiâ et contémptu in vita sua, et post hæc ad ínferos deducéntur. Nemo est qui semper vivat, et qui hujus rei hábeat **115** fidúciam : melius est canis vivens leône mórtuo. Vivéntes enim sciunt se moritúros. Mórtui verò nihil novérunt ámplius, nec habent ultrà mercêdem : quia oblivióni trádita est memória eôrum. Amor quoquè, et ódium, et invídia simùl periérunt, C nec habent partem in hoc sæculo, et in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo et cómede in lætítia panem tuum, et bibe cum gáudio vinum tuum : quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *Quære fol.* 66.

Capítula. Quantam tibi, Domine, creatûra tua óffera laudem? numquid humánis láudibus áliquid prófícis, aut eges quídpiam, ut terrenôrum láudibus delectêris? qui tam laudábilis laudabilitèr conlaudâris in sanctis ; tantísque acclamâris præcóniis legis? Sed ídeò partem laudis delectâris accípere, quia plenam laudatiônem étiam laudatóribus nosti conférre. Da ergo Dómine dignum in nobis, quod dignè conlaudêris à nobis : Te potentâtus cœléstis milítiæ indesinénter conláudet : et magnitúdinem tuam confessiônis magnitûdo concélebret : Te in tubis præcónia júbilent Prophetârum, et psalmôrum cántica citharæ deprômat dulcêdo : Te in tympanis pérsonet perfféctio sanctitâtis : Têque vírginum vasa sacra circúmdent in thronis : Te ómnium corda crebrâ meditatiône permúlceant : et in speciálibus órganis dulci fragôre perstrídant. Ut cuncta creatûra tua, in cymbalis labiôrum fide tínniens, jugi motu clámitet : teque omnis spíritus débitâ laudatiône persúltet : et in te omnis creatûra redémpta, beatitúdine perfécta tripúdiet.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo, etc. *Quære fol.* 2

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui erráticam ovem, *Quære fol.* 113.

In nómine Dómini, etc.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. *Item in exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in exeúnte Vépera de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ, fol.* 94. *excéptis Epístola, et Benedictiône, quæ sequúntur.*

Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Omnípotens Deus tuam indígni.

Benedíctio. Dóminus nos suâ benedictiône. *fol.* 100.

Omniaália ut suprà fol. 94.

IN QUARTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudâre te actiône concédas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Refúgium meum : Deus meus sperâbo in eum. Quóniam ipse *P.* Liberâvit me de muscípula venántium, et à verbo áspero. Allelúia. ℣. Qui hábitat in adjutórium Altíssimi, in protectiône Dei cœli commorábitur. Dicit Deo : Suscéptor meus es tu Deus meus. *P.* Liberâvit.

Dóminus sit. ℟. Et cum

Antíphona. Ecce clamat custos : Veni manè, et nocte. *P.* Si quæritis, quærite. Convertímini, venîte. ℣. Venîte, exultêmus in Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro. *P.* Si quæritis. ℣. Glória, etc. *P.* Si quæritis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Adhæsit pavimênto ánima mea, Dómine : *P.* Vivífica me secúndùm verbum tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vias meas annuntiávi, et exaudísti me : doce me justificatiónes tuas. *P.* Vivífica me. ℣. Glória, etc. *P.* Vivífica me.

Hymnus. Invéntor rútilis dux boni. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære fol.* 66.

Capítula. Deus auctor lúminis, cónditor claritátis, qui submovísti ómnia ópera tenebrârum ; ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret : réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, et hanc grátiam benedictiônis, à nobis ómnibus exorâtus, infunde : ut sicut hæc flamma ad altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras, ac repellit : ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet cinnem fómitem vitiôrum.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedîctióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio. Christus Dóminus nos custódiat propítius, et benedîcat placâtus. ℟. Amen. **116** Clemêntiâ suâ nos prótegat, et à cunctis malis incessánter defêndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere digni, qui peccatôrum vêniam concêdit benignus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua. Allelúia *P.* Custodîre nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Concupîvit ánima mea desiderâre justificatiónes tuas, in omni témpore. *P.* Custodîre nimis. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. *P.* Custodîre.

Orátio. Deus virtus, et refúgium. *Requîre in Matutínis sequéntibus.*

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære fol.* 3.

Orátio. Deus, qui próvidâ majestâte, creatúræ totius gubernatiônem impéndis, et diúrnis curis quiêtem nocturnam oppônis : tu ne mens prolixitâte tenebrârum exæstuet, gallo nos consolâris canente, ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat : réspice nos júgitèr cleménti intúitu, et instíga, ne profúndæ noctis rore persuási, diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antíphona. Tibi soli peccavi, miserêre mei Deus. *Psalmus* L.

Antíphona. Mitte de Cœlo, et libera me Domine : da obpróbrium conculcántes me. *Psalmus* LVI.

Orátio. Omnípotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória ; tríbue, ut in te sit gloriátio nostra ; perveníatque ad te húmilis conféssio populôrum : et de quibus te, peccándo offéndimus, ad fructum indulgéntiæ te propítio redeâmus : ut miserándo errâta ignóscas, et ad promérendum te ínclytâ virtûte subvénias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus nostrum refúgium, et virtus. *P.* Adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Propteréà non timébimus dum conturbábitur terra, et transferéntur montes in cor maris. *P.* Adjûtor. ℣. Glória, et honor. *P.* Adjûtor.

Orátio. Deus, virtus, et refúgium nostrum, esto nobis adjûtor in tribulatiónibus; ut in nullo nostra métuat consciéntia, cum te judicánte, conturbâta fúerit terra: flúminis tui ímpetus, tanquàm in Sanctis tuis hábitans, lætíficat civitâtem : atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium, cum Sancti Spíritûs te largiénte percéperit donum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Convérte nos Deus Salvâtor noster : A et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne in ætérnum.

Oratio. Convérte nos Deus salutâris noster ; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum præsta pacem, quam lóqueris ; ut plebs tua lætêtur in te ; ac salutâre tuum custódiâ salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam frúctuum fœcunditâte suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus Deus noster, réspice. *P.* Nos sperántes in te, non nos derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : in te speravérunt, et B non sunt confúsi. *P.* Nos sperántes. ℣. Glória, et honor. *P.* Nos sperántes.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster ; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hilâritèr nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditâriæ fac eôrum spei succédere ; et parilitâte horum, ætérnâ cum eis exultatiône gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Dómine, ne despícias cor contrîtum, et humiliâtum ne spérnas. *P.* Inténde Dómine, placâre nobis : fac Dómine, noli tardâre. ℣. Convértere Dómine aliquántulum : et delectâre super servos tuos. C *P.* Inténde Dómine. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus scientiârum Dóminus est ; ipse mortíficat, et vivíficat, ducit ad ínferos et redûcit.

117 *Cánticum.* Confirmàtum est cor meum. *Quære fol.* 55.

P. Deus scientiârum Dóminus est : ipse mortíficat, et vivíficat, ducit ad ínferos et redûcit.

Orátio. Dómine Deus scientiârum ac sapiéntiæ imménsæ : tu præparas adinventiónes tuas, ut infírmes arcus poténtium ; et infírmos ardôre succíngas : dum in se fidéntes déjicis ; et in te sperántes attóllis : dum plenos atténuas pánibus ; et esuriéntes suffiD ciéntiâ reples : qui sciéntiâ tuméntes exclûdis ; et humílitèr sapiéntes nec magnilóquio fidere, nec supérbè de tuis munéribus gloriári jubes : sed ita esse studiósos doctrínâ, ut tibi demus glóriam : nobis autem reservêmus obediéntiam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedíctus. Antíphona. Noctes, et dies, lux, et ténebræ Dóminum Deum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostrôrum. *fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus, qui super, *Quære fol.* 111.

Sono. Allelúia. In matutínis meditâbor in te Dómine : quia factus es adjûtor meus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce consúrgo Sitit te ánima mea.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis: Allelúia: A laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Reges pópuli, dilíg te justítiam, ut In perpétuum regnêtis: quid est autem sapiéntia, et quemádmodùm facta sit, réferam: et non abscóndam à vobis sacraméntum Dei, sed ab inítio nativitâtis investigâbo, et ponam in luce sciéntiam illius, et non prætêribo veritâtem: neque cum invídia tabescénte iterâbo: quóniam talis homo non erit párticeps sapiéntiæ. Multitûdo autem sapiéntium sánitas est orbis terrârum: et rex sápiens pópuli stabiliméntum est. Ergo accípite disciplînam per sermónes meos, et próderit vobis. (*Cap.* VII.) Sum quidem et ego mortâlis homo, símilis ómnibus, et ex génere terréno illîus, qui prius factus est, et in ventre matris figurâtus sum caro, novem ménsium témpore coagulâtus in sánguine, et sémine hóminis, et delectaménto hómini conveniénte. Et ego natus accépi commûnem áërem, et similiter in factam décidi terram, primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In voluméntis nutrîtus sum, et in cunis vágiens. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitâtis inítium. Unus ergo ómnibus est introítus ad vitam, et símilis éxitus. Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. *fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *Quære fol.* 66.

Capítula. Emítte Dómine lucem tuam et veritâtem tuam in réditu diêrum, et in corda credéntium; in órdine témporum, et in devotiône populôrum; in múnere grátiæ, et in ministério creatúræ: ut lux tua apériat aspéctum, et véritas intelléctum: ut lux tua illúminet, et véritas infórmet: ut lux tua discútiat ténebras, et véritas errôrem: ac per utriúsque rei efficiéntiam, nec intérior homo noster vacíllet lúbrico fluctuándi; nec extérior sórdeat contagiône peccáti; sed sint ópera in nos lucis, atque ópera veritâtis: Ut lux tua procûret in témpore, et véritas confirmet in múnere.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℟. Laus ejus in Ecclésia sanctôrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia Sanctôrum cantâmus; tibîque grátiam præconâmus: tríbue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini, etc.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. *Item in exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Dominico post Octâvam Epiphaniæ fol.* 94. *excépto, quòd dicántur Capítula, et Benedictio subsequéntes.*

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula. Vespertínis précibus te Dóminum deprecâmur perpétuum; ut mala facínora nostra omíttas, crímínibus parcas, flammam malæ concupiscéntiæ benígnus extínguas: et illum ignem Spíritûs tui Sancti, in nobis accéndas, quò tua possîmus mandâta servâre. Mortem éffuga, vitam dona, virtûtem insínua, et clemens vítia réseca: oratiónes súscipe, et miseratiónes concêde; 118 ut noctis hujus calíginem superêmus: et perveniéntes ad diem in lúmine ambulêmus, ne à via veritâtis errêmus. In te quæsumus piíssime Pater surgâmus, et tuo Sancto Spíritu animêmur; atque in Christo fílio tuo, ætérnis splendóribus fulgeâmus.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo, etc. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Ad Dóminum ascéndat oratiônum vestrârum fusa petítio. ℟. Amen. Quicquid ab eo póscitis, Clementíssimus Pastor adtríbuat. ℟. Amen. Regat mentes vestras consílio salutâris, et ánimas vestras in tentatiônem non patiâtur indúci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda dicâtur ut in Exeúnte de primo Domínico. post Octâvam Epiphaníæ; et similiter Orátio fol. 94.

IN QUINTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Ad Vésperum demorábitur fletus; *P.* Et ad Matutînum lætítia. ℣. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, et præcinxísti me lætítiâ. *P.* Et ad Matutînum lætítia.

Orátio. Sana nos, Dómine, dum clamâmus ad te: et ut fletus nostros vespertínos in gáudium vertas, matutîna lætítia nobis, te opitulánte, cítiùs occúrrat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas Dómini in confessiône: átria ejus in hymnis confessiônum. Allelúia. ℣. Laudâte nomen ejus, quóniâm suave est: in ætérnum misericórdia ejus, et usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedicam te Dómine Deus meus: *P.* Et laudâbo nomen tuum quia tu es, qui facis mirabília. ℣. Exaltâbo te Dómine Deus meus, et rex meus: et benedicam nomen tuum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Et laudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laudâbo.

Dominus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Bonitâtem, et disciplinam, et sciéntiam doce me, Deus: Allelúia. *P.* Quia mandátis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣ Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm

verbum tuum. *P.* Quia mandátis. ℣ Glória, et honor, etc. *P.* Quia mandátis.

Hymnus. Christe lux mundi. *Quære fol.* 110. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære fol.* 66.

Capítula. Deus omnípotens, qui sine exceptióne horæ alicújus, ac témporis spem nobis invocándi te, tríbuis: conveniéntes nunc nos ad vespertína solémnia, et ágéntes divíni munus Officii, propítiùs exaudíre dignêris, et præsta: ut hujus diéi acti, nullíus peccáminis rei, nullíus críminis teneâmur obnóxii, et síquid illud est, quod fragilitâtis nostræ error admísit, tuæ miseratiônis cleméntiâ tergâtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum, etc.

Benedíctio. Repleat vos Dóminus donis spirituálibus, et partícipes fáciat regni cœlórum. ℟. Amen. Carnem vestram mortíficet fine vitiórum, et ánimas vivíficet inchoatióne virtûtum. ℟. Amen. Atque ita vos plenitúdine grátiæ suæ locuplêtet, ut in vestris semper delectêtur córdibus habitâre. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Bonum mihi est Allelúia. *P.* Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem, et disciplínam et sciéntiam doce me: quia mandátis tuis crédidi. *P.* Lex oris tui. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Lex oris tui.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. *In eôdem fol. Commemorátiónes, ut suprà fol.* 94.

Ad Matutînum.

Hymnus. Æterne rerum Cónditor. *Requíre fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totîus Opíficem óperis laudándo, concélebrat cóndita magnitûdo, cujúsque poténtiam intelligíbilis creatûra mirâtur: tibi súpplices honórem defériinus, te cordis vócibus invocâmus; ut qui nos ad Matutînum Officium, gallo præconánte, exúscitas, plácita tibi nostri famulátûs vota efficias, ut tuo fulti præsídio, quod delinquéndo sordúimus ábluas; et júgitèr prece justificatiônis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum; et benedíctio. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele Dómine iniquitates meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Deum altíssimum: Deum conditôrem ómnium, qui benefêcit mihi. *Psalmus* LVI.

119 *Orátio.* Domine Deus, cui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiônis et salûtis abundántiam super pópulum tuum: dele misércors scelus contráctum; et fac nos esse líberos à reátu facínorum: Audi gémitus pœniténtium; et largíre indulgéntiæ fructum: et clamóribus pulsâtus fidélium, concêde síngulis remédium postulâtum. ℟. Amen.

Per misericordiam tuam Deus, etc.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam á nobis, et facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamâmus. et te Deum nostrum deprecâmur. *P.* Ut exáudias nos, et misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Ut exáudias nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut exáudias nos.

Orátio. Exaltâmus te Dómine, magnificántes nomen tuum; ut non avértas fáciem tuam à nobis; et ne contúrbes nos in ira tua; quia ad te Deum nostrum clamâmus, et te deprecâmur, ut nos exáudias, et ut nostrî misereâris: convérte cor nostrum ad te in bonitâte; ut laudêmus nomen tuum; et enarrêmus instántèr mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona. Ecce óculi Dómini super timéntes eum; et in eos, qui sperant in misericórdia ejus. *P.* Ut erípiat à morte ánimas eôrum. ℣. Anima autem nostra pátiens est Dómino, quóniam adjûtor, et protéctor noster. *P.* Ut erípiat. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Ut erípiat à morte.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillâtim corda hóminum fingis; speciáliùs ea sanctífices: et quia sunt óculi tui super eos, qui te métuunt; timôris tui da nobis plenitúdinem: ut agnitiônis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles salvâbit. *P.* Nec derelínquet omnes, qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: et de his ómnibus liberâbit eos Dóminus. *P.* Nec derelínquet. ℣. Glória. *P.* Nec derelínquet.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi; atque ut in te gáudeat ánima nostra propítiùs indúltor impérti: et qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande: et ad pacem tuam, quæ exúberat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine, omnis consciéntia nostra rea est ante te: *P.* Sed tu Deus potens es mundâre nos à peccátis nostris; quia delícta nostra à te non sunt abscóndita. ℣. Peccávimus cum Pátribus nostris, injustè égimus, iniquitátes fécimus. *P.* Sed tu Deus. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dóminus húmilem facit, et exáltat. Súscitat à terra inopem, et à stércore érigit páuperem: et sedêre facit eum cum poténtibus pópuli.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Quære fol.* 55. *Orátio.* Dómine Deus scientiârum. *Quære fol.* 117.

Ad Benedíctus. Antíphona. Mária et flúmina benedícite Dóminum: Benedícite fontes Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostrôrum. *Requîre fol.* 6. *In primo Domínico de Advéntu. Orátio.* Dómine Deus Patrum. *Quære fol.* 93.

Sono. Exitus matutíni et véspere delectáberis, Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Visitásti terram: multipliásti locupletâre eam, Deus. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis, Alleluia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (Cap. I).

℟. Deo grátias.

Fili, omnis sapiéntia à Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arênam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerâbit? Altitúdinem cœli, et latitúdinem terræ, et profúndum abyssi quis mensus est? Sapiéntiam Dei ómnia præcedéntem quis investigâvit? Prior ómnium creâta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingréssus illíus mandâta ætérna. Radix sapiéntiæ cui revelâta est et manifestâta est? Et multiplicatiônem ingréssûs illíus quis intelléxit? Unus est Altíssimus Creâtor omnípotens, Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum, et Dóminus Deus. Ipse creâvit illum Spíritu Sancto. ℟. Amen.

120 *Hymnus.* Splendor patérnæ, etc. *Quære fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* 66.

Capítula. Dies Domínicus, fratres charíssimi, à nobis piâ devotiône coléndus est : illúxit dies Resurrectiônis, et pacis : dies veræ lucis, et vitæ : in qua Christus credéntium vita resurréxit à mórtuis, úberes Deo grátias, laudésque referâmus; ut diem Domínicæ Resurrectiônis solémnitèr celebrántibus, pacem tranquíllam, lætítiam speciâlem nobis dignêtur offerre; ut à vigília matutína usque ad noctem, misericórdiæ suæ favôre protécti, Redemptôris nostri múnere gaudeâmus.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, etc. *Quære fol.* 10.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia. *Requíre fol.* 117. *Commemoratiónes ut suprá fol.* 94.

Item exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primo Domínico, ut suprà fol. 94, *excépto quod dicántur Capítula, et Benedíctio subsequéntes.*

Kyrie, eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Jam nos, Dómine, noctúrnæ calígini propinquátos, nihil vérius, nec elígere plus est mélius, nisi tibi omnípotens véniam pétere delictôrum, quem nostrum cognóscimus factôrem te, Dómine : adésto Dómine, in oratiónibus pópuli tui, et lárgitèr ómnium peccâta dimítte : non mémores, initio peccásse hóminem, cum tibi in divinitâte símilem nostrum cónspicis Redemptôrem : tu nosti quantum nobis insídiet inimîcus : quæsumus, ut nullum de nobis invéniat, quem lucrêtur, quibus tua glôriosa Trínitas adoránda assíduè in Cathólica Ecclésia prædicâtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, in quo est pietâtis imménsitas, omni vos benedictiône répleat, et propítius à malo defêndat. ℟. Amen. Omnibus peccátis vestris Dóminus cleménter ignóscat, et sibi vos in ætérnum placitúros efficiat. ℟. Amen. Atque ipsius sitis protectiône secúri, cujus estis grátiæ dignatiône redémpti. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

IN SEXTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ : et in lúmine tuo. *P.* Vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectiône alârum tuârum sperábunt. Inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ : et torrénte voluptâtis tuæ potum dabis eis. *P.* Vidébimus lumen.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendôrem : ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum; et caligántium animârum supérno lúmini restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Ténebræ non obscurabúntur à te. *P.* Et nox sicut dies illuminábitur : Allelúia. ℣. Imperfectum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur : dies formabúntur. Allelúia. *P.* Et nox sicut.

Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Antiphona. Benedícite Dóminum in ómnibus opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam. *P.* Et confitémini in voce laudis, et in cánticis labiórum. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Et confitémini. ℣. Glória, et honor. *P.* Et confitémini.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam : Allelúia. *P.* Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat nunc misericórdia tua ut consolêtur me, secúndùm elóquium tuum cum servo tuo. *P.* Quia lex. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia lex.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. *Requíre fol.* 113. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære fol.* 66.

Capítula. Defénsio nostra, Dómine, et illuminátio copiôsa, illúmina cordis nostri obscûra, quæ sordis fácinus, et crassum Chaos obnúbilat : illúmina arcâna péctoris, ut contemplâre possîmus cleméntiam Redemptôris : súscipe vota fidélium, et pœniténtiæ dona remédium : súscipe sacrifícium vespertínum cum officio laudis, et restítue **121** beneficium matutínum cum dono æternitâtis, ac presta : ut, qui te hîc Omnipoténtem crédimus, in Resurrectiône ómnium, bona tua copiósiùs hauriâmus.

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vobis omnípotens Dóminus, qui vos dignâtus est plasmâre de nihilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres vestros, qui solus est ómnium Dóminus et Redémptor. ℟. Amen. Atque ipsi Dómino nostro sit semper cura de vobis, in quo est plenitûdo vestræ salûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, vivífica me. *P.* Ut custódiam testimonia oris tui. Al-

lelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo. *P.* Ut custodiam. ℣. Glória, *P.* Ut.

Orátio. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. *Quære infrà. Commemoratiónes, ùt suprà fol.* 94.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Quære fol.* 3.

Orátio. Deus, qui omnem mundum compléxum ténebris, splendóris tui rádio illúminas, præsentémque diem Apparitiónis tuæ miráculo in úsibus nostris exúscitas : præsta æterne Deus, ut à nostris lápsibus resurgéntes, discússo infidelitátis sopóre, pervígili curâ in láudibus tuis toto excitémur affectu : ut exúti opéribus tenebrárum, sequámur te verum príncipem lucis, ut sicut noctúrnæ calíginis densitátem, cláritas diéi infúsa dispérgit, ita ægrótis medicínæ opus infúndas, ánxiis consolatiónem concédas; errántibus viam salútis osténdas; pœniténtibus donum indulgéntiæ tríbuas; quærentibúsque, mitis clarâ luce appáreas; ut, splendóre tuæ glóriæ in nobis refulgénte, cuncta tua Ecclésia spe, fide, et charitáte respléndeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus, et glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Mitte de cœlo, et líbera me Dómine : da in obpróbrium conculcántes me. *Psalmus* LVI.

Orátio. Suscéptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, et locupléta nos in tua misericórdia : lava íntima cordis nostri ab injustítia; et à peccáti inquinaméntis purífica : mitte de cœlo, et érue nos à conculcántis obpróbrio : ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altârium; et matutínum sacrifícium tibi offerâmus in témplo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, etc.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. In te speravérunt patres nostri Dómine : *P.* Speravérunt, et liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : in te speravérunt, et non sunt confúsi. *P.* Speravérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Speravérunt.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hiláriter nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te spèravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos heredítáriæ fac eórum spei succédere; et parilitâte horum, ætérnâ cum eis exultatióne gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequâtur nos. *P.* Omnibus diébus vitæ nostræ. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : et salutâre tuum da nobis. *P.* Omnibus diébus vitæ nostræ. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Omnibus diébus vitæ nostræ.

Orátio. Osténde nobis Dómine misericórdiam, têque pópulum præstolántem reple lætítiâ : quo et plebis tuæ iniquitâtem remíttas, et peccâta nostra ab ira mitigâtus, opérias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Revertâtur ímpius à via sua mala; et iníquus cesset delínquere. *P.* Et véniam ad vos in jocunditâte, dicit Dóminus. ℣. Nolíte sperâre in iniquitâte, et rapínas nolíte concupíscere : divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere. *P.* Et véniam ad vos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et véniam ad vos.

Orátio. Effundéntibus nobis corâm te corda in oratióne, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi et miserêre; tibíque nos servitúros subde; et súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre : fac nos iniquitâtis rapínâ **122** carêre; et divitiârum tuârum ornaménta conquírere : atque te concupíscere, te nosse, têque omni vitæ nostræ témpore Deum mereâmur habêre. *P.* Amen.

Per misericórdiam.

P. Dómine iníquè égimus : omnis ætas ream habet consciéntiam : peccávimus tibi Dómine. *P.* Convértere ad misericórdiam. ℣. Peccávimus : ímpiè géssimus, et recéssimus, et declinávimus à mandâtis tuis. *P.* Convértere. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur P.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Non inférnus confitébitur tibi Deus, nec mors laudâbit te. Vivens vivens confitébitur tibi; et notam fáciet misericórdiam tuam.

Cánticum Ezechiæ (*Esaiæ* XXXVIII).

Ego dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi residuum annórum meórum : * dixi : Non vidêbo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultrà, * et habitatórem quiêtis.

Generátio mea ablâta est à me, convolûta est, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut à texénte telam vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de manè usque ad vésperum finies me.

Sperâbam usque ad manè, * sicut leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De manè usque ad vésperum finies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamâbam, meditâbar ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélso.

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondêbit mihi, cum ipse fécerim?

Recogitâbo omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vivitur, et in tálibus est vita spíritûs mei, * corrípies me, et vivificâbis me.

Ecce in pace amaritûdo mea amaríssima : * tu autem eripuísti ánimam meam ut non perírem, et projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Quia non infernus confitébitur tibi, neque mors laudâbit te : * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritâtem tuam.

Vivens vivens confitébitur tibi, sicut et ego hódie : pater filiis notam fáciet veritâtem tuam.

Dómine salvos nos fac, et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

℣. Glória, et honor.

P. Non inférnus confitébitur tibi, nec mors *P.* Laudâbit te. Vivens vivens confitébitur tibi ; et notam fáciet misericórdiam tuam.

Orátio. Eripe Dómine ánimas nostras, ut non pereâmus in intéritu : nostrórum ómnium facínora peccatórum pone post tergum tuum ; ut non dejiciâmur pérditi in inférnum ; sed à te vivificáti, hîc fateâmur, et veritâtem tuam expectántes, psalmos nostros in domum tuam júgitèr decantémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël ; et omnes sacerdótes servi Dei, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. Deus misereâtur nobis, *P.* Benedícat nos, Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, *P.* Et benedícat.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* VI, VII).

℟. Deo grátias.

Fili, cogitâtum habe in præcéptis Dei, et in mandátis illíus máximè assíduus esto : et ipse dabit tibi cor ; concupiscéntia sapiéntiæ dábitur tibi. Noli fácere mala, et non te apprehéndent. Discéde ab iníquo, et deficient mala abs te. Non sémines mala in sulcis justítiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli quærere ab hómine ducâtum, neque à rege cáthedram honôris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est : et penes regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fieri judex, nisi váleas virtúte inrúmpere iniquitátes : ne fortè extiméscas fáciem poténtis, et pones seándalum in agilitâte tua. Non pecces in multitúdine civitâtis, neque mittas te in pópulo, neque díliges duplícia peccâta : nec enim immûnis eris in uno. Noli esse pusillánimis in ánima tua : exorâre, et fácere eleëmósynam ne despícias. Ne dicas : In multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, et offeránte me, Altíssimus suscípiet múnera mea. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ suæ : est enim qui humíliat et exáltat, circumspéctor Deus. ℟. Amen

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. **123** *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære fol.* 66.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies, jam fugátis ténebris, aurôra rubéscit in luce purísima : cœlum, et sol refúlgens, rádios suos infert mundo : cuncta próperant, cuncta festínant, optant Dóminum habêre propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt, páriter et defensórem.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia sanctórum cantâmus ; tibique gratiam præconâmus : tríbue nobis, laudes tuas prómere ; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinêre. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Commemoratiónes dicántur ut fol. 94.

Item in exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in exeúnte de primo Domínico fol. 94. *excéptis Capítula, et Benedictiône, quæ dicántur, ut subsequéntur.*

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Ad Vespertînum Dómine.

Benedictio. Concêdat nobis Dóminus. *fol.* 102.

IN SEPTIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Die mandâvit Dóminus. *Orátio.* Deus qui tuam. *Quære fol.* 110.

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus ; et ad matutînum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi : conscidísti saccum meum, et præcinxísti me lætítiâ, Allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Tuum Dómine regnum : tu es super omnes príncipes. *P.* In manu tua fortitûdo, et poténtia : in manu tua virtus, et impérium. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam : et salvi érimus. *P.* In manu tua. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In manu tua fortitûdo

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Fundásti terram, et pérmanet : Allelúia. *P.* Ordinatiône tuâ persevêrat dies : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in Cœlo. *P.* Ordinatiône. ℣. Glória. *P.* Ordinatiône.

Hymnus. Inventor rútilis. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* 66.

Capítula. Si quantam ab oríginis reâtu nostrórum pœnam merêmur cónsequi delictórum : olim humânum genus ad terram proclívum pervenísset ; nisi nos prétio sánguinis sui à tali vínculo resolútos, tibi Dómino reformásset : nunc vero, quid tibi populus tuus pro tantis beneficiis proclâmet in láudibus ? quália tibi dispônat exhibéri múnera, quæ ab illis minimè fúerint largîta ? Sed nunc Dómine, te expóscimus, ut hoc vespertînum, quod tibi lumen incéndit, sit óculis tuis accéptum, sit placidum, sit velut ille ignis inextinguíbilis, qui pópulum tuum in colúmna ignis nocte præcéssit in erémo : sit velut ille, qui Elîam rápuit ab hoc mundo, igneôque curru cœlitùs provéxit : quem Elisêus própriis cernéndo óculis aspéxit : et dum patrem relínquere nóluit, currus Israël, et auríga ejus, vividâ voce clamâvit : quem Móyses vidêre proméruit, et cum Dómino se locûtum, pópulo nunciâvit.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedíctio. Devotiónem vestram Dóminus dignánter inténdat, et remédia vobis opportúna restítuat. ℟. Amen. Tranquíllam vobis cónferat vitam, et bonis ómnibus abundáre vos fáciat. ℟. Amen. Talíque vos subsídio pietátis regat in sæculo, ut beatitúdinis mérito sustóllat in cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam Dómine? Allelúia. *P.* Totâ die meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, super mel ori meo! *P.* Totâ die. ℣. Glória, et honor. *P.* Totâ die.

Orátio. Clamántes ad te Dómine. *Require fol.* 124.

Commemoratiónes, ut in Vésperis de primo Domínico de Advéntu Dómini.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Dómine Deus, Pater omnípotens, inspirátor. *Quære fol.* 26.

Antíphona. Glória mea Deus meus, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antíphona. Tibi soli peccávi; miserêre mei Deus. *Psalmus* L.

124 *Antíphona.* Miserêre mei Deus, miserêre mei: quóniam in te confidit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Ad te Dómine clamórem nostræ vocis emíttimus; tibíque, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicâmus: et quia tu nosti subjectiónis nostræ infirmam virtútem, nos déxterâ tuâ corróbora: dele mala nocéntia; et ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confidit humána fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hæreditátem tuam: *P.* Et rege eam, et extólle usque in sæculum. ℣. Quia tu Dómine suavis, ac mitis es, et multùm miséricors invocántibus te. *P.* Et rege eam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et rege eam.

Orátio. Clamántes ad te Dómine, precâmur: ut in consolatióne nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas; salva plebem tuam, quam tu ipse creásti: et bénedic hereditátem tuam, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Da virtútem Dómine, pópulo tuo: *P.* Et bénedic in pace plebem tuam: ℣. Et rege eam, et extólle usque in sæculum. *P.* Et bénedic. ℣. Glória, et honor. *P.* Et bénedic.

Orátio. Da Dómine virtútem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala; plebémque tuam pacis coulatióne locupléta: ut pro abundántia quiétis, omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter et honórem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

A *Antíphona* 3. Esto nobis Dómine in Deum protectórem. *P.* Et in locum munítum, ut salvos nos fácias. ℣. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, quam abscondísti timéntibus te! et perfecísti sperántibus in te, in conspéctu filiórum hóminum. *P.* Et in locum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in locum munítum.

Orátio. Esto Dómine in Deum protectórem; ne íncolis obsidéntibus, nostrárum intégritas méntium feriátur: pro loco autem munito tuum habére mereámur auxílium: Nam te nobis obumbránte, nullâ virtúte valébit inrúmpere: nec recéssus tentatiónum penetrábit nostros, si tu intrà extráque adfúeris, et firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis. ℟. Amen.

B Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine virtútum, cum tranquillitâte júdicas peccatóres, et cum reveréntia córrigis errántes. *P.* Tu das peccánti locum pœniténtiæ: tu dona tempus, et moram, per quod possímus mundári á malítia. ℣. Et Dómine Deus virtútum, suávis, ac mitis es, pátiens, et cum misericórdia dispónis nos. *P.* Tu das peccánti. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterétur* ℟.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram. *P.* Justítiam díscite.

Cánticum. De nocte vígilat. *Require fol.* 64.

C *Orátio.* De nocte vigilántem ad te spíritum nostrum, luce Deus decórâ præceptórum tuórum illústra: et in tempestâte requiréntium vigil, ut lux adésto meridiána: Nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; nec injustítiæ amor nostra à te vestígia rétrahat: sed valeâmus justítiam díscere, te auctórem justítiæ proficiénti postulâmus aviditâte: ac dum visu pérpeti amplécti concupíscimus, tuæ quoquè sapiéntiæ ampléxibus perénnitèr hæreâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sacerdótes servi Dei excélsi, Dóminum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum D nostrórum. *Quære in primo Domínico de Advéntu Dómini fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus patrum. *fol.* 93.

Sono. Illúminans tu mirábilis. Allelúia. *P.* A móntibus ætérnis. Allelúia. ℣. Cogitátio hóminis confitébitur, Deus: et relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi. *P.* A móntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomónis
(*Cap.* XXXII, XXXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, sine consílio nihil fácias, et post factum non pœnitéberis. In viam ruinæ **125** non eas, et non offéndes in lápide: nec reddas te viæ laborió-

sæ, nec ponas ánimæ tuæ scándalum : et à viis tuis cave, et à domésticis tuis atténde. In omni ópere crede ex fide ánimæ tuæ : est enim conservátio mandatórum. Qui credit Deo, et ejus atténdit mandátis : et qui confidunt in illo, non minorabúntur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala, sed in tentatióne Deus illum consérvat, et liberat à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *fol.* 66.

Capitula. Quam magnificâta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti : ecce jam tetræ noctis siderео splendóre calígo respérgitur, et incipiéntis diéi áureum lúminis decus ingréditur; ecce jam noctis perácto cursu, lux de cándido cœli fastígio prómicat, et toto orbe terrárum, claritátis tuæ splendóre, et fulgóre corúscat : ecce jam post gallórum concéntum, pásserum gárrulæ voces divérso modulatiónis résonant cantu, divérsaque vólucrum géneра, remígio alárum aures ad astra petunt : unde largam tuæ pietátis, Pater omnípotens, indefésse péscimus cleméntiam, ut hunc diem nos sine peccáto transíre permíttas : ut sícuti ómnibus omnipoténtiæ tuæ claritátem dispénsas, ita parvæ scintíllæ tuæ divinitátis córdibus nostris fulgórem immíttas.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, etc. *Quære fol.* 2.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantáte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia sanctórum. *fol.* 117. *Commemoratiónes ut in fol.* 94.

Item exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur ut in exeúnte Vésperâ de primo Domínico post Epiphaníam fol. 94, *excéptis Capítula, et Benedictióne, quæ sequúntur.*

Capitula. Deus, qui illuminásti primùm ténebras, et fundásti ex instábili creatúra substántiam visíbilem : áspice nos vultu mitíssimo, et nostras preces pro sacrificio áccipe vespertíno, ut nullis in hac nocte terrórum vítiis capiámur; sed præsta nobis cor castum, et ánimum ab ómnibus crimínibus aliénum, ut nullum in nobis inimícus nocéndi invéniat locum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Osténde Dómine, misericórdiam tuam super hos fámulos tuos, et sancto Angelo tuo excubánte, custódi. ℟. Amen. Véniat in his Dómine, assídua lætítia, et gáudium sempitérnum. ℟. Amen. Persevéret in eis cœléste signáculum, quod in illis conférre dignátus es per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Cantábiles mihi erant. *Quære fol.* 94. *Orátio.* Clamántes ad te Dómine. *Quære fol.* 124.

IN OCTAVO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos. *Orátio.* Illúmina óculos nostros, Dómine. *Require fol.* 113.

Sono. Te decet hymnus Deus in Sion : et tibi reddétur votum. *P.* In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi Deus oratiónem nostram : ad te omnis caro véniet. *P.* In.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus sapiéntiâ fundávit terram, stabilívit cœlos prudéntiâ. *P.* Sapiéntiâ illius erupérunt abyssi, et nubes rore concréscunt. ℣. Fecit lunam in témpore : sol agnóvit occâsum suum. *P.* Sapiéntiâ illius. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Sapiéntiâ.

Dóminus sit semper vobíscum. — Et cum spíritu tuo.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos Dómine : *P.* Ut custódiam mandâta tua. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. A præcéptis tuis intelléxi : propterèa ódio hábui omnem viam iniquitátis. *P.* Ut custódiam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut custódiam.

Hymnus. Christe lux mundi. *Quære fol.* 110. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Quære fol.* 66.

Capitula. Illúmina nos, Dómine, requiescéntes in hac nocte; ut mánibus nostris coram te exhibeámus précibus crucem, ut non timeámus tentatórem ambulántem in ténebris, habéntes nobíscum revelatiónem géntium et glóriam plebis tuæ Israël : tunc enim recédit inimícus, si tu dignátus fúeris esse propítius : tunc à furóris sui gládio convertétur, si ad nos tua misericórdia revertátur. Noli nos Dómine abdicáre fáucibus lupórum, nec déntibus damnáre leónum; sed in congregatióne Sanctórum tuórum, tuas portas mereámur **126** intráre in confessióne spirituálium gandiórum.

Pater noster. Liberáti à malo.

Humiliáte vos benedictióni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedictio. Clementissimus Dóminus, in cujus manu est univérsa prospéritas, benedictiónis semper et pacis vobis tríbuat increméntum. ℟. Amen. In bonis áctibus sitis semper unánimes, átque partícipes; ut à mandátis Dómini nullátenus deviétis. ℟. Amen. Omnibus peccátis vestris Dominus cleménter ignóscat, et perdúcat vos propítius ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Voluntária oris mei cómproba Dómine : Allelúia. *P.* Et judícia tua doce me. Allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, et lumen sémitis meis. *P.* Et judícia. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et judícia.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. *Quære in sequénti Matutíno.*

Ad Matutínum.

Hymnus. Æterne rerum Cónditor. *Quære fol.* 3.

Orátio. Post gallórum canórum concéntus, noctísque quiétem exclúsam, tibi, Dómine, matúra nox párturit diem, et galli concrepántibus alis, ore præcónio matutínum júbilant hymnum : tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt : tuo jussu discússis téne-

bris, sol rádios infert mundo : tua sunt ista mirácula omnípotens Pater : nos tantúmmodò vota portâmus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrificia matutína : ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatióne mereâmur absólvi. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 1. Dómini est salus : et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Antíphona. Incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. *Psalmus* L.

Antíphona. In umbra alárum tuárum sperámus Deus, dum transit iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Verbum ante sæcula ineffabíliter. *Quære fol.* 33.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine. *P.* Et dimítte peccâta servis tuis, et pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine, suâvis, ac mitis es ; et multum misércors invocántibus te. *P.* Et dimítte peccâta. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dimítte peccâta servis tuis.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus ; quem in cœléstibus habitâre, et terræ máchinam virtúte continêre fatêmur : Miserêre ígitur nostrî Dómine, miserêre ; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias ; et à delícti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtútis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias. *P.* Ut auxiliêris nobis festína. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedúcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim appáre. *P.* Ut auxiliêris. ℣. Glória, et. *P.* Ut auxiliêris.

Orátio. Qui regis Israël, inténde per misericórdiam tuam Dómine : qui dedúcis velut ovem Joseph, pastóris gubernácula, et protectóris impénde remédia : convérte nos ; et osténde fáciem tuam, et salvi érimus ; dum excélsus humília réspicis, et oántium preces propitiátus exáudis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 3. Dómine Deus noster. *P.* Exáudi nos : propítius esto, et salva nos. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine : quia páuperes facti sumus nimis. *P.* Exáudi nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Exáudi.

Orátio. Propítius esto peccátis nostris Dómine ; et propter honórem nóminis tui perféctâ nos récrea libertâte : ne, dum nostro peccatórum elógio adtérimur, in obpróbrio géntium redigâmur. Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ, causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditórum intrécat ; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta præcédat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Deus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris : Quis enim dicet tibi : Quid fecísti ? Aut quis stabit contra judícium tuum ? Non est enim álius Deus præter te. *P.* Cui est cura de ómnibus. ℣. Miserêre, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, et dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. *P.* Cui est cura. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Aliud Responsórium. Dóminus omnípotens audívit vocem Publicáni, et peccatóris. *P.* Verus Deus misércors indulgéntiam tríbuit **127** fidéli confiténti. ℣. Publicânus stans à longè, et non audébat óculos suos levâre ad cœlos : sed percutiébat pectus suum, dicens : Propítius esto mihi peccatóri. *P.* Verus Deus. ℣. Glória, et honor, etc. *Reiterêtur Responsórium.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lux præcépta tua sunt, Dómine, super terram. Justítiam díscite habitatóres terræ.

Cánticum. De nocte vígilat. *Quære fol.* 64.

Orátio. De nocte vigilántem. *Quære fol.* 124.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctus es Deus, et benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus : sit nomen sanctum ipsíus benedíctum in ómnia sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *Quære fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus, qui super Chérubim. *Quære fol.* 111.

Sono. Allelúia. Auditam fac mihi manè poténtiam tuam, Dómine : quia in te confído. *P.* Osténde mihi. Allelúia. ℣. Allelúia. Memor fui diérum antiquórum tuórum, Dómine, et in opus mánuum tuárum meditâbor. *P.* Osténde mihi.

Laúda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis (*Cap.* XXXIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui timet Dóminum, nihil trepidâbit : quóniam ipse est spes ejus. Timénti Dóminum beâta est ánima. Ad quem respíciet, quæ est fortitúdo ejus ? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, et precátio offensiónis, et adjutórium casûs, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitâtem, et vitam, et benedictiónem. Immolántis ex iníquo oblátio maculâta, et non sunt beneplácitæ subsannatiónes injustórum. Dóminus solus sustinéntibus es in via veritâtis, et justítia. Dona iniquórum non probat Altíssimus, nec oblatiónes iniquórum : nec in multitúdine sacrificiórum propitiátur peccátis. Qui offert sacrificium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat fílium in conspéctu patris sui. Qui aufert in sudóre panem, quasi qui occídit próximum suum. Qui effándit sánguinem, et qui fraudem facit mercenáriis, fratres sunt. Unus ædíficans, álius déstruens : quid prodest illis nisi labor ? Unus orans, et álius maledícens : cujus vocem exáudiet Deus ? Qui baptizâtur à mórtuo, et íterùm tangit illum, quid próficit lavátio illíus ? sic qui jejúnat in peccátis suis ; et íterùm éadem fáciens, quid prosit, humiliándo se ? oratiónem illíus quis exáudiet ? (*Cap.* XXXV.) Qui consérvat legem, multíplicat oratiónem. Sacrificium salutâre est atténdere mandátis, et discédere ab omni iniquitâte. Et depre

cátio pro peccátis, discédere ab injustítia. Non appa- A rébis vácuus ante conspéctum Dómini. Hæc enim propter mandâtum Dómini figunt. Oblátio justi impínguat altâre, et odor suavitâtis est in conspéctu Altíssimi. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *Quære fol.* 57.

Capítula. In matutínis tempóribus invocâtus, adésto Lúcifer verus; et qui cœlos tuos in splendore respérgis, pectora nostra, et corda lætífica : ut fidei illuminatiône animáti, te semper ducem, et princi-pem lúminis adorémus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum : Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia. B

Orátio. Tibi Dómine. *fol.* 117. *Commemoratiónes ùt suprà fol.* 94.

Item exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in primo Exeúnte de primo Domínico post Octâvam Epiphaníæ fol. 94, *excéptis Epístola, et Benedictióne, quæ sequúntur.*

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Deus cujus nunquam fulgor extíngnitur, nunquam cláritas terminâtur, quæsumus te, ut dum dies quotidiána, noctis successióne finitur, tuum lumen sénsibus nostris semper oriâtur, et intérior homo noster visitatiônis tuæ fulgóre vegetétur : ut nullis peccatórum ténebris obruâmur.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Benedíctio. Preces vestras Dóminus, cui supplicâtis, exáudiat, et ómnia vobis piácula, sólitâ miseratióne dimíttat. ℟. Amen. Benedictiónis suæ super vos Dóminus dona transmíttat, et misericordiárum largítor imbres **128** benígnus infúndat. ℟. Amen. Ipsi in hac vita locum per bona ópera vestris in córdibus præparétis : ut justificáti in ætérnum cum Christo regnétis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

IN DOMINICO ANTE DIEM CINERUM.

Sábbato ad Vésperos.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite.

Dóminus sit. ℟. Et.

Sono. Intrâte portas Dómini in confessióne, átria ejus. *P.* In Hymnis confessiónum. Allelúia. ℣. Laudâte nomen ejus : quóniam suâve est, in ætérnum misericórdia ejus, et usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia. *P.* In.

Dóminus sit. Et cum.

Antíphona. Ecce clamat custos : Venit manè. *P.* Et nox. Quæritis, quærite : convertímini : venite. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Et nox. ℣. Glória. *P.* Et nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fúeris Deus iniquitátes nostras antíquas, Allelúia, allelúia, citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *P.* Iniquitátes. ℣. Glória, et honor. *P.* Iniquitátes.

Hymnus. Invéntor rútilis. *Quære fol.* 92. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* 66. *Capítula.* Defénsio nostra, et *Benedíctio.* Benedícat vobis. *Lauda.* Secúndùm misericórdiam. *fol.* 121.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Orátio.* Ætérnum te, *fol.* 3.

Antíphona. Salus tua Dómine : super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele, Domine, iniquitátes meas, et miserére mei. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamo ad Deum altíssimum; ad Dóminum qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Antíphona 1. Convérte nos Deus salutâris noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum irascâris nobis? ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætâbitur in te. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne in.

Orátio. Convérte nos Deus salutâris noster; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutâre tuum custódiâ salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam fructu fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Miserâtor, et miséricors Dóminus: C longánimis et multum miséricors. *P.* Non in finem irascétur : neque in ætérnùm indignábitur. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. *P.* Non in finem irascétur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Non in finem.

Orátio. Miserâtor Dómine, et miséricors non irascâris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu iniquitâtem omnem à nobis elónga, et juxtà altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Miserére, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, *P.* Et dissímulas peccâta hóminum D propter pœniténtiam. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et dissímulas. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dissímulas.

Orátio. Deus, miseric rdiárum Dómine, cujus potestâtis hoc est velle, quod proficere : largam in nobis tuam bonitâtem osténde, et ab altitúdine viæ péssimæ, nostra vestígia ámove : et artus sanos per sémitas ad te venire concéde. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

℟. In te confidunt omnes ánimæ dicéntes : Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locûtus est dicens : Gaudébo super unum pœniténtem, *P.* Quàm super nonagínta novem justos non indigéntes pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte, *P.*

Quàm super nonaginta. ℣. Glória, et honor. *Reitetêtur* ℟.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine propter peccatóres miséricors vocâtus es : si enim nostrî misértus fúeris, misércors vocáberis.

Cánticum Esdræ (Lib. IV, cap. VIII).

Dómine, qui hábitas in ætérnum, * cujus óculi eláti et superióra in áëra :

Cujus est thronus inæstimábilis, * et glória incomprehensíbilis :

Cui adstat omnis exércitus Angelórum cum tremóre, * quorum observátio in vento et igni converéntur.

Cujus verbum firmum, et dicta perseverántia. * **129** Cujus dispositio fortis, et jússio terríbilis :

Cujus aspéctus aréfacit abyssos, * et indignátio tabéscit montes, et véritas testificâtur :

Exáudi Dómine oratiônem servi tui, * áuribus pércipe precem figménti tui.

Inténde in verba mea, dum enim vivo, lóquar : * et dum sápio, respondêbo :

Nec respícias Dómine pópuli tui delícta : * ipsi qui tibi sérviunt in veritâte.

Neque atténdas ímpiè agéntium stúdia, * sed qui tua testaménta cum dolóribus custodiérunt.

Neque cógites pérdere qui in conspéctu tuo malè conversáti sunt, * sed meménto qui ex voluntâte nomen tuum cum timôre cognovérunt.

Neque volúeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt : * sed respícias super eos, qui legem splénidiè docuérunt.

Neque indignêris eis qui béstiis pejus sunt judícáti : * sed díligas eos qui semper in tua glória confidérunt.

Quóniam nos, et patres nostri tálibus móribus égimus : * tu autem propter nos peccatóres misércors vocâtus es.

Si enim desideráveris, ut nostrî misereâris, * tunc misércors vocáberis :

Nobis enim non habéntibus ópera justítiæ. Justis autem, quibus sunt ópera multa repósita, * apud te Dómine ex própriis opéribus percípient mercêdem suam.

Quid est nomo, ut ei indignêris : * aut genus corruptíbile, ut ita exacerbêris de ipso.

In veritâte enim, nemo de génitis est, qui non impiè gessit ; * aut de confiténtibus, qui tibi non delíquit.

In hoc enim annuntiábitur bónitas tua, et justítia tua Dómine, * cum misértus fúeris his qui non habent substántiam óperum bonôrum.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël ; et omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. *Quære fol.* 6.

Sono. Deus misereâtur nobis, et benedîcat nos : Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos. *P.* Et benedîcat nos. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sústinent misericórdiam ejus : et non deflectâtis ab illo ne cadâtis. Qui timêtis Dóminum, crédite illum : et non evacuábitur merces vestra. Qui timêtis Dóminum, sperâte in illum, et in oblectatiône véniet vobis misericórdia. Qui timêtis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra. Respícite fílii natiónum hóminum : et scitôte, quis speràvit in Dómino, et confûsus est : permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est ? et quis invocâvit eum, et despéxit illum ? Quóniam pius et misércors Deus, et dimíttit in témpore tribulatiônis peccâta : ômnibus exquiréntibus se in veritâte. Væ dúplici corde, et lábiis scelerátis, et peccatóri terram ingrediénti duâbus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo : ídeo non protegúntur ab eo. Væ, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciêtis, cum aspícere cœperit Dóminus ? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus : et qui díligunt illum, conservábunt viam illîus. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi : et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsîus. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illîus sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* 66. *Capítula.* Deus auctor lúminis. *Quære f.* 115.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris. *P.* Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona ? *P.* Et in cubílibus. ℣. Glória. *P.* Et in.

Orátio. Tibi, Dómine, in. *Quære fol.* 117. *Commemoratiónes, ùt suprà fol.* 94.

FERIA QUARTA. IN CAPITE JEJUNII.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine plúrima malignántium multitûdo ábneget, salûtem nostram esse in te Dómino Deo nostro : nobis tamen **130** ob hoc robur spei multùm augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es : Obstruâtur ítaque os loquéntium iníqua ; cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Veníte adoremus, et prosternâmus ante Deum : et plorêmus coràm Dómino, qui fecit nos. ℣. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône, et in psalmis jubilêmus ei. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes fáciem tuam, Dómine, in

confessiône, et in psalmis tibi débita modulatiône jubilántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno et gémitu deprecántes : ut quia tu fecísti nos, et tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor solícitus atténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 2. Miséricors, et miserátor, et justus Dóminus. ℣. Benígnus vir, qui miserétur. *Psalmus* CII.

Orátio. Miséricors Dómine et juste, fac nos semper esse misericórdes; et commoditáti altérnæ tota adésse facilitâte : nec ab audítu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus semper. *Psalmus* CIV.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tribue fortitúdinem; et quæréndi te jugitèr infúnde sanctum amôrem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciôsam mundi non áppetant voluptâtem : eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Propitiâre, Dómine, pópulo tuo, quia peccâvit tibi; et omnes iniquitátes eôrum ne memíneris; sed fac cum eis misericórdiam. *P.* Et exáudi illos, pro quibus invocavérunt te Dómine. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm, et delectâre super servos tuos. *P.* Et exáudi illos. ℣. Glória, et. *Reiterêtur* ℟.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum; nostræque confessióni clementèr tuum adpône audîtum : Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis cor pœnitens tríbuis ad confessiônem glóriæ tuæ. Sed quia Publicânus à longè stans et percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; similitèr et nos peccatóres exáudi : ut sicut illi méritos petitiônis suæ fructus donásti; ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndere peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines pópulum tuum, Dómine; et hereditâtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine, rex deórum cœlórum. *Quære fol.* 103.

Matutinárium. Antíphona. Deus misereâtur nostrî, et benedícat nobis : *P.* Illúminet vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terra viam tuam : in ómnibus géntibus salutâre tuum. *P.* Illúminet. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Illúminet.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CL.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

Deus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris. Quis enim dicet tibi : Quid fecísti? aut quis stabit contra judícium tuum? aut quis in conspéctu tuo véniet vindex iniquôrum hóminum? aut quis tibi imputâbit, si natiónes periérunt, quas fecísti? Nec enim álius est Deus quàm tu, cui cura est de ómnibus, ut osténdas quóniam non injústè judicásti. Neque rex neque tyránnus in conspéctu tuo inquírent de his quos perdidísti. Cum sis ergo justus, justè ómnia dispônis : ipsum quoque puníri qui debet, condémnas, et éxterum æstimas à tua virtâte. Virtus enim tua justítiæ inítium est : ob hoc quod noster Dóminus es, ómnibus te párcere facis. Virtûtem enim osténdis, qui non credíderis esse in virtûte consummâtus; sed hos, qui sciunt, audáciam tradûcis. Tu autem Dominâtor Dómine virtûtis, **131** cum tranquillitâte júdicas peccatóres, et cum magna reveréntia dispônis nos : subest enim tibi, cum velles, posse. Docuísti enim pópulum tuum per tália ópera, quóniam opórtet justum esse humânum, et bonâ spe fecísti filios tuos : quóniam das locum in peccâtis pœniténtiæ. Si enim inimícos servórum tuôrum, et débitos morti, cum tanta cruciásti attentiône, et liberásti dans tempus, et locum, per quem possunt mundári à malítia; cum quanta diligéntia judicásti filios tuos, quorum paréntibus juraménta et conventiônem suârum dedísti promissiônum? Cum ergo nobis disciplînam das, inimícos nostros multipliciter flagéllas, ut bonitâtem tuam cogitêmus, judicántes : et cùm de nobis judicâtur, sperêmus misericórdiam. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus, etc. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære fol.* 69.

Capítula. Erubéscimus, Dómine, te patrem vócibus appellâre, qui filiôrum amíssimus dignitâtem : sed quia patérno afféctu nos salvas, cum de própriis delíctis nos júdicas; ádeò, et si indígni filii, patérnæ tamen precem fúndimus pietáti, peténtes, ut in hoc nostræ afflictiônis témpore, nostrum júbeas peccâtum dimíttere : quo, et si méritis nequîmus, saltim afféctu cordis, te patrem invocêmus, atque dicâmus :

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, etc. *Quære fol.* 10.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia. *P.* Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, sperâte in Dómino. Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona? *P.* Et in.

Benedictio. Omnípotens Deus, qui ob indíctum hoc

jejúnium nostra pándimus crímina, ab omni nos delícto inmúnes efficiat. ℟. Amen. Suscípiens vestræ abstinéntiæ precem nunquàm vos patiâtur à suo dívidi córpore. ℟. Amen. Ut sicut admonítio ejus vos prævênit, quâ divínæ animadversiônis evásistis senténtiam : ita miserátio subsequâtur, quâ perducámini ad corônam. ℟. Amen.

Per.

Commemoratiónes dicántur ùt in fol. 94.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XIX, XX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Vocâvit Dóminus Móysem de monte, et ait : Hæc dices dómui Jacob, et adnuntiâbis fíliis Israël : Vos ipsi audístis, quæ fécerim Ægyptiis, quómodò portáverim vos super alas aquilárum, et assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, et custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis : meus est enim orbis terræ. Et vos éritis mihi régnum sacerdotâle, et gens sancta : hæc sunt verba quæ loquêris ad fílios Israël. Venit Móyses : et vocâvit majóres natu pópuli, et pósuit omnes hos sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque univérsus pópulus simùl : Cuncta quæ locútus est Dóminus, faciêmus. Cumque retulísset Móyses verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus : Jam nunc véniam ad te in calíginem nubis, ut áudiat me pópulus loquéntem, et credat tibi in perpétuum. Nuntiâvit ergo Móyses verba pópuli ad Dóminum. Qui dixit ei : Vade ad pópulum, et sanctífica illos hódiè, et cràs lavent vestiménta sua, et sint paráti in diem tértium : die autem tértio descéndet Dóminus coràm omni plebe super montem Sínaï. Constituésque términum pópuli per circúitum, dicens : Cavête ne ascendâtis in montem, nec tangâtis fines illíus : omnis qui tetígerit montem, morte moriétur. Manus non tanget eum, sed lapídibus opprimétur via, ut confodiâtur jáculis : sive juméntum fúerit, sive homo, non vivet : cùmque cœperit clángere búccina, tunc ascéndunt in montem. Descendítque Móyses de monte ad pópulum, et sanctificâvit eum. Qui cum lavássent vestiménta sua, ait ad eos : Estôte paráti in diem tértium, nec appropinquêtis uxóribus vestris. Jam advénerat dies tértius, et manè inclarúerat : et cœpérunt audíri tonítrua, ac micâre fúlgura, et nubes densíssima operîre montem, clangórque búccinæ vehemêntiùs perstrepébat : timuítque pópulus qui erat in castris. Cùmque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrórum, stetérunt ad radîcem montis. Totus autem mons Sinaï fumâbat : eò quòd descendísset Dóminus super eum in igne, et ascéndit fumus ex eo quasi de fornâce : erátque mons terríbilis. Et sónitus búccinæ paulâtim crescébat in majus, et prolíxiùs tendebâtur : Móyses loquebâtur, et Dóminus respondébat ei. Descendítque Dóminus super montem Sínaï in ipso montis vértice, **132** et vocâvit Móysen in cacúmen ejus. Quo cùm ascendísset, dixit ad eum : Descénde, et contestâre pópulum : ne fortè velint transcéndere términos ad vidéndum Dóminum, et péreat ex eis plúrima multitúdo. Sacerdótes quoque qui accédunt ad Dóminum, sanctificéntur, ne percútiat eos. Dixítque Móyses ad Dóminum : Non póterit vulgus ascéndere in montem Sínaï : tu enim testificâtus jurásti, dicens : Pone términos circa montem, et sanctifica illum. Cui ait Dóminus : Vade, descénde : ascendénsque tu étiam, et Aaron tecum : Sacerdótes quoque, et pópulus ne tránseant términos, nec ascéndant ad Dóminum, ne fortè interficiat illos. Descéndit Móyses ad pópulum, et ómnia narrâvit eis. Locutúsque est Dóminus cunctos sermónes hos : Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo servitûtis. Non habêbis deos aliénos coram me. Non fácies tibi scúlptile, neque omnem similitúdinem quæ est in cœlo désupèr, et quæ in terra deórsum, nec eôrum quæ sunt in aquis sub terra. Non adorâbis ea, neque coles : ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitâtem patrum in filios, in tértiam et quartam generatiônem eôrum qui odérunt me : et fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, et custódiunt præcépta mea. Non assúmas nomen Dómini Dei tui in vanum : nec enim habêbit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà. Honóra patrem tuum et matrem tuam, ut sis longævus super terram, quóniam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non fácies furtum. Non loquêris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui : nec desiderâbis uxórem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illíus sunt. Cunctus autem pópulus audiébat voces, et lámpadas, et sónitum búccinæ, montémque fumántem : et pertérriti ac pavore concússi, stetérunt procùl, dicéntes Móysi : Lóquere tu nobis, et audiâmus : non loquâtur nobis Dóminus, ne fortè moriâmur. Et ait Móyses ad pópulum Nolíte timére : ut enim probâret vos venit Deus, et ut terror illíus esset in vobis, et non peccarêtis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. (*Cap.* LVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, et annúntia pópulo meo scélera eôrum, et dómui Jodá peccâta eôrum. Me enim de die in diem quærunt, et scire vias meas volunt : quasi gens, quæ justítiam fécerit, et judícium Dei sui non derelínquerit : rogant me judícia justítiæ : appropinquâre Deo volunt. Quarè jejunávimus, et non aspexísti : humiliávimus ánimas nostras, et nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenîtur volúptas, et omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites, et contentiónes jejunâtis, et percútitis pugno impiè. Nolíte jejunâre sicut usque ad hanc diem, ut audiâtur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium quod elégi, per diem afflígere hóminem ánimam suam? numquid contorquêre quasi círculum caput suum, et saccum et cinerem stérnere? numquid istud

vocâbis jejúnium, et diem acceptábilem Dómino? Nonnè hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiónes impietâtis, solve fasciculos deprimén-tes; dimítte eos, qui confrácti sunt, liberos, et omne onus disrúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egénos vagósque induc in domum tuam : cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, et sánitas tua cítiùs oriétur, et antelbit fáciem tuam justítia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocâbis, et Dóminus exáudiet : clamâbis, et dices : Ecce adsum : si abstuleris de médio tui catênam, et desieris dígi-tum exténdere, et loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflictam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit tibi Dóminus semper, et implêbit splendóribus ánimam tuam, et ossa vestra liberâbit, et eris quasi hortus inríguus, et sicut fons aquârum, cui non deficiunt aquæ ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Fratres : Sicut accepístis Christum Jesum, in ipso ambulâte, radicáti, et superædificáti in ipso, et confirmáti fide, sicut et didicístis, abundántes in gratiârum actióne. Vidê e ne quis vos decípiat per philosóphiam, et inânem fallâciam, secúndùm traditiônem hóminum, secúndùm eleménta mundi, et non secúndùm Christum : quia in ipso hábitat omnis plenitûdo divinitâtis corporáliter. Et estis in illo repléti, qui est caput omnis principâtus et potestâtis : in quo et **133** circumcísi estis circumcisióne non manu factâ in expoliatiônem córporis carnis, in circumcisiônem Christi : et sepúlti ei in haptísmo, in quo et resurrexístis per fidem operatiônis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Et qui cum mórtui essêtis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit vos cum illo, donans vobis ómnia delícta. ℟. Amen.

Antíphona 1. Servite Dómino in timôre : et exaltâte ei cum tremôre. Apprehéndite disciplînam, nequándò irascâtur Dóminus, et pereâtis de via justa. ℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia. *Psalmus* II.

Orátio. Disciplîna tua, Dómine, nos tibi et sancto timóri conjúngat, et ad exultatiônem tuam timôre nos áttrahat : ac ne à via justa recedâmus, nos cóntine : et ut in te fidere possîmus, beátos esse concêde. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antíphona 2. In tribulatiône nostra Deus, dilatásti nos. Miserêre nobis, et exáudi oratiônem nostram. ℣. Cum invocârem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ : in tribulatiône mea dilatásti mihi. Miserêre mei, et exáudi oratiônem meam. *Psalmus* IV.

Orátio. Dum te, omnípotens Deus, nostræ delinquéntiæ reddunt advérsum, tuâ inspiratiône, quæsumus, nostra te invocátio propítium, et conféssio fáciat esse placâtum : ut, te miseránte, nec tribulátio sæculâris nostram mentem dejíciat, nec persuásio nocîva possídeat, nec infidélitas tenebrósa conclûdat : sed vultûs tui super nos signáto lúmine fulgeâmus ; sempérque in eôdem splendôre stabilitâte veræ fidei gradiâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Convértere Domine, et éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furôre tuo corrípias me. *Psalmus* VI.

℟. Exúrge Dómine miserêre nobis, quia venit tempus miseréndi. Timébunt Gentes nomen tuum, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Réspice in oratiónes páuperum : et ne spernas preces eôrum. ℣. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu : omnes dies nostri defecérunt : et nos in ira tua defécimus. Dómine refúgium esto nobis à diébus malis. *P.* Réspice in oratiónes páuperum. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Réspice in oratiónes páuperum.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius, qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Cuncti de gemítibus exorántes póscimus ; cunctîque simúl deprecántes quæsumus. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Tua jam cleméntia mala nostra súperet : tuo jam seréno vultu in nos réspice. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Remissiônem ómnium peccatórum, quæsumus : indúlge clemens mala, quæ commísimus. *P.* Placâre, et miserêre.

Capítula. Miserêre nobis, Dómine, miserêre ; ne nobis peccatôrum infirmitas áfferat mortem : Sana nos Dómine, ut ánima turbâta per culpam, sit tranquílla per grátiam : infúnde medicînam ægrótis, véniam præstándo delíctis. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam. Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* 18).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris : et non erit vobis in ruínam iníquitas. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti estis, et fácite vobis cor novum, et spíritum rectum : et quarè moriémini domus Israël? Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, revertímini, et vivête. (*Cap.* XX.) Et factus est sermo Domini ad me, dicens : Fili hóminis lóquere senióribus Israël, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus : Numquid ad interrogándum me vos venístis? vivo ego, dicit Dóminus, quia non respondêbo vobis. Si júdicas eos, si júdicas fili hóminis, abominatiónes patrum eôrum osténde eis. In justítia mea ambulâte, et judícia mea custodîte, et fácite ea : ut sit signum inter me, et vos, et sciâtur, quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudîvit Dóminus : præparatiônem cordis eôrum exáudiet auris tua. Judicâre pupíllo et húmili, *P.* Ut non appônat

ultrá magnificâre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine Deus meus, et exaltétur manus tua : ne oblivíscâris páuperem in finem. *P.* Ut non appônat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut non appônat ultra. *Psalmus* IX.

134 *Orátio.* Desidérium tuórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut et donórum cœléstium nobis cópiam tríbuas; et tu amórem prætereúntium rerum à nobis avértas : Auris quoque tua nostram ita oratiónem inténdat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiâris; et pro humiliatióne præséntium gáudia retribuas ætérnórum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antíphona 2. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum. *P.* Nunc exúrgam dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinátum terræ, purgátum séptuplùm. *P.* Nunc exúrgam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Nunc exúrgam. *Psalmus* XI.

Orátio. Deus, qui supérbis resístis, et línguam magníloquam labíaque dolósa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probátum sunt examinâta, percípere : ut omni arrogántiæ tumóre dejécto, expositóque conditiónis nostræ contágio, genímine dignitátis splendórem, sanctitáte índitum, in nostra conditióne suscipiámus; ítaque per te renovâtum per ómnia retineámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Usquequò Dómine oblivíscêris nos in finem? quóusquè avértis fáciem tuam à nobis? *P.* Réspice, et exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiù ponam consília in ánima mea, dolorem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? *P.* Réspice, et exáudi nos. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Réspice. *Psalmus* XII.

℟. Gémitus pópuli tui, Deus Dómine, exáudi, et angústias quas pátimur, vide. *P.* Et velóciter miserêre. ℣. Tu Dómine pater noster, redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare errâre fecísti nos de viis tuis : indurásti cor nostrum ne timerémus te? convértere, Dómine, super servos tuos, tribus hereditátis tuæ. *P.* Et velócitèr. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterétur* ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi. *P.* Et miserâtus, dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli, et terræ, peccátum nostrum dimítte. *P.* Et miserátus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta : effúnde plúviam largam. *P.* Et miserâtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatémur; et præsta, quæ postulámus. *P.* Et miserâtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus Christe; ac preces ómnium munda. *P.* Et miserâtus.

Capitula. Réspice, et exáudi nos, *fol.* 99.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam in Dómino. *fol.* 95.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus. Locútus est Dóminus ad Móysen dicens : Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat ad locum A quem præparávi tibi. Obsérva eum, et audi vocem ejus; nec contemnéndum eum putes : quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus, et introdúcet ad Amorrhæum, et Cethæum, et Pherezæum, Chananæúmque, et Jebusæum, quos ego contrívero. Non adorâbis deos eórum, nec coles eos : non fácies ópera eórum, sed déstrues eos, et confrínges státuas eórum. Servietísque Dómino Deo vestro, ut benedícat pánibus tuis et aquis, et áuferam infirmitátem de médio tui. Non erit infœcúnda, nec stérilis terra tua: númerum diérum tuórum implébo. Terrórem meum mittam in præcúrsum tuum, et occídam omnem pópulum, ad quem ingredíeris : cunctorúmque inimicórum tuórum terga vertam, ántequàm intróëas. Non ejíciam eos à fácie tua anno uno : ne terra in solitúdine redigátur, et crescant contra te béstiæ. Paulátim expéllam eos de conspéctu tuo, donec augeâris, et possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremiæ prophétæ (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Desérta erit omnis terra, sed tamen consummatiónem non fáciam. Lugébit terra, et mœrébunt cœli désuper : eò quòd locútus sum, cogitávi, et non pœnítuit me, nec avérsus sum ab eo. A voce équitis et mitténtis sagíttam, fugit omnis cívitas : ingréssa sunt árdua, et ascendérunt rupes : univérsæ urbes derelíctæ sunt, et non hábitat in eis homo. Tu autem vastáta quid facies? cum vestíeris te cóccino, cum ornáta fúeris ánnulo áureo, et pínxeris stíbio óculos tuos, frustrà componéris : contempsérunt te amatóres tui, ánimam tuam quærunt. Vocem enim quasi parturiéntis audívi, **135** angústias ut puérperæ : vox fíliæ Sion inter moriéntis, expandentísque manus suas : væ mihi, quia defécit ánima mea propter interféctos (*Cap.* V). Circúite vias Hierúsalem, et aspícite, et considerâte, et quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, et quæréntem fidem : et propítius ero ei. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres, cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc et vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam, et avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quod venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus et vos ambulástis aliquándo, cum viverêtis in illis. Nunc autem depónite et vos ómnia, iram, indignatiónem, malítiam, blasphémiam, turpem sermónem de ore nolíte emíttere. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, et induéntes novum, eum, qui renovátur in agnitiónem, secúndùm imáginem ejus, qui creávit eum : ubi

non est Gentîlis et Judæus, másculus et fémina, circumcísio et præpútium, Bárbarus et Scytha, servus et liber. ℟. Amen.

Antíphona 1. Delícta nostra, Dómine, tu solus intélligis : á peccátis nostris munda nos. *P.* Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Et ab aliénis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ab aliénis. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos. *Quære fol.* LXVIII.

Antíphona 2. Mitte nobis auxílium de sancto : *P.* Et de Sion tuêre nos, Dómine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiônis : prótegat te nomen Dei Jacob. *P.* Et de Sion. ℣. Glória, et honor. *P.* Et de Sion. *Psalmus.* XIX.

Orátio. Imple Dómine petitiónes nostras ; ac mitte nobis auxílium de sancto : memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solum oblatiône, atque afflictiône dicâmus : ut nos tibi húmiles semper fácias et contrítos atténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Desidérium ánimæ uostræ dona nobis, Dómine : *P.* Prævені nos in benedictiône dulcédinis. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur rex : et super salutâre tuum exultâbit veheménter. *P.* Prævені nos. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Prævені nos. *Psalmus* XX.

Preces. Miserêre, et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo, *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti láchrymas producimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus : à te Deus expóscimus. *P.* Quia peccávimus. ℣. Oratiónes Sacerdôtum áccipe : et qui véniam póstulant, affluéntèr tríbue ; ac tuæ plebi miserêre, Dómine. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Furórem tuum adduxísti super nos, nostra delícta dira turbavérunt nos : et absque ulla spe defécimus. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Remissiônem peccatórum tríbue : et largitâtem dona nobis plúviæ : te invocâmus, tu adésto. *P.* Quia peccávimus tibi.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Virtus imménsa, Dómine, tibi subdâtur ánima, et caro nostra : tibique sinceríssimè desérviat vita nostra : desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple : et labiórum deprecatiônem, ne nullis formis ille adversárius subrípiat, súscipe : occúltum hostem devínce virtûte tuâ, nosque prævені in benedictiône, et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna.

Pater noster. Et ne. A malo nos líbera, etc. *fol.* 10.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Sermo beatíssimi Patris nostri Isidóri Epíscopi ad Carnes tolléndas.

Fratres charíssimi : Rogo vos, et admóneo vos, ut in isto legítimo, ac sacratíssimo die, excéptis Domínicis diêbus, nullus prandêre præsûmat, nisi fortè ille, quem jejunâre infirmitas non permíttit : quia áliis diêbus jejunâre, aut remédium, aut præmium est : in Quadragésima non jejunâre, peccâtum est ; A alio témpore qui jejûnat, áccipit indulgéntiam : in Quadragésima, qui potest, et non jejûnat, séntiet pœnam. Et ipse tamen, qui jejunâre prævalet, sed réctiùs sibi soli, aut sive álius infirmus cum ipso sibi in domo sua præparet, quod accípiat. Et illos, qui jejunâre prævalent, ad prándium non invítent : quia si hoc fécerint, non solùm Deus, sed étiam hómines possunt illos intellígere, non pro infirmitâte non posse, sed pro gula jejunâre non valêre. Sufficiat illi quod ipse jejunâre non prævalet. Et magìs cum gémitu, et suspírio, et ánimi dolôre adlûcet, **136** pro eò quòd, áliis jejunántibus, ille abstinêre non potest. Et quod opus est, unicuîque infirmo secrétè, aut sibi soli, aut cum álio simíliter infirmo fáciat præparári : quia non ei opórtet áliquem sanum, B ut roget ad prándium, ne sibi áugeat etiam de altérius gula peccâtum. Pro eo tamen quod non potest jejunâre, ámpliùs debet erogâre paupéribus : ut peccâta, quæ non potest jejunándo curâre, possit eleëmósynas dando, redímere. Bonum est jejunâre, fratres, sed méliùs est eleëmósynas dare. Si áliquis utrúmque potest, duo sunt bona : si verò non potest, méliùs est eleëmósyna. Si possibílitas non est jejunándi, eleëmôsyna súfficit sine jejunándo ; jejúnium vero sine eleëmósyna omníno non súfficit. Ergo si áliquis non potest jejunâre, eleëmósynam fáciat. Eleëmósyna sine jejúnio bona est. Si ergo prævalet jejúnium cum eleemosyna, duplex bonum est ; jejúnium vero sine eleëmósyna nullum bonum est, nisi fortè si ità sit áliC quis pauper, ut non hábeat omníno quid tribuat. His verò, qui non habúerint, undè tríbuant, súfficit volúntas bona, secúndum illud, quod scriptum est : Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntâtis. Sed quis erit, qui se possit excusâre, cum étiam pro cálice aquæ frígidæ mercêdem se Dóminus esse promíserit ? et quarè frígidæ dixit ? ne fortè se possit áliquis pauper de lignôrum penúria excusâre ; aut certè dícere se vásculum, ubi aquam calefáceret, non habêre. Dénique et per beâtum Prophêtam, fratres charíssimi, Dóminus ità hortâtur, et ádmonet eleëmósynam fieri, ut propè nullus pauper sit, qui se váleat excusâre, sic enim ait : Hoc est jejúnium, quod elégi, dicit Dóminus : Frange esuriénti panem tuum. Non dicit, ut íntegrum daret, ne D fortè pauper ille álium non habêret : sed frange, inquit : hoc est dícere : Etiam si tanta sit tibi paupértas, ut non hábeas nisi unum panem ; ex ipso tamen frange, et páuperi tríbue : et egênum, ac sine tecto induc in domum tuam. Si áliquis ita pauper est, ut non hábeat cibum, vel in uno ángulo domûs suæ præparet peregríno léctulum ; quid nos dictúri sumus fratres ? qualem excusatiônem habêre potérimus, qui amplas et spatiósas domos habéntes, vix aliquándò dignâmur accípere peregrìnum ? ignorántibus, imo non credéntibus, quod in omni peregríno Christus excípitur, sicut et ipse dixit : Hospes fui et non suscepístis me : et, quándiù non fecístis uni de mínimis iis, nec mihi fecístis. Laboriôsum, et fastidiôsum nobis est, in paupéribus excípere Christum

in pátriam nostram ! Tímeo, ne nobis ille dicat : Ite, et non nos recípiat in beatitúdine sua. Contémnimus illum in mundo : tímeo, ne nos contémnat in cœlo, secúndùm quod ipse dixit : Esurívi, et non dedístis mihi manducâre ; et, quándiù non fecístis uni dè mínimis iis, nec mihi fecístis ; et quod post séquitur. Fratres, avértat hoc Deus à nobis ; hoc enim pósteà addit dicens : Discédite à me, maledícti : ite in ignem ætérnum. Ego in hanc senténtiam néminem júdico : Unusquísque atténdat senténtiam suam ; nec tamen árguo et reprehéndo : quia fortè aliquóties venit per negligéntiam, ut vestiménta, quæ debuérunt accípere páuperes, deforméntur à tíneis ; et tímeo, ne ipsi panni ad testimónium proferántur in die judícii, secúndùm quod Jacóbus dicit : Agite nunc dívites, plorâte ululántes in misériis, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt. Et ómnia sicut dixit, fratres charíssimi, qui per Apóstolum suum commínatur Christus, licèt non nímiùm térreant ; non tamen de Dei misericórdia desperándum est. Aut egó, et mei si negligéntèr, cum Dei adjutório cum póssumus, nos emendâre volumus ; eleëmósynas, quas hucúsquè párciùs fécimus, lárgiùs erogêmus ; et quæ pro peccâtis prætéritis, cum dolóre, et gémitu, et spe repausatiônis Domínicâ misericórdiâ docêmur. Ergo sicut suprà suggéssimus, fratres charíssimi, jejúnia nostra eleemosynârum pinguêdo comméndet. Quia tale est jejúnium sine eleëmósyna, qualis sine óleo est lucérna. Nam si lucérna, quæ sine óleo accéndítur, fumâre potest, lucère non potest : ita jejúnium sine eleëmósyna carnem quidem crúciat ; sed cháritas lúmine ánimam non illústrat. Interim vel quod ad præsens ágitur, fratres, sic jejunêmus, ut prándia nostra paupéribus erogêmus, ut quod pransúri erâmus, non in nostris sácculis, sed in viscéribus pauperum reponâmus ; quia manus páuperis gazophylácium Christi est : quidquid áccipit, ne inter péreat, in Cœlo repônit : quia quamvis, quod pauper áccipit consumâtur ; merces tamen boni óperis in Cœlo recónditur. Nam si prándia nostra exquisítis sapóribus, et multiplicátis férculis expéndere studêmus ad cœnam : sicut córpori nostro delítiæ non solùm non subtrahúntur, sed étiam duplicántur : ac si córpori vestro **137** nihil minúitur ; sic ánimæ nihil augêtur. Hoc, fratres, timens magìs quàm de vobis áliquid sinístrum credens, admóneo. Scio enim ex vobis plures, Deo propítio, et peregrínos assíduè accípere, et paupéribus frequéntèr dare. Et ídeò quòd súggero, ad hoc proficiat. Qui verò non facit, aut fortè tárdiùs faciébat, tam sanctam sibi, et omnino plácitam operatiônem in consuetúdinem trahat.

Et licèt credam quòd, Deo inspiránte, semper superveniéntibus festivitátibus, castitâtem, et charitâtem ante plures dies, étiam cum propriis uxóribus custódiat Cháritas vestra ; tamen (licèt et supérfluò étiam, quòd vos fácere credo) charitâtem contemplatiônis commóneo ; ut per totam Quadragésimam, et usque ad finem Paschæ castitâtem, et charitâtem, Deo auxiliánte, servêtis, ut in illa sacrosáncta solemnitâte, paschâli, charitâtis lucerna vestíri, eleëmósynis dealbâri, oratiónibus, vigíliis, et jejúniis, vel alíquibus cœléstibus et spiritálibus margarítis ornari possîtis, non solùm cum amícis sed étiam cum inimícis ; ut pacífici líberâ, et secúrâ consciéntiâ ad altâre Dómini accedéntes, corpus, ac sánguinem ejus, non ad judícium, sed ad remédium possîtis accípere. Sed cum de eleëmósynis lóquimur, non conturbêtur angústa paupértas. Omnia enim complêre quisquam póterit, cùm fecit, quod pótuit : quia volúntas perfécta faciéndi, reputâtur pro ópere facti. Sed hoc ille implet, qui hóminem páuperem, quasi se ipsum considerâre volúerit, et sic páuperi tríbuat, quómodò si ipse in tali necessitâte esset, se fieri cupiébat : et qui fécerit sic, et novi, et véteris Testaménti præcépta complêvit, implens illud evangélium : Omnia quæcúmque vultis, ut faciant vobis hómines, et vos fácite illis simílitèr. Etenim lex, et Prophêta sic implêtur ad glóriam, ad quam veræ et perféctæ charitâtis legem, pius vobis Dóminus suâ protectiône perdûcat. Amen. Præstánte Dómino nostro Jesu Christo, cui est honor, et impérium sine fine in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumén cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum, etc.

IN PRIMO DOMINICO QUADRAGESIMÆ

Ad Vésperos.

Lauda. Qui fecit luminária magna solus : *P.* Quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℣. Solem in potestâtem diéi : Lunam, et stellas in potestâtem noctis. *P.* Quóniam in.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Avérte Dómine fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. Allelúia. ℣. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam : et secúndùm multitúdinem miseratiônum tuárum, dele iniquitátes meas. Usquequâque lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me. Allelúia. ℣. Iniquitâtem meam ego cognósco, Dómine : et peccâtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi : et malum coram te feci. Cor mundum crea in me Deus : et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si dixérimus quia peccatum non habémus, nos ipsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Si verò confiteâmur delicta nostra : *P.* Fidélis est, et justus, ut remíttat nobis peccâta, et emúndet nos ab omni iniquitâte. ℣. Veníte, adorêmus, et procidâmus ante Deum : plorêmus coram Dómino, qui fecit nos. *P.* Fidélis. ℣. Glória, et.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dírigam vias tuas, Allelúia. *P.* In jocunditâte éxeas, et cum lætítia discédas. Montes, et colles exultábunt expectántes te cum glória Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non accédet ad te malum : et flagéllum non appropinquâbit tabernáculo tuo. *P.* In jocunditâte. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Hymnus.

Allelúia piis édite láudibus,
Cives æthérei, psállite unanímiter
Allelúia perénne.
Hinc vos perpétui lúminis áccolæ
Ad summum resonâte hymníferis choris
Allelúia perénne.
Vos Urbs exímia suscípiet Dei,
Quæ lætis resonans cántibus, éxcitat
Allelúia perénne.
Felíci réditu gáudia súmite,
Reddéntes Dómino glorificum melos,
Allelúia perénne.
Almum sidéreæ jam Pátriæ decus
Victóres cápite, quo cánere possítis
Allelúia perénne.
Illíc Regis honor vócibus ínclytis
Jocúndum réboat cármine pérpetim
Allelúia perénne.
Hoc fessis réquies, hoc cibus, hoc potus
Obléctans réduces, háustibus áffluens
Allelúia perénne.
Te suavísonis cónditor áffatim
Rerum carmínibus, láudeque pángimus
138 Allelúia perénne.
Te Christe célebrat glória vócibus
Nostris omnípotens, ac tibi dícimus :
Allelúia perénne.
Allelúia perénne.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ ipsíus, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis, et genitrícis suæ ut sancto témpore Quadragésimæ nobis remissiónem peccatórum, et pacem nobis donâre dignétur.

Capítula. Allelúia in cœlo, et in terra : in cœlo perpetuâtur, et in terra cantâtur. Ibi sonat júgiter : hîc fidélitèr. Illíc perénnitèr, hìc suávitèr. Illíc felícitèr, hîc concórditèr. Illíc ineffabilitèr : hîc instántèr. Illic sine syllabis : hîc módulis. Illíc ab Angelis : hîc à Pópulis. Quam Christo Dómino nascénte in laude et confessióne nimis ejus, non solùm in cœlo, sed et in terra Cœlícolæ cecinéruut : dùm glóriam in excélsis Deo, et pacem in terra bonæ voluntâtis homínibus nuntiavérunt. Quæsumus ergo, Dómine, ut quorum ministéria nítimur imitári laudándo, eórum mereâmur consórtium beátæ vitæ vivéndo.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Allelúia, quæ ineffabílitèr concínnitur in Cœlis, efficátiùs declarêtur in láudibus vestris. ℟. Amen. Et quæ illíc sine intermissióne decantâtur ab Angelis, hîc per moménta affléctiùs concinnâtur à Pópulis univérsis. ℟. Amen : Ut hæc ipsa, quæ laus dícitur Dei, in eâque nùnc laude initiári pópulos facit, atérnæ vos adscríbat sócios mansióni. ℟. Amen.

Lauda. Ibis, Allelúia. Prósperum iter habébis, Allelúia. *P.* Et íterùm cum gáudio revertâris ad nos. Allelúia. ℣. In mánibus enim suis portábunt te : ne unquàm offéndas ad lápidem pedem tuum. *P.* Et íterùm. ℣. Glória, et honor, *Psalmus* xc.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.
Pater noster.

Preces. Dómine misericordiârum oblivíscere peccâta nostra. In princípio creásti cœlum, et terram, *P.* Oblivíscere peccâta, ℣. Qui fecísti hóminem ad imáginem, et similitúdinem tuam, *P.* Oblivíscere. ℣. In ómnibus géntibus ex Abraham multiplicásti pópulos, *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe : nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; et delícta nostra coram te pándimus : tibi Deus peccávimus; tibîque confiténtes véniam expóscimus. Et quia recéssimus à mandátis tuis; et legi tuæ mínimè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo. Indúlge, quæsumus, nobis; et peccátis nostris véniam tríbue : tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre. ℟. Amen.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 2.

Orátio. Omnípotens, ætérne, et misércors Deus, qui témporum das témpora; qui síngulis tempóribus das grátiam, quam administrent : tu véniens prolixitâtem tenebrârum exæstuas, et gallo nos consolâris canénte : ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat : réspice ergo nos júgitèr, et instíga, ne profúndæ noctis errôre persuási, obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vivéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, et benedíctio tua. *Psalmus* III.

Alia Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Dóminum : Deum altíssimum qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Discute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; et clemens plácitus nostris parce piáculis : ut modò redemptórum cópiâ piis frequéntet vigíliis, tuisque digna habeâtur obtútibus sacris : et quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitâtis tuæ dono surgat in glória : Tu ígitur Dómine cunctis in te confidéntibus juvâmen lárgiùs impénde; et ad supérnam pátriam alârum tuârum obumbratiône nos áttrahe. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona I. Fílii hóminum : simul in unum dives et pauper. P. Inclinêmus Deo corda nostra, ut non timeâmus in die mala. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, **139** qui habitâtis orbem. *P.* Inclinêmus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Inclinêmus.

Orátio. Audiant te, Dómine, omnes gentes; et dives simùl ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : neque timeâmus in die mala; neque fidei honôre

relícto juméntis insipiéntibus comparêmur : ut te A solum intelligéntia nostra ádsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Sperâte in Deum omne consílium populórum. *P.* Effúndite coram illo corda vestra : quóniam ipse adjûtor noster est. ℣. Nolíte sperâre in iniquitâte, et rapínas nolíte concupíscere : divitiæ si fluant, nolíte corda appónere. *P.* Effúndite coram. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Effúndite coram.

Orátio. Effundéntibus nobis coram te corda nostra in oratiône, tu, Dómine, qui spes ómnium es, exáudi, et miserêre; tibíque nos servitúros, súbde; et súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre : fac nos iniquitâtis rapínâ carêre; et divitiârum tuârum ornaménta conquírere : atque te nosse, vel concupíscere, neque ómnibus diêbus, vitæque nostræ et témpore Deum mereâmur habêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutâris noster : *P.* Et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *P.* Et avérte iram. ℣. Glória, et. *P.* Et avérte.

Orátio. Convérte nos, Deus salutâris noster; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódia salûtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâte tuâ fructum fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce vénient dies Dómini magni eleëmósynæ et jejúnii : estôte paráti benefácere oppréssis, víduis, et órphanis. *P.* Ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. ℣. Quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere : quærite judícium, subvenîte opprésso. *P.* Ut recipiâtis. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Ut recipiâtis.

Orátio. Deus, qui eleëmósynam nos fácere præcípis, ut quod gurges humánæ prolapsiônis pedôrum squalôre sordíficat, hoc velùt porréctum opériat; fac nos dignas nobis ipsis primùm eleëmósynas erogâre; et sic indigéntibus compatiéntes exístere, ut primùm vitæ nostræ parcâmus, piámque nobis bonôrum óperum substántiam ministrêmus, dùm mores nostros à malè actis corrígimus : et síc de bono consciéntiæ dignióres effécti, proximôrum corda, et instructiône illustrêmus doctrínæ, et inópiam reficiâmus subsídio grátiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. In mente habête dies sæculi, intellígite annos natiônis natiônum : intérroga patrem tuum, dicet tibi; senióres tuos, et annuntiábunt tibi.

Cánticum. Atténde Cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Montes, cantâte nobis, et terra audiat; sicut Móysi fámulo tuo in confessiône mirabílium, et præceptôrum tuôrum : descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicùt ros super terram, et sicùt imber super gramen, et sicùt nix supra fœnum : quæ nos insensíbili arte, impietâtis emúndet illíc, ubi peccatôrum nostrôrum numerósitas nullâ possit satisfactiône pensári. Tu autem Dómine, qui es cœcôrum lumen, errántium via, resurréctio mortuôrum, respéctu cleméntiæ tuæ, consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam révoca; pœniténtibus véniam, promptámque in te semper miseratiônem largîre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël : et omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *fol.* 6.

Sono. Ne obliviscâris Deus vocem deprecántium te, Allelúia. ℣. Meménto congregatiônis tuæ, quam creásti ab inítio virgam hereditâtis tuæ.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de Cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

140 *Léctio libri Proverbiôrum Salomônis* (*Cap.* 1). ℟. Deo grátias.

Fílii hóminum convertímini ad correptiônem meam, C et próferam vobis Spíritum meum, et osténdam verba mea. Quia vocávi, et renuístis : exténdi manum meam, et non fuit qui aspiceret. Despexístis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexístis. Ego quoquè in intéritu vestro ridêbo, et subsannâbo, cum vobis quod timebâtis, advénerit. Cum irrúerit repen ína calámitas, et intéritus quasi tempéstas ingrúerit : quando vénerit super vos tribulátio, et angústia : Tunc invocábunt me, et non exáudiam : manè consúrgent, et non invénient me eò quòd exôsam habuérunt disciplînam, et timôrem Dómini non suscepérunt, nec adquievérunt consílio meo, et detráxerint univérsæ correptióni meæ. Cómedent ígitùr fructus viæ suæ, suísque consíliis saturabúntur. D Avérsio parvulôrum interficiet eos, et prospéritas stultôrum perdet illos : Qui autem me audíerit, absque terrôre requiéscet, et abundántiâ perfruétur, malôrum timôre subláto. (*Cap.* II.) Fili mi, si susceperis sermónes meos, et mandâta mea abscónderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris tua : inclína cor tuum ad cognoscéndum prudéntiam. Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor tuum prudéntiæ : si quæsíeris eam quasi pecúniam, et sicut thesáuros effúderis illam : tunc intélliges timôrem Dómini, et sciéntiam Dei invénies : quia Dóminus dat sapiéntiam : et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procédet. Custódiet rectôrum salûtem, et próteget gradiéntes simplicitèr, servans sémitas justítiæ, et viam sanctôrum custódiens. Tunc

intélliges justítiam, et judícium, et æquitâtem, et A omnem sémitam bonam. ℟. Amen.

Hymnus. Allelúia piis. *Quære fol.* 137.

Capítula. Allelúia nomen, quod interpretatiônem tui laudem résonans Dei, esto consumátrix matutíni officii; præbe quoquè tu Deus nobis hanc tibi, dùm vívimus, diffuso ore concínere; hanc étiàm tibi post tránsitum, peráeto mundi término decantâre: ut, in cujus hîc renovatiônem dulcéssimus, in ejus te concéntu post nostrum óbitum copiósiús amplectâmur.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Ibis, Allelúia, prósperum iter. *Quære fol.* 138. *Benedíctio.* Allelúia, quæ ineffabílitèr. *fol.* 138.

Exeúnte Véspera. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus, Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprímimur sárcinis, nostra laudâre te actiône concêdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Antíphona. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. *P.* Benedîcat vos Dóminus, qui fecit cœlum et terram. ℣. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini, *P.* Benedîcat vos. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedîcat.

Lauda. Mane apud nos hódiè, et crástinâ proficiscêris, Allelúia. *P.* Et dum orta fúerit dies, ambulâbis viâ tuâ. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódiat te C ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus. *P.* Et dum orta fúerit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dum orta.

Hymnus. Allelúia piis. *Quære fol.* 137.

Capítula. Ecce laus tua, Deus, quæ est Allelúia, et cœlos implet, et terram: cum supernârum ineffábili concéntu exprímitur, et terrenârum officiis declarâtur: quæsumus ergo, Deus, ut cùm te in illa die víderint óculi nostri in glória, lætêtur cor nostrum super Allelúia: ut per laudis hujus exhibitiônem devótam, hîc promereâmur críminum véniam, et post, ætérnam perducâmur ad glóriam, cum manifestâta fúerit nobis fácies tua.

Pater noster.

Benedíctio. Allelúia, nomen pium, àtque jocúndum, D dilatêtur ad laudem Dei in ora ómnium populôrum: ℟. Amen. Sit in vícibus credéntium clara, quæ in Angelôrum osténditur concéntibus gloriôsa. ℟. Amen. Et, quæ in ætérnis cívibus sine sonôrum strépitu énitet, in vestris córdibus afféctu pleniôre fructíficet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Angelus Dómini bonus comitêtur tecum, Allelúia: et ómnia bona præparet itíneri tuo. *P.* Et íterùm cum gáudio revertâris ad nos, Allelúia. ℣. Mittat tibi auxílium de sancto: et de Sion tueâtur te. *P.* Et íterùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Et íterùm. *Hìc cláuditur* Allelúia.

Psalmus. Miserêre mei, Deus *totus cum* Glória. *Pósteà* Kyrie, eléïson: Christe, eléïson: **141** Kyrie, eléïson. Pater noster. *sub siléntio.*

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. Adsit nobis poténtia tua. *P.* Avérte, Dómine, iram. ℣. Bénedic, Dómine, hereditâtem tuam. *P.* Avérte Dómine. ℣. Concêde pacem Ecclésiæ tuæ. *P.* Avérte, Dómine, iram tuam á nobis.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram, Dómine. *fol.* 138.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem; Dómine, susceptor meus. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine plúrima malignántium B multitùdo ábneget, salûtem nostram esse in te: nobis tamen robur spei multùm augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignâtus es. Obstrúitur ítaque os loquéntium iníqua; cùm sperántes in te misericôrdia circúmdat assídua. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. In lege Dómini sit volúntas nostra, et in lege ejus meditêmur die ac nocte. *Psalmus* I.

Orátio. Dómine, apud quem est salus plena justítiæ, et perféctio beatitúdinis incorruptæ; da nobis, ut in legis tuæ meditatiône die ac nocte témpora transeâmus, et ab impiôrum consílio, atque à peccatôrum via, vel à pestiléntiæ Cáthedra declinêmus: quo, velut lignum frúctiferum, aquârum decúrsibus enutrîtum, et frúctibus repleâmur, et grátia decorêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Nunc, reges, intelligite: erudímini omnes qui judicâtis terram. Servite Dómino in timôre. *Psalmus* II.

Orátio. Disciplîna tua, Dómine, nos tibi et sancto timóri conjúngat, et ad exultatiônem tuam timôre nos áttrahat: ac ne à via justa recedâmus, nos cóntine: ut beáti esse possîmus in te fidere concêde. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. *Psalmus* IV.

Orátio. Singulâriter in spe tua constítue: ut, qui hîc per fidem ambulâmus et non per spéciem, spes ipsa nos ad rem promissiônis addûcat: quæ desidérium nostrum tolerántiæ expectatiône susténtet, et charitâte consúmmet. ℟. Amen.

Per.

℟. Aperi, Dómine, óculos tuos, et vide misériam nostram: inclína aurem tuam, et exáudi nos servos tuos, ut non péreat vínea tua. *P.* Quam plantâre dignâtus es. ℣. Dómine Deus virtûtum, convértere: nunc réspice de cœlo, et vide, et vísita víneam tuam. *P.* Quam. ℣. Glória. *Reiterêtur.* ℟.

In Láudibus.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Miserêre Dómine míseris: et quia nostram

agnóscimus misériam, tuam prævenîâmus misericórdiam. Sit ígitur vox confessiônis prompta, vénia próxima ; atque de tua propitiatiône sit exaudítio à te ; ut nostra déleas univérsa peccâta ; et tribuas virtûtem, per quam tua faciâmus præcépta. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Benedícam enim vobis, et multiplicâbo vos, sicut stellas cœli, dicit Dóminus Deus.

Cánticum. Egrédere de terra tua. *fol.* 95.

Antíphona. Benedícam. Glória, et honor Patri.

Orátio. Te Dómine inspiránte atque vocánte, terrênum conversatiônis deseréntes abjiciâmus : ut spretis carnálibus vítiis, mundanísque afféctibus ac voluptátibus abdicátis ad promíssa cœléstia festinémus ; et polícitam hereditâtem à te supérnæ pátriæ capiâmus. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antíphona. Manè exáudies vocem meam Dómine. Manè adstâbo tibi, et adorâbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dóminus. *fol.* 6.

Laúda. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudâte Dóminum in sanctis ejus. Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CL.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. ℟. Deo grátias. Fili, Habe fidúciam in Dómino, etc. *Requíre fol.* 95.

Léctio libri Génesis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Perfécti sunt cœli et terra, et omnis ornâtus eórum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat : et requiêvit die séptimo, ab univérso ópere quod patrârat. Et benedíxit diéi séptimo ; et sanctificâvit illum : quia in ipso cessáverat **142** ab omni ópere suo quod creâvit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli et terræ, quando creátæ sunt, in die quo fecit Deus cœlum et terram : et omne virgúltum agri ántequam orirétur in terra, omnémque herbam regiônis priúsquam germináret : non enim plúerat Dóminus Deus désuper terram, et homo non erat qui operarétur terram : Sed fons ascendébat è terra írrigans univérsam superfíciem terræ. Formâvit Dóminus Deus hóminem de limo terræ, et inspirâvit in fáciem ejus spiráculum vitæ, et factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat Dóminus Deus paradísum voluptâtis à princípio : in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, et ad vescéndum suâve : lignum etiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni et mali. Et flúvius egrediebâtur de loco voluptâtis ad irrigándum paradísum, qui inde divíditur in quátuor cápita. Nomen uni Phison : ipse est qui circuit omnem terram Eviláth, ubi náscitur aurum : et aurum terræ illius óptimum est : ibíque invenítur bdéllium, et lapis onychinus. Et nomen flúvii secúndi Geon : ipse est qui circuit omnem terram Æthiópiæ. Nomen verò flúvii tértii, Tigris : ipse vadit contra Assyrios. Flúvius autem quartus ipse est Euphrátes. Tulit ergo Dóminus hóminem, et pósuit eum in paradísum voluptâtis, ut operarêtur, et custodíret illum : Præcepítque ei, dicens : Ex omni ligno paradísi cómede : De ligno autem sciéntiæ boni et mali ne cómedas : in quacúmque enim die comederis èx eo, morte moriêris. Dixit quoque Dóminus Deus : Non est bonum, hóminem esse solum : faciâmus illi adjutórium símile sibi. Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, et univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocâret ea : omne enim quod vocâret Adam ánimæ vivénti, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam cuncta animántia nomínibus suis, et univérsa volatília cœli, et omnes béstias terræ : Adæ verò non inveniebâtur adjutórium símile ejus. Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam : cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, et replévit carnem pro ea. Et ædificâvit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem : et addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam : Hoc nunc, os ex óssibus meis, et caro de carne mea : hæc vocábitur virâgo, quóniam de viro assúmpta est. Quamóbrem derelínquet homo patrem suum, et matrem, et adhærébit uxóri suæ : et erunt duo in carne una. Erant autem utérque nudi, Adam scílicet et uxor ejus : et non erubescébant. (*Cap.* III.) Sed et serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem : Cur præcêpit vobis Dóminus, ut non comederêtis de omni ligno paradísi ? Cui respóndit múlier : De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, vescémur : De fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcêpit nobis Deus ne comederémus, et ne tangerémus illud, ne fortè moriámur. Dixit autem serpens ad mulíerem : nequâquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri : et éritis sicut dii, sciéntes bonum et malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescéndum, et pulchrum óculis, aspectúque delectábile : et tulit de fructu illíus, et comédit : dedítque viro suo, qui comédit. Et apérti sunt óculi ambórum : cùmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficûs, et fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post meridiem, abscóndit se Adam et mulier ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, et dixit ei : Adam, Ubi es ? Qui ait : Vocem tuam, Dómine, audívi in paradíso : et timui eò quòd nudus essem, et abscóndi me. Cui dixit : Quis enim indicâvit tibi, quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo tibi præcéperam ne coméderes, comedísti ? Dixit Adam : Múlier, quam dedísti sóciam mihi, dedit mihi de ligno, et comédi. Dixitque Dóminus Deus ad mulíerem : quare hoc fecisti ? Quæ respóndit : Serpens decêpit me, et comédi. Et ait Dóminus

Deus ad serpéntem : Quia fecísti hoc, maledíctus es A inter ómnia animántia, et béstias terræ : super pectus tuum gradiéris, et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen ejus : ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit : Multiplicábo ærúmnas tuas, et concéptus tuos : in dolóre páries filios : et sub viri potestáte eris, et ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit : Quia audísti vocem uxóris tuæ, et comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméderes, maledícta terra in ópere tuo : in labóribus **143** cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ : spinas et tríbulos germinábit tibi, et cómedes herbas terræ : in sudóre vultûs tui vescéris pane, donec revertáris in terram de qua sumptus es ; quia pulvis es, et in púlverem revertéris. Et vocávit Adam nomen uxóris suæ, Hevam : eò quòd mater esset cunctórum vivéntium. Fecit quoque Dominus Deus Adæ et uxóri ejus túnicas pellíceas, et índuit eos : et ait : Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, sciens bonum et malum : nunc ergo ne fortè mittat manum suam, et sumat étiam de ligno vitæ, et cómedat, et vivat in ætérnum. Emísit eum Dóminus de paradíso voluptátis, ut operarétur terram, de qua sumptus est. Ejecítque Adam : et collocávit ante paradísum voluptátis chérubim, et flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ.

℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor ætheris, etc. *Quære fol.* 96. *Preces.* Orémus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. *Require in primis Vésperis de Dominico primo Quadragésimæ.* C

Capitula. Rex noster et Deus noster depélle à córdibus nostris errôris et ignorántiæ noctem : ut renovándo nos in novum hóminem, manè nostras exáudias voces : fac nos in bonis opéribus tibi adstáre dilúculo ; et ad contemplándum te nobis resurrectiónis tuæ tríbue sacraméntum.

Pater noster. Et.

Lauda. Initium sapiéntiæ timor Dómini. *P.* Intellectus bonus faciéntibus eum : ℣. Laudátio ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Intelléctus bonus. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Intelléctus bonus.

Orátio. Miséricors Dómine, tu princípium es timóris et sapiéntiæ, in isto nos ergo instrue, et in illo státue : à timóre nos inchoa, et sapiéntiæ perfectióne consúmma. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Alia Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur *P.* Viæ nostræ ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dum respicio in ómnia mandáta tua. *P.* Viæ nostræ. ℣. Glória, et honor. *P.* Viæ nostræ.

Orátio. Dirigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificationes tuas : et, qui legis tuæ nitimur perscrutári secréta, tua quoque perducámur ad præmia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Ne obliviscáris legis meæ. *Quære fol.* 40.

Léctio libri Génesis (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Adam cognóvit Hevam uxórem suam : quæ concépit et péperit Caïn, dicéns : Possédi hóminem per Dóminum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor, et Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, et de adípibus eórum : et respéxit Dóminus ad Abel, et ad múnera ejus. Ad Caïn verò, et ad múnera illius non respéxit : iratúsque est Caïn veheménter, et concídit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum : Quare irâtus es ? et cur cóncidit fácies tua ? Nonne si bene égeris, recípies : si autem malè, statim in fóribus peccàtum tuum áderit ? sed sub te erit appetítus ejus, et tu domináberis illius. Dixítque Caïn ad Abel fratrem suum : Egrediámur foràs. Cùmque essent in agro, consurréxit Caïn advérsùs Abel fratrem suum : et interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn : Ubi est Abel frater tuus ? Qui respóndit : Néscio : Númquid custos fratris mei sum ego ? Dixítque ad eum : Quid fecísti ? vox sánguinis fratris tui clamat ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, et suscépit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operâtus fúeris eam, non dabit fructus suos. Vagus et prófugus eris super terram ómnibus diébus vitæ tuæ. Dixítque Caïn ad Dóminum : Major est iníquitas mea, quam ut véniam mérear. Ecce ejícies me hódie à fácie terræ, et à fácie tua abscóndar, et ero vagus et prófugus in terra : omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Deus : Nequâquam ita fiet : sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplum puniétur. Posuítque Dóminus in Caïn signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Caïn à fácie Dómini, habitávit prófugus in terra ad orientâlem plagam Eden. Cognóvit autem Caïn uxórem suam, quæ concépit, et péperit Henoch : et ædificávit civitátem, et vocávit nomen ejus ex nómine fílii sui, Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, et Irad génuit Maviaël, et Maviaël génuit Mathúsaël, et **144** Mathúsaël génuit Lamech. Qui accépit duas uxóres, nomen uni Ada, et nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastórum. Et nomen fratris ejus Jubal : ipse fuit pater canéntium cíthara et órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleátor et faber in cuncta ópera æris et ferri. Soror verò Tubálcaïn Noëma. Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ et Sellæ : Audíte vocem meam uxóres Lamech, auscultáte sermónem meum : quóniam occídi virum in vulnus meum, et adolescéntulum in livórem meum. Séptuplum últio dábitur de Caïn : de Lamech verò septuágies sépties. Cognóvit quoque adhuc Adam uxórem suam : et péperit fílium, vocavítque nomen B D

ejus Seth, dicens : Pósuit mibi Deus semen áliud A pro Abel, quem occídit Caïn. Sed et Seth natus est filius, quem vocávit Enos : iste cœpit invocáre nomen Dómini. ℟. Amen.

Antíphona. 1. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. *Psalmus* IX.

Orátio. Exálta nos Dómine de portis mortis, ut laudes tuas in portis filiæ Sion adnuntiáre possímus : Illuc nos pértrahe ; et inde nos rémove : ut ad supérnam voluntátem, mentis nostræ se tendat eréctio, et tenébrárum ópera, conversiónis nostræ relinquat inténtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Justus Dóminus et justítiam diléxit : æquitátem videt vultus ejus. *Psalm.* X.

Orátio. Justus es Dómine, et justítiam dí igis, atque áspicis æquitátem : da nobis ante óculos tibi plácita et placitúra perficere ; et semper digna tuæ justítiæ atque æquitátis opera consummáre. ℟. Amen. B

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu Dómine servábis nos : et custódies nos à generatióne, in progénie. *Psalmus* XI.

℟. Convertámur ad Dóminum Deum nostrum. *P.* Quóniam benignus ac mitis est ad ignoscéndum. ℣. Venite exultémus in Dómino : jubilémus Deo salutári nostro. *P.* Quóniam benignus. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟.

Preces. Ad te clamámus, Dómine. *P.* Miserére, et parce pópulo tuo. ℣. Sacerdotes, orâte, et flecténtes génua, dícite : *P.* Miserére, et parce. ℣. Nos tibi soli peccávimus, et malum coram te fécimus. *P.* Miserére. C

℣. Agnósce mala, quæ géssimus : esto nobis propítius. *P.* Miserére. ℣. Aréntem terram jam réspice ; et imbrem grátiæ tríbue. *P.* Miserére, et parce pópulo tuo.

Hymnus dicéndus per omnes dies Quadragésimæ ad Tértiam, vel Sextam, vel Nonam infrà hebdómadam.

FERIA SECUNDA.

Hymnus.

O Nazarêne, lux Béthlehem, Verbum Patris.
Quem partus alvi Virginâlis prótulit,
Adésto castis, Christe, parsimóniis, D
Festúmque nostrum rex serênus ádspice,
Jejuniórum dum litâmus víctimam.
Nil hoc profécto púrius mystério,
Quo fibra cordis expiátur vívidi,
Intemperâta quo domántur víscera,
Arvína putrem ne resúdans crápulam
Obstrangulátæ mentis ingénium premat.
Hinc subjugátur luxus, et turpis gula,
Vini atque somni dégener socórdia,
Libido sordens, inverecúndus lepos,
Variæque pestes languidórum sénsuum
Parcam subáctæ disciplinam séntiunt.
Nam si licénter dísfluens potu et cibo,
Jejûna ritè membra non coérceant :
Séquitur, frequénti márcida oblectámine,
Scintílla mentis ut tepéscat nóbilis,
Animúsque pigris stertat ut præcórdiis.
Amen. Honor, potéstas, etc.

FERIA TERTIA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Frenéntur ergo córporum cupídines,
Detérsa et intùs émicet prudéntia :
Sic excitáto pérspicax acúmine,
Libérque flatu láxiore spíritus
Rerum Paréntem réctiùs precábitur.
Elias tali crevit observántiâ
Vetus Sacérdos, ruris hospes áridi :
Fragôre ab omni quem remôtum et ségregem
Sprevisse tradunt críminum frequéntiam,
Casto fruéntem Syrtium siléntio.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Sed mox in auras ígneis jugálibus,
Cursûque raptus evolávit præpeti,
Ne de propínquo sórdium contágio
Dirus quiétum mundus afflâret virum
145 Olim probátis ínclytum jejúniis.
Non antè cœli príncipem septémplicis
Moyses treméndi fidus intérpres throni
Potuit vidêre, quàm decem recúrsibus
Quater volútis sol péragratus sídera
Omni caréntem cérneret substántiâ.
Victus precántis solùm in lácrymis fuit :
Nam flendo pernox irrigátum púlverem
Humi madéntis ore pressit cérnuo :
Donec loquéntis voce perstrictus Dei,
Expávit ignem non feréndum vísibus.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Joánnes hujus artis haud minus potens,
Dei perénnis præcucúrrit Fílium :
Curvos viárum qui retórsit trámites,
Et flexuósa córrigens dispéndia,
Dedit sequéndam calle recto líneam.
Hanc obsequêlam præparábat núncius,
Mox adfutúro cónstruens iter Deo,
Clivósa planis, confragósa ut lénibus
Converteréntur, neve quidquam dévium
Nlápsa Terris inveníret véritas.
Honor, potéstas, etc.

FERIA SEXTA.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Non usitátis ortus hic natálibus,
Oblita lactis jam viéto in péctore
Matris teténdit serus Infans úbera.
Nec antè partum de senili effûsus est,
Quàm prædicâret Vírginem plenam Deo.

Post in paténtes ille solitúdines,
Amictus hirsis bestiárum péllibus,
Setósve tectus, hispida et lanúgine,
Secéssit, horrens inquinári et póllui
Contaminátis oppidórum móribus.
Illic dicátâ parcus abstinéntiâ,
Potum cibúmque Vir severæ indú-triæ
In usque serum respuébat vésperum,
Parum locústis, et favórum agréstium
Liquóre pastum córpori suetus dare.
Honor, potéstas, etc.

SABBATO.

Ad Tértiam.

Hymnus.

Hortátor ille primus et doctor novæ
Fuit salútis : nam sacráto in flúmine
Véterum pietas lavit errórum notas :
Sed, tincta postquàm membra defæcáverat,
Cœlo refúlgens influébat Spíritus.
Hoc ex lavácro labe demptâ críminum
Ibant renáti non secùs quàm si rudis
Auri recócta vena pulchrum spléndeat :
Micet metálli sive lux argéntei
Sudum pólito prænitens purgámine.
Honor, potéstas.

Ad Sextam.

Hymnus.

Referre prisci stemma nunc jejúnii
Libet, fidéli próditum volúmine,
Ut diruéndæ Civitátis incolis
Fulmen benígni mansuefáctum Patris
Pie représsis ignibus pepércerit.
Gens insoléntî præpotens jactántiâ
Pollébat olim, quam fluéntem néquiter
Corrúpta vulgò sólverat lascívia :
Et inde bruto cóntumax fastídio,
Cultum supérni negligébat Núminis.
Offénsa tandem jugis indulgéntiæ
Censûra, justis excitátur mótibus,
Dextram perármat rhomphæáli incéndio;
Nimbos crepántes et frágosos túrbines
Vibrans, minántum rubo flammárum quatit.
Sed pœniténdi dum datur diéculæ,
Si fortè vellent improbam libídinem,
Veterésque nugas, condemnáre ac frángere,
Suspéndit ictum terror exorábilis,
Paulúmque dicta sústulit sententia.
Honor, potéstas, etc.

FERIA TERTIA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Jonam Prophétam mitis ultor éxcitat,
Pœnæ imminéntis iret ut prænúncius :
Sed nesset ille cùm minácem júdicem
Servâre malle, quàm ferire, ac plectere,
Tectam latènter vertit in Tharsos fugam.
Celsam parátis póntibus scandit ratem;
Udo revincta fune puppis sólvitur;
Itur per altum : fit procelósum mare :
A Tunc causa tanti quæritur periculi :
Sors in fugácem missa valem décidit.
Jussus petére solus è cunctis reus,
Cujus volúta crimen urna exprésserat,
Præceps rotátur, et profúndo immergitur;
Excéptus inde belluínis fáucibus,
Alvi capácis vivus hauritur specu.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Transmissa raptim præda cassos déntium
Elúdit ictus, incruéntam transvolans
Impúne linguam, ne reténtam mórdicùs
Offam molares dissecárent víridi :
B Os omne transit, et palátum præterit.
Ternis diérum, ac nóctium procéssibus
Mansit ferino devorátus gútture,
Errábat illic per latébras víscerum :
Ventris recéssus circumíbat tórtiles
Anhelus, extis intus æstuántibus.
Intáctus exin tértiæ noctis vice,
Monstri vomértis péllitur singúltibus,
Quà murmuránti fine, fluctus frángitur
Salsóque cadens spuma tundit púmices :
Ructátus exit, æque servátum stupet.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

C In Ninivítas se coáctus pército
Gressu reflectit : quos ut increpáverat,
Pudénda Censor imputans obpróbria :
Impéndit, inquit, ira summi vindicis !
Urbémque flamma mox cremábit, crédite!
Apicem deínceps árdui montis petit,
Visúrus inde conglobátum túrbidæ
Fumum ruínæ, cladis et diræ struem,
Tectus flagéllis multímodi gérminis,
Hic et repénte pérfruens umbráculo.
Sed mœsta postquàm cívitas vulnus novi
Auxit dolóris heu suprémum, pálpitat !
Cursant per ampla congregátim mœnia
Plebs, et Senátus, omnis ætas Cívium,
D Pallens Juvéntus, ejulántes féminæ.
Honor, potéstas.

FERIA SEXTA.

Ad Sextam.

Hymnus.

Placet, frementem públicis jejúniis
Placâre Christum : mos edéndi spérnitur.
Glaucos amictus índuit mœstis viris
Matrôna demptis, proque gemma et sérico,
Crinem fluéntem sórdibus spargit cinis.
Squalent recinctæ veste patláti Patres :
Setásque plangens Turba sumit téxtiles,
Impéxa vilis Virgo bestiálibus
Nigránte vultum contegit velámine,
Jacens arénis et puer provólvitur.

Rex ipse, Chaos æstuántem múrices
Lænam, revúlsa dissipábat fibula
Gemmas viréntes, et lapíllos sútiles,
Insígne frontis exuébat vínculum,
Turpi capíllos impedítos púlvere.
Honor.

SABBATO.

Ad Sextam.

Hymnus.

Nullus bibéndi, nemo vescéndi memor,
Jejúna mensas pubes omnis líquerat :
Quin et negáto lacte vagiéntium
Fletu madéscunt parvulórum cúnulæ,
Succum papillæ parca nutrix dénegat.
Greges et ipsos claudit armentálium
Solers virórum cura, ne vagum pecus
Contíngat ore roruléntа grámina,
Potum strepéntis neve fontis háuriat,
Vácuis querélæ pérsonant præsépibus.
Mollítus his, et tálibus, brevem Deus
Iram refrænat, témperans oráculum,
Próperè sinístrum : prona nam cleméntia
Haud difficúlter súpplicem mortálium
Solvit reâtum, fitque fautrix fléntium.
Honor, potéstas.

FERIA SECUNDA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Sed cur vetústæ gentis exémplum loquor?
Pridem caducis cum gravâtus ártubus
Jesus, dicáto corde jejunáverit;
Prænuncupâtus ore qui prophético
Emmánuel est, sive nobíscum Deus?
Qui corpus istud molle naturáliter,
Captúmque laxo sub voluptâtum jugo,
Virtûtis arctâ lege fecit líberum,
Emancipâtor serviéntis plásmatis,
Regnántis antè victor et cupídinis.
Inhospitáli namque secrêtus loco,
Quinis diêbus ócties labéntibus,
Nullam cibórum vendicâvit grátiam,
Firmans salúbri, scílicet, jejúnio
Vas appeténdis imbecíllum gáudiis.
Honor, potéstas.

FERIA TERTIA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Mirátur hostis posse límum tábidum
Tantum labóris sustinêre, ac pérpeti.
147 Explórat arte sciscitátor cállidâ,
Deus ne membris sit recéptus térreis :
Sed, increpátâ fraude, post tergum ruit.
Hoc nos sequâmur, quisque nunc pro víribus,
Quod consecráti tu Magíster Dógmatis
Tuis dedísti, Christe, sectatóribus :
Ut, cum vorándi vícerit libídinem,
Latè triúmphet Imperátor spíritus.
Hoc est, quod atri livor hostis ínvidet
Mundi, Polique quod gubernátor probat,
Altáris aram quod facit placábilem,
Quod dormiéntis éxcitat cordis fidem,
Quod limat ægram córporis libídinem.
Honor, potéstas, etc.

FERIA QUINTA.

Ad Nonam.

Hymnus.

Perfusa non sic amne flamma extínguitur
Nec sic caléntе Sole tabéscunt nives ;
Ut turbidárum scabra culpárum seges
Vanéscit alvo trita sub jejúnio,
Si blanda semper misceátur lárgitas.
Est quippe et illud grande virtûtis genus :
Operíre nudos : indigéntes páscere :
Opem benígnam ferre supplicántibus :
Unam, parémque sortis humánæ vicem
Inter poténtes, atque egénos dúcere :
Satis beâtus quisque dextram pórrigit,
Laudis rapâcem, pródigam pecúniæ,
Cujus sinístra dulce factum nésciat :
Illum perénnes prótinus complent opes ;
Ditátque fructus fœneránteм céntuplex.
Honor, potéstas, plenitûdo grátiæ
Deo perénni, Trinitáti símplici,
Ætérna, cujus est beâta glória,
Replet globi, rerúmque cuncta máchinâ,
Tenétque regnum pérpetim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sancto jejúnio Quadragésimæ. *fol.* 143.

Capitula. Custódi nos, Dómine à generatióne in progéniem : nec cum præsénti volvâmur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto. Sed miseriârum nostrârum consolâtor exúrge ; et provéntu lætítiæ mœróres nostros abstérge.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10. *Benedíctio. Quære in Nona, quæ dicitur per totum annum in diébus fériis.*

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. 1).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte, audíte verbum Dómini Príncipes Sodomórum, percípite áuribus legem Dei vestri, pópulus Gomórrhæ. Quò mihi multitúdinem victimárum vestrárum, dicit Dóminus? plenus sum : holocáusta arietum, et ádipem pínguium, et sánguinem vitulórum, et agnórum, et hircórum, nólui. Cùm veneritis ante conspéctum meum, quis quæsivit hæc de mánibus vestris, ut ambularêtis in átriis meis? ne offerâtis ultrà sacrifícium frustra : incénsum abominátio est mihi. Neoménias, et sábbata, et festivitátes álias non feram, iníqui sunt cœtus vestri : caléndas vestras odivit ánima mea : facta sunt mihi molésta, laborávi sústinens. Et cùm extendéritis manus vestras, avértam óculos meos à vobis : et cùm multiplicavéritis oratiónem, non áudiam : manus vestræ sánguine plenæ sunt. Laváminі, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérsè,

díscite bene.acere, quærite judícium, subvenîte oprésso, judicâte pupíllo, defendîte víduam. Et venîte, et argúite me, dicit Dóminus : si fúerint peccâta vestra, ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur : et si fuérint rubra quasi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, et audiéritis me, bona terræ comedêtis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. In averténdo Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, et exúltet Israël. *Psalmus* XIII.

Orátio. Nomen tuum Dómine crédere semper et invocâre nos, fácito : ne cum corde insipiéntium sentiâmus, qui infidéli voce adclámant : Non est Deus. Corruptiônem mentis eôrum ad veritâtem convérte fidélium : ut lidéles, eôrum právitas non subvértat; sed fidéles, illos doctrinâ pietâtis adquírant : ut infidéles sectam abominábilem réspuant; et cum fidélibus, Trinitâtis essêntiam corde íntegro fateántur et credant; ut cum justis generatiónibus deputéntur, et cum Sanctis eius beatitúdinis glóriam potiántur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Adímple nos lætitâ cum vultu tuo Dómine. *Psalmus* XV.

148 *Orátio.* Pars hereditâtis nostræ, Dómine Deus, in tua consístit æternitâte : Unde precâmur te Dómine, pietâte sólitâ hereditâtem tuam consérva; et cálicem passiônis, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præstâ : ut sicut redemptiônis præclâra sunt múnera, ita redemptórum sit adquisítio copiósa : quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetim heréditas tua : ut nec in inférnum ánimam nostram relínquas; sed incorrúptè tecum semper victûram attóllas. ℟. Amen.

Antíphona 3. Virtus mea. *Psalmus* XVII.

℟. Habête fidúciam coram Dómino, et multiplicéntur corda vestra, *P.* In sanctificatiône. ℣. Perfécti estôte : exhortámini : idem sápite : pacem habête, et Deus pacis erit vobíscum. *P.* In sanctificatiône. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Ad te clamâmus Dómine. *P.* Precâmur, ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, et da vitæ remédium. *P.* Precâmur, ut exáudias. ℣. Causas peccáti ámove, et da locum véniæ. *P.* Precâmur, ut exáudias. ℣. Da nobis auxílium, quod súperet periculum. *P.* Precâmur, ut exáudias. ℣. Audi, Deus, víduas et orphanórum lácrymas. *P.* Precâmur, ut exáudias.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehêm, etc. *Quære fol.* 144. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *fol.* 133.

Capitula. Refúgium nostrum, Dómine, in tuum semper conlocémus arbítrium : ut nec scópulis elidâmur, nec turbéntium mundánorum flúctuum tempestátibus obruâmur; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereâmur; disciplínâ tuâ doceâmur; doctrina dirigâmur, et increméntis spirituálibus dilatémur : Famulátum fidei tibi Dómino impendâmus : ut à te glóriæ corônam in remuneratiône percipere mereâmur.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, Deus creâvit hóminem de terra, et secúndùm imáginem suam fecit illum. Et íterum convértit illum in ipsam, et secúndùm se vestívit illum virtâte. Númerum diérum, et tempus dedit illi; potestâtem eorum, quæ sunt super terram. Pósuit timôrem illius super omnem carnem, et dominâtus est bestiârum volatílium. Creâvit ex ipso adjutórium símile ipsi : consílium, et linguam, et óculos, et aures, et cor dedit illis excogitándi : et disciplinâ, et intelléctu replêvit illos. Creâvit illis sciéntiam spirítûs, sensu implêvit cor eôrum, et mala et bona osténdit illis. Pósuit óculum eôrum super corda eôrum, osténdere illis magnália óperum suôrum, ut nomen sanctificatiônis conláudent; et gloriári in mirabílibus illius, et magnália enarrâre óperum ejus. Addidit illis disciplînam, et legem vitæ hereditávit illis. Testaméntum ætérnum constítuit cum illis, et judícia sua osténdit illis. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Génesis (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Hic est liber generatiônis Adam. In die quâ creâvit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum, et féminam creâvit eos, et benedíxit illis : et vocâvit nomen eôrum Adam, in die quâ creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis : et génuit filium ad imáginem, et similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni : genuítque filios et filias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, nongénti trigínta anni, et mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, et génuit Enos. Vixit quoque Seth postquám génuit Enos, octingéntis septem annis, genuítque filios et filias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentórum duódecim annórum, et mórtuus est. Vixit verò Enos nonagínta annis, et génuit Cainán. Post cujus ortum vixit octingéntis quíndecim annis, et genuit filios et filias. Factíque sunt omnes dies Enos nongénti quinque anni, et mórtuus est. Vixit quoque Cainán septuagínta annis, et génuit Malaléel. Et vixit Cainán postquam génuit Malaléel, octingéntis quadraginta annis, genuítque filios et filias. Et facti sunt omnes dies Cainán nongénti decem anni, et mórtuus est. Vixit autem Malaléel sexaginta quinque annis, et génuit Jared. Et vixit Malaléel postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis : et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Malaléel octingénti nonaginta quinque anni, et mórtuus est. Vixit quoque Jared centum sexaginta duóbus annis, et génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit **149** Henoch, octingéntis

annis, et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, et mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexagínta quinque annis, et génuit Mathúsalem, et ambulávit Henoch cum Deo : et vixit Henoch postquam génuit Mathúsalem, trecéntis annis, et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quinque anni. Ambulavítque cum Deo, et non appáruit : quia tulit illum Deus. Vixit quoque Mathúsalem centum octogínta septem annis, et génuit Lamech. Et vixit Mathúsalem postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duóbus annis, et génuit filios et filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsalem nongénti septuagínta novem anni, et mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octogínta duóbus annis, et génuit filium : vocavítque nomen ejus Noë, dicens : Iste consolábitur nos ab óperibus, et labóribus mánuum nostrárum, in terra cui maledixit Dóminus. ℟. Amen.

Antiphona. 1. Ad defensiónem nostram Deus noster réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiónem nostram Dómine Deus noster dignánter réspice; éripe à frámea ánimas nostras : et ne doctrínâ pascámur lethâli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leónis, rápere nos cupiéntis, líbera : et oblatrántis perfidiam canis pervígili contúitu, solícitâ nos prótege curâ. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 2. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus.* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo conscién̄tiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoque parce servis tuis; ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus : ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequáquam sentiámus ultériùs dominátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antiphona 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. *Psalmus* XIX.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Imple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto : memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiam oratióne atque afflictióne dicámus : ut nos tibi húmiles semper fácias, et contrítos atténdas.

Pater noster. Et ne nos.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine.

Antiphona. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Lauda. Dirigántur viæ nostræ, Dómine. *P.* Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. Glória, et honor Patri. *P.* Ad custodiéndas justificatiónes.

Hymnus. Christe Salvâtor ómnium Cœlórum, etc. *Quære fol.* 97. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi. *Quære fol.* 138.

Capítula. Sit festum jejúnium nostrum apud te, Dómine, qui iniquitátes deles, et peccáta dimíttis : vide gémitus confiténtium tibi, et preces ómnium libénter exáudi; ut, qui tibi in veritâte sérviunt, adversitâte nullâ turbéntur, áuferens omnem malítiam de córdibus nostris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noster.

Benedíctio. Jesus Salvâtor ac Deus noster emúndet vos per abstinéntiæ puritâtem ab omni delícti contagióne. ℟. Amen. Quique vestrârum est redémptio animârum, sit remunerâtor vestrórum jejuniórum. ℟. Amen. Ut ab eo donétur vobis ætérna glória, à quo sanctificári vos vultis per abstinéntiam. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Initium sapiéntiæ timor. *fol.* 143.

FERIA TERTIA.

Ad Matutínum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Ad te, Dómine, própriæ vocis clamóre dirécto, non verba ingénti sono perstringimus : sed te ad propitiándum toto cordis affléctu depóscimus; exáudi nos quæsumus de monte sancto tuo Jesu Christo Dómino nostro : cujus nos altitûdo érigit : cujus dilâtat fortitûdo : cujúsque amplitûdo confirmat. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 1. Dóminus virtûtem pópulo suo dabit : et benedícet in pace plebem suam. *Psalmus* XXVIII.

150 *Orátio.* Da Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala; plebémque tuam pacis collatióne locupléta : ut pro abundántia quiétis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter et honórem, malis vitæ hujus oblítis, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. 2. Speántes in Dómino misericórdia circúmdabit. *Psalmus.* XXXI.

Orátio. Remítte Dómine impietâtem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exórat; atque intelléctum tribue nobis per oratiónis suffrágium, quod precâmur : et ínstrue nos in hujus vitæ via, quâ grádimur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 3. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite illi. *Psalmus* CXXXII.

Orátio. Gaudium justórum, quod est in te, Dómine, famulórum tuórum infúnde viscéribus; ut conlaudátio tua, quæ rectos decet, omnem à sénsibus nostris pravitâtem expúrget. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Convertâmur ad Dóminum Deum nostrum. *P.* Quóniam benígnus ac mitis est ad ignoscéndum; dimíttit in témpore tribulatiónis peccáta nostra. ℣. Venite, adorêmus, et procidâmus ante Deum : et plorêmus coram Dómino, qui fecit nos. *P.*

Quóniam benígnus. ℣. Glória etc. *Reitcrétur Responsórium.*

In Laudibus.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miserationum tuárum Dómine, dele iniquitátes nostras : ut, quia istæ nos ággravant, illæ nos érigant. Cor contritum et humiliátum ne spernas in nobis, sed per ineffábilem poténtiam Trinitátis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, innovet spíritus rectus, confirmet spíritus princípális, atque unítus testimónii sit virtus, ut confirmátos nos per Patrem, éditos esse gaudeámus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Levémus corda nostra cum láchrymis ad Dóminum in cœlis.

Cánticum Threnórum III.

Quid murmurávit homo vivens, * vir pro peccátis suis?

Scrutémur vias nostras, et quærámus, * et revertámur ad Dóminum :

Levémus corda nostra cum mánibus * ad Dóminum in cœlis.

Nos iníque égimus, et ad iracúndiam te provocávimus : * ideírco tu inexorábilis es.

Operuísti in furóre, et percussísti : * occidísti, nec pepercísti.

Opposuísti nubem tibi, * ne tránseat orátio.

Glória, et honor Patri.

Ad Benedictus. Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, et justítiam tuam iis, qui recto sunt corde.

Cánticum. Benedictus. *fol.* 6.

Lauda. In sanctis ejus laudáte Dóminum : in firmaménto virtútis ejus laudáte Dominum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Génesis (Cap. XI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Erat terra lábii unius, sermonúmque eorúmdem. Cúmque proficiscerántur de oriénte, invenérunt campum in terra Sennaár, et habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum : Venite, faciámus láteres, et coquámus. Habuerúntque láteres pro saxis, et bitúmen pro cæménto : et dixérunt : Venite, faciámus nobis civitátem et turrim, cujus culmen pertíngat usque ad cœlum : et celebrémus nomen nostrum ántequam dividámur in univérsas terras. Descéndit autem Dóminus ut vidéret civitátem, quam ædificábant fílii Adam, et dixit : Ecce unus est pópulus, et unum est lábium ómnibus : cœpérunt hoc fácere, nec desístent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Venite ígitur, descendámus, et confundámus ibi linguas eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, et cessavérunt ædificáre civitátem. Et idcírco vocátum est nomen ejus Babél, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ : et inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctárum regiónum. Hæ sunt generatiónes Sem : Sem céntum annórum erat, quando génuit Arphaxat, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem postquam génuit Arphaxat, quingéntos annos : et génuit fílios et fílias. Porro Arphaxat **151** vixit trigínta quinque annis, et génuit Salech. Vixítque Arphaxat postquam génuit Salech, trecéntis tribus annis : et génuit fílios et fílias. Salech quoque vixit trigínta annis, et génuit Heber. Vixítque Salech, postquam génuit Heber, quatuorcéntis tribus annis. Vixit autem Heber trigínta et quátuor annis, et génuit Phalech. Et vixit Heber, postquam génuit Phalech, quatuorcéntis trigínta annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Phalech trigínta annis, et génuit Rheu. Vixítque Phalech, postquam génuit Rheu, ducéntis novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Rheu trigínta quinque annis, et génuit Saruch. Vixit quoque Rheu, postquam génuit Saruch, ducéntis septem annis : et génuit fílios et fílias. Vixit verò Saruch trigínta annis, et génuit Nachor. Vixítque Saruch, postquam génuit Nachor, ducéntis annis : et génuit fílios et fílias. Vixit autem Nachor vigínti et novem annis, et génuit Thare. Vixit autem Nachor, postquam génuit Thare, centum decem et novem annis : et génuit fílios et fílias. Vixítque Thare septuagínta annis, et génuit Abram, Nachor, et Aran. Porrò Aram génuit Loth. Mortuúsque est Aram ante Thare patrem suum in terra nativitátis suæ in Ur Chaldæórum. Duxérunt autem Abram et Nachor uxóres : nomen uxóris Abram, Sáraï : et nomen uxóris Nachor, Melcha, filia Aram, patris Melchæ, et patris Jeschæ. Erat autem Sáraï stérilis, nec habébat líberos. Tulit ítaque Thare Abram filium suum, et Loth fílium Aram, fílium fílii sui, et Sáraï nurum suam, uxórem Abram fílii sui, et edúxit eos de Ur Chaldæórum, ut irent in terram Chánaan : venerúntque usque Aram, et habitavérunt ibi. Et facti sunt ómnes dies Thare ducentórum et quinque annórum, et mortuus in Aram (*Cap.* XII). Dixit autem Dóminus ad Abram : Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrávero tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícam tibi, et magnificábo nomen tuum, erísque benedictus. Benedícam benedicéntibus tibi, et maledícam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Loth : septuagínta quinque annórum erat Abram, cum egrederétur de Aran. Tulítque Sáraï uxórem suam, et Loth fílium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, et ánimas quas fécerant in Aran : et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cúmque venissent in eam, pertransivit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem : Chananéus autem tunc erat in terra. Apparuítque Deus Abram, et dixit ei : Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui appáruit ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi

tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, ab oriénte Haï : ædificâvit quoque altâre Dómino, invocavítque nomen ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis, candor inenarrábilis. *Quære fol.* 38.

Preces. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ, *ùt suprà.*

Capítula. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem : ut sitiéntibus nobis vitâlem impértias potum ; et caligántibus animâbus supérni lúminis restítuas intelléctum.

Pater noster.

Lauda, Gloriêmur, Dómine *P.* In laude tua. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo : et gloriêmur in laude tua. ℣. Glória, et honor. *P.* In laude tua.

Oratio. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salûte tua vísita : nec iniquitâtis nostræ pœna, sed timôris tui nos humíliet disciplîna ; ut tua gloriêmur in laude, et confiteâmur in nómine . nos quoque ad vidéndum lætítiam electórum tuórum éxcitet bónitas; et ad laudándum regni tui adscíscat heréditas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Té tiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Fili, bibe aquam de cistérna tua, et fluénta pútei tui : Derivéntur fontes tui foràs, et in platéis aquas tuas dívide. Habêto eas solus, nec sint aliéni partícipes tui. Sit vena tua benedícta, et lætâre cum muliére adolescéntiæ tuæ : cerva charíssima, et gratíssimus hinnulus : úbera ejus inébrient te omni témpore, et in amóre ejus delectâre júgiter. Quare sedúceris fili mi ab aliéna, et fovêris sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis, et omnes gressus illíus considerat. Iniquitátes suæ cápiunt impium, et fúnibus **152** peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriêtur, quia non hábuit disciplînam, et multitúdine stultítiæ suæ decípitur. Fili mi, si spopónderis pro amíco tuo, defixísti apud extráneum manum tuam, inlaqueâtus es verbis oris tui, et captus própriis sermónibus. Fac ergo quod dico, fili mi, et temetípsum líbera. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Caput* XII.)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Facta est fames in terra : descenditque Abram in Ægyptum, ut peregrinarêtur ibi : prævalúerat enim fames in terra. Cùmque propè esset ut ingrederêtur in Ægyptum dixit Sâraï uxóri suæ : Novi quòd pulchra sis múlier : et quòd cum te viderint Ægyptii, dictúri sunt, quòd uxor mea sis, et interficient me, et te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quòd soror mea sis : ut bene sit mihi propter te, et vivet ánima mea ob grátiam tui. Cùm ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quòd esset pulchra nimis. Et nunciavérunt príncipes Pharaóni, et laudavérunt eam apud illum : et sublâta est múlier in domum Pharaônis. Abram vérò bene usi sunt propter illam : fuerúntque ei oves, et boves et ásini, et servi et famíliæ, et ásinæ, et caméli. Flagellâvit autem Dóminus Pharaônem plagis máximis, et domum ejus, propter Sáraï uxôrem Abram. Vocavítque Phárao Abram, et dixit ei : Quidnam est quod fecísti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, et vade. Præcepítque Phárao super Abram viris : et deduxérunt eum, et uxórem illíus, et ómnia quæ habébat. (*Cap.* XIII.) Ascéndit ergo Abram de Ægypto, ipse et uxor ejus, et ómnia quæ habébat, et Loth cum eo, ad austrâlem plagam. Erat autem dives valde in possessióne argénti et auri. Reversúsque est páriter, quò vénerat, à merídie in Bethél usque ad locum ubi prius fixerat tabernáculum inter Bethél et Haï : in locum altâris quod fécerat prius, et invocâvit ibi nomen Dómini. Sed et Loth qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, et arménta, et tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul : erat quippe substántia eórum multa, et nequibant habitâre commúniter. Unde facta est rixa inter pastóres gregum Abram et Loth. Eo autem témpore Chananæus et Pherezæus habitábant in illa terra. Dixit ergo Abram ad Loth : Ne quæso sit júrgium inter me et te, et inter pastóres meos et pastóres tuos : fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est : recêde à me, obsécro : si tu ad sinístram íeris, ego ad déxteram tenêbo : si tu ad déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Loth óculis, vidit omnem circa regiônem Jordânis, quæ univérsa inrigabâtur, ántequàm subvérteret Dóminus Sódomam et Gomórrham, sicut paradísus Domini, et sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Loth regiônem circa Jordânem, et recéssit ab oriénte : divisíque sunt altéruter à fratre suo. Abram habitâvit in terra Chánaan : Loth verò morâtus est in óppidis, quæ erant circa Jordânem, et habitâvit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, et peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est Loth ab eo Leva óculos tuos diréctum, et vide à loco, in quo nunc es, ad aquilônem et ad meridiem, ad oriéntem et ad occidéntem. Omnem terram quam cónspicis, tibi dabo et sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ : si quis potest hóminum numerâre púlverem terræ, semen quoque tuum numerâre póterit. Surge ergo, perámbula terram in longitúdine, et in latitúdine sua : quia tibi datûrus sum eam. Movens ígitur Abram tabernáculum suum, venit et habitâvit juxta convállem Mambré, quæ est in Hebron : ædificavítque ibi altâre Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjûtor et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Oratio. Tibi Dómino pátiens est ánima nostra ; à

quo et virtûtem toleràntiæ, et præmium concupíscit accípere : tua ergo super nos misericórdia, sicut sperávimus, fiat : tuâque nos grátia consuêta prævéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum ; et exaltêmus nomen ejus in unum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, diguánter exáudi ; atque ut in te laudêtur ánima nostra, propítius indúltor ímperti : et, qui juxtà es his, qui tribuláto sunt córde, aurem tuam **153** ad contritiônem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Fílii hóminum in protectiône alârum tuárum sperant, Dómine. *Psalmus* XXXV.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis. *P.* Et donet pacem in diébus nostris. ℣. Illúminet vultum suum super nos. *P.* Et donet. ℣. Glória. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Avérte, Dómine, iram furóris tui : *P.* Et miserâtus parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium auditum præbe : et quæ rogâmus sanctè, citò concêde. ℣. Christe, flébiles gémitus intuêre : víncula mortis solve, et vitam largíre. *P.* Et miserâtus. ℣. Jam vide láchrymas : intéllige lugéntes ; tandem delícta nostra clemens ignósce. *P.* Et miserâtus. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libénter ; tu propter temetípsum, Christe, succúrre. *P.* Et miserâtus.

Hymnus. Referre prisci. *fol.* 145.

Capítula. In protectiône alârum tuárum Dómine fílios hóminum spérantes, nequâquam détegas ; sed tamquam pullos, quò possîmus supérnis volatílibus præparári, fovéndo enútrias : neque déripi nos laceratiône insidiántium sinas ; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas ; sed, dum nos tégmine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Væ qui conjúngitis domum ad domum, et agrum ad agrum copulâtis usque ad términum loci : nunquid habitábitis soli vos in médio terræ ? In áuribus meis sunt hæc, dicit Dóminus exercítuum : Nisi domus multæ desértæ fúerint, grandes, et pulchræ, absque habitatôre. Decem enim júgera vineârum fácient lagúnculam unam, et trigínta módii seméntis fáciunt módios tres. Væ qui consúrgitis manè ad ebrietâtem sectándam, et potándum usque ad vésperum, ut vino æstuêtis. Cithara, et lira, et tympanum, et tíbia, et vinum in convíviis vestris : et opus Dómini non respícitis, nec ópera mánuum ejus considerâtis. Proptéreà captîvus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam, et nóbiles ejus interiérunt fame, et multitûdo ejus siti exáruit. Proptéreà dilatâvit inférnus ánimam suam, et apéruit os suum absque ullo término : et descéndent fortes ejus, et pópulus ejus, et sublímes, gloriosíque ejus ad eum. Et incurvábitur homo, et humiliábitur vir, et óculi sublímium depriméntur. Et exaltábitur Dóminus exercítuum in judício, et Deus sanctus sanctificábitur in justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exúrge Dómine, ádjuva nos, et líbera nos propter nomen tuum. *Psalmus* XLIII.

Orátio. Exúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium : et líbera nos propter nomen tuum à contráctu spirítuum immundórum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictiôni, exáltes íterum in remuneratiône virtûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Mémores sumus nóminis tui, Deus, in omni progénie et generatiône. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Fac nos Dómine dilígere justítiam et odíre iniquitâtem : ac per spéciem, tuam pulchritúdinem quæréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : et, mortificáto in nobis incentívo fornicatiônis, accínge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus nostrum refúgium, et virtus ; adjûtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. *Psalmus* XLV.

℟. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. ℟. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam : et avérte ab ira indignatiônis tuæ. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória. *P.* Ne in ætérnum.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. *P.* Precâmur, ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium, exáudi preces súpplicum. *P.* Precâmur. ℣. Concêde nobis donum grátiæ, et fructum pœniténtiæ. *P.* Precâmur. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, et pestiléntiam. *P.* Precâmur. ℣. Solve delícti perículum, et dona indulgéntiam. *P.* Precâmur.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Deus noster esto nobis in advérsis refúgium ; et in certamínibus hujus mundi virtûtis tuæ præbe solátium : et dum te adveniánte mœrens turbâta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judícii **154** admíssa deflent in sæculo : ut tu, virtûtum Dóminus, sis nobíscum ; quem et timêmus júdicem ; et cognóscimus redemptôrem.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Fili, Accédens ad servitûtem Dómini, sta in justítia, et timôre, et præpara ánimam tuam ad tentatiônem : Déprime cor tuum, et sústine : inclína aurem tuam, et éxcipe verba intelléctus : et ne festínes in tempus obductiônis. Sústine sustentatiónes Dei, et conjúngere Deo, et sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Factus est sermo Dómini ad Abram per visiônem, dicens : Noli timêre Abram, ego pro-

téctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Dixítque Abram : Dómine Deus, quid dabis mihi ? ego vadam absque líberis : et filius procuratôris domûs meæ, iste Damáscus Eliezér. Addidítque Abram : Mihi autem non dedísti semen ; et ecce vernáculus meus, heres meus erit. Statímque sermo Dómini factus est ad eum, dicens : Non erit hic heres tuus : sed qui egrediêtur de útero tuo, ipsum habêbis herêdem. Eduxítque eum foras, et ait illi : Súspice cœlum, et númera stellas, si potes. Et dixit ei : Sic erit semen tuum. Crédidit Abram Deo, et reputâtum est illi ad justítiam. Dixítque ad eum : Ego Dóminus qui edúxi te de Ur Chaldæôrum, ut darem tibi terram istam, et possidéres eam. At ille ait : Dómine Deus, unde scire possum, quód possessûrus sum eam ? Et respóndit Dóminus : Sume, inquit, mihi vaccam triénnem, et capram trimam, et aríetem annôrum trium, túrturem quoque et colúmbam. Qui tollens univérsa hæc, divísit ea per médium, et utrásque partes contra se altrínsecùs pósuit : aves autem non divísit. Descenderúntque vólucres super cadávera, et abigêbat eas Abram. Cùmque Sol occúmberet, sopor írruit super Abram, et horror magnus et tenebrôsus invâsit eum. Dictúmque est ad eum : Scito prænóscens quòd peregrînum futûrum sit semen tuum in terra non sua, et subjícient eos servitúti, et afflígent quadringéntis annis. Verúmtamen gentem, cui servitúri sunt, ego judicâbo : et pòst egrediéntur cum magna substántia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepúltus in senectûte bona. Generatiône autem quartâ reverténtur huc : necdum complétæ sunt iniquitátes Amorrhæôrum usque ad præsens tempus. Cùm ergo occubuísset Sol, facta est calîgo tenebrôsa, et appáruit clíbanus fumans, et lampas ignis tránsiens inter divisiónes illas. In illo die pépigit Dóminus cum Abram fœdus, dicens : Sémini tuo dabo terram à flúvio Ægypti usque ad flúvium magnum Euphrâten, Cinæos, et Cenezæos, Cethmonæos, et Ethæos, et Pherezæos, Ráphaim quoque, et Amorrhæos, Evæos, et Chananæos, et Gergesæos, et Jebusæos. (*Cap.* XVI.) Igitur Sáraï, uxor Abram, non genúerat sibi líberos : sed habens ancíllam Ægyptiam nómine Agár, dixit maríto suo : Ecce conclûsit me Dóminus, ne párerem : ingrédere ad ancíllam meam, si fortè saltem ex illa suscípiam filios. Cùmque ille acquiésceret deprecánti, tulit Agár Ægyptiam ancíllam suam, post annos decem quàm habitáre cœperant in terra Chánaan : et dedit eam viro suo uxôrem. Qui ingréssus est ad eam. At illa concepísse se videns, despéxit dóminam suam. Dixítque Sáraï ad Abram : Infquè agis contra me : ego dedi ancíllam meam in sinum tuum, quæ videns quòd concéperit, despéctui me habet : júdicet Dóminus inter me et te. Cui respóndit Abram : Ecce, ait, ancílla tua in manu tua est, útere eâ ut libet. Affligénte ígitur eam Sáraï, fugam íniit. Cùmque invenísset eam Angelus Dómini juxta fontem aquæ in solitúdine, quæ est in via Sur in desérto, dixit ad illam : Agár ancílla Sáraï, unde venis ? et quò vadis ? quæ respóndit : A fácie Sáraï dóminæ meæ ego fúgio. Dixítque ei Angelus Dómini : Revértere ad dóminam tuam, et humília te sub manu illîus. Et rursum : Multíplicans, inquit, multiplicâbo semen tuum, et non numerábitur præ multitúdine. Ac deínceps : Ecce, ait, concepísti, et páries filium : vocabísque nomen ejus Ismaël, eò quòd audíerit Dóminus afflictiônem tuam. Hic erit ferus homo, manus ejus contra omnes et manus ómnium contra eum : et è regiône universôrum fratrum suôrum figet tabernácula. Vocâvit autem Agár nomen Dómini qui loquebâtur ad eam. Dixit enim : Profécto hîc vidi posteriôra vidéntis me. Propterèa appellâvit púteum illum, Púteum vivéntis et vidéntis me. Ipse est inter Cades et Barad. **155** Peperítque Agar Abræ filium : qui vocâvit nomen ejus Ismaël. Octogínta et sex annôrum erat Abram quando péperit ei Agar Ismaêlem. (*Cap.* XVII.) Postquàm verò nonagínta et novem annôrum esse cœperat, appáruit ei Deus dicens, dixítque ad eum : Ego Dóminus omnípotens : ámbula coram me, et esto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me et te, et multiplicâbo te vehemênter nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixítque ei Deus : Ego sum, et ponam pactum meum tecum, erísque pater multârum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram : sed Abraham : quia patrem multârum géntium constítui te. Faciámque te créscere vehementíssimè, et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur. Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno : ut sim Deus tuus, et sémini tuo post te. Dabôque tibi et sémini tuo terram peregrinatiônis tuæ, omnem terram Chánaan in possessiônem ætérnam, erôque Deus eôrum. Dixit iterúmque Deus ad Abraham : Et tu ergo custódies pactum meum, et semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me et vos, et semen tuum post te : Circumcidêtur ex vobis omne másculum : et circumcidêtis carnem præpútii vestri, et sit in signum fœderis inter me et vos. Infans octo diêrum circumcidêtur in vobis, omne masculinum in generatiónibus vestris : tam vernáculus, quàm emptítius circumcidêtur, et quæcúmque non fúerint de stirpe vestra : erítque pactum meum in carne vestra in fœdus ætérnum. Másculus, cujus præpútii caro circumcîsa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo : quia pactum meum írritum fecit. Dixit quoque Deus ad Abraham : Sáraï uxôrem tuam non vocâbis Sáraï, sed Saram. Et benedîcam ei, et ex illa dabo tibi filium cui benedictûrus sum, erítque in natiónes, et reges populórum oriéntur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem suam, et risit in corde suo, dicens : Putásne centenário nascêtur filius ? et Sara nonagenária páriet ? Dixítque ad Dóminum : Utinam Ismaël vivat coram te. Et ait Dóminus ad Abraham : Sara uxor tua páriet tibi filium, vocabísque nomen ejus Isaac, et constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, et sémini ejus post eum. Super Ismaël quoque exaudívi te : ecce, benedîcam ei, et augêbo et multipli-

cábo eum valde : duódecim duces generábit, et fáciam illum créscere in gentem magnam. Pactum verò meum státuam ad Isaac, quem páriet tibi Sara témpore ísto in anno altero. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simul in unum dives et pauper : áuribus percípite; qui habitátis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Audiant simul te Dómine omnes gentes; dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibique ómnium ad fidem præparétur audítio, quò salvándis promíttitur gratiæ plenitûdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 2. Exáudi nos, Deus salutáris noster, spes ómnium finium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutáris noster ; ac nos tuâ virtûte præcínge : dumque fidei optâmus soliditâtem, spei mereâmur quiêtem, et charitâte perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua! in multitûdinem virtûtis tuæ. *Psalmus* LXV.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Dona nobis Dómine, ut nos, qui te credêndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviâmus : sicque non amóveas oratiônem nostram et misericórdiam tuam à nobis; dum ea ínspicis pétere, quæ nobis próspicis convenîre.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Salvos nos fáciat déxtera tua, et exáudi nos. Deus locûtus est in sancto suo. *Psalmus* LIX.

Lauda. Tu mandásti, mandâta tua *P.* Custodíre nimis, Deus meus ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíre. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Custodíre.

Hymnus.

Christe lumen perpétuum
Astrórum, fulgor síderum,
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incêdat láqueis.
156 Nullis gravêtur hóstibus,
Nec maculêtur corpus
Lascíviâ per sopórem.
Custódi corda ómnium
Fideliúmque máximâ
Protectiône própria
Tua, Christe, poténtia.
Ut gratulêtur ánima
Vidísse lucem prósperam,
Implésse vota débita
Reddénda tibi, Trinitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplícitio. Orémus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. *Capítula.* Omnípotens sempitérne Deus. *f.* 94.

Benedíctio. Benedícat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui crucis portâvit injúriam. ℟. Amen. Ipse vos perdûcat cœléste in regnum, qui pepéndit in lígno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris vos cóllocet, qui causa nobis factus est pacis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gloriêmur, Dómine. *Orátio.* Salvos nos fac. *fol.* 151.

FERIA QUARTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Glória mea exáltans caput meum. Voce meâ ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Glória nostra, Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriêmur : quosque fecísti de cápitis exultatiône sublímes, quæsumus, ut efficias de totíus córporis consummátâ salûte secúros. Elevet abjectiônem nostram tua magna celsitûdo : ut, qui humilitâte tuâ à terrénis erígimur, exaltatiône quoque tuâ ad cœléstia pérvehi mereâmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Consérva nos Dómine, quóniam in te sperâmus. Tu enim, Dómine, pars hereditâtis nostræ. *Psalmus* XV.

Orátio. Consérva nos Dómine in timôre, quo díligis; et à peccáti contagiône nos sépara : ut, quia bonôrum nostrôrum non índiges, tuôrum nos donôrum adsócies. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. *Psalmus* LXVIII.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, vitam ánimæ nostræ temetípsum impérti; exáudi páuperes tuos, qui nihil præ sua justítia, sed tuo repléntur múnere; tuâ aluntur substántiâ, tuâ grátiâ protegántur. Nec despícias vinctos, quorum te suspírant Desidéria; quorum tibi áderunt ánimæ; tuorúmque stúdia júgiter prosequúntur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. In adjutórium nostrum inténde, Dómine : ad adjuvándum me festína. *Psalmus* LXIX.

Orátio. Inténde in adjutórium nostrum Dómine, et ut nos ádjuves festínus aggrédere : tribue vires explédi quæ nóvimus; et perféctum pútta quod optâmus : ut, dum ópere tuo tua in nobis præcépta perféceris, tibi laudem députes : de efféctu tuo nos exaltêmur in præmio : te nostri magnificet óperis rectitûdo : nos tua attóllat remunerátio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis : quiéscite ágere pervérsè : díscite benefácere, quærite judícium, subvenîte oppréssis, judicâte pupíllo, defêndite víduam. *P.* Si voluéritis, et audiéritis, bona terræ comedêtis, dicit Dóminus. ℣. Si fúerint peccâta vestra ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur : et si fúerint rubra

quasi vermículus, velut lana erunt. *P.* Si voluéritis. ℣. Glória. *Reiterêtur* ℟. Lavámini.

In Láudibus.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam : et secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Miserêre, Dómine. *fol.* 141.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne despícias partem tuam Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

Cánticum Esther XIII.

Dómine Deus rex omnípotens, * in ditiône tua cuncta sunt repósita,

Et non est, qui possit tuæ resístere voluntáti, * si decréveris salvâre Israël.

Tu fecísti cœlum et terram, * et quidquid cœli ámbitu continêtur.

Dóminus enim ómnium es, * nec est qui resístat majestáti tuæ.

Et nunc Dómine Deus Abraham, miserêre pópulo tuo, * et ne despícias partem tuam, **157** quam redemísti ex Ægypto.

Exáudi deprecatiônem meam, et propítius esto sorti tuæ et funículo tuo, * et convérte luctum nostrum in gáudium.

Ut vivéntes laudêmus nomen tuum, Dómine, * et non claudas ora canéntium te.

Glória, etc. *Reiterêtur Antíphona.* Ne despícias.

Ad Benedíctus. Antíphona. Deus misereâtur nobis, et benedícat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terra viam tuam : in ómnibus géntibus salutâre tuum.

Cánticum. Benedíctus es.

Lauda. Montes, et omnes colles, ligna fructífera, et omnes cedri, laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis. (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Appáruit Deus Abrahæ in conválle Mambre sedénti in óstio tabernáculi sui in ipso fervôre diéi. Cùmque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes propè eum : quos cum vidísset, cucúrrit in occúrsum eôrum de óstio tabernáculi sui, et adorâvit in terra. Et dixit : Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum : sed áfferam paxillum aquæ, et lavéntur pedes vestri, et requiéscite sub árbore. Ponámque buccélam panis, et confortêtur cor vestrum, póstea transíbitis : idcircò enim declinástis ad servum vestrum. Qui dixérunt : Fac, ut locûtus es. Festinâvit Abraham in tabernáculum ad Saram, dixítque ei : Accélera, tria sata símilæ commísce, et fac subcinerícios panes. Ipse verò ad armméntum cucúrrit, et tulit inde vítulum tenérrimum et óptimum, dedítque puero : qui festinâvit et coxit illum. Tulit quoque butyrum et lac, et vítulum, quem cóxerat, et pósuit coram eis : ipse verò stabat juxta eos sub árbore. Cùmque comedíssent, dixérunt ad eum : Ubi est Sara uxor tua? Ille respóndit : Ecce in tabernáculo est. Cui dixit : Revértens véniam ad te témpore isto, vitâ cómite, et habébit filium Sara uxor tua. Quo audíto, Sara risit post óstium tabernáculi. Erant ambo senes, provectæque ætâtis ; et desíerant Saræ fieri muliébria. Quæ risit occúltè, dicens : Postquàm sénui, et dóminus meus vétulus est, voluptáti óperam dabo? Dixit autem Dóminus ad Abraham : Quare risit Sara uxor tua, dicens : Num verè paritûra sum anus? Nunquid Deo quidquam est difficile? juxta condíctum revértar ad te hoc eôdem témpore, vitâ cómite, et habébit Sara filium. Negâvit Sara, dicens : Non risi : timôre pertérrita. Dóminus autem : Non est, inquit, ita : sed risísti. Cùm ergo surrexíssent inde viri, direxérunt óculos suos contra Sódomam : et Abraham simul gradiebâtur, dedûcens eos. Dixítque Dóminus : Num celâre pótero Abraham, quæ gestûrus sum : cùm futûrus sit in gentem magnam, ac robustíssimam, et BENÈDICENDÆ sint in eo omnes natiónes terræ? Scio enim quòd præceptûrus sit fíliis suis, et dómui suæ post se, ut custódiant viam Dómini, et fáciant judícium et justítiam : ut addûcat Dóminus propter Abraham ómnia quæ locûtus est ad eum. Dixit ítaque Dóminus : Clamor Sodomôrum et Gomorrhæôrum multiplicâtus est, et peccâtum eôrum aggravâtum est nimis. Descéndam et vidêbo, utrùm clamôrem qui venit ad me, ópere compléverint : an non est ita, ut sciam. Convertérunt se inde, et abiérunt Sódomam. Abraham verò adhuc stabat coram Dómino. Et appropínquans ait : Nunquid perdes justum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta justi in civitâte períbunt simul? et non parces loco illi propter quinquagínta justos, si fuérint in eo? Absit à te, ut rem hanc fácias, et occídas justum cum ímpio, fiátque justus sicut ímpius, non est hoc tuum : qui júdicas omnem terram, nequâquam fácies hoc judícium. Dixítque Dóminus ad eum : Si invénero Sódomis quinquagínta justos in médio civitâtis, dimíttam omni loco propter eos. Respóndens Abraham, ait : Quia semel cœpi, loquar ad Dóminum meum, cùm sim pulvis, et cinis. Quid si minùs quinquagínta justis, quinque fúerint? delêbis, propter quadragínta quinque univérsam urbem? Et ait : Non delêbo, si invénero ibi quadragínta quinque. Rursúsque locûtus est ad eum : Si autem quadragínta ibi invénti fúerint, quid fácies? Ait : Non percútiam propter quadragínta. Nec, inquit, indignêris, Dómine, si loquar : Quid si ibi invénti fúerint trigínta? Respóndit : Non fáciam, si invénero ibi trigínta. Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Dóminum meum : Quid si ibi invénti fúerint vigínti? Ait : Non interfíciam propter vigínti. Obsecro, inquit, ne irascâris, Dómine, si loquar adhuc semel : Quid si invénti fúerint ibi **158** decem? Dixit : Non delêbo propter decem. Abiit Dóminus, postquam cessâvit loqui ad Abraham : et ille revérsus est in locum suum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. *Quære f.* 101. *Supplicátio.* Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. *Capítula.* Illúmina, Dómine, vultum tuum. *fol.* 26. Pater noster. A malo nos líbera, etc. *fol.* 10.

Lauda. A peccátis nostris. *P.* Munda nos Dómine :

℣. Et ab aliénis parce servis tuis. ℟. Munda nos. ℣. Glória, et honor, etc. ℟. Munda nos.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus: ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequáquam sentiámus ultériùs dominátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

Fílius sápiens lætíficat patrem: filius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nil próderunt thesáuri impietátis: justítia verò liberábit à morte. Non áffliget Dóminus ánimam justi fame, et insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remissa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sápiens est: qui autem stertit æstáte filius confusiónis. Benedíctio Dómini super caput justi: os autem impiórum óperit iniquitátem. Memória justi cum láudibus: et nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta suscípiet: et stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simpliciter, ámbulat confidénter: qui autem dépravat vias suas, maniféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem: et stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi: et os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas: et univérsa delícta óperit chàritas. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* xix).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Venérunt duo Angeli Sódomam véspere, sedénte Loth in fóribus civitátis. Qui cùm vidísset eos, surréxit, et ivit óbviàm eis: adoravítque pronus in terra, et dixit: Obsecro, Dómini, declinâte in domum púeri vestri, et manête ibi: lavâte pedes vestros, et manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt: Mínimè, sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad eum: ingressísque domum illíus fecit convívium, coxit ázyma: et comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitátis devellavérunt domum illíus à púero usque ad senem, omnis pópulus simul. Vocavérúntque Loth, et dixérunt ei: Ubi sunt viri qui introïérunt ad te nocte? educ illos, ut cognoscâmus eos. Egréssus ad illos Loth, post tergum occlúdens óstium, ait: Nolíte, quæso, fratres mei, nolíte malum hoc fácere. Iláheo duas fílias, quæ necdum cognovérunt virum: edûcam eas ad vos, et abutímini eis sicut placúerit vobis, dúmmodò viris istis nihil mali faciátis, quia ingréssi sunt sub umbra cúlminis mei. At illi dixérunt: Recéde illuc. Et rursus. Ingréssus es, ínquiunt, ut ádvena; numquid ut júdices? te ergo ipsum magis quàm hos afflígemus. Vimque faciébant Loth vehementíssimè: jamque propè erant ut effringerent fores. Et ecce misérunt manum viri, et introduxérunt ad se Loth, clausérunt óstium. Et eos, qui foris erant, percussérunt cæcitâte à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium invenîre non possent. Dixérunt ergo ad Loth: Habes hîc tuórum quémpiam? génerum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac: delébimus enim locum istum, eò quòd increverit clamor eôrum coram Dómino, qui misit nos ut perdâmus illos. Egréssus ítaque Loth, locûtus est ad géneros suos qui acceptúri erant filias suas, et dixit: Súrgite, egredímini de lóco isto: quia delêbit Dóminus civitâtem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cúmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicéntes: Surge, tolle uxôrem tuam, et duas filias quas habes: ne et tu páriter péreas in scélere civitâtis. Dissimulánte illo, apprehendérunt manum ejus, et manum uxôris, ac duârum filiârum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxerúntque eum, et posuérunt extra civitâtem: ibíque locúti sunt ad eum, dicéntes: Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum, nec stes in omni circà regiône: sed in monte salvum te fac, ne et tu simul péreas. Dixítque Loth ad eos: Quæso, Dómine mi, quia invênit servus tuus grátiam coram te, et magnificásti **159** glóriam et misericórdiam tuam quam fecísti mecum, ut salvâres ánimam meam, nec possum in monte salvári, ne fortè apprehéndat me malum, et móriar: Est civítas hîc juxta, ad quam possum fúgere, parva, et salvâbor in ea: numquid non módica est, et vivet ánima mea? Dixítque ad eum: Ecce étiam in hoc suscépi preces tuas, ut non subvértam urbem pro qua locûtus es. Festína, et salvâre ibi: quia non pótero fácere quicquam donec ingrediâris illuc. Idcírcò vocâtum est nomen urbis illíus Segor. Sol egréssus est super terram, et Loth ingréssus est Segor. Igitur Dóminus pluit super Sódomam et Gomórrham sulphur et ignem à Dómino de cœlo: et subvértit civitátes has, et omnem circà regiônem, univérsos habitatóres úrbium, et cuncta terræ viréntia. Respiciénsque uxor ejus post se, versa est in statúam salis. Abraham autem consúrgens manè, ubi stéterat priús cum Dómino, intúitus est Sódomam et Gomórrham, et univérsam terram regiônis illíus: vidítque ascendéntem favillam de terra quasi fornâcis fumum. Cùm enim subvérteret Deus civitátes regiônis illíus, recordâtus est Abrahæ, et liberâvit Loth de subversiône úrbium in quibus habitáverat. ℟. Amen.

Antíphona. 1. Salvos nos fac déxterâ tuâ, et exáudi nos. Deus locûtus est in sancto suo. *Psalmus* LIX.

Orátio. Auxiliâre nobis Dómine in tribulatióne; et exáudi nos ad salûtem: ut dilécti tui ipsâ, quâ formáti manu sunt, reforméntur: ut, quo sunt contríti bráchio, eôdem rursum favénte, cupítum pervéniant ad remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Parce páuperi et inopi: ánimas páuperum salvas fac, Dómine. *Psalmus* LXXI.

Orátio. Parce Dómine paupéribus, et ánimas ínopum sana : ut, qui viribus nostris non fidimus, et spe à te miser córdiam postulâmus, per spíritûs paupertâtem, supérnæ benedictiónis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quàm bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde! *Psalmus* LXXII.

℟. Filia Sion facta est ut tugúrium in vínea, et quasi casa custodiária in agro; sed jam revértere pœnitêre, quia pius est Deus super unam ovem errántem, *P.* Quàm super justos non egéntes pœnitentiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatôre pœniténtiam agénte. *P.* Quàm super. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quàm. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Clamâmus ad te, Dómine : tu miserêre nobis. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime, et perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Ægros vísita, et captívos révoca : pupillos et víduas ádjuva. *P.* Et dona indulgéntiam. ℣. Nos peccávimus, et à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. *P.* Et dona. ℣. Pœniténtibus miserêre Dómine; et peccáti máculam áblue. *P.* Et dona indulgéntiam.

Hymnus. O Nazarêne. *Quære fol.* 144.

Capítula. Tibi adhærêre bonum est Dómine; et à te recédere, nóxium : à te elongári, perdítio; et tibi conjúngi, vitæ est plenitûdo : Dona ítaque nobis, ut, qui spem nostram in te pónimus, perféctam vitæ beatitúdinem consequâmur; tuásque laudes in portis filiæ Sion, dum ad tuum regnum ingrédimur, decantémus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Væ qui tráhitis iniquitâtem in funículis vanitâtis, et quasi vínculum plaustri peccâtum. Qui dícitis : Festinet, et citò véniat opus ejus, ut videâmus : et apprópiet, et véniet consílium sancti Israël, et sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, et bonum malum : ponéntes ténebras in lucem, et lucem in ténebras : ponéntes amârum dulce, et dulce in amârum. Væ qui sapiéntes estis in óculis vestris, et coram vobismetípsis prudéntes. Væ qui poténtes estis ab bibéndum vinum, et viri fortes ad miscéndam ebrietâtem. Qui justificâtis ímpium pro munéribus, et justítiam justi auférti ab eo. Propter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, et calor flammæ exûrit; sic radix eôrum quasi favílla erit, et germen eôrum ut pulvis ascéndet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, et elóquium sancti Israël blasphemavérunt. Ideò irâtus est furor Dómini in pópulis, exténdit manum suam super eos, et percússit eos : et contúrbáti sunt montes, et facta sunt morticína eôrum, quasi stercus in médio platêârum. **160** In ómnibus non est avérsus furor Dómini, sed adhuc manus ejus exténta. Et elevâbit A signum in natiónibus procul, et sibilâbit ad eum de finibus terræ : et ecce festínus velóciter véniet. Non est deficiens, neque labórans in eo : non dormitâbit, neque dórmiet, neque solvêtur cíngulum renum ejus, nec rumpêtur calceaménti corrígia ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis : miserêre nobis, Dómine. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostri, Dómine, miserêre; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; et à delícti oppróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen.

B Per.

Antíphona 2. Benedíctio Dómini super vos : benedícimus vos in nómine Dómini. *Psalmus* CXXVIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ salûtis remédio impiórum sustinuísti convítia; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala : ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impône húmeris nostris præcéptis evangélicis ónera suávia : per quæ peccáti fábricam déstruas; et compagínibus sacris nos virtûtum méritis cónstruas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Apud Dóminum est misericórdia : et copiósa apud eum redémptio. *Psalmus* CXXIX.

C ℟. Exúrge, Dómine, miserêre nobis. *P.* Quia venit tempus miseréndi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia venit. ℣ Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Clamêmus omnes unâ voce : *P.* Dómine, miserêre. ℣. Amâra nobis est vita nostra. *P.* Dómine. ℣. Delícta dele : pacem concêde. *P.* Dómine. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. *P.* Dómine. ℣. Parce delíctis, et súbveni de cœlis. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Páteant aures tuæ, Dómine, oratiónibus nostris; quibus à nobis cóngrui clamôris supplicátio dirigâtur, quà et digníanter áudiant, et in rebus petítis cleménter respóndeant. Et quia apud te multæ D sunt miseratiónes, rogâmus te Deus; ne nos juxta multitúdinem iniquitâtum nostrârum condémnes; sed confiténtes, ac reverténtes ad te, copiósâ miseratiône vivífices : ut clamôrem nostrum ad te de profúndis accípias, et exémptos nos à mundánis, in átriis tuis in gáudio perpétuæ delectatiônis adsûmas.

Pater noster. A malo nos libera. *fol.* 10.

Ad Nonam ómnia dicántur, ut in Nona de tértia féria præténita.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, et meridie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícat nos Dóminus Deus noster,

benedícat nos Deus : et métuant eum omnes fines A terræ. *Psalmus* LXVI.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua : *P.* Et salutâre tuum secúndùm elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Et salutâre. ℣. Glória. *P.* Et salutâre.

Hymnus.

Adésto nostris précibus,
Adésto jam propítius,
O Christe mundi glória !
Fessúmque lumen inriga.
Te vespertîna orátio,
Te matutîna cóncinat :
Tibi indefésse pérsonet
Hymnum cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 138. *Capitula.* Sit festum jejúnium. *fol.* 149. *Lauda.* A peccátis nostris, *Et Orátio.* Ab occúltis nostris. *Quære f.* 158.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antiphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus.* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *Quære fol.* 129.

Antiphona 1. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio.

Orátio. Meménto congregatiônis tuæ Domine, quam creásti ab ínitio : tuæque non obliviscâris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo ; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ réspice : et promissa nos júgiter libertâte complécte-
re. **161** ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Confitébimur tibi Deus : confitébimur, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine placábilis intuêre : et quos contrítos éfficit timor pœnæ : et amor indulgéntiæ lætificet, et plenitûdo remissiônis indéptæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 3. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Citò anticipet nos misericórdia tua, Dómine ; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii ; sed vitæ reâtus, vexatiôque jactátos árguit, vel consciéntia facínorum, vel últio peccatôrum : Líbera nos propter glóriam nóminis tui ; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut, cum utrámque rem propter te féceris, et sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris ; glória tibi detur ex liberatiône, et propitiátio nobis tuo accêdat ex nómine. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Custodíte vos à murmuratiône, quæ nihil prodest, et à detractiône párcite línguæ : quóniam verbum abscónsum non celábitur : os autem, quod mentîtur, occídit ánimam. ℣. Non mentiémini invicem, nec decípiat unusquisque próximum suum. *P.* Quóniam. ℣. Glória, etc. *Reiterétur* ℟.

In Laudibus.

Antiphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine ; et omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum : nostræque confessióni cleménter tuum appône auditum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis ; qui propítius réspicis in advérsis, et qui desperátis cor
B pœnitens tríbuis, ac confessiónibus nostris grátiam tuam. Sed, quia publicânus à longè stans et percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est ; similiter et nos peccatóres exáudi : ut, sicut illi mérito petitiônis suæ fructum donásti : ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndere peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Deus omnípotens benedícat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populôrum.

Cánticum Génesis XXVII.

Ecce odor filii mei * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ,
C abundántiam fruménti, vini, et ólei : * et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus :

Esto dóminus fratrum tuôrum, * et incurvéntur ante te fílii matris tuæ :

Deus autem omnípotens benedícat tibi, et créscere te fáciat, atque multíplicet : * ut sis in turmas populôrum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, et sémini tuo post te : * ut possídeas terram peregrinatiônis tuæ.

Orátio. Tuam Deus omnípotens cleméntiam deprecâmur : ut membris Christi tui Dómini nostri dono tui múneris copuláti, ejúsque bonus odor effécti, tuis benedictiónibus ditêmur ut fílii ; in ejus semper
D maneâmus regno à Dómino subjugáti. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Rex meus et Deus meus, ad te orâbo, Dómine, manè. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiônis meæ.

Cánticum. Benedíctus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus : laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. *Psalmus* CL.

Lectio libri Génesis (*Cap.* XX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Profectus Abraham in terram Austrâlem, habitâvit inter Cades et Sur : peregrinâtus est in Geráris. Dixítque de Sara ux re : Soror mea est. Misit ergo Abimeléch rex Geráræ, et tulit

eam. Venit autem Deus ad Abimeléch per sómnium noctis, et ait ei : En moriêris propter mulierem quam tulísti : habet enim virum. Abimeléch verò non tetígerat eam, et ait : Dómine, num gentem ignorántem et justam interfícies? Nonne ipse ait : Soror mea est? in simplicitâte cordis mei, et munditia mánuum meârum feci hoc. Dixítque ad eum Deus : Et ego scio quod símplici corde féceris : et ídeò custodívi te ne peccâres in me, et non admísi ut tángeres eam. Nunc **162** ígitur redde uxôrem viro suo, quia prophêta est : orâbit pro te, et vives : si autem nolúeris réddere, scito quòd morte moriêris tu, et ómnia quæ tua sunt. Statímque de nocte consúrgens Abimeléch, vocâvit omnes servos suos : et locûtus est univérsa verba hæc in áuribus eôrum, timuerúntque omnes viri valdè. Vocávit autem Abimeléch etiam Abraham, et dixit ei : Quid fecísti nobis? quid peccávimus in te, quia induxísti super me et super regnum meum peccâtum grande? quæ non debuísti fácere, fecísti nobis. Rursúsque expóstulans, ait : Quid vidísti, ut hoc fáceres? Respóndit Abraham : Cogitávi mecum, dicens : Fórsitan non est timor Dei in loco isto : et interficient me propter uxôrem meam : áliàs autem et verè soror mea est, filia patris mei, et non filia matris meæ, et duxi eam in uxôrem. Postquàm edúxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam : Hanc misericórdiam fácies mecum : in omni loco, ad quem ingrediémur, dices quòd frater tuus sim. Tulit ígitur Abimeléch oves et boves, et servos et ancíllas, et dedit Abraham : reddidítque illi Saram uxôrem suam, et ait : Terra coram vobis est, ubicúmque tibi placúerit hábita. Saræ autem dixit : Ecce mille argénteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velâmen oculôrum, et ad omnes qui tecum sunt, et quocúmque perréxeris : meménto te deprehénsam. Oránte autem Abraham, sanávit Deus Abimeléch et uxorem, et ancíllas ejus, et peperérunt : conclúserat enim Deus omnem vulvam Abimeléch propter Saram uxôrem Abrahæ. (*Cap.* 21.) Visitávit autem Dóminus Saram sicut promíserat : et implêvit quæ locûtus est. Concepítque et péperit fílium in senectúte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavítque Abraham nomen fílii sui, quem génuit ei Sara, Isaac : et circumcídit eum octávo die, sicut præcéperat ei Deus, cum centum esset annôrum : hâc quippe ætâte patris, natus est Isaac. Dixítque Sara : Risum fecit mihi Deus : quicúmque audíerit, corridébit mihi. Rursúsque ait : Quis auditûrum créderet Abraham, quòd Sara lactâret fílium, quem péperit ei jam seni? Crevit ígitur puer, et ablactâtus est : fecítque Abraham grande convívium in die ablactatiônis ejus. Cúmque vidísset Sara fílium Agar Ægyptiæ ludéntem cum Isaac fílio ejus, dixit ad Abraham : Ejice ancíllam hanc, et fílium ejus : non enim erit heres fílius ancíllæ cum fílio meo Isaac. Durè accépit hoc Abraham pro fílio suo. Cui dixit Deus : Non tibi videâtur ásperum super púero, et super ancílla tua : ómnia quæ tibi dixerit Sara, audi vocem ejus : quia in Isaac vocábitur tibi semen. Sed et fílium ancíllæ fáciam in gentem magnam, quia semen tuum est. Surréxit ítaque Abraham manè, et tollens panem et utrem aquæ, impósuit scápulæ ejus, tradidítque púerum, et dimísit eam. Quæ cùm abiísset, errábat in solitúdine Bersabée. Cùmque consúmpta esset aqua in utre, abjécit púerum subter unam árborem, quæ ibi erat. Et ábiit, sedítque è regióne procul quantùm potest arcus jácere; dixit enim : Non vidébo moriéntem púerum : et sedens contrà, levávit vocem suam et flevit. Exaudívit autem Deus vocem púeri : vocavítque Angelus Dómini Agar de cœlo, dicens : Quid agis Agar? noli timére : exaudívit enim Deus vocem púeri de loco in quo est. Surge, et tolle púerum, et tene manum illius : quia in gentem magnam fáciam eum. Aperuítque óculos ejus Deus : quæ videns púteum aquæ, ábiit, et implévit utrem, dedítque púero bíbere. Et fuit cum eo : qui crevit, et morâtus est in solitúdine, factúsque est júvenis sagittárius. Habitabítque in desérto Pharan, et accépit illi mater sua uxôrem de terra Ægypti. Eódem témpore dixit Abimeléch, et Phicol princeps exércitûs ejus ad Abraham : Deus tecum est in univérsis quæ agis. Jura ergo per Dóminum, ne nóceas mihi, et pósteris meis, stirpíque meæ; sed juxta misericórdiam, quam feci tibi, facies mihi, et terræ in qua versâtus es ádvena. Dixítque Abraham : Ego jurâbo. Et increpávit Abimeléch propter púteum aquæ quem vi abstúlerant servi ejus. Respóndit Abimeléch : Nescívi quis fécerit hanc rem : sed et tu non indicásti mihi, et ego non audívi præter hódiè. Tulit ítaque Abraham oves et boves, et dedit Abimeléch : percusserúntque ambo fœdus. Et státuit Abraham septem agnas gregis seórsùm. Cui dixit Abimeléch : Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecísti deórsum? At ille : Septem, inquit, agnas accípies de manu mea : ut sint mihi in testimónium, quóniam ego fodi púteum istum. Idcírcò vocâtus est locus ille Bersabée : quia ibi utérque jurávit. Et iniérunt fœdus pro púteo juraménti. Surréxit autem Abimeléch, **163** et Phicól princeps exércitûs ejus, reversíque sunt in terram Palæstinórum. Abraham verò plantávit nemus in Bersabée, et invocávit ibi nomen Dei ætérni. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. *Quære folio* 105.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula. Deduc nos Dómine in bonis; ac dírige in conspéctu tuo viam nostram : ut fides nostra salutâris nostri vocatióne, ad te, qui rex noster es, et vestígio committêtur innóxio, et cursu óccupet expedíto.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Lauda. Adjuva nos *P.* Deus salutâris noster, ℣. Et propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccátis nostris; propter nomen tuum. *P.* Deus salutâris. ℣. Glória. *P.* Deus.

Orátio. Propítius esto peccátis nostris Dómine; et propter honôrem nóminis tui perfécta nos récrea

libertâte : ne, dum nostro péctorum elógio adtéri- A mur, in oppróbrium géntium redigâmur. Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum introéat ; et de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procêdat. ℟. Amen.

Per.

Ordo ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* XIX).

℟. Deo grátias.

Fili, Testis falsus non erit impunitus : et qui lóquitur mendácia, perîbit, non effúgiet. Multi colunt persônam poténtis, et amici sunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum : insuper et amíci ejus procul recessérunt ab eo. Qui tantùm verba sectâtur, nihil habêbit : qui autem posséssor B est mentis, díligit ánimam suam, et custos prudéntiæ invéniet bona. Testis falsus non erit impunitus : et qui lóquitur mendácium, perîbit. Non decent stultum delíciæ, nec servum dominári princípibus. Doctrîna viri per patiéntiam nóscitur : et glória ejus est infqua prætérgredi. Sicut frémitus leônis, ita regis ira : et sicut ros super herbam, ita hiláritas ejus. Dolor patris, fílius stultus : et tecta júgiter perstillántia litigiôsa múlier. Domus, et divítiæ dantur à pátribus : à Dómino autem uxor prudens. Pigrêdo immíttet sopôrem, et ánima dissolûta esúriet. Qui custôdit mandâtum, custódit ánimam suam : qui autem négligit vias suas, mortificábitur. Fœnerátur Dómino qui miserêtur pauperi : et vicissitúdinem suam reddet ei. Erúdi fílium tuum, ne despéres, ad interfectiônem ejus ne ponas ánimam tuam. Qui impátiens est, sustinêbit damnum, et cùm rapúerit, áliud appônet. Audi consílium, et súscipe disciplînam, ut sis sápiens in novíssimis tuis. Multæ cogitatiónes in corde viri : volúntas autem Dómini permanêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXIV)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Erat autem Abraham senex, dierúmque multôrum : et Dóminus in cunctis benedíxerat ei. Dixítque ad servum seniórem domûs suæ, qui præerat ómnibus quæ habêbat : Pone manum tuam subter femur meum, ut adjûrem te per Dóminum meum cœli et terræ, ut non accípias uxôrem fílio meo de filiâbus Chananæórum, inter quos hábito : sed ad terram et cognatiônem meam proficiscâris, et inde accípias uxôrem fílio meo Isaac. Respóndit servus : Si nolúerit múlier venire mecum in terram hanc, num redúcere débeo fílium ad locum, de quo tu egréssus es? Dixit Abraham : Cave ne quando redúcas fílium meum illuc. Dóminus Deus cœli, qui tulit me de domo patris mei, et de terra nativitâtis meæ, qui locûtus est mihi, et jurâvit, dicens : Sémini tuo dabo terram hanc : ipse míttet Angelum suum coram te, et accípies inde uxórem fílio meo : sin autem nolúerit múlier sequi te, non tenéberis juraménto : fílium tantùm meum ne redúcas illùc. Posuit ergo servus manum sub fémore Abraham dómini sui, et jurâvit illi super sermône hoc. Tulítque decem camélos de grege dómini sui, et ábiit, ex ómnibus bonis ejus portans secum, profectúsque perréxit in Mesopotámiam ad urbem Nachor. Cùmque camélos fecísset accúmbere extrà óppidum juxtà púteum aquæ véspere, eo témpore quo solent mulíeres égredi ad hauriéndam aquam, orâvit Dóminum, dicens : Dómine Deus dómini mei Abraham, occúrre, óbsecro, mihi hódie, et fac misericórdiam cum dómino meo Abraham. Ecce ego sto propè fontem aquæ, et fíliæ habitatórum hujus civitâtis egrediéntur ad hauriéndam aquam. Igitur puélla, cui ego díxero : Inclína **164** hydriam tuam ut bibam : et illa respónderit : Bibe, quin et camélis tuis dabo potum : ipsa est, quam præparásti servo tuo Isaac : et per hoc intélligam quòd féceris misericórdiam cum dómino meo Abraham. Nec dum intrà se verba compléverat, et ecce Rebécca egrediebâtur, fília Bathuél, fílii Melchæ uxôris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scápula sua : puélla decôra nimis, virgôque pulchérrima, et incógnita viro : descénderat autem ad fontem, et impléverat hydriam, ac revertebâtur. Occurrítque ei servus, et ait : Pauxíllum aquæ mihi ad sorbéndum præbe de hydria tua. Quæ respóndit : Bibe, dómine mi : celeritérque depósuit hydriam super ulnam suam, et dedit ei potum. Cùmque ille bibísset, adjécit : Quin et camélis tuis háuriam, donec cuncti bibant. Effundénsque hydriam in canálibus, recúrrit ad púteum ut haurîret aquam : et haustam C ómnibus camélis dedit. Ille autem contemplabâtur eam tácitè, scire volens utrum prósperum fecísset iter suum Deus, an non. Prótulit vir ináures áureas, appendéntes siclos duos, et armíllas totidem pondo siclôrum decem. Dixítque ad eam : Cujus es fília? índica mihi : est in domo patris tui locus ad manéndum? Quæ respóndit : Fília Bathuélis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Et áddidit, dicens : Paleárum quoque et fœni plúrimum est apud nos, et locus spatiôsus ad manéndum. Inclinâvit se homo, et adorâvit Dóminum, dicens : Benedíctus Dóminus Deus dómini mei Abraham, qui non ábstulit misericórdiam et veritâtem suam à dómino meo, et recto me itínere perdúxit in domum fratris dómini D mei. Cucúrrit ítaque puélla, et nunciâvit in domum matris suæ ómnia quæ audíerat. Habêbat autem Rebécca fratrem nómine Laban, qui festínus egréssus est ad hóminem, ubi erat fons. Cùmque vidísset ináures et armíllas in mánibus sorôris suæ, et audísset cuncta verba referéntis : Hæc locûtus est mihi homo : venit ad virum, qui stabat juxta camélos, et prope fontem aquæ : dixítque ad eum : Ingrédere, benedícte Dómini : cur foris stas? præparávi domum, et locum camélis tuis. Et introdúxit eum in hospítium : ac destrâvit camélos, dedítque páleas et fœnum, et aquam ad lavándum pedes camelôrum, et virôrum qui vénerant cum eo. Et appósitus est in conspéctu ejus panis. Qui ait : Non cómedam, donec loquar sermónes meos. Respóndit

ei : Lóquere. At ille : Servus, inquit, Abraham sum : et Dóminus benedíxit dómino meo valde, magnificâtus est : dedit ei oves et bovés, argéntum et aurum, servos et ancíllas, camélos et ásinos. Et péperit Sara uxor dómini mei fílium dómino meo in senectúte sua, dedítque illi ómnia quæ habúerat. Et adjurâvit me dóminus meus, dicens : Non accípies filio meo uxórem de filiâbus Chananæórum, in quorum terra hábito : sed ad domum patris mei perges, et de cognatióne mea accípies uxórem filio meo : ego verò respóndi dómino meo : Quid si nolúerit ventre mecum múlier ? Ait, Dóminus, in cujus conspéctu ámbulo, mittet Angelum suum tecum, et dírriget viam tuam : accipiésque uxórem filio meo de cognatióne mea de domo patris mei. Innocens éris à maledictióne mea, cùm véneris ad propínquos meos, et non déderint tibi. Veni ergo hódie ad fontem aquæ, et dixi : Dómine Deus dómini mei Abraham, si direxísti viam meam, in qua nunc ámbulo, ecce sto juxta fontem aquæ ; et virgo, quæ egréditur ad hauriéndam aquam, audíerit à me : Da mihi pauxíllum aquæ ad bibéndum de hydria tua : et díxerit mihi : Et tu bibe, et camélis tuis háuriam : ipsa est múlier quam præparâvit Dóminus filio dómini mei. Dùmque hæc tácitus mecum vólverem, appáruit Rebécca véniens cum hydria, quam portâbat in scápula : descendítque ad fontem, et hausit aquam. Et ajo ad eam : Da mihi páululum bíbere. Quæ festínans depósuit hydriam de húmero, et dixit mihi : Et tu bibe, et camélis tuis tríbuam potum. Bibi, et adaquâbit camélos. Interrogavíque eam, et dixi : Cujus es filia ? Quæ respóndit : Filia Bathuêlis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Suspéndi ítaque ináures ad ornándam fáciem ejus, et armíllas pósui in mánibus ejus. Pronúsque adorávi Dóminum, benedícens Dómino meo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itínere, ut súmerem filiam fratris dómini mei filio ejus. Quamóbrem si fácitis misericórdiam et veritâtem cum dómino meo, indicâte mihi : sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram, sive sinístram. Respondérunt Laban et Báthuel : A Dómino egréssus est sermo : non póssumus extra plácitum ejus quicquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te **165** est, tolle eam, et proficíscere, et sit uxor filii dómini tui, sicut locûtus est Dóminus. Quod cùm audísset puer Abraham, prócidens adorâvit in terra Dominum. Prolatísque vasis argénteis, et áureis, ac véstibus, dedit ea Rebéccæ pro múnere ; frátribus quoque ejus et matri dona óbtulit. Inito convívio, vescéntes páriter et bibéntes mansérunt ibi. Surgens autem manè, locûtus est puer : Dimítte me, ut vadam ad dóminum meum. Responderúntque frater ejus et mater : Máneat puélla saltem decem dies apud nos, et póstea proficiscêtur. Nolíte, ait, me retinêre, quia Dóminus diréxit viam meam : dimíttite me ut pergam ad dóminum meum. Et dixérunt : Vocémus puéllam, et quærámus ipsíus voluntátem. Cùmque vocâta venísset, sciscitáti sunt : Vis ire cum hómine isto ? Quæ ait : Vadam. Dimisérunt ergo eam, et nutrícem illíus, servúmque Abrahæ, et cómites ejus, imprecántes próspera soróri suæ, atque dicéntes : Soror nostra es, crescas in mille míllia, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum. Igitur Rebécca et puéllæ illíus, ascénsis camélis, secútæ sunt virum : qui festínus revertebâtur ad dóminum suum. Eo autem témpore deambulâbat Isaac per viam quæ ducit ad Púteum, cujus nomen est Vivéntis et Vidéntis : habitâbat enim in terra austráli : et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclinátâ jam die : cùmque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul. Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum : Quis est homo ille qui venit per agrum in occúrsum nobis ? Dixítque ei : Ipse est dóminus meus. At illa tollens citò pállium suum, opéruit se. Servus autem cuncta, quæ gésserat, narrâvit dómino suo Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris, et accêpit uxórem : et in tantum diléxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris accíderat, temperâret. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inclinâte aurem vestram in verba oris mei, pópule meus : atténde legem meam. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Omnípotens imménse et miséricors Dómine : qui non tótiens peccántes dispérdis, quótiens te delinquéndo exásperant peccatóres ; oppône iræ tuæ misericórdiam : et quótiens te provocámus ut férias ; tótiens tibi tua piétas intervéniat ut ignóscas. Sácia nos ítaque pane Angelórum ; ut, ejus percépta fortitúdine, et malígni cállidam versútiam devincámus ; et, patefáctis cœli jánuis, ad númerum cívium, te adjuvánte, introeámus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Deus, qui panem cœli fíliis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis ; fruménti verbi tui abundántiam tríbue : eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dóminus adjútor noster, et Deus excélsus liberátor noster. *Psalmus* LXXVII.

℟. Convérte nos, Deus, et ad te convertámur. *P.* Rénova dies nostros, sicut ánteà. ℣. Ut quid in contentióne oblivísceris nostri, derelínquis nos in longitúdine diérum ? *P.* Rénova. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Clamámus ad te Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, et humiliátos tuére : elísos érige, et peccántibus misérere. *P.* Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamórem nostrum atténde ; peccáta dimítte, et plúviam citò largíre. *P.* Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, et consolâre lugéntes : gáudium captívis, et pátriam redde peregrínis. *P.* Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Excélse Dómine esto adjútor noster : ut de abundántia tuæ virtútis repleámur solátio fortitúdinis ; et ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditémur munéribus libertátis.

Pater noster. A malo nós libera. *fol.* 10

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* xxxi).

℟. Deo grátias.

Ecce dies vénient, dicit Dóminus et fériam dómui Israël et dómui Juda fœdus novum : non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus vestris in die quando apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Ægypti ; pactum, quod írritum fecérunt, ut ego minátus sum eis, dicit Dóminus. Sed hoc est pactum, quod fériam cum domo Israël post dies illos, dicit Dóminus : Dabo legem meam in viscéribus eórum, et in córdibus eórum adscríbam eam : et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi **166** in pópulum. Et non docébit ultrà vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens : Cognóscite Dóminum : omnes enim cognóscent me à mínimo eórum usque ad máximum eórum, ait Dóminus : quia propitiábor iniquitáti eórum, et peccáti eórum non ero memor ámplius. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exaltáte Deo adjutóri nostro : Jubiláte Deo Jacob. *Psalmus* LXXX.

Orátio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatióne fidei et spei plaudéntes orámus, ut petítio nostra in tribulatióne diffúsa, tuis áuribus adpropínquet ; et necessitátum nostrárum causas insínuet : tuâ quippe bonitáte singulórum précibus semper adsis, ut líberes : et eréptis nobis tríbue desidérii ardórem ad te perténdere, et unitátem trinæ Majestátis devóte concórditer clami áre : ut tuis semper láudibus déditi, tuárum justificatiónum trámitem adsecúti, in te, quæsumus exultatiónis ornaménta, et spei remédia, et fidei adquirámus corónam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Cognóscant gentes, Christe, quod nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus : quósque iguáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri : ut fide convertátur consciéntia ; et spe læténtur in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Protéctor noster áspice Deus : et réspice fáciem Christi tui. *Psalmus* LXXXIII.

℟. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. *P.* Parce, et miserère, quia peccávimus ante te. ℣. Inter vestíbulum et altáre plorábant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes : *P.* Parce. ℣. Glória, et honor Patri.

Preces. Clamámus ad te : Deus, exáudi. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster áspice sancte et pissime Pater : flagitia réprime, et præsídium concède. *P.* Et à flagéllo. ℣. Miserère clemens, et indúlge placátus, et parce, quos tuo redemisti sánguine sacro. *P.* Et à flagéllo. ℣. Súbveni, et audi aure plácidâ citò, et gémitum atténde creatúræ totíus tuæ. *P.* Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. *Quære fol.* 144.

Orátio. Deus virtútum, cujus amabília tabernácula, et speciósa sunt átria ; in quorum ámbitu et gráditur sánctitas, et congáudet divínitas ; da animábus nostris illa atténtiùs concupíscere, in quibus dies una mélior super míllia nóscitur præfulgére ; Et illic quæsumus, introducámur vel abjécti, dúmmodò non simus pénitùs éxteri : ut innováto córpore, sincéra corda in te Deum vivum exultatióne perpétuâ gáudeant ; et laudem tuam dulci modulatióne, ac pio famulátu per succedéntia sæcula jocundántes persólvant.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Proverbiórum (*Cap.* XXII).

℟. Deo grátias.

Fili, Vir qui pronus est ad misericórdiam, benedicétur ; de pánibus enim suis dedit páuperi. Victóriam et honórem adquiret qui dat múnera : ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisórem, exíbit cum eo júrgium, cessabúntque causæ et contuméliæ. Qui díligit cordis munditiam, propter grátiam labiórum suórum habébit amicum regem. Oculi Dómini custódiunt sciéntiam : et supplantántur verba iníqui. Dicet piger : Leo est foris, in médio plateárum occidéndus sum. Fóvea profúnda os aliénæ : cui iratus est Dóminus, incidet in ea. Stultítia conligàta est in corde púeri, et virga disciplínæ effugábit eam. Qui calumniátur páuperem, ut áugeat divítias, dabit ipse ditióri, et egébit. Fili mi, inclína aurem tuam, et audi verba sapiéntiæ ; appône autem cor ad doctrínam meam : quæ pulchra erit tibi, cùm serváveris eam in ventre, et redundábit in lábiis tuis : ut sit in Dómino fidúcia tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXV).

℟. Deo grátias.

Hæ sunt generatiónes Isaac filii Abraham : Abraham génuit Isaac : qui cùm quadragínta esset annórum, duxit uxórem Rebéccam filiam Bathuélis Syri de Mesopotámia, sorórem Labán. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxóre sua, eò quod esset stérilis : qui exaudívit eum, et dedit concéptum Rebéccæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli ; quæ ait : Si sic mihi futúrum erat, quid necésse fuit concípere ? Perrexitque Rebécca, ut consúleret Dominum. Qui respóndens, ait : Duæ gentes sunt in útero tuo, et duo pópuli ex ventre tuo dividéntur, populúsque populum superábit, et major sérviet minóri. Jam tempus pariéndi **167** advénerat, et ecce gémini in útero ejus repérti sunt. Qui primus egréssus est, rufus erat, et totus in morem pellis hispidus : vocatúmque est nomen ejus Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenébat manu : et idcírco appellávit eum Jacob. Sexagenárius erat Isaac quando nati sunt párvuli. Quibus adúltis, factus est Esau vir gnarus venándi, homo agricola : Jacob autem vir

simplex habitâbat in tabernáculis. Isaac amâbat Esau, eò quòd de venatiónibus illius vescerêtur : et Rebécca diligébat Jacob. Coxit autem Jacob pulmentum : ad quem cùm venísset Esau de agro lassus, ait : Da mihi de coctióne hac rufa, quia óppidò lassus sum. Quam ob causam vocâtum est nomen ejus Edóm. Cui dixit Jacob : Vende mihi primogénita tua. Ille respóndit : En mérior, quid mihi próderunt primogénita ? Ait Jacob : Jura ergo mihi. Jurâvit ei Esau, et véndidit primogénita. Et sic accépto pane et lentis edúlio, comêdit, et bibit, et ábiit; parvipéndens quod primogénita vendidísset (*Cap.* XXVI). Ortâ autem fame super terram, post eam sterilitâtem quæ acciderat in diébus Abraham, ábiit Isaac ad Abimeléch regem Palæstinórum in Geára. Appáruit ei Dominus, et ait : Ne descéndas in Ægyptum, sed quiésce in terra, quam dixero tibi. Et peregrinâre in ea, eròque tecum, et benedícam tibi : tibi enim et sémini tuo dabo univérsas regiónes has, complens juraméntum quod spopóndi Abraham patri tuo. Et multiplicâbo semen tuum sicut stellas cœli : dabôque pósteris tuis univérsas regiónes has : et BENEDICENTUR in sémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obedíerit Abraham voci meæ, et custodíerit præcépta et mandâta mea, et cærimónias legésque serváverit. Mansit ítaque Isaac in Geáris. Qui cùm interrogarêtur à viris loci illius super uxóre sua, respóndit : Soror mea est : timúerat enim confitéri quòd sibi esset sociâta conjúgio, réputans ne fortè interfícerent eum propter illíus pulchritúdinem. Cùmque pertransíssent dies plúrimi, et ibîdem morarêtur, prospíciens Abimeléch rex Palæstinórum per fenéstram, vidit eum jocántem cum Rebécca uxóre sua. Et accersíto eo, ait : Perspícuum est quòd uxor tua sit : cur mentítus es eam sorórem tuam esse ? Respóndit : Tímui ne mórerer propter eam. Dixítque Abimeléch : Quare imposuísti nobis ? pótuit cóire quispiam de pópulo cum uxóre tua, et indúxeras super nos grande peccâtum. Præcepítque omni pópulo, dicens : Qui tetígerit hóminis hujus uxórem, morte moriêtur. Sevit autem Isaac in terra illa, et invênit in ipso anno céntuplum : benedixítque ei Deus. Et locupletâtus est homo, et ibat proficiens atque subcrécens, donec magnus veheménter efféctus est : habuítque possessiónes óvium et armentórum, et famíliæ plúrimum. Ob hoc invidéntes ei Palæstíni, omnes púteos, quos fóderant servi patris illíus Abraham, illo témpore obstruxérunt, impléntes humo : in tantum, ut ipse Abimeléch díceret ad Isaac : Recêde à nobis, quóniam poténtior nobis factus es valdè. Et ille discédens, ut veníret ad torréntem Geráræ, habitarétque ibi : rursùm fodit alios púteos, quos fóderant servi patris sui Abraham, et quos, illo mórtuo, olim obstrúxerant Philístiim : appellavítque eos eísdem nomínibus quibus antè pater vocáverat. Foderúntque in torrénte, et reperérunt aquam vivam. Sed et ibi júrgium fuit pastórum Geráræ advérsus pastóres Isaac, dicéntium : Nostra est aqua : quamóbrem nomen púteo, ex eo quod accíderat in diébus Abraham, vocávit Calúmniam. Fodérunt autem et álium : et pro álio quoque rixáti sunt, appellavítque eum, Inimicítias. Proféctus inde fodit álium púteum, pro quo non contendérunt : ítaque vocávit nómen ejus Latitúdo, dicens : Nunc dilatávit nos Dóminus, et fecit créscere super terram. Ascéndit autem Isaac ex illo loco in Bersabée, ubi appáruit ei Dóminus in ipsa nocte, dicens : Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timére, quia ego tecum sum : benedícam tibi, et multiplicâbo semen tuum propter servum meum Abraham. Itaque ædificávit ibi altâre Dómino et invocávit ibi nomen Dómini. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *Psalmus* LXXXIV.

Orátio. Convérte nos Deus salutâris noster; et avérte iram tuam à nobis : ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutâre tuum custódiâ satâtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitâtem tuam fructu fœcunditâtis suscípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quia tu Dómine suâvis, ac mitis es, et multùm misércors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

168 *Orátio.*

Deus suâvis ac mitis, multúmque invocántibus te misércors; oratiônem nostram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove : ut ne humo proni reptêmus, ad te viséndum nos eréptos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatióne in progénie. *Psalm.* LXXXIX. *Hymnus.* O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Esto refúgium nostrum Dómine; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege : ac sicut sæcula patrum tua sensérunt remédia; ita nostra in se tua intélligant beneficia.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Vésperos. Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timêbo?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus memor fuit nostri, et benedíxit nobis. *Psalmus.* CXIII.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? *P.* Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : quia in ætérnum mihi est. ℣. Glória, et honor. *P.* Totâ die.

Hymnus.

Christe, qui regis ómnia
Verbo, alísque carnem nostram,
Cruce inlúminans eam,
Perdúcis ad Deum Patrem,
Exémplum dans Apóstolis
Redemptiónem córporis
Crucis ornátu flóruit,
Lætêmur in te, Dómine.
Deo Patri sit glória

Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula,
Amen.

Supplícátio. Orémus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula. Servis tuis hæc est, Dómine, vita, sub spe vitæ in hoc sæculo laborâre, et per illuminatiónem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis et oratiónibus vigilâre. Cónsecra ergo, quæsumus, jejúnium nostrum, et repélle ab ánimis nostris nostrórum sárcinam delictórum : quátenùs hic superáto diábolo, mereámur cum ómnibus Sanctis tuis congaudêre in régno perpétuo.

Pater noster.

Benedíctio. Omnipoténtis Dei vos grátia prótegat, ℟ famémque vestram spirituáli cibo refíciat. ℣. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapórem. ℣. Amen. Ut tam carne contríti quàm spíritu sanctificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℣. Amen.

Per.

Lauda. Adjuva nos. *Orátio.* Propítius esto. *fol.* 126.

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Ad te, Dómine. *fol.* 149.

Antíphona 1. Si verè útique justítiam loquímini : rectè judicâte fílii hóminum. *Psalm.* LVII.

Orátio. Domine, qui nos justítiam loqui, et, quæ recta sunt, præcipis judicâre; tríbue nobis, ut nec iniquitas in ore, nec právitas reperiátur in mente : ut puro corde puriórque sermo conséntiat : præcédat in opéribus justítia, nec inveniátur dolus in lingua. ℣. Amen.

Per.

Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam; et hereditátem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

Orátio. Non repéllas, Dómine, plebem, quam meréatus es; nec derelínquas hereditátem, pro qua cruce adpénsus es : sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietáte porrécta nos rege : et secúndùm multitúdinem dolórum nostrórum tua nos lætífica exhortatióne : ut, qui dolórem nunc in præcépto fingis, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℣. Amen.

Per.

Antíphona 3. Præoccupémus fáciem Dei in confessióne : et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessióne, et in psalmis tibi débitâ modulatióne moduláutes, adorámus ac procídimus ante te, plorátu intérno et gémitu deprecántes; ut quia tu fecísti nos, et tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor A solícitus atténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

169 ℣. Convertímini ad me, omnis congregátio fliórum Israël : ecce, ego confirmábo super vos fáciem meam, dicit Dóminus. *P.* Quia miséricors sum ego, ut non in ætérnum irascar vobis. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus; et tribus, me audíte. *P.* Quia miséricors. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum dele, Dómine, iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. *fol.* 150.

Antíphona. Constítue pópulum tuum Dómine, in loco sancto tuo. *Cánticum.* Dómine Deus ómnium. *fol.* 17.

Ad Benedíctus. Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserére nobis. *P.* Ut agnoscámus in terra viam tuam. ℣. Deus misereátur nobis, et benedícat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos, et misereátur nobis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Senióres cum junióribus laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXVII).

℣. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm senuísset Isaac, et caligáverint óculi ejus, et vidére non póterat : vocavítque Esaü filium suum majórem, et dixit ei : Fili mi? Qui respóndit : Adsum. Cui pater : Vides, inquit, quòd senúerim, et ignórem diem mortis meæ. Sume arma tua, et pháretram, et arcum, et egrédere foràs : cùmque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, et affer ut cómedam : et benedícat tibi ánima mea ántequàm móriar. Quod cùm audísset Rebécca, et ille abiísset in agrum ut jussiónem patris implêret, dixit fílio suo Jacob : Audívi patrem tuum loquéntem cum Esaü fratre tuo, dicéntem ei : Affer mihi de venatióne tua, et fac cibos ut cómedam, et benedícam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis : et perges ad gregem, affércque mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis cibos patri tuo, quibus ille vescétur : quos cùm intúleris, et coméderit, benedícat tibi, priúsquàm moriátur. Cui ille respóndit : Nosti quòd Esaü frater meus homo pilósus sit et ego lenis : si attrectáverit me pater meus, et sénserit, tímeo putet sibi voluísse me illúdere, et indúcat super me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater : In me sit ista maledíctio, fili mi : tantùm audi vocem meam, et porgens affer ut dixi. Abiit, et áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, sicut velle patrem illíus nóverat. Et véstibus Esaü valde bonis, quas apud se habébat domi, índuit eum : pelliculásque hœdórum circúmdedit mánibus, et colli nuda protéxit. Dedit pulméntum, et panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus inlátis, dixit : Pater mi? At ille respóndit : Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque ei Jacob : Ego sum Esaü primo-

nitus tuus : feci tibi sicut præcepísti mihi : surge, sede, et cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad fílium suum : Quómodo, inquit, tam citò invenire potuísti, fili mi? Qui respóndit : Volúntas Dei fuit ut citò mihi occúrreret quod volébam. Dixítque Isaac : Accéde huc, ut tangam te fili mi, et probem utrum tu sis filius meus Esaü, an non. Accéssit ille ad patrem, et palpáto eo dixit Isaac : Vox quidem, vox Jacob est : sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognóvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majoris exprésserant. Benedícens ergo illi, ait : Tu es filius meus Esaü? Respóndit : Ego sum. At ille : Offer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedísset, óbtulit ei et vinum : quo hausto, dixit ad eum : Accéde ad me, et da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, et osculátus est eum. Statímque ut sensit vestimentórum illius fragrántiam, benedícens ait : Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, et de pinguédine terræ, abundántiam fruménti et vini, et olei. Et sérviant tibi pópuli, et adórent te tribus : esto Dóminus fratrum tuórum, et incurvéntur ante te fílii matris tuæ : qui maledíxerit tibi, sit maledíctus : et qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur. Vix Isaac sermónem impléverat : et egrésso Jacob foras, venit Esaü, coctósque de venatióne cibos íntulit patri, dicens : Surge pater mi, et cómede de venatióne filii tui : ut benedícat mihi ánima tua. Dixítque Isaac : Quis enim es tu? Qui respóndit : Ego sum primogénitus tuus Esaü. Expávit Isaac stupóre veheménti : et ultrà quàm credi potest, admírans, ait : Quis ille ígitur est, qui dudum captam venatiónem áttulit mihi, et comédi ex ómnibus priúsquàm tu veníres? benedixíque ei, et erit benedíctus. Audítis **170** Esaü sermónibus patris, inrúgiit clamóre magno : et consternátus in terra, ait : Bénedic étiam mihi, pater mi. Qui ait : Venit germánus tuus fraudulénter, et accépit benedictiónem tuam. Subjúnxit : Justè vocátum est nomen ejus Jacob : supplantávit enim me en álterâ vice : primogénita mea antè tulit, et nunc secúndò subrípuit benedictiónem meam. Rursúmque ad patrem : Nunquid non servásti, ait, et mihi benedictiónem? Respóndit Isaac : si dóminum tuum fílium constítui, et omnes fratres ejus servitúti illius subjugávi : fruménto et vino stabilívi eum, tibi pòst hæc, fili mi, ultrà quid fáciam? Cui dixit Esaü : Num unam inquit, tantùm benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cùmque ejulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum : In pinguédine terræ, et in rore cœli désuper, erit benedíctio tua. Vives gládio, et fratri tuo sérvies : tempúsque véniet, cùm excútias et solvas jugum ejus de cervícibus tuis. Oderat ergo semper Esaü Jacob pro benedictióne, quâ benedíxerat ei pater : dixítque in corde suo : Véniat dies luctûs patris mei, ut occídam Jacob fratrem meum. Nunciáta sunt hæc Rebéccæ, quæ mittens, et vocans Jacob filium suum, dixit ad eum. Ecce, Esaü frater tuus minátur ut occídat te. Nunc audi ergo, fili, vocem meam, et consúrgens fuge ad Laban fratrem meum in Aran : habitabísque cum eo dies paucos, donec requiéscat furor fratris tui, et cessábit indignátio ejus, oblivisc̀atur eórum quæ fecísti in eum : póstea mittam, et addúcam inde huc : cur utróque orbábor filio in una die? Dixit quoque Rebécca ad Isaac : Tædet me vitæ meæ propter filias Heth : si accéperit Jacob uxórem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. (*Cap.* xxvii.) Vocávit autem Isaac Jacob, et benedíxit ei, præcepítque ei, dicens : Noli accípere cónjugem de génere Chánaan : sed vade, et proficíscere in Mesopotámiam Syriæ in domum Bathuél patris matrísque tuæ, et áccipe tibi inde uxórem de filiábus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, et créscere te fáciat, atque multíplicet : ut sis in turmas populórum. Et det tibi benedictiónes Abraham, et sémini tuo post : ut possídeas terram peregrinatiónis tuæ, quam pollícitus est avo tuo. ℟. Amen.

Hymnus.

Ætérne lucis Cónditor,
Lux ipse totus, et dies,
Noctem nec ullam séntiens,
Natûra locis pérpetim :
Jam cedat pallens próximo
Diéi nox advéntui
Obténdens Lumen siderum
Adest et clarus lúcifer.
Jam strato læti súrgimus
Grates canéntes et tuas,
Quòd cæcam noctem vícerit,
Revértat rursùs Sol diem.
Te nunc, ne carnis gáudia
Blandis subrépant téstibus,
Dolis ne cedat sæculi
Mens nostra, Sancte, quæsumus.
Ira ne rixas próvocet,
Gúlave ventrem incitet,
Opus pervértat ne fames,
Turpis ne fluxus óccupet;
Sed firmaménto sóbrii,
Casto manéntes córpore,
Toto fidéli spíritu,
Christe, ducâmus hunc diem
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. *fol.* 138.

Capítula. Illúmina, Dómine. *fol.* 26.

Lauda. Miserêre nobis, Dómine : miserêre nobis. *P.* Ecce, tempus est, ut misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Ecce, tempus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce.

Orátio. Sicut servórum in mánibus dominórum suórum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine : quoúsque et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium

plagas mínuas ; impertiásque aliménta et egénis ; et medélam tríbue vulnerátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Léctio libri Sapiéntiæ. Fíli, Custódi. fol. 96.

Proverbiórum Salomónis (Cap. xi).

℟. Deo grátias.

Fili, Justítia símplicis dírigit viam ejus : et impietáte suâ córruet ímpius. Justítia rectórum liberábit eos : et insídiis suis capiéntur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà spes : et expectátio solicitórum períbit. Justus de angústiis liberátus est : et tradétur ímpius pro eo. Simulátor ore décipit amícum suum : justi autem liberabúntur sciéntiâ. In bonis justórum exultábit cívitas : **171** et in perditióne impiórum erit laudátio. Benedictióne justórum exaltábitur cívitas : et ore impiórum subvertétur. Qui décipit amícum suum, sítiens corde est : vir autem prudens tacébit. Qui ámbulat fraudulénter, revélat arcána : qui autem fidélis est ánimi, celat commíssum. Ubi non est gubernátor, pópulus córruet : salus autem, ubi multa consília. Affligétur malo, qui fidem facit pro extráneo : qui autem cavet láqueos, secúrus erit. Múlier gratiósa invéniet glóriam : et robústi habébunt divítias. Benéfacit ánimæ suæ vir miséricors : qui autem crudélis est, propínquos ábjicit. Impius facit mercédes instábiles : seminánti autem justítia opus fidéle. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (Cap. xxix).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Proféctus Jacob venit ad terram orientálem. Et vidit púteum in agro, tres quoque greges óvium accubántes juxta eum : nam ex illo adaquabántur pécora, et os ejus grandi lápide claudébátur. Mosque erat, ut cunctis óvibus congregátis devólverent lápidem, et reféctis grégibus rursùs super os pútei pónerent. Dixítque ad pastóres : Fratres, unde estis ? Qui respondérunt : De Aran. Quos intérrogans, Nunquid, ait, nostis Laban fílium Nachor ? Dixérunt : Nóvimus. Sanúsne est ? inquit : Valet, ínquiunt : ecce Rachél fília ejus venit cum grege suo. Dixítque Jacob : Adhuc multum diéi súperest, nec est tempus ut reducántur ad caulas greges : date ante potum óvibus, et sic ad pastum eas redúcite. Qui respondérunt : Non póssumus, donec ómnia pécora congregéntur, et amoveâmus lápidem de ore pútei, ut adaquémus greges. Adhuc loquebántur, et ecce Rachél veniébat cum óvibus patris sui : nam gregem ipsa pascébat. Quam cùm vidísset Jacob, et sciret consobrínam suam, ovésque Laban avúnculi sui : amóvit lápidem quo púteus claudebátur. Et adaquáto grege, osculátus est eam : elevatáque voce, flevit, et indicávit ei quòd frater esset patris ejus, et fílius Rebéccæ : at illa festínans nunciávit patri suo. Qui cùm audísset veníse Jacob fílium soróris suæ, cucúrrit óbviam ei : complexúsque eum, et in óscula ruens, duxit in domum suam. Auditis autem causis itíneris, respóndit : Os meum es, et caro mea. Et postquam implévi sunt dies A mensis unus, dixit ei : Num quia frater meus es, gratis servies mihi ? dic quid mercédis accípies. Habébat verò Laban duas fílias, nomen majóris Lia : minor appellabátur Rachél. Sed Lia lippis erat óculis : Rachél decórâ fácie, et venústo aspéctu. Quam díligens Jacob, ait : Sérviam tibi pro Rachél fília tua minóre, septem annis. Respóndit Laban : Mélius est ut tibi illam demus quàm álteri viro, mane apud me. Servívit ígitur Jacob pro Rachél septem annis : et videbántur illi pauci dies præ amóris magnitúdine. Dixítque ad Laban : Da mihi uxórem meam : quia jam tempus explétum est, ut ingrédiar ad eam. Qui vocátis multis amicórum turbis ad convívium, fecit núptias. Et véspere fíliam suam Liam introdúxit ad eum, dans ancíllam fíliæ Zelpham nómine. Ad quam cùm ex more Jacob fuísset ingréssus, facto manè vidit Liam : et dixit ad sócerum suum : Quid est quod fácere voluísti ? nonne pro Rachél servívi tibi ? quare imposuísti mihi ? Respóndit Laban : Non est in loco nostro consuetúdinis, ut minóres ante tradámus ad núptias. Imple hebdómadam diérum hujus cópulæ : et hanc quoque dabo tibi pro ópere quo servitúrus es mihi septem annis áliis. Acquiévit plácito : et hebdómadâ transáctâ, Rachél duxit uxórem.

Antíphona 1. In ætérnum misericórdia Dómini, et usque in sæculum véritas ejus. *Psalmus* xcix.

Orátio. Laudémus Dómine nomen tuum ; quóniam suávis es : et, ut os nostrum tuis impleátur affátibus, cor nostrúmque instíges : tua proínde nos prótegat misericórdia ; quâ prolætétur nos in ætérnum véritas manifésta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Bene nunciáte de die in diem salutáre Dómini. *Psalmus* xcv.

Orátio. Te Deum psallendo benedícimus, ac precámur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeámur offício : quique vero te Dóminum confitémur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, et bráchium sanctum tuum. *Psalmus* xcvii.

℟. Quærite Dóminum, dum inveníri potest : invocáte eum, dum prope est. Derelínquat omnis ímpius viam suam, et vir iníquus cogitatiónes suas. *P.* Et revertátur unúsquísque à via sua mala, et à péssimis cogitatiónibus suis. *P.* Et revertátur. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

172 *Preces.* Dicámus omnes : Et preces nostras, Dómine, placátus atténde. *P.* Et in misericórdia furórem rémove. ℣. Benígnus, ea quæ rogáberis, concéde, et postulatiónem nostram. *P.* Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, et vide mala, quæ nos cómprimunt. *P.* Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatórum nostrórum concéde, et láchrymas pœniténtum. *P.* Et in misericórdia.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Require fol.* 144.

Orátio. Líberet nos, Dómine, déxtera tua : imperióque tuo flecte arrogántium corda : ut gentes ve-

ritâtis advéntu declaréscant, et osténsam salûtem cordis humilitâte suscípiant.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* 33).

℟. Deo grátias.

Dómine miserêre nostri : te enim expectávimus : esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiônis. A voce Angeli fugérunt pópuli, et ab expectatiône tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificâtus est Dóminus, quóniam habitávit in excélso : implêvit Sion judício et justítiâ. Et erit fides in tempóribus suis : divítiæ salûtis sapiéntiæ et sciéntiæ : timor Dómini ipse thesáurus est. Ecce vidéntes clamábunt foris, et Angeli pacis amârè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessávit tránsiens per sémitam, írritum factum est pactum, projécit civitátes, non reputávit hómines. Luxit, et elánguit terra : confûsus est Líbanus, et obsórduit, et factus est Saron sicut desértum : et concússa est Basan, et Carmélus. Nunc exúrgam dicit Dóminus : nunc exaltâbor, nunc sublevâbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui dilígitis Dóminum, odîte malum : custódit Dóminus ánimas servórum suórum, de manu peccatóris liberávit eos. *Psalmus* XCVI.

Orátio. Deus, cujus in regno credéntium terra exúltat ; cujus justítiam cœli annúntiant ; cujus do-C minatiônem Angelórum legiónes adórant : custódi servórum tuórum ánimas ; ac ne peccáti auctórem sequéntes intereâmus, tu líbera ; tu prótege ; tu consérva : ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præíerit, non nos meritórum pœna exuréndos accípiat ; sed cleméntia creatóris, ut vivâmus, erípiat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, et qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

Orátio. Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias ; da in nobis tui amóris obsequia beneplácita ; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias. Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus ; cujus fructus témpore remuneratiônis efficiâtur suavíssimus : ac sic labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ei in beatitúD dine recondántur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Deprecêmur Dóminum, et placábilis erit nobis. *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Venîte, exultêmus Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro. *P.* Et exáudi. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Parce, Dómine, et miserêre. *P.* Quia pius es. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia pius es. ℣. Salvum fac, Dómine, pópulum tuum, et bénedic hereditâtem tuam. *P.* Quia. ℣. Avertâtur furor tuus A à civitáte ista et pópulo tuo. *P.* Quia pius es. ℣. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *P.* Quia.

Hymnus O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Exálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito ; et ne maculêtur mens supérbiæ morbo, gressus nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambulâre : ne nóxii incedâmus in cómpedes ; sed humíliter sentiéndo ad plenitúdinem spei nobis condónes properâre.

Pater noster, qui es in cœlis : sanctificêtur nomen tuum : advéniat regnum tuum : fiat volúntas tua.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnôvit occâsum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple, Deus, gáudio os nostrum : et lingua nostra in exultatiône. *Psalmus* CXXV.

Dóminus sit. ℟. Et Cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis *P.* Elóquia tua, **173** super mel et favum ori meo. ℣. Ab omni via mala próhibe pedes meos : ut custódiam verba tua. *P.* Elóquia. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Elóquia.

Hymnus.

Christe, precâmur, ánnue ;
Mistásque voces flétibus
Semper benígnus et pius
Ventûram in noctem súscipe.
Te corda nostra sómnient :
Te per sopôrem séntiant :
Tuámque semper glóriam
Vicínâ luce cóncinant.
Vitam salûbrem tríbue :
Nostrum calôrem réfice :
Tetram noctis calíginem
Cláritas tua inlúminet.
Hymnis vota persólvimus,
Vespérque sacrum póscimus,
Nostrum delens chirógraphum,
Tuúmque præstans éditum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Quære fol.* 138.

Capítula. Nonârum horârum spátiis hujus diéi jam peráctis, tibi, Omnípotens Deus, sacrificium réddimus laudis, ut hoc jejúnium festum tuórum sit gáudium servorûm : ut, qui tibi submitténtes colla servîmus, à cunctis diabólicis fráudibus eruâmur. Dona ítaque servis tuis præsídium indefléssum, ut tuis inhæréndo mandátis, non conturbêmur ab insidiatóre, sed te mereâmur habêre in ómnibus protectórem.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui per eleemósynam et jejúnium extingui dixit peccâta, super vos benedictiónis suæ concédat grátiam. ℟. Amen

Ut per jejúnii castigatiônem diáboli calcêtis supérbiam, et humilitâtis Christi apprehendâtis itínera. ℟. Amen. Ac præstet Dóminus, ut per distributiônis eleëmósynam præséntis vitæ remédia et dona consequámini ætérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Miserêre nobis. *Orátio.* Sicut servôrum in mánibus. *fol.* 170.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141

Antiphona 1. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. *Psalmus* CI.

Orátio. Exúrge Deus, et miserêre Sion; quia tempus miseréndi nobis advênit : réspice ad nostræ paupertâtis oratiônem, tuorúmque humílium amplére-ctere precem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Propítius esto iniquitátibus nostris : et sana, Dómine, languóres nostros. *Psalmus* CII.

Orátio. Benedîcat te, Dómine, ánima nostra; et ómnia interiôra ejus in tuis láudibus conclâment: ut ad sanándos languóres nostros audîtâ oratiône concúrras; et vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sâties; et votum perfectiône corónes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Misericórdia Dómini à sæculo, et usque in sæculum super timéntes eum. *Psalmus* CII.

Orátio. Miserâtor Dómine, et miséricors, ne irascâris nobis in finem : sed quantum distat óriens ab occásu, iniquitâtem à nobis omnem elónga; et juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilâta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes : Peccávimus tibi, Deus : *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiâre in malis, quæ quotídie adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua, et in furôre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam. ℟. Glória, et honor.

In Láudibus.

Antiphona. Cor contrîtum et humiliâtum, Deus, ne despícias. *Psalmus* L.

Orátio. Hunc psalmum, medicamínibus pœniténtiæ plenum, vócibus tibi Dómine linguâ nostrâ persólvimus : postulamúsque, ut sícuti David post Uriæ Cethæi sánguinem fusum, per cor contrîtum et humiliâtum diluísti commíssa; ita quoque nostra Dómine símili satisfactiône dignâre amputâre peccâta. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antiphona. Ne extérmines plebem tuam, Dómine, et hereditâtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine rex deôrum. *Require fol.* 103.

174 *Orátio.* Univérsæ carnis spirítui fortíssime ac miséricors Deus, propitiâre, quæsumus; universitáti Ecclésiæ tuæ dimítte peccâta ómnium : aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes et scélera nostra; tuæque nos benedictiônis et pacis infusiône locupléta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, et veritâtem tuam : *P.* Ipsa me dedúxerunt, et perduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedictus. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudâte Dóminum.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Misit Jacob núncios ante se ad Esaü fratrem suum in terra Seïr, in regiône Edom : præcepítque eis, dicens : Sic loquímini dómino meo Esaü : Hæc dicit frater tuus Jacob : Apud Laban peregrinâtus sum, et fui usque in præséntem diem. Hábeo boves, et ásinos, et oves, et servos, et ancíllas : mittôque nunc legatiônem ad dóminum meum, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo. Reversíque sunt núncii ad Jacob, dicéntes : Vénimus ad Esaü fratrem tuum, et ecce próperat in occúrsum tuum cum quadringéntis viris. Timuit Jacob valdè : et pertérritus divísit pópulum qui secum erat, greges quoque et oves et boves, et camélos, in duas turmas, dicens : Si vénerit Esaü ad unam turmam, et percússerit eam, alia turma, quæ réliqua est, salvábitur. Dixítque Jacob : Deus patris mei Abraham, et Deus patris mei Isaac : Dómine qui dixísti mihi : Revértere in terram tuam, et in locum nativitâtis tuæ, et benefáciam tibi : minor sum cunctis miseratiónibus tuis, et veritâte tuâ quam explêsti servo tuo. In báculo meo transívi Jordânem istum : et nunc cum duâbus turmis regrédior. Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valde eum tímeo : ne fortè véniens percútiat matrem cum fíliis. Tu locûtus es quod benefáceres mihi, et dilatáres semen meum sicut arênam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. Cùmque dormísset ibi nocte illâ, separâvit de his quæ habêbat, múnera Esaü fratri suo, capras ducéntas, hircos vigínti, oves ducéntas, et arietes vigínti, camélos fœtas cum pullis suis trigínta, vaccas quadragínta, et tauros vigínti, ásinas vigínti, et pullos eârum decem. Et misit per manus servôrum suôrum síngulos seórsùm greges, dixítque púeris suis : Antecédite me : et sit spátium inter gregem et gregem. Et præcêpit prióri, dicens : Si óbvium habúeris fratrem meum Esaü : et interrogáverit te, Cujus es? aut, Quò vadis? aut, Cujus sunt ista quæ séqueris? respondêbis : Servi tui Jacob, múnera misit dómino suo Esaü : ipse quoque post nos venit. Similíter dedit mandâta secúndo, et tértio, et cunctis qui sequebántur greges, dicens : Iísdem verbis loquímini ad Esaü, cum invenéritis eum. Et addêtis : Ipse quoque servus tuus Jacob iter nostrum inséquitur : dixit enim : Placâbo illum munéribus quæ præcédunt, et postea vidêbo illum, fórsitan propitiábitur mihi. Præcessérunt itaque múnera ante eum, ipse verò mansit nocte illâ in castris.

Cùmque matùrè surrexísset, tulit duas uxóres suas, et tótidem fámulas, cum úndecim fíliis, et transívit vadum Jaboch. Traductísque ómnibus quæ ad se pertinébant, mansit solus : et ecce vir luctabàtur cum eo usque manè. Qui cùm vidêret quòd eum superâre non posset, tétigit nervum fémoris ejus, et statim emárcuit. Dixítque ad eum : Dimítte me, jam enim ascéndit aurôra. Respóndit : Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Ait ergo : Quod est nomen tibi ? Respóndit : Jacob. At ille, Nequâquam, inquit, Jacob appellábitur nomen tuum, sed Israël : quóniam si contra Deum fortis fuísti, quantò magis contra hómines prævalêbis? Interrogâvit eum Jacob : Dic mihi, quo appellâris nómine? Respóndit : Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Et benedíxit ei in eôdem loco. Vocavítque Jacob nomen loci illius Phanuél, dicens : Vidi Dóminum fácie ad fáciem, et salva facta est ánima mea. Ortúsque est ei statim sol, póstquàm trangréssus est Phanuél : ipse vero claudicâbat pede. Quam ob causam non cómedunt nervum fílii Israël, qui emárcuit in fémore Jacob, usque in præséntem diem : eò quòd tetígerit nervum fémoris ejus, et obstupúerit. (*Cap.* XXXIII) Levans autem Jacob óculos, vidit veniéntem Esau, et cum eo quadringéntos viros : divisítque fílios Liæ et Rachél, ambarúmque famulârum : et pósuit utrámque ancíllam, et líberos eârum in princípio : Liam verò, et fílios ejus, in secúndo loco : Rachél autem et Joseph novíssimos. Et ipse progrédiens, **175** adorâvit pronus in terram séptiès, donec appropinquâret frater ejus. Currens ítaque Esau óbviam fratri suo, amplexâtus est eum : stringénsque collum ejus, et ósculans, flevit. Levatísque óculis, vidit mulíeres et párvulos eârum, et ait : Quid sibi volunt isti? et si ad te pertíneant? Respóndit : Párvuli sunt, quos donâvit mihi Deus servo tuo. Et appropinquántes ancíllæ et fílii eârum, incurvâti sunt. Accéssit quoque Lia cum púeris suis : et cùm similiter adorássent, extrémi Joseph et Rachél adoravérunt. Dixítque Esau : Quænam sunt istæ turmæ quas óbviam hábui? Respóndit : Ut invenírem grátiam coram dómino meo. At ille illi ait : Hábeo plúrima frater mi, sint tua tibi. Dixítque Jacob : Noli ita, óbsecro : sed si invéni grátiam in óculis tuis, áccipe munúsculum de mánibus meis : sic enim vidi fáciem tuam, quasi víderim vultum Dei : esto mihi propítius, et súscipe benedictiônem quam áttuli tibi, et quam donâvit mihi Deus tríbuens ómnia. Vix fratre compélleute suscípiens, ait : Gradiâmur simul, erôque sócius itíneris tui. Dixítque Jacob : Nosti dómine mi, quòd párvulos hábeam téneros, et oves, et boves fœtas, mecum : quas si plùs in ambulándo fécero laborâre, moriéntur unâ die cuncti greges. Præcêdat dóminus meus ante servum suum : et ego sequar paulâtim vestígia ejus, sicut vídero párvulos meos posse, donec véniam ad dóminum meum in Seïr. Respóndit Esau : Oro te, ut de pópulo qui mecum est, saltem sócii remáneant vitæ tuæ. Non est, inquit, necésse : hoc unum tantùm indígeo, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo, dómine mi. Revérsus est ítaque illo die Esau itínere, quo vénerat in Seïr. Et Jacob venit in Socoth : ubi ædificâtâ domo et fixis tentóriis, appellavítque nomen loci illius, Socoth, id est, tabernácula. Transivítque in Salem urbem Sichimórum, quæ est in terra Chánaan, postquàm revérsus est de Mesopotámia Syriæ : et habitâvit juxta óppidum. Emítque partem agri in qua fixerat tabernácula à fíliis Hemor patris Sichem, centum agnis. Et erécto ibi altári, invocâvit super illud fortíssimum Deum Israël. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus creâtor ómnium,
Lucis auctor et diéi,
Perlústra corda ómnium,
Jesu bone, fidélium.
Lucéscat habitáculum
Tuum, Christe, hospítium,
Nostræque tectum ánimæ
Figméntum tuæ déxteræ.
Tuo cruóre próprio,
Quo ipse commercâtus es,
Lucrâtus Deo ánimas
Tuâ morte ultróneâ.
Lætêtur caro frágilis,
Simúlque et homo intérior,
Vicísse noctis ténebras
Perénnis lucis lúmine.
Diéi hujus grátiâ
Concêde, sine crímine
Custódiâ perpétuâ
Fruâmur tuâ, Dómine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Emítte lucem tuam et veritâtem tuam, Dómine Deus noster : ut splendor divinitâtis tuæ calíginem mentis nostræ enúbilet ; et vera humanitâtis assúmptio, humáni géneris sit manifésta redémptio, ut, dum verus Deus verúsque homo in nobis ac pro nobis osténderis, opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste captívos ; et enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Miserêre nobis, Dómine. *P.* Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre. ℣. Glória, et honor. *P.* Miserêre.

Orátio. Ad te Dómine, óculos nostros erígimus ; quem in cœléstibus terræ máchinam virtûte conti nêre fatêmur. Miserêre ígitur nostri Dómine, miserêre, et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias ; et à delícti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Ad Tértiam.

Proverbiórum (*Cap.* xv).

℣. Deo grátias.

Fili, Cor sapiéntis quærit doctrinam : et os stultórum páscitur imperitiâ. Omnes dies páuperis, mali : secûra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timóre Dómini, quàm thesáuri magni insatiábiles. Mélius est vocári ad ólera cum charitâte, quàm ad vítulum saginâtum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas : qui pátiens est, **176** mítigat exténtas. Iter pigrórum quasi sepes spinárum : via justórum absque offendículo. Filius sápiens lætíficat patrem : et stultus homo déspicit matrem suam. Stultítia gáudium stulto : et vir prudens díriget gressus suos. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consílium : ubi verò plures sunt consiliárii, confirmántur. Lætátur homo in sententia oris sui ; et sermo opportúnus est óptimus. Sémita vitæ super eruditum, ut declinet de inférno novíssimo. Domum superbórum demolíetur Dóminus : et firmos fáciet términos viduæ. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ : et purus sermo pulchérrimus firmábitur ab eo. Contúrbat domum suam qui séquitur avarítiam . qui autem odit múnera, vivet. Per misericórdiam et fidem purgántur peccáta : per timórem autem Dómini declinat omnis à malo. Mens justi meditábitur obediéntiam : os impiórum redúndat à malis. Longè est Dóminus ab impiis : et oratiónes justórum exáudiet. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* 37).

Deo grátias.

In illis diébus : Joseph cùm sédecim esset annórum, pascébat gregem cum frátribus suis adhuc puer : et erat cum filiis Balæ et Zelphæ uxórum patris sui : accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligébat Joseph super omnes filios suos, eò quòd in senectúte genuísset eum : fecit ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd a patre plus cunctis filiis amarétur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium referret frátribus suis : quæ causa majóris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium quod vidi : Putábam ligáre nos manípulos in agro : et quasi consúrgere manípulum meum, et stare, vestrósque manípulos circumstántes adorâre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus : Nunquid Rex noster eris ? aut subjiciémur ditióni tuæ ? Hæc ergo causa somniórum atque sermónum, invídiæ et ódii fómitem ministrávit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait : Vidi per sómnium, quasi solem, et lunam, et stellas úndecim, adorâre me. Quod cùm patri suo et frátribus retulísset, increpávit eum pater suus, et dixit : Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti ? num ego et mater tua et fratres tui adorábimus te super terram ? Invidébant ei ígitur fratres sui : pater verò rem tácitus considerábat. Cùmque fratres illius in pascéndis grégibus patris morarémtur in Sichem, dixit ad eum Israel : Fratres tui pascunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præstò sum, ait : Vade, et vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, et pécora : et renúntia mihi quid agátur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem : invenítque eum vir errántem in agro, et interrogávit quid quæreret. At ille respóndit : Fratres meos quæro : índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir : Recessérunt de loco isto : audívi autem eos dicéntes : Eámus in Dóthaim. Perréxit ítaque Joseph post fratres suos, et invénit eos in Dóthaim. Qui cum vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere : et mútuò loquebántur : Ecce somniátor venit : venite, occidámus eum, et mittámus in cistérnam véterem : dicemúsque, Fera péssima devorávit eum : et tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua. Audiens autem hæc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, et dicébat : Non interficiámus ánimam ejus, nec effundámus sánguinem : sed projícite eum in cistérnam véterem, quæ est in solitúdine, manúsque vestras servâte innóxias : hoc autem dicébat, volens eripere eum de mánibus eórum, et réddere patri suo. Confestim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnicâ talári et polymitâ : miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaëlítas viatóres venire de Gálaad, et camélos eórum, portántes arómata, et resinam, et sacten, in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis : Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, et celavérimus sánguinem ipsius ? Mélius est ut venundétur Ismaëlítis, et manus nostræ non polluántur : frater enim et caro nostra est. Acquievérunt fratres sermonibus illius. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlítis vigínti argénteis : qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúsque Ruben ad cistérnam, non invénit púerum : et scissis véstibus pergens ad fratres suos, ait : Puer non compáret, et ego quò ibo ? Tulérunt autem túnicam ejus, et in sánguinem hœdi, quem occíderant, tinxérunt ; mitténtes qui ferrent ad patrem, et dicerent : Hanc invénimus : vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cum cognovísset **177** pater, ait : Túnica filii mei est, fera péssima comédit eum, bestia devorávit Joseph. Scissisque véstibus, indútus est cilicio, lugens filium suum multo témpore. Congregátis autem cunctis liberis ejus ut lenírent dolórem patris, nóluit consolatiónem accípere, sed ait : Descéndam ad filium meum lugens in inférnum. Et illo perseveránte in fletu, Madianitæ vendidérunt Joseph in Ægypto Putíphari eunúcho Pharaónis magistro mílitum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudámini in nómine sancto ejus lætétur cor quæréntium Dóminum. *Psalmus* CIV.

Orátio. Narrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætémur in nómine : da nobis te quæréndi solértiam ; et inveniéndi tríbue efficáciam : ut te mereámur aspícere, et vultûs tui semper ostensióne gaudére. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Meménto nostrî Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus* CV.

Orátio. Meménto nostrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos vísita salutári : ut qui nostris cum pátribus coram te iníquè géssimus ; à damnatiônis origine et actuâlis peccáti contagiône, tuâ réduce grátiâ liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vísita nos, Dómine, in salutári tuo. *Psalmus* CV.

℟. Deus misereâtur nobis, et parcat peccátis nostris ; *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* Et avértat. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Miséricors *P.* Dómine, miserêre. ℣. Qui es unîus poténtiæ, ejusdémque cum Genitôre substántiæ. *P.* Dómine. ℣. Qui princeps sacerdôtum es, regum rector, populôrum Dóminus. *P.* Dómine. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiônem mœréntibus *P.* Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, concêde : pœniténtibus salûtem tríbue. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salûtis : et cóngrega nos de natiónibus, qui redémpuis libértas, et redémptio factus es libertâtis. Concêde ítaque nobis, ut qui nunc malôrum permixtiône gémimus, te protegénte ac secerniénte, in tranquillitâte, quâ Sanctos súscipis, gaudeâmus.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LXV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper : qui immolant in hortis, et sacrificant super láteres : qui habitábant in sepúlcris, et in delúbris idolôrum dórmiunt : qui cómedunt cárnem suíllam, et jus profânum in vasis eôrum. Qui dicunt, Recêde à me, non appropínques mihi, quia immúndus es : isti fumus erunt in furóre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me : non tacêbo, sed reddam et retríbuam in sinu eôrum iniquitátes vestras, et iniquitátes patrum vestrôrum simul dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, et super colles exprobravérunt mihi, et remétiar opus eôrum primum in sinu. Hæc dicit Dóminus : Quómodo si inveniátur granum in botro, et dicâtur : Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est : sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edûcam de Jacob semen, et de Judá possidéntem montes meos : hereditábunt eam elécti mei, et servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. De necessitátibus nostris líbera nos, Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. De necessitátibus nostris líbera nos Dómine ; et animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce ; sedentésque in ténebris et umbra mortis, lucis tuæ lustra serenitâte. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.

Antíphona 2. Misércors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur. *Psalmus* CXIV.

Orátio. Misércors Dómine et juste, líbera ánimas nostras de morte ; óculos nostros à lácrymis ; pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam : et, si justitiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Láqueus contrîtus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

℟. Propítius esto peccátis nostris, *P.* Dómine. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. A. Dómine. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

B *Preces.* Verbum Patris altíssimi, Redémptor, *P.* Peccántibus miserêre. ℣. Ad te levâmus **178** óculos, exáudi propítius. ℣. Bonitâtem tuam póscimus, indúlge propítius. *P.* Redémptor, peccántibus miserêre. ℣. Curvátos diro crímine misércors érige. *P.* Redémptor, peccántibus ℣. Dominâtor sanctíssime placábilis áspice. *P.* Redémptor, peccántibus miserêre. ℣. Exténde tuam déxteram, et nos omnes líbera. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Fac nobíscum misericórdiam, et de peccátis véniam. *P.* Redémptor. ℣. Gloriôse potentíssime quod póscimus, tríbue. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Hanc plebem prótege placitûrus, et pacem misércors. *P.* Redemptor, peccántibus. ℣. Agnósce nostra facínora, et da

C indulgéntiam. *P.* Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Esto in nobis, Dómine Deus Israël : et malôrum infestatiônem, ne deglutiâmur, à nobis repélle ; nocivámque iracúndiam, ne obsorbeâmur, cómprime ✠ sicque in nobis torrens tuæ voluptâtis redúndet, ut vitiôrum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertránsísse exúltet : neque inimicôrum déntibus laniêmur ; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulêmur : et tu adjûtor noster herédita nos in possessiône ætérnâ ; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctôque Spíritu fecísti cœlum et terram.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

IN SECUNDO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

D In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Fecit lunam in témpore : *P.* Sol cognôvit occâsum suum. ℣. Exiet homo ad opus suum : et ad operatiônem suam usque ad vésperum. *P.* Sol.

Dóminus sit. ℟. Et.

Antíphona. Deus deôrum, et Dóminus dominôrum rex magnus et fortis, et terribilis est, qui persônam non áccipit, nec múnera ; facit judícium pupíllo et víduæ, amat peregrínos, *P.* Et dat illis victum, atque vestítum : vos autem amâte peregrínos. ℣. Deus stetit in synagóga deôrum : in médio autem deos discérnit. *P.* Et dat. ℣. Glória, etc.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Appropínquet orátio mea in conspéctu tuo Dómine. *P.* Intret postulátio mea coram te : secúndum verbum tuum vivífica me. ℣. Eructábunt lábia mea hymnum, cùm docúeris me justificatiónes tuas. *P.* Intret. ℣. Glória, etc. *P.* Intret.

Hymnus.

Auctor lúminis, Fílius Vírginis,
Patérque Matris, Filiúsque Patris,
Qui cœco sedénti stipem pétenti
Lumen dedísti.
Sedénsque cæcus ténebris oppréssus,
Quem volúerat sic nascerétur cœcus,
In quem virtus sua ómnibus credéntibus
Comprobarétur.
Gaudétque cœcus, lúmine recépto,
Quem visitábat Médicus excélsus,
A Patre diléctus, ut abluerétur
Mundi delíctum.
Plebs Hebræórum simúlque dixérunt :
Paréntes ejus véniant, per quos quæsiérunt :
Qui cœcus est natus, à cujus virtúte est
Inluminátus.
Paréntes autem Hebræórum faténtur :
Ex útero matris cœcus fuit natus :
Ætátem habet, ipsum interrogáte ;
Dicat veritátem
Confitétur cœcus, qui fúerat sanátus :
Ad me accéssit Prophéta magnus,
Cujus virtúte, óculo, et corde sum
Illuminátus.
Fecit qui lutum de sancto sputo,
Tegmen oculórum línuit ac luto,
Jussit lavári Síloë, piscina me
Clarificávit.
Glória Patri, Trino sempitérna
Glória, Christo, Spirituíque sancto :
Prædicet Trinum pia voce nomen
Omne per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem

Capitula. Christe Deus, lúminis perénne princípium, qui séptimum diéi currículum sanctificatióne pótiùs, quam operatióne voluísti esse confiténtium, quærimus ecce fáciem tuam, sed impedímur conscéntiæ nostræ ténebrâ consuétâ : conámur adsúrgere, sed relábimur in mœrórem ; non ergo abjícias te quæréntes, qui non quæréntibus apparére dignátus es. Ecce diérum nostrórum décimas sancto tuo nómini ánnuis recúrsibus persolvéntes, séptimum nùnc ex ipsis décimis perégimus diem ; da ergo nobis adjutórium in hujus laboriósi itíneris vìa quo inlibáta tibi nostra dedicéntur obséquia : ut labóres nostros amóris tui desidério réleves, et socórdiam sensûs nostri férvidâ dilectiónis tuæ ubertáte exúscites ; ut in te vita nostra non 179 hábeat c sum sed fides invéniat præmium.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictióni.

Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Benedictio. Omnípotens Deus per observántiam horum diérum purificet corda vestra ab omni contagióne peccáminum. ℟. Amen. Sic nos in servitúte sua timóris sui lége constríngat, ut amóris præmio fóveat. ℟. Amen. Quo desidério æternitátis labóres vestros copiósè reficiens, regni sui nos efficiat cohéredes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur viæ nostræ, *P.* Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dùm respício in ómnia mandáta tua. *P.* Ad custodiéndas. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ad custodiéndas.

Orátio. Dirigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas : et qui legis tuæ nítimur perscrutári secréta, tua quoque perducámur ad præmia. ℟. Amen.

Lauda. In toto corde meo Deus exquisívi te : *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Ne repéllas.

Orátio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectámur ; neque enim quicquam nobis deésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Psalmus L. *Tetus cum* Glória, et honor, etc.

Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson. *Sub siléntio ; Póstea Preces.*

Preces. Dómine misericordiárum, *P.* Oblivíscere peccáta nostra. ℟. Qui pertíngens à fine in finem fórtiter, dispónis ómnia suáviter, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui in finem témporis commemorátus nostri, ad rediméndos nos descendísti, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui ex Maríæ Vírginis útero per mystérium nobis es génitus, *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiónem nostram. *fol.* 138.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Dòmine Deus Pater omnípotens inspirátor precum, teque invocántium velox auditor ; voci nostræ, orámus, cleméntiæ tuæ aurem appône ; et nostrórum vincula peccáminum poténti miseratióne dissólve : ac sicut nos gallórum canóribus ad matutinam grátiam provócas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ Redemptiónis te prænúntias ; ita nùnc, initiántibus nobis, intúitu supérno adsíste : sic quæsumus famulátûs nostri vota suscípias, ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me ? Tu autem Dómine susceptor meus. *Psalmus* III.

Antiphona 2. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me, Dómine. *Psalmus* L.

Antiphona 3. In te confidit ánima mea : libera me, Dómine. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, et exaltándo glorificas, plebem tuam ab injustítia, et à peccatórum vínculo líbera : veritátis et sapiéntiæ tuæ múnere corda eórum locupléta, mentésque sanctífica, ut sicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, sic et in ómnibus máneat salus, et benedíctio tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 1. Judicáte pupíllo, et egéno : *P.* Justificáte víduam, et húmilem. Erípite páuperem, et egénum. ℣. Deus stetit in synagóga deórum : in médio autem deos discérnit. *P.* Justificáte. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Orátio. Christe Deus fac nos semper in egénum et páuperem promptióres exístere, et legem tuam custodíre : ut misericórdiæ opéribus affluéntes, ætérnórum cívium mereámur esse consortes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona 2. Quærite Dóminum, et confortámini : *P.* Quærite fáciem ejus semper. Mementóte mirabílium ejus quæ fecit. ℣. Semen Abraham, servi ejus : fílii Jacob, elécti ejus. *P.* Quærite. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem ; et quæréndi te júgiter infúnde amórem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptátem : eosque sæculi blandiménta non detineant usquequáque captívos ; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen.

Antíphona 5. Miserátor, et miséricors Dóminus : et longánimis, et multùm miséricors. **180** Non in finem irascétur : *P.* Neque in ætérnum indignábitur. ℣. Non secúndùm peccáta nostra fecit nobis : neque secúndùm iniquítates nostras retríbuit nobis. *P.* Neque. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Miserátor Dómine, et miséricors non irascáris nobis in finem ; sed quantum distat Oriens ab Occásu, iniquitátem omnem à nobis elónga, et juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus : Afflíxi pópulum meum nimis : à viis suis non sunt revérsi : multiplicátæ sunt mihi víduæ ejus super aréna maris. *P.* Propter hoc si égerint pœniténtiam à malo suo, habitábunt in terram absque pavóre in sempitérnum. ℣. Omnes vias meas intellígere noluérunt, ut perveníre fácerent ad me clamórem egéni, et audíre vocem páuperis. *P.* Propter. ℣. Gloria, et honor, etc.

Orátio. Protéctor noster Dómine, convérte nos à viis nostris pravis, et habitáre nos fac absque pavore in terra hereditátis nostræ : ac sic nos liberátos fidei moderámine cóntine, ut nec prosperitáte sæculi extollámur, nec ínvidi hostis adversitáte turbémur, vel facínorum núbilo obumbrémur ; sed sperántes in te, quæsumus, ut nos in tua justítia líberes, nec condígna pro admissis justè repénses : inlúmina

A ítaque fáciem tuam super hereditátem tuam, et salva nos propter misericórdiam tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. In tribulatióne nostra mémores simus tui, Deus : in tribulatióne módicâ, erudítio tua facta est nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64. *Reiterétur Antíphona.* In tribulatióne.

Orátio. De nocte vigilántem ad te spíritum nostrum luce Deus decóra præceptórum tuórum : et in tempestáte requiréntium te vígila ; ut lux adésto meridiána : nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant ; ne injustítiæ amor nostra à te vestigia rétrahat : sed valeámus justítiâ dícere, te auctórem justítiæ proficiénti postulémus aviditáte : ac dùm te pérpetim

B ampléctere concupíscimus, tuæ quoque sapiéntiæ ampléxibus hæreámus. ℟. Amen.

Ad Benedíctus. Antíphona. A vigília matutína usque ad noctem : à custódia matutína speret Israël in Dómino. ℣. Quia apud Dóminum est misericórdia : et copiósa apud eum redémptio.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : *P.* Laudáte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, princeps exércitûs sui, vir Ægyptius, de manu Ismaëlitárum,

C à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prósperè agens : habitavítque in domo Dómini sui, qui optimè nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illius. Invenítque Joseph grátiam coram Dómino suo, et ministrábat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernábat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei trádita fúerant : benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam : nec quícquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulcher fácie, et decórus aspéctu. Post multos ítaque dies injécit dómina sua óculos suos in Joseph, et ait : Dormi mecum. Qui nequáquàm acquiéscens óperi nefário, dixit ad eam :

D Ecce dóminus meus, ómnibus mihi tráditis, ignórat quid hábeat in domo sua : nec quicquam est quod non in mea sit potestáte, vel non tradíderit mihi, præter te, quæ uxor ejus es : quómodo ergò possum hoc malum fácere, et peccáre in Dóminum meum ? Hujuscémodi verbis per síngulos dies loquebántur, et múlier molésta erat adolescénti, et ille recusábat stuprum. Accidit autem quadam die, ut intráret Joseph domum, et óperis quíppiam absque árbitris fáceret : et illa apprehénsa lacínia vestiménti ejus, díceret : Dormi mecum. Qui relícto in manu ejus pállio, fugit, et egréssus est foras. Cùmque vidísset múlier vestem in mánibus suis, et se esse contémptam, vocávit ad se hómines domûs suæ, et ait ad eos : En introdúxit virum Hebræum, ut illúderet

nobis: ingréssus est ad me, ut coíret mecum: dumque ego succlamássem, et audísset vocem meam, reliquit pállium quod tenébam, et fugit foras. In argumentum ergo fidei reténtum pállium osténdit marito revertéuti domum, et ait: Ingréssus est ad me servus Hebræus quem adduxísti ut illúderet mihi: **181** cùmque audísset me clamáre, reliquit pállium quod tenébam, et fugit foras. His auditis dóminus, et nimiùm crédulus verbis cónjugis, irátus est valdè: tradidítque Joseph in cárcerem, ubi vincti regis custodiebántur, et erat ibi clausus. Fuit autem Dóminus cum Joseph, et misértus est illius, et dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris. Qui trádidit in manu illíus univérsos vinctos qui in custódia tenebántur: et quicquid fiébat, sub ipso erat. Nec nóverat áliquid, cunctis ei créditis: Dóminus enim erat cum illo, et ómnia ópera ejus dirigébat. (*Cap.* XL.) His ítaque gestis, áccidit ut peccárent duo eunúchi, pincérna regis Ægypti, et pistor, dómino suo. Irátusque contra eos Phárao (nam alter pincérnis præerat, alter pistóribus) misit eos in cárcerem príncipis milítum, in quo erat vinctus et Joseph: At custos cárceris trádidit eos Joseph, qui et ministrábat eis. Aliquántulum témporis fluxerat, et illi in custódia tenebántur. Viderúntque ambo sómnium nocte unâ juxta interpretatiónem congruam sibi: ad quos cùm introísset Joseph manè, et vidísset eos tristes, sciscitátus est eos dicens: Cur tristior est hódiè sólito fácies vestra? Qui respondérunt: Sómnium vídimus, et non est qui interpretétur nobis. Dixitque ad eos Joseph: Nunquid non Dei est interpretátio? referte mihi quid vidéritis. Narrávit prior, præpósitus pincernárum, sómnium: Vidébam coram me vitem, in qua erant tres propágines, créscere paulátim in gemmas, et post flores uvas maturéscere: calicémque Pharaónis in manu mea: tuli ergo uvas, et expréssi in cálicem quem tenébam, et trádidi póculum Pharaóni. Respóndit Joseph: Hæc est interpretátio sómnii: Tres propágines, tres adhùc dies sunt: post quos recordábitur Phárao ministérii tui, et restítuet te in gradum prístinum: dabísque ei cálicem juxta officium tuum, sicut ante fácere consuéveras. Tantùm meménto mei, cùm bene tibi fúerit, et fácies mecum misericórdiam: ut súggeras Pharaóni, et edúcat me de isto cárcere: quia furtim sublátus sum de terra Hebræórum, et hìc innocens in lacum missus sum. Videns pistórum magíster quòd prudénter sómnium dissolvísset, ait: Et ego vidi sómnium, quòd habérem tria canístra farínæ super caput meum: et in uno canístro quod excélsius, portáre me putábam omnes cibos qui fiunt arte pistóriâ, avésque comédere ex eo. Respóndit Joseph: Hæc est interpretátio sómnii: Tria canístra, tres adhùc dies sunt: post quos áuferet Phárao caput tuum, ac suspéndet te in cruce, et lacerábunt vólucres carnes tuas. Et exínde tértius natalítius Pharaónis erat: qui fáciens grande convívium púeris suis, recordátus est inter épulas magístri pincernárum, et pistórum príncipis. Restituítque álterum in locum suum ut porrígeret regi póculum: álterum suspéndit in patíbulum, ut conjectóris véritas probarétur. ℟. Amen.

Hymnus. Auctor lúminis. *fol.* 178.

Supplícatio. Orémus.

Capitula. Expectátio salútis nostræ Dómine, verba, súpplicum précibus ad te directa sacris áuribus pércipe: et occúltum cordis clamórem occultórum scrutátor intélligе: ut ea, quæ non timémus admittere, et erubéscimus pándere, tu rex noster miserátus dimíttas, et placátus indúlgeas: ut orátio confiténtium manè ad te pervéniat, et tuæ cleméntia pietátis à te donáta succúrrat.

Pater noster.

Lauda 1. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. *P.* Lætétur Israël in eo qui fecit ipsum. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: laus ejus in Ecclésia sanctórum. *P.* Lætétur. ℣. Glória, et honor etc.

Orátio. Laus tua, Domine, in Ecclésiis sanctórum pérsonet: et fidélium péctora in te semper exúltent: mérito sanctórum læténtur in gáudio fidéles pópuli: quique verò laudem in tuo honóre deprómimus, cum sanctis tuis ómnibus promíssa gáudia impetrémus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 2. Laudent nomen Dómini in choro: in tympano. *P.* In Psaltério psallant ei. ℣. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: et exultábit mansuétos in salútem. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Deus, qui ineffabílibus Angelórum stúdiis celebrándus humánis étiam cúltibus delectáris: non quòd nostri in áliquo indigeas: sed ut locum in nobis exercéndæ bonitátis invénias: qui usum tuæ laudis fructum vis esse laudatiónis: exáudi preces nostras; et præsta, ut sit tuba tua fidei nostræ clara confessio; sint cymbala tua, lábia nostra, et cónsona interióris atque exterióris officia: sint cítharæ tuæ ánimæ nostræ: ac misericórdiæ tuæ laudem largáta modulatióne **182** permúlceant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In secúndis Vésperis.

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Dómine Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, *P.* Ut benefáceres nobis: érue nos de manu iniquitátis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutáris noster: et avérte iram tuam à nobis. *P.* Ut benefáceres. ℣. Glória, et honor, etc.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Portio mea Dómine, dixi custodíre legem tuam. *P.* Deprecátus sum fáciem tuam de toto corde meo. ℣. Cogitávi vias meas: et convérti pedes meos in testimónia tua. *P.* Et deprecátus. ℣. Glória, etc.

Hymnus.

Deus, qui certis légibus
Noctem discérnis, ac diem;
Ut fessa cures córpora,

Somnus reláxet ctium.
Te noctis inter hórridæ
Tempus precâmur, ut sopor
Mentem dum fessam détinet,
Fidei lux inlúminet.
Hostis ne fállax íncitet
Lascívis curam gáudiis
Secrêtam noctis ádvocans
Blandus in æstus córporis.
Subrêpat nullus sénsui
Horror timôris ánxii,
Inlûdat nulla mentem
Fallax imâgo vistis.
Sed cùm profúnda véxerit
Somnus, curârum néscius,
Fides nequâquam dórmiat,
Vigílque sensus sómniet.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simùl Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Jesu præcéptor occúrre nobis ambulántibus viam, cupiéntibus pervenîre ad pátriam; ut præcedénte luce tuâ, ambulêmus in viam rectam, nec obærrêmus in ténebram istius noctis horréndam, te in nobis lucénte, qui es via, véritas et vita; da ígitur nobis ut sicut cæcus ille confessióne veræ credulitâtis obtínuit donum indúltæ salûtis: ita nos adipiscâmur in istis verbis efféctum piæ petitiônis cùm ea quæ nos docuísti, proclamavérimus è terris:

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Omnípotens Jesus Christus, qui virtûte poténtiæ suæ cæcis óculis præstitit medicînam, ipse óculos vestros ab omni vanitâte avértat. ℟. Amen. Et qui illi præstitit se in veritâte cognóscere, ipse corda vestra in sui nimis dilectióne confirmet. ℟. Amen. Quique se per hoc miráculum osténdit admirábilem pópulis, ita nos dono ímpleat sanctæ virtûtis, quálitèr ad æternam vitam sine mácula pervenîre possîtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine: *P.* Ut custódiam verbum tuum, Deus meus. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? totâ die meditátio mea est. *P.* Ut. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine: verbúmque tuum totâ servêmus attentióne; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetim fácias complacêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 2. Ne áuferas de ore meo verbum veritâtis, Dómine: *P.* Quia in judíciis tuis sperávi. ℣. Et véniat super nos misericórdia tua Dómine: A salutâre tuum, et eloquium tuum. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Tua super nos misericórdia, Dómine, dùm rogâmus, advéniat: tuúmque salutâre eor nostrum eloquâtur, et erudítio mentes nostras enútriat: ut qui in tuis sperâmus sermónibus, tuis per ómnia consolêmur virtútibus: ac dùm spes nostra in te dirígitur, spei ipsius à te nobis petítio concedâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda 3. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua: *P.* Salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. ℣ Glória, et honor, etc.

Orátio. Veniat super nos, Dómine, salutâre tuum: B ut ex ore nostro veritâtis numquàm décidat verbum; nec confundâmur eléquii testimónio tui; sed líberè fateâmur tuæ legis insígnia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Laudá 4. Avérte óculos meos, ne vídeant **183** vanitâtem: *P.* Et in via tua vivífica me, Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiônum tuârum: et exquîram eam semper. *P.* Et in via. ℣. Glória, et honor, etc.

Orátio. Avérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitâtem; et in via tua vivífica nos: fac nos odíre sæculum, et dilígere Christum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Psalmus L *totus cum* Glória Patri, etc.

Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson. C Pater noster.

Preces. Avérte, Dómine. *P.* Iram tuam à nobis. ℣. Adsit nobis poténtia tua, Dómine. *P.* Iram. ℣. Bénedic, Dómine hereditâtem tuam. *P.* Iram. ℣. Concêde pacem Ecclésiæ tuæ, Dómine. *P.* Avérte.

Orátio. Avérte, Dómine, fáciem tuam à peccátis nostris; et omnem iram ac furórem tuum à nobis rémove: Ecclésiæ tuæ pacem concêde; et omnes iniquitátes nostras clemens dele: rémove ab óculis tuis nostrârum fácinus voluptâtum, nostræque confessióni tuum cleméntèr appône auditum; et véniæ da remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA.

D *Ad Matutînum.*

Tu autem Dómine. *Psalmus* 3. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141.

Antíphona 1. Lignum vitæ planta, Dómine, in córdibus nostris; ut det fructum in témpore suo. *Psalmus* 1.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, ob amôrem beatitúdinis consília declinâre iniquitâtis; cáthedram ítaque pestilléntiæ procul à nobis sepône: ut pestíferæ doctrinæ tabes non adhæreat connivéntiæ nostræ; sed voluntâtem nostram à malítiæ assensióne tu rémove; et meditatióne legis tuæ jugi nos tibi amôre conjúnge. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Servíte Dómino in timôre. *Psalmus* 2.

Orátio. Serviéntes tibi Dómine in timôre ob metum judícii, exultántes cum tremôre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplînam, quâ judicántes terram córporis nostri véteris hóminis figuhun confringâmus, et exteriôris terræ purgaménta calcêmus; ac secúndùm cœléstis imáginem hóminis reformáti, in hereditâtem tuam servitûte húmili, et in possessiônem tuam cultu pérpetim transferâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tibi derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjûtor. *Psalmus* IX.

Orátio. Deus, cui humánæ fragilitâtis cura relícta est; tu páuperum in tribulatiône præstas: tu egénis adésto suffrágium pius; ut bráchia malignántium, qui nos evértere nitúntur, fortitúdine tuâ prosternántur: ne dum voluntâtis suæ protérviam implent, magnificâre se de hereditâte tua jactántèr aggrediántur: sic clemens cliéntes érudi et prótege, quálitèr præséntis vitæ solátium fóveas, et pòst ad ætérna præmia introdúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Audíte me rectóres filiôrum Israël, dicit Dóminus: nolíte timêre, neque conturbémini, quia ego multiplicâbo vos; et non éritis pauci número: *P.* Sed absque pavôre habitábitis in terram vestram. ℣. Convertímini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris; et non erit vobis rapîna iniquitâtis. *P.* Sed absque. ℣. Glória, et honor, etc.

In Láudibus.

Antíphona. Miserêre. *Psalmus* L. *Orátio.* Miserêre, Dómine, míseris. *Quære fol.* 141.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego occîdam, et vívere fáciam: percútiam, et ego sanâbo.

Cánticum. Atténde cœlum. *Quære fol.* 4.

Orátio. Montes, cantâte nobis, et terra. *Quære fol.* 139.

Ad Benedíctus. Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. ℣. Sitívit in te ánima mea, quàm multipliciter et caro mea in terra desérta, ínvia, et inaquósa.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Lauda. In potentátibus ejus laudâte Dóminum: secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudâte eum. *Psalmus* CXLIX.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XLI).

℟. Deo grátias.

In diêbus illis: Triginta annôrum erat Joseph quando stetit in conspéctu regis Pharaônis, et circumívit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annôrum: et in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frúgum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est: **184** tántaque fuit abundántia trítici, ut aréuæ maris coæquarêtur, et cópia mensûram excéderet. Natíque sunt Joseph fílii duo ántequam veníret fames: quos pêperit ei Aséneth filia Putípharis sacerdôtis Heliopóleos. Vocavítque nomen primogéniti, A Manasses, dicens: Oblivísci me fecit Deus ómnium labórum meôrum, et domûs patris mei. Nomen quoque secúndi appellâvit Ephraïm, dicens: Créscere me fecit Deus in terra paupertâtis meæ. Igitur transáctis septem annis ubertâtis, qui fuérunt in Ægypto: cœpérunt veníre septem anni inópiæ, quos prædixerat Joseph: et in univérso orbe fames prævâluit, in cuncta étiam terra Ægypti fames erat: quâ esuriénte, clamâvit pópulus ad Pharaônem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph: et quicquid ipse vobis díxerit, fácite. Crescébat autem quotídiè fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, et vendébat Ægyptiis: nam et illos oppresserat fames. Omnés quoque provínciæ veniébant in Ægyptum, ut émerent escas, et malum inópiæ B temperárent. (*Cap.* XLII.) Audiens autem Jacob quòd aliménta venderéntur in Ægypto, dixit filiis suis: Quare neglexístis? audívi quòd tríticum venundétur in Ægypto: descéndite, et émite nobis necessária, ut possîmus vívere, et non consumâmur inópiâ. Descendéntes ígitur fratres Joseph decem, ut émerent fruménta in Ægypto, Bénjamin domi reténto à Jacob, qui díxerat frátribus ejus: Ne fortè in itínere quícquam patiâtur mali: ingréssi sunt terram Ægypti cum áliis qui pergébant ad eméndum. Erat autem fames in terra Chánaan. Et Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebántur. Cùmque adorássent eum fratres sui, et agnovísset eos, quasi ad aliénos dúriùs loquebâtur, intérrogans eos: Unde venístis? C Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emâmus victui necessária. Et tamen fratres ipse cognóscens, non est cógnitus ab eis. Recordatúsque somniôrum, quæ aliquándo víderat, ait ad eos: Exploratóres estis: ut videâtis infirmiôra terræ, venístis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine, sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii unîus viri sumus: pacífici vénimus, nec quicquam fámuli tui machinántur mali. Quibus ille respóndit: Alitèr est: immunîta terræ hujus considerâre venístis. Et illi: Duódecim, inquiunt, fratres servi tui sumus, fílii viri unîus in terra Chánaan: mínimus cum patre versâtur, álius non est super. Hoc est, ait, quod locûtus sum: Exploratóres estis. Jam nunc experiméntum vestrî cápiam: per salûtem Pharaônis non D egrediémini hìnc, donec véniat frater vester mínimus. Mittite ex vobis unum, et addûcat eum: vos autem éritis in vínculis, donec probéntur quæ dixístis utrum vera an falsa sint: alióquìn per salûtem Pharaônis exploratóres estis. Trádidit ergo illos custódiæ tribus diêbus. Die autem tértio eductis de cárcere, ait: Fácite quæ dixi, et vivêtis. Deum enim tímeo. Si pacífici estis, frater vester unus ligétur in cárcere: vos autem abíte, et ferte fruménta quæ emístis in domos vestras, et fratrem vestrum mínimum ad me addúcite, ut possim vestros probâre sermónes, et non moriámini. Fecérunt ut díxerat, et locúti sunt ad ínvicem: Mérito hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias

ánimæ illíus, dùm deprecarêtur nos, et non audívimus : idcírcò venit super nos ista tribulátio. E quibus unus Ruben, ait : Nunquìd non dixi vobis : Nolíte peccâre in púerum : et non audístis me? en sanguis ejus exquíritur. Nesciébant enim quòd intellígeret Joseph : eò quòd per intérpretem loquerêtur ad eos. Avertítque se parúmpèr, et flevit : et revérsus locûtus est ad eos. Tollénsque Símeon, et ligans illis præséntibus, jussit ministris ut implérent eôrum saccos trítico, et repónerent pecúnias singulôrum in sácculis suis, dátis supra cibáriis in viam : qui fecérunt ita. At illi portántes fruménta in ásinis, profécti sunt. Apertòque unus sacco, ut daret juménto pábulum in diversório, contemplàtus pecúniam in ore sácculi, dixit frátribus suis : Réddita est mihi pecúnia, en habêtur in sacco. Et obstupefácti turbatíque, mútuò dixérunt : Quidnam est hoc quod fecit nobis Deus? Venerúntque ad Jacob patrem suum in terram Chánaan, et narravérunt ei ómnia quæ accidíssent sibi, dicéntes : Locûtus est nobis Dominus terræ durè, et putâvit nos exploratóres esse provínciæ. Cui respóndimus : Pacífici sumus, nec ullas molímur insídias. Duódecim fratres uno patre géniti sumus : unus non est super, mínimus cum patre nostro est in terra Chánaan. Qui ait nobis : Sic probâbo quòd pacífici sitis : Fratrem vestrum unum dimíttite apud me, et cibária dómibus vestris necessária súmite, et abîte, fratrémque vestrum mínimum addúcite ad me, **185** ut sciam quòd non sitis exploratóres : et istum, qui tenêtur in vínculis, recípere possítis : ac deínceps quæ vultis, eméndi habeâtis licéntiam. His dictis, cùm fruménta effúderent, sínguli reperérunt in ore saccôrum ligátas pecúnias : exterritísque simùl ómnibus, dixit pater Jacob : Absque líberis me esse fecístis, Joseph non est super, Símeon tenêtur in vínculis, Bénjamin auferêtis : in me hæc ómnia mala recidérunt. Cui respóndit Ruben : Duos fílios meos intérfice, si non redúxero illum tibi : trade illum in manu mea, et ego eum tibi restítuam. At ille : Non descéndet, inquit, fílius meus vobíscum : frater ejus mórtuus est, et ipse solus remánsit : si quid ei adversitâtis accíderit in terra ad quam pérgitis, deducêtis canos meos cum dolôre ad ínferos. (*Cap.* XLIII.) Interìm fames omnem terram vehemènter premêbat. Consumptísque cibis quos ex Ægypto detúlerant, dixit Jacob fíliis suis : Revertímini, et émite nobis pauxíllum escârum. Respóndit Judas : Denuntiâvit nobis vir ille sub attestatióne jurisjurándi, dicens : Non vidébitis fáciem meam, nisi fratrem vestrum mínimum adduxéritis vobíscum. Si ergo vis eum míttere nobíscum, pergêmus páriter, et emêmus tibi necessária : Sin autem non vis, non íbimus : vir enim, ut sæpè díximus, denuntiâvit nobis, dicens : Non vidébitis fáciem meam absque fratre vestro mínimo. Dixit eis Israël : In meam hoc fecístis misériam, ut indicarêtis ei, et álium habêre vos fratrem. At illi respondérunt : Interrogávit nos homo per órdinem nostram progéniem : si pater víveret : si haberêmus fratrem : et nos respóndimus ei consequénter juxta illud quod fúerat sciscitâtus : numquid scíre poterâmus quòd dictúrus esset : Addúcite fratrem vestrum vobíscum? Judas quoque dixit patri suo : Mitte púerum mecum, ut proficiscâmur, et possímus vívere : ne moriâmur nos, et párvuli nostri. Ego suscípio púerum : de manu mea requíre illum : nisi redúxero, et reddídero eum tibi, ero peccáti reus in te omni témpore. Si non intercessísset dilátio, jam vice álterâ venissémus. Igitur Israël pater eôrum dixit eis : Si sìc necésse est, fácite quod vultis : súmite de óptimis terræ frúctibus in vasis vestris, et deférte viro múnera, módicum resínæ, et mellis, et stóracis, stactes, et terebínthi, et amygdalârum. Pecúniamque dúplicem ferte vobíscum : et illam, quam invenístis in sácculis, reportâte, ne fortè errôre factum sit : sed fratrem vestrum tóllite, et ite ad virum. Deus autem omnípotens fáciat eum vobis placábilem. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. *fol.* 96.

Capítula. In Matutínis meditâmur te Dómine ; quia te inluminánte, susceptor es nostrûm : quòd pro nobis natus es, confitêmur ; et in velaménto alârum tuârum cruce tuâ protécti laudâmus : dona ígitur nobis, ut qui múnera tua in sacro mystério prædicámus, te in summo múnere perfruâmur.

Pater noster.

Lauda. Confirma super nos, Deus, misericórdiam tuam. ℣. Laudâte Dóminum omnes gentes : et collaudâte eum omnes pópuli. Glória, et honor Patri, et Fílio, etc.

Orátio. Confirma super nos misericórdiam tuam Dómine : ut cum ómnibus géntibus te præsénti laudêmus in sæculo; tuâque veritâte salváti, tecum semper maneâmus in regnum ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap* XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, audi, et esto sápiens : et dírige in via ánimum tuum. Noli esse in convíviis potatôrum, nec in comessatiónibus eôrum, qui carnes ad vescéndum cónferunt : quia vacántes pótibus, et dantes symbola consuméntur, et vestiêtur pannis dormitâtio. Audi patrem tuum, qui génuit te : et ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritâtem eme, et noli véndere sapiéntiam, et doctrînam, et intelligéntiam. Exúltat gáudio pater justi : qui sapiéntem génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater, et mater tua, et exúltet, qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XLIII).

℟. Deo grátias.

In diébus illis : Descendérunt fílii Israël in Ægyptum, et stetérunt coram Joseph. Quos cùm ille vidísset, et Bénjamin simul, præcêpit dispensatóri domûs suæ, dicens : Introduc viros domum, et occíde víctimas, et ínstrue convívium : quóniam hódiè mecum sunt comestúri merídie. Fecit ille sicut fúerat imperâtum, et introdúxit viros in domum. Ibíque extér

riti, dixérunt mútuò : Propter pecúniam, quam retúlimus priùs in saccis nostris, introdúcti sumus : ut devólvat in nos calúmniam, et violéntèr subjíciat servitúti, **186** et nos, et ásinos nostros. Quámobrem in ipsis fóribus accedéntes ad dispensatôrem locúti sunt: Orâmus, Dómine, ut áudias nos. Jam antè descéndimus ut emerêmus escas : quibus emptis, cùm venissêmus ad diversórium, aperúimus saccos nostros, et invénimus pecúniam in ore saccôrum : quam nùnc eôdem pondere reportávimus. Sed et áliud attúlimus argéntum, ut emàmus quæ nobis necessária sunt : non est in nostra consciéntia quis posúerit eam in marsúpiis nostris. At ille respóndit : Pax vobíscum, nolíte timêre : Deus vester, et Deus patris vestri, dedit vobis thesáuros in saccis vestris : nam pecúniam, quam dedístis mihi, probâtam ego hábeo. Edumítque ad eos Símeon, et introdúctis domum, áttulit aquam, et lavérunt pedes suos, dedítque pábulum ásinis eôrum. Illi vero parábant múnera, donec ingrederêtur Joseph merídie : audíerant enim quòd ibì comestúri essent panem. Igitur ingréssus est Joseph domum suam, obtulerúntque ei múnera, tenéntes in mánibus suis : et adoravérunt proni in terram. At ille, clementèr resalutâtis eis, interrogávit eos, dicens : Sánusne est pater vester senex, de quo dixerâtis mihi ? Adhùc vivit ? Qui respondérunt : Sospes est servus tuus pater noster, adhùc vivit Et incurváti, adoravérunt eum. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin fratrem suum uterînum, et ait : Iste est frater vester párvulus, de quo dixerâtis mihi ? Et rursùm : Deus, inquit, misereâtur tui, fili mi. Festinavítque in domum, quia commóta fúerant víscera ejus super fratre suo, et erumpébant láchrymæ : et intróiens cubículum, flevit. Rursúmque lotâ fácie egréssus, contínuit se, et ait : Pónite panes. Quibus appósitis, seórsùm Joseph, et seórsùm frátribus, Ægyptiis quoque qui vescebántur simùl, seórsùm (illícitum est enim Ægyptiis comédere cum Hebræis, et profânum putant hujuscémodi convívium) sedérunt coram eo, primogénitus juxta primogénita sua, et mínimus juxta ætâtem suam. Et mirabántur nimìs, sumptis pártibus quas ab eo accéperant : majórque pars venit Bénjamin, ita ut quinque pártibus excéderet. Biberúntque et inebriáti sunt cum eo. (*Cap.* XLIV.) Præcêpit autem Joseph dispensatóri domûs suæ, dicens : Imple saccos eôrum fruménto, quantum possunt cápere : et pone pecúniam singulôrum in summitâte sacci. Scyphum autem meum argénteum, et prétium quod dedit trítici, pone in ore sacci juniôris. Factúmque est ita. Et orto manè, dimíssi sunt cum ásinis suis. Jamque urbem exíerant, et procésserant páululùm : tunc Joseph, accersíto dispensatôre domûs, ait : Surge, inquit, et perséquere viros : et apprehénsis dícito : Quare reddidístis malum pro bono ? Scyphus, quem furáti estis, ipse est in quo bibit dóminus meus, et in quo augurári solet : péssimam rem fecístis. Fecit ille ut jússerat. Et apprehénsis per órdinem locûtus est. Qui respondérunt : Quare sic lóquitur dóminus noster, ut servi sui tantum flagítii commíserint ? Pecúniam, quám invénimus in summitâte saccôrum, reportávimus ad te de terra Chánaan : et quómodò cónsequens est ut furáti simus de domo dómini tui aurum vel argéntum ? Apud quemcúmque fúerit invéntum servôrum tuôrum quod quæris, moriâtur, et nos érimus servi dómini nostri. Qui dixit eis : Fiat juxta vestram sententiam : apud quemcúmque fúerit invéntum, ipse sit servus meus, vos autem éritis innóxii. Itaque festinátò deponéntes in terram saccos, aperuérunt sínguli. Quos scrutâtus, incípiens à majóre usque ad mínimum, invênit scyphum in sacco Bénjamin. At illi, scissis véstibus, oneratísque rursùm ásinis, revérsi sunt in óppidum. Primúsque Judas cum frátribus ingréssus est ad Joseph (necdùm enim de loco abíerat) omnésque ante eum páritèr in terram corruérunt. Quibus ille ait : Cur sic ágere voluístis ? an ignorâtis quòd non sit símilis meî in augurándi sciéntia ? Cui Judas : Quid respondébimus, inquit, dómino meo ? vel quid loquêmur, aut justè potérimus obténdere ? Deus invênit iniquitâtem servôrum tuôrum : en omnes servi sumus dómini mei, et nos, et apud quem invéntus est scyphus. Respóndit Joseph : Absit à me ut sic agam : qui furâtus est scyphum, ipse sit servus meus : vos autem abíte líberi ad patrem vestrum. Accédens autem própiùs Judas, confidénter ait : Oro Dómine, audi me : ut loquâtur servus tuus verbum in áuribus tuis, et ne irascâris fámulo tuo : tu es enim post Pharaônem dóminus meus. Interrogásti priùs servos tuos : Habètis patrem, aut fratrem ? et nos respóndimus tibi domino meo : Est nobis pater senex, et puer párvulus, qui in senectúte illíus datus est ; cujus uterînus frater est mórtuus : et ipsum solum habet mater sua, pater vero téneré díligit eum. Dixistîque servis tuis : Addúcite eum ad me, et ponam óculos meos **187** super illum. Suggéssimus tibi dómino meo : Non potest puer relínquere patrem suum : si enim illum dimíserit, moriêtur. Et dixísti servis tuis : Nisi vénerit frater vester mínimus vobíscum, non vidébitis ámpliùs fáciem meam. Cùm ergo ascendissêmus ad fámulum tuum patrem nostrum, narrávimus ei ómnia quæ locûtus est dóminus meus. Et dixit pater noster : Revertímini, et émite nobis parum trítici. Cui díximus : Non póssumus ire : si frater noster mínimus descénderit nobíscum, proficiscêmur simùl : alióquin illo absénte, non audêmus vidêre fáciem viri. At ille respóndit : Vos scitis quòd duos genúerit mihi uxor mea. Egréssus est unus, et dixístis : Béstia devorâvit eum : et hucúsque non compâret. Si tulêritis et istum, et áliquid ei in via contígerit, deducêtis canos meos cum mœrôre ad ínferos. Igitur si intrávero ad servum tuum patrem nostrum, et puer defúerit (cùm ánima illius ex hujus ánima depéndeat) viderítque eum non esse nobíscum, moriêtur, et dedúcent fámuli tui canos ejus cum dolôre ad ínferos. Ego própriè servus tuus sum, qui in meam hunc recépi fidem, et spopóndi dicens : Nisi redúxero eum, peccáti reus ero in patrem omni témpore. Manêbo ítaque servus tuus pro púero in ministério dómini

mei, et puer ascéndat cum frátribus suis. Non enim possum redíre ad patrem, absénte púero : ne calamitâtis, quæ oppressûra est patrem meum, testis assístam. (*Cap.* XLV.) Non se póterat ultrà cohibêre Joseph multis coram astántibus : undè præcèpit ut egrederéntur cuncti fóras, et nullus interésset aliênus agnitióni mútuæ. Elevavítque vocem cum fletu : quam audiérunt Ægyptii, omnísque domus Pharaônis. Et dixit frátribus suis : Ego sum Joseph : adhùc pater meus vivit ? Non póterant respondêre fratres símio terrôre pertérriti. Ad quos ille cleméntèr : Accédite, inquit, ad me. Et cum accessíssent propè, Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidístis in Ægyptum. Nolíte pavêre, neque vobis durum esse videâtur quòd vendidístis me in his regiônibus : pro salûte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames in terra esse : et adhùc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmisítque me Deus ut reservémini super terram, et escas ad vivéndum habêre possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntâte hùc missus sum : qui fecit me quasi patrem Pharaônis, et dóminum univérsæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festinâte, et ascéndite ad patrem meum, et dicêtis ei, Hæc mandat filius tuus Joseph : Deus fecit me dóminum univérsæ terræ Ægypti : descénde ad me, ne morêris, et habitâbis in terra Gessen : erísque juxta me tu, et filii tui, et filii filiôrum tuôrum, oves tuæ, et arménta tua, et univérsa quæ póssides. Ibíque te pascam (adhùc enim quinque anni resídui sunt famis) ne et tu péreas, et domus tua, et ómnia quæ póssides. En óculi nostri, et óculi fratris mei Bénjamin, vident quòd os meum loquâtur ad vos. Nunciâte patri meo univérsam glóriam meam, et cuncta quæ vidístis in Ægypto : festinâte, et addúcite eum ad me. Cùmque amplexâtus recidísset in collum Bénjamin fratris sui, flevit : illo quoque simílitèr flente super collum ejus. Osculâtus est Joseph ómnes fratres suos, et plorâvit super síngulos : post quæ ausi sunt loqui ad eum. Auditúmque est, et célebri sermône vulgâtum in aula regis : Venérunt fratres Joseph : et gavísus est Phárao, atque omnis família ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum nùnc exáudiet, dicit Dóminus. *Psalmus* IX.

Orátio. Desidérium tuôrum Dómine páuperum sìc inténde propítius, ut et donôrum cœléstium nobis cópiam tríbuas ; et tumôrem prætereúntium rerum à nobis avértas : Auris quoque tua nostram ita oratiônem inténdat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiâris ; et pro humiliatiône præséntium gáudia retríbuas æternôrum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Justus Dóminus et justítiam diléxit : æquitâtem vidit vultus ejus. *Psalmus* X.

Orátio. Justus es Dómine, et justítiam díligis, atque áspicis æquitâtem : da nobis ante óculos tibi plácita et placitùra perficere ; et semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis ópera consummâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu autem Dómine serva nos : et custódies nos à generatiône. *P.* Salvum me fac, Dómine. *Psalmus* XI.

℟. Convertâmur ad Dóminum. *Quære f.* 144.

Preces. Christe Redémptor pius animârum exáudi gémitus fléntium, *P.* Et miserêre ℣. Ne derelínquas plebem supplicántem, exáudi **188** preces, et réspice : quæ postulâmus attribue. *P.* Et miserêre. ℣. Parce, rogâmus : parce tandem fessis : mœróres nostros lætífica ; diffûsam vitam jam révoca. *P.* Et miserêre. ℣. Salvâtor noster intuêre terram, cœléstem largîre plúviam, et victum nobis partúriat grátia tua. *P.* Et miserêre. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offenso defécimus, dimítte nobis hoc débitum. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Custódi nos, Dómine. *fol.* 147.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LXV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Quæsiérunt me qui ante non interrogábant, invenérunt qui non quæsiérunt me : dixi : Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ nesciébat me, et quæ non invocábat nomen meum. Expándi manus meas totâ die ad pópulum incrédulum, qui gráditur in via non bona post cogitatiónes suas. Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper : qui ímmolant in hortis, et sacrificant super láteres : qui hábitant in sepúlcris, et in délubris idolôrum dórmiunt : qui cómedunt carnem suíllam, et jus profânum in vasis eôrum. Qui dicunt, Recêde à me, non appropínques mihi, quia immúndus es : isti fumus erunt in furôre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me : non tacêbo, sed reddam et retríbuam in sinu eôrum iniquitátes vestras, et iniquitátes patrum vestrôrum simul, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, et super colles exprobravérunt mihi, et remétiar opus eôrum primum in sinu eôrum. Hæc dicit Dóminus : Quómodò si inveniátur granum in botro, et dicátur : Ne dissípes illud, quóniam benedíctio est : sic fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edûcam de Jacob semen, et de Juda possidéntem montes meos : et hereditábunt eam elécti mei, et servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros érigimus ; quem in cœléstibus habitâre, et terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserêre ígitur nostri Dómine, miserêre ; et peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce : ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias ; et à delícti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Láqueus contrîtus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Adjutórium nostrum in nómine tuo est,

Dómine : da nobis odíre mundi inlécebram ; et venántium voluptâtum præcavêre muscípulam : ut ipse insidiántem périmas ; ipse confidéntem múnias atque defêndas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

℟. Placábilis esto, Dómine, et osténde te nobis *P.* In témpore tribulatiónis, et angústiæ nostræ ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtúte tua líbera nos. *P.* In témpore. ℣. Glória, et honor Patri etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes, Dómine : Miserêre nobis, *P.* Et esto propítius. ℣. Pie, precántes súpplices exáudi, Christe. *P.* Et esto propítius. ℣. Nostra reláxa crímina, dele peccâta. *P.* Et esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concêde. *P.* Et esto ℣. Remissiônem ómnium concêde, Deus. *P.* Et esto. ℣. O Deus potentíssime clemens succúrre. *P.* Et esto.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Requîre fol.* 144.

Orátio. Bénefac, Dómine, bonis et rectis corde : régimen salutâris impénde ; atque in tuæ plebis custódia semper vígila ; et malignántium rábiem tuâ déxterâ frena.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverb ôrum Salomônis (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, Ingrediâtur ad doctrînam cor tuum, et aures tuæ ad verba sciéntiæ. Noli subtráhere à púero disciplînam : si enim percússeris eum virgâ, non moriêtur. Tu virgâ percúties eum : et ánimam ejus de inférno liberâbis. Fili mi, si sápiens fúerit ánimus tuus, gaudêbit tecum cor meum : et exultábunt renes mei, cùm locúta fúerint recta lábia mea. Non æmulêtur cor túum peccatóres : sed in timôre Dómini esto totâ die : quia habêbis spem in novíssimo, et præstolátio tua non auferêtur. ℟. Amen.

189 *Léctio libri Génesis* (*Cap.* XLV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Auditúmque est, et célebri sermône vulgâtum in aula regis : Venérunt fratres Joseph : et gavísus est Phárao, atque omnis família ejus. Dixítque ad Joseph ut imperâret frátribus suis, dicens : Onerántes juménta, ite in terram Chánaan, et tóllite inde patrem vestrum et cognatiônem, et venite ad me : et ego dabo vobis ómnia bona Ægypti, ut comedâtis medúllam terræ. Præcipe étiam ut tollant plaustra de terra Ægypti, ad subvectiônem parvulôrum suôrum ac cónjugum : et dícito : Tóllite patrem vestrum, et properâte quantóciùs veniéntes. Nec dimittâtis quicquam de supelléctili vestrâ : quia omnes opes Ægypti vestræ erunt. Fecerúntque fílii Israël ut eis mandâtum fúerat. Quibus dedit Joseph plaustra, secúndùm Pharaônis impérium : et cibária in itínere. Singulísque proférri jussit binas stolas : Bénjamin vero dedit trecéntos argénteos cum quinque stolis óptimis : tantúndem pecuniârum, et véstium mittens patri suo, addens eis ásinos decem, qui subvéherent ex ómnibus divítiis Ægypti : et tótidem asinas, tríticum in itínere panésque portántes. Dimísit ergo fratres suos, et proficiscéntibus aît : Ne irascámini in via. Qui ascendéntes ex Ægypto venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Nuntiavérunt ei, dicéntes : Joseph filius tuus vivit : et ipse dominâtur in omni terra Ægypti. Quo audíto, quasi de gravi somno evígilans, tamen non credêbat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidísset plaustra et univérsa quæ míserat, revíxit spíritus ejus, et ait : Súfficit mihi si adhùc Joseph filius meus vivit, vadam, et vidêbo eum ántequam móriar. (*Cap.* XLVI.) Profectúsque Israël cum ómnibus, quæ habêbat, venit ad Púteum juraménti : et mactátis ibi víctimis Deo patris sui Isaac, audívit eum per visiônem nocte vocántem se, et dicéntem sibi : Jacob, qui respóndit : Ecce adsum. Ait illi Deus : Ego sum fortíssimus Deus patris tui : noli timêre, descénde in Ægyptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illùc, et ego indè addûcam te reverténtem : Joseph quoque ponet manum suam super óculos tuos. Surréxit Jacob à Púteo juraménti : tulerúntque eum fílii cum párvulis, et uxóribus in plaustris quæ míserat Phárao ad portándum senem, et ómnia quæ posséderat in terra Chánaan : venítque in Ægyptum cum omni sémine suo, filii ejus, et nepótes, filiæ, et cuncta simul progénies. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice : non nos derelínquas sperántes in te. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hiláritèr nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eorum spei succédere ; et parilitâtem horum, ætérnâ cum eis exultatiône gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiônem nostram, Deus noster, réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiônem nostram. *Quære fol.* 149.

Antíphona 3. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam : et rege eos et extólle eos usque in ætérnum. *Psalmus* XXVII.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Adjûtor et Redémptor noster Dómine ádjuva nos ; et reflóreat caro nostra vel virôre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitâte : et quia tu fortitûdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditâtem tuam cópia tuæ benedictiônis exálta

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis : *P.* Dómine, noli A me confúndere. ℣. Viam mandatôrum tuôrum cucúrri, cùm dilatáres cor nostrum. *P.* Dómine. ℣. Glória, et honor Patri, etc.

Hymnus. Christe Salvâtor ómnium. *Quære fol.* 97.

Capítula. Servis tuis hæc est glória, Dómine, sub spe vitæ beátæ in hoc sæculo laborâre, et per illuminatiônem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis, et oratiónibus vigilâre : cónsecra ergo quæsumus jejúnium nostrum, et repélle **190** ab ánimis nostris nostrôrum sárcinam delictôrum. Quátenùs hîc superáto Diábolo, mereâmur cum ómnibus sanctis tuis congaudêre in regno perpétuo.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Omnipoténtis Dómini vos grátia prótegat, famémque vestram spirituáli cibo reficiat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ fluminibus ínriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis nostris infúndat sapórem. ℟. Amen. Ut tàm carne contríti, quàm spíritu vivificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári.

℟. Per misericórdiam.

Lauda. Confirma super nos. *Quære retrò in fine Láudibus de secúnda Féria secúndæ hebdómadæ Quadragésimæ.*

FERIA TERTIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum clamávi, et exaudîvit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos : sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos : in nullo formidábimus ab imminénti pressúrâ, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Anima nostra pátiens est, Dómine : quóniam adjûtor et protéctor noster es. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi Dómino. *fol.* 152.

Antíphona 2. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos : ut qui singillâtim corda hóminum fingis; speciâtim ea sanctífices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timôris tui da nobis plenitúdinem : ut et agnitiônis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Benedîcat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia et in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua : dùm nos et disciplínâ córrigis, et indulgéntiâ foves : dùm percutiéndo sanas, et sanándo corróboras : dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributióne dulcédinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus : et convértar ad vos. *P.* Ecce vénient dies nostri, quandò quæritis me. ℣. Despexístis omne consílium meum, et increpatiónes meas neglexístis : vocávi enim vos, et renuístis. *P.* Ecce vénient. ℣. Glória, et honor, etc.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, et secúndùm multitûdinem miseratiônum tuârum dele iniquitátes nostras. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. *fol.* 150.

Antíphona. Deus patris nostri erit adjûtor noster, et omnípotens benedîcet nobis.

Cánticum. Vocâvit Jacob. *fol.* 49.

B *Reiterêtur Antíphona* Deus patris.

Orátio. Appáreat, quæsumus, Dómine méntibus nostris agnítio tuæ divinitâtis; quæ benedictiônis habêre grátiam præbeat nobis : ut proficiâmus et crescâmus júgitèr in bonis multiplícibus increméntis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Illúminans tu mirábilis à móntibus ætérnis. ℣. Notus in Judæa Deus : in Israël magnum nomen ejus.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Lauda. In psaltério, et cíthara hymnum dicâmus : in choro laus résonet Dómino in chordis, et órgano. *P.* Laudâte.

Léctio libri Géneseis (*Cap.* XLVI).

C ℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Misit Jacob Judam ante se ad Joseph in Ægyptum, ut nuntiâret ei, et ille occúrreret in Gessen. Quo cùm pervenísset, juncto Joseph curru suo, ascéndit obviàm patri suo ad eúmdem locum : vidénsque eum, ínruit super collum ejus, et inter ampléxus flevit. Dixítque pater ad Joseph : Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, et supérstitem te relínquo. Et ille locûtus est ad fratres suos, et ad omnem domum patris sui : Ascéndam et nuntiâbo Pharaóni, dicámque ei : Fratres mei, et domus patris mei qui erant in terra Chánaan, venérunt ad me : et sunt viri pastóres óvium, curámque habent alendôrum gregum : pécora sua, et arménta, et ómnia quæ habêre **191** potuérunt, adduxérunt secum. Cùmque D vocáverit vos, et dixerit : Quod est opus vestrum? Respondébitis : Viri pastóres sumus servi tui, ab infántia nostrâ usque in præsens, et nos et patres nostri. Hæc autem dicêtis, ut habitâre possitis in terra Gessen : quia detestántur Ægyptii omnes pastóres óvium. (*Cap.* XLVII.) Ingréssus ergo Joseph nuntiâvit Pharaóni, dicens : Pater meus et fratres mei, oves eorum et arménta, et cuncta quæ póssident, venérunt de terra Chánaan : et ecce consístunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suôrum quinque viros státuit coram rege : quos ille interrogâvit : Quid habêtis óperis : Respondérunt : Pastóres óvium sumus servi tui, et nos et patres nostri. Ad peregrinándum in terra tua venimus : quóniam non est

herba grégibus servôrum tuôrum, ingravescénte fame in terra Chánaan, petimúsque ut esse nos jùbeas servos tuos in terra Gessen. Dixit ítaque rex ad Joseph : Pater tuus et fratres venérunt ad te. Terra Ægypti in conspéctu tuo est : in óptimo loco fac habitâre eos, et trade eis terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros indústrios, constítue eos magístros pécorum meôrum. Post hæc introdúxit Joseph patrem suum ad Regem, et státuit eum coram eo : qui benedícens illi, et interrogâtus ab eo : Quot sunt dies annôrum vitæ tuæ? Respóndit : Dies peregrinatiônis vitæ meæ centum trigínta annôrum sunt, parvi et mali, et non pervenérunt usque ad dies patrum meôrum quibus peregrináti sunt. Et benedícto rege, egréssus est foras. Joseph vero patri et frátribus suis dedit possessiônem in Ægypto óptimo loco terræ, Ramésses, ut præcéperat Phárao. Et alêbat eos, omnémque domum patris sui, præbens cibária singulis. ℟. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis. *fol.* 98. *Capítula.* Dómine apud quem. *fol.* 151.

Lauda. Ne áuferas de ore meo verbum veritâtis, Dómine : *P.* Quia in judíciis tuis sperávi. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine : salutâre tuum, et elóquium tuum : *P.* Quia in judíciis. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Quia in.

Orátio. Tua super nos, Dómine, misericórdia, te dùm rogâmus, advéniat : tuúmque salutâre cor nostrum erúdiat; elóquii erudítio mentem nostram enútriat : ut qui in tuis sperâmus sermónibus, tuis per ómnia consolémur virtútibus : ac dùm spes nostra in te dirígitur, spei ipsius à te nobis petítio concedâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam,

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Fili, desidérium justôrum omne bonum est : præstolátio impiôrum furor. Alii dívidunt própria, et ditióres fiunt : álii rápiunt non sua, et semper in egestâte sunt. Anima, quæ benedícit, impinguábitur : et qui inébriat, ipse quoque inebriábitur. Qui abscóndit fruménta, maledicêtur in pópulo : benedíctio autem super caput vendéntium. Benè consúrgit dilúculò qui quærit bona : qui autem investigâtor malôrum est, opprimêtur ab eis. Qui confídit in divítiis suis, córruet : justi autem quasi virens fólium germinábunt. Qui contúrbat domum suam, póssidet ventos : et qui stultus est, sérviet sapiénti. Fructus justôrum lignum vitæ : et qui súscipit ánimam, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis ímpius et peccâtor? (*Cap.* XII.) Qui díligit disciplínam, díligit sciéntiam : qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, háuriet sibi grátiam à Dómino : qui autem cónfidit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietâte : et radix justôrum non commovébitur. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XLVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens : Da nobis panes : quare mórimur coram te, deficiénte pecúniâ? Quibus ille respóndit : Addúcite pécora vestra, et dabo vobis pro eis cibos, si prétium non habêtis. Quæ cum adduxíssent, dedit eis aliménta pro equis, et óvibus, et bobus, et ásinis : sustentavítque eos illo anno pro commutatiône pécorum. Venéruntque anno secúndo, et dixérunt ei : Non celábimus dómino nostro quòd deficiénte pecúniâ, pécora simùl defecérunt : nec clam te est, absque pecóribus et terra nihil habeâmus. Cùr ergo mórimur te vidénte? et nos et terra nostra tui érimus : eme nos in servitûtem régiam, et præbe sémina, ne pereúnte cultôre redigâtur terra in solitúdinem. Emit ígitur Joseph omnem terram Ægypti, vendéntibus síngulis possessiónes suas præ magnitúdine famis. Subjecítque eam Pharaóni, et cunctos pópulos ejus, à novíssimis términis Ægypti usque ad extrémos fines ejus, præter terram sacerdótum, quibus statûta cibária ex hórreis públicis provehebántur, quæ à rege trádita fúerant eis, **192** et idcírcò non sunt compúlsi véndere possessiónes suas. Dixítque Joseph ad pópulum : En ut cérnitis, et vos et terram vestram Phárao póssidet : accípite sémina, et sérite agros, ut fruges habêre possítis. Quintam partem regi dábitis : quátuor réliquas permítto vobis in seméntem, et in cibum fámulis et líberis vestris. Qui respondérunt : Salus nostra in manu tua est : respíciat nos tantúmdem dóminus noster et læti serviêmus regi. Ex eo témpore usque in præséntem diem, in univérsa terra Ægypti, régibus quinta pars sólvitur, et factum est quasi in legem, absque terra sacerdotáli, quæ libera ab hac conditiône fuit. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Fac nos Dómine dilígere justítiam et odíre iniquitâtem : ac per te, speciémque tuam et pulchritúdinem curréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : et mortificátâ in nobis incentívâ fornicatiónis libídine, accínge lumbos nostros gládio castitâtis ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Dóminus virtûtum nobíscum; suscéptor noster Deus Jacob. *Psalmus* XLV.

Orátio. Deus, virtus et refúgium nostrum, esto nobis adjûtor in tribulatiône : ut nullo modo nostra métuat consciéntia, cùm te judicánte conturbâta fúerit terra : flúminis tui ímpetus, tamquàm in sanctis tuis hábitans, lætíficat Civitâtem : atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium; cum Sancti Spíritûs, te largiénte, percéperit donum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvos nos fac, et in virtûte tua líbera nos. Deus exáudi oratiônem nostram. *Psalmus* LIII.

℟. Dómine, mirerêre nobis : te enim expectávimus totâ die : esto bráchium nostrum in fortitúdine, et salus nostra. *P.* In témpore tribulatiônis. ℣. Dó-

mine, exáudi oratiônem nostram, et clamor noster ad te pervéniat. *P.* In témpore. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Miserêre, Dómine, et exáudi nos. *P.* Quia pius es. ℣. Ex toto corde, et ex totâ mente orántes ad te exáudi, Dómine, *P.* Quia pius es. ℟. Qui hábitas in cœlis, et humília réspicis : pœniténtibus dona indulgéntiam, *P.* Quia pius. ℟. Civitâtem hanc, et omnes habitántes in ea prótege, Christe, dexterâ virtûtis tuæ, *P.* Quia. ℟. Remissiônem peccatôrum, et emendatiônem morum concêde, Dómine. *P.* Dicâmus. *Totum.*

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Salva nos Dómine in tuo nómine ; et líbera in virtûte : educ de tribulatiône ; et reple jocunditâte : ne à salûte nostra præsídium rétrahas ; et quóminùs liberêmur, virtûtem impéndas : ut dùm nobis salus tuo præstâtur ex múnere, tibi glória rependâtur in laudem, et nobis libértas contíngat in réquiem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LXIII).

℟. Deo grátias.

Atténde, Dómine, de cœlo, et vide de habitáculo sancto tuo, et glóriæ tuæ : ubi est zelus tuus, et fortitûdo tua, multitûdo víscerum tuórum, et miseratiônum tuârum? super me continuérunt se. Tu enim pater noster, et Abraham nescîvit nos, et Israël ignorâvit nos : tu Dómine pater noster, et redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare errâre nos fecísti Dómine de viis tuis : indurásti cor nostrum ne timerêmus te? convértere propter servos tuos, tribus hereditâtis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum : hostes nostri conculcavérunt sanctificatiônem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostrî, neque invocarêtur nomen tuum super nos. (*Cap.* LXIV.) Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes : à fácie tua montes defluérent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ arderent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis : à fácie tua gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus : descendísti, et à fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt : óculus non vidit. Deus absque te, quæ præparásti expectántibus te. Occurrísti lætánti, et faciénti justítiam : in viis tuis recordabúntur tuî : ecce tu irâtus es, et nos peccávimus : in ipsis fúimus semper, et salvábimur. Et facti sumus ut immúndi omnes nos, et quasi pannus menstruátæ univérsæ terræ : et cecídimus quasi fólium univérsi, et iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum : qui consúrgat, et téneat te : abscondísti fáciem tuam à nobis, et allisísti nos in manu iniquitâtis nostræ. **193** Et nunc Dómine, pater noster es tu, nos verò lutum : et fictor noster tu, et ópera mánuum tuârum omnes nos. Ne irascâris Dómine satis, et ne ultrà memíneris iniquitâtis nostræ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rectè judicâte fílii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta ; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere ; et corde purissimo judiciôrum tuôrum mandâta servâre : exténde ítaque arcum tuum ob defensiônem nostram ; et ad infirmánda inimicôrum consília, spirituália dírige tela ; molásque confrínge leônum, quæ tuum demolíri nitúntur sceptrum : ut in te lætêtur cópia redemptôrum, qui es corôna justôrum ; tibíque decantêmus psalmum lætítiæ ; cujus múnere pervenítur ad fructum justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine, captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatiône indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiônem nequítiæ ; da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere, et inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere ; sic étiam confessiônis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Adjutórium nostrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum et terram. *Psalmus* CXXIII.

℟. Qui sedes super thronum, et júdicas æquitâtem. *P.* Esto refúgium páuperum in tribulatiône, quia tu solus labôrem, et dolôrem consíderas. ℣. Qui regis Israël, inténde : qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim. *P.* Esto, ℣. Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Propitiâre populo tuo, Christe. *P.* Et miserêre. ℣. Inténde nostris tandem précibus : inténde jam propítius. *P.* Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iniquè égimus. *P.* Et miserêre. ℣. Avérte iram tuam, et dona indulgéntiam. *P.* Et miserêre. ℣. A peccátis ac delíctis nostris purífica nos, Dómine. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Adjutórium nostrum in nómine tuo est, Dómine : da nobis odîre mundi inlécebras ; et venántium voluptâtum præcavêre muscípulam : ut ipse insidiántem périmas, ipse confidéntem múnias atque deféndas.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

Fili, Audi patrem tuum, qui génuit te : et ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritâtem eme, et noli véndere sapiéntiam, et doctrînam, et intelligéntiam. Exúltet gáudio pater justi : qui sapiéntiam génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater tuus, et mater tua, et exúltet qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. (*Cap.* XLVII.)

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Habitâvit Israël in Ægypto, id est

in terra Gessen, et possédit eam : auctúsque est, et multiplicâtus nimis. Et vixit in eâdem decem et septem annis : factíque sunt omnes dies vitæ illius, centum quadragínta septem annôrum. Cúmque appropinquâre cérneret diem mortis, vocâvit fílium suum Joseph, et dixit ad eum : Si invéni grátiam in conspéctu tuo, pone manum tuam sub fémore meo : et fácies mihi misericórdiam et veritâtem, ut non sepélias me in Ægypto : sed dórmiam cum pátribus meis, et áuferas me de hac terra, condásque in sepúlchro majôrum meôrum. Cui respóndit Joseph : Ego fáciam quod jussísti. Et ille : Jura ergo, inquit, mihi. Quo juránte, adorâvit Israël Dóminum, convérsus ad léctuli caput. (*Cap.* XLVIII.) His ítaque transáctis, nuntiâtum est Joseph quod ægrotâret pater ejus : qui, assúmptis duôbus fíliis suis Manásse et Ephraïm, perréxit. Dictúmque est seni : Ecce fílius tuus Joseph venit ad te. Qui confortâtus sedit in léctulo. Et ingrésso ad se ait : Deus omnípotens appáruit mihi in Luza, quæ est in terra Chánaan : benedixítque mihi, et ait : Ego te augêbo et multiplicâbo, et fáciam te in turbas populôrum : dabôque tibi terram hanc, et sémini tuo post te, in possessiônem sempitérnam. Duo ergo fílii tui, qui nati sunt tibi in terra Ægypti ántequàm hùc venírem ad te, mei erunt : Ephraïm, et Manásses, sicut Ruben et Símeon reputabúntur mihi. Réliquos autem quos genúeris post eos, tui erunt, et ex nómine **194** fratrum suôrum vocabúntur in possessiónibus suis. Mihi enim, quandò veniêbam de Mesopotámia, mórtua est Rachel in terra Chánaan in ipso itínere, erátque vernum tempus : et ingrediêbar Ephratam, et sepelívi eam juxta viam Ephratæ, quæ álio nómine appellâtur Béthlehem. Videns autem fílios ejus, dixit ad eum : Qui sunt isti? Respóndit : Fílii mei sunt, quos dedit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedícam illis. Oculi autem Israël caligáverant præ nímia senectúte, et clarè vidêre non póterat. Applicatísque ad se, deosculâtus est, et circumpléxus, dixit ad fílium : Non sum fraudâtus aspéctu tuo : ínsuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. Cùmque tulísset eos Joseph de grémio patris, adorâvit pronus in terram : et pósuit Ephraïm ad déxteram suam, id est, ad sinístram Israël : Manássen vero in sinístra sua, ad déxteram scílicèt patris, applicavítque ambos ad eum. Qui exténdens manum déxteram, pósuit super caput Ephraïm juniôris fratris : sinístram autem super caput Manásse qui major natu erat, commútans manus. Benedixítque Jacob fílios Joseph, et ait : Deus, in cujus conspéctu ambulavérunt patres mei Abraham et Isaac, Deus qui pascit me ab adolescéntia mea usque in præséntem diem : Angelus, qui éruit me de cunctis malis benedícat púeris istis : et invocétur super hos nomen meum, nómina quoque patrum meôrum Abraham et Isaac, et crescant in multitúdinem super terram. Videns autem Joseph quòd posuísset pater suus déxteram manum super caput Ephraïm, grávitèr accêpit : et apprehénsam manum patris levâre conâtus est de cápite Ephraïm, et transférre super caput Manásse. Dixítque ad patrem : Non ita cónvenit, pater : quia hic est primogénitus, pone déxteram super caput ejus. Qui rénuens, ait : Scio fíli mi, scio : et iste erit quidem in pópulos, et multiplicábitur : sed frater ejus júnior, major illo erit : et semen illius crescet in gentes. Benedixítque eis in ipso témpore dicens : In te benedicétur Israël, atque dicétur : Fáciat tibi Deus sicut Ephraïm, et sicut Manásse. Constituítque Ephraïm ante Manássen. Et ait ad Joseph fílium suum : En ego mórior, et erit Deus vobíscum, reducétque vos ad terram patrum vestrôrum. Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gládio et arcu meo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône. *Psalmus* LIX.

Orátio. Da nobis Dómine auxílium in tribulatiône; quia vana est salus ab hómine : in te enim faciêmus virtûtem, qui et confórtas fámulos, et ad níhilum rédigis inimícos. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Omnis terra adôret te Dómine; et tibi psallat vitæ participio incorrúptæ : ut sicut sunt ómnia tuo formâta opificio, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. In adjutórium nostrum inténde Dómine : ad adjuvándum nos festína. *Psalmus* LXIX.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. In adjutórium nostrum inténde Dómine; nosque ad adjuvándum festína : nihil enim in bonis opéribus conâtus nostri te desistéute proficiunt; à quo gressus omnes dirigúntur : tu es enim, per quem nostra roborâtur fragílitas.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedíctio Dómini super vos : benedícimus in nómine Dómini. *Psalm.* CXXVIII.

Lauda. Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem : *P.* Et in via tua vivífica me, Dómine. ℣. Státue servo tuo elóquium tuum, in timôre tuo. *P.* Et in. ℣. Glória, etc. *P.* Et in.

Hymnus. Christe lucem perpétuum. *fol.* 155. *Capítula,* Servis tuis *fol.* 189. *Lauda.* Ne áuferas de ore. *fol.* 191.

QUARTA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea. *fol.* 156. *Psalm.* III. *Orátio.* Glória nostra Deus noster. *fol.* 156.

Antíphona 1. Cantêmus Dómino de cánticis Sion; ut recordêtur nostrî, et líberet nos. *Psalmus* CXXXVI.

Orátio. Peregrinántis Ecclésiæ tuæ, Dómine, memor esto : ac dùm super flúmina Babylónis defléntes sédimus, prætereúntis sæculi ímpetu non trahâmur : sed à præséntis vitæ liberáti contágio, ad Hierúsalem supérnam nostra erigâtur inténtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

195 *Antíphona* 2. Nobis adhærêre Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalmus* LXXII.

Orátio. Nobis adhærêre Deo bonum est, tibi Dómino bonum est : sed tu desidérium boni sic in nobis accúmula ; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nulla fidei titubatiône vacíllet ; sed charitâtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Meménto. *Orátio.* Meménto nostrî, Dómine. *fol.* 177. *Psalmus* CV.

℟. Facti sumus, Dómine, tamquàm aliéni à te. Væ nobis quia peccávimus : inimíci tui polluérunt sancta tua. *P.* Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes : et innotésceres nomen tuum : et in ira tua gentes conturbaréntur. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostrí, neque invocarêtur nomen tuum super nos. *P.* Utinam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Utinam.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miserationum tuârum lava me ab injustítia mea : mala mea dimítte, et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Miserâtor Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam nobis propítius miserêre : ut quorum te non latent occúlta, his de te confidéntibus donêtur misericórdia manifésta : quique pro admíssis intérno rugítu gémimus, et pro remissiône peccatôrum nostrôrum críminum suspirâmus ; non nos à fácie tua projícias : sed tibi soli débita pietâte ad indulgéntiæ portum addúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Quasi inundántes aquæ, sìc rugîtus noster ante te Dómine Deus noster.

Cánticum Job (*Cap.* III).

Péreat dies in qua natus sum, * et nox in qua dictum est : Concéptus est homo.

Dies illa vertâtur in ténebras, * non requîret eam Deus désuper, et non illustrêtur lúmine.

Obscúrent eam ténebræ, et umbræ mortis, * óccupet eam caligo, involvâtur amaritúdine.

Noctem illam tenebrôsus turbo possídeat, * non computêtur in diêbus anni, nec numerêtur in ménsibus.

Sit nox illa solitária, nec laude digna : * Maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitâre Levíathan :

Obtenebréntur stellæ calígine ejus : * spectet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ :

Quia non conclûsit óstia ventris, qui portâvit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

Quare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statím périi ?

Quare excéptus génibus ? * cur lactâtus ubéribus ?

Nunc enim dórmiens silêrem, * et somno meo requiéscerem :

Cum régibus et consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines :

A Aut cum princípibus, qui póssident áurum, * et replent domos suas argénto :

Aut sicut abortîvum abscónditum non subsísterem, * vel qui concépti non vidérunt lucem.

Ibi ímpii cessavérunt à tumúltu, * et ibi requievérunt fessi róbore.

Et quondàm vincti páritèr sine moléstia, * non exaudiérunt vocem exactôris.

Parvus et magnus ibi sunt, * et servus et liber à dómino suo.

Quare data est mísero lux, * vita his, qui in amaritúdine ánimæ sunt ?

Qui expéctant mortem, et non venit, quasi effodiéntes thesáuros : * gáudent veheméntèr cùm invenérunt sepúlchrum :

B Viro cujus abscóndita est via, * et circúmdedit eum Deus ténebris ?

Antequàm cómedam suspîro : * et quasi inundántes aquæ, sìc rugîtus meus :

Quia timor, quem timêbam, evênit mihi : et quod verêbar áccidit.

Nonne dissimulávi ? nonne sílui ? nonne quiévi ? * et venit super me indignátio.

Reiterêtur Antíphona. Quasi inundántes.

Orátio. Quámdiù sumus Dómine in hujus vitæ exílio, nec aut malítiæ nequítia vígeat, nec nostræ virtûtis robur enérvet, aut præcipitátæ iræ turbulénta commótio tranquillitâtem nostræ mentis obscûret, aut candôrem mundítiæ carnálium voluptâtum delectátio cœnôsa commáculet ; sed futúri judícii præstolátio ab ómnibus inquinaméntis ac sórdibus nos emúndet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Matutinárium.

Ad Benedíctus. Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserêre nobis. Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur **196** nobis, et benedîcat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Lauda. Laudâte nomen Dómini montes et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Génesis (*Cap.* XLIX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Benedíxit Jacob fíliis suis, benedictiónibus própriis. Et præcêpit eis, dicens : Ego cóngregor ad pópulum meum : sepelîte me cum pátribus meis in spelúnca dúplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessiônem sepúlchri. Ibi sepeliérunt eum, et Saram uxôrem ejus : ibi sepúltus est Isaac cum Rebécca cónjuge sua : ibi et Lia cóndita jacet. Finitísque mandátis quibus fílios instruêbat, collêgit pedes suos super léctulum, et ábiit : appositúsque est ad pópulum suum. (*Cap.* L.) Quod cernens Joseph, ruit super fáciem patris flens et ósculans eum. Præcepítque servis suis médicis ut aromátibus condírent

patrem. Quibus jussa expléntibus, transiérunt quadragínta dies : ipse quippe mos erat cadáverum conditórum : flevítque eum Ægyptus septuagínta diébus. Et expléto planctûs témpore, locûtus est Joseph ad famíliam Pharaônis, dicens : Si invéni grátiam in conspéctu vestro, loquímini in áuribus Pharaônis : eò quòd pater meus adjuráverit mihi, dicens : En mórior, in sepúlchro meo quod fodi mihi in terra Chánaan, sepélies me. Ascéndam ígitur, et sepéliam patrem meum, ac revértar. Dixítque ei Phárao : Ascénde et sépeli patrem tuum sicut adjurâtus es. Quo ascendénte, iérunt cum eo omnes senes domûs Pharaônis, cunctique majóres natu omnis terræ Ægypti : domus Joseph cum frátribus suis, absque párvulis et grégibus, atque arméntis, quæ dereliquérunt in terra Gessen. Hábuit quoque in comitátu currus et équites : et facta est turba non módica. Venerúntque ad áream Atad, quæ sita est trans Jordânem : ubi celebrántes exéquias planctu magno atque veheménti, implevérunt septem dies. Quod cùm vidíssent habitatóres terræ Chánaan, dixérunt : Planctus magnus est iste Ægyptiis. Et idcírcò appellavérunt nomen loci illíus, Planctus Ægypti. Fecérunt ergo fílii Jacob sicut præcéperat eis : et portántes eum in terram Chánaan, sepeliérunt in spelúnca dúplici, quam émerat Abraham cum agro in possessiônem sepúlchri ab Ephron Hetháeo contra fáciem Mambre. Revérsus est Joseph in Ægyptum cum frátribus suis, et omni comitátu, sepúlto patre. Quo mórtuo, timéntes fratres et conloquéntes : Ne fortè memor sit injúriæ quam passus est, et reddat nobis malum omne quod fécimus, mandavérunt ei dicéntes : Pater tuus præcêpit nobis ántequàm morerêtur, ut hæc tibi verbis illíus dicerêmus : Obsecro ut obliviscâris scélerum fratrum tuôrum, et peccáti atque malítiæ quam exercuérunt in te : nos quoque orâmus ut servis Dei patris tui dimíttas iniquitâtem hanc. Quibus audítis, flevit Joseph. Venerúntque ad eum fratres sui : et proni in terram dixérunt : Servi tui sumus. Quibus ille respóndit : Nolíte metúere : num Dei póssumus renúere voluntâtem ? Vos cogitástis de me malum : et Deus vertit illud in bonum, ut exaltâret me sicut in præsentiârum cérnitis, et salvos fáceret pópulos multos. Nolíte metúere : ego pascam vos et párvulos vestros : consolatúsque est eos, et blandè ac lénitèr est locûtus. Et habitâvit in Ægypto cum omni domo patris sui : vixítque centum decem annis. Et vidit Ephraïm fílios usque ad tértiam generatiônem. Fílii quoque Machîr fílii Manásse, nati sunt in génibus Joseph. Quibus transáctis, locûtus est frátribus suis : Post mórtem meam Deus visitâbit vos, et ascéndere fáciet de terra ista ad terram quam jurâvit Abraham, Isaac, et Jacob. Cùmque adjurásset eos atque dixísset : Deus visitâbit vos : asportâte vobíscum ossa mea de loco isto : mórtuus est, explétis centum decem vitæ suæ annis. Et conditus aromátibus, repósitus est in lóculo in Ægypto. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. *fol.* 101. *Capitula.* Illúmina, Dómine. *fol.* 26.

Lauda. Excipe servum tuum in bono : *P.* Ut non calumniéntur mihi supérbi. ℣. Oculi mei defecérunt in salutâre tuum : et in elóquium justítiæ tuæ. *P.* Ut non. ℣. Glória. *P.* Ut non.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere, Dómine ; quálitèr valeâmus superbôrum calúmnias conculcâre : éxcipe servos tuos in bonum, qui sperant in salutâre tuum : quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio electôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

197 *Ad Tértiam.*

Ecclesiástici Salomônis (Cap. x).

℟. Deo grátias.

Fili, Secúndùm Júdicem pópuli, sìc et ministri ejus : et qualis est rector civitâtis, tales et habitántes. Rex insípiens perdet pópulum suum : et civitátes inhabitabúntur per sensum prudéntium. In manu Dei potéstas terræ : et útilem rectôrem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei potéstas hóminis, et super fáciem scribæ ponent honôrem suum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, et nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo est omnis supérbia : et execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transferêtur propter injustítiam, et injúrias, et contumélias, et divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbis terra et cinis ? Nihil iníquius habens quàm amâre pecúniam : hic enim et ánimam suam venâlem facit : quóniam in vita sua projêcit íntima sua. Timor Dómini est, non despícere justum páuperem, et non magnificâre virum peccatórem dívitem. Sapiéntia húmilis exaltâbit caput suum, et in médio magnatôrum consedêre illum fáciet in terra. ℟. Amen.

Princípium libri Exodi (Cap. 1).

℟. Deo grátias.

Hæc sunt nómina filiôrum Israël qui ingréssi sunt in Ægyptum cum Jacob : sínguli cum dómibus suis introiérunt : Ruben, Símeon, Levi, Judas, Issachar, Zábulon et Bénjamin, Dan, et Néphtalim, Gad, et Aser. Erant ígitur omnes ánimæ eôrum qui ingréssi sunt in Ægyptum de fémore Jacob, septuagínta : Joseph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, et univérsis frátribus ejus, omníque cognatiône illâ, Fílii Israël crevérunt, et quasi germinántes multiplicáti sunt : ac robústi nimis, impleverúntque terram. Surréxit intéreà rex novus super Ægyptum, qui ignorâbat Joseph : et ait ad pópulum suum : Ecce, pópulus filiôrum Israël multus, et fórtior nobis est. Veníte, sapiéntèr opprimâmus eum, ne fortè multiplicéntur : et si ingrúerit contra nos bellum, addâtur virtus inimícis nostris, expugnatísque nobis, egrediâtur à terra. Præpósuit ítaque eis magístros óperum, qui afflígerent eos onéribus : ædificaverúntque urbes tabernaculôrum Pharaôni, Phithom et Ramésses. Quantôque opprimébant eos, tantò magis

multiplicabántur, et crescébant : oderántque filios Israël Ægyptii, et affligébant illudéntes eis, et invidéntes : atque ad amaritúdinem perducébant vitam eôrum opéribus duris luti et láteris, omnîque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur. Dixit autem rex Ægypti obstetrícibus Hebræôrum : quarum una vocabâtur Séphora, áltera Phua, præcípiens eis: Quum obstetricavéritis Hebræas, et partûs tempus advénerit : si másculus fúerit, interficite illum ; si fémina , reservâte. Timúerant autem obstétrices Deum, et non fecérunt juxta præcéptum regis Ægypti, sed conservábant mares. Quibus accersítis ad se, rex ait : Quidnam est hoc quod fácere voluístis, ut púeros servarêtis? Quæ respondérunt : Non sunt Hebrææ sicut Ægyptiæ mulíeres : ipsæ enim obstetricándi habent sciéntiam, et priúsquàm veniâmus ad eas, páriunt. Benè ergo fecit Deus obstetrícibus : et crevit pópulus, confortatúsque est nimis. Et quia timuérunt obstétrices Deum , ædificâvit eis domos. Præcêpit autem Phárao omni pópulo suo, dicens : Quidquid masculíni sexûs natum fúerit, in flúmine projícite : quidquid femínei , reservâte. (*Cap.* II.) Egréssus est post hæc vir de domo Levi : accéptâ uxôre stirpis suæ : quæ concêpit, et péperit filium : et videns eum elegántem, abscóndit tribus ménsibus. Cùmque jam celâre non posset, sumpsit fiscéllam scírpeam, et línuit eam bitúmine, ac pice : posuítque intùs infantulum, et pósuit eum in carécto ripæ flúminis, stante procùl sorôre ejus, et considerânte evéntum rei. Ecce autem descendêbat filia Pharaônis ut lavarêtur in flúmine : et puéllæ ejus gradiebántur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidísset fiscéllam in papyriône, misit unam è famulâbus suis: et allâtam apériens, cernens in ea párvulum vagiéntem, miséria ejus, ait : De infántibus Hébræôrum est : Cui soror púeri ait : Vis, ut vadam, et vocem tibi Hebræam mulíerem, quæ nutrire possit infántulum ? Respóndit : Vade. Perréxit puélla et vocâvit matrem ejus. Ad quam locûta filia Pharaônis : Accipe, ait, púerum istum, et nutri mihi : ego tibi dabo mercêdem tuam. Suscêpit múlier, et nutrîvit púerum : adultúmque trádidit filiæ Pharaônis. Quem illa adoptâvit in locum filii, vocavítque nomen ejus Moyses, dicens : Quia de aqua tuli eum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum. *Psalmus* CXXIV.

198 *Orátio.* Bénefac, Dómine, bonis, et rectis corde: régimen salutâris impénde ; atque in tuæ plebis semper custódia vígila ; et malignántium rábiem tuâ déxterâ fræna. ℟. Amen.

Per misericórdiam,

Antíphona 2. Surge Deus, júdica terram, qui dominâris in ómnibus géntibus. *Psalmus* LXXXI.

Orátio. Exúrge Dómine, qui júdicas terram : et qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiâris nos in ténebris remanêre ; sed fac nos lumen tuæ veritâtis aspícere : ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo déjiciat, ædificémus, sed supra petram, cujus tu es firmitas, collocémur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque compescâris Deus. *Psalmus* LXXXII.

℟. Atténdite, et auscultábitis, dicit Dóminus : nemo quod bonum est lóquitur, *P.* Nullus est, qui agat pœniténtiam super peccáto suo. ℣. Quarè advérsus est pópulus iste in Hierúsalem adversiône contentiósâ ? Apprehendérunt mendácium, et noluérunt revérti. *P.* Nullus. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Tu misércors Dómine éripe nos à flagéllo iræ tuæ ; propitiâre. *P.* Et miserêre nobis. ℣. Eclésiam, quam præelegísti, defénde : sacerdôtum vota súscipe libénter : exáudi precem. *P.* Et miserêre. ℣. Omnípotens, Ætérne rector cœlorum, Summe Deus, cerne gémitum, ac fletum ; præbe auditum. *P.* Et miserêre. ℣. Senióres, júvenes, atque lacténtes dirâ morte perimúntur in dolôre : Redémptor parce. *P.* Et miserêre. ℣. Peccávimus, iniquitátes nostras commísimus : tu Redémptor áblue omne delíctum : solve reâtum. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Exúrge, ne táceas, neque compescâris Deus ; sed quia odiéntes te, extulérunt caput ; imple fácies eôrum ignomíniâ ; ut nomen tuum cógnitâ confusiône perquírant : et pópulum tuum salva ; ut testimónium tuæ virtûtis intélligant : esto propítius super hereditâtem tuam ; qui solus es altíssimus super omnem terram.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israël, dicéntes : Patres comedérunt uvam acérbam, et dentes filiôrum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultrà vobis parábola hæc in provérbium Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt : ut ánima patris, ita et ánima filii mea est : ánima, quæ peccáverit, ipsa moriétur. Et vir si fúerit justus, et fécerit judícium et justítiam, in móntibus non coméderit, et óculos suos non leváverit ad ídola domus Israël : et uxôrem próximi sui non violáverit, et ad mulíerem menstruâtam non accésserit : et hóminem non contristáverit : pignus debitôrum reddíderit, per vim nihil rapúerit : panem suum esuriénti déderit, et nudum operúerit vestiménto : ad usûram non commodáverit, et ámpliùs non accéperit : ab iniquitâte avérterit manum suam, judícium verum fécerit inter virum et virum : in præcéptis meis ambuláverit, judícia mea custodíerit ut fáciat veritâtem : hic justus est, vitâ vivet, et non moriêtur : ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Súmite psalmum, et date tympa-

aum : psaltérium jocúndum cum cíthara. *Psalmus* LXXX.

Orátio. Exultêmus tibi Dómine, quem adjutórem nostrum cognóscimus et fatêmur : propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatiône réddimus tympanum : te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatiône mirabílium jocundâmur : Concêde ítaque nobis Dómine, ut quia tua recólimus beneficia, tua percipiâmus et præmia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Apud Dóminum est misericórdia : et copiôsa apud eum redémptio. *Psalmus* CXXIX.

Orátio. Páteant aures tuæ. *fol.* 160.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Circundedérunt nos mala nostra, quorum non est número : comprehendérunt nos iniquitátes nostræ, et peccâta nostra adversántur nobis. *P.* Parce, Dómine, quia dolor noster amârus est nimis. ℣. Peccâta nostra redundavérunt super caput nostrum : et iniquitátes nostræ **199** pervenérunt usque ad Cœlos. *P.* Parce Dómine. *Non dicâtur* Glória. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes. *P.* Miserêre Dómine. ℣. Iniquitátes multæ sunt, Miserêre. Cháritas refrigéscit. *P.* Miserêre Dómine. ℣. Tibi soli peccávimus. *P.* Miserêre Dómine. ℣. Véniam postulâmus. *P.* Miserêre. ℣. Christe Redémptor mundi. *P.* Miserêre Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144. *Capítula.* Exálta cornu nostrum. *fol.* 172.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, et manè, et meridie te laudâmus Dómine.

Antíphona. Disrúmpe, Deus, víncula peccatórum : ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. *Psalmus* CXV.

Lauda. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me, *P.* Da mihi intelléctum, Dómine. ℣. Qui timent te, vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi. *P.* Da. ℣. Glória. *P.* Da mihi.

Hymnus. Adésto nostris précibus. *fol.* 160.

Capítula. Sit festum jejúnium. *fol,* 149. *Lauda.* Excipe servum. *fol.* 196.

Orátio. Jud cium, et justítiam. *fol.* 196.

FERIA QUINTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis Dómine. *fol.* 141.

Antíphona 1. Bonum est confitéri Dómino et psállere nómini tuo Altíssime. *Psalmus* XCI.

Orátio. Bonum est nos tibi Dómino confitéri tuôque altíssimo nómini psállere : ut nos et conféssio à periculis éruat ; et psalléndi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam : et hereditâtem suam non derelinquet. *Psalmus* XCIII.

Orátio. Non repéllet. *fol.* 168. *Antíphona* 3. Præoccupêmus. *Psalmus* XCIV.

Orátio. Præoccupántes. *fol.* 168.

℟. Miserêre Dómine contrítis corde : et restítue captívos in terram suam. *P.* Præbe Agnum placábilem, et diem redemptiônis : et consolâre omnes plangéntes. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm : et delectâre super servos tuos. *P.* Præbe.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : munda nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine ; et omnes iniquitátes nostras delens, rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptâtum : nostræque confessióni cleméntèr tuum appône audítum : Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis : et qui desperátis cor pœnitens tríbuis, à confessiónibus nostris nullátenùs avertâtur grátia tua. Sed quia Publicânus à longe stans, et percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est ; simílitèr et nos peccatóres exáudi : ut sicut illi mérito petitiônis suæ fructum donásti ; ita et nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignêris impéndi peccátis. Ergo quia cordis contríti placâris sacrificio, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis : et promeréri indulgéntiam, quam promíttis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum. Non est Deus sicut homo, ut mentiâtur : nec ut filius hóminis, ut mutêtur.

Cánticum. De Aram addúxit me Balac. *Quære fol.* 53. *Orátio.* Tu es Dómine stella veritâtis. *Quære fol.* 89.

Matutínium.

Ad Benedíctus. Antíphona. Psallam, et intélligam in matutínis, quando vénies ad me. ℣. Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Lauda. In tympano, et choro laudâte Dóminum : in chordis, et organo laudâte eum.

Léctio libri Exodi (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Dixit Dóminus ad Móysem : Vade, cóngrega senióres Israël, et dices ad eos : Dóminus Deus patrum vestrôrum appáruit mihi, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, dicens : Vísitans visitávi vos : et ómnia, quæ accidérunt vobis in Ægypto, vidi : Et dixi ut edúcam vos de afflictióne Ægypti, ad terram Chananæi, et Hethæi, et Amorrhæi, Pherezæi, et Hevæi, et Jebusæi, ad terram fluéntem lacte et melle. Et áudient vocem tuam : ingredierísque tu, et senióres Israël, ad regem Ægypti, et dices ad eum : Dóminus Deus Hebræórum vocávit nos : et íbimus viam trium diérum per solitúdinem, ut immolêmus Dómino Deo nostro. Sed ego scio quod non dimíttet vos rex Ægypti ut eâtis, **200** nisi per manum válidam. Extendámque manum meam et percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus, quæ factúrus sum in médio eórum : post hæc dimíttet vos. Da-

bôque grátiam pópulo huic coram Ægyptiis : et cum egrediémini, non exhíbitis vácui : sed postulâbit múlier à vicína sua, et ab hóspita vasa áurea et argéntea, ac vestes : ponetísque eas super fílios et fílias vestras, et spoliábitis Ægyptum. (*Cap.* IV.) Respóndit Moyses, et ait : Non credent mihi, neque áudient vocem meam, sed dicent : Non appáruit tibi Dóminus. Dixit ergo ad eum : Quid est quod tenes in manu tua ? Respóndit : Virga. Dixítque Dóminus : Prójice eam in terra. Projêcit, et versa est in cólubrum, ita ut fúgeret Móyses. Dixítque Deus : Exténde manum tuam, et apprehénde caudam ejus. Exténdit et ténuit, vérsaque est in virgam. Ut credant, inquit, quod apparúerit tibi Dóminus Deus patrum tuórum, Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob. Dixítque Dóminus rursum : Mitte manum tuam in sinum tuum. Quam cum misísset in sinum, prótulit leprósam instar nivis. Rétrahe, ait, manum in sinum tuum. Retráxit, et prótulit íterum, et erat símilis carni réliquæ. Si non credíderint, inquit, tibi, neque audíerint sermónem signi prióris, credent verbo signi sequéntis. Quòd si nec duóbus quidem bis signis credíderint, neque audíerint vocem tuam : sume aquam flúminis, et effúnde eam super áridam, et quicquid háuseris de flúvio, vertétur in sánguinem. Ait Móyses : Obsecro Dómine, non sum éloquens ab herì et núdius tértius : ex quo locútus es ad servum tuum, impeditióris et tardióris línguæ sum. Dixit Dóminus ad eum : Quis fecit os hóminis ? aut quis fabricátus est mutum et surdum, et vidéntem et cœcum ? nonnè ego ? Perge ígitur, et ego ero in ore tuo : docebóque te quid loquáris. At ille : Obsecro, inquit, Dómine, mitte quem missúrus es. Irátus Dóminus in Móysen, ait : Aaron frater tuus Levítes, scio quod éloquens sit : ecce ipse egrediétur in occúrsum tuum, vidénsque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, et pone verba mea in ore ejus : ego ero in ore tuo, et in ore illíus, et osténdam vobis quid ágere debeátis : ipse loquétur pro te ad pópulum, et erit os tuum : tu autem eris in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoquè hanc sume in manu tua, in qua factúrus es signa. Abiit Móyses, et revérsus est ad Jethro cognátum suum, dixítque ei : Vadam, et revértar ad fratres meos in Ægyptum, ut vídeam si adhùc vivant. Cui ait Jethro : Vade in pace. Dixit ergo Dóminus ad Móysen in Mádiam : Vade, et revértere in Ægyptum : Mórtui sunt enim omnes qui quærébant ánimam tuam. Tulit ergo Móyses uxórem suam, et fílios suos, et impósuit eos super ásinum, reversúsque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixítque Dóminus Móysi reverténti in Ægyptum : Vide ut ómnia osténta quæ pósui in manu tua, fácias coram Pharaóne : ego indurâbo cor ejus, et non dimíttet pópulum. Dicésque ad eum : Hæc dicit Dóminus : Fílius meus primogénitus Israël. Dixi tibi : Dimítte fílium meum ut sérviat mihi ; et noluísti dimíttere eum : ecce ego interficiam fílium tuum primogénitum. Dixit autem Dóminus ad Aaron : Vade in occúrsum Moysi in desértum, Qui perréxit óbviam ei in montem Dei, et osculâtus est eum. Narravítque Móyses Aaron ómnia verba Dómini pro quibus míserat eum, et signa quæ mandáverat. Venerúntque simùl, et congregavérunt omnes senióres filiórum Israël. Locutúsque est Aaron ómnia verba quæ díxerat Dóminus ad Móysen : et fecit signa coram pópulo, et crédidit pópulus. Audierúntque quod visitásset Dóminus fílios Israël, et quòd respexísset afflictiónem eórum : et proni adoravérunt. (*Cap.* V.) Post hæc ingréssi sunt Móyses et Aaron, et dixérunt Pharaóni : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto. At ille respóndit : Quis est Dóminus, ut áudiam vocem ejus, et dimíttam Israël ? néscio Dóminum, et Israël non dimíttam. Dixerúntque : Deus Hebræórum vocávit nos, ut eámus viam trium diérum in solitúdinem : et sacrificémus Dómino Deo nostro : ne fortè áccidat nobis pestis, aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti : Quarè Móyses et Aaron solicitátis pópulum ab opéribus suis ? ite ad ónera vestra. Dixítque Phárao : Multus est pópulus terræ : vidétis quod turba succréverit : quantò magis si dedéritis eis réquiem ab opéribus ? Præcépit ergo Phárao in die illo præféctis óperum et exactóribus pópuli, dicens : Nequáquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiéndos láteres, sicut priùs : sed ipsi vadant, et cólligant stípulas. Et mensúram láterum quam priùs faciébant, imponétis super eos, nec minuétis quicquam : **201** vacant enim, et idcírcò vociferántur, dicéntes : Eámus, et sacrificémus Deo nostro. Opprimántur opéribus, et éxpleant ea : ut non acquiéscant verbis mendácibus. Igitur egréssi præfécti óperum et exactóres, ad pópulum dixérunt : Sic dicit Phárao ; Non do vobis páleas. ite, et collígite sícubì invenîre potéritis, nec minuétis quicquam de opéribus vestris. Dispérsus est pópulus in omnem terram Ægypti ad colligéndas páleas. Præfécti quoque óperum instábant, dicéntes : Complête opus vestrum quotídiè, ut priùs fácere solebâtis quando dabántur vobis páleæ. Flagellatíque sunt qui præerant opéribus filiórum Israël, ab exactóribus Pharaónis, dicéntibus : Quare non implêtis mensúram láterum sicut priùs, nec herì, nec hodiè ? Venerúntque præpósiti filiórum Israël, et vociferáti sunt ad Pharaónem, dicéntes : Cur ita agis contra servos tuos ? Páleæ non dantur nobis, et láteres similitèr imperántur : en fámuli tui flagéllis cædimur, et injústè ágitur contra pópulum tuum. Qui ait : Vacátis ótio, et idcírcò dícitis : Eámus, et sacrificémus Dómino. Ite ergo, et operámini : páleæ non dabúntur vobis, et reddétis consuétum númerum láterum. Videbántque præpósiti filiórum Israël in malo, eò quòd dicerétur eis : Non minuétur quicquam de latéribus per síngulos dies. Occurrerúntque Móyses et Aaron, qui stabant ex advérso, egrediéntes à Pharaóne : et dixérunt ad eos : Vídeat Dóminus et júdicet, quóniam fœtére fecístis odórem nostrum coram Pharaóne et servis ejus, et præbuístis ei gládium, ut occíderet nos. Reversúsque Móyses ad Dóminum, ait : Dómine, cur afflixísti pópulum tuum ? quarè misísti me ? Ex eo enim quo ingréssus sum ad Pharaónem ut lóquerer

ex nómine tuo, afflíxit pópulum tuum : et non liberásti eos. (*Cap.* VI.) Dixítque Dóminus ad Móysen : Nunc vidébis quid factúrus sum Pharaóni : per manum enim fortem dimíttet eos, et in manu robústa ejíciet illos de terra sua. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. *Quære folio* 103.

Capítula. Misericórdiam et judícium cantántes tibi Dómine, orámus et psállimus; ut in via immaculáta intelligibílitèr ambulémus : quo et misericórdiæ instínctu intendámus recta ; et in judícii metu corrigámus errâta.

Pater noster. Et.

Lauda. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : *P.* Et in via tua vivífica me Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum : et exquíram eam semper. *P.* Et in via. ℟. Glória, et honor Patri. *P.* Et in via.

Orátio: Avérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitátem ; et in via tua vivífica nos : fac nos odíre sæculum, et dilígere Christum. ℟. Amen.

Per.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomónis (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

Fili, Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapsi sunt ut ignorárent bona, sed insipiéntiæ suæ relinquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem eos, qui se obsérvant, à dolóribus liberávit. Et pópulum justum, et semen sine queréla liberávit à natiónibus, quæ illum deprimébant. Intrávit in ánimam servi Dei, et stetit contra reges horréndos in porténtis et in signis. Et réddidit justis mercédem labórum suórum, et dedúxit eos in via mirábili : et fuit illis velaménto diéi, et in luce stellárum nocte : tránstulit illos mare rubrum, et transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illórum demérsit in mare, et ab altitúdine inferórum edúxit eos. Ideo justi tulérunt spólia impiórum, et decantavérunt Dómine nomen sanctum tuum, et victrícem manum tuam laudavérunt páritèr. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens : Ego Dóminus : lóquere ad Pharaónem regem Ægypti, ómnia quæ ego loquor tibi. Et ait Móyses coram Dómino : En incircumcísus lábiis sum, quómodo áudiet me Phárao? (*Cap.* VII.) Dixítque Dóminus ad eum : Ecce constítui te Deum Pharaónis : et Aaron frater tuus erit prophéta tuus. Tu loquéris ómnia quæ mando tibi : et ille loquétur ad Pharaónem, ut dimíttat fílios Israël de terra sua. Sed ego indurábo cor ejus, et multiplicábo signa et osténta mea in terra Ægypti, et non áudiet vos : inmittámque manum meam super Ægyptum, et edúcam exércitum et pópulum meum fílios Israël de terra Ægypti per judícia máxima. Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus cùm exténderim manum meam super Ægyptum, **202** et edúxerim fílios Israël de médio eórum. Fecit ítaque Móyses et Aaron sicut præcéperat Dóminus : ita egérunt. Erat autem Móyses octogínta annórum, et Aaron octogínta trium, quando locúti sunt ad Pharaónem. Dixítque Dóminus ad Móysen et Aaron : Cum díxerit vobis Phárao, Osténdite signa : dices ad Aaron : Tolle virgam tuam, et prójice eam coram Pharaóne, ac vertátur in cólubrum. Ingréssi ítaque Móyses et Aaron ad Pharaónem, fecérunt sicut præcéperat Dóminus : tulítque Aaron virgam coram Pharaóne et servis ejus, quæ versa est in cólubrum. Vocávit autem Phárao sapiéntes et maléficos : et fecérunt étiam et ipsi per incantatiónes Ægyptiácas et arcána quædam simílitèr. Projecerúntque sínguli vírgas suas, quæ versæ sunt in dracónes : sed devorávit virga Aaron virgas eórum. Induratúmque est cor Pharaónis, et non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ingravátum est cor Pharaónis, et non vult dimíttere pópulum meum. Vade ad eum mane, ecce egredítur ad aquas : et stabis in occúrsum ejus super ripam flúminis : et virgam, quæ convérsa est in dracónem, tolles in manu tua. Et dices ad eum : Dóminus Deus Hebræórum misit me ad te, dicens : Dimítte pópulum meum ut sacrífícet mihi in desérto : et usque ad præsens audíre noluísti. Hæc ígitur dicit Dóminus : In hoc scies quod sim Dóminus : ecce percútiam virgâ, quæ in manu mea est, aquam flúminis, et vertétur in sánguinem. Pisces quoquè, qui sunt in flúvio, moriéntur, et computréscent aquæ, et affligéntur Ægyptii bibéntes aquas flúminis. Dixit quoquè Dóminus ad Móysen : Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, et exténde manum tuam super aquam Ægypti, et super flúvios eórum, et rivos ac palúdes, et omnes lacus aquárum, et vertántur in sánguinem : et sit cruor in univérsa terra Ægypti, tam in lígneis vasis quàm in sáxeis. Fecérunt ítaque Móyses et Aaron sicut præcéperat Dóminus : et élevans virgam, percússit aquam flúminis coram Pharaóne et servis ejus : quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flúmine, mórtui sunt : computruítque flúvius, et non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, et fuit sanguis in tota terra Ægypti. Fecerúntque simílitèr maléfici Ægyptiórum per incantatiónes suas ; et indurátum est cor Pharaónis, nec audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Avertítque se, et ingréssus est domum suam, nec appósuit cor étiam hac vice. Fodérunt autem Ægyptii per circúitum flúminis púteos, ut bíberent aquas : non enim póterant bíbere de aqua flúminis. Impléti sunt septem dies, postquam percússit Dóminus flúvium. (*Cap.* VIII.) Dixítque Dóminus ad Moysen ; Ingrédere ad Pharaónem, et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimítte pópulum meum, ut sacrífícet mihi ; si autem nolúeris dimíttere, ecce ego percútiam omnes términos tuos ranis. Et ebúlliet flúvius ranas : quæ ascéndent, et ingrediéntur domum tuam, et in cubículum léctuli tui, et super stratum tuum, et in domos servórum tuórum, et ad pópulum tuum, et in furnos tuos, et in relíquias cibórum

tuórum : et ad te, et ad pópulum tuum, et ad omnes servos tuos, intrábunt ranæ. Dixítque Dóminus ad Móysen : Dic ad Aaron : Exténde manum tuam super flúvium et super rivos ac palúdes, et educ ranas super terram Ægypti. Exténdit Aaron manum super aquam Ægypti, et ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem et maléfici per incantatiónes suas similitèr, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Orâte ad Dóminum ut áuferat ranas à me et à pópulo meo : et dimíttam pópulum ut sacrificet Dómino. Dixítque Móyses Pharaóni : Constitue mihi quandò déprecer pro te, et pro servis tuis, et pro pópulo tuo, ut abigántur à te ranæ, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo : et tantùm in flúmine remáneant. Qui respóndit : Cras. Et Móyses : Juxta verbum, inquit, tuum, fáciam : ut scias quóniam non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, et à domo tua, et à servis tuis, et à pópulo tuo : tantùm in flúmine remanébunt. Egressíque sunt Móyses et Aaron à Pharaóne : et clamávit Móyses ad Dóminum pro sponsióne ranárum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque Dóminus juxta verbum Móysi : et mórtuæ sunt ranæ de dómibus, et de villis, et de agris. Congregaverúntque eas in imménsos ággeres, et compútruit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingravávit cor suum, et non audívit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen : Lóquere ad Aaron : Exténde virgam tuam, et pércute púlverem terræ : et sint cínifes in univérsa terra Ægypti. Fecerúntque ita. Exténdit Aaron manum, **203** virgam tenens : et percússit púlverem terræ, et facti sunt cínifes in homínibus, et juméntis : omnis pulvis terræ versus est in cínifes per totam terram Ægypti. Fecerúntque simílitèr maléfici per incantatiónes suas, ut edúcerent cínifes, et non potuérunt : erántque cínifes tam in homínibus quàm in juméntis. Et dixérunt maléfici ad Pharaónem : Dígitus Dei est hîc : induratúmque est cor Pharaónis, et non audívit sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen : Consúrge dilúculò, et sta coram Pharaóne : egrediétur enim ad aquas : et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus : Dimítte pópulum meum ut sacrífícet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego mittam in te, et in servos tuos, et in pópulum tuum, et in domos tuas, omne genus muscárum : et implebúntur domus Ægyptiórum muscis divérsi géneris, et in univérsa terra in qua fúerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ : et scies quia ego Dóminus in médio terræ. Ponámque divisiónem inter pópulum meum et pópulum tuum : cràs erit signum istud. Fecítque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domo Pharaónis et in domo servórum ejus, et in omnem terram Ægypti : corrúptaque est terra ab hujuscémodi muscis. Vocávit Phárao Móysen et Aaron, et ait eis : Ite, sacrificáte Dómino vestro in terra. Et ait Móyses : Non potest ita fieri : abominatiónes enim Ægyptiórum immolábimus Dómino Deo nostro : quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viam trium diérum pergémus in solitúdinem : et sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcépit nobis. Dixítque Phárao : Ego dimíttam vos ut sacrificétis Dómino Deo vestro in desérto : verúmtamen lóngiùs ne abeâtis, rogâte pro me. Et ait Móyses : Egréssus à te, rogábo Dóminum : et recédet musca à Pharaóne, et à servis suis, et à pópulo ejus cràs : verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimíttas pópulum sacrificáre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaóne, orávit Dóminum. Qui fecit juxta verba illius. ℟. Amen.

Antíphona 1. Clamor noster ad te pervéniat : et ne avértas fáciem tuam à nobis. *Psalm.* CI.

Orátio. Exáudi Deus oratiónem nostram ; et clamor noster ad te remóto impedimento pervéniat : quacúmque autem die te invocavérimus, velóciter tibi nostra patéscat orátio : nec avértas fáciem tuam à gemítibus ; nec gubernatiónem tuam à nostris colíbeas móribus : ut gratulémur adipísci postulâta ; dùm ad te nostra pervénerunt desidéria. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Timébunt gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *Psalmus* CI. Et timébunt.

Orátio. Exúrge Deus, et miserêre Sion ; quia tempus miseréndi nobis ádvenit : réspice ad nostræ paupertâtis oratiónem, tuorúmque humílium amplectere precem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Sicut pater miserétur fíliis, ita misértus est Deus timéntibus eum. *Psalmus* CII.

℟. Exclamêmus omnes ad Dóminum ex toto corde, et convertâtur unusquísque à peccátis suis, *P.* Et Deus cœli revertétur ab ira furóris sui ; quia misércors est. ℣. Convertímini, et recédite ab ómnibus iniquitátibus vestris : et ab univérsis contaminatiónibus vestris avértite fácies vestras. *P.* Et Deus cœli revertétur. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *Reitertur* ℟.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam, da véniam, dona indulgéntiam. *P.* Et miserêre placâtus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe. *P.* Et miserêre. ℣. Parce, rogâmus, ómnibus, parce rogántibus, assíste lugéntibus, indúlge pœniténtibus. *P.* Et miserêre. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue : paradíso restítue. *P.* Et miserêre. ℣. Christe, qui Cœlos póssides, Mundum rédimens : tu Deus clementíssime, peccâta nostra áblue. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Benedícat te, Dómine, ánima nostra ; et ómnia interiôra ejus in tuis láudibus clament : ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratióne concúrras ; et vitam nostram de intéritu rédimas ; in bonis desidérium nostrum sáties ; et votum perfectióne corônes.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Jeremiæ Prophétæ (*Cap.* III).

℣. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini fílii reverténtes, et sanábo adversiónes vestras. **204** Ecce enim venímus ad te : tu enim es Dóminus Deus noster. Verè mendáces erant colles, multitúdo móntium : verè in Dómino Deo nostro est salus Israël. Confúsio comédit labóres patrum nostrórum ab adolescéntia nostra, greges eórum, et arménta eórum, fílios Israël, et fílias eórum. Dormiémus in confusióne nostra, et opériet nos ignominia nostra : quóniam Dómino Deo nostro peccávimus nos, et patres nostri, ab adolescéntia nostra usque ad hanc diem : et non audívimus vocem Dei nóstri (*Cap.* IV). Si revérteris ad me Israël, ait Dóminus, ad me convértere : si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. Et juráveris : Vivit Dóminus in veritáte, et in judício, et in justítia : et benedícent eum gentes, ipsúmque laudábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dóminus memor fuit nostri : et benedíxit nobis. *Psalmus* CXIII.

Orátio. Mémor esto nobis, Dómine, et bénedic nos ; qui ne obliviósâ mente avertámur à te, tuam nos reduc in recordatiónem : ac sicut Israël ex Ægypto liberásti per ænígmata ; ita nos à mundána dignéris segregáre contagióne. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Reple Deus gáudio os nostrum : et língua nostra exultatióne. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Reple, Dómine, gáudio os nostrum ; et línguam nostram exultatióne locupléta : ut, qui in lácrymis seminámus verbum vitæ, metámus in gáudio fructum justítiæ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Beáti ómnes, qui timent Dóminum, et qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVIII.

℟. Pande manum tuam super servos tuos, Dómine, et líbera nos *P.* De tribulatióne, ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac, et in virtúte tua líbera nos *P.* De tribulatióne. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras. *P.* Et miserére nobis. ℣. Attende, Dómine, de sanctuário tuo. *P.* Et miserére nobis. ℣. Dona confiténtibus de commíssis malis véniam. *P.* Et miserére nobis. ℣. Ecclésiam Cathólicam in bonis semper rénova. *P.* Et miserére nobis. ℣. Indúlge lapsis, et parce nostris peccátis. *P.* Et miserére nobis.

Hymnus. O Nazaréne, lux. *Quære fol.* 144.

Orátio. Deus, qui tinéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias ; da in nobis tui timóris obséquia beneplácita ; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fáctas : Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus ; cujus fructus témpore remuneratiónis efficiátur suavíssimus : ac sic noster labor ipse de charitáte studeátur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondántur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntia Salomónis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Fili, cum abundárent fílii Israël, lætáti sunt ; per hæc, cum illis deéssent, benè cum illis actum est. Nam pro fonte quidem sempitérni flúminis, humánum sánguinem dedísti injústis. Qui cùm minuerántur in traductióne infántium occisórum, dedísti illis abundántem aquam insperátè, osténdens per sitim, quæ tùnc fuit, quemádmodùm tuos exaltáres, et adversários illórum necáres. Cùm enim tentáti sunt, et quidem cum misericórdia disciplínam accipiéntes, sciérunt quemádmodùm cum ira judicáti ímpii torménta paterántur. Hos quidem tanquàm pater monens probásti : illos autem tanquàm durus rex intérrogans condemnásti. Abséntes enim et præséntes similitèr torquebántur. Duplex enim illos acceperat tædium, et gémitus cum memória præteritórum. Cùm autem audírent per sua torménta benè cum illis agi, commemoráti sunt Deum, admirántes in finem éxitus. Quem enim in expositióne probra projéctum derisérunt, in finem evéntus miráti sunt. Non similitèr justis fáciens. Quóniam sicùt momentum státeræ, sic ante te est orbis terrárum. Tu enim miserêris ómnium, et ómnia potes, et dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Ingredere ad Pharaónem, et lóquere ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum : Dimítte pópulum meum ut sacrificet mihi. Quòd si adhùc rénuis, et rétines eos : ecce manus mea erit super agros tuos : et super équos, et camélos, et oves, et boves, pestis valde gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israel, et possessiónes Ægyptiórum, ut nihil omnino intéreat ex his quæ pértinent ad fílios Israël. Constituítque Dóminus tempus, dícens : Cras fáciet Dóminus verbum istud in terra Ægypti. **205** Fecit ergo Dóminus verbum hoc in áltera die : mortuáque sunt ómnia animántia Ægyptiórum : de animálibus vero filiórum Israël nihil omninò périit. Et misit Phárao ad vidéndum : nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidébat Israël. Ingravatúmque est cor Pharaónis, et non dimísit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móysen et Aaron : Tóllite plenas manus cineris de camino, et spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaóne. Sitque pulvis super omnem terram Ægypti : erunt enim in homínibus, et juméntis vúlnera, et vesicæ turgéntes, in universa terra Ægypti. Tulerúntque cinerem de camino, et stetérunt coram Pharaóne, et spársit illum Móyses in cœlum : factaque sunt vúlnera vesicárum turgéntium in homínibus et juméntis : nec póterant maléfici stare coram Moyse propter vúlnera quæ in illis erant, et in omni terra Ægypti. Induravítque Dóminus cor Pharaónis, et non audívit eos, sicut præcéperat eis Dóminus. Dixítque Dóminus ad

Moysen : Manè consúrge, et sta coram Pharaòne, et dices ad eum : Hæc dicit Dóminus Deus Hebræòrum : Dimítte pópulum meum ut sacrificet mihi. Quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum, et super servos tuos, et super pópulum tuum : scias quòd non sit símilis mei in omni terra. Nunc enim exténdens mànum, percútiam te et pópulum tuum peste, peribitísque de terra. Idcírcò posui te, ut osténdam in te fortitúdinem meam, et narrêtur nomen tuum in omni terra. Adhùc rétines pópulum meum : et non vis eum dimíttere? En pluam hac ipsâ horâ cras grándinem multam nimis, qualis non fuit in Ægypto, à die quâ fundâta est, usquè in præsens tempus. Mitte ergo jàm nùnc, et cóngrega juménta tua, et omnia quæ habes in agro : hómines enim, et juménta, et univérsa quæ invénta fúerint foris, nec congregâta de agris, cecideritque super ea grando, moriéntur. Qui timuit verbum Dómini de servis Pharaônis, fecit confúgere servos suos, et juménta in domos : qui autem negléxit sermônem Dómini, dimísit servos suos, et juménta in agris. Et dixit Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam in cœlum, ut fiat grando in univérsa terra Ægypti, super hómines, et super juménta, et super omnem herbam agri in terra Ægypti. Extendénsque Móyses virgam in cœlum, et Dóminus dedit tonítrua, et grándinem, ac discurréntia fúlgura super terram Ægypti : et grando et ignis mista páritèr ferebántur : tantæque fuit magnitúdinis, quanta ánteà numquàm appáruit in univérsa terra Ægypti ex quo gens illa cóndita est. Et percússit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fúerunt in agris, ab hómine usquè ad juméntum : cunctam herbam agri percússit grando, et omne lignum regiônis confrêgit. Tantùm in terra Gessen, ubì erant fílii Israël, grando non accéssit. Misit quoquè Phárao, et vocâvit Móysen et Aaron, dicens ad eos : Peccávi étiàm nùnc : Deus justus : ego et pópulus meus, ímpii. Orâte Dóminum, et désinant tonítrua Dei, et grando : et dimíttam vos, et nequâquàm ultrà hîc maneâtis. Ait Móyses : Cum egréssus fúero de urbe, exténdam palmas meas ad Dóminum, et cessábunt tonítrua, et grando non erit : ut scias quia Dómini est terra. Novi autem, quòd et tu, et servi tui, nondùm timeâtis Dóminum Deum. Linum enim et hórdeum læsum est, eò quòd hórdeum esset virens, linum jam folliculos germinâret : triticum autem, et far non sunt læsa, quia serótina erant. Egressúsque Móyses à Pharaône ex urbe, exténdit manus suas ad Dóminum, et cessavérunt tonítrua et grando. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudâte Dóminum, quia benígnus Dóminus : psállite nómini ejus quóniàm suave est. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudêmus te Dómine, quia benígnus ac suâvis es : præsta ítaquè, ut dùm in tua laudatiône insístimus, à mundi illécebris advoces, vel perfectórum societáti adglómeres ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Super flúmina Babilônis, illic sédimus et flévimus : dum recordarêmur tui Sion. *Psalmus* CXXXVI.

Orátio. Peregrinânti. *Quære fol.* 194.

Antíphona. 3. Propè esto Dómine invocántibus, et exáudi oratiônem nostram. *Psalmus* CXLIV.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Propè esto Dómine invocántibus te ; ac voluntâtem timéntium imple : érige, quique córruunt ; et elísos susténta : ut, qui præcípites in mortem cádimus ; sóspites, te erigénte, surgámus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, **206** quem timêbo ?

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. In adjutórium nostrum inténde : Dómine ad adjuvándum nos festína. *Psalmus* LXIX.

Lauda. Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem : *P.* Et in via tua vivífica me. ℣. Státue servo tuo elóquium tuum, in timôre tuo. *P.* Et in via. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in.

Hymnus. Christe, qui regis. *Et Capítula.* Servis tuis. *Quære fol.* 168. *Lauda.* Avérte óculos meos. *Et Orátio.* Avérte. *Quære fol.* 201.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui. *fol.* 190.

Antíphona 1. Miserâtor, et misércors Dóminus : non in finem irascêtur : neque in ætérnum indignábitur. *Psalmus* CII.

Orátio. Miserâtor Dómine, et misércors, non irascâris nobis in finem : sed quantùm distat óriens ab occásu, iniquitâtem omnem à nobis elónga ; et juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus sempèr. *Psalmus* CIV.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem ; et quæréndi te júgitèr infúnde sanctum amórem : ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptâtem : eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos ; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Auge, Dómine, pópulum tuum nimis : confirma eum super inimícos ejus. *Psalmus* CIV.

Orátio. Auge, Dómine, pópulum tuum nimis ; eúmque vel méritis vel rebus exálta : ut qui invidórum déntibus mordêmur, felicióres semper te propiciánte constêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iniquitátes nostræ, et peccâta nostra multæ sunt, Dómine, et in ipsis tabéscimus. *P.* Quómodò vívere potérimus ? sed tu dixísti : Nolo mortem

nioriéntis, donèc revertâtur, et vivat. ℣. Peccávimus enim, iniquè égimus recedéntes à te, et præcépta tua non observávimus, nec fécimus. *P.* Quómodò. *Non dicâtur* Glória ; *sed reiterêtur* ℟.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem, Dómine, miseratiônum tuârum, dele omnes iniquitátes nostras : et munda nos ab injustítia nostra. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum. *fol.* 150.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine in ætérnum pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Cánticum Jeremiæ (*Cap.* v *Threnôrum*).

Meménto Dómine quid factum sit nobis : * áspice, et vide oppróbrium nostrum.

Heréditas nostra convérsa est aliénis, * domus nostra peregrínis.

Pupílli facti sumus velùt non habéntes patrem, * matres nostræ quasi víduæ.

Aquas nostras pecúniâ bíbimus : * et ligna nostra prétio comparávimus.

Cervícibus minabâmur, lapsis * non dabâtur réquies.

Ægypto dédimus manum, * et Assyriis ut satiêmur pane.

Patres nostri peccavérunt, et non sunt : * nos autem iniquitátes eôrum exólvimus.

Servi dominâti sunt nobis : * nec est qui rédimat nos de mánibus eôrum.

In mánibus nostris acquisívimus panem nostrum, * à fácie gládii, et solitúdinis.

Pellis nostra, ut clíbanus lívida facta est * à fácie plagârum et fame.

Mulíeres in Sion humiliátæ sunt, * et vírgines in civitátibus Juda.

Príncipes in mánibus suis suspénsi sunt : * et fácies senum non glorificavérunt.

Elécti moles volvébant, * et júvenes in ligno confixi sunt.

Senes ad portam defecérunt, * et elécti à psalmis cessavérunt.

Dissolûtum est gâudium cordis nostri : * versus est in luctum chorus noster.

Cécidit coróna cápitis nostri : * væ nunc nobis, quóniam peccávimus.

Propter hoc factum est in dolóre cor nostrum, et obscuráti sunt óculi nostri, * ne vídeant super montem Sion quóniam exterminâtus est, vulpes transiérunt per eum.

Tu autem Dómine in ætéraum pérmanes, * et sedes tua in sæculum sæculi.

207 Et quid in contentióne oblivísceris nostri ? * derelínquis nos in longitúdinem diérum ?

Convérte nos Deus ad te, et convertâmur : * rénova dies nostros, sicùt ánteà.

Quia repéllens repulísti nos, * irâtus es contra nos nimis valdè.

Matutinárium.

Ad Benedictus. Antíphona. Vigilábant ante lucem, et veniébant ad eum : et memoráti sunt, quóniam Dóminus adjûtor eôrum est. ℣. Et pluit illis manna ad manducándum, et panem cœli dedit eis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. *fol.* 6.

Lauda. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Exodi (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Vidéns Phárao quòd cessásset plúvia, et grando, et tonítrua, auxit peccâtum : et ingravâtum est cor Pharaônis, et servôrum illius, et indurâtum nimis : nec dimísit fílios Israël, sicùt præcéperat Dóminus per manum Móysi. (*Cap.* X.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Ingrédere ad Pharaônem : ego enim indurâvi cor ejus, et servôrum illius : ut fáciam signa mea hæc in eo, et narres in áuribus filiôrum tuôrum, et nepôtum tuôrum, quótiens contríverim Ægyptios, et signa mea quæ fécerim in eis : et sciâtis quia ego Dóminus. Introiérunt ergo Móyses et Aaron ad Pharaônem, et dixérunt ei : Dimítte pópulum meum, ut sacrificet mihi. Sin autem non vis dimíttere eum : ecce ego indûcam crâs locústam in fines tuos, et coopérient fáciem terræ, ne quidquam ejus virens appáreat, sed comedâtur quod resíduum fúerit grándini : corrôdet enim ómnia ligna quæ górminant in agris. Et implébunt domos tuas, et servôrum tuôrum, et ómnium Ægyptiôrum : quantam non vidérunt patres tui, à die, ex quo orti sunt super terram, usquè in præséntem diem. Avertítque se, et egréssus est à Pharaône. Dixerúntque servi Pharaônis ad eum : Usquequò patiêmur hoc scándalum : dimítte pópulum, ut sacrífícent Dómino Deo suo : nonnè vides quòd perîerit Ægyptus ? Revocaverúntque Móysen et Aaron ad Pharaônem : qui dixit eis : Ite, sacrificâte Dómino Deo vestro : quinam sunt qui itúri sunt ? Ait Móyses : Cum párvulis nostris et sénibus pergêmus, cum fíliis et filiâbus, cum óvibus et arméntis : est enim solémnitas Dómini Dei nostri. Et respóndit Phárao : Sic Dóminus sit vobíscum, quómodò ego dimíttam vos, et párvulos vestros : cui dúbium est quòd péssimè cogitêtis ? Non fiet ita, sed ite tantùm viri, et sacrificâte Dómino : hoc enim et ipsi petístis. Statímque ejécti sunt à conspéctu Pharaônis. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam super terram Ægypti ad locústam, ut ascéndat super eam, et dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Exténdit Móyses virgam suam super terram Ægypti : et Dóminus indúxit ventum aréntem tota die illâ ac nocte : et manè facto, ventus levâvit locústas. Quæ ascendérunt super omnem terram Ægypti : et sedérunt in cunctis finibus Ægyptiôrum innumerábiles, quales ante illud tempus non fuérunt, nec pósteà futúræ erant. Operuerúntque univérsa super faciem terræ, vastántes omnia. Devorâta est ígitur herba terræ, et quidquid pomôrum in arbóribus fuit, quæ grando dimíserat : nihílque virens omnínò relictum est in lignis, et in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quamóbrèm festínans Phárao,

vocâvit Móysen et Aaron, et dixit eis : Peccávi in Dóminum Deum vestrum, et in vos. Sed nunc dimíttite peccâtum mihi étiàm hac vice, et orâte ad Dóminum Deum vestrum, ut áuferat à me mortem istam. Egréssus Móyses de conspéctu Pharaônis, orâvit ad Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidénte vehementíssimum, et arréptam locústam projécit in mare Rubrum. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. *Quære fólio.* 170.

Capitula. Deus, qui panem cœli fíliis ómnium hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; frumentatiônem verbi tui nobis in abundántia tríbue : eóque nos spiritáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in crému.

Pater noster.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisívi te : *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas me. ℣. Gloria, et honor Patri, etc. *P.* Ne repéllas me.

Orátio. In via testimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectâmur, **208** neque enim quidquam nobis deésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, sapiéntiam enim, et disciplínam qui ábjicit, infélix est : et vácua est spes illórum, et labóres sine fructu, et inútilia ópera eórum sunt. Mulíeres eórum insensátæ sunt, et nequíssimi fílii illórum. Maledícta creatúra illórum, quóniam felix stérilis incoinquinâta, quæ nescit thorum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum : et spado, qui non operátus est per manus suas malum, nec cogitávit advérsùs Dóminum nequíssima : dábitur enim illi fidei donum eléctum, et sors in templo Dómini acceptíssima. Bonórum enim labórum gloriósus est fructus, et quæ non éxcidet radix sapiéntiæ. Fílii autem adulterórum in consummatióne erunt, et ab iníquo thoro semen exterminábitur. Et síquidèm longæ vitæ erunt, in níhilum computabúntur, et sine honóre erit novíssima senéctus eórum. Et si celériùs defúncti fúerint, non habébunt spem, nec in die magnitúdinis allocutiónem. (*Cap.* IV.) Mélior est enim generátio cum claritáte : immortális enim est memória illíus : quóniam et apud Deum nota est, et apud hómines, et in perpétuum coronáta triúmphat. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Móysen : Exténde manum tuam in cœlum : et sint ténebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpári queant. Exténdit Móyses manum in cœlum : et factæ sunt ténebræ terríbiles in univérsa terra Ægypti tribus diébus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat : ubicúmque autem habitábant fílii Israël, lux erat. Vocavítque Phárao Móysen et Aaron, et dixit eis : Ite, sacrificâte Dómino : oves tantùm vestræ et arménta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses : Hóstias quoquè et holocáusta dabis nobis, quæ offerâmus Dómino Deo nostro. Cunctíque greges pergent nobíscum : non remanébit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Domini nostri : præsértim cùm ignorémus quid débeat immolári, donèc ad ipsum locum perveniâmus. Indurâvit autem Dóminus cor Pharaônis, et nóluit dimíttere eos. Dixítque Phárao ad eum : Recéde à me, cave ne ultrà vídeas fáciem meam : quocúmque die apparúeris mihi, morte moriéris. Respóndit Móyses : Ita fiet ut locútus es, non vidébo ultrà fáciem tuam. (*Cap.* XI.) Et dixit Dóminus ad Móysen : Adhùc unâ plagâ tantùm fériam Pharaónem et Ægyptum, et post hæc dimíttet vos, et extre compéllet. Dices ergo omni plebi, ut póstulet vir ab amíco suo, et múlier à vicína sua, vasa argéntea et áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis. Fuítque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaônis et omni pópulo. Et ait Móyses : Hæc dicit Dóminus : Médiâ nocte ingrédiar in Ægyptum : et moriétur omne primogénitum in terra Ægyptiórum, à primogénito Pharaônis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancíllæ, quæ est ad molam, et ómnia primogénita jumentórum. Erítque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec ántea fuit, nec postcà futúrus est. Apud omnes autem fílios Israël non mútiet canis ab hómine usquè ad pecus : ut sciátis quanto miráculo dívidat inter Ægyptios et Israël. Descendéntque omnes servi tui ad me, et adorábunt me, dicéntes : Egrédere tu, et omnis pópulus qui subjéctus est tibi : post hæc egrediémur. Et exívit à Pharaóne irátus nimìs. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Non áudiet vos Phárao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Móyses autem et Aaron fecérunt ómnia osténta quæ scripta sunt coram Pharaóne. Et indurâvit Dóminus cor Pharaônis, nec dimísit fílios Israël de terra sua (*Cap.* XII). Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaônis, qui sedébat in sólio ejus, usquè ad primogénitum jumentórum. Surrexítque Phárao nocte, et omnes servi ejus, cúnctaque Ægyptus : et ortus est clamor magnus in Ægypto : neque erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatísque Móyse et Aaron, ait : Súrgite, egredímini à pópulo meo, vos et fílii vestri : ite, immolâte Dómino sicut dícitis. Oves vestras, et arménta assúmite ut petierâtis, et abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exíre velócitèr, dicéntes : Omnes moriémur. Tulit ígitur pópulus conspársam farînam ántequam fermentarêtur : et ligans **209** in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecérunt fílii Israël sicut præcéperat Dóminus Móysi : et petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea et áurea, vestémque plúrimam. Dedit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis : et spoliavérunt Ægyptios.

Proféctique sunt fílii Israël de Ramésse in Socoth, A sexcénta ferè míllia péditum virôrum, absque párvulis. Sed et vulgus promíscuum innumerábile ascéndit cum eis, oves et arménta et animántia divérsi géneris multa nimis. Coxerúntque farînam, quam dudùm conspársam de Ægypto tulérunt : et fecérunt subcinerícios panes ázymos : neque enim póterant fermentâri cogéntibus exîre Ægyptiis, et nullam fácere sinéntibus moram : nec pulménti quicquam occárrerat præparásse. Habitátio autem filiôrum Israël qua mansérunt in Ægypto, fuit quadringentôrum trigínta annôrum. Quibus explétis, eâdem die egréssus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Adjuva nos Deus salutâris noster : propter glóriam nóminis tui Dómine. *Psalmus* LXXVIII. B

Orátio. Propítius esto peccátis nostris Dómine; et propter honôrem nóminis tui perféctâ nos récrea libertâte : nec, dùm nostro peccatôrum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redigâmur : Ergo ut nos severitâte non púnias pœnæ ; causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrum intróeat; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procêdat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Líbera nos Dómine propter nomen tuum : et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus* CV

Orátio. Salva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salûtis : et cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, et redémptio factus es liberâtis : C Concéde ítaque nobis, ut qui nunc malôrum permixtiône gémimus, te protegénte ac decernénte, in tranquillitâte, quâ Sanctos súscipis, gaudeâmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Vísita nos, Dómine, in salûte tua. *Psalmus* CV.

℟. Miserêre, et parce nobis, Dómine, qui pietâtem plùs dîligis, quàm judícium requîris; et ídeò dissímulas peccâta ; *P.* Ut bábeas quibus misereâris. ℣. Confúsio, et oppróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te : ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum neque áuferas misericórdiam tuam. *P.* Ut hábeas. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Dicâmus omnes : Miserêre nobis, Deus, *P.* Miserêre nobis. ℣. Mundi rector et redémptor Jesu Christe, rerum actor, *P.* Miserêre nobis. ℣. Qui exáudis obsecrántes, et geméntes intuêris. *P.* Miserêre nobis. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultum pietâtis. *P.* Miserêre nobis. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservâtor esto vigil. *P.* Miserêre nobis. ℣. Peccávimus tibi, Deus : indulgéntiam postulâmus. *P.* Miserêre nobis.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehem. *Quære fol.* 144.

Capítula. Salvos noc fac, Dómine Deus noster, et in salûte tua visi a : nec iniquitâtis nostræ pœna, sed timôris tui nos humíliet disciplina; ut tua gloriêmur in laude, et confitêamur in nómine : nos quoque ad vidéndum, electôrum tuôrum éxcitet bónitas; et ad laudándum, regni tui accíscat heréditas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Prophetia. *Quære fol.* 133.

Antíphona 1. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Sicut servôrum in mánibus Dominôrum suôrum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine : quoúsquè et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis ; et medêlam tribuas vulnerátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine captivitâtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo : et reple consolatiône indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiônem nequítiæ : da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitâtem quærere ; et inquinaménta quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere : sic étiam confessiônis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Benedíctio Dómini super vos : benedicâmus vos in nómine Dómini. *Psalmus* CXXVIII.

210 ℣. Peccâta nostra dominántur nobis, et in tribulatiône magna sumus. *P.* Placâre jam, Dómine, et líbera nos. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitâtem fécimus. *P.* Placâre. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi : *P.* Et miserâtus dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli et terræ, peccâtum nostrum dímitte. *P.* Et miserâtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta : effúnde plúviam largam. *P.* Et miserâtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatêmur, et presta, quæ postulâmus. *P.* Et miserâtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus, Christe, ac preces ómnium audi. *P.* Et miserâtus.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Quære fol.* 144. *Capitula.* Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ. *fol.* 160.

Ad Vésperum.

D *Lauda.* Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Deus tu convértens vivificâbis nos : et plebs tua lætábitur in te. *Psalmus* LXXXIV.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua : *P.* Salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum : quia speravi in serménibus tuis. *P.* Salutâre tuum. ℣. Glória, et honor. *P.* Salutâre.

Hymnus. Christe precâmur. *Et Capítula.* Nonârum Horârum spátiis. *fólio* 173. *Lauda.* In toto corde meo Deus. *fol.* 207.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antiphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvìs Dómine. *Quære fol.* 141.

Antíphona 1. Confiteâmur Dómino misericórdias ejus : et mirabília fíliis hóminum. *Psalmus* CVI.

Orátio. Confiteâmur tibi, Dómine, misericórdias tuas; quibus nos de intéritu rédimis; et de regiónibus congregátos érrôrum, compâge charitâtis, fidei assensióne conjúngis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. De necessitátibus nostris líbera nos, Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. De necessitátibus nostris líbera nos Dómine : et animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris et umbra mortis, lucis tuæ inlústra serenitâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. Mitte verbum tuum, et sana nos Dómine. *Psalmus* CVI.

Orátio. Mitte verbum tuum Dómine ad sanándum nos : et de intéritu, quo nostro póndere procéllimur, érue : ut quia nos, memínimus, Verbi tui formátos opificio; ejus rursùm reformêmur império. Tu nos, dùm tribulâmur, clamántes exáudi; ac de inféstis necessitátibus tríbue libertâtem : ut ad te de confessióne nostra laudátio procêdat; et coram fíliis hóminum pronuntiâta nos gratificent mirabília tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Quærite me in angústia vestra, dicit Dominus. *P.* Exurgéntes ante lucem convertímini : et dícite : Revertâmur ad Deum nostrum. ℣. Quærite Dóminum dùm inveníri potest : invocâte eum dùm propè est. *P.* Exurgéntes ante.

In Láudibus.

Antíphona. Cor contrîtum et humiliâtum Deus ne despícias. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri secrêta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, adsparsióne mundéntur : recédat à nobis cállidus seminâtor; ut Christus in nobis máneat consolâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Tua est Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória : et tibi laus.

Cánticum (Paralipómenon I, cap. XXIX).

Benedíctus es Dómine Deus Israël patris nostri * ab ætérno in ætérnum.

Tua est enim Dómine magnificéntia, et poténtia, et glória, atque victória : * et tibi laus :

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, et quæ in terra sunt : * tuum Dómine regnum, et tu es super omnes príncipes.

Tuæ sunt divítiæ, et tua est glória : * in manu tua virtus et poténtia : in manu tua magnitûdo, et impérium hóminum.

Nunc ígitur confitébimur tibi, * et laudábimus nomen tuum ínclytum.

A Ego autem quis, * et pópulus meus quis, ut possîmus hæc tibi univérsa promíttere?

Tua sunt ómnia : * et quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.

Peregríni enim sumus coram te, * et ádvenæ, sicùt omnes patres nostri.

211 Dies nostri quasi umbra super terram, * et nulla est mora.

Dómine Deus meus, omnis hæc cópia, quam comparávi ut ædificêtur domus nómini sancto tuo, * de manu tua est.

Scio Deus meus quòd probas corda, * et simplicitâtem díligis.

Unde et ego in simplicitâte cordis mei lætus óbtuli univérsa hæc : * et pópulum tuum, qui hîc repértus est, vidi cum ingénti gáudio tibi offérre donária.

Dómine Deus Abraham, Isaac, et Israël, patrum nostrôrum, * custódi in ætérnum hanc voluntâtem cordis eorum, et semper in veneratióne tua mens ista permáneat.

Orátio. Te amplíssimæ largitâtis Dóminum deprecâmur, ut donôrum cœléstium cópiam de manu tua accipiâmus, quam tibi ob constituéndam domum tuam in nostris córdibus præparêmus : tibique votis simplícibus, quæ tua sunt offerâmus; ac nomen tuum ínclytum multímodâ confessióne laudêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. *P.* Opera mánuum nostrârum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua, et dírige fílios eôrum. *P.* Et ópera mánuum nostrârum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudâte Dóminum. *P.* Laudâte.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Profécta omnis multitûdo filiôrum Israël de desérto Sin per mansiónes suas, juxta sermônem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo. Qui jurgáti sunt contra Móysen, et dixérunt : Da nobis aquam, ut bibâmus. Quibus respóndit Móyses : Quid jurgámini contra me? cur tentâtis Dóminum? Sitivit ergo pópulus ibi pro aquæ penúria, et murmurâvit contra Móysen : Cur nos exíre fecísti de Ægypto, ut occíderes nos, et fílios nostros, ac juménta síti? Clamâvit autem Móyses ad Dóminum, dicens : Quid fáciam pópulo huic? adhuc pusíllum, et lapidábunt me. Ait Dóminus ad Móysen : Antecêde pópulum, et sume tecum de senióribus Israël : et virgam quà percussísti flúvium, tolle in manu tua, et vade. Ecce ego stabo coram te, supra petram Horeb : percutiésque petram, et exíbit ex ea aqua, ut bibat pópulus. Fecit Móyses ità coram senióribus Israël : et vocávit nomen loci illius, Tentátio, propter júrgium filiôrum Israël, et quia tentavérunt Deum, dicéntes : Estne Deus in nobis, an non? Venit autem Amalec, et pu-

gnâbat contra filios Israël in Ráphidim. Dixítque Móyses ad Jósuë : Lige viros : et egréssus, pugna contra Amalec crâs : et ego stabo in vérticem collis, habens virgam Dei in manu mea. Fecit Jósuë ut locûtus fûerat Móyses, et pugnâvit contra Amalec : Móyses autem et Aaron et Hur ascendérunt super vérticem collis. Cùmque elevásset Móyses manus, vincêbat Israël : sin autem paúlulùm remisísset, superâbat Amalec. Manus autem Móysi erant graves : sumêntes ígitur lápidem, posuérunt subter eum, in quo sedit : Aaron autem et Hur sustentábant manus ejus ex utrâque parte. Et factum est ut manus ejus non lassaréntur usquè ad occâsum solis. Fugavítque Jósuë Amalec, et pópulum ejus in ore gládii. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Scribe hoc in monuméntum in libro, et trade áuribus Jósuë : delébo enim memóriam Amalec sub cœlo. Ædificavítque Móyses altâre Dómino : et vocâvit nomen ejus, Dóminus exaltátio mea.

Hymnus. Deus creâtor ómnium. *fol.* 175.

Capítula. Sit splendor tuus, Dómine, super nos : et nostrârum ópera manuum tu dírige, tu concêde : atque in servos tuos propítius réspice : et luce tuâ bonórum in nos óperum gérmina dírige.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Retríbue servo tuo, vivam : *P.* Et custódiam, Dómine, sermónes tuos. ℣. Revéla óculos meos : et considerâbo mirabília de lege tua. *P.* Et custódiam. ℣. Glória. *P.* Et.

Orátio. Concupíscat ánima nostra, Dómine, desiderâre judícia tua in omni témpore : et hoc nobis solum vígeat in amóre, quod ætérno tuo præparêtur in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap*, XXVII).

℟. Deo grátias.

Fili, sicut avis tránsmigrans de loco suo, sìc vir qui derelínquit locum suum. Unguénto et váriis odóribus delectâtur cor : et bonis amíci consíliis ánima dulcorâtur. Amîcum tuum et amîcum patris tui ne dimíseris **212** in die afflictionis tuæ : et domum fratris tui ne ingrediâris in die afflictiônis tuæ. Mélior est vicînus juxtà, quàm frater procùl. Stude sapiéntiam, fili mi, et lætífica cor meum, ut possis exprobránti respondêre sermônem. Astûtus videns malum, abscónditus est : párvuli transeúntes sustinébunt dispéndia. Tolle vestiméntum ejus, qui fidem facit pro extráneo : et pro aliénis, aufer ei pignus. Qui benedíxit próximo suo voce grandi, de nocte consúrgens maledicénti símilis erit. Ferrum ferro acúitur, et homo exácuit fáciem amíci sui. Inférnus et perdítio numquàm replêntur : simílitèr et oculi hóminum numquàm satiántur. Cor iníqui exquírit mala, cor autem rectum exquîrit sciéntiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cum audísset Jethro sacérdos Madian, cognâtus Móysi, ómnia quæ fécerat Deus Móysi, et Israéli pópulo suo, eò quòd eduxísset Dóminus Israël de Ægypto : tulit Séphoram uxórem Móysi quam remíserat : et duos filios ejus, quorum unus vocabâtur Gersam, dicénte patre : Advena fui in terra aliéna. Alter verò Eliézer : Dóminus enim, ait, patris mei adjûtor meus, et éruit me de manu Pharaônis. Venit ergo Jethro cognâtus Móysi, et uxor ejus, et fílii ejus ad Móysen in desértum, ubi erat castrametâtus juxta montem Dei. Et mandávit Móysi, dicens : Ego cognâtus tuus Jethro vénio ad te, et uxor tua, et duo fílii tui cum ea. Qui egréssus in occúrsum cognáti sui, adorâvit, et osculâtus est eum : salutaverúntque se mútuò verbis pacíficis. Cùmque intrássent tabernáculum, narrâvit Móyses cognáto suo cuncta quæ fécerat Dóminus Pharaôni, et Ægyptiis propter Israël; universúmque labôrem, qui accidísset eis in itínere, quo liberáverat eos Dóminus. Lætatúsque est Jethro super ómnibus, quæ fécerat Deus Israéli, eò quòd eruísset eum de manu Ægyptiôrum, et ait : Benedíctus Dóminus, qui liberâvit nos de manu Ægyptiôrum, et de manu Pharaônis, qui éruit pópulum suum de manu Ægypti. Nunc cognóvi, quia magnus est Dóminus super omnes deos : eò quòd supérbè égerint contra eos. Obtulit ergo Jethro cognâtus Móysi holocáusta et hóstias Deo : venerúntque Aaron et omnes senes Israël, et comedérunt panem cum eo coram Dómino. Alterâ autem die sedit Móyses ut judicâret pópulum, qui assistêbat Móysi de manè usquè ad vésperum. Quod cùm vidís et cognâtus Moysi, omnia scílicèt quæ agêbat in pópulo, ait : Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, et omnis pópulus præstolâtur de manè usquè in vésperum? Cui respóndit Móyses : Venit ad me pópulus quærens senténtiam Dei. Cùmque accíderit eis áliqua disceptátio, véniunt ad me ut júdicem inter eos, et osténdam præcépta Dei, et legem ejus. Et ille : Non bonam, inquit, rem facis : stulto labôre consúmeris et tu, et pópulus iste qui tecum est : ultra vires tuas est negótium, solus illud non póteris sustinêre. Sed audi verba mea atque consílium, et erit Dóminus tecum. Esto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum : ostendásque pópulo cerimónias et ritum coléndi, viámque per quam íngredi débeant, et opus quod fácere débeant. Próvide autem de omni plebe viros poténtes, et timéntes Deum, in quibus sit véritas, et qui odérunt avarítiam, et constítue ex eis tribúnos, et centuriónes, et quinquagenários, et decános, qui júdicent pópulum omni témpore : quicquid autem majus fúerit, réferant ad te, et ipsi minôra tantúmmodò júdicent : leviúsque sit tibi, partíto in álios honôre. Si hoc féceris, implébis impérium Dómini, et præcépta ejus póteris sustentâre : et omnis hic pópulus revertêtur cum pace ad loca sua. Quibus audítis, Móyses fecit ómnia quæ ille suggéssit. Et eléctis viris strénuis de cuncto Israël, constítuit eos príncipes super Israël, tribúnos, et centuriónes, et quinquagenários, et decános. Qui judicábant plebem Dómini omni témpore : quicquid autem grávius erat,

referébant ad eum, facilióra tantúmmodo judicántes. Dimisítque cognâtum suum : qui reversus abiit in domum suam. ℟. Amen.

Antíphona 1. Miséricors, et miserâtor, et justus Dóminus. Benígnus homo, qui miserêtur. *Psalmus* CXI.

Orátio. Misérîcors Domine et juste, fac nos semper esse misericórdes; et commoditáti altérnæ totâ adésse facilitâte : nec obaudítu malo nos, dum judicáveris, térreas ; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ego cognóvi, quàm magnus est **213** Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémo B términæ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors : ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres : benedicéndo reficias : tuâque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus* CXXXVI.

℟. Peccávimus tibi Deus ; fac misericórdiam. *P.* Et ántequàm pereâmus líberet nos manus tua. ℣. Quarè in perpétuùm oblivísceris no-trî, derelínquis nos in longitúdinem diérum. *P.* Et ántequàm.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius; qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. *P.* Placâre. ℣. Cuncti tegeménitibus exorántes, poscimus; cunctîque simùl deprecántes, quæsumus. *P.* Placâre. ℣. Tua jàm cleméntia mala nostra súperet ; tuo jam seréno vultu in nos réspice. *P.* Placâre. ℣. Remissiônem ómnium peccatórum quæsumus ; indúlge, quæsumus, clemens, mala quæ commísimus. *P.* Placâre, et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Quære fol.* 144.

Capítula. Tibi, Dómine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; et erudítos sublímas sapiéntiâ : qui fundásti terram super aquam; et supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos fluída mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitátes nostræ, et peccâta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus : quómodo ergo vívere potérimus ? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus : nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, et vivat. Convertímini à viis vestris péssimis : et quarè moriémini domus Israël ? Tu ítaque fili hóminis dic ad filios populi tui : Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit : et impíetas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab iniquitâte sua : et justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo quòd vitâ vivat, et confísus in justítia sua fécerit iniquitâtem : omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iníquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio : Morte moriêris : et égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium et justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum : vitâ vivet, et non moriêtur. Ait Dóminus Deus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui érigit elísos : Dóminus solvet compedítos. Dóminus illúminat cœcos, Dóminus díligit justos. *Psalmus* CXLV.

Orátio. Dómine, qui érigis elísos, et solvis compedítos, atque illúminas cœcos : nos quoque érige cùm lapsus inclínant; et solve, cùm peccâta circúmligant ; atque illúmina, cùm nos ignorántiæ calîgo circúmdat : ut ánima nostra te semper laudet; et vita nostra fidéli devotiône sit húmilis : et quia tui múneris est quod sumus, tibi sérviat omne quod vívimus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum. Magnus Dóminus, et magna virtus ejus. *Psalmus* CXLVI.

Orátio. Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medélam impénde : et qui stellárum númeras multitúdinem ; nos ad vitam prædestinátis adjúnge : ut beneplácitum tibi sit in nobis; et in salûte nos ætérna júbeas exaltári. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

℟. Miserêre, quia Deus es. *P.* Miséricors miserêre, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miséricors miserêre.

Preces. Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua. *P.* Velóciter. ℣. Inclyte Deus, pátiens clamórem nostrum intéllige. *P.* Velócitèr. ℣. Nostris adésto précibus, et dona nobis, quæ pétimus. *P.* Velócitèr. ℣. Tuâ nos, Pater, déxterâ à malis ómnibus líbera. *P.* Velóciter. ℣. Humílium preces, Dómine, **214** benígnis áuribus pércipe. *P.* Velócitèr. ℣. Abstérge à nostris sénsibus zelum peccáti, et ódii. *P.* Velócitèr. ℣. Remítte ómnia discrímina, nosque placâtus justífica. *P.* Velócitèr. ℣. Inténde benígnus, súpplices gémitus ómnium súscipe. *P.* Velócitèr. ℣. Cùm véneris judex ómnium, redémptis esto suffrágium. *P.* Velócitèr.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Sicut óculi servôrum in mánibus Dominórum suórum sunt ; ita nostri ad te, Dómine : quoúsquè et peccántibus noxam dimíttas, et vapulántium plagas emínuas ; impértias aliménta egénis ; et medélam tríbuas vulnerátis.

Pater noster.

IN TERTIO DÓMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sacrificâte sacrifícium vespertînum, *P.* Et sperâte fílii hóminum in Dómino. ℣. Confitémini Dómino, et invocâte nomen ejus. *P.* Et sperâte.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Perscrutémur vias Dómini, et interrogémus corda nostra, si non sunt duplícia. *P.* Et sic stemus ante fáciem Dei mundo corde, et non bilíngues. ℣. Quia non repéllet Dóminus plebem suam; et hereditâtem suam non derelínquet. *P.* Et sic stemus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Bonum mihi est quod humiliásti me, Deus, ut díscam justificatiónes tuas. *P.* Bonum mihi lex oris tui, super míllia auri et argénti. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine: secúndùm verbum tuum. *P.* Bonum.

Hymnus.

Christe imménse, Dominâtor sancte,
Custódi plebem, quam tu redemísti
Sánguine sacro tuo pretióso;
Ipse salvásti.
Cláritas fulget, Dominúsque fecit,
In Bethánia ad Lázarum venit,
Quem suscitâvit, et glóriam suam
Manifestâvit.
Marta autem domi reténta,
Quem expectâbat; píetas imménsa
Illi occúrrit, et annuntiâvit
Sorórque Martha.
Magíster adest. Occúrrunt soróres,
Et lachrymántes, Christum confiténtes
Sic meruérunt, ut vidérent fratrem
Suum resurgéntem.
Ad monuméntum exclamâbat Jesus:
Lázare veni, Dominúsque tecum.
Ille surréxit, et omnis catérva
Ibi convértitur.
In Samaría ut homo sitívit,
Et mulíeri peccâta dimísit,
Cœcus enim natus lumen magnum
Vidit in Síloë.
In Samaría fecit confiténtes,
In Bethánia Lázarum surgéntem,
Surdos audiéntes, et mutos loquéntes,
Quos visitâvit.
Glória Patri, Trino Sempitérno
Glória Christo, Spirituique Sancto:
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum.

℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, etc.

Capitula. Quarti nunc et décimi diéi de nostrórum diérum décimis currículo jam perácto, ad te levâmus óculos nostros, Dómine, qui hábitas in cœlis; impénde jam et misericórdiam míseris, et medélam pórrige vulnerátis, Tu nobis adgréssum iter plácidum éffice: tu cor nostrum in mandatórum tuórum sémitis dírige: per te lucis inveniâmus viam: per te luminósa amóris tui capiâmus incéndia: tu labóribus réquiem, tu laborántibus tríbue mansiónem; ut horum diérum observatióne tibi placéntes, glóriæ tuæ mereâmur esse partícipes.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Christus Dei fílius labóres vestros propitiâtus aspíciat, et cordis vestri ténebras illuminándo submóveat. ℟. Amen. In mandátis quoque illíus ita viæ vestræ felicitèr dirigántur, ut justificatiónum ejus mereántur semper obtinére provéntum. ℟. Amen. Quo et cursum vestri labóris propítius ádjuvet, et cœcitâtis vestræ ténebras miserâtus illústret. ℟. Amen.

Per.

Dóminus sit, ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Defécit in salutári tuo ánima mea: *P.* Et in verbo tuo sperávi, Dómine. ℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicéntes; Quando consolâberis me? *P.* Et in verbo. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et in verbo.

Orátio. Defécit in salutári tuo ánima nostra, Dómine: desidério indefésso proficiat **215** exuberántis grátiæ dono, perceptúra consolatiónem in præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Lauda 2. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine; *P.* Secúndùm verbum tuum justífica me. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo, Dómine: quia mandátis tuis crédidi. *P.* Secúndùm. ℣. Glória. *P.* Secúndùm.

Orátio. Bonitâtem et disciplínam et sciéntiam doce nos Dómine: ut nec malítia ásperos; nec desídia remíssos: nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen.

Psalmus. Miserêre mei Deus *Totus cum* Glória. *Et* Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Pater noster. Et ne nos.

Preces. Dómine misericordiárum, *P.* Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui vitam mórtuis, cœcis lumen, audítum surdis dedísti. *P.* Oblivíscere. ℣. Qui mutis elóquium, cláudis gressum, leprósis sanitâtem dedísti. *P.* Oblivíscere. ℣. Qui injúrias carnis nostræ in tuo córpore pertulísti. *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiónem nostram. *fol.* 158.

Ad Matutinum

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditórem, cunctórum vox canit fidélium, qui et certos límites fígis, et metas, quibus nox secérnatur et dies, ætérnâ lege constítuis: abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium allevâret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit: Præsta, ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopóre, dum gallo canénte, admonêtur, alácriter currens, ad spem rédeat lucis, et primítias diúrni labóris in tuis semper impéndat offíciis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt, qui

tribulant me? Tu autem Dómine susceptor meus es. A *Psalmus* III.

Antiphona 2. Dele Dómine iniquitátes meas. *Psalmus* L. *Antiphona* 3. In te confidit ánima mea. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, apud quem confiténtes medélam salútis invéniunt; dele piaculórum vúlnera de córdibus hóminum; et osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum; tuúmque clamóribus süpplicum inclína sanctum auditum: Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum: et concéde postulántibus remédium quæsítum: ac quia ad impendéndum débitum nostræ servitútis consúrgimus; effúnde benedictiónis et salútis abundántiam super pópulum tuum: ac dele misércors scelus contráctum; et fac nos esse líberos à reátu facínorum: B audi gémitus peténtium; largíre indulgéntiæ fructum; et clamóribus pulsántum fidélium concéde singulis suffrágium postulátum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 1. Convérte nos Deus salutáris noster: *P.* Et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnum irascáris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te. *P.* Et avérte. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Convérte nos Deus salutáris noster ad te, ut avértas iram tuam à nobis; quia áderit respirámen, si suspénderis furórem: sit cleméntia próxima, ut procúl sit ira: convérte nos, ut miserándo vúlnera nostra sanes: ne avérsus justè pro peccáto, plagas pótiùs multíplices. Ergo rogámus, ut prævéniat justítiam piétas, et præóccupet pœnam indulgéntia; nos quoque ad te convérte; ut tríbuas salútem, et súbtrahas ultiónem. ℟. Amen. C

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Judicáte pupíllo, et egéno: *P.* Húmilem, et páuperem justificáte. Erípite páuperem et egénum: de manu peccatóris liberáte eum. *P.* Et páuperem. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Exúrge, Dómine, qui júdicas terram: et qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiáris nos in ténebris remanére; sed fac nos lumen tuæ veritátis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arénam, quam turbo dejíciat, edificémus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, conlocémus. ℟. Amen. D

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. ℣. Pro hac orábit ad te omnis sanctus in témpore opportúno. *P.* Multa. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissiónem, qui purgátis præstas beatitúdinem: **216** esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indúltor es libertátis: et quia multa flagélla peccatórum in nobis plagâ inruénte sentímus, in te confidéndo, circúmdari nos tuâ misericórdiâ sentiámus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℣. Quis te consolábitur virgo filia Sion, quia magna est sicut mare contrítio tua? Effúnde sicùt aqua cor tuum. *P.* In conspéctu Dómini extólle ad eum manus tuas pro remédio peccatórum tuórum. ℣. Deduc quasi torréntem láchrymas per diem, et noctem, et non táceant pupíllæ óculi tui. *P.* In conspéctu. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Consolâre nos, Dómine, in tribulatióne nostra, qui quotídiè peccátis contristámur, et compúnge cor nostrum ad effundéndas láchrymas, sicàt aqua in conspéctu tuo: ut extolléntes ad te manus nostras, numquám humánis dejiciâmur in láudibus; sed te, in quo summa est gloriátio, tui mémores, delectêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Sicut partúriens proxima est pártui, et in dolóre suo clamat: ita facti sumus dilécto. Propter timórem tuum Dómine, in útero accépimus, et parturívimus spíritum salútis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol.* 64.

Ad Benedíctus. Antíphona. Manè astábo tibi, et vidébo te: quóniam tu es Deus, nolens iniquitátem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intélligc clamórem meum. Inténde voci oratiónis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orábo Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis omnes stellæ et lumen. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ sunt supra cœlos, *P.* Laudent nomen Dómini. ℣. Reges terræ, et omnes pópuli: príncipes, et omnes júdices terræ. *P.* Laudent.

Léctio libri Números (Cap. XIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Mitte viros, qui considérent terram Chánaan, quam datúrus sum filiis Israël, síngulos de síngulis tríbubus, ex princípibus. Fecit Móyses quod Dóminus imperáverat, mittens príncipes viros de desérto Pharan, quorum ista sunt nómina. De tribu Ruben, Sémmua filium Zechur. De tribu Símeon, Saphat filium Huri. De tribu Juda, Caleb filium Jéphone. De tribu Issachar, Igal filium Joseph. De tribu Ephraim, Osée filium Nun. De tribu Bénjamin, Phalti filium Raphu. De tribu Zábulon, Géddiël filium Sodi. De tribu Joseph, sceptri Manásse, Gaddi filium Susi. De tribu Dan, Ammiël filium Gemálli. De tribu Aser, Sthur filium Míchaël. De tribu Néphtáli, Nahábi filium Vapsi. De tribu Gad, Guel filium Maáchi: hæc sunt nómina virórum, quos misit Móyses ad considerándam terram: vocavítque Jósuë filium Nun: misit ergo eos ad considerándam terram Chánaan, et dixit ad eos: Ascéndite per meridiánam plagam. Cùmque venéritis ad montes, considerâte terram, qualis sit: et pópulum qui habitátor est ejus, utrùm fortis sit an infirmus: pauci número an plures: ipsa terra, bona an mala: urbes quales, murátæ an absque muris: humus, pinguis

an stérilis, nemorósa an absque arbóribus. Confortámini, et afférte nobis de frúctibus terræ illius. Erat autem tempus quando jam præcóquæ uvæ vesci possunt. Cùmque ascendíssent, exploravérunt terram à desérto Sin, usque Rohob intrántibus Emath. Ascenderúntque ad meridiem, et venérunt in Hebron, ubi erant Achiman et Sisái et Tolmái fílii Enac : nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægypti cóndita est. Pergentésque usque ad Torréntem botri, abscidérunt pálmitem cum uva sua, quem portavérunt in virga duo viri. De malis quoque granátis et de ficis loci illius tulérunt : qui appellátus est locus ille Nebeléschol, id est, Torrens botri, eò quòd botrum inde portássent fílii Israël. Reversíque exploratóres terræ post quadragínta dies, omni regióne circúmitâ, venérunt ad Móysen et Aaron et ad B omnem cœtum filiórum Israël in desértum Pharan, quod est in Cades. Locutíque sunt ad eos et omni multitúdini ostendérunt fructus terræ : et narravérunt, dicéntes : Vénimus in terram, ad quam misístis nos, quæ réverà fluit lacte et melle, quod ex his frúctibus cognósci potest : sed cultóres fortíssimos habet, et urbes grandes, atque murátas. Stirpem Enac vídimus ibi. Amalec hábitat in merídie, et Hethæus et Jebusæus et Amorrhæus in montánis : Chananæus verò morátur juxta mare et circa fluénta Jordánis. Inter hæc **217** Caleb compéscens murmur pópuli, qui oriebátur contra Móysen, ait : Ascendámus, et possideámus terram, quóniam potérimus obtinére eam. Alii verò, qui fúerant cum eo, dicébant : Nequáquam ad hunc pópulum valémus ascéndere, quia fórtior nobis est. Detraxerúntque terram, C quam inspéxerant apud fílios Israël, dicéntes : Terra, quam lustrávimus, dévorat habitatóres suos : pópulus, quem aspéximus, procéræ statúræ est. Ibi vídimus monstra quædam filiórum Enac de génère gigánteo, quibus comparáti, quasi locústæ videbámur. (*Cap.* XIV.) Igitur vociferans omnis turba flevit nocte illâ, et murmuráti sunt contra Móysen cuncti fílii, dicéntes : Utinàm mórtui essémus : et non in hac vasta solitúdine ! útinam pereámus : et non indúcat nos Dóminus ad terram istam, ne cadámus gládio, et uxóres ac líberi nostri ducántur captívi. Nonnè mélius est revérti in Ægyptum ? Dixerúntque alter ad álterum : Constituámus nobis ducem, et reD vertámur in Ægyptum. Quo audíto Móyses et Aaron cecidérunt proni in terram coram multitúdine filiórum Israël. At vero Jósuë fílius Nun, et Caleb fílius Jéphone, qui et ipsi lustráverant terram, scindérunt vestiménta sua, et ad omnem multitúdinem filiórum Israël locúti sunt : Terra, quam circuívimus, valdè bona est : si propítius fúerit Dóminus, indúcet nos in eam, et tradet humum lacte et melle manántem. Nolíte rebélles esse contra Dóminum : neque timeátis pópulum terræ hujus, quia sicut panem ità et póssumus eum devorâre : recéssit ab illis omne præsídium : Dóminus vobíscum est, nolíte timére. Cùmque clamâret omnis multitúdo, et lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis fíliis Israël. Et dixit Dóminus ad Móysen : Usquequò détrahit mihi pópulus iste ? Quousque non credent mihi, in ómnibus signis quæ feci coram eis ? Fériam ígitur eos pestiléntiâ, atque consúmam : te autem fáciam príncipem super gentem magnam, et fortiórem quàm hæc est. Et ait Móyses ad Dóminum : Ut áudiant Ægyptii, de quorum médio eduxísti pópulum istum, et habitatóres terræ hujus, qui audiérunt quòd tu Dómine in pópulo isto sis, et fácie ad fáciem videáris, et nubes tua prótegat illos, et in colúmna nubis præcédas eos per diem, et in colúmna ignis per noctem : quòd occíderis tantam multitúdinem quasi unum hóminem, et dicant : Non póterat introdúcere pópulum istum in terram, pro qua juráverat : idcírcò occídit eos in solitúdine. Magnificétur ergo fortitúdo Dómini sicut jurásti, dicens : Dóminus pátiens et multæ misericórdiæ, áuferens iniquitátes et scélera, nullúmque innóxium derelínquens, qui vísitas peccâta patrum in filiis in tértiam et quartam generatiónem. Dimítte, óbsecro, peccâta pópuli hujus secúndùm magnitúdinem misericórdiæ tuæ, sicut propítius fuísti de egrediéntibus ex Ægypto usque ad locum istum. Dixítque Dóminus : Dimísi secúndùm verbum tuum. Vivo ego, dixit Dóminus : et implêtur glóriâ Dómini univérsa terra. Attamen omnes hómines qui vidérunt majestátem meam, et signa quæ feci in Ægypto et in solitúdine, et tentavérunt me jam per decem vices, nec obediérunt voci meæ, non vidébunt Terram quam jurávi pátribus eórum, nec quisquam ex illis qui detráxit mihi, intuébitur eam. Servum autem meum Caleb, qui plenus álio spíritu secûtus est me, indúcam in Terram hanc, quam circumívit : et semen ejus possidébit eam. ℟. Amen.

Hymnus. Christe imménse, dominátor Sancte. *fol.* 214.

Capítula. Clamóris nostri intélligens oratiónem, clarífica lucis ætérnæ præséntiâ manè tibi adstántium vota : dieíque peréunis ita præcipe in nobis candórem effulgére, ut tetræ noctis crassitúdo, et erróris amica caligo aufúgiat ; Sol quoquè verus suo nos rádio lustrándo custódiat.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus. *Et Orátio.* Laus tua. *Require fol.* 181.

In secúndis Vésperis.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas ; ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actióne concédas. ℟. Amen.

Antíphona. Miserére nobis, Deus magne, terríbilis, qui custódis pactum, et misericórdiam invocántibus te, *P.* Et custodiéntibus mandâta tua. ℣. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum. *P.* Et custodiéntibus. **218** ℣. Glória, et honor. *P.* Et custodiéntibus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Revéla óculos meos : et considerâbo mirabília de lege tua. Incola ego sum in terra. *P*. Ne abscóndas à me mandâta tua. ℣ Retríbue servo tuo, vivam : et custódiam sermónes tuos. *P*. Ne abscóndas. ℣. Glória, et honor.

Hymnus.

Quarto die jam fœtidus
Vitam recêpit Lázarus,
Mortísque liber vínculis
Factus supérstes est sibi.
Rivos cruóris tórridi
Contácta vestis obstruit,
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.
Solûtum omni torpóre
Jussit repéntè súrgere :
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehébat léctulum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem.

Capítula. O bone Jesu, amábilis, et admirabilis auctor, áccipe sacrificium servórum tuórum : et qui præstitísti Lázaro, ut áudiens vocem tuam súrgeret ex sepúlchro : præsta nobis, ut te auditu capiéntes intérno, resurgâmus, per grátiam à próprio scéleris nostri profúndo : quo vocem piæ orationis, qua nos te exorâre docuísti in terris, sicùt eam nunc coram te fiduciáliter prompsérimus, ita quoque efféctum ipsíus petitiónis a te percepísse nos gratulêmur.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Jesus Christus fílius Dei, qui mórtuum Lázarum vitæ réddidit prístinæ : ipse nos novæ vitæ sanctificatióne perlústret. ℟. Amen. Et qui illum solútis mánuum ac pedum néxibus abîre præcêpit : ipse, vestrórum cómpedum resolúto ligámine, rectis vos sempèr sémitis fáciat ambulâre. ℟. Amen. Quique per tantæ rei miráculum, maniféstam fecit pópulis glóriam suam : ipse vos introdûcat ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine : *P*. Ideo scrutâta est ánima mea. ℣. Declarátio sermônum tuórum illúminat me : et intelléctum dat párvulis. *P*. Ideo scrutâta. ℣. Glória, et honor.

Orátio. Scrutántes, Dómine, testimoniórum tuórum mirabília, inluminatiônis tuæ intelléctum declára : quique apérto ore vitâlem spíritum tráximus, et pinguédinem sancti Sacrificii saginâti ructâmus : in timóre semper eloquiórum tuórum crescâmus ; atque glóriam aspéctûs tui ostensióne pacífica videâmus. ℟. Amen.

Alia Lauda 2. Ab omni via mala. *P*. Próhibe pedes meos, Dómine : ℣ Quómodò diléxi legem tuam, Dómine ? totâ die meditátio mea est. *P*. Próhibe.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine : Verbúmque tuum totâ servémus attentióne ; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetim fácias complacêre. ℟. Amen.

Lauda 3. Fundásti terram, et pérmanet. Ordinatióne tuâ persevérant dies : *P*. Quóniam omnia sérviunt tibi. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. *P*. Quóniam ómnia.

Orátio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo : ut inhabitatóris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen.

Lauda 4. Quómodo diléxi legem tuam Dómine ? *P*. Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo : quia in ætérnum mihi est. *P*. Totâ die.

Orátio. Da nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam ; ut eam júgiter meditêmur in corde, et accépto tibi perficiâmur in opere. ℟. Amen.

Alia Lauda 5. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : *P*. Da mihi intelléctum. Dómine, ℣. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi. *P*. Da mihi.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros erígimus ; quia mánuum tuârum artificium sumus : da nobis intelléctum discéndi mandâta tua ; et timéntes te reple lætítiâ : véniat in consolatiônem nostri misericórdia tua ; **219** quæ nos et à malis ómnibus éruat, et óperum dignitâtem tibi placêre edóceat. ℟ Amen.

Lauda 6. Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur : *P*. Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua : et in veritâte tua humiliásti. *P*. Quia in verbo.

Orátio. Præsta nobis Dómine intelléctum discéndi mandâta tua ; ínstrue nos meditatióne assíduâ, ut ab omni officio nos non rétrahat desídia ; sed ad consolándum nos tua fiat misericórdia. ℟ Amen.

Per misericórdiam.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *Et Orátio*. Avérte Dómine fáciem tuam. *Quære fol.* 130.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III. *Et Orátio*. Quamvis Dómine. *fol.* 141.

Antíphona. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. *Psalmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis : ab aliénis quoquè parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus : ut qui te próprium agnóscimus Dóminum,

peccatórum nequàquàm sentiâmus ultériùs dominâtum. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Exáudi nos in die, qua invocâmus te, Dómine, Deus noster. *Psalmus* XIX.

Orátio. Imple Dómmine ones petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiàm oratióne atque afflictióne dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, et contritos adténdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Ad defensiónem nostram, Deus, réspice. *Psalmus* XXI.

Orátio. Ad defensiónem nostram Dómine Deus noster dignánter réspice; éripe à frámea ánimas nostras: et ne doctrínà pascâmur lætáli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leónis, ráptere nos cupiéntis, libera: et ob latrántis perfidiam canis, pervígili contúitu, solícità nos prótege curâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Si dixérimus quia peccâtum non habémus; nos ipsos sedúcimus, et véritas in nobis non est. Quia si conféssi fuérimus delícta nostra; fidélis et pius est. *P.* Qui nobis peccâta dimíttat, et mundet nos ab omni iniquitâte. ℣. Hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed et si quis peccáverit, advocâtum habémus apud Patrem, Jesum Christum. *P.* Qui nobis.

In Láudibus.

Antiphona. Miserêre mei, Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Miserêre nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: et ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleménter ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antiphona. Cantâbo Dómino nunc dilécto cânticum dilectæ víneæ meæ. Vínea facta est dilécto in loco úberi.

Cánticum Esaiæ (*Cap.* V).

Cantâbo nunc dilécto cânticum * dilectæ víneæ meæ.

Vínea facta est dilécto in cornu, et in loco úberi.

* Et macériâ circúmdedi, et circumfódi, et plantávi vineam Soreth.

Et ædificávi turrem in médio ejus, et torcúlar fodi in ea: * et sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc homo Judá, et qui habitâtis Hierúsalem, * judicâte inter me et vineam meam.

Quid fáciam víneæ meæ, quod adhùc ei non féceriam? * quam sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.

Et nunc ecce ego annúncio vobis quæ factúrus sum vineæ meæ: * áuferam macériam ejus, et erit in direptiónem: et déstruam paríetes ejus, et erit in conculcatiónem.

Et derelínquam vineam meam: et non putábitur, neque fodiétur: * et ascéndent in eam sicùt in agrum incúltum spinæ: et núbibus mandábo ne pluant super eam plúviam.

Vínea enim Dómini Sábbaoth domus est Israël: * et homo Judá, novéllum diléctum:

Sustínui ut fáceret judícium, * fecit autem iniquitâtem; et non justítiam, sed clamórem. ℟. Amen.

Orátio. Dómine, qui Israelíticam víneam pro frúctibus repulísti spinárum; ámplia **220** Ecclésiam tuam inlatióne virtútum: ut macériâ, quâ illi detécti sunt, præceptórum nos ámbias: et turrim regni, torculárque altâris, quod illis imminuis, nobis impértias: ut, imbre núbium in plúviam ruptâ, flammárum débitas vepres non exhibeâmus; sed fruges cœléstes benígnus et in nobis nútrias, et ex nobis accípias. ℟. Amen.

Ad Benedíctus. Antiphona. Emítte lucem tuam Dómine et veritâtem tuam: ℣. Ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. In cymbalis benè sonántibus, in cymbalis jubilatiónum: omnis spíritus laudet Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* XXXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo, in vérticem Phasga contra Jéricho: ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad usquè Dan, et univérsum Néphtalim, terrámque Ephraim et Manásse, et omnem terram usquè ad mare novíssimum, et austrálem partem, et latitúdinem campi Jéricho civitâtis palmárum usquè Segor. Dixítque Dóminus ad eum: Hæc est terra, pro qua jurávi Abraham, Isaac, et Jacob, dicens: Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis, et non transíbis ad illam. Mortuúsque est Móyses servus Dómini, in terra Moab, jubénte Dómino: sepelívit eum in valle terræ Moab contra Phogor: et non cognóvit homo sepúlcrum ejus usquè in præséntem diem. Móyses centum et vigínti annórum erat quando mórtuus est: non caligávit óculus ejus, nec dentes illíus commóti sunt. Fleverúntque illum fílii Israël in campéstribus Moab vigínti diébus: et compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. Jósuè vero fílius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ, quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei fílii Israël, fecerúntque sicùt præcéperat Dóminus Móysi. Et non surréxit prophêta ultrà in Israël sicùt Móyses, quem nosset Dóminus fácie ad fáciem, in ómnibus signis atque porténtis, quæ misit per eum, ut fáceret in Ægypto Pharaóni, et ómnibus servis, universæque terræ illíus, et cunctam manum robústam, mágnaque mirábilia, quæ fecit Móyses coram univérso Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. *fol.* 93.

Capitula. Emítte lucem tuam, et veritátem tuam, Dómine Deus noster, ut splendor divinitâtis tuæ cà-

líginem mentis nostræ enúbilet, et vera humanitâtis assúmptio, humáni géneris sit manifésta redémptio : ut dùm verus Deus, verúsque homo in nobis, atque pro nobis osténderis ; opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste captívos, et enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Mirabília testimónia tua Dómine : *P.* Ideò scrutâta est ánima mea. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminat : et intellléctum dat párvulis. *P.* Ideò. ℣. Glória, etc. *P.* Ideò.

Orátio. Scrutántes, Dómine, testimoniôrum tuôrum mirabília, illuminatiônis tuæ intelléctum declâra : quique apérto ore vitâlem spíritum tráximus ; et pinguédinem sancti Sacrificii saginâti eructâmus : in timôre semper eloquiôrum tuôrum crescâmus ; atque glóriam aspéctûs tui ostensiône pacíficâ videâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Fili, secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo, et cum sapiéntibus, et prudéntibus tracta : Viri justi sint tibi cónvivæ, et in timôre Dómini sit tibi gloriátio tua, et in sensu sit tibi Dei cogitâtus, et omnis narrátio tua in præcéptis Altíssimi. In manu artíficum ópera laudábitur, et príncipes pópuli in sapiéntia sermônis sui, in sensu vero seniôrum verbum. Terríbilis est in civitâte sua homo linguôsus : et temerárius in lingua sua odíbilis. (*Cap.* X.) Judex sápiens vindicâbit populum suum, et principâtus sensáti stábilis erit. Rex insípiens perdet pópulum suum : et civitátes inhabitabúntur per sensum prudéntium. In manu Dei potéstas terræ : et útilem rectórem suscitâbit in tempus super illam. ℟. Amen.

Léctio libri Jósue (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Factum est post mortem Móysi servi Dómini, ut loquerêtur Dóminus ad Jósuë fílium Nun, minístrum Móysi, et díceret ei : Móyses servus meus mórtuus est : surge, et transi Jordânem istum tu, et omnis pópulus tecum, in terram, quam ego dabo fíliis Israël. Omnem locum, quem **221** calcáverit vestígium pedis vestri, vobis tradam, sicut locûtus sum Móysi. A desérto et Líbano usque ad flúvium magnum Euphrâten, omnis terra Hethæórum usque ad mare magnum contra solis occâsum erit términus vester. Nullus vobis póterit resístere cunctis diébus vitæ tuæ : sicùt fui cum Móyse, ero et tecum : non dimíttam, nec derelínquam te. Confortâre, et esto robústus valdè : ut custodias, et fácias omnem legem, quam præcêpit tibi Móyses servus meus : nec declínes ab ea ad déxteram vel ad sinístram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recêdat volûmen legis hujus de ore tuo ; sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut custódias, et fácias ómnia quæ scripta sunt in eo : tunc díriges viam tuam, et intélliges eam. Ecce præcípio tibi, confortâre, et esto robústus. Noli metúere ; quóniam tecum est Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcúmque perréxeris. Præcepítque Jósuë princípibus pópuli, dicens : Transíte per médium castrórum, et imperâte pópulo, ac dícite : Præparâte vobis cibária : quóniam post diem tértium transíbitis Jordânem, et intrábitis ad possidéndam terram, quam Dóminus Deus vester datûrus est vobis. Rubenítis quoque et Gadítis, et dimídiæ tríbui Manásse ait : Mementôte sermônem, quem locûtus est vobis Móyses fámulus Dómini, dicens : Dóminus Deus vester dedit vobis réquiem, et omnem terram. Uxóres vestræ, et fílii, ac juménta manébunt in terra, quam trádidit nobis Móyses trans Jordânem : vos autem transíte B armáti inter fratres vestros, omnes fortes manu, et pugnâte pro eis, donèc det Dóminus réquiem frátribus vestris sicùt et vobis dedit, et possídeant ipsi quoque terram possessiônis vestræ, et habitâbitis in terra, quam dedit vobis Móyses fámulus Dómini trans Jordânem contra solis ortum. Responderúntque ad Jósuë, atque dixérunt : Omnia, quæ præcepísti nobis, fáciêmus : et quocúmque míseris, íbimus. Sicùt obedívimus in cunctis Móysi, ita obediêmus et tibi : tantùm sit Dóminus Deus tecum, sicùt fuit cùm Móyse. Qui contradíxerit tibi, et non obedíerit cunctis sermónibus quos præcéperis ei, moriâtur : tantùm confortâre, et virílitèr age. (*Cap.* II.) Misit ergo Jósuë fílius Nun de Setim duos viros exploratóres in abs- C cóndito : et dixit eis : Ite, et considerâte terram, urbémque Jéricho. Qui pergéntes ingréssi sunt domum mulíeris meretrícis, nomine Rahab, et quievérunt apud eam. Nuntiatúmque est regi Jéricho, et dictum : Ecce viri ingréssi sunt hùc per noctem de fíliis Israël, ut explorárent terram. Misítque rex Jéricho ad Rahab, dicens : Educ viros, qui venérunt ad te, et ingréssi sunt domum tuam : exploratóres quippe sunt, et omnem terram considerâre venérunt. Tollénsque múlier viros, abscóndit, et ait : Fáteor, venérunt ad me, sed nesciêbam unde essent : cùmque porta clauderêtur in ténebris, et illi páritèr exiérunt, néscio quò abiérunt : persequímini citò, et comprehéndite eos. Ipsa autem fecit ascéndere viros in solárium domûs suæ, operuítque eos lini stípulâ, quæ ibi erat. Illi autem qui missi fúerant, secúti sunt D eos per viam quæ ducit ad vadum Jordânis : illísque egréssis statim porta clausa est. Nec dùm obdormiérunt qui latébant, et ecce múlier ascéndit ad eos, et ait : Novi quòd tradíderit Dóminus vobis terram : et irrúerit in nos terror vester, et elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quia siccâvit Dóminus aquas maris Rubri ad vestrum intróitum, quando egréssi estis ex Ægypto : et quæ fecéritis duôbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordânem, Sehon et Og, quos interfecístis. Et hæc audiéntes pertimúimus, et elánguit cor nostrum, nec remánsit in nobis spíritus vitæ ad intróitum vestrum : Dóminus enim Deus vester, ipse est Dóminus in cœlo sursùm, et in terra deórsùm. Nùnc ergo jurâte mihi per

Dóminum, ut quómodò ego feci vobíscum misericórdiam; ita et vos faciátis cum domo patris mei : detísque mihi signum, et salvétis patrem meum et matrem, fratres ac soróres meas, et ómnia quæ meórum sunt, et eruátis ánimas nostras de morte. Qui respondérunt : Anima nostra sit pro vobis ad mortem, si non tamen prodíderis nos : cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus tu te misericórdiam et veritátem. Demísit ergo eos per funem de fenéstra : domus enim ejus hærébat muro. Dixítque ad eos : Ad montána conscéndite, ne fortè occúrrant vobis reverténtes : ibíque latitáte diébus tribus, donèc rédeant, et sic íbitis per viam vestram. Qui dixérunt ad eam : Innóxii érimus à juraménto hoc, quo adjurásti nos : si ingrediéntibus nobis terram, signum fúerit funículus iste coccíneus; et ligáveris eum per feméstram, quâ nos demisísti : et patrem tuum et 222 matrem, fratrésque et omnem cognatiónem tuam congregáveris in domum tuam. Qui óstium domûs tuæ egréssus fúerit, sanguis ipsius erit super caput ejus, et nos érimus aliéni. Cunctórum autem sanguis, qui tecum fúerat in domo, redundábit in caput nostrum, si eos áliquis tetígerit. Quòd si nos pródere volúeris, et sermónem istum proférre in médium, érimus mundi ab hoc juraménto, quo adjurásti nos. Et illa respóndit : Sicùt locúti estis, ità fiat : dimitténsque eos ut pérgerent, appéndit funículum coccíneum in fenéstram. Illi verò ambulántes pervenérunt ad montána, et mansérunt ibi tres dies, donèc reverteréntur qui fuérant persecúti : quæréntes per omnem viam, non reperérunt eos. Quibus urbem ingréssis, revérsi sunt, et descendérunt exploratóres de monte : et Jordâne transmísso, venérunt ad Jósuë filium Nun, narraverúntque ómnia quæ accíderant sibi, atque dixérunt : Trádidit Dóminus in manus nostras omnem terram hanc, et timóre prostráti sunt cuncti habitatóres ejus. (*Cap.* III) Igitur Jósuë de nocte consúrgens præmóvit castra : egredientésque ad Setim venérunt ad Jordânem ipse et omnes fílii Israël, et morátI sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castrórum médium, et clamáre cœpérunt : Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, et sacerdótes stirpis Levíticæ portántes eam : vos quoque consúrgite, sequímini præcedéntes : sitque inter vos, et arcam spátium cubitórum duum mílium : ut procùl vidére possitis, et nosse per quam viam ingrediámini : quia priùs non ambulástis per eam : et cavéte ne appropinquétis ad arcam. Dixítque Jósuë ad pópulum : Sanctificámini : crás enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. *Respóndeat chorus.* Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster, réspice nos : non nos derelínquas, sperántes in te. *Psalmus* XXI.

Orátio. Réspice in nos, Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, et hiláriter nostris te animâlibus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditárix fac eórum A spei succédere; et parilitáte horum, ætérnâ cum eis exultatióne gaudére. *Respóndeat chorus.* Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 2. Speréntes in Dómino misericórdia circúndabit. *Psalmus* XXXI.

Orátio. Remítte Dómine impietátem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exórat; atque intelléctum tribue nobis per operatiónis suffrágium, quod precámur : et instrue nos in hujus vitæ viam, quâ gradiámur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicùt sperávimus in te. *Psalmus* XXXII.

℟. Misericórdia Dómini fecit, ut non deficiat; *P.* Quia non sunt consummátæ miseratiónes ejus. ℣. B Flagellábit nos ab iniquitátibus nostris, et ómnium nostrórum miserébitur. *P.* Quia non. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* ℟.

Preces. Miserére, et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti omnes lácrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus : à te, Deus expóscimus. *P.* Quia. ℣. Oratiónes sacerdótum áccipe, et quæ póstulant affluéntèr tribue : ac tuæ plebi miserére, Dómine. *P.* Quia. ℣. Furórem tuum adduxísti super nos : delícta nostra curvavérunt nos, et absque ulla spe defécimus. *P.* Quia. ℣. Remissiónem peccatórum tribue, et largitátem dona nobis plúviæ : te invocámus : tu adésto, Dómine. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

C *Orátio.* Fiat misericórdia tua Dómine super nos : ut qui singillátim corda hóminum fingis; speciátim ea sanctífices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te metúimus : timóris tui da nobis confértam largitátem.

Pater noster.

Ad Sextum.

Léctio Jeremiæ Prophétæ (*Cap.* XXXIII)

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Clama ad me, et exáudiam te : et annuntiábo tibi grándia, et firma quæ nescis. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël, et ad domos urbis hujus, et ad domos regis Judá, quæ destrúctæ sunt, et ad munitiónes, et ad gládium veniéntium ut dimíceent cum Chaldæis, et impleant eas cadavéribus hóminum, quos percússi in furóre meo et indignatióne mea, abscóndens fáciem meam à civitáte hac, 223 propter malítiam eórum omnem. Ecce ego obdúcam eis cicatrícem et sanitátem, et curábo eos : et revelábo illis deprecatiónem pacis et veritátis. Et convértam conversiónem Judá, et conversiónem Hierúsalem : et ædificábo eos sicut à princípio. Et emundábo illos ab omni iniquitáte sua, in qua peccavérunt mihi : et propítius ero cunctis iniquitátibus eórum, in quibus derelinquérunt, et spre vérunt me. Et erit mihi in nomen, et in gáudium, et in laudem, et in exultatiónem cunctis géntibus terræ, quæ audiérunt ómnia bona, quæ ego factúrus sum eis : et pavébunt, et turbabúntur in univér-is

bonis, et in omni pace, quam fáciam ego eis. Hæc dicit Dóminus : Adhùc audiêtur in loco isto (quem vos dícitis esse desértum, eò quòd non sit homo et juméntum : in civitátibus Judá, et foris Hierúsalem, quæ desolátæ sunt absque hómine, et absque habitatóre, et absque pécore), vox gáudii et vox lætítiæ, vox sponsi et vox sponsæ, vox dicéntium : Confitémini Dómino exercituum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in sæculum misericórdia ejus.

℟. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordárum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi Dómino placens sit ánima nostra ; à quo et virtûtem tolerántiæ, et præmium concupíscit accípere : tua ergo super nos misericórdia, sicùt sperávimus, fiat : tuâque nos grátia consuêta prævéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in unum. *Psalm.* XXXIII.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi ; atque ut in te lætêtur ánima nostra propítius indúltor impérii : et quia juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Filii hóminum in protectióne alárum tuárum sperant, Dómine. *Psalmus* XXXV.

℟. Si ambulavérimus in viis ejus : erit nobis consolâtor Dóminus magnus, et ætérnus. *P.* In die tribulatiônis nostræ. ℣. Benedictus Dóminus, qui magnus est in ætérnum : quóniam in sæcula regnum ipsius est : quia ipse flagéllat, et íterùm miserêtur. *P.* In die. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Miserêre, Dómine, supplicántibus. *P.* Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creâtor ómnium, ad te precem dirigimus. *P.* Tu dona. ℣. Iram tuam rémove, et quæ rogâmus tríbue. *P.* Tu dona. ℣. Concède nobis, Dómine, cópiam indulgéntiæ. *P.* Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam. *P.* Tu dona.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. In protectióne alárum tuárum Dómine filios hóminum sperántes, nequâquàm détegas ; sed tanquam pupíllos, quò possímus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias : nec dírripi nos laceratióne insidiántium sinas ; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permittas : sed dùm nos tégmine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniámus auxílio.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, susúrro et bilínguis maledictus : multos enim turbávit pacem habéntes. Lingua tértia multos commóvit, et dispérsit illos à gente in gentem : civitátes murátas déstruit, et domos magnórum effódit. Virtútes populórum concídit, et gentes fortes dissólvit. Lingua tértia mulieres virátas ejécit, et privâvit illas labóribus suis : qui réspicit illam, non habet réquiem, nec habébit amícum, in quo requiéscat. Flagélli plaga livórem facit : plaga autem linguæ comminuit ossa. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sìc quómodò qui cecidérunt per linguam suam. Sepi aures tuas spinis, et noli audíre linguam nequam, et ori tuo fac rétia et seras. Beâtus qui tectus est à lingua sua nequam, qui in iracúndiam illíus non transívit, et qui non traxit jugum ejus, et in vínculis illíus non est ligâtus. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm esset Josuë in agro urbis Jéricho, levâvit óculos, et vidit virum stantem contra se, evaginâtum tenéntem gládium, perrexítque ad eum, et ait : Noster es, an adversariórum ? Qui respóndit : Nequâquàm : sed sum princeps exércitûs Dómini, et nùnc vénio. Cécidit Jósuë pronus in terram, et adórans ait : Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum ? Solve, **224** inquit, calceaméntum de pédibus tuis : locus enim, in quo stas, terra sancta est. Fecítque Jósuë ut sibi fúerat imperàtum. (*Cap.* VI.) Jéricho autem clausa erat atque munîta, timóre filiórum Israël, et nullus égredi audébat aut ingredi. Dixítque Dóminus ad Jósuë : Ecce dedi in manus tuas Jéricho, et regem ejus, omnésque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semèl per diem : sìc faciétis sex diébus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, et præcédant arcam fœderis : septiésque circuibitis civitâtem, et sacerdótes clangent buccinis. Cùmque insonáverit vox lóngior atque concísior, et in áuribus vestris concrepúerit, clamábit omnis pópulus vociferatióne máximâ, et muri fúnditùs cónruent civitâtis, ingredientúrque sínguli per locum circa quem stéterint. Vocâvit ergo Jósuë filius Nun sacerdótes, et dixit ad eos : Tóllite arcam fœderis : et septem álii sacerdótes tollent jubilæórum búccinas septem, et incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait : Ite, et circúite civitâtem, armáti, præcedéntes arcam Dómini. Cùmque Jósuë verba finísset, et septem sacerdótes septem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omnísque Israël præcéderet armátus exércitus, réliquum vulgus arcam sequebátur, ac búccinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jósuë pópulo : Non clamábitis, nec audiêtur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egrediêtur : donèc vénial dies in quo dicam vobis : Clamáte et vociferámini. Circuívit ergo arca Dómini civitâtem semèl per diem, et revérsa in castra, mansit ibi. Igitur Jósuë de nocte consúrgente, tulérunt sacerdótes arcam Dómini, et septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæis usus est : præcedébant arcam Dómini ambulántes atque clangéntes : et armátus pópulus ibat ante eos,

vulgus autem réliquum sequebâtur aream, et búccinis personâbat. Circuierúntque civitâtem secúndo die semèl, et revérsi sunt in castra. Sìc fecérunt sex diébus. Die autem séptimo, dilúculò consurgéntes, circuiérunt urbem, sicùt dispósitum erat, sépties. Cùmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósuë ad omnem Israël : Vociferámini : trádidit enim Dóminus vobis civitâtem : sitque civitas hæc anáthema : et ómnia quæ in ea sunt, Dómino : sola Rahab méretrix vivat, cum univérsis qui cum ea in domo sunt : abscóndit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavête, ne de his, quæ præcépta sunt, quídpiam contingâtis, et sitis prævaricatiônis rei, et ómnia castra Israël in peccáto sint, atque turbéntur. Quicquid autem auri et argénti fúerit, et vasôrum æneôrum ac ferri, Dómino consecrêtur, repósitum in thesáuris ejus. Igitur omni vociferánte pópulo, et clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitúsque increpuit, muri íllicò corruérunt : et ascéndit unusquísque per locum, qui contra se erat : ceperúntque civitâtem, et interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro usque ad mulíerem, ab infánte usque ad senem. Boves quoque et oves et ásinos in ore gládii occidérunt. Duôbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósuë : Ingredímini domum mulíeris meretrîcis, et prodúcite eam, et omnia quæcúmque illi sunt, sicùt illi juraménto firmástis. Ingressîque júvenes, eduxérunt Rahab, et paréntes ejus, fratres quoque, et omnem supelléctilem ac cognatiônem illius, et extra castra Israël manêre fecérunt. Urbem autem, et ómnia quæ in ea erant, succendérunt ; absque argénto et auro, et vasis æneis, ac ferro, quæ in ærárium Dómini consecravérunt. Rahab verò meretrícem, et domum patris ejus, atque ómnia quæ habêbat, fecit Jósuë vívere, et habitavérunt in médio Israël usque in præséntem diem : eò quòd abscónderit núntios, quos míserat ut explorárent Jéricho. In témpore illo, imprecâtus est Jósuë, dicens : Maledíctus vir coram Dómino, qui suscitáverit et ædificáverit Jéricho. In primogénito suo fundaménta ejus jáciat, et in novíssimo liberôrum ponat portas ejus. Fuit ergo Dóminus cum Jósuë, et nomen ejus in omni terra vulgâtum est.

Antíphona 1. Confitemini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justôrum gáudium, tuum facis esse præcéptum ; quorum tibi laudátio et obséquitur diligéndo, et díligit conlaudándo ; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant : et per psaltérium piis vócibus sacro fragôre persúltant : eôrum nos Dómine vestígiis inhærêre concêde ; et laudem tuam cum eísdem tríbue conclamâre : Et quia rectus est sermo tuus, túaque fidélia ópera ; præsta, ut te corde fidéli credâmus, et misericórdiam tuam impénsiùs cónsequi **225** mereâmur. ℟. Amen.

Per misericordiam

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjutor, et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi, Dómine. *Quære fol.* 223.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Benedîcat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia et in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua : dùm nos et disciplínâ córrigis, et indulgéntiâ foves : dùm percutiéndo sanas, et sanándo corróboras : Dona ígitùr nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributiône dulcédinem.

Pater noster, qui es.

Ad Vésperum in tértia féria.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. *Antíphona.* Omnis terra adôret te, et psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. *Psalmus* LXV.

Hymnus. Christe salvâtor ómnium. *fol.* 97. *Capítula.* Sit festum jejúnium nostrum. *f.* 140. *Lauda.* Mirabília testimónia tua, Dómine, *Et Orátio.* Scrutántes Dómine. *fol.* 220.

TERTIA FERIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Vocem meam. *Psalmus* III. *Orátio.* Ad te, Dómine, própriè. *fol.* 149.

Antíphona 1. Mémores erunt nóminis tui ; et pópuli tui confitebúntur tibi. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Fac nos Dómine dilígere justítiam et odíre iniquitâtem : ac per te speciémque tuam pulchritúdinem curréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : et mortificátâ in nobis incentívâ fornicatiônis libídine, accínge lumbos nostros gládio castitâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus noster refúgium et virtus ; adjûtor in pressúris, quæ invenérunt nos nimìs. *Psalmus* XLV.

Orátio. Deus, refúgium nostrum et virtus, tu in pressúris ómnibus adsíste : ut omne gládium in sua vagína redúctum, et omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidêre ámbiat ; teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen.

Per misericordiam.

Antíphona 3. Exúrge, Dómine, ádjuva nos : et líbera nos propter nomen tuum. *Psalm.* XLIII.

Orátio. Exúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium ; et líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spírituum immundôrum : ut in loco afflictiônis, ubi nos humiliásti, exáltes ítemùm in remuneratiône virtûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Dómine, indúlge peccátis nostris : quia multa est iníquitas nostra. *P.* Parce nobis, Dómine, et líbera ánimas nostras ab omni angústia. ℣. Patres nostri peccavérunt, et non sunt : nos autem ini-

quitâtes eôrum exólvimus. *P.* Parce nobis, Dómine. ℣. Glória et honor Patri. *P.* Parce nobis.

In Láudibus.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitâtem meam. *Psalmus* L.

Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum. *Quære fol.* 150.

Ad Cánticum. Antíphona. Directa facta est via piôrum, et præparâtum est iter sanctôrum.

Cánticum. Ecce cívitas virtus. *fol.* 20.

Orátio. Urbs fortitúdinis nostræ, salvatiônis tuæ muro nos prótege, nosque et intrínsecùs ab hoste defénde; et intrà ex utrâque tua protectióne muníti, in tua pace, atque quiête mereâmur júgiter permanêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In matutínis meditâbor in te, quia fuísti adjûtor meus Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In jubilatióne laudâte Dóminum : omnis spíritus laudet nomen Dómini. *Psalmus* CL.

Léctio libri Jósuë (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Fuit Dóminus cum Jósuë, et nomen ejus in omni terra vulgâtum est. Fílii autem Israël prævaricáti sunt mandâtum, et usurpavérunt de anathémate. Nam Achan filius Charmi, fílii Zabdi, fílii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratúsque est Dóminus contra fílios Israël. Cùmque mítteret Jósuë de Jéricho viros contra Hay, quæ est juxtà Bethâven, ad orientâlem plagam de óppidis Bethel, dixit eis : Ascéndite, et explorâte terram. Qui præcépta compléntes exploravérunt Hay. Et revérsi **226** dixérunt ei : Non ascéndat omnis pópulus, sed duo vel tria míllia virôrum pergant, et déleant civitâtem : quarè omnis pópulus frustra vexêtur contra hostes paucíssimos? Ascendérunt ergo tria míllia pugnatóres. Qui statim terga verténtes, percússi sunt à viris urbis Hay, et corruérunt ex eis trigínta sex hómines : persecutíque eos de porta usque ad Sabbârum, cecidérunt per prona fugiéntes : protinuítque cor pópuli, et ad instar aquæ liquefáctum est. Jósuë vero filius Nun scidit vestiménta sua, et cécidit pronus in terram coram arcam Dómini usque ad vésperum, tam ipse quam omnis Israël : miserúntque púlverem super cápita sua, et dixit Jósuë : Heu Dómine Deus, quid voluísti transdúcere pópulum istum Jordânem flúvium istum, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, et pérderes? útinàm ut cœpimus, mansissêmus trans Jordânem. Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israël hóstibus suis terga verténtem? Audient Chananæi, et omnes habitatóres terræ, ac páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomen nostrum de terra: et quid fácies nómini tuo magno? Dixítque Dóminus ad Jósuë : Surge, cur jaces pronus in terram? Peccávit Israël, et prævaricátus est pactum meum : tulerúntque de anathémate, et furáti sunt atque mentíti, et abscondérunt inter vasa sua. Nec póterit Israël stare ante hostes suos, eósque fúgiet : quia polútus est anathémate : non ero vobíscum, donec conterâtis eum qui hujus scéleris reus est. Sanctificámini in crástinum : hæc enim dicit Dóminus Deus Israël : Anáthema in médio tui Israël : non póteris stare coram hóstibus tuis, donec deleâtur ex te qui hoc contaminâtus est scélere. Accedetísque sínguli manè per tribus vestras : et quamcúmque tribum sors invénerit, accêdet per cognatiónes suas, et cognátio per domos, domúsque per viros. Et quicúmque ille in hoc facínore fúerit deprehénsus, comburâtur igni cum omni substántia sua : quóniam prævaricâtus est pactum Dómini, et fecit nefas in Israël. Surgens ítaquè Jósuë manè, applícuit Israël per tribus suas, et invénta est tribus Juda. Quæ cum juxtà famílias suas esset oblâta, invénta est família Zare. Illam quoque per viros ófferens, réperit Zabdi : cujus domum in síngulos dívidens viros, invênit Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et ait ad Achan : Fili mi, da glóriam Dómino Deo Israël, et confitêre, atque índica mihi quid féceris, ne abscóndas. Respóndit : Verè ego peccávi Dómino Deo Israël, et sìc et sìc feci : vidi enim pállium inter spólia coccíneum valdè bonum, et ducéntos siclos argénti, régulam quoque áuream quinquagínta siclôrum : et concupíscens ábstuli, et abscóndi in terra contra médium tabernáculi mei, argentúmque fossâ humo opérui. Misit ergo Jósuë ministros : qui curréntes ad tabernáculum illíus, reperérunt cuncta abscóndita in eôdem loco. Auferentésque de tentório tulérunt ea ad Jósuë, et ad omnes filios Israël, projecerúntque ante Dóminum. Tollens ítaquè Jósuë Achan filium Zare, argentúmque et pállium, et áuream régulam, filiósque ejus et filias, boves et ásinos, oves, ipsúmque tabernáculum, et cunctam supelléctilem (et omnis Israël cum eo) duxérunt eos ad vallem Achor, ubi dixit Jósuë : Quia turbásti nos, extúrbet te Dóminus in die hac. Lapidavítque eum omnis Israël : et cuncta quæ illíus erant igni combústa sunt. Congregaverúntque super eum acérvum magnum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. Deus, ætérni lúminis. *Quære folio* 98.

Capítula. Dómine, ad quem vígilat de luce ánima nostra ; dona, ut sempèr à ténebris properêmus ad lucem : caligo depéreat mente, et plenitûdo tua in nobis permáneat lucis.

Pater noster.

Lauda. Ab omni via mala. *P.* Próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. *P.* Próhibe. ℣. Glória, et honor Patri.

Orátio. Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine : verbúmque tuum totâ servêmus adtentióne; atque à malo recédere, et tibi nos pérpetim fácias complacêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, corôna dignitâtis senéctus, in viis justítiæ reperiêtur. Mélior est pátiens viro forti : et qui dominâtur ánimo suo, expugnatôre úrbium. Sortes mittúntur in signum, sed à Dómino temperántur. Mélior est **227** buccélla sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur fíliis stultis, et inter fratres hereditâtem dívidet. Sicùt igne probâtur argéntum, et aurum in camino : ita corda probat Dóminus. Malus obêdit linguæ iníquæ, et fallax obtémperat lábiis mendácibus. Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus : et qui lætâtur in ruína altérius, non erit impunítus. Corôna senum fílii fíliôrum : et glória fíliôrum patres eôrum. Non decent stultum verba compósita : nec princípem lábium mentiéntis. Gemma gratíssima, expectátio præstolántis : quocúmque se vérterit prudénter intélligit. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Dixit Dóminus ad Jósuë : Tolle tecum omnem multitúdinem pugnatôrum, et consúrgens ascénde in óppidum Hay : ecce trádidi in manu tua regem ejus, et pópulum, urbémque ac terram. Faciésque urbi Hay, et regi ejus, sicùt fecísti Jéricho, et regi ejus : prædam verò, et ómnia animántia diripiêtis vobis : pone insídias urbis post eam. Surrexítque Jósuë, et omnis exércitus bellatôrum cum eo, ut ascénderent in Hay : et elécta trigínta míllia virôrum fórtium misit nocte, præcepítque eis, dicens : Pónite insídias post civitâtem : nec lóngiùs recedâtis : et éritis omnes paráti : ego autem, et réliqua multitûdo quæ mecum est, accedêmus ex advérso contra urbem. Cùmque exierint contra nos, sicùt ante fécimus, fugiêmus, et terga vertêmus : donèc persequéntes ab urbe lóngiùs protrahántur : putábunt enim fúgere nos sicût priùs. Nobis ergo fugiéntibus, et illis sequéntibus, consurgêtis de insídiis, et vastábitis civitâtem : tradétque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam : sic ómnia faciêtis, ut jussi. Dimisítque eos, et perrexérunt ad insidiârum locum, sederúntque inter Bethel et Hay, ad occidentâlem plagam urbis Hay : Jósuë autem nocte illâ in médio mansit pópuli, surgénsque dilúculò recensívit sócios, et ascéndit cum senióribus in fronte exércitûs, vallâtus auxílio pugnatôrum. Cùmque venissent omnes, et ascendíssent ex advérso civitâtis, stetérunt ad septentrionâlem urbis plagam, inter quam et eos vallis média erat. Quinque míllia autem viros elégerat, et posúerat in insídiis inter Bethâven, et Hay, ex occidentáli parte ejúsdem civitâtis : omnis verò réliquus exércitus ad aquilônem áciem direxérunt, ità ut novíssimi multitúdinis occidentâlem plagam urbis attíngerent. Abiit ergo Jósuë nocte illâ, et stetit in vallis médio. Quod cùm vidísset rex Hay, festinâvit manè, et egréssus est cum omni exércitu ci-

A vitâtis, direxítque áciem contra desértum, ignórantes quòd post tergum latérent insídiæ. Jósuë verò, et omnis Israël recessérunt in loco, simulántes metum, et fugiéntes per viam solitúdinis. At illi vociferántes, et se mútuò cohortántes, persecúti sunt eos. Cùmque recessíssent à civitâte, et nec unus in urbe Hay, et Bethel remansísset, qui non persequerêtur Israël (sicut erúperat apérta óppida relinquéntes), dixit Dóminus ad Jósuë : Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hay, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevásset clypeum ex advérso civitâtis, insídiæ, quæ latébant, surrexérunt conféstim : et pergéntes ad civitâtem, cepérunt, et succendérunt eam. Viri autem civitâtis, qui persequebántur Jósuë, respiciéntes et vidéntes fumum urbis ad cœ'um usB què conscéndere, non potuérunt ultrà hùc illúcque diffúgere : præsértim cùm hi, qui simuláverant fugam, et tendébant ad solitúdinem, contra persequéntes fortíssimè restitíssent. Vidénsque Jósuë et omnis Israël quòd capta esset cívitas, et fumus urbis ascénderet, revérsus percússit viros Hay. Síquidem et illi qui céperant et succénderant civitâtem, egréssi contra suos, médium hóstium ferire cœpérunt. Cùm ergo ex utrâque parte adversárii cæderéntur, ità ut nullus de tánta multitúdine salvarêtur, regem quoque urbis Hay apprehendérunt vivéntem, et obtulérunt Jósuë. Igitur ómnibus interféctis, qui Israël ad desérta fugiéntem fúerant persecúti, in eódem loco gládio corruéntibus, revérsi fílii Israël percussérunt civitâtem. Erant autem qui in eo die concíderant à C viro usque ad mulíerem, duódecim míllia hóminum, omnes urbis Hay. Jósuë verò non retráxit manum, quam in sublíme porréxit, tenens clypeum donèc interficeret omnes habitatóres Hay. Juménta autem, et prædam civitâtis divisérunt sibi fílii Israël, sicùt præcéperat Dóminus Jósuë. Qui succéndit urbem, et fecit eam túmulum sempitérnum : regem quoque ejus suspéndit in patíbulo usque ad vésperam et post solis occâsum. Præcepítque Jósuë, et deposuérunt cadâver ejus de cruce : projecerúntque in ipso introítu civitâtis, congésto **228** super eum magno acérvo lápidum, qui pérmanet usquè in præséntem D diem. Tunc ædificâvit Jósuë altâre Dómino Deo Israël. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simùl in unum dives, et pauper. Auribus percípite, qui habitâtis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Audiant simul te, Dómine, omnes gentes ; et dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : tibique ómnium ad fidem præparêtur auditio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Rectè judicâte fílii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Dómine, qui nos justítiam sequi, et quæ recta sunt præcipis judicâre ; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiâtur in mente : ut puro corde púrior sermo conséntiat : præcédat in

opéribus justítia; nec inveniâtur dolus in lingua. A ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône. *Psalmus* LIX.

℟. Exacerbávimus nomen tuum, Dómine, et iniquitátes coram te fécimus: et nunc flectâmus génua cordis nostri. *P.* Dímitte nobis peccâta nostra. ℣. Fac nobíscum, Dómine, juxtà mansuetúdinem tuam: et secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ. *P.* Dimítte. ℣. Glória, et honor. *Reitertur* ℟.

Preces. Miserêre, et parce, clementíssime Dómine, pépulo tuo. *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellâmur ácriùs, et pro delíctis obcœcâmur dúriùs: defleâmus mala quæ commísimus. *P.* Quia. ℣. Rémove famem, et da imbrem grátiæ: B frugúmque largam præbe abundántiam, atque optâtam peccatôrum véniam. *P.* Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor altíssime: repentinâ morte dùm prostérnimur, non detur pœna; sed vénia peccántibus. *P.* Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora: éffluat in nos charitâtis spíritus, quâ cruâmur vitiôrum lápsibus. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazarêne lux, *fol.* 144.

Orátio. Da nobis Dómine auxílium in tribulatiône, quia vana est salus ab hómine: in te enim faciêmus virtûtem, qui et confórtas fámulos, et ad níhilum redigis inimícos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XI). C

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, et omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem: Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessiône. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, et quia dispérsi eos in terris: ero eis in sanctificatiônem non módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere: Hæc dicit Dóminus Deus: Congregâbo vos de pópulis, et adunâbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabôque vobis humum Israël. Et ingrediéntur illùc, et áuferent omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes ejus de illa. Et dabo eis cor novum, et spíritum rectum tribuam in viscéribus D eórum: et áuferam cor lapídeum de carne eôrum, et dabo eis cor cárneum: ut in præceptis meis ámbulent, et judícia mea custódiant, faciántque ea: et sint mihi in pópulum, et ego sim eis in Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pópuli confitebúntur tibi, in æternum et in sæculum sæculi. *Psalmus* XLIV.

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi: fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum, et sceptrum tuum perornêtur disciplínâ officiôrum; quosque ejus ornaméntis áfficis, separári ab ea nullátenùs patiâris. ℟. Amen

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dóminus virtûtum nobíscum susceptor Deus Jacob. *Psalmus* XLV.

Orátio. Dómine refúgium nostrum et virtus: tu in pressúris ómnibus adsíste; ut omne gládium in sua vagína redúctum, et omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidêre ámbiat, teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvum me fac: et in virtûte tua líbera nos. Deus exáudi oratiônem nostram. *Psalmus* LIII.

℟. Lava à malítia cor tuum, Hierúsalem. *P.* Ut salva fias. Usquequò morabúntur in te cogitatiónes péssimæ? ℣. Excútere de púlvere, consúrge, sede Hierúsalem: solve víncula colli tui, captíva fília Sion. *P.* Ut salva. ℣. Glória, et honor. *Reitertur* ℟.

229 *Preces.* Misércors Dómine, exáudi súpplices. *P.* Et miserêre. ℣. Excélse perpétue, quæ póscimus tríbue. *P.* Et miserêre. ℣. Audîtum piíssimum inclína orántibus. *P.* Et miserêre. ℣. Virtûtis præsídio, Redémptor, defénde nos. *P.* Et miserêre. ℣. Supérna poténtia, peccátis da véniam. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Concêde Dómine, ut tuo nostra salus perficiâtur in nómine; nosque in virtûte tua líbera, quos própriis infirmitátibus præpedítos agnóscis; ut tuum sit omne quod sumus; qui fecísti ex níhilo ut essêmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

Fili, Anima ímpii desíderat malum, non miserébitur próximo suo. Mulctáto pestilénte sápiens erit párvulus: et si sectêtur sapiéntem, sumet sciéntiam. Excógitat justus de domo ímpii, ut détrahat ímpios à malo. Qui obdûrat aurem suam ad clamôrem páuperis, et ipse clamâbit, et non exaudiêtur. Munus abscónditum extínguit iras, et donum in sinum indignatiônem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, et pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui díligit épulas, in egestâte erit: et qui amat vinum, et pínguia, non ditábitur. Pro justo dábitur ímpius: et pro rectis iníquus. Mélius est habitâre in desérto, quàm cum mulíere rixósa et iracúnda. Thesáurus desiderábilis, et óleum in habitáculo justi: imprúdens homo dissipâbit illud. Qui séquitur justítiam et misericórdiam, invéniet vitam, et justítiam et glóriam. ℟. Amen.

Léctio Libri Jósuë (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: cum audíssent qui habitábant in Gábaon, cuncta, quæ fécerat Jósuë Jéricho et Hay, et cállidè cogitántes, tulérunt sibi cibária, saccos véteres ásinis imponéntes, et utres vinários scissos atque consútos, calceaméntaque perantíqua quæ ad indícium vetustâtis pittáciis consûta erant, indúti

vetéribus vestiméntis : panes quoque, quos portá- A bant ob viáticum, duri erant, et in frusta comminúti : perrexerúntque ad Jósuë, qui tùnc morabâtur in castris Gálgalæ, et dixérunt ei, atque omni simùl Israëli : De terra longínqua venímus, pacem vobiscum fácere cupiéntes. Responderúntque fílii Israël, átque dixérunt ad eos : Ne fórsitan in terra, quæ nobis sorte debêtur, habitêtis, et non possímus fœdus inire vobíscum. At illi ad Jósuë, Servi, inquiunt, tui sumus. Quibus Josuë : Quinam, inquit, estis? et undè venístis? Respondérunt : de terra longínqua valdè venérunt servi tui in nómine Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, et cuncta, quæ fecit in Ægypto, et duôbus Amorrhæórum régibus trans Jordânem, Sehon regi Hesebón, et Og regi Basán, B qui erat in Astaróth : dixerúntque nobis senióres, et omnes habitatóres terræ : Tóllite in mánibus cibária ob longíssimam viam, et occúrrite eis, et dícite : Servi vestri sumus, fœdus inite nobíscum. En, panes quando egréssi sumus de dómibus nostris, ut venirêmus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc sicci facti sunt, et vetustâte nímia comminúti : utres vini novos implévimus, nùnc rupti sunt, et solútæ vestes, et calceaménta quibus indúimur, et quæ habêmus in pédibus, ob longitúdinem longiôris viæ trita sunt, et penè consúmpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eôrum, et os Dómini non interrogavérunt. Fecítque Jósuë cum eis pactum, et ínito fœdere polícitus est quod non occideréntur : príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis. Post dies autem tres íniti C fœderis, audiérunt quod in vicíno habitárent, et inter eos futúri essent. Moverúntque castra fílij Israël, et venérunt in civitátes eôrum die tértio, quarum hæc vocábula sunt, Gábaon, et Cáphira, et Beroth, et Cariathiarím. Et non percussérunt eos, eò quòd jurássent eis príncipes multitúdinis in nómine Dómini Dei Israël. Murmurâvit ítaque omne vulgus contra príncipes. Qui respondérunt eis : Jurávimus illis in nómine Dómini Dei Israël, ideíreo non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciêmus eis : Reservéntur quidem ut vivant, ne contra nos ira Dómini concitêtur, si perjuravérimus : sed sic vivant, ut in usus univérsæ multitúdinis ligna cædant, aquásque compórtent. Quibus hæc loquéntibus : vocâvit Gabaónitas Jósuë, et dixit eis : Cur nos decípere fraude voluís- D tis, ut dicerêtis : Procùl valdè habitâmus à vobis, cum in médio nostri sitis? Itaque sub maledictióne éritis, et non deficiet de stirpe vestra ligna cædens, aquásque compórtans in domum Dómini Dei mei. **230** Qui respondérunt : Nuntiâtum est nobis servis tuis, quod promisísset Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, et dispérderet cunctos habitatóres ejus. Timúimus ígitur valdè, et providimus animâbus nostris, vestro terrôre compúlsi, et hoc consílium inívimus. Nunc autem in manu tua sumus : quod tibi bonum et réctum vidêtur, fac nobis. Fecit ergo Jósuë ut díxerat, et liberâvit eos de mánibus filiôrum Israël, ut non occiderêntur. Decrevítque illo die esse eos in ministérium cuncti pópuli, et altâris Dómini, cædéntes ligna, et aquam comportántes, usque in præsens tempus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exáudi nos, Deus salutâris noster, spes ómnium finium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster; ac nos tua virtûte præcínge : dumque fidei optâmus soliditâtem, spei promereâmur quiêtem ; et charitâtis perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua in multitúdine virtûtis tuæ! *Psalmus* LXV.

Orátio. Da nobis, Dómine, ut nos, qui in te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviâmus : sicque non amóveas oratiônem nostram et misericórdiam tuam à nobis; dum ea inspíras pétere, quæ nobis próspicis convenîre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Bene nunciâte de die in diem salutâre Dómini. *Psalmus* XCV.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Requîre fol.* 144.

Orátio. Te Deum psalléndo benedícimus, ac precâmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeâmur offício : quique verum te Dóminum confitêmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiâmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. In converténdo Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætétur Jacob, et exultet Israël. *Psalmus* XIII.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua. *P.* Custodíri nimìs, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíri nimis. ℣. Glória, et honor.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. *fol.* 155.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus.

Et Benedictio. Benedícat. *fol.* 94.

Lauda. Ab omni via mala.

Et Orátio. Ab omni via mala. *fol.* 226.

FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea Dóminus noster.

Et Orátio. Glória nostra, Deus. *fol.* 156.

Antíphona 1. Desiderâmus te Dóminum Deum nostrum ; et timêmus te : quóniam quis Deus símilis tibi áuferens iniquitátes, et mundans peccâta reliquiârum Israël. ℣. Dómine, Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *Psalmus* LXXXVIII.

Orátio. Christe Jesu, Dei Fílius admirábilis, cui nullus inter fílios Dei nec æquâlis extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus ; ut misericórdiam, quam pollícitus es servâre sanctis, dignêris prorogâre convérsis : ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non

áuferas : nec prophanêtur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperêtur últio miseratiône supérnâ : et ipse totum, quod displicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo glorificas : quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exáudi, Deus, oratiônem nostram : ad te omnis caro véniet. Verba iniquórum prævaluérunt super nos : et impietátibus nostris tu propitiáberis. ℣. Beâtus, quem elegísti, et assumpsísti : inhabitábit in tabernáculis tuis. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster; ac nos tuâ virtûte præcínge : dùmque fidei optâmus soliditâtem, spei mereâmur quiêtem; et charitâtis perveniâmus ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Parce páuperi et ínopi : et ánimas páuperum salvas fac, Dómine. *Psalmus* LXXI.

231 *Orátio.* Parce Dómine paupéribus, et ánimas ínopum sana : ut qui víribus nostris non fidimus, et spe à te misericórdiam postulâmus; per spíritûs paupertâtem, supérnæ benedictiônis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Judícium rectum judicâte, pópule meus, dicit Dóminus. *P.* Et misericórdias fácite : víduam et pupíllum per poténtiam nolíte opprímere. Unusquísque malítiam in corde suo advérsus fratrem suum tenêre non debet. ℣. Nolíte secúndùm fáciem judicâre; sed rectum judícium judicâte. *P.* Et misericórdias. ℣. Glória, et honor.

In Láudibus.

Antíphona. Adspárges nos Dómine hyssópo verbi tui, et mundábimur : lavâbis nos, et supra nivem dealbábimur. *Psalmus* LX.

Orátio. Deus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas; qui incérta dúbiis, et occúlta cónsciis consuétâ pietâte transdûcis; ut noxietâte pródità adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ; et velut nive dealbêmur vitæ correctiône : avérte, quæsumus, fáciem tuam à peccátis nostris, et omnes iniquitátes nostras delens, ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiônem : quo tali inhabitatôre gaudéntes, aperiâmus júgiter lábia nostra ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Recordâre, Dómine, quid evénerit nobis : intuêre et réspice obpróbrium nostrum.

Cánticum. Meménto Dómine. *fol.* 206.

Ad Benedictus. Antíphona. Præcéptum Dómini lúcidum, inlúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus pérmanet in sæculum sæculi.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Laudá. Laudâte Deum omnes virtútes ejus : milítiæ Angelórum Dóminum laudâte. *P.* Laudâte.

Lectio libri Jesuë. (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm audísset Adonisedec rex Hierúsalem, quòd scílicèt cepísset Jésuë Hay, et subvertísset eam (sicut fécerat Jéricho, et regi ejus, sic fecit Hay, et regi ejus) et quòd transfugíssent Gabaonítæ ad Israël, et essent fœderáti eórum, timuit valdè. Urbs enim magna erat Gábaon, et una regálium civitâtum, et major óppido Hay, omnésque bellatóres ejus fortíssimi. Misit ergo Adonisedec rex Hierúsalem ad Oham regem Hebron, et ad Pharam regem Jerimóth, ad Jabis quoque regem Lachis, et ad Dabir regem Eglon, dicens : Ascéndite ad me, et ferte præsídium, ut expugnêmus Gábaon, quare transfúgerit ad Jósuë, fílios Israël. Congregáti ígitur ascendérunt quinque reges Amorrhæórum, rex Hierúsalem, rex Hebron, rex Jerimóth, rex Lachis, et rex Eglon, cum exercítibus suis, et castrametáti sunt circa Gábaon, ut oppugnárent eam. Habitatóres autem Gábaon urbis obséssæ misérunt ad Jósuë, qui tunc morabâtur in castris Gálgalæ, et dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servórum tuórum : ascénde citò, et líbera nos : ferque præsídium : convenérunt enim advérsùm nos omnes reges Amorrhæórum, qui hábitant in montánis. Ascendítque Josuë de Gálgalis, et omnis exércitus bellatórum cum eo, fortíssimi. Dixítque Dóminus ad Jósuë : Ne tímeas eos : in manus enim tuas trádidi eos : nullúsque tibi ex eis resístere potest. Inruit ítaque Jósuë super eos repéntè, totâ ascéndens nocte de Gálgalis. Et conturbâvit eos Dóminus à fácie Israël : contrivítque plagâ magnâ in Gábaon, ac persecûtus est per viam ascénsûs Beth horón, et percússit usque ad Azéca, et Macéda. Cùmque fúgerent fílios Israël, et essent in ascénsu Beth horón, Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca : et mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis, quàm quos gládio percussérunt fílii Israël. Tunc locûtus est Jósuë Dómino in die, qua trádidit Amorrhæum in conspéctu filiórum Israël, dixítque coram eis : Sol contra Gábaon ne moveâris, et Luna contra vallem Ilaylon. Steterúntque Sol et Luna, donec ulciscerêtur se gens de inimícis suis. Nonnè scriptum est hoc in libro justórum? Stetit ítaque Sol in médio cœli, et non festinâvit occúmbere spátio unius diéi. Non fuit ante, et pósteà tam longa dies, obediénte Dómino voci hóminis expugnántis pro Israël. Reversúsque est Jósuë cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fugérunt enim quinque reges, et se abscondérunt in spelúnca urbis Macéda. Nuntiâtum est Jósuë, quòd invénti essent quinque reges laténtes in spelúnca Macéda. Qui præcépit sóciis, et ait : Vólvite saxa ingéntia ad os **232** spelúncæ, et pónite viros indústrios, qui clausos custódiant : vos autem nolíte stare, sed persequímini hostes, et extrémos quosque fugiéntium cædite : nec dimittâtis eos úrbium suárum intrâre præsídia, quos trádidit Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagâ magnâ, et usquè ad interneciónem penè con-

súmptis, hi qui Israël fúgere potuérunt, ingréssi A sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jósuë in Macéda, ubi tunc erant castra, sani, et íntegro número : nullúsque contra fílios Israël mutíre ausus est. Præcepítque Jósuë, dicens : Aperíte os spelúncæ, et prodúcite ad me quinque reges, qui in ea látitant. Fecérunt minístri, ut sibi fúerat imperátum, et eduxérunt ad eum quinque reges de spelúnca, regem Hierúsalem, regem Hebron, regem Hierimóth, regem Lachis, regem Eglon. Cùmque edúcti fuíssent ad eum, vocávit omnes viros Israel, et ait ad príncipes exércitûs, qui secum erant : Ite, et pónite pedes super colla regum istórum. Qui cum perrexíssent, et subjectórum pédibus colla calcárent, rursúm ait ad eos : Nolíte timére, nec paveátis, confortámini, et estóte robústi : B sic enim fáciet Dóminus cunctis hóstibus vestris, advérsus quos dimicátis. Percussítque Josué, et interfécit eos, suspéndit super quinque stípites : fuerúntque atque suspénsi usque ad vésperum. Cùmque occúmberet Sol, præcépit sóciis, ut depónerent eos de patíbulis. Qui depósitos projecérunt in spelúncam, in qua latúerant, et posuérunt super eos saxa ingéntia, quæ pérmanent usque in præsens. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. *fol.* 101.

Capítula. Lex tua inreprehensíbilis convértat ánimas nostras, et testimónium tuum fidéle præstet párvulis sapiéntiam : te quoque justítiâ corda nostra lætificent; non contrístent : tuúmque præcéptum C óculos méntium nostrârum inlúminet.

Pater noster.

Lauda. Fundásti terram, et pérmanet; et ordinatióne tuâ persevérat : ℣. Quóniam ómnia sérviunt tibi. ℟. Nisi quòd lex tua meditátio mea est : tunc fórsitán periíssem in humilitâte mea. ℣. Quóniam ómnia. ℟. Glória, et honor Patri.

Orátio. In ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo : ut inhabitatóris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes (Cap. último).

℟. Deo grátias.

Fili, cùm esset sápiens Ecclesiástes, dócuit pópulum, et narrávit quæ fécerat : et investígans compósuit parábolas multas, quæ sunt verba utília, et sanctos scripsit sermónes rectíssimos, ac veritâte plenos. Verba sapiéntium ut stímuli, et quasi clavi in altum fixi, quæ per magistrórum consílium data sunt à pastóre uno. His ámplius fili mi ne requíras. Faciéndi plures libros nullus est finis : frequénsque meditátio, carnis afflíctio est. Hoc est enim omnis homo : et cuncta, quæ fiunt, addúcit Deus in judícium pro omni reátu, sive bonum, sive malum sit. Finem loquéndi omnes audiámus. Deum time, et mandáta ejus obsérva. ℟. Amen.

Léctio libri Jósue (Cap. XXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Congregávit Jósuë omnes tribus Israël in Sichem, et vocávit majóres natu, ac príncipes, júdices, et magistrátus : stetérunt in conspéctu Dómini : et ad pópulum sic locútus est : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Trans flúvium habitavérunt patres vestri ab inítio, Thare pater Abraham, et Nachor : serviérunt díis aliénis. Tulit ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámiæ finibus : et addúxit eum in terram Chánaan : multiplicavítque semen ejus, et dedit ei Isaac : illíque rursùm dedit montem Seïr ad possidéndum : Jacob vero, et fílii ejus descendérunt in Ægyptum. Misítque Móysen et Aaron, et percússit Ægyptum multis signis et porténtis. Eduxítque patres vestros ex Ægypto, et venístis ad mare : persecutíque sunt Ægyptii patres vestros cum cúrribus et equitátu, usquè ad mare Rubrum. Clamavérunt autem ad Dóminum fílii Israël : qui pósuit ténebras inter vos, et Ægyptios, et addúxit super eos mare, et opéruit illos. Vidérunt óculi nostri cuncta quæ in Ægypto fecit, et habitástis in solitúdine multo témpore : et introdúxit in Amorrhæum, qui habitábat trans Jordânem. Cùmque pugnárent contra vos, trádidit eos in manus vestras, et possidétis terram, atque interfecístis illos. Surréxit autem Balac fílius Sephor rex Moab, et pugnávit **233** contra fílios Israël. Misítque et vocávit Baláam fílium Beor, ut maledíceret vobis : et ego nólui audíre eum, sed è contrário per illum benedíxi vobis, et liberávi vos de manu ejus. Transístis Jordânem, et venístis ad Jéricho. Pugnaverúntque contra vos viri civitátis ejus Amorrhæus, et Pherezæus, et Chananæus, et Hethæus, et Gergesæus, et Hevæus, et Jebusæus : et trádidi illos in manus vestras. Misítque ante vos crabrónes : et ejéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæórum, non gládio et arcu tuo. Dedítque vobis terram, in qua non laborástis, et urbes quas non ædificástis, ut habitarétis in eis : víneas et olivéta, quæ non plantástis. Nùnc ergo timéte Dóminum, et servíte ei perfécto corde atque veríssimo : et auférte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia et in Ægypto, ac servíte Dómino. Sin autem malum vobis vidétur ut non serviátis ei, D óptio vobis datur : elígite hodiè quod placet, cui servíre potíssimùm debeátis, utrùm díis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an díis Amorrhæórum, in quorum terra habitátis : ego autem et domus mea serviémus Dómino. Responderúntque pópuli, et dixérunt : Absit à nobis ut relinquámus Dóminum, et serviámus díis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos, et patres nostros, de terra Ægypti, de domo servitútis : fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus. Et ejécit univérsas gentes, Amorrhæum habitatórem terræ, quam nos intrávimus. Serviémus ígitur Dómino, quia est ipse Dóminus

Deus noster. Dixítque Jósuë ad pópulum : Non poteritis servíre Dómino : Dóminus enim sanctus, et fortis et æmulâtor est, nec ignóscet sceléribus nostris atque peccátis. Si dimiséritis pro diis aliénis, convértet se, et afflîget vos, atque subvértet postquàm vobis præstíterit dona. Dixítque pópulus : Nequâquam ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviêmus. Et Jósuë ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi vobis elegéritis Dóminum ut serviâtis ei. Respondérúntque : Testes. Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestrûm, et inclinâte corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixítque pópulus ad Jósuë : Dómino Deo serviêmus obediéntes præcéptis ejus. Percússit ígitùr Jósuë in die illo fœdus, et pósuit pópulo præcépta atque iudícia in Sichem. Scripsítque ómnia verba hæc in volúmine legis Dei : et tulit lápidem grandem, posuítque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini : et dixit ad omnem pópulum : En lapis iste erit vobis in testimónium, quòd audiéritis ómnia verba Dómini, quæ locûtus est vobis : ne forte pósteà negâre velîtis, et mentíri Dómino Deo vestro. Dimisítque pópulum, síngulos in possessiónes suas. Et post hæc mórtuus est Jósuë fílius Nun servus Dómini, centum et decem annórum : Sepelierúntque eum in finibus possessiônis suæ in Thamaíath, quæ sita est in monte Ephraïm, ad septentrionâlem partem montis Gaas. Servivítque Israël Dómino cunctis diébus Josuë. ℟. Amen.

Antíphona 1. State super vias, et vidéte, et interrogâte itínera Dómini ætérna, et vidéte quæ sit via bona, et ambulâte in ea : et inveniétis sanctificatiônem animâbus vestris. ℣. Audîte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *Psalmus* XLVIII.

Orátio. Áudiant simul te Dómine omnes gentes; et dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibíque ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promittitur grátiæ plenitûdo, ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nobis adhærére Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalmus* LXXII.

Orátio. Nobis adhærêre tibi Dómino, bonum est : sed tu desidérium boni sìc in nobis accúmula ; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nullâ fídei titubatiône vacillet : sed charitâtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Meménto congregatiônis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. *Psalmus* LXXIII.

℟. Miserâtor, et misércors Dóminus. *P.* Pátiens, et multûm miséricors, et oblivíscens peccâta hóminum : non posuísti pœniténtiam eléctis tuis. ℣. Ecce séquimur in toto corde nostro : et timêmus te, et quærimus fáciem tuam, ne confúndas nos. *P.* Pátiens, et multùm. ℣. Glória, et honor. *Reitetétur* ℟.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. *P.* Tu Christe, miserére : peccávimus. ℣. Patris déxtera, virtus, sapiéntia, placâtus da véniam. *P.* Tu Christe, miserêre. ℣. Gémitus **234** ómnium atténde, Dómine : quæ pétimus tribue. *P.* Tu Christe, miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos inìquè égimus, nos ímpiè géssimus. *P.* Tu Christe, miserére. ℣. Vitam, et véniam dona propítius : et parce pœniténtibus. *P.* Tu Christe, miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Require fol.* CXLIV.

Orátio. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio : tu Dómine, qui non oblivíscâris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo : atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ, réspice : et promíssâ nos júgiter libertâte compléctere.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Danîelis Prophétæ (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum, et laudábile, et gloriósum nomen tuum in sæcula : quia justus es in ómnibus quæ fecísti nobis, et univérsa ópera tua vera, et viæ tuæ rectæ, et ómnia judícia tua vera. Judícia enim vera fecísti juxta ómnia quæ induxísti super nos, et super civitâtem sanctam patrum notrórum Hierúsalem : quia in veritâte, et judício induxísti ómnia hæc propter peccâta nostra. Peccávimus enim, et iniquè égimus recedéntes à te : et delíquimus in ómnibus : et præcépta tua non audívimus, nec fécimus, sicut præcéperas nobis ut bene nobis esset : ómnia ergo, quæ induxísti super nos, et univérsa, quæ fecísti nobis, in vero judício fecísti : et tradidísti nos in manu inimicórum iniquórum, et pessimórum, prævaricatorúmque, et regi injústo, et péssimo ultra omnem terram. Et nùnc non póssumus aperîre os : confúsio et obpróbrium facti sumus servis tuis, et his qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum propter nomen tuum, et ne dissipes testaméntum tuum : neque áuferas misericórdiam tuam a nobis, propter Abraham diléctum tuum, et Isaac servum tuum, et Israël sanctum tuum : quibus locûtus es póllicens quod multiplicáres semen eórum sicut stellas cœli, et sicut arênam quæ est in líttore maris : quia Dómine imminúti sumus plusquam omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódie propter peccâta nostra. Et non est in hoc témpore princeps, neque prophéta, et dux, neque holocáustum, neque sacrificium, neque oblátio, neque incénsum, neque locus primitiárum coram te, ut possímus invenîre misericórdiam : sed in ánima contríta, et spíritu humilitâtis suscipiámur. Sicut in holocáusto arietum, et taurórum, et sicut in míllibus agnórum pínguium : sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, et pérfice subsequéntes te. quoniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde, et timêmus te, et quærimus fáciem tuam. Ne confúndas nos. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitébimur tibi Deus : confitébi-

mur tibi et invocábimus nomen tuum, Dómine. *Psalmus* LXXIV.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine placábilis intúere: et quos contrítos efficit timor pœnæ: et amor indulgéntiæ lætificet, et plenitúdo remissiónis indéptæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 2. Salvos fac Dómine, quiétos terræ. *Psalmus* LXXV.

Orátio. Tibi Dómino Patri cogitátio confitétur Unigéniti tui: dum quod Adam per supérbiam pérdidit: hujus ad te humánitas humilitâte redúcit obediéntiæ: Ergo nostra stude péctora exercêre; quo exercítio festa tibi hæc celebrêmus solémnia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabília solus. *Psalmus* LXXVI.

℟. Propítius esto iniquitátibus nostris, Dómine, et sana omnes languóres nostros: *P.* Et rédime de intéritu ánimas nostras. ℣. Non secúndum peccâta nostra fácias nobis: neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis. *P.* Et rédime. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Verus Deus misércors. *P.* Supplicánti pópulo, Christe, miserêre. ℣. Te, Pater, quæsumus, flétibus invocâmus, adsiste orâmus. *P.* Supplicanti. ℣. Exáudi, Dómine, placâre: inténde clemens, et pius indúlge. *P.* Supplicánti. ℣. Cunctórum córdibus largíre stúdia pacis, et parce placâtus. *P.* Supplicánti. ℣. Fertilitâtem plúviæ, ac vitam dona, et véniam largam, *P.* Supplicánti.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* CXLIV.

235 *Orátio.* Precâmur Dómine, ut tua nos non repéllas à propitiatióne; sed obtinéndæ misericórdiæ tempus appône; ut déxtera, quæ fuit vindex in ultióne facinorum; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, et meridie te laudâmus, Dómine. Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Quàm bonus Deus Israël eis qui recto corde! *Psalmus* LXXII.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? *P.* Totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: et custódiam sermónes tuos. *P.* Totâ. ℣. Glória, et honor. *P.* Totâ.

Hymnus. Adésto nostris précibus. *fol.* 160.

Capítula. Sit festum jejúnium. *fol.* 149.

Lauda. Fundásti terram. *Et Orátio.* In ætérnum, Dómine. *Require fol.* 232.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Orátio. Exúrge Dómine Deus noster in auxílium humílium, et in extermínium persequéntium: cónA tere adversários nostros, qui nos à tuo præcépto, dolósis promissiónibus, et apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim proficient eórum insídiæ, si tuo muniâmur semper adjutório grátiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Inclinâte aurem vestram in verba oris mei. Pópule meus adténde legem meam. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Ponéntes spem nostram in te Dómine, non oblivíscimur óperum tuórum; cum per justítiam atque cleméntiam mirábilis in Sanctis, et terríbilis osténderis in ímpiis; qui opportúna remédia justis, ac débita supplícia recompénsas iníquis: quæsumus ítaquè piíssime Deus; ut quos à tetris
B hóstibus éruis, præceptórum luce clarífices; tentatiónum fluctus movens, iter salutíferum pandas: Christi tui córpore tanquam cœlésti pane in hujus sæculi desérto reficias. ℟. Amen.

Antíphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Deus, qui panem cœli filiis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe pascis; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros allevásti in erémo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Dóminus adjútor noster: et Deus excélsus, liberátor noster est. *Psalmus* LXXVII.

Orátio. Excélse Dómine esto adjútor noster: ut
C de abundántia tuæ virtútis repleâmur solátio fortitúdinis; et ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditêmur munéribus libertâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Propter peccáta nostra venérunt super nos ómnia mala: peccávimus tibi, Dómine. *P.* Recedéntibus á te ne áuferas misericórdiam tuam à nobis. ℣. Justus es, Dómine Deus noster, in ómnibus opéribus tuis; et non audívimus vocem tuam: peccávimus enim, iniquitátes fécimus. *P.* Recedéntibus à te. ℣. Glória, et honor. *P.* Recedéntibus.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam, Deus, à peccátis nostris: et omnes iniquitátes nostras dele. *Psa*D *mus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; et omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptátum; nostræque confessióni cleméntèr tuum appône auditum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis qui propítius réspicis in advérsis: et qui desperátis cor pœnitens tríbuis; à confessiónibus nullátenùs avertâris: Ergo qui à cordis contríti placâris sacrifíciis, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis; et promeréri indulgéntiam, quam promíttis grátiæ tuæ. Sed quia Publicânus à longè stans, et percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est; simílitèr et nos peccatóres exáudi: ut sicut illi mérito petitiônis suæ fructum donásti; ita et nobis supplicántibus indigni-

servis tuis véniam dignêris impéndi de peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Levêmus corda nostra cum mánibus ad Dóminum in cœlis.

Cánticum. Quid murmurâvit homo. *fol.* CL.

236 *Matutinárium.*

Ad Benedictus. Antíphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. *P.* Réspice in servos tuos, et in ópera tua: et dírige filios eôrum.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. *P.* Laudâte Dóminum.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Fecérunt fílii Israël malum in conspéctu Dómini: qui trádidit eos in manu Mádian septem annis, et oppréssi sunt valdè ab eis. Feceruntque sibi antra et spelúncas in móntibus, et munitíssima ad repugnándum loca. Cùmque sevísset Israël, ascendêbat in Mádian, et Amalec, et cæteris orientálium natiônum: et apud eos figéntes tentória, sicut erant in herbis cuncta vastábant usque ad intróitum Gazæ: nihílque omnino ad vitam pértinens relinquébant in Israël, non oves, non boves, non ásinas. Ipsi enim et univérsi greges eôrum veniébant cum tabernáculis, et instar locustârum univérsa complébant, innúmera multitûdo hóminum, et camelôrum, quidquid tetígerant devastántes. Humiliatúsque est Israël valdè in conspéctu Mádian. Et clamâvit ad Dóminum póstulans auxílium contra Madianítas. Qui misit ad eos virum prophêtam, et locûtus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego vos feci conscéndere de Ægypto, et edúxi de domo servitûtis, et liberâvi de manu Ægyptiôrum, et ómnium inimicôrum, qui affligébant vos: ejecíque eos ad intróitum vestrum, et trádidi vobis terram eôrum. Et dixi: Ego Dóminus Deus vester, ne timeâtis terram Amorrhæôrum, in quorum terra habitâtis. Et noluístis audíre vocem meam. Venit autem Angelus Dómini, sedit sub quercu, quæ erat in Ephraï, et pertinêbat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon fílius ejus excúteret atque purgâret frumênta in torculári, ut fúgeret Mádian appáruit ei Angelus, et ait: Dóminus tecum, virôrum fortíssime. Dixítque ei Gédeon: Obsecro, Dómine, si nobíscum est Dóminus, cur adprehendérunt nos hæc ómnia? ubi sunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem dereliquit nos, et trádidit in mánibus Mádian. Respexítque ad eum Dóminus, et ait: Vade in hac fortitúdine tua, et liberâbis Israël de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respóndens ait: Obsecro, Dómine, in quo liberâbo Israël? ecce família mea infirma est in Manásse, et ego mínimus in domo patris mei. Dixítque ad eum Dóminus: Ego ero tecum: et percúties Mádian quasi unum virum. Et ille: Si invéni, inquit, grátiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui loquâris ad me. Ne recédas hinc, donêc revértar ad te, portans sacrificium, et ófferens tibi. Qui respóndit: Ego præstolâbor advéntum tuum. Ingréssus est ítaque Gédeon et coxit hædum, et de farínæ módio ázymos panes: carnésque ponens in canístro, et jus cárnium mittens in ollam, tulit ómnia sub quercum, et óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini: Tolle panes ázymos et carnes, et pone super petram illam, et jus désuper funde. Cùmque fecísset ità, exténdit Angelus Dómini summitâtem virgæ, quam tenêbat in manu, et tétigit carnes et ázymos panes: ascendítque ignis de petra, et consúmpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis ejus. Vidénsque Gédeon quòd esset Angelus Dómini, ait: Heu Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixítque ei Dóminus: Pax tecum: ne tímeas, non moriêris. Ædificâvit ergo ibi Gédeon altâre Dómino, vocavítque illud, Dómini pax, usque in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. In Matutínis súrgimus. *fol.* 103.

Capítula. Sit splendor tuus. *fol.* 211.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est.

Orátio. Da nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam; ut eam júgiter meditêmur in corde, et accépto tibi perficiâmur in ópere: ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, magna sunt judícia Dómini, et inenarrabília ópera ejus: et propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt. Dùm enim persuâsum habent iníqui posse dominári natióni sanctæ: vínculis tenebrârum et longæ noctis compediti, inclúsi sub tectis, fugitívi perpétuæ providéntiæ jacuérunt. Et dùm putant se latêre in obscúris peccátis, tenebróso obliviônis velaménto dispérsi sunt, pavéntes **237** horréndè, et cum admiratiône nímia perturbáti. Neque enim quæ continêbat illos spelúnca, sine timôre custodiêbat eos: cùm sónitus descéndens perturbâbat illos, et persónæ tristes apparéntes pavôrem illis præstábant. Et ignis quidèm nullum póterat illis lumen præbêre, nec síderum límpidæ flammæ inluminâre póterant illam noctem horréndam. Apparêbat autem illis subitáneus ignis, timôre plenus: et timôre percúlsi illíus, quæ non videbâtur, faciéi, æstimábant deteriôra esse quæ videbántur: et mágicæ artis appósiti erant derîsus, et sapiéntiæ glóriæ corréptio cum contumélia. Solis autem illis superpósita erat gravis nox, imâgo tenebrârum, quæ superventûra illis erat. Ipsi ergo sibi erant gravióres ténebræ; sanctis autem tuis magna erat lux. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Omnis Mádian, et Amalec, et orientáles pópuli congregáti sunt simùl : et transeúntes Jordânem, castrametáti sunt in vallem Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinâ convocâvit domum Abiezér, ut sequerêtur eum. Misítque núntios in univérsum Manássen, qui et ipse secûtus est eum : et álios núntios in Aser, et Zábulon, et Néphtalim, qui occurrérunt ei. Dixítque Gédeon ad Dóminum : Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locûtus es, ponam hoc vellus lanæ in área : si ros in solo véllere fúerit, et in omni terra síccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locûtus es, liberâbis Israël. Factúmque est ita. Et de nocte consúrgens, exprésso véllere, concham complêvit rore. Dixítque revérsus ad Dóminum : Ne irascâtur furor tuus contra me si adhùc semel tentávero, signum quæreus in véllere. Oro ut solum vellus siccum sit, et omnis terra rore madens. Fecítque Dóminus nocte illâ ut postuláverat : et fuit síccitas in solo véllere, et ros in omni terra. (*Cap.* VII.) Igitur Jeróbaal qui et Gédeon, de nocte consúrgens, et omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocâtur Harad : erant autem castra Mádian in valle ad septentrionâlem plagam collis excélsi. Dixítque Dóminus ad Gédeon : Multus tecum est pópulus, nec tradêtur Mádian in manus ejus : ne gloriètur Israël contra me, et dicat : Meis víribus liberâtus sum. Lóquere ad pópulum, et cunctis audiéntibus prædica : qui formidolôsus est et timidus, revertâtur. Recessérúntque de monte Gálaad, et revérsi sunt ex pópulo C viginti míllia virôrum, et tantùm decem míllia remansérunt. Dixítque Dóminus ad Gédeon : Adhùc pópulus multus est, duc eos ad aquas, et ibi probâbo illos : et de quibus díxero tibi ut tecum vadant, ipsi pergant : quem reprobávero, revertâtur. Cùmque descendísset pópulus ad aquas, díxit Dóminus ad Gédeon : Qui linguâ lambuérint aquas, sicut solent canes lámbere, separâbis eos seórsùm : qui autem curvátis genibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit ítaque número eôrum, qui manu ad os projiciéntes aquas lambuérunt, trecénti viri : omnis autem réliqua multitùdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon : In trecéntis viris, qui lambuérunt aquas, liberâbo vos, et tradam in manu tua Mádian : omnis autem réliqua multitûdo revertâtur in locum suum. D Sumptis ítaquè pro número cibáriis et tubis, omnem réliquam multitúdinem abíre præcêpit ad tabernácula sua : et ipse cum trecéntis viris se certámini dedit. Castra autem Mádian erant subter in valle. Eâdem nocte dixit Dóminus ad eum : Surge, et descénde in castra : quia trádidi eos in manu tua : sin autem solus ire formídas, descéndat tecum Phara puer tuus. Et cum audíeris quid loquántur, tunc confortabúntur manus tuæ, et secúrior ad hóstium castra descéndes. Descéndit ergo ipse, et Phara puer ejus in partem castrôrum, ubi erant armatôrum vigíliæ. Mádian autem et Amalec, et omnes oriéntales pópuli, fusi jacébant in valle, ut locustârum densitûdo : caméli quoque innumerábiles erant, sicut arêna, quæ jacet in líttore maris. Cùmque venísset Gédeon, narrâbat áliquis sómnium próximo suo : et in hunc modum referêbat quod víderat : Vidi sómnium, et videbâtur mihi quasi subcenirícius panis ex hórdeo volvi, et in Mádian castra descéndere : cùmque pervenísset ad tabernáculum, percússit illud, atque subvértit, et terræ fúnditùs coæquâvit. Respóndit is, cui loquebâtur : Non est hoc áliud, nisi gládius Gedeônis filii Joas viri Israelítæ : trádidit enim Dóminus in manus ejus Mádian, et ómnia castra ejus. Cùmque audísset Gédeon sómnium, et interpretatiônem ejus, adorâvit : et revérsus est ad castra Israël, et ait : Súrgite, trádidit enim Dóminus in manus nostras castra Mádian. Divisítque trecéntos viros in tres partes, et dedit tubas in mánibus eôrum, B lagenásque vácuas **238** ac lámpades in médio lagenârum. Et dixit ad eos : Quod me fácere vidéritis, hoc fácite : ingrédiar partem castrôrum, et quod fécero secúmini. Quandò personúerit tuba in manu mea, vos quoque per gyrum castrôrum in circúitu clángite et conclamâte, Dómino et Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, et trecénti viri qui erant cum eo, in partem castrôrum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, et custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis conclamâre, complódere et inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrôrum in tribus personárent locis, et hydrias confregíssent, tenuérunt sinístrâ lámpades, et déxterâ sonántes tubas clamaverúntque : Gládius Dómini et Gedeônis : stantes síinguli in loco suo per circúitum castrôrum hostílium. Omnia ítaque castra turbâta sunt, et vociferántes, ululantésque fugérunt : et nihilóminus insistébant trecénti viri búccinis personántes. Immísit Dóminus gládium in ómnibus castris, et mútuâ se cæde truncavérunt, fugiéntes usque in Bethséca, et crepídinem Abelmehúla in Tebbath. Conclamántes autem viri Israël de Néphtali, et Aser, et omni Manásse, persequebántur Mádian. Misítque núntios in omnem montem Ephraïm, dicens : Descéndite in occúrsum Mádian, et occupâte aquas usque in Béthbera atque Jordânem. Clamavítque omnis Ephraïm, et præoccupâvit aquas atque Jordânem usque in Béthbera. Apprehensósque duos viros Mádian, Oreb et Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb vero in torculári Zeb. Et persecúti sunt Mádian, cápita Oreb et Zeb portántes ad Gédeon trans fluénta Jordânis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Citò anticipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed inter reâtum, vexationésque jactátos urget vel consciéntia facinorum, vel últio peccatórum : líbera nos propter glóriam nóminis tui; et propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut cum utrámque rem propter te féceris, et sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris; glória tibi detur ex liberatiône, et propitiátio nobis tuo accédat ex nómine. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exultáte Deo adjutóri nostro : jubiláte Deo Jacob. *Psalmus* LXXX.

Orátio. Exultêmus tibi Dómine, quem adjutórem nostrum cognóscimus, et fatêmur : propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatiône réddimus tympanum : te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatiône mirabílium jocundâmur : Concêde ítaque nobis Dómine, ut qui tua recólimus beneficia, tua percipiâmus et præmia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Surge Deus, júdica terram : quóniam tu dominâris in ómnibus géntibus. *Psalmus* LXXXI.

℟. Numquìd in ætérnum repéllet Deus, aut non appônat, ut benefáciat adhùc ; aut in finem misericórdiam suam abscídet? *P.* A progénie in progéniem. ℣. Aut numquid obliviscêtur miseréri Deus? ℣. Convérte nos Deus salutâris noster : et ne in ætérnum irascâris nobis, neque exténdas iram. *P.* A progénie. ℣. Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Réspice placábilis Dómine salvâtor omnípotens. *P.* Miserêre, et exáudi nos. ℣. Exténsis ad te mánibus, Pater summe, confúgimus : convértere ad nos pium intúitum. *P.* Miserêre. ℣. Effunde super fáciem terræ largíssimam plúviam, et præsta cunctis, quæ póstulant. *P.* Miserêre. ℣. Meménto nostri Dómine miserâtor, et pátiens : qui ante sæcula vivis perénnis Rex. *P.* Miserêre. ℣. Peccâta pœniténtibus tu ignósce, et débita dimítte : jam nostra indúlge crímina. *P.* Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Exúrge Dómine, qui júdicas terram : et qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiâris nos in ténebris remanêre; sed fac nos lumen tuæ veritâtis aspícere : ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, ædificêmus ; sed supra petram, cujus tu es firmitas conlocêmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Justus Dóminus Deus noster in ómnibus opéribus suis, quæ fecit : non enim audívimus vocem ejus. Et nunc Dómine Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægypti in manu Moysi, et fecísti tibi nomen secúndùm diem hanc : peccávimus, iniquitátes **239** fécimus, Dómine in omnem justítiam tuam : avertâtur óbsecro ira tua, et furor tuus à civitâte tua, Hierúsalem, et à monte sancto tuo. Propter peccâta enim nostra, et iniquitátes patrum nostrôrum, Hierúsalem et pópulus tuus in obpróbrium sunt ómnibus per circúitum nostrum. Nunc autem Dóminus Deus noster exáudi oratiônem servi tui, et preces ejus : et osténde fáciem tuam super sanctuárium tuum, quod desértum est propter temetípsum. Inclína Deus meus aurem tuam, et exáudi : áperi óculos tuos, et vide desolatiônem nostram, et civitátem, super quam invocátum est nomen sanctum tuum : neque enim in A justificatiónibus nostris prosternimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Exáudi Dómine, placâre Dómine : atténde Dómine, et fac : ne morêris propter temetípsum Deus meus : quia nomen tuum invocâtum est super civitátem, et super pópulum tuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus quis símilis tibi ? ne táceas, neque síleas. Deus. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Exúrge, ne táceas, neque compescâris Deus ; sed quia odiéntes te, extulérunt caput ; imple fácies eôrum ignomíniâ ; ut nomen tuum cognitâ confusiône perquírant ; et pópulum tuum salva, ut testimónium tuæ virtûtis intélligant : esto propítius super hereditâtem tuam ; qui solus es Altíssimus super omnem terram. *P.* Amen.

B Per misericórdiam.

Antíphona 2. Cognóscant gentes, quóniam nomen tibi Dóminus : tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Cognóscant gentes Christe, quod nomen tibi sit Dóminus ; pro quibus es patíbulo crucis adpénsus : quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restituat conditóri : ut fide convertâtur conscién-tia ; et spe lætétur in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quia tu Domine suâvis ac mitis es et multùm misércors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

℟. Non secúndum peccâta nostra fácias nobis, Deus : neque secúndùm iniquitátes nostras reddas nobis. *P.* Meménto, Dómine, quòd terra sumus. *P.* C Sicut miserétur pater fíliis, ita miserêre nobis : quia tu scis figméntum nostrum. *P.* Meménto. *P.* Glória, etc. *Reiterêtur* ℟.

Preces. Christe Redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium. *P.* Et miserêre. *P.* Atténde, Deus, Ecclésiam tuam : et cunctis dona indulgéntiam, pro quibus pietâtem postulâmus. *P.* Et miserêre. *P.* Meménto nostrî, quia pulvis sumus : íterùm in terram redígimur ; tu nos refórma in méliùs. *P.* Et miserêre. ℣. Ignósce vivis, ignósce defúnctis, captívis restáura pátriam, et cunctis dona, quæ postulant. *P.* Et miserêre. *P.* Dimítte noxam, dimítte peccâta, dimítte cunctôrum débita, ómnibus tríbue véniam. *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

D *Capítula.* Miserêre Dómine ad te totâ die clamántibus ; teque in tribulatiône invocántibus exíste propítius : ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias ; et pro quibus te timêmus, pius ignóscas. Timôris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica : et consolatiônis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta : sed quia tu suâvis ac mitis es, suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus ; et in retribuéndo pium te mitémque sentiâmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Fili, mélior est sapiéntia quàm vires : et vir pru-

dens quàm fortis. Audîte ergo reges, et intellígite, et díscite júdices finium terræ. Præbête aures vos, qui continêtis multitúdinem, et placêtis vobis in turbis natiônum : quóniam data est à Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogâbit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur : quóniam cùm essêtis ministri regni illíus, non rectè judicástis neque custodístis legem justítiæ, neque secúndùm voluntâtem Dei ambulástis. Horréndè et citò apparêbit vobis : quóniam judícium duríssimum in his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim conceditur misericórdia : poténtes autem poténtèr torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persônam cujúsque Deus, qui est ómnium dominâtor, nec reverébitur magnitúdinem cujúsquam : quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æquáliter cura est illi de ómnibus. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm venísset Gédeon ad Jordânem, transívit eum cum trecéntis viris, **240** qui secum erant : et præ lassitúdine, fugiéntes pérsequi non póterant. Dixítque ad viros Soccóth : Date, óbsecro, pópulo qui mecum est, panes, quia valdè defecérunt : ut possímus pérsequi Zébeë et Sálmana reges Mádian. Respondérunt príncipes Soccóth : Fórsitan palmæ mánuum Zébeë et Sálmana in manu tua sunt, et idcírco póstulas ut demus exercítui tuo panes ? Quibus ille ait : Cùm ergò tradíderit Dóminus Zébeë et Sálmana in manus meas, cónteram carnes vestras cum spinis tribulísque desérti. Et indè conscéndens, venit in Phánuël : locutúsque est ad viros loci illíus simília. Cui et illi respondérunt, sicut respónderant viri Soccóth. Dixit ítaque eis : Cum revérsus fúero victor in pace, déstruam turrim hanc. Zébeë autem et Sálmana requiescébant cum omni exército suo. Quíndecim enim míllia viri remánserunt ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæsis centum vigínti míllibus bellatórum educéntium gládium. Ascendénsque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabántur ad orientâlem plagam Nobe, et Jácbaa, percússit castra hóstium, qui secúri erant, et nihil advérsi suspicabántur. Fugerúntque Zébeë et Sálmana, quos pérsequens Gédeon comprehéndit, turbáto omni exército eórum. Reverténsque de bello ante solis ortum, apprehéndit púerum de viris Soccóth : interrogavítque eum nómina príncipum et seniórum Soccóth, et descrípsit septuagínta et septem viros. Venítque ad Soccóth, et dixit eis : En Zébeë et Sálmana, super quibus exprobrástis mihi, dicéntes : Fórsitàn manus Zébeë et Sálmana in mánibus tuis sunt? et idcírcò póstulas ut demus viris, qui lassi sunt et defecérunt, panes. Tulit ergo senióres civitâtis et spinas desérti ac tríbulos, et contrívit cum eis, atque comminuit viros Soccóth. Turrim quoque Phánuël subvértit, occísis habitatóribus civitâtis. Dixítque ad Zébeë et Sálmana : Quales fuérunt viri, quos occidístis in Thabor ? Qui respondérunt : Símiles tui, et unus ex eis quasi filius regis. Quibus ille ait : Fratres mei fuérunt, fílii matris meæ. Vivit Dóminus, si servassêtis eos, non vos occíderem. Dixítque Jethér primogénito suo : Surge, et intérfice eos. Qui non edúxit gládium : timébat enim, quia adhùc puer erat. Dixerúntque Zébeë et Sálmana. Tu surge, et írrue in nos : quia juxta ætâtem robur est hóminis. Surrexítque Gédeon, et interfécit Zébeë et Sélmana : et tulit ornaménta ac bullas, quibus colla regálium camelórum decorári solent. Dixerúntque omnes viri Israël ad Gédeon : Dominâre nostri tu, et filius tuus, et filius filii tui : quia liberásti nos de manu Mádian. Quibus ille ait : Non dominâbor vestri, neque dominábitur in vos filius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixítque ad eos : Unam petitiônem póstulo à vobis : Date mihi ináures ex præda vestra. Ináures enim áureas Ismaelítæ habêre consuéverant. Qui respondérunt : Libentíssimè dábimus. Expandentésque super terram pállium, projecérunt in eo ináures de præda : et fuit pondus postulatârum ináurium, mille septingénti auri sicli, absque ornaméntis, et monílibus, et veste purpúreâ, quibus Mádian reges uti sóliti erant, et præter torques áureas camelórum. Fecítque de eo Gédeon Ephod, et pósuit illud in civitâte sua Ephrá. Fornicatúsque est omnis Israël in eo, et factum est Gedeóni et omni dómui ejus in ruínam. Humiliâtus est autem Mádian coram filiis Israël, nec póterant ultrà elevâre cervícem : sed quiêvit terra per quadragínta annos, quibus præfuit Gédeon. Abiit ítaque Jerobaal fílius Joas, et habitâvit in domo sua : hábuítque septuagínta fílios, qui egréssi sunt de fémore ejus : eò quòd plures habêret uxóres. Concubîna autem illíus, quam habêbat in Sichem, génuit ei fílium nómine Abímelech. Mortuúsque est Gédeon filius Joas in senectâte bona, et sepúltus est in sepúlchro Joas patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatiône in progénie. *Psalm.* LXXXIX.

Orátio. Esto refúgium nostrum Dómine ; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege : ac sicut à sæculis patrum tua sensérunt remédia ; ita nostra in sæcula tua intélligant beneficia. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime. *Psalm.* XCI.

Orátio. Bonum est nos tibi Dómino confitéri, tuóque altíssimo nómini psállere : ut nos et conféssio à periculis éruat ; et psalléndi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Non repéllet Dóminus plebem suam : et hereditâtem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

241 *Orátio*. Non repéllas, Dómine, plebem, quam mercâtus es ; nec derelínquas hereditâtem, pro qua in cruce appénsus es : sed quoúsque justítia, nùnc occúlta, manifésto clareat in judício pietâte porrécta nos rege : et secúndùm multitúdinem dolórum nostrórum tua nos lætífica exhortatiône : ut qui dolórem nùnc fugis in

præcépto, futúro réquiem nobis concédas in sæculo.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Præoccupémus fáciem Dei in confessióne: et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus* XCIV.

Lauda. Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine: *P.* Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: quia mandátis tuis crédidi. *P.* Secúndùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Secúndùm.

Hymnus. Christe, qui regis ómnia. *fol.* 168.

Capítula. Deus, qui in hac vespertíni témporis successióne humánæ fragilitáti quiétis dona concessísti: concéde precámur, ut, dùm his beneficiis útimur opportúnis, beneficiórum quoque intelligámus auctórem.

Pater noster.

Humiliáte vos benedictioni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio. Benedícat vos de excélsis Omnípotens. ℟. Amen. Labórem vestrum seréno vultu inténdat, et petitiónes vultu pio exáudiat. ℟. Amen. Opus vestrum sibi placére instítuat, et vitam vestram in sanctitáte et pace custódiat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Quómodo diléxi. *Orátio.* Da nobis Dómine. *fol.* 256.

SEXTA FERIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Glória mea, et exáltans. *Psalmus* III. *Et orátio.* Glória nostra Deus noster. *f.* 156. *Antíphona* 1. Rectè judicáte fílii hóminum. *Psalmus* LVII.

Orátio. Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere; et corde purissimo judiciórum tuórum mandáta servâre: Exténde ítaque arcum tuum ob defensiónem nostram; et ad infirmánda inimicórum consília; spirituália dírige tela; molasque confrínge leónum, qui tuum demolíre nitúntur sceptrum: in te lætétur cópia redemptórum, qui es coróna justórum: tibíque decantémus psalmum lætítiæ; cujus múnere pervenítur ad fructum justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Líberet nos Dómine déxtera tua, et brachium sanctum tuum. *Psalmus* XCVII.

Orátio. Líberet nos, Dómine, déxtera tua: imperióque tuo flecte arrogántium corda: ut Gentes veritátis advéntu claréscant; et ostensam sibi salútem cordis humilitáte suscípiant. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Clamor noster ad te pervéniat. Et ne avértas fáciem tuam à nobis. *Psalmus* CI.

Orátio. Exáudi Deus oratiónem nostram; et clamor noster ad te remóto impedimento pervéniat: quacúmque autem die te invocavérimus, velóciter tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à gémitibus; nec gubernatiónem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulémur adipísci postulàta; dùm ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Væ nobis, quóniam peccávimus: *P.* Propter hoc factum est in dolóre cor nostrum: et obscurati sunt óculi nostri super montem Sion, quóniam exterminátus est: vulpes transiérunt per eam. ℣. Peccávimus in conspéctu tuo, et idcírco tradidísti nos in manu iniquitátis nostræ. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine: et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antíphona. Constítue pópulum tuum, Dómine, in loco sancto tuo.

Cánticum. Dómine Deus ómnium. *fol.* 17.

Ad Benedíctus. Antíphona. Exúrge glória mea, exúrge psaltérium, et cíthara: exúrgam dilúculo, et confitébor Domino. ℣. Parátum cor nostrum, Deus, parátum cor nostrum: cantábo, et psallam in glória mea.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Laudáte Dóminum omnes Angeli ejus: 242 laudáte eum omnes virtútes ejus. Laudáte eum sol et luna. *P.* Laudáte.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Erat vir quidam de Saraá, de stirpe Dan, nómine Manuë, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, et dixit ad eam: Stérilis es, et absque líberis: sed concípies et páries filium, cujus non tanget caput novácula: erit enim nazaræus ab infántia suâ, et ex matris útero, ipse incípiet liberâre Israël de manu Philisthinórum. Quæ cùm venísset ad maritum, dixit ei: Vir Dei venit ad me habens vultum Angélicum terríbilis nimis. Quem cùm interrogássem, quis esset, aut unde venísset aut quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere: sed hoc respóndit: Ecce concípies et páries filium: cave ne vinum bibas, nec síceram, et ne áliquo vescáris immúndo: erit enim puer nazaræus ab infántia sua, et ex útero matris usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánuë ad Deum, et ait: Obsecro Dómine, ut vir, quem misísti, véniat íterùm, et dóceat nos, quid debeámus facere de púero, qui nascitúrus est. Exaudivítque Dóminus precántem Mánuë, et appáruit rursùm Angelus Dómini uxóri ejus sedénti in agro: Manuë autem maritus ejus non erat cum ea. Quæ cùm vidísset Angelum festinávit, et cucúrrit ad virum suum: dixítque ei: Ecce appáruit mihi, quem ante víderam. Qui surréxit, et secútus est uxórem suam: veniénsque ad virum, dixit ei: Tu es qui locútus es mulíeri? Et ille respóndit: Ego sum. Cui Mánuë: Quando, inquit, sermo tuus fúerit explétus, quid vis ut fáciat puer? aut quod observáre debeámus? Dixítque Angelus Dómini ad Mánuë: Ab ómnibus, quæ locútus sum uxóri tuæ, abstíneat se: et quidquid ex vínea náscitur, non cómedat: vinum et síce-

ram non bibat, nullo vescâtur immúndo : et quod ei præcépi, ímpleat atque custódiat. Dixítque Mánuë ad Angelum Dómini : Obsecro te ut acquiéscas précibus meis, et faciêmus tibi hædum de capris : cui respóndit Angelus Dómini : Si me cogis, non cómedam panes tuos : si autem vis holocáustum fácere, offer illud Deo. Et nesciébat Mánuë quòd Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum : Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explêtus, honorificêmus te ? Cui ille respóndit : Nomen meum est mirábile. Tulit ítaque Mánuë hædum de capris, et libaménta, et pósuit super petram, ófferens Dómino, qui fecit mirabília : ipse autem et uxor ejus intuebántur. Cùmque ascénderet flamma altâris in cœlum, Angelus Dómini páritèr in flamma ascéndit. Quod cùm vidíssent Mánuë et uxor ejus, proni cecidérunt in terram, et ultrà non eis appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánuë Angelum esse Dómini, et dixit ad uxórem suam : Morte moriêmur, quia vídimus Deum. Cui respóndit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocáustum et libaménta non suscepísset, nec ostendísset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventûra dixísset. Péperit ítaque fílium et vocávit nomen ejus Samson. Crevítque puer, et benedíxit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini esse cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis cónditor. *fol.* 170.

Capítula. Parâtum cor nostrum, Dómine, eò quod placêris múnere, comple : ut te cognitióne vert laudêmus, et reformáti in meliùs in tuo honêre lætêmur.

Pater noster.

Lauda. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, *P.* Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitâtem, et disciplínam, et sciéntiam doce me : quia mándatis tuis crédidi. *P.* Secúndùm. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Secúndùm verbum.

Orátio. Bonitâtem et disciplínam et sciéntiam doce nos Dómine : ut nec malítia ásperos; nec desídia remíssos; nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXV).

℟. Deo grátias.

Fili, omnis plaga, tristítia cordis est : et omnis malítia, nequítia mulíeris. Et omnem plagam, et non plagam vidébit cordis : et omnem nequítiam, et non nequítiam mulíeris : et omnem obdúctum, et non obdúctum odiéntium : et omnem vindíctam, et non vindíctam inimicórum. Non est caput néquius super caput cólubri : et non est ira super iram inimíci. Commorári leóni et dracóni placébit, quàm habitâre cum múlíere nequam. Nequítia mulíeris immûtat fáciem ejus : et obcæcat vultum suum tanquàm ursus : et quasi saccum osténdit. In médio proximórum **243** ingémuit vir ejus, et áudiens suspirâvit módicùm. Brevis omnis malítia super malítiam mulíeris, sors peccatórum cadat super illam. Sicut ascénsus arenósus in pédibus veteráni, sic múlier linguáta hómini quiéto. Múlier si primâtum hábeat, contrária est viro suo. Cor húmile, et fácies tristis, et plaga mortis, múlier nequam. Manus débiles, et génua dissolûta, múlier, quæ non beatíficat virum suum. A mulíere inítium factum est peccáti, et per illam omnes mórimur. Múlier fortis obléctat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XIV.)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Descéndit Samson in Thamnathá : vidénsque illìc mulíerem de filiâbus Philísthiim, ascéndit, et nuntiávit patri suo, et matri, dicens : Vidi mulíerem in Thamnathá de filiâbus Philisthiim : quam quæso ut mihi accipiâtis uxórem. Cui dixérunt pater et mater sua : Numquìd non est múlier de filiábus fratrum tuórum, et in omni pópulo meo, quia vis accípere uxórem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt ? Dixítque Samson ad patrem suum : Hanc áccipe mihi : quia plácuit óculis meis. Paréntes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fieret, et quæreret occasiónes contra Philísthiim, qui dominabántur Israël. Descéndit ítaque Samson cum patre suo, et matre in Thamnathá. Cùmque veníssent ad víneas óppidi appáruit cátulus leônis sævus, rúgiens, et occúrrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samson, et dilacerâvit leónem, quasi hædum in frusta concérperet. nihil omnino habens in manu : et hoc patri nóluit indicâre. Descendítque, et locûtus est mulíeri, quæ placúerat óculis ejus. Et post áliquos dies revértens ut acciperet eam, declinâvit ut vidêret cadâver leônis, et ecce exâmen apum in ore leônis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsísset in mánibus, comedêbat in via : veniénsque ad patrem suum et matrem, dedit eis partem qui et ipsi comedérunt : nec tamen eis vóluit indicâre quòd mel de córpore leônis assúmpserat. Descéndit ítaque pater ejus ad mulíerem, et fecit filio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergo cives loci vidíssent illum, dedérunt ei sodáles, qui essent cum eo trigínta. Quibus locûtus est Samson : Propônam vobis problêma : quod si solvéritis mihi intrà septem dies convívii, dabo vobis trigínta síndones, et tótidem túnicas : sin autem vos non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi trigínta síndones, ejusdémque número túnicas. Qui respondérunt ei : Propône problêma, ut audiâmus. Dixítque eis : De comedénte exívit cibus, et de forti egréssa est dulcêdo : nec potuérunt per tres dies propositiônem sólvere. Cùmque adésset dies séptimus, dixérunt ad uxórem Samsônis : Blandíre viro tuo, et suâde ei, ut índicet tibi quid significet problêma : quod si fácere nolúeris, incéndimus te, et domum patris tui : an idcírcò vocástis nos ad núptias ut spoliarêtis ? Quæ fundébat apud Samson láchrymas, et querebâtur dicens : Odis me, et non dilígis : idcírcò problêma, quod proposuísti fíliis pópuli mei non vis mihi expónere. At ille respóndit : Patri meo et matri nólui dícere : et tibi indicâre pótero ? Septem igitur diébus convívii flebat apud

eum : tandémque die séptimo, cùm ei molésta esset, expósuit. Quæ statim indicâvit cívibus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbitum : Quid dúlcius melle, aut quid leône fórtius ? Qui ait ad eos : Si non arassêtis cum vítula mea, non invenissêtis propositiônem meam. Irruit ítaque in eo spíritus Dómini, descéndítque Ascalônem, et percússit trigínta viros : quorum ablátas vestes dedit iis qui problêma sólverant. Iratûsque nimis ascéndit in domum patris sui : uxor autem ejus accêpit marîtum de amícis ejus et prónubis. (*Cap.* XV.) Post aliquántum autem témporis, cùm dies trítici messis instárent, venit Samson, vísere volens uxôrem suam, et áttulit ei hœdum de capris. Cùmque cubículum ejus sólitò vellet intrâre, prohíbuit eum pater illius, dicens : Putávi quòd odísses eam, et ídeò trádîdi illam amíco suo : sed habet sorôrem, quæ júnior et púlchrior illâ est, sit tibi pro ea uxor. Cui respóndit Samson : Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos : fáciam enim vobis mala. Perrexítque et cepit trecéntas vulpes, caudásque eârum junxit ad caudas, et faces ligâvit in médio : quas igne succéndens, dimîsit, ut huc illúcque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinôrum. Quibus succénsis, et comportátæ jam fruges, adhùc stantes in stípula, conexemátæ sunt, in tantum, ut víneas quoque, et olivêta flamma consúmeret. Dixerúntque Philísthiim : Quis fecit hanc rem ? Quibus dictum est : **244** Samson gener Thamnathæi : quia tulit uxôrem ejus, et álteri trádidit, hæc operátus est. Ascenderúntque Philísthiim : et combussérunt tam mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson : Licèt hæc fecéritis, tamen adhùc ex vobis éxpetam ultiônem, et tunc quiéscam. Percussítque eos ingénti plagâ, ita ut stupéntes suram fémori impónerent. Et descéndit, et habitâvit in spelúnca petræ Etham. Igitur ascendéntes Philísthiim in terram Judá, castrametáti sunt in loco, qui póstea vocâtus Lechi, id est, Maxílla, ubi eôrum est fusus exércitus. Dixerúntque ad eos de tribu Judá : Cur ascendístis advérsùm nos ? Qui respondérunt : Ut ligêmus Samson, vénimus, et reddàmus ei quæ in nos operâtus est. Descendérunt ergo tria míllia virôrum de Judá, ad spelúncam sílicis Etham, dixeránque ad Samson : Nescis quòd Philísthiim imperent nobis ? quare hoc fácere voluísti ? Quibus ille ait : Sicùt fecérunt mihi, feci eis. Ligâre, inquiunt, te vénimus, et trádere in manu Philisthinôrum. Jurâte ergo, inquit, mihi quòd non me occidâtis. Dixérunt : Non te occidêmus. Ligaverúntque eum duôbus novis fúnibus, et tulérunt eum de petra Etham. Qui cum venísset ad locum Maxíllæ, et Philísthiim vociferántes occurríssent ei, írruit Spíritus Dómini in eum : et sicut solent ad ardôrem ignis ligna consúmi, ita vincula quibus ligâtus erat, dissipâta sunt et solûta. Inventámque maxíllam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacêbat, arrípiens, interfêcit in ea mille viros; et ait : In maxílla ásini, in mandíbula pulli asinârum delévi eos, et percússi mille viros. Cùmque hæc canens verba complésset, projêcit mandíbulam de manu, et vocâvit nomen loci illîus Ramathléchi, quod interpretâtur elevátio maxíllæ. Sitiénsque valdè, clamâvit ad Dóminum, et ait : Tu dedísti in manu servi tui salûtem hanc máximam atque victóriam : et en siti mórior, incidámque in manus incircumcisôrum. Apéruit ítaque Dóminus molârem dentem in maxíllam ásini, et exiérunt ex eo aquæ. Quibus háustis, refocillâvit spíritum, et vires recêpit. Ideircò vocâtum est nomen loci illîus, Fons invocántis de maxílla, usque in præséntem diem.

Léctio libri Osée Prophétæ (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Audîte verbum Dómini fílii Israël, quia judícium Dómini cum habitatóribus terræ : non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia B Dei in terra. Maledíctum, et mendácium, homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugêbit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucre cœli : sed et pisces maris congregabúntur. Verúmtamen unusquísque non júdicet : et non arguâtur vir : pópulus enim tuus, sicut hi qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hodiè, et córruet étiàm prophêta tecum : nocte tacêre feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eò quòd non habuérit sciéntiam : quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungâris mihi : et quia oblîta es legis Dei tui, oblivíscar filiôrum tuôrum et ego. Secúndùm multitúdinem eôrum sic peccavérunt mihi : gloriam eôrum in ignomíniam commutâbo. Peccâta pópuli C mei cómedent, et ad iniquitâtem eôrum sublevábunt ánimas eôrum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos : et visitâbo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur : fornicáti sunt, et non cessavérunt : quóniàm Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo. Fornicátio enim, et vinum, et ebríetas aufert cor. Pópulus meus in ligno suo interrogâvit, et báculus ejus annuntiâvit ei : spíritus enim fornicatiônis decêpit eos, et fornicáti sunt à Deo suo. Super cápita móntium sacrificábant, et super colles accendébant thymíama ; subter quercum, et pópulum, et terebínthum, quia bona erat umbra ejus : ídeò fornicabúntur fíliæ vestræ, et sponsæ vestræ adúlteræ erunt. Non visitâbo D super fílias vestras cum fúerint fornicátæ, et super sponsas vestras cum adulteráverint : quóniam ipsi cum meretrícibus versabántur, et cum effeminátis sacrificábant, et pópulus non intélligens vapulâbit. Si fornicáveris tu Israël, non derelínquam saltem Juda : et nolite íngredi in Gálgala, et ne ascendéritis in Bethâven, neque juravéritis : Vivit Dóminus. Quóniam sicut vacca lascíviens declinâvit Israël : nunc pascet eos Dóminus, quasi agnum in solitúdine.

Antíphona 1. Elevávi fáciem meam ad Dóminum Deum, ut invenírem oratiônem, et misericórdiam. In jejúnio orávi Dóminum Deum, et dixi : Tu es Dóminus Deus magnus, et miséricors, qui custódis testaméntum diligéntibus legem tuam. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? potens es Dómine,

et véritas tua in circúitu tuo. *Psalmus* LXXXVIII.

245 *Orátio.* Christe Jesu, Dei filius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquâlis extat, nec símilis; ad te Domine precem nostram dirigimus, ut misericórdiam, quam pollícitus es servâre Sanctis, dignéris prorogâre convérsis: ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut clemêntiam in ira non áuferas: nec prophanêtur testaménta tuum ob admissa facínora; sed temperêtur últio miseratióne supernâ: et ipse totum, quod displicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo glorificas: quique nos esse voluisti ex nihilo id quod sumus; ipse concêde, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 2. Laudámini in nómine sancto ejus; lætêtur cor quæréntium Dóminum. *Psalmus* CIV.

Orátio. Narrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætémur in nómine: da nobis te quæréndi solértiam; et inveniéndi tribue efficáciam: ut te mereâmur aspícere, et vultûs tui semper ostensióne gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, et confortámini: quærite faciem ejus semper. *Psalmus* CIV.

℟. Numquid inætérnum continêbis te, Dómine? tacêbis et affliges nos minis? *P.* Utinam disrúmperes cœlos, et descénderes ad liberándum nos. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostri: neque invocarêtur nomen tuum super nos. *P.* Utinam disrúmperes. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Utinam.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculórum, Deus sancte, *P.* Jam miserêre; peccávimus tibi. ℣. Audi clamántes. Pater altíssime, et quæ precâmur, clemens attríbue, exáudi nos Dómine. *P.* Jam miserêre. ℣. Indúlge lapsis, indúlge pérditis, dimítte noxam, áblue crímina, acclives tu súbleva. *P.* Jam miserêre. ℣. Ne recordêris nostra facínora; sed indulgéndo nos omnes ádjuva: prostrátos tu réleva. *P.* Jam miserêre. ℣. Omnes in unum, te, Sancte, póscimus, quæ postulâmus, tu dona lárgius: exáudi propítius. *P.* Jam miserêre; peccávimus tibi.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Quæréntibus te, Dómine, tribue fortitúdinem; et quæréndi te júgiter infúnde sanctum amórem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptátem: eosque sæculi blandiménta non detíneant usquequâque captívos; ut lux vultûs tui clarificet jam beátos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Audíte príncipes Jacob, et duces domûs Israël: Numquid non vestrûm est scire judícium, qui ódio habêtis bonum, et dilígitis malum: qui violénter tollítis pelles eórum désuper eis, et carnem eórum désuper óssibus eórum? Qui comedérunt carnem pópuli mei, et pelles eórum désuper expollavérunt: et ossa eórum confregérunt, et concidérunt sicut in lebête, et quasi carnem in médio ollæ. Tùnc clamábunt ad Dóminum, et non exáudiet eos: et abscóndet fáciem suam ab eis in témpore illo, sicut nequiter egérunt in adinventiónibus suis. Hæc dicit Dóminus super prophétas, qui seducunt pópulum meum: qui mordent déntibus suis, et prædicant pacem: et si quis non déderit in ore eórum quippiam, sanctíficant super eum prælium. Proptéreà nox vobis pro visióne erit, et ténebræ vobis pro divinatióne: et occúmbet sol super prophétas, et obtenebrábitur super eos dies. Et confundéntur qui vident visiónes, et confundéntur divini: et opérient vultus suos omnes, quia non est respónsum Dei in eis. Verúmtamen ego replêtus sum fortitúdine spíritûs Dómini, judício, et veritâte. ℟. Amen.

Antíphona 1. Memor esto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. *Psalmus* CV.

Orátio. Bénedic, Dómine Deus, Israël à sæculo et usque in sæculum; quem múltiplex creatûra multíplici naturárum varietâte conláudant: memor esto testaménti sancti tui; et pœníteat te secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ: ut iniquitâtem, quam fécimus, et peccâtum, quod cum pátribus tráduce peccáti contráximus, te donánte, lachrymárum flumínibus cordisque gemítibus abluâmus. Libera ígitur nos, Dómine, de manu spírituum odiéntium; et rédime de insídiis inimicórum: quique verbo tuo crédimus, credulitâtis ipsíus fortitúdine muniâmur; **246** ac sic conféssio humílium, cœlórum alta conscéndat, ut à Verbo tuo salvátio nobis profûsa subvéniat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vísita nos Dómine in salúte tua. *Psalmus* CV.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, et in tuo nos vísita salutári: ut qui nostris cum pátribus coram te iniquè géssimus; à damnatiônis orígine et actuâlis peccáti contagióne, tuâ réduce grátiâ liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Libera nos, Dómine, propter nomen tuum: et notam fac nobis poténtiam tuam. *Psalmus* CV.

℟. Numquid non valet manus Dómini salvos nos fácere: aut grabâbit aurem, *P.* Ut non exáudiat? Sed peccâta nostra inter nos, et Deum séparant. ℣. Numquid abbreviâta, et párvula facta est manus Dómini, ut salvâre néqueat: aut tales sunt cogitatiónes ejus. *P.* Ut non exáudiat? Sed peccâta nostra inter nos, et Deum séparant. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟.

Preces. Servi tui, Dómine, acclives orant. *P.* Cum misericórdia ℣. Amove nostrum fácinus: et pelle quæ pavéscimus. *P.* Cum. ℣. Da véniam peccántibus, et fructum pœniténtibus. *P.* Cum. ℣. Mortem, famem, vel gládium à nobis procùl éffuga. *P.* Cum. ℣. Regem nostrum cum plébibus solve à crimínibus. *P.* Cum.

Hymnus. O Nazarêne. *fol* 144.

Orátio. Salvos nos fac, Dómine Deus noster, et in salûte tua vísita : nec iniquitâtis nostræ pœna, sed timôris tui nos humíliet disciplîna ; ut tuâ gloriêmur in laude, et confiteâmur in nómine : nos quoque ad vidéndum lætitiam electôrum tuôrum éxcitet bónitas ; et ad laudándum regni tui adsístat heréditas.

Pater noster.

Ad Vésperas.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuisti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Bene nunciâte de die in diem salutâre Dómini. *Psalmus* XCV.

Lauda. Qui timent te vidébunt me, et lætabuntur : *P.* Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam : quia lex tua meditátio mea est. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Hymnus. Christe precâmur. *Capítula.* Nonárum horârum. *fol.* 173. *Lauda.* Bonitâtem fecísti cum servo tuo, Dómine. *Orátio.* Bonitâtem. *fol.* 242.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Tu autem, Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine. *fol.* 141.

Antíphona. Miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserêtur. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Miséricors, et juste Dómine, líbera ánimas nostras de morte; óculos nostros à láchrymis; et pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam : et si justítiâ tuâ corrípimur, misericordiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Ego cognóvi, quóniam magnus est Dóminus, et Deus noster præ ómnibus diis. *Psalmus* LV.

Orátio. Dómine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors : et præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres ; benedicéndo reficias : tuâque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *Psalmus* CXXXV.

Orátio. Tibi, Domine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; et erudítos súblimas sapiéntiâ : qui fundásti terram super aquam ; et supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos flúida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant. ℟. Amen.

Per.

℟. Vocem audívi flentis, vocem túrbinis, et tribulántis, vocem flentis, et lugéntis, vocem dicéntis : P. Parce, Dómine, quóniam peccávimus tibi. ℣. Inter vestíbulum, et altâre plorábant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes : *P.* Parce Dómine.

In Láudibus.

Antíphona. Cor contrîtum et humiliâtum Deus ne despícias. *Psalmus* L.

Orátio. Córdis nostri secrêta. *fol.* 210.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne despícias partem tuam, Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

247 *Cánticum.* Dómine Deus rex omnípotens. *folio* 210.

Ad Benedictus. Antíphona. Psallam, et intélligam in matutínis : quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi, Dómine.

Cánticum. Benedictus es, Dómine. *fol.* 6.

Lauda. In sanctis laudâte Dóminum : in firmaménto virtûtis ejus. *Psalmus* CL., *fol.* 5.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XIX)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Fuit quidam vir Levítes hábitans in látere montis Ephraïm, qui accêpit uxôrem de Béthlehem Judá : quæ relîquit eum, et revérsa est in domum patris sui in Béthlehem, mansítque apud eam quátuor ménsibus. Secutúsque est eam vir suus, volens ei reconciliári, atque blandíri, et secum redúcere, habens in comitátu púerum, et duos ásinos : quæ suscêpit eum, et introdúxit in domum patris sui. Quod cùm audísset socer ejus, eúmque vidísset, occúrrit ei lætus, et amplexâtus est hóminem. Mansítque gener in domo sóceri tribus diébus, cómedens cum eo, et bibens familiáriter. Die autem quarto consúrgens de nocte, proficísci voluit : quem ténuit socer, et ait : Gusta prius pusíllum panis, et confórta stómachum, et sic proficiscêris. Sederúntque simùl, et comedérunt ac bibérunt. Dixítque pater puéllæ ad génerum suum : Quæso te ut hódiè hîc máneas, paritérque lætêmur. Et ille consúrgens, cœpit velle proficísci. Et nihilóminùs obnixè eum socer ténuit, et apud se fecit manêre. Manè autem facto, parâbat Levítes iter. Cui rursùm socer : Obsecro, inquit, ut páululum cibi capias, et assúmptis víribus, donec increscat dies, pósteà proficiscâris. Comedérunt ergo simùl. Surrexítque adoléscens, ut pérgeret cum uxôre sua, et púero. Cui rursùm locûtus est socer : Considera quòd dies ad occâsum declívior sit, et declînet ad vésperum : mane apud me étiam hódiè, et duc lætum diem, et cras proficiscêris ut vadas in domum tuam. Nóluit gener acquiéscere sermónibus ejus : Sed statim surréxit et venit contra Jebus, quæ áltero nómine vocâtur Hierúsalem, ducens secum duos ásinos onústos, et concubînam. Jamque áderant juxta Jebus, et dies mutabâtur in noctem : dixítque puer ad Dóminum suum : Veni, óbsecro, declinêmus ad urbem Jebusæôrum, et maneâmus in ea. Cui respóndit Dóminus : Non ingrédiar óppidum gentis aliénæ, quæ non est de fíliis Israël, sed transíbo usquè Gábaa : et cùm illùc vénero, maneâmus in ea, aut certè in urbe Ramá. Transiérunt ígitur Jebus, et cœptum pergébant iter, occubuítque eis sol juxta Gábaa, quæ est in tribu Bénjamin : Diverterúntque ad eam, ut manérent ibi. Quò cum intrássent, sedébant in platéa civitâtis, et nullus eos recîpere volêbat hospítio. Et ecce, appáruit homo senex, revértens de agro et de ópere suo vésperi, qui et ipse erat de monte Ephraïm, et peregrînus habitâbat in

Gábaa. Hómines autem regiônis illîus erant fílii Jemíni. Levatísque óculis, senex vidit sedéntem hóminem cum sarcínulis in platéa civitâtis : et dixit ad eum : Unde venis? et quò vadis? Qui respóndit ei : Profécti sumus de Béthlehem Judá, et pérgimus ad locum nostrum, qui est in látere montis Ephraïm, undè ierâmus Béthlehem : et nunc vádimus ad domum Dei, nullúsque nos sub tectum suum vult recípere, habéntes páleas, et fœnum in asinórum pábulum, et panem ac vinum in meos et ancíllæ tuæ usus, et púeri qui mecum est : nullâ re indigémus nisi hospítio. Cui respóndit senex : Pax tecum sit, ego præbêbo ómnia, quæ necessária sunt : tantùm vos quæso, ne in platéa maneâtis. Introduxítque eum in domo sua, et pábulum ásinis præbuit : ac postquàm lavérunt pedes suos, recêpit eos in convívium. Illis epulántibus, ac post labórem itíneris cibo, et potu reficiéntibus córpora, venérunt viri civitâtis illîus, fílii Bélial (id est absque jugo), et circumdántes domum senis, fores pulsâre cœpérunt, clamántes ad dóminum domûs, atque dicéntes : Educ virum, qui ingréssus est domum tuam, ut abutâmur eo. Egressúsque est ad eos senex, et ait : Nolîte, fratres, nolîte fácere malum hoc : quia ingréssus est domum hospítii mei, et cessâte ab hac stultítia : hábeo fíliam vírginem, et hic homo habet concubînam, edûcam eas ad vos, ut humiliétis eas, et vestram libídinem compleâtis : tantùm, óbsecro, ne scelus hoc contra natûram operémini in virum. Nolébant audíre sermónibus ejus. Quod cernens homo, edúcit ad eos concubînam suam, et eis trádidit illudéndam : quâ cùm totâ nocte abúsi essent, dimísérunt eam manè. At múlier, recedéntibus ténebris, venit ad óstium domûs, ubi manébat Dóminus suus, et ibi córruit. Manè facto, surréxit homo, et apéruit óstium, ut cœptam explêret viam : et **248** ecce concubîna ejus jacébat ante óstium expánsis in límine mánibus. Cui ille, putans eam quiéscere, loquebâtur : Surge, et ambulêmus. Qua nihil respondénte, intélligens quòd erat mórtua, tulit eam, et impósuit ásino, reversúsque est in domum suam. Quam cum esset ingréssus, arrípuit gládium, et cadâver uxôris cum óssibus suis in duódecim partes, ac frusta concídens, misit in omnes términos Israël. Quod cùm vidíssent sínguli, clamábant ; Numquam res talis facta est in Israël, ex ea die qua ascendérunt patres nostri de Ægypto, usque in præsens tempus : ferte sententiam, et in commûne decérnite, quid facto opus sit. (*Cap.* xx.) Egréssi sunt ítaque omnes fílii Israël, et páriter conglobáti sunt, quasi vir unus de Dan usque Bersabée, et terra Gálaad ad Dóminum in Maspha : omnésque ánguli populórum, et cunctæ tribus Israël in Ecclésiam pópuli Dei convenérunt quadragínta míllia péditum pugnatórum. (Nec látuit fílios Bénjamin, quòd ascendíssent fílii Israël in Maspha.) Interrogatúsque Levîta marîtus mulíeris interféctæ, quómodo tantum scelus perpetrâtum esset, respóndit : Veni in Gábaa Bénjamin cum uxóre mea, illúcque divérti : et ecce hómines civitâtis illîus circumdedérunt nocte domum, in qua manébam, voléntes me occídere, et uxórem meam incredíbili libídinis furóre vexántes, démque mórtua est. Quam arréptam, in frusta concídi, misíque partes in omnes términos possessiónis vestræ : quia numquàm tantum nefas, et tàm grande piáculum factum est in Israël. Adéstis omnes fílii Israël, decérnite quid fácere debeâtis. Stansque omnis pópulus, quasi unîus hóminis sermône respondébant : Non recedêmus in tabernácula nostra, nec suam quisque intrâbit domum : sed hoc contra Gábaa in commûne faciêmus. Decem viri eligántur de centum ex ómnibus tribubus Israël, et centum de mille, et mille de decem míllibus, et compórtent exercítui cibária, ut possímus pugnántes contra Gábaa Bénjamin, réddere ei pro scélere, quod merétur. Convenítque omnis Israël ad civitâtem, quasi unus homo, eâdem mente, unôque consílio : et misérunt núntios ad omnem tribum Bénjamin, qui dícerent : Cur tantum nefas in vobis repértum est? Trádite hómines de Gábaa, qui hoc flagítium perpetrárunt, ut moriántur, et auferátur malum de Israël. Qui noluérunt fratrum suórum filiórum Israël audíre mandâtum : sed ex cunctis tribibus, quæ suæ sortis erant, convenérunt in Gábaa, ut illis ferrent auxílium, et contra univérsum pópulum Israël dimicárent. Inventíque sunt vigínti quinque míllia de Bénjamin educéntium gládium, præter habitatóres Gábaa qui septingénti erant viri fortíssimi, ita sinístrâ, ut dextrâ præliántes : et sìc fundis ad certum jactántes lápides, ut capíllum quoque possent percútere, et nequâquàm in álteram partem ictus lápidis deferrétur. Virórum autem Israël absque fíliis Bénjamin invénta sunt quadragínta míllia educéntium gládios, et paratórum ad pugnam. Qui surgéntes venérunt in domum Dei, hoc est in Silo : consuluerúntque Dóminum, atque dixérunt : Quis erit in exércitu nostro princeps certáminis contra fílios Bénjamin? Quibus respóndit Dóminus : Judas sit dux vester. Statímque fílii Israël surgéntes manè, castrametáti sunt juxta Gábaa : et indè procedéntes ad pugnam contra Bénjamin, urbem oppugnâre cœpérunt. Egressíque fílii Bénjamin de Gábaa, occidérunt de fíliis Israël die illo vigínti duo míllia virórum. Rursùm fílii Israël et fortitúdine et número confidéntes, in eódem loco, in quo priùs certavérunt, áciem direxérunt : ità tamen ut priùs ascénderent, et flerent coram Dómino usque ad noctem : consuluerúntque Deum, et dixérunt : Débeo ultrà procédere ad dimicándum contra fílios Bénjamin fratres meos, an non? Quibus ille respóndit : Ascendite ad eum, et inîte certâmen. Cùmque fílii Israël álterâ die processíssent ad prælium contra Bénjamin de portis Gábaa : occurrérunt eos, tantàque in eis cæde bacchâti sunt, ut decem et octo míllia virórum educéntium gládium prostérnerent. Quamóbrem omnes fílii Israël venérunt in domum Dei, et sedéntes flebant coram Dómino : jejunaverúntque die illo usque ad vésperum, et obtulérunt ei holocáusta, et pacífica víctimas. ℟. Amen.

Hymnus. Deus creâtor ômnium. *fol.* 175.

Capítula. Misericórdiam et judícium Redemptóri tibi Dómino cantêmus et Júdici; illâ nos quidem súscipis, hôc detérres : illîc est lux miseratiônis; hîc modus exáminis : tríbue ígitur Dómine supplícibus tuis, ut cor pravum nobis non adhæreat; et res mala ante óculos nostros inlécebram non præténdat : sed innocéntiæ simplicitâte gradiéntes, **249** miserâtor et pius pórrigas; et judex verus absólvas.

Pater noster.

Lauda. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me : *P.* Da mihi intelléctum Dómine, ut discam mandâta tua. ℣. Qui timent te, vidébunt me, et lætántur : quia in verbo tuo sperávi. *P.* Da mihi. ℣. Glória. *P.* Da mihi.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros erígimus; quia manuum tuârum artificium sumus : da nobis intelléctum discéndi mandâta tua; et timéntes te reple lætítiâ : Véniat in consolatiônem nostri misericórdia tua; quæ nos et à malis ómnibus éruat, et óperum dignitâtem tibi plácitam edóceat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

Fili, Sapiéntia ædificâvit sibi domum, et prudéntia roborábitur. In doctrîna replebúntur cellária, univérsa substántia pretiôsa et pulchérrima. Vir sápiens, fortis est : et vir doctus, robústus et válidus. Quia cum dispositiône înitur bellum : et erit salus ubi multa consília sunt. Qui cógitat mala fácere, stultus vocábitur. Cogitátio stulti peccâtum est : et abominátio hóminum detráctor. Si desperáveris lassus in die angústiæ : imminuêtur fortitûdo tua. Erue eos, qui ducúntur ad mortem : et qui trahúntur ad intéritum liberâre non cesses. Si díxeris, Vires non súppetunt : qui inspéctor est cordis, ipse intélligit, et servatórem ánimæ tuæ nihil fallit, reddétque hómini juxta ópera sua. Ne insidiêris, et quæras impietâtem in domo justi, neque vastes réquiem ejus. Sépties enim in die cadit justus, et resúrgit : ímpii autem córruent in malum. Cùm cecíderit inimîcus tuus, ne gáudeas, in ruína ejus ne exúltet cor tuum : ne fortè vídeat Dóminus, et displíceat ei, et áuferat ab eo iram suam. Ne conténdas cum péssimis, nec æmulêris ímpios : quóniam non habent spem futurórum mali, et lucérna impiórum extinguêtur : quóniam repéntè consúrget perdítio eórum : et ruînam utriúsque quis novit? Ne sis testis frustra contra próximum tuum : nec lactes quemquam in lábiis tuis. Ne dicas : Quómodò fecit mihi, sic fàciam : et reddam unicuique secúndùm opus suum. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum (*Cap.* XX).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Consuluérunt fílii Israël Dóminum, atque dixérunt : Exîre ultrà debêmus ad pugnándum contra fílios Bénjamin fratres nostros, an quiéscere? Quibus ait Dóminus : Ascéndite, crás enim tradam eos in manus vestras. Posuerúntque fílii Israël insídias per circúitum urbis Gábaa : et tértiâ vice sicut semèl et bis, contra Bénjamin exércitum produxérunt. Sed et fílii Bénjamin audáciter erumpérunt de civitâte, et fugiéntes adversários lóngiùs persecúti sunt, ita ut vulnerárent ex eis sicut primo et secúndo die, et cæderent per duas sémitas terga verténtes, quarum una ferebâtur in Bethel, et áltera in Gábaa, atque prostérnerent trigínta círciter viros : putavérunt énim sólitô eos more cædere. Qui fugam arte simulántes, iniérunt consílium ut abstráherent eos de civitâte, et quasi fugiéntes ad supradíctas sémitas perdúcerent. Omnes ítaque fílii Israël surgéntes de sédibus suis, tetendérunt áciem in loco, qui vocabâtur Baalthâmar. Insídiæ quoque, quæ circa urbem erant, paulátim se aperîre cœpérunt, et ad occidéntâlem urbis partem procédere. Sed et ália decem míllia virôrum de univérso Israël, habitatóres urbis ad certámina provocábant. Ingravatúmque est bellum contra fílios Bénjamin : et non intellexérunt quòd ex omni parte illis staret intéritus. Percussítque eos Dóminus in conspéctu filiórum Israël, et interfecérunt ex illis illo die vigíni quinque míllia et centum viros, omnes bellatóres et educéntes gládium. Fílii autem Bénjamin, cum se inferiores esse vidíssent, cœpérunt fúgere. Quod cerneńtes fílii Israël, dedérunt eis ad fugiéndum locum, ut ad præparátas insídias devenírent, quas juxta urbem posúerant. Qui cùm repéntè de latíbulis surrexíssent, et Bénjamin terga cædéntibus daret, ingréssi sunt civitâtem, et percussérunt eam in ore gládii. Signum autem dedérunt fílii Israël his quos in insídiis collocáverant, ut postquám urbem cepíssent, igne accénderent : ut ascendénte in altum fumo, captam urbem demonstrárent. Quod cùm cérnerent fílii Israël in ipso certámine pósiti, (putavérunt enim fílii Bénjamin eos fúgere, et instántiùs sequebántur, cæsis de exércitu eórum trigínta viris) : Israël vero retrò aspíciens, cùm captam cérnerent civitâtem, et flammas in sublîme ferri : qui prius simuláverant fugam, **250** versâ facie fórtiter resistébant. Quod cùm vidíssent fílii Bénjamin, in fugam versi sunt, et ad viam desérti ire cœpérunt, illùc quoque eos adversáriis persequéntibus : sed et hi qui urbem succénderant, occurrérunt eis. Atque ita factum est, ut ex utrâque parte ab hóstibus cæderéntur, nec erat ulla moriéntium réquies. Cecidérunt, atque prostráti sunt ad orientâlem plagam urbis Gábaa. Fuérunt autem qui in eo loco interfécti sunt, decem et octo míllia virôrum, omnes robustíssimi pugnatóres. Quod cùm vidíssent qui remansérunt de Bénjamin, fugérunt in solitúdinem : et pergébant ad petram, cujus vocábulum est Remmon. In illa quoque fuga palántes, et in divérsa tendéntes, occidérunt quinque míllia virôrum. Et cùm ultra ténderent persecúti sunt eos, et interfecérunt étiam ália duo míllia. Et sìc factum est, ut omnes qui cecíderant de Bénjamin in divérsis locis, essent vigínti quinque míllia, pugnatóres ad bella promptíssimi. Remansérunt ítaque de omni número Bénjamin, qui evádere potuérant, et fúgere in solitúdine, sexcénti viri; se-

derúntque in petra Remmon ménsibus quátuor. Regréssi autem fílii Israël omnes reliquias civitátis à viris usque ad juménta gládio percussérunt, cunctásque urbes et vículos Bénjamin vorax flamma consúmpsit. (*Cap.* XXI.) Juravérunt quoque fílii Israël in Maspha, et dixérunt : Nullus nostrûm dabit fíliis Bénjamin de filiábus suis uxórem. Venerúntque omnes ad domum Dei in Silo, et in conspéctu ejus sedéntes usque ad vésperam, levavérunt vocem, et magno ululátu cœpérunt flere, dicéntes : Quare Dómine Deus Israël, factum est hoc malum in pópulo tuo, ut hódie una tribus auferrêtur ex nobis? Alterâ autem die dilúculo consurgéntes, extruxérunt altâre : obtulerúntque ibi holocáusta, et pacíficas víctimas, et dixérunt : Quis non ascéndit in exércitum Dómini de univérsis tribubus Israël? Grandi enim juraménto se constrinxérunt, cùm essent in Maspha, intérfici eos qui défuíssent. Ductique pœniténtiâ fílii Israël súper fratre suo Bénjamin, cœpérunt dícere. Ablâta est una tribus de Israël, unde uxóres accípient? omnes enim in commúni jurávimus, non datúros nos his fílias nostras. Idcircò dixérunt : Quis est de univérsis tribubus Israël, qui non ascéndit ad Dóminum in Maspha? Et ecce invénti sunt viri Jabis Gálaad in illo exércitu non fuísse. (Eo quoque témpore cùm essent in Silo, nullus est ex eis ibi repértus.) Misérunt ítaque decem míllia viros robustíssimos, et præcepérunt eis : Ite, et percútite habitatóres Jabis Gálaad in ore gládii, tam uxóres quàm párvulos eórum. Et hoc erit quod observâre debêtis : Omne géneris masculíni, et mulíeres quæ cognovérunt viros, interfícite, vírgines autem reservâte. Inventæque sunt de Jabis Gálaad quadringéntæ vírgines, quæ nesciébant viri thorum, adduxerúntque eas ad castra in Silo, in terra Chánaan. Miserúntque núntios ad fílios Bénjamin, qui erant in petra Remmon, et præcepérunt eis, ut eos in pace susciperent. Venerúntque fílii Bénjamin in illo témpore, et datæ sunt eis uxóres de filiâbus Jabis Gálaad : álias autem non reperérunt quas símili modo tráderent. Universúsque Israël valde dóluit, et egit pœniténtiam super interfectiónem unîus tribûs ex Israël. Dixerúntque majóres natu : Quid faciêmus réliquis, qui non accepérunt uxóres? omnes de Bénjamin féminæ concidérunt, et magnâ nobis curâ, ingentique stúdio providéndum est, ne una tribus deleâtur ex Israël. Fílias eis dare non póssumus, constricti juraménto et maledictióne, quâ diximus : Maledíctus qui déderit de filiâbus suis uxórem Bénjamin. Ceperúntque consílium, atque dixérunt : Ecce solémnitas Dómini est in Silo anniversária, quæ sita est ad septentrionâlem urbis Bethel, et ad orientâlem partem viæ, quæ de Bethel tendit ad Síchimam, et ad meridiem óppidi Lebôna. Præceperúntque fíliis Bénjamin, atque dixérunt : Ite et latitâte in víneis. Cùmque vidéritis fílias Silo ad ducéndos choros ex more procédere, ite repéntè de víneis, et rápite eas, sínguli uxóres síngulas, et pérgite in terra Bénjamin. Cùmque vénerint patres eârum, aut fratres, et advérsùm vos queri cœperint, atque jurgári, dicêmus eis : Miserémini eórum : non énim rapuérunt eas jure belläntium, atque victórum, sed rogántibus ut acciperent, non dedístis, et à vestra parte peccâtum est. Fecerúntque fílii Bénjamin, ut sibi fúerat imperâtum : et juxta número suum rapuérunt sibi de his quæ ducébant choros, uxóres síngulas : abierúntque in possessiônem suam, ædificántes urbes, et habitántes in eis. Fílii quoque Israël revérsi sunt per tribus et famílias in tabernácula sua. In diébus illis non erat rex in Israël : sed unusquísque, quod **251** sibi rectum videbâtur, hoc faciébat. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudâte Dóminum, quia benígnus Dóminus : psállite nómini eius, quoniam suâve est. *Psalmus* CXXXIV.

Orátio. Laudêmus te Dómine, quia benígnus ac suâvis es : præsta ítaque, ut dum in tua laudatióne insístimus, à mundi nos inlécebris ádvoces, vel perfectórum societáti adglómeres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Super flúmina Babylônis, illîc sédimus et flévimus ; dùm recordarêmur tui Sion. *Psalmus* CXXXVI.

Orátio. Redémptor noster, Dómine, ámove captivitâtem nostram, ad quam nos adversárius sibi malè consentiéntes addíxit : et qui super confusiónis flúmina flendo humiliáti consédimus, te à tentatiónibus eripiénte, surgâmus : nec nos lábilis volúptas trahat in præcipítium ; sed lachrymârum humílitas dedûcat ad cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antíphona 3. Propè esto Dómine, invocántibus te ; et exáudi oratiônem nostram. *Psalmus* CXLIV.

℟. Ut quid, Dómine, repulísti nos? Deus in finem irâtus es, furor tuus super oves gregis tui. Meménto congregatiônis tuæ, Dómine, quam creásti ab ínitio. ℣. Salva plebem tuam, Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *P.* Quam creásti.

Preces. Verus Deus Fílius Dei Christe, *P.* Exáudi, et pópulo tuo supplicánti miserêre. ℣. Propter temetípsum, Deus, inclína aurem tuam ad oratiônem. Misércors, *P.* Exáudi. ℣. Précibus adésto nostris ; et cuncta, quæ rogâris, dona affluénter nobis placábilis, *P.* Exáudi, et pópulo ℣. Parce jam, summe Redémptor : indúlge exorâtus, et petitiônes supple propítius. *P.* Exáudi, et pópulo tuo supplicánti miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Propè esto Dómine, invocántibus te ; ac voluntâtem timéntium imple : érige quique córruunt, et elísos sustênta : ut, qui præcípites in mortem cádimus ; sóspites te erigénte surgâmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Osée Prophétæ (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Audíte hoc sacerdótes, et atténdite domus Israël, et domus regis auscultâte : quia vobis judícium est, quóniam láqueus facti estis speculatióni, et sicut rete expánsum super Thabor. Et víctimas declinâ-

stis in profúndum : et ego eruditor ómnium eôrum. Ego scio Ephraïm, et Israël non est abscónditus à me : quia nùnc fornicâtus est Ephraïm, contaminâtus est Israël. Non dabunt cogitatiónes suas ut revertántur ad Dominum suum : quia spíritus fornicatiônum in médio eôrum, et Dóminum non cognovérunt. Et respondébit arrogántia Israël in fáciem ejus : et Israël, et Ephraïm ruérunt iniquitâte suâ, ruet étiam Judas cum eis. In grégibus suis, et arméntis suis vadent ad quæréndum Dóminum, et non invénient : quia ablâtus est ab eis. In Dómino prævaricáti sunt, quia fílios aliénos genuérunt : et nùnc devorâbit eos messis cum paréntibus suis. Clángite búccinâ in Gábaa, tubâ in Rama : ululâte in Bethâven, post tergum tuum Bénjamin. Ephraïm in desolatiône erit in die corruptiônis : in tribubus Israël osténdi fidem. Facti sunt príncipes Judá quasi assuméntes términum : super eos effúndam quasi aquam iram meam. Calúmniam pátiens, et quasi putrêdo dómui Judá. Et vidit Ephraïm languôrem suum, et Judas vínculum suum : et ábiit Ephraïm ad Assur, et misit ad regem Ultôrem : et ipse non póterit sanâre vos, nec sólvere pôterit à vobis vínculum. Quóniam ego quasi leæna Ephraïm, et quasi cátulus leônis dómui Judá : ego cápiam, et vadam : tollam, et non est qui éruat. Vadens revértar ad locum meum : donec deficiâtis, et quærâtis meam fáciem. In tribulatiône sua manè consúrgunt ad me : Veníte, revertâmur ad Dóminum, quia ipse cepit, et sanâbit nos. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui érigit elísos, et solvet compedítos ; viam peccatôrum extérminet. *Psalmus* CXLV.

Orátio. Dómine, qui solvis verbi poténtiâ compedítos ; et per mádidum humi collyrium sacro sputámine circúmlitum illúminas cœcos : solve rogâmus nostrôrum vincula peccáminum ; et oppósitum nobis disrúmpe intéritum : elísos álleva ; et cœcitâtem méntium nostrârum legis tuæ doctrinâ perlústra ; ac, sicut in te justum dirigis ; et miserándo ad véniam súscipis, et pupíllum viduámque pius protéctor inténdis ; ita nosmét in hac peregrinatiône custódias : ut ad æternitâtis dulcédinem post concés-a crímina **252** intromíttas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Qui sanas contrítos corde ; et álligas contritiónes eôrum. *Psalmus* CXLVI.

Orátio. Deus, qui sanas contrítos corde ; plagæ nostræ medêlam impénde : et qui stellârum números multitúdinem ; nos ad vitam prædestinátis adjúnge ; ut beneplácitum tibi sit in nobis ; et in salûte nos ætérnâ júbeas exaltári. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Pone Dómine fluibus nostris pacem : et ádipe fruménti sátia nos. *Psalmus* CXLVII.

℟. Si oblîtus fúero tui Hierúsalem, obliviscâtur me déxtera tua. *P.* Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si tui non memínero. ℣. Si non præposúero Hierúsalem in princípio lætítiæ meæ. *P.* Adhæreat.

Preces. Ad te clamántes, *P.* Deus exáudi. ℣. Afflíctos corde, *P.* Deus exáudi. ℣. Bellis attrítos, *P.* Deus exáudi. ℣. Confráctis malis, *P.* Deus exáudi. ℣. De tuis cœlis, *P.* Deus exáudi. ℣. Fléntium voces. *P.* Deus exáudi. ℣. Geméntium corda, *P.* Deus exáudi. ℣. Onere pressos, *P.* Deus exáudi. ℣. In te sperántes, *P.* Deus exáudi. ℣. Lugéntes mala, *P.* Deus exáudi. ℣. Mala pavéntes, *P.* Deus exáudi. ℣. Noxam defléntes, *P.* Deus exáudi. ℣. Optántes pacem, *P.* Deus. ℣. Pulsántium voces, *P.* Deus. ℣. Qui solus vivis, *P.* Deus. ℣. Rex omnis terræ, *P.* Deus. ℣. Simul rogâmus, *P.* Deus. ℣. Te deprecâmur, *P.* Deus. ℣. Voce, et corde, *P.* Deus.

Hymnus. O Nazarêne, lux, *fol.* 144.

Orátio. Dómine, qui posuísti Hierúsalem términum pacis ; credénti pópulo pacis tuæ tribue plenitúdinem : ipsa nos immortalitâte regat ; ipsa in ætérna vita possídeat : Satiatûrus itaque nos Dómine ex ádipe fruménti, tribue, ut cum hoc, quod nunc cérnimus in ænígmate, in omni te perfruâmur perspícuâ veritâte.

Pater noster.

IN QUARTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Fecit lunam. ℣. Exiit homo, *fol.* 178.

Antíphona. Israël me non cognôvit : pópulus meus me non intellexit. *P.* Væ genti peccatrici, filiis scelerátis : dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israël. ℣. Et non audivit pópulus meus vocem meam : et Israël non intendit mihi. *P.* Væ genti.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Multiplicâta est super me iníquitas superbôrum : *P.* Ego autem in toto corde meo scrutâbor mandâta tua. Coagulâtum est sicut lac cor eôrum : ℣. Ego vero legem tuam meditâtus sum, Deus meus. *P.* Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Ego autem.

Hymnus.

Verbum Patris, quod pródiit factum caro ;
Agnus Dei peccâta mundi áuferens :
Ad te venîmus cérnui, ut ínclytum
Bibâmus almæ passiônis sánguinem.

Osténde vúlnerum sacrôrum stigmata :
Exúrgat insígnis Crucis fortíssimum
Signum, quod in vigôre pérpetim
Manens, credéntibus salvatiônem conferat.

Arundo, clavi, sputa, potus myrrheus,
Corôna spinârum, flagélla, láncea,
Impréssa sunt damnatiônis vérbera :
Iam nostra pro his cuncta dele crímina.

Fons vúlneris Sacri riget præcórdia,
Lavet cruor, malitiæque contágia :
Sit vita præsens absque omni crímine ;
Futûra detur in beáto múnere.

Ut, cùm resurgéndi dies effúlserit,
Orbîque regni cláritas inlúxerit,
Sequâmur ætheris viam, quæ nos trahat
In se recéptos jam perénnes íncolas.

Honor sit Ætérno Deo, sit glória

Uni Patri, ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculórum sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per stigmata passiônis suæ propítius justificâre dignétur. Kyrie, eléïson. Christé, éléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Passiônis tuæ festum, Christe Dei Fílius devótis córdium officiis recúrsu témporis inchoántes, quo pro nobis et línguas fuísti persequéntium passus, et tradéntium te vulnéribus crucifixus; rogâmus atque expóscimus, ne te elónges à nobis: ut, quia proximánte tribulatiône, non est qui ádjuvet; tu solus passiônis tuæ nos súbleves ope; ne tradas ergo nos inimícis nostris in malum; sed **253** éxcipe servos tuos in bonum: ut nos calumniántes supérbi, inimíci scílicet animárum nostrárum, virtûtis tuæ poténtiâ propellántur: Tu es enim divîna lucérna per humanitâtem super candelábrum Crucis impósita: ídeo te rogâmus, ut nos accéndas, ne veniâmus in pœnam. Quos ergo pérspicis initiâtum passiônis tuæ festum devótis córdibus excepísse, fácito eos passiônis tuæ communicâre: ut tenebrárum nostrárum errôre discússo, lucis tuæ muniâmur præsídio.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Benedíctio. Christus Dóminus, cujus passiônis vúlnera gratíssimâ devotiône præcinénda suscípitis, líberos vos efficiat à passiónibus vestris; ℟. Amen. Et qui per assúmptam carnem vóluit crucifigi, per Divinitâtis suæ poténtiam partícipes vos efficiat regni sui: ℟. Amen. Ut in cujus passiône amaréscitis, in ejus resurrectiône pleníssimè gaudeâtis ℟. Amen.

Per.

Lauda. Sedérunt príncipes, et advérsùm me detrahébant: servus autem tuus *P.* Exercebâtur in tuis justificatiónibus. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: et custódiam sermónes tuos. *P.* Exercebâtur in tuis justificatiónibus.

Orátio. Nóminis tui, Deus, magnitúdinem dona nobis oculórum revelatiône considerâre: atque incolátûs nostri humilitâtem álleva mandatórum erectiône; et concupiscéntiam ánimæ commutatiône desideriórum spirituâlium in ea perficere: áufer à nobis contémptum, et obpróbrium: tuorúmque corda fidélium rénova operatiône virtûtum. ℟. Amen.

Per.

Alia Lauda. Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: *P.* Noli me confúndere. ℣. Viam mandatórum cucúrri, cùm dilatâres cor meum. *P.* Noli me confúndere.

Orátio. Ab iniquitâtis via rémove, Dómine, gressus nostros; et itínere mandatórum tuórum státue cursum nostrum: Animam igitur paviménto inhærántem remédio salutífero súbleva: tuísque justificatiónibus edóctam poténtiâ verbi tui vivífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. *P.* Hæc me consolâta est in humilitâte mea. ℣. Supérbi inîquè agébant usquequâque: à lege autem tua non declinávi.

P. Hæc.

Orátio. Spem, quam dedísti nobis, Dómine, ipsa sit in humilitâte nostra consolátio, quæ nobis erit in exultatiône glóriæ plenitûdo. ℟. Amen.

Per.

Alia Lauda. Memor fui judiciórum tuórum Dómine à sæculo: *P.* Et consolâtus sum. ℣. Deféctio ténuit me, pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. *P.* Et consolâtus.

Orátio. Memores tui in nocte, Dómine, legem tríbue custodíre: et qui de te nec in tribulatiónibus silent, nunquàm à tuis sermónibus cláudicent, sed fixâ in te stabilitâte perdúrent. ℟. Amen.

Alia Lauda. Confundántur supérbi, qui iniquitâtem fecérunt in me: *P.* Ego autem exercêbor i mandâtis tuis. ℣. Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: da mihi intéllectum, ut discam mandâta tua. *P.* Ego.

Orátio. Fiat cor nostrum, Dómine, in tuis justificatiónibus immaculâtum: ut nec intelligéntia prava nos pólluat, nec dispósitio sinístra confúndat. ℟. Amen.

Psalmus. Miserêre mei Deus. *Totum.*

Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Pater noster.

Preces. Dómine misericordiárum. *P.* Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui injúrias carnis nostræ in tuo córpore pertulísti, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui vitam mortálibus, cœcis lumen, auditum surdis dedísti, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui vulnerâtus es, ut vúlnera nostra curâres, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui pérditum hóminem nunc crucis tuæ passiône rédimis, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui mori dignâtus es, ut immortalitâtem mortálibus condonâres, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui peccántes non júdicas; sed ad pœniténtiam próvocans, expéctas.

Orátio. Exáudi oratiônem nostram. *fol.* 138.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol.* 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum rerum. *fol.* 215.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus* III.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea Deus: et à peccáto meo munda me. *Psalmus* L.

Antíphona. Parâtum cor meum. Deus, parâtum cor meum: cantâbo, et psallam. *Psalmus* LVI.

254 *Orátio.* Omnípotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória: tríbue, ut in te sit gloriátio nostra: pervéniat ad te

húmilis conféssio populórum, et de quibus te pec- A cándo offéndimus, ad fructum indúlgéntiæ te propítio redeâmus : ut miserándo errâta ignóscas, et ad promeréndum te, inclytâ virtúte subvénias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Quare fremuérunt Gentes, et pópuli meditáti sunt inánia? *P.* Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, et advérsùs Christum ejus. ℣. Disrumpâmus víncula eórum : et projiciâmus à nobis jugum ipsórum.

Orátio. Christe, Dei Patris ineffábile Verbum, contra quem et reges terræ attróciter fremuérunt, et pópuli inánia meditáti sunt; da Ecclésiæ tuæ B membris optábilem de advérsis potestátibus efférre triúmphum : quo et persequéntium mucro, obsisténte sibi vanitâte, vanéscat, et credéntium te fides super inimícos invícta præpolleat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dóminus oratiônem meam suscêpit. *P.* Erubéscant, et conturbéntur omnes inimíci mei. ℣. Dómine, ne in ira árguas me, neque in furóre tuo corrípias me.

Orátio. Erubéscant, et confundántur omnes inimíci mei, Dómine, et qui inrisóres sunt crucis tuæ, et captóres oratiônis nostræ : Súscipe ergo oratiônem fidélium, et castra ábjice exterórum : ut dum prátio Ecclésiæ ad te dirígitur, omnis per te infidélitas confundâtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine Deus meus in te sperávi : C *P.* Líbera me ab ómnibus persequéntibus me, et éripe me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *P.* Líbera.

Orátio. Dómine Deus, sperántem in te Ecclésiam tuam à persequéntibus homínibus líbera : ut poténtiâ passiônis tuæ, quâ eam primùm liberásti à captivitâte diáboli, líberes étiam ab ardóribus supplícii sempitérni. ℟. Amen.

℟. Facta est Sion sicut avis volans, de cujus loco ablâtus est nidus : et tu filia Hierúsalem cógita fácere tibi teguméntum luctûs in ténebris meridiánis : quia salvâtor tuus comprehendêtur, et Dóminus univérsæ terræ morte condemnábitur. *P.* Sed D exúrgens, sedébit in throno, ut júdicet adversários suos. ℣. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est pro peccátis nostris. *P.* Sed.

Orátio. Christe Dei Fílius, cujus locus in Sion magnus est; convérte ad te corda nostra : ut in speculatiône eius constitúti, te pro nobis flagéllis alapísque cæsum, morti quoque adjudicâtum fidéliter fateâmur : ut qui secúndùm tempus es passus pro ímpiis ; perénniter à fidélibus conlaudêris. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antíphona. Vidéte, quoniam ego sum Dóminus, et non est Deus præter me : ego occídam, et vívere fáciam : percútiam, et ego sanâbo, et non est qui erípiat de mánibus meis. Quia A vivo ego in ætérnum. ℣. Vidit enim eos fatigátos.

Cánticum. Atténde cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Tu es, Dómine Deus; et non est álius præter te : qui pércutis ; et sanas, et sanándo consólidas : fac nos in ætérnum tecum sine fine vívere : ut de manu tua non pereâmus, cùm ad judícium véneris gloriôsus. ℟. Amen.

Ad Benedictus. Antíphona. Quare me repulísti? et quare tristis incêdo, dùm affligit me inimícus? Emítte lucem tuam et veritâtem tuam. ℣. Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iníquo et dolóso líbera me.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

B *Lauda.* In excélsis laudâte Dóminum de cœlis. ℣. Sol, et luna : omnes stellæ, et lumen. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ruth (*Cap.* 1).

℟. Deo grátias.

In diébus unius júdicis, quando júdices præerant : facta est fames in terra. Abiítque homo de Béthlehem Judá, ut peregrinarêtur in regióne Moabítide cum uxóre sua ac duóbus líberis : ipse vocabâtur Elímelech, et uxor eius Noëmi : et duo fílii, unus vocabâtur Máhalon, et alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Judá. Ingressique regiônem Moabítidem, morabántur ibi. Et mórtuus est Elímelech marítus Noëmi : remansítque ipsa cum fíliis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabâtur Orpha, C alterâque Ruth. Manserúntque ibi decem annis, et ambo mórtui sunt, Máhalon vidélicet, **255** et Chélion : remansítque múlier orbâta duóbus líberis ac maríto. Surréxit ut in pátriam pérgeret, cum utrâque nuru sua, de regióne Moabítide : audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, et dedísset eis escas. Egréssa est ítaque de loco peregrinatiônis suæ, cum utrâque nuru sua : et jam in via pósita reverténdi in terram Judá, dixit ad eas : Ite in domum patris vestri, fáciat Dóminus vobíscum misericórdiam, sicut fécistis cum mórtuis et mecum. Det vobis invenîre réquiem in dómibus virórum, quos sortitúræ estis. Et osculâta est eas. Quæ levátâ voce flere cœpérunt, et dícere : Tecum pergêmus D ad pópulum tuum. Quibus illa respóndit : Revertímini filiæ mi, cur venîtis mecum? núm ultrà habêbo filios in útero meo, ut viros ex me possêtis sperâre? Revertímini filiæ mi, et abîte : jam enim in senectûte confécta sum, nec apta vínculo conjugáli : étiam si possem hac nocte concípere, et párere filios, si eos expectâre velîtis, donec crescant, et annos pubertâtis ímpleant, antè éritis vétulæ quàm nubâtis. Nolîte, quæso, filiæ mi, fácere hoc : quia vestra angústia me magìs pressit, et egréssa est manus Dómini contra me. Elevátâ ígitur voce, íterùm flere cœpérunt : Orpha osculâta est socrum, ac revérsa : Ruth adhæsit sócrui suæ : cui dixit Noëmi : En revérsa est cognâta tua ad pópulum suum, et ad deos suos, vade cum ea. Quæ respóndit : Ne adver-

séris mihi ut relínquam te, et ábeam : quòcumque perrexéris, pergam : et ubi morâta fúeris, et ego páriter morâbor. Pópulus tuus pópulus meus, et Deus tuus et Deus meus. Quæ te moriéntem terra susceperit, in ea móriar : ibíque locum accípiam sepultúræ. Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si non sola mors me et te separáverit. Videns ergo Noëmi, quòd obstináto Ruth ánimo decrevísset secum pérgere, adversári nóluit, nec ultrà ad suos réditum persuadére : profectæque sunt simùl, et venérunt in Béthlehem. Quibus urbem ingréssis, velox apud cunctos fama percrébuit : dicebántque mulíeres : Hæc est illa Noëmi. Quibus ait : Ne vocétis me Noëmi (id est, pulchram) sed vocáte me Mara (id est, amáram) quia valdè amaritúdine replévit me Omnípotens. Egréssa sum plena, et vácuam redúcit me Dóminus. Cur ígitur vocátis me Noëmi, quam humiliávit Dóminus, et afflíxit Omnípotens? Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiónis suæ : ac revérsa est in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebántur. (*Cap.* II.) Erat autem viro Elímelech consanguíneus, homo potens, et magnárum facultátum, nómine Booz. Dixítque Ruth Moabítis ad socrum suam : Si jubes, vadam in agrum, et cólligam spicas, quæ métentium fúgerint manus, ubicúmque cleméntis patrisfamílias repérero grátiam. Cui illa respondit : Vade fília mi. Abiit ítaque et colligébat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elímelech. Et ecce, ipse veniébat de Béthlehem, dixítque messóribus : Dóminus vobíscum. Qui respondérunt ei : Benedícat tibi Dominus. Dixítque Booz júveni, qui messóribus præerat : Cujus est hæc puélla? Cui respóndit : Hæc est Moabítis, quæ venit cum Noëmi, de regióne Moabítide, et rogávit ut spicas colligeret remanéntes, sequens messórum vestígia : et de manè usque nunc stat in agro, et ne ad momentum quidem domum revérsa est. Et ait Booz ad Ruth : Audi fília, ne vadas ad colligéndum in álterum agrum, nec recédas ab hoc loco : sed júngere puéllis meis, et ubi messúerint, séquere. Mandávi enim púeris meis, ut nemo tibi moléstus sit : sed étiam si sitíeris, vade ad sarcínulas, et bibe aquas, de quibus et púeri mei bibunt. Quæ cadens in fáciem suam et adórans ait : Unde mihi hoc, ut invenírem grátiam ante óculos tuos, et nosse me dignarêris peregrînam mulíerem? Cui ille respóndit : Nuntiáta mihi sunt ómnia, quæ féceris sócrui tuæ post mortem viri tui : et quòd derelíqueris paréntes tuos, et terram in qua nata es, et véneris ad pópulum, quem ante nesciébas. Reddat tibi Dóminus pro ópere tuo, et plenam mercédem accípies à Dómino meo Deo Israël, ad quem venísti, et sub cujus confugísti alas. Quæ ait : Invéni grátiam ante óculos tuos, dómine mi, qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ, quæ non sum símilis unius puellárum tuárum. Dixit ad eam Booz : Quandò hora vescéndi fúerit, veni huc, et cómede panem, et tinge buccéllam tuam in acéto. Sedit ítaque et cólligébat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habéret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatióne Elímelech. Et ecce, ipse veniébat de Béthlehem, dixítque messóribus : Dóminus vobíscum. Qui respondérunt ei : Benedícat tibi Dominus. Dixítque Booz júveni, qui messóribus præerat : Cujus est hæc puélla? Cui respóndit : Hæc est Moabítis, quæ venit cum Noëmi, de regióne Moabítide, et rogávit ut spicas colligeret remanéntes, sequens messórum vestígia : et de manè usque nunc stat in agro, et ne ad momentum quidem domum revérsa est. Et ait Booz ad Ruth : Audi fília, ne vadas ad colligéndum in álterum agrum, nec recédas ab hoc loco : sed júngere puéllis meis, et ubi messúerint, séquere. Mandávi enim púeris meis, ut nemo tibi moléstus sit : sed étiam si sitíeris, vade ad sarcínulas, et bibe aquas, de quibus et púeri mei bibunt. Quæ cadens in fáciem suam et adórans ait : Unde mihi hoc, ut invenírem grátiam ante óculos tuos, et nosse me dignarêris peregrînam mulíerem? Cui ille respóndit : Nuntiáta mihi sunt ómnia, quæ féceris sócrui tuæ post mortem viri tui : et quòd derelíqueris paréntes tuos, et terram in qua nata es, et véneris ad pópulum, quem ante nesciébas. Reddat tibi Dóminus pro ópere tuo, et plenam mercédem accípies à Dómino meo Deo Israël, ad quem venísti, et sub cujus confugísti alas. Quæ ait : Invéni grátiam ante óculos tuos, dómine mi, qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancíllæ tuæ, quæ non sum símilis unius puellárum tuárum. Dixit ad eam Booz : Quandò hora vescéndi fúerit, veni huc, et cómede panem, et tinge buccéllam tuam in acéto. Sedit ítaque et col

nivit ítaque ad pedes ejus usque noctis abscéssum. Surrexítque ántequàm hómines se cognóscerent mútuò, et dixit Booz : Cave ne quis nóverit quòd hûc véneris. Et rursùm, Expánde, inquit, pállium tuum quo operîris, et tene utrâque manu. Quâ extendénte, et tenénte, mensus est sex módios hórdei, et pósuit super eam. Quæ portans ingréssa est civitâtem, et venit ad socrum suam. Quæ dixit ei : Quid egísti filia? Narravítque omnia, quæ sibi fecísset homo. Et ait : Ecce sex módios hórdei dedit mihi, et ait : Nolo vacuam te revérti ad domum tuam. Dixítque Noëmi : Expecta filia donec videâmus quem éxitum hábeat. Neque enim cessábit homo nisi compléverit quod locûtus est. (*Cap.* IV.) Ascéndit ergo Booz ad portam, et sedit ibi. Cùmque vidísset propínquum prætertre, de quo priùs sermo hábitus est, dixit ad B eum : Declína paulísper, et sede hîc, vocáto eo nómine suo. Qui divértit, et sedit. Tollens autem Booz decem viros de senióribus civitâtis, dixit ad eos : Sedête hîc. Quibus resedéntibus, locûtus est ad propínquum : Partem agri fratris nostri Elímelech vendit Noëmi, quæ revérsa est de regióne Moabítide : quod audîre te vólui, et tibi dícere coram cunctis sedéntibus, et majóribus natu de pópulo meo. Si vis possidêre jure propinquitâtis, eme, et pósside : sin autem displicet tibi, hoc ipsum índica mihi, ut sciam quid fácere débeam : nullus est enim propínquus, excépto te, qui prior es ; et me, qui secúndus sum. At ille respóndit : Ego agrum emam. Cui dixit Booz : Quandò émeris agrum de manu mulíeris, Ruth quoque Moabítidem, quæ uxor defúncti fuit, debes accí- C pere : ut súscites nomen propínqui tui. Qui respóndit : Cedo jure propinquitâtis : neque enim posteritâtem famíliæ meæ delêre débeo. Tu meo útere privilégio, quo me libénter carêre profiteor. Hic autem erat mos antiquitâtis in Israël inter propínquos, si **257** quandò alter álteri suo jure cedébat, ut esset firma concéssio, solvêbat homo calciaméntum suum, et dabat próximo suo : hoc erat testimónium concessiônis in Israël. Dixit ergo propínquo suo Booz : Tolle calciaméntum. Quod statìm solvit de pede suo. At ille majóribus natu, et univérso pópulo ait : Testes, inquit, vos estis hódiè, quod possédérim ómnia quæ fuérunt Elímelech, et Chélion, et Máhalon, tradénte Noëmi : et Ruth Moabítidem, D uxôrem Máhalon, in conjúgium súmpserim, ut súscitem nomen defúncti in hereditâte sua, ne vocábulum ejus de família sua ac frátribus et pópulo deleâtur. Vos, inquam, hujus rei testes estis. Respóndit omnis pópulus, qui erat in porta, et majóres natu : Nos testes sumus : fáciat Dóminus hanc mulíerem, quæ ingréditur domum tuam, sicut Rachel et Liam, quæ ædificavérunt domum Israël : ut sit exémplum virtûtis in Ephrata, et hábeat célebre nomen in Béthlehem : fiátque domus tua, sicut domus Phares quem Thamar péperit Judæ, de sémine quod déderit tibi Dóminus ex hac puélla. Tulit ítaque Booz Ruth, et accêpit uxôrem : ingréssus est ad eâm, et dedit illi Dóminus, ut conciperet, et páreret filium. Dixerúntque mulíeres ad Noëmi : Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut deficeret successor famíliæ tuæ, et vocarêtur nomen ejus in Israël. Et hábeas qui consolêtur ánimam tuam, et enútriet senectûtem : de nuru enim tua natus est, qui te díliget : et multò tibi est mélior, quàm si septem habéres filios. Suscéptum Noëmi púerum pósuit in sinu suo, et nutrîcis ac gérulæ officio fungebâtur. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, ac dicéntes : Natus est filius Noëmi : vocavérunt nomen ejus Obed : hic est pater Isaï, patris David. Hæc sunt generatiónes Phares : Phares génuit Esron, Esron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Náhasson, Náhasson génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Isaï, Isaï génuit David regem. ℟. Amen.

Hymnus.

Noctis tempus jam prætérit,
Jam gallus canit, vivis
Gallo canénte spes reddit;
Ægris salus refúnditur.
Somno gravâti súrgite,
Cordis reâtum páudite,
Jesûque laudem dícite,
Qui nos redêmit sánguine.
Non ut fallax discípulus,
Qui pacem ferens ósculo;
Et dolum tenens péctore,
Turbis Magístrum trádidit.
Jesus captus ab ímpiis :
Dispergúntur discípuli :
Locûtus est ut Dóminus
Nocte ferens scándalum.
Jesus suis discípulis,
Dùm crucem suam prædicat,
Negári sese præmonet;
Petrus factûrus ábnegat.
Petrus fervens spíritu
Séquitur in prætório;
Sed ágnitus discípulus,
Negâvit Christum Dóminum.
Petrus jurâbat ómnibus :
Se non novísse hóminem :
Vox namque galli résonat,
Et Petrus culpam méminit.
Jesus, dùm Petrum réspicit,
Fidem Petri dùm súscipit,
Petrúsque, flendo, récipit,
Quod ante pauló amíserat.
Et nos precâmur, Dómine,
Fidem Petri recípere,
Fidémque Apostólicam,
Flentes pro nostro crímine.
Gallo canénte vénimus;
Laudes Deo persólvimus :
Confessiônis própriæ
Dantes ei veram fidem.
Abscêde princeps dæmonum
Cum nóxiis phantásmatum :

Jam nos piávit véritas;
Jam probra tersit cháritas.
Hìnc te, Deus, depóscimus,
Ut pervagántes dœmonas
Signo salûtis déstruas;
Nos à pavôre líbera.
Hac noctis horâ præscius
David futúræ glóriæ
Deo preces multíplicat,
In matutínis éxcubans.
Hac nos opórtet súrgere
Illo vigôre córporis,
Illôque voto spíritûs,
Quo expiêmur sórdibus.
Exúrge, nobiscum Deus,
Laudes tuôrum súscipe,
Lustrándo corda lúbrica
Lucis novéllæ grátiâ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
258 Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 138.

Capitula. Deus, Dei Fílius, qui voluntáriè decípulam venántium passus, voluntáriè útique créderis crucifixus; concêde nobis et passiônis tuæ exceptiône singuláriter jocundári, et resurrectiônis tuæ gáudio fidéliter attólli: ut qui passiônis tuæ solémnia devóti præcinénda cánticis inchoâmus, respéctu lucis tuæ copiósiùs inlustrêmur.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus in choro. *Orátio.* Laus tua Dómine. *Alia Lauda.* Laudent nomen Dei in choro. *Orátio.* Deus qui ineffabílibus. *fol.* 181.

Lauda. Usquè ad vésperum quám magnificâta sunt ópera tua, Dómine!

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ne tradas me, Dómine, desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsùm me; *P.* Ne derelínquas, ne unquám exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo et dolóso líbera me. *P.* Ne derelínquas.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Eripe me, Dómine, à calúmniis hóminum: quia servávi mandâta tua. Fáciem tuam illúmina super servum tuum: *P.* Et doce me justificatiónes tuas, Dómine. ℣. Mirabília testimónia tua, Dómine: ídeò scrutâta est ánima mea. *P.* Et doce. ℣. Glória, etc. *P.* Et doce.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capitula. Novimus, Dómine, quòd traditôris tui perpéssus injúriam, usque ad mortem non derelíqueris patiéntiam: et cùm ille insatiábilis homicida te Magístrum tradíderit occidéndum; tu tamen ne ipsum quidem volúeris moritûrum: da ergo, quæsumus, nobis, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, et patiéntiæ teneâmus exémpla: non nos vorâgo iræ præcípitet, nec per noctem hujus sæculi A tentâtor malígnus, quasi fur in hora quacúmque contáminet: quò passiônis tuæ stígmata sint nobis ad custódiam indefessam.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et.

Benedíctio. Christus, Dei Fílius, qui olim, mediánte hujus diéi festi témpore, detrahéntium se pértulit linguas, nostrôrum ómnium fáciat esse dissértas; ℟. Amen. Et qui pro ímpiis passus est ínnocens, vos sibi fáciat sine fine consórtes: ℟. Amen. Ut, cujus nunc passiônem mœstificáti excípitis, ad resurrectiônis ejus gáudium lætificátis córdibus accedâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

B *Lauda.* Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine, *P.* Et lumen sémitis meis, Deus meus. ℣. Jurávi, et státui custodíre judícia justítiæ tuæ.

Orátio. Lumen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitiône osténde: ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigâmur, et álacres in tuo lúmine ad destinâta æternitâtis tuæ gáudia festinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: *P.* Et à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditâte acquisívi testimónia tua in ætérnum: quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio. Tríbue nobis, Dómine, adjutórium declinándi ódia iniquôrum, et fallácia superâre prævaricatôrum: Esto protéctor sperántium in verbo tuo; C et súscipe húmiles juxta elóquium tuum: quátenus possímus tua mandâta servâre, et judícia tua metúere, et de admíssis indulgéntiam promeréri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Iníquos ódio hábui, et abominâtus sum: *P.* Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjûtor, et suscéptor meus es tu: et in verbum tuum sperávi.

Orátio. Auxiliâre nobis Dómine, et salvi érimus: te enim desisténte, perdítio, et te præservánte vitâlis est plenitûdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *Cum* D *sua oratióne, fol.* 183.

SECUNDA FERIA POST MEDIANTE DIE FESTO.

Ad Matutínum.

Exúrge, Dòmine, salvum me fac, Deus meus. *Psalmus* III.

Orátio. Exúrge Dómine Deus noster in auxílium humílium, et in extermínium persequéntium nos: cóntere adversários nostros, qui nos à præcéptis tuis, dolósis promissiónibus, et apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim proficient eôrum insídiæ, **259** si tuo muniâmur semper adjutório grátiæ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, et ad-

vérsùs Christum ejus. *P.* Qui hábitat in cœlis, irridébit eos : et Dóminus subsannâbit eos : et in furôre suo conturbâbit eos. ℣. Quare fremuérunt gentes, et pópuli meditáti sunt inánia ? *P.* Qui. ℣. Glória. *P.* Qui.

Orátio. Deus Pater Unigéniti filii tui, qui hábitas in cœlis, qui ifridéndos atque subsannándos omnes reges terræ et príncipes, advérsùm Christum tuum conveñiéntes, osténdis ; da nobis speciâle munus hoc grátiæ tuæ, ut advérsis nesciâmus ullo modo cédere : quò sic in furôre tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Odísti Dómine omnes qui operántur iniquitâtem : *P.* Perdes eos qui loquúntur mendácium, ℣. Júdica illos, Deus. Décidant à cogitatiónibus suis.

Orátio. Deus, qui ódio habes omnes, qui operántur iniquitâtem, charitâtis munímine nos reple : ut aliquándò ad te convérsi, dolôris sui séntiant cúmulum, qui contra te loquúntur mendácium. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Quia non est in ore inimicôrum véritas : cor eôrum vanum est. Sepúlchrum patens est guttur eôrum, *P.* Linguis suis dolósè agébant, júdica illos Deus. ℣. Quòniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : dentes peccatôrum contrivísti.

Orátio. In ore inimicôrum tuôrum, Dómine, véritas non est : quia dum à te in íntimis avertúntur, cor eôrum vanitâte destrúitur. Da ergo nobis, ut sic lingua nostra cum puritâte consciéntiæ accéptum tibi déferat hymnum, ut patens malignitâtis non efficiántur sepúlchrum. ℟. Amen.

Per.

℟. Misériis afflíctus sum, et turbâtus sum : totâ die contristâtus ingrediêbar : quóniam ánima mea complêta est inlusionibus, *P.* Et non est sánitas in carne mea. ℣. Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi : et confirmásti super me manum tuam. *P.* Et non est.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui traditúrum te morti, ante mortem præscius prædixísti ; et illîc ubi constitúta est domus omnis vivéntis, ad inférna útique, móriens descendísti ; da nobis, ut cùm tempus vocatiônis nostræ advénerit, illîc non deveniâmus retentúri in pœnam : quò tu móriens liberâtor accesísti per véniam : sed emíttens manum tuam de profúndo inférni manifésta poténtiâ líbera ; qui solus pro ímpiis tuam pónere dignâtus es ánimam. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Antíphona. Quóniam iniquitâtem meam ego cognósco, Dómine : ab ipsa munda me. Déprecor, miserêre mei, miserêre. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus : ut avértas à nostris sceléribus fáciem ; et déleas, quæ géssimus, cuncta peccâta. Crea itaque Deus in córdibus nostris, quod ames ; et propitiatiône sólitâ dimitte, quod odis : ac si te crebrò ad irascéndum nostra exásperant vítia ; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia. ℟. Amen.

Per.

Ad Cánticum. Antíphona. Confundántur omnes qui me persequúntur, et non confúndar egó : páveant illi, et non páveam ego.

Cánticum Hieremiæ (*Cap.* XVII).

Sana me Dómine, et sanâbor : * salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea, et virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt mihi : Ubi est verbum Dómini ? * véniat. Et ego non sum turbâtus, te pastôrem sequens.

Et diem hóminis non desiderávi, tu scis. * Quod egréssum de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit.

Non sis mihi formídini, * spes mea tu in die afflictiônis meæ.

Confundántur omnes qui me persequúntur, et non confúndar ego : * páveant illi, et non páveam ego.

Induc super eos diem afflictiônis, * et dúplici contritiône cóntere eos.

Orátio. Confundántur omnes Dómine, qui persequúntur in nos sanctum nomen tuum, et non confundâmur nos, qui venerâmur et crédimus, et passiônis tuæ injúriam, et resurrectiônis tuæ poténtiam : præváleat ergo virtus glóriæ tuæ, quæ et persequéntes te à pravitâte detérreat, et credéntes in ætérnum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen.

Per. etc.

260 *Ad Benedíctus. Antíphona.* Ego ad te, Dómine, clamávi et manè orátio mea prævéniet te. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, die clamávi, et nocte coram te.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : in psaltério, et cíthara laudâte eum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Samuëlis (*Primi Regum cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Concêpit Anna, et péperit filium, vocavítque nomen ejus Sámuël ; eò quòd à Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir Elcana, et omnis domus ejus, ut immolâret Dómino hóstiam solémnem, et votum suum, et Anna non ascéndit : dixit enim viro suo : Non ascéndam, donec ablactétur infans, et ducam eum, et appáreat in conspéctu Dei, et máneat ibi júgiter. Et ait Elcana vir suus : Fac quod tibi bonum vidêtur, et mane donec ablácties eum. Mansit ergo múlier, et lactâbat filium suum, donec amovêret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus, et tribus módiis farínæ, et ámphora vini, et addúxit eum in domum Dómini in Silo. Puer autem erat infántulus : et immolavérunt vítulum, et obtulérunt púerum Heli, Annáque ait : Obsecro mi Domine, vivat ánima tua : ego sum illa múlier, quæ steti coram

te hîc orans Dóminum. Pro púero isto orávi, et dedit mihi Dóminus petitiônem meam, quam postulávi eum. Idcírcò commodávi eum Dómino, cunctis diêbus quibus fúerit accomodâtus Dómino. Et adorâvit ibi Dóminum. Et orâvit Anna, et ait : Exultâvit cor meum in Dómino, et exaltâtum est cor meum in Deo salutári meo. (*Cap.* II.) Et ábiit Elcana in Rámatha, urbem suam : puer autem Sámuël erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem Heli sacerdôtis. Porrò filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdôtum ad pópulum : sed quicúmque immolásset víctimam, veniébat puer sacerdôtis, dum coqueréntur carnes, et habébat fuscínulam tridéntem in manu sua, et mittébat eam in lebêtem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive cácabum : et omne quod levábat fuscínula, tollébat sacérdos sibi : sic quoque faciébat univérso Israëli veniéntium in Silo. Etiam ántequàm adolérent ádipem, veniébat puer sacerdôtis, et dicébat immoránti : Da mihi carnem ; ut coquam sacerdóti : non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicébat quoque immolans : Accendâtur primùm juxta morem adeps, et tolle tibi quantum desíderat ánima tua. Qui respóndens ajébat ei : Nequâquam : sic enim dabis, aliôquin tollam vi. Erat autem peccâtum puerôrum grande nimis coram Dómino : quia retrahébant hómines à sacrificio Dómini. Sámuël autem ministrâbat in conspéctu Dómini, puer autem accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam offerébat ei statútis diêbus, ascéndens cum viro suo, ut immolárent hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ et uxóri ejus Annæ : dixítque : Reddat tibi Dóminus semen de muliére hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitâvit ergo Dóminus Annam, et concêpit, et péperit tres filios, et duas filias : et magnificâtus est puer Sámuël apud Deum. Heli autem erat senex valdè, et audîvit ómnia quæ faciébant filii sui univérso Israëli : et quómodo dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi : et dixit eis : Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni Israël? Nolîte filii mi : non enim est bona fama, quam ego áudio, ut tránsgredi faciátis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placâre eis póterit Dóminus : si autem in Dóminum peccáverit, quis orâbit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui : quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiébat, atque crescébat, et placébat tam Deo quàm homínibus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. *fol.* 257.

Capitula. Líbera nos Dómine à lábiis iníquis, et à lingua magníloqua, qui in Crucis appénsus est statérâ : et præsta, ut nec accusatóri accusándi áditus páteat, nec plebs tua ejus decípulis acquiéscat, nec iram tuam suggéstio fallax commóveat. Sed tu Dómine ipsum humáni géneris cállidum insidiatórem frâmeâ divînâ concide : et pro misériis páuperum inclytâ bonitâte exúrge.

Pater noster. A malo nos líbera, etc.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. ℣. Et lumen sémitis meis, Deus meus. *P.* Jurávi, et státui custodíre judícia justítiæ tuæ.

Orátio. Lumen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitiône osténde : ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigâmur ; ut álacres in tuo **261** lúmine ad destinâta æternitâtis tuæ gáudia festinêmus. ℟. Amen.

Per.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, qui dat páuperi, non indigêbit : qui déspicit deprecántem, sustinêbit penúriam. Cùm surrexérint ímpii, abscondéntur hómines : cùm illi perierint, multiplicabúntur justi. (*Cap.* XXIX.) Viro, qui corripiéntem durâ cervîce contémnit, repentînus super eum véniet intéritus : et eum sánitas non sequêtur. In multiplicatiône justórum lætábitur vulgus : cùm ímpii súmpserint principâtum, gemit pópulus. Vir, qui amat sapiéntiam, lætíficat patrem suum : qui autem nutrit scortum, perdet substántiam. Rex justus érigit terram, vir avârus déstruit eam. Homo blandus, qui sermónibus lóquitur amico suo, rete expándit gréssibus ejus. Peccántem virum iníquum invólvit láqueus : et justus laudâbit, atque gaudêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* II).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Venit vir Dei ad Heli, et ait ad eum : Hæc dicit Dóminus : Numquid non apértè revelâtus sum dómui patris tui, cùm esset in Ægypto in domo Pharaônis? Et elégi eum ex omnibus tribubus Israël mihi in sacerdôtem, ut ascénderet ad altâre meum, et adolêret mihi incénsum, et portâret ephod coram me : et dedi dómui patris tui ómnia de sacrificiis filiôrum Israël. Quare calce abjecístis victimam meam, et múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo : et magis honorásti filios tuos quàm me, ut comederêtis primítias omnis sacrificii populi mei? Propterea ait Dominus Deus Israël : Loquens locûtus sum, ut domus tua, et domus patris tui, ministrâret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus : Absit hoc à me : sed quicúmque honorificáverit me, glorificâbo eum : qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, et præcídam brâchium tuum, et brâchium domûs patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidêbis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israël : et non erit senex in domo tua ómnibus diêbus. Verúmtamen non áuferam ex te pénitùs virum ab altári meo : sed ut deficiant oculi tui, et tabéscat ánima tua : et pars magna domûs tuæ moriêtur, cùm ad virîlem ætâtem vénerint. Hoc autem erit tibi signum, quod ventûrum est : duo filii tui, Ophni et Phínees in die una moriéntur ambo. Et suscitâbo mihi sacerdôtem fidêlem, qui juxta cor meum et ánimam meam fáciet : et ædificâbo illi domum fidêlem, et ambulâbit coram Christo

meo cunctis diêbus. Futûrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniet ut orêtur pro eo, et ófferat nummum argénteum, et tortam panis, dicátque : Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotâlem, ut cómedam bucéllam panis. (*Cap.* III.) Puer autem Sámuël ministrâbat coram Heli, et sermo Dómini erat pretiôsus ; in diêbus illis non erat vísio manifésta. Factum est autem in die quadam, Heli jacêbat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec poterat vidêre lucérnam Dei ántequàm extinguerêtur, Sámuël autem dormiêbat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocâvit Dóminus Sámuël. Qui respóndit : Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit : Ecce ego, quem vocásti me. Qui dixit : Non vocávi te fili : revértere, et dormi. Et ábiit, et dormivit. Et adjêcit Dóminus vocâre rursùm, Sámuël. Consurgénsque Sámuël, ábiit ad Heli, et dixit : Ecce ego : vocásti enim me. Qui respóndit : Non vocávi te, fili mi : revértere, dormi. Porró Sámuël nec dum sciêbat Dóminum, neque revelâtus fúerat ei sermo Dómini. Et adjêcit Dóminus, et vocâvit Sámuel rursùm tértió. Qui consúrgens ábiit ad Heli, et ait : Ecce ego : quem vocásti me. Intelléxit ígitur Heli quia Dóminus vocâret púerum : et ait ad Sámuël : Vade, dormi : et si deínceps vocáverit te, dices : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ígitur Sámuël, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit : et vocâvit, sicut vocáverat secúndò, et tértiò, Sámuël. Et ait Sámuël : Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Sámuël : Ecce ego fácio verbum in Israël : quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illo suscitâbo advérsùs Heli ómnia quæ locûtus sum super domum ejus : incípiam, et complêbo. Prædixi enim ei quòd judicatûrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitâtem filiórum ejus, eò quód néverat indígnè ágere filios suos, et non corrípuit eos. Ideírcò jurávi dómui Heli, quòd non expiêtur iníquitas domûs ejus victimis et munéribus usque in sempitérnum. Dormívit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël timêbat **262** indicâre visiônem Heli. Vocávit ergo Heli Samuëlem, et dixit ei : Fili mi Sámuël? Qui respóndens, ait : Prestò sum. Et interrogâvit eum : Quis est sermo Dómini, quem locûtus est ad te? Ne celáveris mihi : hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si celáveris à me sermônem, ex ómnibus quæ dicta sunt tibi. Indicâvit ítaque Sámuël univérsos sermónes, et non abscóndit ab eo quicquam. Et ille respóndens ait : Dóminus est : quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, et Dominus erat cum eo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Sana me, Dómine, turbâta sunt ossa mea, et ánima mea turbâta est valdè : tu, Dómine, convertere, et éripe ánimam meam. ℣. Domine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me.

Orátio. Christe, Dei Fílius, cujus ossa et ánima in passiône turbâta sunt, sana plagam cordis nostri : ut, confirmátis virtûtum óssibus, sic passiônis tuæ A concinámus præcónia, ut resurrectiônis conlætémur impénsiùs glóriâ pòst futúrâ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Caligâvit præ amaritúdine óculus meus : inveterávi inter omnes inimícos meos. Discédite à me omnes qui operámini iniquitâtem : quia exaudívit Dóminus vocem meam. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis stratum meum rigâbo.

Orátio. Dei Patris Unigénite Fili Christe, cujus divinitâtis óculos sic passiônis injúria non turbat, ut tamen passiône ipsâ in solo hómine assúmptâ, excipiat nos fámulos tuos ; in quorum via amaritúdinis, et óculus calligâvit, et vita inter inimícos pósita veteráscit, sic à nobis accéssum exclûde totíus malítiæ, B ut cómpotes habeâmur felicitâtis ætérnæ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Dómine Deus, salvum me fac secúndùm justítiam meam : et consumêtur nequítia peccatôris, et dírige justum, scrutans corda et renes Deus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et éripe me.

℟. Non erubéscant in me, qui te expéctant Dómine, Dómine virtûtum. Non confundántur super me qui requírunt te, Deus Israël. *P.* Quia propter te sustínui impropérium. ℣. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo : quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. *P.* Quia propter te.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine, *P.* Miserêre, et C parce pópulo tuo. ℣. Esto pro nobis expóstulans, qui matrem de cruce comméndas. *P.* Miserêre. ℣. Qui Petri láchrymas áccipis, post lapsum érige nos mitis. *P.* Miserêre. ℣. Ut qui te passum jam crédimus, tecum sine fine vivâmus. *P.* Miserêre. *Psalmus* L.

Hymnus. O Nazarêne, lux Béthlehem. *folio* 144.

Orátio. Dómine Deus, salvum fac pópulum tuum secúndùm accéptum à te justítiæ donum, in quo sánctæ fidei nobis tribuísti mystérium : ut porrécto título Crucis, sic consumâtur nequítia peccatôris, ut dirigâtur justus per sémitas æquitâtis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXXIV)

℟. Deo gratias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili D hóminis prophêta de pastóribus Israël : prophêta, et dices pastóribus : Hæc dixit Dóminus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos : nonne greges pascúntur à pastóribus? Lac comedebâtis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebâtis : gregem autem meum non pascebâtis. Quod infirmum fuit non solidástis, et quod ægrôtum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod períerat non quæsístis : sed cum austeritâte imperabámini eis, et cum poténtia. Et dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor : et factæ sunt in devoratiônem ómnium bestiârum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excél-

so : et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requíreret. Proptérea pastóres audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus : quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapînam, et oves meæ in devoratiônem ómnium bestiârum agri, eò quòd non esset pastor : nequè enim quæsiérunt pastóres gregem meum, semetipsos, et non greges meos pascébant: Proptérea pastóres audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres requîram gregem meum de manu eôrum, et cessâre fáciam ut ultra non pascant gregem meum de ore eôrum, et non erit **263** ultra eis in escam : ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Cùm invocârem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ. ℣. In tribulatiône dilatásti mihi. Miserêre mei, et exáudi oratiônem meam.

Orátio. Cum invocâmus te, exáudi nos Christe, qui es justítia nostra : ut qui pro ímpiis tribulatiônum es perpéssus injúriam, supplicántibus nobis dones indulgéntiam. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis meis stratum meum rigâbo. ℣. Turbâtus est præ ira óculus meus : inveterávi inter omnes inimícos meos.

Orátio. Te, Jesu, pro ímpiis laborásse in gémitu crédimus passiônis; ideo pétimus, ut singulâre exémplum patiéntiæ tuæ proficiat ad emoluméntum ánimæ nostræ : quo per síngulas noctes sic lectum stratúmque nostrum rigêmus in láchrymis, ut contínua capiâmus præsídia sanctitâtis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Exaudîvit Dóminus vocem fletûs mei : exaudîvit Dóminus deprecatiônem meam. ℣. Discédite à me omnes qui operámini iniquitâtem : quóniam exáudivit Dóminus vocem fletûs mei.

℟. Totâ die contristâtus ambulâbam. *P.* Quóniam ánima mea complêta est inlusiónibus : et non est sánitas in carne mea. ℣. Incurvâtus sum, et humiliâtus sum valdè : usquequâque rugiêbam à gémitu cordis mei. *P.* Quóniam ánima mea complêta est inlusiónibus : et non est sánitas in carne mea.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, *P.* Redémptor, peccántibus miserêre. ℣. Elide nostrum facinus, qui pro nobis es tráditus. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Purífica nos à vitiis, qui cæsus es álapis. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Tu pro nobis potâtus es felle; nos reple dulcédine. *P.* Redémptor, peccántibus. ℣. Accénde nos igne crucis tuæ, quos redemísti sánguine. *P.* Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Salva nos Dómine propter misericórdiam tuam, quos scis infirmári propter iniquitâtem própriam : et quóniam turbâta est ánima nostra ob metum tuôrum justôrum judiciôrum, requiéscat, propter jocundíssimum indulgéntiæ tuæ donum; et eum percípiat ad sanitâtis præmium, qui suôrum confitêtur vúlnera peccatôrum : ut purgâtus per grátiam, A véniam suscípiat, et ad te sine confusiône pervéniat.

Pater noster.

Ad Nonam

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, quàm magna poténtia Dei solîus, et ab ómnibus honorâtur. Altiôra te ne præscrutâberis, et fortiôra te ne quæsíeris : sed quæ præcêpit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus eius ne fúeris curiôsus. Non sunt enim tibi necessária ea, quæ abscóndita sunt ab óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multipliciter, et in plúribus opéribus eius non eris curiôsus. Plúrima enim supra sensum hóminis ostênsa sunt tibi. Multos enim supplantâvit suspéctio illôrum, et in vanitâte detînuit sensus illô- B rum. Cor durum malè habêbit in novíssimo : et qui amat perículum, in ipso perîbit. Cor ingrédiens duas vias, non habêbit succéssus, et pravi cordis in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur dolóribus, et peccâtor adjíciet ad peccándum. Cor sápiens intelligitur in sapiéntia, et auris bona áudiet concupiscéntiæ sapiéntiam. Ignem ardéntem extínguit aqua, et eleëmósyna extínguit peccâtum. Sápiens cor, et intelligíbile abstinêbit se à peccáto et in opéribus justítiæ succéssus habêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* IV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Egréssi sunt Israël óbviam Philísthiim, et castrametâtus est juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, C terga vertit Israël ante Philisthæos : et cæsa sunt illâ die passìm per agros, quasi quatuor míllia virôrum. Et revérsus est pópulus ad castra : dixerúntque majóres natu Israël : Quarè percússit nos Dóminus hódiè coram Philísthiim? Afferâmus ad nos arcam fœderis Dómini de Silo, et véniat in médio nostri, et salvet nos de manu inimicôrum nostrôrum. Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo fílii Heli cum arca fœderis Dómini, Ophni, et Phínees. Cùmque venísset area fœderis Dómini in castra, vociferâtus est omnis pópulus **264** clamôre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philístim vocem clamôris, dixerúntque : Quænam hæc est vox clamôris magni in castris Hebræô- D rum? Et cognovérunt quòd arca Dómini esset in castris. Timuerúntque Philístiim, dicéntes : Venit Dóminus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes : Væ nobis : non enim fuit tanta exultátio heri, et nudiustértius : væ nobis. Quis nos servâbit de manu Deôrum istôrum sublímium? hi sunt Dii qui percussérunt Ægyptum omni plagâ, in déserto. Confortâmini, et estôte viri Philístiim : ne serviâtis Hebræis, sicut illi serviérunt nobis : confortámini, bellâte. Pugnavérunt ergo Philístiim et cæsus est Israël, et fugit unusquísque in tabernácula sua, et facta est plaga magna nimis : et cecidérunt de Israël trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta ducta est; et duo

filii Ophni, et Phínees mórtui sunt. Currens autem A vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scis-â veste, et conspé:sus púlvere caput. Cùmque ille venísset, Heli sedébat super sellam contra viam aspéctans. Erat enim cor pavens pro arca D mini. Vir autem ille postquam ingréssus est, nuntiâvit urbi : et ululâvit omnis cívitas. Et audívit Heli sónitûm clamóris, dixítque : Quis est sónitus hujus tumúltûs? At ille festinâvit, et venit, et annuntiâvit Heli : Heli autem erat nonagínta, et octo annórum, et óculi ejus caligáverant, et vidére non póterat. Et dixit ad Heli : Ego sum qui vénio de prælio, et ego de ácie fugi hódie. Cui ille ait : Quid actum est fili mi? Respóndens autem qui annuntiábat, fugit, inquit, Israël à fácie Philísthiim, et ruína magna est in pópulo : insuper et duo filii tui mórtui sunt, Ophni et B Phínees : et arca Dei capta est. Cùmque ille nominásset arcam Dei, cécidit Heli de sella retrórsum, et fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat, et grandævus vir : et ipse judicâvit Israël quadragínta annis. ℟. Amen.

Antíphona 1. In Dómino confidit ánima mea : quia óculi ejus in páuperem respiciunt. ℣. Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Orátio. Deus, cujus óculi in páuperem respiciunt, in te confidénti ánimæ nostræ dona auxílium : ut qui sanári nos passiónis tuæ vulnéribus imprecámur, te auxiliánte à nostris passiónibus liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Pedes impiórum velóces ad effundéndum sánguinem. Deum non invocavérunt sibi, timuérunt timóre, ubi non erat timor. ℣. Dixit insípiens in corde suo : Non est Deus. Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in voluptátibus suis : non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. *Non dicátur* Glória, et honor.

Orátio. Inimíci tui, Dómine, advérsùs te convenérunt, non ut compungeréntur pœniténtiâ salutári; sed (ut sóliti) tentándum te adírent inrisióne crudéli : qui ergo innocens perpéssus es inimicórum et inrisiónes et vúlnera; nostra in his áblue propitiátus peccáta. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine, salva me à contradictiónibus pópuli : constítues me in caput géntium, et exaltétur Deus salútis meæ. ℣. Díligam te Dómine virtus mea : Deus firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Christe Deus noster, qui contumácis pópuli contradictiónibus es contémptus, et ob hoc in cápite géntium constitûtus; nos, quibus per passiónem et resurrectiônem tuam caput fieri voluisti, non patiáris à te aliquándo præcídi : ut te duce de advérsis potestátibus triumphêmus, quem pro nobis in Crucis patíbulo exaltâtum crédimus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *Psalmus* cxx.

Lauda. Ab ómnibus persequéntibus me, *P.* Líbera me, Dómine. ℣. Dómine Deus, in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me. *P.* Líbera.

Hymnus. Verbum Patris *fol.* 252.

Capítula. Gloriôse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci; et, ne ánima nostra à rugiéntibus, leônis raptu rápido, rapiâtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputétur : ne dum non est qui rédimat, ille sævus occîdat : aut, si non B est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Deo **265** de tribu Judá in ira tua exúrge, et severitâte judícii, insidiósi hostis catérvas intérime : nosque in præcépto, quod mandásti, crédere et permanêre concêde.

Pater noster

Illumiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et.

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte suâ quadriduânam humanitâtis nostræ mortem devícit, victóres vos efficiat críminis vestri. ℟. Amen. Et qui tradi se permîsit ab impiis, ab æternórum vos supplicióum erípiat pœnis. ℟. Amen. Ut cum eo sine fine vivâtis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen.

C Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum. *fol.* 260.

FERIA TERTIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Exúrge, Dómine, salvum me fac. *Psalmus* III. *Orátio.* Exúrge, Dómine Deus noster, in auxílium humílium. *fol.* 258.

Antíphona 1. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. Vana locûtus est unusquísque ad próximum suum : Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, et linguam magníloquam.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine, qui gloriósâ passiônis tuæ exceptióne lætâmur : ut lábia dolósa non habeâmus in corde : sed ore símplici, et D vanè loquéntibus finem pónere, et in te credéntium póssimus accéndere charitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Notas fac mihi vias vitæ Dómine, implébis me lætítiâ cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. ℣. Consérva me Dómine, quóniam in te sperávi. Dixi Dómino : Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non indiges.

Orátio. Rogâmus te, Dómine Pater omnípotens Deus : ut quemádmodùm nobis intelléctum tribúere dignâtus es; ita et ætérnæ vitæ notas vias osténde. ut adimpléti lætítiâ cum vultu tuo, in regno tuo jocundêmur à dextris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimícus meus super me? réspice, et exáudi me Dómine Deus meus : nequándò dicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum. Ego autem in tua misericórdia sperávi. Exultávit cor meum in salutári meo.

Orátio. Usquequò, Dómine, exaltábitur inimícus ánimæ nostræ, qui nos quotidiánâ vitiórum abrôdit rubígine? Réspice jam, et exáudi nos : ac nequándò inimícus noster advérsùm nos prævaluísse se jactet; victóriâ crucis tuæ semper ad supérna nos érige : et eum qui nos conâtur rápere, sub nostris pédibus conteréndum immérge. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℣. Ne obduráveris aurem tuam ad oratiónem meam : in auxílium mihi accessísti, Dómine : in die, quâ te invocávi, dixísti : *P.* Ne tímeas. ℣. Effunde framéam, et conclúde advérsùs eos, qui me persequúntur, et dic ánimæ meæ : *P.* Ne tímeas.

Orátio. Ne obdúres, Dómine, aurem tuam ad oratiónem Ecclésiæ tuæ : in auxílium ejus accêde : ut qui pro ea passus es passiónum dura supplícia, invocántem eam tua Déitas non spernat : ut quæ tuis passiónibus conformâtur, tuis quoque munéribus consolétur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Antiphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam miserêre mei Deus meus. Quóniam cor meum contritum est, déprecor : Miserêre mei. *Psalmus* L.

Orátio. Miserêre nobis Dómine, secúndùm magnam misericórdiam tuam; et ab errôre resipiscéntibus cleméntiæ tuæ áperi jánuam . Tuârum ítaque misericordiârum magnitúdine non sínimur malôrum nostrôrum óbrui depressióne : nos enim iniqu tâtes nostras agnóscimus; et per moles críminum commissôrum in nostris óculis, púnimur. Pro qua re, Dómine : unde nos erubéscimus, tu ignósce; et ea quæ egísse nos pœnitet, tu dele cleménter. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Quis det ut véniat petítio mea : et quod expécto tríbuat mihi Deus?

Cánticum Job (*Cap.* VI).

Verba mea dolôre sunt plena : * quia sagíttæ Dómini in me sunt.

Quarum indignátio ebíbit spíritum meum, * et terróres Dómini mílitant contra me.

Numquìd rúgiet ónager cùm habúerit herbam? * aut múgiet bos cùm ante præsêpe plenum stéterit?

266 Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale cónditum? * aut potest aliquis gustâre, quod gustâtum affert mortem?

Quæ priùs tángere nolêbat ánima mea, * nunc præ angústia, cibi mei sunt.

Quis det ut véniat petítio mea : * et quod expécto, tríbuat mihi Deus?

Et qui cœpit, ipse me cónterat : * solvat manum uam, et succîdat me?

Et hæc mihi sit consolátio, ut afflígens me dolôre, A non parcat, * nec contradícam sermónibus sanctis.

Quæ est enim fortitûdo mea, ut mala sustínoam? * aut quis finis meus, ut patiénter agam?

Nec fortitûdo lápidum fortitûdo mea, * nec caro mea ænea est.

Ecce, non est auxílium mihi in me, * et necessárii quoque mei recessérunt à me. ℟. Amen.

Orátio. Quis det, ut véniat petítio Ecclésiæ tuæ Christe; nisi tu, qui óptimus liberâtor es? Præsta, ut qui pro ea egênus et pauper effóctus es, donis cœléstibus eam in futúro munífices. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In matutínis meditâbor in te : quia fuísti adjûtor meus. Dómine. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Cánticum Daniêlis III. Benedíctus es Dómine Deus, *fol.* 6.

Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitúdini ejus : laudâte Dóminum in sanctis ejus. *Psalmus* CL.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* VII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus . Venérunt viri Cariathíarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa : Eleázarum autem ejus fílium sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini in Cariathíarim. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vicésimus) et requiêvit omnis domus Israël post Deum. Ait autem Sámuël ad B univérsam domum Israël, dicens : Si in toto corde vestro convertímini ad Dóminum, auférte deos alién- C nos de médio vestri, Báalim, et Astaróth : et præparâte corda vestra Dómino : et servíte ei soli, et éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo fílii Israël Báalim, et Astaróth, et serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuël : Congregâte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis ad Dóminum. Et convénerunt in Masphath : hauserúntque aquam, et effudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixérunt : Tibi peccávimus Dómine. Judicavítque Sámuël fílios Israël in Masphath. Audierúntque Philísthiim quod congregáti essent fílii Israël in Masphath, et ascendérunt sátrapes Philisthinôrum ad Israël. Quod cùm audíssent fílii Is- D raël, timuérunt à facie Philisthinôrum. Dixerúntque fílii Israël ad Sámuël : Ne cesses clamâre pro nobis ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinôrum. Tulit autem Sámuël agnum lactántem unum, et óbtulit illum holocáustum íntegrum Dómino : et clamávit Sámuël ad Dóminum pro Israël, et exaudívit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuël offérret holocáustum, Philísthiim iniêre prælium contra Israël : intónuit autem Dóminus fragôre magno in die illa super Philísthiim, et extérruit eos, et cæsi sunt à fíliis Israël. Egressíque fílii Israël de Masphath, persecúti sunt Philisthæos, et percussérunt eos, usque ad locum Bethchar. Tulit autem Sámuël lápidem unum, et pósuit eum inter Masphath, et inter Sen : et vocávit nomen ejus, Lapis

adjutórii. Dixitque : Hucúsque auxiliâtus est nobis Dóminus. Et humiliáti sunt Philísthiim, nec apposuérunt ultra, ut venírent in términos Israël. Facta est autem manus Dómini super Philisthæos, cúnctis diébus Sámuël. Et rédditæ sunt urbes, quas túlerant Philísthiim Israëli, ab Accaron usque Geth, et términos suos : liberavérunt de manu Philísthinórum, eratque pax inter Israël, et Amorrhæum. Judicabátque Sámuël Israël cunctis diébus vitæ suæ. Et ibat per síngulos annos circúmiens Bethel, et in Gálgala, et Masphath, et judicâbat Israël in supradíctis locis. Et revertebátur in Rámatha : ubi erat domus ejus, et ibi judicâbat Israël : ædificavítque ibi altâre Dómino.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257. *Capítula.* Libera nos, Dómine. *fol.* 260.

Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi : et à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditâte acquisívi testimónia tua in ætérnum : quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio. Tríbue nobis, Dómine, adjutórium ; declína ódia iniquórum, et falláciam superâre prævaricatórum : Esto protéctor sperántium in verbo tuo ; et súscipe húmiles **267** juxta elóquium tuum : quátenus possimus tua mandâta servâre, et judícia tua metúere, et ab admíssis indulgéntiam promeréri, ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes Salomônis (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Fili, non est in hóminis conditióne prohibêre spíritum, nec habet potestâtem in die mortis, nec sínitur quiéscere ingruénte bello, neque salvâbit impíetas ímpium. Omnia hæc considerávi, et dedi cor meum in multis opéribus, quæ fiunt sub sole. Intérdùm dominâtur homo hómini in malum suum. Vidi ímpios sepúltos : qui étiam dum adhuc víverent, in loco sancto erant, et laudabántur in civitâte quasi justórum óperum : sed et hoc vánitas est. Etenim quia non profértur cito contra malos sententia, absque ullo timóre fílii hóminum pérpetrant mala. Attamen quòd peccâtor cénties fecit malum, et per patiéntiam sustentâtur, ego cognóvi quod erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur fáciem ejus. Non sit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus, sed quasi umbra tránseant qui non timent fáciem Dei. Amor quoque, et ódium simul péreunt, nec habent partem in sæculo, et in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo et cómede in lætítia panem tuum, et bibe cum gáudio vinum tuum : quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm senuísset Sámuël, pósuit fílios suos júdices Israël. Fuitque nomen fílii ejus primogéniti Joël : et nomen secúndi Abía, júdicum in Bersabée. Et non ambulavérunt fílii ejus in viis ejus : sed declinavérunt post avarítiam, acceperúntque múnera, et pervertérunt judícium. Congregáti ergo univérsi majóres natu Israël, venérunt ad Sámuël in Rámatha. Dixerúntque ei : Ecce tu senuísti, et fílii tui non ámbulant in viis tuis : constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut et univérsæ habent natiónes. Displicuítque sermo in óculis Samuélis, eò quòd dixíssent : Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Sámuël : Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi : non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die quo edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc : sicut dereliquérunt me, et serviérunt díis aliénis, sic fácient étiam tibi. Nunc ergo audi vocem eórum : verúmtamen contestâre eos, et prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos. Dixit ítaque Sámuël ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petiérat à se regem, et ait : Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis : Fílios vestros tollet, et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum, et constituet sibi tribúnos, et centuriónes, et aratóres agrórum suórum, et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, et focárias, et panificas. Agros quoque vestros, et víneas, et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis. Sed ségetes vestras, et vineárum réditus addecimábit, ut det eunúchis et fámulis suis. Servos quoque vestros, et ancíllas, et júvenes óptimos, et ásinos áuferet, et ponet in ópere suo. Greges vestros addecimábit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa à fácie regis vestri, quem elegístis vobis : et non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petístis vobis regem. Nóluit autem pópulus audíre vocem Samuélis, sed dixérunt : Rex enim erit super nos, et érimus quoque nos, sicut et omnes gentes : et judicâbit nos rex, et pugnâbit bella nostra pro nobis. Et audívit Sámuël ómnia verba pópuli, et locûtus est ea in áuribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Sámuël : Audi vocem eórum, et constítue super eos regem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Vana locûtus est unusquísque ad próximum suum : lábia dolósa in corde, et corde locúti sunt mala. *P.* Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus : quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. *P.* Dispérdat.

Orátio. Vana satis, Dómine, de te loquúntur, qui te Dei Fílium confitéri nefáriis vócibus dedignántur : dispérde ergo lábia dolósa à cœtu Ecclésiæ tuæ, ut destrúctâ vanitâte supérbiæ, candor in nos rútilet húmilis disciplínæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Suscepérunt me, sicut leo parâtus ad prædam. Exúrge Dómine, prævéni eos, et subvérte illos : ëripe ánimam meam de mánibus inimicórum meórum. ℣. Exáudi, Deus, justítiam meam : inténde deprecatiônem meam. **268** Aúribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis.

Orátio. Auxiliáre Dómine, et ádjuva Ecclésiam tuam, quam adversárius noster nititur suscípere devorándam, sicut leo parâtus ad prædam : Exúrge jam Dómine, et nostros præveni inimícos, subvértens eos et passiônis glóriâ et resurrectiônis tuæ poténtiâ : ut convérsis illis, et pássio tua victóriæ nobis in commûne præparet títulum ; et resurréctio præmium cónferat sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fructum inimicórum, Dómine, de terra perdes : et semen eôrum à fíliis hóminum. *P.* Quóniam declinavérunt in te mala ; cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre. ℣. Dóminus in ira sua conturbâbit eos, et devorâbit eos ignis. *P.* Quóniam.

℟. Quot sunt dies servi tui? *P.* Dómine quando fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi : et a mandátis tuis non errávi. *P.* Dómine.

Preces. Dicâmus omnes : Miserêre nobis, Deus. *P.* Miserêre nobis. ℣. Tu Redémptor Jesu Christe salva mundum tuâ morte. *P.* Miserêre nobis. ℣. Qui pro nobis es percússus, et iniquè judicâtus. *P.* Miserêre nobis. ℣. Qui ligâtus crucem portas, et in cruce Patrem vocas. *P.* Miserêre. ℣. Cujus latus perfóditur, et humílitas irridêtur. *P.* Miserêre nobis.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Fructum inimicôrum, Dómine, de terra dispérde, et semen eôrum à fíliis hóminum, qui te unum Christum Dei, et hóminis Fílium confitéri refúgiunt : ut Crux tua, quæ Judæis est scándalum, Gentílibus autem stultítia, utrósque pópulos ad fidei régulam dírigat ; tibíque conecténdos, ac coronándos sine fine conjúngat.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, pone fáciem tuam contra Sidônem : et prophetâbis de ea, et dices : Hæc dicit Dóminus : Ecce ego ad te Sidon, et glorificâbor in médio tui : et scient quia ego Dóminus, cùm fécero in ea judícia, et sanctificâtus fúero in ea. Et mittam ei pestiléntiam, et sánguinem in platéis ejus : et córruent interfécti in médio ejus gládio per circúitum : et scient quia ego Dóminus. Et non erit ultra domus Israel offendículum amaritúdinis, et spina dolôrem ínferens úndique per circúitum eôrum, qui adversántur eis : et scient quia ego sum Dóminus Deus. Quando congregávero domum Israël de pópulis, in quibus dispérsi sunt, sanctificâbor in eis coram géntibus : et habitábunt in terram suam, quam dedi servo meo Jacob. Et habitábunt in ea secúri : et ædificábunt domos, plantabúntque vineas, et habitábunt confidénter, cùm fécero judícia in ómnibus qui adversántur eis per circúitum : et scient quia ego Dóminus Deus eôrum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Discédite à me malígni. *P.* Quóniam exaudívit Dóminus vocem flêtus mei, et oratiônem meam suscêpit. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis stratum meum rigâbo. *P.* Quóniam.

Orátio. Discédant à te Dómine omnes malígni quos útique infidelitâtis suæ vorâgo à te discédere fecit : non quò ipsi pœnáli ultiône à te perítúri recédant ; sed ut infidelitâtis eôrum discedénte protérviâ, mitíssima levi jugo tuo sua colla submíttant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dómine Deus meus, in te sperávi : *P.* Salva me : ab ómnibus, qui me persequúntur, líbera me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. *P.* Salva.

Orátio. Dómine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam salva ; quæ per te, qui pro ea passus es ; et ab ómnibus persequéntibus liberêtur, et cum ómnibus qui te díligunt pérpetim jocundêtur. ℟. Amen

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Liberâtor meus Deus de géntibus iracúndis. *P.* Et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Díligam te, Dómine virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, et liberâtor meus. *P.* Et ab insurgéntibus.

℟. Humiliâtus sum et curvâtus sum usquequâque : *P.* Totâ die contristâtus ambulâbam. ℣. Quóniam ánima mea complêta est illusiónibus : et non est sánitas in carne mea. *P.* Totâ die.

Preces. Servi tui, Dómine, acclíves. *P.* Miserícórdia. ℣. Da véniam delíctis, qui es illûsus ab ímpiis. *P.* Misericórdia. ℟ Quos liberásti cruce, non patiáris venire in mortem. *P.* Misericórdia. ℣. Effúsio tui sánguinis váleat ad liberatiônem redémptis. *P.* Misericórdia.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Liberâtor noster et Dómine, da nobis amôrem diligéndi te ; ut laudántes invocêmus te : et tu mittas sagíttas tuas, et díssipes inimícos nostros ; et erípias nos ab his qui odérunt nos : sicque et illi confundántur dùm conterúntur ; et nos jocundêmur et cum tua protectiône salvêmur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástes (*Cap.* X)

℟. Deo grátias.

Fili, Verba oris sapiéntis grátia : et lábia insipiéntis præcipitábunt eum. Inítium verbôrum ejus stultítia, et novíssimum oris illíus error péssimus. Stultus verba multíplicat. Ignôrat homo, quid antè fúerit : et quid post futûrum est : quis illi póterit indicâre ? Labor stultôrum afflíget eos, qui nésciunt in urbem pérgere. Væ tibi terra, cujus rex est puer, et cujus príncipes manè cómedunt. Beâta terra, cujus rex nóbilis est, et cujus príncipes vescúntur in témpore suo, ad refíciéndam, et non est ad luxuriam. In pigritia humiliâbitur contignátio, et infirmi

tâte mánuum præstillàbit domus. In risu fáciunt pa-
neum, et vinum ut epuléntur vivéntes : et pecúniæ
obédiunt ómnia. In cogitatiône tua regi ne détrahas,
et in secréto cubículi tui ne maledíxeris díviti : quia
aves cœli portábunt vocem tuam, et qui habet pen-
nas annuntiàbit senténtiam. Mitte panem tuum super
transeúntes aquas : quia post multa témpora invé-
nies eum ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg.*, *cap.* IX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Erat vir de Bénjamin nómine Cis,
filius Abiël, filii Seor, filii Béchoreth, filii Aphîa,
filii viri Jémini, fortis róbore. Erat ei filius vocábulo
Saül, eléctus, et bonus : et non erat de fíliis Israël
mélior illo : ab húmero et sursùm eminébat super
omnem pópulum. Péregrè ierant autem ásinæ Cis
patris Saül : et dixit Cis ad Saül filium suum : Tolle
tecum unum de púeris, et consúrgens vade, et quære
ásinas. Cumque transíssent per montem Ephraïm,
et per terram Salîsa, et non invenîssent; transié-
runt étiam per terram Salim, et non erant : sed et
per terram Jémini, et mínimè reperérunt. Cùm au-
tem venissent in terram Suph, et non invenissent,
dixit Saül ad púerum suum qui erat cum eo : Veni
et revertâmur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas,
et solícitus sit pro nobis. Qui ait : Ecce est vir Dei in
civitâte hac, vir nóbilis : omne quod lóquitur, abs-
que ambiguitâte venit. Nunc ergo eâmus, si fortè
índicet nobis de re nostra, propter quam vénimus.
Dixítque Saül ad púerum suum : Ecce íbimus : quid
ferêmus ad virum ? panis defêcit in sitárciis nostris :
et spórtulam non habêmus, ut demus hómini Dei,
nec quicquam áliud. Rursùm puer respóndit Saül, et
ait : Ecce invénta est in manu mea quarta pars sta-
têris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis
viam nostram. (Olim in Israël sic loquebâtur unus-
quísque vadens consúlere Dóminum : Venîte, et
eâmus ad Vidéntem. Qui enim Prophêta dícitur ho-
diè, vocabâtur olim Videns.) Et dixit Saül ad púe-
rum suum : Optimus sermo tuus. Veni, eâmus. Et
iérunt in civitâtem, in qua erat vir Dei. Cùmque
ascénderent clivum civitâtis, invenérunt puéllas
egrediéntes ad hauriéndam aquam, et dixérunt eis :
Nùm hic est Videns ? Quæ respondéntes, dixérunt
illis : Hîc est : ecce ante te, festína nunc : hódiè
enim venit in civitâtem, quia sacrificium est pópulo
in excélso. Ingrediéntes urbem, statim inveniêtis
eum ántequàm ascéndat in excélsum ad vescéndum :
neque enim comesûrus est pópulus donec ille vé-
niat : quia ipse benedîcet hóstiæ, et deínceps cóme-
dunt qui vocáti sunt. Nunc ergo conscéndite, quia
hódiè reperiêtis eum. Et ascendérunt in civitâtem.
Cumque illi ambulárent in médio urbis appáruit Sa-
muël egrédiens obviàm eis, ut ascénderet in excél-
sum. Dóminus autem reveláverat auriculam Samuê-
lis ante unam diem quam veníret ad Saül, dicens :
Hâc ipsâ, quæ nunc est, horâ, cras mittam ad te vi-
rum de terra Bénjamin, et unges eum ducem super
pópulum meum : et salvâbit pópulum meum de manu
Philisthinórum : quia respéxi pópulum meum, venit
ergo clamor eárum coram me. Cùmque aspexísset
Sámuël Sáulem, Dóminus ait ei : Ecce vir quem dí-
xeram tibi, iste dominábitur pópulo meo. Accéssit
autem Saül ad Samuélem in médio portæ, et ait : In-
dica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit
Sámuël dicens : **270** Ego sum Videns : ascénde ad
me in excélsum, ut cómedas mecum hódiè, et dimit-
tam te manè : et ómnia quæ sunt in corde tuo, indi-
câbo tibi. Et de ásinis, quas perdidísti nudiustértius,
ne solícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt
óptima quæque Israël ? nonne tibi, et omni dómui
patris tui ? Respóndens autem Saül, ait : Numquìd
non filius Jémini ego sum, de mínima tribu Israël, et
cognátio mea novíssima inter omnes cognatiónes de
tribu Bénjamin ? quare ergo locûtus es mihi sermó-
nem istum ? Assúmens ítaque Sámuël Sáulem, et
púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, et dedit
eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti : erant
enim quasi trigínta viri. Dixitque Sámuël coquo : Da
partem, quam dedi tibi, et præcépi ut repóneres
seórsùm apud te. Levávit autem coquus armum, et
pósuit ante Saül. Dixítque ei Sámuël : Ecce quod re-
mánsit, pone apud te, et cómede : quia de indústria
servâtum est tibi, quando pópulum vocávi. Et co-
mêdit Saül cum Samuéle in die illa. Et descendé-
runt de excélso in óppidum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Erubéscant ímpii, et deducántur in
infernum : muta efficiántur lábia iníqua. Quæ lo-
quúntur advérsùs justum iniquitâtem. ℣. In te Dó-
mine sperâvi, non confúndar in ætérnum : in tua
justítia líbera me, et éripe me. *Psalmus* XXX.

Orátio. Erubéscant, Dómine, ímpii, et deducántur
in infernum, qui te Christum Dei Fílium negavé-
runt : ut ora te loquéntium, alto prædicatiônis cúl-
mine pólleant, dùm advérsùs justum iniquitâtem lo-
quéntium destrúxeris lábia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Júdica Dómine nocéntes me, et ex-
púgna impugnántes me. Apprehénde arma et scutum :
et exúrge in adjutórium mihi. ℣. Effúnde frámea, et
conclûde advérsùs eos, qui me persequúntur : dic
ánimæ meæ : Salus tua ego sum. *Psalmus* XXXIV.

Orátio. Júdica Dómine nocéntes nos ; et impugnán-
tes nos ipse expúgna : ut qui primum es impugnátus
in córpore nostro ; nunc nos inexpugnábiles reddas,
permanéntes in córpore tuo. ℟. Amen.

Antíphona 3. Stridébant in me déntibus suis : Dó-
mine quandò respíciens, restítues ánimam meam ?
℣. Non insúltent in me qui adversántur mihi iní-
què : qui odérunt me gratis et annuébant óculis.
Psalmus XXXIV.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Quære fol.* 144.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui stridéntium inimi-
córum déntibus non es commôtus, sed singulári
patiéntiâ, et effrénis stridóribus spícula, et humánis
languóribus pórrigis medicínam : restítue tibi per
veram pœniténtiam ánimas nostras : ut à te respécti,

non ferâmur præcípiti in ira damnábiles; sed exém- A plo tuæ passiônis reddâmur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antïphona. Inténde ánimæ meæ, Dómine, et líbera eam. *Psalmus* LXVIII.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquisívi te: *P.* Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua: ut non péccem tibi. *P.* Ne repéllas.

Hymno. Verbum Patris quod pródĭit. *fol.* 252.

Capítula. Bellántium mucrónes, quæsumus, Dómine, victrícis semper potestâtis tuæ virtûte retúnde; et contra sortem tuam meditántes inânia, veritâtis B tuæ corrige disciplínâ: quíque advérsùs Christum tuum blasphémant declamántes, ad prædicatiônem veræ fidei sua corda convértant: ut et víncula peccatôrum, quibus vincti detinéntur, miserâtus disrúmpas; et cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscríbas.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio. Benedícat vos Pater, qui in princípio per Verbum cuncta creâvit. ℟. Amen. Benedícat vos Fílius, qui a Patérna sede pro nostra salûte descéndit. ℟. Amen. Benedícat vos Spíritus Sanctus, qui super Christum in Jordâne flúmine ut colúmba requiêvit. ℟. Amen. C

Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres. *Et Orátio.* Tríbue nobis, Dómine *fol.* 266.

FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Glória mea, et exáltans caput meum. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

271 *Orátio.* Glória nostra Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriémur: quosque fecísti de cápitis exultatiône sublímes, quæsumus, ut efficias de totíus córporis consummáta salûte secúros: Elevet abjectiônem nostram tua celsitûdo: ut qui humilitâte tua à terrénis erígimur; exaltatiône quoque tuâ D. próvehi mereâmur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Da mihi, Dómine, clypeum salûtis tuæ: et déxterâ tuâ confórta me, Accínge me fortitúdinem ad prælium. incúrva super me resisténtes mihi et odiéntes me dispérde. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, et liberâtor meus.

Orátio. Da nobis, Dómine, clypeum salûtis tuæ: et déxtera tua nos ad alta semper proveléndo confórtet, quo accíncti fortitúdine tuâ ad prælium per insígne Crucis tuæ trophæum dejiciâmus adversántem nobis humáni géneris inimícum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. In tribulatiône mea invocávi Dóminum; et ab inimícis meis salvus ero. *P.* Quia custodívi vias ejus; et non egi ímpiè à Deo meo. ℣. Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam: et clamor meus in conspéctu ejus, et introívit in aures ejus.

Orátio. In tribulatiône sua te Deum liberatôrem suum ínvocat Ecclésia tua: pétimus proíndè, ut eam salves ab inimícis; qui eam redemísti prétio tui cruôris: quo ita vias tuas in hac peregrinatiône custódiat, ut ovans ad tua mereâtur pervenire promíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus meus salva me de inimícis meis: et à resisténtibus mihi érue me. *P.* Et confitébor tibi in géntibus, et nómini tuo cantâbo. ℣. Eripe me de contradictiónibus pópuli: constítues me in caput géntium.

Orátio. Deus noster, salva nos ab insurgéntibus inimícis; et à resisténtibus victoriæ Crucis, líbera nos poténtiâ Deitâtis: ut nómini tuo cantántes, te semper gloriôsum confiteâmur in géntibus, cujus sánguine redémptus est mundus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Cogitavérunt iníqui dicéntes: Venîte dispergâmus eum de gente, *P.* Et non memorábitur nomen ejus ámpliùs. Sed tu Dómine Deus Israël à te confundántur inimíci mei. ℣. Dixérunt: Venîte mittâmus lignum in panem ejus, et eradâmus eum de terra vivéntium. *P.* Et non. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Deus, quis símilis tibi tam in bonitâte, quàm in virtûte? qui Sanctos tuos et bonitâte erûdis et virtûte deféndis: inimicôrum ora freméntia cómprimis, et tuôrum obsecratiônem agnóscis: Da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonôrum partículam, quæ nos et ab inimícis consílio tutos efficiat, et mundátos à crímine tibi placêre osténdat: ut tu nos ad glóriam perdúcas ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Antíphona. Ego in iniquitátibus concéptus sum: et in peccátis péperit me mater mea. Miserêre mei Deus secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam, *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antíphona. Non sis mihi formídini spes mea; in die afflictiônis meæ succúrre mihi.

Cánticum. Sana me, Dómine. *fol.* 259.

Orátio. Adésto nobis Dómine, quasi bellâtor fortis: ut te in nobis pugnánte, omnis vigor nos impugnántis advérsæ córruat fortitúdinis: et in sopôre suæ confessiônis nostris labéntibus inimícis, eréptos nos sibi véndicet tuæ vis poténtiæ majestâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Manè astâbo tibi et vidêbo te, Dómine: quoniam tu es qui non vis iniquitâtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. Inténde voci oratiônis meæ,

rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Lauda. Montes et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* IX).

℣. Deo grátias.

In illis diêbus : Vocâvit Sámuël Saül in solário domûs, dicens : Surge, et dimíttam te. Et surréxit Saül : et egréssi sunt ambo, ipse vidélicet, et Sámuël. Cùmque descénderent in extréma parte civitâtis, Sámuël dixit ad Saül : Dic púero ut antecêdat nos, **272** et tránseat : tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. (*Cap.* X.) Tulit autem Sámuël lentículam ólei, et fudit super caput ejus, et osculâtus est eum, et ait : Ecce, unxit te Dóminus super hereditâtem suam in príncipe. Cùmque abíeris hódiè à me, invénies duos viros juxta sepúlchrum Rachêlis in finibus Bénjamin, merídie, dicéntque tibi : Invéntæ sunt ásinæ, quas íeras perquiréndas : et intermíssis pater tuus ásinis, solícitus est pro vobis, et dicit : Quid fáciam de fílio meo? Cùmque abíeris inde, et ultra transíeris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Dóminum in Bethel, unus portans tres hædos, et álius tres tortas panis, et álius portans lagênam vini. Cùmque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, et accípies de mánibus eôrum. Post hæc vénies in collem Dómini, ubi est státio Philisthinôrum : et cùm ingréssus fúeris urbem, óbviam habébis gregem prophetârum descéndentium de excélso, et ante eos psaltérium, et tympanum, et tíbiam, et cítharam, ipsósque prophetántes. Et insíliet in te spíritus Dómini, et prophetâbis cum eis, et mutáberis in virum álium. Quando ergo vénerint signa hæc ómnia tibi, fac quæcúmque invénerit manus tua, quia Dóminus tecum est. Et descéndes ante me in Gálgala, et ego quippe descéndam ad te, ut ófferas víctimas pacíficas : septem diêbus expectâbis, dónec véniam ad te, et osténdam tibi quid fácias. Itaque cùm avertísset húmerum suum, ut abíret à Samuêle, immutávit ei Deus cor áliud, et venérunt ómnia signa hæc in dieílla. Venerúntque ad prædíctum collem, et ecce cúneus prophetârum óbvius ei : et insíluit super eum Spíritus Domini, et prophetâvit in médio eôrum. Vidéntes autem qui nôverant eum ab herì, et nudiustértius, quòd esset cum prophétis, et prophetâret, dixérunt ad ínvicem : Quænam res áccidit fílio Cis? num et Saül inter prophétas? Respondítque alter ad álterum dicens : Et quis pater eôrum? Propterea versum est in provérbium : Num et Saül inter prophétas? Cessávit autem prophetâre, et venit ad excélsum. Dixit autem pater Saûl ad eum, et ad púerum ejus : Quo abístis? Qui respondérunt : Quærere ásinas : quas cùm non reperissêmus, vénimus ad Samuêlem. Et dixit ei pater suus : Índica mihi quid dixerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad patrem suum : Indicávit nobis quia invéntæ sunt ásinæ. De sermône autem regni non indicávit ei quem locûtus fúerat ei Sámuël. Et convocávit Sámuël pópulum ad Dominum in Masphat : et ait ad fílios Israël : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego edúxi Israël de Ægypto, et érui vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Dóminum Deum vestrum, qui solus salvâvit vos de univérsis malis, et tribulatiónibus vestris : et dixístis : Nequâquam : sed regem constítue nobis. Nunc autem state coram Dómino per tribus vestras, et famílias. Et applicávit Sámuël omnes tribus Israël, et cecídit sors tríbui Bénjamin. Et applicávit tribum Bénjamin et cognatiónes ejus, et cécidit in cognatióne viri, et pervênit usque ad Saül fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum utrúmnàm ventûrus esset illùc. Respondítque Dóminus : Ecce abscónditus est domi. Misérunt ítaque, et tulérunt eum inde : et stetit in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum : Certè vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non est símilis ei in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, et ait : Vivat Rex. Locûtus est Sámuël ad pópulum legem regni, et scripsit in libro, et repósuit coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. *Quære fol.* 257.

Capítula. Dómine, qui olim in córpore nostro páti dignâtus es : quando ad nos respícies, et ad solitúdinem, atque imploratiônem nostram? Quando propítius convértes obtûtum? Nec morêris, nec tardes : jam inténde, jam convértere, jam réspice : ut oratiônis nostræ, quæ nunc in sinum nostrum pro secretôrum suôrum compunctióne convértitur, ante conspéctum tuum purgáto corde, gémitus dirigántur.

Pater noster.

Lauda. Iníquos ódio hábui, et abominâtus sum : *P.* Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjûtor, et suscéptor meus es tu : et in verbum tuum sperávi. *P.* Legem autem.

Orátio. Auxiliâre nobis, Dómine, et salvi érimus : te enim desisténte, perdítio, et te præsénte vitâlis est plenitûdo. ℟. Amen.

273 *Ad Tértiam.*

Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Fili, qui déspicit próximum suum, peccat : qui autem miserétur páuperi, beâtus erit. Errant qui operántur malum : misericórdia et véritas præparant bona. In omni ópere erit abundántia : ubi autem verba sunt plúrima, frequénter egéstas. Corôna sapiéntiæ, divítiæ eôrum : fatúitas stultôrum, impíetas. Líberat ánimas testis fidêlis : et profert mendácia versipéllis. In timôre Dómini fidúcia fortitúdinis ; et fíliis ejus erit spes. Timor Dómini fons vitæ, ut declínet à ruína mortis. In multitúdine pópuli dignitas regis : et in paucitâte plebis ignominia príncipis. Qui pátiens est, multâ gubernâtur prudéntiâ : qui autem impátiens, exáltat stultítiam suam. Vita cárnium, sánitas cordis : putrêdo óssium, invídia. Qui calumniâtur egéntem, éxprobrat factóri

ejûs : honôrat autem eum, qui miserêtur páuperis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (Primi Reg. cap. XI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Saül ábiit in domum suam in Gábaa : et ábiit cum eo pars exércitûs, quorum tetígerat Deus corda. Fílii vero Bélial dixérunt : Núm salvâre nos póterit iste ? Et déspexérunt eum, et non attulérunt ei múnera : ille verò dissimulâbat se audíre. Ascéndit autem Naas Ammonîtes, et pugnâre cœpit advêrsùs Jabes Gálaad. Dixerúntque univérsi viri Jabes ad Naas : Habêto nos fœderátos, et serviêmus tibi. Et respóndit ad eos Naas Ammonîtes : In hoc fériam vobíscum fœdus, ut éruam ómnium vestrôrum óculos dextros, ponámque vos obpróbrium in univérso Israël. Et dixérunt ad eum senióres Jabes : Concêde nobis septem dies, ut mittâmus núntios ad univérsos términos Israël : et si non fúerit qui defêndat nos, egrediêmur ad te. Venérunt autem núntii in Gábaa ad Saül : et locúti sunt verba, audiénte pópulo : et levávit omnis pópulus vocem suam et flevit. Et ecce Saül : veniébat, sequens boves de agro, et áudiens quòd pópulus plorat. Et narravérunt ei verba virôrum Jabes. Et insíluit spíritus Dómini in Saül, cùm audísset verba hæc, et irâtus est furor ejus nimis. Assúmens utrúmque bovem, concídit in frusta, misítque in omnes términos Israël per manum nuntiórum, dicens : Quicúmque non exíerit, secutúsque fúerit Saülem, et Samuêlem, sic fiet bobus ejus. Invâsit ergo pópulum timor Dómini, et egréssi sunt quasi vir unus in Bezech : fuerúntque fílii Israël trecénta míllia : virôrum autem Juda triginta míllia. Et dixérunt núntiis, qui vénerant : Sic dicêtis viris, qui sunt in Jabes Gálaad : Cras enim erit nobis salus, cùm incalúerit sol. Venérunt ergo núntii, annuntiavérunt viris Jabes : qui lætáti sunt ; atque dixérunt : Manè exíbimus ad vos : et faciêtis nobis omne, quod placúerit vobis. Et factum est, cùm venísset dies crástina, constítuit Saül pópulum in tres partes : et ingréssus est média castra in vigília matutína, et percússit Ammon usque dùm inclarésceret dies : réliquî autem dispérsi sunt, ita ut non derelinquerêntur in eis duo páritèr. Et ait pópulus ad Sámuël : Quis est iste qui dixit : Saül nùm regnabit super nos ? Date viros, et interficiêmus eos. Et ait Saül : Non occidêtur quisque in die hac, quia hódiè fecit Dóminus salûtem in Israël. Dixit autem Sámuël ad pópulum : Venîte, et eâmus in Gálgala, et innovêmus ibi regnum. Et perréxit omnis pópulus in Gálgala, et fecérunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, et immolavérunt ibi víctimas pacíficas coram Dómino. Et lætâtus ibi Saül, et cuncti viri Israël. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exáudi Dómine de templo sancto tuo vocem meam. Quia circumdedérunt me gémitus mortis. *P.* Et torrêntes iniquitâtis conturbavérunt me. ℟. Díligam te Dómine virtus mea : Dóminus firmaméntum meum, et liberâtor meus. *P.* Et torrêntes. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Exáudi Dómine de templo sancto tuo vocem Ecclésiæ tuæ : ut qui in passiône pósitus, rivulos sánguinis patiéndo tolerásti, nos mortis gemítibus circúmdatos solatûrus aspícias ; ut torrêntes iniquitâtis in nullo nos nóceant : cúm imperturbátos nos reddíderit adjútrix grátia tua. ℟. Amen.

Antíphona 2. In púlverem mortis deduxérunt me, Dómine. Quóniam circumdedérunt me canes multi : concílium malignántium obsêdit me. Fodérunt manus meas, et pedes : dinumeravérunt ómnia ossa mea. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me : ad defensiônem meam cónspice. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Tu Deus noster et fortitúdo nostra, qui pro nobis crucis sustinuísti injúriam, 274 ne repéllas Ecclésiam tuam : ut quæ constricta formídine, affligénte inimíco incêdit, te sibi parcénte, gratulêtur se in persecutiônibus dilatári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Infirmâtus est in paupertâte vigor meus : et ossa mea conturbâta sunt. Factus sum obpróbrium vicínis meis, et timor notis meis. ℣. In te Dómine sperávi non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me et éripe me.

℟. Omnes amíci mei illusérunt mihi. Prævaluérunt advérsùm me viri pacis meæ et qui edébat mecum, *P.* Posuit advérsùm me supplantatiônem. ℣. Verbum inîquum disposuérunt advérsùm me : Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat ? Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperâbam. *P.* Posuit. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos, *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Tu tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, sanctífica gregem, quem tuo redemísti cruôre. *P.* Et. ℣. Qui portas spíneam in caput tuum corônam : nos membra tua ab spínis críminum purga. *P.* Et. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, qui clamâvit in cruce : ut ignorántibus subvenîret. *P.* Et.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 141.

Capítula. Dómine Jesu Christe, non infirmétur, quæsumus, in peregrinatiône hujus paupertâtis vigor Ecclésiæ tuæ : ac si contígerit in nobis virtûtum ossa pro témpore conturbári ; exémplo passiônis tuæ erécti, non incidâmus usquequâque in láqueos inimíci.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXIX).

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam contra Pharaônem regem Ægypti ; et prophetâbis de eo, et de Ægypto univérsa : Lóquere, et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te Phárao rex Ægypti, draco magne, qui cubas in médio flúminum tuôrum, et dixísti : Meus est flúvius, et ego feci me ipsum. Et ponam frenum in maxíllis tuis : et adglutinâbo pisces flúminum tuôrum. Et projíciam te in desértum, et omnes pisces flúminum tuôrum : super

fáciem terræ cades, non colligêris, neque congregáberis : béstiis terræ, et volatílibus cœli, dedi te ad devorándum : Et scient omnes habitatóres Ægypti quia ego Dóminus : pro eo quòd fuísti báculus arundíneus dómui Israël. Quando apprehendérunt te manu, et confráctus es, et lacerásti omnem húmerum eôrum : et inniténtibus eis super te, comminûtus es, dissolvísti omnes renes eôrum. Propterea hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego addûcam super te gládium, et interficiam de te hóminem, et juméntum. Et erit terra Ægypti in desértum, et solitúdinem : et scient quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Réspice in me, Deus, et miserêre mei. *P.* Deus, Deus meus, ne derelínquas me. ℣. Vide humilitâtem meam, et labôrem meum : et dimítte mihi ómnia peccâta mea. *P.* Deus, Deus meus.

Orátio. Réspice in nos Dómine, et miserêre nostri; têque in tribulatiône invocántibus assiste propítius : ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias; et pro quibus te timêmus, pius ignóscas. Timôris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; et consolatiônis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta : et quia tu suâvis, ac mitis es; suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus : et in retribuéndo pium te, mitémque sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Circumdedérunt me, Dómine, vituli multi : tauri píngues obsedérunt me. ℣. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens, et rúgiens.

Orátio. Christe Dei Fílius, quem hóminem purum, non Deum credéntes, vitulôrum multitûdo circúmdat, et taurôrum pínguium pérsequens crassitûdo : dilániat : da nobis invícto Crucis tuæ signáculo frui; ut omnis per hoc à nobis congregátio dispéreat inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus, etc.

Antíphona 3. Quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me? Spera in Dómino, et confitêre illi. ℣. Hæc recordâtus sum, et effúdi in me ánimam meam : quóniam ingrédiar in locum tabernáculi mirábilis, usque ad domum Dei : in voce exultatiônis, et confessiônis : sonus epulántis.

℟. Cogitavérunt advérsùm me : ne derelínquas me, Dómine Deus meus. *P.* Ne discédas à me. ℣. Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salûtis meæ. *P.* Ne discédas à me. *Non dicâtur* Glória.

275 *Preces.* Quos redemísti sánguine, *P.* Tuâ salva poténtiâ, Christe miséricors. ℣. Pro quibus flagéllis cæsus addúctus es, *P.* Tuâ salva poténtiâ, Christe. ℣. Pro quorum crímine Piíssime cruci affixus es, *P.* Tuâ. ℣. Pro quibus verberâtus es, cápite et percússus es, *P.* Tuâ. ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus, *P.* Tuâ.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Dírige nos in via tua; et sitiéntibus nobis sapiéntiæ fontem benígnus osténde : ut nímiâ tristítiâ careâmus, et ætérnæ vitæ dulcédinem hauriâmus.

Pater noster

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, et manè, et meridie te laudâmus, Dómine.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Ne derelínquas me Dómine Deus meus : ne discédas à me. *Psalmus* XXXVII.

Lauda. Qui das salûtem régibus, *P.* Et liberásti David servum tuum : líbera me de gládio malígno. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, et dígitos meos ad bellum. *P.* Et liberásti.

Hymnus. Verbum Patris, quod pródiit. *fol.* 252.

Capítula. Sit festum jejúnium nostrum apud te Dómine qui iniquitátes deles, et peccâta dimíttis : vide gémitus confiténtium tibi, et preces ómnium libéntèr exáudi; ut qui tibi in veritâte sérviunt, adversitâte nullâ turbéntur : aufer omnem malítiam de córdibus nostris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noster.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Jesus Salvâtor, ac Deus noster emúndet vos per abstinéntiæ puritâtem ab omni delícti contagiône. ℟. Amen. Quîque vestrârum est redémptio animârum, sit remunerâtor vestrôrum jejuniôrum. ℟. Amen. Ut ab eo donêtur vobis ætérna glória, à quo sanctificári vultis per abstinéntiam. ℟. Amen.

Lauda. Iníquos ódio. *Et Orátio.* Auxiliâre nobis, *fol.* 272.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Exáudi nos Dómine de monte sancto tuo clamántes ad te de peccáti profúndo : ut qui in mundo citra ópera carnis prodiéndo mons factus es magnus, præbe sólido nobis tuo hærére fundaménto : à quo et instántium nos non convéllat genus tempestâtum; et insurgéntium féritas te erga nostrum quiéscat perseveránte præsídium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Qui odérunt me gratis, annuébant óculis. Mihi quidem pacíficè loquebántur : *P.* Et super iram dolósè cogitábant : Deus meus, et Dóminus meus in causam meam réspice. ℣. Vidísti Dómine, ne síleas : Dómine, ne discédas à me.

Orátio. Christe, Salvâtor noster et Dómine, quem inimíci tui gratìs odérunt; cuîque te annuéntes óculis pacíficè loquebántur : da nobis, ut et amícos in te, inimicósque propter te veráciter dilígere valeâmus : ut cùm tu Dóminus fúeris solus in causa nostra, simplex ad omnes procêdat nostra consciéntia. ℟. Amen.

Antíphona 2. Verba, inimícus, et dolos, iniquitátemque meditâtus est in cubíli suo : osténde mihi Dómine misericórdiam tuam. ℣. Dixit injústus ut non derelínquat sibi : non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio. Non véniat nobis, Dómine, pes supérbiæ, A nec manus peccatórum peccáto prævaléntе nos móveat : sed spérantes in protectiône alárum tuárum, circumvolántium insidiárum rapínis erépti, ab ubertâte domûs tuæ sancto elóquio repleâmur ; et torrénte deliciárum tuárum, distribúta per Spíritum exundántis grátiæ varietâte, potêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Amíci mei, et próximi mei advérsùm me appropinquavérunt. Et próximi mei à longè stetérunt : et vim faciébant qui quærébant ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Deus, ante cujus conspéctum nullius desidéria vel gémitus abscónditi sunt ; inténde in adjutórium nostrum, et ámove à nobis furórem indignatiônis tuæ : ut qui in te confidimus, non decidámus in láqueos inimíci. ℟. Amen.

℟. Adténde, Dómine, ad me. *P.* Et audi **276** verba adversariórum meórum. Fodérunt fóveam, ut cáperent me : ne propitiâtus fúeris iniquitáti eórum. ℣. Tu autem Dómine, Deus exercítuum ómnium regum terræ, qui sedes super Chérubim, áperi óculos tuos, et vide inclína aurem tuam. *P.* Et audi. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Tu, Dómine, in cíthara, et cántico inimicórum dignátus es verti, dùm linguas tibi derogántium pertulísti : te útiquè infidéles in fábula obtrectavérunt, à quo recedéntes abomináti sunt, et in cujus fáciem expúere non pepercérunt ; tu salus proínde nostra, atque salvâtor, salvándis nobis inlábere : ut qui persequéntium te fuísti dolóribus cruciâtus, credéntium te et confessiónibus placêris et áctibus. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Tibi soli peccávi Dómine, et malum coram te feci ; miserêre mei. *Psalmus* L.

Orátio. Tibi soli peccávimus Dómine ; et malum coram te fécimus : cui quidem non celántur abscóndita nostra, quæ cordis rétinent claustra : et tamen erubéscimus pándere, quod non timêmus perpetrâre. Sed tu Dómine, qui non déspicis pœniténtes, súscipe preces humílium ; et véniam tríbue peccatórum : ac per poténtiam Trinitâtis, rectitúdinem, quâ gradiâmur, dóceat nos Spíritus Sanctus ; et ad sanctitâtis B glóriam pértrahat spíritus rectus, atque ad justificatiônem principâlis dedûcat spíritus : ut únicæ virtûtis imménsa potéstas, et Pater regat quos cóndidit ; et Fílius custódiat quos redêmit ; et Spíritus Sanctus répleat quos creâvit. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine, qui me persequúntur, córruant, et infirmi fiant.

Cánticum. Hieremiæ (*Cap.* xx).

Seduxísti me Dómine, et sedúctus sum : * fórtior ...e fuísti, et invaluísti :

Factus sum in derísum tota die, * omnes subsannábant me.

Quia jam olim loquar, vociferans iniquitátem, * et vastitâtem clámito.

Et factus est mihi sermo Dómini in obpróbrium, * et in derísum totâ die.

Et dixi : Non recordâbor ejus, * neque loquar ultra in nómine illîus.

Et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis, * et defléci, ferre non sústinens.

Audívi enim contumélias multórum, * et terróres in circúitu.

Persequímini, et persequâmur eum : * ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, et custodiéntes latus meum :

Si quo modo decipiâtur, et prævaleâmus advérsùs eum, * et consequâmur ultiônem ex illo.

Dóminus autem mecum est quasi bellâtor fortis : * B idcírcò qui persequúntur, cadent, et infirmi erunt.

Confundántur vehemèntèr, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum, * quod nunquàm delébitur.

Et tu Dómine exercítuum probâtor justi, * qui probas corda et renes :

Vídeam quæso ultiônem ex eis : * tibi enim revelávi causam meam.

Orátio. Deus, cujus ánimam leônum vorácitas nequívit absúmere in eo, quod justítia in te invénta eórum videbâtur rábiem effugâre : emítte Angelum tuum qui os leônis illîus, qui per inundum rúgiens currit, quærens quem dévoret, conclûdat : atque ánimas nostras de ejus persuasiône, atque dominátu eripiat. ℟. Amen.

Ad Benedictus. Antíphona. Psallam, et intélligam in matutínis, quando vénies ad me ? ℣. Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi Dómine. *P.* Psallam.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6. *Lauda.* In sanctis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Samuêlis (*Primi. Reg.* XIV, XV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Pugnávit Saül contra Moab, et filios Ammon, et Edom, et reges Soba, et Philisthæos. et quocúmque se vérterat, superábat. Congregatôque exércitu, percússit Amalec, et éruit Israël de manu vastatórum ejus. Fuérunt autem fílii Saul Jónathas, et Jéssui, et Melchísua : nómina duárum filiárum ejus, nomen primogénitæ Merob, et nomen minóris Michol. Et nomen uxoris Saül, Achínoam fília Achimaas : et nomina príncipum militiæ ejus Abner, filius Ner, patruélis Saül. Porrò Cis fúerat pater Saül, et Ner pater Abner, filius Abiël. Erat autem bellum potens advérsùm Philisthæos **277** ómnibus diébus Saül. Nam quemcúmque víderat Saül virum fortem, et aptum ad prælium, sociábat eum sibi. Et dixit Sámuël ad Saül : Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israël : nunc ergo audi vocem Dómini : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Recensívi quæcúmque fecit Amalec Israéli, quómodo réstitit ei in via cùm ascénderent de Ægypto. Nunc ígitur vade, et pércute Amalec, et demolíre univérsa ejus : non parcas ei, sed intérfice à viro usque ad mulíerem, et párvulum atque láctantem, bovem et

ovem, camêlum atque ásinum. Præcêpit ítaque Saül A pópulo, et recénsuit eos quasi agnos : ducénta míllia péditum, et decem míllia virôrum Judá. Cùmque venísset Saül usque ad civitâtem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saül Cinæo : Abîte, et recédite, atque discédite ab Amalec : ne fortè invólvam te cum eo : tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israël, cùm ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saül Amalec, ab Hévila, donec venit ad Sur, quæ est regiônis Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum : omne autem vulgus interfêcit in ore gládii. Et pepércit Saül, et omnis pópulus, Agag, et óptimis grégibus óvium et armentôrum, et véstibus, et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea : quidquid vero vile fuit, et réprobum, B hoc demolíti sunt. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens : Pœnitet me quód constituíssem Sáülem regem : quia derelíquit me, et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuël, et clamávit ad Dóminum totâ nocte illâ. Cùmque surrexísset Samuël de nocte, ut iret ad Saül manè, nuntiátum est Samuéli, eò quòd venísset Saül in Carmêlum, et erexísset sibi fórnicem triumphâlem, et revérsus transísset, descendissétque in Gálgala. Venit ergo Sámuël ad Saül, et dixit Sámuël : Et quæ est hæc vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, et armentórum, quam ego áudio ? Et ait Saül : De Amalec adduxerunt ea : pepércit enim pópulus melióribus óvibus, et arméntis, ut immolaréntur Dómino Deo C tuo ; réliqua veró occídimus. Dixit autem Sámuël ad Saül : Sine me, et indicâbo tibi quæ locûtus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei : Lóquere. Et ait Sámuël : Nonnè cùm párvulus esses in óculis tuis, caput in tribubus Israël factus es ? unxítque te Dóminus in regem super Israël, et misit te Dóminus in viam, et ait : Vade, et intérfice peccatóres Amalec, et pugnâbis contra eos usque ad interneciônem eôrum. Quare ergo non audísti vocem Dómini : sed versus ad prædam es, et fecísti malum in óculis Dómini ? Et ait Saül ad Samuêlem : Immò audívi vocem Dómini et ambulávi in via per quam misit me Dóminus, et addúxi Agag regem Amalec, et Amalec interféci. Tulit autem pópulus de præda oves et boves, primítias eôrum quæ cæsa sunt, ut immolárent Dómino Deo D suo in Gálgalis. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Educ, Dómine, de tribulatiône ánimam nostram : qui sputa pro nobis perpéssus es, et flagélla : ut, mundi hujus edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débitâ post nostrum óbitum præcinâmus cum laude.

Pater noster.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis *P.* Dómine : noli me confúndere. ℣. Adhæsit, paviménto ánima mea : vivífica me secúndùm verbum tuum. *P.* Adhæsi.

Orátio. Ab iniquitâtis via rémove Dómine gressus nostros : et in itínere mendatórum tuôrum státue cursum nostrum. Animam ígitùr paviménto inhærén-tem, remédio salutífero súbleva ; tuísque justificatiónibus edóctam, poténtiâ verbi tui vivífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

Fili, de fructu oris homo saturábitur bonus : ánima autem prævaricatôrum iníqua. Qui custôdit os suum, custôdit ánimam suam : qui autem inconsiderâtus est ad loquéndum, séntiet mala. Vult et non vult piger : ánima autem operántium impinguábitur. Verbum mendax justus detestábitur : ímpius confúnditur. justítia custôdit innocéntiam : impietas verò peccatôrem supplántat. Est quasi dives, cùm nihil hábeat : et est quasi pauper, cùm multis divítiis sit. Redémptio ánimæ viri divítiæ suæ : qui autem pauper est, increpatiônem non sústinet. Lux justôrum lætíficat : lucérna autem impiôrum extínguitur. Inter supérbos júrgia semper sunt : qui autem agunt cuncta **278** consílio, regúntur sapiéntiâ. Qui détrahit alicui rei, ipse in futûrum óbligat : qui autem timet præcéptum, in pace versábitur. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Congregavérunt Philísthiim ágmina sua in prælium, convenerúntque in Socho Judæ : et castrametáti sunt inter Socho, et Azeca in finibus Domim. Porrò Saül, et viri Israël congregáti venérunt in valle terebinthi, et direxérunt ácies ad bellándum contra Philísthiim. Et Philísthii stabant super montem ex áltera parte, et Israël stabant super montem ex áltera parte : vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinôrum, nomen Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitôrum, et palmi : et cassis ærea super caput ejus, et lorícâ armáta induebâtur : porrò pondus loricæ ejus quinque míllia siclôrum æris : et ócreas æreas habébat in crúribus suis : et clypeus æreus tegébat húmeros ejus : hastile autem hastæ ejus, erat quasi liciatórium texéntium : ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcéntos siclos habébat ferri : et ármiger ejus antecedébat eum. Stansque clamábat ádversùs phalánges Israël, et dicébat eis : Quare venístis paráti ad prælium ? Numquid ego non sum Philisthæus, et vos servi Saül ? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singulâre certâmen : si quíverit pugnâre mecum, et percússerit me, érimus vobis servi : si autem ego prævalúero, et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et ajébat Philisthæus : Ego exprobrâbo agmínibus Israël hódie : Date mihi virum, et íneat mecum singulâre certâmen. Aúdiens autem Saül, et omnes viri Israelítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis. David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo suprà dictum est, de Béthlehem Judá, cui nomen erat Isaï, qui habébat octo fílios, et erat vir in diébus Saül senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres fílii ejus majóres post Saül in prælium : et nómina trium filiôrum ejus, qui perrexérunt ad bellándum, Eliab primogénitus, et secúndus

Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Sáülem, ábiit David, et revérsus est a Saüle, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Dixit autem Isaï ad David fílium suum : Accipe frátribus tuis ephi poléntæ, et decem panes istos, et curre in castra ad fratres tuos, et decem formélias cásei has déferes ad tribûnum : et fratres tuos visitâbis, si rectè agunt : et cum quibus ordináti sunt, disce. Saül autem, et omnes fílii Israël, in valle terebínthi pugnábant advérsùs Philísthiim. Surréxit ítaque David manè, et commendâvit gregem custódibus : et onústus ábiit, sicut præcéperat ei Isaï. Et venit ad locum Magalá, et ad exércitum, qui egressus ad pugnam vociferâtus erat in certámine. Diréxerat enim áciem Israël, sed et Philísthiim ex advérso fúerant præparáti. Derelínquens ergo David vasa, quæ attúlerat, sub manu custódis ad sárcinas, cucúrrit ad locum certáminis, et interrogâvit si ómnia rectè agerèntur erga fratres suos. Cùmque ille adhuc loquerêtur, appáruit eis ille spúrius, Philisthæus, Góliath nómine, ascéndens de Geth, ex castris Philithinôrum : et loquénte eo hæc éadem verba audívit David. Omnes Israëlítæ, cùm vidíssent virum, fugérunt à fácie ejus, timéntes eum valdè. Et dixit unus quíspiam de Israël : Num vidísti virum hunc qui ascéndit ? Virum ergo qui percússerit eum, ditâbit rex divítiis magnis, et fíliam suam dabit ei, et domum patris ejus fáciet in Israël absque tribúto. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens : Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium ? quis est enim hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrâvit áciem Dei vivéntis? Referêbat autem ei pópulus eúmdem sermônem, dicens : Hæc dabúntur viro, qui percússerit eum. Quod cum audísset Eliab frater ejus major, loquénte eo cum áliis, irâtus est contra David, et ait : Quare venísti, et quare derelinquísti paucas oves in desérto ? ego novi supérbiam tuam, et nequítiam cordis tui : quia ut vidéres prælium, descendísti. Et dixit David : Quid feci? numquid non verbum est? Et declinâvit páululùm ab eo ad álium : dixítque eúmdem sermônem. Et respóndit ei pópulus verbum sicut et priùs. Audíta sunt autem verba, quæ locûtus est David, et annuntiáta in conspéctu Sáülis. Ad quem cùm fuísset addúctus, locûtus est ei David : Non cóncidat cor cujúsquam in eo : ego servus tuus vadam, et pugnábo advérsùs Philisthæum. Et ait Saül ad David : Non vales resístere Philisthæo isti ; nec pugnâre advérsùs eum : quia puer es, **279** hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua. Dixítque David ad Saül : Pascêbam servus tuus patris mei gregem, et veniêbat leo, vel ursus, tollebántque aríetem de médio gregis : et sequêbar eos, et percutiêbam, eruebámque de ore eôrum : et illi consurgébant advérsùm me : et apprehendêbam mentum eôrum, et suffocâbam, interficiebámque eos. Nam et leônem et ursum interféci ego servus tuus : erit ígitur et Philisthæus incircumcisus, quasi unus ex eis : qui ausus est maledicere exercítui Dei vivéntis? Et ait : Dóminus qui erípuit me de manu leônis, et de manu ursi, liberábit me de manu Philisthæi hujus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima mea complêta est illusiónibus : *P.* Et non est sánitas in carne mea. Ne derelínquas me, Dómine. ℣. Incurvâtus sum, humiliâtus sum : usquequâque rugiêbam à gémitu cordis mei. *P.* Et.

Orátio. Christe Deus noster, qui in córpore tuo et inlúdi et verberári te passus es ; tu ánimam nostram inlusiónibus replêtam ab omni pollutiônum sorde depúrga : ut, verâ sanitâte habitánte in carne nostra, ad corônam mereâmur pertíngere destinâtam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei inimíci mei. Complácuit Dómino, ut eríperet me : *P.* Dómine in auxílium meum réspice. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me : ad defensiônem meam réspice. *P.* Dómine in auxílium.

Orátio. Deus Dei Fílius Christe, qui témpore passiônis tuæ, dùm multiplicántur super capíllos cápitis tui qui odérunt te gratis, exsólvis ea quæ non rapuísse probâris ; tu nos à numerositâte peccáminum libera, quò et super número capillôrum nostrôrum cópia virtûtum excréscat, et débita nobis pœnâlis exsolútio impensiône tuæ miseratiônis effúgiat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Juda, quid gloriâris in malítia, qui potens es iniquitâte ? *P.* Totâ die injustítiam cogitábat língua tua : sicut rasórium acûtum fecísti dolum. ℣. Dilexísti malítiam super benignitâtem ; iniquitâtem magis quàm loqui æquitâtem. *P.* Totâ. *Non dicâtur* Glória.

℟. Heu me, quia peregrinátio mea prolongâta est : habitávi cum habitántibus Cedar : multùm peregrinâta est ánima mea. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : cum loquêbar illis, debellábant me. *P.* Sinè causa. ℣. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorâbam, interrogábant me ; retribuébant mihi mala pro bonis. *P.* Sinè causa. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Redemptòrum prétium, Redémptor sanctífica : in Cruce tua dele nostra crímina. *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Qui humâna sústines judícia, ínnocens tuâ nos exálta judícii glóriâ. *P.* Placâre. ℣. Qui de Cruce ínspicis Matrem, et Discípulum, tu nos de cœlo cleménter jam réspice. *P.* Placâre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *Quære folio* 144.

Orátio. Ingéniti Patris unigénitum Verbum, qui gloriántem contra te in malítia pópulum sústines superbôrum ; confiténtem tibi gregem salva fidélium : ut dùm turba malôrum totâ die in língua sua injustítias cógitat, plebs nómini tuo crédula, cántica tibi déferat sine fine accépta.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* 11).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Vertérunt ad me tergum fílii

Israël, et non fáciem, et in témpore afflictiônis suæ dicent : Surge, et líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecísti tibi? surgant et líberent te in témpore afflictiônis tuæ : secúndùm número quippè civitâtum tuârum erant dii tui Judá. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustrà percússi fílios vestros, disciplínam non recepérunt : devorâvit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastâtor generátio vestra. Vidéte verbum Dómini : Numquid solitùdo factus sum Israël, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus : Recéssimus, non veniémus ultrà ad te? Numquid obliviscêtur múlier ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorâlis suæ? pópulus autem meus oblítus est mei diébus innúmeris. Quid níteris bonam osténdere viam tuam ad quæréndam dilectiónem, quæ insuper et malítias tuas docuísti vias tuas, et in alis tuis inventus est sanguis animârum páuperum innocéntum? non in fossis invéni eos, sed in ómnibus quæ suprà memorávi. Et dixísti : **280** Absque peccáto et innocens ego sum : et proptérea avertátur furor tuus à me. Et ego judício conténdam tecum, eò quòd díxeris : Non peccávi. Quàm vilis facta es nimis, iterans vias tuas! et ab Ægypto confundéris, sicut confúsa es ab Assur. Nam et ab ista egredéris, et manus tuæ erunt super caput tuum : quóniam obtrívit Dóminus confidéntiam tuam, et nihil habébis prósperum. Vulgò dícitur : Si dimíserit vir uxórem suam, et recédens ab eo, dúxerit virum álterum : numquid revertétur ad eam ultériùs? numquid non pollúta et contaminâta erit múlier illa? tu autem fornicâta es cum amatóribus multis : tamen revértere ad me, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Observábit peccátor justum : et quæret pérdere eum : *P.* Dóminus autem non derelíquit illum. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi. Et respéxit me, et exaudívit deprecatiónem meam. *P.* Dóminus.

Orátio. Obsérvat, Dómine, peccátor justum, insídians fidelíssimum gregem tuum ad perdéndum eum vivéntem ex fide, et de tua misericórdia præsumén-tem. Non ergo nos perítúros derelínquas in mánibus ejus; qui propter nos ligno Crucis affíxus es. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quid gloriáris in malítia, qui potens es iniquitâte? *P.* Totâ die injustítiam cogitábat lingua tua. ℣. Dilexísti injustítiam super benignitâtem; iniquitátem magis quàm loqui æquitátem. *P.* Totâ.

Orátio. Deus, qui gloriántem contra te in malítia discípulum páteris; da nobis sublímiter gloriári passiónibus tuis : ut quem malítia porrécti arcum dolóris emísit; sic spículum vúlneris in eo credúlitas defigat voluntáriâ suâ confessiône. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inruérunt in me fortes, occupavérunt ánimam meam. *P.* Exúrge mihi in occúrsum, Dómine Deus meus. ℣. Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis, lingua dolósa. *P.* Exúrge.

℟. Deus meus, ne elongéris à me, *P.* Quóniam tribulátio próxima est : et non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne longè fácias auxílium à me : ad defensiónem meam réspice. *P.* Quóniam. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Clamémus omnes unâ voce : Dómine, miserére. ℣. Qui ductus ut ovis, crucifígeris. *P.* Dómine. ℣. Qui sánguine fuso das salûtem mundo. *P.* Dómine. ℣. Qui spíritum tuum Patri comméndas. *P.* Dómine. ℣. Fac nos per crucem tuam meréri véniam. *P.* Dómine.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 114.

Orátio. Inruéntes in me fortes, Christe Dómine, virtûtis tuæ valóre compésce : quique tuam in passiône ánimam occupavérunt, jugo servitûtis tuæ, eórum genímina occupéntur : ut tu solus Dóminus Redémptor sæculi agnoscâris cùm in occúrsum Ecclésiæ tuæ surréxeris.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

Fili, fructus justi lignum vitæ : et qui súscipit ánimas, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis peccátor, et ímpius? Qui dìligit disciplínam, dìligit sciéntiam : qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, haurit à Dómino grátiam : qui autem confidit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietâte : et radix justórum non commovébitur. Múlier dìligens, corôna est viro suo : et putrêdo óssibus ejus, quæ confusiône res dignas gerit. Cogitatiónes justórum judícia : et consília impiórum fraudulénta. Verba impiórum insidiántur sánguini : os justórum liberâbit eos. Verte ímpios, et non erunt : domus autem justórum permanêbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Ait David : Dóminus qui éruit me de manu leónis, et de manu ursi, ipse liberâbit me de manu Philisthæi hujus. Et dixit Saül ad David : Vade, et Dóminus tecum. Et índuit Saül David vestiméntis suis, et impósuit gáleam æream super caput ejus, et vestívit eum lorícâ. Accínctus ergo David gládio ejus super veste sua, cœpit tentâre si armâtus posset incédere : non enim habébat consuetúdinem. Dixítque David ad Saül : Non possum sic incedére, quia nec usum hábeo. Et depósuit ea, et tulit báculum quem semper habébat in mánibus : et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrente, et misit in peram pastorâlem, quam habébat secum, et fundam in manu tulit : et procéssit advérsùs Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens, **281** et appropínquans advérsùm David, et ármiger ejus ante eum. Cùmque inspexísset Philisthæus, et vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens, rufus, et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David : Numquid ego canis sum, quòd tu venísti ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis : Dixítque ad David : Veni ad me, et dabo carnes tuas

volatilibus cœli et béstiis terræ. Dixit autem David A ad Philisthæum : Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clypeo : ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódiè, et dabit te Dóminus in manu mea, et percútiam te, et áuferam caput tuum à te : et dabo cadávera castrórum Philisthinórum hódiè volatílibus cœli et béstiis terræ : ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël. Et nóverit univérsa hæc, quia non in gládio, nec in hasta salvávit Dóminus : ipsius enim est bellum, et tradet vos in manus nostras. Cùm ergo surrexísset Philisthæus, et veníret, et appropinquáret contra David, festinávit David, et occúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque lápidem unum, et fundâ jecit, et percússit Philisthæum in fronte : et B infixus est lapis in fronte, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsùs Philisthæum, et interfécit. Cùmque gládium non habéret in manu sua David, cucúrrit, et stetit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, edúxit de vagína sua : et interfécit eum, præcidítque caput ejus. Vidéntes autem Philísthiim, quòd mórtuus esset fortíssimus eórum, fugiérunt. Et consurgéntes viri Israël, et Judá vociferáti sunt, et persecúti Philisthæos usque dum venírent in vallem, et usque ad portas Aecaron, ceciderúntque vulneráti Philísthiim in viam Sáraïm, usque ad Geth, et usque ad Accaron. Et reverténtes fílii Israël postquàm persecúti fúerant Philisthæos, invasérunt castra eórum. Assúmens autem David caput Philisthæi, áttulit illud in Hierúsalem : arma verò ejus pósuit in tabernáculo suo. ℟. Amen. C

Antíphona 1. Humiliávi in jejúnio ánimam meam: et factum est mihi in obpróbrium. *P.* Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta. ℣. Ego vero oratiónem meam ad te, Dómine : tempus beneplániti. Deus. *P.* Advérsùm me.

Orátio. Christe, Dei Fílius, áspice humilitátem nostram in jejúniis ; qui deceptóris discípuli fraude ínnocens tráderis ad supplícium Crucis, et super quem innocéntem múnera accépta sunt captiónis ; da nobis, ut nec jurándo decípere próximos, nec nóxiis móribus studeámus pérdere nosmetípsos : quin pótiùs patiéntiæ tuæ doctrínam seqnéntes, intérnos, D éxternósque valeámus evíncere hostes. ℟ Amen.

Antíphona 2. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, de manu contra legem agéntis et iníqui. *P.* Quoniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus, in te speráví : Dómine, non confúndar in ætérnum. *P.* Quóniam.

Orátio. Deus noster éripe nos de manu peccatóris; qui pro nobis pœnam perférre dignátus es Crucis : ut tu solus sis patiéntia nostra ; qui pro nobis passus es sepultúram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres : longè fecérunt injustítiam suam. *P.* Dóminus justus concídet cervíces peccatórum. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventú e mea, dicat nunc Israël. *P.* Dóminus.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Ecce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerósa peccántium fabricâta est superbórum ; cum incorrigíbiles móribus, membra tua atróciter premunt. Da ergo, quæsumus, nobis, ita toleràntiæ virtúte fulciri, ut eos, quos in dorsum ánimæ nostræ sanándos portâmus, salúbritèr nobíscum ad cœléste stábulum reportêmus : quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, et nos de prædicatióne mereâmur percípere lucrum, et ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illumináti0 mea, et salus mea : quem timébo?

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona, Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. Apprehénde arma et scutum : et exúrge, Deus, in adjutórium mihi. *Psalmus* XXXIV.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. *P.* Hæc me consolâta est in humilitâte mea : ℣. Quia elóquium tuum vivificâvit me. *P.* Hæc.

282 *Hymnus.* Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula. Deus qui in hac. *fol.* 241.

Lauda. Adhæsi testimóniis.

Et Orátio. Ab iniquitâtis. *fol.* 277.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos : sed tu multus es in misericórdiâ quâ éruas nos : in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tu mihi es refúgium à pressúra, quæ circúmdedit me, Dómine : *P.* Exultátio mea rédime me à circumdántibus me. ℣. Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via, quâ egredièris : Dómine, firmâbo super te óculos meos. *P.* Exultátio mea.

Orátio. Tu nobis es Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos : et ídeò, qui patiéndo pro nobis, exaltátio facta es nostra, rédime nos à circumdántium inimicórum muscípula. ℟ Amen.

Antíphona 2. Cùm mihi molésti essent, *P.* Induébam me cilício. Et humiliábam in jejúnio ánimam meam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. *P.* Induébam me.

Orátio. Da nobis Dómine, ut mortificatiónem tuam circumferâmus in córpore nostro ; qui nos vivificásti in córpore tuo : ut cùm molésti nobis fúerint inimici, non eâmus contra illos reddatúri vindíctam ; sed indúti cilício, nostrámque humiliántes in jejúnio ánimam, tibi Dómino in sinu nostro effúsam oratiónem deferâmus accéptam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exúrge Dómine, et inténde in judi-

cium meum ; Deus meus, et Dóminus meus in causam meam. *P.* Non supergáudeant de me inimíci mei, neque dicant in corde suo : Devorábimus eum. ℣. Confundántur et revereántur omnes simùl, qui quærunt ánimam meam. *P.* Non supergáudeant.

Orátio. Deus noster et Dómine Jesu Christe, tu semper adésto in causa Ecclésiæ tuæ ; per quam eam patiéntèr discérnas à cæteris ; qui solus pro ea pertulísti vúlnera passiônis. ℟. Amen.

℟. Contumélias, et impropérium passus sum ab eis : et próximi mei, qui custodiébant latus meum, dicébant : Decipiâmus eum, et prævaleâmus ei. Sed tu, Dómine, mecum es quasi bellâtor fortis : cadant in obpróbrium sempitérnum : *P.* Et vídeam vindíctam in eis : quia tibi revelávi causam meam. ℣. Da fílios eôrum in fame, et deduc eos in manu gládii : fiant uxóres eôrum absque líberis, et víduæ ; et viri eôrum interficiántur morte. *P.* Et vídeam. *Non dicátur* Glória.

Orátio. Quid tibi, Dómine, à te formâta creatùra restítuat, pro qua exprobrántium obpróbria sústinens, solus sedens comminatiône replêtus es? Pro quibus ergo tanta passiônum vúlnera sustulísti, quæsumus, ut eos, nec carnis passiónibus déjici, nec Inférni patiâris bárathro dimérgi. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. In iniquitátibus ego concéptus sum : et in peccátis péperit me mater mea. Tibi soli peccávi, Dómine, et malum coram te feci : miserêre mei. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et propria tibi Dómine pandéntes piacula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus : ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam ; et déleas, quæ géssimus cuncta peccâta : Crea ítaque, Deus, in córde nostro, quod ames ; et propitiatiône sólitâ dimítte, quod odis : ac si te crebrò ad irascéndum nostra infqua exásperant vítia ; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiôsa. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce in cœlis est judex meus, et cónscius meus in excélsis.

Cánticum Job (*Cap.* XVI).

Nunc ecce oppréssit me dolor meus, * et in níhilum redácti sunt omnes artus mei.

Rugiéntes testimónium dicunt contra me, * et suscitâtur falsíloquus advérsùs fáciem meam contradícens mihi.

Collêgit furorem suum in me, et cómminans mihi infrémuit contra me déntibus suis : * hostis minis terribílibus óculis me intuîtus est.

Aperuérunt super me ora sua, * exprobrántes percussérunt maxíllam meam, satiáti sunt pœnis meis.

Conclûsit me Deus apud iníquum, * et in manus impiórum me trádidit.

283 Ego ille quondam opuléntus, * contrîtus sum :

Ténuit cervicem meam, et confrêgit me, * et quasi jugum pósuit sibi

Circúmdedit me lánceis suis, convulnerâvit me : * A lumbis meis non pepércit, et effûdit in terra víscera mea.

Cóncidit in me vúlnera, et super vulnus írruit in me quasi gigans. * Saccum meum cónsui super cutem meam, et opérui cínere carnem meam.

Fácies mea intúmuit à fletu, * et pálpebræ meæ caligavérunt.

Hæc passus sum absque iniquitâte manus meæ, * cùm exhibêrem mundas ad Deum preces.

Terra ne opériat sánguinem meum, * neque invéniat in te locum laténdi clamor meus.

Ecce enim in cœlo testis meus, * et cónscius meus in excélsis.

Orátio. Jesu Dómine, qui dolórem Ecclésiæ tuæ, quod ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gu- B bernâtor intélligis ; dùm alios extra eam tentatiónum fœditas necat : concêde nobis ; ut, quia tu solus pro nobis tentâtus es, passus es ; tu nos à tentatiónibus et à passionibus nostris solus ipse erípias : quo testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereâmur tibi sine fine placêre. ℟. Amen.

Ad Matutînum. Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. Sitívit in te ánima mea, quàm multiplíciter et caro mea! ℣. Sic in sancto appárui tibi, Deus, ut vídeam voluntâtem tuam, et glóriam tuam.

Lauda. Cum senióribus junióres laudent nomen Domini. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg. cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Eo autem témpore, quo víderat Saül David egre- C diéntem contra Philisthæum, ait ad Abner príncipem militiæ : De qua stirpe descéndit hic adoléscens? dixítque Abner : Vivat ánima tua, rex, si novi. Et ait rex : Intérroga tu, cujus filius sit iste puer. Cùmque regréssus esset David, percússo Phisthæo, tulit eum Abner, et introdúxit coram Rege Saül, caput Philisthæi habéntem in manu sua. Et ait Saül ad David : De qua progénie es tu, ó adoléscens? Dixítque David : Fílius servi tui Isaï Bethlehemítæ ego sum. (*Cap.* XVIII.) Et factum est cum complésset loqui ad Saül : ánima Jónathæ conglutinâta est ánimæ David, et diléxit eum Jónathas quasi ánimam suam. Nam expoliâvit se Jónathas túnicâ, quâ erat vestítus, et dedit eam David, et réliqua D vestiménta sua, usquè ad gládium et arcum suum, et usquè ad bálteum. Egrediebâtur quoquè David ad ómnia quæcúmque misísset eum Saül, et prudénter se agêbat : posuítque eum Saül super viros belli, et accéptus est in óculis univérsi pópuli, maximèque in conspéctu famulôrum Saül. Porro cùm reverterêtur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saül regis, in tympanis lætítiæ, et in sistris. Et præcinébant mulíeres laudántes, atque dicéntes : Percússit Saül mille, et David decem míllia. Irâtus est autem Saül nimìs, et displicuit in óculis ejus iste sermo : dixítque : Dedérunt David decem míllia, et mihi dedérunt mille : quid ei súperest nisi solum regnum? Non rectis ergo

óculis Saül aspiciébat David ex die illa, et deínceps. Post diem autem álterum, invâsit spíritus Dómini malus Saül, et prophetâbat in médio domûs suæ: David autem psallébat in manu suâ, sicut per síngulos dies: tenebátque Saül lánceam, et misit eam, pútans quod configere posset David in paríete · et declinâvit David à fácie ejus secúndò. Et tímuit Saül David, eò quòd esset Dóminus cum eo, et à se recessísset. Amôvit ergo eum Saül à se, et fecit eum tribûnum super mille viros: et egrediebâtur, et intrâbat in conspéctu pópuli. In ómnibus quoque viis suis David prudénter se agébat, et Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saül David quòd prudens esset nimìs, et cœpit cavére eum. Omnis autem Israël, et Juda diligébat David: ipse enim egrediebâtur, et ingrediebâtur ante eos. Dixit autem Saûl ad David: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem: tantúmmodo ésto vir fortis, et prælíare bella Dómini. Saül autem reputâbat, dicens: Non sit super illum manus mea, sed Philisthinórum. Ait autem David ad Saül: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognátio patris mei in Israël, ut fiam gener regis? Factum est autem tempus, cùm debéret dari Merob filia Saül David, data est Hadriéli Molathítæ uxor. Diléxit autem Michol filiam Saül álteram David, et nuntiátum est Saül, et plácuit ei. Dixítque Saül: Dabo eam illi, ut fiat ei in scándalum, et sit super eum manus Philisthinórum. **284** Dixit ergo Saül ad David: In duábus rebus gener meus eris hódiè. Et mandávit Saül servis suis: Loquímini ad David clam me, dicéntes: Ecce places regi, et omnes servi ejus díligunt te. Nunc ergo esto gener regis. Et locúti sunt servi Saül in áuribus David ómnia verba hæc. Et ait David: Num parum vobis vidétur, génerum esse regis? Ego autem sum vir pauper et ténuis. Et renuntiavérunt servi Saül, dicéntes: Hujuscémodi verba locûtus est David. Dixit autem Saül: Sic loquímini ad David: Non habet necésse rex sponsália, nisi tantùm centum præpútia Philisthinórum, ut fiat últio de inimícis regis. Porrò Saül cogitâbat trádere David in mánibus Philisthinórum. Cùmque renuntiássent servi ejus David, verba quæ díxerat Saül, plácuit sermo in óculis David, ut fieret gener regis. Et post dies paucos surgens David, ábiit cum viris, qui sub eo erant. Et percússit Philísthiim ducéntis viris, et áttulit præpútia eórum, et annumerávit ea regi, ut esset gener regis. Dedit ítaque ei Saül Michol filiam suam uxórem. Et vidit Saül, et intelléxit quòd Dóminus esset cum David. Michol autem filia Saül diligébat eum. Et Saül magis timére cœpit David: factúsque est Saül inimícus David cunctis diébus. Et egréssi sunt príncipes Philisthinórum: à princípio autem egressiónis eórum, prudéntiùs se gerébat David quàm omnes viri Saül, et célebre factum est nomen ejus nimis. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *Quære fol.* 257.

Capítula. In die tribulatiónis nostræ, Dómine, precem, quam effúndimus, súscipe: et exténsis in nocte mánibus, quæ desiderámus intéllige; occúrre animábus nostris óptimus Consolátor, et indulgentiáli favóre exíste Redémptor: et, qui nos acquisísti passióne voluntária, érue nos de láqueo venántis invícta poténtia.

Pater noster.

Lauda. Memento verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. Hæc me consolâta est in humilitâte mea. ℣. Supérbi iníquè agébant usquequâque: à lege autem tua non declinávi.

Orátio. Spem quam dedísti nobis Dómine, ipsa sit in humilitâte nostra consolátio; quæ nobis erit in exultatióne glóriæ plenitúdo. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (Cap. XXV).

Deo grátias.

Fili, nubes, et caligo, et ventus, et plúviæ, non sequéntes, vir gloriósus, et promíssa non complens. Patiéntiâ leniétur princeps, et língua mollis confríngit durítiam. Mel invenísti, cómede quod súfficit tibi, ne fortè satiâtus évomas illud. Súbtrahe pedem tuum de domo próximi tui, nequándo satiâtus tui óderit te. Jáculum, et gládius, et sagítta acúta, homo qui lóquitur contra próximum suum falsum testimónium. Dens pútridus, et pes lapsus, qui sperat super infidéle in die angústiæ, et amíttit pállium in die frígoris. Acétum in nitro, et qui cantat cármina cordi péssimo. Sicut tínea vestiménto, et vermis ligno: ita tristítia viri nocet cordi. Si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, da ei aquam bíbere: prunas enim congregâbis super caput ejus, et Dóminus reddet tibi. Ventus áquilo díssipat plúvias, et fácies tristis linguam detrahéntem. Mélius est sedére in ángulo dómatis, quàm cum muliere litigiósa, et in domo commúni. Aqua frígida ánimæ sitiénti, et núntius bonus de terra longínqua. Fons turbâtus pede, et vena corrúpta, justus cadens coram ímpio. Sicut qui mel multum cómedit, non est ei bonum: sic qui scrutâtor est majestâtis, opprimétur à glória. Sicut urbs patens, et absque murórum ámbitu, ita vir, qui non potest in loquéndo cohibére spíritum suum. Cómede, fili mi, mel, quia bónum est, et favum dulcíssimum gútturi tuo. Sic et doctrina ánimæ tuæ: quam cùm invéneris, habébis in novíssimis spem, et spes tua non períbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (Primi Reg. cap. XIX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Saül ad Jónathan filium suum, et ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porrò Jónathas filius Saül diligébat David valdè, et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occídere te: quapróptер obsérva te, quæso, manè, et manébis clam, et abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicúmque fúerit: et ego loquar de te bona ad patrem meum: et quodcúmque vídero, nuntiábo tibi. Locutúsque est Jónathas de David bona ad patrem suum: dixítque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccávit tibi, **285**

285 et ópera ejus bona tibi sunt valdè. Et pósuit ánimam suam in manu tua, et percússit Philisthæum, et fecit Dóminus salûtem magnam ùnivérso Israëli: vidísti, et lætâtus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cùm audísset Saül, placâtus voce Jónathæ, jurâvit : Vivit Dóminus, quia non occidêtur. Vocâvit ítaque Jónathas David, et indicâvit ei ómnia verba hæc : et introdúxit Jónathas David ad Saül, et fuit ante eum, sicut fúerat heri et nudiustértius. Motum est autem rursùm bellum : et egréssus David, pugnâvit advérsus Philísthiim : percussítque eos plagâ magnâ, et fugiérunt à fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saül : sedébat autem in domo sua, et tenébat lánceam : porrò David psallébat in manu sua. Nisúsque est Saül confígere lánceâ David in paríete, et declinâvit à fácie Saül : lánceâ autem casso vúlnere perláta est in parietem, et David fugit, et salvâtus est nocte illâ. Misit autem Saül satéllites suos nocte in domum David, ut custodírent eum, et interfi erétur manè. Quod cùm annuntiásset David Michol uxor sua, dicens : Nisi salváveris te nocte hac, cras moriêris : et depósuit eum per fenéstram. Porrò ille ábiit, et fugit, et salvâtus est. Tulit autem Michol státuam, et pósuit eam super lectum, et pellem pilósam caprárum pósuit ad caput ejus, et opéruit eam vestiméntis. Misit autem Saül apparitóres, qui ráperent David : et respónsum est quòd ægrotâret. Rursúmque misit Saül núntios, ut vidérent David, dicens : Afférte eum ad me in lecto, ut occidâtur. Cùmque venissent núntii, invéntum est simulâchrum super lectum, et pellis caprárum ad caput ejus. Dixítque Saül ad Michol : Quare sic inlusísti me, et dimisísti inimícum meum, ut fúgeret? Et respóndit Michol ad Saül : Quia ipse locûtus est mihi : Dimítte me, alióquin interficiam te. David autem fúgiens, salvâtus est, et venit ad Sámuël in Rámatha, et renuntiávit ei ómnia quæ fécerat sibi Saül : et abiérunt ipse et Sámuël, et morâti sunt in Naioth. Nuntiátum est autem Sáuli à dicéntibus : Ecce David in Naioth in Rámatha. Misit ergo Saül lictóres, ut ráperent David : qui cùm vidissent cúneum prophetárum vaticinántium, et Sámuël stantem super eos, factus est étiam Spíritus Dómini in illis, et prophetâre cœpérunt étiam ipsi. Quod cùm nuntiátum esset Sáuli, misit et álios núntios : prophetavérunt autem et illi. Et rursúm misit Saül tértios núntios : qui et ipsi prophetavérunt. Et irâtus iracúndiâ Saül, ábiit étiam ipse in Rámatha, et venit usque ad cistérnam magnam, quæ est in Socho, et interrogávit, et dixit : In quo loco sunt Sámuël et David? Dictúmque est ei : Ecce in Naioth sunt in Rámatha. Et ábiit in Naioth in Rámatha, et factus est étiam super eum Spíritus Dómini, et ambulábat ingrédiens, et prophetábat usque dùm veníret in Naioth in Rámatha. Et expoliávit se étiam ipse vestiméntis suis, et prophetávit cum cæteris coram Sámuël, et cecínit nudus totâ die, et nocte. Unde et exívit prov*érbium* : Num et Saül inter prophétas? (*Cap.* xx.) Fugit autem David de Naioth, quæ erat in Rámatha; veniénsque locûtus est córam Jónatha : Quid feci? quæ est iníquitas mea, et quod peccâtum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei : Absit, non moriêris : neque enim fáciet pater meus quicquam grande vel parvum, nisi priùs indicáverit mihi : hunc ergo celávit pater meus sermónem me tantúmmodò? nequáquàm erit istud. Et jurávit rursùm Davídi. Et ille ait : Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, et dicit : Nésciat hoc Jónathas, ne fortè contristétur. Quinimò vivit Dóminus, et vivit ánima tua, quia uno tantùm (ut ita dicam) gradu, ego morsque dividimur. Et ait Jónathas ad David : Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi. Dixit autem David ad Jónathan : Ecce caléndæ sunt crástino, et ego ex more sedére soleo juxta regem ad vescéndum : dimítte ergo me ut abscóndar in agro usque ad vésperum diéi tértii. Si respíciens requisierit me pater tuus, respondébis ei : Rogávit me David, ut iret celéritèr in Béthleheni civitátem suam : quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus ejus. Si díxerit, Benè : pax erit servo tuo : si autem fúerit irâtus, scito quia compléta est malítia ejus. Fac ergo misericórdiam in servum tuum : quia fœdus Dómini me fámulum tuum tecum inire fecísti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo, Dómine; Sicut in repromissióne tua, Deus Deus meus : convertántur inimíci mei retrò. ℣. Miserére mihi Dómine, quóniam conculcávit me homo : totâ die bellans tribulávit me.

286 *Orátio.* Deus vitam nostram annuntiámus tibi; quóniam inférna moriéndo vicísti : tu enim firmâ, quæ nostra agnóscis; qui solus inspéctor es cordis : Pone quæsumus in conspéctu tuo lácrymas nostras : ut repromissiónis percípiant donum : dum per eam sanctum paravérimus indulgéntiæ fructum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, Deus virtútum. Quóniam propter te portávi obpróbrium : opéruit confúsio fáciem meam. Accéde nunc, Dómine, ad ánimam meam, et rédime eam : propter inimícos meos líbera me. ℣. Quóniam zelus domûs tuæ comédit me : et obpróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Orátio. Non erubéscant in nobis Dómine Deus virtútum, qui te expéctant de humánis áctibus judícium esse factúrum : ut Crucis tuæ poténtia et plácitos nos tibi operários salútis exhíbeat, et cœléstis milítiæ curiam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Lingua mea meditábitur justítiam tuam, Dómine : totâ die laudem tuam : dùm confúsi et reveríti fúerint omnes qui quærunt mala mihi. ℣. Deus in te sperávi, Dómine, non confundâtur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem.

℟. Posuérunt me inimíci mei in angústia : et

amaritúdini trádidit me, quem diligébam. *P.* Sinè causa vulnerávit me : tu Dómine líbera me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperábam : qui edébat panes meos. *P.* Sinè.

Preces. Rogámus te, Rex sæculórum Deus sancte, *P.* Jam miserére : peccávimus tibi. ℣. Jesu Redémptor, qui solus víctima factus es mundo, Patri gratíssima, nos clemens tu líbera. *P.* Jam. ℣ Quo moriénte, terra contrémuit, è monuméntis sepúltos páriens ad fidem credéntium. *P.* Jam. ℣. Qui in sepúlchro quiéscis pósitus, tuâ quiéte mórtuos réfoves, inferna percútiens. *P.* Jam. ℣. Qui sepulchráli lápide cláuderis, et resúrgis custódibus nésciis, purga nos à vítiis. *P.* Jam.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Lingua nostra, Dómine, meditétur justítias tuas : ut laus tua totâ die ex ore nostro procédat in eo, quod passiónis tuæ à nobis prædicáta fúerit glória : ut in ea justítia, quâ ex fide vívimus, et nunc et semper sine fine laudémus.

Pater noster.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* xxxv).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùm montem Seïr : et exténdam manum meam super te, et dabo te desolâtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, et tu desértus eris : et scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimícus sempitérnus, et conclúseris filios Israël in manu gládii in témpore iniquitâtis extrémæ. Propterea vivo ego, dicit Dóminus Deus : quóniam sánguini tradam te, et sanguis persequétur te : et dabo montem Seïr desolâtum et desértum : et áuferam de eo eúntem, et redeúntem. Et implébo montes ejus occisórum suórum : et in cóllibus suis, atque in vállibus suis, et in torréntibus interfécti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, et civitâtes tuæ non inhabitabúntur : et scies quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce enim Deus ádjuvat me : et Dóminus suscéptor meus est ánimæ meæ, reddens mala inimícis meis. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtúte tua líbera me.

Orátio. Adjuva nos, Deus salutáris noster, qui suscéptor es animárum nostrárum; ut in nómine sancto tuo lætémur : et qui censémur vocábulo Christi, mereámur ejus participio pérfrui : sicque ætérna consequámur gáudia, et præséntia superémus advérsa; ut per ómnia te laudémus; et te in nobis esse gaudeámus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ecce elongávi fúgiens : et mansi in solitúdine. *P.* Expectábam Dóminum, qui salvâret me à pusíllo ánimo, et tempestâte. ℣. Præcípita Dómine, et dívide linguas eórum : quóniam vidi iniquitátem, et contradictiónem in civitáte. Die ac nocte circúmdabit eam super viros ejus.

Orátio. Ecce, Dómine, pósiti in perturbatióne mundána, quiétem solitúdinis eligéntes, elongári fugiéndo à terrénis áctibus cúpimus; ut à pusíllo ánimo, et tempestâte salvémur : Qui ergo nunc locórum præparátam réquiem expectámus; præ e nobis, ut exémpto humáno strépitu, in sola dulcédinis tuæ contemplatióne lætémur. ℟. Amen.

287 *Antíphona* 3. Prótege me, Dómine, à convéntu malignántium : et à multitúdine operántium iniquitátem líbera me. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iníquo et dolóso líbera me.

℟. Quare tristis es ánima mea : et quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam *P.* Confitébor illi. ℣. Ingrédiar in locum tabernáculi admirábilis : usque ad domum Dei. In voce exultatiónis, et confessiónis confitébor illi.

Preces. Miserére mei Dómine, *P.* Qui potens es in misericórdia. ℣. Morte tuâ nos líbera. *P.* Qui. ℣. Salva nos tuo vúlnere. *P.* Qui. ℣. Crux tua nos vivificet. *P.* Qui. ℣. Te moriénte, vivâmus. *P.* Qui.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Prótege nos, Dómine, à convéntu malignántium inimicórum; qui Crucis pertulísti obpróbrium : ut qui contra te linguas suas exacuérunt ut gládium; salubérrimo tuæ grátiæ dono conquisísti, devoréntur Ecclésiæ morsu.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Antíphona. Misericórdia mea Deus et refúgium meum : suscéptor meus, et liberátor meus. *Psalmus* CXLIII.

Lauda. Pauper sum ego, et dolens : et salus vultûs tui Deus suscépit me. ℣. Laudábo nomen Dei mei cum cántico : magnificábo eum in laude.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula. Nonárum horárum. *fol.* 173.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo. *folio* 281.

SABBATO.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol* 141.

Antíphona 1. Deus cóntere dentes inimicórum : molas leónum confringe. Ut ad níhilum devéniant, velut aqua decúrrens. Ut lætétur justus cùm víderit vindictam impiórum. ℣. Verè útiquè justítiam loquímini : rectè judicâte, fílii hóminum.

Orátio. Deus, qui admirábili responsiónis objéctu dentes cónteris inimicórum; molásque frangis leónum : dùm et interrogatiónibus eórum inexpugnábile præparas telum; et eórum clamóribus insúltans, vivéntem te osténdis post vúlnera crucifixum : frange nunc, quæsumus, sequéntium contra te inimicórum audáciam : ut ad níhilum, velut decúrrens aqua, devéniant, qui malítiæ suæ géstiunt intrà tuam Ecclésiam spargere documénta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Occupavérunt ánimam meam inimíci mei, Dómine : irruérunt in me fortes. Ecce ipsi loquúntur advérsùm me : et gládius in lábiis eórum. Dispérge illos in virtúte tua : et déstrue eos protéctor meus. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me.

Orátio. Occupantes animam tuam, Christe Dómine, fortes, super te ácritèr inruérunt ; cum témpore passiônis cúneus super te inruit superbôrum : et ideo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice et cruéntum hostis de manu gládium tolle : ut mucrône suo decîsum séntiat; cùm per eos, quos tenúerat; fidei tuæ cognóverit prædicari doctrînam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína. Confundántur et revereántur qui quærunt ánimam meam : ℣. Avertántur retrórsùm, et confundántur, qui cógitant mihi mala.

Orátio. Deus, in adjutórium nostrum inténde : ut qui passiónibus tuis communicâre votis sinceríssimis anhelâmus, adjutôrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiâmus. ℟. Amen.

℟. In via, quam ambulâbam, abscondérunt mihi muscípulam. Considerâbam in déxteram, et vidêbam : nec erat qui me cognósceret. Périit fuga à me, et non est qui requírat ánimam meam. ℣. Utquid, Dómine, in oratiône mea avértis fáciem tuam à me?

Orátio. Effundéntibus nobis in conspéctu tuo oratiônem nostram, Dómine, miséricors adjûtor assíste : esto nostra protéctio, qui es nostra redémptio : Sensus nostros sub tua benignitâte dirige; et sémitas nostras plácidâ directiône cognósce : ut inter obscónditos in hac via tua, quâ grádimur, láqueos, ita tui desidério percurrâmus; ut in plácitam tibi partem fidei vestigio occurrâmus. ℟. Amen.

Antíphona. Tibi soli peccávi Dómine, malum coram te feci : miserêre mei. *Psalm.* L.

288 *Orátio.* Tibi soli peccávimus. *fol.* 276.

Antíphona. Factus sum in derîsum totâ die : et omnes subsánnant me.

Cánticum. Seduxísti me. *fol.* 276.

Ad Matutînum.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. ℣. Sitívit in te ánima mea, quàm multiplícitèr tibi et caro mea. In terra desérta, invia et inaquósa.

Lauda. Omnis spíritus laudet nomen Dómini. *Psalmus* CL.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XXI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Venit David in Nobe ad Achímelech sacerdôtem : et obstúpuit Achimelech, eò quòd venísset David. Et dixit ei : Quare tu solus, et nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech sacerdôtem : Rex præcépit mihi sermônem, et ait : Nemo sciat rem, propter quam à me missus es, et cujúsmodi tibi præcépta déderim : nam et púeris condixi in illum et illum locum. Nunc ígitur si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quicquid invéneris. Et respóndens sacérdos ad David, ait ei : Non hábeo panes láïcos ad manum, sed tantùm panem sanctum: si mundi sunt púeri, máximè à muliéribus? Et respóndit David sacerdóti, et dixit ei : Equidèm, si de muliéribus ágitur : continúimus nos ab herì, et nudiustértius, quando egredielâmur, et fuérunt vasa puerôrum sancta : porrò via hæc pollàta est, sed ea ipsa hódiè sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificâtum panem : neque enim erat ibi panis, nisi tantùm panes propositiônis, qui subláti fúerant á fácie Dómini, ut ponerêntur panes cálidi. Erat autem ibi vir de servis Saül, in die illa, intus in tabernáculo Dómini : et nomen ejus Doëg Idumæus, potentíssimus pastor Saül ; hic pascêbat mulas Saül. Dixit autem David ad Achímelech : Si habes hùc ad manum gládium, aut hastam? da mihi, quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum : sermo enim regis urgêbat. Et dixit sacérdos : Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in Vallem terebínthi, est involûtus pállio post ephod : si istum vis tóllere, tolle : neque enim est hîc álius absque eo. Et ait David : Si non est hîc álius absque eo, da mihi eum. Surréxit itaque David, et fugit in die illa à fácie Saül : et venit ad Achis regem Geth : dixerúntque servi Achis, cùm vidíssent David : Numquìd non iste est David rex terræ? nonnè hunc cantábant per choros, dicéntes : Percússit Saül mille, et David decem míllia? Posuit autem David sermónes istos in corde suo, et extímuit valdè à fácie Achis regis Geth. Et mutâvit os suum coram Achis, et conlabebâtur inter manus eôrum, et impingêbat in óstia portæ, defluebántque salívæ ejus in barbam. Et ait Achis ad servos suos : Vidístis hóminem insânum : quare adduxístis eum ad me? An desunt nobis furiósi, quia introduxístis istum, ut fúreret me præsénte? dimíttite illum : hinc ne ingrediâtur domum meam? (*Cap.* XXII.) Abiit ergo inde David, et fugit in spelúncam Odóllam. Quod cùm audíssent fratres ejus, descendérunt ad eum illuc. Et convenérunt ad eum omnes, qui erant in angústia constitúti, et oppréssi à rege aliéno, et amáro ánimo : et factus est eôrum princeps, fuerúntque cum eo quasi quadringénti viri. Et profectus est David inde in Maspha, quæ est Moab : et dixit ad regem Moab : Máneat, oro, pater meus et mater mea vobíscum, donec sciam quid fáciat mihi Deus. Et reliquit eos ante fáciem regis Moab : manserúntque apud eum cunctis diébus, quibus David fuit in præsídio. Dixítque Gad prophêta ad David : Noli manêre in præsídio, proficíscere, et vade in terram Judá. Et profectus David, et venit in saltum Hareth. Et audívit Saül quòd apparuísset David, et viri qui erant cum eo. Saül autem cùm manêret in Gábaa, et esset in némore, quod est in Rama, hastam manu tenens, cunctique servi ejus circumstárent eum, ait ad servos qui assistébant ei : Audíte fílii Jémini : numquìd ómnibus vobis dabit filius Isaï agros et vineas, et univérsos vos fáciet tribúnos, et centuriónes : quóniam conjurástis omnes advérsùm me, et non est qui mihi renúntiet, máximè cùm et filius meus fœdus inierit cum filio Isaï ! Non est qui vicem meam dóleat ex vobis, nec qui annúntiet mihi : eò quòd suscitáverit filius meus servum meum advérsùm me, insidiántem mihi usque hódiè. Respóndens autem Doëg Idumæus, qui ei assistébat, et erat primus inter servos Saül, Vidi,

inquit, fílium Isaï in Nobe, apud Achímelech fílium Achítob sacerdótem. Qui consúluit pro eo Dóminum, et cibária dedit ei : sed et gládium Góliath Philísthæi dedit illi. Misit ergo rex ad accersêndum Achímelech fílium Achítob, **289** sacerdótem, et omnem domum patris ejus, sacerdótum, qui erant in Nobe, qui venérunt univérsi ad regem. Et ait Saül ad eos : Audi fili Achítob. Qui respóndit. Præstò sum dómine. Dixítque ad eum Saül : Quare conjurástis advérsum me, tu et fílius Isaï ; et dedísti eis panes et gládium, et consúluísti eis Dóminum, ut consúrgeret adversum me, insidiátor usque hódiè pérmanens? Respónditque Achímelech regi, et ait : Et quis in ómnibus servis tuis, sicut David fidélis, et gener regis, et pergens ad impérium tuum, et gloriósus in domo tua? Núm hódiè cœpi consúlere pro eo Dóminum? absit hoc à me : ne suspicétur rex advérsùs servum suum rem hujuscémodi in univérsa domo patris mei : non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negótium vel módicum vel grande. Dixítque rex : Morte moriéris Achímelech, tu, et omnis domus patris tui. Et ait rex emissáriis, qui circumstábant eum : Convertímini, et interfícite sacerdótes Dómini: nam manus eórum cum David est : sciéntes quòd fugísset, et non indicavérunt mihi. Noluérunt autem servi regis exténdere manum suam in sacerdótes Dómini. Et ait ad Doëg Idumæum : Convértere tu, et ínrue in sacerdótes Dómini. Conversúsque Doëg Idumæus, ínruit in sacerdótes Dómini, et trucidávit in die illa octogínta quinque viros vestítos epliod líneo. Nobe autem civitátis sacerdótum percússit in ore gládii, viros et mulíeres, párvulos et lactántes, bovem et ásinum, et ovem in ore gládii. Evádens autem unus fílius Achímelech, fílii Achítób, cujus nomen erat Abíathar, fugit ad David, et annunt ávit ei quòd occidísset Saül sacerdótes Dómini. Et ait David ad Abíathar : Sciébam in die illa, quòd cùm ibi esset Doëg Idumæus, procul dúbiò annuntiáret Saúli: ego sum reus ómnium animárum patris tui. Mane mecum, si quis quæsíerit ánimam meam, quæret et ánimam tuam, mecúmque servabéris. (*Cap.* XXIII.) Et nuntiavérunt David, dicéntes : Ecce Philísthiim oppúgnant Ceïlam, et dirípiunt áreas. Consúluit ígitur David Dóminum, dicens : Nunc vadam, et percútiam Philisthæos istos? Et ait Dóminus ad David : Vade, et percúties Philisthæos, et salvábis Ceïlam. Et dixérunt viri, qui erant cum David, ad eum : Ecce nos hic in Judá consisténtes timémus : quantò magis si iérimus in Ceïla advérsùm ágmina Philisthinórum? Rursùm ergo David consúluit Dóminum. Qui respóndens, ait : Surge, et vade in Ceïla : ego enim tradam Philisthæos in manu tua. Abiit ergo David, et viri ejus in Ceïla, et pugnávit advérsùm Philisthæos, et abégit juménta eórum, et percússit eos plagâ magnâ : et salvávit David habitatóres Ceïlæ. Porrò eo témpore, quo fugiébat Abíathar fílius Achímelech ad David in Ceïlam, ephod secum habens descénderat. Nuntiatúmque est Saúli quòd venísset David in Ceïla: et ait Saül : Trádidit eum Dóminus in manus meas, conclusúsque est, introgréssus urbem, in qua portæ et seræ sunt. Et præcépit Saül omni pópulo, ut ad pugnam descénderet in Ceïlam : et obsidéret David et viros ejus. Quod cùm rescísset David, quia præparáret ei Saül clam manum, dixit ad Abíathar sacerdótem : Applica ad me ephod. Et ait David : Dómine Deus Israël, audívit famam servus tuus, quòd dispónat Saül venire in Ceïlam, ut evértat urbem propter me : Si tradent me viri Ceïlæ in manu ejus? et si descéndet Saül sicut audívit servus tuus? Dómine Deus Israël indica servo tuo. Et ait Dóminus : Descéndet. Dixítque David : Si tradent viri Ceïlæ me, et viros qui sunt mecum, in manus Saül? Et dixit Dóminus : Tradent. Surréxit ergo David et viri ejus quasi sexcénti, et egréssi de Ceïla, hue atque illuc vagabántur incérti : nuntiatúmque est Saül quòd fugísset David de Ceïla. Quámobrem dissimulábat exíre. Morabátur autem David in desérto in locis fortíssimis, mansítque in montem solitúdinis Ziph : quærébat tamen eum Saül cunctis diébus : et non trádidit eum Deus in manus ejus. Et vidit David quòd egréssus est Saül ut quæreret ánimam ejus. Porrò David erat in desérto Ziph in silva. Et surréxit Jónathas fílius Saül in sylvam, et confortávit manus ejus in Dómino, dixítque ei : Ne timeas : neque enim invéniet te manus Saül patris mei, et tu regnábis super Israël, et ego ero tibi secúndus, sed et Saül pater meus scit hoc. Percussérunt ígitur utérque fœdus córam Domino : mansítque David in silva : Jónathas autem revérsus est in domum suam.

℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Multis te pro nobis vulnéribus, bone Christe, confóssum crédimus, et fatémur, cum excéptis supplíciis carnis, et loquens, **290** et tacens dolóres sústines passiónis : te étenim loquénte blasphemásse declámant; qui convérti debúerant : et te tacénte, in furóris cópiam exárdescunt; qui humilitátis tuæ mansuétúdinem non verántur : da ergo nobis, ut, qui passiónis tuæ dólores concínimus, à nostris dolóribus liberémur : ut magnæ discretiónis artículo prædíti, et loquéntes de te, et prædicántes, quæ vera sunt; et tacére nostrum sit útile, et loqui ætérnam nobis proficiat ad mercédem.

Pater noster.

Lauda. Memor fui judiciórum tuórum, Dómine à sæculo : et consolátus sum. ℣. Defécit tenuit me, pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Orátio. Memores tui in nocte Dómine, legem tribue custodire : et qui de te nec in tribulatiónibus silent, numquàm à tuis serménibus cláudicent; sed fixâ stabilitáte perdúrent. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum (*Cap.* XXII).

℟. Deo grátias.

Fili, Mélius est nomen bonum, quàm divítiæ multæ : super aurum et argéntum, grátia bona. Dives et pauper obviavérunt sibi : utriúsque operátor est Dóminus. Cállidus vidit malum, et abscóndet se

innocens pertránsiit, et afflictus est damno, Finis A modéstiæ timor Dómini, divítiæ et gl ria et vita. Arma et gládii in via pervérsi : custos ánimæ suæ longè recêdit ab eis. Provérbium est : Adoléscens juxta viam suam, étiam cùm senúerit, non recêdet ab ea. Dives paupéribus ímperat : et qui áccipit mútuum, servus est fœnerántis. Qui séminat iniquitâtem, metet et mala, et virgam iræ suæ consummábit. Qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur : de pánibus enim suis dedit páuperi. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*Primi Reg cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Ascendérunt Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicéntes : Nonnè David látitat apud nos in locis tutíssimis silvæ, in colle Háchila, qui est ad déxteram desérti? Nunc ergo, sicut deliberâvit ánima tua ut descénderes, descénde : nostrûm autem erit ut tradâmus eum in manu regis. Dixítque Saül : Benedícti vos à Dómino, qui doluístis vicem meam. Abíte, oro, et diligéntiùs properâte, et curiósiùs ágite, et considerâte locum ubi sit pes ejus, vel quis víderit eum ibi : recógitat enim de me, quòd cállidè insídier ei. Considerâte et vidête ómnia latíbula ejus, in quibus abscónditur : et revertímini ad me ad rem certam, et vadam vobíscum : quòd si étiam in terram se obstrúxerit, præscrutâbor eum in multis míllibus Judá. At illi surgéntes abiérunt in Zipb ante Saül : David autem et viri ejus erant in desérto Maon, in campéstribus, ad déxteram Lésimuth. Abiit ergo Saül et sócii ejus ad quæréndum : et nuntiâtum est David, statímque descéndit ad petram, et versabâtur in desérto Maon : quod cùm audísset Saül, persecûtus est David in desérto Maon. Et ibat Saül in latus montis ex parte una : David autem et viri ejus erant in látere montis ex parte áltera : porrò David desperâbat se posse evádere à fácie Saülis : itaquè Saül et viri ejus in modum corónæ cingébant David et viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens : Festína, et veni, quóniam irruérunt se Philísthiim super terram. Revérsus est ergo Saül desístens pérsequi David, et perréxit in occúrsum Philisthinórum : propter hoc vocavérunt locum illum, Petram dividéntem. Ascéndit ergo David inde : et ábiit in locis tutíssimis Engáddi. Cùmque revérsus esset Saül cum tria míllia electórum virórum ex omni Israël, perréxit ad investigándum David et viros ejus, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus pérviæ sunt. Venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti : erátque ibi spelúnca, in quam ingréssus est Saül, ut purgâret ventrem : porrò David et viri ejus in interióri parte spelúncæ latébant. Et dixérunt servi David ad eum : Ecce dies, de qua locútus est Dóminus ad te : Ego tradam tibi inimícum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis. Surréxit ergo David, et præcídit oram chlámydis Saül silénter. Post hæc percússit cor suum, eò quòd abscidísset oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros suos : Propítius sit mihi Dóminus, nec fáciam hoc rem Dómino meo, christo. Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia christus Dómini est. Et confrégit David viros sermónibus, et non permísit eos, ut consúrgerent in Saül : porrò Saül exúrgens de spelúnca, pergébat cœpto itínere. Resurréxit autem et David post eum : et egréssus de spelúnca, clamávit post tergum Saülis, dicens : Dómine mi rex. E respéxit Saül post se : **291** et inclínans se David pronus in terra, adorávit, dixítque ad Saül : Quare audis verba hóminum loquéntium, David quærit malum advérsùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd trádidit te Dóminus in manu mea in spelúnca : et cogitávi ut occíderem te, sed pepércit tibi óculus meus : dixi enim : Non exténdam manum meam in dómino meo, quia christus Dómini est. Quin pótiùs B páter mi, vide, et cognósce oram chlámydis tuæ in manu mea : quómodò cùm præcíderem summitâtem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te. Animadvérte, et vide, quóniam non est in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in te : tu autem insidiáris ánimæ meæ ut áuferas eam. Júdicet Dóminus inter me et te, et ulciscâtur me Dóminus ex te : manus autem mea non sit in te. Sicut et in provérbio antíquo dícitur : Ab ímpiis egrediêtur impíetas : manus ergo mea non sit in te. Quem séqueris? canem mórtuum perséqueris, et púlicem unum. Sit Dóminus judex, et júdicet inter me et te : et vídeat, et júdicet causam meam, et éruat me de manu tua. Cùm autem complésset David loqui sermónes hujuscémodi ad Saül, dixit Saül : Numquid C vox tua hæc est, fili mi, David? Et levávit Saül vocem suam, et flevit : dixítque ad David : Justior es tu quàm ego : tu enim tribuísti mihi bona : ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicásti hódiè quæ féceris mihi bona : quómodò tradíderit me Dóminus in manu tua, et non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimícum suum, dimíttet eum in via bona? Sed Dóminus reddat tibi vicissitúdinem hanc, pro eò quòd hódiè operâtus es in me. Et nunc quia scio quòd certíssimè regnatûrus sis, et habitûrus in manu tua regnum Israël : jura ergo mihi in Dóminum, ne déleas semen meum post me, neque áuferas nomen meum de domo patris mei. Et jurávit David Saúli. Abiit ergo Saül in domum suam : et D David et viri ejus ascendérunt ad tutióra loca desérti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiónem meam attende, Domine. Eripe à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Salva me, rex meus, et Deus meus. ℣. Ne discédas à me : quóniam tribulátio próxima est : et non est qui ádjuvet.

Orátio. Ad defensiónem Ecclésiæ réspice pastor animárum, Dómine Jesu Christe, líberans misericórditer ánimas nostras de ore leónis : cujus ánima à frámea et manu liberâta est canis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Firmaméntum meum, et refúgium es tu, Deus meus. Eripe me de manu contra legem agéntis, et iníqui : ℣. Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine : spes mea à juventúte mea.

Orátio. Firmaméntum nostrum atque refúgium, A te D minum póscimus crucifixum : ut de manu peccatóris nos líberans, in locum muntum coronándos státuas. ℟. Amen.

Antíphona 3. Quare, Dómine, ábjicis ánimam meam, avértis fáciem tuam à me? Pauper sum ego, et ærumnôsus ab adolescéntia. Longè fecísti à me amícum, et sodâlem, notum meum abstulísti. ℣. In me pertransiérunt iræ tuæ, et terrôres tui conturbavérunt me.

℟. Deus meus salva me de manu ímpii : de manu iníqui, et nocéntis : quia tu es expectátio mea Deus. Dómine, fidúcia mea ab adolescéntia mea ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : à viro iníquo líbera me.

Preces. Miserêre, Dómine, supplicántibus; *P.* Et B dona nobis véniam. ℣. Quem passum, Christe Dómine, pro nobis esse crédimus. *P.* Tu. ℣. Quem verberâtum álapis fatémur, et supplíciis. *P.* Et. ℣. Quem terra trémuit mórtuum; quo resurgénte lætâtur. *P.* Tu. ℣. Jam morte tuâ líberi capiámus regnum cœli. *P.* Et dona.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Indigéntiæ nostræ, inópiam bone Christe considera : ne, quandò avértis à nobis fáciem tuam, abjícias ánimam nostram : ut, qui páuperes, et ærumnósi ab adolescéntia sumus; delíciis aliquándò recreáti cœléstibus, ætérnâ nos vestítos immortalitâte lætémur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi pópule, qui non habes cor : qui habéntes óculos, non vidétis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : et à fácie mea non dolébitis? Qui pósui arênam terminum mari, præceptum sempitérnum, quod non præterîbit : et commovebúntur, et non potuérunt; et intuméscent fluctus ejus, et non transíbunt illuc : **292** pópulo autem huic factum est cor incrédulum et exásperans, recessérunt et abiérunt. Et non dixérunt in corde suo : Metuâmus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam et serótinam in témpore suo; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes vestræ declinavérunt ab eo : et peccâta nostra prohibuérunt bonum à nobis : qui invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes quasi áucupes, láqueos ponéntes et pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eôrum plenæ dolo : quia magnificáti sunt et ditáti. Incrassáti sunt et impinguáti : et præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, causam pupílli non direxérunt, et judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his visitâbo, dicit Dóminus? aut super gentem hujuscémodi non ulciscétur ánima mea? Stupor et mirabília facta sunt in terra : prophétæ prophetábant mendácium, et sacerdótes applaudébant mánibus suis : et pópulus meus diléxit tália : quid ígitur fiet in novíssimo ejus? Confortámini fílii Bénjamin in médio Hierúsalem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ne simul tradas me cum peccatóribus : et cum operántibus iniquitâtem ne perdas me, Dómine : ℣. Da illis, Dómine, secúndùm ópera eôrum, et secúndùm nequítiam studiôrum ipsôrum.

Orátio. Christe Deus noster, qui inter peccatóres, cum latrónibus scílicet, Crucis supplício tráditus, perpéssus es : quæsumus, ne nos simul cum peccatóribus tradas; neque cum operántibus iniquitâtem páriter púnias : ut, quos passiône tuâ à diáboli potestâ e liberáre dignâtus es, et hîc et in ætérnum ab infernáli peccatórum sorte dissócies. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dómine exáudi oratiônem meam : et clamor meus ad te pervéniat. In quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.

Orátio. Dómine, exáudi oratiônem meam; et clamor noster ad te plácidâ benignitâtis tuæ aure pervéniat; ne révoces nos in dimídio diérum nostrórum : sed ad certam statiônem tendéntes, fac nos cursum consummâre virtûtis; ac per stúdium sanctificatiônis acquírere ætérnum Glóriæ regnum, in hac diérum præséntium paucitâte. ℟. Amen.

Antíphona 3. Eripe me Dómine ab hómine malo : et à viro iníquo, et à lingua dolósa. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatóris : et ab homínibus iniquis líbera me. Qui cogitavérunt supplantâre gressus meos.

℟. Eripe me de inimícis meis, Dómine. *P.* Quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem : et de viris sánguinum líbera me. *P.* Quia.

Preces. Ad te clamâmus omnes, Dómine, *P.* Miserêre. ℣. Exáudi Deus tuam plebem, et nos ab hoste de énde. *P.* Miserêre. ℣. Exáudi Deus Pontíficem, ejúsque Sacerdôtem. *P.* Miserêre. ℣. Exáudi Deus míseros, et révoca captívos. *P.* Miserêre. ℣. Exáudi Deus víduas, et orphanôrum láchrymas. *P.* Miserêre. ℣. Exáudi Deus cæcos, et redde illis lumen in ætérnum : tecum sine fine vivâmus. *P.* Miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Eripe me, Dómine, ab hómine malo, qui D tráditus es pro scélere aliéno : ut pássio tua à futúris nos erípiat tormêntis, quæ in derísum facta est ab ímpiis.

Pater noster.

IN QUINTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vespérum.

Lauda. Sacrificâte sacrificium. *fol.* 214.

Orátio. Deus justítiæ nostræ, invocántibus te nobis propítius appâre; ut et sacrificium vespertínum sacrificémus; et ad præmia cœléstia, te auxiliánte, perveniámus. ℟. Amen.

Antíphona. Dixit Moyses ad pópulum : Quarta décimâ die mensis nonárum celebrábitis Pascha. ℣. Cánite in inítio mensis tuba in signis solemnitâtis nostræ

La da. Tædium ténuit me, pro derelinquéntibus legem tuam. Cantábiles erant mihi justificatiónes tuæ, in loco peregrinatiônis meæ. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti.

Hymnus. Verbum Patris. *Quære fol.* 252.

Capítula. Christe Deus noster, qui pro nobis ómnibus passiônis sustulísti injúriam; cùm inter odiéntes pacem pacíficus inveníris; et ínnocens à nocéntibus crucifígeris: sicque mortem humáni géneris morte tuâ transfigis: da nobis, ut multiplicâta super nos superbórum **293** iníquitas non prævâleat; atque meditátio legis tuæ cordis nostri stúdium non recêdat: ut, quia tu solus pro nobis ómnibus et mortem passus es et sepúlchrum; credéntibus tibi et lumen ætérnæ vitæ dones, et præmium.

Pater noster.

Benedictio. Christus Dóminus, qui morte suâ humanitâtis nostræ mortem devícit, victóres vos efficiat críminis vestri. R. Amen. Et qui tradi se permísit ab ímpiis, ab æternórum vos suppliciórum erípiat pœnis. ℟. Amen. Et cum eo sine fine vivâtis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen.

Lauda. Multi persequéntes me, tribulant me, Dómine: à lege autem tua non declinávi, Deus meus. ℣. Vide humilitâtem meam, et éripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

Orátio. Miseratiónes tuæ multæ, Dómine, ómnes iniquitátes nostras déleant; et ad indulgéntiam tuam nos emundándos perdúcant. ℟. Amen.

Lauda 2. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio. Exclâmamus ad te, Dómine, ut nos exáudias, et óculos humo acclives ad te admíttas: ut, tuâ nos inlustránte serenitâte, semper maneâmus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 3. Vide humilitâtem meam, et éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblitus. ℣. Júdica causam meam, et rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitâtem nostram, Dómine; et éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Preces. Dómine misericordiárum, *P.* Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui resúrgens à mórtuis sedes ad déxteram Dei Patris, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui promíttis justis præmia; et iníquis minâris supplícia, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui peccántem non júdicas; sed ad pœniténtiam próvocans expéctas, *P.* Oblivíscere. ℣. Qui justos vocas ad tolerántiam; et post tentatiónem próvocas ad corônam, *P.* Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiônem. *fol.* 138.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Require fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totíus opíficem óperis laudándo concélebrat cóndita magnitûdo: cujusque poténtiam intelligíbilis creatûra mirâtur: tibi súpplices honórem deférimus, te cordis vócibus provocâmus: ut, qui nos ad matutínum officium, gallo præconánte, exsúscitas; plácida tibi nostri famulátûs vota efficias, et tuo miti præsídio, quod delinquéndo sordúimus, ábluas: et jugi te prece rogâmus, ut justificatiônis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen.

Antíphona. Glória mea Deus, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Antíphona. Tibi soli peccávi: miserêre mei, Deus. *Psalmus* L.

Orátio. Suscéptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, et locupléta nos in misericórdia tua: lava íntima cordis nostri ab íntima cordis nostri injustítia; et à peccáti inquinaméntis purífica: mitte de cœlo, et érue nos à conculcántis obpróbrio: ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altárium; et matutînum sacrifícium tibi offerâmus in templo. ℟. Amen.

Antíphona. Psallam nómini tuo, Altíssime. In converténdo inimîcum meum retrórsùm: infirmabúntur et périent à fácie tua. ℣. Quóniam fecísti judícium meum et causam meam: sedísti super thronum qui júdicas æquitâtem.

Orátio. Psallat semper Ecclésia tua nómini tuo, Altíssime Deus; qui per passiônis tuæ triúmphum convertísti inimîcum ánimæ nostræ retrórsùm: quæsumus proínde, ut côdem cum suis satellítibus infirmátis et pérditis, álfatim tua nos semper prótegat pássio gloriôsa. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde. Quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt: justus autem quid fecit? ℣. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo sedes ejus.

Orátio. Advérsùs te, Christe Dómine, peccatóres malignitâtis prætendéntes arcum, dolositâtis suæ nihilóminùs sagíttis transfixi sunt: Quia ígitur te in obscúro nequítiæ in jáculis linguæ suæ, ut conáti sunt, transfigere **294** nequiérunt; nos, quæsumus, ab eôrum déntibus tuæ passiônis munímine extrahâmur: ut te, quem rectum corde persecúti sunt ímpiè, séntiant nostrum in ómnibus protectôrem. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dispérdat Dóminus univérsa lábia iníqua, et linguam magníloquam. Qui dicunt: Lábia nostra nobíscum sunt, quis noster est Deus? Ponam in salutári meo: fidéntèr agam in eo. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum.

Orátio. Dispérde Dómine univérsa lábia dolósa et línguam magníloquam; ut qui in salutâre tuum fidéntèr ágere nolunt, labiórum suórum malítiâ confundántur: sicque illis in Christo Dómino nostro vocátis per pœniténtiam, unâque nobíscum fidei linguâ effécti, ut lábia dolósa utcúmque à nobis usquequâque dispéreant. ℟. Amen.

℟. Viri iníqui dixérunt: Opprimâmus virum justum injústè, et deglutiâmus eum tanquam inférnus vivum: auferâmus memóriam illius de terra; *P.* Ex

de spoliis ejus sortem mittámus inter nos : ipsi autem homicidæ thesaurizavérunt sibi mala. Insipiéntes, et maligni odére ut sapiéntiam, et rei facti sunt in cogitatiónibus. ℣. Dixérunt : Venite, percutiámus eum linguâ, et non attendámus ad universos serménes ejus. *P.* Et de spóliis.

Orátio. Christe Dei Fílius, cujus vitam viri ímpii et oppriméndam diffiniunt, et deglutiéndam, ut inferi statuérunt, niténtes memóriam tuam auférre de terra, qui creáveras cœlos et terram ; te pétimus, et rogámus, ut, qui in spóliis vestis tuæ missam sortem patiénter perférre dignátus es, lapsus fragilitatis nostræ benignissimè tóleres, ac à cunctórum nos elógio críminum expiátos consérves : quátenùs, dùm nos malæ consuetúdinis ligámine réddideris absolútos, Sanctórum catervis in futúro consócies laureándos. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Facta est pars Dómini, plebs Jacob : funículum hereditátis ejus Israël. Sufficiéntiam eis in terra desérta, in siti calóris, ubi non erit aqua.

Cánticum. Atténde cœlum. *fol.* 4.

Orátio. Fac nos, Dómine Deus noster, portiónem esse funículo hereditátis tuæ : ut sufficiéntiâ ignis calóris tui in terra sitiénti córporis tui, à te, qui es spes, et satíetas nostra, réfici mereámur. ℟. Amen.

Ad Benedíctus. Antíphona. Emitte lucem tuam, Dómine : quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Quære fol.* 6.

Lauda. Laudáte Dóminum de terra : montes et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri : quia exaltátum est nomen ejus solíus. *P.* Et exaltávit cornu pópuli sui. ℣. Laus ejus in ómnibus sanctis ejus. *P.* Et exaltávit.

Léc io libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* xxv).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Erat vir quíspiam in solitúdine Maon, et posséssio ejus in Carmélo, et homo ille magnánimis : eráutque ei oves tria míllia, et millæ capræ : et áccidit ut tonderétur grex ejus in Carmélo. Nomen autem viri illíus Nabal : et nomen uxóris ejus Abígaïl : erátque múlier illa prudentíssima et speciósa : porrò vir ejus durus, et péssimus, et malitiósus : erat autem de genere Caleb. Cùm ergo audísset David in desérto quòd tondéret Nabal gregem suum, misit decem júvenes, et dixit eis : Ascéndite in Carmélum, et veniétis ad Nabal, et salutábitis eum ex nómine meo pacíficè. Et sic dicétis : Sit frátribus meis, et tibi pax, et dómui tuæ pax, et ómnibus, quæcúmque habes, sit pax. Ex multis annis salvos fáciens tuos, et ómnia tua, audívi, quod tondérent pastóres tui greges tuos, qui erant in desérto nobíscum : nunquàm istis molésti fúimus, nec aliquándò defuit quicquam eis de grege omni témpore quo fuérunt nobíscum in Carmélo. Intérroga púeros tuos, et indicábunt tibi. Nunc ergo invéniant púeri mei grátiam in óculis tuis : in die enim bona venímus ad te quodcúmque invénerit manus tua, da servis tuis, et fílio tuo David. Cùmque venissent púeri David, locúti sunt ad Nabal ómnia verba hæc ex nómine David : et siluérunt. Respóndens autem Nabal púeris David, et ait : Quis est David? aut quis est filius Isai? Hódiè increvérunt servi qui fúgiunt Dóminos suos. Tollam ergo panes meos, et aquas meas, et carnes pécorum, quæ occídi tonsóribus meis, et dabo viris quos néscio unde sint? Regréssi sunt itaquè púeri ad David per **295** viam suam, et revérsi venérunt, et nuntiavérunt ei ómnia verba quæ dixerat Nabal. Tunc ait David viris suis : Accingátur unusquísque gládio suo. Et accíncti sunt sínguli gládiis suis, accinctúsque est David ense suo : et secúti sunt David quasi quadringénti viri : porrò ducénti remansérunt ad sárcinas. Abígaïl autem uxóri Nabal nuntiávit unus de púeris, dicens : Ecce misit David núntios de desérto, ut benedícerent Dómino nostro : et adversátus est eos : hómines isti, satis boni fuérunt nobis, et non molésti : nec quicquam aliquándò périit omni témpore, quo sumus conversáti cum eis in desérto : pro muro erant nobis tam in nocte quàm in die, ómnibus diébus quibus pávimus apud eos greges. Quámobrem considera, et cógita quid fácias : quóniam complêta est malítia advérsùm virum tuum, et advérsùm domum tuam, et ipse est fílius tuus Bélial, ita ut nemo possit ei loqui. Festinávit ígitur Abígaïl, et tulit ducéntos panes, et duos utres vini, et quinque aríetes coctos, et quinque sata polléntæ, et centum ligatúras uvæ passæ, et ducéntas massas caricárum, et pósuit super ásinos : dixítque púeris suis : Præcédite me : et ecce, ego post tergum sequar vos : viro autem suo Nabal non indicávit. Cùm ergo ascendísset ásinum, et descénderet ad radicem montis, David et viri ejus descendébant in occúrsum ejus : quibus et illa occúrrit. Et ait David : Ve è frustrà servávi ómnia quæ hujus erant in desérto, et non périit quicquam de cunctis quæ ad eum pertinébant : et réddidit mihi malum pró bono. Hæc fáciat Deus inimícis David, et hæc addat, si relíquero de ómnibus quæ ad eum pértinent usque manè, mingéntem ad paríetem. Cùm autem vidísset Abígaïl David, festinávit, et descéndit de ásino, et córruit coram David super fáciem suam, et adorávit super terram, et cécidit ad pedes ejus, et dixit : In me sit, dómine mi, hæc iníquitas : loquátur, óbsecro, ancílla tua in áuribus tuis : et audi verba fámulæ tuæ. Non ponat, oro, dóminus meus rex cor suum super virum istum infquum Nabal : quóniam secúndùm nomen suum stultus est, et est stultítia cùm eo : ego autem ancílla tua non vidi púeros tuos, dómine mihi rex, quos misísti. Nunc ergo dómine mi, vivit Dóminus, et vivit ánima tua, qui prohíbuit te ne veníres in sánguinem, et salvávit manum tuam tibi : et nunc fiant sicut et Nabal inimíci tui, et qui quærunt Dómino meo malum. Quapropter súscipe benedictiónem hanc, quam áttulit ancílla tua tibi dómino meo : et da púeris qui sequúm-

tur te dóminum meum. Aufer iniquitátem famulæ A tuæ : fáciens enim fáciet tibi Dóminus dómino meo domum fidélem, quia prælia Dómini, dómine mi, tu præliáris : malítia ergo non inveniátur in te ómnibus diébus vitæ tuæ. Si enim surréxerit aliquándo homo pérsequens te, vel quærens ánimam tuam, et erit ánima dómini mei custodíta quasi in fascículo vivéntium apud Dóminum tuum : porrò ánimæ inimicórum tuórum rotabúntur quasi ímpetu et círculo fundæ. Cum ergo fécerit tibi Dóminus dómino meo ómnia quæ locútus est bona de te, et constitúerit te ducem super Israël, et non erit tibi hoc in singúltum, et in scrúpulum cordis dómino meo, quòd effúnderis sánguinem innóxium, aut ipse te ultus fúeris : et cùm benefécerit Dóminus dómino meo, recordáberis ancíllæ tuæ, et tu benefácies ei. Et ait David B ad Abígaïl : Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit te hódiè in occúrsum meum, et benedíctum elóquium tuum, et benedícta tu, quæ prohibuísti me hódiè ne irem ad sánguinem, et ulcíscerer me manu meâ. Alióquin vivit Dóminus Deus Israël, qui prohíbuit me, ne malum fácerem tibi : nisi citò venísses in occúrsum mihi, non remansísset Nabal usque ad lucem mane ínam, nec mingens ad parietem. Suscépit ergo David de manu ejus ómnia quæ áttulerat ei, dixítque ei : Vade pacíficè in domum tuam, ecce audívi vocem tuam, et honorávi fáciem tuum. Venit autem Abígaïl ad Nabal : et ecce erat ei convívium in domo ejus, quasi convívium regis, et cor Nabal jucúndum : erat enim ébrius nimis : et non indicávit ei verbum pusíllum aut grande usque manè. Dilúculo C autem cùm digessísset vinum Nabal, indicávit ei uxor sua verba hæc, et mórtuum est cor ejus intrínsecùs, et factus est quasi lapis. Cùmque pertransíssent decem dies, percússit Dóminus Nabal, et mórtuus est. Quod cùm audísset David mórtuum Nabal, ait : Benedíctus Dóminus, qui judicávit causam obpróbrii mei de manu Nabal, et servum suum custodívit à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Unigénite Dei Fílius, qui passiónes mortalitátis nostræ in te suscípiens, passiónis tuæ **296** nos voluísti esse partícipes ; éffice nos et sectatóres lucis, et operários veritátis : ut, mortis nostræ naufrágia evadéntes, quadrífluo Evangeliórum tuórum amne ubériùs inlustráti, passiónis tuæ exémplo mereámur esse idónei.

Pater noster.

In secúndis Vésperis

Lauda, Usque ad vésperum quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine !

Antíphona. Animas nostras humiliémus in jejúnio : quia Pascha Dómini próxima est, et erípiet nos Dóminus de domo servitútis. ℣. Deus misereátur nobis, et benedícat nos : illúminet Dóminus vultum suum super nos, et misereátur nobis.

Lauda. Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me : testimónia autem tua non intellexérunt. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo. *Hymnus.* Verbum Patris, *fol.* 252.

Capítula. Humiliántes ánimas nostras in jejúnio, Dómine Deus educ eas ab inferis ; et á descendéntibus in lacum nos érue : et qui virtúte inenarrábili mundum redemptúrus, descéndens à supérnis, inferi confregísti recéssus, ne peccáto duce illùc deducámur, custódi propítius : et præsta, ut cum his, qui ad vitam æternam conscripti sunt, tibi módulo pietátis psallámus : atque in dilectiónibus tuis consórtia beatitúdinis mereámur.

Pater noster.

Benedíctio. Unigénitus Dei Fílius, qui assúmptum hóminem passus est appéndi in ligno, Crucis suæ nos dignétur salvâre mystério. Amen. ℟. Ut, qui persequéntium vulnerátus est linguis, os nostrum remóveat ab omni casu tentatiónis. ℟. Amen. Quique singulári morte sua quadriduánum morsum nostræ mortis devícit, à cruciátu nos erípiat æterni supplícii. ℟. Amen.

Lauda. Príncipes persecúti sunt me gratis : et à verbis tuis formidávit cor meum. Lætor ego super elóquia tua : sicut qui invenit spólia multa. ℣. Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum : legem autem tuam diléxi.

Orátio. In dilectióne tua, Deus, sit pax diligéntibus te : et quia lætáris in pacis bonitáte, pacis tuæ nos relíce dono ; ac per charitátis præmium rémove à nobis scándalum : ut de tua pace superémus ódium ; et de charitáte nostrórum cooperiámur multitúdinem D peccatórum : sicque mandáta tua servémus, ut ad conspéctus tui glóriam, charitátis dulcédine perducámur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Vide humilitátem meam, et éripe me, Dómine. ℟. Júdica causam meam, et rédime me : propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitátem nostram, Dómine ; et éripe nos : te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevámur : quo sustentánte, ne corruámus, excípimur. ℟. Amen.

Lauda 3. Exclamavi in toto corde meo, exáudi me Dómine. ℟. Clamávi ad te, salvum me fac : ut custódiam testimónia tua.

Orátio. Exclamámus ad te, Dómine, ut nos exáudias ; et óculos humo acclíves ad te admíttas : ut tuâ nos inlustránte serenitáte, semper maneámus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 4. Feci judícium et justítiam Dómine : ne tradas me persequéntibus me. ℟. Suscipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere Dómine ; quálitèr valeámus superbórum calúmnias conculcáre : éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutáre tuum ; quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habére fácito Electórum. ℟. Amen.

Preces, et Oratio. Avérte Dómine iram tuam, *fol.* 183.

FÉRIA SECUNDA.

Ad Matutínum.

POST OVILE OVIUM.

Antíphona. Glória mea exáltans. *fol.* 156.

Psalmus III. ***Orátio.*** Glória nostra Deus. *fol.* 156.

Antíphona. Miserêre mihi, Dómine; et vide humilitátem meam de inimícis meis. Qui exáltas me de portis morti; ℣. Ut annúntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Sion. Et exultábo in salutári tuo.

Orátio. Miserêre nostri Dómine, et vide humilitátem nostram de inimícis nostris : ut qui nullis tenéri potuísti dolórum infernálium vínculis, nos à portis mortis potentiálitèr exaltâre dignéris. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dixit insípiens in corde suo : Non est Deus. Corrúpti sunt, et abominábiles **297** facti sunt in voluntátibus suis : non est qui fáciat bonum, B non est usque ad unum. ℣. Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum : ut vídeat si est intélligens, aut requirens Deum.

Orátio. Jesu, Dei Patris ineffábile Verbum, quem insipiéntium corda ídeò verum Deum esse non credunt, quia in ipso corde suo corrúpti et abominábiles facti sunt; te pétimus et rogámus, ut cognóscant te et ipsi, sicut et nos cognóvimus : ut sic fidélibus hi per veram fidei cognitiónem lætabúndi jungántur, quálitèr plenissimè gáudeant se ipsos ádditos ad número redemptórum. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipe suo conclusérunt : os eórum locútum est supérbiam. Eripe ab ímpiis ánimam meam, C Dómine. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis.

Orátio. Christe Dei Fílius, cujus ánimam circumdantes insatiábiles inimíci ádipe suæ malítiæ obcecáti, loquebántur supérbiam; éripe ab ímpiis ánimam nostram : et sic pássio tua passiónes nostras extínguat, ut nunquàm óculos nostros statuâmus declinâre in terram. ℟. Amen.

℟. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, *P.* Qui me odérunt gratis. Confortáti sunt inimíci mei, qui me persequebántur injústè : quæ non rápui, tunc reverténbam. Deus tu nosti imprudéntiam meam : et delícta mea à te non sunt abscóndita. ℣. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam : et indignátio iræ tuæ appreliéndat eos, qui me odérunt. D

Orátio. Dómine Deus, apud quem delícta nostra non sunt abscóndita; cujus óculi non solùm exteriôra prospíciunt, sed et cordis íntima insensíbili intúitu penétrant : da nobis pœniténtiæ remédium pro cilício indumémtum : da confessiônis præcónium pro véniæ lucro; da, ut éffluant óculi pro admíssis flúmina lachrymârum; da voci nostræ gemítibus expétere suffrágia precum : Et tu Dómine exáudi oratiônem nostram; quia benígna est misericórdia tua : et ne nos inferi profúndum absórbeat, aut lutulénta facinora súbruant, multitûdo nos tuârum miseratiônum respíciat. ℟. Amen.

Antíphona. Aspérges me, Dómine, hyssópo, et mundábor lavâbis me, et supra nivem dealbábor. *Psalmus* L.

Orátio. Deus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas; qui incérta dúbiis, et occúlta cônsciis, consuétâ pietâte transdûcis : ut noxietâte pródità adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ; et velut nive dealbémur vitæ correctióne : avérte quæsumus fáciem tuam à peccátis nostris; et omnes iniquitátes nostras delens, ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiônem : quò tali inhabitatóre gaudéntes, aperiâmus júgiter lábia nostra, ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen.

Cánticum. Sana me Dómine. *fol.* 259

Orátio. Sana nos, Dómine, et sanábimur : confundántur omnes, qui persequúntur in nos nomen sanctum tuum; et non confundâmur nos, qui venerámur et crédimus passiônis tuæ poténtiam : Prævâleat ergo virtus glóriæ tuæ; ut credéntes in æternum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen.

Matutinárium. Ego ad te Dómine clamávi : et manè orátio mea. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, et nocte coram te.

Lauda. In psaltério, et cíthara hymnum dicâmus. In choro laus résonet Dómino, in chordis, et órgano. *Psalmus.* CL.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XXVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Sámuël mórtuus est, planxítque eum omnis Israël, et sepeliérunt eum in Rámatha urbe suâ. Et Saûl ábstulit magos, et hariólos de terra, et interfécit eos, qui pythónes habébant in ventre. Congregatíque sunt Philísthiim, et venérunt, et castrametáti sunt in Sunam : congregávit autem et Saûl universum Israël, et venit in Gélboë. Et vidit Saûl castra Philísthiim, et tímuit, et expâvit cor ejus nimis. Consuluítque Dóminum, et non respóndit ei, neque per sómnia, neque per sacerdótes, neque per prophétas. Dixítque Saûl servis suis : Quærite mulíerem habéntem pythónem, et vadam ad eam, et sciscitâbor per illam. Et dixérunt servi ejus ad eum : Est múlier habens pythónem in Endor. Mutávit ergo hábitum suum : vestitúsque est áliis vestiméntis, et ábiit ipse, et duo viri cum eo, **298** venerúntque ad mulíerem nocte : et ait illi : Divína mihi in pythône, et súscita mihi, quem díxero tibi. Et ait múlier ad eum : Ecce, tu nosti quanta fécerit Saûl, et quómodò eráserit magos et hariólos de terra : quare ergo insidiáveris ánimæ meæ, ut occídar? Et jurávit ei Saûl in Dómino, dicens : Vivit Dóminus, quia non evéniet tibi quicquam mali propter rem hanc. Dixit múlier : Quem suscitâbo tibi? Qui ait : Samuêlem mihi súscita. Cùm autem vidísset múlier Samuêlem, exclamávit voce magnâ, et dixit ad Saûl : Quarè imposuísti mihi? Tu es enim Saûl. Dixítque ei rex : Noli timêre : quid vidísti? Et ait múlier ad Saûl : Deos vidi ascendéntes de terra. Dixítque ei : Qualis est forma ejus? Quæ ait : Vir senex ascéndit, et ipse amíctus est pállio. Et intelléxit autem Saûl, quòd Sámuël esset, et inclinávit se super fáciem suam in terra, et adorávit. Dixit autem Sámuël ad Saûl : Qua-

rè inquietásti me ut suscitârer? Et ait Saül : Coárctor á nimis : síquidèm Philísthiim pugnant advérsùm me, et Deus recéssit à me, et exaudíre me nóluit, neque in manu prophetârum, neque per sómnia : vocávi ergo te, ut osténderes mihi quid fáciam. Et ait Sámuël : Quid interrogas me, cùm Dóminus recésserit à te, et transíret ad æmulum tuum? Fáciet enim Dóminus tibi sicut locûtus est in manu mea, et scindet regnum tuum de manu tua, et dabit illud próximo tuo David : quia non obedísti voci Dómini, neque fecísti íram furóris ejus in Amalec : idcírcò quod páteris, fecit tibi Dóminus hódiè. Et dabit Dóminus étiam Israël tecum in manu Philisthiim : crás autem tu et fílii tuí mecum éritis : sed et castra Israël tradet Dominus in manu Philísthiim. Statímque Saül cécidit porréctus in terram : extimúerat enim verba Samuélis, et robur non erat in eo, quia non coméderat panem totâ die illâ. Ingréssa est ítaquè múlier illa ad Saül (et conturbâtus enim erat valdè), dixítque ad eum : Ecce obedívit ancílla tua voci tuæ, et pósui ánimam meam in manu tua : et audívi sermónes tuos, quos locûtus es ad me. Nunc ígitur audi et tu vocem ancíllæ tuæ, et ponam coram te buccéllam panis, ut cómedens convaléscas, et possis iter fácere. Qui renúit, et ait : Non cómedam. Coëgérunt autem eum servi sui et múlier, et tandem audítâ voce eórum resurréxit de terra, et sedit super lectum. Múlier autem illa habébat vitulum pascuâlem in domo, et festinávit, et occídit eum : tollensque farínam, miscuit eam, et coxit ázyma, et pósuit ante Saül et ante servos ejus. Qui cùm comedíssent, surréxerunt, et ambulavérunt per totam noctem illam. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257. *Capítula.* Líbera nos Dómine. *fol.* 260.

Lauda. Exclamávi in toto corde meo, exaudi me Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac, ut custódiam testimónia tua.

Orátio. Exclamámus ad te, Dómine, ut nos exáudias; et óculos humo acclives ad te admíttas : ut tuâ nos illustránte serenitâte, semper maneámus in lúmine. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis (*Cap.* XIX).

℟. Deo grátias.

Fíli, Cum obsecratiónibus lóquitur pauper : et dives effábitur rigidus. Vir amicábilis ad societâtem, magis amícus erit, quàm frater. Mélior est pauper, qui ámbulat in simplicitâte sua, quàm torquens lábia insípiens. Ubi non est sciéntia ánimi, non est bonum : et qui festínus est pédibus, offéndet. Stultítia hóminis supplántat gressus ejus : et contra Deum fervet ánimo suo. Divítiæ addunt amícos plúrimos : à páupere autem et hi, quos hábuit, separántur. Testis falsus non erit impunítus : et qui mendácia loquítur, non effúgiet. Multi colunt persónam poténtis, et amíci sunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum : insuper et amíci procùl recessérunt ab eo. Qui tantùm verba sectátur, nihil habébit : qui autem possessor est mentis, díligit ánimam suam, et custos prudéntiæ invéniet bona. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi Reg. cap.* XXIX).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Congregáta sunt Philísthiim univérsa ágmina in Aphec : sed et Israël castrametátus est super fontem, qui erat in Jézrahel. Et sátrapæ quidem Philísthiim incedébant in centúriis, et míllibus : David autem, et viri ejus erant in novíssimo ágmine cum Achis. Dixerúntque príncipes Philísthiim ad Achis : Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad príncipes Philísthiim : Num ignorátis David, qui fuit servus Saül regis Israël, et est apud me multis diébus, et annis, et non invéni in eo quicquam, ex die quâ transfúgit ad me, usque **299** ad diem hanc? Iráti sunt autem advérsùs eum príncipes Philísthiim, et dixérunt ei : Revertátur vir, et sédeat in loco suo, in quo constituísti eum, et non descéndat nobíscum in prælium, ne fiat nobis adversárius, cùm prælíari cœpérimus : quómodò enim áliter placâre póterit Dóminum suum : nisi in capitibus nostris? Nonnè iste est David, cui cantábant in choris dicéntes : Percússit Saül in míllibus suis, et David in decem millibus suis? Vocávit ergo Achis David, et dixit ei : Vivit Dóminus, quia rectus es tu, et bonus in conspéctu meo : et éxitus tuus, et intróitus tuus mecum est in castris : et non invéni in te quicquam mali, ex die quâ venísti ad me, usque in diem hanc : sed sátrapis non places. Revértere ergo, et vade in pace, et non offéndas óculos satrapárum Philísthiim. Dixítque David ad Achis : Quid enim feci? aut quid invenísti in me servo tuo, à die quâ fui in conspéctu tuo, usque in diem hanc, ut non véniam, et pugnem contra inimícos dómini mei regis? Respóndens autem Achis, locûtus est ad David : Scio quia bonus es tu in óculis meis, sicut Angelus Dómini : sed príncipes Philisthinórum dixérunt : Non ascéndat nobíscum in prælium. Igitur consúrge manè tu, et servi dómini tui, qui venérunt tecum : et cùm de nocte surrexéritis, et cœperit illucéscere, pérgite. Surrexit ítaque David de nocte, ipse et viri ejus, ut proficiscerántur mane, et revertereántur ad terram Philísthiim : Philísthiim autem ascendérunt in Jézrahel. (*Cap.* XXX.) Cúmque venissent David et viri ejus in Siceleg die tértiâ, Amalecítæ ímpetum fecérunt ex parte austráli in Síceleg, et percussérunt Siceleg, et succendérunt eam igni. Et captívas duxérunt mulíeres ex ea, à mínimo usque ad magnum : et non interfecérunt quemquam, sed secum duxérunt, et pergébant itínere suo. Cùm ergo venísset David et viri ejus ad civitâtem, et invenissent eam succénsam igni, et uxóres suas, et fílios suos, et fílias ductas esse captívas, levávit David et pópulus qui erat cum eo voces suas, et planxérunt donec deficerent in eis lácrymæ. Síquidèm duæ uxóres David captívæ ductæ fuérant, Achínoam Jezraëlítes, et Abígaïl uxor Nabal Carméli. Et contristátus est David valdè : volébat enim eum pópulus lapidáre, quia amára erat ánima uniuscujúsque viri super fíliis suis, et filiábus : confortátus est autem David in Dómino Deo suo. Et ait ad Abíathar sacer-

dóteu fílium Achímelech : Applica ad me ephod. Et applicâvit Abíathar ephod ad David, et consúluit David Dóminum, dicens : Pérsequar latrúnculos hos, et comprehéndam eos, an non? Dixítque ei Dóminus : Perséquere : absque dúbio enim comprehéndes eos, et excúties prædam. Abiit ergo David ipse, et sexcénti viri qui erant cum eo, et venérunt usque ad torréntem Besor : et lassi quidam substitérunt. Persecútus est autem David ipse, et quadringénti viri cum eo : substíterant enim ducénti, qui lassi transíre non potúerant torréntem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, et adduxérunt eum ad David : dedérúntque ei panem ut coméderet, et bíberet aquam, sed et fragmen massæ caricárum, et duas ligatúras uvæ passæ. Qui cùm comedísset, revérsus est spíritus ejus, et refocillâtus est : non enim coméderat panem, neque bíberat aquam, tribus diébus et tribus nóctibus. Dixítque ei David : Cujus es tu? vel unde? et quò pergis? Qui ait ei : Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecítæ : dereliquit me autem Dóminus meus, quia ægrotâre cœpi nudiustértius. Síquidèm nos erúpimus ad austrâlem plagam Ceréthi, et contra Judam, et ad méridiem Caleb, et Síceleg, succéndimus igni. Dixit ei David : Potes me dúcere ad cúneum istum? Qui ait : Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, et non tradas me in manu Dómini mei, et ducam te ad cúneum istum. Et jurâvit ei David. Qui cùm duxísset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes et bibéntes, et quasi festum celebrántes diem, pro cuncta præda, et spóliis quæ céperant de terra Philísthiim, et de terra Judá. Et percússit eos David à véspere usque ad vésperam altérius diéi, et non evâsit ex eis quisquam, nisi tantúm quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, et fugiérant. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, et duas uxóres suas éruit. Nec défuit quisquam à parvo usque ad magnum, tam de fíliis quàm de filiábus, et spóliis, et quæcúmque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges et armênta, et minâvit ante fáciem suam : dixerúntque : Hæc est præda David. Venit autem David ad ducéntos viros, qui lassi substíterant, nec séqui potúerant David, et residêre eos jússerat in torréntem Besor : qui egréssi sunt **300** óbviam David et pópulo qui erat cum eo. Accédens autem David ad pópulum, salutâvit eos pacíficè. Respondénsque unus vir péssimus et iníquus, de viris qui erant cum David, dixit : Quia non venérunt nobíscum, non dábimus eis quicquam de præda, quam erúimus : sed sufficiat unicuique uxor sua, et fílii : quos cùm accéperint, recédant. Dixit autem David : Non sic facietis fratres mei de his, quæ trádidit Dóminus nobis, et custodívit nos, et dedit latrúnculos, qui erúmperant advérsùm nos, in manus nostras : nec áudiet vos quisquam sub sermône hoc : æqua enim pars erit descendéntis ad prælium, et remanéntis ad sárcinas, et similitèr dívident. Et factum est hoc ex die illa, et deínceps constitútum et præfini-

tum, et quasi lex in Israël usque ad diem hanc.

Antíphona 1. Inveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis : déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt. Pones eos ut clíbanum ignis; in témpore vultûs tui. ℣. Dómine in virtúte tua lætábitur rex : et super salutâre tuum vehemêntèr exultâbit.

Orátio. Inveniâtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis in vindíctam; qui nolunt Cruci tuæ sua súbdere colla : inveniâtur quoque et in eis, qui te odérunt, déxtera tua parcens; cum eos déxteræ tuæ féceris esse partícipes : ut in témpore vultûs tui, cùm manifésta nobis fúerit fácies tua, non ponántur ut clíbanum ignis; sed transferántur nobíscum coronandi in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Eripe, Deus, à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leônis : et à córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio. Eripe ánimam nostram à framea potentíssimi inimíci, Christe Fíli Dei : ut noster sis liberâtor de ore leônis, qui ánimam tuam poténtèr eduxísti ab inferis. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inclína Dómine aurem tuam ad me : accélera, ut eripias me. ℣. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum : ut salvum me fácias.

℟. Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam, et sicut cátulus leônis bábitans in occúltis. *P.* Exúrge Dómine, prævені eos, et subvérte illos : éripe ánimam meam ab eis. ℣. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alárum tuárum prótege me : Quia omnes inimíci mei circumdedérunt me. *P.* Exúrge Dómine.

Preces. Acclíves te orámus, Christe, parce nobis. *P.* Et miserêre. ℣. Qui in forma servi appárens mundum salvâre venísti, reformá quod perícrat tuæ Crucis poténtiâ, *P.* Et miserêre. ℣. Qui mortem vincis móriens, et flagellâris innócens, nos ab ætérno érue suppliciórum dolóre, *P.* Et miserêre. ℣. Qui confiténti Latróni das réquiem paradísi, nobis da indulgéntiam per Crucis tuæ glóriam, *P.* Et miserêre. ℣. Tu pro nobis vocem áccipe hujus Latrônis, Dómine; memênto nostri Domine, et parce, cùm vénneris, ut júdices, *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula. Bellántium mucrónes, quæsumus Dómine, victrícis semper potestâtis tuæ virtúte retúnde; et contra sortem tuam meditántes insániam, veritâtis tuæ córrige disciplínâ : Qui que advérsùs Christum tuum blasphémias declámant, ad prædicatiônem veræ fidei sua corda convértant : ut et víncula peccatórum, quibus vincti detinéntur, miseratióne disrúmpas; et cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscríbas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos Prophétæ (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Vidi Dóminum stantem super altâre : et dixit : Pércute cárdinem, et commoveántur superliminária : avarítia enim in cápita hóminum, et novíssimum eórum in gládio interficiam : non erit fuga eis. Et qui fúgerit ex eis, non salvábitur. Si descénderint usque in inférnum, inde manus mea edúcet eos : et si ascénderint usque ad cœlos, inde détrahan eos. Et si absónditi fuérint in vérticem Carméli, indè scrutans áuferam eos : et si celáverint se ab óculis meis in profúndum maris, ibi mandâbo serpénti, et mórdebit eos. Et si abiérunt in captivitâte coram inimícis suis, ibi mandâbo gládium, et occídet eos : et ponam óculos meos super eos in malum, et non in bonum. Et Dóminus qui tangit terram, et tabéscit : lugébunt omnes inhabitántes in ea : et ascéndet sicut amnis, et défluet sicut rivus Ægypti. Qui ædíficat in cælo ascensiónem suam, et fascículum suum **301** super terram fundávit : qui vocat aquas maris, et effúndit eas super fáciem terræ, Dóminus nomen est illi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Non véniat mihi Dómine pes supérbiæ : et manus impiórum non móveant me. ℟. Dixit injústus ut delínquat sibi : non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio. Non véniat nobis pes supérbiæ, neque manus peccatóris móveat nos ; ut qui passiónem tuam veneránter accípimus ; ánimam nostram non ad pœnam, sed ad vitam fácias pervenire perpétuam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Lætus erit justus, cùm viderit vindíctam impiórum : manus suas lavábit in sánguine peccatórum. ℣. Si verè útique justítiam loquímini : recté judicáte fílii hóminum.

Orátio. Sperántes in te Dómine non contristémur : ut nec ánimam nostram contúrbes, nec à tuo grege sépares : sed sperántes in te, tibi confiteámur, et tibi corde puro psallámus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus meus, adjútor meus, sperábo in eum : Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et Redémptor meus. ℣. Liberátor meus de inimícis meis iracúndis : Et ab insurgéntibus in me exaltábis me : à viro iníquo erípies me.

℟. Dómine, júdica nocéntes me, et expúgna impugnántes me. Apprehénde arma, et scutum : et exúrge, Deus meus, in adjutórium mihi. ℟. Exúrge, Dómine, et intende judício meo ; Deus meus, et Dóminus meus auxiliáre, et réspice. *P.* In adjutório.

Preces. Subvéniat nobis Dómine misericórdia tua *P.* Velócitèr. ℣. Sánguinis tui hóstiâ nos à criminibus libera *P.* Velócitèr. ℣. Crucem perpéssus, Dómine, à cruciátu nos libera *P.* Velócitèr. ℣. Crucis tuæ præsídio nos libera à supplício *P.* Velócitèr. ℣. Cùm vénéris judex ómnium redemptórum, esto refúgium *P.* Velócitèr.

Hymnus. O Nazarène, lux. *fol.* 144.

A *Orátio.* Gloriôse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci ; et, ne ánima nostra à rugiéntis leônis raptu rápido rapiátur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputétur : ne dùm non est qui rédimat, ille sævus occídat : aut, si non est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge ; et in severitâte judícii insidiósi hostis catérvas intérime : nosque in præcépto, quod mandásti, crédere et permanére concéde.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXII).

℟. Deo grátias.

Fili, supra mórtuum plora, déficit enim lux ejus : et supra fátuum plora, deficit enim sensus. Módicum plora super mortuum, quóniam requiévit. Nequíssimi enim nequíssima vita supra mortem fátui. Luctus mórtui septem dies : fátui autem et ímpii, omnes dies vitæ illórum. Cum stulto nè multùm loquáris, et cum insensáto né abíeris. Sérva te ab illo, ut non moléstiam hábeas, et non coinquináberis in peccáto illíus. Deflécte ab illo, et invénies réquiem, et non accidáberis in stultítiam illíus. Super plumbum quid gravábitur ? et quod illi áliud nomen quàm fátuus ? Arênam, et salem, et massam ferri facílius est portáre, quàm hóminem imprudéntem, et fátuum, et impium. Sicut lorameéntum ligneum conligátum in fundaméntum ædificii non dissólvitur : sic et cor confirmátum in cogitatióne consílii. Dómine pater, et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu impiórum. Extolléntiam oculórum meórum ne dederis mihi, et omne desidérium pravum áufer à me. Dómine da ori meo custódiam, et super lábia mea signáculum certum. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis Primi (*Reg. cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Philísthiim pugnábant advérsus Israël : et fugiérunt viri Israël ante fáciem Philísthiim, et cecidérunt interfécti in montes Gélboe. Irruerúntque Philísthiim in Saül, et filios ejus, et percussérunt Jónatham, et Abínadab, et Melchísue, filios Saül, totúmque pondus prælii versum est in Saül : et consecúti sunt eum viri sagittárii, et vulnerátus est veheménter à sagittáriis. Dixítque Saül ad armígerum suum : Evagína gládium tuum, et pércute me : ne fortè veniant incircumcísi isti, et interficiant me, inludéntes mihi. Et nóluit árminger ejus : fúerat enim nímio timóre pertérritus. Arrípuit itaquè Saül gládium, et infruit super eum. Quod cùm vidísset árminger ejus, vidélicet quòd mórtuus esset Saül, infruit étiam ipse super gládium suum, et mórtuus est cum eo. Mórtuus est ergo Saül, et tres fílii ejus, et árminger illíus, et universi viri ejus **302** in die illa páritèr. Vidéntes autem viri Israël, qui erant trans vallem, et trans Jordânem, quòd fugíssent viri Israëlitæ, et quòd mórtuus esset Saül, et fílii ejus, reliquérunt civitátes suas, et fugérunt : venerúntque Philísthiim, et habitavérunt ibi. Factá autem die al-

terâ, venérunt Philisthiim, ut expoliárent interfé-ctos, et invenérunt Saül et filios ejus jacéntes in monte Gélboë. Et præcidérunt caput Saül, et expoliavérunt eum armis: et misérunt in terram Philisthinórum per circúitum, ut annuntiarêtur in templis idolórum, et in pópulis. Et posuérunt arma ejus in templo Astaroth, corpus verò ejus suspenderunt in muros Bethsam. Quod cùm audissent habitatóres Jabes Gálaad, quæcúmque fécerant Philisthiim Saül, surrexerunt omnes viri fortíssimi, et ambulavérunt totâ nocte, et tulérunt cadáver Saül, et cadávera filiórum ejus de muro Bethsan: venerúntque viri Jabes Gálaad, et combussérunt ea igni. Et tulérunt ossa eórum, et sepeliérunt in némore Jabes, et jejunavérunt septem diébus. (*Cap.* I.) Factum est autem, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterêtur à cæde Amalec, et manêret in Siceleg dies duos. In die autem tértia, appáruit homo veniens de castris Saül, veste conscíssâ, et púlvere aspérsus caput: et ut venit ad David, cecidit super fáciem suam, et adorâvit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus è prælio, et multi corruéntes è populo mórtui sunt: sed et Saül, et Jónathas filius ejus interiérunt. Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saül, et Jónathas filius ejus? Ait adoléscens, qui narrábat ei: Casù veni in montes Gélboë, et Saül incumbébat super hastam suam: porrò currus et équites appropinquábant, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cùm respondíssem, Ádsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes sum. Et locútus est mihi: Sta super me, et interfice me: quóniam tenent me angústiæ, et adhuc tota ánima in me est. Stansque super eum, occídi illum: sciébam enim quòd vívere non póterat post ruinam: et tuli diadéma quod erat in cápite ejus, et armillam de bráchio ejus, et áttuli ad te Dóminum meum huc. Apprehéndens autem David vestiménta sua, scidit, omnésque viri qui erant cum eo, et planxérunt, et flevérunt et jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, et super Jónatham filium ejus, et super pópulum Dómini, et super domum Israël, eò quòd corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Filius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti mittere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est. Et ait David ad eum: Sanguis tuus super caput tuum: os enim tuum locútum est advérsùm te, dicens: Ego interféci christum Dómini. Planxit autem David planctum hujuscémodi super Saül, et super Jónathan filium ejus (et præcépit ut docérent filios Juda arcum, sicut scriptum est in libro Justórum). Et ait: Considera Israël, pro his qui mórtui sunt super éxcelsa tua vulneráti. Inclyti tui, Israël, super montes tuos interfécti sunt: quomodò cecidérunt fortes? Nolíte annuntiáre in Geth, neque annuntiétis in conspéctu Ascalónis: ne fortè læténtur filiæ Philisthiim, et ne exúltent filiæ incircumcisórum. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, neque sint agri primitiárum: quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saül, quasi non esset unctus óleo. A sánguine interfectórum, ab ádipe fórtium, sagítta Jonáthæ nunquàm rediit retrórsùm, et gládius Saül non est revérsus inânis. Saül et Jónathas amábiles, et decóri valdè in vita sua, in morte quoquè non sunt divísi: àquilis velocióres, leónibus fortióres. Filii Israël super Saül flete, qui vestiébat vos cóccino in delíciis, qui præbébat ornamenta áurea cúltui nostro. Quómodò cecidérunt fortes in prælio? Jónathas in excélsis tuis occísus es? Dóleo super te frater mi Jónatha decóre nimis, et amábilis super amórem mulíeris. Sicut mater únicum amat filium, ita et ego te diligébam. Quómodò cecidérunt robústi, et periérunt arma bellica? (*Cap.* II.) Igitur post hæc consúluit David Dominum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Judá? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David: Quò ascéndam? Et respóndit ei: In Hebron. Ascéndit ergo David, et duæ uxóres ejus, Achínoam, Jezraëlítes, et Abígaïl uxor Nabal Carméli: sed et viros qui erant cum eo, duxit **303** David síngulos cum domo sua: et manserunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Judá, et unxérunt ibi David, ut regnâret super domum Judá. Et nuntiátum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelíssent Saül. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos à Dómino, qui fecístis misericórdiam cum Dómino vestro Saül, ut sepelirétis eum. Et nunc retríbuet quidem vobis Dóminus misericórdiam et veritátem: et ego reddam grátiam, eò quòd fecéritis verbum istud. Conforténtur manus vestræ, estote filii fortitúdinis: licèt enim mórtuus sit Dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Judá in regem sibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dic ánimæ meæ, Dómine: Salus tua ego sum. Confundántur et revereántur omnes qui quærunt ánimam meam: ut áuferant eam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me: et expúgna impugnántes me.

Orátio. Dic ánimæ nostræ Dómine: Salus tua ego sum: Inimíci quoquè tui, qui advérsùs te convenérunt, erubéscant: et qui cógitant advérsùs fidem tuam, per pœniténtiam corrigántur: Qui ergo ínnocens perpéssus es inimicórum irrisiónes et vúlnera; nostra in his áblue propitiátus peccáta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ad defensiónem meam réspice. Eripe à frámea Deus ánimam meam: et de manu canis únicam meam. Salva me, Dómine, de ore leónis. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio. Ad defensiónem famíliæ tuæ atténde Dómine: et jam éripe ánimam ejus á frámea persequéntis, et de manu canis: qui solus ánimam tuam pónere dignâtus es pro ómnibus nobis. ℟. Amen.

Antiphona 3. Obpróbrium insipiéntium dedísti me. Ábsolétur. ℣. Omnes, qui glorificábant me, insprevérunt me: vidérunt enim in ignomíniam meam. *P.* Et congratuláti.

Orátio. Deus, qui in exercitatióne nostra contristári nos inspícis; da nobis potentíssimum auxílium in victória sanctæ Crucis: ut qui exémplo tuo mundum decertâmus evíncere, cœlos mereâmur et post tránsitum possidére. ℟. Amen.

Antiphona. Audítui meo dona gáudium et lætítiam, Dómine: ut exúltent ossa humiliâta. *Psalmus* L.

Orátio. Clamâmus ad te, Dómine; miserére nobis: sana ánimas nostras; quia peccávimus tibi: tuum est enim, nostri miserêri, prorrogâre misericórdiam: tuum est, ánimæ vulnéribus impéndere curam, et in patefáctis scelébribus débitam non exsérere vindictam, nec condígnam impósterùm repéndere pœnam: da humilitâtem, quam placâtus inspícias, et áccipe confessiónem, ut peccâta dimíttas. ℟. Amen.

Antiphona. Factus sum in derísum totâ die, et omnes subsánnant me.

Cánticum. Seduxísti me Dómine. *fol.* 276.

Orátio. Fac nos, Dómine Deus noster, ut nec in derísu inimicórum nostrórum, nec subsannatióne adversántium nos fatigêmur: sed tu, qui es defénsio nostra, á contradictióne improbórum nos líbera. ℟. Amen.

Antiphona. Auditam fac mihi manè misericórdiam tuam: quóniam in te sperávi Dómine. *P.* Demóstra mihi viam, per quam ámbulem: quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam. ℣. In tympano, et choro laudâte Dóminum: in chordis et órgano laudâte eum.

Léctio libri Samuëlis (II Regum II.)

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Abner filius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth fílium Saül et circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad et super Géssuri, et super Jézraël, et super Ephraïm, et super Bénjamin, et super Israël univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth filius Saül, cùm regnáre cœpísset super Israël, et duóbus annis regnávit: sola autem domus Juda, sequebátur David. Et fuit número diérum, quos commorátus est David ímperans in Hebron super domum Juda septem annórum, et sex ménsium. Egressúsque est Abner filius Ner, et púeri Isboseth filii Saül de castris juxta piscínam Gábaon. Porrò Joab filius Sárviæ, et púeri David egréssi sunt et occurrérunt eis juxta piscínam Gábaon. Et cùm in unum convenissent, è regióne sedérunt: hi ex una parte piscínæ, et illi ex áltera. Dixítque Abner ad Joab: Surgant púeri, et ludant coram nobis. Et respondit Joab: Surgant. Surrexérunt ergo, et transiérunt número duódecim de Bénjamin, ex parte Isboseth filii Saül, et duódecim de púeris David. Apprehensôque unusquísque cápite cómparis sui, defixit gládium in latus contrárii, et cecidérunt simul: vocátumque est nomen loci illíus: Ager robustórum, in Gábaon. Et ortum est bellum durum satis in die illa:

Antiphona 1. Tanquam lugens, et contristâtus humiliábar. Et advérsùm me lætáti sunt, et convenérunt: ℣. Tentavérunt me, et derisérunt derísu: stridébant in me déntibus suis.

Orátio. Libera nos Dómine de contristatióne et de flagéllis peccatórum nostrórum: ut non humiliémur ab inimícis Ecclésiæ tuæ: sed præsta nobis, ut tecum post tránsitum infiníto júbilo jocundémur. ℟. Amen.

Antiphona. Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt. ℣. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidâbo.

Orátio. Qui tríbulant nos, Dómine, infirméntur et péreant; cognoscéntes poténtiam tuam retrórsùm rédeant: ut Ecclésia tua, quæ est in ómnibus terræ finibus dilatâta, magnificet nomen tuum; cum manifestâta fúerit glória tua. ℣. Amen.

Antiphona 3. Ab hómine iníquo et dolóso líbera me, Dómine. Quia tu es Deus meus, et fortitúdo mea. ℣. Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso líbera me.

Orátio. Tu Deus noster líbera nos ab ómnibus iníquis et dolósis: ut plenâ sanitâte habitánte in carne nostra, ad corónam mereâmur pertíngere destinátam. ℟. Amen.

℟. Multi Dómine gémitus mei, et cor meum mœrens. **304** Quóniam adduxísti diem consolatiónis tuæ super me. Audiérunt inimíci mei malum meum, *P.* Et congratuláti sunt: vindémia eos, sicut vindemiásti me. Quia ingemísco, et non est qui me con-

fugatúsque est Abner, et viri Israël à púeris David. A Erant autem ibi tres fílii Sárviæ, Joab, et Abísaï, et Asaël : porrò Asaël cursor velocíssimus fuit, quasi unus de cáprois quæ morántur in silvis. Persequebátur autem Asaël Abner, et non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram omíttens pérsequi Abner. Respéxit itaquè Abner post tergum suum, et ait : Tu ne es Asaël? Et ille respóndit : Ego sum. Dixítque ei Abner : Vade ad déxteram, sive ad sini-tram, et apprehénde unum de adolescéntibus, et tolle tibi spólia ejus. Nóluit autem Asaël omittere quin urgéret eum. Rursúmque locútus est Abner ad Asaël : Recéde, noli me sequi, ne compellar confódere te cum terra, et levâre non pótero faciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audire contémpsit, et nóluit declinâre : percússit ergo eum Abner avérsâ hastâ in ínguine, B et transfódit, et mórtuus est in eódem loco : omnes ígitur qui transíbant per locum, in quo cecíderat Asaël, et mórtuus fúerat, subsistébant. Persequéntibus autem Joab, et Abísaï fugiéntem Abner, sol occúbuit : et venérunt usque ad cóllem áquædúctûs, qui est ex advérso vallis, et itíneris deserti in Gábaon. Congregatíque sunt fílii Bénjamin ad Abner : et conglobáti in unum cúneum, stetérunt in summitâte túmuli unius. Et clamávit Abner ad Joab, et ait : Num usque ad internecíônem **305** tuus mucro désæviet? an ignóras quòd periculósa sit desperátio? úsquequò non dicis pópulo ut omíttat pérsequi fratres suos? et ait Joab : Vivit Dóminus, si locûtus fuísses, manè recessísset pópulus pérsequens fratrem suum. Insónuit ergo Joab búccinâ, et stetit C omnis exércitus, nec persecúti sunt ultrà Israël, neque iniêre certâmen. Abner autem et viri ejus abiérunt per campéstria, totâ nocte illâ : et transiérunt Jordânem, et lustrátâ omni Beth horon venérunt ad castra. Porrò Joab revérsus est, omisso Abner, congregavítque omnem pópulum : et defuérunt de púeris David decem et novem viri, excépto Asaële. Servi autem David percussérunt de Benjamin, et de viris qui érant cum Abner, trecéntos sexaginta, qui mórtui sunt. Tulérunt Asaël, et sepeliérunt in sepúlchro patris sui in Béthlehem. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Ad defensiônem nostram, Dómine, réspice; et, ne doctrinæ pateâmus lethâli, tuo nos tutámine rege : simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera : et ab oblatrántis perfídia canis sólitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitâtem meam, et éripe me, Dómine : quia legem tuam non sum oblítus. ℣. Júdica causam meam, et rédime me : propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitâtem nostram, Dómine : et éripe nos : te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur : quo sustentánte, ne corruâmus, excipímur. ℟. Amen.

Ad Tertiam.

Jesu filii Sirach (Ecclesiástici cap. VIII).

Fili, non judices contra judicem : quóniam se-

cúndùm quod justum est júdicat. Cum audâce ne eas in via, ne fortè gravet mala sua in te : ipse enim secúndùm suam voluntâtem vadit, et simul cum stultítia illíus peribis. Cum iracúndo non fácias rixam, et cum audâce non eas in desérto : quóniam tánquam nihil est ante illum sanguis, et ubi non est adjutórium, elídet te. Cum fátuis ne consílium hábeas : non enim póterunt dilígere, nisi quæ ipsis placent. Coram extráneo ne fácias consílium : nescis enim quid páriat. Non omni hómini cor tuum manifêstes : ne fortè inferat tibi grátiam, et convitiétur tibi. Fili, si atténderis mihi, disces : et si accommodáveris ánimam tuam, sápiens eris. Et si inclináveris aurem tuam, excípies doctrînam : et si diléxeris audire, sápiens eris.

Léctio libri Samuêlis (II Regum cap. III)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Cùm esset prælium inter domum Saül et domum David, Abner filius Ner regébat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubîna nómine Respha, filia Achîa, ingressúsque est ad éam Abner. Dixítque Isboseth ad Abner : Quarè ingréssus es ad concubînam patris mei. Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait : Numquid caput cánis ego sum advérsùm Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, et super fratres tuos et super próximos ejus, et non trádidi te in manus David, et tu requisísti me quod redargúeres pro muliere hódiè? Hæc fáciat Deus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferâtur regnum de domo Saül, et elevêtur thronus David super Israël, et super Júdam, à Dan usque Bersabée. Et non potuit respondére ei quicquam, quia metuébat illum. Misit ergo Abner núntios ad David in Hebron pro se dicéntes : Cujus est terra? Et ut loquerêntur : Fac mecum amicítias, et erit manus mea tecum, et redûcam ad te univérsum Israël. Qui ait : Noli timére : Ego fáciam tecum amicítias : sed unam rem peto à te, dicens : Non vidêbis fáciem meam, ántequàm addúxeris mihi Michol filiam Saül : et sic vénies, et vidêbis me. Misit autem David núntios ad Isboseth filium Saül, dicens : Recéde uxórem meam Michol, D quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam à viro suo Phâltiël, filio Lais. Sequebátur eam vir suus, plorans usque Bahûrim : et dixit ad eum Abner : Vade, et revértere. Qui revérsus est. Sermônem quoque intulit Abner ad seniores Israël, dicens : Tam heri quàm nudiustértius quærebâtis David ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite : quóniam Dóminus locûtus est ad David, dicens : In manu servi mei David salvábo pópulum meum Israël de manu Philísthiim, et ómnium inimicórum ejus. Locûtus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerêtur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Israéli et univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum viginti viris : et fecit David Abner, et **306** viris ejus qui

viris : et fecit David Abner, et viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David : Surgam, ut cóngregem ad te Dóminum meum regem omnem Israël, et íneam tecum fœdus, et ímperes ómnibus, sicut desíderat ánima tua. Cùm ergo deduxísset David Abner, et ille iret in pace, statim venérunt púeri David, et Joab cæsis latrónibus, cum præda magna nimis : Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimíserat eum, et profectus fúerat in pace. Et Joab, et omnis exércitus qui erant cum eo pósteà venérunt : nuntiátum est ítaquè Joab à narrántibus : Venit Abner filius Ner ad regem, et dimísit eum, et ábiit in pace. Et ingréssus est Joab ad regem, et ait : Quid fecísti ? Ecce venit Abner ad te : quarè dimisísti eum, et ábiit et recéssit ? Ignóras Abner filium Ner, quóniam ad hoc venit, ut decíperet te, et sciret éxitum tuum, et intróitum tuum, et nosset ómnia quæ agis ? Egréssus ítaquè Joab à David, misit núntios post Abner, et redúxit eum ad cistérnam Sira, ignoránte David. Cùmque rediísset Abner in Hebron, seórsùm addúxit eum Joab ad médium portæ, ut loquerétur ei in dolo : et percússit illum ibi in ínguine, et mórtuus est in ultiónem sánguinis Asaël fratris ejus. Quod cùm audísset David rem jam gestam, ait : Mundus ego sum, et regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Susurrábant advérsùm me omnes inimíci mei : advérsùm me, cogitábant mala mihi. Verbum iníquum mandavérunt advérsùm me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo speráví : qui edébat panes meos, ampliávit advérsùm me supplantatiónem.

Orátio. Christe Dei Fili, advérsus quem et susurrántium inimicórum lábia mota sunt, et contra quem verbum iníquum falsis fictiónibus formavérunt; tu nos ab omni tentatiónum género, protectiónis tuæ munímine tege : ut per te susúrris non cædámus advérsis; qui semper vincis in nos poténtiâ Deitátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ecce véteres posuísti dies meos, Dómine : et substántia mea tamquàm nihil ante te est. Oppróbrium insipiénti dedísti me. ℣. Dixi : Custódiam vias meas : ut non delínquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dum consístit peccátor advérsùm me.

Orátio. Ecce, Dómine, véteres sunt pósiti dies nostri; quia in vétere adhuc hómine ambulámus, dum novitátem vitæ usquequáque non capiámus : óperum ergo dignórum exhibitióne nos ámplia; qui fidei tuæ nobis contulísti vexilla : ut non véteres simus in áctibus pravitátis, qui tuæ nos crédimus innovátos gloriâ passiónis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Dum consístit peccátor advérsùm me, obmútui, et humiliátus sum, et sílui à bonis; et dolor meus contra me est semper. ℣. Concáluit cor meum contra me : et in meditatióne mea exardéscet ignis. Locútus sum in lingua mea.

℟. Dómine, qui consolétur me non est. Inimícus in óssibus meis manum suam exténdit, *P.* Ut tríbulet me. Vide ergo Dómine afflictiónem meam. ℣. Audíte, óbsecro, omnes, et vidéte dolórem meum : quia eréctus est inimícus, et convértit manum suam, *P.* Ut tríbulet me.

Preces. Dicámus omnes : Miséricors Dómine, *P.* Miserére. ℣. Qui salvâre mundum véniens, in carne nostra pœnam subis indébitam, *P.* Miserére. ℣. Hujus morte terra trémuit, mundus expâvit, inférnus omnis exórruit, *P.* Miserére. ℣. Cujus caput exaltátum in cruce, et effúso triumphávit sánguine, *P.* Miserére. ℣. Tu nos cruci tuæ ápplica; ut in cruce coronándos glorífices, *P.* Miserére.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Educ, Dómine, ánimam nostram ab ínferis; et à descendéntibus in lacum nos érue : et, qui virtúte tuâ inenarrábili Mundum redemptúrus, descéndens à supérnis, inférni confregísti recéssus; ne peccáto duce, illuc deducámur, custódi propítius : et præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam præscripti sunt, tibi módulo pietátis psallámus; atque in delectatiónibus tuis consórtium beatitúdinis mereámur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audíte verbum Dómini domus Jacob, et omnes cognatiónes domûs Israël : hæc dicit Dóminus : Quid invenérunt patres vestri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, et ambulavérunt post vanitátem, et vani facti sunt ? Et non dixérunt : Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de terra Ægýpti : qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitábilem **307** et ínviam, per terram sitis, et imáginem mortis, et per terram, in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo ? Et indúxi vos per terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, et bona illíus : et ingréssi contaminástis terram meam, et hereditátem meam posuístis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt : Ubi est Dóminus ? et tenéntes legem nesciérunt me, et pastóres prævaricáti sunt in me : et prophétæ prophetavérunt in Baal, et idóla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício conténdam vobíscum, ait Dóminus, et cum fíliis vestris disceptábo. Transíte ad ínsulas Cethim, et vidéte : et in Cedar míttite, et considerâte veheménter : et vidéte si factum est hujuscémodi. Si mutávit gens deos suos, et certè ipsi non sunt dii : pópulus vero meus mutávit glóriam suam in idólum. Obstupéscite cœli super hoc, et portæ ejus desolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus : Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, et fodérunt sibi cistérnas dissipátas, quæ continêre non valent aquas. Numquíd servus est Israël, aut vernáculus ? quarè ergo factus est in præ-

dam? Super eum rugiérunt leónes, et dedérunt vocem suam, posuérunt terram ejus in solitúdinem : civitátes ejus exústæ sunt, et non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos et Taphnes constupravérunt te usque ad vérticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquísti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducébat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? et quid tibi cum via Assiriórum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, et avérsio tua increpábit te. Scito, et vide, quia malum et amárum est reliquísse te Dóminum Deum tuum, et non esse timórem ejus apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A sæculo confregísti jugum meum, rupísti víncula mea, et dixísti : Non sérviam. In omni enim colle sublími, et sub omni ligno frondóso tu prosternebáris méretrix. Ego autem plantávi te vineam eléctam, omne semen verum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Non erubéscant in me qui te expéctant, Dómine virtútum. Non revereántur super me, qui te requírunt, Deus Israël. ℣. Quóniam propter te sustínui oppróbrium : opéruit confusióne fáciem meam.

Orátio. Non erubéscant in nobis Dómine Deus virtútum, qui te expectant de humánis áctibus judícium esse factúrum : ut Crucis tuæ poténtia et plácitos nos tibi operários salútis exhíbeat, et cœlestis milítiæ cúriam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Miserére mihi Dómine, quóniam conculcávit me homo : totâ die bellans tribulávit me. ℣. Conculcavérunt me inimíci mei totâ die : ab altitúdine diéi.

Orátio. Miserére nostri Dómine : et ne conculcári nos ab inimíco hómine patiáris, qui redemísti nos prétio Crucis : ut infécto adversário nostro tu solus pro nobis obsístas, qui perstrepéntis mundi devíncis procéllas. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Prævaricatióne prævaricáta est in me domus Judá, dicit Dóminus. Negavérunt me, et dixérunt : Non est ipse. ℣. Effúndam in conspéctu ejus oratiónem meam : tribulatiónem meam ante ipsum pronuntiábo.

℟. Vindica causam meam Dómine, defénsor meus : tu nosti *P.* Cogitatiónes eórum adversùm me : defénde, et júdica. ℣. Sinè iniquitáte cucúrri, et diréxi. Exúrge in occúrsum mihi, et vide. *P.* Cogitatiónes.

Preces. Miséricors Dómine, exáudi súpplices, *P.* Et miserére. ℣. Qui Crucis mystério salvásti sæculum : qui sputa in fáciem, et probra sústines, *P.* Et. ℣. Qui lánceâ látere confóssus es válidè, *P.* Et. ℣. Qui sepúlchro clúderis, et post triduum surgis, *P.* Et miserére.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Salva Dómine de necessitátibus ánimas famulórum tuórum ; et in tua justítia sperántes ne conculcándas in mánibus adversántis : sed réspice humilitáte nostram, et in loco nos muníto salvífica, qui móriens devicísti ínferna : ut confúsis consíliis persequéntium, sine pavóre in civitáte sanctíssima tua, felicióri provéntu cœléstem glóriam consequámur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Jesu filii Sirach (*Ecclesiástici cap.* x).

Omnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcidit médicus : sic et rex hódiè est, et cras moriétur. Cùm enim moriétur homo, hereditábit serpéntes, et béstias, et vermes. Initium supérbiæ hóminis, apostatáre à Deo : quóniam ab eo, qui fecit illum, **308** recéssit cor ejus ; quóniam inítium omnis peccáti est supérbia : qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, et subvértet eum in finem. Propterèà exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbórum destrúxit Deus, et sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, et pérdidit eas usque in fundaméntum : arefécit Deus ex ipsis, et dispérdidit eos, et cessáre fecit memóriam éórum à terra. Memóriam superbórum pérdidit Deus, et relíquit memóriam humílium sensu. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*II Regum cap.* III).

℟. Deo grátias.

In illis diébus, dixit David : Mundus ego sum, et regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum, à sánguine Abner filii Ner ; et véniat super caput Joab, et super omnem domum patris ejus : nec deficiat de domo Joab fluxum sémininis sústinens, et leprósus, et tenens fusum, et cadens gládio, et indigens pane. Igitur Joab et Abísaï frater ejus interfecérunt Abner, eò quòd occidísset Asaël fratrem eórum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, et ad omnem pópulum, qui erat cum eo : Scíndite vestiménta vestra, et accingímini saccis, et plángite ante exéquias Abner : porrò rex David sequebátur féretrum. Cùmque sepelíssent Abner in Hebron, levávit rex David vocem suam, et flevit super túmulum Abner : flevit autem et omnis pópulus. Plangénsque rex et lugens Abner, ait : Nequàquàm ut mori solent ignávi, mórtuus est Abner. Manus tuæ ligátæ non sunt, et pedes tui non sunt compédibus aggraváti : sed sicut solent cádere coram fíliis iniquitátis, sic corruísti. Congeminánsque omnis pópulus flevit super eum. Cùmque venísset univérsa multitúdo cibum cápere cum David, clarâ adhuc die jurávit David, dicens : Hæc fáciat mihi Deus, et hæc addat, si ante occâsum solis gustávero panem vel áliud quicquam. Omnisque pópulus audívit, et placuérunt eis cuncta quæ fecit rex in conspéctu omnis pópuli. Et cognóvit omne vulgus et univérsus Israël in die illa, quóniam non actum fuísset à rege, ut occiderétur Abner filius Ner. Dixit quoque rex

ad servos suos : Num ignorâtis quóniam princeps máximus cécidit hódiè in Israël? Ego autem adhuc delicâtus, et unctus rex : porrò viri isti fílii Sárviæ duri sunt mihi : retríbuat Dóminus faciénti malum juxta malítiam suam. (*Cap.* IV.) Audívit autem Isboseth fílius Saül, quòd cecidísset Abner in Hebron : et di solútæ sunt manus ejus, omnísque Israël perturbâtus est. Duo autem viri príncipes latrónum erant fílio Saül, nomen uni Báana, et nomen álteri Rechab, fílii Remmon Berothítæ de fíliis Bénjamin : siquidem et Beroth reputâta est in Bénjamin : et fugérunt Berothítæ in Géthaim, fuerúntque ibi ádvenæ usque ad tempus illud. Erat autem Jónathæ fílio Saül fílius débilis pédibus : quinquénnis enim fuit, quando venit núncius de Saül et Jónatha ex Jézrael : tollens ítaque eum nutrix sua, fugit : cùmque festinâret ut fúgeret, cécidit et claudus efléctus est : habuítque vocábulum Miphibóseth. Veniéntes ígitur fílii Remmon Berothítæ, Rechab et Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth : qui dormiébat super stratum suum merídie. Et ostiária domûs purgans tríticum obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténter assuméntes spicas trítici, et percussérunt eum in inguine Rechab et Báana frater ejus, et fugérunt. Cùm autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiébat super lectum suum in concláve, et percutiéntes interfecérunt eum : sublatôque cápite ejus, abiérunt per viam desérti totâ nocte, et attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron : dixerúntque ad regem : Ecce caput Isboseth fílii Saül inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam : et dedit Dóminus dómino meo regi ultiónem hódie de Saül, et de séminе ejus. Respóndens autem David Rechab, et Báana fratri ejus, fíliis Remmon Berothítæ, dixit ad eos : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annunciáverat mihi, et díxerat : Mórtuus est Saül : qui putábat se próspera nunciáre, ténui, et occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem me dare pro núncio. Quantò magis nunc, cùm homines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, et áuferam vos de terra? Præcépit ítaque David púeris suis, et interfecérunt eos : præcidentésque manus et pédes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron : caput autem Isboseth tulérunt, et sepeliérunt in sepúlcbro Abner in Hebron. (*Cap.* V.) Et venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes : **309** Ecce nos, os tuum, et caro tua sumus. Sed et heri et nudiustértius, cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens et redúcens Israël : dixit autem Dóminus ad te : Tu pasces pópulum meum Israël, et tu eris dux super Israël. Venérunt quoque et senióres Israël ad regem in Hebron, et percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino : unxerúntque David in Regem super Israël. Fílius trigínta annórum erat David, cùm regnâre cœpísset, et quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis et sex ménsibus : in Hierúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem Israël et Judam. Et ábiit rex, et omnes viri qui erant cum eo, in Hierúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ : dictúmque est David ab eis : Non ingrediêris huc, nisi abstúleris cæcos et claudos dicéntes : Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David. Proposúerat enim David in die illa præmium, qui percussísset Jebusæum, et tetigísset dómatum fístulas, et abstulísset cæcos et claudos odiéntes ánimam David : idcírcò dícitur in provérbio : Cæcus et claudus non intrábunt in templum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia ossa mea dicent : Dómine, quis símilis tibi? Erípiens ínopem de manu fortiôris ejus, et egênum et páuperem à diripiéntibus eum. ℣. Esurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me.

Orátio. Dómine Deus virtus salûtis nostræ, obúmbra caput nostrum in diébus belli : ne insídiis quatiâmur inímici ; nec laténtia sub invidórum lábiis hauriâmus venêna : et quia tu facis judícium ínopis, et vindíctam páuperis ; contémptum nostræ abjectiónis, bonitâtis tuæ compénsa divítiis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dicam Deo meo : Suscéptor meus, quare mei oblítus es? Quare tristis es, ánima mea? et quare me contúrbas? ℣. Sicut cervus desíderat ad fontes aquárum : ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Orátio. Christe suscéptor noster non obliviscâris nostri ; neque in tristítia vertas ánimas nostras : et qui contúrbant nos, convertántur ; et quærant nomen sanctum tuum : ut cùm in utrósque fúeris glorificâtus, demus glóriam nómini sancto tuo. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem : et de viris sánguinum líbera me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Eripe nos Dómine de inimícis nostris : et qui tuam pro nobis dignâtus es pónere ánimam : nos ab insurgéntibus in nos líbera usquequâque.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea et salus mea Dóminus.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem Dei in confessióne, et in psalmis jubilêmus ei. *Psalmus* XCIV.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodo dilexi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Lauda. Vide humilitátem meam.

QUARTA FERIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Multi insúrgunt in me. Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui tribulant

nos : sed tu multus es in misericórdia qui éruas nos : in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Dómine Deus meus in te sperávi : salva me : líbera me ab ómnibus persequéntibus me. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo : judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Orátio. Dómine contra multiplicatiônem tribulántium nos fortis propugnâtor occúrre ; et advérsùs multitúdinem insurgéntium in nos pius defénsor assíste ; sitque benedíctio tua super pópulum tuum : ut qui salûtem ánimæ nostræ in te esse dénegant, te Salvatôrem nostrum ipsi sibi suà expugnatiône cognóscant. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus meus, pone inimícos meos ut rotam : et sicut stípulam ante fáciem venti. Ut sciant quóniam nomen tibi Dóminus. ℣. Ita persequêris eos in tempestâte : et in ira tua conturbâbis eos.

310 *Orátio.* Dómine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam à persequéntibus ómnibus salva ; et de manu persequéntium potentiáliter líbera : ac ne quando rápiat ut leo ánimam ejus, tuis semper inrorêtur virtútibus : ut cujus primùm passiônis complêta est sánguine, ejus invictâ liberêtur à malis ómnibus potestâte. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus, quis símilis tibi ? ne táceas : neque compescâris Deus : quóniam ecce inimíci tui sonuérunt : et odiéntes te levavérunt caput. ℣. Imple fácies eôrum ignominiâ : et quærent nomen tuum, Dómine.

Orátio. Redémptor noster et Dómine pone inimícos tuos ut rotam, quibus mystérium Crucis tuæ est stultítia : ut illi sicut stípula ante fáciem venti sint dispérsi ; et credéntibus in te vel creditúris donêtur locus ætérnæ mansiônis. ℟. Amen.

℟. Tradidérunt me in manus impiórum, et inter iníquos projecérunt ; et non pepercérunt ánimæ meæ. Confortáti sunt advérsùm me fortes, et quasi gigántes stetérunt super me. Fletum deduxérunt óculi mei : pálpebram meam opéruit umbra mortis, dum iníquitas in mánibus meis non esset. Orátio mea munda est ante te, Dómine. ℣. Aperuérunt super me inimíci ora sua, et exprobrántes percussérunt maxíllam meam. *P.* Et non pepercérunt.

Orátio. Ne tradíderis, Dómine, in persequéntium manum ánimas tibi confiténtium populôrum : ut qui falsórum testium pertulísti mendácium, coléntium te glorificéris vócibus redemptórum ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Redde mihi lætítiam salutâris tui, Dómine : et spíritu principáli confirma me. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antíphona. In carne mea vidébo Deum meum, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius.

Cánticum Job (*Cap.* XIX).

Ecce clamo vim pátiens, et nemo audit : * vociferor, et non est qui júdicet.

Sémitam meam circumsépsit, et transire non possum, * et in calle meo ténebras pósuit.

Spoliávit me glóriâ meâ, * et ábstulit corônam de cápite meo.

Destruxit me úndique, et péreo, * et quasi evúlsæ árbori ábstulit spem meam.

Irátus est contra me furor ejus, * et sic me hábuit quasi hostem suum.

Simul venérunt latrónes ejus, et fecérunt sibi viam per me, * et obsedérunt in gyro tabernáculum meum.

Fratres meos longè fecit à me, * et noti mei, quasi aliéni recessérunt à me.

Dereliquérunt me propínqui mei : * et qui me nóverant, oblíti sunt mei.

Inquilíni domûs meæ, et ancíllæ meæ, sicut aliénum habuérunt me, * et quasi peregrínus fui in óculis eôrum.

Servum meum vocávi, et non respóndit ; * ore próprio deprecâbar illum.

Hálitum meum exhórruit uxor mea, * et orábam filios úteri mei.

Stulti quoque despiciébant me, * et cùm ab eis recessíssem, detrahébant mihi.

Abominati sunt me quondam consiliárii mei : * et quem máximè diligêbam, adversátus est me.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, * et derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos.

Quis mihi tribuat ut scribántur sermónes mei ? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, * et plumbi lámina, vel celte sculpántur in síllice ?

Scio enim quòd Redémptor meus vivit, * et in novíssimo die de terra surrectúrus sum :

Et rursus circúmdabor pelle meâ, et in carne mea vidébo Dóminum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : * repósita est hæc spes mea in sinu meo, et heréditas mea in Deo meo.

Orátio. Crédimus Dómine, in carne ista, quâ tégimur, te vidêre ; et óculis nostris te conspícere in glória, quâ judicatûrus es sæculum : Fac ergo nos óculos interióres habêre apértos : ut cognoscámus te in glória sempitérnâ. ℟. Amen.

Matutinárium. Ad te de luce vígilo, Deus : sitivit in te ánima mea. ℣. Sic in sancto appárui tibi, ut vidêrem virtûtem tuam, et glóriam tuam.

Lauda. Laudâte nomen Dómini, montes, et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri.

Lectio libri Samuélis (*II Regum cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, et servos suos cum eo, et universum Israël, et vastavérunt **311** filios Ammon, et

obsedérunt Rabba : David autem remánsit in Hierúsalem. Dum hæc agerèntur, áccidit quadam die, ut súrgeret David de strato suo post merídiem, et ambulâret in solário domûs regiæ : vidítque mulierem se lavántem, ex advérso super solárium suum : erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergo rex, et requisívit quæ esset múlier. Nunciátum est ei, quòd ipsa esset Bethsabée fília Heliam, uxor Uríæ Hethæi. Misít ítaque David núncios, et tulit eam : quæ cùm ingréssa esset ad illum, dormívit cum ea : statímque sanctificâta est ab immundítia sua : et reversa est domum suam concépto fœtu. Mitténsque nunciâvit David, et ait : Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens : Mitte ad me Uriam Hethæum. Misítque Joab Uriam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quàm rectè ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarêtur bellum : et dixit David ad Uriam : Vade in domum tuam, et lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus regis. Dormívit autem Urías ante portam domûs regiæ cum áliis servis dómini sui, et non descéndit ad domum suam. Nunciatúmque est David à dicéntibus : Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uriam : Numquid non de via venísti? quare non descendísti ad domum tuam? Et ait Urías ad David : Arca Dei et Israël et Juda hábitant in papiliónibus, et dóminus meus Joab, et servi dómini mei super fáciem terræ manent : et ego ingrédiar domum meam, ut cómedam et bíbam, et dórmiam cum uxóre mea? per salûtem tuam, et per salûtem ánimæ tuæ, quòd non fáciam rem hanc. Ait ergo David ad Uriam : Mane étiam hìc hódie, et cras dimittam te. Mansit autem Urias in Hierúsalem die illâ et álterâ : et vocávit eum David ut coméderet coram se et bíberet, et inebriávit eum : qui egréssus véspere dormívit in strato suo cum servis dómini sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo manè, et scripsit David epístolam ad Joab : misítque per manum Uríæ, scribens in epístola : Pônite Uriam ex advérso belli, ubi fortíssimum prælium est : et derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cùm Joab obsidêret urbem, pósuit Uriam in loco in quo sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitâte, bellábant advérsùm Joab, et cecidérunt de pópulo servôrum David, et mórtuus est étiam Urías Hethæus. Misit ítaque Joab, et nunciávit David ómnia verba prælii : præcepítque núncio, dicens : Cùm compléveris univérsos sermónes belli ad regem, si cum víderis indignári, et díxerit : Quare accessístis ad murum, ut prœliarémini? an ignorabátis quòd multa désuper ex muro tela mittántur? Quis percússit Abímelech fílium Jeróboal? nonnè múlier misit super eum fragmen molæ de muro, et interfécit eum in Thebes? quare juxta murum accessístis? dices : Etiam servus tuus Urías Hethæus occúbuit. Abiit ergo núncius, et venit, et narrávit David ómnia quæ præcéperat ei Joab. Et dixit núncius ad David : prævaluérunt advérsùm nos viri, et egréssi sunt ad nos in agro : nos autem facto ímpetu persequáti eos sumus usque ad portam civitâtis. Et direxérunt jacula sagittárii ad servos tuos ex muro désuper : mortuíque sunt de servis regis, quin étiam servus tuus Urías Hethæus mórtuus est. Et dixit David ad núncium : Hæc dices Joab : Non te frangat ista res : várius est enim evéntus prælii ; et nunc hunc, et nunc illum consúmpsit gládius : confórta bellatóres tuos advérsùs urbem, ut déstruas eam, et exhortâre eos. Audívit autem uxor Uríæ, quòd mórtuus esset Urías vir suus, et planxit eum. Transácto ígitur luctu, misit David, et introdúxit eam in domum, et facta est ei uxor peperítque ei fílium : et displícuit verbum hoc, quod fécerat David coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus, Noctis tempus. *fol.* 257.

Orátio. Dómine, qui olim in córpore nostro pati dignâtus es; quando ad nos respícies? et ad solitúdinem atque imploratiônem nostram quando propítius convértes obtûtum? non morêris, nec tardes; jam inténde; jam convértere; jam réspice : ut, orátio nostra, quæ nunc in sinum nostrum pro secretôrum suôrum compunctióne convértitur; ante conspéctum tuum purgáto cordis sui gémitu dirigâtur.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitâtem meam, et éripe, Dómine. ℣. Júdica causam ánimæ meæ, et rédime me : propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio. Vide humilitâtem nostram, Dómine; et éripe nos; te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur : quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

312 *Ad Tértiam.*

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* v).

℟. Deo gratias.

Fili, non sequâris concupiscéntiam cordis; et ne dixeris : Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicâbit. Ne dixeris : Peccâvi, et quid áccidit mihi triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propiciáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccâtum super peccâtum. Et ne dicas : Misericórdia Dei magna est, multitúdinis peccatórum meôrum miserêtur. Misericórdia enim et ira ab illo citò próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, et ne différas de die in diem; súbitò enim véniet ira illíus, et in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis : nihil enim próderunt tibi in die obductiônis et vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas omni viâ : sic enim peccâtor probâtur dúplici linguâ. Esto firmus in via Dei, et in veritâte sensûs tui et sciéntiâ, et prosequâtur te verbum pacis, et justítiæ. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*II Regum, cap.* xii).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Misit Dóminus Nathan ad David : qui, cùm venísset ad eum, dixit ei : Duo viri erant in civitâte una, unus dives, et alter pauper. Dives habêbat oves, et boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habébat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat et nutrierat, et créverat apud

eum cum filiis ejus simul, de pane illîus cómedens, et de calice ejus bibens, et in sinu illîus dórmiens : erátque illi sicut filia. Cúm autem peregrînus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus et de bobus suis, ut exhibéret convívium peregrîno illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, et præparâvit cibos hómini qui vénerat ad se. Irâtus autem indignatiône David advérsûs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan : Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, et non pepércit. Dixit autem Nathan ad David : Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Ego unxi te in regem super Israël, et érui te de manu Saül, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dedîque tibi domum Israël et Juda : et si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uriam Hethæum percussísti gládio, et uxôrem illîus accepísti in uxôrem, et interfecísti eum gládio filiôrum Ammon. Quámobrem non recêdet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, et túleris uxôrem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus : Ecce, suscitâbo super te malum de domo tua, et tóllam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo, et dórmiet cum uxóribus tuis in óculis plebis hujus. Tu enim fecísti abscónditè : ego veró fáciam verbum istud in conspéctu ómnis Israël, in conspéctu solis. Et dixit David ad Nathan : Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David : Dóminus quoque tránstulit peccâtum tuum ; non moriêris. Verúmtamen, quóniam blasphemâre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filîus, qui natus est tibi, morte moriêtur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percussítque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, et desperâtus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo : et jejunabât David jejúnio, et ingréssus seórsùm, jacébat super terram. Venérunt autem senióres domûs ejus, cogéntes eum, ut súrgeret de terra : qui nóluit, neque comêdit cum eis cibum. Accidit autem, ut die séptimâ morerêtur infans : timuerúntque servi David nunciâre ei quòd mórtuus esset párvulus : dixérunt enim : Ecce, cùm párvulus adhuc víveret, loquebâmur ad eum, et non audiébat vocem nostram : quantó magis, si dixérimus, mórtuus est puer, se áffliget? Cùm ergo vidísset David servos suos musitántes, intelléxit quòd mórtuus esset infántulus : dixítque ad servos suos : Numquid mórtuus est puer? Qui respondérunt ei : Mórtuus est. Surréxit igitur David : et lotus unctúsque est : cùmque mutásset vestem, ingréssus est domum Dómini : et adorâvit et venit in domum suam, petivítque ut pónerent ei panem, et comêdit. Dixérunt autem ei servi sui : Quis est sermo, quem fecísti? propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunásti et flebas ; mórtuo autem púero, surrexísti, et comedísti panem. Qui ait : Propter infántem, cùm adhuc víveret jejunávi et flevi : dicêbam enim : Quis scit, si fortè donet eum mihi Dóminus, et vivat infans? Nunc autem quia mortuus est, quare jejûnem? Numquid pótero revocâre eum ámplius? ego vadam magis 313 ad eum : ille veró non revertêtur ad me. Et consolâtus est David Bethsabée uxôrem suam, ingressúsque ad eam, dormívit cum ea ; quæ génuit fílium, et vocâvit nomen ejus Sálomon, et Dóminus diléxit illum. Misítque in manu Nathan prophétæ, et vocâvit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd dilígeret eum Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exurgéntes in me testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me, reddéntes mihi mala pro bonis. In simulatiône verbôrum fictôrum fremébant in me déntibus suis. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, et expúgna impugnántes me.

Orátio. Surgéntes in te Dómine testes iníqui, quæ ignorábas, interrogábant: quid enim ignorábas, qui eôrum, qui te óderant, dolos antè perspéxeras: et futurôrum præscius ómnia præsciébas? qui ergo interrogántium blasphémias alto pietâtis mystério te ignorásse desígnas : scire nos veráciter, et ampléctere fácito; et redemptiônis nostræ mystéria plenâ fide cognóscere; et ea ipsa interrogántibus inimícis cógnita declaráre. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres iniquitâtem in excélso locúti sunt. Posuérunt in cœlo os suum : et língua eôrum transívit super terram. Dómine, in civitâte tua imáginem córum ad níhilum rédiges. ℣. Quia exacerbâvit cor meum, et renes mei resolúti sunt : et ego ad níhilum redúctus sum, et nescívi.

Orátio. In excélso Dómine contra te peccatóres locúti sunt ; cùm laténtem cordis sui supérbiam altis vócibus clamavérunt : Qui ergo contra te in cœlum sua nituntur pónere ora, rédeant in terra conlisúri per peniténtiam : ut nobíscum te Dei Fílium húmiles agnoscéntes, non supérba sápiant ; sed tuis semper mónitis adquiéscant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Peccatóri, dicit Dóminus Deus : Quare tu enárras justítias meas, et assûmis testaméntum meum per os tuum? Tu verò odísti disciplînam : et projecísti sermónes meos post te. ℣. Si vidébas furem, currébas cum eo : et cum adúlteris portiônem tuam ponébas.

℟. Ecce inimícus meus circúmdedit me lánceis suis, et non pepércit mihi : effúdit in terra víscera mea, et ínruit in me quasi gigas ; fácies autem mea *P.* Intúmuit à flétu. Hæc passus sum absque iniquitâte manûs meæ, dum habêrem mundas apud Dóminum preces. ℣. Complêvit inimícus furôrem suum in me, et cómminans mihi infrémuit contra me. *P.* Intúmuit à flétu.

Preces. Christe redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium, *P.* Et miserêre. ℣. Qui caput tuum arúndine cæsum in cruce vis esse porréctum, ut Mundus per hoc salvarêtur, *P.* Et miserêre. ℣. Qui sputa, probra, spinârum corônam, lánceam, et sepultûram sustinuísti nostri causâ, *P.* Jam miserêre. ℣. Qui cruce tuâ Mundum redemísti ; quique triumphâtor inférni victor factus es supplícii, *P.* Jam miserêre. ℣. Jam morte tuâ redémptis inspíra, ut te

sequâmur in hac vita, teque frúamur in glória, *P.* Jam miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capitula. Ad defendéndam hereditâtem tuam tui sánguinis prétio emptam, Dómine Jesu Christe, apprehénde arma victrícia : et exsúrgens in adjutórium nostrum, fidei nos múnera scuto, ut mentem nostram non queant inimíci jácula penetrâre ; sed ipsum inimîcum tu Rex noster frámeâ divínâ concíde : Et, quia tu es ánimæ nostræ salus ; id nobis, pétimus, tríbuas munus, ut mentis vigilántiâ te sequâmur ; et ónere peccáti depósito, ad promissôrum tuôrum bona perveniâmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos Prophétæ (Cap. II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Juda, et super quátuor non convértam eum : eò quòd abjécerit legem Dómini, et mandâta ejus non custodíerit : decepérunt enim eos idôla sua, post quæ abíerant patres eôrum. Et mittam ignem in Judá, et devorâbit ædes Hierúsalem. Hæc dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Israël, et super quátuor non convértam eum : pro eò quòd vendíderit pro argénto justum, et páuperem pro calciaméntis. Qui cónterunt super púlverem terræ cápita páuperum, et viam humílium declínant : et filius ac pater ejus iérunt ad puéllam, ut violárent nomen sanctum meum. Et super vestiméntis pignorátis accubuérunt juxta omne altâre : et vinum damnatôrum bibébant in domo Dei sui. Ego autem exterminávi Amorrhæum à fácie eôrum : **314** cujus altitûdo, cedrôrum altitûdo ejus, et fortis ipse quasi quercus : et contrívi fructum ejus désuper, et radices ejus subter. ℟. Amen.

Antíphona 1. Circumdedérunt me inimíci mei, sicut apes favum ; et exarsérunt in me, sicut ignis in spinis : et in nómine Dómini superávi eos. ℣. Dóminus mihi adjûtor est : non timêbo, quid mihi fáciat homo.

Orátio. Circumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimíci super te ácriter, ut apes super favum, inruérunt ; cùm témpore passiônis super te exarsérunt, ut ignis in spinis : Et ídeo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice : et cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle : ut mucrône tuo decísum séntiat ; cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrînam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Inténde ánimæ meæ, Dómine, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me, Dómine. ℣. Tu enim scis oppróbrium meum, et confusiônem meam, et verecúndiam meam. In conspéctu tuo omnes tribulántes me.

Orátio. Christe Deus, ingéniti Patris unigénite Fili, inténde ánimæ meæ : et líbera eam propter inimícos tuos, qui Ecclésiæ tuæ adversántur : ut quia tu es redémptio nostra, expectâtum te in múnere, capiâmus in glória sempitérna. ℟. Amen.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem : et de viris sánguinum líbera me.

℟. Nunc venit in me dolor meus, *P.* Et ad níhilum redúcti sunt artus mei : rugæ meæ testimónium dicunt contra me ; líbera me, Dómine. ℣. Defecérunt præ láchrymis óculi mei : conturbâta sunt víscera mea. *P.* Et ad níhilum.

Preces. Ad te, Redémptor ómnium, rex summe, óculos nostros sublevâmus flentes : exáudi, Christe, supplicántium preces, *P.* Et miserêre. ℣. Dextra Patris, lapis angulâris, via salûtis, jánua cœléstis áblue nostri máculas delícti, *P.* Et miserêre. ℣. Rogâmus, Deus, tuam majestâtem : áuribus sacris gémitus exáudi : crímina nostra plácidus indúlge, *P.* Et. ℣. Tibi fatêmur crímina admíssa, contríto corde pándimus occúlta : tua, Redémptor, pietas ignóscat, *P.* Et miserêre. ℣. Innocens captus, nec repúgnans ductus : téstibus falsis pro ímpiis damnâtus : Quos redemísti tu, consérva, Christe, *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Dic ánimæ nostræ Dómine, Salus tua ego sum : Ne déseras nostra íntima, dum se iníquitas prodíderit violénta : sed nocéntes nos, tu júdica ; tuâque pietâte nos impugnántes expúgna.

Pater noster.

Ad Vésperum. Lauda. Véspere, et manè, et meridie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Júdica Dómine nocéntes me, et expúgna impugnántes me. *Psalmus* XXXIV.

Lauda. Réspice inimícos meos, Dómine : quóniam multiplicáti sunt, et ódio péssimo abominántur me, Dómine. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris : quóniam os peccatôris et dolósi super me apértum est.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula. Sit festum jejúnium. *fol.* 149.

Lauda. Vide humilitâtem meam. *fol.* 293.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis. *fol.* 141.

Antíphona 1. Quis consúrget mihi advérsùs malignántes? aut quis stabit mecum advérsùs operántes iniquitâtem? Nisi Dóminus adjuvísset me : paulò minùs habitáverat in inférno ánima mea. ℣. Secúndùm multitúdinem dolôrum meôrum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Orátio. Da nobis, Dómine, possibilitâtis optábilem facultâtem ; quò valeâmus et advérsùs malignántes consúrgere, et malignántium sermónibus contraíre : ac sicut contra te operántibus iniquitâtem parâta est fóvea ; ita credéntibus nobis præparêtur in cœléstibus regnis mánsio gloriôsa. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ comêdit me : et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

℣. Et humiliávi in jejúnio ánimam meam ; et facta A est mihi in oppróbrium.

Orátio. Jesu Deus noster, qui facto de restículis flagéllo, vendéntes et eméntes ex tuo éximis templo ; da nobis, in Ecclésia tua nec quæstu posse rerum temporálium capi ; nec intrà eam sórdidis móribus conversári : **315** sed ita zelus domûs tuæ nos cómedat ; ut plácita tibi frátribus de nobis præbeas exémpla. ℟. Amen.

Per.

Antiphona 3. A timôre inimíci líbera ánimam meam ; et prótege me, Dómine, à convéntu malignántium. ℟. Exáudi Deus oratiónem meam cùm tríbulor : à timôre inimící libera ánimam meam.

Orátio. A timôre inimíci Dómine libera ánimam meam ; et à conventu malignántium éripe eam : ut, B quæ vúlnere passiônis tuæ edúcta est de lacu misériæ ; in te credens perducátur ad libertátem ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

Per.

℟. Factus sum omni pópulo meo in derîsum, et in oppróbrium : replêtus sum amaritúdine, et inebriátus absynthio. Effûsa sunt víscera mea : et dixi : Périi. Vide, Dómine, et júdica causam ánimæ meæ. ℣. Defénsor vitæ meæ. ℟. Dispérde inimícos meos, qui tríbulant ánimam meam. ℣. Defénsor.

Orátio. Recordâre Jesu absynthii et fellis, quibus pro ímpiis amáro póculo propinâtus es : et ídeo amaritûdo tua sit, quæsumus, dulcêdo nostra perpétua : ut, in quo tu pro nobis amaricâtus es volens, in eo C nos et hîc et in ætérnum gratulémur felíces. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Antiphona. Audítui meo dona gáudium et lætítiam, Dómine : ut exúltent ossa humiliáta. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas tu dele. *Psalmus* L.

Orátio. Hunc psalmum. *fol.* 173.

Antíphona. Quanta vovi, reddam tibi salvatóri meo Dómino.

Cánticum Jonæ (*Cap.* II).

Clamávi ad Dóminum Deum meum in tribulatióne mea : * et exaudívit de ventre inférni clamórem D meum.

Vocem meam exaudísti : * projecísti me in altitúdine cordis maris, et flúmina me circumdedérunt :

Omnia excélsa tua, et fluctus tui super me transiérunt. * Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis tuis : fórsitan non adjíciam, ut respíciam ad templum sanctum tuum.

Perfûsa est mihi aqua usque ad ánimam : * abyssus circúmdedit me,

Pélagus coopéruit caput meum. * Novíssimè demérsit caput meum in fixúras móntium :

Descéndi in terra, cujus seræ sunt continéntes ætérnæ : * et ascendat de corruptióne vita mea ad te Dóminum Deum meum.

In eo, dum deficeret ánima mea, Dómini Dei mei commemorâtus sum :

Et véniet orátio mea * ad templum sanctum tuum.

Custodiéntes vana et falsa, * misericórdiam tuam dereliquérunt.

Ego autem in voce laudis et confessiônis sacrificâbo tibi : * reddam, quod vovi sacrificium salvatóri meo Dómino.

Orátio. Salvâtor noster et Dómine, fac nos votum tibi ex corde puro vovêre : ut infatigábili cursu tua servántes præcépta, patiénter advérsa cuncta tolerêmus præséntia. ℟. Amen.

Per.

Matutinárium. Psallam, et intélligam in matutínis, quóniam vénies ad me. ℣ Misericórdiam, et judícium cantâbo tibi, Dómine.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dominum : in psaltério et cíthara laudâte eum. *Psalm.* CL.

Léctio libri Samuêlis (*II Regum cap.* XV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquagínta viros, qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ in via, et omnem virum, qui habêbat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, et dicêbat : De qua civitâte es tu ? Qui respóndens ajébat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni et justi. Sed non est qui te áudiat constitûtus à rege : dicebátque Absalom. Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes, qui habent negótium, et justè júdicem ? Sed et cùm accéderet ad eum homo ut salutâret illum, extendêbat manum suam, et apprehéndens, osculabâtur eum. Faciebátque omni Israël veniénti ad judícium, ut audirêtur à rege, et solicitâbat corda virórum Israël. Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David : Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cùm esset in Gessur Syriæ, dicens : Si redúxerit me Dóminus in Hierúsalem, sacrificâbo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit, et ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israël, dicens : Statim ut audiéritis clangórem **316** búccinæ, dícite : Regnávit Absalom in Hebron. Porrò cum Absalom iérunt ducénti viri de Hierúsalem vocáti, eúntes símplici corde, et causam pénitùs ignorántes. Accersívit quoque Absalom Achitóphel Gilonítem consiliárium David, de civitâte sua Gilo. Cùmque immolâret víctimas, facta est conjurátio válida, populúsque concúrrens augebâtur cum Absalom. Venit ígitur núncius ad David, dicens : Toto corde univérsus Israël sequitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Hierúsalem : Súrgite, fugiâmus : neque enim erit nobis effúgium à fácie Absalom : festinâte égredi, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque

servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præcépit Dóminus noster rex, libénter exéquimur servi tui. Egréssus est ergo rex, et univérsa domus ejus, pédibus suis : et relíquit rex decem mulieres concubínas ad custodiéndam domum. Egréssus rex et omnis Isráël pédibus suis, stetit procul à domo, et univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, et legiónes Ceréthi, et Phelétlıi, et omnes Gethæi pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum : Cur venis nobíscum ? revértere, et hábita eum rege, quia peregrînus es, et egréssus es de loco tuo. Heri venísti, et hódiè compellêris nobíscum égredi ? ego autem vadam quò itûrus sum : revértere, et reduc tecum fratres tuos, et Dóminus fáciet tecum misericórdiam et veritâtem, quia ostendísti grátiam et fidem. Et respóndit Ethaï regi, dicens : Vivit Dóminus, et vivit dóminus meus rex : quóniam in quocúmque loco fúeris dómine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David Ethaï : Veni, et transi. Et transívit Ethaï Gethæus, et rex, et omnes viri, qui cum eo erant, et relíqua multitûdo. Omnésque flebant voce magnâ, et univérsus pópulus transíbat : rex vero transgrediebâtur torréntem Cedron, et cunctus pópulus incedébat contra viam olívæ, quæ réspicit ad desértum. Venit autem Sadoc sacérdos, et univérsi Levítæ cum eo, portántes arcam fœderis Dei, et deposuérunt arcam Dei : et ascéndit Abíathar, donec explêtus esset omnis pópulus, qui egréssus fúerat de civitâte. Et dixit rex ad Sadoc : Repórta arcam Dei in urbem : si invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, et osténdet mihi eam, et tabernáculum suum. Si autem díxerit mihi : Non places : præstò sum, fáciat quod bonum est coram se. Et dixit rex ad Sadoc sacerdótem : O videns revértere in civitâtem in pace : et Achimáas filius tuus, et Jónathas filius Abíathar, duo filii vestri, sint vobíscum. Ecce ego abscóndar in campéstribus deserti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc et Abíathar arcam Dei in Hierúsalem : et mansérunt ibi. Porrò David ascendébat clivum olivárum, scandens et flens, nudis pédibus incédens, et opérto cápite : sed et omnis pópulus, qui erat cum eo, opérto cápite ascendébat plorans. Nunciátum est autem David, quòd Achitóphel esset in conjuratióne cum Absalom. Dixítque David : Infátua, quæso, Dómine consílium Achitóphel. Cúmque ascénderet David summitâtem montis, in quo adoratûrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chusaï Arachítes, scissâ veste, et terrâ pleno cápite. Et dixit ei David : Si véneris mecum, eris mihi óneri, si autem in civitâtem revertâris, et díxeris Absalom : Servus tuus sum, rex : pátere me vívere : sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus : dissipábis consílium Achitóphel. Habes autem tecum Sadoc et Abíathar sacerdótes : et omne verbum quodcúmque audíeris in domo regis, indicábis Sadoc et Abíathar sacerdótibus. Sunt enim cum eis duo fílii eórum, Achimáas filius Sadoc, et Jónathas filius Abíathar : et mittétis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniénte ergo Chusï amîco David in civitâtem, Absalom quoque ingréssus est Hierúsalem, et Achitóphel cum eo. (*Cap.* XVI.) Cùmque David transísset páululùm montis vérticem, appáruit Siba puer Miphibóseth in occúrsum ejus cum duóbus ásinis, qui onerâti erant ducéntis pánibus, et centum alligatúris uvæ passæ, et centum massis palathárum, et duóbus útribus vini. Et dixit rex Sibæ : Quid sibi volunt hæc ? Respónditque Siba : Dómine mi rex : Asini, domésticis regis ut sédeant : et panes et pálathæ, ad vescéndum púeris tuis : vinum autem, ut bibat si quis defécerit in desérto. Et ait rex : Ubi est filius dómini tui ? Respondítque Siba regi : Remánsit in Hierúsalem, dicens : Hódie restítuet mihi domus Israël regnum patris mei. Et ait rex Sibæ : Tua sint ómnia quæ fuérunt Miphibóseth. Dixítque Siba : Oro, ut **317** invéniam grátiam apud te dómine mi rex. Venit ergo rex David usque Bahûrim : et ecce egrediebâtur inde vir de cognatióne domûs Saül, nómine Sémeï, filius Gera, procedebátque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápides contra David, et contra univérsos servos regis David : omnis autem pópulus, et univérsi belatóres, à dextro et à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebâtur Sémeï cum malediceret regi : Egrédere, egrédere vir sánguinum, et vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül : quóniam invasísti regnum pro eo, et dedit Dóminus regnum in manu Absalom filii tui : et ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï filius Sárviæ regi : Quare maledícit canis hic moritûrus dómino meo regi ? vadam, et amputâbo caput ejus. Et ait rex : Quid mihi et vobis est filii Sárviæ ? dimíttite eum, ut maledícat : Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David : et quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit ? Et ait rex Abísaï, et univérsis servis suis : Ecce filius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam : quantó magis hic filius Jémini maledícet mihi ? dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptum Dómini : si fortè respíciat Dóminus afflictiónem meam : et reddát mihi Dóminus bonum pro maledictióne hac hodiérnâ. Ambulábat ítaque David et sócii ejus per viam cum eo. Sémeï autem, per jugum montis ex látere, contra illum gradiebâtur, maledicens, et mittens lápides advérsùm eum, terrámque spargens. Venit ítaque rex David, et univérsus pópulus cum eo lassus, et refocilláti sunt ibi. Absalom autem et omnis pópulus ejus ingréssi sunt Hierúsalem, sed et Achitóphel cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capítula. Inténde et exáudi nos Dómine ; quos frendéntis inimíci advérsitas contúrbat ; et contrítio persequéntis exágitat : ut, dum cernis mentes in nos desævíre rebélles, magnánimes nos efficias, et invíctâ virtúte succíngas.

Pater noster.

Lauda. Feci judícium et justítiam, Domine : ne tradâs me persequéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur me supérbi.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere Dómine ; quáliter valeâmus superbórum calúmnias conculcâre : éxcipe servos tuos in bono, quia sperant in salutâre tuum : quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electórum. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástæ Salomônis (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Fili, sapiéntia confortâvit sapiéntem super decem príncipes civitâtis. Non est enim homo justus in terra, qui fáciat bonum, et non peccet. Sed et cunctis sermónibus, qui dicúntur, ne accommodes cor tuum : ne fortè áudias servum maledicéntem tibi : scit enim consciéntia tua, quia et tu crebrò maledixísti áliis. Calúmnia contúrbat sapiéntem, et perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiônis, quàm princípium. Ne velox sis ad irascéndum : quia ira in sinu stulti requiéscit. Ne dicas : Quid putas causæ est, quòd priôra témpora meliôra fuêre quàm nunc sunt ? stulta est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim próteget sapiéntia, sic et pecúnia. Considera ópera Dei, quòd nemo possit corrígere quem ille despéxerit. In die bona frúere bonis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*II Regum cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm venísset Chusi Arachítes amícus David ad Absalom, locûtus est ad eum : Salve rex. Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, grátia tua ad amícum tuum ? quare non ivísti cum amíco tuo ? Respóndit ítaque Chusi ad Absalom : Nequâquam : quia illíus ero, quem elégit Dóminus, et omnis hic pópulus, et univérsus Israël, et cum eo manâbo. Sed ut et hoc ínferam, cui ego servitûrus sum ? nonne fílio regis ? sicut párui patri tuo, sic parêbo et tibi. Dixit autem Absalom ad Achitóphel : Inite consílium quod ágere debeâmus. Et ait Achitóphel ad Absalom : Ingrédere ad concubínas patris tui, quas dimísit ad custodiéndam domum : ut cùm audíerit omnis Israël, quòd fœdáveris patrem tuum, roboréntur manus eórum tecum. Tetendérunt ígitur Absalom tabernáculum in solário, **318** ingressúsque est ad concubínas patris sui coram univérso Israël. Consílium autem Achitóphel, quod dabat in diébus illis, quasi si quis consúleret Deum : sic erat consílium Achitóphel, et cùm esset cum David, et cúm esset cum Absalom. (*Cap.* XVII.) Dixit ígitur Achitóphel ad Absalom : Eligam mihi duódecim míllia virórum, et consúrgens pérsequar David hac nocte. Et ínruens super eum (quippe qui lassus est, et resolútis mánibus) percútiam eum: cùmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo est, percútiam regem desolâtum. Et redúcam univérsum pópulum, quómodo unus revérti solet : unum enim virum tu quæris : et omnis pópulus erit in pace. Placuítque sermo ejus Absalom, et cunctis majóribus natu Israël. Ait autem Absalom : Vocâte Chusi Arachîten, et audiâmus quid étiam ipse dicat. Cùmque venísset Chusi ad Absalom, ait Absalom ad eum : Hujuscémodi sermônem locûtus est Achitóphel : fácere debêmus an non? quod das consílium? Et dixit Chusi ad Absalom. Non est bonum consílium quod dedit Achitóphel hac vice. Et rursum intulit Chusi : Tu nosti patrem tuum, et viros qui cum eo sunt, esse fortíssimos et amáro ánimo, véluti si ursa raptis cátulis in saltu sæviat : sed et pater tuus vir bellâtor est, nec morábitur cum pópulo. Fórsitan nunc látitat in fóveis, aut in uno, quo volúerit loco : et cùm cecíderit unus quílibet in princípio, áudiet quicúmque audíerit, et dicet : Facta est plaga in pópulo qui sequebátur Absalom. Et fortíssimus quisque cujus cor est quasi leônis, pavôre solvétur : scit enim omnis pópulus Israël fortem esse patrem tuum, et robústos omnes qui cum eo sunt. Sed hoc mihi vidétur rectum esse consílium : Congregétur ad te univérsus pópulus Israël, à Dan usque ad Bersabée, quasi arêna maris innumerábilis : et tu eris in médio eórum. Et inruêmur super eum in quocúmque loco invéntus fúerit : et operiêmus eum, sicut cádere solet ros super terram : et non relinquêmus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem. Quòd si urbem aliquam fúerit ingressus, circúmdabit omnis Israël civitáti illi funes, et trahêmus eam in torréntem, ut non reperiâtur ne cálculus quidem ex ea. Dixítque Absalom, et omnes viri Israël : Mélius est consílium Chusi Arachítæ consilio Achitóphel : Dómini autem nutu dissipâtum est consílium Achitóphel útile, ut indúceret Dóminus super Absalom malum. Et ait Chusi Sadoc et Abíathar sacerdótibus : Hoc et hoc modo consílium dedit Achitóphel Absalom, et senióribus Israël : et ego tale et tale dedi consílium. Nunc ergo míttite citò, et nunciâte David, dicéntes : Ne morêris nocte hac in campéstribus desérti, sed absque dilatióne transgrédere : ne fortè absorbeâtur rex, et omnis pópulus qui cum eo est. Jónathas autem et Achimáas stabant juxta fontem Rogel : ábiit ancílla et nunciávit eis : et illi profécti sunt, ut referrent ad regem David núncium : non enim póterant vidêri, aut introíre civitâtem. Vidit autem eos quidam puer, et indicâvit Absalom : illi verò cóncito gradu ingréssi sunt domum cujúsdam viri in Bahûrim, qui habêbat púteum in vestíbulo suo, et descendérunt in eum. Tulit autem múlier, et expándit velâmen super os pútei, quasi siccans ptisánas et sic látuit res. Cùmque venissent servi Absalom in domum, ad mulíerem dixérunt : Ubi est Achimáas et Jónathas ? Et respóndit eis múlier : Transiérunt festinánter gustátâ páululùm áquâ. At hi qui quærébant, cùm non reperíssent, revérsi sunt in Ilierúsalem. Cúmque abiíssent, ascendérunt illi de púteo, et pergéntes nunciavérunt regi David, et dixérunt : Súrgite, et transíte citó flúvium : quóniam

hujuscémodi dedit consílium contra vos Achitóphel. Surréxit ergo David et omnis pópulus qui cum eo erat, et transérunt Jordânem, donec illucésceret, ántequàm denudarêtur verbum : et ne unus quidem resíduus fuit, qui non transíret flúvium. Porrò Achitóphel videns quòd non fuísset factum consílium suum, stravit ásinum suum, surréxit, et ábiit in domum suam, et in civitâtem suam : et dispósitâ domo suâ, suspéndio intériit, et sepúltus est in sepúlchro patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriêtur, et périet nomen ejus ? Tu autem, Dómine, miserêre mei. ℣. Simul in unum advérsùm me cogitábant mala mihi. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Inimíci tui, Dómine, cupiéntes de terra pérdere nomen tuum, mala de te locúti sunt, dicéntes : Quando moriêtur ? nomen vidélicet voléntes pérdere Christiânum : Sed tu Dómine, cujus promíssum fidêle tenêmus, quòd permáneas nobíscum usque ad consummatiônem sæculi, **319** miserêre nobis ; et resúscita nos propter innocéntiam fidei, quâ in te crédimus ; ut non gáudeat de nobis insatiábilis inimícus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ, Dómine, comêdit me : et obpróbria exprobrántium cecidérunt super me. Ego vero orátio mea ad te Dómine. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ.

Orátio. Christe Dei Fílius, quem zelus domûs Dei Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit ; dum iníqua gerentes, de ea funículo audácter expéllis : ab ómnium nos iniquitâtum funículo absólve ; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde : quo et ipsi domus tibímet spirituâlis effécti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Emítte manum tuam, Dómine de alto, éripe me, et líbera me de manu filiórum alienórum. ℣. Quorum os locûtum est vanitâtem : et déxtera eórum, déxtera iniquitâtis.

℟. Omnes amíci mei obliti sunt me, et insidiántibus mihi trádidit me, quem diligêbam : et terribílibus óculis, plaga crudéli percútiens, acéto potâvit : jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem, *P.* Et resúscita me. ℣. Qui edébat panes meos, ampliâvit advérsùm me supplantatiônem : tu autem, Dómine, miserêre mei, *P.* Et resúscita me.

Preces. Verus Deus misércors, *P.* Supplicánti pupíllo miserêre. ℣. Qui mundum rédimis effusiône cruóris, et vúlnere cædis, *P.* Supplicánti. ℣. Per crucis sánguinem et mortem vúlnere sacro tuo Mundum salvásti, *P.* Supplicánti. ℣. Qui crucis glóriâ tártari dissólvis pœnam, credéntes tu salva, *P.* Supplicánti. ℣. Crucis mystérium sit ómnibus ad proféctum, quos redemísti in Mundo, *P.* Supplicánti.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Miserêre nobis Deus, miserêre nobis, et in te confidéntes exáudi : adversántium arma confringe ; láqueos nobis déstrue præparátos : ut eircúmdati claritâte cœlésti, non incidâmus in foveam mortis ; sed paráto corde tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritâtis ; qui pro nobis sustinuísti obpróbrium crucis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos (*Cap.* v)

℟. Deo grátias.

Quærite Dóminum, et vívite : ne fortè comburâtur ut ignis domus Joseph, et devorâbit, et non erit qui extínguat Bethel. Qui convértitis in absynthium judícium, et justítiam in terra relínquitis. Faciéntem Arctûrum et Oriónem, et converténtem in manè ténebras, et diem in noctem mutántem : qui vocat aquas maris, et effúndit eas super fáciem terræ : Dóminus nomen est ejus. Qui subridet vastitâtem super robústum, et depopulatiônem super poténtem affert. Odio habuérunt corripiéntem in porta : et loquéntem perfécte abominâti sunt. Idcírcò, pro eo quod diripiebâtis páuperem, et prædam eléctam tollebâtis ab eo : domos quadro lápide ædificábitis, et non habitábitis in eis : víneas plantábitis amantíssimas, et non bibêtis vinum eârum. Quia cognóvi multa scélera vestra, et fórtia peccâta vestra : hostes justi accipiéntes munus, et páuperes depriméntes in porta : ideo prudens in témpore illo tacébit, quia tempus malum est. Quærite bonum, et non malum, ut vivâtis : et erit Dóminus Deus exercítuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta : et in me psallébant qui bibébant vinum. Ego verò orâbam ad te, Dómine. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi : Quando moriêtur, et perîbit nomen ejus.

Orátio. Christe rex noster, qui dura pro ímpiis supportásti obpróbria, dum advérsùs te vino malítiæ crapulâta turba omnis infidélium exercerêtur in porta : tu nos miseratiône assíduâ et ab ómnium peccatórum contagiône emúnda ; et piæ actiônis efficácia operándo glorífica : quo in término vitæ nostræ non confundâmur, inimícis nostris loqui in porta ; sed sanctórum Angelórum occursiône adtollâmur lætítiâ sempitérnâ. ℟. Amen.

Antíphona 2. In tua justítiâ líbera me, Dómine : inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. ℣. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me, et éripe me.

Orátio. Líbera nos Dómine in tua justítia ; et ad precem nostram inclína aurem tuam : ut à malis erépti, et recreáti cœléstibus, **320** ætérna nos esse vestítos immortalitâte lætêmur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exáudi vocem oratiônis meæ, dum oro ad te, Dómine : dum levávero manus meas ad templum sanctum tuum. ℣. Dirigâtur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : elevátio manuum meârum sacrifícium vespertînum.

℟. Inténde ad oratiônem meam, Dômine ; quia humiliâtus sum nimis. ℣. Educ de cárcere ánimam meam ad confiténdum nomini tuo ; *P.* Quia humiliâtus sum nimis.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. *P.*

Tu, Christe, miserère : peccávimus. ℣. Qui, ut ovis ad víctimam, ductus es, Domine, cleménter nos prótege; *P.* Tu, Christe. ℣. Qui crucem páteris, et sepúlchro cláuderis, salva nos à vítiis; *P.* Tu, Christe. ℣. Qui in cruce, moriénte te, terra contrémuit, treméntes nos réspice; *P.* Tu, Christe. ℣. Ut tua in morte consepúlti, Dómine, vivâmus perénniter; *P.* Tu, Christe.

Hymnus, O Nazarêne. *fol.* 141.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine dóxterâ tuâ : et, qui dedisti timéntibus te Crucis significatiónem, da pleníssimam fidei dignitâtem : ut, quos peccántes repúleras, converténtes suscípias : et tu da in tribulatióne auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium : et ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas ; ipse redémptos in civitâte circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXXVIII).

℟. Deo grátias.

Fili, in mórtuum produc láchrymas, et quasi dira passus, íncipe plorâre, et secúndùm judícium cóntege corpus illius, et non despícias sepultûram illîus. Propter delatûram autem amârè fer luctum illîus, uno die, et consolâre propter tristítiam : et fac luctum secúndùm méritum ejus uno die, vel duôbus propter detractiônem. A tristítia enim festínat mors, et coóperit virtûtem, et tristítia cordis flectit cervîcem. In abductióne pérmanet tristitia : et substántia ínopis secúndùm cor ejus. Non déderis in tristítia cor tuum, sed repélle eam à te : et meménto novissimôrum, noli oblivísci : neque enim est convérsio, et huic nihil próderis, et te ipsum pessimâbis. Memor esto judícii mei : sic enim erit et tuum : mihi heri, et tibi hódiè. In réquie mórtui requiéscere fac memóriam ejus, et consolâre illum in éxitu spíritûs sui. Deus creâvit de terra medicînam, et vir prudens non abhorrêbit illam. Nonne à ligno indulcâta est aqua amâra? Ad agnitiônem hóminum virtus illôrum, et dedit hominibus sciéntiam Altíssimus, honorâri in mirabílibus suis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis (*II Regum cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Consideráto David pópulo suo, constítuit super eum tribúnos et centuriónes, et dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, et tértiam partem sub manu Abísaï fílii Sárviæ fratris Joab, et tértiam partem sub manu Ethaï, qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum : Egrédiar et ego vobíscum. Et respóndit pópulus : Non exîbis : sive enim fugiérimus, non magnóperè ad eos de nobis pertinêbit : sive enim média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt : quia tu unus solus pro decem míllibus computâris : mélius est ígitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait : Quod vobis vidêtur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam : egrediebatúrque pópulus per turmas suas, centéni, et milléni. Et præcêpit rex Joab, et Abísaï, et Ethaï, dicens : Servâte mihi púerum Absalon. Et omnis pópulus audiêbat præcipiéntem regem cunctis priucípibus pro Absalon. Itaque egréssus est pópulus in campum contra Israël, et factum est prælium in saltu Ephraïm. Et cæsus est ibi pópulus Israël ab exércitu David, factâque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, et multò plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi quos voráverat gládius in die illa. Accidit autem ut occúrreret Absalon servis David, sedens mulo : cùmque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum et magnam, adhæsit caput ejus quércui : et illo suspénso inter cœlum et terram, mulus, cui insíderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, et nunciâvit Joab, dicens : Vidi Absalon pendêre de quercu. Et ait Joab viro qui nunciáverat ei : Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra? et ego dedíssem tibi decem argénti siclos, et unum bálteum? Qui dixit ad Joab : Sí appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequâquam mítterem manum meam **321** in fílium regis : audiéntibus enim nobis, præcêpit rex tibi, et Abísaï, et Ethaï, dicens : Custodíte mihi púcrum Absalon. Sed et si fecíssem contra ánimam meam audácter, nequâquam hoc regem latêre potuísset, et tu stares ex advérso. Et ait Joab : Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo Joab tres lánceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalon : cùmque adhuc palpitâret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccinâ, et retínuit pópulum, ne persequerêtur fugiéntem Israël, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalon, et projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, et comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis : omnis autem Israël fugit in tabernácula sua. Porrò Absalon eréxerat sibi, cùm adhuc víveret, títulum qui est in Valle regis : díxerat enim : Non hábeo fílium, et hoc erit monuméntum nóminis mei. Vocavítque títulum nómine suo, et appellâtur Manus Absalon, usque ad hanc diem. Achimáas autem filius Sadoc, ait : Curram, et nunciâbo regi, quia judícium fécerit ei Deus de manu inimicôrum ejus. Ad quem Joab dixit : Non eris núncius in hac die, sed nunciâbis in ália : hódie nolo te nunciâre, filius enim regis est mórtuus. Et ait Joab Chusi : Vade, et núncia regi quæ vidísti. Adorâvit Chusi Joab, et cucúrrit. Rursùs autem Achimáas filius Sadoc dixit ad Joab : Quid ímpedit si étiam ego curro post Chusi? Dixítque Joab : Quid vis cúrrere, fili mi? veni huc : non eris boni núncii bájulus. Qui respóndit : Quid enim si cucúrrero? et ait ei : Curre. Currens ergo Achimáas per viam compéndii, transîvit Chusi. David autem sedêbat inter duas portas : speculâtor verò, qui erat in fastígio portæ super murum, élevans óculos, vidit hóminem curréntem solum. Et exclámans indicâvit regi : dixítque rex : Si solus est, bonus est núncius in ore ejus. Properánte autem illo, et accedénte própiùs, vidit speculâtor hóminem álterum curréntem, et vocíferans in cúlmine, ait : Áppâret mihi alter homo currens solus. Dixítque rex : Et iste bonus est nún-

cius. Speculâtor autem, Contémplor, ait, cursum priôris, quasi cursum Achimáas fílii Sadoc. Et ait rex : Vir bonus est : et núncium portans bonum, venit. Clamans autem Achimáas, dixit ad regem : Salve rex. Et adórans regem, coram eo pronus in terram, ait : Benedíctus Dóminus Deus tuus, qui conclûsit hómines qui levavérunt manus suas contra dóminum meum regem. Et ait rex : Estne pax púero Absalon? Dixítque Achimáas : Vidi tumúltum magnum, cum mítteret Joab servus tuus, ò rex, me servum tuum : néscio áliud. Ad quem rex, Transi, ait, et sta hic. Cùmque ille transísset, et staret, appáruit Chusi : et véniens ait : Bonum appórto núncium, dómine mi rex : judicâvit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui surrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chusi : Estne pax púero Absalon? Cui respóndens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómini mei regis, et univérsi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contristâtus ítaque rex, ascéndit cœnáculum portæ, et flevit. Et sic loquebâtur, vadens : Fili mi Absalon, Absalon fili mi : quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Absalon fili mi, Fili mi Absalon? (*Cap.* XIX.) Nunciâtum est autem Joab quòd rex fleret, et lugêret filium suum : et versa est victória in luctum in die illa omni pópulo : audîvit enim pópulus in die illa dici : Dolet rex super filio suo. Et declinâvit pópulus in die illa ingredi civitâtem, quómodo declinâre solet pópulus versus et fúgiens de prælio. Porrò rex opéruit caput suum, et clamâbat voce magnâ : Fili mi Absalon, Absalon fili mi. Ingréssus ergo Joab ad regem in domum, dixit : Confudísti hódiè vultus ómnium servôrum tuôrum, qui salvam fecérunt ánimam tuam, et ánimam filiôrum tuôrum, et filiárum tuârum, et ánimam uxôrum tuârum, et ánimam concubinârum tuârum. Díligis odiéntes te, et ódio habes diligéntes te : et ostendísti hódiè, quia non curas de dúcibus tuis, et de servis tuis : et verè cognóvi modò, quia si Absalon víveret, et omnes nos occubuissêmus, tunc placêret tibi. Nunc ergo surge, et procéde, et álloquens satísfac servis tuis : juro enim tibi per Dóminum, quòd si non exíeris, ne unus quidèm romansûrus sit tecum nocte hac : et pejus erit hoc tibi, quàm ómnia mala quæ venérunt super te, ab adolescéntia tua usque in præsens. Surréxit ergo rex et sedit in porta : et omni pópulo nunciâtum est quòd rex sedêret in porta : venítque univérsa multitûdo coram rege : Israël autem fugit in tabernácula sua. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes : **322** Deus derelínquit illum : persequímini, et comprehéndite eum, quia non est, qui líberet eum. Deus meus, ne elónges à me : Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Deus, in te sperávi : Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio. Deus virtûtum, qui cum esses Deus, spontáneè te comprehéndi voluísti témpore passiônis; dum advérsùm te consílium fácerent, dicéntes : Líberet eum, si vult : ne derelínquas nos in tribulatiône nostra; et ne à te nos elónges : ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus Mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper isti errant corde. Quibus jurávi in ira mea : Non introíbunt in réquiem meam. ℣. Ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, et vidérunt ópera mea.

Orátio. Dómine, qui pópulo tuo per quadragenárium númerum annôrum próximus fuísti; præsta Ecclésiæ tuæ, quam acquisísti prétio sánguinis tui; ut corde non errent : sed infusiône Sancti Spíritûs illam reple; et eam tibi adsócia in ætérna beatitúdine. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inimíci mei vivent, et confortáti sunt super me : et multiplicáti sunt super me : ne derelínquas me. ℟. Inténde ánimæ meæ, et líbera eam : propter inimícos meos éripe me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Orátio. Inimíci tui, Dómine, vivent in pœnis; quos destruxísti poténtiâ Crucis : Non ergo super Ecclésiam tuam ultériùs conforténtur, qui semel glóriâ tuæ passiônis evíncti sunt : ut membra tua vexíllo Crucis erépta, et de hoste victóriam cápiant, et exoptáta de spóliis hóstium lucra conquírant.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timêbo?

Antíphona. Clamávi ad te Dómine, et dixi : Tu spes mea es, pórtio mea in terra vivéntium. Educ de cárcere. *Psalmus* CXLI.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam : et custódiam sermónes.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula. Gloriôse, potens. *fol.* 264

Laude. Feci judícium. *fol.* 296.

FERIA SEXTA

Ad Matutînum.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ : Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. *fol.* 170.

Antíphona 1. Pláceat tibi, Dómine, liberâre me : Dómine in auxílium meum réspice : confundántur, et revereántur omnes inquiréntes ánimam meam : avertántur retrò, et erubéscant, qui cógitant mihi mala. ℣. Ferant conféstim confusiônem suam, qui dicunt mihi : Euge, euge. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Pláceat tibi Dómine liberáre nos de manu hóstium; et confundántur et revereántur quæréntes deglutîre nos : In auxílium nobis occúrre, qui factus es noster adjûtor : ut non erubescâmus in áctibus pravitâtis, qui tuæ nos crédimus innovátos glóriâ passiônis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locúti sunt advérsùm me inimíci mei mala, et sermónibus ódii circumdedérunt me.

Pro eo, quòd eos diligêbam, adversabántur me : A ego autem orâbam pro eis. ℣ Tu es, Dómine, Deus : fac mecum misericórdiam propter nomen tuum : quia suâvis est misericórdia tua.

Orátio. Locúti sunt advérsùm te Dómine, inimíci tui malum, tunc útique quando te magnum bonum captiósâ adulatiône laudâbant. Qui ergo odiósis sermónibus eôrum circúmdari et expugnári te passus es, confessiônis nostræ súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antíphona 3. Concílium fecérunt in unum, dicéntes : Persequímini, et compreliéndite eum : quia non est, qui erípiat eum de mánibus nostris. Ne elongêris à me : in adjutórium meum inténde : ℣. Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Orátio. Jesu Dei Fili, quem ímpia malignórum turba inániter pérsequens, dum consílium contrà te agit comprehensiônis, fugat pótiùs à se beneficium pietâtis : dum nisa est, delêndo vitam, comprehéndere, quem útique nesciébant vitæ esse auctórem ; præbe nobis, ut te, quem illi malignâ voluntâte persecúti sunt, nos piâ devotiône in bonis áctibus **323** assequâmur : ut in quo inimícis erit perpétuus luctus ; in eo sit nobis perpétuum gáudium. ℟. Amen.

℟. Facta est lingua iniquórum fraudulénta in ore eôrum, et loquebántur mendácium omnes : in sánguine insidiáti sunt : virum justum venáti sunt ad mortem ; *P.* Ipse autem pacífica verba loquebâtur ad eos. ℣. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Judá, et comprehendérunt eum dicéntes : Morte moriâtur homo iste. *P.* Ipse. *Non dicâtur* Glória.

Orátio Christe Dei Patris ineffábile Verbum, apud quem lingua iniquórum fraudulénta est ; immâne fácinus perpetrántes, ut sánguinem innocéntem effúnderent : præbe Ecclésiæ tuæ pacíficum verbum ; ut qui exémplo tuo mundum decertâmus evíncere, cœlos mereâmur post tránsitum vidêre. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Sacrificium Deo spíritus contribulâtus : cor contrîtum et humiliâtum Deus ne spernas. Miserêre mei Deus. *Psalmus* L.

Orátio. Quinquagésimum psalmum medicamínibus plenum pœniténti meditánti, tu Deus, qui cuncta próspicis, et nostram linguam persólvas : ut sicut David post Uríæ Céthæi sánguinem fusum per cor contrîtum et humiliâtum diluísti peccâta ; ita et nostrâ satisfactiône dignêris ablúere delícta. ℟. Amen.

Antíphona. Tu scis Dómine, recordâre mei, tuêre me ab his qui persequúntur me : scito quóniam sustínui obpróbrium pro te.

Cánticum Hieremiæ (*Cap.* xv).

Tu scis Dómine, recordâre mei, et vísita me, * et tuêre me ab his qui persequúntur me,

Noli in patiéntia tua suscípere me : * scito quóniam sustínui obpróbrium pro te.

Invénti sunt sermónes tui, et comédi eos, et factum est mihi verbum tuum in gáudium et lætítiam cordis mei : * quóniam invocâtum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

Non sedi in concílio ludéntium, et gloriâtus sum à fácie manûs tuæ : * solus sedêbam, quóniam comminatiône replésti me.

Quare factus est dolor meus perpétuus, et plaga mea insanábilis rénuit curári ? * factum est mihi quasi mendácium aquârum infidélium.

Propter hoc hæc dicit Dóminus : * Si convertêris, convértam te, et ante faciem nostram stabis.

Et, si separáveris pretiósum à vili, * quasi os meum eris :

Converténtur ipsi ad te, * et tu non convertêris ad eos.

Et dabo te pópulo huic in murum æreum, fortem ; B * et bellábunt advérsùm te, et non prævalébunt : quia ego tecum sum ut salvem te, et éruam te, dicit Dóminus.

Et liberâbo te de manu pessimórum, * et rédimam te de manu fortiórum.

Orátio. Recordâre nobis, Dómine ; et tuêre nos ab his qui persequúntur nos, qui pro nobis sustinuisti obpróbrium Crucis : ut, in quo tu pro nobis amaricâtus es volens ; in eo nos et hîc et in ætérnum gratulêmur felíces. ℟. Amen.

Matutinárium. Manè exáudies vocem meam, Dómine. Manè adstâbo tibi et vidêbo. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum

Lauda. Cœli cœlórum, et aquæ, quæ supra cœlos C sunt, laudent nomen Dómini. *Ps.* CXLVIII.

Léctio libri Samuêlis (*II Regum cap.* XIX).

In diêbus illis : Rex David misit ad Sadoc et Abíathar sacerdótes, dicens : Loquímini ad majóres natu Judá, dicéntes : Cur venîtis novíssimi ad reducéndum regem in domum suam ? (Sermo autem omnis Israël pervénerat ad regem in domo ejus.) Quia díxerat rex : Hæc dicêtis ad pópulum : Fratres mei vos, os meum, et caro mea vos, quare novíssimi redúcitis regem ? Et Amasæ dícite : Nonne os meum es, et caro mea ? Hæc fáciat mihi Deus, et hæc addat, si non magíster milítiæ fúeris coram me omni témpore pro Joab. Et inclinâvit cor ómnium virórum Judá, quasi viri unius : miserúntque ad regem, dicéntes : Revértere tu, et omnes servi tui. Et revérsus est rex : D et venit usque Jordânem, et omnis Judá venit usque in Gálgala, ut occúreret regi, et tradúceret eum Jordânem. Festinâvit autem Sémei filius Gera filii Jémini de Bahûrim, et descéndit cum viris Judá in occúrsum regis David cum mille viris de Bénjamin, et Siba puer de domo Saül : et undecim fílii ejus, ac vigínti servi erant cum eo : et irrumpéntes Jordânem, ante regem transiérunt vada, ut tradúcerent domum regis, et fácerent juxta jussiônem ejus : Sémei autem filius Gera prostrâtus coram rege, cùm jam transísset Jordânem, dixit **324** ad eum : Ne réputes mihi dómine mi iniquitâtem, neque memíneris injuriârum servi tui in die qua egréssus es dómine mi de Hierúsalem, neque pones rex in corde tuo. Agnósco enim servus tuus peccâtum meum : et idcírcò hódiè primus

veni de omni domo Joseph, descendîque in occúrsum dómini mei regis. Respóndens verò Abísaï filius Sárviæ dixit : Numquid pro his verbis non occidêtur Sémeï, qui maledíxerit christo Dómini ? Et ait David : Quid mihi, et vobis fili Sárviæ ? cur efficímini mihi hódiè in satham ? ergônè hódiè interficiêtur vir in Israël ? an ignôro hódie me factum regem super Israël ? Et ait rex Sémeï : Non moriêris. Juravítque ei. Miphibóseth quoque filius Saül descéndit in occúrsum regis, illótis pédibus, et intónsâ barbâ : vestésque suas non láverat à die quâ egréssus fuérat rex, usque ad diem reversiônis ejus in pace. Cùmque occurrísset regi, dixit ei rex : Quare non venísti mecum, Miphibóseth ? Et respóndens ait : Dómine mi rex, servus meus contémpsit me : dixîque ei ego fámulus tuus, ut stérneret mihi ásinum, et descéndens abîrem cum rege : cláudus enim sum servus tuus. Insuper et accusâvit me servum tuum ad te dóminum meum regem : tu autem dómine mi rex, sicut ángelus Dei es, fac quod plácitum est tibi. Neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnóxia dómino meo regi : tu autem posuísti me servum tuum inter convívas mensæ tuæ : quid ergo habes justæ querélæ ? aut quid possum ultrà vociferári ad regem ? Ait ergo ei rex ; Quid ultrá lóqueris ? fixum est quod locûtus sum : tu et Siba dividite possessiónes. Respondítque Miphibóseth regi : Etiam cuncta accípiat, postquàm revérsus est dóminus meus rex pacíficè in domum suam. Berzélaï quoque Galaadítes, senex valdè, descéndens de Rogélim, tradúxit regem Jordânem, parâtus étiam ultra flúvium prósequi eum. Erat autem Berzélaï Galaadites senex valdè, id est, octogenárius, et ipse præbuit aliménta regi, cùm morarêtur in castris : fuit quippe vir dives nimis. Dixit ítaque rex ad Berzélaï : Veni mecum, ut requiéscas secûrus in Hierúsalem. Et ait Berzélaï ad regem : Quot sunt dies annôrum vitæ meæ, ut ascéndam cum rege in Hierúsalem ? Octogenárius sum hódiè : numquid vigent sensus mei ad discerniéndum suâve, aut amârum ? aut delectâre potest servum tuum cibus aut potus ? vel audîre possum ultra vocem cantôrum, atque cantatrîcum ? quare servus tuus sit óneri dómino meo regi ? Páululùm procêdam famulus tuus ab Jordâne tecum : non indígeo hac vicissitúdine, sed óbsecro, ut revértar servus tuus, et móriar in civitâte mea, et sepéliar juxta sepúlchrum patris mei, et matris meæ. Est autem servus tuus Chamáam ; ipse vadat tecum, dómine mi rex, et fac ei, quicquid bonum tibi vidêtur. Dixit ítaque ei rex : Mecum tránseat Chamáam, et ego fáciam ei, quicquid tibi plácuerit, et omne quod petíeris à me, impetràbis. Cùmque transísset univérsus pópulus et rex Jordânem, réstitit, et osculâtus est rex Berzélaï, et benedíxit ei : et ille revérsus est in locum suum. Transîvit ergo rex ad Gálgalam, et Chamáam cum eo : omnis autem pópulus Judá tradúxerat regem, et média tantùm pars affúerat de pópulo Israël. Itaque omnes viri Israël concurréntes ad regem, dixérunt ei : Quare te furáti sunt fratres nostri viri Judá, et traduxérunt regem et domum ejus Jordânem, omnésque viros David cum eo ? Et respóndit omnis vir Judá ad viros Israël : quia mihi própior est rex ; cur irásceris super hac re ? numquid comédimus áliquid ex rege, aut múnera nobis data sunt ? Et respóndit vir Israël ad viros Judá, et ait : Decem pártibus major ego sum apud regem, magísque ad me pértinet David, quàm ad te : cur fecísti mihi injúriam et non mihi nunciâtum est prióri, ut redúcerem regem meum ? Dúriùs autem respondérunt viri Judá viris Israël. (*Cap.* xx.) Accidit quoque ut ibi esset vir Bélial, nómine Seba, filius Bochri : vir Jemíneus : et cécinit búccinâ, et ait : Non est nobis pars in David, neque heréditas in filio Isaï : revértere in tabernácula tua Israël. Et separâtus est omnis Israël à David, secutúsque est Seba filium Bochri : viri autem Judá adhæsérunt regi suo, à Jordâne usque Hierúsalem. Cùmque venísset rex in domum suam in Hierúsalem, tulit decem mulíeres concubínas, quas derelíquerat ad custodiéndam domum, et trádidit eas in custódiam, aliménta eis præbens : et non est ingréssus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis suæ in viduitâte viventes. Dixit autem rex Amasæ : Cónvoca mihi omnes viros Judá in diem tértium, et tu adésto præsens. Abiit ergo Amasa, ut convocâret Judam et morâtus est extra plácitum, quod ei constitúerat rex. Ait autem David ad Abísaï : **325** Nunc magis afflictûrus est nos Seba filius Bochri, quàm Absalom : tolle ergo servos dómini tui, et perséquere eum, ne fortè invéniat civitátes munítas, et effúgiat nos. Egréssi sunt ergo cum eo viri Joab, Ceréthi quoque et Phelétlii : et omnes robústi exiérunt de Hierúsalem ad persequéndum Seba filium Bochri. Cùmque illi essent juxta lápidem grandem, qui est in Gábaon, Amâsa véniens occúrrit eis. Porrò Joab vestîtus erat túnicâ strictâ ad mensûram hábitûs sui, et desuper accínctus gládio dependénte usque ad ília, in vagina, qui fabricâtus levi motu egrédi póterat, et percútere. Dixit ítaque Joab ad Amâsam : Salve mi frater. Et tenuit manu dextrâ mentum Amásæ, quasi ósculans eum. Porrò Amâsa non observâvit gládium, quem habêbat Joab, qui percússit eum in látere et effûdit intestîna ejus in terram, et mórtuus est, nec secúndum vulnus appósuit. Joab autem et Abísaï frater ejus persecúti sunt Séba filium Bochri. Intéreà quidam viri, cùm stetíssent juxta cadâver Amásæ de sóciis Joab, dixérunt : Ecce qui esse vóluit pro Joab comes David. Amâsa autem conspérsus sánguine, jacêbat in média via. Vidit hoc quidam vir, quòd subsísteret omnis pópulus ad vidéndum eum, et amôvit Amâsam de via in agrum, operuítque eum vestiménto, ne subsísterent transeúntes propter eum. Amóto ergo illo de via, transíbat omnis vir sequens Joab ad persequéndum Séba filium Bochri. Porrò ille transíerat per omnes tribus Israël usque in Abêlam, et in Bethmácha : omnésque viri elécti congregáti fúerant ad eum. Venérunt ítaque, et oppugnábant eum in Abéla, et in Bethmácha, et circumdedérunt muni-

tiónibus civitâtem, et obséssa est urbs : omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebâtur destrúere muros. Et exclamâvit múlier sápiens de civitâte : Audîte, audîte, dícite Joab : Appropínqua huc, et loquar tecum. Qui cùm accessísset ad eam, ait illi : Tu es Joab? Et ille respóndit : Ego. Ad quem sic locúta est : Audi sermónes ancíllæ tuæ. Qui respóndit : Audio. Rursúmque illa : Sermo, inquit, dicebâtur in véteri provérbio : Qui intérrogant, intérrogent in Abéla : et sic perficiébant : Nonne ego sum quæ respóndeo veritâtem in Israël, et tu quaris subvértere civitâtem, et evértere matrem in Israël? Quare præcípitas hereditâtem Dómini?. Respóndens Joab, ait : Absit, absit hoc à me : non præcípito, neque demólior : Non se sic habet res, sed homo de monte Ephraïm Seba, filius Bochri cognómine, levâvit manum suam contra regem David : trádite illum solum, et recedêmus à civitâte. Et ait múlier ad Joab : Ecce caput ejus mittêtur ad te per murum. Ingréssa est ergo ad omnem pópulum, et locúta est eis sapiéntèr : qui abscíssum caput Sebæ filii Bochri projecérunt ad Joab : et ille cécinit tubâ, et recessérunt ab urbe, unusquísque in tabernácula sua : Joab autem revérsus est Hierúsalem ad regem. Fuit ergo Joab super omnem exércitum Israël : Banaías autem filius Joíadæ super Cerethæos et Phelethæos. Adûram verò super tribúta : porrò Jósaphat filius Ahílud à commentáriis. Síva autem, scriba : Sadoc verò et Abíathar, sacerdótes. Iliram autem Iliraétes erat sacérdos David. (*Cap.* XXI.) Facta est quoque fames in diébus David tribus annis júgitèr : et consúluit David orâculum Dómini. Dixitque Dóminus : Propter Saül, et domum ejus sánguinum, quia occídit Gabaonítas. Vocátis ergo Gabaonítis, rex dixit ad eos. (Porrò Gabaonítæ non erant de fíliis Israël, sed relíquiæ Amorrhæórum : fílii quippe Israël juravérunt eis, et vóluit Saül percútere eos zelo, quasi pro fíliis Israël et Judá.) Dixit ergo David ad Gabaonítas : Quid fáciam vobis? et quod erit vestri piáculum, ut benedicâtis hereditáti Dómini? Dixerúntque ei Gabaonítæ : Non est nobis super argénto et auro quæstio, sed contra Saül, et contra domum ejus : neque vólumus ut interficiâtur homo de Israël. Ad quos rex ait : Quid ergo vultis ut fáciam vobis? Qui dixérunt regi : Virum, qui attrîvit nos, et oppréssit iníquè, ita delêre debêmus, ut ne unus quidem resíduus sit de stirpe ejus in cunctis fínibus Israël. Dentur nobis septem viri de fíliis ejus, ut crucifigâmus eos Dómino in Gábaa Saül, quondam elécti Domino. Et ait rex : Ego dabo. Pepercítque rex Miphibóseth fílio Jónathæ fílii Saül, propter jusjurándum, quod fuit inter David et Jónatham fílium Saül. Tulit ítaque rex duos fílios Respha fíliæ Abïa, quos péperit Saúli, Armoni, et Miphibóseth : et quinque fílios Michol fíliæ Saül, quos genúerat Hadriéli fílio Berzélaï, qui fuit de Moláthi, et dedit eos in manus Gabaonitârum : qui crucifixérunt eos in monte coram Dómino : et cecidérunt hi septem simul occísi in diébus messis primæ, incipiénte messióne hórdei. **326** Tollens autem Respha filia Ahïa cilícium, substrâvit ibi supra petram, ab inítio messis, donec stillâret aqua super eos de cœlo : et non dimísit aves lacerâre eos per diem, neque béstias per noctem. Et nunciâta sunt David quæ fécerat Respha fília Ahïa, concubîna Saül. Et ábiit David, et tulit ossa Saül, et ossa Jónathæ fílii ejus à viris Jabes Gálaad, qui furáti fúerant ea de plátea Bethsan, in qua suspénderant eos Philísthiim cùm interfecíssent Saül in Gélboë : et asportâvit inde ossa Saül, et ossa Jónathæ fílii ejus : et colligéntes ossa eórum qui affíxi fúerant, sepeliérunt ea cum ossibus Saül et Jónathæ fílii ejus in terra Bénjamin, in lápide, in sepúlchro Cis patris ejus : fecerúntque omnia, quæ præcéperat rex, et repropitiâtus est Deus terræ post hæc. Factum est autem rursum prælium Philísthinórum advérsùm Israël, et descéndit David, et servi ejus cum eo, et pugnábant contra Philísthiim. Deficiénte autem David, Jesbíbenob, qui fuit de génere Arápha, cujus ferrum hastæ trecéntas úncias appendêbat, et accínctus erat ense novo, nisus est percútere David. Præsidióque ei fuit Abísaï filius Sárviæ, et percússum Philisthæum interfécit. Tunc juravérunt viri David, dicéntes : Jam non egrediêris nobíscum in bellum, ne extínguas lucérnam Israël. Secúndum quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos : tunc percússit Sabóchaï de Husáthi Saph de stirpe Arápha de génere gigántum. Tértium quoque fuit bellum in Gob contra Philísthæos, in quo percússit Adeodâtus fílius Saltûs polymitárius Bethlehemítes Góliath Gethæum : cujus hastíle hastæ erat quasi licíatórium texéntium. Quartum bellum fuit in Geth : in quo vir fuit excélsus, qui senos in mánibus pedibúsque habébat dígitos, id est, vigínti quátuor, et erat de orígine Arápha. Et blasphemâvit Israël : percússit autem eum Jónathas fílius Samáa fratris David. Hi quátuor nati sunt de Arápha in Geth, et cecidérunt in manu David, et servórum ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257. *Capitula.* In die tribulatiônis. *fol.* 284.

Lauda. Feci judícium et justítiam, Dómine : ne tradas me nocéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono : ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio. Judícium et justítiam doce nos fácere Dómine; quáliter valeâmus superbórum calúmnias conculcâre : éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutâre tuum : quorúmque interióres óculi Christi exspéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electórum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Fili, miráti sunt ópera Altíssimi solíus, et gloriósa, abscóndita, et invísa ópera illius. Multi tyránni sedérunt in throno, et insuspicábiles portábunt diadêma. Multi majóres recessérunt valdè, et gloriósi tráditi sunt in manu altérius. (*Cap.* XXIV.) Legem mandâvit Móyses in præcéptis justitiárum, et here-

ditâtem domni Jacob, et Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitâre regem ex ipso fortíssimum, et in throno honôris sedéntem (*Cap.* XXXIX). Occúlta proverbiórum exquîret, et in abscónditis parabolârum conversábitur. In médio magnatórum sedébit, in conspéctu ómnium judicâbit. In terram alienârum géntium transíbit : bona enim et mala in homínibus tentâbit. Cor suum dabit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Et Dóminus spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse dírigit consílium ejus, et disciplînam, et in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplînam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. ℟. Amen.

Princípium líbri Maláchim (*III Regum cap.* I).

In illis diébus : Rex David senúerat, habebátque ætâtis plúrimos dies : cùmque operirêtur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui : Quærâmus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciôsam in ómnibus finibus Israël, et invenérunt Abisag Sunamîtem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrâbat ei, rex verò non cognôvit eam. Adonías autem filius Haggith elevabâtur, dicens : Ego regnâbo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, **327** dicens : Quare hoc fecísti? Erat autem et ipse pulcher valdè, secúndus natu post Absalon. Et sermo ejus cum Joab filio Sárviæ, et cum Abíathar sacerdôte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, et Banaías filius Joíadæ, et Nathan prophêta, et Sémeï, et Cerethæi, et Phelethæi, et omne robur exércitûs David, non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus et vítulis, et univérsis pínguibus juxta lápidem Zohelech, qui erat vicînus fonti Rogel, vocâvit univérsos fratres suos filios regis, et omnes viros Judá servos regis. Nathan autem prophêtam, et Banaîam, et robústos quosque, et Salomônem fratrem suum non vocâvit. Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomônis : Num audísti, quòd regnáverit Adonías filius Haggith? et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, et salva ánimam tuam, filiîque tui Salomônis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei : Nonne tu dómine mi rex jurásti mihi ancillæ tuæ, dicens : Quòd Sálomon filius tuus regnâbit post me, et ipse sedébit in sólio meo? quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, et complêbo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículo : rex autem senúerat nimis, et Abísag Sunamîtis ministrâbat ei : inclinâvit se Bethsabée, et adorâvit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? Quæ respóndens, ait : Dómine mi rex, tu jurásti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ, Sálomon filius tuus regnâbit post me, et ipse sedébit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi rex, ignoránte. Mactâvit boves, et pínguia quæque, et aríetes plúrimos, et vocâvit omnes filios regis. Abíathar quoque sacerdôtem, et Joab príncipem milítiæ : Salomônem autem servum tuum non vocâvit. Verúmtamen dómine mi rex, in te óculi respíciunt totîus Israël, ut indices eis, quis sedêre débeat in sólio tuo, dómine mi rex, post te. Erítque cúm dormíerit dóminus meus rex cum pátribus suis, érimus ego et filius meus peccatóres. Adhuc illâ loquénte cum rege, Nathan prophêta venit. Et nunciavérunt regi, dicéntes : Adest Nathan prophêta. Cùmque introísset in conspéctu regis, et adorásset eum pronus in terram, dixit Nathan : Dómine mi rex, tu dixísti : Adonías regnet post me, et ipse sédeat super thronum meum? Quia descéndit hódiè, et immolâvit boves, et pínguia, et aríetes plúrimos, et vocâvit univérsos filios regis, et príncipes, Abíathar quoque sacerdôtem : illísque vescéntibus, et bibéntibus coram eo, et dicéntibus : Vivat rex Adonías : Me servum tuum, et Sadoc sacerdôtem, et Banaîam filium Joíadæ, et fámulum tuum Salomônem non vocâvit. Numquid à dómino meo rege exívit hoc verbum, et mihi non indicásti servo tuo, quis sessûrus esset super thronum dómini mei regis post eum? Et respóndit rex David, dicens : Vocâte ad me Bethsabée. Quæ cùm fuísset ingréssa coram rege, et stetísset ante eum, jurâvit rex, et ait : Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens : Sálomon filius tuus regnâbit post me, et ipse sedébit super sólium meum pro me : sic fáciam hódiè. Summissôque Bethsabée in terram vultu, adorâvit regem, dicens : Vivat Dóminus meus rex David in ætérnum. Dixit quoque rex David : Vocâte mihi Sadoc sacerdôtem, et Nathan prophêtam, et Banaîam filium Joíadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos : Tóllite vobíscum servos dómini vestri, et impónite Salomônem filium meum super mulam meam, et dúcite eum in Gihon : et ungat eum ibi Sadoc sacérdos, et Nathan prophêta in regem super Israël : et canêtis búccinâ, atque dicêtis : Vivat rex Sálomon. Et ascendêtis post eum, et veniêtis in Hierúsalem, et sedébit super sólium meum, et ipse regnâbit pro me : illîque præcípiam ut sit dux super Israël, et super Judam. Et respóndit Banaías filius Joíadæ, regi, dicens : Amen : sic loquâtur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodo fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomône, et sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descéndit ergo Sadoc sacérdos, et Nathan prophêta, et Banaías filius Joíadæ, et Ceréthi, et Pheléthi : et imposuérunt Salomônem super mulam regis David, et adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, et unxit Salomônem : et cecinérunt búccinâ, et dixit omnis pópulus : Vivat rex

Sálomon. Et ascéndit univérsa multitùdo post eum, et pópulus canéntium tíbiis, et lætántium gáudio magno, et insónuit terra à clamôre eôrum. Audívit autem Adonías, et omnes qui invitáti fúerant ab eo, jámque convívium finîtum erat : sed **328** et Joab, audítâ voce tubæ, ait : Quid sibi vult clamor civitâtis tumultuántis? Adhuc eo loquénte, Jónathan fílius Abíathar sacerdôtis venit : cui dixit Adonías : Ingrédere, quia vir fortis es, et bona núntians. Respondítque Jónathan Adoníæ : Nequâquam : dóminus enim noster rex David regem constituit Salomónem : misítque cum eo Sadoc sacerdôtem, et Náthan prophêtam, et Banaíam filium Joíadæ, et Ceréthi et Pheléthi, et imposuérunt eum super mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc sacérdos, et Nathan prophêta regem in Gihon : et ascendérunt inde lætántes, et insónuit cívitas : hæc est vox, quam audístis. Sed et Sálomon sedet super sólium regni. Et ingréssi servi regis benedixérunt dómino nostro regi David, dicéntes : Amplificet Deus nomen Salomônis super nomen tuum, et magníficet thronum tuum. Et adorâvit rex in léctulo suo : ínsuper et hæc locûtus est : Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui dedit hódiè sedéntem in sólio meo, vidéntibus óculis meis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam : et indignátio iræ tuæ apprehéndat eos. Fiat habitátio eôrum desérta : et non intrent in tua justítia. ℣. Deleántur de libro vivéntium : et cum justis non scribántur.

Orátio. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam; ut habitatiône eôrum permanénte desértâ, tandem aliquándo agnóscant locum furôris, et injustítiæ suæ : ut conversiônis illîus ad te áditus páteat in Ecclésia, quia terrénæ civitâtis Hierúsalem perdidérunt auxília. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dum congregaréntur omnes simul advérsùm me, ut accíperent ánimam meam, consiliáti sunt. Ego vero in te sperávi, Dómine. ℣. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, et salvum me fac in tua misericórdia.

Orátio. Ineffábili Dómine enituísti patiéntiâ; dum congregâta omnis simul advérsùm te infidélium turba, ut accíperent ánimam tuam; nitebántur consíliis, quòd in verbis te cáperent, quem útique Verbum Dei esse nescírent : et ídeo, qui tam potentiáliter vicísti in tuis; glorificâre te dignâre in confessiónibus nostris. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine retríbue pro me : Dómine misericórdia tua in ætérnum : ópera mánuum tuárum ne despícias. ℣. Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : qui audiérunt ómnia verba oris tui,

℟. Ecce non est auxílium mihi, et dilécti mei recessérunt à me : suscitâtus falsíloquus advérsùs fáciem meam. *P.* Contradícens mihi frénduit in me déntibus suis. ℣. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva : dedit contra me adversárius vocem suam. *P.* Contradícens mihi.

Preces. Miserêre, et parce, cleménti sime Dómine, ne, pópulo tuo; *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. De Crucis throno áspice nos míseros, et passiônum compedítos vínculis; nostris absólve, Redémptor, supplíciis; *P.* Quia. ℣. Passus flagélla, et Crucis injúriam, persequutôrum sústinens convícia, dona delíctis nostris pœniténtiam; *P.* Quia. ℣. Qui justus judex, malè judicâtus es, et pœnas Crucis suscepísti ínnocens; tu nos à pœnis nostris salva rédimens; *P.* Quia. ℣. Vox tua Patrem pro nobis expóstulet, quæ silens fuit olim ante júdicem, ut te regnánte perfruâmur Dómino; *P.* Quia.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Surge Deus, et júdica terram : ut qui cunctis dominâris Géntibus, jam resurrexísse credâris, à quibus es crucifixus : quo sibi utérque pópulus charitâte conséntiat; dum circumcisiônem et præpútium nexu fidei christiánæ adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Verbum quod factum est ad Hieremîam à Dómino, dicens : Numquid vidísti quæ fécerit adversátrix Israël? ábiit sibímet super omnem montem excélsum, et sub omni ligno frondóso, et fornicâta est ibi. Et dixi, cùm fecísset hæc ómnia : Ad me revértere : et non est revérsa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo, quòd mœchâta esset adversátrix Israël, dimisíssem eam, et dedíssem ei libéllum repúdii : et non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus, sed ábiit, et fornicâta est étiam ipsa. Et facilitâte fornicatiônis suæ contaminâvit terram, et mœchâta est cum lápide et ligno. Et in ómnibus his non est revérsa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dóminus **329** ad me : Justificâvit ánimam suam aversátrix Israël, comparatiône prævaricatrícis Juda. Vade, et clama sermónes istos contra Aquilônem, et dices : Revértere aversátrix Israël, ait Dóminus, et non avértam fáciem meam à vobis : quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, et non irascar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitâtem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricâta es : et disperdísti vias tuas aliénis sub omni ligno frondóso, et vocem meam non audísti, ait Dóminus. Convertímini filii reverténtes, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad Dóminum cum tribulârer clamávi : et exaudivit me. Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, et à língua dolósa.

Orátio. Ad te Dóminum, dum tribulâmur clamâmus : ut nos à lábiis iníquis líberes, et à língua dolósa tutes : nec blandiéntibus iniquitâtem nos humílies; nec recéssum à veritâte suadéntibus, adsénsum nostrum incúrves. ℟. Amen.

Antíphona 2. Discérne causam meam Dómine de gente non sancta : ab hómine iníquo et dolóso libera me. ℣. Quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam adhuc confitêbor illi : salutâre vultûs mei, et Deus meus.

Orátio. Dei Patris Unigénite Fili, qui passiône tuâ discérnis causam pópuli tui à grege insatiábilis inimici; discérne causam nostram à gente non sancta per passiônis tuæ poténtiam: ut tu solus in causa Ecclésiæ tuæ agnoscâris; qui te voluísti fieri prétium nostræ redemptiônis. ℟. Amen.

Antíphona 3. In Deo laudâbo verbum, in Dómino laudâbo sermônem: in Dómino sperâbo, non timêbo quid mihi fáciat homo. ℣. Dóminus mihi adjûtor: et ego despíciam inimícos meos.

℟. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, et exarsérunt in me sicut ignis in spinis. *P.* Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem: et Dóminus suscêpit me. ℣. Quasi rupto muro et apértâ jánuâ inruérunt super me: et ad meas misérias evolúti sunt. *P.* Tamquam.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras, *P.* Et miserêre nobis. ℣. Cruci affixe, et morti adjudicâte, *P.* Et. ℣. Qui móriens redemísti sæculum, *P.* Et. ℣. Ut salváti per Crucem transíre possímus, *P.* Et. ℣. Mors nobis tua vitam æternam cónferat, *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Réspice Dómine, pópulum tuum; et super odiéntes te exaltâre magníficus: ac eos, qui advérsùm fidéles tuos declinâre festínant, in præcípitem verte ruînam: ut confúsi et turbáti, te solum altíssimum in omni terra Dóminum recognóscant.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Pósuit ténebras, et facta est nox.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. *Psalmus* CXXXIX.

Lauda. Vidérunt me, et movérunt cápita sua: ádjuva me, Dómine Deus meus. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, et nocte coram te.

Hymnus. Verbum Patris. *fol.* 252.

Capítula.

Multæ sunt, Dómine, iniquitátes nostræ; sed tu, Dómine, qui es retribûtor justíssimus, delícta nostra dele propítius: vide ejulántium láchrymas: captívis occúrre restitûtor egrégius: et, qui in diêbus istis ad te de transgressiónibus véniam póstulant, non te severíssimum repériant júdicem; sed mitem se gáudeant invenísse patrem et dóminum.

Pater noster.

Benedíctio. Deus, apud quem est misericórdia copiôsa, efficiat nos sibi per gémitum vasa mundíssima. ℟. Amen. Quique est indeficiens divinitâtis natûra, ipse spirituálibus delíciis reficiat infirmitâtem nostram. ℟. Amen. Ut corda nostra eum semper esúriant atque sítiant, ad quem vota nostræ abstinéntiæ clamant. ℟. Amen.

Lauda. Feci judícium et justítiam. *fol.* 296.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. *Psalmus* 3. *Orátio.* Quamvis. *fol.* 141.

Antíphona 1. Multùm peregrinâta est ánima mea. Cum his qui óderant pacem, eram pacíficus: dum loquêbar illis, impugnábant me gratìs. ℣. Ad Dóminum cum tribulârer clamávi, et exaudívit me.

Orátio. Multùm peregrinántem ánimam nostram in tabernáculis Cedar, tu Christe, **330** lux vera justítiæ, peccatórum nostrórum ténebras éxue: et sanctæ claritâtis tuæ lucem perfúnde; ut in hoc mundo cum odiéntibus pacem pacífici, et in futúro sæculo cum fíliis Hierúsalem, sancta confœderante concórdia, mereâmur esse beáti. ℟. Amen.

Antíphona 2. Júdica me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo et dolóso líbera me. ℣. Quia tu es Deus meus, et fortitûdo mea: quare me repulísti? et quare tristis incêdo, dum afflîgit me inimîcus?

Orátio. Christe Dei Fílius, discérne causam nostram de gente non sancta per passiônem tuam: ut tu solus sis in causa nostra defénsor; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Adjûtor et suscéptor meus tu es, Deus: ne discédas à me. In adjutórium meum inténde, Dómine: ad adjuvándum me festína. ℣. Confundántur, et revereántur inimíci mei: qui quærunt ánimam meam.

Orátio. Adjûtor, et suscéptor noster Dómine, in adjutórium nostrum inténde; ut qui passiónibus tuis votis sincerissimis anhelámus, adjutôrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiâmus. ℟. Amen.

℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium: opérui reveréntia fáciem meam. Extráneus factus sum frátribus meis, et hospes fíliis matris meæ. *P.* Quóniam zelus domûs tuæ comêdit me. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ. *P.* Quóniam.

Orátio. Christe Dei Fili, quem zelus domûs Dei, Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit; dum iníqua geréntes de ea funículo audácter expéllis; ab ómnium nos funículo iniquitâtum absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde: quò et ipsi domus tibímet spirituâlis effecti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Cor mundum crea in me Deus, et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri, *fol.* 210. *Cánticum.* Sana me, Dómine. *fol.* 259.

Matutinárium. Auditam fac mihi manè misericórdiam tuam, quia in te sperávi, Dómine. ℣. Demónstra mihi viam, in qua ámbulem; quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

Lauda. In sanctis ejus.

Léctio libri Maláchim (*Regum III cap.* II).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Sálomon sedit super thronum David patris sui, et firmâtum est regnum ejus nimis. Et ingréssus est Adonías filius Aggith ad Bethsabée matrem Salomônis. Quæ dixit ei: Pacíficúsne est

ingréssus tuus? Qui respóndit : Pacíficus. Addidítque : Sermo mihi est ad te. Cui ait : Lóquere. Et ille : Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, et me præposúerat omnis Israël sibi in regem : sed translâtum est regnum, et factum est fratris mei : à Dómino enim constitûtum est ei. Nunc ergo petitiônem unam precor à te; ne confúndas fáciem meam. Quæ dixit ad eum : Lóquere. Et ille ait : Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negâre tibi quicquam potest) ut det mihi Abísag Sunamîtem uxôrem. Et ait Bethsabée : Benè, ego lóquar pro te regi. Venit ergo Bethsabée ad regem Salomônem, ut loquerêtur ei pro Adonía : et surréxit rex in occúrsum ejus, adorâvit eam, et sedit super thronum suum : positúsque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. Dixítque ei : Petitiônem unam párvulam ego déprecor à te; ne confúndas fáciem meam. Et dixit ei rex : Pete mater mea : neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. Quæ ait : Detur Abísag Sunamîtis Adoníæ fratri tuo uxor. Respondítque rex Sálomon, et dixit matri suæ : Quare póstulas Abísag Sunamîtem Adoníæ? Póstula ei et regnum : ipse est enim frater meus major me : et habet Abiathar sacerdôtem, et Joab filium Sárviæ. Jurâvit ítaque rex Sálomon per Dóminum, dicens : Hæc fáciat mihi Deus, et hæc addat, quia contra ánimam suam locûtus est Adonías verbum hoc. Et nunc vivit Dóminus qui firmâvit me, et collocâvit me super sólium David patris mei, et qui fecit mihi domum, sicut locûtus est, quia hódiè occidêtur Adonías. Misítque rex Sálomon per manum Banaíæ filii Joíadæ, qui interfécit eum, et mórtuus est. Abíathar quoque sacerdóti dixit rex : Vade in Anathoth ad agrum tuum, équidem vir mortis es : sed hódiè te non interficiam, quia portásti arcam Dómini Dei coram David patre meo, et sustinuísti labórem in ómnibus, in quibus laborâvit pater meus. Fecit ergo Sálomon Abíathar, ut non esset sacérdos Dómini, ut implerêtur sermo **331** Dómini, quem locûtus est super domum Heli in Silo. Venit autem núncius ad Salomônem, quòd Joab declinásset post Adoníam, et post Salomônem, non declinásset : fugit ergo Joab in tabernáculum Dómini, et apprehéndit cornu altâris. Nunciatúmque est regi Salomóni, quòd fugísset Joab in tabernáculum Dómini, et esset juxta altâre; misítque Sálomon Banaíam filium Joíadæ, dicens : Vade, intérfice eum. Et venit Banaías ad tabernáculum Dómini, et dixit ei : Hæc dixit rex, egrédere. Qui ait : Non egrédiar, sed hic móriar. Renunciâvit Banaías regi sermônem, dicens : Hæc locûtus est Joab, et hæc locûtus est mihi. Dixítque ei rex : Fac, sicut locûtus est, et intérfice eum, et sépeli, et amovébis sánguinem innocéntem, qui effúsus est à Joab, à me, et à domo patris mei. Et reddet Dóminus sánguinem ejus super caput ejus, quia interfécit duos viros justos, meliorésque se : et occídit eos gládio, patre meo David ignoránte, Abner filium Ner príncipem milítiæ Israël, et Amâsam filium Jether príncipem exercítus Judæ : et revertétur sanguis illórum in caput Joab, et in caput séminis ejus in sempitérnum. David autem et sémini ejus, et dómui, et throno illíus sit pax usque in ætérnum à Dómino. Ascéndit ítaque Banaías filius Joíadæ, et aggréssus eum, interfécit sepultúsque est in domo sua in desérto. Et constítuit rex Banaîam filium Joíadæ pro eo super exércitum, et Sadoc sacerdotêm pósuit pro Abiathar. Misit quoque rex, et vocâvit Sémei. Dixítque ei : Ædífica tibi domum in Hierúsalem, et hábita ibi : et non egrediêris inde huc atque illuc. Quacúmque autem die egressus fúeris, et transiêris torréntem Cedron, scito te interficiéndum : sanguis tuus erit super caput tuum. Dixítque Sémei regi : Bonus sermo : sicut locûtus est dóminus meus rex, sic fáciet servus tuus. Habitâvit ítaque Sémei in Hierúsalem diébus multis. Factum est autem post annos tres, ut fúgerent servi Sémei ad Achis filium Maácha regem Geth : nunciatúmque est Sémei, quòd servi ejus issent in Geth. Et surréxit Sémei, et stravit ásinum suum : ivítque ad Achis in Geth ad requirêndum servos suos, et addúxit eos de Geth. Nunciâtum est autem régi Salomóni, quia isset Sémei in Geth de Hierúsalem, et redísset. Et mittens vocâvit eum, dixítque illi : Nonne testificâtus sum tibi per Dóminum, et prædíxi tibi : Quacúmque die egréssus fúeris huc et illuc, scito te esse moritûrum? Et respondísti mihi : Bonus sermo, quem audívi. Quare ergo non custodísti jusjurándum Dómini; et præcéptum quod præcéperam tibi? Dixítque rex ad Sémei : Tu nosti omne malum, cujus tibi cónscium est cor tuum, quod fecísti David patri meo : réddidit Dóminus malítiam tuam in caput tuum. Et rex Sálomon benedíctus, et thronus David erit stábilis coram Dómino usque in sempitérnum. Jussit ítaque rex Banaíæ filio Joíadæ : qui aggressus, percússit eum, et mórtuus est. (*Regum III cap.* II.) Confirmâtum est ígitur regnum in manu Salomônis, et affinitâte conjúnctus est Pharaóni regi Ægypti : accêpit namque filiam ejus, et addúxit in civitâtem David, donec complêret ædificans domum suam, et domum Dómini, et murum Hierúsalem per circúitum. Attamen pópulus immolâbat in excélsis : non enim ædificâtum erat templum nómini Dómini usque in diem illum. Diléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præcéptis David patris sui. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capitula. Cognóscant gentes Christe, quod nomen sit tibi Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus : quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restítuat conditóri : ut fidei convertántur constántiâ; et spe læténtur in glória.

Pater noster.

Laúda. Fèci judícium et justítiam. *fol.* 296.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Fili, timor Dómini glória est, et gloriátio, et lætítia, et corôna exultatiônis. Timor Dómini delectâbit cor, et dabit lætítiam, et gáudium in longitúdinem diérum

Timénti Dóminum benè erit in extrémis, et in die defunctiônis suæ benedicêtur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparuérit in visu, díligunt eam in visiône, et in agnitiône magnálium suôrum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, et cum fidélibus in vulva concreâtus est, et cum electis féminis gréditur. Concupísce sapiéntiam, et Deus præbêbit illam tibi : sapiéntia enim et disciplína timor Dómini : et quod bene plácitum est illi, fides, et mansuetûdo, adimplêbit thesáuros illîus. Audi fili, **332** et súscipe verba intelléctus, et ne abjícias consílium meum. Mitte pedem tuum in compédibus illîus, et in torque ejus tuum collum. Qui audit illam, júdicat pópulos : et qui intuêtur illam permanêbit confidénter. ℟. Amen.

Lectio libri Maláchim (*III Regum cap.* III).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Appáruit Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens : Péstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon : Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulâvit in conspéctu tuo in veritâte, et justítia, et recto corde tecum : custodísti ei misericórdiam tuam grandem, et dedísti ei filium sedéntem super thronum, sicut est hódiè. Et nunc Dómine Deus tu regnâre fecísti servum tuum pro David patre meo : ego autem sum puer párvulus, et ignórans egressum et intróitum meum. Et servus tuus in medio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui enumerári, et supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicâre possit, et discérnere inter bonum et malum : quis enim potest judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum ? Plácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni : Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicôrum tuôrum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium : ecce feci tibi secúndùm sermónes tuos, et dedi tibi cor sápiens et intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectûrus sit. Si autem ambuláveris in viis meis, et custodíeris præcépta mea, et mandâta mea, sicut ambulâvit pater tuus, longos fáciam dies tuos. Igitur evigilâvit Sálomon, et intelléxit quòd esset sómnium : cùmque venísset Hierúsalem, stetit coram arca fœderis Dómini, et óbtulit holocáusta, et fecit víctimas pacíficas, et grande convívium univérsis fámulis suis. Tunc venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem, steterúntque coram eo, quarum una ait : Obsecro, mi dómine : ego et múlier hæc habitabâmus in domo una, et péperi apud eam in cubículo. Tértiâ autem die postquam ego péperi, péperit et hæc : et erâmus simul, nullúsque nobíscum in domo, excéptis nobis duâbus. Mórtuus est autem filius mulíeris hujus nocte : dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempestæ noctis siléntio, tulit filium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, et collocâvit in sinu suo : suum autem filium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cùmque surrexíssem manè, ut darem lac filio meo, appáruit mórtuus : quem diligéntiùs íntuens clarâ luce deprehéndi non esse meum quem genúeram. Respondítque áltera múlier : Non est ita ut dicis, sed filius tuus mórtuus est, meus autem vivit. E contrário illa dicêbat : Mentîris : filius quippe meus vivit, et filius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait : Hæc dicit, Fílius meus vivit, et filius tuus mórtuus est. Et ista respóndit. Non, sed filius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex : Afférte mihi gládium. Cùmque attulíssent gládium coram rege : Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, et date dimídiam partem uni, et dimidiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus filius erat vivus, ad regem : (commôta quippe sunt víscera ejus super filio suo) : Obsecro, dómine, date illi infántem vivum, et nolíte interficere eum. E contrário illa dicêbat : Nec mihi, nec tibi sit, sed dividâtur. Respóndit rex, et ait : Date huic infántem vivum, et non occidâtur : hæc est autem mater ejus. Audivit ítaque omnis Israel judícium quod judicásset rex, et timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus meus ne elongêris à me : Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio. Deus noster, ne elongêris qui longè factus es à persecutóribus tuis ; ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Acúerunt línguas suas, sicut serpéntes venênum áspidum sub lábiis eôrum. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo : totâ die constituébant prælia.

Orátio. Eripe, Dómine, gregem pópuli tui à láqueis viri iníqui : ut, passiônis tuæ circumfúlti præsídio, nec hóminem inimîcum simplícitas Christiâna incúrrat ; nec línguæ dolósæ in causis fidei, jácula pertiméscat. ℟. Amen.

333 *Antíphona* 3. Líbera me, Dómine, de ore leônis : et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio ecclésiæ laudâbo te.

℟. O vos omnes, qui transîtis per viam, aspícite, et vidête si est dolor sicut dolor meus : quia circumdedérunt me úndique, et captîvum duxérunt ; *P.* Et non est qui consolêtur, nisi tu, Deus. ℣. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, et exarsérunt sicut ignis in spinis ; *P.* Et non est.

Preces. Verus Dei Filius Christe, *P.* Exáudi : pópulo supplicánti miserêre. ℣. Qui triúmpho Crucis tuæ salvásti solus orbem, tu cruôris tui pœnâ nos líbera, *P.* Et exáudi. ℣. Qui móriens mortem damnas, resúrgens vitam præstas, sústinens pro nobis pœnam indébitam, *P.* Et exáudi. ℣. Passiônis tuæ dies celebrêmus indémnes, ut per hoc dulcêdo tua nos fóveat, *P.* Et exáudi. ℣. Pro quibus passus es crucem, non permíttas perîre ; sed per crucem duc ad vitam perpétuam, *P.* Et exáudi.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capitula. Exaltâre, Dómine, qui júdicas terram : et, qui ultiônem reddis supérbis, pietâtis medêlam impertîre redémptis : et ipse præroga misericórdiam reis, qui pro nobis es Cruci adjudicâtus ab ímpiis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXXVI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Tollam vos de géntibus, et congregâbo vos de univérsis terris, et addûcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, et emundabímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, et ab univérsis idólis vestris mundâbo vos. Et fâciam vos, ut in præcéptis meis ambulêtis, et judícia mea custodiâtis : ut sit signum inter me et vos, et sciâtis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tollam vos de géntibus, et congregâbo vos de univérsis terris. Et effúndam super vos aquam mundam. ℣. Audi pópulus meus, et lóquar : Israël, et testificâbor tibi : Deus Deus tuus sum ego.

Orátio. Effúnde, Dómine, super nos aquam mundam, quâ in omne sæculum erexísti Eccléstam tuam : ut, quos ex géntibus, vidélicet de univérsis terris, in eam adglómeras, regnum eis tuum usquequâque concêdas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Fáciam vos ut in præcéptis meis ambulêtis, et judícia mea custodiâtis; ut non patiámini ultra oppróbrium fomis in géntibus. ℣. Audîte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem.

Orátio. Fac nos, Dómine, in præcéptis ambulâre, et judícia tua custodîre : ut, qui malôrum famélico ore sæpè conlídimur, protectiônis tuæ déxteræ conátu liberêmur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Lex Dómini immaculâta, convértens ánimas : testimónium Dómini fidêle, sapiéntiam præstans párvulis.

Orátio. Lex tua inreprehensíbilis convértat animas nostras : et testimónium tuum fidèle præstet párvulis sapiéntiam : tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, non contrístent; tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet. ℟. Amen.

℟. Ecce per omnes sémitas páscua eôrum : non esúrient, neque sítient; *P.* Sed misericórdiam suam éxhibet eis Dóminus Deus eôrum. ℣. Vide, Hierúsalem, congregátos fílios tuos, quia non percutiéntur ab æstu usque ad solem; *P.* Sed misericórdiam.

Preces. Dicâmus omnes : Miserêre, Dómine, et exáudi nos. *P.* Quia. ℣. Jugum grave premit plebem; et non est, qui éruat nisi tu, Dómine. *P.* Quia. ℣. Peccâta nostra nos incúrvant, et flagéllant; sed tu, Dómine, líbera. *P.* Quia. ℣. Vastáti sumus et turbáti à géntibus; sed tu, Dómine, defénde nos. *P.* Quia. ℣. Cor contrîtum et humiliâtum ne spernas, sed lætum fácias. *P.* Quia. ℣. Dispérsi sumus : ne à béstiis abigâmur; sed jam rédime, Dómine. *P.* Quia. ℣. Furórem tuum fac placâtum propter pópulum humiliâtum. *P.* Quia. ℣. Ululâtum plebis audi clemens, et réspice, Dómine, quos redemísti sánguine. *P.* Quia.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capitula. Hymnum novum, et dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamâre : ut in páscua vitæ, id est, super aquam refectiônis educándo convértas : ut non esuriâmus nec sitiâmus in æternum; dum pedes nostros in sémitis tuis grátiâ tuâ féceris esse firmíssimos.

Pater noster.

334 *In Ramis palmârum ingrediénte Véspera.*

Lauda. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos servos tuos; *P.* Et doce eos justificatiónes tuas. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminet eos, et intelléctum det párvulis. *P.* Et doce eos.

Orátio. Illúmina Dómine vultum tuum super nos, ut declarátio sermônum tuôrum corda illúminet nostra; et intelléctus pectora enútriat parvulôrum : ut, dum mandâta tua concupíscimus, sapiéntiæ et intelléctûs spíritum corde patefácto sumânus. ℟. Amen.

Antíphona. Benedícti Patris mei, venîte : *P.* Percípite regnum, quod præparâtum est vobis ab inítio sæculi. ℣. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltêmus nomen ejus in unum.

Lauda. Vos estis genus eléctum, regâle sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiônis. ℣. Venîte fílii, audîte me : timôrem Dómini docêbo vos.

Hymnus.

Vocâris ad vitam, Sacrum Dei Genus,
Creâtor ascíscens, amat quæ cóndidit :
Redémptor áttrahit benígnô spíritu;
Venîte, dicit, vester unus sum Deus.

Damnatiônis vos jugum pressit grave;
Collum dedístis pónderi nequítiæ;
Os tranquillâvit guttur, et pernícies;
Substâte, quicquid áffluit, totum ruit.

Prorsùs relícto claritâtis lúmine
Ingens chaos vos péssimè conclúserat :
Locus Beatitúdinis jam non erat;
Cruénta terra quâ re mors intráverat.

En, mitis ádveni, creans, et récreans, Deus.
Potens, infirmitâtis párticeps vestræ
Valénter vos feram, concúrrite;
Ut jam recéptet vos ovîle gáudii.

Signo crucis frons prænotêtur índito :
Aures, et os perfûsa signet únctio :
Præbête dictis cordis aurem : vívidum
Confessiônis personâte cánticum.

Omnes novo estôte læti nómine :
Omnes novæ sortis fovet heréditas :
Nullus manébit servus hosti súbditus :
Eritis unius Dei regnum manens.

Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculôrum sæcula.

Amen.

Capítula. Deus, qui ad judícium cum Sanctis ómnibus vénies, et tamen nunc in grémio matris Ecclesiæ fácis per fidem pópulos habitâre unánimes, súscipe precem famíliæ tuæ, et bénedic hereditáti tuæ : injúnge, ut et renátis jam nobis ómnibus per aquam et Spíritum Sanctum sit remíssio peccatórum ; et his qui sacraméntis fidei initiantur, perfectæ credulitâtis imprimâtur mystérium : quò et in nobis et in illis ita veræ fidei sacraménta fructíficent, ut tu, solus sacramentórum ipsórum auctor, in nobis nunc et in ætérnum solus exúltes.

Pater noster.

Benedíctio. Deus, qui Ecclésiam suam ditat multíplici fœcunditâte credéntium, et regenerâtis suam præbeat grátiam, et regeneratúris concêdat, ut ad sanctæ fidei consummâta pervéniant mystéria. ℟. Amen. Sit utrorúmque plena salvátio, qui Christianórum est vera redémptio. ℟. Amen. Ut in illo et credéntes habeâtis vitam, et cum creditúris gáudia possideâtis cœléstia. ℟. Amen.

Lauda. Pater, clarífica me claritâte, quam hábui apud te, priúsquam mundus fieret. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat : et intelléctum dat párvulis.

Orátio. Declarátio sermónum tuórum illúminans, Dómine, corda et intelléctum, péctora enútriat párvula : ut, dum mandâta tua concupíscimus, sapiéntiæ et intelléctûs spíritum corde patefácto sumâmus. ℟. Amen.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. ℣. Dómini est terra, et plenitúdo ejus : orbis terrârum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Orátio. Ædífica Dómine super aquam refectiónis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis : ut legálibus inebriâta doctrínis, illîc nostrum inrápiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatórum. ℟. Amen.

Lauda. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Venîte fílii, audite me : timórem Dómini docêbo vos. ℣. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltêmus nomen ejus in unum.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi, atque ut in te laudêtur ánima nostra **335** propítius indúlator impérti : et quia juxta es iis qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritûs pande ; et ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

DOMINICO IN RAMIS PALMARUM.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol.* 3.

Orátio. Dómine Deus Pater omnípotens, inspirâtor precum, teque invocántium velox auditor, voci nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appône ; et nostrórum vincula peccáminum poténti miseratiône dissólve : ac, sicut nos gallórum canóribus ad matutíni grátiam próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiónis prænúncias ; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias : ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdûcas. ℟. Amen.

Antíphona. Super pópulum tuum, Deus salus tua et benedíctio. *Psalmus* III.

Antíphona. Cor mundum crea in nos Deus : et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. *Psalmus* L.

Antíphona. In umbra alârum tuârum sperâmus, Deus, donec tránseat à nobis iníquitas. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, apud quem confiténtes medélam salûtis invéniunt ; dele piaculórum vúlnera de córdibus hóminum ; et osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum ; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum audîtum : Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum ; et concêde postulántibus remédium quæsîtum : ac qui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus ; effúnde benedictiônis et salûtis abundántiam super pópulum tuum : ac dele misericors scelus contráctum ; et fac nos esse líberos à reátu facínorum : audi gémitus pœniténtium ; largîre indulgéntiæ fructum ; et clamóribus pulsántium fidélium concêde síngulis suffrágium postulâtum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Annunciábitur Dómino generátio ventûra. *P.* Et annunciábunt justítiam ejus pópulo, qui nascêtur, quem fecit Dóminus. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Orátio. Ecce, Dómine, ventûram, quam prædíxit olim generatiônem Prophêta ; quæ útique per fidem cucúrrit, ut ad te véniat : Súscipe ergo eam : ut perfectiône salutáris lavácri tincta, ætérnæ Hierúsalem nobíscum possídeat gáudia infinîta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum univérsi fines terræ ; et adorábunt in conspéctu ejus omnes pátriæ géntium. ℣. Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivit cor eórum in sæculum sæculi.

Orátio. Christe, qui propter incredulitâtem relínquens pópulum Synagógæ, innúmeram tibi plebem Ecclesiæ ex ómnibus géntibus ampliásti : imple quod prophetáli vaticínio prædixísti ; ut reminiscántur, et convertántur ad te Deum univérsi fines terræ, adoréntque te omnes pátriæ géntium, qui solus salvásti útique mundum : Súscita ergo tibi fílios credulitâtis, ex Circumcisiône et Præpútio veniéntes : ut et quot véniunt, pervehántur ad fidei regnum ; et quot venérunt vel venérint, nullis meritórum sórdibus à tua hereditâte privéntur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Intrâte portas Dómini in confessiône, *P.* Atria ejus in hymnis confessiónum. ℣. Jubilâte Dómino omnis terra, psalmum dícite nómini ejus.

Orátio. Serviéntes tibi, Dómine, in timóre, intrêmus portas tuas in confessiône, et átria tua in hymnis confessiónum : laudêmus nomen tuum ; quóniam suavis es : atque ut os nostrum dilatêtur in tuis láu-

dibus, cor nostrum instíges; et in sæculum præcédet A véritas infinita. ℟. Amen.

℟. Boves meæ et oves gregis mei vos estis;

P. Et ego Dóminus vester, dicit Dóminus,

℣. Dabo legem meam in viscéribus vestris, et in córdibus vestris adscríbam eam, et éritis mihi in pópulum; *P.* Et ego.

Orátio. Christe, Fílius Dei Patris, qui ad oves, quæ perierant domûs Israël, te missum esse testâris; ut verus pastor super oves tuas invígila, et gubernácula in éis præténde pastória: quò tuæ custódiæ defensióne vallâta, et credéntes et creditúri morsum evádant insatiábilis inimici. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antíphona. Atténde cœlum, et loquar, et **336** áudiat terra verba ex ore meo: exspectétur sicut plúvia elóquium meum. Quia nomen B Dómini invocávi.

Cánticum. Atténde cœlum. *fol.* 4.

Matutinárium. Hierúsalem vitæ claritátem, quæ tibi à Deo supervéniet: ecce fílii tui collécti ab oriénte et occidénte gaudéntes in regno Dei. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion.

Lauda. Seniores cum junióribus laudâte Dóminum; *P.* Et exaltâte nomen ejus solíus. ℣. Confitémini Dómino in cœlo et in terra; *P.* Et exaltâte. ℣. Hymnum dícite Deo omnes servi ejus; *P.* Et exaltâte.

Léctio libri Samuélis (*I Regum cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Dixit Dóminus ad Samuélem: C Usquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet super Israël? Imple cornu tuum óleo, et veni, ut mittam te ad Isaï Bethlehemîtem: provídi enim in fíliis ejus mihi regem. Et ait Sámuël: Quò vadam? áudiet enim Saül, et interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, et dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isaï ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi. Fecit ergo Sámuël, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei. Dixerúntque: Pacíficúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et venîte mecum ut ímmolem. D Sanctificávit ergo Isaï et fílios ejus, et vocávit eos ad sacrificium. Cùmque ingréssi essent, vidit Héliab, et ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, neque juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor. Et vocávit Isaï Amínadab, et addúxit eum coram Sámuël. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isaï septem fílios suos coram Sámuël: et ait Sámuël ad Isaï: Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuël Isaï: Numquid jam compléti sunt fílii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, et pascit oves. Et ait Sámuël ad Isaï: Mitte, et adduc eum: nec enim discumbémus priúsquam huc ille véniat. Misit ergo, et addúxit eum. Erat autem rufus, et pulcher aspéctu, decorâque fácie: et ait Dóminus: Surge, et unge eum, ipse est enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum ejus: et diréctus est Spíritus Dómini à die illa in David. ℟. Amen.

Hymnus. Vocâris ad vitam. *fol.* 334.

Capítula. Ne obliviscâris Dómine vocem quæréntium te; et supérbiam eorum, qui te odérunt, ascendéntem in sempitérnum: ut hi, qui per adnotatiônem officii in grémio Ecclésiæ matris suscépti sunt; ad sacri Baptísmatis grátiam accédere mereántur: quò et illi tália optántes percéptum inter nos lavácri B non denegâtur mystérium; et ipsi nobíscum possídeant gáudium infinîtum.

Lauda. Pater, clarífica me. *fol.* 334.

Exeúnte Véspera.

Lauda. In nóctibus extóllite. *fol.* 140.

Antíphona. Pater sancte, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et ipsi sint mecum. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te.

Lauda. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit: sanctífica illos, ut sint et ipsi sancti in veritâte. ℣. Declarátio sermônum tuôrum illúminat: et intelléctum dat párvulis.

Hymnus. Vocâris ad vitam. *fol.* 334.

Capítula. Hæc est, Dómine, novéllæ generatiônis C ínclyta fides, quæ te exquírit, ut vídeat; quæ te concupíscit, ut in te felíciter vivat: Aperi ergo eis, quæsumus, sanctæ fidei sacraméntum: ut in qua nos perfectióne conscendísse cognóscimus, in ea étiam et hos illústres exístere gratulêmur: ut et illi ad redemptiônis pervéniant gáudia, et nos percépte redemptiônis inlibâta in nobis conservêmus mystéria.

Pater noster.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui salútis suæ signo humáno géneri dat salûtem, det nobis cum his, qui nunc ad ejus véniunt fidem, pervenîre ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen. Donet quoque vobis inlibâtum redemptiônis nostræ cápere fructum, et illis felíciter ad salutâris lavácri pervenîre mystérium. ℟. Amen. Ut regenerâtis et regeneratúris sic D divínæ protectiônis grátia fáveat, ut nullum ex his ab ætérna possessióne exclúdat. ℟. Amen.

Lauda. Notum feci eis, Dómine, nomen tuum, **337** et notum fáciam: ut diléctio, quâ dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis. ℣. Lex Dómini immaculâta convértens ánimas.

Orátio. Notam nobis fac, Dómine, tuam justítiam; et ut eam exquirâmus, cor nostrum ardôre caritâtis accénde: da intelléctum sénsui nostro, quo valeâmus tuæ legis ábdita prescrutári: da perfectiônem fídei, ut possîmus tuôrum præceptôrum órdinem custodíre; ut per hæc et à peccáto immúnes, et beátæ vitæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justítiæ: et

exquírant eam sempeꝛ. ℟. Da mihi intelléctum, et perscrutâbor legem tuam : et custódiam illam in toto corde, Dómine.

Orátio. Inclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua; à quo intáitus vanitâtis avérte : ut ab amôre terréno nos ségreges : et supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Lauda. Da eis intelléctum, Dómine, ut discant mandâta tua. ℟. Qui timént te vidébunt me, et lætabúntur : quia in verbo tuo sperávi.

Orátio. Æquitâtem testimoniôrum tuôrum, Dómine, da nobis avidióri sensu cápere : ut, quod mortíficat in nos stultítia vivíficet à te sapiéntia destinâta. ℟. Amen.

SECUNDA FERIA POST RAMOS.

Ad Matutínum.

Antíphona. Exsúrge Dómine : salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. *Psalmus* III.

Orátio. Exsúrge Dómine, non à somno, non à loco, non è témpore, imménse pérvigil sempitérne : ut quia pusíllum gregem tuum multi persequúntur, multi lácerant; tu propitiátor atque defénsor adésto spes à túrbine, umbráculum ab æstu : et insurgéntium feritâtem, nos quæsumus, et consília iníqua despícias; et sæviéntium in nos dentes ac pedes cónteras; et circumdántium nos míllia collécta dispérdas. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ne tradideris me, Dómine, in manibus persequéntium me : quóniam insurrexérunt in me testes falsi, et mentíti sunt ipsi sibi. Adjútor meus es tu, Dómine : ne derelínquas me. ℣. Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timêbo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidâbo?

Orátio. Ne tradideris Dómine Ecclésiam tuam in persequéntium se manu cruéntâ : ut insurgéntes in ea testes falsi, resíleant; cùm in ea Crucis vexílla fúerint elevâta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cùm operántibus iniquitâtem ne perdas me, Domine; cum his, qui loquúntur pacem cum próximo suo, mala autem in córdibus eôrum. ℟. Secúndùm operatiônem mánuum eôrum retríbue illis : redde retributiônem eôrum ipsis.

Orátio. Cum operántibus iniquitâtem ne perdas nos Dómine : et quia passiônis témpore loquéntes foris pacem, mala autem in córdibus meditántes, singulári patiéntiâ perférre dignâtus es : nos fámulos tuos et à totîus simultâtis vítio líberes, et à tálium convéntu et hic et in ætérnum reddas exsórtes. ℟. Amen.

Antíphona 3. Circumdederunt me inimíci mei, sicut apes ceram, et exarsérunt, sicut ignis in spinis : et in nómine Dómini superávi eos. ℣. Tamquàm cúmulus aréнæ impúlsus sum, ut cáderem : et Dóminus suscêpit me.

Capítula. Circumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimíci alácriter super te, ut apes super ceram, inruérunt; cùm témpore passiônis cúneus super te exársit, sicut ignis in spinis. Et ide[illegible] quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice : et cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle : ut mucrônem suum decîsum séntiat, cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrínam. ℟. Amen.

℟. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Juda, et comprehendérunt eum dicéntes : Morte moriâtur homo iste : et locûtus est ad eos, dicens : *P.* Ecce ego in mánibus vestris sum; operámini in me, sicut consiliámini in córdibus vestris : verúmtamen, si morte condemnábitis, scitóte, quia sánguinem innocéntem contra vos tráditis. ℣. Omnes in sánguine insidiáti sunt virum justum : venáti sunt ad mortem; ipse autem pacífica verba loquebâtur ad eos. *P.* Ecce. *Non* Glória.

Orátio. Jesu, Salvâtor noster et Dómine, advérsùs quem omnes Juda príncipes congregáti, inmâne fácinus perpetrántes, sánguinem innocéntem effúndunt : quo et Mundus **338** veternósi criminis elógio emundâtur, et cuncta, quæ in terra sunt, unióne pacis sociâta noscúntur; nos ejúsdem tui cruóris perceptiône à cunctis sórdibus delictôrum emácula, et innocéntiæ bono exórna : quátenus vínculo altérnæ pacis innexi, témpore judícii tui tibi ut veræ pacis fílii præsentêmur, et ex tuæ visiônis intúitu nullátenus confundâmur. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 161.

Ad Cánticum. Antíphona. Factus sum in derîsum totâ die, et omnes subsannábant me.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. *fol.* 276.

Matutinárium. In matutínis meditâbor in te : quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : laudâte eum in excélsis : Angeli ejus, laudâte eum.

Léctio libri Maláchim. (*III Regum cap.* XI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus cùm esset Sálomon senex, depravâtum est cor ejus per mulíeres, ut sequerêtur deos aliénos : nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus. Sed colêbat Sálomon Asthérthen deam Sidoniôrum, et Chamos deum Moabitârum, et Moloch idôlum Ammonitârum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplêvit ut sequerêtur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificâvit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte contra Hierúsalem, et Moloch idólo filiôrum Ammon. Atque in hunc modum fecit universis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis. Igitur irâtus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secúndò, et præcéperat de verbo hoc ne sequerêtur deos aliénos, et non custodívit quæ mandâvit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni : Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum

meum, et præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum : de manu filii tui scindam illud, nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum, et Hierúsalem quam elégi. Suscitávit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom. Cùm enim esset David in Idumæa, et ascendísset Joab princeps milítiæ ad sepeliéndum eos qui fúerant interfécti, et occidísset omne másculum in Idumæa (sex enim ménsibus ibi morátus est Joab, et omnis Israël, donec interímeret omne másculum in Idumæa), fugit Adad ipse, et viri Idumæi de servis patris ejus cum eo, ut ingrederétur Ægyptum : erat autem Adad puer párvulus. Cùmque surrexíssent de Mádian, venêre in Pharan, tulerúntque secum viros de Pharan, et introïérunt Ægyptum ad Pharaônem regem Ægypti : qui dedit ei domum, et cibos constítuit, et terram delegávit. Et invênit Adad grátiam coram Pharaône valde íntimam, ut daret ei uxórem sorórem uxóris suæ germânam Taphnes regínæ. Genuítque ei soror Taphnes Genébath filium, et nutrívit eum Taphnes in domo Pharaônis : erátque Genébath hábitans apud Pharaônem cum filiis ejus. Cúmque audísset Adad in Ægypto, dormísse David cum pátribus suis, et mórtuum esse Joab príncipem milítiæ, dixit Pharaóni : Dimítte me, ut vadam in terram meam. Dixítque ei Phárao : Quâ enim re apud me índiges, ut quæras ire ad terram tuam? At ille respóndit : Nullâ : sed óbsecro te ut dimíttas me. Suscitávit quoque ei Deus adversárium Razon filium Eliádam, qui fúgerat ad Adárezer regem Soba dóminum suum : et congregávit contra eum viros, et factus est princeps latrónum cùm interficeret eos David : abierúntque Damáscum, et habitavérunt ibi, et constituérunt eum regem in Damásco, erátque adversárius Israëli cunctis diébus Salomónis : et hoc est malum Adad, et ódium contra Israël, regnavítque in Syria. Hieróboam quoque filius Nabath Euphratæus de Saréda servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua : levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis advérsùs eum, quia Sálomon ædificávit Mello, et coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Hieróboan vir fortis et potens : vidénsque Sálomon adolescentem bonæ índolis et indústrium, constitúerat eum præféctum super tribúta univérsæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Hieróboan egrederétur de Hierúsalem, et inveníret eum. **339** Ahías Silonítes prophéta in via, opértus pállio novo : erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes, et ait ad Hieróboan : Tolle tibi decem scissúras : hæc enim dicit Dóminus Deus Israël : Ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus. Porrò una tribus remanébit ei, propter servum meum David, et Hierúsalem civitátem, quam elégi ex ómnibus tribubus Israël : eò quòd dereliquerit me, et adorávit Asthérthen deam Sidoniórum, et Chamos deum Moab, et Moloch deum filiórum Ammon : et non ambuláverit in viis meis, ut fáceret justítiam coram me, et præcépta mea et judícia, sicut David pater ejus. Nec auféram omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diébus vitæ suæ, propter David servum meum, quem elégi, qui custodívit mandáta mea et præcépta mea. Auferam autem regnum de manu filii ejus, et dabo tibi decem tribus : filio autem ejus dabo tribum unam, ut remáneat lucérna David servo meo cunctis diébus coram me in Hierúsalem civitáte, quam elégi ut esset nomen meum ibi. Te autem assúmam, et regnábis super ómnia, quæ desíderat ánima tua, erísque rex super Israël. Si ígitur audíeris ómnia quæ præcépero tibi, et ambuláveris in viis meis, et féceris quod rectum est coram me, custódiens mandata mea et præcépta mea, sicut fecit David servus meus : ero tecum, et ædificábo tibi domum fidélem, quómodò ædificávi David domum, et tradam tibi Israël : et afflígam semen David super hoc, verúmtamen non cunctis diébus. Vóluit ergo Sálomon interficere Hieróboam : qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et ómnia, quæ fecit, et sapiéntia ejus : ecce univérsa scripta sunt in libro verbórum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Hierúsalem super omnem Israël, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Róboam filius ejus pro eo. (*Cap.* XII.) Venit autem Róboam in Sichem : illuc enim congregátus erat omnis pópulus Israël ad constituéndum eum regem. At verò Hieróboam filius Nabath, cum adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomónis, audítâ morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque et vocavérunt eum : venit ergo Hieróboam, et omnis multitúdo Israël, et locúti sunt ad Róboam, dicéntes : Pater tuus durissimum jugum impósuit nobis : tu ítaque nunc imminue páululum de império patris tui durissimo, et de jugo gravíssimo quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis : Ite usque ad tértium diem, et revertímini ad me. Cùmque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cùm adhuc víveret, et ait eis : Quod datis consílium, ut respóndeam pópulo? Qui dixérunt ei : Si hódiè obedíeris pópulo huic, et servíeris, et petitióni eórum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus : qui dereliquit consílium senum, quod déderant ei, et adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, et assistébant illi, dixítque ad eos : Quod mihi datis consílium, ut respóndeam pópulo huic, qui dixérunt mihi : Lévius fac jugum quod impósuit pater tuus super nos? Et dixérunt ei júvenes qui nutríti fúerant cum eo : Sic lóquere pópulo huic, qui locúti sunt ad te, dicéntes : Pater

ànus aggravâvit jugum nostrum, tu réleva nos. Sic A loquêris ad eos : Mínimus dígitus meus gróssior est dorso patris mei. Et nunc pater meus pósuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum : pater meus cecîdit vos flagéllis ; ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiêvit rex pópulo : quóniam adversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitâret verbum suum, quod locûtus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ ad Ilieróboam fílium Nabath. Videns ítaque pópulus, quòd noluísset eos audíre rex, respóndit ei dicens : Quæ nobis pars in David ? vel quæ heréditas in fílio Isaï? Vade in tabernácula tua Israël, nunc vide domum tuam David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicúmque habitábant in civitátibus Juda, regnávit Róboam. Misit ergo rex Róboam Adûram, qui erat B super tribûta : et lapidâvit eum omnis Israël, et mórtuus est. Porrò rex Róboam festînus ascéndit currum, et fugit in Hierúsalem : recessítque Israël, à domo David, usque in pre-éntem diem. Factum est autem cùm audísset omnis Israël, quòd revérsus esset Hieróboam, misérunt, et vocavérunt eum congregáto cœtu, et constituérunt eum regem super omnem Israël, nec **340** secûtus est quispiam domum David præter tribum Juda solam. Venit autem Róboam Hierúsalem, et congregâvit univérsam domum Juda, et tribum Bénjamin centum octogínta míllia electôrum virôrum et bellatôrum, ut pugnárent contra domum Israël, et redúcerent regnum Róboam fílio Salomônis. Factus est autem sermo C Dómini ad Semeíam virum Dei, dicens : Lôquere ad Róboam fílium Salomônis regem Juda, et ad omnem domum Juda, et Bénjamin, et réliquos de pópulo, dicens : Hæc dicit Dóminus : Non ascendêtis, neque bellábitis contra fratres vestros fílios Israël : revertâtur vir in domum suam : à me enim factum est verbum hoc. Audiérunt sermônem Dómini, et revérsi sunt de itinere, sicut eis præcéperat Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. *f.* 257.

Capítula. Exáudi Dómine lamentábilem Ecclésiæ tuæ gémitum ; qui pro ea sustulísti injúriam passiónum : ignomíniis cáreat, quæ se salvâtam tuis passiónibus non ignórat : ut æternitâtis tuæ judício, et pressurârum eam tribulatiónibus réleves, et tibi coronándam sine fine assócies.

Pater noster.

Lauda. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Venîte fílii, audîte me : timórem Dómini docêbo vos. ℣. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Orátio. Inquiréntes te Dómine dignánter exáudi ; atque ut in te laudêtur ánima nostra, propítius indúltor impérti : et quia juxta es his qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritus pánde : et ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXXVII).

℟. Deo grátias.

Fili, omnis amícus dicet : Et ego amicítiam copulávi : sed est amîcus solo nómine amícus. Nonne tristítia inest usque ad mortem? Sodâlis autem et amîcus ad inimicítiam converténtur. O præsúmptio nequíssima, unde creâta es cooperíre áridam malitiâ, et dolositâte illîus? Sodâlis amíco cóndolet causâ ventris, et contra hostem accípiet scutum. Non obliviscâris amíci tui in ánimo tuo, et non ímmemor sis illîus in opéribus tuis. Omnis consiliárius prodit consílium, sed est consiliárius in semetípso. A consiliário serva ánimam tuam : priùs scito quæ sit illîus necéssitas : et quod ipse in B ánimo suo cogitâbit : ne fortè mittat sudem in terram, et dicat tibi : Bona est via tua ; et stet é contrário vidêre quid tibi evéniat. Cum viro religióso tracta de sanctitâte, et cum justo de justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, et advérsùs Christum ejus. ℣. Disrumpâmus vincula côrum : et projiciâmus à nobis jugum ipsôrum.

Orátio. Christe Deus, apud quem reges terræ astitérunt meditántes inánia, et príncipes convenérunt ; da nobis speciâle munus hoc grátiæ, ut advérsis nesciâmus ullo modo cédere : quò sic in furôre tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Génua mea infirmâta sunt præ jejúnio : et caro mea immutâta est propter misericórdiam. Et ego factus sum oppróbrium illis. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris : quóniam os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Orátio. Unigénite Fili Dei, cujus in jejúnio infirmâta sunt génua ; cujúsque caro immutâta est propter óleum : fac nos post te efficáciter cúrrere in odórem unguentórum ; ut qui factus es in oppróbrium inimícis nostris, efficiâris poténtia salutâris. ℟. Amen.

Antíphona 3. Ego, Dómine, cùm mihi molésti essent, induêbam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam : et orátio mea in sinu meo con- D vertebâtur. ℣. Sicut próximum, et sicut fratrem nostrum, ita complacêbam : tamquam lugens contristâtus, ita humiliâbar. *Non dicâtur* Glória.

℟. Animam meam dilectam trádidi in mánibus inimicórum meórum. Et facta est mihi heréditas mea tamquam leo in silva : dedit contra me vocem adversárius, dicens : Congregámini, et properâte ad devorándum illum : posuérunt me in desértum solitúdinis. *P.* Et luxit super me omnis terra, quia non est invéntus, qui me cognósceret, nec fáceret benè. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri in ténebris et in umbra mortis. *P.* Et luxit. *Reitcrêtur* ℟

Preces. Precem pópuli tui, Dómine, atténde, *P.* Et parce peccátis nostris, quia pius es. **341** ℣. Creâtor Mundi Dómine, qui æquitâtem iúdicas, tu

nos à malo líbera déxterâ tuâ. *P.* Et parce. ℣. Qui éruce tuâ Géntium adquíris tibi pópulum : dele peccâta ómnium placâtus, Christe, *P.* Et. ℣. Qui Patrem tuum ínvocas; et ut ignóscat, póstulas : dimítte nobis débita, vincla reláxa, *P.* Et. ℣. Qui paradísi réquiem priùs latróni confers, succúrre pœniténtibus vinctos, *P.* Et.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Deus Dei Fili, qui in suscépta veri hóminis carne passiónum injúriam pro nobis dignâtus es tolerâre; tu nos passiónis tuæ mystério à morte perpétua líberos redde : ut, quos móriens et resúrgens liberásti de ténebris, judicans et regnans éruas à tormentis.

Pater noster, etc.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (Cap. XXV).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, pone fáciem tuam contra fílios Ammon, et prophetâbis de eis. Et dices fíliis Ammon : Audíte verbum Dómini Dei : Hæc dicit Dóminus Deus : Pro eo quòd dixísti : Euge, euge super sanctuárium meum, quia polluìtum est; et super domum Juda, quóniam ducti sunt in captivitâtem : ideírcò ecce ego tradam te fíliis orientálibus in hereditâtem, et collocábunt caulas suas in te, et ponent in te tentória sua : ipsi cómedent fruges tuas : et ipsi bibent lac tuum. Dabôque Rabbath in habitáculum Camelórum, et fílios Ammon in cubile pécorum : et sciêtis quia ego Dóminus. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Pro eo quòd plausísti manu, et percussísti pede, et gavísa es ex toto afféctu super terram Israel : Idcírcò ecce ego exténdam manum meam super te, et tradam te in direptiónem gentium, et interfíciam te de pópulis, et perdam te de terris, et cónteram : et sciêtis quia ego sum D minus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Custódi me, Dómine, de manu peccatóris : ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : à viro iníquo et dolóso líbera me.

Oratio. Custódi nos, Dómine, de manu peccatóris; et líbera ab homínibus iníquis : ut, quia tu es protéctio nostra; protectórem te in múnere capiámus in glóriam sempitérnam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dedérunt fel in escam meam, et in siti mea potavérunt me acéto : fiat mensa eórum coràm ipsis in láqueum. ℣. Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant, et dorsum illórum semper incúrva.

Orátio. Christe, Dei Fili, qui último passiónis éxitu felle et acéto potâtus es Judæórum; præsta nobis, ut per hoc, quod tu amaritúdinem propinâtus es, amaritúdinum tuârum nos potatióne debríes : ut et amaritúdo mortis tuæ, dilectiónis in nos úngeat flammam; et resurrectiónis poténtia perféctam faciéi tuæ nobis repræséntet glóriam repromíssam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Æstimâtus sum cum descendéntibus in lacum : factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Dómine Deus salutis meæ, die clamávi, et nocte coram te.

℟. Unusquisque se à próximo suo custódiat; et in fratre suo non hâbeat fidúciam : quia omnis frater supplantávit, et omnis amícus fraudulénter incédit, *P.* Nec lóquitur veritátem. ℣. In lábiis suis indúlcat inímicus, ut subvértat amícum suum in fóveam : ex multa enim loquéla intentávit eum, et derídet, *P.* Nec lóquitur.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam : da véniam : dona indulgéntiam; *P.* Et miserêre placâtus. ℣. Qui Mundum salvâre véniens, judicâtus es; cum judex advéneris, non nos tradas cum ímpiis; *P.* Et miserêre. ℣. Qui crucis patíbulo suspénsus in ligno es, mortem nostri críminis tuis portas in húmeris; *P.* Et miserêre. ℣. Semel passus pro ímpiis, qui nunquam móreris, mortífica nos à vítiis, et cura vúlnere crucis; *P.* Et miserêre. ℣. Ut tua nobis fácies in judícium non præsentétur ad pœnam; sed dónet nobis véniam; *P.* Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Deus Dei Fili, qui pro ímpiis passus es ínnocens; plácita tibi nos innocéntiæ dignitâte perlústra, et passiónis tuæ ignomíniis salva : ut per indébita supplícia mortis tuæ, nos débita evadámus torménta iniquitátis nostræ. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXVII).

℟. Deo grátias.

Fili, dílige próximum, et conjúngere fide cum illo. Quòd si denudáveris 342 abscónsa illíus, non persequêris pòst eum. Sicut enim homo, qui perdit amícum suum, sic et qui perdit amicítiam próximi sui. Et sicut qui dimíttit avem de manu sua, sic qui reliquísti próximum tuum : et non eum cápies : non illum sequâris, quóniam longè abest. Denudâre autem amíci mystéria, desperátio est ánimæ infelícis. Annuens óculo fábricat iníqua, et nemo eum abjíciet : in conspéctu oculórum tuórum conculcâvit os suum, et super sermónes tuos admirábitur : novíssimè autem pervértet os suum, et in verbis tuis dabit scándalum. Qui in altum mittit lápidem, super caput ejus cadet : et plaga dolósa, dolósi dívidet vúlnera. Et qui fóveam fodit, incidet in eam : et qui státuit lápidem próximo suo, offéndet in eo : et, qui láqueum álii ponit, perîbit in illo. Faciénti nequíssimum consílium, super ipsum devolvêtur, et non agnóscet unde advéniet illi. Illúsio, et impropérium superbórum, et vindícta sicut leo insidiábitur illi. Láqueo peribunt qui oblectántur casu justórum : dolor autem consúmet illos ántequam moriántur. (*Cap.* XXVIII.) Relínque próximo tuo nócenti te : et tunc deprecánti tibi peccâta solventur. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim (*III Regum cap.* XII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Hieróboam fecit solemnitâtem fíliis Israël, et ascéndit super altâre, ut adolêret incénsum. (*Cap.* XIII.) Et ecce vir Dei venit de Judá in sermóne

Dómini in Bethel, Hieróboam stánte super altâre, et thus jaciénte. Et exclamâvit contra altâre in sermône Dómini, et ait : Altâre, altâre, hæc dicit Dóminus : Ecce filius nascêtur dómui David, Josías nómine, et immolâbit super te sacerdótes excelsôrum, qui nunc in te thura succéndunt, et ossa hóminum super te incéndet. Dedítque in illa die signum, dicens : Hoc erit signum, quod locûtus est Dóminus : Ecce altâre scindêtur, et effundêtur cinis, qui in eo est. Cùmque audísset rex sermônem hóminis Dei, quem inclamáverat contra altâre in Bethel, exténdit manum suâm de altâri, dícens : Apprehéndite eum. Et exáruit manus ejus, quam exténderat contra eum : nec váluit retrahere eam ad se. Altâre quoque scissum est, et effûsus est cinis de altâri juxta signum quod prædíxerat vir Dei in sermône Dómini. Et ait rex ad virum Dei : Deprecâre fáciem Dómini Dei tui, et ora pro me, ut restituâtur manus mea mihi. Orâvit vir Dei fáciem Dómini, et revérsa est manus regis ad eum, et facta est sicut priùs fúerat. Locûtus est autem rex ad virum Dei : Veni mecum domum ut prándeas, et dabo tibi múnera. Respondítque vir Dei ad regem : Si déderis mihi mediam partem domûs tuæ, non véniam tecum, neque cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto : sic enim mandâtum est mihi in sermône Dómini præcipiéntis : Non cómedes panem, neque bibes aquam, nec revertêris per viam quâ venísti. Abiit ergo per áliam viam, et non est revérsus per iter, quo vénerat in Bethel. Prophêtes autem quidam senex habitâbat in Bethel, ad quem venérunt fílii sui, et narravérunt ei ómnia ópera, quæ fécerat vir Dei in illâ die in Bethel ; et verba quæ locûtus fúerat ad regem, narravérunt patri suo. Et dixit eis pater eôrum : Per quam viam ábiit ? Ostendérunt ei fílii sui viam, per quam abíerat vir Dei, qui vénerat de Judâ. Et ait fíliis suis : Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravissent, ascéndit, et ábiit post virum Dei, et invênit eum sedéntem subtus terebínthum : et ait illi : Tu ne es vir Dei, qui venísti de Judâ ? Respóndit ille : Ego sum. Dixítque ad eum : Veni mecum domum, ut cómedas panem. Qui ait : Non possum revérti, neque venîre tecum, nec cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto : quia locûtus est Dóminus ad me in sermône Dómini, dicens : Non cómedes panem, et non bibes aquam ibi, nec revertêris per viam quâ ieris. Qui ait illi : Et ego prophêta sum símilis tui : et Angelus locûtus est in sermône Dómini, dicens : Reduc eum tecum in domum tuam, ut cómedat panem, et bibat aquam. Fefélllit eum, et redúxit secum : comêdit ergo panem in domo ejus, et bibit aquam. Cùmque sedérent ad mensam, factus est sermo Dómini ad prophêtam, qui redúxerat eum. Et exclamâvit ad virum Dei qui vénerat de Judâ, dicens : Hæc tibi dicit Dóminus : Quia non obédiens fuísti ori Dómini, et non custodísti mandâtum quod præcêpit tibi Dóminus Deus tuus, et revérsus es, et comedísti panem, et bibísti aquam in loco in quo præcêpit tibi ne cómederes panem, neque bíberes aquam, non inferêtur cadâver tuum in A sepúlchrum patrum tuôrum. Cùmque comedísset et bibísset, strâvit ásinum suum prophêtæ, quem redúxerat. Qui cùm abiísset, invênit eum leo **343** in via, et occîdit, et erat cadâver ejus projéctum in itínere : ásinus autem stabat juxta illum, et leo stabat juxta cadâver. Et ecce; viri transeúntes vidérunt cadâver projéctum in via, et leônem stantem juxta cadâver. Et venérunt, et divulgavérunt in civitâtem, in qua prophêta ille senex habitâbat. Quod cùm audísset prophêta ille, qui redúxerat eum de via, ait : Vir Dei est, qui inobédiens fuit ori Dómini, et trádidit eum Dóminus leóni, et confrêgit eum, et occîdit juxta verbum Dómini, quod locûtus est ei. Dixítque ad fílios suos : Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, et ille abiísset, invênit cadâver ejus projéB ctum in via, et ásinum et leônem stantes juxta cadâver : non comêdit leo de cadávere, nec læsit ásinum. Tulit quoque prophétes cadâver viri Dei, et pósuit illud super ásinum, et réversus intulit in civitâtem prophétæ senis, ut plángerent eum, et posuit cadâver ejus in sepúlcro suo : et planxérunt eum : Heu, heu, mi frater. Cùmque planxíssent eum, dixit ad fílios suos : Cùm mortuus fúero, sepelíte me in sepúlcro, in quo vir Dei sepúltus est : juxta ossa ejus pónite ossa mea : ℟. Amen.

Antíphona 1. Pauper sum ego, et in labóribus à juventúte mea : in me pertransiérunt iræ tuæ : circuiérunt me sicut aqua, totâ die : circumdedérunt me simul. Elongásti à me amícum meum, et notos meos præ miséria. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, C in die clamávi, et nocte coram te. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Egénti, et in labóribus consisténti Ecclésiæ tuæ, Christe, cítiùs consolâtor occúrre : ut tu, qui pro ea egens et pauper effóctus es, donis cœléstibus eam in futúro remúneres. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus, injústi insúrgunt super me, et sinagôga impiôrum quærit ánimam meam et non præpónent te ante se. ℣. Et tu, Dómine Deus, miserâtor, et miséricors et verax. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Salvâtor et Dómine, quem injústa super te insurgéntium malítia pérculit ; et sinagôga impiôrum linguis sæviens crucifixit ; da nobis alto pietâtis te semper mystério sequi : ut in eo quòd tu pro nobis et crucem passus es et sepúlchrum, nos devícto sæD culo victóres transeâmus ad cœlum. ℟. Amen.

Antíphona 3. Conturbâtus sum à voce inimíci, et à tribulatiône peccatôris. Quóniam declinavérunt in me iniquitátes : et in ira molésti erant mihi. ℣. Cor meum conturbâtum est in me, et formîdo mortis cécidit super me.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Contristâmur ecce Dómine à voce inimíci, dum ferália super nos cadunt jácula ódii : sed tu, qui pro nobis acérba sustulísti oppróbria, nos fámulos tuos et à tribulatiône peccatôris elónga ; et declinántes in nos iniquitátes virtûtis tuæ dispérde poténtia.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Antíphona. Exsúrge, Dómine, et intende judício meo; Deus meus, et Dóminus meus in causam meam. *Psalmus* XXXIV.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua custodíre nimís. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Hymnus. Vocâris ad vitam. *fol.* 334.

Capítula. Deus auctor lúminis, cónditor claritâtis, qui summovísti ómnia épera tenebrârum, ut in nobis lucis tuæ plenîtûdo regnâret; réspice, quæsumus; et per hoc lumen accensum hanc grátiam benédictiônis à nobis ómnibus exorâtus infúnde: ut, sicut hæc flamma in áltâris tui obséquium constitúta vincit ténebras ac repéllit, ita inluminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster

Benedíctio. Christus Dóminus vos custódiat propítius, et benedícat placâtus. ℟. Amen. Cleméntia suâ vos prótegat, et à cunctis malis incessánter defêndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere digni, qui peccatórum veniam concêdit benígnus. ℟. Amen.

Lauda. .nquiréntes Dóminum. *Quære. f.* 340.

ERTIA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Exsúrge Dómine, salva me Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. *Psalmus* III.

Orátio. Exsúrge Dómine Deus noster in auxílio. *fol.* 258.

Antíphona 1. Eripe à frámea ánimam meam, **344** Dómine, et de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leônis: et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Christe Fili Dei éripe ánimam nostram à frámea inimíci potentíssimi: ut tu noster sis semper liberâtor de ore leônis; qui ánimam tuam poténter eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locúti sunt adversùm me linguâ dolôsa, et sermónibus ódii circumdéderunt me: debellábant me gratis. Pro eo ut dilígerent me, detrahébant mihi: ego autem orâbam. ℣. Posuérunt adversùm me mala pro bonis: et ódium pro dilectióne mea.

Orátio. Adversùm te inimíci tui, Dómine, malum locúti sunt; tunc útique quando te Magístrum bonum captiôsa adulatióne laudábant. Qui ergo odiósis sermónibus eôrum expugnári et circúndari te passus es; confessiônis nostræ, súpplices jam quæsumus, suscipe preces. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sæpe expugnavérunt me à juventúte mea, dicat vero Israël. Sæpe à juventúte mea: etenim non potuérunt mihi. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: longè fecérunt injustítiam suam. ℣. Confundántur et avertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Orátio. Ecce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerôsa peccántium fabricâta est superbórum; cùm incorrigíbiles móribus, membra tua atróciter expúgnant. Da ergo, quæsumus, nobis, ita tolerántiæ virtúte fulcíri; ut eos, quos in dorso ánimæ nostræ sanándos portâmus, salúbriter nobíscum ad cœléste stábulum reportêmus: quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, et nos de prædicatióne mereâmur percípere lucrum, et ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum. ℟. Amen.

℟. Collocavérunt me, quasi signum ad lánceam, inimíci mei, et bráchio suo comprehendérunt me. Cibavérunt me amaritúdine, et ebriavérunt felle únicam meam. Percussérunt ad número dentes meos; *P.* Et consummavérunt in pace ánimam meam. ℣. Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacu vita mea, et posuérunt lápidem super me; *O.* Et consummavérunt.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine déxterâ tuâ; et, qui dedísti timéntibus te crucis significatiônem, da plenissimæ fidei dignitâtem: ut, quos peccántes répuleras, converténtes suscípias: et tu da in tribulatióne auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: et ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitâtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salûtis meæ: et exultâbit lingua mea justítias tuas. *Psalmus* L.

Orátio. Christe Deus nostræ salútis, qui passiónibus tuis nostrórum críminum passiónes extíngnis; líbera nos de sánguinum viris, et ab ómnibus corruptiónibus nostris: ut facta carnis et sánguinis declinántes, non virórum sánguinum præcipítio intéritûs, sed placéntium tibi mereâmur número aggregári. ℟. Amen.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine, vim pátior, respónde pro me. Quid dicam, aut quid respondêbo tibi, cùm ipse fécerim?

Cánticum. Ego dixi: In dimidio diêrum meôrum, etc. *fol.* 122.

Orátio. Recordâre Dómine Jesu Christe, quóniam passus es in conspéctu inimicôrum tuôrum; dum te innocéntem invenissent in fictiónibus côrum; sed quia nos ab inimícis nostris infestâmur, præsta, ut respónsio nostra apud te vera inveniátur. ℟. Amen.

Matutinárium. Rex meus et Deus meus, ad te orâbo: Dómine manè exáudies vocem meam. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamórem meum. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus et Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: laudâte eum in excélsis. Laudâte omnes Angeli ejus: laudâte.

Léctio libri Maláchim (III Regum cap. xvii).

℟. Deo grátias.

In illis diébus locútus est Dóminus ad Helîam Thesbîtem, dicens : Recêde hinc, et vade contra oriéntem, et abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordânem, et **345** ibi de torrénte bibes : corvísque præcépi ut pascant te ibi. Abiit ergo, et fecit juxta verbum Dómini : cùmque abiísset, sedit in torrénte Carith, qui est contra Jordânem. Corvi quoque deferébant ei panem et carnes manè, similiter panem et carnes vésperi, et bibêbat de torrénte. Post dies autem aliquántos siccâtus est torrens ; non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens : Surge, et vade in Saréptam Sidoniôrum, et manêbis ibi : præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut pascat te. Surréxit, et ábiit in Saréptam Sidoniôrum. Cùmque venísset ad portam civitâtis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, et vocâvit eam, dixítque ei : Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cùmque illa pérgeret ut afférret, clamâvit post tergum ejus, dicens : Affer mihi, óbsecro, et buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit : Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hydria, et páululum ólei in lécytho : en cólligo duo ligna, ut ingrédiar et fáciam illud mihi et filio meo, ut comedâmus, et moriâmur. Ad quam Helías ait : Noli timêre, sed vade, et fac, sicut dixísti : verúmtamen mihi primùm fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, et affer ad me : tibi autem et filio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël : Hydria farínæ non defíciet, nec lécythus ólei minuêtur usque in diem in qua Dóminus datúrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, et fecit juxta verbum Heliæ : et comêdit ipse, et illa, et domus ejus : et ex illa die hydria farínæ non defêcit, et lécythus ólei non est imminûtus juxta verbum Dómini, quod locûtus fúerat in manu Heliæ. Factum est autem post verba hæc, ægrotávit filius mulíeris matrisfamílias, et erat lánguor fortíssimus, ita ut non remanêret in eo hálitus. Dixit ergo ad Helîam : Quid mihi et tibi vir Dei? ingréssus es ad me, ut rememorarêntur iniquitátes meæ, et interfíceres filium meum? Et ait ad eam Helías. Da mihi filium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, et portâvit in cœnáculum ubi ipse manêbat, et pósuit super lectum suum. Et clamâvit ad Dóminum, et dixit : Dómine Deus meus, étiamne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti ut interfíceres filium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, et clamâvit ad Dóminum, et ait : Dómine Deus meus, revertâtur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Helíæ : et revérsa est ánima púeri intrà eum, et revíxit. Tulítque Helías púerum, et depósuit eum de cœnáculo in inferiórem domum, et trádidit matri suæ, et ait illi : En vivit filius tuus. Dixítque múlier ad Helîam : Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, et verbum Dómini in ore tuo verum est. ℟. Amen.

A *Hymnus.* Noctis tempus jam. *fol.* 257.

Capítula. Deus Dei Fili, qui díligens óderis, et parcens occidéndus impéteris, dum in persecutóribus tuis, et benígnus osténderis, et misércors invenîris ; da nobis, ut per passiônis tuæ vúlnera, nostra expiéntur delícta : ut, qui hámilis pro nobis passus es mortem, gloriôsus ætérnam nobis tríbuas claritâtem.

Pater noster.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. ℣. Dómini est terra, et plenitûdo ejus : orbis terrârum, et univérsi qui hábitant in eo.

Orátio. Educa Dómine super aquam refectiônis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis : ut, B legálibus inebriâta doctrínis, illuc nostrum rápiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatôrum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* xv).

℟. Deo grátias.

Fili, multa est sapiéntia Dei, et fortis in poténtia, videns omnes sine intermissiône. Oculi Dómini ad timéntes eum, et ipse agnóscit omnem óperam hóminis. Atténdite ab hómine iníquo, et à próximo cave. (*Cap.* xvii.) Viæ eôrum coram ipso sunt semper, non sunt abscónditæ ab óculis ipsîus. In unamquámque gentem præpósuit rectôrem : et pars Dei Israël facta est manifésta. Et ómnia ópera eôrum sicut sol C in conspéctu Dei : et óculi ejus sine intermissiône inspiciéntes in viis eôrum. Non sunt abscóndita testaménta per iniquitâtem eôrum, et omnes iniquitátes eôrum in conspéctu Dei. Eleëmósyna viri quasi signáculum in ipso, et grátiam hóminis quasi pupíllam conservâbit : et póstea resúrget, et retríbuet illis retributiônem, unicuíque in caput illôrum, **346** et convértet ínferióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam justítiæ, et corroborâvit deficiéntes sustinêre, et destinâvit sortem veritâtis. Convértere ad Dóminum, et relínque peccâta tua : et sta in sortem præpositiônis et oratiônis altíssimi Dei. ℟. Amen.

Léctio Hieremíæ Prophétæ. Threnôrum (*Cap.* iii).

℟. Deo grátias.

Ego vir videns paupertâtem meam, et virga indiD gnatiônis ejus. Me minâvit, et addúxit in ténebris, et non in lucem. Tantùm in me vertit manum suam totâ die. Vetústam fecit pellem meam, et carnem meam, contrîvit ossa mea. Ædificâvit in gyro meo, et circúmdedit me felle, et labôre. In tenebrósis conlocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificâvit advérsùm me, ut non egrédiar ; aggravâvit cómpedem meum. Sed et cùm clamávero, et orávero, exclûsit oratiônem meam. Conclûsit vias meas lapídibus quadris, sémitas subvértit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscóndito. Sémitas meas subvértit, et confrêgit me : pósuit me desolâtam. Teténdit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagíttam : misit in rénibus meis fílias phâretræ suæ. Factus sum in derîsum omni pópulo

meo, cánticum eôrum totâ die. Replêvit me amaritudínibus, inebriávit me absynthio. Confrégit ad número merum dentes meos, cibávit me cínere. Venatióne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, et posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum : et dixi : Périi. Invocávi nomen tuum Dómine de lacis novíssimis. Vocem meam audísti : ne avértas aurem tuam à singúltu meo gravíssimo et clamóribus. Appropinquásti in die, quâ te invocávi : dixísti : Ne tímeas. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, redémptor vitæ meæ. Vidísti Dómine iniquitátes eôrum advérsùm me : júdica judícium meum. Audísti obpróbria eôrum Dómine, omnes cogitatiónes eôrum advérsùm me; labia insurgéntium mihi, et meditatiónes eôrum advérsùm me totâ die. Sessiônem eôrum, et resurrectiônem eôrum vide; ego sum psalmus eôrum. Redde eis vicem Dómine juxta ópera mánuum suârum. Dabis eis scutum cordis labôrem tuum. (*Cap.* IV.) Velocióres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli : super montes perseciti sunt nos, in desérto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris : cui díximus : In umbra tua vivêmus in géntibus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Libera me, Dómine, de ore leônis : et de manu canis éripe ánimam meam. Ut narrem nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine Deus meus. ℣. Eripe à frámea ánimam meam : et de manu canis únicam meam.

Orátio. Libera nos Dómine de ore leônis; qui injúriam perpéssus es crucis; ut in médio Ecclésiæ te laudántes, narrêmus nomen tuum frátribus nostris : qui solus victor factus es mortis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorâbam interrogábant me. Retribuébant mihi mala pro bonis. Ego autem induêbam me cilício, et humiliábam in jejúnio ánimam meam. ℣. Sicut próximum, et sicut fratrem nostrum, ita complacêbam : tanquam lugens et contristâtus ita humiliâbar.

Orátio. Deus Dei Fili, advérsùs quem exurgéntes iníqui, dum ignoránda intérrogant, se ipsos ignorántiâ cæcitâtis júgulant reddéntes tibi pro bonis mala : da nobis, sic in tuis passiónibus conlætári, ut in cœléstis glóriæ cúriâ mereâmur coronándi admítti. ℟. Amen.

Antíphona 3. Impropérium, et misériam expectávit ánima mea. Et sustínui qui mecum contristarétur, et non fuit : consolántem me non invéni. ℣. Et déderunt in escam meam fel : et in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Conclûsit vias meas inimícus : insidiátor factus est mihi, sicut leo in abscónditis. Sémitam meam subvértit, et confrêgit. Teténdit arcum suum, et pósuit me quasi signum ad sagíttam. Replêvit, et inebriávit me amaritúdine. Comprehendérunt me inimíci mei sine causa quasi avem in muscípula. Deduxérunt in lacu mortis vitam meam, et posuérunt lápidem contra me. Vide Dómine iniquitátes eôrum et júdica causam ánimæ meæ, *P.* Defénsor vitæ meæ.

℣. Sessiônem eorum et resurrectiônem eôrum vide; ego sum psalmus eôrum. Redde eis vicem Dómine, *P.* Defénsor.

Preces. Parce, Jesu redémptor; súbveni redémptis delens peccâta nostra. *P.* Prétio sánguinis. ℣. Sacrátæ manus illæ, quæ cruci sunt affixæ, nos á delícto purgent *P.* Prétio. ℣. Vox, quæ orávit Patrem, ut hóstibus **347** párceret, hæc nos tibi commêndet delens peccâta nostra *P.* Prétio. ℣. Omni nos reple bono; et fac carêre malo, ut satiêmur omnes *P.* Prétio. ℣. Hódiè finem nostris pone, Christe, delíctis, ut crâs reficiâmur *P.* Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Christe Dei Fili, quem atrox persequéntium turba cæco furore perséquitur, et pérsequens obcæcâtur : dum Hóminem in te passiónibus punit, et, Deitâtis in te substántiam non agnóscit; concêde nobis, ut, te Deum verum, et Hóminem, unum Christum esse faténtes, ab ætérnis supplíciis habéri mereâmur extórres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Périit sanctus de terra, et rectus in homínibus non est : omnes in sánguine insidiántur, vir fratrem suum ad mortem venâtur. Malum mánuum suârum dicunt bonum : princeps póstulat, et judex in reddéndo est : et magnus locûtus est desidérium ánimæ suæ, et conturbavérunt eam. Qui óptimus in eis est, quasi paliûrus : et qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculatiônis tuæ, visitátio tua venit : nunc erit vástitas côrum. Nolîte crédere ab amico : et nolîte confídere in duce : ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custódi claustra oris tui. Quia filius contuméliam facit patri, et filia consúrget advérsùs matrem suam, nurus advérsùs socrum suam : et inimíci hóminis doméstici ejus. Ego autem ad Dóminum aspíciam, expectâbo Deum salvatórem meum : áudiet me Deus meus. Ne lætâris inimîca mea super me, quia cécidi : consúrgam, cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est. Iram Dómini portâbo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, et fáciat judícium meum : edûcet me in lucem, vidêbo justítiam ejus. Et aspíciet inimîca mea, et operiêtur confusiône, quæ dicit ad me : Ubi est Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam : nunc erit in conculcatiône ut lutum platearum. Dies, ut ædificéntur macériæ tuæ : in die illa longè fiet lex. In die illa et usque ad te véniet Assur, et usque ad civitátes munítas; et à civitátibus munítis usque ad flumen, et ad mare de mari, et ad montem de monte. Et terra erit in desolatiônem propter habitatóres suos, et propter fructum cogitatiônum eôrum. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditâtis tuæ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Venántes captáti sunt quasi avem inimíci mei gratis. Morti tradidérunt ánimam meam

℣. Et tu Dómine deridébis eos : pro níhilo habébis omnes gentes.

Orátio. Christe Dei Fili, qui sine causa delícti, et morti es tráditus, et venántium láqueis inretîtus; fácito, ut per indébitam mortem tuam mors nobis débita devincâtur : ut, qui pro nobis es tráditus ínnocens, per bonum innocéntiæ ad te nos fácias quandóque pervenîre felíces. ℟. Amen.

Antiphona 2. Totâ die exprobravérunt me inimíci mei : et qui me laudábant advérsùm me jurábant; tu autem Dómine miserêre mei. ℣. Quia cinerem sicut panem manducâbam, et potum meum cum fletu miscébam.

Orátio. Totâ die exprobrábant te inimíci tui injústè; cùm te mundi Dóminum non solùm non agnóscerent; sed et viri pacífici advérsùs te jurárent : Præsta ergo nobis, ut qui passiónem tuam rectè crédimus; in resurrectióne ætérna tecum páriter sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dóminus mihi adjùtor est : non timêbo, quid mihi fáciat homo. Dóminus mihi adjútor est : et ego vidêbo inimícos meos. ℣. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem : et Dóminus suscêpit me.

℟. Súbitò vulnerâvit me ínvidus diábolus, et ad níhilum redácta sunt ossa mea. Fratres mei testimónium dicunt contra me : *P.* Líbera me, Dómine. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatóris : et ab homínibus iníquis *P.* Líbera me, Dómine.

Preces. Parce, Jesu redémptor, et súbveni redémptis delens peccâta nostra *P.* Prétio sánguinis tui. ℣. Corpus nostrum, quod cruci affigi voluísti, te judicánte, salva *P.* Prétio. ℣. Non júdices in ira, pro quibus judicâtus es, álapis es cæsus delens peccâta nostra *P.* Prétio. ℣. Quórum peccâta tuis in húmeris portásti; hos, ne ruant, custódi *P.* Prétio. ℣. Hódie in nobis purgatiónem fœtóris séntiant, et cras reple delens peccâta nostra. *P.* Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

348 *Orátio.* Christe Deus, qui injúriam mortis et crucis pro nobis sustulísti; da nobis, ut per te victóres efficiâmur nostri piáculi : ut in eo, quod tu post mortem resúrgis in glóriam, nos à morte vitiórum, numquam ultérius casúri resurgâmus per grátiam.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

Fili, Deus sermóne suo ómnia sanat. Ipse enim vitæ et mortis habet potestâtem, et dedûcit ad portas mortis, et redûcit : homo autem occídit per malítiam ánimam suam, et cùm exíbit spíritus, non revertétur, nec revocâbit ánimam, quæ recépta est : sed tuam, Dómine, effúgere manum impossíbile est. Negántes enim te nosse ímpii, per fortitúdinem bráchii tui flagelláti sunt : novis aquis, et grandínibus persecutiónem passi, per ignem consummáti. Quod enim mirábile in aqua erat, quòd ómnia extínguit, plus ignis valébat : vindex enim est orbis justórum; sed ut ipsi vidéntes scirent, quóniam Dei judício patiúntur persecutiónem. Et quodam témpore in aqua supra virtûtem ignis ardébat, ut iníquæ terram nativitâtis exterminâret. Pro quibus angelórum esca nutrísti pópulum tuum, et parâtum panem de cœlo præstitísti eis sine labóre, omne delectaméntum in se habéntem, et omnis sapóris suavitâtem. Ut sciren* fílii tui, quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitâtis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credunt, consérvat. Quod enim ab igne non póterat exterminári, statim ab exíguo rádio solis calefáctum tabescébat : ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet prævenîre solem ad benedictiónem, et ad oriéntem lucis te Dóminum adorâre. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim (*III Regum cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In diébus illis : Factus est sermo Dómini ad Heliam Thesbîtem, dicens : Vade, et osténde te Achab, ut dem plúviam super fáciem terræ. Ivit ergo Helías ut osténderet se Achab : erat autem fames véhemens in Samaría. Vocavítque Achab Abdíam dispensatórem domûs suæ : Abdías autem timébat Dóminum Deum valde. Nam cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, tulit ille centum prophétas, et abscóndit eos quinquagénos, et quinquagénos in spelúncis, et pavit eos pane et aquâ. Dixit ergo Achab ad Abdíam : Vade in terram ad univérsos fontes aquârum, et in cunctas valles, si fortè possímus invenîre herbam, et salvâre equos et mulos, et non pénitùs juménta intéreant. Divisérúntque sibi regiónes, ut circumírent eas : Achab ibat per viam unam, et Abdías per viam álteram seórsùm. Cùmque esset Abdías in via, Helías occúrrit ei : qui cùm cognovísset eum, cécidit super fáciem suam, et ait : Num tu es dómine mi, Helías? Cui ille respóndit : Ego. Et dixit : Vade, et dic dómino tuo : Adest Helías. Et ille, Quid peccávi, inquit, quóniam tradis me servum tuum in manu Achab, ut interficiat me? Vivit Dóminus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, in quo non míserit dóminus meus, te requírens : et respondéntibus cunctis : Non est hîc : adjurâvit regna síngula et gentes, eò quòd mínimè reperirêris. Et nunc dicis mihi : Vade, et dic dómino tuo : Adest Helías. Cùmque recéssero à te, spíritus Dómini asportâbit te in locum, quem ego ignóro : et ingréssus nunciâbo Achab, et non invéniens te, interficiet me : servus autem tuus timet Dóminum ab infántia sua. Numquid non indicâtum est tibi dómino meo, quid fécerim cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, quòd abscónderim de prophétis Dómini centum viros quinquagénos et quinquagénos in spelúncis, et páverim eos pane et aqua? Et nunc tu dicis : Vade, et die dómino tuo : Adest Helías : ut interficiat me? Et dixit Helías : Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparêbo ei. Abiit ergo Abdías in occúrsum Achab, et indicâvit ei. Venítque Achab in occúrsum Heliæ. Et cùm vidísset eum, ait : Tu ne es ille, qui contúrbas Israël? Et ille ait : Non ego turbávi Israël, sed tu, et domus patris tui, qui

dereliquístis mandâta Dómini, et secúti estis Baâlim. Verúmtamen nunc mitte, et cóngrega ad me univérsum Israël in monte Carméli, et prophétas Baal quadringéntos quinquagínta, prophetásque lucórum quadringéntos, qui cómedunt de mensa Jézabel. Misit Achâb ad omnes fílios Israël, et congregâvit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Helías ad omnem pópulum Israël, áit : Usquequò claudicâtis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum : si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit ei **349** pópulus verbum. Et ait rursus Helías ad pópulum : Ego remánsi prophéta Dómini solus : prophétæ autem Baal quadringénti et quinquagínta, prophetæque lucórum quadringénti viri sunt. Dentur nobis duo boves; et illi éligant sibi bovem unum, et in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem non suppónant : et ego fáciam bovem álterum, et impênam super ligna, ignem autem non suppônam. Invocâte nómina deórum vestrórum, et ego invocábo nomen Dei mei : et Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait : Optima propositio, quam locútus est Helías. Dixit ergo Helías prophétis Baal : Elígite vobis bovem unum, et fácite primi, quia vos plures estis : et invocâte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponâtis. Qui cùm tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt : et invocábant nomen Baal de manè usque ad merídiem, dicéntes : Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondêret : transiliebántque altâre, quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudébat illis Helías, dicens : Clamâte voce majóre : Deus enim est, et fórsitan lóquitur, aut in diversório est, aut in itínere, aut certè dormit, ut excitétur. Clamábant ergo voce magnâ, et incidébant se juxta ritum suum cultris, et lancéolis, donec perfunderéntur sánguine. Postquam autem tránsiit merídies, et illis prophetántibus vénerat tempus, quo sacrificium offérri solet, nec audiebátur vox, nec áliquis respondébat, nec attendébat orántes : dixit Helías omni pópulo : Venîte ad me. Et accedénte ad se pópulo, curávit altâre Dómini, quod destrúctum fúerat : et tulit duódecim lápides juxta númerum tríbuum filiórum Jacob, ad quem factus est sermo Dómini, dicens : Israël erit nomen tuum Et ædificávit de lapídibus altâre in nómine Dómini : fecítque aquædúctum, quasi per duas aratiúnculas, in circúitu altâris, et compósuit ligna : divisítque per membra bovem, et pósuit super ligna, et ait : Implête quátuor hydrias aquâ, et fúndite super holocáustum, et super ligna. Rursúmque dixit : Etiam secúndò hoc fácite. Qui cùm fecíssent secúndò, ait : Etiam tértiò id ipsum fácite. Fecerúnque tértiò, et currébant aquæ circum altâre, et fossa aquædúctûs replêta est. Cùmque jam tempus esset ut offerrêtur holocáustum, accédens Helías prophêta, ait : Dómine Deus Abraham, et Isaac, et Israël, osténde hódie quia tu es Deus Israël, et ego servus tuus, et juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me Dómine, exáudi me : ut discat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, et tu convertísti cor eórum íterùm. Cécidit autem ignis Dómini, et vorávit holocáustum, et ligna, et lápides, púlverem quoque et aquam quæ erat in aquædúctu lambens. Quod cùm vidísset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, et áit : Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixítque Helías ad eos : Apprehéndite prophétas Baal, et ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendíssent, duxit eos Helías ad torréntem Cison, et interfécit eos ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificâbis me : et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua. ℣. Dóminus retribuet pro me : Dómine misericórdia tua in ætérnum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Orátio. Si ambulavérimus in médio tribulationis nostræ, Dómine vivífica nos; et super iram inimicórum nostrórum emítte manum tuam : et líbera nos déxterâ tuâ, qui vicísti mundum per Crucis tuæ invictíssimum signum : ut per te ab aëreis hujus mundi potestátibus insígniter liberáti, triumphántes et ovántes petâmus íntima cœli. ℟. Amen.

Antíphona 2. Pone, Dómine, láchrymas meas in conspéctu tuo; convertántur inimíci mei retrorsùm, et cognóscam ego, quia tu es Deus meus. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me. Multiplicásti ánimam meam in virtúte : ecce cognóvi, quóniam Deus meus es tu.

Orátio. Pone Dómine in conspéctu tuo contra eos, qui nos odérunt, nostrárum óbices lachrymárum : ut jam tandem inimíci nostri convertántur retrórsùm, qui nos insáno ódio persequúntur : sicque, rogámus, nostri críminis incéndia úbertas lachrymárum extínguat, ut passiônis tuæ celébritas per arctam gradiéntes viam ad gáudia nos pértrahat infinita. ℟. Amen.

Antíphona 3. A láqueo linguæ iníquæ líbera me, Dómine, et à lábiis operántibus mendácium. Líbera me à rugiéntibus, parátis ad escam, et de manu quæréntium ánimam meam. ℣. Ad Dóminum cùm tribulárer **350** clamávi : et exaudívit me.

Hymnus. O Nazaréne. *fol.* 144.

Orátio. Christe Dei Patris indivídua proles, qui adsúmpto hómine láqueos iníquæ linguæ perpéssus es; tu Ecclésiam tuam ab ómnium passiônum inlécebris libera; à nocibilitâte labiórum detraliéntium inlæsam consérva : quátenus à rugiéntibus, ministris scílicet diabólicæ potestâtis exémpta, tibímet cœlésti in cúria intræreat gloriôsa.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

Antíphona. Invoca me in die tribulatiônis : et eripiam te, et glorificâbis me. *Psalmus* XLIX.

Lauda. Véniat super nos, Domine, misericórdia tua; et salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis.

Hymnus. Vocâris ad vitam. *fol.* 334. *Capitula.* Deus auctor lúminis. *fol.* 343. *Lauda.* Hæc est generátio. *fol.* 345.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : dentes peccatórum contrivísti. *Psalmus* III.

Orátio. Confessiónem nostram Dómine post quiétem, dignam tuis conspéctibus éffice : ut sicut resurréctio nostra in te sumpsit exórdium ; ita vita nostra à te hábeat præmium, nostrâque fragílitas tuo muniâtur auxílio : ut hóstium míllia rábido nos circumdántium frémitu, tuo dispargántur judício, tuôque conterántur respéctu, tuisque jáculis vulnerántur : et plebs à te cóndita, à te redémpta, ex te suscépta, fidei mérito sanctôque famulátu semper ad te concúrrat ; tuísque in átriis te crebrò laudatûra consúrgat. ℟. Amen.

Antiphona 1. Pósui fáciem meam ut petram durissimam, et scio quóniam non confúndar. Juxtà est enim qui me justificat. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me.

Orátio. Christe Deus, qui mundum véniens liberatûrus in carne, fáciem tuam, ut petram posuísti durissimam ; érige nos passiônis tuæ exémplo et crucis circumválla præsídio : ut et infidélitas per te confûsa dispéreat, et rursum fidélitas à te coronatûra pervéniat. ℟. Amen.

Antiphona 2. Cóngrega, Dómine, inimícos meos quasi gregem ad víctimam : sanctífica illos in die occisiônis : quia dixérunt : Non vidébit novíssima nostra. ℣. Dómine, exáudi oratiônem meam : et clamor meus ad te pervéniat. Non avértas fáciem tuam à me.

Orátio. Congrega, Dómine, inimícos tuos quasi gregem ad víctimam, quò aut resipiscéntes ad véniam rédeant, aut in malis perdurántes æternitâtis judício contabéscant : ut tu solus, qui víctima pro nobis munda oblâtus es Patri, victóres nos efficias críminis nostri. ℟. Amen.

Antiphona 3. Non avértas aurem tuam à singúltu meo, et clamóribus, Dómine Deus meus : appropínqua in die tribulatiônis, et dic ánimæ meæ : Ne tímeas. Vide, Dómine, iniquitátes eôrum adversùm me : júdica judícium meum.

Orátio. Non avértas aurem tuam à singúltu nostro, Dómine, nec tuum remóveas aspéctum à corde contríto ; sed in auxílium Ecclésiæ tuæ appropínqua : ut, qui tuis passiónibus conformâtur, tuis quoque munéribus consolêtur. ℟. Amen.

℟. Omnes adversárii mei persecúti sunt me, et non sunt satiáti ; ecce stylo scribéntur sermónes mei, et reponéntur in libro, ut sint in testimónium : ego scio quia ætérnus est. *P.* Qui me derelíquit super terram. Resúrget caro mea, quæ ista pátitur. ℣. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradíco. Ecce Deus auxiliátor meus. *P.* Qui.

Orátio. Omnípotens Dei Fílius Christe, cujus verba stylo férreo, forti scílicet sententiâ Petrum, scripta dignoscúntur ; in petra prædurissima, vidélicet géntium corda, univérsa membrórum Ecclésiæ tuæ corda emólliens, nómina eôrum in página libri vitæ dígiti tui sancto stylo conscríbe ; quò et naturáli turgédine cáreant, et veræ humilitâtis grátiâ enitéscant. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antiphona. Deus, propter te à peccátis meis fáciem tuam avérte : et omnes iniquitátes meas dele. Quóniam ego in iniquitátibus concéptus sum : et in peccátis péperit me mater mea. *Psalmus* L.

351 *Orátio.* Agnoscéntibus nobis. *fol.* 259.

Antiphona Dóminus mecum est quasi bellâtor fortis : idcírcò qui persequúntur me, cadant, et infirmi fiant : confundántur vehemènter, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. *fol.* 276.

Orátio. Redémptor humáni géneris Dómine Deus bellâtor fortis, qui torcûlar sústinens passiônis, ipsum quoque torcûlar in quo calcâtor es, conculcásse dignósceris ; dum et à morte surgis ; et eos, qui te persecúti sunt corruéntes infirmántesque osténdis : præbe nobis, in tuis passiónibus et hiláriter amaréscere, et opuléntiùs conlætári : ut, dum infidéles perfidia crúciat, fidéles convérsio ab iniquitâte absólvat. ℟. Amen.

Matutinárium. In matutínis meditâbor in te : quia fuísti adjûtor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum.

Léctio libri Maláchim (*III Regum cap.* XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus ait Helías ad Achab : Ascénde, cómede et bibe : quia sonus multæ plúviæ est. Ascéndit Achab ut coméderet, et bíberet : Hélias autem ascéndit in vérticem Carméli, et pronus in terram pósuit fáciem suam inter génua sua, et dixit ad púerum suum : Ascénde, et próspice contra mare. Qui cùm ascendísset, contemplâtus ait : Non est quicquam. Et rursùm ait illi : Revértere septem vícibus. In séptima autem vice, Ecce nubécula parva quasi vestígium hóminis ascendébat de mari. Qui ait : Ascénde, et dic Achab : Junge currum tuum et descénde, ne óccupet te plúvia. Cùmque se vérteret huc atque illuc, ecce cœli contenebráti sunt, et nubes, et ventus, et facta est plúvia grandis. Ascéndens itaque Achab ábiit in Jézrahel : et manus Dómini facta est super Helîam, accinctísque lumbis currébat ante Achab, donec venîret in Jézrahel. (*Cap.* XIX.) Nunciávit autem Achab Jézabel ómnia quæ fécerat Hélías, et quómodo occidísset univérsos prophétas Baal gládio. Misítque Jézabel núncium ad Helîam, dicens : Hæc mihi fáciant dii, et hæc addant, nisi hac horâ cras posúero ánimam tuam sicut ánimam unius ex illis. Timuit ergo Helías, et surgens ábiit, quocúmque eum ferébat volúntas : venítque in Bersabée Judá, et dimísit ibi púerum suum, et perréxit in de-

sértum, viam unius diéi. Cùmque venísset, et sedêret subter unam juníperum, petîvit ánimæ suæ, ut morerêtur, et ait : Súfficit mihi Dómine, tolle ánimam meam : neque enim mélior sum, quàm patres mei. Projecítque se, et obdormívit in umbra juníperi : et ecce angelus Dómini tétigit eum, et dixit illi : Surge, cómede. Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis, et vas aquæ : comêdit ergo, et bibit, et rursùm obdormívit. Reversúsque est angelus Dómini secúndò, et tétigit eum, dixítque illi : Surge, cómede :,grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comêdit, et bibit, et ambulâvit in fortitúdine cibi illius quadragínta diêbus et quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Oreb. Cùmque venísset illuc, mansit in spelúnca : et ecce sermo Dómini ad eum, dixítque illi : Quid hîc agis Helîa ? At ille respóndit : Zelo zelâtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum Dómini fílii Israël : altária tua destruxérunt, et prophétas tuos occidérunt gládio, et derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait ei : Egrédere, et sta in monte coram Dómino : et ecce Dóminus tránsiit, et spíritus grandis et fortis subvértens montes, et cónterens petras ante Dóminum : non in spíritu Dóminus, et post spíritum commótio : non in commotiône Dóminus, et post commotiônem ignis : non in igne Dóminus, et post ignem síbilus auræ ténuis. Quod cùm audísset Helías, opéruit vultum suum pállio, et egréssus stetit in óstio spelúncæ, et ecce vox ad eum, dicens : Quid hîc agis, Helîa ? et ille respóndit : Zelo zelâtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum fílii Israël : altária tua destruxérunt, et prophétas tuos occidérunt gládio, et derelíctus sum ego solus, et quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait Dóminus ad eum : Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damáscum : cùmque pervéneris illuc, unges Azáël regem super Syriam, et Jehu fílium Namsi unges regem super Israël : Helisêum autem fílium Saphat, qui est de Abelméula, unges prophêtam pro te. Et erit, quicúmque fúgerit gládium Azáël, occîdet eum Jehu ; et quicúmque fúgerit gládium Jehu, interficiet eum Helisêus. Et derelínquam mihi in Israël septem míllia virôrum, quorum génua non sunt incurvâta ante Baal, et omne os, quod non **352** adorâvit eum ósculans manum. Profectus ergo inde Helías, réperit Helisêum fílium Saphat arántem in duódecim jugis boum : et ipse in duódecim jugis boum arántibus unus erat : cùmque venísset Helías ad eum, misit pállium suum super eum. Qui statim relíctis bobus cucúrrit post Heliam, et ait : Osculer, oro te, patrem meum, et matrem meam, et sic sequar te. Dixítque ei : Vade, et revértere : quod enim meum erat, feci tibi. Revérsus autem ab eo, tulit par boum, et mactâvit illud, et in arátro boum coxit carnes, et dedit pópulo, et comedérunt : consurgénsque ábiit, et secûtus est Heliam, et ministrâbat ei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *Vol.* 257.

Capítula. Justus es Dómine ; qui pro nobis injústè judicâtus es ínnocens : et ideó quæsumus, ut qui punîtus es sine crímine tuo, absólvas nos à facínore nostro.

Pater noster.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justitiæ tuæ : et exquírant eam semper. ℣. Da mihi intelléctum, et perscrutâbor legem tuam : et custódiam illam in toto corde meo.

Orátio. Inclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua ; et à pravo vanitâtis intúitu avérte : ut ab amôre terréno nos ségreges ; et supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (*Cap.* XVII).

℟. Deo grátias.

Fili, qui déspicit pauperem, éxprobrat factóri ejus : et qui in ruína lætâtur altérius, non erit impunîtus. Qui reddit mala pro bonis, non recêdet malum de domo ejus. Et qui justíficat ímpium, et qui condémnat justum, abominábilis est utérque ante Deum. Quid prodest divítias stulto habêre, cùm sapiéntiam meréri non possit ? Omni témpore díligit, qui amícus est : et frater in angústiis comprobâtur. Homo stultus plaudet mánibus, cùm spopónderit pro amíco suo. Qui meditâtur discórdias, díligit rixas ; et qui exáltat cor suum, quærit ruînam. Qui pervérsi cordis est, non invéniet bonum : et qui vertit linguam, incidet in malum. Múnera de sinu ímpius áccipit, ut pervértat sémitas justi. Non est bonum, damnum inférre justo : nec percútere príncipem, qui recta júdicat. Occasiónes quærit qui vult recédere ab amíco : omni témpore erit exprobrábilis. Aqua profúnda verba justi : et torrens redúndans fons sapiéntiæ. ℟. Amen.

Léctio Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LXIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Quis est iste, qui venit de Edon, tinctis véstibus de Bosra ? iste formósus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, et propugnâtor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, et vestiménta tua sicut calcántium in torculári ? Torcûlar calcávi solus, et de géntibus non est vir mecum : calcávi eos in furôre meo, et conculcávi eos in ira mea : et aspérsus est sanguis eórum super vestiménta mea, et ómnia indumênta mea inquinávi. Dies enim ultiônis in corde meo, annus retributiônis meæ venit. Circumspéxi, et non erat auxiliâtor : quæsívi, et non fuit qui adjuvâret : et salvâvit mihi bráchium meum, et indignátio mea ipsa auxiliâta est mihi. Et conculcávi pópulos in furôre meo, et inebriávi eos indignatiône meâ, et detráxi in terram virtûtem eórum. Miserationum Dómini recordâbor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, et super multitúdinem bonórum domus Israël, quæ largîtus est eis secúndùm indulgéntiam suam, et secúndùm multitúdinem misericordiârum suârum. Et dixit : Verúmtamen pó

pulus meus est, filii non negántes : et factus est eis salvâtor. In omni tribulatiône eôrum non est tribulâtus, et ángelus faciéi ejus salvâvit eos : in dilectiône sua, et in indulgéntiâ suâ ipse redêmit eos, et portâvit eos, et elevâvit eos cunctis diêbus sæculi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Conclûsit inimícus viam meam, et ánima mea in dolôre turbâta est : ádjuva me, Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iníquo, et linguâ dolósâ libera me.

Orátio, Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, cujus vias dum antíquus hostis persequéndo conclúdere nítitur, à te, qui via es, miríficè conculcâtur; ita nos, quæsumus, tuâ grátiâ circumválla; ut nec in via peccatórum antíqui hostis óbice concludâmur; et íterùm te juvánte per vias voluntâtis tuæ dilatâto corde currâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Semper vidêbo vindictam de inimícis meis : posuérunt gravédinem cervíci meæ : vide Dómine, et júdica, ne derelínquas me. ℣. Júdica Dómine nocéntes me **353** et expúgna impugnántes me.

Orátio. Exúrge Deus, et misericórditèr júdica terram, qui es pro nobis judicâtus in terra; qui condemnâtus absólvis reos; qui móriens vivíficas mórtuos; qui resúrgens confirmas dúbios, et confúndis iníquos. In tuam namque hereditâtem gentes credéndo vocéntur, quem resurrexísse pro salûte fidélium confiténtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Cogitavérunt mala advérsùs ánimam meam, et peccâta sua occultavérunt. Memor esto stetísse me ante fáciem tuam, et locûtum esse pro eis bona. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo : totâ die constituébant prælia. *Non dicâtur* Glória.

℟. Ecce factus sum ómnibus inimícis meis in provérbium; et longè facti sunt, qui me diligébant. Exténdit inimícus meus advérsùm me phâretram suam, et subvértit calcáneum meum. Repléta est ánima mea dolóribus. Congregâvit inimícus meus furórem suum in me, et infrémuit contra me déntibus suis. *P.* Tu autem, Dómine, líbera me, et pone me juxta te. ℣. Súbitò vulnerâvit me ínvidus inimícus, et ad níhilum redácta sunt ossa mea. *P.* Tu autem, Dómine. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Tu pastor bone, qui pro óvibus ánimam posuísti, meménto nostrî, *P.* Placâre, et miserêre. ℣. Virtus perénnis, sapiéntia Dei summi, Verbum Patris, meménto nostrî; *P.* Placâre. ℣. Cónditor rerum, vita ómniuæ, dominâtor Angelórum, meménto nostrî. *P.* Placâre. ℣. Tu Dei agnus, tu pro nobis es, velut ovis, immolâtus, meménto nostrî; *P.* Placâre. ℣. Innocens captus, cæsus cólaphis, latrónibus datus, meménto nostrî; *P.* Placâre. ℣. Qui solus mortem nostri criminis tuâ morte devicísti, meménto nostrî; *P.* Placâre.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Capítula. Advérsùs tuam, Christe, ánimam mala cogitántes patiénter équidem sústines, ut pro te bonum tuis pastor exémplum grégibus præbêres : dum et persequéntium jácula tóleras, et pro persequéntibus Patrem efflágitas; da ergo nobis, passiónis tuæ sacraménto à nostris passiónibus élui, ut, qui blasphemántes te patientíssimè tolerásti, credéntes tibi ab ætérna éruas damnatiône judícii.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremiæ Prophétæ (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego longè projíciam habitatóres terræ in hac vice : et tribulâbo eos ita ut non inveniántur. Væ mihi super contritiône mea, péssima plaga mea. Ego autem dixi : Planè hæc infirmitas mea est, et portâbo illam. Tabernáculum meum vastâtum est : omnes funículi mei dirúpti sunt, filii mei exiérunt à me, et non subsístunt : non est qui exténdat ultrà tentórium meum, et érigat pelles meas. Quia stultè egérunt pastóres, et Dóminum non quæsiérunt : proptérea non intellexérunt, et omnis grex eôrum dispérsus est. Vox auditiônis ecce venit, et commótio magna de terra Aquilônis : ut ponat civitátes Judá solitúdinem, et habitáculum dracônum. (*Cap.* xi.) Audîte verba pacti hujus, et loquímini ad viros Judá, et ad habitatóres Hierúsalem, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus Israël : Maledíctus vir, qui non audíerit verba pacti hujus, quod præcépi pátribus vestris in die, quâ edúxi eos de terra Ægypti, de fornâce férrea, dicens : Audîte vocem meam, et fácite ómnia quæ præcépi vobis, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Augeat Dóminus plebem suam, et multíplicet eam in multis míllibus populôrum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdias ejus : et mirabília ejus filiis hóminum.

Orátio. Auge, Dómine, pópulum tuum nimis, eúmque vel méritis, vel rebus exálta : ut, qui invidôrum déntibus mordémur, felicióres semper, te propitiánte, constêmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Læténtur, Dómine, super elóquia tua : sicut qui invênit spólia multa. ℣. Et sacrífícent sacrificium laudis : et pronúntient ópera ejus in exultatiône.

Orátio. Læténtur, Dómine, super elóquia tua, quæ super mel et favum sunt dúlcia : quáliter nobis temporâlem dilectiônem non inferant; sed ad supérnam semper delectatiônem ovándo perdúcant. ℟ Amen.

Antíphona 3. Testimónium tuum, Dómine, fidêle, párvulis præstet sapiéntiam. ℣. Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

Orátio. Testimoniôrum tuôrum, Dómine, efficiâmur herédes; quæ nobis facta sunt credibília : **354** sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritâte sincêra : atque ita nostro consummêntur ópere, sicut proferúntur ex ore : regant consolatiône mœréntes; ac promptióres ad te fáciant auditóres. ℟. Amen.

℟. Gressus eôrum dirige, Deus, in sémitis tuis : *P.* Ut non moveántur vestígia eôrum. ℣. Declarátio

sermônum tuórum illúminat : et intelléctum dat pár- A vulis. *P.* Ut.

Preces. Dómine, exáudi, et salva, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Ad te ascéndat orátio mea, Deus, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Ne avértas fáciem tuam à me, sed líbera me, *P.* Dómine. ℣. Cogitavérunt advérsùm me : ne déseras me, sed líbera me, *P.* Dómine. ℣. Tu enim Deus auxiliàtor meus, tu ádjuva me, *P.* Dómine. ℣. Erípiat me manus excélsa tua, et prótegat me, *P.* Dómine. ℣. Adsíste mihi in adjutórium semper, et líbera, *P.* Dómine. ℣. Nunc ecce oppréssit me dolor meus : jam líbera me, *P.* Dómine. ℣. Spíritus meus attenuátus est in me : vivífica me, *P.* Dómine. ℣. Artus mei in níhilum redácti sunt, jam réfice me, *P.* Dómine. ℣. Hostes mei furórem suum implevérunt ; tu érue B me, *P.* Dómine. ℣. Infremuérunt contra me déntibus suis ; tu líbera me, *P.* Dómine. ℣. Aperuérunt contra me ora sua ; tu custódi me, *P.* Dómine. ℣. Adsístat tibi orátio mea, Deus, et exáudi me, *P.* Dómine. ℣. Clamor meus ad te pervéniat, et exáudi me, *P.* Dómine. ℣. Virtus tua afflíctum erípiat, et prótegat me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capitula. Gressus nostros Dómine in sémitis tuis confirma, ut in via tua gradiéntes, misericórdiæ tuæ nobis auxiliéntur, et in tentatiónibus tueántur : ut cùm apparúerit justítia tua, appareâmus in conspéctu tuo sine confusiône, et satiémur glóriâ tuâ sine confusiône. Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, et manè, et meridie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo : et à viro iníquo líbera me. *Psalmus* CXXXIX.

Lauda. Deus laudem meam ne tacúeris : quia ore ímpii circumdedérunt me : et expugnavérunt me gratis.

Hymnus.

Jam legis umbra cláuditur,
Novúmque Phasse pródiit,
Cùm vera lux in vésperum
Mundi subórta prómicat.
Hinc Christe rex post bíduum
Cœnæ litas convívium,
Quo pascha pridem mysticum
In pascha nostrum vértitur.
Audi fidélium préces,
Qui traditórem passus es ;
Hac nocte nos inlúmina,
Carnem lava, cor præpara.
Ardor tuæ dulcédinis
Intérna nostra cóncremet ;
Fides parátos ínnovet,
Opúsque ad regnum vocet.
Ut, suavitâte grátiæ
Hinc advocáti, in crástinum
Inebriêmur póculis
Tui sacráti sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capítula. Propínqua passiônis tuæ solémnia, Christe Deus, plebs devôta suscípiens, præparári tibi in hóstiam vivam desíderat ; proínde quæsumus, ut qui in crástinum ad tuum accessúri sumus convívium, præsta, ut in susceptiône hujus venerándæ noctis et culpârum ténebris careâmus et amôris tui igne inflammêmur.

Pater noster.

Benedictio. Passio nos consérvet jure perénni ; ℟. Amen. Crímine nos hódie lavet, et cras múnere dilet : ℟. Amen. Quò, pulsis vítiis, Pascha cum illo celebrétis. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine. *fol.* 352.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Deus percussísti omnes adversántes mihi sinè causa : dentes peccatórum contrivísti. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine, glória nostra, caput nostrum, ne vitiórum gúrgite mergâmur exálta ; et ne nos múltiplex curvet tribulátio, súbleva : te verò nobis auxiliánte, nec multitûdo nocêbit tribulántium, et supérbia in nos frangêtur insurgéntium ; tuis ergo benedictiônem infúnde in pópulis, qui aúctor es et defénsor nostræ salûtis. ℟. Amen.

C *Antíphona* 1. Tu Dómine demonstrásti mihi, et ego cognóvi. Quasi agnus mansuêtus, **355** portâtus sum ad víctimam : et nunc cognóvi quia super me cogitavérunt consília. ℣. Et tu, Dómine, deridébis eos, et pro níhilo habébis omnes gentes. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Quasi agnus mansuêtus tráditus pro nobis, Dómine : qui útique sine peccáto et delícto portâtus es ad víctimam : præsta ergo nobis, ut innocéntiâ agni adipiscâmur, ut in atérnum tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva : dedit contra me vocem suam. ℣. Quóniam quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt : justus autem quid fecit? *Non dicâtur* Glória.

D *Orátio.* Christe Dei Fili, cujus facta est heréditas tua tibi, quasi leo in silva, crudéli contra te ritu ut crucifigâris exclámans : ita nos infusiône Sancti Spíritûs reple, ut charitâtis igne fervéntes innócuæ vocis clamôrem ad audítus tuæ omnipoténtiæ dirigâmus ; et ánimas nostras pro frátribus pónere tuis nisibus insistâmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Non sedi in consílio eôrum, ludéntibus ipsis ; sed timêbam à fácie eôrum. Solus sedêbam, quóniam amaritúdine replêtus sum. ℣. Odívi congregatiónes malignórum : et cum ímpiis non sedêbo. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Unigénite Dei Filius, qui in carne moritûrus appárens, in concílio ludéntium non sedísti, sed

solus sedens amaritúdine pro nobis replêtus es ; concêde nobis, ut de passiónibus tuis nullo modo erubescéntes, glóriæ tuæ mereâmur sinè fine esse partícipes. ℟. Amen.

℟. Qui mecum, ait, manum miserit in parópside, ille me tradîturus est hódie. *P.* Væ hómini, per quem filius hóminis tradêtur : bonum erat illi, si natus non fuisset homo ille. ℣. Locûtus est Dóminus Jesus Christus discípulis suis, dicens : Súrgite, eâmus : ecce appropinquâbit, qui me tradet. *P.* Væ hómini. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui transitûrus ex hoc mundo ad Patrem, speciáli signo tuum prædixísti traditórem : quò non solùm non latêret in cæteris, sed ut pótius discernerêtur à cæteris : te quæsumus, te rogâmus, ut non præcidâmur ab Ecclésiæ membro, qui redémpti sumus tuo sánguine pretióso : neque quisquam in Ecclésia tua constitûtus torpôrem incúrrat ; sed gloriósis patiéntiæ tuæ exémplis provocêmur ad glóriam : qui proditôris tui in nullo imitántes stúdia, bonôrum discipulôrum et doctrînam capiâmus et præmia. ℟. Amen.

Antíphona. Cor contrîtum et humiliâtum ne spernas, Deus ; sed benignè fac, déprecor, et misêrere mei Deus, miserêre. *Psalmus* L.

Orátio. Cordis nostri secrêta. *fol.* 210.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine probâtor juste, qui probas corda, et renes, vídeam, quæso, ultiónem de inimícis meis : tibi enim revelávi causam meam.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. *fol.* 276.

Orátio. Deus, probâtor juste, qui revelâtam tibi causam Fílii tui, passiónis útique suæ injúriam in infidélibus punitûrus agnóscis ; videâmus, quæsumus, ultiónem de inimícis ejus, ita ut aut resipiscéntes ab infidelitâte ipsi se pœniténdo ulciscántur, aut perdurántes in perfídia per ejus puniántur justítiam, cujus nunc contémnunt misericórdiam maniféstam. ℟. Amen.

Matutínarium. Ego autem cantâbo virtûtem tuam, Dómine ; et exaltâbo manè misericórdiam tuam. Quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus : et ab insurgéntibus in me líbera me.

Lauda. Te laudant montes et omnes colles : te laudant príncipes et omnes júdices terræ : omnes Angeli te collâudant : Laudâte.

Léctio libri Maláchim (IV Regum, cap. VI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Congregâvit Bénadab rex Syriæ univérsum exércitum suum, et ascéndit, et obsidêbat Samariam. Factâque est fames magna in Samaria : et támdiu obséssa est, donec venumdarêtur caput ásini octoginta argénteis, et quarta pars cavi stércoris columbârum quinque argénteis. Cùmque rex Israël transíret per murum, múlier quædam exclamâvit ad eum, dicens : Salva me, Dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus : unde te possum salvâre ? de área, vel de torculári ? Dixítque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respóndit : Múlier ista dixit mihi : Da fílium tuum, ut comedâmus eum hódie, et filium meum comedêmus cràs. **356** Céximus ergo filium meum, et comédimus : dixîque ei áltera die : Da fílium tuum, ut comedâmus eum. Quæ abscóndit fílium suum. Quod cùm audísset rex, scidit vestiménta sua, et transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestîtus erat ad carnem intrinsecùs. Et ait rex : Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si stéterit caput Heliséi fílii Saphat super ipsum hódie. Helisêus autem sedêbat in domo sua, et senes sedébant cum eo. Præmísit itaque virum : et ánte-quam veníret núncius ille, dixit ad senes : Numquid scitis, quòd míserit fílius homicídæ hîc, ut præcidâtur caput meum ? vidête ergo, cùm vénerit núncius, cláudite óstium, et non sinâtis eum introíre : ecce enim sónitus pedum dómini ejus post eum est. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núncius, qui veniêbat ad eum. Et ait : Ecce tantum malum à Dómino est : quid ámplius expectâbo à Dómino ? (*Cap.* VII.) Dixit autem Helisêus : Audîte verbum Dómini : hæc dicit Dóminus : In témpore hoc cras módius símilæ uno statêre erit, et duo módii hórdei statêre uno, in porta Samariæ. Respóndens unus de dúcibus, super cujus manum rex incumbêbat, hómini Dei, ait : Si Dóminus étiam fécerit cataráctas in cœlo, numquid póterit esse, quód lóqueris ? Qui ait : Vidêbis óculis tuis, et indè non cómedes. Quátuor ergo viri erant leprósi juxta introítum portæ : qui dixérunt ad invicem : Quid hîc esse vólumus, donec moriâmur ? sive ingredi voluérimus civitâtem, fame moriêmur : sive mansérimus hîc, nobis moriéndum est : venîte ergo, et transfugiâmus ad castra Syriæ : si pepércerint nobis, vivêmus : si autem occídere volúerint, nihilóminus moriêmur. Surrexérunt ergo vésperi, ut venírent ad castra Syriæ. Cùmque veníssent ad princípium castrôrum Syriæ, nullum ibîdem reperérunt. Síquidem Dóminus sónitum audíri fécerat cúrruum et equôrum, et exércitûs plúrimi : dixerúntque ad ínvicem : ecce mercêde condúxit advérsùm nos rex Israël reges Hethæôrum, et Ægyptiôrum, et venérunt super nos. Surrexérunt ergo, et fugérunt in ténebris, et dereliquérunt tentória sua, et equos et ásinos et mulos, in castris, fugerúntque, ánimas tantùm suas salvâre cupiéntes. Igitur cùm venissent leprósi illi ad princípium castrórum, ingréssi sunt unum tabernáculum, et comedérunt et bibérunt tulerúntque inde argéntum, et aurum, et vestes, et abiérunt, et abscondérunt : et rursùm revérsi sunt ad áliud tabernáculum, et inde similiter auferéntes abscondérunt. Dixerúntque ad ínvicem : Non rectè fácimus : hæc enim dies boni núncii est. Si tacuérimus, et noluérimus nunciâre usque manè, scéleris arguêmur : venîte, eâmus, et nunciêmus in aula regis. Cùmque venissent ad portam civitâtis, narravérunt eis, dicéntes : Ivimus ad castra Syriæ, et nullum ibidem reperimus hóminem, nisi equos, et ásinos alligátos, et fixa tentória. lérunt ergo portárii, et nunciavérunt in palátio regis intrínsecùs. Qui surréxit nocte, et ait ad servos

suos : Dico vobis quid fécerint nobis Syri ; sciunt A quia fame laborâmus, et idcírcò egréssi sunt de castris, et látitant in agris, dicéntes : Cùm egréssi fúerint de civitâte, capiémus eos vivos, et tunc civitâtem ingredi potérimus. Respóndit autem unus servôrum ejus : Tollâmus quinque equos, qui remansérunt in urbe (quia ipsi tantùm sunt in univérsa multitúdine Israël, álii enim consúmpti sunt) et mitténtes, explorâre potérimus. Adduxérunt ergo duos equos, misítque rex in castra Syrôrum, dicens : Ite, et vidéte. Qui abiérunt post eos usque ad Jordânem : ecce autem omnis via plena erat véstibus et vasis, quæ projécerant Syri cùm turbaréntur : reversîque núncii indicavérunt regi. Et egréssus pópulus, dirípuit castra Syriæ : factúsque est módius símilæ statêre uno, et duo módii hórdei statêre uno, juxta verbum B Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incubúerat, constítuit ad portam : quem conculcâvit turba in intróitu portæ, et mórtuus est, juxta quod locûtus fúerat vir Dei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. *fol.* 257.

Capitula. Christe Dei Fílius, quem Deus Pater pro nobis ómnibus trádidit, cum veram te pro nobis hóstiam ipse suscêpit ; súscipe desidérium pópuli tui : quos redemísti salva : quos liberásti, vivífica : non sinas in perpétuum luctum ire, quos, ne perpetuáliter perírent, venísti redímere ; clavis timôris tui confige cor nostrum qui pro nobis ómnibus et crucem passus es, et sepúlchrum : ut per te et hîc nobis sit remíssio críminum, et in futúro perpétuum gáu- C dium, quem pro ómnibus crédimus crucifixum.

Pater noster.

Lauda. Da eis intellectum, Dómine, ut discant **357** mandâta tua. ℣. Deduc me in legem mandatôrum : quóniam ipsam vólui.

Orátio. Æquitâtem testimoniôrum tuôrum, Dómine, da nobis avidióri sensu cápere : ut, quod mortíficat in nos stultítia, vivíficet à te sapiéntia destinâta. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis (Cap. I).

℟. Deo grátias.

Fili mi, audi disciplînam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ : ut addâtur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, D ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondâmus tendículas contra insóntem frustrà : deglutiâmus eum sicut inférnus vivéntem, et íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiôsam substántiam reperiêmus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium sit unum ómnium nostrûm. Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eôrum. Pedes enim illôrum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem. Frustrà autem jácitur rete ante óculos pennatôrum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas (*Cap.* II). Fili mi, si intráverit sapiéntia cor tuum, et sciéntia ánimæ tuæ placúerit : consílium custódiet te, et prudéntia servâbit te, ut eruâris à via mala, et ab hómine, qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, et ámbulant per vias tenebrósas : qui lætántur cùm malefécerint, et exúltant in rebus péssimis : quorum viæ pervérsæ sunt, et infámes gressus eôrum (*Cap.* VII). Serva, fili mi, mandâta mea, et vives : et legem meam quasi pupíllam óculi tui. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. L).

℟. Deo grátias.

Quis est hic liber repúdii matris vestræ, quo dimísi eam ? aut quis est créditor meus, cui véndidi vos ? ecce enim in iniquitátibus vestris véndîti estis, et in scelêribus vestris dimísi matrem vestram. Quia veni, et non erat vir : vocávi, et non erat qui audiret : numquid abbreviâta et párvula facta est manus mea, ut non possem redímere ? aut non est in me virtus ad liberándum ? Ecce in increpatiône mea desértum fáciam mare, ponam flúmina in siccum : computréscent pisces sine aqua, et moriéntur in siti. Induam cœlos ténebris, et saccum ponam operiméntum eôrum. Dóminus dedit mihi linguam erudîtam, ut sciam sustentâre eum, qui lapsus est verbo : érigit manè, manè érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum, Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradîco : retrórsùm non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, et genas meas vellénti-bus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliâtor meus, et ídeo non sum confûsus : ídeo pósui fáciem meam ut petram durissimam, et scio quóniam non confúndar. Juxtà est qui justíficat me, quis contradîcet mihi ? stemus simul, quis est adversárius meus ? accédat ad me. Ecce Dóminus meus auxiliâtor meus : quis est qui condémnet me ? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui ? (*Cap.* XLI.) Hæc dicit Dóminus : Ecce confundéntur et erubéscent omnes, qui pugnant advérsùm te : erunt quasi non sint, et períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, et non invénies, viros rebélles tuos : et erunt quasi non sint : et véluti consúmptio hómines bellántes advérsùm te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tímeas, ego ádjuvi te, dicit Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dixérunt apud se cogitántes iníqua : Homo iste beatíficat novíssima justôrum et gloriâtur patrem se habêre Deum. Videâmus si sermónes ejus veri sunt, et tentêmus, quæ ventûra sunt ei. Quòd si verus est fílius Dei, suscípiet illum, et liberâbit eum de manu contrariôrum. ℣. Et ingrediebántur, ut vidérent, vana locûtum est cor eôrum, congregavérunt iniquitâtem sibi. Et egrediebántur foras, et loquebántur. *Non dicâtur* Glória.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui advérsùm te cogitántes iníqua, cruentâque malignôrum consília in te pâtiens tolerásti ; da nobis, exémplo tuo habêre cor pâtiens, et advérsos æquáli tolerántiâ superâre : ut

qui te habêre Deum Patrem cognóscimus, cognitiônis hujus fide salvêmur : et, qui passiônis tuæ dies recólimus, nostrârum passiônum sórdibus expiêmur. ℟. Amen.

Antiphona 2. Locûtus est Dóminus Jesus **358** Christus discípulis suis, dicens : Súrgite, eâmus : ecce appropinquâbit, qui me tradet. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperâvi : qui edébat panes meos, magnificâvit super me supplantatiônem.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui speciáliter discípulis tuis præcípiens, ántequam tráditus esses, imperásti, ut súrgerent ; da nobis, quæsumus, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, et patiéntiæ teneâmus exempla : quò à te discéntes, quàm mitis sis et húmilis corde ; et passiónibus tuis communicémus exémplo, et beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. ℟. Amen.

Antiphona 3. Ecce venit hora, ut dispargámini, et me solum relinquâtis ; sed non sum solus, quia Pater mecum est : confidite, ego vici mundum. ℣. Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, supportássem útique. Et si is, qui óderat me, advérsùm me magna locûtus fuísset : abscónderem me útique ab eo.

℟. Qui edébat panes meos mecum, elevâvit contra me calcáneum. Tu autem Dómine miserêre mei, et resúscita me. ℣. Ecce trádidit me, quem diligébam, et crudéli plagâ percússit me : jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem. *P.* Et resúscita. *Non dicâtur* Glória.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos. *P.* Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Qui tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, vivífica gregem, quem tuo redemísti cruóre. *P.* Et à flagéllo. ℣. Qui flagellâris ab ímpiis et iníquis ; qui acéto potâris, nos à futúris líbera malis, *P.* Et à flagello. ℣. Qui portas spíneam in cápite tuo corônam, ut nos membra tua à spínis críminum purges, *P.* Et à flagéllo. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, quæ clamâvit in Cruce, ut ignorántibus subveníret, *P.* Et à flagéllo. ℣. Sánguinis tui prétio salva nos, Christe, et tibi conjúnge per crucis beátæ favôrem, *P.* Et à flagéllo. ℣. Pœna tua reâtum nostrum absólvat, et mors tua in devíctam mortem extínguat, *P.* Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. *fol.* 144.

Orátio. Christe, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, acclamásti : qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti, illúmque peccáti auctórem ætérnis arsúrum ignibus tradidísti ; postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquam derelínquas : nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas ; sed propítius clamórem nostrum súscipe, et tibimet plácito famulátu servíre concêde.

Pater noster.

IN COENA DOMINI.

Ad Nonam.

Antiphona 1. Cogitavérunt advérsùm me, Ne derelínquas, Dómine, *P.* Ne fortè exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo : à viro iníquo líbera me. Qui cogitavérunt injustítias in corde : totâ die constituébant bella. *P.* Ne derelínquas, Dómine, ne fortè exalténtur. ℣. Acuérunt línguas suas, sicut serpéntes : venênum áspidum sub lábiis eórum. *P.* Ne derelínquas, Dómine.

Capítula. Diligâmus, et sequâmur, fratres caríssimi, justítiam sempitérnam, manducâre cupiéntes Domínicam cœnam : veniénte enim patrefamílias, in exterióres ténebras reprobâtus convîva projícitur, et sine nuptiáli veste repértus damnâtur. Nemo pravis cogitatiónibus sordidâtus advéniat : nemo sacraménta cœléstia simulâtor accípiat. Imitêmur pótiùs patiéntiam Salvatóris, à quo sic videâmus tolerâtam esse fraudaléntiam traditóris, ut malígna cogitántem, rerum ómnium præscius Dóminus Jesus Christus secum cœnâre permítteret, ne sanctificáto pane fraudâret. Imitêmur ejus humilitâtem, qui discipulórum pedes humíliter lavit : imitêmur bonitâtem ejus, qui negánti Petro fructuósas lácrymas donâvit : caveâmus inquiétos fratres corporáliter declinâre, et charitâtem humilitatémque ómnibus delectêmur simpliciter exhibêre. Sacrifícium pœniténtiæ jejunántes orantésque solvâmus, ut secúri semper ad cœléste convívium festinêmus. ℟. Amen.

Antiphona 2. Ingréssus Dóminus Jesus in domum discúbuit. Et ecce múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, stans retrò secus pedes ejus, osculabâtur eos, et lácrymis suis rigans capíllis suis extergébat eos, *P.* Et ungébat unguénto. ℣. Quod cùm vidíssent, qui cum eo erant, dicébant intrà se : Hic si prophêta esset, sciret mulíerem, quæ tangit eum : quia peccátrix est. Sciens Dóminus cogitatiónes eórum, dixit ad eos : Quid molésti estis mulíeri ? quia bonum opus operâta est in me. Propter quod dico vobis : Remíssa sunt ei peccâta multa, quóniam diléxit **359** multùm. *P.* Et ungébat unguénto.

Orátio. Accessúri, dilectíssimi fratres, ad Domínicam cœnam : hódie fáciem Dómini Jesu ac redemptóris nostri præveniâmus in confessióne cum omni fidúcia ; peténtes ab illo cum lácrymis, ut expoliátos nos ab ómnibus crimínibus nostris, fáciat accédere ad cálicem suæ sacratíssimæ passiônis. ℟. Amen.

Antiphona 3. Dóminus Jesus misit discípulos suos, et dixit ad eos : Eúntes parâte nobis Pascha, ut manducémus. *P.* Quia desidério desiderávi hoc Pascha manducâre vobíscum, ántequàm pátiar. ℣. Cœnántibus autem illis accêpit Jesus panem, et benedíxit, dedítque discípulis suis, et dixit : Accípite, et comédite. *P.* Quia desidério. ℣. Accêpit et cálicem, postquàm cœnâvit, dedítque discípulis suis dicens : Accípite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundêtur in remissiônem peccatórum. Non bibam ámodò, donec illud bíbam vobíscum novum in regno Patris mei. *P.* Quia desidério desiderávi.

Orátio. Cogitántes, et delícta nostra cerneéntes non cruéntas tibi, Dómine, víctimas immolâmus, sed simplícibus votis tibi sempitérni Sacerdótis corpus offérimus. Memorâre ítaque, Dómine, quid pro nobis pertúlerit, qui peccâta nostra portâvit. Indue cr-

go nos justítiæ stolâ, ut in cœna tua sine veste nuptiáli nullus accúmbat ; gáudiis cœléstibus novi testaménti convívium flóreat : procul absit dolus, quo decéptus est malus ille discípulus ; sit in ómnibus fides vera, spes certa, et cháritas pura : ut spirituálibus sacraméntis non damnêtur consciéntia ; sed per pacis charitatísque tuæ dulcédinem ab ómnibus emundáti vitiis ad te proclamêmus è terris :

Pater noster.

Ad Vésperas post expoliâtum altâre.

Antíphona. Quómodo ad latrônem cum gládiis et fústibus venístis comprehéndere me : vobíscum fui docens, et non tenuístis me. Unus ex vobis traditûrus est me. Respondérunt discípuli dicéntes : Numquid ego sum, Dómine? Qui mecum, ait, manum mittit in parópside, ille me traditûrus est hódiè. *Psalmus* CVIII.

Orátio. Quas tibi, Dómine Jesu Christe, pro cruce lácrymas, quæ pro sánguinis effusiône suspíria vel laménta respóndimus? quæ pia vota reddâmus? Ecce nunc appâres pro nobis pœnis cruciándus indébitis : en cáperis : expuéndus, expúeris : flagellándus, flagellâris : crucifigéndus, crucifigêris : deridéndus, deridêris : acéto propinándus, propinâris : consummándus, consummâris. Mirabíliter surrectûrus parce nobis, Christe Dómine : parce rogâmus per admirábilem sanctæ passiônis ac resurrectiônis tuæ virtûtem. Et, sicut paradísi civem reddidísti latrônem, ita per crucis tuæ victóriam omnem à malo líberes mundum, atque univérsam rédimas hóminum creatûram : ut nos, quos conscientiârum obscúritas prostrâvit in luctum, resurrectiônis tuæ cláritas attóllat in gáudium. ℟. Amen.

Alia Orátio. Expia, quæsumus, Dómine, nostrórum cunctas facínorum culpas ; ut depósito vétèris hóminis indumênto per magnificentíssimæ tuæ passiônis exémplum, divinâ resurrectiônis tuæ innováti lætítiâ cœléstibus nos sentiâmus opéribus inlustrári. ℟. Amen.

Per misericôrdiam tuam, etc.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Ad pedes lavándos.

Antíphona. Bone Magíster, lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me. Si enim ego lavi pedes vestros, Magíster et Dóminus ; et vos debêtis aliórum lavâre pedes. Exémplum enim relínquo, ut quemádmodum ego fácio, et vos simíliter faciâtis. ℣. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini.

Orátio. Unigénite Dei Patris Fílius, qui pro mundi salûte nostræ humilitâtis assúmere dignâtus es carnem, qui misericórditer hóminem, quem formáveras decéptum à persuasiône diáboli per humilitâtis tuæ grátiam ad paradísi iter fecísti revocâre gressus ; qui discipulórum tuórum pedes non dedignásti lavâre, ut nos imitándo exémplum salutâre, tecum fácères conregnâre : pétimus eleméntiam tuam, omnípotens Deus, ut nostrórum déleas facínora peccatórum, quátenus ablúti à delictis mereâmur Sanctis éffici partícipes in regno supérno. ℟. Amen.

Alia Orátio. Dómine Jesu Christe Fílius Dei, qui in témpore nunciâtus et ante ómnia témpora ex Patre génitus ; quique étiam post multa sæcula nasci dignâtus es de Vírgine matre ; quique formam servi accípiens in similitúdinem hóminis 360 numquam abfuísti de sinu ingéniti Patris ; quique non es dedignâtus pedes tuórum lavâre discipulórum ; qui es étiam Dóminus Angelórum : quæsumus omnipoténtiam tuam, clementíssime Deus, ut cujus nítimur imitári exémplum, ejus mereâmur fieri partícipes regni : quátenus ablúti ab ómnibus nostrórum vítiis peccatórum, serviâmus nómini sancto tuo. Lava mores nostros undâ verbi tui, et à contagiône sórdium grátiâ purífica salutári : et qui Unigéniti tui humilitâtem ánnuo recólimus opere, dum aquâ fratérnos pedes ablúimus, humilitâtem sédulò prosequâmur : et quod visibíliter nos impéndimus pédibus, tu invisibíliter nostris impértias animâbus. ℟. Amen.

SEXTA FERIA IN PARASCEVE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego iniquitâtem meam agnósco : et peccâtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi : Miserêre mei, Deus. *Ps.* L.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatórum et pacem nobis propítius donâre dignêtur. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Ex toto corde et ex tota mente súpplices te precâmur, *P.* Dómine, exáudi. ℣. Non secúndùm peccâta nostra retríbuas nobis ; *P.* Dómine. ℣. Sed secúndùm misericórdiam indúlge nobis ; *P.* Dómine. ℣. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi. *Capítulum répetat. Et Diáconus dicit* Erígite vos. *Et Sacérdos dicit*

Orátio. Agnoscéntes iniquitátes nostras et scélera nostra, Christe Deus nostræ salûtis, qui passiónibus tuis nostrórum ómnium passiónes extínguis ; tríbue nobis fámulis tuis Dómine Jesu Christe indulgéntiam criminum, et remissiónem peccatórum ; et vitam ætérnam à te Dómine cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Antíphona. Longè fecísti notos meos à me : posuérunt me abominatiónem sibi. Tráditus sum, et non egrediébar, ℣. Dómine Deus salûtis meæ, die clamávi, et nocte coram te.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Deus, ne peccâta nostra consuêta pietâtis tuæ misericórdiam vincant. *P.* Dómine. ℣. Deus, qui majóri benignitâte miserêris ; quàm nos facilitâte peccâmus. *P.* Dómine. ℣. Inténde, quæsumus, confiténtes, et consolâre mœrentes. *P.* Dómine, exáudi. Dicâmus omnes : *Capítulum répetat. Et Diáconus dicit* Erígite vos. *Et Sacerdos dicit*

Orátio. Christe Dei Fílius Patris, qui notis tuis longè astántibus in passiône discipulis, visiônem ingeris crucis ; ne elongári te, quæsumus, patiâris à nobis ; sed notas nobis éffice vias tuæ dulcédinis :

quique tráditus non egréderis, scílicet dum occúltus interióribus tuis, Deum te homínibus monstrári non páteris; verâ cognitióne nos sátia tuæ Divinitâtis : ut in ea te post tránsitum potiámur substantiâ : Qui cum Deo Patre, et Spíritu Sancto unus pérmanes in Trinitâte et in glória sempitérna.

Antíphona. Sedébit singulâris, et tacébit : quóniam sústulit jugum grave super se. Dedit percutiénti se maxíllam, satiábitur oppróbriis. Ponet in púlvere os suum, tamquam spes patiénti. ℣. Æstimâtus sum cum descendéntibus in lacum : factus sum, sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Crevérunt iniquítates nostræ coram te, et peccâta nostra respondérunt nobis. *P.* Dómine. ℣. Defécit præ amaritúdine vita nostra : consúmptum est in dolóre cor nostrum. *P.* Dómine. ℣. Cooperuísti nube temetípsum, ut non adíret te orátio nostra. *P.* Dómine. Dicâmus omnes. *Capítulum répetat*, etc.

Orátio. Jesu, Deus noster, qui maxíllam præbuísti percussóribus tuis, saturâtus pro nobis ipse oppróbriis; concêde nobis míseris servis tuis, ut passiônis tuæ exémplo instrúcti, jugum suave tuum portémus semper idónei : quò à te discéntes quàm mitis sis et húmilis corde ; et passiônis tuæ communicémus exémplo, et beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. ℟. Amen.

Antíphona. Tráditus sum usque in manè. Oculi mei defecérunt, dum aspício in altitúdinem cœli ad Dóminum, qui misértus est mei. ℣. Numquid mórtuis fácies mirabília : aut médici exsuscitábunt, et confitebúntur tibi?

Preces. Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Jam gémitus súscipe pœniténtium, et convérte grátiæ tuæ vultum. *P.* Dómine. ℣. Adésto míseris deprecâtus : adésto semper orâtus, *P.* Dómine. ℣. Ne pertinácia delinquéntium **361** miseratiónem tuæ pietâtis avértat. *P.* Dómine. Dicâmus omnes : *Capítulum répetat*, *etc.*

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis tráditus es ad mortem, et cruci appénsus, ac póculo fellis cum acéto potâtus; gémitus servórum tuórum súscipe, et misériis eórum auxílium tuum præbe, et sanctum tuum nomen super nos vocétur semper. ℟. Amen.

Antíphona. Cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est : iram Dómini tolerâbo, noli gaudêre, inimica mors, quia cécidi; resúrgam. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus : et ab insurgéntibus in me libera me.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Subvéniat nobis grátia Christi tui, qui pro nobis passiônem suscêpit. *P.* Dómine, ℣. Scindat chirógraphum delictórum, qui liberâvit morte própriâ Mundum. *P.* Dómine, ℣. Salvíficet peccatóres cujus redémpti sumus cruóre. *P.* Dómine. Dicâmus. *Capítulum répetat*, *etc.*

Orátio. Jesu Christe Filius Dei vivi, qui cecidísti in manus inimíci, et ánimam tuam dilectam pro nobis servis tuis ad mortem tradidísti; póstea cum glória Dei Patris à monuménto surrexísti, et mundum redemísti : rogâmus sanctam cleméntiam tuam, ut véniat super nos grátia tua, et in diem resurrectiónis tuæ sine mácula stare concêde. ℟. Amen.

Antíphona. Versus sum in eórum cánticum : factus sum in eis provérbium : abominántur me, et longè fúgiunt à me. ℣. Inclina Dómine aurem tuam, et exáudi me : quia egens et pauper sum ego

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exaudi, et miserêre. ℣. Concêde Ecclésiæ tuæ pacem et témporum tranquillitâtem. *P.* Dómine, ℣. Hujus urbis subsídium præbe, et nobis propitiâre. *P.* Domine, ℣. Aufer jugum captivitâtis, labem pestis et egestâtis. *P.* Dómine. Dicâmus omnes. *Capítulum répetat.*

Orátio. Christe Deus, qui Mundum véniens liberatûrus, in cánticum es infidélium versus, dum te non agnóscerent Deum, et ídeò quasi hóminem lacesséndum convíciis appetunt; érige nos passiônis tuæ exémplo, et crucis circumválla presídio : ut et infidélitas per te confûsa dispéreat, et rursúm fidélitas à te coronánda pervéniat. ℟. Amen.

Antíphona. Persecúti sunt hóminem páuperem et mendícum, et compúnctum corde morti tradidérunt. ℣. Deus, laudem meam ne tacúeris : quóniam os peccatóris et os dolósi super me apértum est.

Preces. Deprecêmur Dóminum, *ut suprà.*

Preces. Dicâmus omnes : *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Ægris tríbue medicínam, egéntibús dona substantiam. *P.* Dómine, ℣. Eripe cunctos oppréssos, et compedítos absólve. *P.* Dómine. ℣. Peregrinántibus prosperâre, pátriæ redde captívos. *P.* Dómine, ℣. Dona véniam delictórum, et dele culpas scélerum. *P.* Dómine, exáudi. Dicâmus omnes : *Capítulum répetat*, *etc.*

Orátio. Multiplex nos, Dómine, turba circúmdat iniquitâtis : et ídeò, nisi tu Redémptor adjúveris, paulóminus ánima nostra in lacum próruat mortis. Líbera ergo nos et de opéribus, quæ inferórum mittant pœnis, et de pœnálibus tartarórum supplíciis : Qui, devíctis confractísque infernálibus portis, eréptam prædam deportásti in cœléstibus regnis; ægrótis medicínæ opus infúnde; errántibus viam salútis osténde; peregrínis et captívis pátriam redde; et peccátis nostris véniam dona. ℟. Amen.

Sono. Quis ascéndit crucem pro ímpiis? Aut quis in altum cepit captivitâtem? *P.* Innocens mánibus et mundo corde. II. Dómini est terra et plenitûdo ejus : orbis terrârum, et univérsi qui hábitant in eo. Ipse super mária fundâvit eum : et super flúmina præparâvit illum. *P.* Innocens. III. Quis ascendet in montem Domini? aut quis stabit in loco sancto éjus? Qui non accêpit in vano ánimam suam, nec jurâvit

in dolo próximo suo. Hic accípiet benedictiónem à Dómino, et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* IV. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. Attólite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : et introíbit rex glóriæ : Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio. *P.* Innócens. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Innócens. *Quo expléto répetunt.* Quis ascéndet in montem Dómini?

Lauda. Expécta me, dicit Dóminus, in diem resurrectiónis meæ in futúro, quia judícium meum, **362** ut cóngregem gentes, et cólligam regna. *Psalmus* CXXXVIII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui tráditus es hódie, quasi agnus mansuétus ad victímam, converte captivitátem nostram : qui hódiè dorsum tuum ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constituens, hódiè, Jesu bone, fáciem tuam pro nobis à confusióne sputórum non avértens ; hódiè, Jesu Redémptor, pro nobis inlúsus es; ab infidélium álapis colaphizátus, et spinis ab eis coronátus ; hódiè, Pastor bone, pro óvibus ánimam tuam posuísti in cruce ; cum latrónibus affixus es, et manus sacrátæ affixæ cum clavis in cruce ; hódiè, pósitus es in sepúlchro sub custódibus, et Sancti sepúlchra laxárunt : hódiè, Jesu bone, finem pone nostris delíctis, ut in die resurrectiónis tuæ cum gáudio sumámus corpus tuum sanctum, et sacro sánguine reficiámur. Inde pétimus et rogámus sanctam cleméntiam tuam, Christe, qui tanta et tália pro nobis susceptus, et passus es in córpore sancto tuo ; rédime nos servos tuos à ténebris inferórum et ab insídiis inimicórum, ut in diem resurrectiónis tuæ repléti Spíritu Sancto, et mundáti ab omni delícto, beatitúdinis ætérnæ potiámur subsídio.

Pater noster.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, Si dormíeris, salvus eris : quiésces, et suávis erit somnus tuus : ne páveas repentino terrôre, et inruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum, ne capiáris à malo. ℟. Amen.

Antíphona. Faciem meam conspúere non veréntur : íllicò surrexérunt, et oppressérunt me : insidiáti sunt, nec fuit, qui ferret auxílium. ℣. Impropérium expectávit cor meum, et misériam. Et sustínui qui simul mecum contristarêtur, et qui consolarêtur; et non fuit.

Orátio. Christe, Dei Fílius, cujus fácies pro nobis sputis pátuit infidélium ; da nobis, ut quod in te infidélitas hábuit abjéctum, nos ad nostræ habeâmus fidei tutaméntum : et in quo illa offénsa est, ut te Dóminum crucifigeret glóriæ, nos tibi stabiliâmur, te nostrum semper et liberatórem expectántes, et júdicem. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dorsum meum pósui ad flagélla; maxíllas verò ad palmas ; faciem meam non avérti à confusióne sputórum, et factus est Dóminus protéctor meus. ℣. Custódi me de manu peccatóris : et ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. Qui cogitavérunt supplantâre gressus meos.

Orátio. Admirábile satis est, Dómine, quòd pro nóxiis innocens, piúsque pro ímpiis ánimam posuísti, dorsum útique ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens, fáciem quoque tuam à confusióne sputórum non rétrahens : Qui ergo tanta et tália in suscépto pro nobis passus es córpore, fac nos perénniter in tuæ Deitâtis visióne lætári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Persecúti sunt me inimíci mei, et miseri córdiam in me non fecérunt : lánceâ percussérunt super renes meos ; ego autem ad Dóminum clamávi. ℣. Effúnde super inimícos meos iram tuam : et indignátio iræ tuæ apprehéndat eos.

Orátio. Jesu Dómine, qui dolórem Ecclésiæ tuæ, quo ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gubernátor intélligis, dum álios extra eam infidelitátis vorágo præcípitat, álios intrà eam tentatiónum fœditas necat ; concéde nobis, ut quia tu solus pro nobis et tentátus et passus es, tu nos et à tentatiónibus et à passiónibus nostris solus, ipse, erípias : quò testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereâmur tibi sine fine placêre. ℟. Amen.

℟. Sicut onus grave gravátæ sunt super me : computruérunt plagæ meæ. *P.* Quia ad flagélla parátus sum ; et dolor meus in conspéctu meo semper. ℣. Exáruit cor meum, et renes mei resóluti sunt : et ego ad níhilum redúctus sum. *P.* Quia. Flectêmus génua.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut nos à flagéllo iræ suæ propítius liberâre dignétur.

Preces, Dómine, miserêre mei, et líbera me. *P.* Dómine, exáudi, et miserêre. ℣. Dómine, vim pátior : respónde pro me, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me ; tu líbera me. *P.* Dómine, exáudi. ℣. Circuiérunt me úndique. nec est, qui éruat : tu líbera me. *P.* Dómine, **363** exáudi, et miserêre. ℣. Sicut agnus mansuétus ductus sum ad victimam ; jam líbera me. *P.* Dómine, ℣. Dorsum meum dedi percutiéntibus, et gennas meas velléntibus : tu líbera me. *P.* Dómine, ℣. Fáciem meam non avérti ab increpántibus, et conspuéntibus : tu líbera me. *P.* Dómine, ℣. Satiátus sum amaritúdine : inebriátus sum felle : tu prótege me, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Tráditus sum ad mortem : deputátus sum cum sceleráti s : tu súscita me, et líbera me. *P.* Dómine, ℣. Júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, et líbera me. *P.* Dómine. ℣. Dicâmus omnes. *Diáconus dicit* Erígite vos. *Et Epíscopus dicit*

Orátio. Ingéniti Patris Unigénite Christe, qui pro nobis ab ímpiis hódiè occíderis innocens ; tui sánguinis reminíscere prétium, et totíus pópuli dele peccâtum ; quique pro nobis perférre dignátus es sputa, probra, víncula, cólaphos, álapas, et flagélla,

crucem, clavos, amaritúdinem, mortem, lánceam, A ac novíssimè sepultûram; nobis miseris, pro quibus hæc passus es, cœléstis regni tríbue beatitúdinem infinitam: ut qui passiônem venerándo prostérnimur, resurrectiônis tuæ gáudiis ad cœléstia sub levêmur.

Pater noster. Et ne nos.

AD SALUTATIONEM LIGNI DOMINI.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolâtus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude facta cóndolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depóposcerat,
Multifórmis proditoris
Ars ut artem fálleret:
Et medêlam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitûdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis cónditor;
Atque ventre Virgináli
Caro factus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involûta
Virgo Mater álligat:
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.
Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se voléntе, natus ad hoc
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levâtur
Immolándus stípite.
Hîc acêtum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforâtur:
Sanguis unda prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!
Crux fidêlis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparâre
Nauta mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.
Laus tibi per omne tempus
Trínitas indifferens:
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ te Deum sæculórum
B Pérsonet in sæcula.
Amen.

Orátio. O sancta Crux, in qua salus nostra pepéndit: per te introeâmus ad Patrem: per te véniam mereàmur: per te apud Christum habeâmus indulgéntiam et véniam. ℟. Amen.

Antíphona de Ligno Dómini. Signum habéntes ad commemoratiônem mandáti legis tuæ, **364** exíguo ligno crédimus ánimas nostras, ut transeúntes mare liberêmur per te Dóminum Salvatórem. ℣. Dóminus regnávit in ligno. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Antíphona 2. Iter fácimus ligno portánti: vos invocâte Patrem, ut transeúntes mare per lignum liberêmur. ℣. Auxílium meum à Dómino, qui fecit C cœlum et terram.

Antíphona 3. Benedíctum est lignum, per quod fit justítia. In hoc autem ostendísti, Dómine, inimícis nostris, quia tu es, qui líberes ab omni malo. ℣. Læténtur cœli, et exúltet terra, moveâtur mare et plenitûdo ejus.

Ad Nonam pro indulgéntia.

Sono. Pópule meus, quid feci tibi? in quo contristávi te? respónde mihi. *P.* Quia edúxi te de terra Ægypti, parásti crucem mihi. II. Audîte, quæ Dóminus lóquitur: Surge, et conténde judícium advérsùs montes, et áudiant colles vocem tuam. *P.* Quia edúxi? III. Audîte montes judícium Domini, et fortia fundaménta terræ; quia judícium Domini cum populo suo; et cum Israel altercábitur, dicens: *P.* Quia D edúxi te. IV. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo te contristávi? aut in quo tibi moléstus fui? respónde mihi: quia edúxi te de terra Ægypti? et de domo servitûtis liberávi te? et misi ante fáciem tuam Móysem, Aaron, et Maríam? *P.* Quia edúxi te. V. Si affiget homo Deum; quia vos confixístis me, et dixístis: In quo confiximus te? invaluérunt super me verba vestra; et confixístis me, gens tota. *P.* Quia edúxi te. VI. Quid dignum ófferam Dómino? Curvâbo génua Deo excélso: numquid ófferam ei holocaustómata, aut vítulum anniculum? numquid placári póterit Dóminus in míllibus arietum? aut in multis míllibus hircórum pínguium? *P.* Parásti crucem. VII. Numquid dabo primógénitum meum pro

scélere meo fructus ventris mei, pro peccáto ánimæ meæ ? *P.* Parásti crucem. VIII. Indicâbo tibi homo, quid sit bonum : aut quid Dóminus quærat à te : útique fácere judícium, et dilígere misericórdiam ; et solícitum ambulâre cum Deo tuo. *P.* Parásti crucem.

Prólogum. In finem pro susceptiône matutína Psalmus ipsi David. Vigésimus primus. Longè à salûte mea verba delictôrum meôrum. III. Deus meus, clamâbo per diem, nec exáudies : et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Siléntium fácite. I. Ego autem sum vermis, et non homo : oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis. II. Omnes qui vidébant me, subsannábant me : locúti sunt lábiis, et movérunt caput. III. Sperâvit in Dómino, erípiat eum : salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Siléntium fácite. I. Quóniam tu es, qui eduxísti me de ventre : spes mea ab ubéribus matris meæ. II. In te jactâtus sum ex útero : de ventre matris meæ Deus meus es tu : ne discédas à me : III. Quóniam tribulátio est próxima : et non est qui ádjuvet.

Siléntium fácite. I. Circumdedérunt me vituli multi : tauri píngues obsedérunt me. II. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens et rúgiens. III. Sicut aqua effûsus sum : et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Siléntium fácite. I. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. II. Exárnit sicut testa virtus mea ; et lingua mea adhæsit fáucibus meis : et in púlverem mortis deduxísti me. III. Quóniam circumdedérunt me canes multi : concílium malignántium obsêdit me.

Siléntium fácite. I. Fodérunt manus meas et pedes meos ; dinumeravérunt ómnia ossa mea. II. Ipsi verò consideravérunt, et conspexérunt me : divisérunt sibi vestiménta mea ; et super vestem meam misérunt sortem. III. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me : ad defensiônem meam, Deus meus, réspice.

Siléntium fácite. I. Eripe à frámea ánimam meam : et de manu cánis únicam meam. II. Líbera me, Dómine, de ore leônis : et à córnibus unicórnium humilitâtem meam. III. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine.

Siléntium fácite. Preces. Pœniténtes orâte, fléctite génua Deo. Deprecêmur Dóminum Deum nostrum, ut indulgéntiam críminum, et remissiônem peccatôrum nobis donâre dignêtur. Erígite vos : orâte, fléctite génua Deo. Deprecêmur Dóminum Deum nostrum, ut lapsis manum pórrigat ; et præsídium, quod ab eo inquíritur, cleménter impértiat. Erígite vos : orâte, fléctite génua Deo. Deprecêmur Dóminum Deum nostrum, ut reminiscéntes mala quæ géssimus, et deínceps vitémus insídias inimíci ; ut quos diábolus persuasiône sua ab altário Dei subtráxerat, patrôna révocet effúsio lacrymârum. Erígite vos ; complétâ oratiône nostra. Omnes pari voce indulgéntiam à Dómino postulêmus.

Prosternimur ad preces. *Trecéntis vicibus indulgéntiam. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc trecéntis vícibus.*

℟. Tu Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone. *Repetâtur tribus vícibus.*

Preces. Prostérnimus preces ante fáciem tuam : exáudi ; placâre : indúlge Dómine, et miserêre nobis.

Post hæc dícit Diáconus hanc precem : Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatôrum et pacem nobis propítius donâre dignêtur

Deínde dicit Archidiáconus has preces : Te deprecâmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam. ℣. Procédat ab Altíssimo *P.* Indulgéntia. ℣. Succúrrat nobis míseris *P.* Indulgéntia. ℣. Delícta purget ómnibus *P.* Indulgéntia. ℣. Præstêtur pœniténtibus *P.* Indulgéntia. ℣. Patrôna sit lugéntibus *P.* Indulgéntia. ℣. Errántes fide córrigat *P.* Indulgéntia. ℣. Lapsos peccátis érigat *P.* Indulgéntia. ℣. Te deprecâmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam. *Post hæc dicit Diáconus, etc.*

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, cujus caro pretiôsa à Judæis damnâtur, ab ingrátis inlúditur, et crucifigénda latrônum corpóribus comparâtur, ex cujus látere sanguis, et aqua proflúxit ; et sánguinem non miror ex carne, aquam vero, ex eo quod intélligo, non mirâbor ! Illa est enim útique aqua, quæ nos quondam per Adam mórtuos vivificâvit regenerátos, prócedens ex mórtuo. Cleméntiam ergo tuam quæsumus, ut sícuti pro amôre géneris humáni non dedignâtus es assúmere mortem nostram, ita étiam, resúrgens à mórtuis, obtinêre nos fácias de triumpháto hoste victóriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui vivis cum Deo Patre, et regnas cum Spíritu Sancto in sæcula sæculôrum. Amen.

Quâ explêta, exclâmat Diáconus Indulgéntiam ducéntis vícibus c. c. Indulgéntias. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc ducéntis vícibus.

℟. Tu, Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone, *Repetâtur duâbus vícibus.*

Preces. Peccávimus tibi Deus, recedéntes à te : nobis confúsio est, tibi cleméntia, et propitiátio.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatôrum, et pacem nobis propítius donâre dignêtur.

Preces. Te precâmur ; Dómine, *P.* Indulgéntiam. ℣. Nos Patri reconciliet. *P.* Indulgéntia. ℣. Christi confirmet grátiâ. *P.* Indulgéntia. ℣. Confórmet Sancto Spírtui. *P.* Indulgéntia. ℣. Pestem, et famem ábluat *P.* Indulgéntia. ℣. Medêlam ægris cónferat. *P.* Indulgéntia. ℣. Captívos reddat pátriæ. *P.* Indulgéntia. ℣. Vices áërum témperet. *P.* Indulgéntia. ℣. Te deprecâmur, Dómine. *P.* Indulgéntiam.

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, qui tantam redditûrus grátiam, in terris dignâtus es nasci, ut nos eleváres ad cœlos : qui ídeò in ligno Crucis manus próprias extendísti, ut nos ad lignum vitæ propítius revocáres ; de quo Adam gustâre non méruit, póstea quàm crimen prævaricatiônis incúrrit. Crux ergo tua, Deus, vitæ arbor est : in ætérnum vivíficet quemcúmque ex eâ gustáverit. Tuam ergo cleméntiam pétimus, ut auferántur ab ócnlis tuis mala

nostra prætérita; et bona futûra naseántur: hujus A pietâtem, et sincêram charitâtem, ac grátiam, mundi lux infida negligâtur; et perénnitas tuæ à nobis æternitâtis requirâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Pòst hæc decantâtur hic psalmus Miserêre mei Deus, etc. *cum Antíphona sua ab Epíscopo impósita. Antíphona.* Parce Deus quia. *Psalmus* L.

Post, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, *dicit Diáconus tértiò, indulgéntiam, non plusquàm centum vicibus. Et dicit Episcopus hoc respónsum:* Tu Pastor bone. *Et dicit Diáconus voce: per singulos autem versículos psalmi* Miserêre mei Deus secúndùm, etc. Qui das post peccâta indulgéntiam.

Antíphona. Parce Deus, quia sprévimus præcépta tua, Qui das post peccâta indu'géntiam. *Psalmus* L. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericór- B diam tuam. Et secúndùm multitúdinem misericórdiæ, etc. *Pòst quêmlibet versum repetâtur,* Qui das post peccâta indulgéntiam.

Pòst, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, *dicit Diáconus tértiò Indulgéntiam, non plus quàm centum vicibus o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc centum vicibus. Responsórium.* Tu Pastor bone.

Deínde Diáconus, voce: Miserêre nobis Deus, quia ómnia potes. Tu enim dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. **366** *Deínde Diáconus dicit hanc precem.* Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatórum, et pacem nobis donâre dignêtur.

Preces. Te precâmur, Dómine, *P.* Indulgéntiam. ℣. Restituat Paradiso *P.* Indulgéntia. ℣. Claustra Cœlórum apériat *P.* Indulgéntia. ℣. Remóveat supplícium *P.* Indulgéntia. ℣. Extínguat gehénnæ incéndium *P.* Indulgéntia. ℣. Defúnctis donet réquiem *P.* Indulgéntia. ℣. Locum quiêtis cónferat *P.* Indulgéntia. ℣. Sanctis consórtes fáciat. *P.* Indulgéntia. ℣. Te precâmur, Dómine, ℣ Indulgéntiam.

Orátio. Unigénite Filius Dei Patris, de quo ante tam innúmeros annos Prophêta cantâvit hunc versum: In médio duórum animálium cognoscêris; cógnitus plane es non solùm inter duos latrónes pendens in ligno, vel duórum Testamentórum in médio; verùm étiam fugâ solis, occásu diéi, concussiône terrârum: Tu Christe descendísti ad ínferos, et Sancta sepúlchra laxárunt. Pietâtem ergo tuam D quæsumus; ut intélligere possîmus, quantum nobis resúrgens præstâbis in regno, qui nos móriens resuscitásti cum glória de inférno.

Pater noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctificétur, etc.

Dicat Présbyter. Eruti à malo, stabiliti semper in bono, tibi adhærêre mereâmur Deo et Dómino nostro Jesu Christo. Da véniam peccátis nostris, et réquiem fámulis tuis ómnibus fidélibus defúnctis. Frange, et pércute omnes insídias inimíci nostri: defénde nos ab ómnibus opéribus malis, et confirma in cunctis bonis. Accipe jejúnium, vel votum nostrum; et exáudi oratiônem nostram in his diébus, et in totis tempóribus. Tribue nobis pacem, et securitâtem, stigmate passiônis tuæ Deus noster, Fílius Dei; qui vivis cum Deo Patre, et regnas cum Spíritu Sancto in Trinitáte unus Deus, pérmanens in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dóminus sit.

SABBATO SANCTO.

Ad Vésperas.

Lauda. Dicant qui redémpti sunt à Dómino: In ætérnum, *P.* Quos redêmit de manu inimíci: In ætérnum, et in sæculum sæculi. ℣. Pópulus qui sedêbat in ténebris et in umbra mortis, vinctos in mendicitâte, et ferro.

P. Quos redêmit. ℣. Quia contrívit portas aéreas, et vectes férreos confrêgit. *P.* Quos.

Orátio. Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, qui solus verbo virtûtis cuncta móderans, et ómnia Crucis stigmata portans, vectes férreos comminuit; portarúmque aereârum cláustra perfrêgit; in tártari profúnda descéndit; sedéntibus in umbra mortis, ignótæ lucis claritâte resplénduit; et sol justítiæ de túmulo, córpore suscitáto, procédens, rádiis suis ténebras nostras mirabíliter inlústret. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Allélúia. Ego sum primus, et ego novíssimus: et fui mórtuus, *P.* Et ecce sum vivens: in sæcula sæculórum, Allelúia. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster accípere librum, et sólvere signa ejus, quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sán- C guine tuo ex ómni tribu, et lingua. *P.* Et ecce ℣. Glória, etc. *P.* Et ecce.

Lauda. Allelúia. Angelus Dómini descéndit de cœlo, *P.* Et accédens, revólvit lápidem ab óstio monuménti. Allelúia, allelúia. ℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ânguli. *P.* Et accédens. ℣. Glória, et honor. *P.* Et accédens.

Dóminus sit semper. ℣. Et cum.

Lauda. Erat aspéctus ejus sicut fulgur, et vestiménta ejus cándida quasi nix; et dixit muliéribus: Nolíte timêre: ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Et accédens. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et accédens,

Dóminus sit semper. ℟ Et cum.

Lauda. Hic est panis verus Dei, qui de cœlo descéndit, et vitam tríbuit Mundo: qui manducáverit ex eo, pérmanet in ætérnum. Et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. *P.* Qui credit in me, non esúriet, neque sítiet umquam. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce dispônam vobis, sicut dispósuit mihi Pater, regnum; ut edâtis, et bibâtis super mensam meam in regno meo. *P.* Qui credit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui credit.

Capítula. Excellentíssimam in hac nocte tuæ, Christe, Resurrectiônis celebrántes solemnitátem, in qua ipse novus dies, novo de túmulo surgens, veternôsam antíquæ noctis calíginem, cœléstem convertísti in claritâtem, te, quibus póssumus, lacrymósis rugítibus implorâmus; **367** ut, qui nos redemísti

prétio tui sánguinis, institûta à te præcépta accéptes A nostræ oratiônis. Sit indulgéntia críminum; concedâtur étiam cœléstis glóriæ summa virtútum. Meménto, Dómine, quia terra sumus; et áccipe contritiônem nostri spíritûs; ut, qui carnis infirmitâte ad terram prostérnimur, ad cœlos castigatiône spirituáli jejúniis sublevêmur. Et quia ex nostro est quod cadâmus, ex tuo sit, ut surgâmus, Te jubénte, dícimus:

Pater noster: Et ne nos. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Illumiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit patíbulum Crucis, suâ vos redemptiône et passiône consérvet à malis. ℟. Amen. Detque vobis suæ dulcédinis B sapiéntiâ renovári, qui se amáro permísit fellis póculo propinári. ℟. Amen. Ut, cujus laudes Ecclésia cuncta celebrâvit ovándo, ejus conservári mereâtur magno Crucis vexíllo. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Allelúia. Locûtus est Angelus Dómini muliéribus, dicens: *P.* Scio, quia crucifixum quæritis: surréxit, sicut dixit. Venite, et vidête ubi pósitus erat Dóminus. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Scio, quia crucifixum quæritis. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Scio, quia.

Orátio. Explétis, Dómine, in hac sanctâ solemnitâte nostræ servitûtis officiis, grátias tibi, laudesque referímus, dono tuæ miseratiônis adjúti; precántes te, Deus, ut à peccátis nos ábluas, et in tuis semper B láudibus exultáre concêdas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini

IN LÆTATIONE DIEI PASCHÆ RESURRECTIONIS.

369 *Ad Matutínum.*

Antíphona. Ego dormívi: et resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirêmus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatórum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Surréxit Dóminus à monuménto, *P.* Et portas inferórum confrégit. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. *P.* Et portas ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et portas.

Orátio. Christe, vera redémptio mundi, qui, revolúto per Angelum lápide ab óstio monuménti, mirà resurrectiônis poténtiâ triumphásti, cum sexus muliérum infirmior, qui te ardénti desidério perquisívit, prior cæteris te resurgéntem, Angelo nuntiánte, audíre proméruit; da nobis, ut fragilitâtis nostræ torpóre seclúso, indesinénti servitûtis tuæ potiâmur so- D látio; ut te ardéntiùs diligéntes, oris nostri óstium nullâ in confiténdo tibi immóti lápidis durítiâ obstruénte, ætérno mereâmur consolári de múnere. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Vade, María, núntia frátribus meis, *P.* Quia resurréxi, sicut illis dixi: eant in Galilæam, ibi me vidébunt. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: et vocávit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Orátio. Christe, Dei Filius, quem vox angélica à mórtuis resurrexísse prædíxit, et eúntibus discípulis, qui te in Galilæam visúri essent, innótuit; da nobis plénum gáudium de tua semper resurrectiône habêre: ut, qui in Galilæa, in transmigratiône scílicet incorruptiônis, maniféstum te in carne voluísti osténdere discipulórum aspéctibus, dignêris étiam in nobis apparére virtútibus maniféstus: ut à corruptiône in incorruptiônem transmigratiônem faciéntes, ætérnæ illíus et veræ transmigratiônis possidére gáudia mereâmur sinè fine felíces ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tulérunt Dóminum meum, et, ubi posuérunt eum, néscio. *P.* Noli flere, Maria; resurréxit Dóminus cum glória, et regnâbit à fine usque in finem fórtiter. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiônem: et terra nostra dabit fructum suum. *P.* Noli flere. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Noli flere, Maria.

Orátio. Sublâtum te, Dómine, è sepúlchro fructuósa illíus Maríæ inquisítio flétuum effusiône conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabâtur; Quæsumus ergo, ut desidérium amôris tui similiter in nobis accéndas: ut et in perquiréndo valentióres, et in inveniéndo te mereâmur sine fine esse felíces. ℟. Amen.

Per.

℟. Stabat Maria ad monuméntum fóris, plorans. Dum ergo fleret, prospéxit ubi pósitum erat corpus Jesu. Vidit duos Angelos in albis sedéntes. *P.* Et convérsa retrórsum vidit Jesum stantem; et venit annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? *P.* Et convérsa.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Iste Deus meus, et honorificâbo eum: Deus patris mei, et exaltâbo eum.

Cánticum Exodi (*Cap.* XV).

Cantêmus Dómino: gloriósè enim honorificâtus est, * equum et ascensórem projécit in mare.

Adjûtor et protéctor mihi fuit Dominus * in salûtem:

Hic Deus meus, et honorificâbo eum : * Deus patris mei, et exaltâbo eum.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est ei.

Currus Pharaônis et exércitum ejus * projêcit in mare :

370 Eléctos ascensóres sternit : * stratóres dimérsit in rubro mari.

Pelagúsque opéruit eos, * dimérsi sunt in profúndum tamquam lapis.

Déxtera tua, Dómine, glorificâta est in virtúte : déxtera manûs tuæ confrêgit inimícos. * Et præ multitúdine majestâtis tuæ contrivísti adversários :

Misísti iram tuam, et comêdit eos tanquam stípulam. * Et per spíritum iracúndiæ tuæ divísa est aqua :

Gelavérunt tamquam murus aquæ, * gelavérunt fluctus in médio mari.

Dixit inimícus : Pérsequens comprehéndam, partîbor spólia, replêbo ánimam meam :

Interficiam gládio meo, * et dominábitur manus mea.

Misísti spíritum tuum, et coopéruit eos mare : * dimérsi sunt in profúndum tamquam plumbum in aqua validíssima.

Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi, honorificus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens magnália? * Extendísti déxteram tuam, et devorâvit eos terra.

Gubernásti justítiâ tuâ pópulum tuum hunc quem liberásti : * consolâtus es virtúte tuâ, in refectióne sancta tua.

Audiérunt gentes, et irátæ sunt : * dolóres apprehendérunt inhabitántes Philísthiim.

Tunc festinavérunt duces Edom, et príncipes Moabitárum, * apprehéndit eos timor : et fluxérunt omnes inhabitántes Chánaan.

Décidat super eos timor et tremor, * à magnitúdine bráchii tui.

Fiant tamquam lapis, donec tránseat pópulus tuus, Dómine, * usque dum pertránseat pópulus tuus iste, quem liberásti.

Induc, et planta eum in montem hereditâtis tuæ, * in præparáta habitatióne tua, quam præparásti tibi, Dómine; sanctuárium tuum, quod præparavérunt manus tuæ.

Dómine, qui regnas in ætérnum, et in sæculum sæculi et adhuc. * Quia intrávit equitâtus Pharaônis cum quadrígis et ascensóribus in mare :

Et indúxit super eos Dóminus aquas maris : * filli autem Israël ambulavérunt per siccum per médium mare. *Reiterêtur Antíphona* Iste Deus.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo et glória, et virtus, et potéstas in sæcula sæculórum. Amen.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Requíre fol.* 6.

Sono. Ego dormívi, et quiévi : et resurréxi, quóniam Dóminus suscitávit me, *P.* Glória mea. Allelúia. ℣. Non timébo míllia pópuli circumdántis me : exúrge Dómine, salva me Deus meus, *P.* Glória mea. Allelúia.

Lauda. Allelúia : Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Princípium Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ opórtet fieri citò : et significâvit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beâtus, qui legit, et qui audit verba prophetíæ, et servat ea, quæ in ea scripta sunt : tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui ventûrus est ; et à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt ; et à Jesu Christo, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ : qui diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, et fecit nos regnum, et sacerdótes Deo Patri suo : ipsi glória in sæcula. Ecce venit cum núbibus, et vidit eum omnis óculus, et qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Ego sum Alpha, et Omega, princípium, et finis, dicit Dóminus Deus, qui est, et qui erat, et qui ventûrus est, omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus.

Hic est dies verus Dei
Sancto serênus lúmine,
Quo díluit sanguis sacer
Probrôsa mundi crímina :

Fidem refúndens pérditis,
Cœcósque visu illúminans,
Quo nos gravi solvit metu,
Latrônis absolútio.

Qui præmio mutans crucem,
Jesu brevî adquisívit fidem :
Justôque brévior gradu
Pervênit in regnum Dei.

Hoc opus stupent Angeli,
Pœnam vidéntes córporis ;
Christôque adhæréntem reum
Vitam beâtam cápere.

Mystérium mirábile !
Ut ábluat mundi luem,
Peccâta tollat ómnium
Carnis vítia mundans caro.

371 Quid hoc potest sublímius,
Ut culpam quærat grátia ?
Metúmque solvat cháritas,
Reddátque mors vitam novam ?

Hamum sibi mors dévoret,
Suísque se nodis liget ?
Moriâtur Vita hóminum,
Resúrgat Vita ómnium ?

Dùm mors per omnes tránseat,
Omnes resúrgant mórtui ?
Consúmpta mors ictu suo,
Perísse se solam gemat ?

Quæsumus, auctor ómnium,
In hoc Paschâli gáudio
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis ;
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio, Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum : cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos glóriâ resurrectiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson : ℣. Christe, eléïson : Kyrie, eléïson.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diei hujus excúrsum, et priùs à te cónditæ lucis, et pòst veræ resurrectiônis tuæ mystériis consecrásti, dum singulári trophæo triumphâtor inférni olim in hoc die devícto diábolo triumphásti ; da nobis, ut de sepúlchro vitiórum exeâmus ad te lumen verum, qui es resurrectiônis nostræ princípium : ut, quia in te mors ultra nullo modo dominábitur, per veram Resurrectiônis tuæ poténtiam, quam veríssime profitémur, peccâta nostra ámodo nobis nullátenus dominéntur ; ut qui matutînum sacrifícium pro nobis ipse oblâtus es, in hoc Resurrectiônis tuæ témpore matutíno ab omni nos júbeas purificâri piáculo.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit, etc. *fol.* 367.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare : Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui ; dùm a te se creátos agnóscunt : et cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opíficem subsístere ac dispóni non ámbigunt. Dona ergo méntibus nostris in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare ; et te solem justítiæ perpétuo nobis fulgóre claréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeâmus inluminatiône vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Sono. Ubi est mors victória tua ? ubi est mors acúleus tuus ? Resurréxi : dicit Dóminus : Allelúia. ℣. Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Alleluia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

A *Antíphona.* Absórta est mors in victória. Ubi est mors victória tua ? *P.* Ubi ést mors acúleus tuus ? ℣. Propter misériam ínopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári tuo : fiduciáliter agam in eo. *P.* Ubi est ? ℣. Glória, et honor. *P.* Ubi est ?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Redemísti nos, Dómine, sánguine tuo ex omni tribu, et lingua : *P.* Et fecísti nos regnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et fecísti nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fecísti.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Hîc suprà.*

Capítula. Deus, cujus unum hunc ex ómnibus dúB ximus diem, in quo creátis rebus ómnibus voluísti esse et præséntis lucis índicem, et ætérni lúminis testem, ut in eo resúrgeret inluminátio témporum, atque resúrgeret inluminátio animârum : quique Domínicæ et operatiônis primus, et resurrectiônis idóneus revolûtus in círculo, et redúctus in cálculo, Paschâlis solemnitâtis inciperet mystérium, et conclúderet sacraméntum ; réspice **372** in hoc témpore acceptábili, et in hac die salûtis super servos tuos, Dómine, quos redemísti de captivitâte nequítiæ spirituáli trophæo Domínicæ passiônis : quos Agni tui sánguine tinctos, ne vastâtor læderet, liberásti ; Esto nobis prævius in solitúdine vitæ hujus, quò et in die calôrem tentatiônis nostræ quasi nubes prótegens obúmbres, et in nocte à ténebris peccatôrum C nos quasi colúmna ignis inlúmines : ut, dum ades ad salùtem, perdúcas ad réquiem.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum resurrectiônis suæ consecrâvit mystério, resurgéndi vobis præbeat efficáciam à delícto ; ℟. Amen. Et, qui olim hodiérnâ die a mórtuis resurréxit, mortificatiônis omnímodæ vobis cónferens donum, resúrgere vos fáciat cœléstium dono virtûtum : ℟. Amen. Ut in eo semper vitam habeâtis, in cujus mortem consepúltos vos esse gaudêtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Tulérunt Dóminum meum, et néscio, ubi posuérunt eum. *P.* Noli flere, Maria : resurréxit D Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiônem : et terra dabit fructum suum. P. Noli flere, Maria. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Noli flere, Maria.

Orátio. Christe, qui olim gloriósæ noctis hujus dilúculum resurrectiônis tuæ mystério consecrásti, dum primus ipse numquam moritûrus, et veræ primítiæ dormiéntium surrexísti ; da nobis, ut in te resurgâmus à vítiis, et vires reparêmus pérditæ sanitâtis : ut in te vivificêmur ad statum veræ salûtis, qui pro nobis es mortificâtus usque ad supplícium Crucis ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

In nómine Dómini.

SECUNDA FERIA RESURRECTIONIS.

Ad Matutînum.

Antíphona, Psalmus, et Orátio, ut in die. Quære fol. 369.

Antíphona. Surréxit enim, sicut dixit Dóminus; *P.* Et ecce præcêdet vos in Galilæam : ibi eum vidébitis. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabilia fecit. *P.* Et ecce præcêdet. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et ecce.

Orátio. Jesu, Dei Fílius, quem vox Angélica a mórtuis resurrexísse prædíxit, et eúntibus discípulis, quod te in Galilæam visúri essent innótuit : da nobis plenum gâudium de tua semper resurrectiône habêre : ut qui in Galilæam, in transmigratiône scílicet incorruptiônis, maniféstum te in carne voluísti osténdere discipulôrum aspéctibus; dignêris étiam in nobis apparêre virtútibus maniféstus : ut à corruptiône in incorruptiônem transeúntes, ætérnæ illîus et veræ transmigratiônis possidêre gáudia mereâmur sinè fine felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Resurréxit Dóminus Jesus Christus à mórtuis, *P.* Primítiæ dormiéntium : ut in eo omnes vivificéntur. ℣. Dícite in natiónibus, Dóminus regnâbit à ligno. Etenim firmâvit orbem terræ qui non commovébitur : judicâbit pópulos in æquitâte. *P.* Primítiæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Primítiæ.

Orátio. Christe, qui olim. *Ut supra.*

Antíphona 3. Christus surgens à mórtuis jam non móritur : mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, et veritâtis suæ dómui Israël. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jam non. ℣. Glória, et honor. *P.* Jam non.

Orátio. Incomparábilis Christe Dómine Deus noster gaudiôrum serenâtor, illústra convéntus omnis Ecclésiæ, quæ te ab ínferis éxcipit resurgéntem ; Qui ergo tam poténter et mortis acúleum víncis, et ultra non móreris, nos, quos poténtèr redemísti, in ætérnam mortem ire nullo modo patiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Magnus es, Dómine, et præclârus, *P.* Et laudábilis in virtûte, et invisíbilis : tibi sérviet omnis creatûra tua. ℣. Fortíssime, magne, et potens, Dóminus exercítuum nomen est tibi. Magnus consílio, et incomprehensíbilis cogitátu. *P.* Et laudábilis in virtûte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et laudábilis in virtûte.

Orátio Te Dómine, ab ínferis resurgéntem in glória, laudem tibi canit omnis à te cóndita creatûra; nos quoque pusílli cum magnis admíxti laudántes, te rogâmus ac pétimus : ut per te hîc resurrectiônis primæ habéntes princípia, cum Sanctis ómnibus resurgâmus ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

373 *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antíphona. Cantêmus Dómino : gloriôsè enim honorificâtus est, equum et ascensôrem projêcit in mare.

A *Cánticum.* Cantêmus Dómino : gloriôsè. *Requîre fol.* 369.

Orátio. Cantábimus tibi Dómine, et cum omni laude cantábimus : quia equum et ascensôrem projecísti in mare : ita diábolum cum exercítibus suis súffoces eâdem virtûte. Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi? gloriôsus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia, cunctis géntibus, et pópulis prædicánda. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus, etc. *Requîre fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *Quære fol.* 370.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis. Alle-
B lúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Angelo Ephesi Ecclésiæ scribe : Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrôrum aureôrum : Scio ópera tua, et labôrem, et patiéntiam tuam, et quia non potes sustinêre malos : et tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, et non sunt : et invenísti eos mendáces : et patiéntiam habes, et sustinuísti propter nomen meum, et non defecísti. Sed hábeo advérsùm te pauca, quòd charitâtem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaquè undè excíderis : et age pœniténtiam, et prima ópera fac : sin autem, vénio tibi, et movêbo candelâbrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odis facta Nico-
C laïtârum, quæ et ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradíso Dei mei. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est díes. *fol.* 370.

Capítula. Adest Dómine secúndi illîus diéi luminôsa spécies, in qua matutîna lux, Christus vidélicet noster, in firmaménto legis à se cónditæ se indîcit agnoscéndum. Præsta ergo nobis, ut, qui luce resurrectiônis coruscâvit in mundo, abundántiâ pietâtis redúndet in sæculo : quáliter ita firmaménto legis suæ corda nostra prænúniat, ut inlæsos nos ad ætérnam pértrahat vitam.

D Pater noster. A malo nos líbera. *Quære fol.* 10.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia, ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum. *Quære fol.* 372.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mórtuis tértiâ die ; *P.* Et vivit ex virtûte Dei. Allelúia. ℣. Salvâtor noster resúrgens à mórtuis, curvâvit mor-

tem : et inluminâvit nos vitæ æternitâte. *P.* Et vivit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego sum primus, et ego novíssimus; *P.* Et fui mórtuus, et ecce sum vivens in sæcula sæculórum. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dómini. *P.* Et fui mórtuus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fui.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ: *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse diléxit. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Deus noster, qui secúndo die firmaméntum formans, quasi solidaméntum scripturárum in Ecclésia præparas, quo cœléstes pópulos Angelórum ab infirmitâte inferiórum hóminum, quasi aquas ab aquis, discérnere voluísti: quique duo testaménta constítuens, figûram véteris sacrificii per testaméntum novum immolatióne tui córporis complevísti; da nobis, ut intelléctu prudéntiæ angélicis potestátibus, quasi aquis superióribus sociémur, et semper ad supérna tendâmus: quáliter ita solidaméntum utriúsque legis in corde nostro præpólleat, ut resurrectiónis tuæ poténtia ad gáudia nos pértrahat infinita.

374 Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in corpore nostræ mortalitâtis sústulit oppróbrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocíbili erípiat passiónis; ℟. Amen. Et qui in vera córporis nostri carne surréxit ab ínferis, in omnímoda veritâte sanctificatiónis exúscitet corda vestra ab omni lapsu facínoris: ℟. Amen. Ut fides, quâ illum et mórtuum fuísse, et resurrexísse agnóscitis, ætérnæ vobis præparet receptácula mansiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Orátio. Mórtuum te peccáto fuísse non tuo, sed nostro, Jesu Dómine, confitêmur; et ideo, quia semel pro ímpiis mórtuus, Deo vivis, fac nos, ut sic semel moriâmur vitiis, quáliter coronatúri resurgéntes lætêmur semper de munéribus sempitérnis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi: et resurréxi. *Psalmus* III.

Antíphona 1. Quod Jesus mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. *P.* Nunc autem existimâte, vos mórtuos esse peccáto, vivéntes autem Deo. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiónis. *P.* Nunc autem existimâte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Nunc autem existimâte.

Orátio. Mórtuum te peccáto. *Hîc suprà.*

Antíphona 2. Mórtuus est Christus propter peccâta nostra, *P.* Et resurréxit propter justificatiónem nostram. ℣. Cánite in inítio mensis tubâ, in die insignis solemnitâtis nostræ, *P.* Et resurréxit propter. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et resurréxit.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui mórtuus es propter
B peccâta nostra, et resurrexísti propter justificatiónem nostram; da nobis, et mortem habêre vitiórum, et resurrectiónem obtinêre virtûtum: ut ita mortis et resurrectiónis tuæ in nobis vígeat sacraméntum, quáliter ad te sine confusióne post nostrum tránsitum accédere mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 3. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, et resurréxit: *P.* Ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Ita et Deus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ita et Deus.

Orátio. Crédimus te, Dómine, indébitâ pro nobis morte damnâtum, et virtúte própriâ suscitâtum; et
C ídeo profluénti lachrymárum exundatióne depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatióne nostra nunc crédimus, placábilem, ac mitem in judício sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Tu es, Deus, qui facis mirabília solus: *P.* Et tu regnas in ætérnum Dómine. ℣. Notam fecísti in pópulis virtûtem tuam: liberásti in bráchio tuo pópulum tuum. *P.* Et tu. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tu.

Orátio. Omnípotens ac mirábilis Dómine, tu es qui facis mirabília solus; et tu regnas in ætérnum: ne obliviscâris nostri, nec humánis dejiciâmur in láudibus; sed in te, in quo summa est gloriátio, tui mémores delectémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Adjûtor et protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. *Quære fol.* 369.

Orátio. Adjûtor et protéctor noster Dómine, tuam, quæsumus, ad salvándos nos appône poténtiam: tu es enim Deus noster, qui honorificâris ex débito; et exaltâris ex mérito: quique, dum cónteris bella, nomen quod tibi solum est, in virtútibus pandis, vel in mirabílibus innotéscis; prójice currus Pharaónis et exércitum ejus in mari: ut qui terga sequúntur nostra, ipso ímpetu, quo nos persequúntur, mergán-

tur : nos quoquè ne cum eis immérgas in profúndum aut pélagum patefáctum. ℟. Amen.

Per.

375 *Ad Benedíctus. Antíphona.* In templo sancto glóriæ tuæ benedictus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego dormívi, et requiévi : et resurréxi, quóniam Dóminus suscitávit me.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi audívi vocem de cœlo dicéntem mihi : Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit primus, et novíssimus; qui fuit mórtuus, et vivit : Scio tribulatiônem tuam, et paupertâtem, sed dives es : et blasphemâris ab his, qui se dicunt Judæos esse, et non sunt, et mentiúntur, sed sunt synagôga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passûrus es. Ecce missûrus est diábolus áliquos ex vobis in cárcerem, ut tentémini : et habeâtis tribulatiônem diébus decem. Esto fidélis usque ad mortem, et dabo tibi corônam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : Qui vícerit, non lædêtur à morte secúnda. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* 371.

Capítula. Lúciduin diéi tértii spéculum agnoscéntes, in quo per cónditum firmaméntum legis divísæ sunt aquæ ab aquis, fidéles útiquè ab infidélibus segregáti; te Dóminum rogâmus et pétimus, ut verâ fide nos instruas, et ab infidelitâte disjúngas : ut qui tértiâ die te suscitâtum ab inferis crédimus, lucis æternæ præsídio muniâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Christe Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitâtis. *fol.* 374.

In nómine Dómini nostri.

In eôdem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Venite, et vidête : Angelus quómodò revólvit lápidem; *P.* Mílites custodiéntes Sanctum; Allelúia, allelúia. ℣. Mulíeres lachrymántes, salvatôrem quæréntes. Maríæ Angelus dixit : Non est hîc : surréxit enim Dóminus. *P.* Mílites.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemádmodùm resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, *P.* Ita et nos novitâte vitæ ambulêmus. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Ita et nos.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Redêmit nos Dóminus, *P.* Et liberâvit nos. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Et liberâvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberâvit.

Hymnus. Hic est dies verus. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* 371.

Capítula. Omnípotens Deus Pater, qui die tértio ab infidélium córdibus, quasi ab inferióribus salsis aquis áridam, id est pópulum fontem fidei sitiéntem, segregâre dignâtus es; da nobis, ut ab infidélium láqueis segregáti, resurrectiônem Fílii tui prædicémus indúbii : ut qui tértio ab inferis suscitâtus est die, triuâ nos virtûtum copulatiône resúscitet : quò fide, spe et charitâte robústi, de ætérno resurrectiônis mercâmur múnere consolári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, Dei Fílius, qui resurrectiônis suæ glóriam toto dilatâvit in mundo, credulitâtis hujus vos justificet sacraménto : ℟. Amen. Et qui resúrgens ultrà non móritur, ab infinítæ vos mortis erípiat dominátu. ℟. Amen. Quò in eo nobis sit perpétuum gáudium, in quo nobis præcéssit veræ resurrectiônis exémplum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus, etc. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Mane nobíscum Dómine, *P.* Quóniam jam declínat dies in vésperum. Allelúia, allelúia. ℣. Accédite ad Deum, et illuminámini : et vultus vestri non erubéscent. *P.* Quóniam jam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam jam.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, ut mortis ópera non agâmus, qui resurrectiônis tuæ triúmphos plenâ fide cólimus : ut insultántes morti perpétuæ per bonam vitam, novæ hereditâtis capiâmus præsídia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

376 FERIA QUARTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. De manu mortis liberâbo eos, de morte rédimam illos : *P.* Ero mors tua ô mors, ero morsus tuus inférne. ℣. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo : fiduciálitèr agam in eo. *P.* Ero mors. ℣. Glória, et honor. *P.* Ero mors.

Orátio. Concêde nobis Dómine. *Hic suprà.*

Antíphona 2. Absórta est mors prævalens : et maledíctum pópuli ábstulit Dóminus ab omni ore, et delêvit láchrymas ab omni fácie. *P.* Hic est Deus noster : exultêmus, et epulêmur in salutâre ipsius. ℣. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiône : et in psalmis jubilêmus ei. *P.* Hic est. ℣. Glória, et honor. *P.* Hic est.

Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus mors mortem obsórbuit, et maledíctum ábstulit mundi; fac nos ita semper in tua resurrectiônis victória conlætári, ut

dùm prædicâmus glóriam Crucis, indeshréntèr potiâmur præmio veritâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Ubi est mors victória tua? *P.* Ubi est mors acúleus tuus? Resurréxi: dicit Dóminus. ℣. Propter misérias ínopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciáliter agam in eo. *P.* Ubi est. ℣. Glória; et honor. *P.* Ubi est.

Orátio. Christe Deus, à quo mors in victóriam absórtâ est; qui mortis victóriam simul et acúleum déxtruens, magnum mundo redemptiônis præsídium contulísti; da nobis, ut vitiórum morti virtûtum profectibus insultántes, ad æterna gáudia mereâmur perdúci quandóque beatióres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Magna, et mirabília ópera tua, Dómine: justæ, et veræ sunt viæ tuæ. *P.* Rex ómnium géntium. ℣. Quis non timet Dómine, et magnificat nomen tuum? quóniam solus justus es. *P.* Rex ómnium. ℣. Glória, et honor. *P.* Rex ómnium.

Orátio. Magna, et mirabília ópera tua Dómine, quia vera, et justa sunt judícia tua. Subde nos vestígiis tuis, ut fides Ecclésiæ tuæ pedes tuos ámbiat; mereatúrque in his grátiam complecténdis, in quibus evangélica múlier véniam méruit osculándi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Iste Deus meus, et honorificâbo eum: Deus Patris mei, et exaltâbo eum.

Cánticum. Cantémus Dómino: gloriósè. *fol.* 369.

Orátio. Repélle à nobis Dómine mortíferam perníciem ímpii Pharaônis: ut comminúto jugo servitûtis Ægyptiæ, serviâmus tibi in gáudio libertâtis ætérnæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormivi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. II).

℟. Deo grátias.

Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam ex utrâque parte acûtam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: et tenes nomen meum, et non negásti fidem meam. Et in diébus illis Antipas testis meus fidélis, qui occísus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca: quia habes illic tenéntes doctrînam Bálaam, qui docébat Balac míttere scándalum coram fíliis Israël, éde e, et fornicări: ita habes et tu tenéntes doctrînam Nicolaïtârum. Simíliter pœniténtiam age, siquóminus, véniam tibi citò, et pugnâbo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere manna abscónditum, et dabo ei cálculum cándidum: et in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Luminôsa diéi quarti lux matutina refúlget, in qua tu, Deus Omnípotens, magna luminária in firmaménto cœli constítuens, quadrífluo Evangeliôrum omnem mundum vísitans inrigásti, cum eum pretióso tuo sánguine redemísti; da ergo nobis, ita lucêre in firmaménto Ecclésiæ, ut ætérnam mereâmur **377** pervenîre ad réquiem: ut qui Primogénitus ex mortuis créderis, indúltor quoquè críminum in judício sentiâris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Per gloriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Deus Dei Fílius. *fol.* 375.

In nómine Dómini.

Eôdem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus, qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia. ℣. Honorificus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. *P.* Tu es Deus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Trádidit in mortem ánimam suam, et cum iníquis deputâtus est. *P.* Et ipse peccâta multôrum tulit: et iniquitátes nostras in se portâvit. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ecce recordâtus est Dóminus populi sui Allelúia, et misértus est hereditáti suæ. Allelúia. *P.* Et observabúntur dies isti summo stúdio, et gáudio magno. Allelúia, allelúia. ℣. O Dómine salvos nos fac: ô Dómine benè prosperâre. *P.* Et observabúntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et observabúntur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Omnes benedícite Dóminum: et omnes conlaudâte majestâtem ejus. *P.* Agite diem lætítiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ et salûtis in tabernáculis justôrum. *P.* Agite diem. ℣. Glória, et honor. *P.* Agite diem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi aquam egrediéntem de templo à látere dextro, Allelúia. *P.* Et omnes, ad quos pervênit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtûtem: déxtera Dómini exaltâvit me. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor. *P.* Et omnes.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Ecce, Dómine, vésperum quarti diéi hujus officiósis lumináribus frequentâmus, in quo luminária

in firmaménto cœli constítuens, quasi in solidaménto legis infigens, quátuor vidélicèt Evangelistârum unâ te voce canéntium corda inlustrâre dignâtus es : quò te in quátuor mundi partes et mortem pro nobis gustásse, et à mortuis resurrexísse, unítis vócibus nuntiárent : Te ergo pétimus, têque rogâmus, ut in hujus vitæ obcuritâte, ita resurrectiônis tuæ in nobis præfúlgeat grátia, ut resurrectúri mereâmur pertíngere ad corônam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Verus Dei Agnus, qui pro nobis est immolâtus in cruce, ab omni nos conluviônis mácula purget; ℟. Amen. Et qui occísus ex infirmitâte surréxit poténtèr, potentiálitèr devíncat omnes líbitus carnis vestræ; ℟. Amen. Quique, devictâ morte, mortis devícit auctórem, devíctis crimínibus vestris, in se vos fáciat vívere sinè fine. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Christus pro nobis passus est, relínquens nobis exémplum, *P.* Ut sequâmur vestígia ejus : Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit Dóminus. *P.* Ut sequâmur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut sequâmur.

Orátio. Christe, Dei Fílius, quo moriénte, optâta mundo vita, salúsque donâta est; dona nobis, in hoc resurrectiônis tuæ festo copiósè lætári : ut qui tecum nos fuísse mórtuos crédimus, simul étiam tecum sine fine vivâmus; et qui mortem ultériùs in te dominári non crédimus, à dominátu mortis perpétuæ liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Si mórtui sumus cum Christo : crédimus quia simul étiam vivêmus cum illo : *P.* Sciéntes, quòd Christus surgens à mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Sciéntes. ℣. Glória, et honor. *P.* Sciéntes.

Orátio. Christe, Dei Fílius. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens : *P.* Mórtui enim estis, **378** et vita vestra abscóndita est cum Christo. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara et voce psalmi. *P.* Mórtui. ℣. Glória, et honor. *P.* Mórtui.

Orátio. Tecum nos, Christe, jam per fidem consurrexísse exundánti hilaritâte lætâmur; et ídeo fac nos semper ea, quæ sursùm sunt, quærere : ut à flagitiórum nostrórum nequítiis resurgéntes, illuc, ubi tu in déxtera Patris sedes, mereâmur aliquándo pervenire felices. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 3. Christus resúrgens à mórtuis jam non móritur. *P.* Mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Mors. ℣. Glória, et honor. *P.* Mors.

Orátio. Christe, qui resúrgens à mórtuis, jam non móreris; concêde, ut nulla in nobis ultériús mors præváleat críminis : ut qui resurrectiônis tuæ mystérium fide promptíssimâ venerâmur, à nocíbili mortis domínio liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Tu es Deus qui facis mirabília solus; *P.* Et notam fecísti in pópulis virtûtem tuam. ℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Israël, et Joseph. *P.* Et notam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et notam.

Orátio. Tu es Deus, qui facis mirabília solus : occúrre animâbus nostris óptimus consolâtor : et indulgentiáli favôre exíste Redémptor : et qui nos acquisísti passiône voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctâ poténtiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Cantêmus Dómino : gloriósè enim honorificâtus est, equum, et ascensórem projécit in mare.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Angelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos, ut flamma ignis, et pedes ejus símiles aurichálco : Novi ópera tua, et charitâtem, et fidem, et ministérium, et patiéntiam tuam, et ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùm te : quia permíttis mulíerem Jézabel, quæ se dicit prophêtam, docêre, et sedúcere servos meos, fornicári, et manducâre de idolothytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret : et non vult pœnitêre à fornicatiône sua. Ecce mitto eam in lectum : et qui mœchâtur cum ea, in tribulatiône máxima, nisi pœniténtiam égerit ab opéribus suis : et filios ejus interficiam in mórtem, et scient omnes Ecclésiæ, quia ego sum scrutans renes et corda : et dabo unicuíque secúndùm ópera sua. Vobis autem dico, et cæteris, qui Thyatíræ estis : Quicúmque non habent doctrînam hanc, et non cognovérunt altitúdinem sátanæ, quemádmodum dicunt, non mittam super vos áliud pondus : tamen, quod habêtis, tenête donec véniam. Et qui vícerit, et qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestâtem super Gentes, et reget eas in virga férrea, et tamquam vas figuli confringéntur, sicut et ego accépi à Patre meo :

et dabo illi stellam matutinam. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies, *Supplicátio.* Orémus. *fol.* 371.

Capitula. Lúcidi exórtûs diéi quinti primórdium contuéntes, in quo vivárum reptília animárum, et volatília tu, Deus noster, formáre dignátus es, te póscimus, têque rogámus, ut quos vivíficans renovásti Baptísmatis undâ, nos resuscitándo à vítiis, pértrahas ad supérna; et qui te valdè dilúculò à mórtuis resurrexísse gaudémus, nos semper ad cœléstia evolásse resurrectiónis tuæ múnere gratulémur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. *P.* Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per glóriam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per glóriam.

Benedíctio. Verus Dei Agnus. *fol.* 377.

In nómine Dómini.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus : jubiláte Deo **379** *P.* In voce exultatiónis. Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus : psállite. *P.* In voce.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. De manu mortis liberâbo : de morte rédimam illos. *P.* Ero mors tua ô mors ; ero morsus tuus, inférne. ℣. Propter misérias inopum, et gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo : fiduciáliter agam in eo. *P.* Ero mors tua. ℣. Glória, et honor. *P.* Ero mors.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. In mente habéte diem istum, in quo existis de Ægypto. *P.* Mensis novórum est iste : celebráte Pascha Dómino. Allelúia. ℣. Súmite psalmum, et date tympanum : psaltérium jocúndum cum cithara. *P.* Mensis novórum. ℣. Glória et honor. *P.* Mensis novórum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi turbam Angelórum multórum in cœlo dicéntium voce magna : Dignus est qui occísus est Agnus accípere fortitúdinem, et glóriam, et honórem. Et omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno *P.* Benedíctio, et hónor, et glória, et poténtas. Allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Benedíctio. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedíctio.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orémus. *fol.* 371.

Capitula. Deus, qui in operatióne quinti diéi reptília animárum vivárum, hómines scílicet renovátos per sacraméntum Baptísmatis, condidísti : et volatília cœli, ánimas vidélicèt Sanctórum ad superna volántes manifésta virtútum luce, formásti : præbe animábus nostris invíctum de tua resurrectióne solátium : ut per te renováti resurgámus ad glóriam, per quem regenerati sumus ad vitam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Grátia, quâ vos per fidem Christo consepúltos esse gaudétis, mortificet vos ab omni contagióne iniquitátis ; ℟. Amen. Et qui resurrectiónis illius gáudia toto dilatávit in mundo, sanctificatiónem omnímodam exhíbeat cordi vestro : ℟. Amen. Ut qui illum suscitávit à mórtuis, vos quoquè resúscitet ad glóriam ætérnæ remuneratiónis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Per.

Orátio. Fac nos, Deus Pater, ita tibi fructificáre, ut ejus tantùm simus, quem ex mórtuis suscitásti Christi scílicet Filii tui : quò, suscitándo nos tandem de vitiis ad virtútem, pervenire nos fácias ad ætérnam hereditátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Et Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antiphona 1. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemádmodum resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, *P.* Ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Ita. ℣. Glória, et honor. *P.* Ita.

Orátio. Christe, cui consepúlti sumus in mortem, ut resurgerémus tibi per fidem resurrectiónis tuæ ; lava nos à peccátis nostris in sánguine tuo : ut quos dudùm mundásti aquâ baptísmatis, indesinénter purífices indulgéntiâ pietátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Fructificémus Deo, ut simus ejus, *P.* Qui ex mórtuis resurréxit. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit : índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se. Etenim firmávit orbem terræ, qui non commovébitur. L. Qui. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Fac nos. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antiphona. 3. Christus Jesus secúndùm tempus pro ímpiis mórtuus est, justus pro injústis : ideò commendat charitátem suam in nobis, *P.* Ut justificáti in sánguine ejus, salvi ab ira simus per ipsum. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinátum terræ, purgátum séptuplum. *P.* Ut justificáti. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut.

Orátio. Christe Deus noster, et Dómine, qui confirmásti nos mystério Crucis, et signásti mystério, poténtia tuæ resurrectiónis **380** dans pignus spíritûs in córdibus nostris : fac nos ita, quæsumus re-

demptiônis nostræ dignitâtem inculpabíliter custodíre ; ut disrúpto carnâlis concupiscéntiæ líbitu, ita primítias spíritûs habéntes, sequâmur : ut gloriôsa resurrectiônis tuæ poténtia, quæ nostro primùm præcéssit in cápite ; in membris quoquè et nùnc per efficéntiam bonôrum óperum, et pòst per exsuscitatiônem glorificáti córporis impleâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus, qui facis mirabília magna solus. ℣. Dómine in mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis. Deduxísti sicut oves pópulum tuum. *P.* Tu es Deus.

Orátio. Crédimus te, Dómine, indébitâ pro nobis morte damnâtum, et virtûte própriâ suscitâtum ; et ídeo profluénti te lachrymârum exundatiône depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatiône nostra nunc crédimus, placábilem te ac mitem in judício sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Adjûtor et protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Orátio. Lætâtur ecce Dómine, Hierúsalem fidêlis in victóriam Crucis et poténtiam Salvatôris : fac ergo, ut et diligéntes eam, in ejus pacem consístant ; et recedéntes ab ea, ad ejus ampléxum quandôque pervéniant : ut abláto luctu, de resurrectiônis ætérnæ gáudiis recreáti, in ejus pace mereâmur sinè fine constítui. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudâte Dóminum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Angelo Ecclésiæ Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, et septem stellas : Scio ópera tua, quia nomen habes quod vivas, et mórtuus es. Esto vígilans, et confirma cætera, quæ moritûra erant. Non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quálitèr accéperis, et audíeris, et serva, et pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam tamquam fur, et nescis quâ horâ véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestiménta sua : et ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiêtur vestiméntis albis, et non delêbo nomen ejus de Libro vitæ, et confitêbor nomen ejus coram Patre meo, et coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Et Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Adest fúlgidum diéi sexti currículum, sextæ ætâtis cóntinens sacraméntum ; In illo formâtus homo ex níhilo, in isto reparâtus ex áliquo : in quo tu, Dei Fílius, dùm pro nobis indébitam suscepísti mortem, mortis devicísti auctôrem ; da ergo nobis, ut quos de manu tanti hostis tuo sánguine redemísti, non patiâris ætérnis dolóribus cruciári : ut qui triúmpho resurrectiônis tuæ, ea quæ sursùm sunt nos quærere præcipis, modificatiône pietâtis corda nostra mortífices à delíctis.

Pater noster liberáti à malo. *fol.* 2.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuôrum, et princeps regum terræ : *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Benedíctio. Grátia, qua vos. *fol.* 379.

In nómine Dómini nostri.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Jubilâte Dómino omnis terra. *P.* Cantâte Deo : exsultâte, et psállite. Allelúia, allelúia. ℟. Psállite Deo nostro in cíthara et voce psalmi : in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ. Jubilâte in conspectu regis Dómini. L. Cantâte Deo.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus Deus patrum nostrôrum suscitâvit Fílium suum Jesum, quem vos interemístis, ℣. Clamántes ante fáciem Piláti : Crucifige, crucifige. ℟. Notum fecit Dóminus salutâre suum : ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam, *P.* Clamántes. **381** ℣. Glória, et honor. *P.* Clamántes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dícite in géntibus : Dóminus regnâvit à ligno. *P.* Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : Allelúia, Allelúia, Allelúia. ℣. Læténtur cœli, et exúltet terra, moveâtur mare, et plenitûdo ejus. *P.* Etenim.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Jocundâre cœlum, et exsúlta terra, Allelúia. Prorúmpant montes jocunditâtem, Allelúia. *P.* Quia misértus est Dóminus plebis suæ, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Flúmina Judá prófluant aquas : distillábant montes dulcédinem, et colles manábant lacte : quia fons de domo Dómini pródiit : Allelúia, allelúia. *P.* Quia. ℟. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus. Hic est dies. *Et supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Deus, Dei Fílius, qui hóminem, quem sexto die formásti ex níhilo, sextâ ætâte sæculi redemísti sánguine tuo : et qui tunc benè cónditus malè cécidit ; nunc in mélius reformâtus surréxit : da nobis, ut ita veráciter redemptiônis nostræ mystérium perpendâmus, quálitèr in morte et resurrectiône tuâ perénnitèr gloriêmur : ut qui témpore salùtis, mundo occúrrens, mortem nostram moriéndo devicísti, ab ætérna nos líberes damnatiône judícii.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus, Dei Filius, qui patíbulo pro ímpiis affixus est Crucis, suæ vos salvíficet gloriâ passiónis. ℟. Amen. Et qui mortem moriéndo devícit, ipse à vobis omnes cruciátus avértat inférni : ℟. Amen. Ut in eo resurgâtis ad glóriam, cujus nunc resúrrectiônis suscípitis gáudia. ℟. Amen,

Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℟. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Per Dóminum.

Orátio. Grátias ágimus tibi, Deus Pater, qui eripuísti nos de potestâte tenebrârum, tránsferens in regnum Fílii tui ; da ergo, quæsumus nobis, ut quos per mortem revocâvit ad vitam, per pietâtem resúscitet ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam. In nómine Dómini.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antîphona. Ego dormívi. *Psalmus* CCCLXIX. *Et Orátio :* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antîphona 1. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℣. Dícite in natiónibus : Dóminus regnâvit à ligno. Etenim firmâvit orbem terræ, qui non commovébitur : judicâbit pópulos in æquitâte. *P.* Per. ℣. Glória. *P.* Per Dóminum.

Orátio. Quas tibi, Dómine, grátias referre potérimus pro eo, quia nobis victóriam per effusiônem Fílii tui sánguinis præstitísti? et ídeò, quia defectum nostrum ínspicis, suppleméntum tuæ pórrige pietâtis : ut quicquid mens in conceptiône laudis tuæ súggerit enarrándum, fidéli relatiône os próferat ad æternitâtis emoluméntum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antîphona 2. Grátia Dei data est nobis per inluminatiônem Salvatôris nostri Jesu Christi, *P.* Qui destrúxit mortem, et inluminâvit vitam. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Qui. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Grátias ágimus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antîphona 3. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus noster, qui es, et qui eras, et qui ventûrus es Omnípotens. ℣. Quóniam magnificâta est usque ad cœlos misericórdia tua, et usque ad nubes véritas tua. *P.* Qui es. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui es.

Orátio. Dómine Deus noster, qui es et qui eras et qui ventûrus es, grátias tibi creatûra à te cóndita réferet, quia factum est regnum hujus mundi Dómini nostri Jesu Christi ; quæsumus ergo, ut quos regnum ejus esse voluísti, ætérno eos consolêris in múnere. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Quàm magnificâta sunt *P.* Opera tua Dómine!

A ℣. Omnia in sapiéntia fecísti : replêta est terra. *P.* Opera.

Orátio. Magnificâta sunt ópera tua Dómine, et humánæ intelligéntiæ remotíssima : quorum nos visíbilis pulchritûdo pulchérrimum ómnium próvocat ad conlaudándum Creatôrem : Tu nos vero discretiônis imple spíritu : ut dùm tua mirâmur ópera, te tuis **382** in opéribus laudet, magnificet intelligéntia nostra. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antîphona. Iste Deus meus.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedictus. Antîphona. In templo sancto glóriæ
B tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psal.* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Angelo Laodicíæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Testis fidêlis, et verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua, quia neque frígidus es, neque cálidus : útinàm frígidus esses, aut cálidus : sed quia tépidus es, nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo : quia dicis : Quòd dives sum, et locupletâtus, et nullíus égeo : et nescis quia tu es
C miser, et miserábilis, et pauper, et cæcus, et nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignîtum probâtum, ut salvus fias, et véstibus albis induâris, ut non appáreat confúsio nuditâtis tuæ, et collyrio inúnge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo, et castîgo. Æmulâre ergo, pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, et pulso : si quis audíerit vocem meam, et aperúerit jánuam, introîbo ad illum, et cœnâbo cum illo, et ipse mecum. Qui vícerit, dabo ei sedêre mecum in throno meo : sicut et ego vici, et sédeo cum patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies, *Et supplicátio :* Orêmus. *fol.* 371.

D Kyrie, elëison. ℟. Christe, elëison. Kyrie, elëison.

Capitula. Christe, Dei Fílius, qui exórtum diéi séptimi in tua réquie consecrásti, cùm ótium sábbati in sepúlchro pósitus complevísti ; da réquiem cordi nostro beneplácitam tibi, ut ab opéribus nostris ita in te verácitèr quiescâmus, ne in ótio sábbati peccatôrum nostrôrum onéribus adgravêmur : ut qui te è sepúlchri quiête resurrexísse fidélitèr crédimus, è cœlis item ad judícium veniéntem mitíssimum sentiâmus Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam. *P.* Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia

mirabília fecit. *P.* Per Dóminum. ℟. Glória, et ho- A nor. *P.* Per Dóminum.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitâtis sústulit obpróbrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocíbili erípiat passiônis. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmu cum pace. ℟. Deo grátias.

SABBATO IN OCTAVAM PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Et Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Allelúia. Postquam resurréxit Dóminus Jesus Christus à mortuis, stans in médio discipulôrum, B locûtus est dicens : *P.* Pax vobis : Ego sum, qui resurréxi à mórtuis. Allelúia. ℣. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent scriptûras, et dixit eis : Quóniam sic scriptum est : Nonne opórtuit Christum pati, et resúrgere à mórtuis? Allelúia. *P.* Pax.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens. *P.* Mórtui enim estis : et vita vestra abscóndita est cum Christo. ℟. Dómine salvos nos fac, ô Dómine bene prosperâre : benedíctus qui venit in nómine Dómini. Benedícimus vobis de domo Dómini : Deus Dóminus, et illúxit nobis. *P.* Mórtui. ℣. Glória, et honor. *P.* Mórtui.

Dóminus sit. ℟ Et cum.

Lauda. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* A Dómino factum est : hoc est mirábile in óculis nostris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. *P.* A Dómino. ℣. Glória. *P.* A Dómino.

Hymnus.

Te céntiès mille legiônum Angeli
Concéntu plaudunt, et canôra júbilant,
Christe Jesu Alpha et Omega omnípotens,
Sepúltus olim, et vivens in sæcula,
Testis fidêlis, et verum princípium.
Qui mundi hujus dejecísti príncipem,
383 Rédimens Orbem tuo almo Sánguine ;
Sanctus et verus Génitus Ingéniti,
Réseráns clausum, et apértum óbstruens,
Fáciens nos Deo Regni Sacerdótium.
Tu verus Agnus solus sine mácula,
Qui dextram Patris conlocâtus sólio,
Solus egréssus ab arce Domínica,
Símilis Jáspidi, et Sárdino lápidi,
Iris per gyrum, smarágdus círcuis.
Tu Dei pignus, hominísque Fílius,
Séptiès librum signâtum signáculis
Sólvere signa dignus repértus es :
Agnus occìsus septem pollens córnibus,
Septéno fulgens et lúmine flámmeo.
E throno pródeunt fúlgura, et tonítrua,
Septem ardéntes ante thronum lámpades,
Septem ubique missi Dei Spíritus,
Septem stellæ micant Agni déxterâ,
Septem cui adstant candelâbra áurea.
Sedéntes circùm quatèr seni Primátes,
Amícti cuncti níveis cycládibus,
Et laureáti diadémis áureis,
Aureas vehunt phíalas arómatum,
Aureis psallunt módulis, et cítharis.
Stant ante Thronum nitet mare vítreum,
Bis bini fortes, idem animália :
Homo per genus, leo voce pérstrepit
Juvéncus ore promit Sacerdótium,
Petens ad astra more voláns áquilæ.
Quátuor formis senis alis síngulis,
Ante et retrò cuncta plena óculis,
Vígiles semper dormiéndi néscii,
Vicíssim Sanctus ter clamántes júgiter,
Illi, qui erat, est, et quí ventûrus est.
Glória Patri, laus, sapiéntia
Agno sedénti supra Thronum in cœlis ;
Cum Patre regnat, et cum Sancto Spíritu,
Connéxa simul tribus una Déitas,
Per infinîta sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Dei Fílius nostrârum réquies animârum, qui ótium sábbati requiéscens in túmulo complevísti : ut in quo olim requiéveras ab omni C ópere faciéndo, in eo étiam requiésceres in sepúlchro, hunc nobis verácitèr sanctíficans diem, cujus vésperum in prima nobis sábbati, quæ et octâva dies est, lucéscit : ut, qui díxeras de ténebris lumen splendéscere, manifésté à mortuis resúrgens apparéres in carne ; dírige cursum vitæ nostræ in viam sanctificatiônis omnímodæ, quálitèr ita in his septem diêbus, quibus mundus iste perágitur, et in quibus quotídiè nobis Agnus occíditur, et Pascha quotídié celebrâtur, salubrióri vitæ currículo conversêmur : ut absque ferménto malítiæ verum Pascha mereâmur quotídiè celebrâre : et ita ab ómnibus opéribus nostris in hoc die sanctificatiône tibi plácitâ quiescâmus, ut octávi illîus ætérni diéi resurrectiônis glóriâ consolêmur, quia te præcipiénte orâmus :

D Pater noster. Liberáti à malo. *Requîre fólio* **2.**

Benedíctio. Christus, Dei Fílius, qui in hoc die móriens requiêvit in túmulo, det optâtam réquiem cordi vestro ; ℟. Amen. Tribuátque vobis cessâre ab omni ópere críminis, qui in sepúlchro pósitus sústulit obpróbrium Crucis : ℟. Amen. Ut optábile vobis resurrec iônis ejus gáudium, et hîc devótos efficiat, et in futúro de múnere æternitâtis sustóllat ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Appáruit Jesus jánuis clausis discípulis suis ; quòd esset Dóminus, unus non crédidit ex eis Thomas. *P.* Mitte manum tuam in fixúras clavôrum meôrum, et esto jam fidêlis. Dóminus meus, et Deus meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sit nomen Dó-

mini benedíctum, ámodò, et usque in ætérnum. *P.* Mitte. ℣. Glória, et honor. *P.* Mitte. *Orátio* Omnípotens Deus. *Quære hìc infrà.*

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DOMINICA IN OCTAVAS PASCHÆ.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Livôre ejus sanáti sumus. Omnes nos sicut oves errabâmus : et Dóminus pósuit in eo iniquitátes ómnium nostrôrum : tráditus est, *P.* Quia ipse vóluit, et non apéruit os suum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Omnípotens Deus Pater, qui nos Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui pretióso sánguine redemísti, non patiâris in te credéntes ætérni supplícii bárathro demérgi : ut per eum confessiône nostrôrum críminum ad te mereâmur admítti, in quo iniquitátes ómnium nostrôrum posuísti : ut ejus, cujus, livôre sanáti sumus, indesinénti præsídio protegâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justè júdicans peccâta nostra portâvit córpore suo super lignum; *P.* Ut à malis separáti, cum justítia vivâmus. ℣. Jubilâte Dómino omnis terra : servîte Dómino in lætítia. *P.* Ut à malis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut à malis.

Orátio. Justè quidem, Dómine, júdicans peccâta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestâte, sed justítiâ devicísti : ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus sùbjugáti erâmus, per indébitam mortem tuam ad libertâtis grátiam redeâmus; fac nos ergo, ut in te semper líberi esse possîmus, quálitèr tecum et hîc, et in ætérnum sinè fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vulnerâtus est propter iniquitátes nostras, et adtrîtus est propter scélera nostra : *P.* Disciplîna pacis nostræ in eo, livôre ejus sanáti sumus. ℣. Venîte, et vidête ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. *P.* Disciplîna. ℣. Glória, et honor. *P.* Disciplîna.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui voluntáriè pro nobis carnem subjíciens morti, disciplîna factus es nostræ pacis; fac nos tuis subjéctos exístere disciplínis : ut qui livôre sanáti sumus, voluntâtis tuæ semper judício obsequâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David, aperîre librum, et sólvere signa ejus; et cum eo exércitus Angelôrum clamántium, et dicéntium : *P.* Laus, et honor, et potéstas Deo nostro. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat : et clamábant voce magnâ, dicéntes : *P.* Laus et honor.

Orátio. Leo de tribu Juda, radix David áperi in nos tuæ sciéntiæ lumen : ut qui paschália festa nunc veneránter excólimus, in regno tuo cum eléctis tuis, et cum exercítibus Angelôrum decantémus glorióso nómini tuo. —. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus

Ad Cánticum. Antíphona. Cantêmus Dómino : gloriósè enim honorificâtus est.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signâtum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ : Quis est dignus aperîre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperîre librum, neque respícere illum. Ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperîre librum, nec vidêre eum. Et unus de senióribus dicit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Judâ, radix David aperîre librum, et septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniôrum, agnum stántem quasi occîsum, habéntem córnua septem, et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei missi per orbem terrârum. Et venit, et accêpit librum de déxtera sedéntis in throno. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália, et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram agno, habéntes sínguli cítharas, et páteras áureas, et phíalas áureas plenas odoramentôrum, quæ sunt oratiónes sanctôrum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es accípere librum, et aperîre signácula ejus : quóniam occîsus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natiône : et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábunt super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelôrum multôrum in circúitu throni, et animálium, et seniôrum : et erat número eôrum míllia míllium, dicéntium voce magnâ : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtûtem, et divinitâtem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honôrem, et glóriam, et benedictiônem. Et omnem creatûram, quæ in cœlo est, et super terram, et quæ sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo : omnes audívi dicéntes : Sedénti in **385** throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas Deo nostro in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Decúrso, Christe Dómine, Paschâlis solemnitâtis officio, et tuæ resurrectiônis gáudio con-

summáto, quo verum lumen mundo de ténebris effulsísti, quo cœcis méntibus coruscásti: adorâmus, ecce et prostérnimur ante te Deum, qui vétteris ferménti malítiam ázymis sinceritâtis et veritâtis exclúdens, omnem corruptiônem adulterínæ commixtiônis intrà puritâtem ac simplicitâtem fidei non relínquis, sed azymôrum diem nobis ipsis absque humáni séminis ferménto ázymos dedicásti: pétimus, ut pública fidei vota árbiter devotiônis aspícias: ut complêtum passiônis ac resurrectiônis tuæ cultum pius propitiâtor inténdas; et quóniam per te grátia et véritas facta est, veritâte tuâ instruas ad intelléctum, quos grátia perdúxit ad cultum.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Appáruit jánuis clausis. *Benedíctio* Christus Dei Filius. *fol.* 383.

In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te. *fol.* 371.

Orátio. Te in excélsis, Dómine, laudent omnes Angeli ac virtútes: tibi de terra det laudem omne, quod à te auctôre sumit orîginem: et qui supernôrum conlaudâris officiis, terréstrium semper delectêris obséquiis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Postquam resurrexístis. *fol.* 382.

Antíphona. Hæc est dies, quam fecit Dóminus: *P.* Exsultêmus, et epulêmur in ea. ℣. O Dómine salvos nos fac, ó Dómine bene prosperâre. *P.* Exsultêmus. ℣. Glória, et honor. *P.* Exsultêmus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Celebrábitis diem istum legítimum Dómino; Allelúia. *P.* Et filii vestri usque in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exsultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. *P.* Et filii. ℣. Glória, et honor. *P.* Et filii.

Hymnus.

Psallat altitûdo cœli,
Psallant omnes Angeli,
Quicquid est virtûtis usquàm
Psallat in laudem Dei:
Nulla linguârum siléscat
Vox; sed omnis cónsonet.
Da puer plectrum, choréis
Ut canam fidélibus
Dulce carmen, et melôdum,
Gesta Christi insígnia,
Hunc camœna nostra solum
Pangat, hunc laudet lyra.
Christus est, quem rex sacérdos
Adfutûrum prótinùs
Infulâtus concinêbat
Voce, chordâ, et tympano,
Spíritum cœlo fluéntem
Per medúllas háuriens.
Facta nos, et jam probâta
Pángimus mirácula.
Testis est orbis; nec ipsa
Terra quod vidit, negat;
Cóminùs Deum docéndis
Próditum mortálibus.
Corde natus ex Paréntis
Ante mundi exórdium,
Alpha, et Ω cognominâtus;
Ipse fons, et cláusula
Omnium, quæ sunt, fuérunt
Quæque pòst futûra sunt.
Ipse jussit, et creâta:
Dixit ipse, et facta sunt:
Terra, cœlum, fossa ponti,
Trina rerum máchina,
Quæque in his vigent sub alto
Solis, et lunæ globo;
Córporis formam caduci,
Membra morti obnóxia
Induit, ne gens perîret
Primo plusti ex gérmine,
Mérserat quem lex profúndo
Nóxiâlis tártaro.
O beâtus ortus ille,
Virgo cùm Puérpera
Edidit nostram salûtem,
Fœta Sancto Spíritu;
Et puer Redémptor orbis
Os sacrâtum prótulit.
Glória et honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Unà Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* 371.

Capítula, et Benedíctio, quæ dicénda sunt **386** *per omnes Domínicos usque ad Ascensiônem Dómini.*

In exeúnte Véspera.

Capítula. Deus, cujus unum. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diem. *fol.* 372. *Lauda.* Appáruit jánuis clausis. *fol.* 383.

Orátio. Leo de tribu Juda. *fol.* 384.

IN TERTIO DOMINICO POST PASCHA.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudan te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mortuis tértiâ die, *P.* Et vivit ex virtûte Dei. Allelúia. ℣. Salvâtor noster resúrgens à mórtuis turbâvit mortem, et inluminâvit nos vitæ æternitâte. *P.* Et vivit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Deus qui dives est in misericórdia, propter nímiam charitâtem suam diléxit nos; *P.* Et cum essêmus mórtui peccáto, convivificâvit nos Christus, cujus grátiâ salváti sumus. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? aut quis símilis erit Dómino inter filios Dei? *P.* Et cum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et cum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Platéæ tuæ Hierúsalem sternéntur auro mundo : Allelúia. *P.* Et cantábitur in te cánticum lætítiæ, Allelúia ; Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicêtur : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et cantábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et cantábitur.

Hymnus. Te céntiès mille. *fol.* 382. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371.

Capítula. Christe Dei Fílius.

Benedíctio. Christe Dei Fílius. *fol.* 383.

Lauda. Sapiéntia Dei super lápides pretiósos est, Allelúia ; habitátio ejus in vasa áurea, Allelúia ; *P.* Prudéntia sua de thesáuro invisíbili procêdit, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exténdens cœlos sicut pellem : qui tegit in aquis superiôra ejus. *P.* Prudéntia. ℣. Glória, et honor. *P.* Prudéntia.

Orátio. Rex magne et terríbilis Dómine, tibi in ómnibus Géntibus vera júbilet fides ; et præsta, ut non solùm voce, sed et mente tibi psallâmus, qui es Rex noster : ut tecum sinè fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Orátio. 1. Cantâte Dómino cánticum novum : benè psállite ei in jubilatióne. *P.* Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. ℣. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite ei. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Cantêmus tibi Dómine cánticum novum ; quia rectus est sermo tuus, et ópera tua fidélia : ut qui cœlorum regna in prophétæ jubilatióne, et Evangélicæ tubæ clangôre conscéndere facis ; illuc nos áttrahas, quò ipse præcêdis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Elêgit nos hereditâtem sibi rex omnis terræ Deus. *P.* Psállite Deo nostro, psállite : psállite Regi nostro, psállite. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P.* Psállite. ℣. Glória, et honor. *P.* Psállite.

Orátio. Rex magne, et terríbilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Jubilâte Deo omnis terra : *P.* Cantâte, et exsultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Cantâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Cantâte.

Orátio. Jubilet te, Dómine, omnis terra ; psalmum cantet, exsúltet, psallat nómini tuo ; cujus nomen est admirábile, et præclârum : Concêde ergo Ecclésiæ tuæ précibus, ut quos in fide vocas, in tentatiône non déseras : et qui tibi júbilum pérsonant laudis in sæculum, præmium mereántur ætérnæ beatitúdinis in futûrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Regnâvit Dóminus omnis terræ : et inhabitábitur univérsa terra, *P.* Ut paradísus circumcíngens omnem terram. ℣. Dóminus regnâvit, exsúltet terra : læténtur ínsulæ multæ. *P.* Ut paradísus.

387 *Orátio.* Mirabília sunt testimónia tua, Dómine Deus ; quibus Unigénitus Fílius tuus regnat univérsæ terræ : præsta ergo nobis, ut qui revelâtâ fácie glóriam ejus speculâmur, à dextris ejus in judício conlocêmur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Adjûtor et protéctor mihi fuit Dóminus in salûtem : hic Deus meus, et honorâbo eum : Deus Patris mei, et exaltâbo eum.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Ego dormívi. *fol.* 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia.

***Psalmus* CXLVIII.**

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cav.* III).

℟. Deo grátias.

Angelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe : Hæc dicit Sanctus, et Verus, qui habet clavem David : qui áperit, et nemo claudit : et claudit, et nemo apéruit. Scio ópera tua, et dedi coram te óstium apértum, quod nemo potest cláudere : quia módicam habes virtûtem, et servásti verbum meum, et non negásti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se judæos esse, et non sunt, sed mentiúntur : Ecce fáciam illos, ut véniant, et adórent ante pedes tuos : et scient quia ego diléxi te : quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ et ego te servâbo ab hora tentatiônis, quæ ventûra est in orbem univérsum tentâre habitántes in terra. Vénio citò : tene quod habes, ut nemo accípiat corônam tuam. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, et foràs non egrediêtur ámpliùs : et scribam super illum nomen Dei mei, et nomen civitâtis Dei mei novæ Hierúsalem, quæ descéndit de cœlo à Deo meo, et nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Christe Dei Fílius, qui venerábilis *fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia Dei super lápidem. *fólio* 385. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui ascéndit patíbulum. *fol.* 386.

In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371. *Sono.* Dóminus Jesus Christus. *fol.* 373.

Antíphona. Fecit cœlos Dóminus in virtûte sua. *P.* Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovébitur. ℣. Læténtur cœli, et exsúltet terra, moveâtur mare, et plenitûdo ejus. *P.* Etenim. ℣. Glória, et honor. *P.* Etenim.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctam Hierúsalem novam vidi pescen-

déntem de cœlo. *P.* Et audívi vocem dicéntium : Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et audívi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et audívi.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. *fol.* 385. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Deus, cujus unum hunc. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diem istum Resurrectiônis. *fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia Dei. *Orátio.* Rex magne. *fol.* 386.

IN QUARTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt. *Orátio.* Laudant te. *fol.* 371.

Sono. Venîte, et vidête : Angelus quómodò revólvit lápidem; *P.* Mílites custodiéntes Sanctum. Allelúia, allelúia ; ℣. Mulíeres lachrymántes, Salvatórem quæréntes. Maríæ Angelus dixit : Non est hîc : surréxit enim Dóminus. *P.* Mílites.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Regnávit Dóminus Deus noster Omnípotens, gaudeâmus, et exsultêmus. *P.* Quia venérunt vota agni, quæ sunt justificatiónes sanctórum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Cantâte Deo Allelúia : Deo nostro *P.* Cánticum novum, cantâte : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte púeri Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Cánticum. **388** ℣. Glória, et honor. *P.* Cánticum.

Hymnus. Te céntiès mille. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 371. *Capítula.* Christe, Dei Fílius, nostrârum. *Benedíctio.* Christe, Dei Fílius, qui in hoc die. *fol.* 383.

Lauda. Gaudêbat pópulus Israël Allelúia, et univérsa multitûdo Jacob colébant Dóminum legítimè ; *P.* Et David cum cantóribus cithará repercutiêbat in domo Dómini : et laudem Dómino dicêbat : Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non permîsit hóminem nocêre eis : sed corrípuit pro eis reges. *P.* Et David. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et David.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen laudábile est in univérsis finibus terræ : Præsta ergo nobis vanam mundi celsitúdinem declinâre : ut ex ore nostro tua perficiâtur laudátio, et veræ fidei nutriméntis crescat in nos sciéntiæ plenitûdo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* 3. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *fol.* 369.

Antíphona 1. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum *P.* In univérsa terra ! ℣. Quóniam elevâta est magnificéntia tua super cœlos. *P.* In univérsa terra. ℣. Glória, et. *P.* In univérsa terra.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum. In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Cantâte Dómino cánticum novum : cantâte Dómino omnis terra. *P.* Cantâte Dómino, et benedícite nomen ejus : ℣. Benè nuntiâte de die in diem salutâre Dómini. *P.* Cantâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Cantâte.

Orátio. Cantet tibi, Dómine, omnis terra cánticum novum ; quia redemísti per sánguinem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi omnem mundum : ut qui in mortem ejus consepúlti sumus, infinitâ cum eo lætítiâ exsultêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine ! *P.* Omnia in sapiéntia fecísti : replêta est terra creatúrâ tuâ. ℣. Hoc mare magnum, et spatiôsum : illic reptília, quorum non est número. Animália pusílla, et magna. *P.* Omnia in sapiéntia. ℣. Glória, et honor. *P.* Omnia.

Orátio. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti : reple tamen nos directiônis spíritu : ut dùm tua mirâmur ópera, te tuis in opéribus laudet intelligéntia nostra. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ego sum Deus, et non mutor. Convertímini ad me pópulus meus : testor enim vos, quóniam non est álius Deus præter me. Ego feci terram, et hóminem super eam : ego firmávi cœlos ; *P.* Et omnes stellas lucêre mandávi. ℣. Ego primogénitus exívi ante omnem creatûram : Ego feci in cœlis ut orirêtur lumen. *P.* Et omnes.

Orátio. Dómine Jesu Christe, verus Deus verúsque homo ; qui non mutâris, sed es sanctus in ómnibus opéribus tuis ; incredulitâtem à nobis dúbiæ mentis avérte : et cor nostrum grátiæ tuæ munéribus reple : ut tu, Deus verus credâris et cognoscâris ; qui Salvâtor ómnium, miráculis et virtútibus approbâris. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dóminus cónterens bella, Dóminus nomen est ei. Currus Pharaônis et exércitum ejus projêcit in mare.

Cánticum. Cantêmus Dómino.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo. *Sono.* Ego dormívi. *fol.* 370.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et vidi : et ecce Agnus stabat supra montem Sion, et cum illo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, et nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de cœlo, tamquàm vocem aquârum multârum, **389** et tamquam vocem tonítrui magni : et vocem, quam audívi, sicut citharœdôrum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, et ante quátuor animália, et senióres : et nemo póterat dícere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti erant de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti : Vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque abíerit. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, et Agno, et in ore ipsôrum non est in-

vèntum mendácium : sine mácula enim sunt. Et vidi A álterum Angelum volántem per médium cœlum habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizâret sedéntibus super terram, et super omnem gentem, et tribum, et pópulum, et linguam : dicens magnâ voce : Timête Dóminum, et date illi honôrem, quia venit hora judícii ejus : et adorâte eum, qui fecit cœlum, et terram, mare, et fontes aquârum. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus. *fol.* 371. *Lauda.* Gaudêbat pópulus Israël. *Requîre fólio* 388. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diem istum. *fol.* 372.

In nómine Dómini, etc.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371. *Sono.* Venîte, et vidête. *Requîre fol.* 375.

Antíphona. Tu es rex regum, cui Deus cœli regnum forte, *P.* Et potens, et honorâtum dedit. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos ; et osténde fáciem tuam : et salvi érimus. *P.* Et potens. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Et potens.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum Allelúia : quia mirabília fecit Dóminus. Liberâvit nos déxtera ejus, et bráchium sanctum ejus. Allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum : ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. *P.* Liberâvit nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Liberâvit nos.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. *Requîre fólio* 385. C *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* 385. *Preces, ùt suprà. Capítula.* Deus, cujus hunc ex ómnibus dúximus diem. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diem istum resurrectiônis. *Quære fol.* 372.

Lauda. Omne donum óptimum de cœlo véniet Allelúia, *P.* Descéndens à patre lúminum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara et voce psalmi. *P.* Descéndens. ℣. Glória, et honor. *P.* Descéndens.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen. *fólio* 388.

IN QUINTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371. D

Sono. Quis Deus magnus sicut Deus noster? *P.* Tu es Deus qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia, allelúia. —. Honorificus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. ℟. Tu es.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia, Rigans Deus montes de superióribus : de fructu óperum tuôrum satiábitur terra. *P.* Prodúcens fœnum pecóribus, et herbam servitúti hóminum. ℣. Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine ! Omnia in sapiéntia fecísti : replêta est terra creatúrâ tuâ. *P.* Prodúcens. ℣. Glória. *P.* Prodúcens.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi, et audívi voces Angelórum multôrum in circúitu throni, stántes in conspéctu Agni. Quátuor animálium, et seniôrum voces. *P.* Cum fragôre magno resonábant, Allelúia. ℟. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Cum fragôre. ℣. Glória. *P.* Cum fragôre.

Hymnus. Te céntiès mille. *fol.* 382. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* Christe, Dei Fílius, nostrârum réquies. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius, qui in hoc die. *fol.* 383.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est Alleluia, *P.* Et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum : ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. B *P.* Et cum illo. **390** ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et cum.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui occîsus Agnus resúrgis in glória, et habens potestâtem humânam, inluminâre dignâtus es terram, quò passiônis et resurrectiônis tuæ plúviis inrigâta, te solum sequerêtur ad vitam, quæ se olim mortis elíserat in ruînam ; nostris, quæsumus, précibus favens, da nobis et resurgéndi cópiam in opéribus bonis, et moriéndi efficáciam in opéribus pravitâtis. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Domine Jesu Christe. *Quære fol.* 369.

Antíphona 1. Vidi Agnum quasi occîsum in médio seniôrum : et cantábant cánticum novum, dicéntes : *P.* Dignus es accípere librum, et sólvere signácula ejus, quia redemísti mundum. ℟. Minuísti eum paulò minus ab Angelis, glória, et honôre coronásti eum. *P.* Dignus es. ℣. Glória, et honor. *P.* Dignus es.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui occîsus. *Requîre in Vésperis istîus Domínici.*

Antíphona 2. Fecit Dóminus luminária magna solus : Solem in potestâte diei ; *P.* Lunam autem, et stellas in potestâte noctis. ℣. Laudâte nomen Dómini : laudâte servi Dómini. *P.* Lunam autem. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Lunam.

Orátio. Dómine, qui fecísti luminária magna solus; in sapiéntia lunam et stellas in potestâtem noctis; educ nos de jugo nequítiæ spirituâlis in manu forti et bráchio exténso: ac disseca quæcúmque cursu in nostro opponúntur obstácula : quia tu es Dóminus dominántium, custósque nostrârum manens animârum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Magna ópera Dómini : exquisîta *P.* In omnes voluntátes ejus. ℣. Memóriam fecit mirabílium suôrum, miséricors, et miserâtor Dóminus : *P.* In omnes. ℣. Glória, etc. *P.* In omnes.

Orátio. Magna ópera tua, Dómine, exquisîta in omnes voluntátes tuas : Da nobis fámulis tuis, ut dùm óperum tuôrum magnitúdinem admirâmur, ma-

gnificéntiam Conditôris débitâ confessiône laudêmus; tuâque mandâta fidélia timorâtâ sapiéntiâ exquirâmus; atque perféctum intelligéntiæ decus, timôris obediéntiâ faciâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ego sum Dóminus Deus vester, et non est præter me Salvâtor álius: Audiérunt ínsulæ, et timuérunt extrêma terræ. *P.* Audi Israël puer meus, Jacob elécte meus, semen Abrahæ amici mei. ℣. Ego sum primus, et ego novíssimus. Manus quoquè mea fundâvit terram, et déxtera mea mensa est cœlos. *P.* Audi Israël.

Orátio. Tu es Dómine Deus, et non est álius præter te: nec tamen ipse conclúderis, quem extrêma terræ agnovérunt, dum à te fidei vocatiône pertrácta sunt: da ergo nobis, ut ita in te radicêmur, ut cultu justítiæ, et óperum dignitâte ætérnam mereâmur pervenîre ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Gubernásti justítiâ tuâ Domine, pópulum tuum hunc, quem liberásti.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. *Quære fol.* 369.

Orátio. Glorificêtur déxtera tua Dómine; quæ inimícos ánimæ nostræ vitæque confríngat; et per multitúdinem majestâtis tuæ adhuc cónterat: et ter nos constructóres cogitatiônum malârum sermonúmque et óperum dimérgat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo honor. *Cánticum.* Benedíctus Dóminus Deus patrum. *fol.* 6. *Sono:* Ego dormívi, et requiévi. *Requîre fol.* 370.

391 *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* XIX).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et vidi cœlum apértum, et ecce equus albus, et qui sedébat super eum, vocâtur Fidêlis, et Verax, et in justítia júdicat, et pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, et in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum quod nemo novit nisi ipse. Et vestîtus erat veste aspérsâ sánguine: et vocâtur nomen ejus, VERBUM DEI. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo mundo. Et de ore ipsîus procêdit gládius acûtus: ut ipso percútiat Gentes. Et reget eas in virga férrea: et ipse calcat torcûlar vini furôris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, et in fémore suo scriptum: Rex regum, et Dóminus dominántium. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei. *Capítula.* Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus excúrsum. *Requîre fol.* 371. *Lauda.* Sapiéntia à Dómino Deo est. *Requîre fólio* 389. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui diem Resurrectiônis. *fol.* 372.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *Requîre fol.* 371. *Sono.* Quis Deus magnus. *fol.* 389.

Antíphona. Sit Glória Dómini in sæculum sæculi: *P.* Lætábitur Dóminus in opéribus suís: ℣. Qui réspicit terram, et facit eam trémere: qui tangit montes, et fumigábunt. *P.* Lætábitur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Lætábitur.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndite ad Hierúsalem filiæ Sion, *P.* Et laudâte Deum vestrum. Allelúia, allelúia. ℣. A solis ortu usque ad occásum, laudâte nomen Dómini. *P.* Et laudâte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et laudâte.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. *Quære fol.* 385. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Deus, cujus unum hunc diem. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui. *Quære fol.* 372. *Lauda.* Sapiéntia à Dómino Deo est. *Orátio.* Christe Dei Fílius. *Quære fol.* 390.

IN SEXTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orâtio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo. *P.* In voce exsultatiônis Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus: psállite. *P.* In voce.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Audívi vocem magnam in cœlo, dicéntem: Agnus, qui occîsus est. *P.* Dignus est, accípere virtûtem, et divinitâtem, et sapiéntiam, et benedictiônem in sæcula sæculôrum. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Dignus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dignus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Exaudîvit páuperes Dóminus: et compedítos suos non deséruit. *P.* Laudent illum cœli et terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vídeant páuperes et læténtur: quærite Dóminum, et vivet ánima vestra. *P.* Laudent. ℣ Glória. *P.* Laudent.

Hymnus. Te céntiès mille legiônum. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Christe, Dei Fílius. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius, qui in hoc. *Quære fol.* 382.

Lauda. Allelúia. Psállite Dómino in cíthara, Allelúia, in cíthara et voce psalmi. Allelúia, allelúia. *P.* Jubilâte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus. ℣. In cíthara. ℣. Glória. *P.* In cíthara.

Orátio. Dómine admirábilis et imménse, húmiles nos propítius tam éffice quam inténde: ut quia nomen tuum admirábile est in omni terra, veritâtis in nos solídiùs cúmules disciplînam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *Quære fol.* 369.

Antíphona I. Testimónia tua Dómine credibília facta sunt nimìs. *P.* In longitúdine diêrum. **392** ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in excélsis

Dóminus. *P.* In longitúdine. ℣. Glória, etc. *P.* In longitúdine.

Orátio. Testimónia tua, Dómine, quæ nobis facta sunt credibília, sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritâte syncêra: atque ita nostro consuméntur ópere, sicut proferúntur ex ore; regant consolatióne mœréntes, ac promptiôres efficiant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vólucres cœli, et pisces, qui perámbulant sémitas maris. *P.* Admirábile est enim nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Omnia subjecísti sub pédibus ejus, *P.* Admirábile. ℣. Glória, et honor. *P.* Admirábile.

Orátio. Dómine admirábilis. *Require retrò in fine Vésperi istíus Dominici.*

Antíphona 3. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. *P.* Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite prudéntèr. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P.* Quóniam Rex. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam Rex.

Orátio. Da nobis Dómine non solùm voce, sed et mente tibi psállere sapiéntèr: ut juxtà magnitúdinis tuæ nomen, tuam à nostris vócibus magnifices laudem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Mementôte Patres nostros, quemádmodum salváti sunt in mari Rubro, dum persequeréntur illos inimíci eôrum, et nos exclamêmus in cœlos; et miserébitur nostrî Dóminus, secúndùm testaméntum patrum nostrôrum. *P.* Ut sciant omnes Gentes, quia est, qui rédimat, et líberet Israël. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificâta est in virtúte: déxtera manûs tuæ confrêgit inimícos. Et præ multitúdine majestâtis tuæ contrivísti adversários. *P.* Ut sciant.

Orátio. Memorâre Dómine, quemádmodum liberásti patres nostros, dúm persequeréntur illos inimíci; exaltásti déxteram tuam in adversários eôrum: tu enim es Deus noster, qui et honorificâris ex débito, et exaltâris ex mérito: Da ergo nobis, ut nos, qui per hujus sæculi pélagum ambulâmus, nullis undârum mundiálium tunsiónibus frangâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Gelavérunt tamquàm murus fluctus maris: stetit unda fluens in médio mari.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo. *Sono.* Ego dormívi, et quiévi. *Require fol.* 370.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (Cap. XXII.)

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes fui in spíritu, et osténdit mihi Dóminus flumen aquæ vitæ, splendidum tamquàm crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni. In médio platéæ ejus, et ex utràque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, et fólia ligni ad sanitâtem Géntium. Et omne maledictum non erit ámpliùs: sed sedes Dei et Agni in illa erunt, et servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: et nomen ejus in frontibus eôrum. Et nox ultrà non erit: et non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine Solis, quóniam Dóminus Deus illuminâbit illos, et regnábunt in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei. *Capítula.* Christe, Dei Fílius, qui venerábilis. *Requíre fol.* 371. *Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cithara. *fol.* 391. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 383.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *Quære* 317. *Sono.* Omnes gentes pláudite. *fol.* 391. *Antíphona.* Vidi Agnum quasi occísum in médio seniôrum: habêbat enim in veste. *P.* Et in cápite scriptum: Rex regum, et Dóminus dominórum. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis: et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Et in cápite. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in cápite.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Laudem dicunt Deo nostro omnes. *P.* Qui timêtis eum pusílli, et magni. Allelúia, allelúia. ℟. Ecce nunc benedícite Dominum, omnes servi Dómini. *P.* Qui timêtis eum. **393** ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui timêtis eum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Allelúia, Cum lætítia ingrediêmur in sancta Dómini: et cum exsultatióne. *P.* Regrediêmur decantántes: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Omnis terra adôret te Deus, et psallat tibi: et psalmum dicat nómini tuo. *P.* Regrediêmur. ℣. Glória, et honor. *P.* Regrediêmur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Fons hortôrum: púteus aquârum vivéntium, *P.* Quæ fluunt ímpetu à Líbano. Allelúia, allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus: de fructu óperum tuôrum satiábitur terra. *P.* Quæ fluunt. ℣. Glória. *P.* Quæ.

Hymnus. Psallat altitûdo. *Supplicátio, Capítula, et Benedíctio, ut in fol.* 386. *Lauda.* Allelúia, Psállite Dómino in cithara.

Orátio. Dómine admirábilis. *fol.* 391.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Vésperum.

395 *Lauda.* Laudavérunt te Domine. *Orátio.* Laudant te Dómine. *fol.* 371.

Sono. Dómini est terra, et plenitûdo ejus: orbis terrârum, *P.* Et univérsi qui hábitant in eo. Allelúia. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: et introíbit rex glóriæ. *P.* Et univérsi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Pater Glóriæ suscitâvit Jesum Chri-

stum à mórtuis, et conlocávit eum ad déxteram A suam supra cœlos, super omnem Principâtum et Potestâtem, et Virtûtem, et Dominatiônem, *P.* Et super omne nomen, quod nominâtur. ℣. Ascéndit Deus in jubilatiône : Dóminus in voce tubæ. *P.* Et super. ℣. Glória. *P.* Et.

Orátio. Omnípotens Deus Pater glóriæ, qui Dóminum nostrum Jesum Christum suscitásti à mórtuis, cónlocans illum ad déxteram tuam super omnem Principâtum, et Potestâtem ; súscita in nos stúdia omnímodæ sanctitâtis : ut illi soli religátæ sint primítiæ spíritûs nostri, qui à mórtuis resúrgens, mortis príncipem própria virtûte devîcit. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam

Antíphona 2. Ascénsor cœli, auxiliâtor noster, *P.* Magnificéntiam ejus discúrrunt nubes : habitátio B ejus sursùm. ℣. Currus Dei decem míllium múltiplex, míllia lætántium : Dóminus in illis in Sina in sancto. *P.* Magnificéntiam. ℣. Glória, et honor. *P.* Magnificéntiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Audívi vocem turbârum multârum dicéntium : Allelúia : honor, et glória Deo nostro : *P.* Quia justa, et vera sunt judícia ejus. Et íterum dixérunt : Allelúia. *P.* Et adoravérunt sedéntem super thronum, dicéntes : Amen, et Allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. *P.* Quia justa. ℣. Glória. *P.* Et adoravérunt.

Hymnus.

Ætérne Rex Altíssime,
Redémptor et Fidélium :
Quo mors solûta déperit,
Datur Triúmphus grátiæ;
Quem lex subácta Tártari,
Marcens Avérno díspulit;
Carens mucrône péssimo,
Throno remîsit Pátrio :
Scandens Tribûnal déxteræ
Patris : potéstas ómnium
Conlâta Jesu est cœlitùs,
Quæ non erat humánitùs.
Ut trina rerum máchina :
Cœléstium, Terréstrium,
Et infernôrum cóndita
Flectant genu jam súbdita.
Nec sit salus ullo modo
Tuo foris vocábulo;
A quo creâta cuncta sunt,
Et recreâta sancta sunt,
Hæc tanta Christi grátia
Nexum tulit peccáminum ;
Sumpsítque corpus próprium,
Totúmque póssidet Polum.
Tremunt vidéntes Angeli,
Versâ vice mortálium,
Culpat caro, et purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Quæ præminet virtútibus
Summis procùl cœléstibus :
Deus caro, atque spíritus,
Plenus Deus, verúsque Homo.
Dicunt ex astris Angeli,
Demùm revérti hujúsmodi,
Quem nos redîre crédimus,
Regnâre prorsùs nóvimus.
Tu Christe nostrum gáudium,
Manens Olympo prædítum ·
Mundi regis qui fábricam,
Mundâna vincens gáudia.
Hinc te precântes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus;
Et corda sursùm súbleva
Ad te supérna grátiâ.
Ut cùm rubénte cœperis
Clarêre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Da nobis illuc sédulâ
Devotiône téndere,
Quò te sedêre cum Patre,
In arce regni, crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

396 *Supplicátio.* Orèmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos glóriâ Ascensiônis suæ C propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Ascensiônis tuæ, Dómine, festa suscipiéntibus adésto propítius, et fave placâtus; quique carnis nostræ fragilitâtem tecum glorificándam in cœléstibus devexísti, culpârum vétetum tolle putrédinem, et vitæ nobis prístinæ réddito dignitâtem : ut illic te credéndo ascéndere mereâmur, quò te verácitèr conscendísse nunc crédimus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem Patérnam ascendéndo perdúxit ad sedem, perdûcat vos ad ætérnæ glóriæ libertâtem ; ℟. Amen. D Quique si exaltâtus esset à terra, promísit omnia tráhere ad seípsum, nullum ex vobis patiâtur à suo esse córpore separâtum ; ℟. Amen. Sed síbi vos sinè fine coronándos státuat, qui solus in vestro córpore ascendéndo cœlôrum penetràvit secrêta. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum, et ad Patrem vestrum, Allelúia. *P.* Ad Deum meum, et ad Deum vestrum. Allelúia. allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Ad Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad Deum.

Orátio. Rex regum Imménse, cui Deus cœli regnum forte, et potens, et honorâtum dedit; dum ómnia potestáti tuæ subjêcit : cui míllia míllium Angelôrum minístrant, da réquiem pópulo tuo ab ómnibus oné-

ribus, quibus oneráti con-ístimus ; ut qui ascendísti gloriósus in cœlum, mitis exístas, cum manifestâta fúerit glória tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi pérficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Matutînum.

Antîphona. Ego dormívi : et resurréxi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem, etc. *Requîre fol.* 369.

Antîphona 1. Pósiti sunt throni, et antíquus diêrum sedêbat : vestîtum ejus sublîme : et thronus ejus flamma ignis. *P.* Míllia míllium serviébant ei, et decies centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P.* Míllia míllium. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Míllia míllium.

Orátio. Rex regum Imménse, etc. *Requîre in Vésperis istîus festi.*

Antîphona 2. Ad similitúdinem hóminis vidi virum sedéntem in throno, magnam claritâtem habéntem ; *P.* Et omnes militiæ cœléstis exércitûs Angelôrum clamántes, dicébant in unum : Ecce, cujus impérium, et regnum, et glória sine fine pérmanent in ætérnum. ℣. Visi sunt gressus tui Deus, ingréssus Dei mei ; regis qui est in sancto. *P.* Et omnes militiæ. ℣ Glória, et honor. *P.* Et omnes militiæ.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, qui devíctâ morte de terrénis ad cœléstia tránsitum fáciens, quasi Fílius hóminis appárens, in throno magnam claritâtem habens, quem omnis milítia cœlestis exércitûs Angelôrum laudat : præbe nobis, ut nullis flagitiórum vínculis in corde hujus sæculi inligêmur, qui te ad Patrem ascendísse gloriósâ fidei devotiône concínimus ; ut illic indesinénter cordis nostri dirigâtur obtûtus, quò tu ascendísti post vúlnera gloriôsus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antîphona 3. Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum ? *P.* Hic Jesus, qui recéptus est à vobis, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. ℣. A templo tuo, quod est in Hierúsalem, tibi offerent reges múnera. *P.* Hic Jesus. ℣. Glória, et honor. *P.* Hic Jesus.

Orátio. Salvâtor noster, et Dómine, qui ascéndens in cœlos, intuéntium clarificâtus apparêre dignâtus es óculis : dum ita ut ascénderas ventûrum ad judícium pollicêris ; fac nos hodiérnæ Ascensiônis tuæ festum purâ córdium devotiône suscípere : ut ita in te semper ad mélius vita nostra ascendéndo proficiat, quátiter ad judícium veniéntem inconfusíbili contúitu te semper visiônis aspíciat. ℟. Amen.

Per.

℟. Curváti sunt cœli, dum calcâret cápita núbium Creâtor astrôrum, et dum ascénderet cœlos Dominâtor ómnium : tremôre concússus est númerus Angelôrum clamántium **397** et dicéntium : *P.* Quantus est iste, cui Throni, et Dominatiónes occúrrunt? ℣. Vidi in cœlo turbam Angelôrum multôrum, quam dinumerâre nullus póterat : et clamábant voce magnâ, dicentes : *P.* Quantus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, Creátor astrôrum, qui inclinásti cápita núbium, dum te humiliásti in conversatiône mortálium : ut in eo corpore, quo pro nobis probra sustinuísti impiôrum, in ipso ascénderes super omnes cœlos cœlôrum, et laudes súmeres Angelôrum ; exáudi nos propítius, et hoc nobis concéde placátus, ut, absolúti criminibus, i luc te nunc prævium sequâmur corde, quò tu ascendísti glorificâtus in homine : ut te étiam tunc contemplári possîmus conditôrem et Dóminum ætérnum in majestâte, quem nunc verum Deum præstolâmur et júdicem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antîphona. Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat : ipse júdicat extrêma terræ. Potens est, et dat virtûtem régibus nostris, et exaltâvit cornu pópuli sui.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum in Dómino. *fol.* 55. *Reiterêtur Antîphona.* Dóminus ascéndit in cœlos, et tonat, etc.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui ascéndens in cœlum triumphâtor tonas ; da nobis, ut te semper in veritâte vidéntes, visiônis tuæ grátiâ fruâmur : et qui, devíctâ morte, patérnam ascendéndo répetis sedem ; tu da virtûtem régibus nostris ; et exálta tuæ Glóriæ majestâtem. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antîphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. *Requîre fol.* 6.

Sono. Allelúia. Regna terræ cantâte Deo, Allelúia, allelúia, psállite Dómino : psállite Deo nostro Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlôrum, ad Orientem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis : Allelúia. ℣. Laudate eum in excélsis : Allelúia, allelúia. Laudate eum omnes Angeli ejus Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Danîelis Prophétæ (*Cap.* VII).

℣. Deo grátias.

In illis diêbus : Ego Dániel aspiciêbam donec throni pósiti sunt, et antíquus diêrum sedit : vestiménta ejus quasi nix cándida, et capílli cápitis ejus quasi lana munda : thronus ejus flamma ignis : rotæ ejus ignis accensus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebâtur à fácie ejus : míllia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei : judicium sedit, et libri apérti sunt. Iterùm aspiciêbam in visiône noctis; et ecce cum núbibus cœli quasi filius hóminis véniebat, et usque ad antíquum diérum pervénit : et in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestátem, et honôrem, et regnum : et omnis pópulus, tribus, ac linguæ ipsi sérviunt : potéstas ejus, poté-

stas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur: ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne Rex Altíssime, Redémptor et fidélium. *Supplicátio.* Orémus redémptórem mundi, etc. *Quære fol.* 396.

Capitula. Dómine Rex glóriæ, qui patefáctis et adimplétis Prophetárum oráculis, tamquám elevátis æternálibus portis Patérnam repetis sedem : quia dum tua Déitas cò quò nunquàm discéssit, regréditur, humáno géneri cœlórum áditus aperítur : dona, ut illìc extendâtur nostra inténtio, quo præcéssit vera nostra redémptio : nec inhæreâmus captivâ delectatióne terrenis, cúm jam nostri córporis caput tecum regnet in cœlis.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *fol.* 2.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem. *Requíre fol.* 396.

Exeúnte Vésperà in Ascensióne Dómini.

Lauda. Die mandávit Dóminus misericórdiam suam : *P.* Et nocte declarávit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es. *P.* Et nocte declarâvit.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam, et nocte decláras ; quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem et in nocte defêndas ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Sono. Dómini est terra. *fol.* 395.

Antíphona. Ascéndit Deus in jubilatióne, *P.* Dóminus in voce tubæ. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce **398** exsultatiônis. *P.* Dóminus in voce.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndit Dóminus in cœlos, et tónuit Allelúia. *P.* Ipse júdicat extrêma terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. *P.* Ipse júdicat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse júdicat.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Psállite Deo Allelúia. *P.* Qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Allelúia, allelúia, allelúia, alleluia. ℣. Exaltáte Deo adjutóri nostro : jubiláte Deo Jacob. *P.* Qui ascéndit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui ascéndit.

Hymnus. Ætérne Rex altíssime. *fol.* 395.

Supplicátio. Orêmus. *Quære fol.* 396.

Capítula. Christe, Dei virtus, et Dei sapiéntia, qui propter nos, et nostram salûtem descéndens è cœlis, humáni géneris carne vestíri dignâtus es, ut dignissimâ societâte nos tuâ Deitâte vestíres, et quod mortâle descendéndo suscepéras, immortalitâti ascendéndo donâres ; tríbue nobis intervéntu solemnitâtis hodiérnæ, qua te cœlos ascéndente et sequi cúpimus et gaudémus, ut benignissimæ dispensatiônis hujus múnera cognoscéntes, reddâmus pietáti tuæ, quod solùm póssumus, vota laudum : expectántes secúndi advéntûs tui æternórum solátia gaudiórum, quo judénte dícimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Jesus Christus Dóminus pacem, quam ad cœlos rémeans, discípulis suis trádidit, íntegram in vobis, inlibatámque consérvet ; ℣. Amen. Angelos quoquè sanctos, quos cœlos ascensúrus suo elégit obséquio, vobis députet in præsídio : ℟. Amen. Ut ipso auctôre illuc erigámini fide, quo vos adsuméndos sperâtis in réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Orátio. Rex regum, cui Deus cœli. *Requíre retrò in primis Vésperis.*

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, *cum sua Oratióne. Quære fol.* 371.

Sono. Allelúia, Regna terræ, cantáte Deo, Allelúia, allelúia. ℣. Psállite Dómino : psállite Deo nostro, Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlórum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui ascéndit super cœlos cœlórum, *P.* Ad Oriéntem : Dóminus nomen est ei. ℣. Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino : psállite Deo. *P.* Ad Oriéntem. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad Oriéntem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvátor fáciens signa, et mirabília in cœlo et in terra ; *P.* Ipse liberávit nos, qui ascéndit in cœlos Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse.

Hymnus.

Sacráta Christi témpora
Prophéticis oráculis,
Virtûte firmans péctora,
Fídei explévit véritas :
Venísse mundi Dóminum
In templo sancti córporis,
Ut hóminem, quem fécerat,
Salváret ipse pérditum.
Dum pátitur passíbilis,
Assúmptus homo móritur.
Resúrgit impassíbilis
Deus creâtor ómnium :
Qui suscitâtus córpore
Diêbus dudúm prædictis,
Quater denário número
Opes salûtis édidit :
Quibus quadrátis ómnibus,
Ascéndens in altum duxit
Captivitâtem captîvam.
Dona dedit homínibus.
Coram suis discípulis
Ili adventûrum móniti,
Ut repedántem cérnerent,
Dum adfuíssent témpora.
Quæ sola Patri cógnita,

Incógnita nec Fílio,
Discéntibus solícitis :
Licêre nosse mínimè.
Sístere tamen sóliti
Jubéntur summi Núntii,
Donec virtûtem Spíritûs
Ex alto missam cáperent ,
Quam nos ovántes glóriâ
Salûtis nostræ præstitam,
Sanctôrum consors láudibus
Hymnus resúltat omnibus.
399 Da nobis illuc sédulâ
Devotiône téndere,
Quo te sedêre cum Patre
In arce regni crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio, Orêmus. *Quære fol.* 396.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui ascendísti super cœlos cœlôrum ad Oriéntem, Occâsum devíneens; quos in te suscepísti rediméndos, in te pérfice ad excélsa tolléndos : ut ubi Caput præcessísti glorificâtum, illuc totum corpus ádtrahas honorándum : nec in Occíduum mundi relínquas, quos ad Oriéntem perpétuum versus triumphâtor exáltas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus, Dei Fílius, qui triumpháli júbilo ascéndit ad Patrem, cœlésti vos córdium ascensiône glorificet; ℟. Amen. Et qui in forma vestri córporis est exaltâtus à terra, Divinitâtis beneficiis vos pértrahat ad supérna : ℟. Amen. Ut illuc vestrôrum ómnium remunerándam pértrahat ad fidem , quò ipse glorificâtus ascéndit in hómine. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in cœlo paràvit sedem suam Allelúia : et regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. *P.* Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia, ℣. Laudâte eum omnes gentes : laudâte eum omnes pópuli. *P.* Benedícite. ℣. Glória. *P.* Benedícite.

Orátio. Dómine, qui in altis hábitas , et humília rêspicis in cœlo, et in terra, tibi nos dignánter incúrva : et qui beatitúdinem Angelôrum in ómnibus pollicêris, obediéntiâ nos Angélicâ informâre dignêris. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

IN DOMINICO POST ASCENSIONEM DOMIN.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. *Psalmus* III. *Orátio.* Dómine Jesu Christe. *Quære fólio* 369.

Antíphona 1. Parâta sedes tua, Deus ex tunc : *P.* Et à sæculo tu es. ℣. Elevavérunt flúmina Dómine : elevavérunt flúmina voces suas. *P.* Et à sæculo tu es. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et à sæculo.

A *Orátio.* Dómine, qui fortitúdine indúeris, et virtûte præcíngeris; parátos nos fac ante sedem majestâtis tuæ; ut ex tunc et à sæculo tuum nomen magnificêmus : ac propitiâre in terris dignêris, qui es mirábilis in excélsis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antíphona 2. Quis sicut Dominus Deus noster, *P.* Qui in altis hábitat, et humília réspicit in cœlo et in terra? ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos Glória ejus. *P.* Qui in altis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Dómine qui in altis hábitas. *Quære retro in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Excélsus Dóminus, et humília réspicit : *P.* Et alta de longè agnóscit. ℣. Laudâte púeri
B Dóminum : laudâte nomen Dómini. *P.* Et alta. ℣. Glória *P.* Et alta

Orátio. Excélse Dómine, qui humília réspicis, humilitâtem nobis tríbue, per quam placêris; nec in nobis supérbia máneat, quam de longínquo cognóscis, et vicíno dispérdis : ut te miseránte, et elátio dejíciens à mente discêdat, et contrítio glorificans in corde permáneat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. In tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ jubilâte in conspéctu regis Dómino : commoveâtur mare, et plenitûdo ejus; orbis terrârum, et omnes qui hábitant in eo. Flúmina. *P.* Plaudent mánibus in idípsum. ℣. Montes, et colles cantábunt coram
C Deo laudem : et omnia ligna regiônis. *P.* Plaudent mánibus.

Orátio. Júbilat te, Dómine, omnis terra, et univérsi, qui hábitant in ea : tibi flúmina plaudent mánibus; ínvicem tibi doctôrum ora non solum sermônis obsequúntur officio; sed étiam stúdia bonôrum óperum desérviunt famulátu : Concêde ítaquè Deus noster, ut útraque in nobis te auctôre prævàleant laude, jugis et indefêssa meditátio, et sanctæ conversatiônis sincêra religio intemerâta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Déxtera tua Dómine glorificâta est in virtûte : déxtera manus tuæ, Dómine, **400** confrêgit inimícos. Et præ multitúdine
D majestâtis tuæ contrivísti adversários.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* 369.

Ad Benedictus. Antíphona. Supra thronum regni tui, in firmaménto cœli benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia, Regna terræ. *fol.* 397.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. *Psalmus* CXLVIII.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* VII).

℟. Deo grâtias.

Ego Joánnes fui in spíritu : et vidi turbam magnam, quam dinumerâre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, et tríbubus, et pópulis, et linguis : stantes ante thronum, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eôrum : et clamábant voce

magnâ dicéntes : Salus Deo nostro, qui sedes super A thronum, et Agno. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniôrum, et quátuor animá'ium : et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adorábant Deum, dicéntes, Amen. Benedictio, et cláritas, et sapiëntia, et gratiârum áctio, et honor, et virtus, et fortitûdo Deo nostro, in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Hymnus. Sacrâta Christi témpora. *fol.* 398. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 396.

Capitula. Dómine, qui ascendísti in altum, captívam ducens captivitâtem; nos à captivitâte Diáboli, victóriæ tuæ érue triúmphis : ut dona tua dùm homínibus tríbuis, ipsos hómines donôrum tuôrum reddas ex toto partícipes.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in cœlo. *fol.* 399.

Benedictio. Christus Dei Fílius, qui triumpháli. *fol.* 399.

In nómine Dómini.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Laudavérunt, *cum sua oratiône, fólio* 371. *Sono.* Allelúia, Regna terræ. *fol.* 397.

Antíphona. Excélsus Dóminus in cœlis *P.* Glóriâ ejus. ℣. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, et humília réspicit in cœlo, et in terra? *P.* Glóriâ. ℣. Glóriâ, et. *P.* Glóriâ.

Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Ascéndit Deus in jubilatiône Allelúia : Dóminus in voce tubæ. Allelúia. *P.* Psállite Deo nostro Allelúia : psállite. Allelúia. ℣. Omnes Gen- C tes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P.* Psállite. ℣. Glória, et. *P.* Psállite.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda 2. Ego vidi virum spléndidum sedéntem in thróno claritâtis suæ, Allelúia. *P.* Et in circúitu seniôrum, exclamábant voces per órganum dicéntium : Allelúia, allelúia. ℣. Quia ego cognóvi, quòd magnus est Dóminus : et Deus noster præ ómnibus diis. *P.* Et in. ℣. Glória et. *P.* Et in.

Hymnus. Sacrâta Christi témpora. *Quære fólio* 398. *Supplicátio.* Orêmus, ut suprà.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sublímiùs exaltásti thronum tuum in Hierúsalem civitâtem tuam, quæ est útiquè Ecclésia, dúm eam gloriósè conquîris, et ab èa triumpháliter ad Patrem ascén- D dis : dum in assúmpto hómine Assumptiônis tuæ glóriam manifféstas : sint ergo in nobis, et vota tibi plácita, et ópera ipsa accépta; ut ex hoc tecum possideâmus regnum in Glória sempitérna.

Pater noster. Liberáti à mâlo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus sit auxiliâtor vestri, qui assúmptus in Cœlis, sedet nunc ad déxteram patris : ℟. Amen. Corpus quoquè vestrum nullis torpóribus patiâtur passiónibus mancipâri, qui illum glorificâtum in Cœlis assúmpsit, ℟. Amen. Ut qui ascendéntis vidístis glóriam, judicántis non puniámini senténtiâ. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit. *Orátio.* Dómine, qui in altis hábitas. *fol.* 399

In nómine Dómini nostri Jesu Christi : Incipit Officium jejuniôrum; *observâtur* 4. *féria, et* 5. *féria, et* 6. *féria, et sábbato ante sanctum Pentecósten, ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pacem impetrándam vel pro sacris lectiónibus audiéndis; et, ut véniat Spíritus Paráclitus, et munda nostra repériat habitácula, Ecclésiam Dómini frequentêmus.*

SEQUITUR QUARTA FERIA.

Ad Matutînum. Antíphona. Tu autem Dómine susceptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol.* 68.

B *Antíphona* 1. Delícta qui solus intélligis, a peccátis nostris munda nos Dómine. *Psalmus* XVIII.

401 *Orátio.* Ab occúltis nostris. *fol.* 68.

Antíphona 2. Dómine salvum fac regem : et exáudi nos in die, quâ invocavérimus te. *Psalmus* XIX.

Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. *fol.* 68.

Antíphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos, ut qui singillâtim corda hóminum fingis : speciâtim ea sanctífices : et quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timôris tui da nobis plenitúdinem : ut et agnitiônis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen.

Per.

℟. Deus misereâtur nobis, et parcat peccátis nostris : *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Illúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* Et avértat.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem tuam. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine Dómine Rex Deôrum. *fólio* 103.

Orátio. Univérsæ carnis spíritus fortíssime ac misércors Deus, propitiâre, quæsumus, universitáti Ecclésiæ tuæ; et dimítte peccáta ômnium : aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes, et scélera nostra; tuæque nos benedictiônis et pacis infusiône locuplêta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, *P.* Et ópera mánuum nostrârum dírige super nos : ℣. Réspice in servos tuos, in ópera tua : et dírige fílios eôrum. *P.* Et ópera. ℣. Glória, et. *P.* Et ópera.

Lauda. In Sanctis ejus laudâte Dóminum allelúia, allelúia : in firmaménto virtûtis ejus. *Psalmus* CL.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fili, habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitêris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse dírigat gressus tuos. Ne sis sá-

piens apud temetípsum : time Dóminum, et recêde à malo : sánitas quippe erit in umbílico tuo, et inrigátio ossium tuórum. Honôra Dóminum de tua substántia, et de primítiis ómnium frugum tuárum : et implebúntur áreæ tuæ saturitâte, et vino torculária tua redundábunt. Disciplînam Dómini, fili mi, ne abjícias : nec deficias, cùm ab eo corripiêris : quem enim díligit Dóminus, córripit : et quasi pater in filio cómplacet sibi. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 69.

Capítula. Descéndat, Dómine, ad nos Spíritus Sanctus, per quem et mundáta péctora nostra ipse possídeas, et institûtam à te oratiônem suscípias : ut ita non per nos, sed per illum nostra accípias postuláta, sicut per illum nostra déleas facínora ; cùm eo, qui tecum, et cum Patre regnat æqualis, interpellánte pro nobis, per eum ad te proclamâmus è terris.

Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam Alleúia : et regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. *P.* Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum omnes Gentes : et conlaudâte eum omnes pópuli. *P.* Benedícite Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedícite Dóminum.

Benedíctio. Expectántes se Spíritus efficiat immaculátos à sórdibus : ℟. Amen. Répleat múnere, quos se inspicit sustinêre. ℟. Amen. Ut cùm vénerit implêmur sanctitâte ejus, cujus advéntum amabilitèr expectâmus ; ℟. Amen. Ipso præstánte, et auxiliánte, qui cum Patre, et filio, unus Deus vivit, et regnat in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Ad Tértiam, et Sextam, et Nonam dicántur ut sequúntur.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, custódi sermónes meos. *Quære fol.* 96.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Venît omnis multitûdo filiôrum Israël in desérto Sin, quod est inter Elim, et Sínai ; quinto décimo die mensis secúndi, postquàm egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurâvit omnis congregátio filiôrum Israël contra Móysen, et contra Aaron. Dixérunt ergo filii Israël : Utinàm **402** mórtui essêmus per manum Dómini in terra Ægypti, quandò sedebâmus ad ollas cárnium, et comedebâmus panes in saturitâte : quid eduxístis nos in desértum istud, ut occiderêtis omnem multitúdinem fame ? Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ecce, ego vobis pluam panes de cœlo : egrediâtur pópulus, et cólligat, quæ sufficiant per síngulos dies : ut tentem eum utrùm si ámbulet in viis meis, an non. Die autem sexto parent quod inferant : et sit duplum quòd colligere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses et Aaron ad omnes filios Israël : Véspere sciêtis quòd Dóminus edúxit vos de terra Ægypti : et manè vidébitis glóriam ejus : audívi autem murmur vestrum contra Dóminum : nos verò quid sumus, quia mussitástis contra nos ? Et ait Móyses : Dabit vobis Dóminus véspere carnes édere, et manè panes in saturitâte : eò quòd audíerit murmuratiónes quibus mumuráti estis contra eum, nos enim quid sumus ? nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Deum. Dixítque Móyses ad Aaron : Dic univérsæ congregatióni filiôrum Israël : Accédite coram Dómino : audívit enim murmur vestrum. Cùmque loquerêtur Aaron ad omnem cœtum filiôrum Israël, respexérunt ad solitúdinem : et ecce glória Dómini appáruit in nube. Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Audívi murmuratiónes filiórum Israël, lóquere ad eos : Véspere comedêtis carnes, et manè saturabímini pánibus : sciêtis quòd sim Dóminus Deus vester. Factum est ergo véspere, et ascéndit cotúrnix, operuítque castra : manè quoquè ros jácuit per circúitum castrôrum. Cúmque operuísset superficiem terræ, appáruit in solitúdinem minûtum et quasi pilo tonsum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent filii Israël, dixérunt ad ínvicem : Manhu ? quod significat : Quid est hoc ? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses : Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcêpit Dóminus : Appellavítque domus Israël nomen ejus Man : quod erat quasi semen Coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses : Iste est sermo, quem præcêpit Dóminus : Imple gomor ex eo, et custodiâtur in futúras retrò generatiónes : ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aaron : Sume vas unum, et mitte ibi Man, quantum potest cápere gomor : et repône coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcêpit Dóminus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservándum. Fílii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donèc venírent in terram habitábilem. ℟. Amen.

Léctio libri Aggæi Prophétæ (*Cap.* I, II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Pónite corda vestra super vias vestras : ascéndite in montem, portâte lignum, ædificâte domum : et acceptábilis mihi erit, et glorificâbor, dicit Dóminus. Et suscitâvit Dóminus spíritum Zoróbabël filii Saláthiël, ducis Judá, et spíritum Jesu filii Josédech sacerdôtis magni, et spíritum reliquôrum de omni pópulo : et ingréssi sunt, et faciébant opus in domum Dómini exercítuum Dei sui. Factum est verbum in manu Aggæi prophétæ, dicens : Spíritus meus erit in médio vestrî, nolîte timêre. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum : Adhuc módicum est, et ego commovêbo cœlum, et terram, mare, et áridam. Et movêbo omnes gentes : ET VENIET DESIDERATUS cunctis géntibus : et implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus exercítuum. Magna erit glória domûs istîus novíssimæ plus

quàm primæ, dicit Dóminus exercítuum : et in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum (*Cap.* x).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Vir quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio Cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus, et timens Deum cum omni domo sua fáciens eleëmósynas multas plebi, et déprecans Deum semper : is vidit in visu manifésté quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introëúntem ad se, et dicéntem sibi, Cornéli. Ille íntuens, timóre corréptus, dixit : Quis es, Dómine? Dixit autem illi : Oratiónes tuæ, et eleëmósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppem, et accérsi Simônem quemdam, qui cognominâtur Petrus. Hic hospitâtur apud Simônem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare : hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessísset Angelus, qui loquebâtur illi, vocâvit duos domésticos suos, et militem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrásset omnia, misit illos in Joppem. Póstero autem die iter illis faciéntibus, et appropinquántibus civitâti, **403** ascéndit Petrus in superiôra, ut oràret circa horam diéi sextam. Et cùm essurîret, vóluit gustâre. Parántibus autem eis, cécidit super eum mentis excéssus : et vidit cœlum apértum, et descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, et serpéntia terræ, et volatília cœli. Et facta est vox ad eum : Surge Petre, occîde, et mandúca. Ait autem Petrus : Absit Dómine, quia numquàm manducávi omne commûne, et immúndum. Et vox íterùm ad eum : Quæ Deus purificâvit, tu ne commûne díxeris. Hoc autem factum est per ter : et statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intrà se hæsitâret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset : ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquiréntes domum Simônis, adstitérunt ad jánuam. Et cùm vocárent, interrogábant, si Simon, qui cognominâtur Petrus, illîc habêret hospítium. Petro autem cogitánte de visiône, díxit Spíritus ei : Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaquè, et descénde, et vade cum eis nihil dúbitans : quia ego misi illos. Descéndens autem Petrus ad viros, dixit : Ecce ego sum, quem quæritis : quæ causa est, propter quam venístis? Qui dixérunt : Cornélius Centúrio, vir justus, et timens Deum, et testimónium habens bonum ab univérsa gente Judæórum, respónsum accêpit ab Angelo sancto, accersîre te in domum suam, et audîre verba abs te. Introdúcens ígitur eos, recêpit hospítio. Sequénti autem die surgens, proféctus est cum eis : et quidam ex frátribus ab Joppen comitáti sunt cum eo. Alterâ autem die introîvit Cæsarêam. Cornélius verò expectâvit illos, convocátis cognátis suis, et necessáriis amícis. Et factum est cùm introísset Petrus, óbvius venit ei Cornélius, et prócidens ad pedes ejus adorâvit. Petrus verò elevâvit eum, dicens : Surge, et ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intrâvit, et invênit multos, qui convénerant : et dixit ad illos : Vos scitis quómodò abominâtum sit viro Judæo conjúngi, aut accédere ad alienígenam : sed mihi osténdit Dóminus, néminem commûnem aut immúndum dícere hóminem. Propter quod sine dubitatiône veni accersîtus. Intérrogo ergo, quam ob causam accersístis me? Et Cornélius ait : A nudiusquárta die usque in hanc horam, orans eram in domo mea, et ecce vir stetit ante me in veste cándidâ, et ait : Cornéli, exaudíta est orátio tua, et eleëmósynæ tuæ commemorátæ sunt in conspéctu Dómini. Mitte ergo in Joppen, et accérsi Simônem, qui cognominâtur Petrus : hic hospitâtur in domo Simônis coriárii juxta mare. Et confestim ígitur misi ad te : et tu benefecísti veniéndo. Nunc ergo in conspéctu tuo omnes ádsumus, audîre ómnia quæcúmque tibi præcépta sunt à Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Salvos nos fáciat déxtera tua, et exáudi nos. *Psalmus* LIX.

Orátio. Salvum fac pópulum tuum Dómine déxterâ tuâ : et qui dedísti timéntibus te Crucis significatiônem, da plenissimam fidei dignitâtem : ut quos peccántes repúleras, converténtes suscípias : et tu da in tribulatiône auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium : et ipse tribulántem inimîcum ad níhilum rédigas ; ípse redémptos in civitâtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

Per

Antípnona 2. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justôrum gáudium, tuum facis esse præcéptum ; quorum laudátio tibi et obséquitur diligéndo, et díligit conlaudándo ; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant ; et per psaltérium piis vócibus sacro fragôre persúltant : eôrum nos Dómine vestígiis inhærêre concêde ; et laudem tuî cum eísdem tríbue conclamâre : Et quia rectus est sermo tuus, tuâque fidélia ópera ; præsta, ut te corde fidéli credâmus ; et misericórdiam tuam impénsiùs cónséqui mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjûtor, et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Divísio. Ecce óculi Dómini super timéntes eum.

℟. Deprecâmur Dóminum, dicéntes : Peccávimus tibi Deus ; P. Patiéntiam habe in nobis, et propitiâre in malis, quæ quotídiè adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua : et in furôre tuo conturbáti sumus. P. Patiéntiam.

Preces. Clamâmus ad te Deus : exaudi nos ; P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster sancte, et piíssime Pater, flagítium réprime, et præsídium tuum concêde. P. Et à flagéllo. ℣. Miserêre clemens, et indúlge placâtus, **404** quos tuo redemísti sánguine sacro. P. Et à flagello. ℣. Súbveni,

et audi aure plácidà cjtò ; et gémitum adtéude creatúræ totius tuæ. *P.* Et à flagéllo.

Orátio. Tibi Dómino, pátiens est ánima nostra; à quo et virtûtem tolerántiæ, et præmium concupíscit accípere : tua ergo super nos misericórdia, sicut speràmus, fiat : tuaque nos grátia consuéta prævéniat.

Pater noster. A malo nos líbera, etc. *Quære fol.* 10.

Benedíctio. Quære in Tértiam, quæ dicitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Mulíeres opuléntæ súrgite, et audíte vocem meam : filiæ confidéntèr percípite áuribus elóquium meum. Post dies et annos, et vos conturbabímini confidéntèr : consummâta est enim vindémia, colléctio ultrà non véniet. Obstupéscite, opuléntæ, conturbabímini confidéntèr : exúite vos, et confundímini, accíngite lumbos vestros. Super úbera plángite, super regiône desiderábili, super vínea fértili. Super humum pópuli mei spinæ et vepres ascéndent : quantò magis super omnes domos gaudii civitâtis exsultántis? Domus enim dimíssa est, multitûdo urbis derelícta est, ténebræ et palpátio super spelúncam in ætérnum. Gáudium onagrôrum páscua gregum, donèc effundâtur super nos spíritus de excélso : et erit desértum in cermel, et cermel in saltum reputábitur. Et habitâbit in solitúdine judícium, et justítia in cermel sedêbit. Et erit justítiæ pax, et custos justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psal.* CXXII.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. *fol.* 73.

Antíphona 2. Bénefac, Dómine, bonis. *Psal.* CXXIV.

Orátio. Benéfac Dómine. *fol.* 73.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usquè in sæculum. *Psal.* CXXX.

℟. Miserêre; quia Deus es. *P.* Misércors miserêre ; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misércors.

Preces. Dicâmus omnes preces nostras : Dómine placâtus atténde ; *P.* Et in misericórdia furórem rémove. ℣. Benígnus ea, quæ rogâris, concêde ; et postulatiônem nostram. *P.* Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, et vide mala, quæ nos cómprimunt. *P.* Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatôrum nostrôrum concêde, et lácbrymas pœniténtium. *P* .Et in.

Capítula. Exálta cornu nostrum. *fol.* 73.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe, fidúciam in Dómino. *fol.* 93.

Léctio libri Númeri (*Cap.* XVII, XVIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere ad filios Israël, et áccipe ab eis virgas síngulas per cognatiónes suas, à cunctis principibus tribuum, virgas duódecim, et uniuscujúsque nomen superscríbes virgæ suæ : nomen autem Aaron erit in tribu Levi, et una virga cunctas eôrum famílias continêbit : ponesque eas in tabernáculo fœderis coram testimónio, ubi lóquor ad te : quem ex his elégero, germinâbit virga ejus : et cohibêbo à me querimónias filiôrum Israël, quibus contra vos múrmurant. Locutúsque est Móyses ad filios Israël : et dedérunt ei omnes príncipes virgas per síngulas tribus : fuérunt virgæ duódecim absque virga Aaron. Quas cùm posuísset Móyses coram Dómino in tabernáculo testimónii : sequénti die egréssus invênit germinásse virgam Aarôn in domo Levi : et turgéntibus gemmis erúperant flores, qui fóliis dilatátis in amígdalas defórmatæ sunt. Prótulit ergo Móyses omnes virgas de conspéctu Dómini ad cunctos fílios Israël : viderúntque, et recepérunt sínguli virgas suas. Dixit Dóminus ad Móysen : Revertâtur virga Aaron in tabernáculum testimónii, ut servêtur in signum rebéllium filiôrum, et quiéscant querélæ eôrum advérsùm me, ne moriántur. Fecítque Móyses sicut præcéperat Dóminus. Dixérunt autem filii Israël ad Móysen : Ecce consúmpti sumus, omnes perívimus : quicumque accéderit ad tabernáculum Dómini, moriêtur : num usque interneciônem cuncti deléndi sumus? Dixítque Dóminus ad Aaron : Tu, et filii tui, et domus patris tui tecum, portábitis iniquitâtem sanctuárii : et tu et filii tui simul sustinébitis peccâta sacerdótii vestri : sed et fratres tuos de tribu Levi, et sceptrum patris tui sume tecum, præstòque sint, et minístrent tibi : 405 tu autem et filii tui ministrábitis in tabernáculo testimónii. ℟. Amen.

Prophetia. Audîte príncipes Jacob. *fol.* 215.

Léctio libri Actuum Apostolôrum (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Apériens Petrus os suum, dixit : In veritâte cómperi, quóniam non est personârum accéptor Deus : sed in omni gente, quæ timet eum, et operâtur justítiam, accéptus illi. Verbum enim suum misit fíliis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum (hic est enim ómnium Dóminus). Vos autem scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam : incípiens enim à Galilæa, post baptísmum, quod prædicâvit Joánnes Jesum Názareth : quómodò unxit eum Dóminus Spíritu Sancto, et virtûte, hic pertransívit benefaciéndo et sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium horum, quæ fecit in regiône Judæôrum, et Hierúsalem, quem et occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitâvit tértiâ die, et dedit ei maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo : nobis, qui manducávimus, et bibimus cum illo, postquam resurréxit à mórtuis, per dies quadragínta. Et præcêpit nobis prædicâre pópulo, et testificári, quia ipse est, qui constitûtus est à Deo judex vivôrum et mortuôrum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiônem peccatôrum accípere per nomen

ejus omnes, qui credunt in eum. Adhùc loquénte A Petro verba hæc cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt qui erant et circumcisiône fidéles, qui vénerant cum Petro : quia et in Natiónes grátia Spíritûs Sancti effûsa est. Audiébant illos loquéntes linguis, et magnificántes Dóminum. Tunc réspondit Petrus : Numquìd aquam quis prohibêre potest, ut non baptizaréntur hi, qui Spíritum Sanctum acceperunt sicut et nos? Et jussit eos in nómine Jesu Christi baptizári. Tunc rogavérunt eum, ut manêret apud eos áliquot diêbus. Audiérunt autem Apóstoli, et fratres qui erant in Judæa : quóniam et Gentes recepérunt verbum Dei, et honorificábant Deum.

℟. Amen.

Antíphona 1. Sperántes autem in Dómino misericórdia circumdábit. *Psalmus* XXXI. B

Orátio. Deus quem cordium occúlta non latent, tibi secrêta consciéntiæ non celántur ; remítte, quæsumus, iniquitátes nostras, et dele omnia peccâta nostra : ut ánimas nostras, et admíssa remitténdo, conquîras ; et tegéndo delícta, possídeas : et quia tu es exsultátio nostra, rédime nos miserándo ; et à flagéllis peccatôrum rediméndo líbera. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltêmus nomen ejus in unum. *Psalm.* XXXIII.

Orátio. In omni témpore te Dóminum benedícat ánima nostra ; et laudem tuam oris conféssio pérsonet : magnificet te omnis convéntus Ecclésiæ ; et in C unitâte fidei collécta te Redemptôrem nostrum inquiréndo non desístat ; sed poténtiam tuam multíplici famulátu sustóllat : ut tálibus frequentándo obséquiis, et à præséntibus angústiis liberêtur, et futúræ beatitúdinis glóriæ conjungâtur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalm.* XXXIII.

Preces. Acclíves te orâmus Christe, parce nobis, *P.* Et miserêre. ℣. Placâre supplicántibus, Salvâtor Unigénite ; nostrísque favens précibus, propítius inlábere. *P.* Et miserêre. ℣. Delícta nostra pándimus : scélera cognóscimus : exténsis Cœlo mánibus véniam expóscimus. *P.* Et. ℣. Remissiônem ómnium tríbue D facínorum : concêde indulgéntiam, quam omnes à te póstulant. *P.* Et. ℣. Infírmos omnes vísita : cáptivos redde pátriæ : oppréssos cunctos álleva benígnâ tuâ déxterâ. *P.* Et miserêre.

Orátio. Inquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi ; atque ut in te laudêtur ánima nostra propítius indúltor impérti : et quia juxtà es his qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiônem nostri spíritûs pande : et ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra et corda convérte.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Quære in Nonam quæ dícitur per totum annum

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, et merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Salva pienem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam Dómine. *Psalmus* XXVII.

Lauda. Dirigántur viæ nostræ Dómine, *P.* Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti **406** immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Ad custodiéndas. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad custodiéndas.

Hymnus. Benignitátis. *Supplicátio* Orêmus. *fol.* 69.

Capítula. Christe Dei virtus, et Dei sapiéntia, quem omnis creatûra præcónans laudem annúntiat ; et omnis Ecclésia venísse te jam prædicat, atque ad judícium ventûrum Evangélium prænúntiat : Dómine miserêre, et parce pópuli tui delícta ; et tríbue nobis in hac, quam aggrédimur, parcímonia, abstinéntiam ; in bonis áctibus tui timôris perseverántiam ; atque in nos cor novum, et spíritum rectum ínnova : et sicut olim discípulis è cœlis inspirásti Spíritum veritâtis ; nobis quoque præsta post hos abstinéntiæ dies simílitèr cónsequi ; ut mereâmur remuneratiônem tui timôris, quia, te instituénte, dícimus.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui post resurrectiônis suæ diem quatérdenis diêbus cum discípulis commorâtus est suis, inchoatiônis vestræ jejúnium clemens suscípiat, et cuncta facínora laxándo dimíttat ; ℟. Amen. Et qui ad discípulos intrâre non dístulit jânuis clausis, ipse vos ingredi fáciat in regnum suæ beatitúdinis ; ℟. Amen. Et qui vidéntibus cunctis ad Cœlos rémeans, sedem répetit Deitâtis, inlustrári vos júbeat per Spíritum veritâtis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Dóminus in Cœlo. *fol.* 401.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster ; qui es ómnium terræ spes : et in virtûte tua præpara montes, quos inlústres poténtiâ, virtutúmque copiâ sublímes insígnium : tuum est enim, nos celsiôra ditâre per mérita ; per quæ vitæ beátæ scándimus árdua : ut Ecclésia tua in ómnibus terræ finibus dilatâta, dúm fidei petit sublimitâtem, spei promereâtur quiêtem ; et ad charitâtis pervéniat ápicem. ℟. Amen.

Per.

In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol.* 68.

Antíphona 1. Exáudi nos Deus salutâris noster, spes ómnium finium terræ. *Psalmus* LXIV.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster. *Quære retrò in superióribus Vésperis.*

Antíphona 2. Omnis terra adôret te, et psallat tibi. *Psalmus* LXV.

Orátio. Omnis terra adôret te Dómine, et tibi psallat vitæ participio incorrúptæ : ut sicut sunt

ómnia tuo formâta opificio, ita cuncta, tuo páriter A subdántur império. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Benedîcat nos Dóminus Deus noster, benedîcat nos Deus : et métuant eum omnes fines terræ. *Psalmus* LXVI.

Orátio. Confiteántur tibi omnes pópuli, Deus, tua qui redémpti sunt præmia : et quorum erant ob infidelitâtem implénda supplícia ; gáudeant tuâ gratúitâ salvári se grátiâ. ℟. Amen.

Per.

℟. Dómine ne inténdas in delícta pópuli tui, sed in eos inténde *P.* Qui sérviunt tibi in veritâte. ℣. Neque voláeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt : sed respícias super eos *P.* Qui.

In Láudibus.

Antíphona. Averte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus patris nostri Isaac : Dómine qui dixísti mihi : Revértere in terram tuam et in locum patris tui, et benefáciam tibi.

Cánticum. Deus patris nostri Abraham. *fólio* 101.

Orátio. Domûs tuæ dignitas ac sublímitas, tuâ nobis grátiâ revelánte, patéscat ; quátenùs eam verè, ut cœli portam elevâtam sursùm, húmili intúitu contemplântes, cum omni reveréntia venerêmur ; ac votôrum nostrôrum in ea tibi ex donis tuis múnera offeràmus. ℟. Amen.

Per.

Matutinárium. Exórtum est in ténebris lumen C rectis corde : *P.* Miséricors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Miséricors. ℣. Glória, et honor. *P.* Miséricors.

407 *Lauda.* In sanctis ejus laudáte Dóminum Allelúia, allelúia. ℣. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. *Psalm.* CL.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Beátus homo, qui invenit sapiéntiam, et qui affluit prudéntiâ : mélior est adquisítio ejus negotiatióne argenti, et auri primi fructus ejus : pretiósior est cunctis ópibus : et ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári. Longitûdo diêrum in déxtera ejus, et à sinístris illius divítiæ, et glória. Viæ ejus D viæ pulchræ, et sémitæ illius pacíficæ. Lignum vitæ est his, qui apprehénderint eam : et qui tenúerit eam, beátus. Dóminus sapiéntiâ fundávit terram, stabilîvit cœlos prudéntiâ. Sapiéntiâ illius erupérunt abyssi, et nubes rore concréscunt. Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis : custódi legem meam, atque consílium meum : et erit vita ánimæ tuæ, et grátia fáucibus tuis : tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget : si dormíeris, non timébis : quiésces, et suávis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terrêre, et irruéntes tibi poténtias impiórum. Dóminus enim erit in látere tuo, et custódiet pedem tuum ne capiáris à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis. *fol.* 69. *Capítula.* Descéndat Dómine. *Lauda.* Dóminus in Cœlo. *fol.* 399.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástici (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Fíli à juventûte éxcipe doctrînam, et usque ad canos invénies sapiéntiam. Quasi is qui arat, et sémINAt, accêde ad illam, et sustinébitis fructus ejus : in ópere enim ipsius exíguùm laborábis, et citò édere de generatiône illius. ℟. Amen.

Léctio libri Números (*Cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Core filius Gessar, filii Caath, filii Levi, et Dathan atque Abiron filii Eliab, Hon quoquè filius Pheleth de filiis Ruben, surrexérunt con- B tra Móysen, álii quoquè filiórum Israël ducénti quinquagínta próceres synagógæ, et qui témpore concílii per nómina vocabántur. Cùmque stetíssent adversùs Moysen et Aaron, dixérunt : Sufficiat vobis, quia omnis multitûdo sanctôrum est, et in ipsis est Dóminus : Cur elevámini super pópulum Dómini ? Quod cùm audísset Móyses, cécidit pronus in fáciem suam : locutúsque est ad Core, et ad omnem multitúdinem : Manè, inquit, notum fáciet Dóminus qui ad se pértinent, et sanctos applicábit sibi : et quos elégerit, appropinquábunt ei. Hoc ígitur fácite : Tollet unusquísque thuríbula sua, tu Core, et omne concílium tuum : et hausto cras igne, pónite désuper thymiáma coram Dómino : et quemcumque elégerit, ipse erit sanctus : multùm erigímini fílii Levi. Dixítque rursùm ad Core : Audîte fílii Levi : Num parum vobis est, quòd separâvit vos Dóminus Deus Israël ab omni pópulo, et junxit sibi, ut servirêtis ei in cultu tabernáculi, et starêtis coram frequentiâ pópuli, et ministrarêtis ei ? idcírcò ad se fecit accédere te et omnes fílios tuos fílios Levi, ut vobis étiam sacerdótium vendicêtis, et omnis globus tuus stet coram Dómino ? quid est enim Aaron, ut murmurêtis contra eum ? Misit ergo Móyses ut vocáret Dathan et Abiron filios Eliab. Qui respondérunt : Non íbimus : numquid parum est tibi quòd eduxísti nos de terra quæ lacte et melle manábat, ut occíderes in desérto, nisi et dominátus fúeris nostrî ? Revéra induxísti nos in terram, quæ fluit rivis lactis et mellis, et dedísti nobis possessiônes agrôrum et vineârum : an óculos nostros vis auférre ? non íbimus. Iratúsque Móyses valdè, ait ad Dóminum : Ne respícias ad sacrificia eôrum : tu scis quòd ne aséllum quidem umquàm accéperim ab eis, nec afflíxerim quèmpiam eôrum. Dixítque ad Core : Tu, et omnis congregátio tua state seórsùm coram Dómino, et Aaron die crástino separâtim. Tóllite sínguli thuríbula vestra, et pónite super ea incénsum, offeréntes Dómino ducénta quinquagínta thuríbula : Aaron quoquè teneat thuríbulum suum. Quod cùm fecíssent, stántibus Móyse et Aaron, et coacervássent advérsùs eos omnem multitúdinem ad óstium tabernáculi, appáruit cunctis glória Dómini. Locutúsque Dóminus ad Móysen et Aaron, ait : Separabímini de médio congregatiónis hujus, ut

eos répente dispérdam. Qui cecidérunt proni in terra in fáciem suam, atque dixérunt: Fortíssime Deus spirítuum univérsæ carnis, nùm uno peccánte, contra omnes tua ira desæviet? Et ait Dóminus ad Móysen: Præcipe univérso pópulo ut separêtur à tabernáculo Core, et Dathan et Abiron. Surrexítque Moyses, et ábiit ad Dathan et Abiron: et sequéntibus **408** eum senióribus Israël, dixit ad turbam: Recédite à tabernáculo impiórum, et nolíte tángere quæ ad eos pértinent, ne involvámini in peccatis eórum. Cùmque recessíssent à tentóriis eórum per circúitum, Dathan et Abiron egréssi stabant in introítu papiliónum suórum, cum uxóribus et liberis, omníque frequéntiâ. Et ait Móyses: In hoc sciétis, quòd Dóminus misit me ut fácerem univérsa quæ cérnitis, et non ex próprio ea corde meo protulérimus: Si consuetâ hóminum morte interíerint, et visitáverit eos plaga, quâ et cæteri visitári solent, non misit me Dóminus: sin autem novam rem fécerit Dóminus, ut apériens terra os suum deglútiat eos et ómnia quæ ad eos pértinent, descenderíntque viventes in inférnum, sciétis quòd blasphemavérunt Dóminum. Confestìm igitur ut cessávit loqui Móyses disrúpta est terra sub pédibus eórum: et apériens os suum, devorávit illos cum tabernáculis suis, et univérsa substántia, descenderúntque vivi in inférnum opérti humo, et periérunt de medio multitúdinis. At verò omnis Israël, qui stabat per gyrum, fugit à clamóre pereúntium, dicens: Ne fortè et nos terra deglútiat. Sed et ignis egréssus a Dómino, interfécit ducéntos quinquagínta viros, qui offerébant incénsum. Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Præcipe Eleázaro filio Aaron sacerdóti ut tollat thuríbula quæ jacent in incéndio, et ignem huc illúcque dispérgat: quóniam sanctificáta sunt in mórtibus peccatórum: producátque ea in láminas, et affigat altári, eò quòd oblátum sit in eis incénsum Domino, et sanctificáta sunt, ut cernant ea pro signo et monuménto filii Israël. Tulit ergo Eléazar sacérdos thuríbula ærea, in quibus obtúlerant hi quos incéndium devorávit, et produxit ea in láminas, affígens altári: ut habérent posteà filii Israël, quibus commemínerint, ne quis accêdat alienígena, et qui non est de semine Aaron, ne patiátur sicut et passus est Core, et omnis congregátio ejus, loquénte Dómino ad Móysem. Murmurávit autem omnis multitúdo filiórum Israël sequénti die contra Móysen et Aaron, dicens: Vos interfecístis pópulum Dómini. Cùmque orirêtur seditio, et tumúltus increscéret, Móyses et Aaron fugiérunt ad tabernáculum fœderis. Quod, postquam ingréssi sunt, opéruit nubes, et appáruit glória Dómini. Dixítque Dóminus ad Móysen: Recédite de médio hujus multitúdinis, étiam nunc delêbo eos. Cùmque jacérent in terra, dixit Móyses ad Aaron: Tolle thuríbulum, et hausto igne de altári, ófferes incénsum désuper, pergens citò ad pópulum ut roges pro eis: jam enim egréssa est ira á Dómino, et plaga desævit. Quod cùm fecísset Aaron, et cucurrísset ad médium multitúdinis, quam jam vastábat incendium, óbtulit thymiáma: et stans inter mórtuos ac vivéntes pro pópulo deprecátus est, et cessávit ira Dómini ab Israël ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus; Ponam glóriam meam in géntibus: et vidébunt omnes gentes judícium meum, quod fécerim; et manum meam, quam exténderim super eos. Et sciet domus Israël, quia ego sum Dóminus Deus eórum, à die illâ, et deíncèps. Et scient gentes quóniam in iniquitâte sua capta sit domus Israël, eò quòd derelíquerint me, et abscónderim fáciem meam ab eis: et tradíderim eos in manus hóstium, et cecíderint in gládio univérsi. Juxtà immunditíam eórum et scelus feci eis, et abscônderim fáciem meam ab illis. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Nunc redûcam captivitâtem Jacob, et miserêbor omnis Israël: et adsûmam zelum pro nómine sancto meo. Et portábunt confusiônem suam, et omnem prævaricatiônem, quâ prævaricáti sunt in me, cùm habitáverint in terram suam confidénter néminem formidántes: et redúxero eos de pópulis, et congregávero eos de terris inimicórum suórum, et sanctificâtus fúero in eis, in óculis gentium plurimârum. Et scient quia ego Dóminus Deus eórum, eò quòd transtúlerim eos in natiónes, et congregáverim eos in terram suam, et non derelíquerim quemquam ex eis ibi. Et non abscóndam ultrà fáciem meam ab eis, eò quòd effúnderim Spíritum meum super omnem domum Israël, ait Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum (*Cap.* XV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Surrexerunt quidam de hærésibus Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoquè servâre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, et senióres vidêre verbum hoc. Cùm autem magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, **409** vos scitis quóniam ab antíquis diêbus in nobis elêgit Deus per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, et crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut et nobis, et nihil discrêvit inter nos et illos, fide purificans corda eórum. Nunc ergo quid tentâtis Dóminum, impónere jugum super cervîcem discipulórum, quod neque patres nostri, neque nos portâre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu crédimus salvári, quemádmodum et illi. Tácuit autem omnis multitúdo: et audiébant Bárnabam, et Paulum narrántes quanta fecísset Deus signa, et prodígia in Géntibus per eos. Et postquàm tacuérunt, respóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrâvit quemádmodùm Deus visitâvit súmere ex Géntibus populum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetârum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, et reædificâbo tabernáculum David, quod cécidit: et dirûta ejus reædificâbo, et érigam illud: ut requírant cæ-

teri hómines Deum, et omnes gentes super quas invocâtum est nomen meum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum. *Psalmus* CXXIV.

Orátio. Concêde nobis, Dómine, sic in te firmiter confídere ; ne possit nos turbo inimíci commovêre : in montem Sion fidem nostram státue ; et in circúitu populi júgiter adesse dignâre ; ne redemptôrum numerósitas concupíscat ad iniquitátem manus exténdere : ac sic mundi delectaménta réspuant ; ut obligatiónes nóxias tua in virtúte dísrúmpant ; tuámque bonitâtem sacra donatióne suscípiant. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Dóminus virtûtem pópulo suo dabit : et benedîcet plebem suam in pace. *Psalmus* XXVIII.

Orátio. Deus, cujus filii, id est, Angeli, glóriam ófferunt ; cui omnes Sancti honórem laudémque deprómunt : te adorámus subjécti ; te húmiles deprecámur : Súscipe Dómine fidélia vota mentis ; et compésce supérbiam carnis : accépta preces servôrum tuôrum ; eísque consórtium tríbue Angelôrum : ut cujus vox intónuit in virtúte, et refúlsit in magnificéntia ; de cordis interióribus ignorántiæ ténebras remóveas : et sciéntiæ lumen, per quod te contemplâre mereâmur, propítius accéndas. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Simul in unum dives et pauper. *Psalmus* XLVIII.

℟. Miserêre, et parce nobis Dómine, qui pietâtem plùs díligis, quàm judícium requîris : et ídeo dissímulas à peccátis ; *P.* Ut hábeas quibus misereâris. ℣. Confúsio et obpróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum, neque áuferas à nobis misericórdiam tuam. *P.* Ut hábeas.

Preces. Dicâmus omnes preces nostras : Dómine placâtus adténde ; *P.* Et in misericórdia furôrem rémove. ℣. Benígnus ea, quæ rogâris concêde, et postulatiônem nostram ; *P.* Et in. ℣. Deus noster, áperi ôculos tuos, et vide mala, quæ nos cómprimunt : *P.* Et in. ℣. Indulgéntiam peccatôrum nostrôrum concêde, et láchrymas pœniténtium ; *P.* Et in.

Orátio. Audiant simul te, Dómine, omnes gentes ; et dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibíque ómnium ad fidem præparêtur auditio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitûdo.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Quære in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXXIV.)

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Salvâbo gregem meum, et non erit ultrà in rapînam, et judicâbo inter pecus, et pecus. Et fáciam cum eis pactum pacis, et cessâre fáciam béstias péssimas de terra : et qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam eos in circúitu collis mei benedictiônem : et dedûcam imbrem in témpore suo : plúviæ benedictiônis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, et terra dabit germen suum, et erunt in terra sua absque pavôre : et scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eôrum, et erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapînam géntibus, neque béstiæ terræ devorábunt eos : sed habitábunt confidénter absque ullo terrôre. Et suscitâbo eis germen nominâtum : et non erunt ultrà imminúti fame in terra, neque portábunt ultrà obpróbrium géntium. Et scient quia ego Dominus Deus eôrum ero cum eis, et ipsi pópulus meus domus Israël : ait Dóminus Deus. Vos autem greges mei, páscuæ meæ 410 hómines estis : et ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Láqueus contrîtus est, et nos liberáti sumus. Adjutórium nostrum in nomine Dómini. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Esto in nobis. *fol.* 78.

Antíphona 2. Convértere Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere Dómine captivitâtem. *fol.* 78.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. *Psalm.* CXXVII.

℟. Miserêre nobis Dómine : *P.* Miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis ; *P.* Miserêre.

Preces. Dicámus omnes : Parce Dómine, et miserêre ; *P.* Quia pius es. ℣. Ad te levâmus oculos nostros, qui hábitas in cœlis ; *P.* Quia pius es. ℣. Salvum fac Dómine, pópulum tuum, et bénedic hereditâtem tuam ; *P.* Quia. ℣. Avertâtur furor tuus a civitâte ista, et à pópulo tuo ; *P.* Quia. ℣. Averte fáciem tuam à peccátis nostris : et omnes iniquitátes nostras dele ; *P.* Quia.

Orátio. Deus, qui timéntes. *fol.* 79.

Benedíctio dicâtur de Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* X).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere ad omnem cœtum filiôrum Israël, et dices ad eos : Audi Israël : quid Dóminus Deus petit à te, nisi ut timeas Dóminum, et ámbules in viis ejus, et díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, et in tota ánima tua : custodiásque mandâta Dómini, et cærimónias ejus, quas ego hodiè præcípio, ut benè sit tibi ? En Dómini Dei tui cœlum est, et cœlum cœli, terrâque, et ómnia quæ in eis sunt : et tamen pátribus tuis conglutinâtus est Dóminus, et amâvit eos, et elêgit semen eôrum post eos, id est, vos de cunctis géntibus, sicut hódiè comprobâtur. Circumcídite ígitur præpútia cordis vestri, ut cervîcem vestram ne indurêtis ámpliùs : quia Dóminus Deus vester, ipse est Deus deôrum, et Dóminus dominántium, Deus magnus et potens,

et terríbilis, qui persônam non áccipit, nec múnera. Facit judícium pupíllo et víduæ, amat peregrînum, et dat ei victum atque vestîtum : et vos verò amâte peregrínos, quia et ipsi fuístis advénæ in terra Ægypti. Dóminum Deum tuum timêbis, et ipsi soli sérvies : ipsi adhærêbis, jurabísque in nómine illius. Ipse est laus tua, et Deus tuus, qui fecit tibi magnália et terribília, quæ vidérunt óculi tui. In septuagínta animâbus descendérunt patres vestri in terra Ægypti : et ecce nunc multiplicâvit te Dóminus Deus tuus sicut astra cœli. (*Cap.* XI.) Amabítaque Dóminum Deum tuum, et obsérva præcépta ejus et cærimonias, judícia atque mandâta, omni témpore. ℟. Amen.

Léctio libri Exechiêlis Prophétæ (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens : Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, et omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem : Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessiônem. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, et quia dispérsi eos in terris : ero eis in sanctificatiônem módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere : Hæc dicit Dóminus Deus : Congregábo vos de pópulis, et adunâbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabôque vobis humum Israël. Et ingrediêtur illuc, et áuferam omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes de illo. Et dabo eis cor novum et spíritum rectum tríbuam in viscéribus eórum : et áuferam cor lapídeum de carne eôrum, et dábo eis cor cárneum : ut in præcéptis meis ámbulent, et judícia mea custódiant, faciántque ea : et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolôrum (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Cùm audíssent Apóstoli, qui erant in Hierosólymis, quia recêpit Samaría verbum Dei, misérunt ad illos Petrum et Joánnem. Qui cùm venissent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum : Nondùm enim in quemquam illôrum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, et accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidísset autem Simon, quia per impositiônem manûs Apostolôrum darêtur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens : Date et mihi hanc potestâtem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum : **411** Pecúnia tua tecum sit in perditiônem : quóniam donum Dei existimásti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermône isto : cor enim tuum non est rectum coram Dómino. Pœniténtiam, inquit, age ab hac nequítia tua : et roga Dóminum, si forte remittâtur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, et obligatiône iniquitâtis vídeo te esse. Respóndens autem Simon dixit : Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis. Et illi quidem testificáti et locúti verbum Dei, rediébant ad Hierúsalem, et multis regiónibus Samaritanôrum evangelizábant Dóminum Jesum Christum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Suscípiant montes pacem populo tuo, et colles justitiam tuam. *Psalmus* LXXI.

Orátio. Suscípiant montes pacem pópulo tuo : qui primordiáli rádio inlustráti sunt fidei : ut de sublimitâte Sanctôrum descendat justítia collium ; et pusílli cum magnis culmen perfectôrum súbeant meritôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Nobis adhærêre Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalmus* LXXII.

Orátio. Nobis adhærêre tibi Deo bonum est : sed tu desidérium boni sic in nobis adcúmula ; ut spes, quæ nos tibi adsóciat, nullâ fidei titubatiône vacillet, sed charitâtis stabilitâte perdûret. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quam bonus Deus Israël eis, qui recto sunt corde ! *Psalmus* LXXII.

Preces. Ad te piè exclamâmus Deus : súperant nos péssima flagélla ; Miserêre. *P.* Finis noster adest : succúrre Christe. ℣. Bone pastor móriens, prótege oves tuas : à malo defénde ; Miserêre. *P.* Finis. ℣. Iram tuam à nobis repélle : plebem tuam à malo defénde ; Miserêre. *P.* Finis. ℣. Luctum nostrum in gáudium verte : plebem tuam à malo defénde ; Miserêre. *P.* Finis. ℣. Miserêre plebi tuæ Christe : consolâre nos pro quo sumus tristes ; Miserêre. *P.* Finis.

Orátio. Dómine Deus Israël, te rogâmus, te pétimus ; ut bonitâtem tuam, quam rectis corde prófusiùs tribuis, peccatóribus nobis ob conversatiônem non déneges : ut ipsâ quâ regis húmiles, per ipsam sibi súbditos efficias contumáces : et ea ipsa bónitas, per quam indesinénter justos corónas, sit júgiter intervéntrix pro nobis, ut peccatóribus parcas : ut de bonitâte, in qua Sancti exsúltant lætántes ; de eâdem se tibi restítui gáudeant oberrántes : quosque sæculâris inlécebra per diversârum contágia rerum à te facit recédere ; eósdem syncêra conféssio tibi fáciat adhærêre ; atque in laudem tui impensióne súpplici, mentis unanimitâte clamántes, vota persólvere.

Pater noster. A malo nos líbera, *fol.* 13.

Benedíctio dicátur, ut in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quem timébo ?

Dominus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Disrúmpe víncula peccatôrum : ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. *Psalmus* CXV.

Lauda. Tu mandásti *P.* Mandâta tua custodíri nimis Deus meus. ℣. Utinam dirigântur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Mandâta. ℣. Glória, et honor. *P.* Mandâta.

Hymnus. Benignitâtis fons. *fol.* 69. *Supplicátio.*

Orêmus. *Capitula.* Christe Dei virtus. *Benedíctio.* Dóminus Jesus. *Lauda.* Dóminus in cœlo parâvit. *fol.* 400. *Orátio.* Christe Jesu. *Quære infrà in Matutínis sequéntibus.*

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antíphona, et Psalmus 3, *ut in quinta Féria fol.* 406. *Orátio.* Quamvis Dómine. *fol.* 68.

Antíphona 1. Fiat Dómine misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* XXXII. *Orátio.* Fiat misericórdia tua Dómine. *folio* 401.

Antíphona 2. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *Psalmus* XLVI.

Orátio. Christe Jesu, terríbilis Deus noster et rex noster, cujus in nativitâte cum pastóribus Angeli glóriam detulérunt, cui, devícto mortis auctôre, omnes gentes manibus cordibusque plausérunt; quem trophæa victrícia reportántem ad æthera, Apostolôrum est fides prosecûta : fac nos redemptiônis nostræ, et Ascensiônis tuæ mystéria fidei jubilatiône **412** cantáre ; et cum princípibus pópuli, Deo Abraham fidéli famulátu placêre. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Pónite corda vestra in virtûte Dómini : ut enarrêtis in progénie áltera. *Psalmus* XLVII.

Orátio. Magnífice Dómine diláta exsultatiónes universæ terræ : ut diffûsa in ómnibus fides, mundum répleat ; et juxta magnitúdinis tuæ nomen, tuam nostris vócibus magnífices laudem. Amen.

℟. Per misericórdiam.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis ; *P.* Et donet pacem in diêbus nostris : ℣. Inlúminet vultum suum super nos et misereâtur nobis. *P.* Et donet.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem. *Psalmus* L. *Orátio.* Avérte faciem tuam. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona. Deus Omnípotens benedîcat nobis, et créscere nos fáciat in turmas populôrum.

Cánticum. Ecce odor. *Orátio.* Tuam Deus Omnípotens. *fol.* 161.

Matutinárium. In tuo Deus lúmine *P.* Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te : et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. *P.* Vidébimus lumen.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum : Allelúia, allelúia. *P.* In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Proverbiôrum (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fili, Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, et in omni possessiône tua acquíre sapiéntiam : árripe illam, et exaltâbit te : glorificáberis ab illa, cùm fúeris amplexâtus : dabit cápiti tuo augménta gratiârum, et corôna Dómini ínclyta próteget te. Audi fili mi, et suscipe verba mea, ut multiplicéntur anni vitæ tuæ. Viam sapiéntiæ monstrâbo tibi, ducam te per sémitas æquitâtis : quas cum ingréssus fúeris, non arctabúntur gréssus tui, et currens non habêbis offendículum. Tene disciplínam, ne dimíttas eam : custódi illam, quia ipsa vita tua. Ne delectêris in sémitis impiôrum, nec tibi pláceat malôrum via. Fuge ab ea, ne tránseas per illam : declína, et désere eam : non enim dórmiunt nisi malè fécerint : nec capiêtur somnus ab eis nisi supplantáverint. Cómedunt panem impietâtis, et vinum iniquitâtis bibunt. Justôrum autem sémita, lux splendens, procédit et crescit usque in perféctum diem. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. *fol.* 69. *Capitula.* Descéndat Dómine ad nos. *Lauda.* Dóminus in cœlo parâvit sedem suam. *Et Benedíctio fol.* 400.

Ad Tertiam.

Prophétia. Fili, Custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Números (*Cap.* XXVII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen dicens : Ascénde ad montem istum Abarim, et contemplâre inde terram, quam datûrus sum fíliis Israël : cùmque víderis eam, ibis ad pópulum tu, sicut ivit et frater tuus Aaron : quia offendísti me in desérto Sin in contradictiône multitúdinis, nec sanctificâre voluístis coram eis super aquis. Hæ sunt aquæ contradictiônis in Cades in desérto Sin. Cui respóndit Móyses : Provídeat Dóminus spírituum omnis carnis, hóminem, qui sit super multitúdinem hanc : et possit exîre et intrâre ante eos, et edúcere illos vel introdúcere : ne sit pópulus Dómini absque pastôre. Dixítque Dóminus ad eum : Tolle Josuë filium Nun, virum in quo est spíritus, et pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdôte et omni multitúdine : et dabis ei præcépta cunctis vidéntibus, et partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagôga filiôrum Israël. Pro hoc, si quid agéndum erit, Eléazar sacérdos cónsulet Dóminum. Ad verbum ejus ingrediêtur et egrediêtur ipse, et omnes fílii Israël cum eo, et cætera multitúdo. Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus. Cùm attulísset Jósuë, státuit eum coram Eleázaro sacerdôte, et omni frequéntiâ pópuli. Et impósitis cápiti ejus mánibus, cuncta replicâvit quæ mandáverat Dóminus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Iníquitas domûs Israël et Judá, magna est nimis valdè, et replêta terra est sanguínibus, et cívitas replêta est aversiône : dixérunt enim : Déreliquit Dóminus terram, et Dóminus non videt. Igitur et meus non parcet oculus, neque miserêbor : viam eôrum super caput eôrum reddam. Et ecce vir, qui indûtus erat líneis, qui habêbat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens : Feci sicut præcepísti **413** mihi (*Cap.* X). Et vídi, et ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis sapphîrus, et quasi species similitúdinis sólii appáruit super eum. Et dixit ad

virum, qui indûtus erat lineis, et ait : Sume ignem A de médio rotârum, quæ sunt inter Chérubim : et ingréssus vidi, et ecce quátuor rótæ juxta Chérubim : rota una juxta Chérubim in unum, et rota ália juxta Chérubim in unum : spécies autem rotárum quasi vísio lápidis chrysólithi. Stántibus illis, stabant : et cum elevátis elevabántur : spiritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi : et stetit super Chérubim. Et elevávit me spíritus, et introdúxit me ad portas Dómini ad Oriéntem, qui réspicit à solis ortu : Et ascéndit glória Dómini de médio civitâtis, stetítque super montem, qui est ad Oriéntem urbis, et glória Dei Israël erat super eum. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Erant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, prophétæ, et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocátur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis tetrárchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit Spíritus : Separâte mihi Bárnabam, et Paulum in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, imposuérunt illis manus, dimiserúntque illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto abiérunt Seleúciam ; et indè navigábant Cyprum. Et cùm venissent Salamînam, prædicábant verbum Dómini in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cùm perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt virum C quemdam magum pseudo-prophêtam, Judæum, cui nomen erat Barjésu, qui erat cum cónsule Sergio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Barnabâ et Paulo, desiderâbat audîre verbum Dei. Resistêbat autem ille Elymas magus (sic interpretâtur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens eum, dixit : O plene omni dolo, et fallácià, fili diáboli, inimice omnis justitiæ, et non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus : non vidébis solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit super eum caligo, et ténebræ, et circuíens quærêbat qui ei manum daret. Tunc Procónsul cùm vidísset factum, crédidit admírans super D doctrînam Dómini. ℟. Amen.

Antíphona 1. Adjuva nos Deus salutâris noster : et propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Propítius esto peccátis nostris Dómine ; et propter honórem nóminis tui perfécta nos récrea libertâte : ne, dùm nostro peccatórum elógio adtérimur, in obpróbrium géntium redigâmur : Ergo ut nos veritâte non púnias pœnæ ; causam nobis scélerum áblue : atque in conspéctu tuo gémitus compeditórum intróëat : de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procêdat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab initio. *Psalm.* LXXIII.

Orátio. Meménto Dómine congregatiônis. *fólio* 75.

Antíphona 3. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum Dómine. *Psalmus* LXXIV.

℣. Fílii Sion convertímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, et jam non erit in vobis sterílitas et angústia. Fácite vobis cor novum, et spíritum rectum : *P.* Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, donec revertâtur, et vivat. ℣. Convertímini, et ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, et non erit vobis in ruînam iníquitas. *P.* Quia nolo.

Preces. Christe Redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium ; *P.* Et miserêre. ℣. Ne derelínquas B plebem supplicántem ; exáudi precem et réspice : quæ postulâmus adtribue ; *P.* et miserêre. ℣. Parce, rogâmus : parce tandem fessis ; memor es nostrî : lætífica ; diffûsam vitam jam révoca ; *P.* Et miserêre. ℣. Salvâtor noster, intuêre terram : cœléstem largîre plúviam : et victum nobis partúriat grátia tua ; *P.* Et miserêre. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offénso defécimus : dimítte nobis hoc débitum ; *P.* Et miserêre.

Capítula. Confitébimur tibi Deus, confitébimur tibi peccâta atque facínora nostra ; quæ tibi pótius sunt cógnita, quàm probántur admíssa : Invocámus ítaquè nomen tuum, ut in te patefáctis tríbuas véniam ; qui non statim in ábditis vis exercêre vindíctam : ut qui confessiône placâris humílium, remissiônem ómnium tríbuas delictórum.

Pater noster. **414** A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Obstupéscite, et admirámini, fluctuâte, et vacillâte : et inebriámini, et non à vino : movémini, et non ebrietâte. Quóniam míscuit vobis Dóminus sopôrem, et claudet óculos vestros : prophétæ et príncipes vestri, qui vident visiónes, perîbunt. Et erit vobis vísio ómnibus sicut verba libri signáti, quem cùm déderit sciénti lítteras, dicítque ei : Lege istud : respondêbit : Non possum, signâtus est enim. Et dábitur liber nesciénti lítteras : dicetúrque ei : Lege, et respondâbit : Nescio lítteras. Et dixit Dóminus : Eò quòd appropínquat pópulus iste ore suo, et lábiis suis honorificat me, cor autem ejus longè est à me, et timuérunt me mandáto hóminis et doctrínis : Ideò ecce ego addam admiratiônem, fáciam pópulo huic miráculo grandi et stupéndo : perîbit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus, et intellectus prudéntiæ ejus abscondêtur. Væ qui profúndi estis corde, ut à Dómino abscondâtis consílium : quorum sunt in ténebris ópera, et dicunt : Quis videt nos ? Nonne adhuc módicum, et in brevi convertêtur Líbanus in cermel, et cermel in saltum reputábitur ? Et áudient in die illa surdi verba libri, et de ténebris et calígine

óculi cæcórum vidébunt. Et áddent mites in Dómino lætítiam, et páuperes hómines in sancto Israël exsultábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

Orátio, Bénefac Dómine bonis. *fol.* 73.

Antíphona. 2. Benedíctio Dómini super vos : benedícimus vos in nómine Dómini. *Psalm.* CXXVIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ salútis remédio, impiórum sustinuísti commércia ; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala : ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina ; impône húmeris nostris, præcéptis evangélicis ónera suávia : per quæ peccáti fábricam déstruas ; et compagínibus sacris nos virtútum méritis cónstruas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Multa sunt peccâta nostra Dómine : patiéntiam habe in nobis ; *P.* Et miserêre servis tuis. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis ; *P.* Et miserêre.

Preces. Dicâmus omnes : Dómine miserêre nobis : *P.* Esto propítius. ℣. Piè precántes súpplices exáudi Christe : *P.* Esto. ℣. Nostra reláxa crímina : dele peccáta : *P.* Esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concêde : *P.* Esto. ℣. Remissiônem ómnium concêde : *P.* Esto : ℣. O Deus potentíssime, clemens succúrre : *P.* Esto.

Orátio. Exálta cornu nostrum. *fol.* 73. *Benedíctio dicâtur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.*

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Levítici (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Cùm ingréssi fuéritis terram, quam ego dabo vobis, et messuéritis ségetem, ferêtis manípulos spicárum, primítias messis vestræ, ad sacerdôtem : qui levâbit fascículum coram Dómino, ut acceptábilis sit pro vobis, álterâ die sábbati. Atque in eódem die quo manípulus consecrátur, cædátur agnus immaculâtus annículus in holocáustum Dómino. Et libaménta offerántur cum eo, duódecim offæ símilæ conspérsæ óleo in incénsum Dómino, odorémque suavíssimum : liba quoquè vini, quarta pars hin. Panem, et poléntam, et pultes non comedêtis ex ségete, usque ad diem quâ offerêtis ex ea Dómino Deo vestro. Præcéptum est enim sempitérnum in generatiónibus, cunctísque habitatiónibus vestris. Numerábitis ab áltera die sábbati, in quâ obtulístis manípulos primitiârum, septem hebdómadas plenas, usque ad álterum diem expletiônis hebdómadæ séptimæ, id est, quinquagínta dies : et sic offerêtis sacrifícium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiârum duos de duábus décimis símilæ fermentátæ : quos coquêtis, et offérétis primítias in odórem suavitátis. ℟. Amen.

Lectio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXV).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùs montem Seïr, et prophetâbis de eo, dicens illi : Hæc dicit Dóminus : Ecce ego ad te mons Seïr, et exténdam manum meam super te, et dabo te desolâtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, et tu desértus eris : **415** et scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimícus sempitérnus, et conclúseris fílios Israël in manus gládii in témpore afflictiônis eórum, in témpore iniquitátis extrémæ. Proptéreà vivo ego, dicit Dóminus Deus : quóniam sánguini tradam te, et sanguis te persequêtur : et cùm sánguinem óderis, sanguis persequêtur te. Et dabo montem Seïr desolâtum et desértum : et áuferam de eo eúntem, et redeúntem. Et implêbo montes eórum occisórum suórum : in cóllibus suis, et in vállibus tuis, atque torrentíbus interfécti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, et civitátes tuæ non habitabúntur : et sciétis quia ego sum Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum (*Cap.* XV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Plácuit Apóstolis, et senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros, et míttere Antiochíam cum Paulo, et Bárnaba, et Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. APOSTOLI et senióres fratres his, qui sunt Antiochíæ, et Síriæ, et Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salûtem. Quóniam quidem audívimus quia quidam ex nobis éxeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, et míttere ad vos, cum charíssimis nostris Bárnaba et Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas Deo. Mísimus ergo Judam et Silam, qui et ipsi vobis verba réferent éadem. Visum enim est Spirítui sancto, et nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária : ut abstineâtis vos ab immolátis simulachrórum, et sánguine, suffocáto, et fornicatiône ; à quibus custodiéntes vos, benè ágitis. Valête. Illi ígitur dimíssi, venérunt Antiochíam : et congregátâ multitúdine tradidérunt epístolam. Quam cùm legíssent, gávisi sunt super consolatiône. Judas autem et Silas, et ipsi cùm essent Prophétæ, verbo plúrimo consoláti sunt fratres, et confirmavérunt. Facto autem ibi témpore, dimíssi sunt cum pace à frátribus, ad eos qui míserant illos. Visum est autem Silæ manére ibi : solus autem Judas ábiit. Paulus autem, et Bárnabas demorabántur Antiochíæ, docéntes, et evangelizántes cum áliis verbum Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Quis Deus magnus sicut Deus noster ? tu es Deus qui facis mirabília solus. *Psalmus* LXXVI.

Orátio. Precâmur, Dómine, ne tuâ nos repéllas propitiatiône ; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône : ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facinorum ; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quia tu Dómine suâvis, et mitis es : et multùm misércors invocántibus te. *Psal.* LXXXV.

Orátio. Miserêre Dómine, ad te totâ die clamántibus; têque in tribulatiône invocántibus exíste propítius : ut in quibus majestâtem tuam adorándo laudâmus, dignè suscípias; et pro quibus te timêmus, pius ignóscas : Timôris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; et consolatiônis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta : Sed quia tu suâvis ac mitis es, suavitâtem ex tua indulgéntia hauriâmus; et in retribuéndo pium te mitémque sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiône : et in psalmis jubilêmus ei. *Ps.* XCIV.

Preces. Avérte, Dómine, iram furôris tui; *P.* Et miserâtor parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium audîtum præbe : têque rogâmus, Sancte, citò concêde; *P.* Et miserâtor. ℣. Tu Christe, flébiles gémitus intuêre : víncula mortis solve, et vitam largîre; *P.* Et miserâtor. ℣. Jam vide láchrymas : intéllige lugéntes : tandem delícta nostra clemens indúlge; *P.* Et miserâtor. ℣. Nostris audítibus signum salûtis pone Angelum : non permíttas ultrà nocêre; *P.* Et miserâtor.

Orátio. Præoccupêmus fáciem tuam, Dómine, in confessiône, et in psalmis tibi débitâ modulatîône jubilántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno et gémitu deprecántes : ut quia tu fecísti nos, et tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, et oves páscuæ tuæ pastor solícitus adténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedictio dicâtur, ut in Nona, quæ dicitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exsultatiône. *Psalmus* CXXV.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te : *P.* **416** Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. *P.* Ne repéllas. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne repéllas.

Hymnus. Benignitâtis fons. *folio* 69. *Capítula, et Benedíctio, et Lauda fol.* 406.

Orátio. Líberet nos, Dómine, déxtera tua; imperiôque tuo flecte arrogántium corda : ut Gentes veritâtis advéntu declaréscant, et ostênsam salûtem cordis humilitâte suscípiant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

SABBATO.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu es Dómine. *Psalmus* III. *Orátio.* Quamvis, Dómine, plúrima. *fol.* 68.

Antíphona 1. Non repéllet Dóminus plebem suam : et hereditâtem suam non derelínquet. *Psalmus* XCIII.

Orátio. Non repéllas, Dómine plebem, quam merêâtus es; nec derelínquas hereditâtem, pro qua in Cruce appénsus es : sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto eláreat in judício, pietâte porrécta nos rege : et secúndum multitúdinem dolôrum nostrôrum tuâ nos lætífica exortatiône : ut qui dolôrem nunc fingis in præcépto, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Benè nuntiâte de die in diem salutâre ejus. *Psalmus* XCV.

Orátio. Cantet tibi novum. *fol.* 80.

Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, et brâchium sanctum tuum. *Psalm.* XCVII.

Orátio. Líberet nos Dómine. *Quære hîc suprà.*

℟. Hábeant, Dómine, finem peccâta nostra : deleâtur iniquitas, et induâmur justítiâ sanctâ tuâ; *P.* Ut lætêtur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exsúrgens miseréberis Sion : quia venit tempus miseréndi. *P.* Ut lætêtur.

In Láudibus.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : et omnes iniquitátes meas dele. *Psalmus* L.

Orátio. Avérte fáciem. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine, Dómine, Rex. *fol.* 103.

Matutinárium. Antíphona. Deus misereâtur nobis, et benedîcat nos : *P.* Illúminet Dóminus vultum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terram viam tuam, in ómnibus géntibus salutâre tuum. *P.* Illúminet.

Lauda. Montes, et omnes colles : ligna fructífera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis (*Cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

Fili : Univérsa propter semetípsum operâtus est Dóminus; ímpium quidem ad diem malum. Abominátio Dómini omnis árrogans : étiam si manus ad manum fúerit, non erit innocens. Misericórdiâ et veritâte redímitur iniquitas : et in timôre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parvum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitâte. Cor hóminis dispósuit viam suam : sed Dómini est dirígere gressus ejus. Divinátio in lábiis regis, in judício non errâbit os ejus. Pondus et statêra judícia Dómini sunt : et ópera ejus omnes lápides sancti. Abominábiles regi qui agunt ímpiè : quóniam justítiâ firmâtur sólium. Volúntas regum lábia justa : qui recta lóquitur dirigêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. *fol.* 69. *Capítula.* Descéndat, Dómine, ad nos. *Lauda.* Dóminus in cœlo parâvit. *Benedíctio.* Expectántes se. *fol.* 401.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Deuteronómii Cap. XXVIII.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen,

dicens : Lóquere ad omnem cœtum fíliórum Israël, et dices ad eos : Ego Dóminus Deus tuus. Si audíeris vocem Dómini Dei tui, ut fácias atque custódias ómnia mandâta ejus, quæ ego præcipio tibi hódiè, faciátque te Dóminus Deus tuus excelsiórem cunctis géntibus, quæ versántur in terra. Veniéntque super te univérsæ benedictiónes istæ, et apprehéndent te : si tamen præcépta ejus audíeris. Benedíctus tu in civitâte, et benedíctus in agro. Benedíctus fructus ventris tui, et fructus terræ tuæ, fructúsque jumentórum tuórum, greges armentórum tuórum, et caulæ óvium tuárum. Benedíctæ áreæ tuæ, et benedíctæ relíquiæ tuæ. benedíctus eris egrédiens et regrédiens. Dabit Dóminus inimícos tuos qui surgunt advérsùm te, corruéntes in conspéctu tuo ; per unam viam vénient ad te, per septem fúgient à fácie tua. Et mittet Dóminus benedictiónem super cellária tua, et super ómnia ópera mánuum tuárum : benedicétque tibi in terram quam accéperis. Suscitábit te **417** Dóminus sibi in pópulum sanctum ; si custódieris mandâta Dómini Dei tui, et ambulâveris in viis ejus. Videbúntque omnes terrárum pópuli, quòd nomen Dómini invocâtum sit super te, et timébunt te. Abundáre te fáciat Dóminus ómnibus bonis, frúctibus terræ tuæ, quam jurávit Dóminus pátribus tuis ut daret eam tibi. Apériat Dóminus thesáurum suum, cœlum, et plúviam tríbuat terræ suæ in témpore suo : benedicétque cunctis opéribus mánuum tuárum. Et fœnerábis géntibus multis, et ipse à nullo fœnus accípies. Constítuet te Dóminus in caput et non in caudam : et eris suprà, et non subtèr : si audíeris mandâta Dómini Dei tui, quæ ego præcípio, ut benè sit tibi, et possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datúrus est tibi. ℟. Amen.

Prophetia. Convertímini et ágite. *fol.* 133.

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* xx).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Proposúerat Paulus transnavigáre Ephesum, nequa illi mora fieret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecósten fáceret Hierosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis à prima die, quâ ingréssus sum in Asiam, quálitèr vobíscum dégerim per omne tempus, quo fúerim, sérviens Deo cum humilitâte, et lácrymis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodò nihil subtráxerim vobis utílium, quóminùs adnuntiárem vobis, et docérem vos públicè, et per domos, testíficans Judæis atque Géntibus in Deum pœniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Hierúsalem ; quæ in ea ventúra sunt mihi ignórans : nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes protestâtur mihi, dicens : quóniam vincula, et tribulatiónes me manent in Hierosólymis. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, et ministérium, quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiâ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quapróptèr contéstor vos hodiérnâ die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminùs adnuntiárem omne consílium Dei vobis. Adténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos, régere et Ecclésiam Dei, quam adquisívit sánguine suo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Præparâte vos hóstiam vivam, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte contristári Spíritum Sanctum. *P.* Audíte hæc, omnes gentes : áuribus percípite, qui habitátis orbem. *Psal.* xlviii.

Orátio. Audiant simul te. *fol.* 409.

Antíphona 2. Spíritus Dómini Spíritus vitæ est, et benedícta glória Dómini de loco suo. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. *Psalmus* xxxii.

Orátio. Dómine, qui justórum. *fol.* 403.

Antíphona 3. Mittam in vobis Spíritum veritâtis, qui à Patre procédit, ille árguet mundum de peccáto, et de judício, et de justítia. *Ps.* xlix.

℟. Fortíssime Deus, Spíritus univérsæ carnis, numquìd omnes in ira tua dispérdes ? clemens es, et multæ miseratiónis. *P.* Dómine, dimítte peccáta pópuli tui. ℣. Dominâtor Dómine, Deus misericors et clemens. *P.* Dómine.

Preces. Dicâmus omnes : Misericors Dómine.

P. Miserêre. ℣. Qui es unus poténtiâ, ejusdémque tuo Genitóre substántiæ, *P.* Miserêre. ℣. Qui princeps sacerdótum es, regum rector, populórum Dóminus. *P.* Miserêre. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiónem mœréntibus. *P.* Miserêre. ℣. Indulgéntiam postulâmus, concêde : pœniténtibus salûtem tríbue. *P.* Miserêre.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris Omnípotentis misericórdiam, súpplices implorêmus ; ut nos grátia Christi sui Dómini nostri, et virtus Spíritûs tui Sancti propítius inlustrâre dignétur.

Capítula. Dómine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectióne húmilem, Mundum perémtem redímere : quemque íterùm præstolâmur in poténtiâ Deitâtis ventúrum, sæculum delínquens terríbiliter judicâre ; imménsam pietâtem tuam tremántes fámuli tui quæsumus, ut, dùm véneris, non de peccáto nos arguas, sed ineffábili bonitâte succúrras ; et hic pótiùs humilitâtis nostræ confessiónem accípias, ut et illic facínora univérsa indúlgeas, et in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum. Ad Sextam et Nonam dicâtur, ut in sexta Féria prætérita, fol. 411.

IN SANCTUM PENTECOSTEN.

419 *Ad Vésperum.* A

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ : et in lúmine tuo vidébimus lumen. Osténde misericórdiam tuam. *P.* Sciéntibus te. ℣. Dómine in cœlo misericórdia tua : et véritas tua. Multiplicásti misericórdias tuas *P.* Sciéntibus te.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu

Orátio. Deus, apud quem est fons vitæ ; et in cujus lúmine aspicimus lumen ; énutri, quæsumus, in nos tuæ sciéntiæ splendórem : quo valeâmus ad tui fontis accédere ubertátem : Locos quoquè diversárum doctrinárum, conténtos fluéntis tuis, nobis cólligè propinándos : ut sitiéntibus nobis vitálem impértias potum ; et caligántibus animábus supérnè lumen restítuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam. B

Sono. Si dilígitis me : mandáta mea servâte. Et ego rogábo Patrem meum, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum *P.* Usque in ætérnum. Allelúia. ℣. Dùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritus veritátis, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. *P.* Usque. ℣. Pater venit hora, ut clarífices Fílium tuum, et Fílius tuus claríficet te : quia quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, et ipsi sint mecum : ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi : quía dilexísti me ante constitutiónem mundi. *P.* Usque.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Paráclitus Spíritus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, quæcúmque C dixero vobis. *P.* Pacem meam do vobis, pacem meam comméndo vobis. ℣. Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen Dómini. *P.* Pacem ℣. Glória, et honor. *P.* Pacem.

Orátio. Consolâre, Jesu, per donum Sancti Spíritûs destitútas bonis stúdiis fidélium mentes ; ut affluéntium donórum Spíritus ille Paráclitus, quem Patrem in tuo nómine missúrum esse testátus es, nos éripiat ; qui tecum, et cum Patre indivísâ potestátis substántia regnat : ut ómnia nos, illo docénte, et pacem tuam sequámur idónei, et afféctum tuum nunquàm relinquâmus instrúcti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Dúm vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibébit de me : et vos testimónium perhibébitis, *P.* Quia ab inítio mecum estis. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est : et vocávit terram. A solis ortu usque ad occásum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Spíritus est Deus : et eos, qui adórant eum, in spíritu et veritâte. *P.* Adorâre opórtet. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Adorâre. ℣. Glória, et honor. *P.* Adorâre.

Hymnus.

Sacrâte veni Spíritus,
Ore Patris Paráclite :
Pollícitus, qui jam dudùm,
Joêle vate, éditus :
Tempóribus novíssimis
Implénda, inquit, víscera :
Deo cunctórum plácida
Vaticinâre insígnia.
Quem Deus noster hac die
Perfûsum effûdit Discípulis ;
Ascéndens, ut promíserat,
Morte derelictâ, ad sedem ;
Quos videns cæca, et ínvida
Judæa plebs, sic fatêtur :
Plenósque musto clámitant,
Dùm non credunt magnália.
Quos Petrus constans árgui.
Non, ut putâtis, víno sunt
Repléti, sed Spíritu,
De quo Prophêta lóquitur.
Post hæc recépto plúrimi
Verbo, rimántes córdibus,
Auctâque plenitúdine,
Christi jungúntur ágmini.
Mystérium abscónditum,
Quondàm quod erat Israëli,
Nunc revelâtum cánitur,
Osténsum in Apóstolis.
Hic dies quinquagésimus,
Qui jubilæus tráditur :
Solémne nobis gáudium,
Remissiônis próprium.
Hymnum dicâmus et Patri
Hymnum dicâmus Fílio,
420 Simùl cum Sancto Spíritu,
Intentâ voce, et péctore.
Amen.

Supplicátio. Dei Patris omnipoténtis misericórdiam súpplices implorêmus ; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri, et virtûte Spíritûs Sancti propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne, Omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

D *Capítula.* Fiat super nos, Dómine, misericórdia tua, et fulgor Spíritûs tui interiôra nostra inrádiet : ut ipse accéndat frígidos, et inlústret obscúros, qui tecum semper pérmanet præclârus, et gloriósus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 10.

Benedíctio. Spíritus Paráclitus, qui olim in Discípulos manifésto ignis est declarâtus in múnere, ignis sui calôre à cunctis vos peccátis emáculet ; ℟. Amen. Et qui mœstificátis eôrum córdibus clemens Consolâtor occúrrit, magnâ vos sui instruat gratiâ sacramenti ; ℟. Amen. Quique tunc Apóstolos dócuit ve-

ritâtem, vos et nunc enútriat fide, et pòst ætérnam perdûcat ad réquiem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo super omnem carnem Allelúia : *P.* Et prophetábunt fílii vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur : et renovâbis fáciem terræ. *P.* Et prophetâbunt. ℣. Gloria, et honor. *P.* Et.

Orátio. O Spíritus Sancte, qui à Patre Filióque procêdis, doce nos fácere veritâtem : ut, qui de Patre Filióque accepísti processiônem, invisíbili nos his, à quibus tam ineffabiliter procêdis, adsócies charitâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære f.* 3.

Orátio. Ætérnum te, Dómine, rerúmque ómnium Conditôrem, cunctôrum vox canit fidélium ; qui et certos témporum límites figis, et metas, quibus nox secernâtur et dies, ætêrnâ lege constítuis : abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium adlevâret fastídium, áliud labori concéssit, áliud quiéti servâvit. Præsta ergo, Omnípotens Deus, ut mens ægra sopôre turbâta, dúm gallo canénte admonêtur, alácriter currens ad spem rédeat lucis, et primítias divíni labôris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Super psalmum, Antíphona. Ego dormívi, et resurrexi ; quóniam Dóminus suscitâvit me. *Psalmus* III.

Antíphona. Redde mihi lætítiam salutâris tui : et spíritu principáli confirma me Dómine. *Psalmus* L.

Antíphona. Misit de cœlo, et liberâvit me : dedit in obpróbrium conculcántes me. *Psalmus.* LVI.

Orátio. Spíritus Sancte, qui ex Patre Filióque procêdis, locuplêta nos dono tuo benedictiônis : quátenùs spíritu principáli confirmáti, cœléstî emissióne mereâmur quotídiè liberári. Sit ergo super nos benedíctio tua, eâque nos semper confirma per ineffábilem poténtiam Trinitâtis ; ut inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet Spíritus rectus, cónfirmet Spíritus principális, atque unius testimónii sit virtûtis : ut confirmátos nos per Patrem, et innovátos per Fílium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dóminus locûtus est discípulis suis : Accípite Spíritum Sanctum. *P.* In nómine meo dæmónia ejícite : et super infírmos impónite manus vestras, et bene habébunt. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decôris ejus. *P.* In. ℣. Glória. *P.* In.

Orátio. Deus, qui in virtûte Spíritûs Sancti, et dæmónia éjici, et infírmos posse sanári in tuo nómine docuísti : da nobis ita repléri hujus Sancti Spíritûs dono, ut ab omnímodo dæmoniôrum mereâmur éripi tentaménto : quátenùs per eum à nostris infirmitâtibus releváti, benè per illum possímus habêre, cùm pro nostris opéribus bonum perénne percepérimus in múnere. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Omnium rerum Creâtor et Dóminus dócuit sapiéntiam. *P.* Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis, incoinquinâtus, suâvis, et charus. ℣. Magnus Dóminus noster ; et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus *P.* Sanctus Spíritus. 421 ℣. Glória, et honor. *P.* Sanctus Spíritus.

Orátio. Omnium rerum Creâtor et Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis : ut unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitâtis ostênsi, sed unitâte virtûtis innéxi : et uniône persónæ cáreant, et unitâte natûræ permáneant : nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum : Hac ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitiône credéntes, póscimus et rogâmus, ut manifestatiône Spíritus tui ita cor nostrum inrádies, ut et carnis ópera declinêmus, et perfectiônem sanctitâtis omnímodæ consecûmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Locûtus est Dóminus Discípulis suis : Accípite Spíritum Sanctum : quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis : et quorum renuéritis, detênta erunt. *P.* Pacem meam do vobis, pacem meam commêndo vobis. ℣. Qui emíttit elóquium suum terræ : velóciter currit sermo ejus. *P.* Pacem. ℣. Glória. *P.* Pacem.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui per Spíritum Sanctum dimísti intrà Ecclésiam peccâta tibi confiténtibus promisísti, cùm ligándi et solvéndi potestâtem tuis, Magíster bone, contulísti Discípulis ; da nobis, hujus dono copiósiùs affluere, quò igne ejus, et condénsa in nobis exurántur facínora, et pacis tuæ donéntur cómmoda manifésta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce véniet Spíritus veritâtis, qui docébit vos omnem veritâtem : Non enim loquêtur à semetípso : sed quæcúmque áudiet, loquêtur, *P.* Et quæ ventûra sunt annuntiâbit vobis. ℣. Spíritus veritâtis, quem mittet Pater de cœlo, ille vos docébit omnem viam justítiæ. *P.* Et quæ ventûra. ℣. Glória, et *P.* Et quæ.

Orátio. O Spíritus Sancte. *fol.* 420.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Propter timórem tuum Dómine, in útero accépimus, et parturívimus Spíritum salûtis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vígilat spíritus meus. *folio* 64.

Orátio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in nos ; ut parturiâmus spíritum salûtis, quem fecísti super terram : ut, ipso nobíscum in ætérnum manénte, nullis pœnis cruciémur in futúro exámine. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. A *fol.* 6.

Sono. Effúndam, dicit Dóminus, de Spíritu meo. *P.* Super omnem carnem : Allelúia. ℣. Prophetàbunt fílii vestri, et filiæ. Et omnis qui invocáverit Dóminum, salvábitur. *P.* Super omnem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis Alléluia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Joêlis Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Noli timêre terra, exsúlta et lætâre : quóniam magnificâvit Dóminus ut fáceret. Nolíte timêre animália regiônis : quia germinavérunt speciôsa desérti, quia lignum áttulit fructum suum, et ficus et vínea dedérunt virtûtem suam. Et filiæ Sion exsultâte, et lætámini in Dómino Deo vestro : quia dedit vobis doctôrem justítiæ, et descéndere fáciet ad vos imbrem matutînum et serótinum, in princípio. Et implebúntur áreæ vestræ fruménto, et redundábunt torculária vino et óleo. Et comedêtis vescéntes, et saturabímini : et laudábitis nomen Dei nostri, qui fecit vobíscum mirabília : et non confundêtur pópulus meus in ætérnum. Et sciêtis quia ego in médio Israëlis solus. Noli timêre ; sed exsúlta et lætâre, cum magnificâvit Dóminus, ut fáceret : et ego Dóminus Deus vester, et non est álius : et non confundêtur pópulus meus in ætérnum. Et erit post hæc : Effúndam Spíritum meum super terram : et prophetábunt fílii vestri, et filiæ vestræ : senes vestri sómnia somniábunt, et júvenes vestri visiónes vidébunt. Sed et super servos meos et ancíllas meas in diêbus illis effúndam Spíritum meum. Et dabo prodígia in cœlo sursúm, et signa in terra deórsùm, sanguinem, et ignem, et vapórem fumi. Sol vertêtur in ténebras, et luna in sánguinem : ántequàm véniat dies Dómini magnus et terríbilis. Et omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit. ℟. Amen.

422 *Hymnus.*

Beáta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cùm Spíritus Paráclytus
Effúlsit in Discípulos.

Ignis, vibránte lúmine,
Linguæ figûram détulit ;
Verbis ut essent próflui,
Et charitâte férvidi.

Linguis loquúntur ómnium :
Turbæ pavent Gentílium :
Musto madêre députant,
Quos Spíritus repléverat.

Patrâta sunt hæc mysticè,
Paschæ perácto témpore ;
Sacro diêrum número,
Quo lege fit remíssio.

Te nunc Deus piíssime,
Vultu precâmur cérnui,
Inlápsa nobis cælitùs
Largîre dona Spíritûs.

Dudùm sacrâta péctora
Tuâ replésti grátiâ ;
Dimítte nunc peccámina,
Et da quiêta témpora

Anni peráctis ménsibus,
Tanta recúrrunt gáudia ;
Votísque dudùm crédulis
Optâtus ádvenit dies ;

In quo Spíritus Dómini
Terram replêvit gáudiis :
Cœléstis advéntûs sui
Mundo decúrrunt lúmina.

Quod est probâtum téstibus ;
Apostolôrum vócibus ;
Cùm sint divérsis óribus
Vanis locúti géntibus.

Tanto redémpti múnere,
Patris, et Nati Spirítui
Juges agâmus grátias,
Deo perénni in sæcula.

Glória tibi Trínitas
Æquâlis una Déitas,
Et ante cuncta sæcula,
Et nunc, et in perpétuum.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Dei Patris. *Quære folio* 417.

Capítula. Dómine Jesu Christe, infúnde Spíritum Sanctum promíssum Patris in nos, qui vivíficet, et dóceat nos plenitúdinem veritâtis in mystério beátæ et indivíduæ Trinitâtis : ut in ejus dono sit perféctio nostræ salûtis, in quo omnis consístit summa virtûtis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo. *Benedíctio.* Spíritus Paráclytus. *fol.* 420.

In nómine Dómini.

Exeúnte Véspera in diem Sanctum Pentecóstem.

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ. *Sono.* Si dilígitis me, mandâta mea. *fol.* 419.

Antíphona. Spíritus veritâtis, quem mittet Pater de cœlo, *P.* Ille vos docêbit omnem viam justítiæ. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. *P.* Ille. ℣. Glória. *P.* Ille. ℣. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Dùm compleréntur dies Pentecóstes, erant omnes Apóstoli simul in unum : *P.* Et factus est de cœlo sonus, tamquam Spíritûs válidi adveniéntis. Allelúia. ℣. Sit glória Dómini in sæculum sæculi : lætábitur Dóminus in opéribus suis. *P.* Et factus. ℣. Glória. *P.* Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 2. Allelúia. Repléti sunt omnes Spíritu Sancto, et cœpérunt loqui váriis linguis, sicut Spíritus dabat pronuntiâre eis. Allelúia. ℣. Beâta gens, cujus Dóminus, Deus ejus ; pópulus, quem elêgit

Dominus in hereditâtem sibi. *P.* Et cœpérunt. ℣. A Glória. *P.* Et.

Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda 3. Spíritum tuum dedísti eis, Dómine, qui docêret eos : et Manna non privásti ab ore eôrum. *P.* Et aquam dedísti eis in siti. Allelúia. ℣. Dómine virtûtum convérte nos : et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Et aquam. ℣. Glória. *P.* Et aquam.

Hymnus. Beâta nobis gáudia. *ut suprà.*

Capítula. Spíritus Sanctus, Dómine, dedûcat nos in viam rectam : ut in nobis malítia non súperet; et in cunctis Divinitâte redúndet.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Spíritus Dei bonus dedûcat vos in viam rectam et à lapsu peccáminum itínera vestra d sjún- B gat; ℟. Amen. Sitque dux itíneris vestri, qui olim in Discípulos appáruit maniféstus : ℟. Amen. Ut eôdem repléti, et mare hujus sæculi transeâtis inlæsi, et ætérno mereámini de múnere consolári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo. *Orátio.* O Spíritus Sancte. *fol.* 402.

423 IN PRIMO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

IN DIE SANCTISSIMÆ TRINITATIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est, Dómine, *P.* Fons vitæ : et in lumine vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectióne alárum tuárum sperábunt : Et inebriabúntur C ab ubertâte domûs tuæ : et torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis Dómine. *P.* Fons vitæ.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ, et in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem : ut sitiéntibus nobis vitálem impértias potum, et caligántibus animábus supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem : qui tegit aquis superióra ejus. *P.* Qui facit Angelos suos, spíritus; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundávit terram super stabilitátem ejus : non inclinábitur in sæculum sæculi. *P.* Qui facit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia, Fílii Sion, exsultáte et lætámini in Deo vestro : *P.* Quia dedit vobis doctórem D justítiæ, et effúdit de Spíritu suo super omnem carnem. ℣. Exsultáte Deo adjutóri nostro : jubilâte Deo Jacob. *P.* Quia dedit. ℣. Glória. *P.* Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Mundávit nos Dóminus ab ómnibus malis : et dedit nobis cor novum, et spíritum rectum : *P.* Et áuferet cor lapídeum de carne nostra; ut in viis ejus ambulémus. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est número. *P.* Et áuferet. ℟. Glória, et. *P.* Et áuferet.

Hymnus. O lux Beâta Trínitas. *fol.* 113.

Supplicátio. Orémus immensam, et ineffábilem Trinitâtem Patris, et Fílii, et Spíritûs sancti : ut vitam nostram in bonis opéribus dirigat, et post hujus sæculi tránsitum, ætérnam réquiem cum justis concédat. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison, Kyrie eléison.

Capítula. Deus Spíritus Sancte, à quo creâta sunt ómnia, et restauráta sunt univérsa : qui in princípio, id est, in Fílio tuo Dómino nostro Jesu Christo, cœlum terrámque fecísti : da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui est bonus in ómnibus, in córdibus nostris infundâtur : qui ergo mirabiliter dona gratiârum partíris in síngulis, singulâritèr te maniféstum osténde in remitténdis iniquitátibus nostris.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Spíritus Sanctus, qui repénti sonitu de cœlo ígneis super Discípulos appáruit linguis, plenitúdinem in vobis operêtur suæ sanctificatiônis; ℟. Amen. Et quo docénte, Discípuli sunt prælocúti magnália, eodem vos inspiránte, confiteámini peccáta vestra, ad consequéndam misericórdiam suam : ℟. Amen. Ut per quem illi éloqui ómnium linguis edócti sunt, per eum sit vobis remíssio ómnium peccatórum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Verbo Dómini cœli firmáti sunt Allelúia : *P.* Spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. Allelúia. Tímeat Dóminum omnis terra. Allelúia. ℟. Quia ipse dixit, et facta sunt : ipse mandâvit, et creâta sunt. *P.* Spíritu. ℣. Glória. *P.* Spíritu.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est, in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum, terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est, super cor nostrum tenebrôsum ac fluídum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur : ut in corpore nostro copiósa virtûtum exundatióne sanctíficans, indesinénti nos igne amóris tui accéndat. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. *Orátio.* Ætérnum te auctórem. *fol.* 3.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. *Psalmus* III.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea : et à peccáto meo munda me Dómine. *Psalmus* L.

Antíphona. In te confídit ánima mea : líbera me Dómine. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. *fol.* 3.

Antíphona 1. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : *P.* Et spíritu oris ejus, omnis ornâtus eorum. ℣. Díligit misericórdiam, et judícium : misericórdiâ Dómini plena est terra. 424 *P.* Et spíritu. ℟. Glória, et *P.* Et spíritu.

Orátio. Tuo Dómine Verbo cœli sunt facti, et Spíritu ornâti; quia apud beâtam Trinitâtem nihil dis-

crêtum in ópere, nihil reperitur sequestrâtum in A múnere; quando ea, quæ Pater facit et Filius, ea étiam indivisè operâtur et Spíritus Sanctus : Cœléstis ergo fábrica Patris Verbo consértur, et ornâtus Spíritu oris perficitur : tríbue proindè nobis, ut ópera tua cognoscâmus in fide; dùm te Dóminum Trinitâtis essentiâlem crédimus, et æquâlem. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Spíritus meus erit in médio vestrî; *P* Quia ego commovêbo cœlum, et terram : et implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exsultatiônis. *P.* Quia. ℣. Glória. *P.* Quia.

Orátio. Dómine Deus, súscita in nobis Spíritum tuum Sanctum, quo tua fœcundêtur Ecclésia : ut Spíritûs B dona idem spíritus in médio nostrî pósitus dóceat, replens domum tuam inenarrábili glóriâ : quálitèr in loco isto et ubértas pacis redúndet, et abundántia gratiârum exúberet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. *P.* Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet sensûs. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et supra cœlos glória ejus. *P.* Et hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Et hoc.

Orátio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in médio nostrî, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam : quò nec libîdo templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnáliter in quocúmque contrístet. ℣. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini : et vidi, et ecce Spíritus fulgens veniêbat ab Oriénte, et nubes magnæ erant in eo; *P.* Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat Spíritus, páriter elevabántur et rótæ, sequéntes eum : Spíritus enim vitæ erat in rotis. *P.* Et ignis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ignis.

Orátio. Deus Pater Omnípotens. *Requîre retrò in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. De nocte vigilat Spíritus D meus.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol.* 64.

Orátio. De nocte vigilántem. *fol.* 124.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, et virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Qui exténdit cœlos sicut pellem. *fol.* 423.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (Cap. 1).

℟. Deo grátias.

Dilígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentite de Dómino in bonitâte, et in simplicitâte cordis quærite illum : quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum : appâret autem eis, qui fidem habent in illum : pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo : probâta autem virtus córripit insipiéntes : quóniam in malévolam ánimam non intrâbit sapiéntia, nec habitâbit in córpore súbdito peccátis. Sanctus enim Spíritus disciplínæ effúgiet fictum, et avértit se à cogitatiónibus, quæ sunt sinè intelléctu, et corripiêtur superveniénte iniquitâte. Benígnus est enim Spíritus sapiéntiæ, et non liberâbit maledíctum à lábiis : quóniam renis illius testis est Deus, et cordis ejus scrutâtor est verus, et linguæ ejus adjûtor. Quóniam Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor Patérnæ glóriæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus imménsam. *Capítula.* Deus Spíritus Sancte. *Lauda.* Verbo Dómini cœli. *Benedíctio.* Spíritus Sanctus, qui repénti sónitu. *Requîre fol.* 423.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Apud te est Dómine. *et Orátio.* Dómine apud quem. *Quære fol.* 423. *Sono.* Qui exténdit cœlos sicut pellem, *ut suprà.*

Antíphona. Verbo Dómini cœli firmáti sunt : spíritu oris ejus omnis virtus eôrum. ℣. Bénedic ánima mea Dóminum in omni témpore : semper laus ejus in ore meo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Allelúia. Spíritus tuus bonus Deus **425** C dedûcat nos in viam rectam. Allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis : terríbilis super omnes Deos. *P.* Dedûcat nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dedûcat nos.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Bénedic ánima mea Dóminum. Allelúia Qui ponit nubem ascénsum suum. Allelúia. *P.* Qui facit Angelos suos, Allelúia spíritus; et ministros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundâvit terram super stabilitâtem suam : et non inclinábitur in sæculum sæculi. *P.* Qui facit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui facit Angelos.

Hymnus. Altíssimi Verbum Patris. *Quære fólio* 94

Supplicátio. Orêmus imménsam, et ineffábilem etc. *Requîre fol.* 423.

Capítula. Inclinémus Deo, fratres charíssimi, corda cum láchrymis : et confiténtes peccâta nostra clementíssimo Conditóri, jugi obsecratiône clamêmus e terris :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedîcat vobis Omnípotens Dóminus, qui nos dignâtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres nostros, qui noster est solus Dóminus, et Redémptor : ℟. Amen. Atqué ipsi semper sit cura de vobis, in quo omnis est plenitûdo nostræ salûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Lauda. Verbo Dómini cœli.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui etc. *Requíre* A *fol.* 423.

IN SECUNDO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite Dóminum.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Deus in te sperávi : Dómine, non. *Requíre fol.* 112.

Antíphona. Dóminus dat sapiéntiam; *P.* Et ex ore ejus sciéntia, et prudéntia procêdet. ℣. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis. *P.* Et ex ore. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex ore.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dilígite justítiam, qui judicâtis terram. Sentîte de Dómino in bonitâte, *P.* Et in simplicitâte cordis quærite illum. ℣. Audîte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Et in. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, et mea est fortitûdo. *P.* Per me príncipes, et reges ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. ℣. Audi populus meus, et testificâbor tibi : Israël, si me audíeris. *P.* Per me. ℣. Glória. *P.* Per me.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Hæreditâte adquisívi testimónia tua in æternum : Allelúia. *P.* Quia exsultátio cordis mei es tu. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Inclína cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnùm, propter retributiônem. *P.* Quia exsultátio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. *Quære fol.* 113.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *fol.* 66.

Capítula. Transácto diéi currículo, noctísque appropinquánte spátio, tibi, Dómine, lúminis incénsum offérimus vespertínum, supplícitèr postulántes magnificéntiam tuam : et quod in nobis offuscâtur calígine peccatôrum, tui lúminis incensiône clarífica; et pectus nóstrum, quod inimícus offúscat, tu Dómine, sólitâ pietâte inlústra. Et si óculis corpóreis in D nocte dormîmus, præsta Omnípotens Deus; ut in te mentis áciem dirigâmus, terminôque noctis impléto, reparátâ luce ad oratiônem surgéntes, in laudem gloriæ tuæ moménta futúri diéi expectêmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vos Dóminus Jesus Christus, Dei Fílius, rex ætérnus, et misereâtur vobis. ℟. Amen. Mittat vobis Dóminus Angelum suum Sanctum Michaëlem príncipem, qui custódiat corda, et córpora vestra. ℟. Amen. Máneat pax Dómini nostri Jesu Christi vobíscum, ut in lúmine pacis ambulétis, et in número Sanctôrum computáti sitis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Bonum mihi est allelúia *P.* Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lex. ℣. Glória, et honor. *P.* Lex.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; et gémitus noster non est abscónditus à te : **426** præsta ergo, quæ desiderâmus; et parce, quæ géssimus : simúlque et fructum nostris tríbue desidériis; et véniam cencêde peccátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *fol.* 3.

Orátio. Omnípotens, ætérne, miséricors Deus, qui témporum das têmpora; qui síngulis tempóribus
B das grátiam, quâ administréntur : te veniénte, prolixitas tenebrârum exæstuat; gallo nos consolâris canénte : ut, dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice ergo nos júgitèr, et instíga, ne profúndæ noctis errôre persuássi, diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis crímina defleâmus commissa. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem meam precor, de monte sancto tuo exáudi me. *Psalmus* III.

Antíphona. Tibi soli peccávi, Dómine; malum coram te fecit ánima mea. *Psalmus* L.

Antíphona. Deus, sub umbra alârum tuârum pró-
C tege nos. *Psalmus* LVI.

Orátio. Díscute à nobis, Unigénite ingéniti Patris, somnum córporis; et clemens placâtus nostris parce piáculis : ut in te redemptôrum cópia piis frequentétur vigíliis; tuísque digna habeâtur obtútibus sacris : et quod nunc insérere nititur nobis ignóbilis carnis fragílitas, Divinitâtis tuæ dono surgat in glória. Tu ergo Dómine cunctis in te confidéntibus lumen largum impénde; et ad supérnam pátriam, alârum tuârum obumbratiône nos áttrahe. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

Antíphona 1. In te, Dómine, omne desidérium nostrum : *P.* Et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis : ℣. Propteréà non timébimus dùm conturbábitur terra, D et transferéntur montes in cor maris. *P.* Et gémitus. ℣. Glória, et honor, *P.* Et gémitus.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium. *Requíre in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Humiliâta est in púlvere ánima nostra : adhæsit in terra venter noster. *P.* Exsúrge, quarè obdórmis Dómine? exsúrge, et ne repéllas nos in finem. ℣. Quarè fáciem tuam avértis, oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ? *P.* Exsúrge. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Exsúrge, quare obdórmis.

Orátio. Exsúrge, Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium; et líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spirítuum immundò-

rum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictiônis, exál-
tes íterum in remuneratióne virtûtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificâtor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatióne invocásti me, *P.* Et liberávi te, et exaudívi te in abscóndito tempestâtis. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decóris ejus. *P.* Et liberávi te. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et liberávi.

Orátio. Dómine, qui maniféstus créderis in judício cum majestâte ventûrus; misericórdiâ tuâ à peccátis erípias; ne nos justítia simul cum peccatóribus pértrahat. ℟. Amen.

Per.

℟. Nos iniquè égimus, et ad iracúndiam te provocávimus, Dómine : propterèa tu inexorábilis es. Scrutêmur corda nostra, et quærâmus, et revertâmur *P.* Ad te Dómine. ℣. Numquid in ætérnum obliviscêris nostri? derelínques nos in longitúdinem diêrum? Convérte nos, et convertâmur *P.* Ad te Dómine. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Nos iniquè.

Aliud Responsôrium. Ne abstúleris Dómine misericórdiam tuam à nobis. *P.* Quia ecce facti sumus despécti, et inimíci, húmiles super terram propter peccâta nostra. ℣. Meménto Dómine quid factum sit nobis : áspice, et vide oppróbrium nostrum. *P.* Quia ecce. ℣. Glória, et honor. ℟. Ne abstúleris.

Aliud Responsórium. Propitiâre Dómine pópulo tuo, quia peccâvit tibi : *P.* Et omnes iniquitátes eôrum ne memíneris, sed fac cum eis misericórdiam, et exáudi illos, pro quibus invocáveram te, Dómine. ℣. Convértere Dómine aliquántulùm, et delectâre super servos tuos. *P.* Et omnes. ℣. Glória, et honor. ℟. Propitiâre.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Dómine Deus noster, pósside nos : **427** Dómine, præter te, álium non nóvimus, nomen tuum invocávimus.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64.

Orátio. De nocte vigilántem. *Quære fol.* 124.

Ad Benedíctus Antíphona. Est Deus in cœlo, cui nos servîmus, et potens est liberâre nos de malis nostris, et de manu mortis erípere nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Orátio.* Dómine Deus Patrum. *Sono.* Verba mea. *Quære fol.* 93.

Léctio libri Ecclesiástici (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Fili, Non te pígeat visitâre infirmum : ex his enim in dilectióne firmáveris. In ómnibus opéribus tuis memorâre novíssima tua, et in ætérnùm non peccâbis. (*Cap.* VIII). Non lítiges cum hómine poténte, ne fortè incidas in manus illius. Nòn conténdas cum hómine locuplête, ne fortè incites tibi litem : multos pérdidit aurum atque argéntum, et usquè cor regum exténdit et convértit. Non litiges cum hómine linguáto, ne malè de progénie tua loquâtur. Ne despícias hóminem averténtem se à peccáto, neque impróperes ei : meménto quóniam omnes sumus in correptióne. Ne spernas hóminem in sua senectúte : étenim hæc nobis senéscunt. Noli de mórtuo gaudêre : sciens quóniam omnes moriêmur, et in gáudium vólumus venîre. Ne despícias narratiônem presbyterôrum sapiéntium; in verbis enim illôrum conversâre : ab ipsis enim disces doctrînam intelléctûs, et servâre mandâta sinè queréla. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus Redemptôrem, *ùt suprà.*

Capítula. Te deprecâmur, Dómine sancte Pater, ætérne Deus, auctor lúminis sempitérni, qui fecísti, ut orirêtur lumen indeficiens, et temporâlem lucem occíduo fine clausísti; ut per successiônem nox exclúderet diem, et dies revelâta noctem suâ claritâte fugâret : te ítaquè opíficem ómnium deprecâmur Dóminum, ut terrêna operátio simul suo auctóre deficiat.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

Exeúnte Vésperâ, ómnia dicántur, ut in exeúnte Vésperâ de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ, Quære fol. 94. *Excépto*

Capítula. Adsíduis oratiónibus culpârum nostrârum véniam deprecántes, infinîtam Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam vespertînam præposcâmus : et ut nos fidei amôre flammátos, charitâtis unitâte connéxos, Jesus Christus Dóminus noster per ómnia custodîre dignêtur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deprecâmur, Omnípotens Pater, ut hos servos tuos propítiâ majestâte custódias; ℟. Amen. Accingántur virtútibus pacis, et frequenténtur munéribus pretiósis; ℟. Amen. Permáneant in certámine pertináces, et exístant in prælio dimicándo victóres. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Orátio. Dómine ante, etc. *fol.* 425.

IN TERTIO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ, etc. *Orátio.* Dómine, apud quem est fons, etc. *Requîre fol.* 120. *Sono.* Ténebræ non. *Requîre fol.* 120.

Antíphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, et glória incomprehensíbilis : cui adstant omnes exércitus Angelôrum cum tremôre : *P.* Cujus aspéctus arefâcit abyssum, et indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus virtútum quis similis tibi? potens es Domine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Cujus. ℣. Glória. *P.* Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Laudâbo Dóminum in cúbili meo : *P.* Die ac nocte tenêbo eum; et non dimíttam illum. ℣. Exaltâbo te Dómine Deus meus, et rex meus : et benedícam nomen tuum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Die ac nocte. ℣. Glória. *P.* Die.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dómine Deus Patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, ut benefáceres nobis, *P.* Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Erue nos. ℣. Glória. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Justus es Dómine : Allelúia. *P.* Et rectum judícium tuum. Allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. **428** Allelúia, allelúia. *P.* Et rectum. ℣. Glória, etc. *P.* Et rectúm.

Hymnus. Invéntor rútilis. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orémus. *fol.* 66.

Capítula. Immolántes tibi, Dómine Deus noster, in die sanctæ solemnitâtis vespertínam hóstiam laudis orâmus ; ut inclines misericórdiæ tuæ aurem ad vota pópuli supplicántis : Fiat in conspéctu tuo orátio súpplicum, suavitâtis incénsum ; elevátio mánuum meârum, sacrifícium vespertínum. Proficiat hæc Dómine, fámulis tuis ad firmam protectiónem : ut omni horâ, omnique témpore nos per munus misericórdiæ tuæ et in diúrnis áctibus prótegas ; et in nocturno sopóre custódias.

Pater noster. Liberáti à malo, etc. *Requíre fol.* 2.

Benedictio. Benedictiónum suárum super vos piíssimus Dóminus imbrem benígnus infúndat. ℟. Amen. Angélica vos custódia prótegat ; antíquum hostem à córdibus vestris expéllat : ℟. Amen. Ut cíngulo castitâtis adstrictos, nulla vos ludificatiónis suæ arte cállidus deterreat inimícus. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Princípium verbórum tuórum véritas. Allelúia. *P.* In ætérnum pérmanent ómnia judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, et lumen sémitis meis. *P.* In ætérnum. ℣. Glória. *P.* In.

Orátio. Deus suâvis ac mitis, multúmque invocántibus te miséricors, oratiónem nostram áuribus pércipe ; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove : et ne humi proni reptémus, ad te vidéndum nos eréptos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. *Quære fólio* 3.

Orátio. Deus, qui próvidâ majestâte creatúræ totius gubernatiónem impéndis, et diúrnis curis quiétem noctúrnam oppónis : tu véniens prolixitâtem tenebrárum exæstua, et gallo, nos consolâre, canénte : ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditâtio reviviscat. Réspice nos júgiter cleménti intúitu, et instíga, ne profúndæ noctis errôre persuássi, diéi obliviscâmur perénnis ; sed labéntes in ténebris érige, et vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscâmus errâta, et páribus láchrymis defleâmus commíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Deus salus ómnium tu es : véniat super pópulum tuum et benedictio tua. *Psalmus* III.

Antíphona. Deus veritátem díligis : incérta et occúlta sapiéntiæ manifestásti mihi. *Psalmus.* L.

Antíphona. Clamâbo ad Deum altíssimum : Deum conditórem ómnium qui benefécit mihi. *Psalmus* LVI.

℣. *Orátio.* Multi dicunt ánimæ nostræ, in te Dómine non esse salútem : quos tuâ Deus fortitúdine cóntere ; tuâque virtúte hóstium míllia ad níhilum rédige ; atque nos ab injustítiæ sórdibus lava ; et à peccatórum nostrórum facínore munda : ut parátum sit cor nostrum tuæ resurrectiónis cánere psalmum ; et inæsum persólvere votum ad officium matutínum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiónem pópuli ; *P.* Et cunctórum preces orántium in isto loco Deus de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suâvis ac mitis es ; et multùm misércors invocántibus te. *P.* Et cunctórum. ℣. Glória. *P.* Et cunctórum.

Orátio. Deus suávis ac mitis. *Requíre in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. *P.* Multa sunt enim flagélla peccatórum nostrórum. ℣. Pro hac orâbit ad te omnis sanctus, in témpore opportúno. *P.* Multa sunt. ℣. Glória, etc. *P.* Multa sunt.

Orátio. Da nobis Dómine peccatórum remissiónem, qui purgátis præstas beatitúdinem : esto refúgium à pressúra damnatiónis, qui indúltor es libertâtis : et quia multa flagélla peccatórum in nobis plagâ inruénte sentímus, in te confidéndo circúmdari nos tuâ misericórdia sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Miserêre nobis Dómine, miserêre : *P.* Quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia multùm.

Orátio. Miserêre nobis, Dómine ; expectatióni nostræ quæsítum auxílium tribue : **429** ut qui supernórum repléti sumus contémptu, defensiónis tuæ muniámur auxílio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Esto nobis Dómine protéctor, et médicus ; tu peccatórum nostrórum vúlnerum sólitâ pietâte tríbuis medicínam : tu errántibus es via. *P.* Et te, Deus pie, quæréntibus das corónam. ℣. Te pupílli patrem ; te egéni, atque peccatóres mereántur habêre pastórem. *P.* Et te Deus. ℣. Glória. ℟. Esto nobis.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Dómine Deus noster, pacem tuam da nobis : ómnia enim dedísti nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. *fol.* 64. *Orátio.* De nocte vigilántem. *fol.* 124.

Ad Benedíctus. Antíphona. Servi Dei Dóminum benedícite, qui vos éruit ab ínferis ; et de manu mortis liberávit nos.

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Orátio. Dómine Deus qui super. *Sono.* Emítte lucem tuam, *cum Lauda, et Psalmo. Quære fol.* 111. et 112.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap* IX).

℟. Deo grátias.

Fili, Ne derelínquas amîcum antíquum : novus autem non erit símilis illi. Vinum novum, amîcus novus : veteréscet, et cum suavitâte bibes illud. Non zeles glóriam et opes peccatôris : non enim scis quæ ventûra sit illius subvérsio. Non pláceat tibi injúria injustôrum, sciens quóniam usque ad inferos non plácébit ímpius. Longè, esto ab hómine potestâtem habénte occidéndi, et non suspicáberis timôrem mortis : et si accésseris ad illum, noli áliquid commíttere, ne fortè áuferat vitam tuam. Communiônem mortis scito : quóniam in médio laqueôrum ámbulas, et super doléntium arma ambulâbis. Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo tuo, et cum sapiéntibus et prudéntibus tracta. Viri justi sint tibi convívæ, et in timôre Dómini sit glória tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. *fol.* 67. *Supplicátio. fol.* 66.

Capítula. Deus Omnípotens, qui cuncta moderâris, et tuis óculis prætérita, præsentiaque, et futûra tamquam recéntia recognóscis : da véniam mális nostris : tríbue prætéritis áctibus remissiônem; dona præséntibus pacem, et de futúris plenam concêde credulitâtem : ut amputátis à nobis máculis delictórum, prótegi mereâmur in hac die Sanctôrum excúbiis Angelôrum.

Pater noster, etc. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

In exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Vespéra de primo Dominico post Octávam Epiphaníæ Dómini fol. 94. *Excéptis Capítula et Benedíctio, quæ sequúntur :*

Dómine Deus, vita mortálium, lux fidélium, virtus operántium, réquies defunctôrum ; da nobis, Dómine, tranquíllam, et ab omni inquietúdine líberam noctem : ut post plácidi sopôris indúcias, cum grátia múneris tui, veniénte luce, Spíritus Sancti indústriâ dotáti, tibi grátiæ múnera referre mereâmur inlæsi.

Pater noster.

Benedictio. Benedic Dómine hanc plebem tuam, Christi tui sánguine comparâtam. ℟. Amen. Ne quicquam hábeant cœcitâtis, qui jam greges recensíti sunt Christi : ℟. Amen. Consérva in eis, Dómine tutam viam nuptiâlem, ut Patriarchârum, omniúmque Sanctôrum mereántur esse convívæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Nota, quòd, quamvis in Missâle habêmus quatuórdecim Dominicas, et hîc non habêmus nisi decem recitándas; si áliquod festum defúerit, et volúerint recitâre officium Dominicâle, dicántur de Domínicis prætéritis, scílicet, post Sanctum Pentecósten.

IN DOMINICA ANTE JEJUNIUM KALENDARUM NOVEMBRIUM.

Ad Vesperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta : *P.* Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et benedícite.

Orátio. In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas, ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actióne concédas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas. *Requîre fol.* 128.

Antíphona. Allelúia Dómine Deus patris nostri Abraham, et Deus Isaac, qui dixísti, **430** ut benefáceres nobis; *P.* Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutâris noster : et avérte iram tuam à nobis. *P.* Erue nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fûeris Deus. *P.* Iniquitátes nostras antíquas, Allelúia. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua : quia páuperes facti sumus nimis. *P.* Iniquitátes nostras. ℣. Glória, et honor. *P.* Iniquitátes nostras.

Hymnus. Inventor rútilis, etc. *fol.* 91. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Requîre fol.* 66. *Capítula.* Defénsio nostra Dómine. *Benedíctio.* Benedîcat vobis Omnípotens Dóminus. *Requîre fol.* 121.

Lauda. Irascímini, et nolíte peccâre : Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia : *P.* Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, et sperâte in Dómino. *P.* Dícite. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in cubílibus.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet ánima nostra, quem omnis Creatôrem suum agnóscit natûra : à te virtûtem patiéntiæ, ne scándalo moveâmur, accípimus ; qui omne, quod sumus, debêre nos nóvimus : Fac ergo nos spe numquam iniquitâtis fulcíri; nec fallácibus divítiis cor nostrum appónere : ut in te solo adsuescâmus requiéscere ; et ad promeréndum petíta, coram te corda nostra compúncta éffice. ℟. Amen.

Per..

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. *fol.* 3.

Orátio. Deus, quem totîus. *fol.* 118.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum. *Psalmus* III.

Antíphona. Dele iniquitátes meas. *Psalmus* L.

Antíphona. Clamâbo ad Deum Altíssimum : qui benefêcit mihi. *Psalmus* LVI.

Orátio. Dómine Deus, cui ad. *fol.* 119.

Antíphona. Filii hóminum dives, et pauper. *P.* Inclinêmus Deo corda nostra : et ne timeâmus in die mala. ℣. Audîte hæc omnes gentes : áuribus percípite omnes qui habitâtis orbem. *P.* Inclinêmus. ℣. Glória. *P.* Inclinêmus.

Orátio. Audiant simùl te Dómine suæ salûtis auctôrem et dives ac páuper ; mandátis tuis aurem accommódent, simùl áudiant simùlque concúrrant : ne schismatum et hæresum errôre sejúnctis, aliis sint præcépta vitália odor vitæ in vitam, et áliis odor mortis in mortem : ideircò Dómine et adversos cóllige, et conjúnctos non sinas dírimi ab unitâte

Ecclésiæ ; ibique ómnium ad percipiéndam fidem præparêtur audítio, quó salvándis promittitur grátiæ plenitúdo, ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antiphona 2. Sperâte in Deum omne concílium populôrum, *P.* Effúndite coram illo corda vestra : quia ipse auctor vester est. ℣. Nolíte sperâre in iniquitâte, et rapínas nolíte concupíscere : divítiæ si fluent, nolíte cor appónere. *P.* Effúndite. ℣. Glória, et honor. *P.* Effúndite.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet, etc. *Requîre in Vespéris præcedéntibus.*

Antîphona 3. Convérte nos Deus salutâris noster.

Orátio. Convérte nos Deus. *Quære fol.* 116.

℟. In te confidunt omnes ánimæ dicéntes : Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locûtus est, dicens : Gaudêbo super unum pœniténtem, *P.* Quàm super nonagínta novem justis, non indigéntibus pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatôre pœniténtiam agénte. *P.* Quàm. ℣. Glória. ℟. In te confidunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine propter nos.

Cánticum. Dómine qui hábitas in æternum. *fol.* 128.

Ad Benedictus. Antíphona. Fílii hóminum. *Ut suprà. Orátio.* Dómine Deus patrum. *fol.* 93.

Sono. Deus misereâtur nobis, *P.* Et benedicat nos : Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, *P.* Et benedicat nos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sustinête misericórdiam ejus : et non deflectâtis ab illo ne cadâtis. Qui timêtis Dóminum, crédite illi : Et non evacuábitur merces vestra. Qui timêtis Dóminum, sperâte in illum : et in oblectatiône véniet vobis misericórdia. Qui timêtis Dóminum, dilígite illum, et illuminâbit 431 corda vestra. Respícite fílii natiónes hóminum : et scitóte quis sperâvit in Dómino, et confûsus est : permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est ? et quis invocâvit eum, et despéxit illum ? Quóniam pius et miséricors Deus, et dimíttit in témpore tribulatiônis peccâta ómnibus exquiréntibus se in veritâte. Væ dúplici corde, et lábiis sceleráti, et manibus malefaciénti-bus ; et peccatóri terram ingrediénti duâbus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo : ídeò non protegúntur ab eo. Væ bis, qui perdidérunt sustinéntiam, et qui dereliquérunt vias rectas, et divertérunt in vias pravas. Et quid faciêtis, cùm aspícere cœperit Dóminus ? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus : et qui díligunt illum conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi : et qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, et in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 66.

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies ; jam fugátis ténebris aurôra rubéscit, in luce jam claret luce puríssimâ cœlum : et sol refúlgens rádios suos infert mundo : cuncta festínant ; optant te Dóminum habêre propítium, quem suum auctôrem semper agnóscunt, páritèr et defensórem.

Pater noster.

Lauda. Irascímini, et nolíte. *Requîre in superióribus Vésperis.*

Orátio. Tibi Dómine in Eccl'ésia Sanctôrum. *fol.* 117.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI :

Incipit officium jejuniôrum Kalendârum Novembrium, quod observâtur tribus diêbus ante festum Sancti Cypriáni, prout séquitur.

Super psalmos.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, et exáltans caput meum. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *Quære fol.* 68.

Antíphona 1. Delícta quis intélligit. *Palmus* XVIII.

Orátio. Ab occúltis nostris.

Antíphona 2. Exáudi nos in die. *Psalmus* XIX.

Orátio. Tribulatiônes cordis nostri. *fol.* 68.

Antíphona 3. Cantábimus, et psállimus virtutes tuas. *Psalmus* XX.

Orátio. Virtus imménsa Dómine, tibi subdâtur ánima et cáro nostra ; tibique sinceríssimè desérviat vita nostra : desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple ; et labiôrum deprecatiônem, millefórmis ille ne subrípiat, súscipe : occúltum hostem devínce virtûte tuâ ; nosque prævení in benedictióne ; et per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Deus misereâtur nobis, et parcat peccátis nostris, *P.* Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* Et avértat. ℣. Glória, et honor. *P.* Et avértat.

In Láudibus.

Antíphona. Iniquitátes ego agnósco : et peccâtum meum contra me semper. *Psalmus* L.

Orátio. Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, et própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus : ut avértas à nostris scelêribus fáciem tuam ; et déleas, quæ géssimus, cuncta peccâta : Crea ítaquè Deus in corde nostro, quod ames ; et propitiatiône sólitâ dimítte, quod odis : ac si te crebrò ad irascéndum nostra iniqua exásperant vítia ; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiôsa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines plebem, *Et Cánticum.* Dómine Dómine Rex deôrum *fol.* 103.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrârum dírige super nos : ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua : et dírige fílios eôrum. *P.* Et ópera mánuum nostrârum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus laudâte : Allelúia, allelúia. In firmaménto virtûtis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fili cónserva tempus, et devíta à malo. Pro ánima tua non confundâris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccâtum, et est confúsio adlúcens glóriam et grátiam. **432** Ne accípias fáciem advérsùm fáciem tuam, nec advérsùs ánimam tuam mendácium. Non revereâris próximum tuum in casum suum : nec retíneas verbum in témpore salûtis. Ne abscóndas sapiéntiam tuam in decóre ejus. In lingua ejus cognóscitur sapiéntia : et sensus, et sciéntia, et doctrîna in verbis veritâtis, et firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas veritáti ullo modo, et de mendácio ineruditiônis tuæ confúndere. Non confundâris confitéri peccâta tua, et ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, et ne conêris contra ictum flúvii. Pro justítia agonizâre pro ánima tua, et usque ad mortem certâre pro justítia, et Deus expugnâbit pro te inimícos tuos. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons Deus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* 69.

Capitula. Quid póterit, ô piíssima Trínitas Deus noster, condígnè tibi infirmitas humánæ fragilitâtis retribúere; quæ tantis facínorum pondéribus prægravâtur quotídie? Scélera nostra confessiône próprii oris patefácimus : advérsùm nos iniquitátes nostras et pronuntiâmus; et vúlnerum nostrôrum infirmitâtes osténdimus, et à te vero médico malágma nostris ulcéribus adhibéri expostulâmus. Unde quia tu es Agnus Dei qui tollis peccâtum mundi; ob hoc prostráti, quæsumus tuæ poténtiam Deitâtis; ut quótiens à nobis offénderis, tôtiens ignóscere dignêris; quia te præcípiénte, etsi indígni, clamâmus è terris :

Pater noster.

A malo nos líbera. *fol.* 10.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam Allelúia : *P.* Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat misericórdia tua ut consolêtur me, secúndùm elóquium tuum servo tuo. *P.* Quia lex. ℣. Glória et honor. *P.* Quia lex.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui cum Patre, et Spíritu Sancto, Deitâtis óbtinet unitâtem : ipse hoc indíctum abstinéntiæ jejúnium triduânum, pro statu Ecclésiæ, et totius pópuli salvatiône clementèr accéptet; ℟. Amen. Quique solus pro nostra salvatiône patíbulum pértulit crucis, ipse cor vestrum emáculet : ℟. Amen. Ut defæcâti ab univérsa conluviône delícti, præmio ab eo potiámini indéptæ promissiônis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fíli, Habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Levítici (*Cap.* XXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : décima die mensis hujus séptimi, dies expiatiônum erit celebérrimus, et vocábitur sanctus : affligetísque ánimas vestras in eo, et offerêtis holocáustum Dómino. Omne opus servîle non faciâtis in témpore diéi hujus : quia dies propitiatiônis est, ut propitiêtur vobis Dóminus Deus vester. Omnis ánima, quæ afflícta non fúerit in die hoc, perîbit de pópulis suis : et quæ óperis quíppiam fécerit, delébo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciâtis in eo : legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, et habitatiónibus vestris. Et locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël : A quinto décimo die mensis hujus séptimi, erunt fériæ tabernaculôrum septem diébus Dómino. Dies primus vocábitur celebérrimus atque sanctíssimus : omne opus servîle non faciâtis : sed septem diébus offerêtis holocáustum Dómino : dies quoque octâvus erit vobis celebérrimus, et offerêtis holocáustum Dómino : est enim cœtus atque colléctæ : omne opus servîle non faciâtis in eo. Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas ac sanctíssimas, offerentísque in eis oblatiónes Dómino, holocásta et libaménta juxta ritum uniuscujúsque diéi. A quinto décimo ergo die mensis séptimi, quandò congregavéritis omnes fructus terræ vestræ, celebrábitis férias Dómini septem diébus : sumetísque vobis die primo fructus árboris pulchérrimæ, spatulásque palmârum, et ramos ligni densârum frondium, et sálices de torrénte, et lætabímini coram Dómino Deo vestro : celebrabitísque solemnitâtem ejus septem diébus per annum : legítimum sempitérnum erit in generatiónibus vestris. Mense séptimo festa celebrábitis in umbráculis septem diébus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Factus est sermo Dómini ad me, dicens : Fili hóminis dic ad domum Israël : Sic locúti estis, dicéntes : Iniquitâtes nostræ, et peccâta nostra super nos sunt, et in ipsis tabéscimus : quómodò ergo vívere **433** potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus : nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, et vivat. Convertímini à viis vestris péssimis : et quare moriémini domus Israël? Tu autem fili hóminis dic ad fílios pópuli tui : Justítia justi non liberâbit eum in quacúmque die peccáverit : et impíetas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietâte sua : et justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo vitâ vivet, et confísus in justítia sua fécerit iniquitâtem : omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, et in iniquitâte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio : Morte moriêris : et égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium et justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum : vitâ vivet, et non moriêtur. Omnia peccâta ejus, in quæ peccâverit, non imputabúntur ei : judícium, et justi-

tiam fecit, vitâ vivet. Et dixérunt fílii pópuli tui : Non est æqui pónderis via Dómini : et ipsórum via injústa est. Cùm enim recésserit justus à justítia sua, fecerítque iniquitátes, moriêtur in eis. Et cùm recésserit ímpius ab impietâte sua, fecerítque judícium, et justítiam, vitâ vivet, et non moriêtur, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apostóli ad Romános (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Est Deus verax : omnis homo mendax, sicut scriptum est : Ut justificêris in sermónibus tuis : et vincas dùm judicâris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei comméndat, quid dicêmus ? Numquíd iníquus est Deus, qui infert iram ? (secúndùm hóminem dico.) Absit : alióquìn quómodò judicâbit Deus hunc mundum ? Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsius : quid adhuc et ego tamquàm peccâtor júdicor ? et non (sicut blasphemâmur, et sicut ajunt nos quidam dícere) faciâmus mala ut véniant bona : quorum damnâtio justa est. Quid ígitur ? præcéllimus eis ? Nequâquàm. Causáti enim sumus Judæos, et Græcos omnes sub peccáto esse, sicut scriptum est : Quia non est justus quisquam : non est intélligens, non est requírens Deum. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Sepúlchrum patens est guttur eôrum, linguis suis dolósè agébant : Venenum áspidum sub lábiis eôrum : Quorum os maledictióne, et amaritúdine plenum est. Velóces pedes eôrum ad effundéndum sánguinem : Contrítio, et infelícitas in viis eôrum : et viam pacis non cognovérunt : Non est timor Dei ante óculos eôrum. Scimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur : ut omne os obstruâtur, et súbditus fiat omnis mundus Deo : quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sinè lege justítia Dei manifestâta est ; testificâta à lege, et Prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi, in omnes et super omnes qui credunt : non enim est distínctio : Omnes enim peccavérunt, et egent glóriâ Dei. Justificáti gratìs per grátiam ipsius, per redemptiónem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Antíphona 1. Propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos : et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. *Psalmus* LXXVIII.

Orátio. Propítius esto peccátis. *fol.* 413.

Antíphona 2. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Orátio. Exáudi vocem deprecatiónis nostræ Dómine, quam ad te húmili imploratióne dirígimus ; tuarúmque nos, quæsumus, miseratiónum circúmda excúbiis : ut non copulêmur peccántium malis ; sed sit córdibus nostris pax præfixa : atque in tuo amóre flóreat caro nostra ; tibíque compláceat vita nostra : Quaprópter te rogâmus, ut plebi tuæ fortíssimus protéctor exístas : tuúmque pópulum salvum fácias ; et hereditâtem tuam regéndo ac benedicéndo sustóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in adjutórium nostrum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína. *Psalmus* LXIX.

℟. Deprecêmur Dóminum, et placábilis erit nobis ; *P.* Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Veníte, exultêmus in Dómino : jubilêmus Deo salutári nostro ; *P.* Et exáudiet. ℣. Glória, et honor. *P.* Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicâmus omnes : Mirerêre, Dómine, et exáudi nos ; *P.* Quia pius es. ℣. Ex toto corde, et ex tota mente oántes ad te exáudi Dómine ; *P.* Quia. ℣. Qui hábitas in cœlis, 434 et humília réspicis, pœniténtibus dona indulgéntiam. *P.* Quia. ℣. Civitâtem hanc, et omnes habitántes in ea, prótege Christe déxterà virtútis ; *P.* Quia. ℣. Remissiônem peccatôrum, et emendatiônem morum concêde Dómine ; *P.* Quia pius es.

Orátio. In adjutórium nostrum inténde Dómine, nosque ad adjuvándum festína : nihil enim in bonis opéribus conâtus nostri te desisténte proficiunt ; à quo gressus hóminis dirígitur : tu es enim, per quem roborâtur fragílitas.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedictio dicâtur illa, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

Dómine miserêre nostri : te enim expectávimus, esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiônis. A voce Angeli fugiérunt pópuli, et ab exultatiône tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spolia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificâtus est Dóminus, qui habitâvit in excélso ; implêvit Sion judício et justítiâ. Et erit fides in tempóribus suis : divítiæ salûtis sapiéntia et sciéntia timôris Dómini : ipse thesáurus ejus. Ecce vidéntes clamábunt foris, et Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessâvit tránsiens in sémitam, írritum factum est pactum, projêcit civitátes, non reputâvit hómines. Luxit, et elánguit terra : confûsus est Líbanus, et obsórduit, et factus est Saron sicut desértum : et concússa est Bassan, et Carmêlus. Nunc consúrgam, dicit Dóminus : nunc exaltâbor, nunc sublimâbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. *Psalmus* CXXII.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros. *fol.* 73.

Antíphona 2. Láqueus contritus est, et nos liberáti sumus. *Psalmus* CXXIII.

Orátio. Esto in nobis Dómine. *fol.* 78.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, et rectis corde. *Psalmus* CXXIV.

℟. Miserêre ; quia Deus es : *P.* Misércors, mi-

serêre ; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miséricors. ℣. Glória, et honor. ℟. Miserêre.

Preces. Dicâmus omnes : Propitiâre pópulo tuo Christe ; *P.* Et miserêre. ℣. Inténde nostris tandem précibus : inténde jam propítius ; *P.* Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iniquè égimus, nos ímpiè géssimus : *P.* Et miserêre. ℣. Avérte iram, et dona indulgéntiam cum vultûs tui grátia ; *P.* Et miserêre. ℣. A peccátis, ac delíctis nostris purífica nos Dómine ; *P.* Et miserêre.

Orátio. Bénefac Dómine bonis. *fol.* 73.

Benedíctio dicâtur illa, quæ dícitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetîa. Fili, custódi sermónes meos. *fol* 96.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* XXIII, XXIV, XXV).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Ego Dóminus Deus vester. Non ófferes mercédem prostíbuli, nec prétium carnis, in domo Dei tui. Non fœnerâbis fratri tuo ad usûram pecúniam, nec fruges, nec quámlibet áliam rem : sed aliéno. Fratri autem tuo absque usúra, id quod índiget, commodâbis : ut benedìcat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere tuo in terram, ad quam ingrediêris possidéndam. Cùm vóveris votum Deo tuo, non tardâbis réddere : quia requíret illud Dóminus Deus tuus : et si morâtus fúeris, reputábitur tibi in peccâtum. Si nolúeris pollicéri, absque peccáto eris. Quod autem egréssum est de lábiis tuis, obsérva, et fácies sicut promisísti Dómino Deo tuo : ex própria voluntâte et ore tuo locûtus es. Cùm répetes à próximo tuo rem áliquam quam debet tibi, non ingrediêris domum ejus, ut pignus áuferas : sed stabis foris, et ille tibi próferet, quod habúerit : si autem pauper est, non pernoctâbit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occâsum : et dórmiet in vestiménto suo, ut benedícat tibi, et hábeas justítiam coram Dómino Deo tuo. Non negâbis mercédem indigéntis, et páuperis frátribus tuis, sive ádvenis, qui tecum morántur in terra, et intrá portas tuas sunt : sed eâdem die reddes ei prétium labóris sui ante solis occâsum, quia pauper est, et ex eo susténtat ánimam suam : ne clamet contra te ad Dóminum, et reputêtur tibi in peccâtum. Non occidéntur patres pro fíliis, nec fílii pro pátribus, sed **435** unusquísque pro suo peccáto móritur. Non pervértes judícium ádvenæ et pupílli, nec áuferes pignoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeras in Ægypto, et éruit te Dóminus Deus tuus indè. Idcírcò præcípio tibi ut non fácias hanc rem. Quandò messúeris ségetem in agro tuo, et oblítus manípulum relíqueris, non revertâris ut cólligas eum : sed ádvenæ, pupíllo, et víduæ relínques, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuârum. Si fruges collégeris olivârum, quicquid remânserit in arbóribus, non revertâris ut cólligas : sed relínques ádvenæ, pupíllo, ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli, ac víduæ. Meménto quòd tu servus eras in Ægypto, idcírcò præcípio tibi ut fácias hanc rem. Non habébis in sácculo divérsa póndera ; majus et minus : nec erit in domo tua módius major et minor : pondus habébis justum et verum, et módius æquâlis, et verus erit tibi : ut vivas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Prophetîa. Audite qui longè estis. *fol.* 71.

Sequéntia Epistolæ Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeâtis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolíte conformári huic sæculo, sed reformámini in novitâte sensûs vestri : ut probétis quæ sit volúntas Dei, quod est plácitum, et perféctum. Dico enim per grátiam quæ data est mihi in ómnibus qui sunt inter vos : Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietâtem : et unicuíque sicut Deus dívidit mensûram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habêmus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent : ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndùm grátiam, quæ data est vobis, differéntèr ; sive autem prophetîam secúndùm grátiam fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortâtur in exhortatiône, qui tríbuit in simplicitâte, qui præest in solicitúdine, qui miserêtur in hilaritâte. Diléctio sinè simulatiône. Odiéntes malum, adhæréntes bono : Charitâtem fraternitâtis ínvicèm diligéntes : Honôre ínvicèm præveniéntes : Solicitúdine non pigri : Spíritu fervéntes : Deo serviéntes : Spe gaudéntes : In tribulatiône patiéntes : Oratióni instántes : Negótiis sanctôrum communicántes : Hospitalitâtem sectántes. Benedícite persequéntibus : benedícite, et nolíte maledícere. Gaudête cum gaudéntibus, flete cum flén-tibus : Idípsum sentiéntes ínvicèm : non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. Nolíte èsse prudéntes apud vosmetípsos : Nulli malum pro malo reddéntes : providéntes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes : Non vosmetípsos defendéntes, charíssimi, sed date locum iræ : scriptum est enim : Mihi vindícta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum : si sitit, potum da illi : hoc fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite ei. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Dómine, qui justórum. *fol.* 403.

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjûtor et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Tibi Dómino pátiens. *fol.* 401.

Antíphona 3. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos : sicut sperávimus in te. *Psalmus* xxxii.

Preces. Tu miséricors Dómine, éripe nos à flagéllo iræ tuæ : propitiâre; *P.* Et miserêre. ℣. Ecclésiam, quam præelegísti, defénde : sacerdôtum vota súscipe libéntêr: exáudi precem; *P.* Et miserêre. ℣. Omnípotens ætérne rector Cœlôrum summe Deus cerne gémitum ac fletum : præbe auditum; *P.* Et miserêre. ℣. Senióres, júvenes, atque lactántes dirâ morte perimúntur in dolôre : Redémptor parce; *P.* Et miserêre. ℣. Peccávimus, iniquitátes commísimus : tu Redémptor áblue omne delíctum : solve reâtum, *P.* Et.

Orátio. Fiat misericórdia tua. *fol.* 401.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, et meridie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple Deus gáudio os nostrum : et lingua nostra exsultatiône. *Psalmus* cxxv.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine; *P.* Salutâre tuum, et elóquium tuum. **436** ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum : quia sperávi in sermónibus tuis. *P.* Salutare. ℣. Glória, et honor. *P.* Salutâre.

Hymnus. Benignitâtis. *Supplicátio.* Orêmus. *f.* 69. *Capítula.* Quid póterit. *Lauda.* Véniant mihi. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 432.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* iii.

Orátio. Quamvis Dómine. *fol.* 68.

Antíphona 1. Magnificâte Dóminum mecum : et exaltêmus nomen ejus in unum. *Psalmus* xxxiii.

Orátio. In omni témpore. *fol.* 405.

Antíphona 2. Fílii hóminum, in protectiône alârum tuârum sperant te Dómine. *Psalmus* xxxv.

Orátio. In protectiône alârum tuârum Dómine filios hóminum sperántes, nequâquàm détegas; sed tamquàm pullos, quò possímus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias : nec déripi nos laceratiône insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolâre permíttas; sed dum nos regímine regis patérno, ad ubertâtem domûs tuæ adjúti tuo veniâmus auxílio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi. *Psalmus* 44.

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum; et sceptrum tuum perornêtur disciplínâ officiórum : quosque ejus ornaméntis afficis, separári ab ea nulláte-nus patiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Placábilis esto Dómine, et osténde te nobis. *P.* In témpore tribulatiónis, et angústiæ nostræ, ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* In témpore. ℣. Glória, et honor. ℟. Placábilis.

In Laudibus.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. *Psalmus* l.

Orátio. Miserêre nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam : ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas : et ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Ne extérmines.

Cánticum. Dómine Dómine Rex. *fol.* 103.

Matutinárium. Deus Deus meus *P.* Ad te de luce vígilo. ℣. Sitîvit in te ánima mea, quàm multipliciter et caro mea. In terra desérta, ínvia, et inaquôsa. *P.* Ad te de luce. ℣. Glória, et honor. *P.* Ad te.

Lauda. In sanctis laudâte Dóminum Allelúia, allelúia : ℣. In firmaménto virtûtis ejus. *P.* Laudâte.

Prophetia. Deus, qui das. *fol.* 130. *Hymnus.* Benignitâtis fons. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* 69. *Capítula.* Quid póterit, ò piíssima. *Lauda.* Véniant mihi miseratiónes. *Et Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 432.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Exodi (*Cap.* xxii.)

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Qui immolat diis, occidêtur, præter Dómino soli. Advenam non contristâbis, nec affliges eum : ádvenæ étenim ipsi fuístis in terra Ægypti. Víduæ et pupíllo non nocébitis. Si læséritis eos, vociferabúntur ad me; et ego áudiam clamôrem eôrum : et indignábitur furor meus; percutiámque vos gládio, et erunt uxóres vestræ víduæ, et fílii vestri pupílli. Si pecúniam mútuam déderis pópulo meo páuperi qui hábitat tecum, non árguas eum quasi exáctor, nec usúris óppriines. Si pignus à próximo tuo accéperis vestiméntum, ante solis occâsum redde ei. Ipsum enim est solum, quo operîtur, induméntum carnis ejus, nec habet állud in quo dórmiat : si clamáverit ad me, exáudiam eum, quia miséricors sum. Diis non détrahes, et príncipi pópuli tui non maledíces. Décimas tuas et primítias non tardâbis offérre. (*Cap.* xxiii.) Non suscípies vocem mendácii : nec junges manum tuam ut pro ímpio dicas falsum testimónium. Non sequâris turbam ad faciéndum malum : nec in judício, plurimôrum acquiêsces senténtiæ, ut à vero dévies. Páuperis quoquè non miseréberis in judício. Non declinâbis in judício páuperis. Mendácium fúgies. Innocéntem, et justum non occídes : quia advérsor ímpium. Nec accípias múnera, quæ excæcant et prudéntes, et subvértunt verba justórum. Peregrínis moléstus non eris : scies enim advenârum ánimas : quia et ipsi peregríni fuístis in terra Ægypti. Primítias terræ tuæ déferas **437** in domum Domini Dei tui. ℟. Amen.

Léctio libri Zachariæ Prophétæ (*Cap.* vii, viii).

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini exercituum ad me, dicens : Lóquere ad omnem pópulum terræ, et ad sacerdótes, dicens : Cùm jejunarêtis, et plangerêtis in

quinto et séptimo per hos septuagínta annos : numquìd jejúnium jejunástis mihi ? et cum comedístis, et bibístis, numquìd non vobis comedístis, et vobis metípsis bibístis ? Numquìd non hæc sunt verba quæ locûtus est Dóminus in manu prophetârum priórum, cùm adhuc Ilierúsalem habitarêtur, et esset opulénta, ipsa et urbes in circúitu ejus, et ad Austrum, et in campéstribus habitarêtur ? Et factum est verbum Domini ad Zacharîam, dicens : Judícium verum judicâte, et misericórdias et miseratiónes fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, et pupíllum, et ádvenam, et páuperem nolíte calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, et vertérunt scápulam recedéntes, et aures suas adgravavérunt ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adámántem, ne audírent legem, et verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto, per manum prophetârum priórum : et facta est indignátio magna à Dómino exercítuum. Et factum est sicut locûtus est Dóminus, et non audiérunt : sic clamábunt, et non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt : et terra desolâta est ab eis, eò quòd non esset tránsiens et revértens : et posuérunt terram desiderábilem in desértum. Factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Zelâtus sum Sion zelo magno, et indignatiône magnâ zelâtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Revérsus sum ad Sion, et habitâbo in Hierúsalem : et vocábitur Hierúsalem cívitas veritâtis, et mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

Fratres, induímini Dóminum nostrum Jesum Christum, et carnis curam ne fecéritis in desidériis. (*Cap.* XIV.) Infirmum autem in fide adsúmite, non in disceptatiónibus cogitatiônum. Alius autem credit manducâre ómnia : qui autem infirmus est, ólera mandûcet. Si qui non mandûcat, manducántem non spernat : et qui non mandúcat manducántem non júdicet : Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliênum servum ? suo Dómino stat, aut cadit : stabit autem : potens enim est Deus statúere illum. Nam álius júdicat diem inter diem : álius autem júdicat omnem diem : unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandúcat, Dómino mandûcat : et grátias agit Deo. Et qui non mandûcat, Dómino non mandûcat, et grátias agit Deo. Nemo enim nostrûm sibi vivit, et nemo sibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus : sive enim mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vivimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut vivôrum et mortuôrum dominêtur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : et non derelínquet omnes qui sperant in eum. *Psalmus* XXXIII.

Orátio. Inquiréntes te Dómine. *fol.* 405.

Antíphona 2. Salvos nos fáciat déxtera tua, et exáudi nos. *Psalmus* LIX.

Orátio. Salvum fac pópulum. *fol.* 403.

Antíphona 3. Exáudi nos Deus salutâris noster, spes ómnium finium terræ. *Psalmus* LXIV.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis ; *P.* Et donet pacem in diébus nostris : ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis ; *P.* Et donet. ℣. Glória, et honor. ℟. Benefáciat.

Preces. Fac nobíscum Dómine misericórdiam : da véniam : dona indulgéntiam ; *P.* Et miserêre plácitus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe ; *P.* Et. ℣. Parce, rogâmus, ómnibus : parce ægrotántibus : adsíste lugéntibus : indúlge pœniténtibus ; *P.* Et. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue ; paradíso restítue ; *P.* Et. ℣. Christe, qui cœlos póssides, mundum rédimens, tu Deus clementíssime, peccâta nostra áblue ; *P.* Et.

Orátio. Exáudi nos Deus salutâris noster, *fol.* 406.

Ad Sextam.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Conforténtur manus vestræ, qui audístis in diébus his sermónes istos per os prophetârum, in die quâ fundâta est domus Dómini exercítuum, ut templum ædificarêtur. Síquidèm ante díes illos merces hóminum non erat, nec merces jumentôrum **438** erat ; neque introëúndi, neque exeúndi erat pax præ tribulatiône : et dimísi omnes hómines, unumquémque contra próximum suum. Nunc autem non juxtà prióres ego fáciam relíquiis pópuli hujus, dicit Dóminus exercítuum, sed semen pacis erit : vínea dabit fructum suum, et terra dabit fructum suum, et cœli dabunt rorem suum : et possidêre fáciam relíquias pópuli hujus univérsa hæc. Et erit : sicut erâtis maledíctio in géntibus, domus Judæ, et domus Israël : sic salvâbo vos, et éritis benedíctio : nolíte timêre, conforténtur manus vestræ. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum : Sicut cogitávi ut afflígerem vos, cùm ad iracúndiam patres vestri me provocárent, dicit Dóminus, et non sum misértus : sic convérsus cogitávi in diébus istis, ut benefáciam Hierúsalem, et dómui Judá : nolíte timêre. Loquímini veritâtem unusquísque cum próximo suo : veritâtem, et judícium pacis judicâte in portis vestris. ℟. Amen.

Antíphona 1. Convérte Dómine captivitâtem nostram, sicut torrens in austro. Qui séminant in lácrimis, in gáudio metent. *Psalmus* CXXV.

Orátio. Convértere, Dómine, captivitâtem. *fol.* 78.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. *Psalmus* CXXVII.

Orátio. Deus, qui timéntes te. *fol.* 79.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc et usque in sæculum. *Psalmus* CXXX.

℟. Miserêre nobis Dómine, *P.* Miserêre. ℣. Ad

te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis : *P.* Miserêre. ℣. Glória, et honor. ℟. Miserêre nobis Dómine.

Preces. Exáudi Dómine preces nostras ; *P.* Et miserêre nobis. ℣. Atténde Dómine de sanctuario tuo ; *P.* Et miserêre. ℣. Dona confidéntibus de commíssis malis véniam ; *P.* Et miserêre. ℣. Indúlge lapsis, et parce nostris peccâtis ; *P.* Et miserêre.

Capítula. Exálta cornu nostrum Dómine. *fol.* 73.

Ad Nonam.

Prophetia, Fi i, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Deuteronómii (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Móyses ad omnem Isráëlem, dicens : Ecce elêgit te Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus peculiâris de cunctis pópulis, qui sunt super terram. Non quia cunctas gentes número vincebâtis, vobis vinctus est Dóminus, et elêgit vos, cùm ómnibus sitis paucióres : sed quia diléxit vos Dóminus, et custodîvit juraméntum, quod jurâvit pátribus vestris : eduxítque vos in manu forti, et redèmit de manu servitûtis, de manu Pharaónis regis Ægypti. Et scias, quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis et fidêlis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus se, et his qui custódiunt præcépta ejus, in mille generatiónes : et reddens odiéntibus se statim, ut dispérdat eos, et ultrà non differat, prótinùs eis reddens quod merén- C tur. Custódi ergo præcépta et cerimónias atque judícia, quæ ego mando tibi hódiè ut fácias. Si postquam audíeris hæc judícia, et custodíeris et féceris, custódiet et Dóminus Deus tuus tibi pactum, et misericordiam quam jurâvit pátribus tuis : et díliget te ac multiplicâbit, benedicétque Deus frúctui ventris tui, terræ tuæ, fruménto tuo, atque vindémiæ, óleo, et arméntis, grégibus óvium tuârum super terram, pro qua jurâvit pátribus tuis ut daret tibi. Benedíctus eris inter omnes pópulos. Non erit apud te stérilis utriúsque sexus, tam in homínibus quàm in grégibus tuis. Auferet à te Deus omnem languôrem : et infirmitates Ægypti péssimas, quas novísti, non ínferet tibi, sed cuncti hostes tui deforábunt omnes pópulos, quos Dóminus Deus daturus est tibi. Non D parcet eis óculus tuus, nec sérvies diis eôrum, ne sint in ruínam tibi. Si díxeris in corde tuo : Plures sunt gentes istæ, quómodo pótero delêre eas? noli metúere, sed recordâre quæ fécerit Dóminus Deus tuus Pharaóni, et cunctis Ægyptiis, plagas máximas, quas vidérunt óculi tui, et signa atque poténtiam, manúmque robústam, et exténtum bráchium, ut edúceret te Dóminus Deus tuus : sic fáciet cunctis pópulis, quos métuis. Insuper et crabrónes mittet Dóminus Deus tuus in eos, donèc déleat omnes atque dispérdat qui te fugiérunt, et latêre potuérunt. Non timêbis eos, quia Dóminus Deus tuus in médio tui est. ℟. Amen.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ (*Cap.* VIII). A

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Loquímini veritâtem unusquísque próximo suo : veritâtem, et judícium pacis judicâte in portis vestris. Et unusquísque malum contra amícum suum ne cogitêtis in córdibus vestris : et juraméntum mendax ne diligâtis : ómnia enim **439** hæc sunt, quæ odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Jejúnium quarti, et jejúnium quinti, et jejúnium séptimi, et jejúnium décimi erit dómui Judá in gáudium, et lætítiam, et in eo solemnitátes præcláras : veritâtem, et pacem tantùm dilígite. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Usquequò véniant pópuli, ut hábitent in civitátibus multis, et B vadant ad habitatóres, unus ad álterum, dicéntes : Eâmus, et deprecémur fáciem Dómini, et quærâmus Deum exercítuum, ut misereâtur nobis. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Fratres, in hoc enim Christus mórtuus est, et resurréxit : ut vivôrum et mortuôrum dominêtur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum ? aut quarè spernis fratrem tuum ? omnes enim stábimus ante tribûnal Christi : scriptum est enim : Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectêtur omne génu : et omnis lingua confitébitur Deo. Itaquè unusquísque vestrûm pro se ratiônem reddet Deo. Non ergo ámplius ínvicem judicêmus : sed hoc judicâte magis, ne ponâtis offendículum fratri, vel scándalum. Scio, et confido in Dómino Jesu, quia nihil commûne per ipsum, nisi ei qui exístimat áliquid commûne esse, illi commûne est. Si enim propter cibum frater tuus scandalizâtur, aut contristâtur : jam non secúndùm charitâtem ámbulas. Noli cibo tuo illum pérdere, pro quo Christus mórtuus est. Non ergo blasphemêtur bonum vestrum. Non est regnum Dei esca, et potus : sed justítia, et pax in Spíritu sancto. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnis terra adôret te, et psallat tibi. *Psalmus* LXV.

Orátio. Omnis terra adôret te. *fol.* 78.

Antíphona 2. Dícite Deo : Quám terribília sunt ópera tua ! in multitúdine virtûtis tuæ. *Psalmus* LXV.

Orátio. Deus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem ; cujúsque glóriam canórâ psalmi conclâmat voce ; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatêtur virtûtem : da nostris vócibus tibi plácitum júbilum, et orationibus perféctum dícere psalmum ; teque conditôrem ómnium prædicâre virtûtum : ut quia super gentes óculi tui aspíciunt, et cunctôrum íntima insensibílitèr scrutántur ; quæsumus, sic nos cleméntèr tuis vísibus próspice, sicque misericórditèr corrige ; ut in nobis nec faeinóribus provocâtus, iram effúndas ; nec cùm rogâris, misericórdiam tuam contíneas : Et præsta, ut ipsa nobis sit disciplîna,

quòd te pro admíssis metúimus; ipsúmque véniæ præmium, quòd Deitâtem tuam crédimus et fatêmur. Tu ítaque Dómine pone ánimas nostras ad vitam; ut hîc defleâmus quæ géssimus; et quam peccándo amísimus, grátiam adquirâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 3. Benedicat nos Deus noster, benedicat nos Deus: et métuant eum omnes fines terræ. *Psalmus* LXVI.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre Dómine, *P.* Miserêre. ℣. Iniquitátes multæ sunt: *P.* Miserêre. ℣. Cháritas refrigéscit: *P.* Miserêre. ℣. Tibi soli peccávimus; *P.* Miserêre. ℣. Christe Redémptor mundi, *P.* Miserêre.

Orátio. Confiteántur tibi omnes. *fol.* 406.

Ad Vespérum.

Lauda. Sol agnóvit occâsum suum. Pósuit ténebras, et facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Deus memor fuit nostri: et benedíxit nobis. *Psalmus* CXIII.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua *P.* Custodíre nimis, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. *P.* Custodíre. ℣. Glória, et honor. *P.* Custodíre.

Hymnus. Benignitâtis. *fol.* 69. *Capítula.* Quid póterit. *Lauda.* Véniant mihi miseratiónes tuæ. *fólio* 432.

IN TERTIA DIE.

Ad Matutínum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Orátio. Vocem nostram exáudi, Dómine, secúndùm multam, et magnam misericórdiam tuam: et quia tu spiras bonum, quod pétimus, tríbue propítius misericórdiam, quam à te rogâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominâris in ómnibus géntibus. *Psalmus* LXXXI.

Capítula. Exúrge Deus, qui júdicas. *fol.* 80.

440 *Antíphona* 2. Deus, qui símilis tibi? ne táceas, neque síleas Deus. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Deus, quis símilis tibi? *fol.* 80.

Antíphona 3. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. *Psalmus* LXXXII.

Orátio. Cognóscant gentes, Christe. *fol.* 72.

℟. Convertímini ad me omnis congregátio filiórum Israêlis. Ecce ego confirmâbo super vos fáciem meam, dicit Dóminus; *P.* Quia miséricors sum ego: ut non in ætérnum irascar vobis. ℣. Atténdite ad me pópulus meus, et tribus mea me audíte; *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Convertímini.

In Laúdibus.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos. *fol.* 81.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine in ætérnùm pérmanes, et sedes tua in sæculum sæculi.

Cánticum. Meménto Dómine. *fol.* 206.

Matutínárium. In tuo Deus lúmine *P.* Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam sciéntibus te, et justítiam tuam his, qui recto sunt corde. ℣. Glória, et honor. *P.* Vidébimus.

Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. In firmaménto virtútis ejus laudâte Dóminum. *Psalmus* CL.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Miserêre Deus ómnibus, quóniam ómnia potes, et dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. Díligis enim ómnia quæ sunt, et nihil odísti eórum B quæ fecísti: nec enim ódiens áliquid constituísti. Quómodò autem posset áliquid permanêre, nisi tu voluísses? aut quod à te vocâtum non esset, conservarêtur? Parcens autem ómnibus: quóniam tua sunt Dómine, qui ánimas amas. Bonus enim est spíritus tuus in ómnibus. Propter quod hos, qui exérrant, pártibus córripis: et de quibus peccant, admones et allóqueris: ut delétâ malítiâ, credant in te Dómine. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis. *fol.* 69. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Quid póterit, ó piíssima Trínitas. *Lauda.* Véniant mihi. *Et Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *fol.* 432.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, habe fidúciam. *fol.* 93.

C *Léctio libri Deuteronómii* (*Cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiórum Israêlis, et dicit ad eum. Septem hebdómadas numerâbis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem míseris: et celebrâbis diem festum hebdomadârum Dómino Deo tuo, oblatiônem spontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxta benedictiônem Dómini Dei tui: et epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus tuus, et ancílla, et Levítes qui est intrà portas tuas, et ádvena ac pupíllus et vídua, qui morántur nobíscum: et recordáberis quóniam servus fúeris in Ægypto: custódies quæ præcépta sunt. Solemnitâtem quoquè tabernaculórum celebrábitis septem diêbus, quando D collégeris de área et de torculári fruges tuas: et epuláberis in festivitâte tua, tu, et filius tuus, et filia tua, et servus, et ancílla, Levítes quoquè et ádvena, et pupíllus ac vídua qui intrà portas tuas sunt. Septem diêbus Dómino Deo festa celebrâbis: benedícetque te Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, et in omni ópera mánuum tuárum, erísque in lætítia. Tribus vícibus per annum apparêbit omne masculínum in conspéctu Dómini Dei tui in locum quem elégerit: in solemnitâte azymórum, in solemnitâte hebdomadârum, et in solemnitâte tabernaculórum. Non apparebitis ante Deum vácui: sed ófferat unusquísque secúndùm quod habúerit juxta benedictiónem Dómini Dei sui, quod déderit ei. Júdi-

ces et magístros constítues in ómnibus portis tuis, A quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas : ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persônam, nec múnera : quia múnera excæcant óculos sapiéntium, et mutant corda justórum. Justè quod justum est persequêris : ut vivas et possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ (*Cap.* v).

℟ Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Audi pópulus stulte, qui non habes cor : qui habéntes óculos, non vidêtis ; et aures, non audítis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : et fáciem meam non verébitis ? Qui pósuit arênam términum maris, præcéptum sempitérnum, quod numquàm prætervíbit : et commovebúntur, et non potuérunt ; et intuméscent fluctus ejus, et non transíbunt illud : 441 pópulo autem huic factum est cor incrédulum et exásperans, recesérunt et abiérunt. Et non dixérunt in corde suo ; Metuâmus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam et serótinam in témpore suo ; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes nostræ declinavérunt hæc : et peccâta nostra prohibuérunt bonum à nobis : Quia invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes, áucupes láqueos ponéntes et pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eôrum plena dolo : ídeo magnificáti sunt et dìváti. Incrassáti sunt et impinguáti : et præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, et causam pupílli non direxérunt, et judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his non visitâbo, dicit Dóminus ? et super gentem hujuscémodi non ulciscêtur ánima mea ? Stupor et mirabília facta sunt in terra : prophétæ prophetábant mendácium, et sacerdótes plaudébant mánibus suis : et pópulus meus diléxit tália : quid ígitur fiet in novíssimo ejus ? (*Cap.* vi.) Confortámini fílii Bénjamin in médio Ilierúsalem. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* iv).

℟. Deo grátias.

Fratres, Renovámini spíritu mentis vestræ, et indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creátus est in justítia, et sanctitâte veritâtis. Propter quod deponéntes omne mendácium, loquímini veritâtem unusquísque cum próximo suo : quóniam sumus invicèm membra. Irascímini, et nolíte peccâre : sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo : qui furabâtur, jam non furêtur : magis autem labôret, operándo mánibus super his quod bonum est, ut hàbeat unde tríbuat necessitâtem patiénti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procêdat : sed si quid bonum est ad ædificatiônem fidei, ut detur grátia audiéntibus. Et nolíte contristâri Spíritum sanctum Dei : in quo signáti estis in diem redemptiônis. Omnis amaritûdo, et ira, et indignátio, et clamor, et blasphémia tollâtur à vobis cum omni malítia. Estôte autem invicèm benígni, misericórdes ; donántes autem invicèm, sicut et Deus in Christo donâvit vobis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Nobis adhærêre Deo bonum est : pónere in Dómino spem nostram. *Psalm.* LXXII.

Orátio. Nobis adhærêre Deo. *fol.* 411.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab initio. *Psalm.* LXXIII.

Orátio. Meménto Dómine congregatiônis. *fol.* 75.

Antíphona 3. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi, et invocábimus nomen tuum Dómine. *Psalmus* LXXIV.

℟. Ne memor fúeris iniquitátes nostras antíquas, *P.* Citò nos prævéniat misericórdia tua Dómine. ℣. Adjuva nos Deus salutâris noster : et propítius esto peccátis nostris. *P.* Citò nos. ℣. Glória, et honor.

Reiterêtur ℟. Confitébimur.

Preces. Dicâmus : Miserêre nobis Deus, *P.* Miserêre nobis. ℣. Mundi rector, et Redémptor Jesu Christe, rerum auctor, *P.* Miserêre. ℣. Qui exáudis obsecrántes, et geméntes intuêris, *P.* Miserêre. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultu pietâtis ; *P.* Miserêre. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservâtor esto vigil : *P.* Miserêre. ℣. Peccávimus tibi Deus : indulgéntiam postulâmus : *P.* Miserêre nobis.

Orátio. Confitébimur tibi Deus : confitébimur. *fol.* 413.

Ad Sextam, et ad Nonam, ómnia dicántur, ut in Féria prætérita de secúndo Die jejúnii Sancti Cypriáni. fol. 436.

IN NOMINE DOMINI JESU CHRISTI.

Incipit officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium ; quod observâtur tribus diêbus, ante festum Sancti Martíni. Ad Matutînum, ómnia dicántur de féria Quarta in Cápite jejúnii. fol. 129.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, et manè, et meridie te laudâmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, et bénedic hereditâtem tuam. *Psalmus* XXVII.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine : *P.* Salutâre tuum, et elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum : quia speráví in sermónibus tuis. *P.* Salutâre. ℣. Glória, et honor. *P.* Salutâre.

Hymnus. Benignitâtis *fol.* 69.

Capítula. Erubéscimus Dómine te. *Lauda.* Irascímini, et nolíte peccâre. Allelúia. *fol.* 131.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III.

442 *Orátio.* Quamvis, Dómine, plúrima. *fol.* 68.

Antíphona 1. Deus nostrum refúgium, et virtus ; adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Propterèa non timébimus dùm conturbábitur terra, et transferéntur montes in corde maris. *Psalmus* XLV.

Orátio. Deus noster esto nobis in advérsis refúgium ; et in certamínibus hujúsmodi, virtûtis tuæ

præbe solátium : ut dùm te adventánte mœrens turbâta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judícii admíssa deflent in sæculo : ut tu virtûtum Dóminus sis nobíscum ; quem et timêmus júdicem ; et cognóscimus Redemptórem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus salutâris noster : et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : et salutâre tuum da nobis. *Psalmus* LXXXIV.

Orátio. Osténde nobis, Dómine misericórdiam tuam, et salutâre tuum da nobis : plenâ grátiæ ubertâte demónstra ; plebis tuæ iniquitâtem remítte ; et cuncta peccâta tégmine indulgentiáli coóperi : Convérte nos ítaquè ad te, et convérsis præcépta tua servâre concêde : et tamen exorábilis sit tua cleméntia ; ut in nobis nec ira tua, in quantum mérito peccáti gravâmur, desæviat ; nec indignátio bonitâtem tuam commóveat : sed præsta, ut dùm vérbere péctora túndimus, et geméntes occúlta conscientiârum (cùm te non láteant) propalâmus, méritum nostrârum evadâmus culpârum : ut te Dóminum misericórdiæ, et veritâtis auctórem completióne justítiæ et pacis perpétuæ hereditâtis fruâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus Deus noster réspice nos : sperántes in te ne derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : in te speravérunt, et non sunt confúsi. *Psalmus* XXI.

Orátio. Christe, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, adclamásti ; qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemísti ; illúmque peccáti auctórem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti : postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas ; nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas : sed per diem clamórem nostrum súscipe, et in nocte plácito tibi famulátu servíre concêde : sempérque corda nostra in amórem tui fragrántiâ spirituáli succénde ; et grátiam quam peccándo amísimus, converténdo restítue. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Benefáciat nobis Deus, et líberet nos ab ómnibus malis, *P.* Et donet pacem in diébus nostris : ℣. Inlúminet vultum suum super nos, et misereâtur nobis. *P.* Et donet. ℣. Glória, et honor. ℟. Benefáciat.

In Laúdibus.

Antíphona. Avérte fáciem. *Psalmus* L. *Orátio.* Avérte fáciem tuam. *fol.* 68.

Ad Cánticum. Antíphona, Et Cánticum. Deus Patris nostri. *fol.* 100. *et* 101.

Matutinárium. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, *P.* Et ópera mánuum nostrârum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, et in ópera tua : et dírige fílios eórum. *P.* Et ópera. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus. *Prophetia.* Miserêre Deus ómnibus. *fol.* 140. *Hymnus.* Benignitâtis. *fol.* 69.

Capítula. Erubéscimus, Dómine, te Patrem. *Et Lauda.* Irascímini, et nolíte. *fol.* 131. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 94.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, custódi sermónes. *fol.* 96.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXXIII).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Loquebátur Dóminus ad Móysen fácie ad fáciem, sicut loqui solet homo cum amíco suo. Cùmque ille reverterêtur in castra, minister ejus Jósuë filius Nom, puer, non recedébat de tabernáculo. Dixit autem Móyses ad Dóminum : Præcipis ut edúcam pópulum istum : et non índicas mihi quem missûrus es mecum, præsértim cùm díxeris : Novi te ex nómine, et invenísti grátiam coram me. Si enim invéni grátiam in conspéctu tuo, osténde mihi fáciem tuam, ut sciam te, et invéniam grátiam ante óculos tuos : réspice pópulum tuum et gentem hanc. Dixítque Dóminus : Fácies mea præcêdet te, et réquiem dabo tibi. Et ait Móyses : Si non tu ipse præcédes, ne edûcas nos de loco isto. In quo enim scire potérimus ego et pópulus tuus invenísse nos grátiam in conspéctu tuo, nisi ambuláveris nobíscum, et gloriêmur ab ómnibus pópulis qui hábitant super terram ? Dixit autem Dóminus ad Móysen : en verbum istud, quod locûtus es, fáciam : invenísti enim grátiam **443** coram me, et te ipsum novi ex nómine. Qui ait : Osténde mihi glóriam tuam. Respóndit : Ego osténdam omne bonum tibi, et vocábor in nómine Dómini coram te : et miserêbor cui volúero, et clemens ero in quem mihi placúerit. Rursúmque ait : Non póteris vidêre fáciem meam : non enim vidêbit me homo, et vivet. Et íterum : Ecce, inquit, est locus apud me, et stabis supra petram. Cùmque transíbit glória mea, ponam te in fortámine petræ, et prótegam déxtera mea, donèc tránseam : tollámque manum meam, et vidêbis posteriôra mea : fáciem autem meam vidêre non póteris. (*Cap.* XXXIV.) Et de nocte consúrgens ascéndit in montem Sínai, sicut ei præcéperat Dóminus, portans secum duas tábulas. Cùmque descendísset Dóminus per nubem, stetit Moyses cum eo ínvocans nomen Dómini. Quo transeúnte coram eo, ait : Dominâtor Dómine Deus, miséricors et clemens, pátiens et multæ miseratiônis, ac verus, qui custôdis misericórdiam in míllia : qui aufers iniquitâtem, et scélera, atque peccâta, nullúsque apud te per se innocens est : qui reddis iniquitâtem patrum in fílios, in tértiam et quartam generatiônem. Festínusque Móyses, curvâtus est pronus in terram, et adórans ait : Si invéni grátiam in conspéctu tuo Dómine, óbsecro ut gradiâris nobíscum (pópulus enim duræ cervícis est) ut áuferas iniquitátes nostras atque peccâta, nosque possídeas. Respóndit Dóminus : Ego inîbo pactum vidéntibus cunctis, signa fáciam quæ numquàm visa sunt super terram, et in nullis géntibus : ut cernat pópulus, in cujus es médio, opus Dómini terríbile quod factûrus sum. Obsérva cuncta quæ hódiè mando tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Circuíte vias Hierúsalem, et aspícite, et considerâte, et quærite in platéis ejus, an inveniâtis virum faciéntem judícium, et quæréntem fidem : et propítius ero ei. Quod si étiam, Vivit Dóminus, díxerint : et hoc falsò jurábunt. Dómine óculi tui respíciunt fidem : percussísti eos, et non doluérunt : adtrivísti eos, et renuérunt accípere disciplínam : induravérunt fácies suas super terram, et noluérunt revérti. Ego autem dixi : Fórsitàn páuperes sunt et stulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, et loquar eis : ipsi enim cognovérunt viam Dómini, et judícium Dei sui : et ecce hi magis simul confregérunt jugum, rupérunt vínc(u)la. Idcírcò percússit eos leo de silva, lupus ad vésperum vastâvit eos, pardus vígilans super civitátes eórum : omnis, qui egréssus fúerit ex eis, capiétur : quia multiplicátæ sunt prævaricatiónes eórum, confortátæ sunt aversiónes eórum. Super quo propítius tibi esse pótero ? fílii tui dereliquérunt me, et jurant in his, qui non sunt dii : saturávi eos, et mœcháti sunt, et in domo meretrícis luxuriabántur. Equi amatóres et in fœminas admissárii facti sunt : unusquísque ad uxórem próximi sui hinniébat. Numquid super his non visitâbo, dicit Dóminus ? et in gente tali non ulciscétur ánima mea ? Ascéndite muros ejus, et dissipâte, consummatiónem autem nolíte fácere. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres : Indúite vos sicut elécti Dei, sancti, et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitâtem, modéstiam, patiéntiam : supportántes ínvicem, et donánte: vobismetípsis, siquis advérsùs áliquem habet querélam : sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super hæc ómnia, charitâtem habéte, quod est vínculum perfectiónis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundánter, in omni sapiéntia, docéntes, et commonéntes vosmetipsos, in psalmis, hymnis, et cánticis spirituálibus, cantántes in córdibus vestris Dómino. Et omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Jesu fácite, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, et facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamâmus : et te Deum nostrum deprecâmur ; ut exáudias nos, et miseréberis nobis. ℣. A voce exprobrántis et obloquéntis à fácie inimíci et persequéntis. *Psalmus* XLIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem sæculórum et regem fatémur et Dóminum ; qui salútem in Jacob operâris ; et in Israël jocúndâ contemplatióne cognósceris ; dona salútem méntibus nostris, deléndo peccáti offénsam de nostris consciéntiis : ut mens nostra te lumen veritâtis inradiâta aspíciat ; et 444 in splendóre tuo, firmo fidei gressu permáneat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Ecce óculi Dómini super timéntes eum : et in eos, qui sperant in misericórdia ejus. Ut erípiat à morte ánimas eórum. ℣. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjútor et protéctor noster est. *Psalmus* XXXII.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. *folio* 401.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : et húmiles spíritu salvâbit : nec derelínquet omnes qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justórum : et de his ómnibus liberâbit eos Dóminus. *Psalm.* XXXIII.

℟. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis : quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Multus est Dómine labor et dolor. Quis novit poténtiam iræ tuæ, aut præ timóre iram tuam dinumerâre ? Convértere super servos tuos. *P.* Miserêre. ℣. Glória, et honor. ℟. Ad te levâmus.

Preces. Miserêre et parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo ; *P.* Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellâmur ácriùs, et pro delíctis obcæcâmur dúriùs ; nec deflémus mala quæ commísimus ; *P.* Quia. ℣. Rémove famem, et da imbrem grátiæ, fructuúmque largam præbe abundántiam, atque optâtam peccatórum véniam : *P.* Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor Altíssime ; ne obruâmur repentínâ morte : dum prostérnimur, non detur pœna ; véniam da peccántibus : *P.* Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora : áfluat in nos charitâlis spíritus ; quâ eruâmur vitiórum lápsibus ; *P.* Quia peccávimus tibi.

Capítula. Benedícat te, Dómine, in omni témpore ánima nostra : quia in fámulis tuis semper adest misericórdia tua : dùm nos et disciplínâ córrigis, et indulgéntiâ foves : dùm percutiéndo sanas, et sanándo corróboras. Dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributióne dulcédinem.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Zachariæ Prophétæ (*Cap.* VII, VIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Judícium verum judicâte, et misericórdias fácite, unusquisque cum fratre suo. Et víduam, et pupíllum, et ádvenam, et páuperem nolíte calumniári : et malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, et vertérunt scápulam recedéntes, et adgravavérunt aures suas ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, ne audírent legem, et verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto per manum prophetârum priórum : et facta est indignátio magna à Dómino exercítuum, et non audiérunt : sic clamábunt, et non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et di-

spérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt : et terra desolâta est ab eis, eò quòd non erat tránsiens et revértens : et posuérunt terram desiderábilem in desértum. Et factum est verbum Dómini exercítuum, dicens : Zelâtus sum Sion zelo magno, et indignatiône magnâ zelâtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Revérsus sum ad Sion, et habitâbo in Hierúsalem : et vocábitur Hierúsalem Cívitas veritâtis, et Mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Adhùc habitábunt senes et anus in platéis Hierúsalem : et viri báculus in manu ejus præ multitúdine diérum. Et platéæ civitâtis complebúntur infántibus et puéllis, ludéntibus in platéis ejus. Hæc dicit Dóminus exercítuum : Si difficile vidébitur in óculis reliquiârum pópuli hujus in diêbus illis, numquid in óculis meis difficile erit, dicit Dóminus exercítuum ? Ecce ego salvâbo pópulum meum de terra Oriéntis, et addûcam eos, et habitábunt in médio Hierúsalem : et erunt mihi in pópulum, et ego ero eis in Deum in veritâte et justítia. ℟. Amen.

Antiphona 1. In te, Dómine, speravérunt patres nostri : Dómine speravérunt, et liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : in te speravérunt, et non sunt confúsi. *Psalmus* XXI.

Orátio. Respice in nos Dómine Deus noster ; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris ; et hilárìtèr nostris te animâbus conjúnxeris : et quia in te speravérunt patres nostri, et salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere ; et paritâte horum, ætérnâ cum eis exsultatiône gaudêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequâtur nos 445 ómnibus diêbus vitæ nostræ : ℣. Et ut inhábitent in domo Dómini, in longitúdinem diêrum. *Psalmus* XXII.

Orátio. Hymnum novum, et dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamâre : ut tibi nos officii mérito regas ; et super aquam refectiônis educándo convértas : ut te miseránte, et regímine tuæ grátiæ sustentêmur ; et aquâ refectiônis à contagiône peccáti lavêmur : tuâque deductiône ad te prótinus exsultántes perveniâmus ; tibique acceptábili famulátu infatigabílitèr serviâmus. ℟ Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. Revertâtur ímpius à via sua mala, et iníquus cesset delínquere : et véniam ad vos in jocunditâte, dicit Dóminus. ℟. Nolíte sperâre in iniquitâte, et rapínas nolíte concupíscere : divítiæ si fluant, nolíte cor appónere. *Psalmus* LXI.

℟. Numquid in nostra justítia fúndimus preces ante te Dómine ? sed sperâmus in misericórdia, quia sanctus es. *P.* Exáudi, Dómine, placâre Dómine : adténde, et fac : et noli tardâre. ℣. Deus Deus noster réspice in nos : quarè nos dereliquisti ? longè à salûte nostra verba delictórum nostrórum. *P.* Exáudi Dómine. ℣. Glória et honor. *Reiterêtur* ℟. Numquid.

Preces. Misércors Dómine, exáudi súpplices ; *P.* Et miserêre. ℣. Excélse, perpétue, quæ póscimus tribue : *P.* Et miserêre. ℣. Virtûtis præsídio, Redémptor, defénde nos. *P.* Et miserêre. ℣. Supérna Poténtia, peccátis da véniam ; *P.* Et Miserêre.

Orátio. Effundéntibus nobis coram te corda in oratiône, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi et miserêre ; tibique nos servitúros subde ; et súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre : fac nos iniquitâte rapínâ carêre ; et divitiârum tuârum ornaménta conquírere : atque te concupíscere, te nosse, teque omni vitæ nostræ témpore Dóminum mereâmur habêre.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, habe fidúciam. *fol.* 95.

Léctio libri Exodi (*Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens : Ascénde ad Dóminum tu, et Aaron, Nadab, et Abiu, et septuagínta senes ex senióribus Israël, et adorábitis procùl. Solúsque Móyses ascéndet ad Dóminum, et illi non appropinquábunt : nec pópulus ascéndat cum eo. Venit ergo Móyses et narrâvit plebi ómnia verba Dómini, atque judícia : respondítque cunctus pópulus unâ voce : Omnia verba, quæ locûtus est Dóminus, faciêmus. Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini : et manè consúrgens ædificâvit altâre ad radicem montis, et duódecim títulos per duódecim tribus Israël. Et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos. Tulítque Móyses dimídiam partem sánguinis ; et misit in cratéres : partem autem resíduam fudit super altâre. Assuménsque volûmen fœderis, legit audiénti pópulo : qui dixérunt : Omnia quæ locûtus est Dóminus, faciémus, et érimus obediéntes. Ille verò sumptum sánguinem respérsit in pópulum, et ait : Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus super cunctis sermónibus his. Ascenderúntque Móyses et Aaron, Nadab et Abiu, et septuagínta de senioribus Israël : et vidérunt Deum : et sub pédibus ejus quasi opus lápidis sapphíri, et quasi cœlum, cum serênum est. Nec super eos qui procùl recessérunt de fíliis Israël, misit manum suam, viderúntque Dóminum, et comedérunt, ac bibérunt. Dixit autem Dóminus ad Móysen : Ascénde ad me in montem, et esto ibi : dabôque tibi tábulas lapídeas, et legem ac mandâta quæ scripsi : ut dóceas eos. Surrexérunt Móyses et Jósuë minister ejus : ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait : Expectâte hìc dónec revertâmur ad vos. Habêtis Aaron et Hur vobíscum : si quid natum fúerit quæstiônis referètis ad eos. Cúmque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, et habitâvit glória Dómini, super Sínai, tegens illum nubes sex diêbus : séptimo

autem die vocâvit eum de médio caliginis. Erat spécies glóriæ Dómini, quasi ignis ardéntis super vérticem montis in conspéctu filiórum Israël. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem : et fuit ibi quadragínta dies, et quadragínta noctes. (*Cap.* xx. *Levítici.*) Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens : Lóquere fíliis Israël, et dices ad eos : Custodíte præcépta mea; **446** et fácite ea : et sciêtis, quia ego sum Dóminus qui sánctífico vos. ℟. Amen.

Léctio libri Joélis Prophétæ (*Cap.* II)

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu. Et scíndite corda vestra, non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum : quia benígnus ac miséricors est, pátiens et multæ misericórdiæ, et præstábilis super malítia. Quis scit si convertâtur, et ignóscat, et relínquat post se benedictiônem, sacrificium et libâmen Dómino Deo nostro? Cánite tubâ in Sion, sanctificâte jejúnium, vocâte cœtum, congregâte pópulum, sanctificâte Ecclésiam, coadunâte senes, congregâte párvulos, et sugéntes úbera : et egrediêtur sponsus de cubículo suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum et altâre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, dicéntes : Parce Dómine, parce pópulo tuo : et ne des hereditâtem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes : quarè dicunt in pópulis : Ubi est Deus eôrum? Zelâtus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit, et dixit Dóminus pópulo suo : Ecce ego mittam vobis fruméntum, vinum, et óleum, et replebímini : et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Hebræos (*Cap.* XIII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Jesus, ut sanctificâret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeâmus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habêmus manéntem hîc civitâtem, sed futûram inquírimus. Per ipsum ergo offerâmus hóstiam laudis Dómino semper, id est, fructum labiôrum confiténtium nomen ejus. Beneficéntiæ autem, et communiônis nolíte oblivísci : tálibus enim hóstiis promerêtur Deus. Obedíte præpósitis vestris, et subjícite eis. Ipsi autem pervígilant, quasi ratiônem de animâbus vestris redditúri, ut cum gáudio hoc fáciant, et non geméntes : hoc autem éxpedit vobis. Orâte pro nobis : confidimus enim quia benam consciéntiam habêmus in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácite, ut quò celériùs restítuar vobis. Deus autem, qui edúxit à mórtuis pastôrem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciâtis voluntâtem ejus, fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum : cui est honor, et glória in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hereditâtem tuam : et rege eam, et extólle usque in sæculum. ℣. Ne simùl tradas me cum peccatóribus : et cum operántibus iniquitâtem. *Psalmus* XXVII.

Orátio. Clamántes ad te Dómine precâmur; ut in consolatiône nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas : salva plebem tuam, quam tu ipse creásti; et bénedic hereditâtem, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Da virtûtem, Dómine, pópulo tuo : et bénedic in pace plebem tuam. ℣. Afférte Dómino filii Dei : afférte Dómino filios ariêtum. Afférte Dómino glóriam et honôrem. *Psalmus* XXVIII.

Orátio. Da Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala, plebémque tuam pacis conlatiône locuplêta : ut pro abundántia quiêtis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páritèr et honôrem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Esto nobis Dómine in Deum protectôrem, et in locum munîtum, ut salvos nos fácias. Quia firmaméntum meum, et refúgium meum es tu : et propter nomen tuum dux mihi eris, et enútries me. *Psalmus* XXX.

Preces. Miserêre Dómine supplicántibus : *P.* Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creâtor ómnium, ad te precem dirígimus : *P.* Tu dona. ℣. Iram tuam rémove : et quæ rogâmus, tribue : *P.* Tu dona. ℣. Concêde nobis Dómine cópiam indulgéntiæ : *P.* Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam : *P.* Tu dona nobis.

Orátio. Esto nobis Dómine in Deum protectôrem; ne incolis obsidéntibus nostrârum intégritas méntium feriâtur : pro loco autem munîto, tuum habêre mereâmur auxílium : Nam te nobis obumbránte, nulla vis valêbit inrúmpere : neque recéssus tentatiônum penetrâbit nostros sinus, si tu intrà éxtràque **447** adfúeris, et firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, et facta est nox.

℣. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salvos fac Dómine quiétos terræ. *Psalmus* LXXV.

℟. Dirigâtur, Dómine, orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo : elevátio mánuum meârum *P.* Sacrifícium vespertînum. ℣. Pone Dómine custódiam ori meo : et óstium circumstántiæ lábiis meis. *P.* Sacrifícium. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterêtur* ℟. Dirigâtur.

Hymnus. Benignitâtis fons. *fol.* 69. *Capítula.* Erubéscimus Dómine te. *Lauda.* Irascímini, et nolíte peccáre. Allelúia. *Quære fol.* 131.

IN TERTIA DIE.

Ad Matutînum.

Antíphona. Tu autem Dómine. *Psalmus* III.

Orátio. Quamvis Dómine. *Quære fol.* 68.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine, et dimítte peccâta servis tuis, et pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine suâvis, et mitis es; et multùm misércors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

Orátio. Deus suâvis, ac mitis, multúmque invocántibus te misércors; oratiônem nostram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra errâta rémove: et ne humi proni reptêmus, ad te viséndum nos eréctos státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias: ut auxiliêris nobis, festína. ℣. Qui regis Israël, intén- B de: qui dedûcis velut ovem Joseph. Qui sedes super chérubim, appâre. *Psalmus* LXXIX.

Orátio. Dómine virtûtum, oratiónes servôrum tuôrum non irâtus sed placâtus áccipe: vel quod nos orâre opórteat, dignâre monstrâre: eósque æternitâtis cibo confórta, quos panis lachrymârum contúrbat: et tam mensurábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant; ut miseratiônum tuârum cópiam, crimínibus elísis, infléctant; quique Redemptôris nostri advéntum treméntes pavêmus, ejus gloriôsum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Dómine Deus noster exáudi nos: propítius esto, et salva nos, ℟. Citò nos prævéniat misericórdia tua: quia páuperes facti sumus nimis. *Psalmus* LXXVIII. C

Orátio. Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed vitæ reâtus, vexatiôque jactátos árguit, vel consciéntia facinorum, vel últio peccatôrum: líbera nos propter nomen tuum; et propítius esto peccátis nostris propter glóriam tuam: ut cùm utrámque rem propter te féceris, et sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris; glória tibi detur ex liberatiône, et propitiátio nobis tuo accédat ex nómine. ℟. Amen.

Per.

℣. ℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; *P.* Patiéntiam habe in nobis, et propitiâre in malis, quæ quotidiè adcréscunt super nos: ℣. Défecimus in ira tua, et in furóre tuo conturbáti sumus. *P.* Patiéntiam. ℣. Glória, et *Reiterêtur* ℟. Deprecêmur. D

In Laúdibus.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. *Psalmus* L.

Orátio. Ne projícias nos Dómine. *Quære fol.* 81.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu Dómine in ætérnum.

Cánticum. Meménto Dómine quid factum sit nobis. *fol.* 206. *In loco.* Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.

Matutinárium. Exórtum est in ténebris. *Quære fol.* 69.

Lauda. Montes, et colles: ligna fructífera, et omnes cedri. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXXVI)

℟. Deo grátias.

Miserêre nostrî Deus ómnium, et réspice nos, et osténde lumen miseratiônum tuârum: et immítte timôrem tuum super gentes, quæ non exquisiérunt te, et cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua. Alleva manum tuam super gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conspéctu eôrum sanctificâtus es in nobis, sic in conspéctu nostrôrum magnificáberis in illis, ut cognóscant te, sicut et nos cognóvimus quóniam non est Deus præter te Dómine. Transi, ínnova, et immúta mirabília. In ira flammæ devoréntur **448** peccatóres; et qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiônem. Cóntere caput príncipum inimicôrum, dicéntium: Non est álius præter nos. Cóngrega omnes tribus Jacob: et cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua: et hereditâbis eos, sicut ab inítio. Miserêre plebi tuæ, super quam invocâtum est nomen tuum; et Jacob, quem coæquásti primogénito tuo. Miserêre cívitáti sanctificatiônis tuæ Hierúsalem, civitáti requiéi tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, et glória tuâ pópulum tuum. Da testimónium, quia ab inítio creatúræ tuæ sunt, et súscita prædicatiónes, quas locúti sunt nómine tuo prophétæ prióres. Da mercêdem sustinéntibus te, et prophétæ tui fidéles inveniúntur: et exáudi oratiónes servôrum tuôrum. Secúndùm benedictiônem tuôrum da pópulo tuo, et dírige nos in justítiam, et sciant omnes qui inhábitant terram, quia tu es Deus conspécter sæculôrum. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitâtis fons. *fol.* 69. *Capítula.* Erubéscimus Dómine. *Lauda.* Irascímini, et nolíte peccâre. Allelúia. *fol.* 131. *Orátio.* Tibi Dómine. *fol.* 117.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. *Quære f.* 96.

Lectio libri Deuteronómii (*Cap.* XII).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiôrum Israël, et dixit ad eum: Obsérva et audi ómnia quæ ego præcípio tibi, ut benè sit tibi et filiis tuis post te in sempitérnum, cùm féceris quod bonum est et plácitum in conspéctu Dómini Dei tui. Quandò disperdíderit Dóminus Deus tuus ante fáciem tuam gentes, ad quas ingrediêris possidéndas, et posséderis, atque habitáveris in terram eôrum: cave ne imitêris eas, postquàm fúerint te introeúnte subvérsæ, et requíras cærimónias eôrum. Non fácias similiter Deo Dómino tuo. Quod præcípio tibi, hoc tantùm fácito Dómino: ne addas quicquam, nec minuas. (*Cap.* XIII.) In toto corde, et in tota ánima vestra Dóminum Deum vestrum sequímini, et ipsum timête, mandâta illius custodíte, et audíte vocem: ipsi serviétis, et ipsi adhærébitis, ut

avertàtur Dóminus ab ira furóris sui, et misereâtur tui, multiplicétque te sicut jurávit pátribus tuis, quandò audíeris vocem Dómini Dei tui, custódias ómnia præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, ut fácias quod plácitum est in conspéctu Dómini Dei tui. (*Cap.* XIV.) Fidéles estóte Dómino Deo vestro: non vos incidêtis, nec faciêtis calvítium super mórtuo. Quóniam pópulus sanctus es Dómino Deo tuo: et elégit ut sis ei in pópulum peculiárem de cunctis géntibus quæ sunt super terram. Peregríno, qui intrà portas tuas est, da ut cómedat, aut vende ei: quia tu pópulus sanctus es Dómini Dei tui: ut discas timére Dóminum Deum tuum omni témpore, ut cómedant et saturabúntur: ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum quæ féceris. (*Cap.* XV.) Civem et propínquum repeténdi non habébis potestátem. Et omnínò indigens mendícus inter vos non erit: ut benedícat tibi Dóminus in terram, quam traditúrus est tibi in possessiónem. Si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, et custodíeris univérsa quæ ejus sunt, quæ ego præcípio tibi hódiè, ut pollícitus es: fœnerábis géntibus multis, et ipse à nullo accípies mútuum: dominábe√ris natiónibus plúrimis, et tui nemo dominábitur. Cave ne fortè subrépat tibi ímpia cogitátio: ne avértas óculos tuos à páupere fratre tuo, nolens ei quod póstulat mútuum commodáre: ne clamet contra te ad Dóminum, et fiat tibi in peccátum. Sed dabis ei: nec ages quíppiam cállidè in ejus necessitátibus sublevándis: ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni témpore, in cunctis ad quæ manum míseris. Non déerunt páuperes in terra habitatiónis tuæ: idcírcò ego præcípio tibi, ut apérias manum fratri tuo egéno et páuperi, qui tecum versátur in terra: ut benedícat tibi Dóminus Deus in cunctis opéribus tuis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LIX).

℟. Deo grátias.

Ecce non est adbreviáta manus Dómini ut salvâre néqueat, neque adgravâta est auris ut non áudiat: Sed iniquitátes vestræ divisérant inter vos et Deum vestrum, et peccáta vestra abscónderant fáciem ejus à vobis ne exáudiat. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, et digiti vestri iniquitáte: lábia vestra locúta sunt mendácium, et lingua vestra iniquitátem fatétur. Non est qui ínvocet justítiam, nec est qui júdicet verè: sed confídunt in níhilo, et loquúntur vanitátes: concepérunt labórem, et peperérunt iniquitátem. Ova áspidum rupérunt, et **449** telas aráneæ texuérunt: qui coméderit de ovis eórum, moriétur: et quod confótum ex eo, erúmpet in régulum. Telæ eórum non erunt in vestiméntum, neque operiéntur vestiméntis suis: ópera eórum ópera inutília; opus iniquitátis in mánibus eórum. Pedes eórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem innocéntem: cogitatiónes eórum cogitatiónes inútiles: vástitas et contrítio in viis eórum. Viam pacis nesciérunt, et non est judícium in gréssibus eórum: sémitæ eórum incurvátæ sunt eis: omnis qui calcat in eis, ignórat pacem. Propter hoc elongátum est judícium à vobis, et non apprehéndet vos justítia: expectávimus lucem, et ecce ténebræ; splendórem, et in ténebris ambulávimus. Palpávimus sicut cæci parietem, et quasi absque óculis adtrectávimus: impégimus merídie quasi in ténebris, et caliginósi quasi mórtui. Rugiémus quasi ursi omnes, et quasi colúmbæ meditántes gemémus: expectávimus judícium, et non est; salútem, et elongáta est à nobis. Multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ coram te, et peccáta nostra respondérunt nobis: quia scélera nostra nobíscum, et iniquitátes nostras cognóvimus, peccáre et mentíri contra Dóminum: et avérsi sumus ne irémus post tergum Dei nostri, ut loquerémur calúmniam et transgressiónem: concépimus, et locúti sumus de corde verba mendácii. Et convérsum est retrórsùm judícium, et justítia longè stetit: quia córruit in platéa véritas, et æquitas non pótuit íngredi. Et facta est véritas in obliviône: et qui recéssit à malo, prædæ pátuit: et vidit Dóminus, et malum appáruit in óculis ejus, quia non est judícium: et vidit quia non est vir: et aporiátus est, quia non est qui occúrrat: et salvávit sibi bráchium sanctum suum, et justítia ejus ipsa confirmávit eum. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apóstoli ad Gálatas (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Fratres, omnis lex in uno sermône completur: Díliges próximum tuum sicut te ipsum. Quod si ínvicem mordétis, et coméditis: vidéte ne ab ínvicem consumámini. Dico autem: Spíritu ambulâte, et desidéria carnis non perficiétis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum: spíritus autem advérsùs carnem: hæc enim ínvicèm adversántur sibi: ut non quæcúmque vultis, illa faciâtis. Quod si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta autem sunt ópera carnis: quæ sunt fornicátio, immundítia, luxúria, idolórum sérvitus, veneficia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, hæreses, invídiæ, homicídia, ebríetas, comessatiónes, et his simília: quæ dico vobis, sicut et prædíxi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritûs est: chàritas, gáudium, pax, longanímitas, bónitas, benignitas, fides, modéstia. Advérsùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixérunt cum vítiis, et concupiscéntiis. Si vívimus spíritu, spíritu ambulêmus. Non efficiámur inânis glóriæ cúpidi ínvicèm provocántes ínvicèm invidéntes. (*Cap.* VI.) Fratres, etsi præoccupâtus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, compónite hujúsmodi in spíritu lenitâtis, considerans te ipsum, ne et tu tentêris. Alter altérius ónera portâte, et sic implébitis legem Christi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ante te, Dómine, omne desidérium nostrum: et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis. ℣. Ne derelínquas me Dómine Deus meus: ne discésseris à me. *Psalmus* XXXVII.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium nostrum; et gémitus noster non est abscónditus à te : præsta ergo, quæ desiderâmus; et parce, quæ géssimus : simúlque et fructum nostris tríbue desidériis ; et véniam concêde peccátis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Humiliáta est in púlverem ánima nostra : adhæsit in terra venter noster : Exsúrge, quare obdórmis Dómine ? exsúrge, et ne repéllas nos in finem. *Psalmus* XLIII.

℣. Deus áuribus nostris audívimus, et patres nostri annuntiavérunt nobis.

Orátio. Rex Deus noster, qui mandas salûtem Jacob, insurgéntium in nos tentatiônum ímpetus, tui nóminis majestâte devínce ; et insidiántium inimicórum láqueos bráchii tui virtûte confrínge : ut qui cordis secrêta cognóscis ; consciéntiæ máculas ábluas; fidem nostram in te firmam efficias ; humilitâtem placâtus inténdas ; et in defensiône nostrî semper exsúrgas. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Audi pópulus meus, et loquar : Israël, et testificâbor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatiône invocásti me, et liberávi te, et exaudívi te in abscóndito tempestâtis. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est : et vocávit terram à solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decóris ejus. *Psalmus* XLIX.

℟. Custódi Dómine ánimas nostras, quia sanctus es : **450** salvum fac pópulum tuum, Deus, sperántem in te. Quia tu suâvis, ac mitis es ; et multùm misércors *P.* Invocántibus te. Auribus pércipe oratiônem nostram. ℣. In die tribulatiônis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte coram ipso : et non sum decéptus. Negávit consolári ánima mea. ℣. Prótege Dómine civitátem istam, et esto adjútor pópulo tuo, et líbera nos ab ómnibus malis, quibus nos tradidísti. ℣. Dómine refúgium factus es nobis, à generatiône in generatiônem. Priúsquam fierent montes, aut firmarêtur orbis terræ ; à sæculo et in ætérnum tu es. ℣. Reddat tibi in memória, Deus, opus mánuum tuárum ; ne recordâtus fúeris ómnibus scelébribus nostris : fac nobíscum propter nomen tuum. ℣. Glória, et honor.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, *P.* Redémptor, peccántibus miserêre : ℣. Elíde nostrum fácinus, qui pro nobis es tráditus ; *P.* Redémptor. ℣. Purífica nos à vítiis ; qui cæsus es álapis ; *P.* Redémptor. ℣. Qui pro nobis potâtus es felle, nos reple dulcédine ; *P.* Redémptor. ℣. Accénde nos igne Crucis tuæ, quos redemísti sánguine ; *P.* Redémptor.

Orátio. Invocâmus te Dómine in die tribulatiônis, ut nos eripias, fideíque nutriméntis et nos créscere fácias : ut quod mente proficimus, tibi sérviat ; et usus nostræ actiônis laus sit tui pérpetim nóminis.

Pater noster. A malo nos libera. *fol.* 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Prophetia. Dómine miserêre nostrî. *fol.* 434.

Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiônem pópuli tui ; et cunctórum preces orántium in isto loco, Deus, de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suâvis, ac mitis es ; et multùm misércors invocántibus te. *Psalmus* LXXXV.

Orátio. Salvos nos fac servos tuos, Dómine Deus noster, sperántes in te ; quia suâvis ac mitis multúmque misércors es : réspice in nos, ac miserêre nostrî : ut nóminis tui magnitúdine cor nostrum lætêtur ; te tímeat, ut lætêtur : deduc nos in via tua ; et ambulántes in veritâte tua consolâre adjutório, et ádjuva consolándo. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos : multa sunt enim flagélla peccatôrum nostrôrum. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : et quorum tecta sunt peccâta. *Psalmus* XXXI.

Orátio. Dona nobis Dómine peccatôrum remissiônem, qui purgátis præstas beatitúdinem : esto refúgium à pressúra damnatiônis, qui indúltor es libertâtis : et quia multa flagélla peccatôrum in nobis, plâga inruénte, desæviunt, in te confidéndo circúmdari nos misericórdiâ tuâ sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Miserêre nobis Dómine, miserêre : quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *Psalmus* CXXII.

℟. Non est Deus præter te Dómine. Innova signa, et immûta mirabília. Miserêre plebi tuæ super quam invocâtum est nomen tuum. Miserêre civitáti sanctificatiônis tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis ; pro glória tua pópulum. ℣. Tu Dóminus noster suâvis, ac mitis es, pátiens, et cum omni misericórdia dispónens ómnia ; et si peccávimus in te ; tui sumus expectántes misericórdiam tuam. ℣. Quique terríginæ, ac fílii hóminum : simul in unum dives et pauper. ℣. Exáudi Dómine : placâre Dómine, adténde, et fac ; ne morêris propter temetípsum, Deus meus. ℣. Cognóscimus Dómine peccâta nostra, et iniquitátes patrum nostrôrum : peccávimus coram te ; parce nobis Dómine. ℣. Miserêre Deus ómnium, quóniam ómnia potes, et dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Tu Dómine virtûtum cum tranquillitâte júdicas, et cum magna reveréntia dispônis ómnia. ℣. Ego sum Deus : ambulâte coram me, et estôte perfécti ; ut possideâtis terram hereditâtis vestræ. ℣. Ego sum, et pactum meum mecum, dicit Dóminus. Convertímini ad me, et plángite : et ego consolâbor vos velócitèr. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Non est Deus.

Preces. Quos redemísti sánguine, *P.* Tuâ salva poténtiâ, Christe misércors : ℣. Pro quibus flagéllis cæsus addúctus es, *P.* Tuâ : ℣. Pro quorum crímine, Piíssime, cruci affixus es, *P.* Tuâ : ℣. Pro

quibus verberâtus, cápite percússus es, *P.* Tuâ : ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus; *P.* Tuâ salva poténtiâ.

Orátio. Miserêre nobis Dómine; expectatióni nostræ quæsitum auxílium tríbue : ut, qui superbô- A rum repléti sumus contémptu, defensiônis tuæ munîmur auxílio.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Nonam dicâtur, ut in Nona de secúnda Die Jejúnii præcedénti. fol. 445 et 446.

IN NOMINE DOMINI

INCIPIT

LIBER PRIMUS PSALMORUM

SECUNDUM DAVID PROPHETAM.

INCIPIT PRIMUS PSALMUS.

Prophetia de Domino Jesu Christo, sibe fructu justorum et interitu impiorum.

[I] Aña. *In lege Domini fuit voluntas eius die, ac nocte : in lege eius meditabitur.*

Beatus vir qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit * et in catedra pestilentiæ non sedit.

Sed in lege Domini fuit voluntas eius * et in lege eius meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est * secus decursus aquarum.

Quod fructum suum dabit in tempore suo : et folium eius non decidit * et omnia quæcumque fecerit, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic * sed tamquam pulbis, quem proicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgunt impii in iudicio * neque peccatores in consilio iustorum.

Quoniam nobit Dominus viam iustorum * et iter impiorum peribit.

II.

In finem Psalmus David.

Aña. *Nunc reges intelligite, erudimini omnes qui iudicatis terram : servite Domino in timore.*

Quare fremuerunt gentes * et populi meditati sunt inania ?

Adstiterunt reges terræ * et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum eius.

Disrumpamus vincula eorum * et proiciamus a nobis iugum ipsorum.

Qui babitat in cœlis, inridebit eos * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua * et in furore suo conturbabit eos.

Diapsalma.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Syon montem sanctum eius * prædicans præceptum Domini.

Dominus dixit ad me : Filius meus es tu; * ego odie genui te.

B Pete a me, et dabo tibi gentes hereditatem tuam * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite * erudimini omnes, qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore * et exultate ei cum tremore.

Adpreendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus * et pereatis a via iusta.

Cum exarserit in brebi ira eius * beati omnes, qui confidunt in eum.

III.

Psalmus David, cum fugerit a facie Absalonis filii sui.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me ? C * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ * non est salus illi in Deo eius.

Diapsalma.

Tu autem, Domine, susceptor meus es * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamabi * et exaudibit me de monte sancto suo.

Diapsalma.

Ego dormibi, et quiebi, et resurrexi * quoniam Dominus suscitabit me.

Non timebo millia populi * circumdantis me :

Exurge Domine * salbum me fac Deus meus.

Quoniam tu percusisti omnes adversantes mihi D sine causa * dentes peccatorum conteruisti.

Domini est salus * et super populum tuum benedictio tua.

IV.

Victori in Psalmis Cantici David.

Aña. *Quum invocarem te, exaudisti me : Deus iustitiæ liberasti me.*

[II] Quum invocarem te, exaudisti me, Deus, justitiæ meæ : * in tribulatione dilatasti me.

Miserere mei, Domine : * et exaudi orationem meam.

Filii hominum, usquequo grabes corde : * ut quid diligitis vanitatem, et quæritis mendacium.

Diapsalma.

Scitote quoniam magnificabit Dominus sanctum suum : * Dominus exaudiet me dum clamabero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare; * quæ dicitis in cordibus vestris, et in cubilibus vestris compungimini.

Diapsalma.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine * dedisti lætitiam in corde meo.

A tempore frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum dormiam, et requiescam * quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

V.

Victori pro hereditatibus. Canticum David.

Aña. *Mane exaudies vocem meam, Domine : mane adstabo tibi, et adorabo te.*

Verba mea auribus percipe, Domine, intellige clamorem meum * intende voci orationis meæ,

Rex meus, et Deus meus * quoniam ad te orabo, Domine.

Mane exaudies vocem meam * mane adstabo tibi, et videbo te.

Quoniam tu es Deus nolens iniquitatem * non habitabit iuxta te malignus, neque permanebunt iiusti ante oculos tuos.

Odisti Domine omnes, qui operantur iniquitatem * perdes eos, qui locuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabit Dominus : ego autem in multitudine misericordiæ tuæ sperabo. * Introibo in domum tuam : adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos * dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas * cor eorum vanum est.

Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Iudica illos Deus * decidant a cogitationibus suis.

Secundum multitudinem inpietantium eorum expelle eos * quoniam exacerbaberunt te, Domine.

Lætentur omnes, qui sperant in te : in æternum exultabunt, et inhabitabis in eis * et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.

Quoniam tu Domine, benedices iustum : * Domine, ut scutum bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

VI.

Victori in psalmis super octaba. Canticum David.

Aña. *Ne in ira tua arguas me, Domine.*

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum * sana me, Domine.

Quoniam turbata sunt ossa mea * et anima mea turbata est valde.

Et tu, Domine, usquequo convertere, et eripe animam meam * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laborabi in gemitu meo, lababo per singulas noctes lectum meum * lacrimis stratum meum rigabo.

Turbatus est præ ira oculus meus * inveterabi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem; quoniam exaudibit Dominus vocem fletus mei * exaudibit Dominus deprecationem meam : Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et confundantur omnes inimici mei * avertantur retrorsum, et confundantur valde veloci ter.

VII.

Psalmus David, quem canebat Domino pro verbis Cusi filii gemini.

Aña. *Iustum adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.*

Domine Deus meus in te sperabi * libera me ab omnibus persequentibus me, et eripe me.

Ne quando rapiat, ut leo, animam meam * dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

[III] Domine, Deus meus si feci istud : si est iniquitas in manibus meis; si reddidi retribuentibus mihi mala * decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, et comprehendat eam, et conculcet in terra vitam meam * et gloriam meam in pulverem deducat.

Diapsalma.

Exurge Domine in ira tua * et exaltare in finibus inimicorum tuorum.

Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti : et sinagoga populorum circumdabit te * et propter hanc in altum regredere, Domine.

Judica populos : iudica me, Domine, salbum me fac secundum iustitiam meam * et secundum innocentiam manuum mearum super me.

Consummetur nequitia peccatorum; * et dirige iustum scrutans corda, et renes Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et patiens * nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi convertamini, gladium suum vibrabit * arcum suum tetendit, et paravit illum.

Et in eo paravit vasa mortis * sagittas suas ardentes et fecit.

Ecce parturit iniustitia * concepit dolorem et peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, et fodit eum * et incidit in fobeam, quam operatus est.

Convertitur dolor eius in capite eius * et iniquitas eius in vertice ipsius descendit.

Confitebor Domino secundum iustitiam eius * et psallam nomini Domini altissimi.

VIII.

In finem pro torcularibus Psalmus David.

Aña. *Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra.*

Domine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Quoniam elebata est magnificentia tua supra cœlos * ex ore infantium, et lactantium perfecisti laudem.

Propter inimicos tuos * ut dextruas inimicum, et defensorem.

Quoniam videbo cœlos, opera digitorum tuorum * lunam, et stellas, quas tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es eius * aut filius hominis, quoniam visitas eum.

Minorasti eum paulo minus ab angelis * gloria, et honore coronasti eum : et constituisti eum super opera manum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius, obes, et boves * universa insuper et pecora campi.

Volucres cœli, et pisces maris * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

IX.

Victori pro morte filii Canticum David.

Aña. *Lætabor, et exultabo in te, et psallam nomini tuo, Altissime.*

Confitebor tibi, Domine ; in toto corde meo * narrabo omnia mirabilia tua.

Lætabor, et exultabo in te * et psallam nomini tuo Altissime.

In convertendo inimicum meum retrorsum * infirmabuntur, et perient a facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum, et causam meam * sedes super tronum, qui iudicas æquitatem.

Increpasti gentes, et periit impius * nomen eorum delesti in æternum, et in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt framea in finem * et civitates corum dextruxisti.

Periit memoria eorum cum sonitu * et Dominus in æternum permanet.

Parabit in iudicio sedem suam * et ipse iudicabit orbem terræ in æquitate.

Iudicabit populos cum iustitia, et factus est Dominus refugium pauperum * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te omnes, qui noberunt nomen tuum * quoniam non derelinquis quærentes te, Domine.

Psallite Domino, qui habitatis in Syon * adnuntiate inter gentes mirabilia eius.

Quoniam requirens sanguinem eorum, memoratus est * et non est oblitus orationes pauperum.

Miserere mei Domine, et vide humilitatem meam de inimicis meis * qui exaltas me de portis mortis, ut adnuntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Syon : exultabo in salutari tuo.

Infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt * in laqueo, quem occultaberunt, compreensus est pes eorum.

Cognoscitur Dominus iudicia faciens * in operibus manuum suarum compreensus est peccator.

Convertantur peccatores * in infernum omnes [IV] gentes, qui oblibiscuntur Dominum.

Quia non in finem oblibiscetur pauperis * patientia pauperum non peribit in finem.

Aña. *Tibi derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor.*

℟. Exurge, Domine, non prævaleat homo * iudicentur gentes in conspectu tuo.

Constitue, Domine, legislatorem super eos * ut sciant gentes, quoniam homines sunt.

Diapsalma.

Ut quid, Domine, recessisti longe * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?

In supervia impii incenditur pauper * compreenduntur in cogitationibus suis, quas cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ * et qui inique gerit, benedicetur.

Exacerbavit Dominum peccator * secundum multitudinem iræ suæ requiret.

Non est Deus in conspectu eius * polluntur viæ eius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua a facie eius * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo non mobebor * a generatione in generatione sine malo.

Cuius maledictione os plenum est, et amaritudine, et dolo * sub lingua eius labor, et dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem * oculi eius in pauperem respiciunt.

Insidiatur in occultis, sicut leo in cubili suo * insidiatur, ut rapiat pauperem, rapere pauperem.

Donec adducat eum in conversatione sua, et in laqueo suo humiliabit eum * inclinabit se, et cadet, dum dominabitur pauperi.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus * avertit faciem suam, ne videat usque in finem.

Exurge, Domine Deus meus, et exaltetur manus tua * ne oblibiscaris pauperem in finem.

Cuius causa irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo : Non requiret Deus.

Vides quoniam tu laborem, et dolorem considéras * ut tradas eum in manibus tuis.

Tibi derelictus est pauper * pupillo tu eris adiutor.

Conteres brachia peccatoris, et maligni * requiretur delictum eius, nec invenietur.

Regnabit Dominus in æternum et in sæculum sæculi * peribitis gentes de terra eius.

Desiderium pauperum exaudibit Dominus * deprecationes cordis eorum exaudibit auris tua.

Iudicare pupillo, et humili * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

X.

In finem Psalmus David.

Aña. *Quoniam iustus Dominus, et iustitiam dilexit æquitatem vidit vultus eius.*

In Domino confido * quomodo dicitis animæ meæ transmigra in monte sicut passer.

Quoniam ecce peccatores tetenderunt arcum * paraberunt sagittas suas in faretra, ut sagittent in obscuro rectum corde?

Quoniam quem tu perfecisti, ipsi dextruxerunt : * iustus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo * Dominus in cœlo sedes eius : oculi eius in pauperem respiciunt.

Palpebra eius interrogat filios hominum : Dominus interrogat iustum, et impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluit super peccatores laqueus ignis * sulfur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus, et iustitiam dilexit * æquitatem vidit vultus eius.

XI.

In finem pro octaba. Psalmus David.

Aña. *Propter miserias inopum, et gemitus pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.*

Salbum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus * quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum * labia dolosa in corde, et de corde locuti sunt mala.

Disperdat Dominus universa labia dolosa * et linguam magniloquam.

Qui dixerunt : Lingua nostra magnificabimur * labia nostra a nobis sunt : quis noster est Dominus?

Propter miserias inopum, et gemitus pauperum * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam super salutarem meum * fiducialiter agam in eo.

Eloquia Domini eloquia casta * argentum igne examinatum terræ purgatum septuplum.

Tu, Domine, serbabis nos, et custodies nos a generatione hac * in æternum.

In circuitu impii ambulabunt * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

XII.

In finem Psalmus David.

[v] Aña. *Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.*

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * quousque avertis faciem tuam a me?

Quandiu ponam consilium in animam meam * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur * inimicus meus super me?

Respice, et exaudi me, Domine Deus meus * inlumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte :

Ne quando dicat inimicus meus : * Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, si motus fuero * ego autem in tua misericordia sperabo.

Exultabit cor meum in salutari tuo * cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, et psallam nomini Domini altissimi.

XIII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus : Tu Deus noster es?*

Dixit insipiens in corde suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt et abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est, qui faciat bonum : non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt : simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis : * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.

Venenum aspidum sub labiis eorum * quorum os maledictione et amaritudine plenum est.

Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem : contritio, et infelicitas in viis eorum, et viam pacis non agnoberunt * non est timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem,

Qui devorant plebem meam, sicut cibum panis : Dominum non invocaberunt * illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iusta est * consilium inopis confudisti, quoniam Deus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israel * in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, et exultet Israel.

XIV.

Psalmus David.

Aña. *Quis habitabit, Domine, in tabernaculo tuo, aut quis requiescit in monte sancto tuo?*

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescit in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, et operatur iustitiam : qui loquitur veritatem in corde suo, et non egit dolum in lingua sua : nec fecit proximo suo malum, et opprobrium non accepit adversus proximum suum * ad nihilum deductus est in conspectu eius maligous : timentes autem Dominum magnificat.

Qui iurat proximo suo, et non decipit eum * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit hæc * non commobebitur in æternum.

XV.

Titulus inscriptione Psalmus David.

Aña. *Dixi Domino : Deus meus es tu.*

Conserva me, Domine, quoniam in te sperabi, dixi Domino : * Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non indiges.

Sanctis qui in terra sunt eius * mirificavit omnes voluntates suas inter illos.

Multiplicatæ sunt enim infirmitates eorum * post te acceleraberunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus * A nec memor ero nomina illorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei * tu es, qui restituisti mihi hereditatem meam.

Funes ceciderunt mihi in præclaris * etenim hereditas mea præclara est mihi.

Benedicam Domino, qui mihi tribuit intellectum * insuper et usque ad noctem increpaberunt me renes mei.

Prævidebam Dominum in conspectu meo semper * quoniam a dextris est mihi, ne unquam commobear.

Propter hoc delectatum est cor meum, et exultabit lingua mea * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in infernum * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem. B

Notas mihi fecisti vias vitæ * adimplebis me lætitia cum vultu tuo : delectationes in dextera tua usque in finem.

XVI.

In finem Oratio ipsi David.

[VI] Aña. *Exaudi Deus iustitiam meam, intende deprecationem meam, auribus percipe, Domine, orationem meam.*

Exaudi, Deus, iustitiam meam, intende deprecationem meam, * auribus percipe orationem meam, et non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat * oculi mei videant æquitatem.

Probasti cor meum, et visitasti * noctem igne me C examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum * propter verba labiorum tuorum ego custodibi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis * ut non mobeantur vestigia mea.

Ego clamabi, quia exaudisti me, Deus : * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui salbos facis sperantes in te * a resistentibus dexteræ tuæ.

Aña. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi; sub umbra alarum tuarum protege me.

℟. A facie impiorum, qui me afflixerunt : inimici mei animam meam circundederunt * adipe suo concluserunt : os eorum locutum est superbia.

Proicientes me nunc circundederunt * oculos suos D statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me, sicut Leo paratus ad prædam * et sicut catulus Leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, prævені eos, et subverte illos * eripe animam meam ab impio, frameam tuam de manu inimicorum.

Domine, a paucis a terra dispertire eos * et supplanta eos in vita ipsorum.

De absconditis tuis adimpletus est venter eorum * saturati sunt desideriis, et reliquerunt, quæ superfuerunt parvulis suis.

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo * satiabor, dum manifestabitur gloria tua.

XVII.

Victori servo Domini David, qui locutus est ad Dominum verba cantici hujus in die qua liberavit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, et de manu Saul, et ait :

Aña. *Virtus mea : diligam te, Domine, firmamentum meum.*

Diligam te, Domine * virtus mea.

Dominus firmamentum meum, et refugium meum * et liberator meus.

Deus meus adiutor meus, et sperabo in eum * protector meus, et cornu salutis meæ, et redemptor meus.

Laudans invocabi Dominum * et ab inimicis meis salvus ero.

Circundederunt me gemitus mortis * et torrentes iniquitatis conturbaberunt me.

Dolores inferni invenerunt me * prævenerunt me laquei mortis.

Et in tribulatione mea invocabi Dominum * et ad Deum meum clamabi.

Et exaudibit de templo sancto suo vocem meam * et clamor meus in conspectu eius, et introibit in aures eius.

Respexit, et commota est, et contremuit terra * et fundamenta montium conturbata sunt, et commota sunt, quoniam iratus est ei Deus.

Ascendit fumus in ira eius * et ignis a facie eius exardescit.

Carbones succensi sunt ab eo : et inclinavit cœlos, et descendit * et caligo sub pedibus eius.

Ascendit super Cherubin * et volavit.

Volavit super pennas ventorum, et posuit tenebras latibulum suum * in circuitu eius tabernaculum eius : tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu eius nubes transierunt * grando, et carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus * et altissimus dedit vocem suam.

Misit sagittas suas, et dissipavit eos * et fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum * et revelata sunt fundamenta orbis terræ.

Ab increpatione tua, Domine * et ab spiratione spiritus iræ tuæ.

Missit e summo, et accepit me et adsumsit me de multitudine aquarum * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis fortissimis * et ab his, qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ ; * et factus est Dominus protector meus.

Et produxit me in latitudine ; * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis potentibus ; * et ab insurgentibus in me eripuit me.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam * et secundum innocentiam manuum mearum retribuit mihi.

[VII] Quia custodibi vias Domini ; * nec impie gessi a Deo meo.

Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt semper ; * et iustitias eius non reppuli a me.

Et ero immaculatus coram eo ; * et observabo me ab iniquitate mea.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam ; * et secundum innocentiam manuum mearum in conspectu oculorum eius.

Quum sancto sanctus eris ; et cum viro innocente innocens eris * et cum electo electus eris, et cum perverso subverteris.

Quoniam tu populum humilem salbum facies ; * et oculos superborum humiliabis.

Aña. *Quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus qui præcinxit me virtutem.*

℟. Quoniam tu inluminas lucernam meam, Domine * Deus meus inlumina tenebras meas.

Quoniam a te eripiar a tentatione ; * et in Deo meo transgrediar murum.

Deus meus inpolluta via eius : eloquia Domini igne examinata * protector est omnium sperantium in eum.

Quoniam quis Deus præter Dominum * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcinxit me virtutem * et posuit immaculatam viam meam.

Qui perficit pedes meos tamquam cervi * et super excelsa statuit me.

Qui docet manus meas ad prælium * posuisti ut arcum æreum brachia mea.

Dedisti mihi protectionem salutis tuæ * et dextera tua, Deus, suscepit me, et disciplina tua ipsa me docebit, et doctrina tua diriget me in finem.

Dilatasti gressus meos subtus me * et non sunt infirmata vestigia mea.

Persequar inimicos meos, et compreendam illos : et non revertar donec deficiant * affligam illos nec potuerunt stare : cadent subtus pedes meos.

Præcinxisti me virtutem ad bellum * supplantasti omnes insurgentes in me subtus me.

Et inimicorum meorum dedisti mihi dorsum * et odio me habentes disperdidisti.

Clamaberunt, nec erat, qui salbos faceret ad Dominum * nec exaudibit eos.

Comminuam illos, ut pulberem ante faciem venti * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi * constitues me in caput gentium.

Plebs, quem non cognobi, serbivit mihi * obauditu auris obaudibit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi * filii alieni inveteraverunt, et claudicaverunt a semitis tuis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus * et exaltetur Deus salutis meæ.

Deus, qui das vindictam mihi * et subdedisti populos sub me.

Liberator meus Dominus de gentibus iracundis, et ab insurgentibus in me exaltabis me * a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam nomini tuo.

Magnificans salutem Regis ipsius, et faciens misericordiam Christo suo David ; * et semini eius usque in sæculum.

XVIII.

Victori Canticum David.

Aña. *Præceptum Domini lucidum inluminans oculos.*

Cœli enarrant gloriam Dei * et opera manuum eius adnuntiat firmamentum.

Dies diei eructuat verbum * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelæ, neque sermones * quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exibit sonus eorum ; * et in fines orbis terræ verba illorum.

In sole posuit tabernaculum suum * et ipse tamquam sponsus procedens e thalamo suo.

Exultabit ut gigans ad currendam viam : e summo cœlo egressio eius * et occursum eius usque ad summum eius, nec est, qui se abscondat a calore eius.

Lex Domini inrepreensibilis convertens animas : * testimonium Dei fidele sapientiam præstans parvulis.

Iustitiæ Domini rectæ lætificantes corda * præceptum Domini lucidum inluminans oculos.

Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi * iudicia Dei vera iustificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum, et lapidem preciosum multum * et dulciora super mel, et favum.

Etenim servus tuus custodit ea * in custodiendo illa retributio multa.

Delicta quis intelligit? * ab occultis meis munda me Domine, et ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominata ; tunc immaculatus ero * et mundabor a delicto maximo.

[VIII] Et erit, ut complaceant eloquia oris mei * et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus * et redemtor meus.

XIX.

Victori Canticum David.

Aña. *Protegat te nomen Dei Jacob, mittat tibi auxilium de sancto, et de Sion tueatur te.*

Exaudiat te Dominus in die tribulationis * protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui * et holocaustum tuum pingue fiat.

Diapsalma.

Tribuat tibi Dominus secundum cor tuum * et omno consilium tuum confirmet.

Lætabimur in salutari tuo * et in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas : nunc cognobi, quoniam salvum facict Dominus Christum

suum, et exaudiet eum de cœlo sancto suo * in po- A tentatibus salus dexteræ eius.

Hii in curribus, et in equis * nos autem in nomine Domini Dei nostri magnificabimur.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt * nos vero resurreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem * et exaudi nos in quacumque die invocaberimus te.

XX.

In finem Psalmus David.

Aña. *Exaltare Domine in virtute tua, cantabimus, et psallimus virtutes tuas.*

Domine in virtute tua lætabitur rex * et super salutare tuum exultabit veementer.

Desiderium animæ eius tribuisti ei * et deprecationem labiorum eius non fraudasti eum. B

Quoniam prævenisti eum in benedictione dulcedinis * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petit, et tribuisti ei * longitudine dierum in sæculum sæculi.

Magna est gloria eius in salute tua * gloriam, et * magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictione in sæculum sæculi * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperabit in Domino * et in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis * in tempore vultus tui. C

Dominus in ira sua conturbabit eos * et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaberunt in te mala * cogitaverunt consilium, quod non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos deorsum * et in reliquiis tuis præparare vultum illorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua * cantabimus, et psallimus virtutes tuas.

XXI.

In finem pro susceptione matutina Psalmus David.

Aña. *Deus Deus meus respice in me, et ne derelinquas me.*

Deus Deus meus respice in me quare me dereliquisti * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus clamabo per diem, nec exaudies * in nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas laus Israel * in te speraverunt patres nostri : speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes qui videbant me, subsannabant me * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui eduxisti me de ventre * spes mea ab uberibus matris meæ.

In te iactatus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu * ne discedas a me, quoniam tribulatio proxima est, et non est, qui adiubet.

Circumdederunt me vituli multi * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt in me os suum * sicut Leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusa sunt * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tanquam cera liquefiens * in medio ventris mei.

Exaruit sicut testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis * et in pulverem mortis deduxerunt me. B

Quoniam circumdederunt me canes multi * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos * et dinumeraberunt omnia ossa mea.

[IX] Ipsi vero consideraberunt, et conspexerunt me * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine, ne elongaberis auxilium tuum a me * ad defensionem meam respice.

Eripe a framea animam meam * et de manu canis unicam meam.

Libera me de ore Leonis * et a cornibus unicornuorum humilitatem meam.

Aña. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Ecclesiæ laudabo te, Domine. C

℟. Qui timetis Dominum, laudate eum * universum semen Jacob, magnificate eum.

Timeat eum omne semen Israel * quoniam non sprebit neque dispexit preces pauperum.

Neque avertit faciem suam a me; * et dum clamarem ad eum exaudibit me.

Apud te laus mihi est in Ecclesia magna * vota mea reddam coram timentibus eum.

Edent pauperes, et saturabuntur : et laudabunt dominum, qui requirunt eum * vivit cor eorum in sæculum sæculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum universi fines terræ * et adorabunt in conspectu eius D omnes patriæ gentium.

Quoniam Domini est regnum * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes divites plebis in conspectu eius * procedunt universi, qui descendunt in terra.

Et anima mea ipsi vivet, * et semen meum serviet illi.

Adnuntiabitur Domino generatio ventura * et adnuntiabunt cœli iustitiam eius, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Nam et si ambulem in medio umbræ mortis, non timebo mala : quoniam tu mecum es Deus.*

Dominus regit me, et nihil mihi deerit * et in loco viridi, ibi me conlocabit.

Super aquam refectionis edocabit me * animam meam ibi convertit.

Deduxit me super semitam iustitiæ * propter nomen suum.

Nam et si ambulem in medio umbræ mortis * non timebo mala : quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum * et poculum tuum inebrians, quam præclarum est.

Et misericordia tua subsequatur me omnibus diebus vitæ meæ * ut inhabitem in domo Domini in longitudine dierum.

XXIII.

In finem Psalmus ipsi David. Prima Sabbati.

Aña. *Ipse super maria fundavit eam et super flumina præparavit illam.*

Domini est terra, et plenitudo ejus * orbis terrarum, et universi qui habitant in ea.

Ipse super maria fundavit eam * et super flumina præparavit illam.

Quis ascendit in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius ? * innocens manibus, et mundo corde.

Qui non accepit in vano animam suam * nec iuravit proximo suo in dolo.

Hic accipiet benedictionem a Domino * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio quærentium Dominum * requirentium faciem Dei Jacob.

Tollite portas principes vestras, et elebamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in prælio.

Tollite portas principes vestras, et elebamini portæ æternales; * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ ? * virtutum ipse est Rex gloriæ.

XXIV

In finem Psalmus ipsi David.

Aña. *Deus meus in te confido, non erubescam.*

Ad te, Domine, lebabi animam meam * Deus meus in te confido, non erubescam.

Neque inrideant in me inimici mei * etenim universi, qui te expectant, non confundantur.

Confundantur iniqui * facientes vana.

Vias tuas, Domine, notas fac mihi * et semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, et doce me * quia tu es Deus salutaris meus, et te sustinui tota die.

Reminiscere miserationum tuarum Domine * et misericordiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.

Delicta iuventutis, et ignorantiæ meæ ne memineris * secundum magnam misericordiam tuam memor esto mei.

Propter bonitatem tuam Domine, quia dulcis, et rectus Dominus * propter hoc legem statuit delinquentibus in viam.

[x] Diriget mites in iudicio * docebit mansuetos vias suas.

Universæ viæ Domini misericordia et veritas * requirentibus testamentum eius, et testimonia ipsius.

Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo * copiosum est enim.

Quis est homo, qui timeat Dominum * legem statuit ei in via, qua elegit.

Anima eius in bonis demorabitur * et semen eius hereditatem possidebit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum * et testamentum ipsius, ut manifestetur illi.

Oculi mei semper ad Dominum * quia ipse evellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, et miserere mei * quoniam unicus, et pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt * de necessitatibus meis eripe me.

Vide humilitatem meam, et laborem meum * et dimitte omnia peccata mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt * et odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, et eripe me * Domine non confundar, quoniam invocabi te.

Innocentes et recti adhæserunt mihi * quoniam sustinui te, Domine.

Redime me Deus Israel * ab omnibus angustiis meis.

XXV.

Psalmus ipsi David.

Aña. *Domine dilexi decorem domus tuæ et locum gloriæ maiestatis tuæ.*

Iudica me Domine, quoniam ego in innocentiam meam ingressus sum * et in Deo sperans non infirmabor.

Proba me, Domine, et tenta me * ure renes meos, et cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est * et complacui in veritate tua.

Non sedi in concilio vanitatis * et cum iniqua gerentibus non introibo.

Odio habui congregationes maliguantium * et cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas * et circumdabo altare tuum Domine.

Ut audiam vocem laudis tuæ * et enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ * et locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis animam meam * et cum viris sanguinum vitam meam.

In quorum manibus iniquitates sunt * dextera eorum repleta est muneribus.

Ego autem in innocentiam meam ingressus sum * redime me, et miserere mei.

Pes enim meus stetit in via recta * in ecclesiis benedicam Domino.

XXVI.

Psalmus David priusquam ungueretur.

Aña. *Inluminatio mea, et salus mea Dominus, quem timebo?*

Dominus inluminatio mea, et salus mea * quem timebo?

Dominus defensor vitæ meæ * a quo trepidabo?

Lum adpropinquant super me nocentes * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra * non timebit cor meum.

Et si insurgat in me prælium * in hoc ego speraho.

Unam petii a Domino, hanc requiram * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.

Ut videam voluntatem Domini * et protegar a templo sancto eius:

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui, in petra exaltavit me.

Nunc autem exaltavit caput meum * super inimicos meos.

Circuibo, et immolabo in tabernaculo eius hostiam iubilationis * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Aña. *Expecta Dominum, viriliter age, et confortetur cor tuum, et expecta Dominum.*

Exaudi Domine vocem meam, quam clamavi ad te * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixi cor meum * quæsivi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me * nec declines in ira a servo tuo.

Adiutor meus es tu, Domine * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me * Dominus autem adsumsit me.

Legem mihi statue Domine in via tua * et dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in manibus persequentium me * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

[xi] Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age * confortetur cor tuum, et expecta Dominum.

XXVII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Dominus adiutor meus, et Redemtor meus, et in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.*

Ad te, Domine, clamabi * Deus meus, ne sileas a me, et ero similis descendentibus in lacum.

Exaudi vocem deprecationis meæ dum oro ad te * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cum peccatoribus * et cum operantibus iniquitatem, ne perdideris me.

Cum his qui locuntur pacem cum proximo suo * mala autem sunt in cordibus eorum.

Da illis, Domine secundum opera eorum, et secundum nequitiam studiorum ipsorum * et secundum opera manuum illorum retribue illis, redde retributionem ipsorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt in opera Domini, et in operibus manuum suarum non consideraberunt, * destrue illos, nec ædificabis eos.

Benedictus Dominus, * quoniam exaudibit vocem deprecationis meæ:

Dominus adiutor meus, et redemtor meus * et in ipso speravit cor meum, et adiutus sum.

Et refloruit caro mea * et ex voluntate mea confitebor illi.

Dominus fortitudo plebi suæ * et protector salutarium Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic hereditati tuæ * et rege eos, et extolle eos usque in sæculum.

XXVIII.

Psalmus David in consummationem Tabernaculi.

Aña. *In templo Domini omnes dicent gloriam, et sedebit Dominus rex in æternum.*

Afferte Domino filii Dei * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam, et honorem: afferte Domino gloriam nomini eius * adorate Dominum in aula sancta eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit * Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros, et confregit Dominus cedros Libani * et comminuit eos tanquam vitulum Libani, et dilectus sicut filius unicornuorum.

Vox Domini intercidentis flammam ignis * Vox Domini concutientis solitudinem, et commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, et revelabit Dominus condensa * et in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitabit * et sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit * et benedicet populum suum in pace.

XXIX.

In finem Psalmus David pro dedicationis domus Domini.

Aña. *Domine Deus meus clamabi ad te, et sanasti me.*

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamabi ad te * et sanasti me.

Domine eduxisti ab inferis animam meam * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus * et confitemini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniam ira in furore eius * et vita in voluntate ipsius.

Ad vesperum demorabitur fletus * et ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in mea abundantia : * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem * avertisti faciem tuam a me, et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo * et ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo * dum descendero in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis * aut adnunciabit veritatem tuam?

Audibit Dominus, et misertus est mei * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi * B concidisti saccum meum, et præcinxisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

XXX.

In finem Psalmus David.

Aña. In te Domine sperabi non confundar in æternum : in tua iustitia libera me, et eripe me.

[XII] Inclina ad me aurem tuam * et accelera, ut eripias me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in locum munitum * ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu * et propter nomen tuum dux mihi eris, et enutries me, et educes me de laqueo, quem statuerunt mihi. C

Quoniam tu es protector meus, Domine * in manus tuas commendo spiritum meum.

Redemisti me Domine Deus veritatis * odisti omnes observantes vanitatem supervacue.

Ego autem in Domino sperabo * exultabo, et lætabor in tua misericordia.

Quia respexisti humilitatem meam, salbam fecisti de necessitatibus animam meam * nec conclusisti me in manus inimici.

Statuisti in spatioso loco pedes meos * miserere mei Domine, quoniam tribulor.

Conturbatus est præ ira oculus meus * anima mea, et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea * et anni mei D in gemitibus.

Infirmatus est in paupertate vigor meus * et ossa mea conturbata sunt.

Præ omnibus inimicis meis factus sum opprobrium vicinis meis nimium : * et timor notis meis.

Omnes qui videbant me foris, fugiebant a me * excidi tanquam mortuus a corde, et factus sum, sicut vas perditum.

Quoniam audibi vituperationem multorum * circum habitantium me.

In eo dum congregarentur omnes simul adversum me, ut acciperent animam meam : consiliati sunt * ego vero in te sperabi, Domine.

Dixi · Tu es Deus meus in manibus tuis tempora mea * libera me : et eripe me de manibus inimicorum meorum, et a persequentibus me.

Aña. *Domine, non confundar, quia invocabi te.*

℟. Inlumina faciem tuam super servum tuum * et salvum me fac in tua misericordia.

Domine non confundar quoniam invocabi te * erubescant impii, et deducantur in infernum.

Muta efficiantur labia iniqua * quæ locuntur adversus iustum iniquitatem, in superbia, et contemptu.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te ! * et perfecisti sperantibus in te, in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abditu vultus tui, a conturbatione hominum * proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam * in civitate circunstantiæ.

Ego autem in pavore meo proiectus sum a vultu oculorum tuorum * ideo exaudisti vocem deprecationis meæ, dum orarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti eius * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet his, qui abundanter faciunt superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum * omnes qui speratis in Domino.

XXXI.

In finem intellectus David.

Aña. *Exultatio mea Deus : redime me a circundantibus me.*

Beati quorum remissæ sunt iniquitates * et quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum * nec est in ore eius dolus.

Quoniam tacui inveteraverunt omnia ossa mea * dum clamarem tota die.

Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua * conversus sum in ærumna, dum confringitur spina.

Delictum meum ego agnosco ; * et iniustitias meas non operui.

Dixi : Pronunciabo adversum me iniustitias meas Domino * et tu remisisti impietatem cordis mei.

Pro hoc orabit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.

Verumtamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non adproximabunt.

Tu mihi es refugium a pressura, quæ circumdedit me * exultatio mea redime me a circumdantibus me.

Intellectum dabo tibi, et instruam te * in via qua egredieris : firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus, et mulus, in quibus non est intellectus * in freno, et camo maxillas eorum constringe, qui non adproximant ad te.

Multa flagella peccatorum * sperantes autem in Domino misericordia circumdabit.

Lætamini in Domino, et exultate iusti, * et gloriamini omnes recti corde.

XXXII.

In finem Psalmus David.

Aña. *Confitemini Domino in cithara, in psalterio decem chordarum psallite ei.*

Gaudete iusti in Domino * rectos decet conlaudatio.

[XIII] Confitemini Domino in cithara * in psalterio decem chordarum psallite ei.

Cantate ei canticum novum * bene psallite ei in iubilatione.

Quoniam rectus est sermo Domini * et omnia opera eius in fide.

Diligit misericordiam, et iudicium * misericordia Domini plena est terra.

Verbo Domini cœli firmati sunt * et spiritu oris eius omnis virtus eorum.

Congregans sicut in utre aquas maris * ponens in thesauris abyssos.

Timeat Dominum omnis terra * ab ipso autem commovebuntur universi, et omnes qui inhabitant orbem.

Quoniam ipse dixit, et facta sunt; * ipse mandavit, et creata sunt.

Dominus dissipat consilia gentium : reprobat autem cogitationes populorum, * et reprobat consilia principum.

Consilium vero Domini manet in æternum * cogitationes cordis eius in sæculum sæculi.

Aña. *Anima nostra patiens est in Domino, quoniam adiutor, et protector noster est.*

Beata gens cuius es Dominus Deus eorum * populum quem elegit Dominus in hereditatem sibi.

E cœlo respexit Dominus, et vidit omnes filios hominum * de præparato habitaculo suo respexit super omnes, qui inhabitant orbem.

Qui finxit singillatim corda eorum; * qui intelligit omnia opera eorum.

Non salvabitur rex per multitudinem virtutis suæ * nec gigans salvus erit in abundantia fortitudinis suæ.

Fallax equus ad salutem * in abundantia autem virtutis suæ non erit salus.

Ecce oculi Domini super timentes eum * et in eos qui sperant in misericordia eius.

Ut eripiat a morte animas eorum * et alat eos in fame.

Anima autem nostra patiens est in Domino quoniam adiutor, et protector noster est, * et in ipso lætabitur cor nostrum, et in nomine sancto eius speravimus.

Fiat, Domine, misericordia tua super nos * sicut speravimus in te.

XXXIII.

Psalmus David cum immutavit vultum suum coram Abimelec, et immisit eum, et dixit :

Aña. *Magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius in unum.*

Benedicam Domino in omni tempore * semper laus eius in ore meo.

A In Domino laudabitur anima mea * audiant mansueti, et lætentur.

Magnificate Dominum mecum * et exaltemus nomen eius in unum.

Inquisivi Dominum, et exaudivit me * et ex omnibus angustiis meis eripuit me.

Accedite ad Dominum, et inluminamini * et vultus vestri non erubescent.

Iste pauper clamavit et Dominus exaudivit eum * et ex omnibus tribulationibus eius liberavit eum.

Immittit angelum Dominus in circuitu timentium eum * et eruet eos.

Gustate, et videte, quam suavis est Dominus * beatus vir, qui sperat in eum.

B Timete Dominum omnes sancti eius * quoniam nihil deest timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt * inquirentes autem Dominum non deficient omni bono.

Aña. *Redimet Dominus animas servorum suorum, et non derelinquet omnes, qui sperant in eum.*

Venite filii, audite me * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam * et cupit videre dies bonos?

Cohibe linguam tuam a malo; * et labia tua ne loquantur dolum.

Declina a malo, et fac bonum * inquire pacem, et sequere eam.

Oculi Domini super iustos * et aures eius ad preces

C eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaberunt iusti, et Dominus exaudibit eos * et ex omnibus tribulationibus eorum liberabit eos.

Iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde * et humiles spiritu salvabit.

Multæ tribulationes iustorum * et de his omnibus liberabit eos Dominus.

Dominus custodit omnia ossa eorum * et unum ex eis non conteretur.

Mors peccatorum pessima, * et qui oderunt iustum delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum * et non derelinquet omnes qui sperant in eum.

D. XXXIV.

Psalmus ipsi David.

Aña. *Dic animæ meæ, Domine : Salus tua ego sum.*

Iudica, Domine, nocentes me * et expugna impugnantes me.

[XIV] Adpreende arma, et scutum * et exurge in adiutorium mihi.

Effunde framea, et conclude adversus eos, qui me persecuntur * dic animæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundantur, et revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur * qui cogitant mihi mala.

Fiant tamquam pulbis ante faciem venti * et an- A gelus Domini affligens eos.

Fiant viæ eorum tenebræ, et lubricum * et angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitu laquei sui * vane exprobraberunt animam meam.

Veniat illis laqueus, quem ignorant, et captio, quam occultaberunt, adpreendat eos * et in laqueo incidant in idipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, delectabitur super salutare eius * omnia ossa mea dicent : Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortioris eius * et egenum, et pauperem a deripientibus eum.

Exurgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me * et retribuebant mihi mala pro bonis, et B sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cum mihi molesti essent, induebam me cilicio, et humiliabam in ieiunio animam meam * et oratio mea in sinu meo convertebatur.

Sicut proximum, et sicut fratrem nostrum, sic complacebam * tamquam lugens, et contristatus, ita humiliabar.

Adversum me lætati sunt, et convenerunt * congregati sunt in me flagella, et ignoraberunt.

Dissoluti sunt, nec compuncti sunt, tentaberunt me, et deriserunt derisu * stridebant super me dentibus suis.

Domine, quando respicies, restitues animam meam a malefactis eorum * et a leonibus unicam meam.

Aña. Confitebor tibi, Domine, in ecclesia magna : in populo grabi laudabo te.

℟ Non insultent in me, qui adversantur mihi inique * qui oderunt me gratis, et annuebant oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur * et super iram dolose cogitabant.

Dilataberunt in me os suum * dixerunt : Euge, euge : viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas * Domine, ne discedas a me.

Exurge, et intende iudicio meo * Deus meus, et Dominus meus in causam meam.

Iudica me secundum misericordiam tuam, Domine Deus meus, non supergaudeant in me inimici mei * nec dicant in corde suo : Euge, euge animæ nostræ : D nec dicant : devorabimus eum.

Erubescant, et confundantur, qui gloriantur malis meis * induantur pudore, et confusione, qui magna locuntur adversum me.

Exultent, et lætentur qui volunt iustitiam meam * et dicant semper : Magnificetur Dominus ; qui volunt pacem servi eius.

Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

XXXV.

In finem Sermo Domini. Psalmus David.

Aña. *Intuo, Deus, lumine videbimus lumen.*

℣ Dixit iniustus, ut delinquat sibi : * non est timor Dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius * ut inveniret iniquitatem suam, et odium.

Verba oris eius iniquitas, et dolus : noluit intelligere, ut bene ageret * iniquitatem meditatus est in cubili suo.

Adstitit omni viæ non bonæ * malitiam autem non odibit.

Domine, in cœlo misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei * iudicia tua velut abys us multa.

Homines, et iumenta salbos facies, Domine * multiplicasti misericordiam tuam, Deus.

Filii autem hominum in protectione alarum tuarum sperabunt * inebriabuntur ab uberibus domus tuæ, et torrentem voluntatis tuæ potum dabis eis.

Quoniam apud te est, Domine, fons vitæ * et in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te * et iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ * et manus peccatorum non moveant me.

Ibi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

XXXVI.

Psalmus huic David.

Aña. *Delectare in Domino, et dabit tibi petitiones cordis tui.*

C Noli æmulari inter malignantes * neque æmulatus fueris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fœnum cito arescent * et sicut olera herbarum cito cadent.

[xv] Spera in Domino, et fac bonitatem * et inhabita terram, et pasceris in divitiis eius.

Delectare in Domino * et dabit tibi petitiones cordis tui.

Revela ad Dominum viam tuam, et spera in eum * et ipse faciet et educet tamquam lumen iustitiam tuam, et iudicium tuum sicut meridiem.

Subditus esto Domino, et obsecra eum * noli æmulari eum, qui prosperatur in via sua, et in hominem facientem iniquitatem.

D Desine ab ira, et derelinque indignationem * ne æmuleris, ut nequiter facias.

Quoniam qui inique agunt exterminabuntur * nam qui expectant Dominum, ipsi hereditatem possidebunt terram.

Pusillum adhuc, et non erit peccator * et quæres locum eius, nec invenies.

Mansueti autem possidebunt terram * et delectabuntur in multitudine pacis.

Observabit peccator iustum, et fremet super eum dentibus suis * Dominus autem inridebit eum, quoniam prospicit, quod veniet dies eius.

Gladium evaginaverunt peccatores * tetenderunt arcum suum, ut deiciant inopem, et pauperem, et trucident rectos corde.

Framea eorum intret in cor ipsorum * et arcus eorum conteratur.

Melius est modicum iusto * super divitias peccatorum multas.

Quoniam brachia peccatorum conterentur * confirmat autem iustos Dominus.

Nobit Dominus vias immaculatorum * et hereditas eorum in æternum erit.

Non confundentur in tempore malo * et in diebus famis saturabuntur.

Quoniam peccatores peribunt : inimici autem Domini statim ut honorabuntur, et exaltabuntur * deficientes, ut fumus, deficient.

Mutuatur peccator, et non solbet * iustus autem miseretur, et tribuet.

Quoniam benedicentes eum, possidebunt terram * B maledicentes autem illum, disperibunt.

Apud Dominum gressus hominis dirigentur * et viam eius cupiet nimis.

Cum ceciderit iustus, non conturbabitur * quoniam Dominus confirmat manus eius.

Aña. *Expecta Dominum, et custodi vias eius, et exaltabit te.*

Iunior fui, et senui, et non vidi iustum derelictum * nec semen eius egens panem.

Tota die miseretur, et fœnerat * et semen eius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum * et inhabita in sæcula sæculorum.

Quoniam Deus amat iudicium * et non derelinquet C sanctos suos, in æternum conservabuntur.

Iniusti puniuntur * et semen impiorum peribit.

Iusti hereditatem possidebunt terram * et inhabitabunt in sæcula sæculorum super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam * et lingua eius loquetur iudicium.

Lex Dei eius in corde ipsius * et non supplantabuntur gressus eius.

Considerat peccator iustum, et quærit perdere eum * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius, nec damnabit eum quum iudicabitur illi.

Expecta Dominum, et custodi vias eius, et exaltabit te, ut heredites terram * cum pereant peccatores, videbis.

Vidi impium superexaltatum, et elevatum super D cedros Libani * Transibi, et ecce non erat : quæsibi eum, et non est inventus locus eius.

Custodi innocentiam, et vide æquitatem * quoniam sunt reliquiæ homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt * simul reliquiæ impiorum peribunt.

Salus autem iustorum a Domino * et protector eorum est in tempore tribulationis.

Et adiuvabit eos Dominus, et liberabit eos : et eripiet eos a peccatoribus, * et salvos faciet eos : quoniam speraberunt in eum.

XXXVII.

Psalmus David in commemoratione.

Aña. *Ante te omne desiderium meum Deus : et gemitus meus non est absconditus a te.*

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi * et confirmasti super me manum tuam, nec est sanitas in carne mea.

A vultu iræ tuæ : et non est pax ossibus meis * a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ superposuerunt caput meum * sicut onus grave gravatæ sunt super me.

Computruerunt, et deterioraberunt cicatrices meæ * a facie insipientiæ meæ.

Miseriis afflictus sum, et turbatus sum usque [xvi] in finem * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam anima mea completa est inlusionibus * B et non est sanitas in carne mea.

Incurbatus autem, et humiliatus sum usquequaque * rugiebam a gemitu cordis mei.

Ante te omne desiderium meum Deus * et gemitus meus non est absconditus a te.

Cor meum conturbatum est in me, et dereliquit me virtus mea * et lumen oculorum meorum non est mecum.

Amici mei, et proximi mei adversum me a lpropriaberunt, et steterunt * et proximi mei a longe steterunt.

Et vim fecerunt, qui quærebant animam meam : et qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitatem * et dolos tota die meditabantur.

Ego autem velut surdus non audiebam * et sicut mutus, qui non aperuit os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens * et non habens in ore suo increpationes.

Quoniam in te Domine, sperabi ; tu exaudies, Domine, Deus meus ; quia dixi : Ne umquam insultent in me inimici mei * et dum commoverentur pedes mei super me, magna locuti sunt.

Quoniam ego ad flagella paratus sum * et dolor meus contra me est semper.

Quoniam iniquitatem meam ego pronuncio * et cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivent, et confortati sunt super me * et multiplicati sunt, qui oderunt me inique.

Qui retribuebant mihi mala pro bonis : detrahebant mihi, * quia subsecutus sum iustitiam.

Ne derelinquas me Domine Deus meus * ne discedas a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

XXXVIII.

In finem pro Iditun Canticum David.

Dixi : Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea * posui ori meo custodiam, dum consistit peccator adversum me.

Obmutui, et humiliatus sum, et silui a bonis * et dolor meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra me ; et in meditatione mea exardescit iguis * locutus sum in lingua mea.

Notum fac mihi, Domine, finem meum * et numerum dierum meorum, quid est, ut sciam, quid desit mihi.

Ecce veteres posuisti dies meos * et substantia mea, tamquam nihil ante te est.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Diapsalma.

Quamquam in imaginem Dei ambulet homo, * tamen vane conturbabitur.

Thesaurizat, et ignorat, cui congreget ea, et nunc quæ est expectatio mea ? nonne Dominus ? * et substantia mea tamquam nihil ante te est semper.

Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me * obprobrium insipienti dedisti me.

Obmutui, et non aperui os meum * quoniam tu es, qui fecisti me.

Amobe a me plagas meas : * a fortitudine enim manus tuæ ego defeci in increpationibus.

Propter iniquitatem erudisti hominem * et tabescere fecisti, velut aranea animam eius.

Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Exaudi orationem meam et deprecationem meam * auribus percipe lacrymas meas, ne sileas a me.

Quod incola ego sum apud te in terra * et peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer priusquam eam et * amplius iam non ero.

XXXIX.

In finem Psalmus David.

Aña. *Expectans expectabi Dominum ; et respexit me, et eduxit me de lacu miseriæ.*

Expectans expectabi Dominum, et respexit me et exaudibit deprecationem meam * et eduxit me de lacu miseriæ, et de luto fœcis.

Statuit supra petram pedes meos et direxit gressus meos * et inmisit in os meum canticum novum, hymnum Deo nostro.

Videbunt multi, et timebunt * et sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius * et non respexit in vanitate, et insania falsa.

Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua * et in cogitationibus tuis non est quis similis tibi.

Adnunciabi, et locutus sum * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium, et oblationem noluisti : aures autem perfecisti mihi ; * holocausta etiam pro delicto non postulasti.

[xvii] Tunc dixi ecce venio * in capite libri scriptum est de me.

Ut faciam voluntatem tuam, Deus meus, volui * et legem tuam in medio cordis mei.

℟. Bene nunciabi iustitiam tuam, Domine, in ecclesia magna * ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu cognobisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo * veritatem tuam, et salutare tuum dixi.

Non celabi misericordiam tuam * et veritatem tuam a sinagoga multa.

Tu autem, Domine, ne elongaberis misericordias tuas a me * misericordia tua, et veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus * comprehenderunt me iniquitates meæ, et non potui, ut viderem.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * et cor meum dereliquit me.

Complacuit Domino, ut eriperet me * Domine, in auxilium meum respice.

Confundantur, et revereantur omnes inimici mei * qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Avertantur retrorsum, et confundantur * qui cogitant mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent, et lætentur in te omnes, qui quærunt te Domine * et dicant semper : Magnificetur Dominus ; qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum * Dominus curam habet mei.

Adiutor, et liberator meus es tu * Domine, ne tardaberis.

XL.

In finem Psalmus David.

Aña. *Ego dixi : Domine, miserere mei : sana animam meam, quia peccabi tibi.*

Beatus, qui intelligit super egenum, et pauperem * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum * et beatum faciat eum.

Et emundet de terra animam eius * et non tradat eum in manus inimici eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius * universum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi : Domine, miserere mei * sana animam meam, quia peccabi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi * quando morietur, et peribit nomen eius.

Et ingrediebantur, ut viderent * vanum locutum est cor eorum : congregaberunt iniquitatem ipsi sibi.

Et egrediebantur foris * et loquebantur simul in unum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei * adversum me cogitaberunt mala mihi, verbum iniquum mandaberunt adversum me.

Numquid qui dormit, non adiciet * ut resurgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperabi * qui edebat panes meos, ampliabit adversum me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me * et retribuam illis.

In hoc cognobi, quoniam voluisti me * quia non gaudebit inimicus meus super me.

Propter innocentiam autem meam suscepisti me * et confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo * et usque in sæculum : fiat, fiat.

INCIPIT LIBER SECUNDUS.

XLI.

In finem Psalmus David intellectus filiis Choree.

Aña. *Sitibit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.*

Sicut cervus desiderat ad fontes aquarum * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitibit anima mea ad Deum vivum * quando veniam, et apparebo ante faciem Dei.

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte * dum dicitur mihi quotidie : ubi est Deus tuus ?

Hæc memoratus sum * et effudit in me anima mea.

Quoniam ingrediar in locum tabernaculi admirabilis domus Dei * in voce exultationis, et confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ? * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, et Deo meo.

A meipso anima mea turbata est * propterea memor ero tui, Domine, de terra Jordanis, et Hermonis a monte modico.

[xviii] Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, et fluctus tui * super me ingressi sunt.

In die mandabit Dominus misericordiam suam * et in nocte declarabit.

Apud me oratio mea Deo vitæ meæ * dicam Deo : Susceptor meus es, quare me oblitus es, et quare me repulisti : et contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea, exprobraberunt me, qui tribulant animam meam * dum dicitur mihi per singulos dies : Ubi est Deus tuus ?

Quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, et Deo meo.

XLII.

In finem Psalmus David ad Judæos.

Aña. *Emitte lucem tuam, Domine, et veritatem tuam.*

℣ Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta * ab homine iniquo, et doloso eripe me.

Quia tu es Deus meus, et fortitudo mea * quare me reppulisti, et contristatus incedo, dum affligit me inimicus.

In eo dum confringuntur omnia ossa mea * exprobraberunt me qui tribulant animam meam.

Emitte lucem tuam, et veritatem tuam * ipsa me deduxerunt et adduxerunt in monte sancto tuo, et in tabernaculo tuo.

Et introibo ad altare Dei mei * ad Dominum, qui lætificat iuventutem meam.

Confitebor tibi in citharа Deus Deus meus * quare tristis es anima mea, et quare conturbas me ?

A Spera in Domino quoniam confitebor illi * salutare vultus mei et Deo meo.

XLIII.

In finem filii Coree intellectus Psalmus David.

Aña. *Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, qui mandas salutem Jacob.*

Deus auribus nostris audibimus * et patres nostri adnunciaberunt nobis.

Opus, quod operatus es in diebus eorum * in diebus antiquis.

Manus tua gentes disperdidit, et plantasti eos * afflixsisti populos, et expulisti eos.

Non enim in gladio suo possidebunt terram * et brachium eorum non liberabit eos.

Sed dextera tua, et brachium tuum, et inluminatio B vultus tui * quoniam complacuit tibi in illis.

Quia tu es ipse rex meus, et Deus meus * qui mandas salutem Jacob.

In te enim inimicos nostros ventilabimus * et in nomine tuo spernimus omnes insurgentes in nos.

Non enim in arcu meo sperabo * et gladius meus non salvabit me.

Salvasti enim nos ex affligentibus nos * et eos, qui nos oderunt, confudisti.

In Deo laudabimus tota die * et in nomine tuo confitebimur in sæcula.

Diapsalma.

Nunc autem reppulisti, et sprevisti nos * et non egredieris Deus e virtutibus nostris.

C Avertisti nos retrorsum præ inimicis nostris * et qui nos oderunt, diripiebant sibi.

Dedisti nos tamquam obes escarum * et in gentibus dispersisti nos.

Vendidisti populum tuum sine pretio * et non fuit multitudo in commutationibus eorum.

Posuisti nos in obprobrium vicinis nostris * inlusione et derisu his qui in circuitu nostro sunt.

Posuisti nos in similitudinem gentium * commotione capitis in populis.

Tota die verecundia mea contra me est * et confusio vultus mei operuit me.

A voce exprobrantis, et obloquentis * a facie inimici, et persequentis.

D Hæc omnia venerunt super nos, et obliti non sumus te * et inique non egimus in testamento tuo : et non recessit retro cor nostrum, nec declinasti semitas nostras a via tua.

Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis * et operuit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei nostri, et si expandimus manus nostras ad deum alienum * nonne Deus requiret ista ? ipse enim nobit occulta cordis.

Quoniam propter te morti afficimur tota die * extimati sumus, ut obes occisionis.

Exurge : quare obdormis, Domine ? * exurge, et A ne repellas nos in finem.

Quare faciem tuam avertis * oblivisceris inopiæ nostræ, et tribulationis nostræ.

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra * et hæsit in terra venter noster.

Exurge, Domine, adiuva nos * et libera nos propter nomen tuum.

XLIV.

In finem pro his qui incommutabuntur filiis Core intellectus Cantico pro dilecto.

[xix] Aña. Eructuabit cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

Speciosus forma * præ filiis hominum.

Diffusa est gratia in labiis tuis : propterea bene- B dixit te Deus in æternum * accingere gladio tuo circa femur, potentissime.

Speciem, et pulchritudinem tuam intende * prospere procede, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ acutæ potentissime * populi infra te cadent, viscera inimicorum regis.

Aña. *Sedes tua Deus in sæculum sæculi : virga æquitatis virga regni tui : dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem.*

℟ Sedes tua Deus, in sæculum sæculi * virga recta est virga regni tui.

Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis. C

Myrrha, et gutta, et cassia a vestimentis tuis * a gradibus eburneis, ex quibus te delectaberunt filiæ regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis * in vestito deaurato, circumamicta varietate.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populum tuum, et domum patris tui * quoniam concupibit rex speciem tuam.

Quia ipse est Dominus Deus tuus * et adorabunt eum filiæ Tyri in muneribus.

Vultum tuum deprecabuntur * omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filiæ regis ab intus * in fimbreis D aureis circumamicta varietate.

Afferentur regi virgines post eam * proximæ eius adducentur tibi in lætitia, et exultatione : adducentur in templo regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, Domine * in omni progenie, et generatione.

Propterea populi confitebuntur tibi in æternum * et in sæculum sæculi.

XLV.

In finem pro filiis Coree, pro Iditun Psalmus David.

Aña. *Deus, nostrum refugium, et virtus adiutor in pressuris, quæ nos invenerunt nimis.*

Deus, nostrum refugium et virtus * adiutor in tribulationibus, quæ nos invenerunt nimis.

Propterea non timebimus, dum conturbabitur terra * et transferentur montes in corde maris.

Sonaberunt et turbatæ sunt aquæ eius * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei * sanctificabit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio eius non commovebitur * adiuvabit eam Deus aspectu suo.

Conturbatæ sunt gentes, et inclinata sunt regna * dedit vocem suam Altissimus, et mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

Diapsalma.

Venite, et videte opera Domini * quæ posuit prodigia super terram.

Auferens bella usque ad fines terræ * arcum conteret, et confringet arma : et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Dominus * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

XLVI.

Victorum filiorum Coree secunda Sabbati Canticum David.

Aña. *Elegit nos hereditatem sibi rex magnus Dominus super omnem terram.*

Omnes gentes plaudete manibus * iubilate Deo in C voce exultationis.

Quoniam Deus summus, terribilis * rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis * et gentes suppedibus nostris.

Elegit nos hereditatem suam * speciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilatione * Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite * psallite regi nostro psallite; quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter.

Regnabit Dominus super omnes gentes * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populi convenerunt cum Deo Abraham * quoniam dii fortes terræ nimium elevati sunt.

XLVII.

In finem Psalmus Cantici pro filiis Coree secunda Sabbati.

[xx] Aña. *Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templo tuo.*

Magnus Dominus, et laudabilis valde * in civitate Dei nostri in monte sancto eius.

Dilatans exultationes universæ terræ * mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in gradibus eius dinoscetur * cum suscipiet ea.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt * et convenerunt in unum.

Ipsi videntes tunc admirati, conturbati, et commoti sunt * timor adprehendit eos.

Ibi dolores sicut parturientis * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audibimus, ita et vidimus in civitate Domini virtutum * in civitate Dei nostri, Deus fundabit eam in sæcula.

Diapsalma.

Suscepimus, Deus, misericordiam tuam * in medio templo tuo.

Secundum nomen tuum, Deus, ita et laus tua in fines terræ * iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, et exultent filiæ Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Circumdate Sion, et complectimini eam * narrate in turribus eius.

Ponite corda vestra in virtute eius * et distribuite gradus eius, ut enarretis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus noster in æternum, et in sæculum sæculi * et ipse reget nos in sæcula.

XLVIII.

In finem filiis Coree Psalmus David.

Aña. Audite hæc omnes gentes auribus percipite, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ filii hominum * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquetur sapientiam * et meditatio cordis mei prudentiam.

Inclinabo ad similitudinem aurem meam * aperiam in psalterio propositionem meam.

Ut quid timebo in die mala * iniquitas calcanei mei circumdedit me.

Qui confidunt in virtute sua * quique in abundantia divitiarum suarum gloriantur.

Frater non redimet, redimet homo * non dabit Deo placationem suam, nec pretium redemptionis animæ suæ.

Laborabit in æternum, et vivet in finem * quoniam non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes.

Simul insipiens, et stultus peribunt * et relinquent alienis divitias suas.

Sepulcra eorum domus eorum in æternum * tabernacula eorum in omni progenie, et generatione.

Invocabunt nomina eorum in terris ipsorum * et homo in honore cum esset, non intellexit : comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

Hæc via eorum in scandalum ipsis * et postea in ore suo benedicent.

Diapsalma.

Sicut oves in infernum depositæ : mors depascit eos : et obtinebunt eos iusti in matutinum, et auxilium eorum veterascet in infernum * a gloria eorum, et a gloria sua expulsi sunt.

Verumtamen Deus liberabit animam meam de manu inferni * cum acceperit eam.

Ne timueris cum dives factus fuerit homo * et quum multiplicata fuerit gloria domus eius

Quoniam non cum morietur accipiet omnia * neque simul descendet cum eo gloria domus eius.

Quoniam anima eius in vita ipsius benedicetur * et confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibunt usque in progenie patrum suorum * et usque in æternum non videbunt lumen.

Et homo in honore cum esset, non intellexit * comparatus est iumentis insipientibus, et similis factus est illis.

XLIX.

In finem Psalmus David.

Aña. *Invoca me in die pressuræ : et eripiam te, et glorificabis me.*

Deus deorum Dominus locutus est * et vocavit terram.

A solis ortu usque ad occasum * ex Sion species decoris eius.

Deus manifeste veniet * Deus noster et non silebit.

Ignis ante eum ardebit * et in circuitu eius tempestas valida.

Advocabit cœlos sursum * et terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos eius, qui ordinent testamentum eius super sacrificia * et adnunciaberunt cœli iustitiam eius, quoniam Deus iudex est.

Diapsalma.

Audi, populo meus, et loquar * Israel, et [xxi] testificabor tibi, quoniam Deus, Deus tuus sum ego.

Non super sacrificia tua arguam te * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos * neque de gregibus tuis hircos.

Meæ sunt enim omnes feræ silbarum * iumenta in montibus, et bobes.

Cognobi omnia volatilia cœli * et species agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi * meus est enim orbis terræ, et plenitudo eius.

Numquid manducabo carnes taurorum * aut sanguinem hircorum potabo?

Immola Deo sacrificium laudis * et redde Altissimo vota tua.

Invoca me in die tribulationis * et eripiam te, et glorificabis me.

Peccatori autem dixit Deus : * Quare tu enarras iustitias meas, et adsumis testamentum meum per os tuum.

Tu vero odisti disciplinam * et proiecisti sermones meos post te.

Si videbas furem, simul cum eo currebas * et cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundabit nequitia * et lingua tua concinnabit dolum.

Sedens adversus fratrem tuum detraebas * et adversus filium matris tuæ ponebas scandalum.

Hæc fecisti, et tacui * existimasti iniquitatem quod ero tibi similis?

Arguam te, et statuam illam * contra faciem tuam.

Intelligite hæc, omnes, qui obliviscimini Dominum * ne quando rapiat, et non sit, qui eripiat.

Sacrificio laudis honorificabit me * illic est iter, quod ostendam illi salutare meum.

L.

In finem Psalmus David cum veniret ad eum Natan propheta, quando intravit Bersabe, et dixit.

Miserere mei, Deus, secundum magnam misericordiam tuam * et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitates meas.

Usquequaque laba me ab iniustitia mea * et a peccato meo munda me.

Quoniàm iniquitatem meam ego agnosco * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccabi, et malum coram te feci * ut iustificeris in sermonibus tuis, et vincas dum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum * et in peccatis peperit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexsisti * incerta et occulta sapientiæ tuæ manifestasti mihi.

Adsparges me ysopo, et mundabor * lababis me, et supra nibem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium, et lætitiam * et exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * spiritum rectum innoba in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua * spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætitiam salutaris tui * spiritu principali confirma me.

Doceam inicos vias tuas * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meæ * laudabit lingua mea iustitias tuas.

Domine, labia mea aperies * et os meum adnuntiabit laudem tuam.

Quoniam, si voluisses sacrificium dedissem utique * holocaustis vero non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus * cor contritum et humiliatum Deus non spernet.

Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion * ut ædificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, et holocausta * tunc inpones super altare tuum vitulos.

LI.

In finem Intellectus David cum advenit Dohec Idumæus, et adnunciavit Sauli, et dixit : Venit David in domum Abimelec, et dixit.

Aña. *Ego sicut oliva fructifera in domo Domini sperabi in misericordia tua, Deus.*

Quid gloriaris in malitia * qui potens es in iniquitate?

Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua * sicut rasorium acutum fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem * iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis * in lingua dolosa.

Propterea dextruat te Deus in finem, et evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo * et radic tuam de terra vibentium.

Diapsalma.

[xxii] Tunc videbunt iusti et timebunt * et super eum ridebunt, et dicent :

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorium suum * sed speravit in multitudine divitiarum suarum et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliba fructifera in domo Domini * sperabi in misericordia tua Deus in æternum, et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti : et expectabo nomen tuum quoniam bonum est * ante conspectum sanctorum tuorum.

LII.

In finem pro Amalec Intellectus David.

Aña. *Dum reduxerit Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, et exultet Israel.*

Dixit insipiens in corde suo * non est Deus.

Corrupti sunt, et abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intellegens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt, simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum non est usque ad unum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem?

Qui devorant plebem meam sicut cibum panis * Dominum non invocaberunt, illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipabit ossa hominum sibi placentium * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel : in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ * lætetur Jacob, et exultet Israel.

LIII.

In finem carminibus Intellectus David cum venissent Ziffei, et dicerent Sauli : Ecce David absconditus est penes nos.

Aña. Deus in nomine tuo salvum me fac, et in virtute tua libera me * Deus exaudi orationem meam.

Auribus percipe * verba oris mei

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quæsierunt animam meam * et non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Diapsalma.

Ecce enim Deus adiubat me * et Dominus susceptor est animæ meæ.

Converte mala inimicis meis * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, et confitebor nomini tuo, Domine * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me * et super inimicos meos respexit oculus tuus.

LIV.

In finem carminibus Intellectus David.

Aaa. *Ne despexeris deprecationem meam, intende in me, et exaudi me, Domine.*

Exaudi Deus orationem meam, et ne despexeris deprecationem meam * intende in me, et exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea * et conturbatus sum a voce inimici, et a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaberunt in me iniquitates * et in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me * et formido mortis cecidit super me.

Timor, et tremor venerunt super me * et contexerunt me tenebræ, et dixi :

Quis dabit mihi pennas sicut columbæ * et volabo, ut requiescam?

Ecce elongabi fugiens, et mansi in solitudinem * expectabam Dominum, qui me salbum faceret a pusillo animo, et tempestate.

Præcipita, Domine, et diyide linguas eorum * quoniam vidi iniquitatem, et contradictionem, in civitate.

Die ac nocte circundabit eam super muros eius * iniquitas et labor in medio eius, et iniustitia : et non defecit de plateis eius usura, et dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, supportassem utique * et si bis, qui oderant me, adversum me magna locuti fuissent : absconderem me utique ab eo.

Tu vero homo unanimis, dux meus, et notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos * in domo Domini ambulabimus cum consensu.

Veniat mors super illos * et descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitia in hospitiis eorum * in medio ipsorum.

Ego ad Deum clamabi, et Dominus exaudibit me * vespere, mane, et meridie.

Narrabo, et renunciabo, et exaudiet vocem meam * liberabit in pace animam meam ab [xxiii] his qui adpropinquant mihi, quoniam inter multos erat mecum.

Et exaudiet Deus, et humiliabit eos, qui est ante sæcula * et manet in æternum.

Non est enim illis commutatio * et non timuerunt Deum.

Extendit manum suam in retribuendo illis : contaminaverunt testamentum eius * divisi sunt ab ira vultus eius, et adpropriabit cor eius.

Mollierunt sermones suos super oleum * et ipsi sunt iacula.

Iacta in Deo cogitatum tuum, et ipse te enutriet * non dabit in æternum fluctuationem iusto.

Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus * viri sanguinum, et dolosi non dimidiabunt dies suos : ego vero in te sperabi, Domine.

LV.

Victori pro Cumulato, eo quod procul habierit David humilis, et simplex, quando tenuerunt eum Palæstini in Gethe.

Aña. *In me sunt Deus vota, quæ reddam laudationis tibi.*

Miserere mei, Domine, quoniam conculcabit me homo * tota die bellans tribulabit me.

Conculcaberunt me inimici mei tota die * ab altitudine dierum.

Quoniam multi, qui debellabant me, timebunt * ego vero in te sperabi, Domine.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem : in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

Tota die verba mea abominabantur adversum me * omnia consilia eorum in malum.

Inhabitabunt abscondite : ipsi calcaneum meum observabunt expectantes animam meam * pro nihilo salvabis eos : in ira populos confringes.

Deus vitam meam adnunciabi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo * sicut in repromissione tua.

Tunc convertentur inimici mei retrorsum * in quacumque die invocavero te, ecce agnobi; quoniam Deus meus es tu.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem, in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.

In me sunt Deus vota, quæ reddam * laudationis tibi.

Quia eripuisti animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu :

Ut placeam coram Domino * in lumine viventium.

LVI.

In finem Psalmus David pro populo, qui se elongaverunt ipsi David in titulis inscriptione, cum tenuerunt eum Allolili in Geth. Vox Pauli apostoli orantis.

Miserere mei, Dei, miserere mei : quoniam in te confidit anima mea * et in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum * ad Dominum qui benefecit mihi.

Diapsalma.

Misit de cœlo, et salvavit me * dedit in obprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam * et animam meam eripuit de medio catulorum leonum, dormibi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma et sagitta * et lingua eorum machæra acuta.

Exaltare super cœlos Deus * et super omnem terram gloria tua.

Laqueos paraberunt pedibus meis * et incurbaberunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam fobeam * et ipsi inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum * cantabo et psallam.

Exurge gloria mea * exurge psalterium, et ci- A thara : exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super cœlos Deus * et super omnem terram gloria tua.

LVII.

In finem Psalmus David.

Aña. Si vere utique iustitiam loquimini, recta iudicate filii hominum.

Etenim in corde iniquitates operamini * in terra iniquitates manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatores ab utero ; * erraberunt a ventre : locuti sunt falsa.

Ira illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidæ surdæ, et obdurantes aures suas [xxiv,] quæ non exaudiunt voces incantantium * et venefici, quæ incantantur a sapiente.

Deus conteruit dentes eorum in ora ipsorum * molas leonum confregit Dominus ut ad nihilum deveniant velut aqua decurrentes.

Extendit arcum sum donec infirmentur : * sicut cera liquefacta auferentur.

Supercecidit ignis super eos, et non viderunt solem * priusquam producat spinas vestras rannus.

Sicut viventes * sic in ira obsorbet eos.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum * manus suas lababit in sanguine peccatorum.

Et dicet homo * si utique est fructus iusto, et utique est Deus iudicans eos super terram. C

LVIII.

In finem Psalmus David, quando misit Saul et custodibit domum ejus, ut interficeret eum, et dixit :

Aña. *Exaltabo mane misericordiam tuam, quoniam factus es susceptor meus, et refugium meum in die pressuræ meæ.*

Eripe me de inimicis meis, Deus meus * et ab insurgentibus in me, libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem * et a viris sanguinum libera me.

Quia ecce occupaverunt animam meam : inruerunt in me fortes * neque iniquitas mea, neque peccatum meum, Domine : sine iniquitate cucurri et dirigebar.

Exurge in occursum mihi, vide : et tu, Domine Deus virtutum Deus Israel intende ad visitandas omnes gentes * non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertantur ad vesperum, et fame patientur, ut canes * et circuibunt civitatem.

Ecce ipsi loquentur in ore suo, et gladius in labiis eorum * quoniam quis audivit.

Et tu Domine, deridebis eos, pro nihilo habebis omnes gentes * fortitudo mea, a te custodiar, quia Deus susceptor meus es, Deus meus misericordia eius præveniet me.

Deus meus ostende mihi inter inimicos meos * ne occideris eos, ne quando oblivioscantur legis tuæ.

Disparge illos in virtute tua * et destrue eos protector meus, Domine.

Delicta oris eorum sermones labiorum ipsorum * et comprehendantur in superbia sua, et de exacratione, et mendacio convellantur.

Consumme eos in ira consummationis, et non erunt * et scient, quia Deus dominabitur Jacob et finium terræ.

Diapsalma.

Convertantur ad vesperum, et fame patientur, ut canes * et circuibunt civatem.

Ecce ipsi dispargentur ad manducandum * si autem non saturabuntur, murmurabunt.

Ego autem cantabo potentiam tuam, et exaltabo mane misericordiam tuam * quia factus es susceptor B meus, et refugium meum in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam, quia Deus susceptor meus es ,* Deus meus, misericordia mea.

LIX.

In finem qui immutabuntur in titulis inscriptione. Psalmus David in doctrinam quando succendit Mesopotamiam, et Syriam, Sobab : et convertit Joab, et percussit in vallem Salinarum duodecim millia.

Aña. Deus reppulisti nos, et dextruxisti nos : iratus fuisti et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam * sana contritiones eius, quoniam mota est.

Ostendisti populo tuo dura * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem * ut fugiant a facie arcus. C

Ut liberentur dilecti tui * salbum me faciat dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : Lætabor, et dividam Sicimam * et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaat, et meus est Manasses * et Efrem, fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : Moab olla spei meæ * in Idumæa estendam calceamentum meum : mihi allofili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circunstantiæ, aut quis deducet me usque in Idumæam * nonne tu, Deus, qui reppulisti nos, et non egredieris Deus e vir- D tutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * et vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LX.

In finem Psalmus David. Obsecratio cum bona gratia.

Aña. *A finibus terræ ad te clamabi Domine.*

Exaudi, Deus, deprecationem meam * intende voci orationis meæ.

[xxv] A finibus terræ ad te clamabi * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula * protegar A in velamento alarum tuarum.

Diapsalma.

Quoniam tu, Deus, exaudisti orationem meam * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adicies : annos eius usque in diem generationis, et generationum * permanebunt in æternum in conspectu Dei.

Misericordiam et veritatem * quis requiret eorum.

Sic psallam nomini tuo Deus, in sæcula * ut reddam vota mea de die in diem.

LXI.

Victori pro Iditun Psalmus David.

Doctrina sanitatis.

Aña. Nonne Deo subdita est anima mea, quoniam ab ipso est enim patientia mea : etenim ipse est Deus B meus, et salutaris meus, adiutor meus, non movebor amplius.

Quousque inruetis in homines interficientes universos * tamquam parieti inclinato, et maceriæ impulsæ;

Verumtamen honorem meum cogitaverunt repellere * cucurrerunt in siti.

Ore suo benedicebant * et corde suo maledicebant.

Diapsalma.

Verumtamen Deo subdita est anima mea * quia ab ipso est sufferentia mea.

Etenim ipse est Deus meus et salutaris meus * adiutor meus non emigrabor.

n Deo salutari meo, et gloria mea * Deus auxilii mei, spes mea in Deo est.

Sperate in eum omnis conventus plebis meæ * effundite coram illo corda vestra, quoniam Deus adiutor noster est. C

Verumtamen vani filii hominum ; * mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate sua in idipsum.

Nolite sperare in iniquitatibus, et in rapinis nolite concupiscere * divitiæ si fluant nolite cor adponere.

Semel locutus est Deus : duo hæc audibi * quia potestas Dei est, et tibi, Domine, misericordia : quia tu reddes singulis secundum opera eorum.

LXII.

Psalmus David, cum esset in deserto Judææ.

Bona gratia eius, qui secundum Deum perfectus est.

Aña. *In deserto, et in invio, et in aquoso, Deus,* D *Deus meus ad te de luce vigilo.*

Deus, Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sitibit in te anima mea * quam multipliciter, et caro mea in deserto, et in invio, et inaquoso :

Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, et gloriam tuam * quia melior est misericordia tua super vitam.

Labia mea laudabunt te, sic benedicam te in vita mea * et in nomine tuo lebabo manus meas.

Sicut adipe, et pinguedine repleatur anima mea : * et labia exultationis laudabunt nomen tuum.

Si memor fui tui super stratum meum * in matutinis meditabor in te, quia factus es adiutor meus, et in velamento alarum tuarum sperabo.

Adhæsit anima mea post te * me suscipiat dextera tua.

Ipsi vero in vano quæsierunt animam meam * introibunt in inferiora terræ : tradentur in manus gladii : pars vulpium erunt.

Rex vero lætabitur in Domino, laudabitur omni qui iurat in eo * quoniam obstructum est os loquentium iniqua.

LXIII

Victori Psalmus David.

Doctrinæ Dei cultoris athletæ.

Aña. Exaudi, Deus, orationem meam, cum tribulor : a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium * et a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt, ut gladium linguas suas * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt * firmaberunt sibi verbum malum, disputaberunt laqueos, dixerunt : Quis videbit eos ?

Prescrutati sunt iniquitatem * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedit homo ad cor altum * et exaltabitur Dominus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum * et pro nihilo habuerunt eos, et infirmatæ sunt super eos linguæ eorum.

[xxvi] Conturbati sunt omnes qui videbant eos * et timuit omnis homo. C

Et adnunciaberunt opera Dei * et facta eius intellexerunt.

Lætabitur iustus in Domino, et sperabit in eo * et laudabuntur omnes recti corde.

LXIV.

Psalmus David Canticum Iheremiæ et Ezeciel de verbo peregrinationis, quando incipiebat proficisci.

Vocatio gentium.

Aña. *Exitus matutini, et vesperi delectaberis, Deus.*

Te decet, Domine, ymnus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Iherusalem : * exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum prævaluerunt super nos * et impietatibus nostris tu propitiaberis. D

Beatus, quem elegisti, et adsumsisti * inhabitabit in tabernaculis tuis.

Replebimur bonis domus tuæ * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster * spes omnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia, qui conturbas fundum maris * sonum autem fluctuum eius, quis sufferet.

Turbabuntur gentes * et timebunt omnes, qui inhabitant fines terræ a signis tuis.

Exitus matutini, et vesperi * delectaberis.

Visitasti terram, et inebriasti eam * multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aqua * præparasti cibum illorum, quia ita est præparatio tua.

Rivos eius inebria, multiplica generationes eius * in stillicidiis suis lætabitur, cum exorietur.

Benedicens coronam anni benignitatis tuæ * et campi tui repleantur ubertate.

Pinguescent fines deserti * et exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes obium, et convalles abundabunt frumento * etenim clamabunt, et ymnum dicent.

LXV.

In finem Canticum Psalmus David resurrectionis.

Vocatio gentium, et apostolorum testimonium.

Aña. *Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius, dicite Deo : Quam metuenda sunt opera tua.*

Iubilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius * date gloriam laudi eius.

Dicite Deo : Quam terribilia sunt opera tua * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te, et psallat tibi * psalmum dicat nomini tuo, Altissime.

Venite, et videte opera Domini * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, et flumen pertransibit pede * ibi lætabimur in idipsum.

Qui dominatur in virtute sua in æternum * oculi eius super gentes respiciunt.

Qui in ira provocant * non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deo nostro * et obaudite vocem laudi eius.

Qui posuit animam meam ad vitam * et non dedit commoveri pedes meos.

Quoniam probasti nos Deus * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes super dorsum nostrum * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem, et aquam * et induxisti nos in refrigerio.

Introibo in domum tuam cum holocaustis * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea, et locutum est os meum in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, et arietibus * offeram tibi boves cum yrcis.

Venite, et audite, et narrabo vobis, omnes qui timetis Dominum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamabi * et exultabi sub lingua mea.

Iniquitatem si conspexi in corde meo * non exaudiet Deus.

Propterea exaudibit me Deus * et intendit voci deprecationis meæ.

Benedictus Dominus qui non amobit deprecationem meam * et misericordiam suam a me.

LXVI.

In finem Psalmus Cantici David.

Vocatio gentium, et apostolorum prædicatio.

Aña. *Inluminet Dominus vultum suum super nos.*

Deus misereatur nobis * et benedicat nos.

Inluminet Dominus vultum suum super nos * et misereatur nobis.

[xxvii] Ut cognoscamus in terra viam tuam * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, et exultent gentes * quoniam iudicas populos in æquitate, et gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.

Terra dedit fructum suum : benedicat nos Deus, Deus noster benedicat nos Deus * et metuant eum omnes fines terræ.

LXVII.

In finem Psalmus David.

Christi incarnatio, et Gentium vocatio.

Aña. Exurgat Deus, et dissipentur inimici eius * et fugiant, qui oderunt eum a facie eius.

Sicut defecit fumus, deficiant * sicut fluit cera a facie ignis : sic pereant peccatores a facie Dei : et iusti epulentur.

Exultent in conspectu Dei * et delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius * iter facite ei, qui ascendit ab occasu : Dominus nomen est ei.

Gaudete in conspectu eius * turbabuntur a facie eius patres orphanorum, et iudices viduarum.

Deus in loco sancto suo : * Deus, qui habitare facit unanimes in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine * similiter et eos, qui ira provocant, qui habitant in sepulcris.

Deus quum egredieris coram populo tuo * dum transgredieris per desertum.

Diapsalma.

Terra mota est, etenim cœli distillaberunt a facie Dei * mons Syna a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segrega Deus hereditati tuæ * etenim infirmata est.

Tu vero perfecisti eam * animalia tua inhabitabunt in ea.

Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus : * Dominus dabit verbum evangelizantibus in virtutibus multis.

Reges virtutum dilecti * et species domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pennæ columbæ deargentatæ * et posteriora dorsi eius in specie auri.

Diapsalma.

Dum discernit cœlestis reges super terram * nivem dealbabuntur in Selmon.

Montem Dei montem uberem * mons coagulatus mons uber.

Ut quid suspicamini montem uberem * mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo.

Diapsalma.

Etenim Dominus habitabit usque in finem * semper.

Ant. *Benedictus Deus, benedictus Dominus de die in diem.*

Currus Dei decem millium multiplex millia lætantium * Dominus in illis, in Syna, in sancto.

Ascendit in altum cepit captivitatem, dedit dona hominibus * etenim qui non credunt inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Deus * benedictus Dominus de die in diem :

Prosperum iter faciat nobis Deus salutaris noster * Deus noster, Deus salvificans, et Domini mors, et Domini exitus.

Verumtamen Deus conquassabit capita inimicorum suorum * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus : Ex Basan convertar * convertar in profundum maris, ut tinguatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis tuis, ab ipso.

Visi sunt gressus tui, Deus : * ingressus Dei mei : regis qui est a sancto ipsius.

Prævenerunt principes coniuncti psallentibus * in medio iuvencularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Dominum Deum * de fontibus Israel.

Ibi Beniamin adulescentior in pabore, principes Juda duces eorum * principes Zabulon, principes Neptalim.

Manda, Deus, virtuti tuæ * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Iherusalem * tibi offerunt reges munera.

Increpa feram silvæ, concilia taurorum inter vaccas populorum * ut non excludantur hi, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt : venient legati ex Ægypto * Æthiopia præveniat dare manus Deo.

Regna terræ, cantate Deo, psallite Domino, psallite Deo * qui ascendit super cœlos cœlorum ad orientem.

Ecce dabit vocem suam vocem virtutis suæ * date honorem Deo.

Super Israel magnificentias eius, et virtutes eius * in nubibus.

[xxviii] Mirabilis Deus in sanctis suis * Deus Israel ipse dabit virtutem, et fortitudinem plebi suæ : benedictus Dominus.

LXVIII.

In finem pro his qui immutabuntur. Psalmus David.

Passiones, et Judæorum abiectiones sic :

Ant. Salvum me fac, Deus Domine, quoniam introierunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi * et non est substantia.

Veni in altitudinem maris * et tempestas demersit me.

Laboravi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * qui oderunt me inique.

Confortati sunt super me, qui me persecuti sunt inimici mei iniuste * quæ non rapui tunc exolvebam.

Deus tu nosti insipientiam meam; * et delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me, qui te expectant, Domine Deus virtutum * ne revereantur super me qui quærunt te Domine Deus Israel.

Quoniam propter te subportabi inproperium * operuit reverentia faciem meam.

Exter factus sum fratribus meis * et ospes filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me * et obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Humiliabi in ieiunio animam meam * et factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium * et factus sum illis in parabola.

Adversum me exercebantur, qui sedebant in porta * et in me psallebant, qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine * tempus beneplaciti.

Deus in multitudinem misericordiæ tuæ * exaudi me in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto, ut non inhærear : libera me ex odientibus me, et de profundo aquarum * non me dimergat tempestas aquæ, neque obsorbeat me profundum, neque operiat super me puteus os suum.

℟. Exaudi me, Domine, quoniam benigna est misericordia tua * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Ne avertas faciem tuam a puero tuo * quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intende animæ meæ, et libera eam * propter inimicos meos eripe me.

Tu enim scis inproperium meum, et confusionem, et verecundiam meam * in conspectu tuo omnes tribulantes me.

Inproperium expectavit cor meum, et miseriam : et sustinui, qui simul mecum contristaretur, et non fuit * et consolantem me, et non inveni.

Et dederunt in esca mea fel * et in siti mea potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum * et in captionem, et in scandalum.

Obscurentur oculi eorum, ne videant * et dorsum illorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam * et indignatio iræ tuæ adpreendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta * et in tabernaculis eorum non sit, qui inhabitet.

Quoniam quem tu percusisti, ipsi persecuti sunt me * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super impietatem ipsorum * et non intrent in tua iustitia.

Deleantur de libro viventium * et cum justis non scribantur.

Pauper ego, et dolens sum * et salus vultus tui Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei mei cum cantico * magnificabo eum in laude.

Et placebit Deo super vitulum novellum * cornua producentem, et ungulas.

Videant pauperes, et lætentur * quærite Dominum, et vivet anima vestra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus * et vinctos suos non sprebit.

Laudent illum cœli et terra * mare et omnia reptilia in eo.

Quoniam Deus salvum faciet Syon, et ædificabuntur civitates Juda, et inhabitabunt ibi, et hereditabunt eam * et semen servorum eius possidebunt eam : et qui diligunt nomen eius, habitabunt in eam.

LXIX.

In finem Psalmus David in rememoratione Dei quando salvum fecit eum Dominus.

Deprecatio iusti, et ipsius Christi.

Ańa. Deus in adiutorium meum, tu intende; Domine, ad adiuvandum me, festina.

[xxix] Confundantur, et revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et confundantur qui cogitant mihi mala.

Avertantur statim erubescentes * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent, et lætentur in te omnes qui quærunt te Domine * et dicant semper : Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, et pauper sum * Dominus curam habet mei.

Adiutor et liberator meus es tu * Domine ne tardaveris.

LXX.

In finem Psalmus David filiorum Aminadab, qui fuerunt in captivitatem :

Christi passio, et resurrectio.

Ańa. Deus, in te sperabi, Domine, non confundar in æternum : * in tua iustitia libera me, et eripe me.

Inclina ad me aurem tuam * et libera me.

Esto mihi in Deum protectorem * et in locum munitum, ut salvum me facias.

Quoniam firmamentum meum, et refugium meum es tu * Deus meus eripe me de manu peccatoris, et de manu contra legem agentis, et iniqui.

Quoniam tu es patientia mea, Domine : * spes mea a iuventute mea.

In te confirmatus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu * in te est decantatio mea semper.

Tamquam prodigium factus sum multis * et tu adiutor fortis.

Replcatur os meum laude tua, ut possim cantare gloriam tuam * tota die magnificentias tuas.

Ne proicias me in tempore senectutis * et cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimici mei mihi mala : * et qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes : Deus dereliquit illum * persequimini, et compreendite eum quia non est qui eripiat eum.

Deus, ne elonges a me * Deus meus in adiutorium meum respice.

Confundantur, et deficiant detraentes animæ meæ * operiantur pudore, et confusione, qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper in te sperabo * et adiciam super omnem laudem tuam.

Os meum pronuntiabit iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

Quia non cognovi negotiationes, introibo in potentias Domini * memorabor iustitiæ tuæ solius.

Ańa. *Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; et anima mea, quam redemisti Domine.*

Docuisti me, Deus, a iuventute mea * et usque nunc pronuntiabo mirabilia tua, et usque ad senectam, et senium Deus ne derelinquas me.

Donec adnuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est;

Potentiam tuam, et iustitiam tuam, Deus usque in sæculum * quæ fecisti magnalia, Deus, quis similis tibi.

Quia ostendisti mihi tribulationes multas, et malas * et conversus vivificasti me, et de abysso terræ iterum reduxisti me : multiplicasti iustitiam tuam : et conversus consolatus es me.

Et ego confitebor tibi in vasis psalmorum * veritatem tuam psallam tibi in cithara, Deus sancte Israel.

Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; * et anima mea, quam redemisti.

Sed et lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

Dum confusi, et reveriti fuerint * omnes qui quærunt mala mihi.

LXXI.

In Salomone Psalmus David.

Prophetia Christi regni, et vocationes gentium.

Ańa. *Suscipiant montes pacem populi tui, et colles iustitiam tuam.*

Deus, iudicium tuum regi da * et iustitiam tuam filio regis.

Iudicare populum tuum in tua iustitia * et pauperes tuos in iudicio.

Suscipiant montes pacem populi tui * et colles iustitiam tuam.

In sua iustitia iudicabit pauperes huius populi * et salvos faciet filios pauperum.

Et humiliabit calumniatorem * et permanebit cum sole, et ante lunam in sæcula sæculorum.

Et descendit, sicut pluvia in vellus * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus eius iustitia, et multitudo pacis * donec extollatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare * et a flumi- A nibus usque ad terminos orbis terræ.

Coram illo Æthiopes procedunt * et inimici eius limum lingent.

[xxx] Reges Tarsis, et insulæ munera offerunt * reges Harabum, et Sababa dona adducent.

Et adorabunt eum omnes reges terræ * omnes gentes serviunt ei.

Quia liberabit pauperem a potente * et inopem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi, et inopi * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris, et iniquitatibus liberabit animas eorum * et præclarum nomen eius coram ipsis.

Et vivet, et dabitur ei de auro Harabiæ * et orabunt pro eo semper : tota die benedicent eum.

Et erit firmamentum in terra a summis montibus, superextolletur super Libanum fructus eius * et florebit de civitate, sicut fœnum terræ : et erit nomen eius benedictum in sæcula.

Ante solem permanet nomen eius * et ante lunam sedes eius.

Et benedicentur in eo omnes tribus terræ * omnes gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus * et benedictum nomen majestatis eius in æternum, et in sæculum sæculi :

Et replebitur maiestate eius omnis terra * fiat, fiat.

INCIPIT LIBER TERTIUS.

LXXII.

Defecerunt Ymni David filii Jesse : Psalmus Asaph.

Confessio humanæ infirmitatis super impiis.

Aña. Quam bonus Deus Israel * eis qui recto sunt corde.

Mei autem pene moti sunt pedes * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelabi in peccatoribus * pacem peccatorum videns.

Quia non est declinatio mortis eorum nec firmamentum in plaga ipsorum.

In laboribus hominum non sunt * et cum hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia eorum * operti sunt iniquitatem super impietatem suam.

Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum * transierunt in dispositione cordis.

Cogitaberunt, et locuti sunt nequitiam * iniquitatem in excelso locuti sunt.

Posuerunt in cœlo os suum * et lingua eorum transiit super terram.

Ideo revertetur huc populus meus et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scibit Deus * et si est scientia in excelso?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in sæculo * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Numquid vane justificabi cor meum, et labi inter innocentes manus meas * et fui flagellatus D tota die, et vindex meus in matutino.

Si dicebam : Narrabo sic * ecce generatio filiorum tuorum, cui disposui.

Existimabam, ut cognoscerem hoc, labor est ante me * donec intrem in sanctuarium Dei, et intellegam in novissimo.

Verumtamen propter dolositates eorum posuisti eis mala * deiecisti eos, cum allebarentur

Quomodo facti sunt in desolatione subito defece- B runt, et perierunt propter iniquitatem suam * velut a somnio exurgentes.

Domine, in civitate tua * imaginem illorum ad nihilum rediges.

Quia exaruit cor meum, et renes mei resoluti sunt * et ego ad nihilum reductus sum, et nescibi.

Velut iumentum factus sum apud te * et ego semper tecum.

Tenuisti manum meam dexteram * et in voluntate tua deduxisti me, et cum gloria adsumsisti me.

Quid enim mihi restat in cœlo * et a te quæ volui super terram.

Defecit cor meum et caro mea robur cordis mei, et pars mea tu Deus in sæcula.

Quia ecce qui elongant se a te, peribunt * perdidisti omnes qui fornicantur abs te. C

Mihi autem adhærere Deo bonum est * ponere in Deo spem meam, ut enarrem omnia promissa tua in portis filiæ Syon.

LXXIII.

Intellectus Asaph.

Vox Christi de futuro. Proclamatio nobissima Judæorum et circumventionis, quæ sub Vespesiano et Tito facta est.

Aña. *Memento congregationis tuæ Domne, quam creasti ab initio.*

[xxxi] Ut quid repulisti nos, Deus, in finem * iratus est furor tuus super oves gregis tui.

Memento congregationis tuæ * quam creasti ab initio.

Liberasti virgam hereditatis tuæ * montem Syon in quo habitas in idipsum. D

Eleva manum tuam in superbia eorum * in finem,

Quanta malignatus est inimicus in sanctis tuis * et gloriati sunt omnes, qui te oderunt.

In medio atrio tuo posuerunt signa sua, signa * et non cognoberunt, sicut in via supra summum.

Tamquam in silva lignorum securibus exciderunt eius * in idipsum.

Dipinne, et ascia deiecerunt ea, incenderunt igni

sanctuarium tuum * in terra polluerunt tabernaculum A nominis tui.

Dixerunt in corde suo * cognatio eorum in idipsum :

Venite, comprimamus omnes dies festos Domini * de terra.

Signa nostra non vidimus * iam non est propheta, et nos non agnoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus * irritat adversarius nomen tuum in finem.

Ut quid avertis faciem tuam, et dexteram tuam * , e medio sinu tuo in finem.

Deus autem rex noster ante sæcula * operatus est salutem in medio terræ.

Tu confirmasti in virtute tua mare * tu contribulasti capita draconum super aquas.

Tu confregisti caput draconis magni * et dedisti eum in esca populo Æthiopo.

Tu disrupisti fontes, et torrentes * tu exicasti flumina Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox : tu fecisti solem, et lunam : tu fecisti omnes terminos terræ * æstatem, et ver tu fecisti ea.

Memor esto huius creaturæ tuæ * quia inimicus exprobravit Dominum : et populus insipiens exacerbavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentium tibi * animas pauperum tuorum, ne oblibiscaris in finem.

Respice in testamento tuo, quia repleti sunt * quia obscurati sunt terræ domorum iniquitantium.

Ne avertatur humilis factus confusus * pauper, et C inops laudabunt nomen tuum.

Exurge, Domine, iudica causam tuam * memor esto obprobrii servorum tuorum, et eorum, qui insipientes sunt tota die.

Ne oblibiscaris vocem quærentium te * superbia eorum qui te oderunt, ascendat in sempiternum.

LXXIV.

In finem ne disperdas David. Psalmus Asaph. Canticum.

Christi dictio deitatis et commemoratio divina.

Aña. Confitebimur tibi, Deus, confitebimur tibi : et invocabimus nomen sanctum tuum.

Narrabo omnia mirabilia tua * quum accepero tempus, ego iustitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes habitantes in ea * ego autem confirmabi columnas eius.

Dixi iniquis : Nolite inique agere * et delinquentibus : Nolite exaltare cornum.

Nolite in altum extollere cornum vestrum * et ne loquamini adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat * quia calix in manu Domini vini meri plenus est mixto, et inclinabit ex hoc in illud.

Verumtamen fex eius non est exinanita * bibent ex eo omnes peccatores terræ.

Ego autem in sæcula lætabor, et psallam Deo Jacob et omnia cornua peccatorum confringam, et exaltabuntur cornua iusti

LXXV.

In finem Ymnis Psalmus Asaph. Canticum pro Assiriis.

Vindictam adversum impios secundum Dei iudicium.

Aña. *Inluminans tu mirabilis a montibus æternis.*

Notus in Iudea Deus * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius * et habitatio eius in Syon.

Ibi confregit cornu, arcum, * scutum, gladium, et bellum.

Inluminans tu mirabilis * a montibus æternis.

Turbati sunt omnes insipientes corde * dormierunt B somnum suum, et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi ? * ex tunc, [xxxii] ei ab ira tua, e cœlo iudicium iaculatum est.

Terra tremuit, et quiebit, dum resurgeret in iudicio Deus * ut salvos faceret omnes quietos terræ.

Quia cogitatio hominis confitebitur tibi * et reliquæ cogitationes diem festum agent tibi.

Vobete, et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu eius offertis munera.

Terribili et ei qui aufert spiritum principum * terribili præ regibus terræ.

LXXVI.

Victori pro Iditum, Psalmus David.

De Dei patientia et mirabilium operum eius.

Aña. *In die tribulationis meæ Deum exquisivi : manibus meis nocte coram eo et non sum deceptus.*

Voce mea ad Dominum clamavi * et vox mea ad Deum : et respexit me.

In die tribulationis meæ Deum exquisivi * manibus meis nocte coram eo, et non sum deceptus.

Recusavi consolari animam meam * memoratus sum Dei, et lætatus sum.

Alienatus sum, et defecit paulisper spiritus meus * præoccupaverunt custodias omnes inimici mei, conturbatus sum, et non sum locutus.

Recordatus sum dies antiquos * et annos æternos D in mente habui.

Meditatus sum nocte cum corde meo * cogitabam, et ventilabam spiritum meum.

Et dixi : Numquid in sæcula repellet Deus : aut non apponat benefacere adhuc * aut in finem misericordiam suam amputabit a sæculo, et generatione.

Numquid oblibiscetur misereri Deus * aut continebit in ira misericordiam suam ?

Et dixi : Nunc cœpi * hæc mutatio dexteræ altissimi.

Memoratus sum operum Dei * quia memor ero a principio mirabilium tuorum.

Et meditatus sum in omnibus operibus tuis * et in adinventionibus tuis me exercebor.

Deus, in sancto via tua : quis Deus magnus, sicut A Deus noster * tu es Deus qui facis mirabilia magna solus.

Notam fecisti in populis virtutem tuam * liberasti brachio tuo plebem tuam, filios Jacob, et Joseph.

Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, et timuerunt * conturbati sunt abyssi.

A multitudine sonitus aquarum * vocem dederunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ pertransierunt * vox tonitrui tui in rota.

Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * mota, et tremefacta est terra.

In mari viæ tuæ, et semitæ tuæ in aquis multis * et vestigia tua non cognoscentur.

Deduxisti sicut oves populum tuum * in manu B Moysi, et Aaron.

LXXVII.

Eruditionis Asaph.

Vox Christi de Judæis. Christi dictio ad Ecclesiam pro prioris populi iniquitate.

Aña. *Inclinate aurem vestram in verba oris mei : populе meus adtende legem meam.*

Adtende populе meus legem meam * inclinate aurem vestram in verba oris mei.

Aperiam in parabolis os meum * loquar propositiones ab initio sæculi.

Quanta audibimus, et cognobimus ea * et patres nostri adnuntiaberunt nobis.

Non sunt occultata a filiis eorum * in progenie altera. C

Narrate laudes Domini, et virtutes ejus * et mirabilia eius, quæ fecit.

Et suscitavit testimonium in Iacob * et legem posuit in Israel :

Quam mandavit patribus nostris * ut notam facerent ea filiis suis.

Ut cognoscat generatio altera * filii, qui nascentur, exurgent, et narrabunt ea filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam * et non oblibiscantur operum Dei sui : et mandata eius exquirant.

Ne fiant, sicut et patres eorum * genus prabum, et peramarum :

Genus, quod non direxit cor suum * et non credidit Deo spiritus eius.

Filii Efren intendentes arcum, et mittentes sagit- D tas suas : * cum conversi sunt in die belli.

Non custodierunt testamentum Dei sui * et in lege eius noluerunt ambulare.

Et obliti sunt beneficiorum eius * et mirabilium eius, quæ ostendit eis.

Coram patribus eorum fecit magnalia in terra Ægypti * in campo Taneos.

[xxxiii] Interrupit mare, et perduxit eos * et statuit aquas, quasi in utre.

Et eduxit eos in nubem diei * et nocte in inluminatione luminis.

Interrumpit in heremo petram * et adaquavit eos, velut in abyssus multa.

Et eduxit aquam de petra * et eduxit tamquam flumina aquas.

Et apposuerunt adhuc peccare ei * in ira concitaberunt excelsum in siccitate.

Et tentaberunt Deum in cordibus suis * ut peterent escam animabus suis.

Et male locuti sunt de Deo, et dixerunt * Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquæ * et torrentes inundaberunt.

Numquid, et panem poterit dare * aut parare mensam populo suo?

Ideo audibit Dominus, et distulit, et superposuit, et ignis accensus est in Jacob * et ira Dei ascendit in Israel.

Quia non crediderunt in Deum suum * nec speraberunt in salutare eius.

Et mandavit nubibus desuper * et ianuas cœli aperuit.

Et pluit illis mannam manducare : panem cœli dedit eis * panem angelorum manducabit homo, frumentationem misit illis in abundantiam.

Aña. *Non sunt rememorati manu eius die, qua liberavit eos de manu tribulationis.*

℟. Et excitavit Austrum de cœlo * et induxit in virtute sua Africum.

Et pluit super eos sicut pulberem carnes * et sicut arenæ maris volatilia pinnata.

Et ceciderunt in medio castrorum eorum * circa tabernacula eorum.

Et manducaberunt, et saturati sunt nimis * et desiderium eorum obtulit eis.

Non sunt fraudati a desiderio suo * adhuc esca eorum erat in ora ipsorum.

Ira Dei ascendit in eos, et occidit plurimos eorum * et electos Israel inpedibit.

In omnibus his peccaberunt adhuc * et non crediderunt in mirabilibus eius.

Et defecerunt in vanitate dies eorum * et anni eorum cum festinantia.

Quum occideret eos, tunc quærebant eum * et convertebantur ante lucem, et veniebant ad eum.

Et rememorati sunt, quia Deus adiutor eorum est * et Deus excelsus liberator eorum est.

Et dilexerunt eum in ore suo * et lingua sua mentiti sunt ei.

Cor autem ipsorum non est rectum cum eo * nec fides habita est illis in testamento eius.

Ipse autem est misericors, et propitius fit peccatis eorum * et non disperdidit eos.

Et abundavit, ut averteret iram suam ab eis * et non accendit omnem iram suam.

Et rememorati sunt, quia caro sunt * spiritus vadens, et non rediens.

Quotiens exacerbaberunt eum in deserto * in ira concitaberunt eum in terra sine aqua.

Et conversi sunt, et tentaberunt Deum * et Sanctum Israel exacerbaberunt.

Non sunt rememorati manu eius * die qua liberavit eos de manu tribulationis.

Qui posuit in Ægypto signa sua * et prodigia sua in campo Taneos.

Convertit in sanguine flumina eorum * et puteales aquas eorum ne biberent.

Inmisit in eos muscam caninam, et comedit eos * et rana exterminavit eos.

Et dedit caniculæ fructus eorum * et labores eorum locustæ.

Occidit in grandine vineas eorum * et moros eorum in pruina, et substantias eorum in igne.

Et tradidit in grandine iumenta eorum * et possessiones eorum in igne.

Inmisit in eos iram indignationis suæ * indignationem, et iram, et tribulationem, inmissiones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ suæ, et non pepercit a morte animabus eorum * et iumenta eorum in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cam.

Et abstulit, sicut oves, populum suum * et perduxit eos, tamquam gregem in deserto.

Aña. *Adduxit eos in montem sanctificationis suæ.*

Et eduxit eos in spe, et non timuerunt * et inimicos eorum operuit mare.

Adduxit eos in montem sanctificationis suæ * montem hunc, quem adquisivit dextera eius.

Et eiecit a facie eorum gentes * sortem divisit eis terram in funiculo distributionis.

Et habitavit in tabernaculis eorum * tribus Israel.

Et tentaverunt et exacerbaverunt Deum excelsum * et testimonia eius non custodierunt.

Averterunt se, et non observaverunt, sicut et patres eorum * [xxxiv] et conversi sunt in arcum perversum.

In ira concitaverunt eum in collibus suis * et in sculptilibus suis æmulati sunt eum.

Audivit Dominus et sprevit * et ad nihilum redigit nimis Israel.

Et repulit tabernaculum Selon tabernaculum suum * in quo habitavit inter homines.

Et tradidit in captivitate virtutes eorum * et pulcritudines eorum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum * et hereditatem suam sprevit.

Iuvenes eorum comedit ignis * et virgines eorum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt et viduæ eorum non ploraverunt.

Et excitatus est, tamquam dormiens Dominus * et tamquam potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora * opprobrium sempiternum dedit eis.

Et repulit tabernaculum Joseph et tribum Ephraim non elegit * sed elegit tribum Juda, montem Sion, quem dilexit.

Et ædificavit sicut unicornuorum sanctificatio nem suam * in terra fundavit eam in sæcula.

Et elegit David servum suum, et sustulit eum de gregibus ovium * de post fœtantes accepit eum.

Pascere Jacob servum suum * et Israel hereditatem suam.

Et pavit eos sine malitia cordis sui * et in sensu manuum suarum deduxit eos.

LXXVIII.

Psalmus Asaph.

Vox Apostolorum post passionem Christi. Prophetia, quæ secundum Antiochum de Judæis contingit accedentium storiam in Maccabæis.

Aña. *Cito nos præveniat misericordia tua, Domine.*

Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum * posuerunt Jerusalem velut pomorum custodias.

Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus cœli * carnes sanctorum tuorum vestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum, velut aqua in circuitu Jerusalem * et non erat, qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris * inlusione, et derisu his, qui in circuitu nostro sunt.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit velut ignis, zelus tuus?

Effunde iram tuam in gentes quæ te non noverunt * et in regna, quæ nomen tuum non invocaverunt.

Quia comederunt Jacob * et locum eius desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipet nos misericordia tua Domine * quoniam pauperes facti sumus nimis.

Diapsalma.

Adiuva nos Deus salutaris noster, et propter honorem nominis tui libera nos, et propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum * ne quando dicant gentes : Ubi est Deus eorum.

Innotescat in nationibus coram oculis nostris * defensio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.

Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum * secundum multitudinem brachii tui posside filios mortui punitorum.

Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum * improperium ipsorum, quod exprobraverunt tibi, Domine.

Nos autem populus tuus, et oves gregis tui confitebimur tibi in sæcula * et in sæculum sæculi narravimus laudem tuam.

LXXIX.

Pro his qui immutabuntur testium Asaph. Psalmus pro Asyriis.

Prophetia, quæ ab adversariis circumvallati sunt, et deprecatio de Christi adventu.

Aña. Qui regis Israel intende ; qui deducis velut ovem, Joseph.

℣ Qui sedes super Cherubin manifestare coram Efren * et Beniamin, et Manasse.

Excita potentiam tuam * et veni, ut salvos facias nos.

Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Dom'ne Deus virtutum * quousque irasceris in ora- A tionem servi tui.

Cibasti nos panem lacrymarum * et potum dedisti nobis in lacrymis ad mensuram.

Posuisti nos in contradictione vicinis nostris * et inimici nostri deriserunt nos.

[xxxv] Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

Diapsalma.

Vineam ex Ægypto transtulisti * eiecisti gentes, et plantasti eam.

Viam fecisti in conspectu eius * et plantasti radices eius, et repleta est terra.

Operuit montes umbra eius * arbusta eius cedros Dei.

Extendisti palmites eius usque ad mare * et usque B ad flumina propagines eius.

Ut quid dextruxisti maceriam eius * et vindemiaberunt eam omnes transeuntes viam.

Exterminabit eam aper de silva * et singularis ferus depastus est eam.

Domine Deus virtutum convertere * nunc respice de cœlo, et vide, et visita vineam istam, et dirige eam, quam plantavit dextera tua, et filium hominis, quem confirmasti tibi.

Incensam igni, et effosa manu ab increpatione vultus tui, Domine, peribunt * fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, et super filium hominis, quem confirmasti tibi.

Et non discedimus a te, vivificabis nos * et nomen tuum invocabimus.

Domine Deus virtutum converte nos * et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

LXXX.

In finem pro Torcularibus. Psalmus ipse Asaph, Quinta Sabbati.

Vocatio gentium, et doctrina eorum, qui acciderint priori populo.

Aña. Exultate Deo adiutori nostro : iubilate Deo Jacob.

Sumite psalmum, et date tympanum * psalterium iucundum cum cithara.

Canite in initio mensis tuba, in die insignis solemnitatis vestræ * quia præceptum Israel est, et judicium Deo Jacob.

Testimonium in Ioseph posuit cum exiret de terra D Ægypti * linguam, quam non noverat, audibit.

Divertit ab oneribus dorsum eius * manus eius in cophino servierunt.

In tribulatione invocasti me, et liberabi te : et exaudibi te in abscondito tempestatis * probabi te ad aquas contradictionis.

Diapsalma

Audi populus meus, et loquar * Israel et testificabor tibi.

Israel si me audieris, non erit in te Deus recens neque adorabis deos alienos.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi de terra Ægypti * dilata os tuum, et ego adimplebo illud.

Et non audibit populus meus vocem meam * et Israel non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum * et ambulaberunt in voluptatibus suis.

Si plebs mea audisset me, Israel si vias meas ambulasset, ad nihilum inimicos eius humiliassem * et super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei * et erit tempus eorum in æternum.

Cibabit eos ex adipe frumenti * et de petra melle saturabit eos.

LXXXI.

Psalmus ipsi Asaph.

Vox Christi ad Judæos. Argutio principum Judæorum.

Aña. *Judicate pupillo, et egeno : humilem, et pauperem iustificate.*

Deus stetit in sinagoga deorum * in medio autem deos discernit.

Quousque iudicatis iniquitatem * et facies peccantium sumitis.

Diapsalma.

Judicate pupillo et egeno * humilem et pauperem iustificate.

Eripite pauperem et egenum * de manu peccatoris liberate eum.

Nescierunt, nec intellexerunt, qui in tenebris ambulant * mobebuntur omnia fundamenta terræ.

Ego dixi, dii estis * et filii excelsi omnes.

Vos autem, sicut homines moriemini * et sicut C unus de principibus cadetis.

Exurge Domine iudica terram * quia tu hereditaberis omnibus gentibus.

LXXXII.

Canticum Psalmi Asaph.

Vox Christi de Judæis.

Depreeatio de quibus pro eo, qui passus est tristitias populi : et prophetia pro fine inimicorum Dei.

Aña. *Cognoscant gentes, quia nomen tibi Dominus : tu solus altissimus super omnem terram.*

℣ Deus quis similis tibi * ne taceas, neque conpescaris Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt * et qui te oderunt, lebaverunt caput.

[xxxvi] In plebem tuam adversus te cogitaverunt * consilium cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt : Venite, disperdamus eos ex gente * et non memoretur nomen Israel amplius.

Quoniam cogitaverunt consilium in unum : adversus te testamentum disposuerunt * tabernacula Idumæorum, et Smaelitarum, Moab, et Agareni.

Gebal, et Ammon, et Amalec * et alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assirius simul venit cum illis * facti sunt in susceptione filiis Loth.

Diapsalma.

Fac illis, Deus, sicut Madian, et Sisaræ, et sicut Jabin in torrentem Cisson * disperierunt omnes in Endor : facti sunt sicut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut Orep, Zeb, Zebee, et A Salmana * omnes principes eorum, qui dixerunt ; Hereditatem possideamus nobis sanctuarium Dei.

Deus meus pone illos, ut rotam * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburet silbam * et velut si flamma comburet montes.

Ita persequere eos in tempestate tua * et in ira tua conturbabis eos.

Imple facies eorum ignominia * et quærant nomen tuum, Domine.

Confundantur, et turbentur in sæculum sæculi * et revereantur et pereant in æternum, et in sæculum sæculi.

Et cognoscant, quia nomen tibi Dominus * tu solus altissimus super omnem terram.

LXXXIII.

Victori pro Torcularibus filiis Coreph. Psalmus.

Prophetia de Christo, et de Ecclesiis eius.

Aña. *Cor meum, et caro mea exultaberunt in Deum vivum.*

Quam amabilia sunt tabernacula tua, Domine Deus virtutum * concupibit, et defecit anima mea in atria, Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaberunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum * et turtur nidum, ubi reponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum * rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua * in sæcula sæculorum laudabunt te. C

Diapsalma.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te, Domine ascensus in corde eius disposuisti * in convallem ploralionis in locum, quem fundasti ei.

Etenim benedictionem dabit, qui legem dedit * ambulabunt de virtute in virtute, et videbitur Deus deorum in Syon.

Diapsalma.

Domine Deus virtutum exaudi precem meam * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui * quia melior est dies una in atriis tuis super milia.

Elegi abiectus esse in domo Dei * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Dominus * gratiam, et gloriam dabit Deus.

Dominus non pribabit bonis * ambulantibus in innocentiam.

Domine Deus virtutum * beatus homo, qui sperat in te.

LXXXIV.

Victorum filiorum Coreb Psalmus David.

Prophetia de Christo et pro eis, qui per ipsum liberati sunt.

Aña. *Deus tu convertens vivificabis nos; et plebs tua lætabitur in te*

℣ Benedixisti, Domine, terram tuam * avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ * operuisti omnia peccata eorum.

Diapsalma.

Mitigasti omnem iram tuam * aversus es ab ira indignationis tuæ.

Converte nos Deus salutaris noster * et averte iram tuam a nobis.

Non in æternum irascaris nobis * neque extendas iram tuam a progenie in progenie.

Deus tu convertens vivificabis nos * et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis Domine misericordiam tuam * et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus * quoniam loquetur pacem in plebem suam; et super sanctos suos : et in eos qui convertuntur ad ipsum corde. B

Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius * ut inhabitet gloria in terram nostram.

Misericordia et veritas obviaberunt sibi * iustitia et pax complexæ sunt.

Veritas de terra orta est * et iustitia de cœlo prospexit.

[xxxvii] Etenim Dominus dabit benignitatem * et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit * et ponet in via gressus suos.

LXXXV.

Psalmus ipsi David : Obsecratio David. C

Vox Christi, sive populi ani.

Aña. *Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es, et multum misericors invocantibus te.*

℣ Inclina Domine aurem tuam et exaudi me * quoniam egenus et pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus es * salvum fac servum tuum, Domine Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamabi tota die * lætifica animam servi tui, quia ad te Domine animam meam lebabi.

Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es * et multum misericors invocantibus te.

Auribus percipe orationem meam * et intende voci deprecationis meæ. D

In die tribulationis meæ clamabi ad te * et exaudisti me.

Non est similis tibi in diis, Domine * et non est secundum opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine * et honorificabunt nomen tuum, quia magnus es tu, et faciens mirabilia tu Deus solus.

Deduc me, Domine, in via tua, et ingrediar in veritate tua * lætetur cor meum, et timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, et honorificabo nomen tuum, quia magna est

super me misericordia tua * et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniusti insurrexerunt adversum me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam * et non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Et tu, Domine Deus meus, miserator, et misericors * patiens, et multum misericors, et verax.

Respice in me, et miserere mei * da potestatem puero tuo, et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum, Deus, signum in bono, ut videant, qui me oderunt, et confundantur * quoniam tu, Domine, adiuvisti me, et consolatus es me.

LXXXVI.

Filiorum Corepp : Psalmus Cantici.

Christi incarnatio.

Aña. *Diligit Dominus portas Syon super tabernacula Jacob.*

℣. Fundamenta eius in montibus sanctis * diligit Dominus portas Syon super omnia tabernacula Jacob.

Gloriosa dicta sunt de te * civitas Dei.

Diapsalma.

Memor ero Raab, et Babilon * scientium me.

Ecce enim alienigenæ, et Tyrus, et populus Æthiopus * qui fuerunt illic.

Mater Syon dicet, homo, et homo factus est in ea * et ipse fundabit eam Altissimus.

Dominus narravit scripturas * populorum suorum * et principum eorum, qui fuerunt in ea.

Diapsalma.

Sicut lætantibus nobis omnibus * commemoratio est in te.

LXXXVII.

Canticum carminis filiorum Coreph. In finem pro Amalec ad respondendum Intellectum Eman Ezraelitæ.

Christi mortem prophetizabit.

Aña. *Et ego ad te Domine clamabi, et mane oratio mea præveniat te.*

℣. Domine Deus salutis meæ * per diem clamabi, et nocte coram te.

Intret oratio mea in conspectu tuo * inclina aurem tuam ad precem meam, Domine.

Quia repleta est malis anima mea * et vita mea in infernum adpropriabit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.

Et sicut vulnerati dormientes proiecti in monumentis, quorum non est memoria amplius * et quidem ipsi de manu tua expulsi sunt.

Posuerunt me in loco inferiori * in tenebris, et umbra mortis.

In me confirmata est iracundia tua * et omnes efectiones tuas super me induxisti.

Diapsalma.

Elongasti notos meos a me * posuisti me abominationem eis : traditus sum, et non egrediebar.

Oculi mei infirmati sunt præ inopia * clamabi ad te, Domine Deus meus, tota die expandi manus meas ad te.

[xxxviii] Numquid mortuis faciens mirabilia * aut medici resuscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Diapsalma.

Numquid enarrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam * aut veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua * aut iustitia tua in terra obliterata ?

Et ego ad te, Domine, clamabi * et mane oratio mea præveniat te.

Ut quid Domine reppulisti orationem meam, avertisti faciem tuam a me * pauper sum ego, et in laboribus a iuventute mea.

Exaltatus autem, et humiliatus sum * et confusus.

In me pertransierunt iræ tuæ * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum * et notos meos præ miseria.

LXXXVIII.

Intellec. Etan Israelitæ.

Christi regnum ex semine David.

Aña. *In cœlis præparabitur veritas tua, Domine.*

Misericordias tuas, Domine * in æternum cantabo.

In generatione, et progenie * pronuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti : in æternum misericordia ædificabitur * in cœlis præparabitur veritas tua.

Disposui testamentum electis meis * iurabi David servo meo.

Usque in æternum præparabo semen tuum * et ædificabo in generatione, et progenie sedem tuam.

Diapsalma.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine * et veritatem tuam in ecclesiis sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino * aut quis similis erit Deo inter filios Dei.

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum * magnus, et metuendus super omnes, qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi * potens es, Domine, et veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestatem maris * motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum * et in virtute brachii tui dispersisti inimicos tuos

Tui sunt cœli, et tua est terra * orbem terrarum, et plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem, et mare tu creasti * Tabor et Ermon in nomine tuo exultabunt :

Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, et exaltetur dextera tua * iustitia, et iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia, et veritas præibunt ante faciem tuam * beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, et in

nomine tuo exultabunt tota die * et in tua iustitia A exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es * et in beneplacito tuo exaltabitur cornum nostrum.

Quoniam a Domino est adsumtio * et a sancto Israel regi nostro.

Tunc locutus es in aspectu filiis tuis, et dixisti, Posui adiutorium super potentem * et exaltabi electum de populo meo.

Inveni David servum meum * oleo sancto linui eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei * et brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo * et filius iniquitatis non nocebit eum.

Et concidam inimicos eius a facie ipsius * et odientes eum in fugam vertam.

Et veritas mea, et misericordia mea cum ipso * et in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius * et in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu * Deus meus, et susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordia mea * et testamentum meum fidele ipsi.

℟. Et ponam in sæcula sæculorum sedem eius * et tronum eius sicut dies cœli.

Si dereliquerint filii eius legem meam, et in iudiciis meis non ambulaberint, si iustificationes meas profanaberint, et mandata mea non custodierint * C visitabo in virga iniquitates eorum, et in flagellis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non auferam ab eis, neque nocebo eis in veritate mea : neque profanabo testamentum meum * et quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel iurabi in sancto meo : si David mentiar semen eius in æternum manebit * et tronum eius sicut sol in conspectu meo.

[xxxix] Sicut luna perfecta in æternum manebit * et testis in cœlo fidelis.

Tu autem repulisti, et sprevisti * distulisti Christum tuum.

Avertisti testamentum servi tui * profanasti in terra sanctitatem eius.

Dextruxisti omnes macerias eius * posuisti munitiones eius in formidine.

Dirupuerunt eum omnes transeuntes viam * factus est in opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram inimicorum eius * lætificasti omnes inimicos eius.

B Avertisti adiutorium gladii eius * et non es auxiliatus ei in bello.

Disolbisti eum ab emundatione * et semen eius in terra conlisisti.

Minorasti paulo minus dies sedis eius * perfudisti eum confusione.

Diapsalma.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit, velut ignis, ira tua.

Memorare, quæ sit mea substantia * non enim vane constituisti filios hominum.

Quis est homo, qui vivet, et non videbit mortem * aut quis eruit animam suam de manu inferni.

Diapsalma.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine * sicut iurasti David in veritate tua.

Memor esto obprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo multarum gentium * quod exprobraverunt inimici tui, Domine, quod exprobraverunt in commutationem Christi tui.

Benedictus Dominus in æternum * fiat, fiat.

INCIPIT LIBER QUARTUS.

LXXXIX.

Oratio Moysi viri Dei.

Iudæorum obiecti.

Ant. *Sit splendor Domini Dei nostri super nos.*

Domine, refugium factus es nobis * a generatione in progenie.

Priusquam fierent montes, aut firmaretur orbis terræ * a sæculo, et in sæculum tu es.

Ne avertas hominem in humilitate * et dixisti : Convertimini, filii hominum.

Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies una, * et sicut hesterna dies quæ præteriit, et sicut custodia in nocte, quæ pro nihilo habetur : ita erunt anni eorum.

Mane sicut herba transeat, mane floreat, et pertranseat * vespere decidat, induret, et arescat.

D Quoniam defecimus in ira tua * et in furore tuo conturbati sumus.

Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo * sæculum nostrum in inluminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt * et nos in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur * dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.

Si autem in potentatibus octuaginta annis * et plurimum eorum labor, et dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo super nos * et corripiemur.

Quis nobit potentiam iræ tuæ * aut præ timore iram tuam dinumerare.

Dexteram tuam, Domine, notam fac nobis * et eruditos corde in sapientia.

Convertere, Domine, aliquantulum * et repropitiare super servos tuos. A

Satiati sumus mane misericordiam tuam * et exultabimus, et delectati sumus in omnibus diebus nostris.

Delectati sumus pro diebus quibus nos humiliasti * annis quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, et in opera tua Domine * et dirige filios eorum.

Sit splendor Domini Dei nostri super nos : et opera manuum nostrarum dirige in nos * et opus manuum nostrarum confirma.

XC.

Laus Cantici David.

Christi victoria omni qui secundum Deum persecutus est. B

Aña. *In protectione Dei cœli commorabitur : dicit Deo : Susceptor meus es.*

Qui habitat in adiutorium Altissimi * in protectione Dei cœli commorabitur.

Dicit Domino : Susceptor meus es .u, et refugium meum * Deus meus, sperabo in eum.

Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium * et a verbo aspero.

In scapulis suis obumbrabit tibi * et suppinnis eius sperabis.

Scuto circumdabit te veritas eius * non timebis a timore nocturno.

XL] A sagitta volante per diem, a negotio perambulanti in tenebris * a ruina, et dæmonio meridiano.

Cadent a latere tuo mille et decem millia a dextris tuis * tibi autem non adpropiabit.

Verumtamen oculis tuis considerabis * et retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es, Domine, spes mea * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedent ad te mala * et flagellum non adpropiabit tabernaculo tuo.

Quoniam angelis suis mandabit de te * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te * ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspidem, et basiliscum ambulabis * et conculcabis leonem, et draconem.

Quoniam in me sperabit liberabo eum * protegam eum, quia cognobit nomen meum,

Invocabit me, et ego exaudiam eum * cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, et glorificabo eum

Longitudine dierum adimplebo eum * et ostendam illi salutare meum.

XCI.

Psalmus Cantici in die Sabbati, qui secundum Deum requiescit.

Aña. Bonum est confiteri Domino : et psallere nomini tuo, Altissime.

Ad adnuntiandum mane misericordiam tuam * et veritatem tuam per noctem.

In decacorde psalterio * cum cantico, et cithara.

Quia delectasti me, Domine, in factura tua * et in operibus manuum tuárum exultabo

Quam magnificata sunt opera tua, Domine * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognoscit * et stultus non intelleget ea.

Quum exurentur peccatores sicut fœnum, et præscrutati sunt omnes, qui operantur iniquitatem, ut intereant in sæculum sæculi * tu autem Altissimus in æternum es, Domine.

Quoniam ecce inimici tui, Domine peribunt * et dispargentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornum meum * et senectus mea in misericordia uberi.

Et respexit oculus tuus inimicos meos * et insurgentes in me malignantes audibit auris tua.

Justus, ut palma florebit * et sicut cedrus, quæ est in Libano, multiplicabitur.

Plantati in domo Domini * in atriis domus Dei nostri florebunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi * et bene patientes erunt.

Ut adnuntient, quoniam iustus Dominus Deus noster * et non est iniquitas in eo.

XCII.

Laus Cantici ipsius David in die Sabbato, quando fundata est terra.

Ymnus regni Christi in priori eius aaventu. C

Aña. *Mirabiles elationes maris mirabilis in altis Dominus.*

Dominus regnabit, decorem induit * induit Dominus fortitudinem, et precinxit se virtute.

Etenim firmavit orbem terræ * quæ non commobebitur.

Parata sedes tua Deus * ex tunc, et a sæculo tu es.

Elebaverunt flumina, Domine * elebaverunt flumina voces suas.

Tollant flumina altitudines suas * a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris * mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua, Domine * credibilia facta sunt nimis. D

Domum tuam decet sanctitas, Domine * in longitudine dierum.

XCIII.

Psalmus ipsi David, quarta Sabbati.

Judæis Ecclesiam Dei persequentibus.

Aña. *Non repellet Dominus plebem suam, et hereditatem suam non derelinquet.*

Deus ultionum Dominus * Deus ultionum liber egit.

Exaltare, qui iudicas terram * redde retributionem superbis

Quousque peccatores, Domine * usquequo peccatores gloriabuntur.

Pronuntiabunt, et loquentur iniquitatem * loquen- A tur omnes, qui operantur iniustitia.

Populum tuum, Domine, humiliaberunt * et hereditatem tuam vexaberunt.

Viduam, et advenam interfecerunt; et pupillos occiderunt, et dixerunt: Non videbit Dominus * nec intelleget hæc Deus Jacob.

Intelligite nunc, qui insipientes estis in populo * et stulti, aliquando sapite.

[XLI] Qui plantavit aurem non audiet * qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit gentes non arguet qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine * et de B lege tua docueris eum.

Ut mitiges eum a diebus malis * donec fodiatur peccatori fobea.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam * et hereditatem suam non derelinquet.

Quousque iustitia convertatur in iudicio * et tenent eam omnes, qui recto sunt corde.

Diapsalma.

Quis resistet mihi adversus malignantes * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem.

Nisi Dominus adiuvisset me * paulo minus habitaberat in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus * misericordia tua, Domine, adiuvet me. C

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo * exortationes tuæ delectaverunt animam meam.

Numquid adhærebit tibi sedes iniquitatis * qui fingis dolorem in præcepto?

Captabunt animam iusti * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium * et Deus meus in auxilium spei meæ.

Et reddet illis iniquitates ipsorum * et in malitia eorum disperdet eos Dominus Deus noster.

XCIV.

Ymnus Cantici David.

Vocatio Judæorum, et cognatio eorumaem.

Ańa. *Præocupemus faciem Dei in confessione, et in* D *psalmis iubilemus ei.*

Venite exultemus in Domino * iubilemus Deo salvatori nostro.

Præoccupemus faciem eius in confessione * et in psalmis iubilemus ei.

Quoniam Deus magnus * Dominus rex magnus super omnem terram.

Quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terræ * et altitudines montium ipse conspicit.

Quoniam ipsius est mare, et ipse fecit illud * et arida manus eius fundaverunt.

Venite, adoremus, et procidamus ante Deum * et ploremus coram Domino, qui fecit nos.

Quoniam ipse est Dominus Deus noster * nos autem populus eius, et oves gregis eius.

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione * secundum diem tentationis in deserto.

Ubi tentaverunt me patres vestri * probaverunt, et viderunt opera mea.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic * et dixi: Semper errant corde.

Propter quod odio habui hanc generationem * et ipsi non cognoverunt vias meas.

Quibus iurabi in ira mea * si introibunt in requiem meam.

XCV.

Canticum ipsi David, Sermones quos locutus est quando Domus ædificabatur post Captivitatem.

Vocatio gentium, et Christi adventus.

Ańa. *Bene nunciate de die in diem salutare Domini.*

Cantate Domino canticum novum * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini eius * bene nuntiate de die in diem salutare eius.

Adnunciate inter gentes opera eius * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis * terribilis super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium, dæmonia * Dominus vero cœlos fecit.

Confessio, et species in conspectu eius * sanctitas, et magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam et honorem * afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias, introite in atria eius, adorate Dominum in aula sancta eius * commoveatur a facie eius universa terra.

Dicite in nationibus: Dominus regnavit a ligno * etenim quorrexit orbem terræ, quæ non commovebitur.

Iudicabit populos in iustitia * et gentes in ira sua.

Lætentur cœli, et exultet terra * mobeatur mare, et plenitudo eius.

Gaudebunt campi, et omnia, quæ in eis sunt * tunc exultabunt omnia ligna silbarum ante faciem Domini, quoniam venit, quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate * et populos in veritate sua.

XCVI.

Psalmus ipsi David, quando terra eius restituta est.

Ymnus regni Christi in secundo adventu.

[XLII] Ańa. Dominus regnabit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

Nubes et caligo in circuitu eius * iustitia, et iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante eum præcedet * et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * vidit et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini * a facie Dei tremuit omnis terra.

Adnunciaberunt cœli iustitiam eius * et viderunt A omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate Dominum * omnes angeli eius.

Audibit, et lætata est Syon, et exultaberunt filiæ Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Quoniam tu es Deus altissimus super omnem terram * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odite malum * custodit Dominus animas servorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iustis * et rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in Domino * et confitemini memoriæ sanctitatis eius.

XCVII.

Psalmus David.

Vocatio gentium, et Christi adventus.

Aña. *Notum fecit Dominus salutare suum, ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.*

Cantate Domino canticum nobum * quia mirabilia fecit Dominus.

Salvabit ei dextera eius * et brachium sanctum eius.

Notum fecit Dominus salutare suum * ante conspectum gentium revelabit iustitiam suam.

Memor fuit misericordiæ suæ Jacob * et veritati suæ domui Israel.

Viderunt omnes fines terræ * salutare Dei nostri.

Iubilate Deo universa terra * cantate et exultate, C et psalite.

Psallite Deo nostro in cithara, in cithara, et voce psalmi * in tubis abietum, et voce tubæ corneæ : iubilate in conspectu regis Domino.

Commoveatur mare, et plenitudo eius * orbis terrarum, et universi, qui habitant in ea.

Flumina plaudent manibus in idipsum, montes exultaberunt ante faciem Domini quoniam venit * quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate * et populos in veritate sua.

XCVIII.

Psalmus David.

Ymnus regni Christi.

Aña. *Dominus in Syon magnus, et exce.sus super* D *omnes populos.*

Dominus regnabit irascuntur populi * qui sedes super Cherubin, mobeatur terra.

Dominus in Syon magnus * excelsus super omnes populos.

Confiteantur omnes nomin. tuo magno, et terribili, quia sanctum est * et honor regis iudicium diligit.

Tu parasti æquitatem * iustitiam, et iudicium in Iacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum * et adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctus est.

Moyses, et Aaron in sacerdotibus eius * et Samuel inter eos, qui invocant nomen eius.

Invocabant Dominum, et ipse exaudiebat eos * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, et præcepta eius * quæ dederat illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos * Deus, tu propitius fuisti illis, et vindicans in omnia studia eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, et adorate in monte sancto eius * quoniam sanctus est Dominus Deus noster.

XCIX.

Psalmus in confessione.

Vocatio gentium.

Aña. Iubilate Deo omnis terra * servite Domino in lætitia.

B Intrate in conspectu eius in exultatione * scitote, quod Dominus ipse est Deus ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Nos autem populus eius * et oves pascuæ eius.

Intrate portas eius in confessione * et atria eius in ymnis confessionum.

Laudate nomen eius quoniam suavis est Dominus * in æternum misericordia eius, et usque in sæculum sæculi veritas eius.

C.

Psalmus David

Ymnus qui secundum Deum perfectus est.

[XLIII] Aña. *In matutinis, Domine, interfice omnia peccata nostra.*

Misericordiam, et iudicium cantabo tibi, Domine * psallam, et intellegam in via immaculata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentiam cordis mei * in medio domus tuæ.

Non præponebam ante oculos meos actos malignos * facientes prævaricationes odibi, et non adhæsit mihi cor prabum.

Declinantes a me malignos non agnoscebam * detrahentem adversus proximum suum occulte eum persequebar.

Supervo oculo, et insatiabili corde * cum eo simul non edebam.

Oculi mei ad fideles terræ * ut sedeant ii mecum.

Ambulans in via immaculata * hic mihi deserviebat.

Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam * qui loquitur iniqua, non direxi in conspectu oculorum meorum.

In matutinis interficiebam omnes peccatores terræ * ut disperdam de civitate Domini omnes, qui operantur iniquitatem.

CI.

Oratio pauperis, cum anxiatus fuerit in conspectu Domini et fuderit orationem suam.

Tribulatio super priorem populum, et prophetia novi populi, et vocatio gentium.

Afia. *In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me, Domine Deus meus.*

Domine, exaudi orationem meam * et clamor meus ad te perveniat.

Non avertas faciem tuam a me in quacumque die A tribulor inclina ad me aurem tuam * in quacumque die invocabero te velociter exaudi me.

Quia defecerunt sicut fumus dies mei * et ossa mea sicut in frixorio confrixa sunt.

Percussus sum sicut fœnum, et aruit cor meum * quia oblitus sum manducare panem meum.

A voce gemitus mei * adhæserunt ossa mea carni meæ.

Similis factus sum pellicano in solitudine : factus sum sicut nocticorax in domicilio * vigilabi, et factus sum sicut passer unicus in ædificio.

Tota die exprobrabant me inimici mei * et qui me laudabant, adversum me iurabant.

Quia cinerem sicut panem manducabam * et potum meum cum fletu miscebam.

A facie iræ tuæ, et indignationis tuæ * quia lebasti, et allisisti me.

Dies mei, sicut umbra præterierunt * et ego sicut fœnum arui.

Tu autem, Domine, in æternum permanes * et memoriale tuum in sæculum sæculi.

Aña. *Timebunt gentes nomen tuum, Domine, et omnes reges terræ gloriam tuam.*

℟. Tu exurgens, misereberis Syon * quia venit tempus miserendi eius.

Quia beneplacitum habuerunt servi tui lapides eius * et terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum, Domine * et omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificabit Dominus Syon * et videbitur in maiestate sua.

Et respexit in orationes pauperum * et non sprebit preces eorum.

Scribatur hoc in sæculum alterum * et populus qui nascetur laudabit Dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo * Dominus de cœlo in terra prospexit.

Ut audiret gemitus vinculatorum * et solbat filios interemtorum.

Ut adnuntietur in Syon nomen Domini * et laus eius in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum * et regna, ut serviant Domino.

Et respondit ei in via virtutis suæ * paucitatem dierum meorum enuncia mihi.

Et ne revoces me in dimidio dierum meorum * in sæcula sæculorum anni tui.

Initio terram tu fundasti, Domine * et opera manuum tuarum sunt cœli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes * et omnia sicut vestimentum veterescent, et sicut operiorium mutabis ea, et mutabuntur.

Tu autem idem ipse es * et anni tui non deficient.

Filii servorum tuorum inhabitabunt ibi * et semen eorum in sæculum sæculi dirigetur.

CII.

Psalmus David.

Doctrina glorificationis.

Aña. *Miserator, et misericors Dominus quia non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.*

[XLIV] Benedic anima mea Domino * et omnia interiora mea nomini sancto eius.

Benedic anima mea Domino * et noli oblibisci omnes retributiones eius.

Qui propitius fit cunctis iniquitatibus tuis * qui sanat omnes langores tuos.

Qui redimet de interitu viam tuam * qui saiiat in bonis desiderium tuum.

Qui coronat te in miseratione, et misericordia * B renobabitur, sicut aquilæ iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus * et iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus, patiens, et multum misericors * non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.

Non secundum peccata nostra faciet nobis * neque secundum iniquitates nostras retribuet nobis.

Quia secundum altitudinem cœli a terra * confirmabit misericordiam suam super timentes eum.

Quantum distat oriens ab occasu * elongabit a nobis iniquitates nostras.

Sicut pater miseretur filiorum, sic misertus est C Dominus timentibus eum * quia ipse scit figmentum nostrum.

Memento, Domine, quod terra sumus * homo sicut fœnum dies eius et sicut flos fœni, ita aruit.

Quia spiritus pertransibit ab eo, et non erit * et non agnoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini a sæculo est * et usque in sæculum sæculi super timentes eum.

Et iustitia eius super filios filiorum custodientibus testamentum eius * et memoria tenentibus mandata eius, ut faciant ea.

Dominus in cœlo parabit sedem suam * et regnum eius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes virtutes eius, qui facitis verbum eius * obedire voci D sermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera eius ; * in omni loco dominationes eius : benedic anima mea Domino

CIII.

Psalmus ipsi David.

Doctrina gentium, et eorum priori populo.

Aña. *Confessionem, et decorem induisti, amicta luce sicut vestimento.*

Benedic anima mea Domino * Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem et decorem induisti * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem * qui tegit in aquis A superiora eius.

Qui ponit nubem ascensum suum * qui ambulat super pinnas ventorum.

Qui facit angelos suos spiritus * et ministros suos ignem urentem.

Qui fundavit terram super stabilitatem eius * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut palleum amictus eius * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient * a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes, et descendunt campi * in locum, quem fundasti ei.

Terminum posuisti eis, quem non transgredientur * neque convertentur operire terram. B

Qui emittit fontes in convallibus * inter medios montium pertransibunt aquæ.

Potabuntur omnes bestiæ silvarum * expectabunt onagri sitim suam.

Super ea volucres cœli inhabitabunt * de medio petrarum dabunt voces suas.

Rigans montes de superioribus tuis * de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum pecoribus * et herbam servituti hominum.

Ut educat panem de terra * et vinum lætificet cor hominis.

Ut exilaret faciem in oleo * et panis cor hominis confirmet.

Satiabuntur omnia ligna silbarum * et cedri Libani, C quos plantasti.

Illic passeres nidificabunt * fulices domus dux eorum.

Montes excelsi cervis * petræ refugium harenacis.

Fecit lunam in tempora, sol agnobit occasum suum * posuisti tenebras, et facta est nox.

℣. In ipsa pertransibunt omnes vestiæ silvarum * catuli leonum rugientes, ut rapiant, et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregati sunt * et in cubilibus suis se conlocaberunt.

Exiet homo ad opus suum * et ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti * repleta est terra creatura D tua.

[XLV] Hoc mare magnum, et spatiosum * illic reptilia, quorum non est numerus : animalia pusilla, et magna.

Illic nabes pertransibunt * draco iste, quem confirmasti ad inludendum ei.

Omnia a te expectant, Domine * et tu das escam illis in tempore opportuno.

Dante te, illi colligent * aperiente autem te manum tuam, omnia replebuntur ubertate.

Avertente autem te faciem tuam turbabuntur * aufers spiritus eorum, et deficient, et in terram suam revertentur.

Emitte spiritum tuum, et creabuntur * et renobabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum sæculi * lætabitur Dominus in operibus suis.

Qui respexit in terram, et facit eam tremere * qui tangit montes, et fumigabunt.

Cantabo Domino in vita mea * psallam Deo meo quandiu ero.

Suabis sit ei laudatio mea * ego vero delectabor in Domino.

Deficient peccatores a terra, et iniqui ita ut non sint * benedic anima mea Domino.

CIV.

SECUNDA FERIA.

Alleluia, Alleluia.

B *Doctrina impietatis Judæorum Gentibus.*

Aña. *Quærite Dominum et confortamini : quærite faciem ejus semper.*

Confitemini Domino, et invocate nomen eius * adnuntiate inter gentes opera eius.

Cantate, et psallite magnalia eius * narrate omnia mirabilia eius.

Laudamini in nomine sancto eius * lætetur cor quærentium Dominum.

Quærite Dominum, et confortamini * quærite faciem eius semper.

Mementote mirabilium eius, quæ fecit * prodigia eius, et iudicia oris eius.

Semen Abraam servi eius * filii Jacob electi eius.

Ipse Dominus Deus noster * in universa terra iudicia eius. C

Memor fuit in sæculum testamenti sui * verbi, quod mandavit in mille generationes.

Quod disposuit ad Abraam * et iuramenti sui Isaac.

Statuit illud Jacob in præcepto * et Israel in testamento æterno.

Dicens tibi : Dabo terram Canaam * funiculum hereditatis tuæ Israel.

Quum essent numero brebi * paucissimi, et incola in ea.

Et pertransierunt de gente in gentem * et de regno ad populum alterum.

Non permisit hominem nocere eis * sed corripuit pro eis reges.

Nolite tangere Christos meos * et in prophetas meos nolite malignari. D

Et vocavit famem super terram * et omne firmamentum panis contribit.

Misit ante eos virum * in servo venundatus est Joseph.

Humiliaberunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransivit anima eius, donec veniret verbum eius * eloquium Domini ignibit eum.

Misit rex, et solbit eum * princeps populorum, et dimisit eum.

Et constituit eum dominum domus suæ * et principem omnis possessionis suæ.

Ut erudiret principes suos, sicut se * et seniores suos prudentiam doceret.

TERTIA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Disrupit petram, et fluxerunt aquæ, et abierunt in sicco flumina.*

Et intravit Israel in Ægypto * et Jacob habitavit in terra Cham.

Et auxit populum suum nimis * et confortavit eum super inimicos eius.

Convertit cor eorum, ut odiret populum ejus * et dolum faceret in servos eius.

Misit Moysen servum suum * et Aaron, quem elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum * et prodigiorum in terra Cham.

Misit tenebras, et obscuravit eos * et exacerbaberunt verbum eius.

Convertit aquas eorum in sanguine * et occidit pisces eorum.

Misit terræ eorum ranas * in cubilibus eorum, et regum ipsorum.

Dixit, et venit cinomia, et scinifes * in omnibus finibus eorum.

Posuit plubias eorum in grandinem * ignem comburentem in terra ipsorum.

Et percussit vineas eorum, et ficulneas eorum * et contribit omne lignum finium eorum.

Dixit, et venit lucusta, et brucus * cui non erat numerus.

[XLVI] Et manducavit omne fœnum terræ eorum * et omnem fructum terræ ipsorum.

Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum.

Et eduxit eos in argento, et auro * et non erat in tribus eorum infirmus.

Lætatus est Ægyptus in profectione eorum * quia cecidit timor eorum super eos.

Expandit nubem in protectione eorum * et ignem ut luceret eis per noctem.

Petierunt carnes, et venit cuturnix * et panem cœli saturavit eos.

Disrupit petram, et fluxerunt aquæ * et abierunt in sicco flumina.

Quia memor fuit verbi sancti sui * quod locutus est ad Abraham puerum suum.

Et eduxit populum suum in exultatione * et electos suos in lætitia.

Et dedit eis regiones gentium * et civitates populorum possidebunt.

Ut custodiant iustificationes Domini * et legem eius exquirant.

CV.

QUARTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Prophetia vocationis Gentium et que in omnibus Dei Verbi inluminationis.

Aña. *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius.*

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

A Quis loquetur potentias Domini * auditas faciet omnes laudes eius.

Beati, qui custodiunt iudicium * et faciunt iustitias in omni tempore.

Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui * visita nos in salutari tuo.

Ad videndum in bonitate electorum tuorum * ad lætandum in lætitia gentis tuæ : ut lauderis cum hereditate tua.

Peccavimus cum patribus nostris * injuste egimus, iniquitates fecimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua * et non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt eum ascendentes in rubro mari *
B et liberavit eos propter nomen suum, ut notam faceret eis potentiam suam.

Et increpavit rubro mari, et recessit * et eduxit eos in aquis multis sicut in deserto.

Et liberavit eos de manu odientium * et redemit eos de manu inimicorum.

Et operuit aqua tribulantes eos * et unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbo eius * et cantaberunt laudes eius.

Acceleraverunt, et obliti sunt operum eius, * et non sustinuerunt consilium eius : et concupierunt concupiscentias in deserto.

Et tentaverunt Deum in siccitate, dedit eis petiC tiones eorum * et immisit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris * et Haaron sanctum Domini.

Aperta est terra, et deglutibit Dathan * et operuit super synagoga Abiron.

Exarsit ignis in synagoga eorum * et flamma comedit peccatores.

Fecerunt vitulum in Oreb, et adoraverunt sculptilia * et mutaverunt gloriam suam in similitudinem vituli manducantis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui liberavit eos * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.

Et dixit disperdere eos, si non Moysen servus
D eius stetisset in contradictione in conspectu eius * ut averteret iram eius, ne disperderet eos.

Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem * et non crediderunt verbo eius.

Et murmuraverunt in tabernaculis suis * et non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam in illis, ut deiceret eos in deserto * et ut deiceret semen eorum in nationibus, et dispergeret eos per regiones.

Et consecrati sunt Beelphegor * et manducaverunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in observationibus suis * et multiplicata est in eis ruina.

Stetit Finees, et exoravit, et cessavit quassatio *

et reputatum est illi ad iustitiam a generatione, et generatione usque in sæculum.

QUINTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Salba nos, Domine Deus noster.*

℟. Et irritaberunt eum ad aquas contradictionis, et vexatus est Moyses propter eos, quia exacerbaberunt spiritum eius * et non distinxit in labiis suis.

Et non disperdiderunt gentes * quas Dominus dixerat illis.

Et conmixti sunt inter gentes, et didicerunt opera eorum * et servierunt sculptilibus eorum, et factum est illis in scandalum.

[XLVII] Immolaberunt filios suos * et filias suas dæmoniis.

Effuderunt sanguinem innocentem * sanguinem filiorum suorum, et filiarum suarum : quod sacrificaberunt sculptilibus Chanaan.

Infecta est terra sanguinibus, et contaminati sunt in operibus eorum * et fornicati sunt in observationibus suis.

Et iratus est animo Dominus in populum suum * et abominatus est hereditatem suam.

Et tradidit eos in manus nationum * et dominaberunt eis qui oderant eos.

Et tribulaberunt eos inimici eorum, et humiliati sunt sub manibus eorum * sæpe liberavit eos.

Ipsi autem exacerbaberunt eum in concilio suo * et humiliati sunt in suis iniquitatibus.

Et respexit eos cum tribularentur * in eo cum exaudiret orationes eorum.

Quia memor fuit testamenti sancti sui * et pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.

Et tradidit eos in misericordia * in conspectu hominum qui captibaberunt eos.

Salbos nos fac Domine Deus noster * et congrega nos de nationibus.

Ut confiteamur nomini sancto tuo * et gloriemur in laude tua.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum * et dicet omnis populus : fiat, fiat.

INCIPIT LIBER QUINTUS.

CVI.

SEXTA FERIA.

Alleluia.

Vocatio gentium.

Aña. *Dicant, qui redemti sunt a Domino, quos redemit de manu inimicorum.*

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant nunc gentes, quæ redemptæ sunt a Domino * quos redemit de manu inimicorum.

De regionibus congregavit eos * a solis ortu, et occasu, ab Aquilone, et mari.

Erraberunt in solitudine, in siccitate, in via * et civitatem habitationis illic non invenerunt.

Esurientes, et sitientes erant * et anima eorum in ipsis defecit.

Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitatem habitationis.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Quia saturabit animam inanem * et animam esurientem satiabit bonis.

Sedentes in tenebris, et umbra mortis * vinculis ligatos in mendicitate, et ferro.

Quia exacerbaberunt eloquium Domini * et consilium Altissimi irritaberunt.

Et humiliatum est in laboribus cor eorum * infirmati sunt, nec fuit, qui adiuvaret eos.

Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Et eduxit eos de tenebris, et umbra mortis * et vincula eorum disrupit.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Quia contribit portas æreas * et vectes ferreos confregit.

Suscepit eos de via iniquitatis ipsorum * propter iniustitias enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata est anima eorum * et adpropriaberunt usque ad portas mortis.

Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

SABBATO.

Aña. *Misit verbum suum, et sanavit nos Dominus ; et eripuit nos de interitu.*

℟. Misit verbum suum, et sanavit eos * et eripuit eos de interitu eorum.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium laudis * et pronuntient opera eius in exultatione.

Qui descendunt mare in nabibus * facientes operationes in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domini * et mirabilia eius in profundo.

Dixit, et stetit spiritus procellæ * et exaltati sunt fluctus eius.

Ascendunt usque ad cœlos, et descendunt usque ad abyssos * et anima eorum in malis tabescebat.

Turbati sunt, et moti sunt, sicut ebrius * et omnis sapientia eorum deglutita est.

[XLVIII] Et clamaberunt ad Dominum cum tribularentur * et de necessitatibus eorum liberavit eos.

Statuit procella in aura, et siluerunt fluctus eius * et lætati sunt, quod siluerunt.

Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * et de ne- A cessitatibus eorum liberavit eos.

Confiteantur Domino misericordias eius * et mirabilia eius filiis hominum.

Exaltent eum in ecclesia populi * et in cathedra seniorum laudent eum.

Quia posuit flumina in desertum * et exitus aquarum in sitim.

Terram fructiferam in salsuginem * a malitia inhabitantium in ea.

Posuit deserta in stagna aquarum * et terra sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes * et constituerunt civitatem habitationis.

Et seminaberunt agros, et plantaberunt vineas * et fecerunt fructum nativitatis suæ.

Et benedixit eis, et multiplicati sunt nimis * et iumenta eorum non sunt minorata.

Pauci facti sunt, et vexati sunt * a tribulationibus malis, et dolore.

Effusa est contemtio super principes eorum * et seduxerunt eos vana ipsorum.

Et eduxit eos in invio, et non in via, et adiuvavit pauperem de mendicitate * et posuit sicut obes patris familias.

Videbunt recti, et lætabuntur * et omnis iniquitas obdurabit os suum.

Quis sapiens est, intelleget hæc * et tunc intelleget misericordias Domini.

CVII.

Canticum Psalmus David.

Passio Christi.

Aña. *Exurgam diluculo, et confitebor Domino.*

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum * cantabo et psalmum dicam tibi.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.

Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * et veritas tua usque ad nubes.

Exaltare super cœlos, Deus, et super omnem terram gloria tua * ut liberentur dilecti tui.

Salbum me faciat dextera tua, et exaudi me * Deus locutus est in sancto suo, lætabor, et dividam D Sicimam, et convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaat, et meus est Manasses * et Efrem fortitudo capitis mei.

Juda rex meus, Moab olla spei meæ * in Idumæa extendam calciamentum meum, mihi allofili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circunstantiæ * aut quis deducet me usque in Idumæa.

Nonne tu, Deus, qui reppulisti nos * et non egredieris, Deus, e virtutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * et vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * et ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

CVIII.

Pro victoria David Canticum.

Victoria Christi.

Deus, laudem meam ne tacueris * quoniam os peccatoris, et dolosi super me apertum est.

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, et sermonibus odii circumdederunt me * et expugnaberunt me gratis.

Pro eo ut diligerent me, detrahebant mihi * ego autem orabam pro eis.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis * et odium pro dilectione.

Constitue super eum peccatorem * et diabolus stet a dextris eius.

Quum iudicatur, exeat condemnatus * et oratio B eius fiat in peccatum.

Fiant dies eius pauci * et episcopatum eius accipiat alter.

Fiat tabernaculum eius desertum * et non sit, qui inhabitet in eo.

Fiant filii eius orfani * et uxor eius vidua.

℟. Commoti amoveantur filii eius, et mendicent * et eiciantur de habitationibus suis.

Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius * diripiant alieni omnes labores eius.

Non sit illi adiutor * nec sit, qui misereatur orfanis eius.

Fiant anni eius in interitu * in una generatione deleatur nomen eius.

Commemoretur iniquitas patrum eius in conspectu C Domini * et peccatum matris eius non deleatur.

Fiat contra Dominum semper * ut disperdat de terra memoria eius.

Pro eo quod non sit recordatus facere misericordiam * et persecutus est hominem pauperem, [XLIX] et mendicum, et compunctum corde morti tradidit.

Et dilexit maledictionem, et veniet ei * et noluit benedictionem, et prolongabitur ab eo.

Et induit se maledictionem, sicut vestimento * et intrabit sicut aqua in interiora eius, et sicut oleum in ossibus eius.

Fiat illi sicut vestimentum, quod operietur * et sicut zona, quæ semper præcingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum * et qui locuntur mala adversus animam meam.

Et tu, Domine, fac mecum misericordia propter D nomen tuum * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quoniam egenus, et pauper sum ego * et cor meum conturbatum est in me.

Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum * et excussus sum sicut locusta.

Genua mea infirmata sunt a ieiunio * et caro mea immutata est propter oleum, et ego factus sum obprobrium illis.

Viderunt me, et moverunt capita sua * adiuba me, Domine Deus meus, salvum me fac propter misericordiam tuam . ut sciant, quia manus tua hæc est, et tu, Domine, fecisti eam.

Maledicent illi, et tu benedices * qui insurgunt in

Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * et de ne-

me confundantur, servus autem tuus lætabitur in te. A
Induantur reverentia, qui detrahunt mihi ' et operiantur, sicut diploide, confusionem suam.

Confitebor Domino nimis in ore meo * et in medio multorum laudabo eum.

Quoniam adstitit a dextris pauperum * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

CIX.

Canticum David.

Bona gratia.

Aña. *Tecum principium in die virtutis tuæ.*

Dixit Dominus Domino meo : Sede a dextris meis * donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis suæ emittit Dominus ex Syon * et dominabitur in medio inimicorum suorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ * in splendo- B
ribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te.

Iuravit Dominus, et non pœnitebit eum * tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melcisethec.

Dominus a dextris suis confringet * in die iræ suæ reges.

Iudicabit in nationibus, implebit ruinas * conquassabit capita in terra copiosa.

De torrente in via vivit * propterea exaltabit caput.

CX.

Alleluia.

Doctrina Christi.

Aña. *Principium sapientiæ timor Domini : intellectus bonus facientibus ea.*

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo * in concilio iustorum, et congregatione. C

Magna opera Domini * exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio, et magnificentia opus eius * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum * miserator, et misericors Dominus escam dedit timentibus se.

Memor fuit in sæculum testamenti sui * virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo.

Ut det illis hereditatem gentium * opera manuum eius veritas, et iudicium.

Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi * facta in veritate, et æquitate.

Redemtionem misit Dominus populo suo, mandavit in æternum testamentum suum * sanctum et terribile nomen eius.

Principium sapientiæ timor Domini * intellectus bonus facientibus ea.

Laudatio eius * manet in sæculum sæc[illegible]

CXI.

Alleluia.

Nobi populi vocatio.

Aña. *Misericors et miserator, et iustus Dominus. Iucundus homo, qui miseretur.*

Beatus vir, qui timet Dominum * in mandatis eius cupiet nimis.

Potens in terra erit semen eius * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, et divitiæ in domo ejus * et iustitia eius manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis corde * misericors, et miserator, et justus Dominus.

Iucundus homo, qui miseretur, et commodat * disponit sermones suos in iudicio : quia in æternum non commobebitur.

In memoria æterna erit iustus * obauditu malo non timebit.

Paratum est eor eius sperare in Domino * [L] confirmatum est cor eius, non commobebitur, donec videat inimicos suos.

Dispersit, dedit pauperibus * iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

Peccator videbit et irascetur, dentibus suis frendet, et tabescet * desiderium peccatorum peribit.

CXII.

Alleluia.

Novi populi doctrina.

Aña. Laudate, pueri, Dominum : laudate nomen Domini.

Sit nomen Domini benedictum * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasu * laudate nomen Domini.

Excelsus super omnes gentes Dominus * supra cœlos gloria eius.

Quis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat * et humilia respicit in cœlo, et in terra.

Suscitat a terra inopem * et ab stercore erigit pauperem.

Ut conlocet eum cum principibus, cum principibus populi sui * qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum lætantem. C

CXIII.

Alleluia.

Aña. *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*

In exitu Israel de Ægypto * domus Jacob de populo barbaro.

Facta est Judæa sanctificatio eius * Israel potestas eius ; Israel regnavit in ea.

Mare vidit, et fugit * Jordanis conversus est retrorsum.

Montes exultaberunt, ut arietes * et colles velut agni obium.

Quid est mare, quod fugisti * et tu Jordanis, quare conversus es retrorsum. D

Montes quare exultastis, ut arietes * et colles, velut agni obium.

A facie Domini tremuit omnis terra * a facie Dei Jacob.

Qui convertit petram in stagna aquarum * et rupes in fontes aquarum.

Non nobis Domine, non nobis * sed nomini tuo da gloriam.

Super misericordiam, et veritatem tuam * ne quando dicant gentes : Ubi est Deus eorum.

Aña. Deus autem noster in cœlo sursum : * in cœlo et in terra quæcumque voluit, fecit.

Simulacra gentium argentum, et aurum * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient, * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt * pedes habent, et non ambulabunt.

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illi fiant, qui faciunt ea * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israel sperabit in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Domus Haaron sperabit in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Qui timent Dominum sperent in Domino * adiutor, et protector eorum est.

Dominus memor fuit nostri * et benedixit nobis.

Benedixit domum Israel, benedixit domum Aaron * benedixit omnes timentes Dominum, pusillos cum maioribus.

Adiciet Dominus super vos * et super filios vestros benedictionem.

Benedicti vos a Domino * qui fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Domino * terram autem dedit filiis hominum.

Non mortui laudabunt te, Domine * neque omnes, qui descendunt in infernum.

Sed nos, qui vibimus, benedicimus Domino * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

CXIV.

Alleluia.

Novi populi vocatio, vel perfectio.

Aña. *Misericors Dominus, et iustus, et Deus noster miseretur.*

Dilexi, quoniam exaudibit Dominus * vocem orationis meæ.

Quia inclinabit aurem suam mihi * et in diebus meis invocabo eum.

Circumdederunt me dolores mortis * pericula inferni invenerunt me.

Tribulationem, et dolorem inveni, et nomen Domini invocabi * o Domine libera animam meam.

Misericors Dominus, et iustus * et Deus noster miserebitur.

Custodiens parvulos Dominus * humiliatus sum, et liberavit me.

Convertere animam meam in requiem tuam * quia Dominus benefecit mihi.

Quia eripuit animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

[LI] Conplacebo Domino * in regione vivorum.

CXV.

Alleluia.

Vocatio gentium.

Credidi propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excesu meo mentis meæ * : Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ præstitit mihi.

Calicem salutaris accipiam * et nomen Domini invocabo.

Pretiosa in conspectu Domini * mors sanctorum eius.

O Domine, ego servus tuus * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Disrupisti vincula mea * tibi sacrificabo hostiam laudis.

Vota mea Domino reddam in atriis domus Domini, in conspectu omnis populi eius * in medio tui Jerusalem.

CXVI.

Alleluia.

Victoria eorum qui in Christo agonizantur, et prophetia de Christo.

Aña. *Confirma super nos Deus misericordiam tuam.*

Laudate Dominum, omnes gentes * et conlaudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia eius * et veritas Domini manet in æternum.

CXVII.

Alleluia.

Eruditioque secundum Deum inductionis.

Aña. *Fortitudo mea, et laudatio mea Dominus, et factus est mihi in salute.*

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicat nunc domus Israel, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicat nunc domus Aaron, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Dicant nunc omnes timentes Dominum, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

In tribulatione invocabi Dominum * et exaudibit me in latitudine.

Dominus mihi adiutor est * et non timebo, quid mihi faciat homo.

Dominus mihi adiutor est * et ego despiciam inimicos meos.

Bonum est sperare in Domino * quam sperare in homine.

Bonum est confidere in Domino * quam confidere in principibus.

Omnes gentes circumdederunt me * et in nomine Domini ultus sum illos.

Circundantes circumdederunt me * et in nomino Domini ultus sum illos.

Circumdederunt me sicut apes fabum, et exarserunt in me sicut ignis in spinis * et in nomine Domini ultus sum illos.

Impulsus versatus sum, ut caderem * et Dominus suscepit me.

Fortitudo mea, et laudatio Dominus * et factus est mihi in salute.

Vox lætitiæ, et salutis * in tabernaculis iustorum.

Dextera Domini fecit virtutem * dextera Domini exaltavit me.

Non moriar, sed vibam * et narrabo opera Domini.

Castigans castigavit me Dominus * et morti non A tradidit me.

Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino * hæc porta Domini, iusti introibunt per eam.

Confitebor tibi, Domine, quoniam exaudisti me * et factus es mihi in salute.

Lapidem quem reprobaberunt ædificantes * hic factus est in caput anguli.

A Domino factum est istud * et est mirabile in oculis nostris.

Hic est dies, quem fecit Dominus * exultemus, et lætemur in eo.

O Domine, salbos nos fac * o Domine, bona prospera.

Benedictus, qui venit in nomine Domini * benedeximus vos de domo Domini.

Aña. Deus Dominus, * et inluxit nobis.

Constituite diem solemnem in confrequentationibus * usque ad cornu altaris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi * Deus meus es tu, et exaltabo te.

Confitebor tibi Domine, quoniam exaudisti me * et factus es mihi in salute.

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXVIII.

Aleph.

Doctrina inambitionis.

Aña. *Tu mandasti mandata tua, Domine, custodire nimis.*

[LII] Beati inmaculati in via * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui prescrutantur testimonia eius * in toto corde suo exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem * in viis eius ambulaberunt.

Tu mandasti mandata tua Domine * custodire nimis.

Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas iustificationes tuas.

Tunc non confundar * dum respicio in omnia mandata tua.

Confitebor tibi, Domine, in directione cordis mei * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

Iustificationes tuas custodiam * non me derelinquas usquequaque.

Beth.

Domus conversationis.

Aña. *In toto corde meo exquisibi te, Deus, ne repellas me a mandatis tuis.*

In quo corrigit iubenior viam suam * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisibi te * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua * ut non peccem tibi.

Benedictus es, Domine * doce me iustificationes tuas.

In labiis meis pronunciabi * omnia iudicia oris tui.

In via testimoniorum tuorum delectatus sum * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis me exercebor * et considerabo vias tuas.

Et in tuis iustificationibus meditabor * non oblibiscar sermones tuos.

Gimel.

Plenitudo : angustia.

Aña. *Revela oculos meos, et considerabo mirabilia de lege tua : incola ego sum in terra, ne abscondas a me mandata tua.*

Retribue servo tuo * vivam, et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra * ne abscondas a me mandata tua.

B Concupibit anima mea desiderare iustificationes tuas * in omni tempore.

Increpasti supervos * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me obprobrium, et contemtionem * quia testimonia tua exquisibi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur * servus autem tuus exercebatur in tuis iustificationibus.

Nam et testimonia tua meditatio mea est * et consolatio mea iustificationes tuæ sunt.

Deleth.

Tabularum.

Adhæsit pavimento anima mea * vivifica me secun-

C dum verbum tuum.

Vias tuas pronunciabi, et exaudisti me * doce me iustificationes tuas.

Hanc viam iustificationum tuarum fac, ut intellegam * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amobe a me * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elegi * iudicia tua commemorabi.

Adhæsi testimoniis tuis, Domine * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri * quum dilatares cor meum.

He : : : :

D

Vibent.

Aña. *Legem pone mihi, Domine, viam iustitiæ tuæ, et exquiram eam semper de toto corde meo.*

Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et prescrutabor legem tuam * et custodiam illam de toto corde meo.

Deduc me in legem mandatorum tuorum * quoniam ipsam volui.

Inclina cor meum in testimonia tua * et non ad inutilitatem.

Averte oculos meos, ne videant vanitatem * in via tua vivifica me.

Statue servo tuo eloquium tuum * in timore tuo.

Amputa obprobrium meum, quod suspicatus sum * iudicia enim tua iucunda.

Ecce concupibi mandata tua in tua* institia vivifica me.

Vau Get.

Bonum salutare.

[LIII] Veniat super nos misericordia tua, Domine * salutare tuum, et eloquium tuum.

Et respondebor exprobrantibus mihi verbum * quia sperabi in sermonibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque * quia in iudiciis tuis sperabi.

Et custodiam legem tuam semper * in æternum, et in sæculum sæculi.

Et ambulabi in latitudine * quia præcepta tua exquisibi.

Loquar de testimoniis tuis in conspectu regum, * et non confundar.

Et meditabor in mandatis tuis * quæ dilexi vehementer.

Et lebabi manus meas in mandatis tuis, quæ dilexi * et exercebor in mirabilibus tuis.

Zay. Hec. T.

Initium.

Memento verbi tui servo tuo * in quo mihi spem dedisti, Domine.

Hæc me consolata est in humilitate mea * quia eloquium tuum vivificavit me.

Superbi inique agebant usquequaque * a lege autem tua non declinabi.

Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo, Domine * et delectatus sum.

Tædium tenuit me pro peccatoribus * derelinquentibus legem tuam.

Cantabiles erant mihi iustificationes tuæ * in loco incolatus mei.

Memor fui in nocte nominis tui, Domine * et custodibi legem tuam.

Hoc mihi factum est * quia iustificationes tuas exquisibi.

Heth

Vita vel vivacitas.

Portio mea, Domine, * dixi, custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam * de toto corde meo.

Miserere mei secundum eloquium tuum, quia cogitabi vias tuas * et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus * custodire mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me * et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.

Particeps sum ego omnium timentium te * et custodientium mandata tua.

Misericordia tua, Domine, plena est terra * iustificationes tuas doce me.

Teth.

Bonum.

Aña. *Bonus es, Domine : bonitate doce nos.*

Iucunditatem fecisti cum servo tuo, Domine * secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer, ego deliqui * pro terea eloquium tuum custodibi.

Bonus es, Domine * et in bonitate tua doce me, iustificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Quoagulatum est, sicut lac cor eorum * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi est, quod humiliasti me, Domine * ut discam justificationes tuas.

Bona mihi est lex oris tui * super millia auri, et argenti.

Ioth.

Principium aleo.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaberunt me * da mihi intellectum, ut diseam mandata tua.

Qui timent te, videbunt me, et lætabuntur * quia in verbo tuo sperabi.

Cognobi, Domine, quia æquitas, et veritas, iudicia tua * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat nunc misericordia tua, et consoletur me * secundum eloquium tuum cum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, ut vibam * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me * ego autem exercebor in præceptis tuis.

Convertantur ad me timentes te * et qui noberunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in tuis iustificationibus * ut non confundar.

Kaph.

Manus.

[LIV] Defecit in salutari tuo anima mea * et in verbo tuo sperabi, Domine.

Defecerunt oculi mei in eloquium tuum * dicentes : Quando consolaberis me.

Quia factus sum, sicut uter in pruina * iustificationes tuas non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui, Domine * quando facies de persequentibus me iudicium.

Narraberunt mihi iniqui delectationes suas * sed non ita, ut lex tua, Domine.

Omnia mandata tua veritas * iniqui persecuti sunt me, sucurre mihi.

Paulo minus consummaberunt me in terra * ego autem non dereliqui mandata tua.

Secundum misericordiam tuam vivifica me * ut custodiam testimonia oris tui.

Lameth.

Disciplina, sive cordis auxilium.

Aña. *Fundasti terram, et permanet : ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi, Domine.*

In æternum, Domine * permanet verbum tuum in cœlo.

In generatione et progenie * veritas tua.

Fundasti terram, et permanet * ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est * tunc forsitan perissem in humilitate mea.

In æternum non oblibiscar iustificationum tuarum * quia in ipsis vivificasti me, Domine.

Tuus sum ego, salvum me fac * ut custodiam iustificationes tuas.

Me expectaberunt peccatores, ut perderent me * testimonia autem tua non intellexerunt.

Omni consummationi vidi finem * latum mandatum tuum valde.

Mem.

Sempiternum incipit.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine * tota die meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo * quia in æternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi * quia testimonia tua meditatio mea est.

Super seniores intellexi * quia mandata tua exquisibi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos * ut custodiam verbum tuum.

A iudiciis tuis non declinabi * quia tu legem posuisti mihi.

Quam dulcia faucibus meis eloquia tua * super mel, et fabum ori meo.

Mandata tua intellexi * propterea odio habui omnem viam iniquitatis.

Nun.

Sempiterna visio.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine * et lumen semitis meis.

Iurabi, et statui * custodire iudicia iustitiæ tuæ.

Humiliatus sum usquequaque, Domine * vivifica me secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei comproba, Domine * et iudicia tua doce me.

Anima mea in manibus tuis semper * et legem tuam non sum oblitus.

Posuerunt peccatores laqueos mihi * et a mandatis tuis non errabi.

Hereditatem adquisibi testimonia tua in æternum * quia exultatio cordis mei tu es.

Inclinabi cor meum ad faciendas iustificationes tuas * propter æternam retributionem.

Samec.

Adiutorium. Oculus.

Iniquos odio habui. et abominatus sum * legem autem tuam dilexi, Domine.

Adiutor et susceptor meus es tu * et in verbo tuo sperabi.

Declinate a me malignantes * et prescrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum eloquium tuum, ut vivam * et ne confundas me ab exspectatione mea.

Adiuva me, et salbabor * et meditabor in tuis iustificationibus semper.

Sprevisti omnes discedentes a iustificationibus tuis * quia iniusta cogitatio eorum est.

Prævaricatores reputabi omnes peccatores terræ * ideo dilexi testimonia tua semper.

Infige timori tuo carnem meam * a iudiciis enim tuis timui.

Ayn.

Sive oculus. nos.

Aña. *Excipe servum tuum in bono : ut non calumnientur mihi superbi.*

[LV] Feci iudicium, et iustitiam * Domine, ne tradas me persequentibus me.

Excipe servum tuum in bono * ut non calumnientur mihi superbi.

Oculi mei defecerunt in salutari tuo * et in eloquium iustitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo, Domine, secundum multam misericordiam tuam * et secundum iustificationes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : da mihi intellectum * ut sciam testimonia tua.

Tempus est benefaciendi, Domine * dissipaberunt legem tuam iniqui.

Ideo dilexi testimonia tua * super aurum, et topazion.

Propterea ad omnia mandata tua dirigebar * omnem viam iniquitatis odio habui.

Phe.

Os..... iustitia.

Mirabilia testimonia tua, Domine * ideo scrutata est anima mea.

Declaratio sermonum tuorum inluminet me * et intellectum det parvulis.

Os meum aperui, et adtraxi spiritum * quia mandata tua concupiscebam.

Respice in me, et miserere mei * secundum iudicium diligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum eloquium tuum * ut non dominetur mihi omnis iniustitia.

Erue me a calumniis hominum * ut custodiam præcepta tua.

Faciem tuam ostende super servum tuum * et doce me iustificationes tuas.

Rivos lacrymarum deduxerunt oculi mei * quia non custodierunt legem tuam.

Sade.

Justitiæ inscio.

Aña. *Cremavit me zelus domus tuæ, quia inimici mei verba tua obliti sunt.*

Iustus es Domine * et rectum iudicium tuum.

Mandasti iudicium, et testimonia tua * et veritatem tuam nimis.

Cremavit me zelus domus tuæ * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum eloquium tuum valde * et servus tuus dilexit illud.

Adulescentior ego sum, et contemtus * iustificationes tuas non sum oblitus. A

Justitia tua iusta in æternum * et lex tua veritas.

Tribulatio. et angustia invenerunt me * mandata autem tua meditatio mea est.

Æquitas et testimonia tua in æternum * intellectum eorum da mihi, Domine, et vivifica me.

Coph.

Vocatio aspice.

Aña. *Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.*

Exclamabi in toto corde meo, exaudi me, Domine * justificationes tuas requiram.

Clamabi ad te salvum me fac * ut custodiam præcepta tua.

Prævent in maturitate, et exclamabi * et in verbo B tuo sperabi.

Prævenerunt oculi mei ad te diluculo * ut meditarer eloquia tua.

Vocem meam exaudi, Domine, secundum multam et magnam misericordiam tuam * et secundum judicium tuum vivifica me.

Adpropriaberunt persequentes me iniuste * lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, Domine * et omnia mandata tua veritas.

Ab initio cognobi de testimoniis tuis * quia in æternum fundasti ea.

Res.

Capitis.

Vide humilitatem meam, et eripe me * quia legem C tuam non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, et redime me * propter eloquium tuum vivifica me.

Longe est a peccatoribus salus * quia iustificationes tuas non exquisierunt.

Miserationes tuæ multæ, Domine * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi persequentes tribulabant me * a testimoniis tuis non declinabi.

Vidi incompositos, et tabescebam * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide, quia mandata tua dilexi * Domine, in tua misericordia vivifica me.

Principium verborum tuorum veritas * in æternum D omnia iudicia iustitiæ tuæ.

Sin.

Dentium sedentes.

Principes persecuti sunt me gratis * et a verbis tuis formidavit cor meum

[LVI] Lætor ego super eloquia tua * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, et abominatus sum * legem autem tuam dilexi.

Septies in die laudem dixi tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam * et non est illis in scandalum.

Expectabam salutare tuum, Domine * et mandata tua serbabi.

Custodibit anima mea testimonia tua * et dilexit ea valde.

Serbabi mandata tua, et testimonia tua * quoniam omnes viæ meæ in conspectu tuo, Domine.

Tav.

Signum.

Adpropriet oratio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum da mihi intellectum.

Intret postulatio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructuabunt labia mea hymnum * quum docueris me iustificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquia tua * quoniam B omnia mandata tua iusta sunt.

Adpropinquet postulatio mea in conspectu tuo, Domine * fiat manus tua ad liberandum me, quia mandata tua dilexi.

Concupibi salutare tuum, Domine * et lex tua meditatio mea est.

Vivit anima mea, et laudabit te * et iudicia tua adiubabunt me.

Errabi sicut obis quæ perierat * vivifica servum tuum, quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

CXIX.

Canticum gradum.

Ad Dominum, cum tribularer, clamabi * et exaudibit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis * et C a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.

Sagittæ acutæ potentis * cum carbonibus desolatoriis.

Heu me, quod incolatus meus prolongatus est a me * habitabi cum habitantibus Cedar.

Multum incola fuit anima mea : cum his qui oderant pacem eram pacificus * dum loquebar illis inpugnabant me gratis.

CXX.

Canticum gradum.

Bonorum nuntiationes.

Aña. *Auxilium meum a Domino qui fecit cœlum,* D *et terram.*

Lebabi oculos meos ad montes * unde veniat auxilium mihi.

Auxilium meum a Domino * qui fecit cœlum, et terram.

Non det in commotionc pedem tuum * neque dormitet, qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque obdormiet * qui custodit Israel.

Dominus custodiat te * Dominus protectio tua super manum dexteræ tuæ.

Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.

Dominus custodiat te ab omni malo * custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum et exitum A tuum * ex hoc nunc et usque in sæculum.

CXXI.

Canticum gradum.

Orationis.

Aña. *Fiat pax in virtute tua, et abundantia in turribus tuis.*

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi * in domo Domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in atriis tuis Ierusalem.

Ierusalem quæ ædificatur ut Civitas * cuius participatio eius in idipsum.

Illic enim ascenderunt tribus, tribus Domini * testimonium in Israel ad confitendum nomini Domini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio * sedes super tr nuna David. B

Rogate quæ pacis sunt Ierusalem * et abundantia diligentibus te.

Fiăt pax in virtute tua * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos loquebar pacem de te * et propter domum Domini Dei mei quæsibi bona tibi.

CXXII

Canticum gradum.

Bona gratiæ.

Aña. *Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nobis.*

Ad te lebamus oculos nostros * qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum ad manus dominorum suorum, [LVII] et sicut oculi ancillæ ad manus dominæ suæ * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nobis.

Miserere nobis, Domine, miserere nobis * quia multum repleti sumus contemtione :

Multumque repleta est anima nostra obprobriis abundantium * et dispectione superborum.

CXXIII.

Canticum gradum.

Restitutionis.

Aña. *Laqueus contritus est et nos liberati sumus.*

Nisi quod Dominus erat in nobis * dicat nunc Israel, nisi quod Dominus erat in nobis.

Quum insurgerent homines in nos * forsitan vivos deglutissent nos.

Quum irasceretur animus eorum adversum nos * forsitan velut aqua obsorbuissent nos.

Torrentem pertransivit anima nostra * forsitan pertransisset anima nostra aquam inmensam.

Benedictus Dominus * qui non dedit nos in captura dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.

Laqueus contritus est * et nos liberati sumus.

Adiutorium nostrum in nomine Domini * qui fecit cœlum, et terram.

CXXIV.

Canticum gradum.

Speratio futurorum.

Aña. *Benefac Domine bonis, et rectis corde.*

Qui confidunt in Domino sicut mons Syon * non commobebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.

Montes in circuitu eius, et Dominus in circuitu populi sui * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non derelinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac, Domine * bonis, et rectis corde.

Declinantes autem ad obligationem, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem * pax super Israel.

CXXV.

Canticum gradum.

Ædificationis Ecclesiæ.

Aña. *Magnificavit Dominus facere nobiscum : facti sumus lætantes.*

In convertendo Dominus captivitatem Syon * facti sumus, sicut consolati.

Tunc repletum est gaudium os nostrum * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, magnificavit Dominus facere cum istis : magnificavit Dominus facere nobiscum * facti sumus lætantes.

Converte, Domine, captivitatem nostram sicut torrens in austro * ut qui seminant in lacrymis, in gaudio metant.

C Euntes ibant, et flebant * mittentes semina sua.

Venientes autem venient in exultatione * portantes manipulos suos.

CXXVI.

Canticum gradum.

Vocationis gentium.

Nisi Dominus ædificaberit domum * in vano laborant qoi ædificant eam.

Nisi Dominus custodierit civitatem * in vano vigilant, qui custodiunt eam.

In vanum est vobis ante lucem surgere * surgite, postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Quum dederit dilectis suis somnum ecce hereditas Domini filii * mercis fructus ventris ejus.

Sicut sagittæ in manu potentis * ita filii excussoD rum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis * non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta

CXXVII.

Canticum gradum.

Victoriæ Dei militiæ

Aña. *Labores fructuum tuorum manducabis : beatus es, et bene tibi erit.*

Beati omnes, qui timent Dominum * et qui ambulant in viis eius.

Labores fructuum tuorum manducabis * beatus es, et bene tibi erit.

Uxor tua, sicut vitis abundans * in lateribus domus tuæ.

Filii tui, sicut nobella olivarum * in circuitu mensæ A tuæ.

Ecce sic benedicetur omnis homo * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * et videas quæ bona sunt in Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum * pax super Israel.

CXXVIII.

Canticum gradum.

Oratio martyrum.

[LVIII] Aña. *Benedictio Domini super vos : benedicimus vos in nomine Domini.*

Sæpe expugnaberunt me a iuventute mea, dicat nunc Israel * sæpe expugnaberunt me a iuventute mea : etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaberunt peccatores * prolongaberunt iniquitates suas.

Dominus iustus * concidet cervices peccatorum.

Confundantur, et convertantur retrorsum * omnes, qui oderunt Syon.

Fiant sicut fœnum ædificiorum * quod priusquam evellatur, arescit.

De quo non implebit manum suam, qui metit * et sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt, qui prætereibant : benedictio Domini super vos * benedicimus vos in nomine Domini.

CXXIX.

Canticum gradum.

De humilitate. C

Aña. *A vigilia matutina usque ad noctem : speret Israhel in Domino.*

De profundis clamabi ad te, Domine * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * ad orationem servi tui.

Si iniquitatem observaberis, Domine, * Domine, quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est * et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo tuo * sperabit anima mea in Domino.

A vigilia matutina usque ad noctem * a custodia matutina speret Israhel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia est * et copiosa D apud eum redemtio.

Et ipse redimet Israhel * ex omnibus iniquitatibus ejus.

CXXX.

Canticum gradum.

Oratio David. Inluminatio Christi.

Aña. *Speret Israhel in Domino ex hoc nunc, et usque in sæculum.*

Domine, non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei * neque ambulabi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam * sed exaltabi animam meam.

Sicut ablactatus super matrem suam * ita retribues animam meam.

Speret Israhel in Domino * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

CXXXI.

Canticum gradum.

Populi Perfectio.

Memento Domine David * et omnes mansuetudines eius.

Sicut iuravit Domino * votum vobit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ * si ascendero in lectum stratus mei.

Si dedero somnum oculis meis, aut palpebris meis dormitationem * aut requiem temporibus meis.

Donec inveniam locum Domino * tabernaculum B Deo Jacob.

Ecce audibimus eum in Eufrata * invenimus eum in campis silbæ.

Introibimus in tabernaculo ejus * adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius.

Exurge Domine in requiem tuam * tu et arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiam * et sancti tui lætentur in bonis.

Propter David servum tuum * non avertas faciem Christi tui.

Aña. *Parabi lucernam Christo meo.*

Iurabit Dominus David in veritate, et non frustrabit eum * de fructu ventris tui ponam super sedem meam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, et testimonia mea hæc, quæ docebo eos * et filii eorum sedebunt usque in æteraum super sedem meam.

Quoniam elegit Dominus Syon * præelegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi * hic habitabo quoniam præelegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam * et pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutare * et sancti eius exultatione exultabunt.

Illic producam cornu David * parabi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione * super ipsum autem floriet santificatio mea.

CXXXII.

Canticum gradum.

Populi perfectio.

Aña. *Sicut ros Hermon, quod descendit in montem Syon :* [LIX] *illic mandabit Dominus benedictionem.*

Ecce quam bonum et quam iucundum * habitare fratres in unum.

Sicut unguentum a capite quod descendit in barbam in barbam Aaron * quod descendit in ora vestimenti eius.

Sicut ros Hermon, quod descendit in montem Syon * quoniam illic mandabit Dominus benedictionem, et vitam usque in sæculum.

CXXXIII.

Canticum gradum.

Populo venturo.

Ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini * qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta * et benedicite Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui fecit cœlum, et terram.

CXXXIV.

Alleluia.

Doctrinæ inductionis.

Aña. *Ego cognobi, quod magnus est Dominus : et Deus noster super omnes deos.*

Laudate nomen Domini * laudate servi Domini.

Qui statis in domo Domini * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia benignus Dominus * psallite nomini eius, quoniam suave est.

Quoniam Iacob elegit sibi Dominus * Israel in possessionem sibi.

Quia ego cognobi, quod magnus est Dominus * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit Dominus fecit * in cœlo, et in terra, in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ * fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis * qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in medio tui, Ægypte * in Faraonem, et in omnes servos eius.

Qui percussit gentes multas * et occidit reges mirabiles.

Seon regem Amorrheorum, et Og regem Basan * et omnia regna Canaan occidit.

Et dedit terram eorum hereditatem * hereditatem Israel servo suo.

Domine, nomen tuum in æternum * Domine, memoriale tuum in sæculum sæculi.

Quia iudicabit Dominus populum suum * et in servis suis consolabitur.

Simulacra gentium argentum, et aurum * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquentur * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audiunt * nares habent, et non odorabunt.

Manus habent, et non palpabunt * pedes habent, et non ambulabunt,

Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.

Similes illis fiant, qui faciunt ea * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israhel benedicite Domino * domus Aaron benedicite Domino.

Domus Levi benedicite Domino * qui timetis Dominum, benedicite Domino.

A Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui habitat in Ierusalem.

CXXXV.

Alleluia.

Bona gratia liberatorum.

Aña. *In humilitate nostra memor fuit nostri Dominus, et redemit nos de manu inimicorum nostrorum.*

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Deo deorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit mirabilia magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

B Qui fecit cœlos intellectu * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui firmavit terram super aquas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui fecit luminaria magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Solem in potestate diei * quoniam in sæculum misericordia eius.

Lunam et stellas in potestate noctis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit Ægyptum cum primitiis suis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et eduxit Israhel, e medio eius, * quoniam in sæculum misericordia eius.

In manu forti, et brachii excelso * quoniam in C sæculum misericordia eius.

Qui divisit mare rubrum in divisiones * quoniam in sæculum misericordia eius.

[LX] Et transduxit Israhel per medium eius * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui excussit Faraonem, et exercitum eius in mari rubro * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui transduxit populum suum per desertum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui eduxit aquam de petra rupis * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui percussit gentes multas * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et occidit reges mirabiles * quoniam in sæculum misericordia eius.

D Seon regem Amorreorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et Og regem Bassan * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et omnia regna Canaan occidit * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et dedit terram eorum hereditatem * quoniam in sæculum misericordia eius.

Hereditatem Israhel servo suo * quoniam in sæculum misericordia eius

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri Dominus * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et redemit nos de manu inimicorum nostrorum * quoniam in sæculum misericordia eius.

Qui dat escam omni carni * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Deo cœli * quoniam in sæculum misericordia eius.

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXXXVI.

Psalmus David et Iheremiæ.

Sanctorum voces, qui in cabtivitate sunt.

Super flumina Babilonis illic sedimus, et flevimus * dum recordaremur tui, Syon.

In salicibus in medio eius * ibi suspendimus organa nostra.

Quia illic interrogaberunt nos, qui cabtivos duxerunt nos verba canticorum * et qui adduxerunt nos, dixerunt nobis : Hymnum cantate nobis de canticis Syon.

Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena?

Si oblitus fuero tui Ierusalem * oblibiscatur me dextera mea.

Adhæreat lingua mea faucibus meis * si tui non meminero.

Si non præposuero Ierusalem * in principio lætitiæ meæ.

Memento Domine filiorum Edon in diebus Ierusalem * qui dixerunt : Exinanite, exinanite quousque ad fundamentum in ea.

Filia Babilonis misera * beatus qui retribuit tibi retributionem, quam tu retribuisti nobis.

Beatus, qui tenet * et allidet parvulos suos ad petram.

CXXXVII.

Psalmus David.

Bona gratia. Prophetia David.

Aña. *In conspectu angelorum tuorum psallam tibi, Domine.*

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam exaudisti omnia verba oris mei * et in conspectu angelorum tuorum psallam tibi.

Adorabo ad templum sanctum tuum * et confitebor nomini tuo.

Super misericordiam, et veritatem tuam * quoniam magnificasti super omnia nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me Domine * multiplicasti animam meam in veritate tua.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ * quoniam audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in canticis Domino, quoniam magna est gloria Domini * quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit, et alta de longe agnoscit.

Si ambulabero in medio tribulationis, vivificabis me * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salbum me fecit dextera tua.

Domine, retribue pro me * Domine misericordia tua in æternum : opera manuum tuarum ne despicias.

CXXXVIII.

Pro victori David Canticum.

Declaratio justi cum Dei dicatione.

Aña. *Tu formasti me, posuisti super me manum tuam Domine.*

Domine probasti me, et cognobisti me * tu cognobisti sessionem meam, et resurrectionem meam : tu intellexisti cogitationes meas a longe.

Semitam meam, et limitem meum tu investigasti * et omnes vias meas prævidisti, quia non est dolus in lingua mea.

Ecce tu, Domine, cognobisti omnia * nobissima, et antiqua.

[LXI] Tu formasti me, et posuisti super me manum tuam * mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, nec potero ad eam.

Quo ibo ab spiritu tuo * et a facie tua quo fugiam?

Si ascendero in cœlum tu ibi es * et si descendero in infernum ades.

Si sumsero pinnas meas ante lucem * et habitabero in postremis maris.

Etenim illuc manus tua deducet me * et tenebit me dextera tua.

Et dixi : Forsitan tenebræ conculcaberunt me * et nox inluminatio mea in deliciis meis.

Quia tenebræ non obscurabuntur a te * et nox sicut dies inluminabitur.

Sicut tenebræ eius, ita et lumen eius * quoniam tu possides renes meos, Domine.

Suscepisti me de utero matris meæ * confitebor tibi, Domine, quoniam terribiliter mirificatus es.

Mira opera tua, Deus * et anima mea novit nimis.

Non est occultatum os meum a te, quæ fecisti in occultis * et substantia mea in inferioribus terræ.

Imperfectum meum viderunt oculi tui * et in libro tuo omnes scribentur :

Dies firmabuntur * et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus * valde confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, et super arena maris multiplicabuntur * et surrexi, et adhuc tecum sum.

Si occidas Deus peccatores, viri sanguinum declinate a me : quia dicitis in cogitationibus vestris * accipiant in vanitate civitates suas.

Nonne qui oderant te Deus, oderam illos * et super inimicos tuos tabescebam.

Perfecto odio oderam illos * et inimici facti sunt mihi.

Proba me Domine et scito cor meum * interroga me, et cognosce semitas meas.

Et vide si via iniquitatis in me est * et deduc me in via æterna.

CXXXIX.

Pro victoria Canticum David.

Voces quæ adversus Deum agonizantur

Aña. *Domine Deus virtus salutis meæ, obumbra caput meum in die belli.*

Eripe me, Domine, ab homine malo * a viro iniquo libera me.

Qui cogitaberunt malitias in corde suo * tota die constituebant prælia.

Acuerunt linguas suas, sicut serpentes * venenum aspidum sub labiis eorum.

Conserva me, Domine, de manu peccatoris * ab hominibus iniquis libera me.

Qui cogitaberunt supplantare gressus meos * absconderunt supervi laqueos mihi.

Et funes extenderunt continuatis pedibus meis * iuxta iter scandala posuerunt mihi.

Dixi Domino : Deus meus es tu * exaudi vocem deprecationis meæ.

Domine Deus virtus salutis meæ * obumbra caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori * cogitaberunt adversum me, ne derelinquas me : ne umquam exaltentur.

Caput circuitus eorum * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones ignis ; et in igne deiicies eos * et in miseriis non subsistunt.

Vir lingosus non dirigetur super terram * virum iniustum mala capiunt in interitu.

Cognobi, quoniam faciet Dominus iudicium inopis * et vindictam pauperis.

Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo * et habitabunt recti cum facie tua.

CXL.

Canticum David.

Oratio, qui secundum Deum perfecti sunt.

Domine, clamabi ad te, exaudi me * intende voci orationis meæ, dum clamabero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo * elebatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo, et ostium circunstantiæ labiis meis * ut non declinet cor meum in verbum malum,

Ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus iniquitatem * et non comminabor cum electis eorum.

Corripiet me iustus in misericordia, et increpabit me * oleo autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum, absorti sunt continuati petræ iudices eorum * audierunt verba mea, quoniam potuerunt.

Sicut crassitudo terræ eructuat super terram * dissipata sunt ossa nostra secus infernum :

Quia ad te Domine Domine oculi mei * in te speravi, ne auferas animam meam.

[LXII] Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi * et ab scandalis operantibus iniquitatem.

Cadent in retia eius peccatores * singulariter sum ego, donec transeam.

CXLI.

Eruditio David, cum essent in spelunca.

Vocem, qui propter Deum perfecti sunt.

Añа. *Effundam in conspectu Dei orationem meam, tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.*

Voce mea ad Dominum clamabi * voce mea Deum deprecatus sum.

Effundam in conspectu Dei orationem meam * tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.

In deficiendo in me spiritum meum * et tu cognobisti semitas meas.

In via hac quam ambulabam * absconderunt superbi laqueos mihi.

Considerabam a dextris, et videbam * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga mea * et non est, qui requirat animam meam.

Clamabi ad te, Domine, dixi : Tu es spes mea * portio mea in terra vibentium.

Intende voci orationis meæ, quia humiliatus sum nimis * libera me a persequentibus me quoniam confortati sunt super me.

Educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo * me expectant iusti donec retribuas mihi.

CXLII.

Canticum David.

Oratio confessionis.

Añа. *Auditam fac mihi mane misericordiam tuam*

Domine exaudi orationem meam * auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua.

Exaudi me in tua iustitia, et ne intres in iudicio cum servo tuo * quia non iustificabitur in conspecto tuo omnis vibens.

Quia persequutus est inimicus animam meam * humiliavit in terra vitam meam.

Conlocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi, et anxiatus est in me spiritus meus * in me turbatum est cor meum.

Memor fui dierum anticorum, et meditatus sum in omnibus operibus tuis * et in factis manuum tuarum meditabor.

Expandi manus meas ad te * anima mea velut terra sine aqua, velociter exaudi me.

Domine defecit spiritus meus, non avertas faciem tuam a me * et similis ero descendentibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericordiam tuam * quia in te sperabi Domine.

Demonstra mihi viam, per quam ambulem * quia ad te Domine animam meam lebabi.

Eripe me de inimicis meis, Deus meus, quoniam ad te confugibi * doce me facere voluntatem tuam, quia tu es Deus meus, spiritus tuus bonus deducet me in viam rectam.

Propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua * et educes de tribulatione animam meam

Et in misericordia tua disperdes inimicos meos et perde omnes, qui tribulant animam meam * quoniam serbus tuus sum ego.

CXLIII.

Psalmus David.

Añа. *Misericordia mea, et refugium meum, susceptor meus, et liberator meus.*

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus A meas ad bellum * digitos meos ad prælium.

Misericordia mea, et refugium meum * susceptor meus, et liberator meus.

Protector meus, et in ipso sperabi * subiciens populos sub me.

Domine, quid est homo, quod innotuisti ei * aut filius hominis, quod reputas eum.

Homo vanitatis similis factus est * dies eius sicut umbra prætierunt.

Domine inclina cœlos, et descende * tange montes, et fumigabunt.

Corusca coruscationes, et dissipabis eos * emitte sagittas tuas, et conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe et libera me de aquis multis * et de manu filiorum alienorum. B

Quorum os locutum est vanitatem * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi * in psalterio decem cordarum psallam tibi.

Qui das salutem regibus, et liberas David servum tuum de gladio maligno * eripe et libera me de aquis multis, et de manu filiorum alienorum.

Quorum os locutum est vanitatem * et dextera eorum dextera iniquitatis.

Quorum filii sicut novella plantationis * stabilita a iuventute sua.

Filiæ eorum decoratæ * circumornatæ ut similitudo templi.

[CXIII] Promtuaria eorum plena * eructuantia ex hoc in illud. C

Oves eorum fœtosæ abundantes in itineribus suis * boves eorum crassi.

Non est ruina maceriæ * neque transitus, neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt * beatus populus cuius est Dominus Deus eorum.

CXLIV.

Hymnus David. Alep.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Suabis Dominus universis, et miserationes eius super omnia opera eius.*

Exaltabo te Domine rex meus, et Deus meus * et benedicam nomen tuum in æternum, et in sæculum D sæculi.

Per singulos dies benedicimus te * et laudamus nomen tuum in æternum, et in sæculum sæculi:

Magnus Dominus, et laudabilis nimis * et magnitudinis eius non est finis.

Generatio, et generatio laudabunt nomen tuum * et potentiam tuam pronunciabunt.

Magnificentiam maiestatis tuæ, et sanctitatem tuam loquentur * et mirabilia tua narrabunt.

Virtutem terribiliorum tuorum dicent * et magnificentiam tuam loquentur.

Memoriam abundantiæ suabitatis tuæ eructuabunt * et in tua iustitia exaltabuntur.

Miserator et misericors Dominus * patiens, et multum misericors, et sanctus in omnibus operibus suis.

Suabis Dominus universis * et miserationes eius super omnia opera eius.

Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua * et sancti tui benedicent tibi.

Gloriam regni tui dicent * et potentiam tuam loquentur.

Ut notam faciant filiis hominum potentiam tuam * et gloriam magnificentiæ regni tui.

Regnum tuum, Domine, regnum omnium sæculorum * et dominatio tua in omni progenie, et generatione.

℟. Fidelis Dominus in verbis suis * et sanctus in omnibus operibus suis.

Erigit Dominus omnes qui ruunt * et corrigit omnes elisos.

Oculi hominum in te sperant Domine * et tu das escam illis in tempore opportuno.

Aperis tu manum tuam * et imples omnem animam benedictionem.

Iustus Dominus in viis suis * et sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est Dominus omnibus * invocantibus eum in veritate.

Voluntatem timentium se faciet * et orationes eorum exaudiet, et salvos faciet eos.

Custodit Dominus omnes diligentes se * et omnes peccatores disperdet.

Laudem Domini loquetur os meum * et benedicet omnis caro nomini sancto eius in æternum, et in sæculum sæculi.

CXLV.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cæcos.*

Lauda anima mea Dominum * laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quandiu ero.

Nolite confidere in principibus * neque in filiis hominum, in quibus non est salus.

Exiet spiritus eorum, et revertetur in terram suam * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius Deus Iacob adiutor eius * spes eius in Domino ipsius, qui fecit cœlum et terram, mare et omnia, quæ in eis sunt.

Qui custodit veritatem a sæculo * facit iudicium iniuriam patientibus, et dat escam esurientibus.

Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cæcos * Dominus diriget iustos.

Dominus custodit advenam; pupillum, et viduam suscipiet * et vias peccatorum exterminabit.

Regnabit Dominus in æternum * Deus tuus Syon in sæculum sæculi.

CXLVI.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Qui sanat contritos corde, et alligat contritiones eorum: magnus Dominus noster, et magna virtus eius.*

Laudate Dominum, quoniam bonus est psalmus * A Deo nostro iucunda sit laudatio.

Ædificans Ierusalem Dominus * et dispersos Israhel congregans.

Qui sanat contritos corde * et alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem stellarum * et omnibus eis nomina vocat.

[LXIV] Magnus Dominus noster, et magna virtus eius * et sapientiæ eius non est numerus.

Suscipiet mansuetos Dominus * humiliat autem peccatores usque ad terram.

Incipite Domino in confessione * psallite Deo nostro in cithara.

Qui operit cœlum nubibus * et parat terræ pluviam.

Qui producit in montibus fœnum * et herbam servituti hominum.

Qui dat iumentis escam ipsorum * et pullis corborum invocantibus eum.

Non in viribus equi voluntatem habebit * neque in tabernaculis viri beneplacitum est ei.

Beneplacitum est Domino super timentes eum * et in eos, qui sperant in misericordia eius.

CXLVII.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Aña. *Iherusalem lauda Dominum; Deum tuum Syon lauda.*

Lauda Iherusalem Dominum * conlauda Deum C tuum Syon.

Quoniam confortavit seras portarum tuarum * benedixit filios tuos in te.

Qui posuit fines tuos pacem * adipe frumenti satians te.

Qui emittit eloquium suum terræ * velociter currit sermo eius.

Qui dat nibem sicut lanam * nebulam velut cinerem adspargit.

Qui emittit cristallum suum tamquam frusta panis * ante faciem frigoris eius quis subsistit.

Mittit verbum suum, et liquefaciet ea * flat spiritus eius, et fluent aquæ.

Pronuncians verbum suum Jacob * iustitia, et iudicia sua Israhel. D

Non fecit taliter omni nationi eius * et iudicia sua non manifestabit eis.

CXLVIII.

Alleluia.

Hymnus cum Dei dictione.

Laudate Dominum de cœlis * laudate eum in excelsis.

Laudate eum, omnes angeli eius * laudate eum, omnes virtutes eius.

Laudate eum sol et luna * laudate eum omnes stellæ et lumen.

Laudate eum cœli cœlorum * et aquæ, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, et facta sunt * ipse mandavit, et creata sunt.

Statuit ea in æternum, et in sæculum sæculi * præceptum posuit et non preteribit.

Laudate Dominum a terra * dracones et omnes abyssi.

Ignis grando nix glacies spiritus tempestatis * qui facitis verbum eius.

Montes, et omnes colles * ligna fructifera, et omnes cedri.

Bestiæ, et universa pecora * serpentes, et volucres pinnatæ.

Reges terræ, et omnes populi * principes, et iudices terræ.

Iubenes, et virgines, seniores cum iunioribus * B laudent nomen Domini.

Quia exaltatum est nomen eius solius * confessio eius super cœlum, et terram.

Et exaltabit cornu populi sui * hymnus omnibus sanctis eius filiis populo adpropinquanti sibi.

CXLIX

Alleluia.

Cantate Domino canticum nobum * laus eius in Ecclesiis sanctorum.

Lætetur Israhel in eo, qui fecit ipsum * et filii Syon exultent super regem suum.

Laudent nomen eius in choro * in tympano, et psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo * et exaltabit mansuetos in salute.

Exultabunt sancti in gloria * et lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in faucibus eorum * et gladii bis acuti in manibus eorum.

Ad faciendam vindictam in nationibus * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus * et nobiles eorum in vinculis ferreis.

Ut fiat in eis iudicium conscriptum * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

CL.

Alleluia.

Laudate Dominum in sanctis eius * laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eum in potentatibus eius * laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ * laudate eum in psalterio, et cithara.

Laudate eum in tympano, et coro * laudate eum in cordis, et organo.

Laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate [LXV] eum in cymbalis iubilationum * omnis spiritus laudet Dominum.

CLI.

Hic Psalmus proprie scriptus in David extra numerum cum pugnator esset adversus Goliam solus.

Pusillus eram inter fratres meos * et adolescentior in domo patris mei.

Pascebam obes patris mei * manus meæ fecerunt A organum, et digiti mei abtaberunt psalterium.

Et quis adnuntiabit Domino meo * ipse Dominus exaudibit me.

Ipse exauditor omnium * ipse misit angelum suum, et tulit me de obibus patris mei, et unxit me in misericordia unctionis suæ.

Fratres autem mei boni, et magni * et non fuit in eis beneplacitum Domino.

Exibi obviam alienigenæ * et demutrabit me in simulacris suis.

Ego autem evaginato ab eo habens ipsius gladio amputabi caput eius * et abstuli opprobrium a filiis Israel.

INCIPIUNT CANTICI.

CANTICUM DEUTERONOMII.

Capitulo 33.

Aña. *Apparuit Dominus de monte Faran, et cum eo sanctorum milia.*

Dominus de Sina veniet : et de Seir ortus est B nobis.

Apparuit Dominus de monte Faran : et cum eo sanctorum milia.

In dextera eius ignea lex : dilexit populos.

Omnes sancti in manu illius sunt : et qui adpropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius.

Manus eius pugnabunt pro eo : et adiutor illius contra adversarios eius erit.

Catulus leonis fluet largiter de Basan : habundantia perfruetur : et plenus erit benedictione Domini mare, et meridie possidebit.

Quasi primogenita tauri pulcritudo eius cornua rinocerotis cornua illius : in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terre.

II.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 8 *et* 9.

Aña. *Deus fortis super tronum David sedebit ut confirmet illud usque in sempiternum.*

Liga testimonium et signa legem in discipulis meis : expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Jacob et prestolabor eum.

Ecce ego et pueri quos dedit mici Dominus in signum et in portentum Srahelis : a Domino exercituum, qui habitat in monte Syon.

Et quum dixerint ad vos querite a pitonibus : et a divinis, qui stridant in incantationibus suis.

Numquid non populus a Deo suo requirit pro vivis ac mortuis : et ad legem magis, et ad testimonium.

Quod si non dixerint iuxta verbum hoc : non erit eis matutina lux.

Et transibit per eam, et corruet et esuriet : et cum esurierit irascétur et maledicet regi suo et Deo suo.

Et suscipiet [suspiciet] sursum : et ad terram intuebitur.

Et ecce tribulatio, et tenebre, dissolutio et angustia et caligo persequens : et non poterit avolare de angustia sua.

Primo tempore allebata est terra Zabulon, et terra Neptalim : et in novissimo adgravata est via maris trans Jordanem Galilee.

Gentium populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam : habitantibus in regione umbre mortis, lux horta est eis.

Multiplicasti gentem, non magnificasti letitiam letabuntur coram te sicut letantur in messe : sicut exultant victores, quando dividunt spolia.

Iugum enim honeris eius, et virgam humeris eius et sceptrum exactoris eius : superasti sicut in die Madian.

Quia omnis violenta predatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine : erit in combustione et cibus ignis.

Parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis : et factus est principatus eius super humeros eius.

Et vocabitur nomen eius : Admirabilis consiliarius.

Deus fortis pater futuri seculi : princeps pacis.

[LXVI] Multiplicabitur eius imperium : et pacis eius C non erit finis.

Super solium David sedebit et super regnum eius : ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia amodo et usque in sempiternum.

Zelus Domini exercituum : faciet hoc.

III.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 10 *et* 11.

Aña. *Radix Gesse qui stat in signum populorum ipsum gentes deprecabuntur.*

Ecce Dominator Dominus exercituum confringet launculam in terrore : et excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur.

Et subvertentur condensa saltus ferro : et Libanus cum excelsis cadet.

D Et egredietur virga de radice Jesse : et flos de radice eius ascendet.

Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientie et intellectus, spiritus consilii et fortitudinis, spiritus scientie et pietatis : et replebit eum spiritu timoris Domini.

Non secundum visionem oculorum iudicabit : neque secundum auditum aurium arguet : set iudicabit in iustitia pauperes et arguet in equitate pro mansuetis terre.

Et percutiet terram virga horis sui : et spiritu labiorum suorum interficiet impium.

Et erit iustiti cingulum lumborum eius : et fides cinctorium renum eius.

Habitabit lupus cum agno : et pardus cum edo accubabit.

Vitulus et leo et obis simul nierabuntur : et puer parvulus minabit eos.

Vitulus et ursus pascentur : et simul requiescent catuli eorum.

Et leo quasi bos comedet paleas et delectabitur infans ab ubere.

Super foramine aspidis et in cabernam reguli : qui ablactatus fuerit manum suam mittit.

Non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini : sicut aqua maris operientis in die illa.

Radix Gesse qui stat in signum populorum : ipsum gentes deprecabuntur et erit sepulcrum eius gloriosum.

IV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE

Capitulo 30.

Deus iudicii Dominus : beati omnes qui expectant eum.

Populus enim Syon habitabit in Ierusalem plorans : nequaquam plorabis miserans miserebitur tui.

Ad vocem clamoris tui : statim ut audierit respondebit tibi.

Et dabit tibi Dominus panem artum et aquam brebem : et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum : et aures tue audient verbum post tergum monentis.

Hec via ambulate in ea neque ad dexteram neque ad sinistram, et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui : et vestimentum conflatilis auri tui et dispèrges ea sicut immunditiam menstruate. Egredere dices ei.

Et dabitur plubia semini tuo ubicumque seminaberis in terra : et panis frugum terre erit uberrimus et pinguis.

Pascentur in possessione tua in die illa agnus spatiose et tauri tui et pulli asinorum tuorum qui operantur terram : commixtum migma comedent : sic in area ut ventilatum est.

Et erunt super omnem montem excelsum et super omnem collem elebatum rivi currentium aquarum : in die interfectionis multorum cum ceciderit turris.

Et erit lux lune sicut lux solis : et lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum : in die qua alligaberit Dominus vulnus populi sui et percussuram plage eius sanaberit.

Ecce nomen Domini venit de longinquo : ardens furor eius et gravis ad portandum.

Labia eius repleta sunt indignatione : et lingua eius quasi ignis devorans.

Spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium collium eternorum ad perdendas gentes in nicilum : et frenum erroris quod erat in maxillis populorum.

Canticum erit vobis sicut nox sanctificate solemnitatis : et letitia cordis sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad fortem Srahel.

Et auditam faciet Dominus gloriam vocis sue : et terrorem bracii sui ostendet in comminatione furoris et flamme ignis devorantis.

Allidet in turbine : et in lapide grandinis.

[LXVII] A voce enim Domini pabebit Assur virga percussus : et erit transitus virge fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum.

in tymphanis et citharis : et bellis precipuis expugnabit eum.

Flatus enim Domini : sicut torrens sulforis succendens eum.

V.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 35.

Aña. *Ecce Deus noster veniet et salvos nos faciet.*

Confortate manus dissolutas : et genua debilia roborate.

Dicite pusillanimes : confortamini et nolite timere

Ecce Deus vester ultionem adducit retributionis : Deus ipse veniet et salvos nos faciet.

Tunc aperientur oculi cecorum : et aures surdorum patebunt.

Tunc saliet sicut cerbus claudus : et aperta erit lingua mutorum.

Quia scisse sunt in deserto aque et torrentes in solitudine et que erant arida in stagna et sitientes in fontes aquarum.

In cubilibus in quibus prius dracones habitabant horietur viror calami et iunci : et erit ibi semita et via et via sancta vocabitur.

Non transibit per eam pollutus set hec erit nobis directa via : ita ut stulti non errent per eam.

Non erit ibi leo et mala bestia non ascendet per ea : nec invenietur ibi.

Et ambulabunt qui liberati fuerint et redemti à Domino : convertentur et venient in Syon cum laude et letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium et letitiam obtinebunt : et fugiet dolor et gemitus.

VI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 40

Aña. *Parate viam Domino rectas facite semitas Dei nostri.*

Consolamini consolamini popule meus : dicit Dominus Deus vester.

Loquimini ad cor Iherusalem et vocate eam quoniam completa est malitia eius, dimisse sunt iniquitates illius : suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.

Vox clamantis in deserto parate viam Domino : rectas facite in solitudine semitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltabitur et omnis mons et colus humiliabitur.

Et erunt praba in directa : et aspera in vias A planas.

Et revelabitur gloria Domini : et videbit omnis caro pariter quod hos Domini locutum est.

Vox dicentis clama : et dixi quid clamabo.

Omnis caro fenum : et omnis gloria eius quasi flos agri.

Et siccatum est fenum et cecidit flos : quia spiritus Domini sufflabit in eo.

Vere fenum est populus et siccatum est fenum et cecidit flos : verbum autem Domini Dei nostri stabit in eternum.

Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam : qui evangelizas Iherusalem exalta et noli timere : dic civitatibus Juda, ecce Deus vester. B

VII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Aña. *Ecce Dominus in fortitudine veniet et bracium eius cum dominatione.*

Ecce Dominus Deus in fortitudine veniet : et bracium eius dominabitur.

Ecce merces eius cum eo : et opus illius coram ipso.

Sicut pastor gregem suum pascit et in bracio suo congregabit agnos et in sinu suo levabit : fetas ipse portabit.

Quis mensus est pugillo aquas : et celos palmo ponderabit.

Quis appendit tribus digitis molem terre : et C librabit in pondere montes et colles in statera ?

Quis adiubit spiritum Domini : aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi ?

Quum quo inid [*Forte*, iniit] consilium et instruxit eum ; et docuit eum semitam iustitie ; et erudibit eum scientia : et viam prudentie ostendit illi.

Ecce gentes quasi stille situle : et quasi momentum instatere reputate sunt.

Ecce insule quasi pulvis exiguus et Libanus non sufficiet ad succendendum : et animalia eius non sufficient ad holocaustum

Omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo : [LXVIII] et quasi nicilum et inane reputate sunt.

VIII. D

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 42.

Cantate Domino canticum nobum : laus eius ab extremis terræ.

Qui descenditis in mare et plenitudo eius : insule et habitatores earum.

Sublebetur desertum et civitates eius : in domibus habitabit Cedar.

Laudate eum habitatores petræ : de vertice montium clamate.

Ponent Domino gloriam : et laudem eius in insulis nuntiabunt.

Dominus sicut fortis egredietur : et sicut vir preliator suscitabit zelum.

Vociferabitur et clamabit : et super inimicos suos confortabitur.

Tacui semper silui patiens fui : sicut pariens loquar.

Dissipabo et obsorbebo simul desertos faciam montes et colles : et omne germen eorum exicabo.

Ponam flumina in insulas : et stagna arefaciam.

Et deducam cecos in viam quam nesciunt : et in semitis quas ignoraberunt ambulare eos faciam.

Ponam tenebras coram eis in luce : et prava in recta.

IX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 49.

Aña. *Consolatus est Dominus populum suum : et pauperum suorum miserebitur.*

Hec dicit Dominus redemtor Srahel sanctus eius : ad contemtibilem animam et abominatam gentem ad servum dominorum.

Reges videbunt et consurgent principes et adorabunt propter Dominum quia fidelis est : et sanctus Srahel qui elegit te.

Hec dicit Dominus, tempore placito exaudibi te : et in die salutis auxiliatus sum tui.

Et serbabi et dedi te in fedus populi : ut suscitares terram et possideres hereditates dispersas.

Ut diceres his qui vincti sunt exite : et his qui in tenebris sunt revelamini.

Super vias pascentur : et in omnibus planis pascua eorum.

Non esurient neque sitient et non percutiet eos estus et sol : quia miserator eorum reget eos et ad fontes aquarum potabit illos.

Et ponam omnes montes meos in via : et semite mee exaltabuntur.

Ecce isti de longe venient et ecce illi ab Aquilone et mari : et isti de terra australi.

Laudate celi et exulta terra, iubilate montes laudem : quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum suorum miserebitur.

X.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 51.

Aña. *Salus mea in sempiternum erit dicit Dominus et iustitia mea in generatione et generatione.*

Adtendite ad me populo meus : et tribus mea me audite.

Quia lex a me exiet : et iudicium meum in luce populorum requiescet.

Prope est iustus meus et egressus est salbator meus : et bracia mea populos iudicabunt.

Me enim insule expectabunt : et bracium meum sustinebunt.

Lebate in celum oculos vestros : et videte sub terra deorsum.

Quia celi sicut fumus liquescent et terra sicut

vestimentum atteretur : et habitatores eius sicut A hec interibunt.

Salus autem mea in sempiternum erit : et iustitia mea non deficiet.

Audite me qui scitis iustum populum : lex mea in corda eorum.

Nolite timere obprobrium hominum : et blasfemias eorum ne metuatis.

Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis : et sicut lanam sic devorabit eos tinea.

Salus autem mea in sempiternum erit : et iustitia mea in generatione et generatione.

Consurge consurge induere fortitudine bracium Domini : consurge sicut in diebus antiquis in generationibus seculorum.

Numquid non tu percusisti supervum : vulnerasti B draconem?

Numquid non tu exsiccasti mare : aquam abyssi veementis

Qui posuisti profundum maris viam : ut transirent liberati.

Et nunc qui redemti sunt a Domino convertentur et venient in Syon laudantes : et letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium et letitiam obtinebunt : et fugiet dolor et gemitus.

[LXIX] Ego ego ipse consolabor vos : ayt Dominus.

XI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 52.

Aña. *Quam pulcri super montes pedes adnuntiantis* C *pacem predicantis salutem dicentis regnabit Dominus Deus tuus.*

Consurge consurge induere fortitudine tua Syon : indere [induere] vestimentis glorie tue Iherusalem civitas sancta.

Quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus et immundus : excutere de pulvere consurge sede Iherusalem, solbe vincula colli tui captiba filia Syon.

Quia hæc dicit Dominus, gratis venumdati estis : et sine argento redimemini.

Quia hec dicit Dominus Deus, in Egypto descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi : et Assur absque ulla causa calumniatus est eum.

Et nunc : quid mici est hec dicit Dominus, quoniam D ablatus est populus meus gratis.

Dominatores eius inique agunt dicit Dominus : et iugiter tota die nomen meum blasfematur.

Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa : quia ego ipse : quia ego ipse qui loquebar ecce adsum.

Quam pulcri super montes pedes evangelizantis et prædicantis pacem : adnuntiantis bonum prædicantis salutem dicentis Syon, regnabit Dominus Deus tuus.

Vox speculatorum tuorum lebaberunt vocem simul laudabunt : quia oculum ad oculum videbunt quum converterit Dominus Syon.

XII

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 56

Aña. *Iuxta est salus mea ut veniat et iustitia mea ut reveletur ayt Dominus.*

Hec dicit Dominus, custodite iudicium et facite iustitiam : quia iuxta est salus mea ut veniat et iustitia mea ut reveletur.

Beatus vir qui facit hoc : et filius hominis qui adprehendit istut.

Custodiens sabbatum ne polluat illut : custodiens manus suas ne faciat omnem malum.

Et non dicat filius advene qui aderet Domino dicens : separationem dividet me Dominus a populo suo.

Et non dicat eunucus, ecce ego lignum aridum : quia hec dicit Dominus eunucis.

Qui custodierint sabbata mea et elegerint que volui et tenuerint fedus meum : dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen melius a filiis et a filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit.

Et filius advene qui aderet Domino ut colant eum : et qui diligunt nomen eius ut sint ei in servos.

Omnem custodientem sabbatum ne polluat illut et tenentes fedus meum : adducam eos in monte sancto meo et letificabo eos in domo orationis mee.

Holocausta eorum et victime eorum placebunt mici super altari meo : quia domus mea domus orationis vocabitur cuntis populis ayt Dominus Deus qui congregat dispersos Srahel.

XIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 62.

Aña. *Dicite filie Syon : ecce salbator tuus venit.*

Iurabit Dominus in dextera sua : et in bracio fortitudinis sue.

Si dedero tritticum tuum ultra cibum inimicis tuis : et si biberint filii alieni vinum tuum in quo tu laborasti.

Quia qui congregabunt illut comedent et laudabunt Dominum : et qui comportant illut vibent in atriis sanctis meis.

Transite transite per portas, preparate viam populo meo : planum facite iter et eligite lapides.

Elevate signum ad populos : ecce Dominus audi- tum fecit ab extremis terre.

Dicite filie Syon ecce Salvator tuus venit : ecce merces eius cum eo et opus illius coram ipso.

Et vocabunt eos populus sanctus et redemti a Domino : tu autem vocaberis civitas quesita non derelicta.

XIV.

CANTICUM EX EVANGELIO SECUNDUM LUCAM.

Capitulo 1.

Aña. *Fecit mici magna qui potens est et sanctum nomen eius et misericordia eius in omni progenie et generatione.*

Magnificat anima mea Dominum : et exultabit spiritus meus in Deo salutari meo.

[LXX] Quia respexit humilitatem ancille sue : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mici magna qui potens est et sanctum nomen eius : et misericordia eius in progenies et progenies timentibus eum.

Fecit potentias in bracio suo : dispersit supervos mente et intellectu cordis sui.

Deposuit potentes de sede ; et exaltabit humiles.

Esurientes replebit bonis : et divites dimisit inanes.

Suscepit Sbrael puerum suum memorari misericordie sue : sicut locutus est ad patres nostros Abraham et semini eius usque in seculum.

XV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 45.

Aña. *Aperiatur terra et germinet salvatorem et iustitia oriatur simul.*

Rorate celi desuper : et nubes pluant iustum.

Aperiatur terra et germinet salvatorem : et iustitia oriatur simul ego Dominus creabi ea.

Ve qui contradicit finctori suo : testa de samiis terre.

Numquid dicit lutum figulo suo quid facis : et opus tuum absque manibus est ?

Ve qui dicit patri quid generas : et mulieri quid parturis.

Hec dicit Dominus sanctus Srahel plastes eius : ventura interrogate me super filios meos et super opus manuum mearum mandate mici.

Ego feci terram : et hominem super eam creabi ego [1].

Manus mee tetenderunt celos : et omni militie eorum mandabi.

Ego suscitabo eum ad iustitiam : et omnes vias eius dirigam.

Ipse edificabit civitatem meam : et captivitatem meam dimittet.

Non in pretio neque in muneribus : dicit Dominus Deus exercituum.

Hec dicit Dominus, labor Egypti : et negotiatio Eziopie et Sabaim.

Viri sublimes ad te transibunt et tui erunt : post te ambulabunt, victi manibus pergent et te adorabunt teque deprecabuntur.

Tantum in te est Deus et non est aosque te Deus : vere tu es Deus absconditus Deus Srahel salvator.

Confusi sunt et erubuerunt simul omnes habierunt in confusione fabricatores errorum : Srahel salvatus in Domino salute eterna.

Non confundemini : et non erubescetis usque in seculum seculi.

Quia hec dicit Dominus creans celos ipse Deus formans terram et faciens eam : ipse plastes eius.

Non in vanum creabit eam : sed ut habitaretur formabit eam.

Ego Dominus et non est alius : non in abscondito locutus sum in loco terre tenebroso.

Non dixi semini Jacob, frustra queritis me : ego Dominus loquens iustitiam et adnuncians recta.

Congregamini et venite : et accedite simul qui salvatis ex gentibus.

Nescierunt qui lebant signum sculpture sue : et rogant Deum non salvantem.

Adnunciate et venite et consiliamini simul : quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc predixit illut.

Numquid non ego Dominus et non est ultra Deus absque me ? Deus iustus et salvans non est preter me.

Convertimini ad me et salvi eritis omnes fines terræ : quia ego Dominus et non est alius.

In memetipsum iurabi et egredietur de ore meo iustitie verbum et non revertetur : quia mici curbabunt omnia genu et iurabit omnis lingua.

Ergo in Domino dicent mee sunt iustitie, et imperium ad eum veniet : et confundantur omnes qui repugnant ei.

In domino iustificabitur : et laudabitur omne semen Srahel.

XVI

CANTICUM DE EVANGELIO SECUNDUM LUCAN.

Capitulo 2.

Aña. *Ego in Domino gloriabo gaudebo in Deo Ihesu meo.*

Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salutare tuum quod preparasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium : et gloriam plevis tue Srahel.

XVII.

[LXXI] CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 60.

Aña. *Inluminare Iherusalem adest enim lumen tuum.*

Surge inluminare Iherusalem quia venit lumen tuum : et gloria Domini super te orta est.

Quia ecce tenebre operient terram : et caligo populos.

Super te autem orietur Dominus : et gloria eius in te videbitur.

Et ambulabunt gentes in lumine tuo : et reges in splendore ortus tui.

Leba in circuitu oculos tuos et vide : omnes isti congregati sunt et venerunt tibi.

Filii tui de longe venient : et filie tue in latere surgent.

Tunc videbis et aflues : et admirabitur et dilatabitur cor tuum.

Quando conversa fuerit ad te multitudo maris : fortitudo gentium venerit tibi.

Inundatio camelorum operiet te : dromedarie Madian et Eva.

[1] Hoc pronomen *ego* in Ms. exstat initio versus sequentis.

Omnes de Saba venient aurum et tus deferentes : A et laudem Domino adnuntiantes.

Omne pecus Cedar congregabitur tibi : arietes Nababot ministrabunt tibi.

Offerentur super placabili altari meo : et domus maiestatis mee glorificabo.

Qui sunt isti qui ut nubes volant : et quasi columbe ad fenestras suas.

Me enim insule expectabunt : et nabes maris in principio.

Ut adducant filios tuos de longe, argentum eorum et aurum eorum cum eis in nomine Domini Dei tui : et sancti Srahel quia glorificabit te.

Et edificabunt filii peregrinorum muros tuos : et reges eorum ministrabunt tibi.

In indignatione enim mea percussi te : et in reconciliatione mea misertus sum tui.

Et aperientur porte tue iugiter die ac nocte : et non claudentur,

Ut afferatur ad te fortitudo gentium : et reges eorum adducantur.

Gens enim et regnum quod non servierit tibi peribit : et gentes in solitudine vastabuntur.

℟. Gloria Libani ad te veniet et abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis mee : et locum pedum meorum glorificabo.

Et venient ad te curbi filii eorum qui humiliabe- runt te : et adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detraebant tibi.

Et vocabunt te civitatem Domini Syon sancti C Srahel : pro eo quod non fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret.

Ponam te in supervia seculorum : gaudium in generatione et generationem.

Et sugges lac gentium : et mamillas regum lactaberis.

Et scies quia ego Dominus salvans te : redemtor tuus fortis Jacob.

Pro ere afferam aurum et pro ferro afferam argentum et pro lignis hes : et pro lapidibus ferrum.

Et ponam visitationem tuam pacem : et prepositos tuos iustitiam.

Non audietur iniquitas ultra in terra tua : vastitas et contritio in terminis tuis.

Et occupabit salus muros tuos : et portas tuas D laudatio.

Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem neque splendor lune inluminabit te : set erit tibi Dominus in lucem sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam.

Non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur : quia Dominus erit tibi in lucem sempiternam et complebuntur dies luctus tui.

Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram : germen plantationis mee opus manuum mearum ad glorificandum.

Minimus erit in mille : et parvulus in gentem fortissimam.

Ego Dominus in tempore eius : subito faciat istut.

XVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 31.

Hec dicit Dominus : vox in excelso audita est lamentationis : fletus et ululatus : Racel plorans filios suos et noluit consolari super eos quia non sunt.

Hec dicit Dominus : quiescat vox tua a ploratu et oculi tui a lacrimis : quia est merces operi tuo ayt Dominus.

Et revertentur de terra inimici et est spes novissimis tuis ayt Dominus : et revertentur filii ad terminos suos.

Audiens audibi Efrain transmigrantem : castigasti B me et eruditus sum quasi iubenculus indomitus.

[LXXII] Converte me et revertar : quia tu es Deus meus.

Postquam enim convertisti me egi penitentiam : et postquam ostendisti mici percussi femur meum.

Confusus sum et erubui : quoniam sustinui obprobrium adulescentie mee.

Si filius honorabilis mici Efrain si puer delicatus : quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius.

Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum : miserans miserebor eius ayt Dominus.

Statue tibi speculum pone tibi amaritudines : dirige cor tuum in viam rectam in qua tu ambulasti.

Revertere virgo Srahel revertere ad civitates tuas : usquequo deliciis disolveris filia vaga quia creabit Dominus novum super terram : FEMINA CIRCUMDABIT VIRUM.

INCIPIUNT CANTICI DE QUADRAGESIMA DICENDI.

XIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capituto 58.

Clama ne cesses dicit Dominus : quasi tuba exalta vocem tuam.

Et adnuntia populo meo scelera eorum : et domui Jacob peccata eorum.

Me enim de die in diem querunt : et scire vias meas volunt.

Quasi gens que iustitiam fecerit : et que iudicium Dei sui non dereliquerit.

Rogant me iudicia iustitie : adpropinquare Deo volunt.

Quare ieiunabimus et non aspexisti : humiliabimus animas nostras et nescisti ?

Ecce in diem ieiunii vestri invenitur voluntas vestra : et omnes debitores vestros repetitis.

Ecce ad lites et ad contentiones ieiunatis : et percutitis pugno impie.

Nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem : ut audiatur in excelso clamor vester.

Numquid tale est ieiunium quod elegi : per diem affligere hominem animam suam ?

Numquid contorquere quasi circulum caput suum ; A et saccum et cinerem sternere ?

Numquid istum vocabi ieiunium : et diem acceptabilem Domino ?

Nonne hoc est magis : ieiunium quod elegi.

Dissolve colligationes impietatis : solve fasciculos deprimentes.

Dimitte cos qui confracti sunt liberos : et omne honus eorum disrumpe.

Frange esurienti panem tuum : et egenos vagosque induc in domum tuam.

Quum videris nudum operi eum : et carnem tuam ne dispexeris.

Tunc erumpet quasi mane lumen tuum : et sanitas tua citius orietur.

Et anteibit faciem tuam iustitia : et gloria Domini B colliget te.

Tunc invocabis et Dominus exaudiet : clamabis et dicet : ecce adsum.

XX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Tren. *Capitulo* 5.

Recordare Domine quid acciderit nobis : intuere et respice obprobrium nostrum.

Hereditas nostra versa est ad alienos : domus nostra ad extraneos.

Pupilli facti sumus absque patre : matres nostre quasi vidue.

Aquas nostras pecunia bibimus : et ligna nostra pretio comparabimus.

Cervicibus minabamur : lassis non dabatur requies. C

Egipto dedimus manum et Assiriis dedimus colla nostra : ut saturaremur pane.

Patres nostri peccaberunt et non sunt : nos autem iniquitates eorum portabimus.

Servi dominati sunt nobis : et non fuit qui redimeret nos de manibus eorum.

In animabus nostris afferabamur panem nobis : a facie gladii in deserto.

Pellis nostra quasi clibanus exusta est : a facie tempestatum famis.

Mulieres in Syon humiliaberunt : et virgines in civitatibus Juda.

Principes manum suspensi sunt : et facies senum D non erubuerunt.

Adolescentibus impudice abusi sunt : et pueri in ligno corruerunt.

Senes de portis defecerunt : et iubenes de coro psallentium.

Defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu chorus noster, cecidit corona capitis nostri : ve nobis quoniam peccabimus.

Propterea mestum factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri propter montem Syon quia disperiit : vulpes ambulaberunt per eum.

[LXXIII] Tu autem Domine in eternum permanes : et solium tuum in generatione et generatione.

Quare ergo in perpetuum oblivisceris nostri : derelinques nos in longitudine dierum.

Converte nos Domine ad te et convertemur : renoba dies nostros sicut a principio.

Set proiciens reppulisti nos : iratus es contra nos veementer.

XXI.

ORATIO IHEREMIE [NEHEMIE] DE LIBRO ESDRE II.

Capitulo 1.

Aña. *Miserere Deus magne terribius qui custodis pactum et misericordiam diligentibus te et custodientibus mandata tua.*

Queso Domine Deus celi fortis magne atque terribilis : qui custodis pactum et misericordiam cum his qui diligunt te et custodiunt mandata tua.

Fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti : ut audias orationem servi tui que ego oro quoram te odie nocte et die pro filiis Srahel servis tuis.

Et confiteor pro peccatis filiorum Srahel in quibus peccaberunt tibi : et ego et domus patris mei.

Peccavimus vanitate seducti sumus : et non custodibimus mandatum et cerimonias adque iudicia que precepisti Moysi servo tuo.

Memento verbi quod mandasti Moysi famulo tuo dicens : cum transgressi fueritis ego disperdam vos in populis.

Et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea, etiamsi adducti fueritis ab extrema celi inde congregabo vos : et inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum ibi.

Et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna : et in manu tua valida.

Obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui : ad orationes servorum tuorum qui volunt timere nomen tuum.

Et dirige servum tuum odie : et da ei misericordiam ante virum hunc.

XXII.

ORATIO MANASSE REGIS DE LIBRO PARALIPOMENON.

Aña. *Peccabi Domine peccabi et iniquitatem meam ego cognosco.*

Deus altissimus magnanimis, miserator et multe misericordie : patiens super mala hominum.

Tu ergo Domine secundum multitudinem bonitatis tue promisisti indulgentiam et remissionem delinquentibus tibi : et habundantiam misericordie tue, statuisti penitentiam peccatoribus ad salutem.

Tu ergo Domine Deus iustorum non posuisti penitentiam iustis tuis Abraham Ysaac et Jacob, qui non peccaberunt tibi set posuisti penitentiam mici peccatori : quoniam super numerum arene maris habundaberunt iniquitates mee : et non est declinatio multitudinis delictorum meorum.

Et nunc iuste contineor digne comprimor : percurbatus multis vinculis ferreis ad non erigendum caput.

Quoniam non sum dignus aspicere et videre altitudinem celi : pre iniustitiis meis.

Quoniam irritabi furorem tuum et feci malum co-

ram te : statuens abominationes et multiplicans odiosi- A tates.

Et nunc flecto genua cordis mei : precans a te bonitatem.

Peccabi Domine peccabi : et iniquitatem meam ego agnosco.

Ne perdas me cum iniquitatibus meis neque in finem iratus contineas mala mea : neque condemnaberis me cum his qui sunt in inferibus [inferioribus] terre.

Tu es enim Deus penitentium : ut in me ostendas bonitatem tuam.

Indignum me salvabis secundum multitudinem misericordie tue : et glorificabo nomen tuum in omni vita mea.

Quoniam te laudat omnis virtus celorum ; et tibi est gloria in secula seculorum. B

XXIII.

CANTICUM TOBI.

Capitulo 13.

Magnus es Domine in eternum ; et in omnia secula regnum tuum.

Quoniam tu flagellas et salvas, ducis ad infernum et reducis : et non est qui effugiat manum tuam.

Confitemini Domino filii Srahel : et in conspectu gentium laudate eum.

Quoniam ideo dispersit vos in gentes que ignorant eum ut vos narretis mirabilia eius : et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens preter eum.

Ipse castigabit nos propter iniquitates nostras : [LXXIV] et ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

Aspicite ergo que fecit vobiscum timore et tremore confitemini illi regemque seculorum : laudate et exultate eum in operibus vestris.

Ego autem in terra captivitatis mee confitebor illi : quoniam ostendit magestatem suam super gentem peccatricem.

Convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo : credentes quod faciet vobiscum misericordiam suam.

Ego autem et anima mea : in Deo lætabitur.

Benedicite Domino omnes electi eius : agite diem leticie et confitemini illi.

XXIV.

ORATIO DE LIBRO IHESU.

Capitulo 36.

Miserere nostri Deus omnium et respice nos : et ostende nobis lumen miserationis tue.

Et immitte timorem tuum super gentes que non exquisierunt te : et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua.

Alleba manum tuam super gentes alienas : ut videant potentiam tuam.

Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in illis : ut cognoscant te sicut et nos cognobimus quoniam non est Deus preter te Domine

Innoba signa : et immuta mirabilia.

Glorifica manum : et brachium dextrum.

Excita furorem : et effunde iram.

Extolle adversarium : et afflige inimicum.

Festina tempus et memento finis : ut enarrent magnalia tua.

In ira flamme devorentur peccatores : et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem.

Contere caput principum iniquorum : dicentium non est alius preter nos.

Congrega omnes tribus Jacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarret magnalia tua : et hereditabis eos sicut ab initio.

Miserere plebi tue super quam invocatum est nomen tuum : et Srahel quem quoequasti primogenito tuo.

Miserere civitati sanctificationis tue : Iherusalem civitati requiei tue. B

Reple Syon inenarrabilibus virtutibus tuis : et gloria tua populum tuum.

Da testimonium quia ab initio creature tue sunt : et suscita precationes quas locuti sunt in nomine tuo prophete priores.

Da mercedem sustinentibus te ut prophetui [prophetæ tui] fideles inveniantur : et exaudies orationes servorum tuorum.

Secundum benedictionem Haaron da populo tuo : et dirige nos in viam iustitie.

Ut sciant omnes qui inhabitant terram : quia tu es Deus conspector seculorum.

XXV.

CANTICUM ZACCARIE [AZARIE] DE LIBRO DANIELIS. C

Capitulo 3.

Aña. *Quecumque Domine fecisti nobis, vero iudicio fecisti, et hec omnia propter peccata nostra.*

Alia. *Iustus es Domine in omnibus que fecisti nobis et omnia opera tua veritas et recte sunt vie tue.*

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum et laudabilis : et gloriosum nomen tuum in secula.

Quia iustus es in omnibus que fecisti nobis et universa opera tua et vie tue recte : et omnia iudicia tua vera.

Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos : et super civitatem sanctam patrum nostrorum Iherusalem.

Quia in veritate et in iudicio induxisti omnia hec : D propter peccata nostra.

Peccabimus enim et inique egimus recedentes a te : et deliquimus in omnibus et precepta tua non audibimus nec observabimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis esset.

Omnia ergo que induxisti super nos et universa que fecisti nobis : vero iudicio fecisti.

Et tradidisti nos in manibus inimicorum inicorum, pessimorum prevaricatorumque : et regi iniusto et pessimo ultra omnem terram.

Et nunc non possumus aperire os : confusio et obprobium facti sumus servis tuis et his qui colunt te.

Ne quesumus tradas nos in perpetuum propter nomen tuum : neque dissipes testamentum tuum neque auferas misericordiam tuam a nobis.

Propter Abraham dilectum tuum et Ysaac servum tuum et Srahel sanctum tuum : quibus locutus es pollicens quod multiplicares [LXXV] semen eorum sicut stellas celi : et velut arena que est in littore maris.

Quia Domine imminuti sumus plusquam omnes gentes : sumusque humiles in universa terra odie propter peccata nostra.

Et non est in hoc tempore princeps profeta et dux neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te : ut possimus invenire misericordiam tuam.

Set in anima contrita et spiritu humilitatis suscipiamur sicut in holocaustis arietum et taurorum : et sicut in milibus agnorum pinguium sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo odie ut placeat tibi.

Et perfice subsequentes te : quoniam non est confusio confidentibus in te.

Et nunc sequimur in toto corde nostro et timemus te : et querimus faciem tuam ne confundas nos.

Set fac nobiscum secundum mansuetudinem tuam : et secundum multitudinem misericordie tue : et erue nos in mirabilibus tuis et da gloriam nomini tuo Domine.

Confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala : confundantur in omni potentia sua et robur eorum conteratur.

Et scient quia tu es Dominus solus : et gloriosus in universo orbe terrarum.

XXVI.

INCIPIUNT CANTICI DE TRADITIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO MACCABEORUM II.

Capitulo 1.

Aña. *Domine Domine Deus omnium creator terribilis et fortis iustus et misericors congrega dispersionem nostram, libera eos qui serviunt gentibus.*

Alia. *Domine Domine contemtos et abominatos respice, afflige comprimentes et contumeliam facientes in superbia ut sciant gentes quod tu es Deus noster.*

Domine Domine Deus omnium creator : terribilis fortis et misericors.

Qui solus es rex bonus, solus prestans, solus iustus : omnipotens et eternus.

Qui liberas Srahel de omni malo : qui fecisti patres electos et sanctificasti eos.

Accipe sacrificium pro universo populo tuo Srahel : et custodi partem tuam et sanctifica dispersionem nostram.

Libera eos qui serviunt gentibus : contemtos et abominatos respice, ut sciant gentes quod tu es Dominus Deus noster.

Afflige comprimentes : et contumeliam facientes in superviam.

Constitue populum tuum in loco sancto tuo : sicut dixit Moyses.

XXVII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 11

Aña. *Quasi agnus mansuetus ductus sum ad victimam.*

Tu Domine demonstrasti mici : et ego cognobi.

Nunc ostendisti mici studia eorum ; et salvam fecisti a persequentibus animam meam.

Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam : et nunc cognobi quia super me cogitaberunt consilia.

Mittamus lignum in pane eius : et eradamus eum de terra vibentium : et nomen eius non memoretur amplius.

Tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor : videam queso ultionem tuam ex eis tibi enim revelabi causam meam.

Iustus quidem tu es Domine : si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te.

Quare via impiorum prosperatur : bene est omnibus qui prævaricantur et inique agunt.

Plantasti eos et radicem miserunt : proficiunt et faciunt fructum.

Prope es tu hori eorum : et longe ha renibus eorum.

Et tu Domine nosti me et vidisti me : et probasti cor meum tecum.

Congrega eos quasi gregem ad victimam : et sanctifica illos in die occisionis.

XXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 15.

Tu scis Domine recordate [recordare] mei et tuere me a persequentibus me et visita me : ab his qui persecuntur me.

Noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui pro te obprobrium inventi sunt sermones tui et comedi eos.

Et factum est mici verbum tuum in gaudio et in letitia cordis mei : quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum.

[LXXVI] Non sedi in concilio ludentium : et gloriatus sum.

A facie enim manus tue solus sedebam : quoniam comminatione replesti me.

Quare factus est dolor meus perpetuus : et plaga mea disperabilis rennuit curari.

Factum est mici : quasi mendacium aquarum infidelium.

Propter hoc hec dicit Dominus si converteris convertam te : et ante faciem meam stabis.

Etsi seperaberis pretiosum a vili : quasi hos meum eris.

Convertentur ipsi ad te : et tu non converteris ad eos.

Et dabo te populo huic in murum hereum fortem : et bellabunt adversum te : et non prevalebunt, quia ego tecum sum ut salvem te et eruam te dicit Dominus.

Et liberabo te de manu pessimorum : et redimam te de manu fortium.

XXIX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 18.

Adtende Domine ad me : et audi vocem adversariorum meorum.

Numquid reddetur pro bono malum : quia foderunt fobeam anime mee.

Recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum : et averterem indignationem tuam ab eis.

Propterea da filios eorum in fame : et deduc eos in manu gladii.

Fiant uxores eorum absque liberis et vidue : et viri earum interficiantur mortem.

Iûbenes eorum confodiantur gladio in prelio : audiatur clamor de domibus eorum.

Adduces enim super eos latronem repente quia foderunt fobeam ut caperent me : et laqueos abscondernnt pedibus meis.

Tu autem Domine scis omne consilium eorum : adversum me in morte.

Ne propitieris iniquitati eorum : et peccatum eorum a facie tua non deleatur.

Fiant corruentes in conspectu tuo : in tempore furoris tui abutere eis.

XXX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 20.

Aña. *Domine qui me persecuntur corruant et infirmi fiant.*

Seduxisti me Domine et seductus sum : ortior me fuisti et invaluisti.

Factus sum in derisu : tota die omnes subsanabant me.

Quia iam olim loquor vociferans : iniquitatem et vastitatem clamito.

Et factum est mici sermo Domini in obprobrium et in derisu tota die : et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis : et defeci ferre non sustinens.

Audibi enim contumelias multorum : et terrorem in circuitu.

Persequimini et persequamur eum : ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum.

Si quomodo decipiatur et prevaleamus adversus eum : et consequamur ultionem ex eo.

Dominus autem mecum est quasi bellator fortis : idcirco qui persecuntur me cadent et infirmi erunt.

Confundantur veementer . quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur.

Et tu Domine exercituum probator iusti qui probas renes et cor : videam queso ultionem tuam ex eis, tibi enim revelabi causam meam.

XXX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 23.

Contritum est cor meum in medio mei : contremuerunt omnia ossa mea.

Factus sum sicut vir ebrius : et quasi homo madidus a vino.

A facie Domini : et a facie verborum sanctorum eius.

Quia adulteriis repleta est terra : quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arba deserti.

Factus est cursus eorum malus : et fortitudo eorum dissimilis.

Propheta namque et sacerdos polluti sunt : et in domo mea inveni malum eorum ayt Dominus.

Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris : impellentur enim et corruent in ea.

Auferam enim super eos mala : annum visitationis eorum ayt Dominus.

XXXII.

CANTICUM IHEREMIE [MICHEÆ] PROPHETE.

Capitulo 7.

Aña. *Nolite credere amico et nolite confidere in duce : quia inimici hominis domestici eius.*

[LXXVII] Nolite credere amico et nolite confidere in duce : ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra horis tui.

Quia filius contumeliam facit patri, filia consurgit adversus matrem suam, et nurus contra socrum suam : et inimici hominis domestici eius.

Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum salvatorem meum : audiet me Deus meus.

Ne leteris inimica mea super me quia cecidi : consurgam.

Quum sedero in tenebris Dominus lux mea est : iram Domini portabo quoniam peccabi ei.

Donec iudicet causam meam et faciat iudicium meum : et educet me in luce videbo iustitiam eius,

Et aspiciet inimica mea et operietur confusionem : que dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus.

XXXIII.

CANTICUM EZECIELIS PROPHETE.

Capitulo 36.

Aña. *Effundam super vos aquam munaam dicit Dominus et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.*

Tollam vos de gentibus et congregabo vos de universis terris : et adducam vos in terram vestram.

Et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris : et ab universis idolis vestris mundabo vos.

Et dabo vobis cor novum : et spiritum meum ponam in medio vestri.

Et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum : et spiritum meum ponam in medio vestri.

Et faciam ut in preceptis meis ambuletis : et iudicia mea custodiatis et operemini.

Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris :

et eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum. A

XXXIV.

INCIPIUNT CANTICI DE RESURRECTIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO GENESIS.

Capitulo 49.

Aña. *Ad prædam Domine ascendisti ; requiescens accubuisti ut leo et virtute tua suscitatus es.*

Iuda te laudabunt fratres tui : manus tue in cervicibus inimicorum tuorum.

Adorabunt te filii patris tui : catulus leonis Juda.

Ad prædam fili mi ascendisti : requiescens adcubuisti ut leo et quasi leena quis suscitabit eum.

Non auferetur sceptrum de Juda nec dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est : et ipse erit expectatio gentium.

Ligans ad vineam pullum suum : et ad vitem o fili mi asinum suum.

Lababit vino stolam suam : et in sanguine ube palleum suum.

Pulcriores oculi eius vino : et dentes lacte candidiores.

Sedit in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula braciorum eius et manus illius per manum Dei omnipotentis : Jacob inde pastor egressus est lapis Srahel.

Deus patris tui erit adiutor tuus : et omnipotens benedicet tibi.

Benedictionibus celi desuper : benedictionibus abyssi jacentis deorsum.

Benedictionibus uberum et vulbe : benedictiones patris tui confortate sunt. C

Benedictionibus patrum eius : donec veniret desiderium collium eternorum.

Fiant in capite Joseph : et in vertice Nazorei inter fratres suos.

XXXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 43.

Aña. *Antiqua ne intueamini noba faciam : dicit Dominus.*

Ante me non est formator Deus : et post me non erit.

Ego sum ego sum Dominus : et non est absque me salvator.

Ego adnunciabi et salvabi : auditum feci et non fui in vobis Deus alienus. D

Vos testes mei dicit Dominus : et ego Deus ab initio.

Ego ipse et non est qui de manu mea eruat : operabor et quis avertit illut.

Hec dicit Dominus redemtor vester sanctus Srahel: propter vos emissi Babylonem et detraxi vectes universos : et Caldeos in nabibus suis gloriantes.

Ego Dominus sanctus vester : creans Srahel rex vester.

Hec dicit Dominus qui dedit in mari viam : et in aquis torrentibus semitam.

[LXXVIII] Qui eduxit quadrigam et equum, agmen et robustum simul obdormierunt : nec resurgerent. Contriti sunt quasi linum et extincti sunt : ne memineritis priora et antiqua ne intueamini.

Ecce ego facio noba et nunc orietur : utique cognoscetis ea.

Ponam in deserto viam et in invio flumina : glorificabunt me vestie agri dracones et structiones.

Quia dedi in deserto aquas et flumina in invio : ut darem potum populo meo, electo meo, populum istum formabi mici, laudem meam narrabit.

XXXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 63.

Aña. *Salvabit mici bracium meum et iustitia mea ipsa auxiliata est mici.*

Quis est iste qui venit de Edon : tinctis vestibus de B Bosra.

Iste formosus in stola sua : gradiens in multitudine fortitudinis sue.

Ego qui loquor iustitiam : et propugnator sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum et vestimentum tuum : sicut calcantium in torculari ?

Torcular calcabi solus : et de gentibus non est vir mecum.

Calcabi eos in furore meo et conculcabi eos in ira mea et adsparsus est sanguis eorum super vestimenta mea : et omnia indumenta mea inquinabi.

Dies enim ultionis in corde meo est : et annus retributionis mee venit.

Circum inspexi et non erat auxiliator : quæsibi et C non fuit qui adiubaret.

Salvabit mici bracium meum : et iustitia mea ipsa auxiliata est mici.

Conculcabi populos in furore meo et inebriaoi eos in indignatione mea : et detraxi in terra virtutem eorum.

XXXVII.

CANTICUM ESAYE [IEREMIE] PROPHETE.

Capitulo 31.

Aña. *Tamquam de somno suscitatus sum et vidi et somnus meus dulcis mici.*

Hec dicit Dominus exercituum Deus Srahel : adhuc dicent verbum istut in terra Juda et in urbibus eius quum convertero captivitatem eorum.

Benedicat tibi Dominus pulcritudo iustitie mons D sanctus : et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius, simul agricole et minantes greges.

Quia inebriabi animam lassam : et omnem animam esurientem saturabi.

Ideo quasi de somno suscitatus sum : et vidi et somnus meus dulcis mici.

Ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum Srahel et domum Juda semine hominis : et semine iumentorum.

Et sicut vigilabi super eos ut evellerem et demolirem et dissiparem et dispergerem et affligerem : sic vigilabi super eos ut edificem et plantem ayt Dominus.

XXXVIII.

CANTICUM ESAYE [OSEÆ] PROPHETE.

Capitulo 6.

Ana. *Vivificabit nos Dominus post duos dies die tertia suscitabit nos et vibemus.*

Venite revertamur ad Dominum quia ipse cepit et sanabit nos : percutiet et curabit nos.

Vivificabit nos post duos dies, die tertia suscitabit nos et vibemus in conspectu eius : sciemur sequamurque ut cognoscamus Dominum.

Quasi diluculo preparatus est egressus eius : et veniet nobis quasi imber temporaneus et serotinus terre.

Quid faciam tibi Efraym quid faciam tibi Juda : misericordia vestra quasi lux matutina et quasi ros mane pertransiens.

Propter hoc dolabi in Prophetis et occidi eos in verbo horis mei : et iudicia mea quasi lux egredietur.

Quia misericordiam volui et non sacrificium : et scientiam Dei plusquam holocaustum.

XXXIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE.

Capitulo 3.

Aña. *Expecta me in die resurrectionis mee dicit Dominus ut congregem gentes et colligam regna.*

Expecta me dicit Dominus in die resurrectionis mee in futuro : quia iudicium meum ut congregem gentes et colligam regna.

Ut effundam super eos omnem indignationem meam : et omnem iram furoris mei.

In igne enim zeli mei devorabitur omnis terra : quia tunc reddam populis labium electum [LXXIX] ut vocent omnes in nomine Domini et serviant ei humero uno.

Ultra flumina Eziopie inde supplices mei : filii dispersorum meorum deferent munus mici.

In die illa non confunderis super cunctis adinventionibus tuis : quibus prevaricata es in me.

Quia tunc auferam de medio tui magni locus supervie tue : et non adicies exaltari amplius in monte sancto meo.

Et derelinquam in medio tui populum pauperem et egenum : et sperabunt in nomine Domini reliquie Srahel.

Non faciet iniquitatem nec loquentur mendacium : et non invenietur in ore eorum lingua dolosa.

Quoniam ipsi pascentur et accubabunt : et non erit qui exterreat.

INCIPIUNT CANTICI DE SANCTIS.

XL.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 26.

Datio Dei permanet iustis : et profectus illius successus habebit in eternum.

Mulieris bone beatus vir : numerus annorum eorum duplex.

Mulier fortis obleciat virum suum : et annos vite illius in pace implevit.

A Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium Deum : dabitur viro pro factis bonis.

XLI.

CANTICUM DE LIBRO JUDICUM.

Capitulo 5.

Aña. *Diligentes te Domine : sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.*

Qui sponte obtulistis de Srahel animas vestras ad periculum : benedicite Dominum.

Audite reges, auribus percipite principes : ego sum ego sum que Domino canam, psallam Domino Deo Srahel.

Domine cum exires de Seyr et transires per regiones Edom : terra mota est celique ac nubes distillaberunt aquis.

B Montes fluxerunt a facie Domini ; et Sinay a facie Dei Srahel.

Nova bella elegit Dominus : et portas hostium ipse subvertit.

Clipeus et hasta si apparuerit in quadraginta millibus Srahel : cor meum diligit principes Srahel.

Qui propria volumtate obtulistis vos discrimini : benedicite Domino.

Qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via ; loquimini ubi conlisi sunt currus : et hostium est suffocatus exercitus.

Ibi narrentur iustitie Domini : et clementie eius in fortes Srahel.

Tunc descendit populus Domini ad portas : et obtinuit principatum.

C Salvate sunt reliquie populi : Dominus in fortibus dimicabit.

Venerunt reges et pugnaberunt, pugnaberunt reges Canaan in Tanay iuxta aquas Magedon : et tamen nicil tulerunt predantes, de celo dimicatum est contra eos.

Sic pereant inimici tui Domine : qui autem te diligunt sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.

XLII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 61.

Aña. *Letitia sempiterna erit electis meis dum dedero opera eorum in veritate.*

Vos sancti Domini vocabimini : ministri Dei nostri dicetur vobis.

D Fortitudinem gentium comedetis : et in gloria eorum supervietis.

Pro confusione vestra duplici et rubore laudabunt partem eorum : propter hoc in terram suam duplicia possidebunt.

Letitia sempiterna erit eis : quia ego Dominus diligens iudicium : et odio habens rapinam in olocaustum.

Et dabo opus eorum in veritate : et fedus perpetuum feriam eis.

Et scietur in gentibus semen eorum : et germen eorum in medio populorum.

Omnes qui viderint eos cognoscent illos : quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

INCIPIUNT CANTICI DE UNO JUSTO.

XLIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 17.

Benedictus vir qui confidit in Domino : et erit Dominus fiducia eius.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum : quod ad humorem mittit radices suas, et non timebit dum venerit estus.

Et erit folium eius viride : et in tempore [LXXX] siccitatis non erit solicitus nec aliquando desinit facere fructum.

Sana me Domine et sanabor, salbum me fac et salbus ero : quia laus mea et virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt ad me : ubi est verbum Domini, veniat : et ego non sum turbatus te pastorem sequens : et diem hominis non concupibi tu scis.

Quod egressum est de labiis meis : rectum in conspectu tuo fuit.

Non sit mici formidinis : spes mea tu in die afflictionis mee.

Confundantur omnes qui me persecuntur et non confundar ego : pabeant illi et non pabeam ego.

Induc super eos diem afflictionis : et duplici contritione contere eos.

XLIV.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 51.

Aña. *Danti mici sapientiam dabo gloriam consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum ut non confundar.*

Priusquam errarem quesibi sapientiam : palam in oratione mea.

Ante tempus postulabam pro illam [illa] : et usque in nobissimis inquiram eam.

Defloruit tanquam precox uba : letatum est cor meum in ea.

Ambulabit pes meus iter rectum : a iubentute mea investigabam illam.

Inclinabi modice aurem meam et excepi illam : multam inveni micimetipsi sapientiam, multum profeci in ea

Danti mici sapientiam dabo gloriam, consiliatus sum enim ut facerem illam : zelatus sum bonum ut non confundar.

Conculcata [*Forte*, conluctata] est anima mea in illam : et in faciendo eam confirmatus sum.

Manus mea extendi in altum : et insipientiam eius luxi.

Animam meam direxi ad illam : et in agnitione inveni eam.

Possedi cum ipsis cor ab initio : propter hoc non relinquar.

Venter meus conturbatus est querendo eam : propterea possidebo bonam possessionem.

Dedit enim mici Dominus linguam mercedem meam : et in ipsa landabo eum.

Adpropinquate ad me indocti : et congregate vos in domum discipline.

Quid adhuc retardatis : aut quid dicitis in his, anime vestre sitiunt veementer.

Aperui hos meum et locutus sum : comparate vobis sine argento sapientiam et collum vestrum subicite iugo.

Et suscipiet anima vestra disciplina : in proximo est enim invenire eam.

Videte oculis vestris quoniam modice laborabi : et inveni mici multam requiem.

Adsumite disciplinam in multo numero argenti : et copiosum aurum possidete in ea.

Letetur anima vestra in misericordia eius : et non confundemini in laude ipsius.

Operamini opus vestrum ante tempus : et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

XLV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 42.

Ecce servus meus suscipiam eum : electus meus dicit Dominus : complacuit sibi in illo anima mea.

Dedi spiritum meum super eum : iudicium gentibus proferet.

Non clamabit neque accipiet personam : nec audietur foris vox eius.

Calamum quassatum non conteret : et linum fumigans non extinguet.

In veritate educet iudicium, non erit tristis neque turbulentus : donec ponat in terra iudicium, et legem eius insule expectabunt.

XLVI.

CANTICUM ZACHARIE PROPHETE.

Luce Capitulo 1.

Aña. *Tu puer propheta Altissimi vocaberis preibis enim ante faciem Domini parare vias eius ad dandam scientiam salutis plebi eius.*

Benedictus Dominus Deus Srahe. : quia visitabit et fecit redentionem plevi sue.

Et erexit cornu salutis nobis : in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per hos sanctorum profetarum suorum : qui a seculo sunt.

Salutem de inimicis nostris : et de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, et memorari testamenti sancti sui : iusiurandum quod iurabit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate et iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta Altissimi vocaberis : [LXXXI] preibis enim ante faciem Domini preparare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius : in remissione peccatorum.

Per viscera misericordie Dei nostri : in quibus visitabit nos horiens ex alto.

Inluminare eis qui in tenebris et in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

XLVII.

INCIPIUNT CANTICI DE VIRGINIBUS.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH.

Capitulo 39.

Aña. *In canticis labiorum vestrorum dicite Domino : universa opera tua bona valde.*

Audite me divini fructus : et quasi rosa plantata super rivos aquarum fruticate.

Quasi Libanus : odorem suabitatis habete.

Florete flores quasi lilium date odorem frondete in gratiam et conlaudate canticum : et benedicite Dominum in operibus suis.

Date nomini eius magnificentiam : et confitemini illi in voce labiorum vestrorum : in canticis labiorum et citharis : et sic dicetis in confessione : opera Domini universa bona valde.

XLVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 61 *et* 62.

Gaudens gaudebo in Domino : et exultabit anima mea in Deo meo.

Quia induit me vestimentum salutis : et indumento iustitie circumdedit me.

Quasi sponsum decoratum corona : et quasi sponsam ornatam munilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum ; et sicut hortus semen suum germinat : sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis gentibus.

Propter Syon non tacebo, et propter Iherusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius : et salvator eius ut lampas accendatur.

Et videbunt gentes iustum tuum : et cuncti reges terre inclitum tuum.

Et vocabitur tibi nomen novum : quod hos Domini nominabit.

Et eris corona glorie in manu Domini : et diadema regni in manu Dei tui.

Non vocaberis ultra Derelicta : et terra tua non vocabitur amplius Desolata.

Set vocaberis Voluntas mea in ea : et terra tua inhabitabitur.

Quia complacuit Domino in te : et terra tua inhabitabitur.

Habitabit enim iuvenis cum virgine : et habitabunt in te filii tui.

Et gaudebit sponsus super sponsam suam : et gaudebit super te Dominus Deus tuus.

Super muros tuos Iherusalem constitui custodes : tota die et tota nocte in perpetuum non tacebunt.

Qui reminiscimini Dominum ne taceatis et ne detis silentium ei donec stabiliat : et donec ponat Iherusalem laudem in terra.

XLIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE.

Capitulo 3.

Lauda filia Syon, iubila Srahel : letare et exulta in omni corde filia Hierusalem.

Abstulit Dominus iudicium tuum : avertit inimicos tuos rex Srahel.

Dominus in medio tui : non timebis malum ultra.

In die illa dicetur Iherusalem noli timere : Syon non dissolbantur manus tue.

Dominus Deus tuus in medio tui fortis : ipse salvabit te.

Gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione tua : et exultabit super te in laude.

Nugas qui a lege recesserunt, congregabo qui ex te erant : ut non ultra habeas super eos obprobrium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in tempore illo : et salvabo claudicantem et eam [ea] que ejecta fuerant congregabo.

Et ponam eos in laudem et in nomen : in omni terra confusionis eorum.

In tempore illo quo adducam vos : et in tempore quo congregabo vos.

Dabo enim vos in nomen et in laudem omnibus populis terre : quum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus Deus.

L.

CANTICUM ZACCARIE PROPHETE.

Capitulo 2.

Lauda et letare filia Syon : quia ecce ego veniam et habitabo in medio tui dicit Dominus.

[LXXXII] Et applicabuntur gentes multe ad Dominum in die illa, et erunt mici in populum et habitabo in medio tui : et scies quia Dominus exercituum misit me ad te.

Et possidebit Dominus Judam partem suam in terra sanctificata : et eliget adhuc Iherusalem.

Sileat omnis caro a facie Domini : quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

LI.

CANTICUM SALOMONIS IN SACRATIONE BASELICE.

Paralipom. II, capitulo 6.

Aña. *Sint Domine oculi tui aperti super domum istam.*

Domine Deus Srahel non est similis tui Deus in cœlo et in terra : qui custodis pactum et misericordiam cum servis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo.

Qui prestitisti servo tuo David patri meo quecumque locutus fueras ei : et que hore promiseras opere complesti sicut et presens tempus probat.

Nunc ergo Domine Deus Srahel : imple servo tuo David patri meo quecumque locutus es ei dicens :

Non deficiet ex te vir coram me : qui sedeat super thronum Srahel.

Ita tamen si custodierint filii tui vias meas et ambulaberint in lege mea : sicut et tu ambulasti coram me.

Et nunc Domine Deus Srahel : firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David.

Ergo nec [ne] credibile est : ut habitet Deus cum hominibus super terram ?

Si celum et celi celorum non te capiunt : quanto magis domus ista quam edificabi.

Set ad hoc tantum facta est ut respicias ad orationem servi tui : et obsecrationem eius.

Domine Deus meus audi preces quas fundit famulus tuus coram te : ut aperias oculos tuos super domum istam diebus hac noctibus super locum in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum et exaudias orationem quam servus tuus orat in eo.

Exaudi preces famuli tui et populi tui Srahel : quicumque oraberit in loco isto.

Exaudi de habitaculo sancto tuo id est de celis et propitiare : tu es enim Deus meus.

Aperiantur queso oculi tui : et aures tue intente sint ad orationem que fit in loco isto.

Nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam : tu et arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui Domine Deus induantur iustitiam : et sancti tui letentur in bonis.

Domine Deus ne avertas faciem Christi tui : memento misericordiarum David servi tui.

LII.

CANTICUM DE RESTAURATIONE BASELICE.

Tobie Capitulo 13.

Luce clara fulgebis : in omnibus finibus terre.

Nationes multe de loginco venient tibi : et habitatores a nobissimis partibus terre ad nomen Domini Dei.

Et munera sua in manibus habentes, regi celorum offerunt cum letitia : et nomen Domini magnum erit in omnibus seculis seculorum.

Maledicti omnes qui spernunt te : et omnes qui blasfemant te.

Maledicti omnes qui oderunt te : et omnes qui dixserunt in te verbum durum.

Maledicti omues qui deponunt te : et omnes qui dextruunt muros tuos, et omnes qui subvertunt turres tuas, et omnes qui succendunt habitationes tuas, et benedicti erunt in te omnes qui diligunt te in eternum.

Tunc gaude et letare cum filiis iustorum : quia omnes colligentur et benedicent Dominum in eternum.

Felices qui diligunt te, felices qui gaudent in pace tua, et felices omnes homines qui contristabuntur in flagellis tuis : quoniam gaudebunt omne gaudium tuum in secula.

Anima mea benedicet Dominum regem magnum quia liberabit Iherusalem : et edificabitur iterum domus eius, in omnibus seculis seculorum confitebitur regi celorum.

Ostie Iherusalem izmaracdo et saffiro fabricabuntur : et lapides pretiosi omnes muri tui.

Turres Iherusalem gemmis edificabuntur : et propugnacula eius auro mundo.

Platee Iherusalem canticum letitie dicunt : et per omnes vicos eius Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltat te, et benedictus in omnibus seculis seculorum : quoniam in te benedicet omne sanctum in eternum.

LIII.

[LXXXIII] CANTICUM BALE DE LIBRO NUMERI.

Capitulo 23.

Adsumta parabola sua dixit Balaam : de Aran adduxit me Balaac rex Moabitarum de montibus orientis.

Veni inquid et maledicere Jacob : propera et detestare Srahel.

Quomodo maledicam cui non maledixit Dominus : aut qua ratione detester quem Deus non detestatur.

De summis silicibus videbo eum : et de collibus considerabo illum.

Populus enim solus habitabit : inter gentes non reputabitur.

Quis dinumerare posit pulberem Jacob : aut nosse numerum stirpis Srahel.

Moriatur anima mea morte iustorum : et fiant nobissima mea horum similia.

Non est Deus sicut homo ut mentiatur : nec ut filius hominis ut mutetur.

LIV.

CANTICUM DE APOSTOLO.

Epist. 1. *ad Timot. Capitulo* 4 *et* 6.

Adprehende vitam eternam in qua vocatus es : et confessus bonam confessionem coram multis testibus.

Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate : in fide et in castitate.

Dum venio adtende lectioni : exortationi doctrine.

Noli neglegere gratiam que in te est : que data est tibi per profetiam cum impositione manuum.

Hec meditare in his esto : ut profectus tuus manifestus sit omnibus.

Adtende tibi et doctrine : insta in illis.

Hoc enim faciens : et te ipsum salvum facies et qui te audiunt.

LV.

INCIPIUNT CANTICI DE COTIDIANO.

CANTICUM MOYSI DE LIBRO EXODO.

Capitulo 15.

Cantemus Domino : gloriose enim honorificatus est.

Equum et ascensorem : proiecit in mare.

Adiutor et protector meus Dominus : et factus est mici in salute.

Hic Deus meus et honorificabo eum : Deus patris mci et exaltabo eum.

Dominus conterens bella Dominus nomen est ei : currus Faraonis et exercitum eius proiecit in mare.

Electos ascensores ternos strantes dimersit in rubro mari : pelago cooperuit eos dimersi sunt in profundum tamquam lapis.

Dextera tua Domine glorificata est in virtute : dextera manus tue confregit inimicos, et pre multitudine magestatis tue conteruisti adversarios.

Misisti iram tuam, et comedit eos tamquam stipulam : et pre spiritu iracundie tue divisa est aqua.

Steterunt tamquam murus aque : gelaberunt fluctus in medio mari.

Dixit inimicus persequens, compreendam partibo spolia replebo animam meam : interficiam gladio meo et dominabitur manus mea.

Misisti spiritum tuum et cooperuit eos mare : dimersi sunt tamquam plumbum in aqua validissima.

Quis similis tibi in dîis Domine quis similis tibi honorificus : in sanctis mirabilis, in magestatibus faciens prodigia.

Extendisti dexteram tuam et devorabit eos terra : gubernasti iustitia tua populum tuum hunc quem liberasti.

Consolatus es in virtute tua : in refectione sancta tua.

Audierunt gentes et irate sunt : dolores adpreenderunt inhabitantes Filistim.

Tunc festinaberunt duces Edom : et principes Moabitarum, adpreendit eos timor : tabuerunt omnes inhabitantes Canaam.

Decidat super eos timor et tremor magnitudinis bracii tui : fiant tamquam lapis donec transeat populus tuus Domine, usque dum pertranseat populus tuus hunc quem liberasti.

Induc et planta eum in montem hereditatis tue : in preparata habitatione tua quam preparasti tibi Domine.

Sanctuarium tuum Domine quod preparaberunt manus tue : Domine qui regnas in eternum et in sempiternum et adhuc.

Quia introibit equitatus Faraonis quum quadrigis et ascensoribus in mare et induxit super eos Dominus aquas maris : filii autem Srahel ambulaberunt per siccum per medium mare.

LVI.

[LXXXIV] CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 5.

Cantabo nunc dilecto canticum dilecte vinee mee : vinea facta est dilecta in loco uberi.

In cornu et macerie circumdedi et circumfodi : et plantabi vineam Sorech.

Et edificabi turrem in medio eius : et torcular fodi in ea.

Et sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Et nunc homo Iuda et qui habitatis in Iherusalem iudicate inter me et vineam meam : quid faciam vinee mee adhuc quod ei non fecerim.

Quoniam sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Nunc autem adnunciabo vobis : quid facturus sum vinee mee.

Auferam maceriam eius et erit in direptione : et dextruam parietes eius et erit in conculcatione.

Et derelinquam vineam meam : et non potabitur neque fodietur.

Et ascendunt in eam sicut in agrum incultum spine : et nubibus mandabo ne pluant super eam plubiam.

Vinea enim Domini Sabaoth domus est Srahel : et domo Juda nobellum dilectum.

Quoniam sustinui ut faceret iudicium : fecit autem iniquitatem et non iustitiam set clamorem.

LVII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 26.

Aña. *Anima mea desiderat te in nocte; de mane Domine vigilabo ad te.*

Urbs fortitudinis nostre : salvator.

Ponetur in ea murus : et antemurale.

Aperite portas ingrediatur gens iusta custodiens veritatem : vetus error habuit.

Servabis pacem, pacem quia in te sperabimus : sperastis in Domino in seculis eternis in Domino Deo forti in perpetuum.

Quia incurbabit habitantes in excelso : civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram : detrahet eam usque ad pulberem.

Conculcabit eam pes : pedes pauperum gressus egenorum.

Semita iusti recta facta est : rectus callis iusti ad ambulandum.

In semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te : nomen tuum et memoriale tuum in desiderio anime.

Anima mea desiderat te in nocte : sed et spiritus meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te.

Quum feceris iudicia tua in terra : iustitiam discent habitatores orbis.

Misereamur impio, et non discet iniustitiam in terra sanctorum : inique gessit et non videbit gloriam Domini.

Domine exaltetur manus tua et non videant : videant et confundantur zelantes populi et ignis hostes tuos devoret.

LVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo eodem.

℣ XVIII. Preceptum.

Aña. *Vivent mortui tui interfecti mei resurgent.*

Domine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es in nobis.

Domine Deus noster possiderunt nos domini absque te : tantum in te recordemur nominis tui.

Morientes non vibant, gigantes non resurgant : propterea visitasti et conteruisti et perdidisti omnem memoriam eorum.

Indulsisti genti Domine : indulsisti genti, numquid glorificatus es ? elongasti omnes terminos terre.

Domine in angustia requisierunt te : et in tribulatione murmuris doctrina tua in eis.

Sicut que concepit dum adpropinquaberit ad partum, dolens clamat in doloribus suis : sic facti sumus a facie tua Domine.

Concepimus et quasi parturibimus et peperimus spiritum : salutem non fecimus in terra ideo non ceciderunt habitatores terre.

Vivent mortui tui : et interfecti mei resurgent.

Expergescimini et laudate Dominum qui habitatis

in pulberem : quia ros lucis ros tuum, et terra gigantum detraes in ruinam.

Vade populе meus, intra in cubicula tua, claude hostia tua super te, abscondere modicum ad momentum : donec transeat indignatio.

LIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 33.

Aña. Audite qui longe estis que fecerim : dicit Dominus et cognoscite fortitudinem meam.

Conterriti sunt in Syon peccatores : possedit timor Ypocritas.

[LXXXV] Quis poterit habitare de vobis cum igne devoraňte : aut quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis.

Qui ambulat in iustitiis : et loquitur veritatem.

Qui proicit avaritiam et calumniam : et excutit manus suas ab omni munere.

Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinem : et claudit oculos suos ne videat malum.

Iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius : panis ei datus est aque ejus fideles sunt.

Regem in decore suo videbunt, oculi eius cernent terram de longe : cor tuum meditabitur timore.

Ubi est literatus ubi legis ubi verba ponderans : ubi doctor parvulorum.

Populum imprudentem non videbis, populum altis sermonibus : ita ut non possis intelligere dissertitudinem lingue eius in qua nulla est sapientia.

Respice Syon civitatem solemnitatem [solemnitatis] nostre : oculi tui videbunt Ihierusalem habitationem opulentam.

Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum : et omnes funiculi eius non rumpentur.

Quia solummodò ibi magnificus Dominus noster locus flubiorum : rivi latissimi et patentes.

Non transibit per eam navis remigum : neque triremis magna transgredietur eam.

Dominus enim Iudex noster, Dominus legifer noster : Dominus rex noster : Ipse salvabit nos.

LX.

CANTICUM IHONE PROPHETE.

Capitulo 2.

℣ XXXV. In tuo.

Aña. *Quanta vobi reddam tibi salvatori meo Domino.*

Alia. *Fluctus tui Domine super me transierunt et ego dixi : expulsus sum ab oculis tuis putas videbo templum sanctum tuum.*

Clamabi dè tribulatione mea ad Dominum : et exaudibit me.

De ventre inferni clamàbi : et exaudibit vocem meam.

Et proiecisti me in profundum in corde maris : et flumen circumdédit me.

Omnes gurgites tui et fluctus tui super me ingressi sunt : et ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aque usque ad animam, abyssus ballabit me, pelagus cooperuit caput meum : ad extrema montium descendi, terre vectes concluserunt me in eternum.

Et sublevabis de corruptionem [corruptione] vitam meam : Domine Deus meus.

Quum angustiaretur in me anima mea, Domini mei recordatus sum : et veniet oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates : frustra misericordiam suam dereliquerunt.

Ego autem cum voce laudis immolabo tibi : quocumque vobi reddam pro salute Domino.

LXI.

CANTICUM DE LIBRO ESDRE IV.

Capitulo 8.

℣ XLII. Emitte.

Aña. *Tronus tuus Deus inextimabilis; et gloria incompreensibilis : cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore, cuius aspectus arefacit abyssos et indignatio tabescere montes.*

Alia. *Miserere Domine eis qui non habent substantiam bonorum operum.*

Domine qui habitas in eternum : cuius oculi elati et superiora in aere.

Cuius tronus inextimabilis : et gloria inconpreensibilis.

Cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore : corum observatio in vento et igni convertitur.

Cuius verbum firmum : et dicta perseverantia.

Cuius dispositio fortis : et iussio terribilis.

Cuius aspectus arefacit abysos, et indignatio tabescere montes : et veritas testificatur.

Exaudi Domine orationem servi tui : auribus percipe deprecationem figmenti tui, intende verba mea.

Dum enim vibo loquar : et dum sapio respondeam.

Ne aspicias populi tui delicta : set qui tibi in veritate servierunt.

Neque adtendas impie agendum [*Forte*, agentium] studia : set qui tua testamenta cum doloribus custodierunt.

Neque cogites perdere qui in conspectu tuo false conversati sunt : set memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoberunt.

Neque volueris perdere qui pecodum mores [LXXXVI] habuerunt : set respicias super eos qui legem tuam splendide docuerunt.

Neque indigneris eis qui vestiis peius sunt iudicati : set diligas eos qui semper in gloriam tuam confiderunt.

Quoniam nos et patres nostri talibus moribus egimus : tu autem propter nos peccatores misericors vocatus es.

Si enim decreberis ut nostri miserearis : tunc misericors vocaberis.

Nobis enim non habentibus opera iustitie : iustis quibus sunt opera multa reposita aput te Domine, ex propriis operibus percipient mercedem.

Quid est enim homo ut ei indigneris : aut genus corruptibile ut ita amariceris de ipso.

In veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit : et de confidentibus qui non deliquid.

Set in hoc enim adnunciabitur iustitia et bonitas tua Domine : quum misertus fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum.

LXII.

CANTICUM MOYSI DEUTRONOMIUM.

Capitulo 32.

℣ LVIII. Exaltabo.

Adtende celum et loquar : audiat terra verba ex ore meo.

Expectetur sicut plubia eloquium meum : et descendat sicut ros verba mea.

Sicut nimbus super gramen et sicut nix supra fenum : quoniam nomen Domini invocabi : date magnitudinem Domino Deo vestro, Deus vera opera eius, et omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis et non est iniquitas in eo : iustus et sanctus Dominus.

Peccaberunt nonne hii filii inmaculati progenies praba et perversa : hec Domino retribuisti sicut populus fatuus et non sapiens.

Nonne hic ipse pater tuus : qui possedit fecit et creabit te.

Commemoramini dies anticos : intelligite annos generationis et generationum.

Interroga patrem tuum et adnuntiabit tibi : seniores tuos et dicent tibi.

Quum partiretur altissimus nationes gentium quemadmodum dispersit filios Ade : statuit terminos gentium secundum numerum angelorum Dei.

Facta est portio Domini populus eius Jacob : funiculum hereditatis sue Srahel.

Sufficientiam dedit ei in terra deserta : in sitim caloris ubi non erat aqua.

Circumduxit et docuit : et custodibit eum sicut pupillam oculi.

Sicut aquila proteget nidum suum et super pullos suos conscendit : expandit alas suas et suscepit eos et superposuit scapulis suis.

Dominus solus deducebat eos : et non erat cum eis Deus alienus.

LXIII.

CANTICUM ANNE DE LIBRO SAMUELIS I.

Capitulo 2.

℣ LXII. In deserto.

Confirmatum est cor meum in Domino : et exaltatum est cornum meum in Deo salutari meo.

Dilatatum est hos meum : super inimicos meos.

Letor ego in sanctitate tua quia non est alius Deus quomodo tu, nec est sanctus preter te : et non est iustus preter Deum nostrum.

Nolite gloriari et nolite alta loqui in supervia et ne exeat magniloquium ex ore vestro : quoniam Deus scientie Dominus est.

Deus qui parat adinventiones suas : arcus potentium infirmatus est et infirmi virtute precincti sunt.

Pleni panibus minorati sunt : et esurientes transierunt terram.

Sterilis peperit septem : et fetosa in filiis infirmata est.

Dominus mortificat et vivificat : ducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem et divitem facit : humiliat et exaltat.

Suscitat a terra inopem : et ab stercore erigit pauperem.

Et sedere facit eum cum potentibus populi : et tronum glorie hereditans illi.

Dat votum obtanti : et benedicet annos iusti.

Quoniam non in viribus potens est vir : Dominus infirmum facit adversarium suum Dominus sanctus.

Non glorietur sapiens in sua sapientia ; neque glorietur dives in divitiis suis ; neque glorietur fortis in fortitudine sua : set in eo glorietur qui gloriatur, scire et intelligere Dominum, et facere iudicium et iustitiam super terram.

Dominus ascendit in celos et tonat : et ipse iudicabit extrema terre.

Potens est et dat virtutem regibus nostris : et exaltabit cornu Christi sui.

LXIV.

[LXXXVII] CANTICUM DE LIBRO PARALIPOMENON I.

Capitulo 29.

℣ LXIV. Exitus.

Aña. *In manu tua Domine virtus et potentia in manu tua magnitudo et imperium omnium.*

Benedictus Dominus Deus Srahel patris nostri : ab eterno et usque in eterno.

Tua est Domine magnificentia et potentia : et gloria adque victoria et tibi laus.

Cuncta enim que in celo : et que in terra, tua sunt.

Tuum Domine regnum : et tu es super omnes principes.

Tue divitie et tua est gloria : et tu dominaris omnibus.

In manu tua Domine virtus et potentia : in manu tua magnitudo et imperium omnium.

Nunc igitur Domine Deus noster confitebimur tibi : et laudabimus nomen tuum inclitum.

Quis ego aut quis populus meus : ut possimus tibi hec universa promittere ?

Tua sunt enim omnia : et que de manu tua accepimus dedimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te : et advene sicut omnes patres nostri.

Dies nostri quasi umbra super terram : et nulla est mora.

Domine Deus Abraham, Ysaac, et Srahel patrum nostrorum : custodi in eternum hanc voluntatem cordis nostri, et semper in veneratione tua mens ista permaneat.

LXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 12.

℣ LXVI. Inluminet.

Aña. *Conversus est furor tuus et consola'us es me.*

Confitebor tibi Domine quoniam iratus es mici : conversus est furor tuus et consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus : fiducialiter agam et non timebo,

Quia fortitudo mea et laudatio mea Dominus : et factus est mici in salute.

Aurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : et dicetis in illa die.

Confitemini Domino et invocate nomen eius, notas facite in populis adinventiones eius : mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit : adnunciate hec in universa terra.

Exulta et lauda habitatio Syon : quoniam magnus in medio tui sanctus Srah l.

LXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 33.

℣ LXXV. Inluminans.

Domine miserere nostri : te enim expectabimus.

Esto bracium nostrum in mane : et salus nostra in tempore tribulationis.

A voce angeli fugierunt populi : et ab expectatione tua disperse sunt gentes.

Et congregabuntur spolie vestre sicut colligitur brucus : et velut quum fosse plene fuerint de eo.

Magnificatus est Dominus : quoniam habitabit in excelso.

Implebit Syon iudicio et iustitia : et erit fides in temporibus suis.

Divitie salutis sapientie et scientie : timor Domini ipse tesauros eius.

Ecce videntes clamabunt foris : angeli pacis amare flebunt.

Dissipate sunt vie, cessabit transiens per semitam, irritum factum est pactum : proiecit civitates, non reputabit homines.

Luxit et elanguit terra, confusus est Libanus et obsurduit : et factus est Saron sicut desertum, et concussa est Basan et Carmelus.

Nunc exurgam dicit Dominus : nunc exaltabor et nunc sublimabor.

LXVII.

ORATIO MARDOCEI DE LIBRO ESTER.

Capitulo 13.

Aña. *Miserere Domine plevi tue et ne despicias hereditatem tuam quam redemisti.*

Domine Domine rex omnipotens : in dicione tua cuncta sunt posita et non est qui tue possit re-istere voluntati.

Si decreberis salvare Srahel : Tu fecisti celum et terram, et quicquid celi ambitu continetur.

Dominus enim omnium es : nec est qui resistat maiestati tue.

Et nunc Domine rex Deus Abraham : miserere populo tuo quia volunt nos inimici perdere et hereditatem tuam delere.

Ne despicias partem tuam : quam redemisti tibi ex Egibto.

Exaudi deprecationem meam : et propitius esto sorti et funiculo tuo.

[LXXXVIII] Et converte luctum nostrum in gaudium ut vibentes laudemus nomen tuum Domine : et non claudas ora te canentium.

LXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROFETE.

Capitulo 14.

℣ LXXXVII. Et ego.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum Domine.

Deducant oculi mei lacrimas per diem et noctem : et non taceant.

Quoniam contrictione magna contrita est virgo filia populi mei : plaga pessima veementer.

Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio : et si introiero in civitate ecce adtenuati fame.

Propheta namque et sacerdos : habierunt in terram quam ignoraberunt.

Numquid proiciens abiecisti Judam : aut Syon abominata est anima tua ?

Quare ergo percussisti nos ita : ut nulla sit sanitas ?

Expectabimus pacem : et non est.

Bonum et tempus curationis : et ecce turbatio.

Cognobimus Domine impietates nostras, et iniquitates patrum nostrorum : quia peccabimus tibi.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum : neque facias nobis contumelia.

Solii glorie tue recordare : ne irritum facias fedus tuum nobiscum.

Numquid sunt sculptilibus gentium qui pluant : aut celi possunt dare imbrem.

Nonne tu es Domine Deus noster quem expectabimus : tu enim fecisti omnia hec.

LXIX.

CANTICUM DEUTERONOMIUM.

Capitulo 9.

℣ LXXXVIIII. Sit splendor.

Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam quam redemisti in magnitudine tua : quos eduxisti de Egypto in manu forti.

Recordare servorum tuorum : Abraham Ysaac et Jacob.

Ne aspicias duritiam populi huius : et inpietatem adque peccatum.

Ne forte dicant habitatores terre de qua eduxisti nos : non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus est eis et oderat illos.

Idcirco eduxit eos : ut interficeret eos in solitudine.

Qui sunt populus tuus et hereditas tua : quos eduxisti in fortitudine tua magna et in bracio tuo extento.

LXX.

CANTICUM IOSAFAT DE LIBRO PARALIPOMENON II.

Capitulo 20.

℣ XCI. Bonum est.

Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in celo : et dominaris cunctis regnis gentium.

In manu tua est fortitudo et potentia : nec quisquam tibi potest resistere.

Nonne tu Domine Deus noster in te fecisti omnes habitatores terre huius coram populo tuo Srahel : et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum.

Habitaberuntque in ea : et instruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes.

Si inruerint super nos mala gladii, iudicii, pestilentie et famis stabimus coram te in domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum : et clamabimus ad te in tribulationibus nostris, et exaudies, salbosque facies.

Nunc igitur Deus noster : ergo non iudicabis inimicos nostros?

In nobis quidem non tanta est fortitudo : ut possimus huic multitudini resistere que inruit super nos.

Set quum ignoremus quid agere debeamus : hoc solum residuum habemus, ut oculos nostros dirigamus ad te.

LXXI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 25.

℣ C. In matutinis.

Domine Deus meus es tu : exaltabo te et confitebor nomini tuo.

Quoniam fecisti mirabilia : et cogitationes antiquas fideles amen.

Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam domum alienorum : ut non sit civitas, et in sempiternum non edificetur.

Super hoc laudabit te populus fortis : civitas gentium robustarum timebit te.

Quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione : spes a turbine, umbraculum ab estu.

Spiritus enim robustorum : quasi turbo inpellens parietem.

[LXXXIX] Sicut estus in sitim tumulum alienorum humiliabis : et quasi calorem sub nube torrentem, propaginem fortium marcescere facies.

Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemie : pinguium medullatorum, vindemie defecate.

Et precipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos : et telam quam horditus est super omnes nationes. Precipitabit mortem in sempiternum.

Et auferet Dominus Deus lacrimam ab omni facie : et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est et dicetur in illa die.

Ecce Dominus Deus noster iste est : expectabimus eum, et salvabit nos.

Iste Dominus sustinuimus eum, exultabimus et letabimur in salutare eius : quia requiescet manus Domini in monte isto.

LXXII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 37.

℣ CVII. Exurgam.

Domine exercituum Deus Srahel qui sedes super Cerubin : tu es Deus solus omnium regnorum terre.

Tu fecisti celum et terram : inclina Domine aurem tuam et audi, aperi oculos tuos et vide : et audi omnia verba Sennacerib, que misit ad blasteman-dum Deum vibentem.

Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assiriorum terras et regiones earum : et dederunt deos earum igni.

Non enim erant dii, set opera manuum hominum ligna et lapis : et comminuerunt eos.

Et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius : ut cognoscant omnia regna terre quia tu es Dominus solus.

LXXIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE.

Capitulo 38.

℣ CXVII. Deus Dominus.

Aña. *Corripies me Domine et vivificabis me.*

Ego dixi, in dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi : quesibi residuum annorum meorum : dixi non videbo Dominum Deum in terra vibentium.

Non aspiciam hominem ultra et habitatorem : quiebit generatio mea, ablata est et convoluta est a me quasi tabernacula pastorum.

Precisa est velut a texente tela vita mea, dum adhuc ordirer succidit me : de mane usque ad vesperum finiens me.

Sperabam usque in mane : quasi leo sic contribit omnia ossa mea.

Sicut pullus yrundinis sic clamabam : meditabar ut columba : adtenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso, Domine vim patior responde pro me.

Quid dicam aut quid respondebit mici quum ipse fecerim : recogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee.

Domine si sic vibitur; et in talibus est vita spiritus mei : corripies me et vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima : tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Proiecisti post tergum tuum : omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi : neque mors laudabit te.

Non expectabunt qui descendunt in lacum : veritatem tuam.

Vivens vivens confitebitur tibi : sicut et ego odie pater filiis notam facio veritatem tuam.

Domine salvos nos fac : et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

LXXIV.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 51.

℟ CXVIII. Prevenerunt.

Aña. *Qui fecit omnia ipse est Deus, et Israhel hereditas eius, Dominus exercituum nomen est illi.*

Iurabit Dominus exercituum per animam suam : quoniam replebo te hominibus quasi bruco : et super te celeuma cantabitur.

Qui fecit terram in fortitudine sua, preparabit orbem in sapientia sua : et prudentia sua extendit celos.

Dante eo vocem : multiplicabuntur aque in celo.

Qui lebat nubes ab extrema terre : fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de tesauris suis : stultus factus est omnis homo ab scientia sua.

Confusus est omnis conflator in sculptili : quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis.

Vana sunt enim opera et risui digna : in tempore visitationis sue peribunt.

Non sicut hec pars Jacob : quia qui fecit omnia ipse est Deus : et Srahel sceptrum [xc] hereditatis eius, Dominus exercituum nomen est illi.

LXXV.

CANTICUM ECCLESIASTICI.

Capitulo 11 et 12.

℟ CXXVIIII A vigilia.

Letare iubenis in adulescentia tua : et in bonis sit cor tuum in diebus iubentutis tue.

Et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum : et scito quod pro his omnibus adducet te Deus in iudicio.

Aufer iram a corde tuo, et amobe malitiam a carne tua : adulescentia enim et voluptas vane sunt.

Memento Creatoris tui : in diebus iubentutis tue.

Antequam veniat tempus afflictionis : et adpropinquent anni de quibus dicas non mici placent.

Antequam tenebrescat sol, et lumen, et luna, et stelle : et revertatur nubes post plubiam.

Quando commovebuntur custodes domus, et mutabuntur viri fortissimi : et otiose erunt molentes in minuto numero.

Et tenebrescent videntes per foramina, et claudent ostia in platea : in umilitate vocis molentis.

Et consurgent ad vocem volucris . et obsurdescent omnes filie carminis.

Excelsa quoque timebunt : et formidabunt in via.

Florebit amigdalus et impinguabitur lucusta : et dissipabitur capparis.

Quoniam ibit homo in domum eternitatis sue : et circuibunt in platea plangentes.

Antequam rumpatur funis argenteus et recurrat vitta aurea : et conteratur idria super fontem, et confringatur rota super cisterna.

Et revertatur pulbis in terram suam unde erat : et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum

LXXVI.

CANTICUM DE LIBRO JOB.

Capitulo 19.

℟ CXLII. Auditam.

Scio enim quod redemtor meus vivit : et in nobissimo de terra surrecturus sum.

Et rursus circumdabor pelle mea : et in carne mea videbo Deum quem visurus sum.

Ego ipse, et oculi mei conspecturi sunt : et non est alius.

Reposita est hec spes mea in sinu meo : et hereditas mea in Deo meo.

LXXVII.

CANTICUM ANGELORUM.

DE NATIVITATE CHRISTI.

Gloria in excelsis Deo.
Et in terra pax hominibus bone voluntatis.
Laudamus te.
Benedicimus te.
Adoramus te.
Glorificamus te.
Ymnum dicimus tibi.
Gratias tibi agimus : propter gloriam tuam magnam.
Domine Deus : Rex celestis.
Deus pater omnipotens.
Domine Fili unigenite.
Iesu Christe altissime.
Domine Deus.
Agnus Dei.
Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi : miserere nobis.
Qui tollis peccata mundi : suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dexteram : miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus.
Tu solus Dominus.
Tu solus altissimus.
Iesu Christe.
Cum sancto Spiritu : in gloria Dei Patris. Amen.

INCIPIUNT YMNI DE TOTO CIRCULO ANNI.

[XCI] *Prologus Ymnorum.*

Miracula primeva ymnorum modula clara
Angelica promserunt, nascente Domino, ora
Videlicet paucis infusa celitus dona
Resumeret terrestri pastorum acie visa.
In veteri iam quidem ymnorum reeulserant [*Forte* refulserat] ordo.
Cum trium ora iobenum fornacis igne devicto

Veterique Patri, Filio iam tunc et ipsis adiuncto
Sumserunt ymnum laudium cunctorum vite quod alto
Olimpiadis ambitu quodque terreni circuitus giro
Beato tamen cetui quam cuncto elemento creato
Toth sacra toth rura ymnizabere arte camena.
Ad nunc quod celebrat per tot pie orbe difusa
Nitens Ecclesia divino sacramento locata
Tandenque et Redemtor sacrum cene tempus ad-
[implens
Eterno sit Patri ymnum concentum apostolico solvens
Vestigiâ beata orationis causa convertens
Exiit in montem quoevum exorare Parentem
Rector quoque fidei et cunctis per secla Magister
Admonet et Paulus ut psalmis loquamur et ymni
Nam ex hoc surrexit sacrata dogma ymnorum
Ilario Papa Ambrosio ceterisque more istorum
Ad laudem divinam ymnorum sic condere modos
Nunc laudes Domini nunc martyrum narrare trium-
[phos
Omnemque celibem dirivare vocibus sonos
Et dulces reddere factori omnium melos.
Dei summa gloria laus et letitia constat
In his et Trinitas laudatur et Ecclesia fraglat
Dum ymnum dicimus honorem et gloriam damus
Ymnum dum canimus Ecclesia vota monstramus
Tandem et omnium finem noxiarum obtamus.

[XCII] *Ymnus de adventu Domini et Sanctorum festivitate ter mixtus qui in Matutinum dicendus est quando adventu Domini incipitur.*

Gaudete flores martirum,
Salbete plebes gentium,
Visum per astra mittite,
Sperate signum glorie.
Voces Prophetarum sonant,
Venire Ihesum nuntiant,
Redemtionis previa,
Qua nos redemit gratia.
Hic mane nostrum promicat,
Et corda leta exestuant.
Cum vox fidelis personat
Prenuntiatrix gloriam.
Tante salutis gaudium,
Quo est redemtum seculum,
Exceptionis inclitum
Abhinc ciamus canticum.
Adventus hic primus fuit
Punire quo non seculi
Venisset ulcus tergere
Salbandos [salbando] quod perierat.
Ad nunc secundus premonet
Adesse Christum ianuis
Sanctis coronas reddere
Celique regna pandere
Eterna lux promittitur
Sidusque salbans promitur
Iam nos iubar prefulgidum
Ad ins vocet celestium
Te Christe solum querimus
Videre sicut es Deus
Ut leta nos hec visi
Evellat omni tartaro
Quo dum Redemtor veneris
Cum candidato martyrum
Globo: adunes celibi
Nos tune beato cetui
Deo Patri sit gloria
Eiusque soli Filio
Cum Spiritu Paraclito
Et nunc et in perpetuum.
Amen.

℣. Exultabunt sancti in

Ymnus in diem sancti Romani. XIV. Kalendas Decembris.

Romane Christi fortis assertor Dei. *Ut in ejus Festivitate, die* 18. *Novembris.*

℣. Iustorum anime in manu.

Ymnus in diem sancti Crispini.

Insignem Christi Crispinum laudemus martirem. *Ut in ejus Festivitate, die* 19.

℣. Iustum deduxit Dominus per viam.

Ymnus de adventu Domini cotidianus ad Vesperum.

Verbum supernum prodiens. *Ut in Breviario, fol.* 10.

℣. Deus manifeste veniet.

Alius ad Matutinum.

Vox clara ecce intonat. *fol.* 12.

Item Dominicalis dicendus tam ad Vesperum quam ad Matutinum.

Christi caterba clamitet. *fol.* 1.

℣. Excita potentiam.

Ymnus in diem sancte Cecilie.

Ineliti festum pudoris. *Ut in ejus Festivitate die* 22. *Novembris.*

℣. Exultabunt sancti in gloria.

Ymnus in diem sancti Clementis.

Clementis festum celebratur odie. *Ut in ejus Festivitate, die* 23.

℣. Iustum deduxit Dominus.

[XCIII] *Ymnus in diem sancti Saturnini episcopi.*

Dicendus est totus in passionis in translatinis sue tantum ubi littera conspexeris Io Ta.

Vocis audite nobitas refulsit. *Ut in ejus Festivitate, die* 29.

℣. In memoria.

Ymnus in diem sancti Andre apostoli

Decus sacrati nominis. *Ut in ejus Festivitate, die* 30.

℣. Iustum deduxit Dominus.

Ymnus in diem sancte Leo adie.

Sanctissime Leocadie. *Ut in ejus Festivitate, die* 9. *Decembris.*

℣. Confessionem et decorem.

Ymnus in diem sancte Eulalie.

Laudem beate Eolalie. *Ut in ejus Festivitate, die* 10.

℣. Speciem et pulcritudinem.

Ymnus in diem sancte Marie.

A solis ortu cordine [cardine]. *Ut in Festo Annuntiationis B. M. V. die* 18.

In alia festivitate non dicitur.

Fit porta Christi pervia
Referta plena gratia
Transitque Rex et permanet
Clausa ut fuit per secula
Genus superni numinis
Processit aula Virginis
Sponsus Redemtor Conditor
Sue gigans Ecclesie
Honor Matris et gaudia
Inmensa spes credentium
Per atra mortis pocula
Resolbit nostra crimina.

In Nativitate Domini.

Feno iacere pertulit
Presepe non aborruit
Parboque lacte pastus est
Per quem nec ales esurit
Gaudet corus celestium
Et angeli canunt Deum
Palamque fit pastoribus
Pastor creator omnium.

In apparitione Domini.

Hostis Erodes impie. *Ut in Breviario f.* 90.

In allisione infantum.

Katerva matrum personat. *fol.* 59.

De Lazaro.

Quarto die iam fetidus. *fol.* 91

In cena Domini ad Matutinum.

Tunc ille Iudas carnifex. *fol.* 91.

Ymnus in diem sancti Tome Apostoli.

[℣ Xpe rex mundi]

Festum Christe Rex per orbem. *Ut in ejus Festivitate, die* 21. *Decembris.*

℣. Iustum deduxit.

Ymnus in Nativitate Domini.

Veni Redentor gentium. *fol.* 45.

℣. Dominus dixit ad me.

Ymnus in sancti Stephani.

Christus est vita veniens in orbem. *f.* 51.

℣. In memoria.

Ymnus in diem sancte Eugenie.

Honore Sancte Eugenie. *Ut in ejus Festivitate, die* 12. *Decembris.*

℣. Exultabunt Sancti

Ymnus in diem sancti Jacobi fratris Domini.

Clara sanctorum una Iherusalem. *fol.* 59.

℣. Iustum deduxit.

Ymnus in sancti Johannis apostoli et Evangeliste.

Iste electus Iohannes. *fol.* 54.

℣. In memoria.

[XCIV] *Ymnus sancti Jacobi fratris sancti Johannis.*

O Dei Verbum Patris ore prolitum. *Ut in ejus Festivitate, die* 30. *Decembris.*

A *Ymnus in diem sancte Columbe.*

Nardus Columbe floruit. *Ut in ejus Festivitate, die* 31. *Decembris.*

℣. Speciem et pulcritudinem.

Ymnus in Circumcisione Domini.

Sacer octabarum dies. *fol.* 62.

℣. Domine Deus noster.

Ymnus in Apparitione Domini.

Inluminans Altissimum. *fol.* 85.

℣. Hostis Herodis impie.

Ymnus in diem sancti Juliani.

Insigne festum Juliani martiris. *Ut in ejus Festivitate, die* 9. *Januarii.*

℣. Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Sabastiani.

B Sebastiani martiris sollemne est festum
Beati plebs fidelis concine
Benigna mente canticum novum Deo
Qui dat triumphum sanctis et victoriam
Iubetque celi possidere patriam
Vir hic fuit verax modestus sobrius
Mitis iucundus valde et carissimus
Sermone clarus lingua dissertissimus
Ad hoc latebat seculi sub clamide
Regnum ut poli predicaret omnibus
De ore sancti multitudo plebium
Precepta Christi audientes inquiunt
Sit turpe nobis actenus qui viximus
Obtemperando pessimis parentibus
Christum sequamur redemtorem omnium
C Sebastiane sancte noster vernule
Tu nos doce fobe guberna et protege
Ad passionem qualiter promtissimam
Venire mentem debeamus nabiter
Et fortiter crudelem hostem vincere
Fecit beatus sicut illi iusserat
Terrena cuncta mox iubet relinquere
Ex toto corde illi sicut stercora
Temnunt caduca illico et respuunt
Appeterent vitæ ut futura gaudia
Parentibus cum nuntiatum protinus
Esset venire magnis cum gargitibus :
Quid vobis et filii contigit carissimi
Perdatis ut mundi jucunda et optima
D Et tenditis ad mortem ultro pessimam
Cepere sancti ad dolorem fleetere
Cor ad parentum verba emollescere
Sed mox predicti martires effecti sunt
Corroborantur nimia constantia
Ad perferenda tormenta atrocia
Vobis jam Deus pandit poli januam
Ad illam ut venire sanctam patriam
Possitis in qua nulla mors sed gaudium
Perenne adque magna est iucunditas
Gustate et videte quam suabis est Dominus
Si pulcritudinem domorum queritis
Eterna civitas habet pulcras domos
Multasque mansiones in celestibus
Et angelorum ibi absque sillabis

Ter sanctum salunt multitudo iubilant
Ad laudem illic regis resonant organa
Fraglantque campi variis odoribus
Emicat jubar absque ullis umbribus
Serenitas ibi est absque nubilo
Et sempiternum lumen ibi est Deus
Quam magna multitudo est dulcedinis
Tue Deus quam te timentibus celas
Et perfecisti te valde diligentibus
Donumque gratie tue petentibus
Donas et indulgentiam piissime
Zoe beata mutaque permansera
Bis ternis cernit angelum Dei
Librum tenere de quo verba protulit
Sabastiani coram suis visibus
Clamore vocis Conditorem invocat
Beatus est credens tuis sermonibus
Sabastiane magne et mirabilis
Dixit jam credo Deum Dei Filium
Quemque meum pandit os velociter
Ut laudem illum in superna patria
Que vox potest laudes tuas Deus loqui
Que cogitare mens valet potentiam
Tuo repleti martires mox flammine
Ad passionem properant interriti
Ut te fruantur summo et bono Deo
Te adjuvante martires effecti sunt
Per servum tuum pium et sanctissimum
Sabastianum militem fortissimum
Per quos rogamus flebiles ut audias
Nostras preces noxasque omnes amputes
Adest dies pereomta summis gaudiis
Que decoratam martirum victoriis
[xcv] Excipit sancta debota ecclesia
Ob hoc decenter in laudes altissimi
Ymnum promamus cantibus armonicis.
Hic vir inluster meritis ac verbibus
Ab idolorum ultibus [*Forte*, cultibus] nefariis
Plebes convertit divinis oraculis
Cultores reddit fidei catholice
Et amatores fervidos martirii.
Promto carorum fratrum nutans animum
Affatu firmat salubri ortamine
Parentum quoque coniugumque subolum
Adque carorum infidelem animum
Fidei sancte mancipabit cultui.
Hinc principante plebium Cromatium
Nicostratum vel Claudium vel Castulum
Necnon et Zoe simul et Castorium
Adletas fecit Christi Dei filium
Quod incuntanter perferrent martirium.
Qui innobati salutari labacro
Signis coruscant virtutibus eminant
Nam quemdam lapsum quassatis iam membribus
Restaurat orans illico Tiburtius
Que cum parentes Christo munus obtulit.
Hic vir inluster merito Cromatius
Spreto profano cultu idolatrie
Aderens caste discipline fidei

A Nexus dissolbit famulorum libere
Mancipans Christo quos jure possideret;
Mox se devotum exhibens Altissimo
Reliquid cuncta mundi transitoria
Adesit mente divinis obsequiis
Student [Studet] implere indita oracula
Forum spernit et secretum appetit:
Huic caterba aderent credentium,
Perferre pondus nequibens martirii
Cum quibus idem in Campano litore
Cenobialem vitam geret digniter
Deo se simul cuncti mactant hostia.
Romuleorum Principes sacrilegi
Ad hec commoti gravius deseviunt
Et exarsere furoreque ravido
B In persequendo Christi testes fidei
Libamen quoque diis nollent exibi:
Tunc Papa urbis convocato agmine
Catholicorum secum remanentium
Quosdam ex illos [illis] consecrat presbiteros
Quosdam honorat decore Levitico
Ceteros omnes fecit subdiacones.
Sabastiani auctoris studio
Omnium horum armata confessio
Ad passionem prosilit intrepida
Nam Zoe victrix prima vicit dimicans
Hinc Tranquillinus triunfat felicius:
Deinde simul Claudius Nicostratus
Castor, Victorque una cum Simpronio
C Sacra querentes corpora per litora
Subito capti ab insidiantibus
Salo immersi pro Christo peremti sunt.
Post hos beati preliantes pulcrius
Castulus sanctus nec non et Tiburtius
Superant ignes, tortorumque verbera:
Ense prostrati, migrant ad celestia,
Regno adsciti cum turba angelica.
Igitur temti ex hinc nobilissimi
Gemini fratres set uni vocabulo
Figuntur ligno ferreis aculeis
Stimulantur planta pedum clavibus:
Fatentes Christum lancea transfossi sunt
His universo laureati sanguine.
Rutilum sidus lucernaque fulgida
D Diu latere nullatenus potuit
Sabastiani inclita presentia
Ortator quique cunctis fuit strenuus.
Hic callidorum conventus insidiis
Regi oblatus extat imperterritus
Et sciscitatur numina cur temneret?
Christum cunctanter laudando confessus est
Esse cum Patre Deum sempiterniter.
Huius ad vocem furens iudex impius
Jubet in campo hunc sagitis insui
Quo [Quod] genus pene huic ad exitium
Putans prodesse sibi ad vindicium
Amens relinquid ipsum velut mortuum:
Nullo beatus dolore conteritur
Cum armarctur divinis virtutibus

Set convalescens iam virtute preditus
Persecutorem obviat modestius
Proponens morem Christiani dogmatis.
Inmanis ille denuo deseviens
Fraglis concidi Dei sanctum imperat
Indesinenter usque dum deficeret
Set mox ut ipsam perferret sententiam
Spiritum efflat ad patria celica [patriam celicam]
Adstote Dei gloriosi martires
Adstote Christi milites fortissimi
Ferte faborem vobis obsequentibus
Patrocinate vobis diligentibus
Et sufragate Christiano cetui :
En clerus omnis adque Sacerdotium
En etas omnis sexus vel conditio
Vestris congaudent odie victoriis
Prebete cunctis congrua remedia
Ac queque vestris competunt iam meritis :
Qui postulata conferendo plebibus
Et munimenta Christo servientibus
Omnibus sitis perenne solatium
Ad reserandum paradisi aditum
[xcvi] Qui hujus festum veneramur gaudium.
Presta oramus Trinitas indifferens
Desiderata tibi confitentibus
Qui solus nomen Deitatis obtines
Pater cum Filio adque Sancto Spiritu
In Trinitate regnas in perpetuum.
Amen.

℣. Exultabunt sancti in gloria.

Ymnus in diem sancte Agnetis. XIII Kalendas Februarias.

Agne sepulcrum est Romulea in domo. *Ut in ejus Festivitate, die* 20. *Januarii.*

℣. Letetur mons Sion et exultent.

Ymnus in diem sanctorum Fructuosi episcopi, Augurii et Eulogii diaconorum. XII Kalendas Februarias.

O triplex honor o triforme culmen. *Ut in ejus Festivitate, die* 21.

℣. Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Vincenti.

Adest miranda passio. *Ut in ejus Festivitate, die* 22.

℣. In memoria eterna.

Ymnus in diem sancti Babile episcopi. VIII Kalendas Februarias.

[℣ Christus est vita.]

O Sacerdotum inclita corona. *Ut in ejus Festivitate, die* 25.

℣. Iustorum anime.

Ymnus in diem sancti Tirsi. V Kalendas Februarias.

Exulta nimium turba fidelium. *Ut in ejus Festivitate, die* 28.

℣. Exultabunt sancti.

Ymnus in diem sancte Agate.

[℣ Xpe celestis.]

Festum insigne prodiit coruscum. *Ut in ejus Festivitate, die* 5. *Februarii.*

℣. Speciem et pulcritudinem.

A *Ymnus in diem sancte Dorote. VII Idus Februarias.*

℣ Insigne festum.

Te decet ymnus in Syon Omnipotens
Dum quisque reddit votum in Iherusalem.
Fide sumens in voto constantiam
Expellit sese cunctis ab inlecebris
Ut te sequatur crucem sibi baiulans.
Hoc documento priores Apostoli
Egerunt actu fidei probabiles
Hoc predicando fundabere ecclesiam
Materque vera persistens incolomis
Enixa sponsum profert alma pignora.
In insolatus agmina potissima
Nectareosque fructus in martiribus
In confessores fert donum uberrimum
B Dum gloriatur in regnis celestibus
Se perceptura opes inefabiles.
Hinc odierno bis binis in testibus
Resultans victrix transmittit regalia
Tibi rex poli abta vel suabia
Munera vere balde probatissima
Que tuo idem lucravit ex sanguine.
In Dorotea ligustra ambrosea
Liliorumque ac rosarum destinat
Vel in Callistem Cristetemque violas
Oppletas valde odore gratissimo
Vel preciosum ferculum in Teufilo ;
Quorum certatrix Dorotea prior est
Duplici comta laurea prefulgida
Virginitatis nempe hac martirii
C Adeptam fructum in lucro consortium
Sororum duum tertium vel Teufilo.
Cappadocene Cesaree civitas
Hec cives orta summo in presidio
Specimen urbi prebet imitabile
Fide prepollens vita morum enitens
Martiriali triumfum expediens.
Opinione huius sacre virginis
Infandus preses comperta Sabricius
Discutiendam sisti sibi precipit
Temtatur blandis ac suadellis decipi
Idem deterrit minis perasperrimis :
Quam ut prespexit preses inperterrita
Furens catasta trucidandam sublimat
D Set insons penam incunctanter perferens
Elata voce nomen Christi predicat
Unum cum Patre fore hac Paraclito.
Cuius ad finem [fidem] enervandam callidus
Christetem simul cum Callistem provocat
Sibimetipsi parilem ut faciant
Set mox correcte per ipsam credidere
Que facta esset celeps iam augustior
[xcvii] Quis enarrare tua Christe valeat
Miraculorum opera insignia
Que agis ipse dum sanctos glorificas ?
Nam stanti ales presul ad custodiam
Cum corruentes corrigas clementius.
Afflata cuius virgo sancta Flammine
Fert iam elapsis salutem sororibus

Restaurans mentem ortamentis fidei
In his ferborem recreat martirii
Quod properarent hic ad palmam alacres.
Inlusum ita se dolens Sapricius
Ambarum censet artus cupam urere
Quarum ex necc dum ulcisci nititur
Victrices fecit ethera conscendere
Ad obtinenda diadema regia.
Gavisa celeps dum ex hoc presisteret
Luenda penis sublimatur stipite
Dilaniatur flagris adque ungulis
Libenter perfert facies [faces] in lateribus
Ad palmas vultum properas illarum.
Atrocitatem supergressa presidis
Spiculatori perimenda traditur
Nubtura sponsum iam quoheres martirum
Sibi petenti Teufilo scolastico
Munere misso laureatur sanguine.
E paradiso destinata munera
Teufilus sumens admiratur stupidus
Trium melorum vel rosarum suabium
Quorum afflatus renovatur vivido
Credendo laudat Christum Dei Filium.
Quum esset olim crucis Christi derisor
Confessor factus repente potissimus
Diffuso ore crucifixum predicans
Simulacrorum imposturam in flammas
Funesta coram preside prenuntiat.
Tunc furens iudex hunc sistit eculeo
Afficiendum penis noxialibus
Quem ut advertit vultu imperterritum
Ac pertinacem in fide persistere
Perimit ense mox effecta martirem.
Ob hoc Redemtor supplices exposcimus
Ut quique horum congaudemus meritis
Et diem festum botibe excolimus
Ab his defensi careamus vitiis
Expiemurque cunctis a deliquiis.
Hii quoque nostris fabendo miseriam
Conpatiendoque necessitatibus
Cunctis adsistant patroni assidui
Ut nunc ereptos ab adversitatibus
Victuros secum profeant [provehant] ad premium.
Presta quesumus unitas potentia
Summa qui regis seculorum secula
Ut te fruamus sine fine tempora
Lux angelorum et dies perennius
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.

℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sancte Eulalie Barcinonensis.

Fulget honor sepulcri martiris Eulalie. *Ut in ejus Festivitate, die 12. Februarii.*

Ymnus in catedra sancti Petri.
VIII Kalendas Martias.

O Petre petra ecclesie. *Ut in hac Festivitate, die 22.*

℣. Gloria et divitie.

Ymnus in diem sanctorum Emeterii et Celedoni.
V Nonas Martias.

Scripta sunt celo duorum. *Ut in eorum Festivitate, die 5. Martii.*

A *Ymnus dicendus Dominicos post Apparitione Domini ad Vesperum usque ad Dominico ante Carnes tollendas.*

Agni Genitor Domine. *Ut in Breviario, fol. 65.*

Ymnus in Carnes tollendas.

Alleluia piis edite laudibus. *fol. 137.*

℣. Quam dulcia.

Ymnus de Quadragesima.

O Nazarene lux Bethlem Verbum Patris. *fol. 144, 145, 146, 147.*

Item alius de mediante Quadragesima.

Fabens redemtis vota abstinentie,
Occurre fessis Dux verus Emmanuel,
B A quo dicata sanctius ieiunia
Forma futuri noscitur ad gloriam
Opus celeste regni esse ianuam.
Cui si consors clara sidus rutilans
Ignita lampas misceatur largitas,
Utraque libans celsa quisnam dextra
Riteque compos ut alis pinnigera
Volatu pernix poli adit intima.
[xcvm] Insigne cuius Moises misterium
Dei amicus extitit oraculo;
Raptus Elias celi curro igneo,
Fulta tuetur Ninnibe cum civibus
Quod verbi claret veritatis nuntius.
Passim deinde tu magister celibum
C Quater dierum decies curriculo
Victor triumfas paradisi heremo,
Morsu delicti abluens ieiunio,
Prorsus resistens temtatori callido.
Quod nos sequentes usitatim decimas
Saltim dierum nunc litamur hostia:
Tu quoque mitis iugis indulgentia,
Ut holocausta effice pinguissima,
Qua expiemur cordium piacula.
Poculum esto vite sitientibus,
Fons aque vive regni sors denarius,
Guile qui gustu in Adam cecidimus,
Surgendo in te ieiunando dapibus
Reficiamus cum supernis civibus.
Qui contritorum usu sacrificio
D Ades latroni in crucis patibulo;
Nobis adesto celitus tu Domine,
Nostri memento, nos de trono respice,
Quos redemisti tuo sacro sanguine.
Judex ut ipse quum tremendus veneris
Previa cruce angelorum humeris,
Terrore mundum tubeque concusseris,
Cum sanctis ipsi innobati gloriam,
Dextram tenentes evadamus tartara.
Prestaque summa Trinitas potentia,
Cuncta qui regis seculorum secula,
Ut te fruentes sine fine gloria,
Lux angelorum et dies perennius,
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.
Amen.

Ymnus per dies Sabbatos dicendus in Quadragessima ad Matutinum.

Aurora iam spargit polum
Terris dies inlabitur
Lucis resultet spiculum
Discedat omne lubricum
Fantasma noctis decidat
Mentis reatum subruat
Quicquid tenebris orrida
Nox adtulit culpe cadat
Ut mane illut obtimum
Quod prestolamus cernui
In luce nobis effluat
Dum hoc canora concrepat
Gloria Patri ingenito
Gloria Unigenito
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Ymnus in Quadragessimam per dies Sabbatos ad Vesperum.

Altissimi Verbum Patris. *fol.* 94.

Ymnus dicendus in Quadragessima per dies Dominicos ad Matutinum.

Te lucis auctor personet
Huius caterva carmina,
Quam tu replesti gratia,
Anastasis potentia.
Nobis dies hec innuit
Diem supremum sistere,
Quam mortuos resurgere
Viteque fassis reddere.
Octaba prima redditur,
Dum mors habunda tollitur,
Dum mente circumcidimur,
Nobique demum nascimur.
Quum mane nostrum cernimus
Redisse victis hostibus,
Mundique luxum temnimus,
Panem salutis summimus.
Ieiuniorum victimis
Corpus litamur aridis,
Piisque parsimoniis
Sacris potimur hostiis.
Hec alma sit sollemnitas
Sit clara hec festivitas,
Sit feriata gaudis
Dies reducta ab inferis.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Ymnus in medianti die festo sibe in Lazaro tam ad Vesperum quam ad Matutinum.

Verbum Patris quod prodiit factum caro. *fol.* 252.

℣. Eripe me Domine.

Ymnus in Ramos Palmarum.

Vocaris ad vitam sacrum Dei genus. *fol.* 354.

℣. Venite filii audite me.

Ymnus de Vespera in Cena Domini.

Iam legis umbra clauditur. *fol.* 354.

[XCIX] *Ymnus in Resurrectione Domini.*

Psallat altitudo celi. *fol.* 385.

II Feria.

Ecce quam [quem] Vates vetustis
Concinebant seculis,
Quem prophetarum fideles
Pagine spoponderant;
Emicat promissus olim,
Cuncta conlaudent eum.
Cantaris infusa limfa
Fit falernum nobile;
Nuntiat vinum minister
Esse promtum ex ydria;
Ipse Rex sapore tinctis
Obstupescit poculis.
Membra morbis ulcerosa,
Viscerum putredines,
Mando ut abluantur; iaquid:
Fit ratum quod iusserat,
Turgidam cutem repugnans
Vulnerum piamina.
Tu perennibus tenebris
Iam sepulta lumina
Inlinis limo salubri,
Sacri odoris nectare,
Mox apertis ac medulla
Lux reducta est orbibus.
Increpans ventum furentem
Quod procellis tristibus
Vertat equor summo ab ymo,
Vexet et vagam ratem;
Ille iussit obsecundans
Mitis unda sternitur.

III Feria.

Extimum vestis sacrate
Furtim mulier adtigit,
Protinus salus secuta est,
Hora pallor deserit,
Sistitur rivus cruoris
Qui fluebat perpetim.
Exitu dulcis iubentus
Raptum abevum [*Forte*, ephebum] viderat
Orba quem mater supremis
Funerabat fletibus,
Surge dixit, ille surgit,
Matri et adstans retitur.
Sole iam quarto carentem,
Iam sepulcro absconditum
Lazarum iubet viere
Reddito spiramine;
Fetidum iecur reductus
Rursus intrat alitus.
Ambulat per stagna ponti,
Summa calcat fluctuum,
Mobilis licor profundi
Pendulam prestat viam.

Nec fatescit unda sanctis
Pressa sub vestigiis.

IV Feria.

Suetus antro bustualis
Sub catenis f.endere,
Mentis inpos efferatis
Percitis [Percitus] furoribus
Prosilit ruitque supplex,
Christum adesse ut senserat.
Pulsa pestis lubricorum
Mille formis demonum
Corripit greges subilli [gregis suilli]
Sordida sporcamina,
Seque nigris mergit undis
Et pecus limphaticum.
Quinque panibus peresis
Et gemellis piscibus,
Affatim refecta iam sunt
Accubantum milia;
Fert equalis ter quaternis
Ferculorum fragmina.
Tu cibus panisque noster,
Tu perennis suabitas;
Nescit esurire in evum
Qui tuam summit dapem,
Nec lacuna ventris implet,
Set fobet vitalia.

V Feria.

Clausus aurium meatus
Et sonorum nescius,
Purgat ad precepta Christi
Grassa queque obstacula,
Vocibus capax fruendis
Ac susurris previus.
Omnis egritudo cedit,
Langor omnis pellitur,
Lingua vatur [fatur] quam veterna
Vinxerat silentia,
Gestat et suum per orbem
Letus eger lectulum.
Quin et ipsum ne salutis
Inferi expertes forent
Tartarum benignus intrat,
Facta [*Forte*, Fracta] cedit ianua
Vectibus cadit refulsis [revulsis]
Cardo dissolubilis.
Illa promta ad inruentes
Ac revertentes tenax
Obice extorsus recluso
Porta reddit mortuos,
[c] Lege vestra et limen atrum
Iam recalcandum patet.
Set Deus dum luce fulba
Mortis antra inluminat,
Dum stupentibus tenebris
Candidum prestat diem,
Tristia squalentis ethere
Polluerunt [Palluerunt] sidera.
Sol refulgit et lugubri
Sordidus ferrugine,
Igneum reliquid axem,
Seque merens abdidit,
Fertur orruisse mundum
Noctis eterne cahos.

VI Feria.

Solve vocem mens sonora,
Solbe linguam mobilem,
Dic tropeum passionis,
Dic triumfalem crucem;
Pange vexillum notatis
Quod refulget frontibus.
O novum cede stupenda
Vulneris miracula [miraculum],
Hinc cruoris fluxit unda,
Limfa parte ex altera;
Limpha nempe dat labacrum,
Tunc corona ex sanguine est.
Vidit anguis immolatum [immolatam]
Corporis sacri hostiam;
Vidit et fellis perusti,
Vox venenum perdidit,
Saucius dolore multo
Colla fractus sivilat.
Quid tibi profane serpens
Profuit rebus novis
Plasma primum perculisse
Versipelli ortamine?
Diluit culpam recepto
Forma mortalis Deo.

Sabbato.

Ad brebem se mortis usum
Dux salutis edidit,
Mortuos olim sepultosque
Ut redire insuescerent,
Dissolutis pristinorum
Vinculis peccaminum.
Tunc patres sanctique multi
Conditorem previum
Iam revertentem secuti
Tertio demum diem [die]
Carnis indumenta sumunt,
E que bustis prodeunt
Cerneres quoire membra
De fabilis aridis,
Frigidum venis resumtis
Pulverem tepescere,
Ossa nervos ac medulla [medullas]
Glutino cutis tegi.

Ymnus post [Forte, *ante*] *Ascensione Domini.*

Post ut occasum resolbit
Vite et hominem reddidit
Arduum tribunal alti
Victor ascendit Patris;
Inclitam celo reportans
Passionis gloriam.

Macte iudex mortuorum,
Macte rex vibentium,
Dexter in Parentis arce,
Qui cluit virtutibus

Omnium venturus inde
Iustus ultor criminum.
Te senes et te iubentus,
Parvulorum te corus,
Turba matrum virginumque,
Simplices puellule
Voce concordes pudici
Pestrepent concentibus.
Fluminum lapsus et unde,
Litorum crepidines,
Imber, estus, nix, pruina,
Silva et aura, nox, dies,
Omnibus te concelebrent
Seculorum seculis.
Gloria Patri melodis
Personemus vocibus,
Gloria Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui Deus Trinus et unus
Regnat ante secula.
Amen.

Ymnus de Resurrectione Domini infra ebdomada ad Tertia.

[℣ Certum tenentes.]

Ihesu Redemtor omnium
Qui morte mortem conterens
Ab inferorum abdito
Die resurgis tertio
Tu nos misellos quesumus
Pro quos fudisti sanguinem
Ceno piatos criminum
Reduc polorum sedibus
Quo hii nobum qui canticum
Tibi obantes precinunt
Adiuncti in celestibus
Te perfruamur largius
Presta :::::

[cı] *In Resurrectione Domini Dominicalis ab octabas Pasce usque in Ascensione.*

Te centies mille legionum angeli. *fol.* 382.

Ymnus in diem sancte Engratie vel decem et octo martirum.

Bis nobem noster populus sub unô
Martirum servat cineres sepulcro,
Cesaraugustam vocitamus urbem,
Res cui tanta est.
Plena magnorum domus angelorum
Non timet mundi frâgilis ruinam
Toth sinu gestans simul offerenda
Munera Christo.
Quem Dei dextram quatiens coruscam
Nube subnixus veniet rubentem,
Gentibus iustam possituros equo
Pondere libram.
Orbe de magno caput excitata
Obiam Christo properanter ibit,
Civitas quoque pretiosa portans
Dona canistris.
Tu decem sanctos revees et octo
Cesaragusta studiosa Christi,

A Vertice flavis oleis revincta
Pacis honore.
Sola in occursum numerosiores
Martirum turbas Domino parasti,
Sola predives pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populosa Penis,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.
Hinc et Engrati recubant tuarum
Ossa virtutum quibus efferati
Spiritu mundi violenta virgo
Dedecorasti.
Martirum nulli remeante vita
B Contigit terris habitare nostris
Solus tu morti proprie subprestes
Vibis in orbem.
Vibis, ac pene seriem retexis,
Carnis et cese spolium retemtas,
Terra quam sulcos habeat amaros
Vulnera narrans.
Barbarus tortor latus omne carpsit,
Sanguis inpensus, lacerata membra,
Pectus abscissa patuit papilla
Corde sub ipso.
Iam minus mortis pretium peracta est,
Qui venenatos abolens dolores
Concita membra tribuit quietem
Fine supremo.
C Cruda te longum tenuit cicatrix,
Et diu venis dolor hesit ardens,
Dum putrescentes tenuat medullas
Tavidus humor.
Invidus quamvis obitum supremum
Persecutoris gladius negarit,
Plena te martir tamen ut peremta
Pena coronat.
Vidimus partem iecoris revulsam,
Ungulis longe iacuisset pressis,
Mors habet pellens aliquid tuorum
Te quoque viba.
Hunc novum nostre titulum fruendum
Cesaraguste dedit ipse Christus,
Inge vibentis domus ut dicata
D Martiris esset.
Ergo ter senis sacra candidatis,
Dives obtato simul et Luperco
Perge conscriptum tibimet senatum
Pangere psalmis.
Ede Succesum, cane Martialem,
Mors et Urbani tibi concinatur,
Iulium cantus resonet, simulque
Quintilianum.
Publium pangat corus, et revolbat
Quale Frontonis fuerit tropeum,
Quid bonus Felix tulerit, quid acer
Cecilianus.
Quantus Euvoti tua bella sanguis

Tinxerit, quantus tua Primitive,
Dum tuos vivax recolat triumphos
Laus Apodemi.
Quatuor post hinc superest virorum
Nomen extolli, rennuente metro,
Quos Saturninos memorat vocat s
Prisca vetustas.
Hec sub altari sita sempiterno
Lapsisque nostris veniam precatur
Turba, quum servat procerum creatrix
Purpureorum.
Nos pio fletu date perluamus
Marmorum sulcos, quibus est operta
Spes, ut absolvat retinaculorum
Vincla meorum.
Sterne te toga generosa sanctis
Civitas mecum tumulis, deinde
Mox resurgentis animos et artus
Tota sequeris.
Gloriam psallat : : : : :
℣. Exultabunt sancti.

[CII] *Ymnus in diem sancti Torquati.*

Urbis Romulee iam toga candida. *Ut in ejus Festivitate, die* 1. *Maii.*

℣. In omnem terram.

Ymnus in diem sancte Crucis. V Nonas Maias.

Pange linguam gloriosi. *Ut in ejus Festivitate, die* 3 *Maii.*

℣. Dicite.

Ymnus in Ascensione Domini.

Eterne Rex Altissime. *fol.* 395.

℣. Ascendit Deus.

Ymnus de letanias.

Benignitatis fons Deus. *Ut in Breviario fol.* 69.

Ymnus in sanctum Pentecosten.

Beata nobis gaudia. *fol.* 422.

℣. Emitte spiritum tuum.

Ymnus in diem sancti Adriani.

Iherusalem gloriosa. *Ut in ejus Festivitate, die* 17. *Junii.*

℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sanctorum Siriaci et Paule. XIII Kalendas Junius.

[℟ Laudem beate Eulalie.]

Sacrum tempus in calculo
Anni revolbit circulus
Resonet laus in coro
Ex ore plevis et clero.
Christum Deum imni dicent,
Qui Siriaco martiri
Pauleque eius socie
Robur dedit constantie.
Preses namque Cartaginis
Illius erat temporis
Anolinus terribilis
Nomen gestabat immanis.
Instat sanctos perquirere
Signato Christi nomine
Mox Siriacum et Paulam
Silvanus duxit in aulam.
Tunc sciscitati martires
Fatentur Deum in celis
Nam non litare idolis
Almis professi sunt verbis.
Ex inc verba mulcentia
Sanctorum linit pectora
Set temnunt vana delubra
Et Christum credunt in astra.
Iudex repletus furia
Sacrata tundit corpora
Penarum mutat genera
Corda non mutat credula.
Iuxta beneque arbores
Palmarum cesi martires
Latidum hictu anime
Migrant polorum in ede.
Moxque Silbanus corpora
Ignis proiecit in flammam
Sed imber ingens e celis
Extinxit impetum ignis.
Ob hoc precamur Domine
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe
Et que postcunt adtribue.
Quo dum vita peragimus
Eluas nos a vitiis
Et emendati moribus
Pollere fac virtutibus.
Deo Patri.

℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sancti Ihoannis. Nativitas.

Puer hic sonat Ihoannes. *Ut in ejus Festivitate, die* 24 *Junii.*

℣. Lucerna.

Alius ad Matutinum.

Clange liram Zaccarias. *Ibi.*

℣. Lucerna pedibus meis.

Ymnus in diem sancti Zoyli. V Kalendas Julias.

[℟ Vocis audite.]

Martiris gesta Zoylique corona. *Ut in ejus Festivitate, die* 27.

Ymnus sanctorum Petri et Pauli.

Apostolorum passio. *Ut in eorum Festivitate, die* 29.

℣. In omnem terram.

[CIII] *Ymnus in diem sancti Christofori.*

O beate mundi auctor. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. Iustorum.

Ymnus in diem sanctarum Juste et Rufine.

Adsunt Punicea floscula virginum. *Ut in earum Festivitate.*

℣. Letetur mons Sion.

Ymnus in diem sancti Sperati.

Sperati sancti martiris. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. Vox letitie.

Ymnus in diem sancti Cucufa.

Barcinon leto Cucufate vernans. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. Justum deduxit.

Ymnus in diem sancte Cristine.

Virginis sacre triumphum. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Felicis.

Fons vitæ Deus perennis. *Ut in ejus Festivitate.*

℣. In memoria eterna.

Ymnus in diem sanctorum Justi et Pastoris.

O Dei perhenne Verbum. *Ut in eorum Festivitate, die* 6 *Augusti.*

℣. Ex ore infantium.

Ymnus in diem sancti Laurenti.

En martiris Laurentii. *Ut in ejus Festivitate, die* 10.

℣. Justorum anime.

Ymnus in diem sancti Genesi.

O Rerum Domine Conditor omnium. *Ut in ejus Festivitate, die* 25.

℣. Justus ut palma.

in diem sancti Ieronti.

[℣ Laudem beate.]

Sacratum Christi antestitem. *Ut in ejus Festivitate, die* 26.

Ymnus in diem sancti Agustini.

[℣ Christus est vita.]

Lux Deus Christe pietas redundans. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Cipriani episcopi.

Urbis magister Tascie. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sancti Matei.

[℣ Clementis festum.]

Christe tu rerum opifexque operum,
Olimpum regis, aridaque sustines,
Polum decoras lumine sidereo,
Arbaque reples hominis ex traduce,
Iube ne salum effluat ex limite.
Tu Protoplausto ejusque prosapie.
Legis que sensum naturale inserit,
Ut ea fratri quem vult sibi inroget;
Demum Moises bis a te in tabulis
Denis accepit preceptis almificis.
Ex hinc Prophete bis octoni veniunt,
Populi corda ad salutem instruunt,
Errorem vanum idolorum dextruunt,
Credere Deum te celestem predicunt,
Et prestolare incarnatum proferunt.
Milibus quinque ducentis in serie
Habens hic mundus annos ab origine,
Tunc verus Agnus, natusque ex Virgine
Ter denis in te annos tue tempore
Sic a Iohannis tinctus est baptismate.
Dehinc prescitos elegis Apostolos
Petrum, Andream, Iohannem, et Iacobum,
Bartholomæum, Iudamque, et Simonem,
Tomam, Filippum, et Alfei Jacobum,
Matteum vero vocans a toloneo [telonio].
Hinc post ascensum Christe tuum ad celos
Propere pergitque ad Eziopios;
Mox a Candacis Eunuco susceptus est,
Prestigiator liberavit a magos [magis],
In somno vertit dracones sevissimos.
Exortat cetum vanos deos temnere,
Et Deum verum Jesum Christum credere.

A Ut paradisi fruantur delicie:
Mox ab Eglippo est arcitus principe
Et prolem eius suscitat a funere.
[CIV] Rex vidit credit et plebs templum construit,
In quo rex totus coniuxque baptismate
Quum Eufranone plebs et Eugenia
Almam ducentes vitam in progenie
Usque dum cepit Irtacus regimine.
Convocat namque rex rudis Apostolum
Eique regnum spopondit dimidium,
Ut celeps illi detur Eugenia,
Cui bis centum alme in cenobia
Virgines erant sacra cum velamina.
Ad hec Matheus Irtaco exortus est
Fas non est servus Regis sponsam ducere,
B Nec Christi sponsam fas est tue copule
Iungi: Irtacus ob hoc mox Apostolum
Percuti iussit punctum ictu gladii.
Orans confossum migrat celi anima.
Aurum mox prebet virgo Eugenia,
Et Christo dignam construunt baselicam,
In qua Matheus requiescit in urnam,
Vigent virtutes per eterna tempora.
Virgines uri rex precepit; sed flamma
Ventus invergens cremat regis atria:
Mox est percussus totus elebantia
Prolis arreptus demonis sevitia,
Set pater cesus ense efflat animam.
Rex num mox cepit frater Eugenie,
C Beor gestabat nomen ex babtismate,
Que sanctus martir unxeratque crismate,
Provincie sunt idemque baselice,
Que canunt Deo dulci modulamine.
Vota rex plevis Christe ratam [rata] effice
Languidis fabe, elisosque erige,
Mentis solamen, functis dona requiem,
Arce et pestem, bellum, litem remobe,
Fraterno pacem solida in pectore.
Supplices Christe vernuli exposcimus,
Adsistat fauctor nobis hic Apostolus
Impetret nostris veniam sceleribus,
Evulsis cunctis vitiisque funditus,
Vita dum instat polleat virtutibus.
Gloria Patri personet Ingenito,
D Gloria Christo semper Unigenito,
Gloria Sancto Spiritui Paraclito,
Cuius eterna laus et potentia
Per infinita seculorum secula.
℣. In memoria.

Ymnus in Decollatione sancti Johannis Babtiste.

Hic Joannes mire natus. *Ut in hac Festivitate.*

℣. In memoria.

Ymnus in diem sancti Hieronimi prebiteri.

[℣ Insigne festum.]

Christus est virtus Patris sapientiam [sapientia]. *Ut in ejus Festivitate.*

Ymnus in diem sanctorum virissimi Maxime et Julie.

Iucundum nobis hunc die a
Sanguis sacravit martirum

Virissimi et Maxime
Julieque sororis fides
Exultat in his Trinitas
Impari leto numero ;
Polum repletur gaudio
De martirum consortio.
Trauntur ad supplicium
Nati gente nobilium ;
Se nobiles esse credunt,
Mori si possent pro Domino.
Parari penas imperat
Dum fremit impius iudex,
Sanctos turbare nititur,
Quos conspicit immobiles.
Suspenduntur eculeo
Crucis armati vexillo
Pro rege vitam ponere
Morti fideles animas.
Merguntur equore vasto
Saxis colla prementibus
Veloces Christi milites
Ora tangunt quam remiges.
Vasca Caripdis reddidit
Olisipona meruit
Extrema terre finium
Cruore pollet martirum.
Inde grates persolvimus
Tibi Deo almifico
In Trinitate unico,
Qui das sanctis auxilium.
Ob hoc precamur, Domine,
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe,
Et que poscunt adtribue.
Presta....

Ymnus in diem sanctorum Fausti, Januarii et Martialis.

[℣ Christe rex mundi Creator.]
Misticum melos persolvat,
Et adtollat laudibus
Plebs dicata Deo Patri,
Et honore debito
Ymnum dulciter decantent
[cv] Christo et Paraclito.
Pro triumphis beatorum
Fausti, Januarii,
Tertiusque Martialis ;
In agone vicerunt
Trinitatem confitendo
Suscepti martirio.
Voce declamans fidelis
Beatorum titulis,
Qualiter vicerunt hostem
Suis cum suppliciis,
Trinitatem confitende
Adepti sunt gaudio.
Manibus cruentus hostis
Cum atroci ungula
Consecrata beatorum
Laniari corpora,

A Tensos pariter cesosque
Urens flamma cruciat.
Inde oculis evulsis
Cutenorum capita,
Nervorum conpage soluta
Servat tunc crudelitas,
Conteret piorum ossa
Et medulla penetrans.
Dextera protecti Christi
Non timent incendia,
Angelica medicina
Reformantur lumina,
Confractaque solidantur,
Et curantur vulnera.
Stupet tirannus valde

B Tanta in miracula
Cum incolomes videret,
Quos perire iusserat ;
Qualiter vicissent cuncta
Tormentorum genera.
Illi patienter ferunt,
Quod furentes inferunt,
Scientes quod pro Christo
Tanta qui pertulerant,
Celitus adquirant lucra
Que fruuntur ingiter.
Quidam cernebant venire
Missa celi munera,
Angelorum magna turba
Sursum expectantium,

C Ut sanctorum coronaret
Gloriosa capita.
Adestote sancti Dei
Supplicanti populo
Et petentibus prebete
Quesitum remedium,
Regnum ut participentur
Vestro in consortio.
Presta....
℣. Justorum.

Ymnus in diem sanctorum Cosme et Damiani.

Plebs Deo dicata polleus. *Ut in eorum Festivitate.*
℣. Pretiosa.

Ymnus in diem sanctorum Servandi et Germani.

[℣ Christe rex mundi.]

D Christe verus Rex sanctorum. *Ut in eorum Festivitate.*
℣. Exultabunt.

Ymnus in diem sanctorum Vincenti Sabine et Cristete.

Huc vos gratifice plebs pia convocat. *Ut in eorum Festivitate.*
℣. Ut supra.

Ymnus in diem sancti Martini episcopi

Martine confessor Dei. *Ut in ejus Festivitate.*

Item Ymni de Sanctis.

Sanctorum meritis inclite gaudia
Pangamus socii gestaque fortia
Nam gliscit animus promere canibus
Victorum genus obtimum
Hii sunt quos retinens mundus inorruit
Ipsum nam steriti flore per arduum

Sprevere penitus teque secuti sunt
Rex Christe bone celitus
Hii pro te furias adque ferocia
Calcarunt hominum sevaque verbera
Cessitis lacerans fortiter ungulas [Cessit iis... ungula]
Nec carpsit penetralia
Ceduntur glădii more videntium
Non murmur resonat non querimonia
Set corde tacito mens bene conscia
Conservat patientia
Que vox que poterit linguam retexere
Quod tu martiribus monera preparas
Rubri nam fluido sanguine laureis
Ditantur bene fulgidis
[cvi] Te Trina Deitas unaque poscimus
Ut culpas abluas noxia subtraas
Des pacem famulis nos quoque gloriam
Per cuncta tibi secula

Alius.

Rector Redemtor et Conditor
Qui tuis olim servulis
Huius dedisti seculis
Oblectamenta temnere
Nobis refunde celitus
Tuum Patrisque comparem
Quo corda nunc tepentia
Confraglent igne proprio
Illic relictis terreis
Te inspirante perciti
Strages secuti corporum
Regnum poli adepti sunt
Prostrati unde quesumus
Quo ob triumfos martires
Ymnum Deo persolvimus
Nunc annuis recursibus
Ipsorum interventibus
Cunctos ablutos sordibus
Sursum reduc ab infimis
Sacris reformans sedibus
Presta....

Alius.

Rex gloriose martirum
Corona confitentium
Qui dispuentes terrea
Perducis ad celestia
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus
Tropeo sacro pangimus
Ignosce quod deliquimus
Tu vincis in martiribus
Parcendo confessoribus
Tu vincis nostra crimina
Donando indulgentia

Alius.

Eterna Christi munera
Et martirum victorias
Laudes canentes devitas
Letis canamus mentibus

A Ecclesiarum principes
Illic triumfales duces
Celestis aule milites
Et vera mundi lumina
Terrores [Terrore] victo seculi
Penisque spretis corporis
Mortis sacre compendio
Lucem beatam possident
Traduntur igne martires
Et bestiarum dentibus
Armata sevit vinculis
Tortoris insana manus
Nudata pendunt viscera
Sanguis sacratus funditur
Et permanet immobilis
B Vite peremnis gratie
Devota sanctorum fides
Invicta spes credentium
Perfecta Christi caritas
Mundi triumfant principes
In his paterna gloria
In his voluntas Spiritus
Exultat in his Filius
Celum repletur gaudium
Te nunc Redemptor quesumus
Ut martirum consortio
Iungas precantes servulos
In sempiterna secula

Alius.

Laudes sanctorum martyrum
C Quos sacra fecit passio
Christi conformes glorie
Puris canamus mentibus
Quos de futuris premiis
Securos celi milites
Nec mundi vobit vanitas
Nec terror fregit impius
Non tenebrosi carceres
Honus cervicis ferreis
Non manices vel conpede
Mentes mutarunt gaudia
Eterni fontis etiam
Semel rigati poculo
Sitim presentis corporis
D Refrigerabat spiritus
Negato pane fortius
Non fame sentit sanctitas
Quos pascit verbo solito
Fide vibebant uberes
Cordis probato robore
Velcantes tot molestias
Agon suscepit publicus
Vitam petentes martires
Sic sancti quos non fregerant
Carcer famis et vincula
Alacres in supplicia
Mundi vicerunt principem
Suum Factorem Dominum
Christum sequentes martires

Post ignes truces gladios
Eternis florent premiis.

[CVII] *Ymni de uno Justo.*

Deus tuorum militum
Sors et corona premium
Laudes canentes martiris
Absolbe nexu criminis
Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenti noxia
Caduca rite deputans
Pervenit ad celestia
Penas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter
Pro te refundens sanguinem
Eterna dona possidet
Ob hoc precatu supplices
Te poscimus piissime
In hoc triumfo martiris
Dimitte noxiam servulis.

Alius.

Deus inmensa Trinitas
Unitas semper gloria
Pater Christe Paraclite
Rerum invicte Domine
Qui largitate muneris
Tuo prestasti martiri
Cuius festa votissima
Quam celebramus odie
Tormentaque sevissima
Hac varia supplicia
Victrice tua dextera
Mente robusta pertulit
Cuius adclines Domine
Te deprecamur largius
Etherea consortia
Celsa dona fastigia
Qui princeps esse principum
Rex misticus agnosceris
Agnita nostra crimina
Larga dele clementia
Adventus ut cum fulgidus
Tuus Christe patuerit
Tuo ducante martire
Leti pergamus obviam.

Alius.

Martir Dei qui unicum
Patris sequendo Filium
Victrix triumfas hostibus
Victor fruens celestibus
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vite remobens tedium
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis
Nos solve vinclis seculi
Amore Filii Dei
Tua accedat pietas
Qui Patri quoequalis es
A Simul et Sanctum Spiritum
Vivens per omne seculum.
Amen.

Ymnus unius Confessoris.

Summe Confessor sacer et sacerdos
Temporum meta rota torquet anni
Tempus est nobis tibi consecratum
Pangere festum.
Presul insignis meritisque clare
Te sacra cleri populique turba
Corde prostrati pietate multa
Vernula Patrem
Vota cunctorum relegas in aula
Regis eterni fobeas utrumque
Ordinem cuius pius extitisti
B Pastor in urbe
Questibus cunctis referunt gementes
Gestis culparum lachrimisque pandunt
Pessime mentis animeque nigre
Crimine dira
Dignaque pena revocat in ora
Nostro cum duro miseros perurguet
Pendere mundo variante facta
Celitus ira
Tu procul casu proibe tonantis
Pelle peccata tenue furorem
Pestis et morbus petimus recedat
Sospite cibe
Moribus cultis moderare vitam
Confert et sudam placidaque mentem
C Corda virtutum meditentur arma
Munera Christi
Sancte tu prebe quotiens rogaris
Profluos fructos plubiasque largas
Credimus cuncta Domino favente
Te dare posse
Credimus Christum pretium laborum
Premium iustum studiis dedisse
A quibus artus etiam solutus
Morte bearis
Gloria Christo patulo canamus
Ore prestantis [prestanti] sibi servienti
Tanta qui pollet Deitate simplex
Trinus et Unus.

Alius.

D Deus inmensa Trinitas
Corona confitentium
[CVIII] Et magna laus martirum
Sume preces fidelium.
Huius sancti pontificis
Et confessoris merita
Prestes nobis solacia
Cunctaque purges noxia
Ut confitentes erigas
Et peccatores redimas
Donando indulgentia
Et conferendo gratia
Et ut vir hic confessus est
Tuum nomen mortalibus

Ita devotis mentibus
Te fateamur omnibus

Ymnus de Virginibus.

Ihesu corona virginum
Quem mater illa concipit
Quem sola virgo parturit
Hec vota clemens accipe
Qui pascis inter lilia
Septus coreis virginum
Sponsas decoras glorie
Sponsisque reddens premia
Quocumque pergis virgines
Secuntur adque laudibus
Post te canentes cursitant
Innosque dulces insonant
Te deprecamur largius
Nostris adauge mentibus
Nescire prorsus omnia
Corruptionis vulnera.

Ymnus de una Virgine.

Virgines proles opifexque matri
Virgo quem gessit peperitque Virgo
Virginis festum canimus tropeum
Accipe votum
Hec tua virgo duplici beata
Sortem dum gessit fragilem domare
Corporis sexum domuit cruentum
Corpore seclum
Inde nec mortem nec amica mortis
Seva penarum genera pavescens
Sanguine fuso meruit sacratum
Scandere celum
Huius obtentu Deus alme nostris
Parce iam culpis vitia remittens
Quo tibi puris resonemus almum
Pectoris ymnum
Gloria Patri Genitoque proli
Et tibi compar utriusque semper
Spiritus alme Deus unus omnis
Tempore seclis.
Amen.

Ymnus in sacratione baselice.

Ecce te Christe tibi cara semper
Te Redemptorem omnium potentem
Supplici poscit pietate patrem
Turba precantum.
Hic sacra ut sedis tua sempiterna
Perpetim constet maneatque nostris
Proxima culpis veniam perhactis
Corpore corde
Porta hic celi pateat sedentis
Clausa damnatis reserata iustis
Veritas vita via lux et ignis
Influe mitis.
Hic homo verus Deus et magister
Petra et pastor obis et sacerdos
Panis et vitis sator et creator
Respice plebem.
Hic manet [*Forte*, manat] rupis laticcs beatos

A Abluet noxas vitiis peremtis
Innobet mentes maculas remotis
Fonte perennis
Hic caput membra propria reviset
Lectio pascat populos aperta
Sponsus ut tradat animis amicis
Oscula sancta
Fraglet hic virtus species decora
Summat hic dogma doceatque corda
Inriget summa dubiam patentes
Pectora vita
Lapsus et mestus pariterque lugens
Fessus et languens simul omnis errans
Quippiam quisquis humilis precatur
Omnia prestat
B Gloriam psallat : : : :

Ymnus in anniversario sacrationis baselice.

Christe cunctorum dominator alme
Patris eterni genitus ab ore
Supplicum vota pariter et ymnum
Cerne benignus
Cerne quod puro Deus in honore
Plebs tua supplex resonet in aula
Annua cuius reveunt colendum
Tempore festum
He [Hæc] domus rite tibi dedicat
Noscitur in qua populos sacratum
Corpus adsumit bibit et beati
Sanguinis austum
Hii sacrosancti latices veternos
C Diluunt culpas perimuntque noxas
Crismate vero genus ut creetur
Christicolarum
Hic salus egris medicina fessis
[cix] Lumen orbatis veniamque nostris
Fertur offensis timor adque meror
Pellitur omnis
Demnis seva perit hic rapina
Pervicax montrum pavet et retemta
Corpora linquens fugit hic remotus
Ocius umbras.
Hic locus nempe vocitatur aula
Regis inmensi niveaque celi
Portaque vite patriam petentes
Accipit omnes
D Turbo quam nullus quatit aut vagantes
Diruunt venti penetrantque nimbi
Non tetrus ledit piceus tenebris
Tartarus orrens
Quesumus ergo Deus ut sereno
Annuas vultu famulos gubernans
Qui tui summo celebrant amore
Gaudia templi
Nulla nos vite cruciet molestas [molestia]
Sint dies leti placideque noctes
Nullus ex nobis pereunte mundo
Sentiat ignes
Hic dies in quo tibi consecratam
Conspicis aram tribuat perenn m

Gaudium nobis vigeatque longo
Tempore husu
Gloriam summo resonet Parenti
Gloria Christo pariterque sancto
Spiritui dulci modulemur ymno
Omni per evo.

Ymnus in restauratione basil cc.

O beata Iherusalem
Predicanda civitas
Que tuis leta triumfis
In supernis civibus
Innobata regis amplo
Claritatis stigmate
Fulgidum gestans honorem
Plena mater filiis
Pacis alme gloriosis
Letabunda finibus
Rite restaurata claro
Sanctitatis lampade
Hic tui templi refulget
Sanctior memoria
Jure restaurationis
Lucido fundamine
Quum decoris pollet hacto
Dignitatis sidere
Te precamur hic adesse
Conditor sanctissime
Hicque promtus consecrandis
Sedibus inlabere
Adque consecrator ipse
Hic adesto ingiter
Iam templum tui honoris
Effice nos servulos
Non caro non corda nostra
Militent discrimini
Set tuo sacro dicati
Serviamus nomine
Hic tui altaris aram
Quum decoris gloriam
Rite rursus preparatam
Rex superne visita
Hic tua virtus redundet
Hic honor refulgeat
Regis hoc altare summi
Sit coruscum lumine
Sit honore mancipatum
Sit repletum munere
Sit beatum sit serenum
Sit placens Regi Deo
Hic tibi nostrorum alma
Cordium altaria
Consecra superne iudex
Innobans nos gratia
Sedibus inlapse donans
De supernis munera
Ut tibi per omne seclum
Trinitas sanctissima
Sit honor immensa virtus
Et perennis gloria

A Qui Deus in Trinitate
Permanes in secula.
Amen.

Ymnus in ordinatione episcopi.

Verus Redemtor Christe lumen luminis
Imago Patris splendor invisibilis
De Patre natus antecedens tempora
Ex matre vero prodiens in tempore
Promissionis fedus implens devite
Tu es sacerdos tu sacerdotes ereas
Tu principatum sortis huius floride
Aaron dedisti consecrator inclite
Perfusione sacri sancti unguinis
Et veste sancta vultum eius predicans
Sublimen cuius in caput premittitur
B Nitens olivum mitra auri lammina
Stola decoris vestimento poderis
Ambitur idem quem sacratum nuntiat
Impressa vesti et colorum diguitas
Cuius iacintus torta bissus purpura
Cuius dicati preferentes gloriam
Vestis sacrata ora tintinabulis
[cx] Erat corusca rite dependentibus
Ut templum intrans audiretur pontifex
Distincta gemmis pulcritudo temporis
Affigebatur sub figuris obtimis
Izmaracdus illic Sardius topatius
Onicinus carbunclus ligurius
Saffirus iaspis et nitens crisolitus
Berillus inde seu acates fulgidi
C Cum amitisto ordinis sui loco
Distinctionis iuris illic positi
Dabant future gratie signaculum
Quod hec figure nuntiarent te Deum
Cuius dicate sacramentum gratie
Temtum per umbras transiendo seculi
Pervenit ad te liberator obtime
Ut que [quem] figure precinebant mistice
Completa in te veritas ostenderet
Hinc finis ipse legis ad iustitiam
Mundi reatum proximans detergere
Oblatus ipse tu oblator consecrans
In Patri aram conlocatam victimam
Hoc sacramento suscitans ecclesiam
D Caput cui factus et ducator previus
Duces in illam presulesque conlocans
Quorum regatur instruenda legibus
Ut erudita gratia pontificum
Vitare possit damna seva mortium
Hinc te corona Christe fratrum postulat
Succesionis clara huius gratia
Descendat in his quo futuros preligis
Uni columbe preferentis principes
Apostolatus gloriam his conferens.

Ad Matutinum.

Adest diei Christe consecratio
Honoris illi suscitati Antestitem
Nostri recursu innovate temporis
Qua hunc vel omnis personare convenit

Ecclesiarum deputatos principes
Sint sacrosancto consecrati unguine
Sint sanctitatis prenitentes lampade
Compunctionis compluantur munere
Confessionis innobentur cantico
Omni repulso criminum contagio
Sint carne puri sint et hore fulgidi
Sint ospitales sint amantes invicem
Signis coruscent sanitatum compotes
Virtute pellant spiritus demonia
Et veritatis convalescunt gratia
Retorta bissus castitatis fulgide
Et unitatis punice concordia
Indesinenter corda horum repleant
Que dum patenter mentibus insederint
Adstare possent Christi ad aram liberi
Sit his potestas et ligare et solbere
Episcopalis probra previlegio
Curare morbos corporum vel mentibus
Compassionis ferre testimonium
Portare motum litis orte scandalum
Ut de peractis sanctitatis cursibus
Vite coronam qua parasti omnibus
Te Christe vero corde diligentibus
Hic consequantur post triumphos seculi
Regno perenni consecrandi perpetim
Sit Trinitati sempiterna gloria
Honorque sumus et potestas inclita
Que Trinitas Pater Patrisque Filius
Cum spiritu unus Deus substantia
Per cuncta regnat in seculorum secula.

Ymnus in ordinatione regis.

Inclite Rex magne regum
Consecrator principum
Veritas signa Patris
Christe vero crismate
Quo fabente regna durant
Adque regem imperant
Provee regnum fidelis
Principis ad gloriam
Unguine sacro nitescat
Sanctitate floreat
Fulgeat vite corona
Polleat clementia
Gaudeat cum plebe totus
Tota plebs cum principe
Sit dies natalis huius
Feriata gaudio
Sit piis omnino votis
Plena exultatio
Ut pie tenendo regnum
Quum beatis moribus
In quibus nunc principatur
Sic modestus imperet
Quo simul cum his fruatur
Sempiterno munere

In natalicio regis.

Anni perhacto circulo
Ades dies celebrior
A Natale nobis principis
Noba recursi temporis
Que matris alvo proditus
Diem petivit seculi
Lucisque huius pro die
Intravit ortum nesciens
Hunc tu creator obtime
Cunalibus infantie
Vectum per oras temporum
[cxi] Perfectum abtas in virum
Quem disciplinis erudis
Gratis peragens sensibus
Maturitate temporis
Honore ditas regio
Ob hoc Deus te poscimus
B Ut huius adsis questibus
Fabe rogantem munere
Poscentis audiens precem.

Ymnus de profectione exercitus qui usque in reversione dicendus est diebus letaniarum.

O verum regimen Christe fidelium
Qui vita via es hac pia veritas
Lustrans conspicuo lumine credulos
Obscurans quoque perfidos
Tu es unigena alma redemtio
Tu verus genitor nosque clientuli
Tante lacrimis pectora tundimus
Intende pie supplices
Rectores humiles quesumus patrie
Cum cunctis sibimet plebibus creditis
C Directo itinere inclite ducito
Dans pacis bona omnibus
Moysi qui famulo ad precem intuens
Ponti purpurea equora dividens
Traducis cuneos Israheliticos
Siccato maris alveo
Et qui ad nicilum principis illius
Faraonis opus calle potissimo
Calcando rediens impium ilico
Mersis linfa superfluens
Eius quique pius questibus annuens
Frendens prevalide mox truculentior
Divinis Amalec plectitur hictibus
Consumtis suis omnibus
D Dux esto placidus his tuis servulis
Virtus angelica illis adereat
Custus invigilet his tua gloria
Qui es summa benignitas
Ut tamquam vituli plebs tua commeans
Ex grege fidei ausibus liberis
Gentes barbaricas cornibus ventilet
Ac planta terat impios
Hostiles acies telaque bellica
Que frustrat minitat [*Forte*, frustra minitat] turba. [satellitum]
In necem populi tendere acrius
Everte Deus funditus
Cuius presidio inclitus belliger
David op.lio mente tirannidem

Goliam subigiens saxeo impetu
Letus munere redditur
Post hunc qui etiam tempore postero
Judam munificum efficis prelio
Clemens salvivica castra fidelium
Depellens cito tedium
Nostrorum gemitus aspice principum
Vulgi funerea murmura contuens
Ex iusto iugulo deseca emulos
Tu regum pater omnium
Non nostris noceat pugio finibus
Set firmes animo principis incliti
In cunctis vigeat robore gratie
Facti undique compotes
Defende populum vindice dextera
Quem sacro pretio sanguinis emtus est
Hac vero labacri gurgite abluens
Toth sacras tibi militer [milites]
Victricem tribue Christe de hostibus
Palmam Christicolis celitus regibus
Ex totis viribus te redamantibus
Vota vita et actibus
Nunc cepta peragant gressibus prosperis
Cum pace redeant sedibus propriis
Pactumque recinant ymnum in etheris
Huiusce tibi vocibus
Sit Trino Domino gloria Unico
Regnum perpetuum aucta perennitas
Qui semper famulis comta corona es
Regnans seculis omnibus.
Amen.

Ymnus pro varia clade.

Rex eterne Deus fons pietatis
Spes tranquilla salus vera medella
Defesis requies pascua vite
Lux indeficiens parce redundans
Ad te mestificati murmura dantes
Adclines famuli adsumus omnes
Nollensque miseros morte punire
Conversos potius vivere magis
Tu es confugium illut opacum
Ad quod dum titubans conscia culpis
Mens tandem properat percipit idem
Pro fraglis veniam adque salutem
Nos unde nimium territi actum
Quos cladis valide plectitur hictu
Ad te confugimus alme Redemtor
Ut culpam pietas mox sequatur
Mortem quam minitans voce profeta
Olim vaticinat sic Iheremias
Videmus proprius percite nostras
Nunc intrare domos adque fenestras
Davidque gravius tempore fluxit
Urbem depopulans impia clades
Nostris pro meritis finibus instans
Iam quoque gladio vindice truncat
[CXII] Morbi ecce lues longius crasans
Ad nos proclivior pene vicinat
Ad nunc pro vitiis proxima nostris
Consistit perimens agmina plebis
A Quosdam mortificans durius partes
Mittit funereos fibrium ignes
Ex quibus putriflua reddita membra
Non flat spiritus nec pulmo anelat
Virtus nulla viget carnis humane
Subsistit facilis fessa dolore
Hac laudis facie cuncta tabescunt
Ut cera solito igne fugatur
Infantes iuvenes sexus utrisque
Etas ipse senum cignea iamque
Lactantes etiam ubera matrum
Prostratur pariter vulnere diro
Replet te nimium civibus urbes
Castella populis villule omnis
Effecte vacue sunt solitudo
B Cultore manet arida tellus
Hanc peccata plagam nostra merentur
Hoc nostrum facinus parturit ulcus
Hec funesta quoque nempe iumenta
Admissa tribuunt nostra luenda
Hac proinde pium cernui omnes
Sanctum Christe tuum quesumus vultum
Qui semper bonus es adque benignus
Contritos releba corde piatos

Ad Sexta.

[℣ Rex eterne]
Iram quam merito sternimur auctor
Iam suspende cito iure paterno
Mucronemque plage valde frementem
C A nostris propitius partibus pelle
Dele iam maculas mente patratas
Purga quidquid inest vulnus inicum
Nodos perfidie redde solutos
Hac sevum quoibe celitus hictum
Pro nobis pietas tua te poseat
Spiraque tuis inclite sanctis
Talem pro miseris summere vocem
Que intrare tuas possit ad aures
Iam vide gemitus aspice planctus
Rugitum populi presulum adque
Sacrorumque pius principum audi
Singultus lacrimas flebiles questus
Nobis immeritis commoda aurem
Ne quamvis gravidos ponderis mole
D Consummas facili ulceris labe
Quas sacro redimis ipso cruore
Fletum qui sceleris Ninevitarum
Commutans melius ethere repente
Mortem quam timidi iam metuebant
Clemens innocuam esse quivisti
Toth tantaque tuum murmura nostra
Scandat flammigerum culminis arcem
Ex quo salvivicum rite fomentum
Cunctis adveniat ocius abtum
Temtos magne plagam inguinum omnis
Incursis mortis varios acerve
Impressum redige noxia qeeque
Dextera sancta tua parcitus arce
Celestis medice Christe tremende

Incursus varios mortis acerve
Impensum redige tuque potenter
Languenti populo pande vigorem

Ad Nona.

[℣ Rex eterne]

Huius supplicium pestis amare
Depelle opifex crimine demto
Ut morvifuens [*Forte*, morbi fugiens] dira vetustas
Succedat populis aucta venustas
Mercedis proprie unguine sancto
Fauctor devilia membra fobeto
Nervos conglomera iam resolutos
Et vitam tribuens ablue nexus
Ad quamquam gravior culpa subinstet
Maior namque tua gratia polleat
Quo nostri honeris vincla resolvens
Concedes veniam devita laxes
Presta Ingenite gloria summa
Semper cum Genito omnia imples
Compar spiritui Trinitas una
Hac vera Deitas secla gubernans.

Ymnus de sterelitate pluvie.

Squalent arva soli pulbere multo
Pallet siccus aer terra fatescit
Nulla roris onus nulla venustas
Quando nulla vires gratia florum
Tellus dira sitit nescit aroris
Fons iam nescit aquas flumina cursus
Erbam nescit humus nescit aratrum
Mgnorum rupta patet turpis iätu
Estu ferbet humus igneus ardor
Ipsas urit abes frondea ramis
Fessis tecta negant pulbis arene
Sicco dispuitur ore viantis
Ventis ora fere bestia ventis
Captantesque viri flamnina venti
Ventis et volucres ora recludunt
Hac mulcere sitim fraude volentes
Fetus cerba suos pignera cerba
Fetus cerba siti fessa recusat
Fetus cerba pios mesta relinquit
Quesitam quoniam non veit erbam
Venerunt iuvenes pocula noti
Querentes puteum limfaque fugit
[cxiii] Et vasis vacuis tecta revisunt
Fletu seu proprio ore vibentes
Bos presepe suum linquid inane
Pratorumque volens carpere gramen
Nudam versat humum sic pecus omne
Fraudatum moriens labitur erbis
Radices nemorum rustica plebs
Explorat miseros curba labore
Solarique famen cortice querit
Nec sucos teneros arida prestet
Hanc peccata famem nostra merentur
Set mercem propriam Christo fobeto
Quo culpa gravior gratia maior
Justi supplicii vincla resolbat
Iam celora reseres arbaque laxes
A Secundo placidus imbre rogamus
Elie meritis impia secla
Donasti plubiam nos quoque dones
Eterne Genitor gloria Christo
Semper cum Genito sit tibi sancto
Compari Spiritui qui Deus unus
Pollens perpetuis inclite seculis. Amen.
℣. Rigans Deus montes.

Ymnus de ubertate plubie.

Obduxere polum nubila celi
Absconduntque diem sol [sole] effugato,
Noctes continuas sidere nudas
Et lune viduas carpimus olim.
Ether dira micat igne corusco,
Concusoque tremit cardine mundus,
B Celi porta tonat, raptaque credas
Axis etherei vincla resolvi.
Excrescunt pluviis equora ponti,
Nec fines proprios iam freta norunt,
Terrarum tedio fluctuat unda,
Errabunda secat arva carina.
Portus nauta suos litora nauta
Secessusque suos nauta requirit
Ospes nauta satis vitibus ospes
Messes nauta supernavigat hostes.
Flentes agricole culta relinquunt,
Spectans naufragium triste laboris
Messi leta natat semina census
Nati tecta petunt arvaque migrant.
Cernas alta domus culmina ferri,
C Et mutatis locis lumina poni,
Mestas inter abes ludere pisces
In tremulis ludere tectis.
Eversa videas arbore nidos
Pullis quum teneris per freta duci,
Nec matrem exilio ponere curas
Maioresque metu cogere fretas.
Spectat turba virum turba fenestris,
Spectat feminei turba pudoris,
Deploratque famam turba precantium,
Victum navigiis nauta ministret.
Ihesu parce tua morte redemtis,
Prior dillubium pertulit etas,
Ut mundaret aqua crimina terras,
D Set mundata tuo sanguine terra est.
Ramum missa ferens hore columba.
Ramum pacifere munus olibe,
Exotas liquido flumine terras
Leto significat lapsa volatu.

Ymnus de nubentibus.

Tuba clarifica plebs Christi revoca
Hoc in ecclesia votiva gaudia
Fide eximia celebra monita,
Confitere piacula.
Rite magualia clange deific ,
Celicas ianuas patentes intona
Quos [Quas] dira truserat veneni invidia,
Iam Christus cuncta reserat.
Sit fera framea serpentis lancea

Adam protoplaustum primevum incolam
Eva feminea polluit labia,
Et expulit a patria.
Usurpant vetita ligni pomifera
Deceptis oculis cernunt squalida
Exusta corpora flamma anguifera
Dolendo gignunt pignera.
Epitalamia usque dum reddita
Voce paradica receptant gratiam,
Crescite clamitat replete aridam,
Ornate tori talama.
Pistis nardifica arba ambrosea
Cum Christum celicum virgo puerpera
Redimens miseros ad vitam invita
Plaudete evangelizat.
Coreis timphanis exulta musica,
Et redde Domino vota perennia
Qui crucis gloriam [gloria] eruit animas,
Quas coluber momorderat.
Pusilla copula adsume fistulam,
Liram et tibiam, prestepe canticam
Voce organica carmen melodia
Gesta psalle divitica.
Fecunda Domine presentes nuptias
Prole dignissima, qui tibi serviant,
Et tuo nomini gratias referant,
Benedictique permaneant.
Cithara iubila, cimbala concrepa,
Cinara resona, nablum tripudia
Excelso Domino qui regit omnia
Per cuncta semper secula.
Amen.

[CXIV] *Ymnus generalis de infirmis.*

Xpe celestis medicina patris. *Fol.* 105.

Ymnus generalis defunctis.

Christe Rex mundi creator. *Ut in officio defunctorum.*

Ymnus in exequias defunctorum dicendus.

Deus igne fons animarum. *Ut in officio defunctorum.*

Ymnus unius defuncti.

Hinc functionis dies est
Credenti in te Rex Deus
Functi fidelis spiritus
Traduc coris celestium.
Huius tenebras discute,
Peccata huius dissice;
Locetur in celestibus
Iunctus polorum cibibus.
Serena huic micet dies,
Sidus perenne splendeat;
Nullus tenatur tediis,
Summis feratur gaudiis.
Ut inferorum carceres
Et claustra queque orrentia
Pertransiens, in ethera
Celi fruatur patria.
Hinc et recepto corpore
Resurgat hic ad gloriam
Tementis aucte gratie
Laudans perennis incola
Presta :::::

Ymni Dominicales cotidiani.

Inventor rutilis dux bone luminis. *Fol.* 91.

Alius.

O luz Beata Trinitas. *Fol.* 113.

Alius.

Intende nostris precibus,
Intende iam propitius
O Christi mundi gloria,
Festumque lumen inriga.
Te vespertina oratio,
Te matutina concinat,
Tibi indefesse personet
Ymnum cum dulci carmine.
Te vesperi laus congrua,
Te matutina vox canet:
Tibi omne tempus personet
Ymnum perennis glorie.

Alius.

Lux vera lucis claritas.
Lucis manens hereditas,
Laus in tenebris promitur,
Precantibus spelndor detur.
Te tempus omnis temporis,
Te quicquid in nobis viget
Conlaudet in perpetuis
Eternitatis seculis.

Alius.

Deus creator omnium
Polique rector, vestiens
Diem decora lumina,
Noctem sopora gratie.
Artus solutos ut quies
Recedet labores usui,
Mentesque fessas allebat,
Luctusque solbat anxios.
Gratos peracto iam dies
Et nocti exortu preces,
Voti reos ut adiubes
Ymnum canentes solbimus
Exultare nostru lubrico,
Te cordi alta somniet,
Ne hostis invidi dolo
Pabor quiete suscitet.
Christum rogemus et Patrem
Christi Patrisque Spiritu,
Unum potens per omnia
Fobe precantes Trinitas.

Alius.

Christe lux mundi salus et potestas. *Fol.* 110.

Item Ymni cotidiani Vespertini.

II Feria ad Vesperum.

Lucis Creator obtime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis nobe
Mundi parans originem;

Qui mane iunctum vespere
Diem vocari precipis,
Tetrum cahos inlabitur,
[cxv] Audi preces cum fletibus
Ne mens grabata crimine
Vite sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis inligat.
Celorum pulset intimum,
Vitale tollat premium,
Vitemur omne noxium
Purgemus omne pessimum.
Presta....

II Feria ad Vesperum

Immense celi Conditor,
Qui mixta ne confunderent
Aque fluenta dividens,
Celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus,
Simulque terre rivulis,
Ut unda flammas temperet,
Terre solum ne dissipet.
Infunde nunc Piissime
Donum perhennis gratie,
Fraudis nobe ne casibus
Nos error adterat vetus.
Lucem fides inveniat.
Sic luminis iubar ferat
Ut vana cuncta terreat
Et falsa nulla comprimat.
Presta...

III Feria.

Telluris ingens Conditor,
Mundi solum qui eruens
Pulsis aque molestiis
Terram dedisti inmobilem :
Ut germen abtum preferens
Fulvis decora floribus
Fecunda fructum sisteret
Pastumque gratum redderet.
Mentis perusta vulnera
Munda virore gratie,
Ut facta fletu diluat,
Motusque prabos adterat.
Iussis tuis obtemperet,
Nullis malis obproximet,
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis actum nesciat.
Presta.....

IV Feria.

Celi Deus sanctissime,
Qui lucidum centrum poli
Candore pingis igneo,
Augens decora lumina.
Quarto die qui flammea
Solis rotam constituens,
Lune ministrans ordini
Vagos recursus siderum.
Ut noctibus vel luminis
A Direptionis terminum
Primordiis et mensuram
Signum dare notissimum.
Inlumina cor hominum,
Absterge sordes mentium,
Remobe culpe vinculum,
Everte moles criminum.

V Feria.

Magne Deus potentie,
Qui ex aquis ortum genus,
Partim remittis gurgiti,
Partim lebas in aere.
Dimersa limfis imprimens,
Subvecta celis inrogans,
Ut stirpe una prodita
B Diversa rapiant loca.
Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,
Nescire lapsum criminum
Nec ferre mortis tedium.
Ut culpa nullum deprimat
Nullum lebet iactantia,
Elisa mens ne concidat,
Elata mens ne corruat.

VI Feria.

Plasmator hominis Deus,
Qui cuncta solus ordinans
Humum iubes producere
Reptantis et ferre genus.
C Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis vivida,
Ut serviant per ordinem
Subdens dedisti hominem.
Repelle a servis tuis
Quicquid per inmunditiam
Aut moribus se sugerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum premia,
Da gratiarum munera,
Dissolbe litis vincula,
Adstringe pacis federa.

Sabbato.

Rerum Deus fons omnium,
Qui rebus actis omnibus,
D Totius orbis ambitu
Censu replesti munerum
Non actibus fessus manens,
Laboribus non saucius,
Cuncta quietem das egris,
Curis ruant ne morvidis.
Concede nunc mortalibus
Uti malorum hostiis
[cxvi] Instare iam virtutibus
Et munerare prosperis.
Terroris ut cum iudicis
Orror supremus ceperit,
Letemus omnes invicem
Pacis repleti munere

Ymnus de duodecima.

Te lucis ante terminum
Rerum Creator poscimus
Ut solita clementia
Sis presul ad custodiam
Procul recedant somnia
Et noctium fantasmata
Hostemque nostrum comprime
Ne polluantur corpora.

Ymnus ante completa.

Civis [cibis] resumtis congruis,
Cene peractis usibus,
Ad te Redemtor inclite
Laudes venimus promere.
Occurre nobis ocius
Tollas civi [cibi] gravedinem
Corpus parandum ad precem
Confessionis dans fidem.
Ut quicquid ore promimus
Tuis sacris in laudibus,
Nobis coronam conferens
Soli Deo dans gloriam.
Presta....

Ymni de completa.

Sol angelorum rèspice
Quem concupiscit mentium
Intento visu castitas
Sursum manentem cernere.
Quo cuncta pollent celitus
Cursu recursu prospero,
Quo vita constat omnium,
Intende gratis supplicum.
Da servulis custodiam,
Quo temperentur commoda,
Adversa sint innoxia,
Corrupta ne sint pectora.
Frugalitas tu sensuum
Sator, salus, refectio,
Potus cibusque, gaudium,
Lux adque virtus cordium :
Repelle membris lubricam,
Ne polluat lasciviam,
Ne feda vexet passio,
Culpetque mentis actio.
Virtutis infer copiam,
Qua conferas clementiam,
Oblitis ut peccaminum
Dones quieti temporum.
Votis rogamus affatim
Superna pax inlabere,
Quo cuncta tuta perpetim
Serves subactis scandalis.
Gloria....

Alius.

Cultor Dei memento
Te fontis et lavacri
Rorem subiisse sacrum
Te crismate innobatum.
Fac cum vocante somnum

A Castum petens cubile
Frontem locumque cordis
Crucis figura signet.
Crux pellit omne crimen,
Fugiunt crucem tenebre,
Taies dicata signo
Mens fluctuare nescit.
Procul● procul vagantum
Portenta somniorum,
Procul esto pervicac
Prestigiator estu.
O tortuose serpens,
Qui mille per meandros,
Fraudesque flexuosas
Agitans quieta corda.
B Discede, Christus hic est,
Hic Christus est, liquesce :
Signum quod ipse nosti
Damnat tuam caterbam.
Corpus licet fatescens
lacet reclinet paululum,
Christum tamen sub ip●o
Meditabimur sopore.
Gloria Deo Patri,
Et Christo vibo regi,
Paraclitoque sancto
Et nunc et in eternum. Amen.

Ymni de prima vigilia.

Obsidiones obvias
Paremus omnes carminum
C Contra tenebrarum ducem,
Contra tetrum satellitem.
Manus perarmet spes, fides,
Lumbos valens crux obtegat,
Cingamur ense spiritus
Propter timores noctium.
Ihesu manu fortissima
Salva fideles per fidem,
Everte adversos crucem
In pace cuncta protege.

[CXVII] *Alius.*

Adsunt tenebre prime
Noctis tetre excursus,
Cum canticis et ymnis
D Nunc dedicemur omnes.
Nam tempus illut hoc est,
Quod Iheremias dicit,
Surgendum esse nobis
Primordio in noctis.
Nos spiritu perarma,
Invicta radix David;
Disrumpe vincla noctis,
Et da iubar salutis.
Somni quies sit grata,
Mens pervigil resurgat;
Non sordidemur actu,
Nec spiritu grabemur.
Set corpore et mente
Spiritu ferbente

Vestigio impigro
Te consequamur, Christe.

Alius.

Noctis tetre primordia
In laudibus transegimus.
Nunc te precamur Trinitas,
Ut precinentes audias.
Tu omnibus da gratiam,
Tu fessa quoque alleba,
Errata dele crimina,
Exclude iuge scandalum.
Lux vera nos inluminet,
Mentis tenebras effuget;
Ut pax habundet omnibus,
Qui te Creator credimus,

Alius.

Quieti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtineat innocens,
Et Christo vigilet meus.
Pelle a nobis Deus,
Rogamus, omne tetrum :
Anguis piscis malignus
Virusque mortiferum
Ut sub umbra alarum
Tutissima tuarum
Protecti maneamus;
Ad tuasque laudes surgamus;
Sit gloria et honor
Deo Patri, et Proli,
Paraclito quoequali
In seculorum seculis.
Amen.

Item Dominicales.

Christe qui lux es et dies,
Noctis tenebras detege.
Lux ipse lumen preferens,
Vitam beatam predicans.
Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte;
Sit nobis in te requiem,
Quietam noctem tribue.
Ne gravis somnus inruat,
Hostis nobis subripiat,
Caro illi consentiat,
Et nos reos statuat.
Oculi somnium capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat
Famulos, qui te diligunt.
Defensor noster aspice,
Insidiantem reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.
Memento nostri Domine
In gravi isto corpore;
Qui es defensor anime
desto nobis Domine.
Tetre noctis insidias
A Huius timoris libera;
Tue lucis magnalia
Totum clerum inlumina.
Gloria Patri ingenito,
Gloria unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula.
Amen.

Alius

Lucis Auctor clemens, lumen immensum,
Lumen, cuius fulget sanctus eternus
Christus, cum quo regnat quum ipso in unum;
Et Sanctus Spiritus una potestas.
Tetre noctis huius caliginem pelle,
Serpentisque fraude, quæsumus, fuga,
B Nos armatos crucis signaculo salva :
Sacrosancto tuo nomine dita.
Quos peccati mole gravide pressos
Sua mille formis fraude decepit
Se victorem gaudens quoque se victum
Cognoscat virtutem Omnipotentis.
Pater immortalis omnium pastor
Invidentem hostem frange fuscantem;
Lumen nobis prebe perhenne de sancto
Tenebroso calle non pabeamus
Redemtor eterne Rex omnis terre,
[cxviii] Delictorum pius gemitus adtende;
Insidiantem hostem confringe salvator,
Nos eterne vite redde beatos.
C Noctem nobis istam dona quietam :
Inimicum hostem fuga a nobis :
Crucis signum vincat omne inimicum :
Te, Christe, rogamus mane nobiscum.
Gloria, et honor, potestas, et virtus
Ingenito Deo, Genitoque Christo,
Spirituique simul Paraclito sancto;
Cuius verbo claret secula cuncta.

Ymnus ad quietem.

Tempus sopori congruum
Adest, quies sit temporum,
Stratum rigemus lacrimis,
Lectum labemus fletibus
Precelleamur simbolo.
D Succedat hinc oratio;
Hinc osculantes invicem
Armemur ipsi per crucem.
Sic fessa membra lectulo
Demus sub illo iudice,
Qui sic quiescentes excubat,
Ut dormientes protegat.
Discedat turba demonum,
Liquescet ars satellitum
Per nomen hoc crucis sacre,
Que te tuosque dissicet.
At tu Creator omnium
Procul repelle tedium,
Adversa cuncta dissices,
Tranquilla queque conferas.

Ymni de medium noctis.

Quod convolutis artubus
Somno gravatis torpunt
Delumens in somnio
Turpique fluxu in semine :
Fusis Pater piissime
Expostulamus fletibus,
Ut iam recedant sordida
Libidinum fantasmata.
Laba quod hostis polluit,
Quod sordidabit innova;
Mundemur omnes sordidis
Carnis grabate spiritus.
Presta...

Alius.

Surgentes ad te Domine
Atre noctis silentio,
Vigiliis obsequiis
Patrum sequentes ordinem,
Quem nobis dereliquerunt
Iure hereditario,
Ministrantes excubiis
Tibi sancte Paraclite
Pari cum Patre clarus es
Quum Christo subtilissimus
Multismodus Spiritus
. . . . . .
Grex tuus tibi deditus
Nullo tenatur crimine,
Quem tuo Christe sanguine
Voluisti redimere.
Obes errantes previde
Pastor bone piissime,
Ad aulam celsitudinis
Tuis reporta humeris.
Tabefactus est saucius,
Abscedat princeps demonum,
Perdat predam de faucibus
Insatiata rabies.
Exultet Christus Dominus,
Psallat corus angelicus,
Laudes sonent in organo
Ter Sanctus dicat Domino.

Alius.

Ihesu defensor omnium
Protector et mirabilis,
Sueta noctis advenit
Et nos sopore dediti
In tuo Christe nomine
Qui custus et defensor es,
Et vigilemus spiritu,
Ut mereamur lampades.
Cantores tuos Domine,
Quos iubes nocte surgere
Ad invocandum tuum nomen,
Quod nobis est laudabile;
Quem omnis terra metuit
Pro tanta magnitudine
Sequamur in laude tua,
Quod pie Sancte poscimus.
Ymnorum concors personet
De corde te canentium
Sequamur tanti gaudii
Promissa Sancti Spiritus.
Clamor in nocte factus est,
Ihesus ingressus ianuis
Et vigilantes provocat
Intrare sancta regia.
Gaudet sponsus virginum
Ingressus in cubiculo,
Ubi coronas martirum
Refulgent ante Dominum.
[cxix] Mercedem tante glorie
Daturus es credentibus,
Quod nobis sitit animus
Sic mereamur consequi.
Medium noctis tempore
Profetica vox admonet
Dicamus laudes Domino
Patri semper et Filio,
Sancto quoque Spiritui ;
Perfecta enim Trinitas
Uniusque substantie
Laudanda semper nobis est.
Medium noctis tempore
Pergens vastator angelus,
Egipto mortem inferens
Diluit primogenita.
Hec ora iustis salus est
In quo se victus angelus
Ausus punire non fuit.
Signum form dans sanguine.
Egiptus flebat fortite
Tantarum dira funera,
Solus gaudebat Srahel
Agni protectus sanguine.
Nos vero Srahel sumus,
Letemur in te Domine,
Hostem prosternentes malum
Christi defensi sanguine.
Medium noctis tempore
Per voce evangelica
Venturus spossus creditur
Regni celestis Conditor.
Occurrent sancte virgines
Obviam tunc adventui ;
Claras gestantes lampades,
Magno letantes gaudio.
Stulte foris remanent,
Qui extinctas habent lampades,
Frustra pulsantes ianuam
Clausam iam regni regiam.
Quare vigilemus sobrie
Stantes mente splendidi,
Ut adveniente Ihesu
Digni occurramus obviam.
Medium noctis tempore
Paulus quoque et S leas

Pro Christo vincti in carcere
Laudantes resoluti sunt.
Nobis hic mundus carcer est,
Christe resolve vincula,
Nostra relaxa crimina
In te sancte credentium.
Dignos nos fac Rex agie
Venturi regni glorie,
Eternis ut mereamur
Te laudibus concinere
Presta...

Ymni de nocturnos.

Primo dierum omnium
Quo mundus exstat conditus,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa libera
Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius,
Et nocte queramus pium
Sicut Profetam novimus.
Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et hic piatos sordibus
Reddat polorum sedibus.
Ut quique sacratissimo
Huius diei tempore
Horis quietis psallimus
Donis beatis muneret.
Iam nunc paterna claritas
Te postulamus affatim,
Absit libido sordidans
Omnesque actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica
Compago nostri corporis,
Per que aberni ignibus
Ipsi crememur acrius.
Ob hoc Redemtor quesumus,
Ut probra nostra diluas,
Vite perhennis commoda
Nobis benignus conferas.
Quo carnis actu exules
Effecti ipsi celibes
Ut prestolantes cernui
Melos canamus glorie.
Presta....

V Feria.

Tu Trinitatis unitas
Orbem potenter qui regis,
Adtende laudum cantica,
Que excubantes psallimus.
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Quo flagitemus vulnerum
A te medellam omnium.
Ut quod suasi fraudibus
Satellitum deliquimus,
Abstergat illut celitus
Tua potestas glorie.
Ne corpus adsit sordidus,

A Ne torpor instet cordium,
[cxx] Et criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc Redemtor quesumus
Reple tuo nos munere,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

VI Feria.

Summe Deus clementie
Mundique factor macine,
Unus potentialiter
Trinusque personaliter
Nostros pius quum canticis
Fletus benigne suscipe,
Quo corda pura sordibus
B Te perfruamur largius.
Lumbos iecurque morvidum
Adure igni congruo,
Accincti ut sint perpetim
Luxu remoto pessimo.
Ut quique oras noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Donis beate patrie
Ditemur omnes affatim.

Sabbato.

Tu rex Redemtor omnium,
Qui cuncta que creata sunt,
Certis in evum legibus
Disponis adque ordinas.
C Nocturnis oris surgimus,
Actus iniquos pandimus,
Nostrique oris organum
Te laudat ymnis dulcibus.
Ut turba quodque demonum
Corrupit astu proprio,
Parcendo cures omnia
Et dona vite conferas.
Ne ipsa plebs nequissima
Auctrique cuncti criminis
Nos ad perhenne incendium
Secum cremandos adtraat.
Ad nunc gementes poscimus
Tuam Deus potentiam,
Ut nos ab omni liberos
D Reddas cito piaculo

II Feria.

Somno refectis artubus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis Pater canentibus
Adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Ut actuum sequentium
Tu Sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini,
Et nox diurno sideri,
Ut culpa quam nox intulit,
Lucis labescat munere.
Precamur idem supplices,

Noxas ut omnes amputes,
Et ora te canentium
Lauderis in perpetuum.

III Feria.

Consors paterni luminis,
Lux ipse lucis et dies,
Noctem canendo rumpimus,
Assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentium,
Fuga caterbas demonum,
Expelle somnulentia,
Ne pigritantes obruat.
Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut prosis exorantibus,
Quod precinentes psallimus.

IV Feria.

Rerum Creator obtime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Te Christe sancte poscimus,
Ignosce tu criminibus,
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Mentes manusque tollimus,
Profetam sic in noctibus
Nobis gerendum precipit,
Paulusque gestis censuit.
Vides malum quod gessimus,
Occulta nostra pandimus,
Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccabimus.

Item alii ad galli cantum.

Noctis tempus iam preterit. *Fol.* 257.

Alius.

Gallo canente venimus. *Fol. eodem.*

Alius.

Hac noctis hora prescius. *Fol. eodem.*

[CXXI] *Alius.*

In matutinis surgimus. *Fol.* 103.

Ymnus Dominicalis ad pullorum cantu.

Eterne rerum Conditor. *Fol.* 3.

Ymnus Dominicalis ad Matutinum.

Te Deum laudamus : Te Dominum confitemur. D

fol. CXXVI

Incipiunt ymni Matutinarii cotidian

Splendor paterne glorie
De luce lucem proferens
Dux lucis et fons luminis
Dies diem inluminans
Verusque sol inlabere
Micans nitore perpetim
Iubarque Sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus
Votis vocemus te Patrem
Patrem perhennis glorie
Patrem potentis gratie
Culpam relegit lubricam
Informet actus strenuos
Dentem retundat invidi
Casos secundet asperos
. . . . . .

Hic in Codice desiderantur saltim duæ, vel forsan plures paginæ.

Ore peractus circuitus
Deo sacratum promere
Ymnum perennis glorie.
Exurge Ihesu, alleba
Cordis rei fastidia,
Ut lingua clare concinat
Laudis tue magnalia.
Infunde lumen spiritus,
Da caritatem cordibus,
Quo te Deum per omnia
Laudemus semper secula.
Amen.

Ymnus de Tertia.

Certum tenentes ordinem,
Pio poscamus pectore
Hora diei tertia
Virtutem Trini nominis.
Ut simus habitaculo
Illi Sancto Spiritui,
Qui condam in Apostolis
Hac ora distributus est.
Quo gradientes ordinem
Ornavit cuncta splendide
Regni celestis Conditor
Eterne vite premiis.

Alius.

Te magestatis Domine
Trino pollentes nomine
Precamur tui famuli,
Libens ut nos exaudias.
Errata nostra dilue,
Vocem clamoris accipe
Largire te fabentibus [fatentibus]
Regni celestis premia.

Alius.

Nunc Sancte nobis Spiritus,
Unus [Unum] Patri cum Filio,
Dignare promtus ingeri
Nostro refusus pectore.
Hos, lingua, mens, sessus vigor,
Confessionem personet,
Flammescat igne caritas,
Accendat ardor proximos.

Ymnus de Quarta.

Qui amne nunc quadrifluo
Evangelistarum rigas
Mundi quaternos cardines,
Audi precamur supplices.
Scelus dimitte proprium,
Aufer tepores mentium,
Omnesque dignos effice
Conpunctionis munere.
Corpus libido non terat,

Non ira mestis subrepat,
Informet actum veritas,
Servet pudorem castitas.

Ymnus de Quinta.

Qui toth libri per Moysen
Evum ruentem intruis,
Quod sensibus nos corporis
Regis Redemtor precipis.
Fac nos tuis in legibus
Sic permanere perpetim,
[CXXII] Quo spiritu et corpore
Concinamus naviter.
Repelle quod pabescimus ;
Concede quod te poscimus :
Ut te pium mitissimum
Laudemus in perpetuum.

Ymnus de Sexta.

Rector potens verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane instruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Alius.

Iam cursus ore sexies
Rotat diei tempore,
Nos admonet per omnia
Laudes defferre devitas.
Nunc Petrus orans, gentibus
Fidem futuram prospicit,
Nunc viba Christus femine
Instat fluenta tradere.
Hoc solus evo mistico
Tres Patriarcha ospitat
Carnis figure nuntios
Sub Trinitatis numinis [numine].
Perfecta summi calculi
Hec prima constat partibus,
Que ducta sese perficit,
Tenetque mundi fabricam.
Hec nempe Christi conditam [condita]
Manet tua potentia ;
Cuius potestas glorie
Per cuncta regnat secula.

Ymnus de Septima.

Auctor perennis glorie,
Qui septiformis gratie
Das Spiritum credentibus
Adsiste mitis omnibus.
Expelle morbos corporum,
Mentes [Mentis] remobe scandalum,
Rescinde virus criminum,
Fuga dolores cordium.
Ut quum preces susceperis
Clemens tuarum plebium,
Redamus omnes gloriam
Trino Deo per secula.

Ymnus de Octava.

Octavus ore circulus
Iam vergit et nos instruit,
Diem futuri examinis
Deflere cum suspiriis.
Septem dierum cursibus
Nunc tempus omne ducitur
Octavus ille ultimus
Erit dies iudicii.
In quo Redemtor seculi
Non nos in ira arguas,
Set a sinixtris libera,
Ad dextram nos conloca.

Ymnus de Nona.

Fundere preces tempus est,
Diei cursus admonet
Canere laudis canticum
Tibi Redemtor omnium.
Serenam mentem effice,
Opus honestum perfice,
Precem orantum accipe,
Vitam perennem tribue.

Alius.

Convexa solis orbita
Nobem voluta circulis,
Ore peracto tramite
Ter conficit ternario.
Hoc passionis tempore
Conplevit Auctor omnium,
Nunc ad laborem vinee
Misit vocatos servulos.
Hac Petrus ora mistica
Clodi resolvit vincula ;
Nunc visionum conditor
Terno recursu terminat.
In hac canamus gloriam
Cum voce puris mentibus
Deo creanti prospera
Peracta iustis secula.

Ymnus de Decima.

Iam dena nos preceptio
Legis sacrate premonet ;
Ut in tenebris seculi
[CXXIII] Non militemur crimini.
Ob hoc Deus te poscimus,
Ut nos placatus corrigas,
Offensa nostra diluas,
Adversa quoque arceas.
Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurum premium,
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper secula.

Ymnus de Undecima.

Horis peractis undecim
Ruit dies in vesperum,
Solbamus omnes devitum
Mentis benigne canticum.
Labor diurnus transiit,

Quo Christe nos conduxeras,
Da iam colonis vinee
Promissa dono gratia.
Mercedem quoque advocas,
Quos ad futurum muneras,
Nos in labore adiuba,
Et post laborem recrea.

Ymnus de Duodecima.

Quodquod : diem determinant
Hore Deus piissime,
Laudes honores debitas
Persolbat iste grex tibi.
Iacet nunc dies in vesperum,
Transit supernus lucifer,
Exurge, mentes innoba
A Iam spirituali gratia,
Discedat umbra criminum
Pellatur ira demonum
Cubile nostrum visita
Tua Deus custodia.

Ad Vésperum.

Rerum Deus tenax vigor
Inmotus in te permanens
Lucis diurna tempora
Succesibus determina.
Largire clarum vespere
Quo vita nusquam decidat,
Set premium mortis sacre
Perennis instet gloria.

INCIPIUNT HORÆ CANONICÆ.

[CXXIV] INCIPIT AURORA,

QUÆ ANTE PRIMAM RECITATUR IN DIEBUS FERIIS PER TOTUM ANNUM.

Antíphona. Deus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína.

Psalmus LXIX. Deus in adjutórium meum inténde. *Folio* XXVIII. CXVIII. *Psalmus David.* Beáti immaculáti in via. In quo córrigit juvénior viam suam. Retríbue servo tuo, vivam. *Fol.* LII.

Reiterêtur Antíphona. Deus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Prævéni in maturitâte, et clamávi : quia in verbo tuo supersperávi. C *P.* Allelúia. ℣. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò : ut meditârer elóquia tua. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Jam meta noctis tránsiit,
Somni quies jam prætériit,
Aurôra surgit fúlgida,
Spargit cœlum lux nova.
Sed cùm diéi spéculum
Cernâmus hinc nos omnes,
Ad te, supérne Lúcifer,
Preces necésse est fúndere.
Te lucis Sancte Spíritus,
Et charitâtis áctibus
Ad instar illud glóriæ
Nos innovátos éffice.
Præsta, Pater Piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; et líbera nos propter nomen tuum.

B *Vel alius Vers.* A vigília matutína usque ad noctem, Deus sancte, custódi nos.

Alius Vers. Adjûtor, et liberâtor noster es tu Dómine, ne tardáveris ad salvándum nos.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster, qui es in cœlis : ℟. Amen. Sanctificêtur nomen tuum : ℟. Amen. Advéniat regnum tuum : ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, et in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiânum da nobis hódiè : ℟. Quia Deus es. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiônem : ℟. Sed líbera nos à malo.

A malo nos líbera, et in tuo timóre, et ópere bono nos confirma Trínitas Deus noster ; tibique serviâmus Deo , ac Dómino nostro servitûte perénni : Qui vivis , et ómnia regis nunc, et in ætérna sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Preces. Deus miserêre, Deus miserêre : Deus miserêre infirmis, oppréssis, dispérsis, captívis, itinerántibus, navigántibus, tribulántibus, pœniténtibus ; et defúnctis fidélibus citò succúrre. Pater Cœléstis.

Aliæ Preces. Deus miserêre, Deus miserêre, Deus miserêre : Miserêre nobis, Dómine, míseris : Miserêre fámulis tuis ; Miserêre infirmis, miserêre oppréssis, miserêre captívis, miserêre peregrínis, miserêre navigántibus, miserêre itinerántibus, miserêre pœniténtibus, miserêre lugéntibus , miserêre peccatóribus : Tu Christe parce Christiánis vivéntibus cunctis ; quóniam meritórum nostrórum divérsis at-
D térimur malis : et quia coram te própriam fatêmur misériam, misericórdiæ tuæ opem in nobis sentiâmus ; et óperum medêlam et réquiem jubêto præstâre ómnibus fidélibus defúnctis. Amen.

INCIPIT ORDO PRIMÆ,

QUÆ DEBET DICI PER TOTUM ANNUM.

Antíphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculo : ut meditârer elóquia tua. 2. Prævenérunt. Glória, et honor. 3. Prævenérunt.

Psalmus LXVI. *Psalmus* CXLIV. *Psalmus* CXLIV. Regnum tuum, Dómine, regnum, etc. *Psalmus* CXII. [CXXV] CXVIII. *Psalmus David.* Adhæsit paviménto ánima mea. Legem pone mihi Dómine. Véniat super nos misericórdia tua, Dómine. *Fol.* LII *et* LIII.

Antíphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te diluculò : ut meditârer elóquia tua.

Responsórium diébus feriálibus. Adjûtor, et liberâtor noster es tu, Dómine. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtúte tua júdica me. *P.* Es tu, Dómine. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto : et nunc, et sempèr in sæcula sæculôrum. Amen. *P. Reiterêtur Responsórium.* Adjûtor, et liberâtor.

Responsórium áliud feriâle. Adjuva nos Deus salutâris noster : ℣. Et propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos. *P.* Salutâris noster. ℣. Glória, et honor. *P.* Adjuva nos, etc.

De Confessôre Responsórium. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine Allelúia : ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. *P.* Psallam. ℣. Glória, et honor.

Responsórium de uno justo sive Mártyre. De ore justi procêdit doctrîna. Allelúia, allelúia : Favum mellis distíllant lábia ejus. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquêtur judícium. *P.* Favum mellis. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

De Sanctis sive de Martyribus Responsórium. Víncula Sanctôrum jam solûta sunt; et plagæ eôrum jam sanátæ sunt; quasi navigántes de mundo ferebántur in cœlum. ℣. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, et quasi colúmbæ ad fenéstras suas? *P.* Ferebántur. ℣. Glória, et honor.

In Quadragésima diébus Fériis Responsórium. Quærite primùm regnum Dei ; et hæc ómnia apponéntur vobis. ℣. Quærite Dóminum, et confortámini : quærite fáciem ejus sempèr. *P.* Et hæc ómnia. ℣. Glória. *P.* Quærite.

In Quadragésima diébus Domínicis Responsórium. Servi Dei benedícite Dóminum, et collaudâte regem sæculôrum. Quia opórtet sempèr orâre et nunquàm deficere. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Quia opórtet. ℣. Glória.

De Advéntu Dómini Responsórium. Montes filiæ Sion ramos vestros exténdite, et germinâte, et fructum jocunditâtis afférte pópulo Dei Israël : quóniàm véniet dies Dómini. ℣. Laudâte cœli, et exúlta terra, jubilâte montes laudem ; ℣. Et fructum jocunditâtis. *P.* Glória.

De Nativitâte Dómini Responsórium. Splendet hódiè cœlum, et terra : quia Salvâtor nobis natus est ad rediméndum peccâta nostra. Ipse est Dóminus Deus noster. ℣. Párvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis : *P.* Ipse est Dóminus. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟.

In diébus festívis per totum annum Responsórium. Lux tua, Dómine, lúceat super nos : et majéstas tua illúminet nos Allelúia : Ut spíritu tuo repléti, non timeâmus insídias inimíci. Allelúia, allelúia. ℣. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, et miserêre nobis. *P.* Ut spíritu tuo repléti. ℣. Glória, et honor. *P.* Lux tua, Dómine, etc. *Vel dicâtur istud Responsórium in Octávis Nativitâtis.*

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ (*Cap.* VIII).

Hæc dicit Dóminus : Revérsus sum ad Sion, et habitâbo in Hierúsalem : et vocábitur Hierúsalem Cívitas veritâtis, et Mons Dómini exercítuum mons sanctificâtus. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* XIII).

Fratres, Nox præcéssit, dies autem appropinquâvit. Abjiciâmus ergo à nobis ópera tenebrârum, et induâmus nos arma lucis. Sicùt in die honéstè ambulêmus : non in comessatiónibus, et ebrietátibus, non in cubílibus, et impudicítiis, non in contentiône, et æmulatiône : sed induímini Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia. Cantâbo Dómino in vita mea. *P.* Allelúia : ℣. Psallam Deo meo quándiù ero. *P.* Allelúia.

Lauda. Allelúia, Déxtera Dómini fecit virtûtem *P.* Allelúia : ℣. Déxtera Dómini exaltâvit nos. *P.* Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dícitur Allelúia *in ista Lauda.*

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precêmur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis error ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
[CXXVI] Carnis terat supérbiam
Potûs cibíque párcitas :

Ut, cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canâmus glóriam.

Iam nos secúndæ prædmonet
Horæ peráctus círculus,
Deo sacrâtum prómere
Hymnum perénnis glóriæ.

Exúrge Jesu álleva
Cordis rei fastídia ;
Ut lingua clarè cóncinat
Laudis tuæ magnália.

Infúnde lumen Spíritus
Da claritâtem córdibus ;
Quò te Deum per ómnia
Laudêmus sempèr sæcula.

Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, *P.* Et psállere nómini tuo Altíssime.

De Resurrectiône Responsórium. Dícite in natiónibus Allelúia : Dóminus regnâvit à ligno Allelúia, allelúia. ℣. Etenim corréxit orbem terræ, quæ non

commovébitur. *P.* Dóminus regnávit. ℣. Glória, et A honor. *Reiterétur* Dícite.

Hymnus.

Aurôra lucis rútilat :
Cœlum láudibus íntonat :
Mundus exáltans júbilat :
Gemens inférnus úlulat.
Cùm rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara
Solvit à pœna míseros.
Ille, qui clausus lápide
Custodítur sub mílite ;
Triúmphans pompâ nóbili,
Victor surgit de fúnere.
Solútis jam gemítibus,
Et inférni dolóribus :
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.
Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœnâ mortis crudéli
Servi damnárunt ímpii.
Sermône blando Angelus
Prædíxit muliéribus :
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quamtóciùs.
Illæ dum pergunt cóncitæ,
Apóstolis hæc dícere :
Vidéntes eum vívere,
Osculant pedes Dómini.
Quo agnito Discípuli
In Galilæam próperè
Pergunt, vidêre fáciem
Desiderâtam Dómini.
Claro paschâli gáudio
Sol mundo nitens rádio,
Cùm Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.
Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgidâ,
Resurrexísse Dóminum,
Voce faténtur públicâ.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut tibi laudes débitas
Reddâmus omni témpore.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, *P.* Et psállere nómini tuo Altíssime.

Et istud, quod séquitur, vidélicet Cánticum Benedictus Dóminus Deus. *Et Psalmus* L *debet semper dici per totum annum in diébus Feriálibus, excépto témpore Resurrectiônis.*

Cánticum. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrôrum. *Fol.* 6, *Psalmus* L.

Et nota, quòd in diébus Dominicis, et festívis debet semper dici Cánticum Te Deum laudâmus. *Et Cánticum* Glória in excélsis, *Et Symbolum* Crédimus in unum Deum.

Cánticum.

Te Deum laudâmus ; te Dóminum confitêmur ;
Te ætérnum Patrem omnis terra venerâtur.
Tibi omnes Angeli, tibi Cœli, et univérsæ potestátes :
Tibi Chérubim ac Séraphim incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sabaoth.
B Pleni sunt cœli et terra glóriâ majestâtis tuæ.
Te gloriôsus Apostolôrum chorus ;
Te prophetârum laudábilis número ;
Te Mártyrum candidâtus laudat exércitus.
Te per orbem terrârum sancta confitêtur Eccléstia
Patrem imménsæ majestâtis,
Ad venerándum tuum verum unigénitum Fílium,
Sanctum quoquè Paráclitum Spíritum.
[cxxvii] Tu es rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptûrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum :
Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus te regna cœlôrum :
C Tu ad déxteram Dei sedes in glória Patris :
Judex créderis esse ventûrus.
Te ergo quæsumus ; tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti :
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine ; et bénedic hereditáti tuæ :
Et rege eos : et extólle illos usquè in sæculum et in sæcula sæculôrum. Amen.
Per síngulos dies benedícimus te :
Et laudâmus nomen tuum in ætérnum et in sæculum sæculi.
Dignâre, Dómine, die isto : sine tribulatiône et peccáto nos custodire.
Miserêre nobis, Dómine, miserêre nobis.
D Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos ; sicut sperávimus in te.
In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum.
Parce, Dómine, parce pópulo tuo : et ne des in obpróbrium hereditâtem tuam.

Cánticum Angelôrum.

Glória in excélsis Deo : Et in terra pax homínibus bonæ voluntâtis. Laudâmus te, Benedícimus te, Adorâmus te, Glorificâmus te : Hymnum dícimus tibi. Grátias tibi ágimus propter glóriam tuam magnam, Dómine Deus Rex cœléstis Deus Pater omnípotens, Dómine Fili unigénite Jesu Christe Altíssime. Dómine Deus, agnus Dei, Filius Patris, Qui tollis pec-

câta mundi, miserêre nobis. Qui tollis peccâta mundi, A súscipe deprecatiônem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserêre nobis. Quóniam tu solus sanctus, Tu solus Dóminus, Tu solus Altíssimus, Jesu Christe, Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

Symbolum Apostolórum.

Crédimus in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factórem cœli et terræ, visibílium et invisibílium conditórem. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum, Ex Patre natum ante ómnia sæcula, Deum ex Deo, Lumen ex lúmine, Deum verum ex Deo vero, Natum, non factum (Homoúsion Patri; hoc est, ejúsdem cum Patre substántiæ:) per quem ómnia facta sunt, quæ in cœlo, et quæ in terra: Qui propter nos hómines, et propter nostram B salútem descéndit de cœlis, * Et incarnátus est de Spíritu Sancto: natus ex Maria Vírgine: homo factus est. Passus sub Póntio Piláto: Sepúltus: Tértia die resurréxit: Ascéndit in cœlos: sedet ad déxteram Patris; Iterum ventúrus est in glória judicáre vivos et mórtuos: cujus regni non erit finis. Crédimus in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem, ex Patre, et Fílio procedéntem, Cum Patre, et Fílio simúl adorándum, et glorificándum: qui locútus est per Prophétas; In unam sanctam cathólicam atque Apostólicam Ecclésiam. Confitémur unum baptisma in remissiónem peccatórum. Expectámus resurrectiónem mortuórum, Et vitam futúri sæculi. Amen.

℣. Satiáti sumus manè misericórdiâ tuâ: et exultávimus, et lætáti sumus in ómnibus diébus nostris. C

Supplicátio. Orémus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nostri agónis cursum ad finem bonórum óperum, et supérnæ beatitúdinis propítius perdúcere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison Kyrie eléison.

Capítula 3 in diébus Festívis. Deus ad adjuvándum nos festína; ne aut inimícus præváleat, dùm differs adjutórium; aut desperátio succédat, dùm retárdas auxílium: utrámque tuam opitulatiónem oppône; et piam cautiónem nobis et ómnibus Christiánis impénde: ut qui fidúciam nostram in tua collocámus D virtúte, semper tua muniámur Divinitáte.

Pater noster.

A malo nos libera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Benedícat nos Dóminus rector ætérnus. ℟. Amen. Prótegat, múniat, et ab omni malo deféndat; ℟. Amen. Ut eréptos à malis heredes constítuat in cœlis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Capítula Feriális. Deus, in adjutórium nostrum inténde; Dómine, et ut nos ádjuves, festínans aggrédere: tribue ítaque vires expléndi quod nóvimus, et perfectióni députa quod optámus.

Pater noster.

A malo nos libera. *Fol.* 10.

[CXXVIII] *Benedíctio.* Sit véritas, et misericórdia divína nobíscum; ut superáre valeámus in bonis áctibus inimícum. ℟. Amen. Exúltet in suo beneficio cor nostrum, ut décidant à nobis cuncta vúlnera delictórum. ℟. Amen. Déxtera ejus imbuat miseratóris triúmphum, quo veternósi hostis, Christo gubernánte, conterámus acúleum. ℟. Amen.

Capítula Dominicális. Ad te, Dómine, effúndimus desidérium cordis nostri; cum láchrymis precámur, ut áudias vocem nostri clamóris, et effectum dona petitiónibus nostris: Estóque nobis, Dómine, in ómnibus bonis adjútor promptíssimus, in periculis libe-
rátor assíduus: pelle à nobis dolum, intérime vítium. Præsta altérnæ dulcédinis incremèntum. Sit nobis corréptio morum indulgéntia criminum; ut oratiónem nostram accípias; peccâta dimíttas; fide répleas; indulgéntiâ foveas; misericórdiâ prótegas; advérsa déstruas; próspera concédas; habeámus in hoc sæculo bonæ actiónis documéntum; castitátis donum; charitátis stúdium; sancti amóris affectum; et in futúro cum sanctis Angelis adipiscámur regnum; et propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus fidélibus Christiánis sempitérnam réquiem dona.

Pater noster.

A malo nos libera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Benedícat nos omnípotens Dóminus cœléstibus bonis, et répleat spirituálibus donis. ℟. Amen. Concédat nobis charitátem, gáudium, patiéntiam, mansuetúdinem, spem, fidem et continéntiam; ℟. Amen. Ut repléti omnes bonis ejus, ad ætérnam vitam beatitúdinis pervenire possímus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

INCIPIT ORDO CANTANDUS VEL RECITANDUS AD TERTIAM.

Antíphona. Præoccupémus fáciem ejus in confessióne: et in psalmis jubilémus ei. *Psalmus* XCIV.

CXVIII. *Psalmus David.* Meménto verbi tui servo tuo. Pórtio mea, Dómine. Jucunditátem fecísti cum servo tuo. *Fol.* LIII.

Antíphona. Præoccupémus fáciem ejus in confessióne: et in psalmis jubilémus ei.

In diébus Festívis Responsórium. Defénsor juste, defénde nos: et líbera nos de manu inimicórum nostrórum. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: et in virtúte tua. *P.* Líbera nos de manu. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.*

In diébus Feriálibus Responsórium. Da nobis, Deus, auxílium in tribulatióne: quia vana est salus hóminis. ℣. In Deo faciémus virtútem: et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos. *P.* Quia vana est. ℣. Glória, et honor.

In Quadragésima diébus Fériis Responsórium. Deprecémur Dóminum: et placábilis erit nobis Et exáudiet nos, et miserébitur nobis. ℣. Veníte, exultémus Dómino: jubilémus Deo salutári nostro. *P.* Et exáudiet nos. ℣. Glória, et honor.

In diébus Dominicis carnálibus Responsórium. Mi-

sericórdiam, et judícium cantâbo tibi Dómine : Alle- A lúia, allelúia. ℣. Perambulâbam in innocéntia cordis mei, in médio domûs tuæ. *P.* Cantâbo tibi, Dómine. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Léctio libri Levítici (*Cap.* XXVI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ponam tabernáculum meum in médio vestrî, et non abjíciet vos ánima mea. Habitâbo inter vos, et ero vester Deus, vosque éritis pópulus meus, et ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* V).

℟. Deo grátias.

Fratres, Estôte imitatóres Dei, sicut fílii charíssimi : et ambulâte in dilectiône, sicùt et Christus diléxit nos, et trádidit semetípsum pro nobis oblatiônem, et hóstiam Deo in odôrem suavitâtis. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : *P.* Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est número rus. *P.* Allelúia.

Lauda. Allelúia, allelúia, alleluia. Deus exáudi oratiônem nostram. *P.* Allelúia, allelúia : ℣. Et clamor noster ad te pervéniat. *P.* Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dícitur Allelúia *in ista Lauda.*

Hymnus.

Certum tenéntes órdinem,
Pio poscâmus péctore
Horâ diéi Tértiâ
Virtûtem trini núminis.
Ut simus habitáculum
[CXXIX] Illi Sancto Spirítui.
Qui quondàm in Apóstolis
Hac horâ distribûtus est :
Quo gradiéntes órdine,
Ornâvit cuncta spléndidè
Regni cœléstis Cónditor
Ætérnæ vitæ præmiis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias D nobis, Deus : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm peccâta. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miserationum tuârum miserêre nobis, Dómine.

Supplic tio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nobis grátiam misericórdiæ suæ, et delictôrum véniam propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Cápitula. Dómine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi tértiâ in Crucis suspénsus patíbulo, totius mundi delíctum tuo abluísti supplício, eodémque horæ currículo super cápita Apostolôrum tuôrum A igne Sancti Spíritûs dedísti donum : te quæsumus, et rogâmus, ut eo múnere corda nostra irrádies, et ánimas benedícas.

Pater noster.

Benedíctio. Benedîcat nos trina majéstas, et una Déitas : ℟. Amen. Pater et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Tales nos dies examinatiônis invéniat, quales fons regeneratiônis emîsit. ℟. Amen.

De Advéntu Dómini Responsórium. Véniet Dóminus, et apparêbit in médio filiôrum pópuli sui. De manu impiôrum liberâbit eos, et de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit justum nobis. Et ipse salvum fáciet pópulum suum a peccátis eôrum. *P.* Et de manu impiôrum liberâbit eos. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

B *Aliud.* Ecce Dóminus véniet, Redémptor noster sanctus Israël, Corônam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me pópulus meus : et tribus mea me audîte : quia propè est justus meus, et egrédsus est Salvâtor meus, *P.* Corônam regni habens in cápite suo.

Aliud. ℣. Aspiciêbam in núbibus Cœli : et quasi Fílius hóminis veniêbat, *P.* Corônam regni. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur.*

Responsórium. Quarè tardas, Deus? Veni : et libera pópulum tuum ; te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, noli tardâre : relâxa facinora plebis tuæ; *P.* Te enim expéctat. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXV).

℟. Deo grátias.

C Hæc dicit Dóminus : Lætâbitur desérta et ínvia, et exultâbit solitûdo, et florêbit quasi lílium. Gérminans germinâbit, et exultâbit lætabúnda et laudans : glória Líbani data est ei : decor Carméli, et Saron ; ipsi vidébunt glóriam Dómini, et decórem Dei nostri. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres, gaudête in Dómino semper : et íterùm dico gaudête. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus : Dóminus propè est. Nihil solíciti sitis : sed in omni oratiône, et obsecratiône, cum gratiárum actiône, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, et córpora vestra, et intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Veni, Dómine, et appâre pópulo tuo ; *P.* Allelúia. ℣. Et relâxa facínora córum. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Te majestâtis Dómine,
Trino coléntes nómine,
Precâmur tui fámuli ;
Libens ut nos exáudias.
Errâta nostra dílue;
Vocem clamôris áccipe ;
Largîre te faténtibus
Regni cœléstis præmia.

Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Témpore Spíritûs Sancti. Glória tibi Trínitas. *Fol.* 422.

[cxxx] *Supplicátio.* Orêmus pium, et exaudíbil m Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos grátiâ advéntûs suri nobis de die in diem cor novum, et spíritum rectum propítius innovâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Tértia jam, Dómine, diéi surgit hora, in qua Spíritum Sanctum in Aposto'órum córdibus infúndere dignâtus es ; et ut váriis loquerêntur in linguis, eôrum fáucibus resonásti : Præsta ergo, ætérne omn potens Deus, ut sicùt in eôdem témpore os eôrum in tuis láudibus apperuísti, ità quoquè nos in futúro tuam misericórdiam cónsequi mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio. Custódiat nos Dóminus ; ubîque præcêdat : et suórum mandatórum observatóres efficiat; ℟. Amen. Quique ad exorándum eum in hac hora diéi Tértia devótâ mente concúrrimus, occúrsum, atque subsídium sempèr habêre mereâmur ineffábile Trinitâtis; ℟. Amen. Ut ejus protectiône salváti cum eôdem Dómino in ætérna sæcula mereâmur lætári. ℟. Amen.

In Quadragésima Responsórium. Ecce vénient dies Dómini magni, eleemósynæ, et jejúnii : estôte paráti benefácere oppréssis, víduis, et órphanis ; ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. Quiéscite ágere pervérsè : díscite benefácere : quærite judícium : subvenite oppréssis ; *P.* Ut recipiâtis. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LV).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Locûtus est Esaías dicens : Quærite Dóminum, dùm inveníri potest : invocâte eum, dùm propè est. Derelínquat ímpius vias suas, et vir inîquus cogitatiónes suas, et revertâtur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Dóminum Deum nostrum : quóniam multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres, Omnis sermo malus de ore nostro non procêdat : sed si quid bonum est ad ædificatiônem opportunitâtis, ut det grátiam audiéntibus. Et nolîte contristári Spíritum Sanctum Dei : in quo signáti estis in diem redemptiônis. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Deus exáudi oratiônem nostram, *P.* Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Et clamor noster ad te pervéniat. *P.* Rex ætérnæ glóriæ.

Hymnus.

Benignitâtis fons Deus,
Qui non habes finem boni,
Super malum sceléstium
Sempèr pius, sempèr bonus.
Mœstum satìs cor cædimus,
Et triste pectus túndimus ;
Aquas pupíllæ fúndimus :
Mœstas genas indúcimus.
Egísse multùm pœnitet
Horrens tetrum, vel péssimum,
Turpissimúmque sórdidum ;
Fatêmur omne nóxium.
Elâta vox te póstulat :
Tu parce, dicit, Cónditor ;
Jam parce, clamat óbsecrans :
Ignósce quod commíssimus.
Non ira mœstos sórbeat ;
Non pœna fessos cónterat :
Solâre contrítos citò,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus : neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiônum.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum, *ut suprà.*

Capítula. Exáudi oratiônem nostram, Dómine ; gemitúsque nostros áuribus pércipe : nos enim iniquitátes nostras agnóscimus ; et delícta nostra coram te pándimus : tibi, Deus, peccávimus ; tibîque confiténtes véniam expóscimus : Et quia recéssimus à mandátis tuis, et legi tuæ mínimè parúimus ; convértere Dómine, super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo : Indúlge quæsumus nobis ; et peccátis nostris véniam tríbue : tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre.

Pater noster.

Benedíctio. Deus, qui est fons indulgéntiæ, suscípiat litatiônem abstinéntiæ nostræ; [cxxxi] ℟. Amen. Quique est Omnípotens et substántia Divinitâtis, det posse parêre præcéptis. ℟. Amen. Et quod non pósumus carnáli ex infirmitâte perficere, ipsîus Divinitâte adjúti mereâmur adimplêre. ℟. Amen.

De Traditiône Dómini Responsórium. Miserêre, quia Deus es : misércors, miserêre; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Misércors, miserêre.

Aliud Responsórium. Quot sunt dies servi tui, Dómine : quandò fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi : et à mandátis tuis non erávi. *P.* Dómine, quandò fácies.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* IX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego conflâbo, et comprobâbo inimícos meos : quid enim áliud fáciam à fácie filii pópuli mei ? Sagíttæ vulnerántes lingua eôrum ; dolum locûta est in ore eôrum : pacem cum

amíco suo lóquitur, et occúltè ponit ei insídias. A Numquìd super his non visitâbo, dicit Dóminus? Si quis est vir sápiens, qui intélligit hoc, ad quem verbum Dómini fiat, annúntiet istud, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola prima Jo nnis Apóstoli ad Gentes (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Charíssimi, Nólite dilígere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis díligit hunc mundum, non est cháritas Patris in eo: quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis, et concupiscéntia oculórum est, et supérbia vitæ: qui verò ex hoc mundo est, et mundus transit, et concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntâtem Dei, manet in ætérnum, quémodò Deus manet in ætérnum. ℟. Amen. B

Lauda, Hymnus. Benignitâtis fons. *ut suprà* ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, et dolóso libera me.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos per stígmata passiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis: et in te confidéntes exáudi: adversántium arma confringe; et láqueos nobis déstrue præparátos: ut circúmdati claritâte cœléstì, non incidâmus in fóveam mortis: sed paráto cordè tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritâtis; qui pro nobis sustulísti obpróbrium Crucis. C

Pater noster.

Benedíctio. Mors Christi admirábile sacraméntum depéllat à nobis ómnium conluviónes facínorum: ℟. Amen. Sanguis ejus ineffábile prétium extínguat in vos ómnium deformitâtem vitiórum: ℟. Amen. Crucis ejus insígne vexíllum consórtes vos efficiat Angelórum. ℟. Amen.

De Resurrectiône Dómini Responsórium. Hoc jam tértio manifestâtus est Jesus Discípulis suis, cùm resurrexísset à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Et úndecim Discípuli abiérunt in Galilæam, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt. *P.* Cùm resurrexísset. ℣. Glória, et honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi fui in spíritu, et audívi vocem de cœlo dicéntem mihi: Ego sum primus, et ego novíssimus; et vivus, et fui mórtuus; et ecce sum vivens in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, et vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Resurréxit Dóminus Jesus Christus; *P.* Allelúia, allelúia. ℣. Sit gloria illi in sæcula sæculórum. Amen. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Jam surgit hora Tértia,
Et nos inténti cúrrimus,
Psalléndi opus implémus:
Christum laudémus Dóminum.

[CXXXII] Horâ quoque jam Tértiâ
Christus cruce suspénsus est,
Voluntâtem Patris implévit,
Mundi peccâtum ábstulit,

Conscéndit sedem própriam,
Sedet ad Patris déxteram;
Conláudant throni Dóminum,
Quem pérfidi negáverant.

Nos Christum Deum cólimus,
Judicémque sperâmus;
Quem Prophétæ cecinérunt,
Apóstoli secúti sunt.

Égréssus horâ Tértiâ
Sanctus Pater famílias
Per síngulos denários
Conduxit operários.

In tua, Christe, vínea,
Quam præmio jam cérnimus,
Séquimur opus mysticum
Propter promíssum óptimum.

Ecce præcéssit jam hora,
In qua Sanctus Spíritus
Apostolórum váscula
Fe verbo fecit ébria.

Infúnde sensum, Dómine;
Ut te canâmus láudibus:
Christe, Redémptor ómnium
Sanctífica nostrum chorum.

Glória tibi Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Dóminus regnâvit à ligno. Allelúia. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut sicut in hac hora diéi Tértia, Apostolórum corda Spíritus Sanctus illumináre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. D

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison.

Capítula. Dómine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi Tértiâ, propter rediméndum pópulum tuum te tradi voluísti, et inimicórum colla per poténtiam glóriæ ad níhilum reduxísti: concède nobis, atque famíliæ tuæ de reátu consciéntiæ véniam, de morte vitam; ut te mérito inveniâmus Redemptórem, quem nunc, et per ómnia sæcula crédimus esse júdicem, et piíssimum Salvatórem.

Pater noster.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui horâ diéi Tértiâ misit ad Apóstolos suos Spíritum Paráclitum ; in viscéribus nostris ínnovet Spíritum rectum ; ℟. Amen. Et quia mirábile in æquitâte pérmanet Sanctum, arcâna péctoris nostri répleat Spíritus Sanctus : ℟. Amen. Unigénitus Christus Dóminus, qui in fáciem discipulôrum suôrum flatu vivífico insufflâvit, ipse pópulum suum benedictiónibus fáciat ábundâre per Spíritum principâlem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

De Ascensiône Responsórium. Quis dabit mihi pennas sicùt colúmbæ, et volâbo, ut requiéscam? ℣. Ecce elongávi fúgiens.: et mansi in solitúdine. *P.* Et volâbo, ut requiéscam? ℣. Glória, et honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Ego Joánnes servus Jesu Christi fui in Spíritu, et vidi : et ecce sedes Dei pósita erat in cœlo, et supra sedem sedens : et qui sedébat, ipse vocabátur Testis fidélis, et immortâlis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres : Qui descéndit, ipse est qui ascéndit super cœlos, ut adimplêret ómnia. Ipsi glória, et impérium in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Ascéndit Deus in jubilatiône, *P.* Allelúia. ℣. Ascéndit Dóminus in voce tubæ. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignâre promptus íngeri
Nostro refûsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confes iônem pérsonent,
Flammêscat igne chári as,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
[CXXXIII] Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Veni Dómine, noli tardâre : et reláxa facínora plebis tuæ.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos glóriâ Ascensiónis suæ propítius justificâre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison.

INCIPIT ORDO AD SEXTAM DICENDUS VEL RECITANDUS.

Antiphona. Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtûte tua libera me. *Psalm.* LIII.

CXVIII. *Psalmus David.* Feci judicium et justitiam. Mirabilia testimónia tua. Justus es, Dómine. *Fol.* LV.

Antíphona. Deus in nómine tuo salvum me fac : et in virtûte tua líbera me.

Diébus Festívis Responsórium. In omni loco, dominatiónes ejus : Bénedic ánima mea Dóminum Allelúia, allelúia : ℣. Qui sanat omnes languóres tuos : Qui redémit de intéritu vitam tuam. *P.* Bénedic ánima mea. ℣. Glória, et honor.

Diébus Feriálibus Responsórium. Miserêre, miserâtor : miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre nobis. ℣. Glória, et honor.

Diébus Domínicis Responsórium. Da nobis Dómine lætítiam cordis : et concêde pacem in diébus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* Et concêde. ℣. Glória, et honor.

De Advéntu Dómini Responsórium. Hierúsalem lætâre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. Et áuferet à te stolam luctûs, et anxietátes, et índuet te pulchritúdinem æquitâtis in advéntu suo. ℣. Et ponam visitatiônem tuam pacem, et præpósitos tuos justítiam. *P.* Et áuferet a te stolam. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Michææ Prophétæ (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Locûtus est Michæas, dicens : Indicâbo tibi ò homo quid sit bonum, et quid Dóminus quærat à te : útique fácere judícium et justítiam, et dilígere misericórdiam, et solícitè ambulâre cum Dómino Deo tuo. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Fratres, Infélix ego homo, quis me liberâbit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salva, Dómine Deus noster : et cóngrega nos de Géntibus Allelúia : ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo : et gloriêmur in laude tua. *P.* Allelúia, allelúia.

De Resurrectiône Dómini Responsórium. Vidête magnália Dei, quæ fecit Dóminus ; confortámini, et nolíte timére ; *P.* Quia Deus pro nobis pugnat. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum omnes Gentes : conlaudâte omnes pópuli : *P.* Quia Deus pro nobis. ℣. Glória, et honor Patri.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre manè ínstruis,
Et ignibus meridiem.

Extingue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salûtem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Quadragésima Hymnus.

Dicâmus laudes Dómino
Fervénti valdè spíritu;
Hora volùta séxiès
Nos ad orándum próvocat.
Quia in hoc fidélibus
Vera salûtis grátia,
Reáti Agni hóstia,
Virtûte crucis rédditur;
Cuius luce claríssima
Tenebréscit merídies:
Sumâmus toto péctore
[cxxxiv] Tantum splendórem grátiæ.
Amen.

Alius.

Jam cursus horæ Sextæ
Rotat diéi témpore,
Nos ádmonet per ómnia
Laudes referre débitas.
Nunc Petrus orans, Géntibus
Fidem futûram próspicit:
Nunc viva Christus féminæ
Instat fluénta trádere.
Hoc solis ævo mysticè
Tres Patriárcha hóspitat
Carnis figúræ Núntios
Sub Trinitâtis númine.
Perfécta summi cálculi
Hæc prima constat pártibus;
Quæ ducta sese pérficit,
Tenétque mundi fábricam.
Hæc nempè Christe cóndita
Manent tuâ poténtiâ;
Cujus potéstas glóriæ
Per cuncta regnat sæcula.
Amen.

Clamóres 1. Ne projícias nos, Deus, a fácie tua: et Spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. 2. Ne projícias. 3. Ne projícias nos. ℣. A ruína, et Dæmónio meridiáno, Deus sancte custódi nos.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nobis auxílium de cœlo, et misericórdiam suam largam propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Deus, qui horârum témpora cónsecras, Sextæ horæ currículo pro mundi salvatiône triumphásti in crucis patíbulo; tibi et Ecclésia tua sub hujus sanctificatiône témporis, et mentis obséquia defert, et confessiônis precámina profert: Proindè rogâmus, ut ita hujus celebritâtis obséquia tibi depromâmus, dum vívimus; ut ad te coronándi mereâmur venîre post tránsitum.

Pater noster.

Benedíctio. Salutâre tuum Dómine, fámulis tuis tribúere dignâre; ℟. Amen. Oratiónes súscipe: petitiónes supple: et peccâta dimítte. ℟. Amen. A languóribus cura, et fidélium péctora àdelictôrum máculis purga. ℟. Amen.

Ad Sextam de Quadragésima Responsórium. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. *P.* Ne in ætérnum irascâris nobis. ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam: et avérte ab ira indignatiônis tuæ. *P.* Ne in ætérnum. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Joëlis Prophétæ (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, et fletu, et planctu. Et scíndite corda vestra, et non vestiménta vestra, et convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus, et miséricors est. ℟. Amen.

Epístola I. Joánnis Apóstoli ad Gentes (*Cap.* II).

℟. Deo grátias.

Charíssimi: Mandâtum novum scribo vobis, quod est verum et in ipso, et in vobis: quóniam ténebræ transiérunt, et lumen verum jam lucet. Qui dicit se in luce esse, et fratrem suum odit, in ténebris est usque adhùc. Nam qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, et scándalum in eo non est. Qui autem odit fratrem suum, in ténebris est, et in ténebris ámbulat: et nescit quò eat: quóniam ténebræ obcæcavérunt óculos ejus. Scribo vobis, filíoli, quóniam remittúntur vobis peccâta propter nomen ejus; cui est honor et glória in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, Dómine, ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo.

Hymnus. Dicâmus laudes Dómino. *Folio* CXXXII.

Capítula. Accipe, Dómine, sacrifícium confessiônum nostrârum de manu linguæ nostræ, quam formásti, et excitásti; ut confiteâtur nómini sancto tuo: et sana vúlnera ánimæ nostræ, et dicent: Dómine, quis símilis tibi? Piè enim docet nos, quómodo misercâtur ei, qui sibi confitêtur. Solve ergo à nobis míseram stridéntem catenam vitiôrum; et à jugo flagitiôrum, quo demérsi sumus, nos érue: atque ab intênsa confusiônis caligine, serenitâtis tuæ pius illústra dilectióne.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui nos per abstinéntiam fecit esse devótos, efficiat nos castitâte mundíssimos; ℟. Amen. Quique nobis jejúnii inspirâvit votum, habêre tribuat apud se mercêdem beatitúdinis invenîre; ℟. Amen. Ut simus spíritu fructificántes, [cxxxv] qui carnáles per jejúnium cúpimus extínguere voluptátes. ℟. Amen.

De Traditióne Dómini Responsórium. Eripe me de inimícis meis Dómine; quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: et à viro iníquo líbera me. *P.* Quia tu es. *Reiterêtur.*

Aliud Responsórium. Placábilis esto Dómine, et osténde te nobis in témpore tribulatiônis, et angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: et in virtûte tua líbera nos. *P.* In témpore tribulatiônis. *Reiterêtur* ℟.

Léctio libri Threnôrum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus : Dixit Hieremías : Misit inimîcus ignem in óssibus meis, et erudîvit me : expándit rete pédibus meis, et convértit me retrórsùm. Justus est Dóminus, quia os ejus ad iracúndiam provocâvit : audite óbsecro univérsi pópuli : Pars mea Dóminus dixit ad ánimam meam : proptéreà expectâbo eum. ℟. Amen.

Epístola I Joánnis Apóstoli ad Gentes (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Charíssimi : Hæc est annunciátio, quam audístis ab inítio, ut diligâmus altérutrum. Non sicùt Cain, qui ex malígno erat, et occîdit fratrem suum. Et propter quid occîdit eum ? Quóniam ópera ejus mala : fratris autem erant justa. Omnis autem, qui odit fratrem suum, homicîda est. Et scimus quóniam omnis homicîda non habet vitam ætérnam in se manéntem. In hoc cognóvimus charitâtem, quóniam pro nobis ánimam pósuit ; et nos debêmus pro frátribus ánimas pónere. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, ℣. Ut confiteâmur. *Hymnus.* Jam cursus. *Clamóres.* Ne projícias *fol.* CXXXIII, CXXXIV.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos per stígmata passiônis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne, omnípotens Deus.

Capítula. Dic ánimæ nostræ, Dómine : Salus tua ego sum ; Quamque cernis imbecillitâtis suæ turbári contúitu, non sinas in ætérno elóquio : nec déseras nostra íntima, dùm se iníquitas prodíderit virulénta : Sed nocéntes nos, tu júdica ; tuâque potes âte, nos impugnántes expúgna.

Pater noster.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui innocens expánsis mánibus pepéndit in ligno, Crucis suæ nos salvificet sacraménto. ℟. Amen. Appensiône quoquè suâ sursùm nos állevet, qui pro nobis dignâtus est exaltári in Cruce ; ℟. Amen. Ut verè lucrum sánguinis ejus simus, qui in illo confidéntiam cordis nostri dirígimus. ℟. Amen.

INCIPIT ORDO AD HORAM NONÆ DICENDUS.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos : Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cœcos, dírigit justos. *Psalmus* CXLV.

Psalmus CXXI. *Psalmus* CXXII. *Psalmus* CXXIII.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos : Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cœcos, dírigit justos.

Responsórium Feriále. Salvus ero, Dómine, si me consolâtus fúeris, quamvìs indígnus ego sum. Credo, quia salvâbis me. ℣. Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantùm dic verbo. *P.* Credo, quia. ℣. Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Vivit ánima mea, Deus, et laudâbit te. ℣. Errávi sicùt ovis, quæ perîerat : quære servum tuum, Deus ; *P.* Et laudâbit te. ℣. Glória, et honor.

In Advéntu Dómini Responsórium. Lætámini Gentes, et exultâte, quóniam véniet Dóminus ; *P.* Ut claríficet orbem terrârum : et fructus vester erit in jocunditâtem. ℣. Nolîte ante tempus judicâre, quoadúsquè véniat Dóminus ; *P.* Ut claríficet.

De Resurrectiône Dómini Responsórium Domínicis diêbus. Mane nobíscum Dómine, quóniam jam declînat dies in vésperum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Confirma super nos misericórdiam tuam : et véritas tua máneat nobíscum ; *P.* Quóniam jam declînat dies. ℣. Glória, et honor.

In Feriálibus Resurrectiônis Responsórium. Recordámini quálitèr locûtus est vobis Dóminus : Quia opórtet Fílium hóminis crucifigi, et die tértiâ resúrgere. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dixit Jesus discípulis suis : Hæc sunt verba, quæ locûtus sum ad vos, dùm adhùc [CXXXVI] essem vobíscum. *P.* Quia opórtet.

Responsórium in diêbus Festívis. Glória magna est sequi Dóminum, quia nihil mélius, quàm timêre illum : nec dúlcius, quàm respícere in mandátis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nobis adhærêre Deo bonum est : et pónere in Deo spem nostram. *P.* Quia nihil mélius. ℣. Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum et terram. Allelúia. ℣. Levávi óculos meos ad montes, unde véniet auxílium mihi. *P.* A Dómino, qui fecit. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : State super vias, et vidête, et interrogâte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, et ambulâte in ea ; et inveniêtis réquiem animâbus vestris. ℟. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Fratres, Charitâtem tenête, quod est vínculum perfectiônis : et pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore : grati estôte per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Vivit ánima mea, Deus, et laudâbit te : ℣. Et judícia tua adjuvábunt me. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus per annum.

Fúndere preces tempus est ;
Diéi cursus ádmonet
Cánere làudis cánticum
Tibi Redémptor ómnium.
Serênam mentem éffice ;
Opus honéstum pérfice ;
Preces orántum áccipe ;
Vitam perénnem tríbue.
Præsta, Pater piíssime ;
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Quadragésima Hymnus.

Convéxa solis órbita,
Novem volûta círculis,
Horæ perácto tránsite,
Ter cónficit ternário.

Hoc passiônis témpore
Complêvit Auctor ómnium :
Nunc ad labôrem víneæ
Misit vocátos sérvulos.

Hac Petrus horâ mysticâ
Claudi resólvit víncula ;
Nunc visiônum cógnitor
Terno recúrsu términat.

In hac canâmus glóriam
Cum voce, puris méntibus,
Deo creánti próspera
Perácta justis sæcula.
Amen.

Clamor. 1. Propítius esto iniquitátibus nostris : et sana, Dómine, languóres nostros. 2. Propítius esto. 3. Propítius esto. Convértere Dómine aliquántulum, et repropitiâre super servos tuos.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nobis pœniténdi votum, et pœniténtiæ fructum, et vitæ ætérnæ remédium propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula. Deus, qui pro mundi salvatiône Nonæ horæ currículo in Crucis stigmate glorióso triumphásti miráculo ; et perémptâ morte Sanctôrum ánimas éruens ab infernáli ergástulo, viam nobis reserásti, reverténdo ad súperos : quæsumus, ut ita nostro complaceâris obséquio, quátenùs illic post tránsitum properêmus gressu percóncito, quò tu nostra præcessísti vera redémptio.

Pater noster.

Benedíctio. Salva plebem tuam Dómine, quam tu ipse creásti : ℟. Amen. Bénedic hereditâtem tuam, quam pretióso sánguine redemísti ; ℟. Amen. Rege eam, et extólle eam usque in sempitérnum, et in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Responsórium de Quadragésima. Spes nostra in Deo est, et ipse adjuvâbit nos. ℣. Sperâte in eum omnis convéntus plebis meæ, et effúndite coram illo corda vestra. *P.* Et ipse adjuvâbit nos. ℣. Glória, et honor.

Aliud Responsórium. Miserêre nobis, Dómine : miserêre nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Miserêre. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* LV).

℟. Deo grátias.

In diêbus illis, Locûtus est Esaías dicens : Quæríte Dóminum, dùm inveníri potest : invocâte eum, dùm prope est. Derelínquat [CXXXVII] ímpius vias suas, et vir inîquus cogitatiónes suas, et revertâtur ad Dóminum, et miserébitur ejus, et ad Dóminum Deum nostrum, quóniàm multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola I Joánnis Apóstoli ad Gentes (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Charíssimi, Nemo vos sedûcat. Qui facit justítiam, justus est. Qui facit peccâtum, ex diábolo est : quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccâtum non facit : quóniam semen ipsîus in eo manet, et non potest peccâre, quóniam ex Deo natus est. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Vivit ánima. *P.* Et judícia tua. ℣. Rex ætérnæ.

Hymnus.

Perfécto trino número,
Ternis horârum términis,
Laudes canéntes débitas,
Nonam dicéntes psállimus.

Sacrum Dei mystérium
Puro canéntes péctore ;
Patris Magístri régulam
Signo salûtis próditam.

Et nos surgâmus spíritu
Adhæréntes Apóstolis :
Qui plantas habent débiles,
Christi virtûtem díligunt.

Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Clamóres. Propítius esto iniquitátibus : Et sana, Dómine. *Et ómnia ália, ut suprà præter Capítulam, quæ sit ista :*

Capítula. Miserêre nobis, Dómine, quia peccávimus tibi ; et propter durítiam cordis nostri in ipsa peccatôrum morte durâmus : nos ore, nos corde, nos ópere, nos ómnibus vítiis inquináti vé iam póscimus : quia crimen agnóscimus ; et ut peccáti noxam indúlgeas hujus, prostráti fidem commitántes rogâmus.

Pater noster.

Benedíctio. Benedícat nos Dóminus, et propítius nos sanctificâre dignêtur : ℟. Amen. Fidem nostram róboret promíssis donórum cœléstium, et spem nútriat increméntis præséntium gaudiórum. ℟. Amen. Ipse nos glorificet præmio æternitâtis, qui redímere dignâtus est prétio passiônis. ℟. Amen.

ORDO ANTE COMPLETORIA

DICENDUS VEL RECITANDUS IN QUADRAGESIMA.

Quàm magnificâta sunt ópera tua Dómine ! Omnia in sapiéntia fecísti : replêta est terra creatúrâ tuâ. Quàm magnificâta sunt ópera tua, Dómine ! Glória, et honor Patri, et Fílio, etc. Quàm magnificâta. Qui dat escam omni çarni : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, et honor. Confitémini Deo cœli : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória. Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória.

Hymnus.

Cibis resúmptis cóngruis,

Cœnæ peráctis úsibus,
Ad te, Redémptor ínclyte,
Laudes venîmus prómere.
Occúrre nobis ócyùs,
Tollens cibi gravédinem,
Corpus parándum ad precem,
Confessiônis dans fidem.
Ut quicquid ore prómimus
Tuis sacris in láudibus,
Nobis corônam cónferens,
Soli Deo dans glóriam.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

HIC INCIPIUNT COMPLETORIA

IN HUNC MODUM, QUI SEQUITUR IN DIEBUS FESTIVIS.

Signâtum est super nos lumen vultûs tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A témpore fruménti, vini, et ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam :

Quóniam tu Dómine singulâritèr in spe * constituísti me.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima dícitur Laus tibi : laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini :

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * [cxxxviii] et benedícite Dóminum.

Benedîcat tibi Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum et terram.

Glória, et honor. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima. Laus tibi : laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum : * et laudábilis, et gloriôsus in sæcula.

Dignâre, Dómine, nocte istâ, * sinè tribulatiône, et peccáto nos custodîre.

Miserêre nobis, Dómine : * miserêre nobis.

Quóniam tu es protéctor meus, * in manus tuas comméndo spíritum meum.

Redemísti me Dómine * Deus veritâtis.

Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi : * sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Hymnus.

Sol Angelôrum réspice,
Quem concupíscit méntium
Inténto visu cástitas,
Sursùm manéntem cérnere.
Quo cuncta pollent cœlitùs
Cursu recúrsu próspero :
Quo vita constat ómnium,
Inténde gratos súpplicum.
Da sérvulis custódiam,
Quâ temperéntur cómmoda :
Advérsa sint innóxia ;
Corrúpta ne sint péctora.
Frugálitas tu sénsuum
Sator, salus, reféctio,
Potus, cibîque, gáudium,
Lux, atque virtus córdium.
Repélle membris lúbricam,
Ne pólluat lascívia ;
Ne fœda vexet pássio,
Culpétque mentis áctio.
Virtûtis infer cópiam,
Quâ cónferas cleméntiam ;
Oblîtus ut peccáminum,
Dones quiêtem témporum.
Votis rogâmus affâtim
Supérna pax inlábere,
Quâ cuncta tuta pérpetim,
Serves subáctis scándalis.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte.

Psalm. XC *statim séquitur.*

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timêbis à timôre noctúrno.

Si ascéndero in lectum strati mei : * memor esto meî, Dómine.

Si dédero sómnium óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiônem, aut réquiem tempóribus meis : * memor esto meî, Dómine :

Donèc invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob : * memor esto meî Dómine.

Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. * Memor esto meî, Dómine.

Sicùt erat in princípio, et nùnc, et sempèr, et in sæcula sæculôrum. Amen ; * Memor esto meî, Dómine.

Si ascéndero in lectum strati meî : * memor esto meî, Dómine.

℣. Te precor, Dómine, auctor lucis, et diéi, ne derelínquas me ; sed memor esto meî, Dómine.

Hymnus.

Cultor Dei memento,
Te fontis, et lavácri
Rorem subísse sacrum,
Te chrísmate innovâtum.
Fac cum vocánte somno,
Castum petens cubîle ;
Frontem, locúmque cordis
Crucis figûra signet.
Crux pellit omne crimen :
Fúgiant crucem ténebræ ;

Tali dicâta signo
Mens fluctuâre nescit.
Procùl procùl vagántum
Porténta somniórum,
Procùl esto pervicáci
Præstigiátor astu.
O tortuôse serpens,
Qui mille per mæándros,
Fraudésque flexuósas
Agitas quiéta cordá :
Discêde; Christus hîc est,
Hîc Christus est, liquésce :
Signum, quod ipse nosti,
Damnat tuam catérvam.
Corpus licèt fatíscens,
Jacens reclînet paulùm;
Christum tamen sub ipso
Meditábimur sopôre.
Glória Deo Patri,
Et Christo vivo regi,
Paraclitôque Sancto,
Et nùnc, et in ætérnum.
Amen.

℣. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : [CXXXIX] et non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos in hac nocte, et in omni témpore Angélica custódia tueâtur; et hostem cállidum, et cum áctibus suis procùl à córdibus, et à cubílibus nostris propítius expéllere, et effugâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Alta Supplicátio. Orêmus Pium, et exaudíbilem, etc., ut nos in hac nocte, et in omni témpore de insídiis inimíci propítius liberâre dignêtur. ℟. Præsta.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, etc.; ut nos in hac nocte, et in omni témpore per Angelum suum sanctum ab ómnibus adversitátibus inimíci, et antíqui serpéntis propítius protégere et conservâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne, etc.

Capítula. Réspice, Dómine, super nos, et vígila super oves gregis tui, ne fur noctúrnus subrípiat, et furêtur. Tu es enim, Dómine, qui non dormis, neque obdórmitas ad custodiéndum ánimas nostras : illúmina cor nostrum lúmine veritâtis tuæ; ut tua misericórdia sempèr fúlgeat in córdibus nostris.

Pater noster.

A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Gregem tuum ne déseras, pastor bone, et visitâtor animârum. ℟. Amen. Fuga insidiántem lupum, ut nullum in nobis nocéndi repériat locum. ℟. Amen. Noctúrnum furem intérfice, Christe, ut oves gregis tui in lúmine constitúti, íntegro possint número permanêre. ℟. Amen. Per misericórdiam A tuam, Deus noster; qui vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Amen.

Finítis Completóriis, omni témpore debent dici ista, quæ sequúntur.

℣. Custódi nos Dómine ut pupillam óculi : sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Orátio. Salvásti nos, Dómine Jesu Christe, per diem vigilántes; custódi nos in hac nocte requiescéntes : quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos; et custódiat in hac nocte, et in omni témpore. Amen.

Per misericórdiam tuam.

B Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiâmus, et requiescâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Pater noster.

In diébus verò Sabbatôrum vel præcipuârum festivitâtum, finítis in órdinem Psalmis Completórii secúndùm usum modernôrum, ut dictum est, dícitur istud Responsórium, et ália quæ sequúntur.

Responsórium. Gregem tuum ne déseras, Pastor bone, qui dormîre nescis in vigília : ℣. Et ne noctúrnis terróribus fatigêmur, cœléste super nos velâmen præténde, *P.* Qui dormîre nescis. ℣. Glória, et honor. *Duplicâtur Responsórium.*

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ (*Cap.* XXXIV).

℟. Deo grátias.

C Hæc dicit Dóminus : Salvâbo gregem meum, et non erit ultrà in rapînam; et ídeò judicâbo inter pecus, et pecus. Et cessâre fáciam béstias péssimas de terra. Et qui in desértis hábitant, secúri dórmient, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses (*Cap.* IV).

℟. Deo grátias.

Fratres : Petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, et córpora vestra, et intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda in Quadragésima. Laus tibi, laus tibi, Dómine Jesu Christe : Illúmina Dómine óculos nostros, ne unquàm obdormiâmus in morte : ℣. Confirma super nos, Deus, misericórdiam tuam : et véritas tua manet nobíscum in ætérnum. *P.* Jesu Christe.

D *Lauda de Traditiône Dómini.* Laus tibi, laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva plebem tuam, Dómine Rex ætérnæ glóriæ; ℣. Rege eam Dómine, Rex ætérnæ glóriæ : *P.* Quam redemísti tuo sánguine. ℣. Laus.

[CXL] *Hymnus.*

Obsidiónes óbvias.
Parêmus omnes cárminum,
Contra tenebrârum ducem,
Contra tetrum satéllitem.
Manus perármet spes, fides;

Lumbos, valens Crux óbtegat :
Cingâmur ense spíritûs
Propter timôrem nóctium.
Jesu manu fortíssimâ
Salva fidéles per fidem,
Evérte advérsos Cruce,
In pace cuncta prótege.
Hymnus.
Adsunt ténebræ primæ ;
Noctis tetræ excúrsus
Cum cánticis, et hymnis
Nunc dedicêmus omnes.
Nam tempus illud hoc est,
Quod Hieremías dicit
Surgéndum esse nobis
Primórdio in noctis.
Nos spíritu per arma,
Invícta radix David ;
Disrúmpe vincla noctis,
Et da jubar salûtis.
Somni quies sit grata :
Mens pérvigil resúrgat ;
Non sordidêmur actu ;
Nec spíritu gravêmur :
Sed córpore, et mente
Spíritu fervénte,
Vestígio ímpigro
Te consequâmur, Christe.
Hymnus.
Noctis tetræ primórdia
In láudibus transégimus :
Nunc te precâmur, Trínitas ;
Ut præcinéntes áudias.
Tu ómnibus da grátiam ;
Tu fessa quoquè álleva,
Errâta dele críminum,
Exclûde juge scándalum.
Lux vera nos inlúminet,
Mentis tenébras éffuget ;
Ut pax abúndet ómnibus,
Qui te, Creâtor, crédimus.
Alius Hymnus.
Quiéti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtíneat innocens,
Et Christo vígilet mens.
Pelle à nobis, Deus,
Rogâmus, omne tetrum ;
Anguis prisci malígnum,
Virúsque mortíferum.
Ut sub umbrâ alârum
Totíssimâ tuârum
Protécti maneâmus,
Ad tuasque laudes surgâmus.
Sit glória, et potéstas
Deo Patri, et Proli,
Paráclito coæquáli
In sæculôrum sæcula.
Amen.

A *Psalmus* L. Cum glória, etc.
℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timébis à timôre noctúrno.
Kyrie eléïson. Christe eléïson, Kyrie eléïson.
Pater noster. Deus, miserêre.
Hymnus in Quadragésima dicéndus.
Lucis auctor clemens, lumen imménsum :
Lumen, cujus fulget Sanctus ætérnus
Christus, cum quo regnat cum ipso in unum
Et Sanctus Spíritus, una potéstas.
Tetræ noctis hujus caliginem pelle,
Serpentísque fraudes, quæsumus, fuga :
Nos armátos Crucis signáculo salva :
Sacrosáncto tuo nómine dita.
Quos peccáti mole grávidè pressos,
B Suâ millefórmis fraude decêpit,
Se victôrem gaudens, quoquè se victum
Cognóscat virtûte Omnipoténtis.
Pater immortâlis, ómnium Pastor,
Invidéntem hostem frange fuscántem ;
Lumen nobis præbe perénne de Sancto ;
Tenebróso calle non paveâmus.
Redémptor ætérne, Rex omnis terræ,
Delictôrum pius gémitus adténde :
Insidiántem hostem confrínge Salvâtor ;
Nos ætérnæ vitæ redde beátos.
Noctem nobis istam dona quiêtam :
Inimîcum hostem fuga à nobis :
Crucis signum vincat omne iniquum :
C Te, Christe, rogâmus, mane nobíscum.
Glória, et honor, potéstas, et virtus
Ingénito Deo, genitôque Christo,
Spirituîque simul Paráclito Sancto ;
Cujus verbo clarent sæcula cuncta,
Amen.
Psalmus L. ℣. Scuto.
Hymnus dicéndus diébus Domínicis.
Christe, qui lux es, et dies,
Noctis ténebras détege :
Lux ipse lumen præferens,
Vitam beâtam prædicans.
[CXLI] Precâmur, Sancte Dómine,
Defénde nos in hac nocte :
Sit nobis in te réquies,
D Quiêtam noctem tríbue.
Ne gravis somnus inruat,
Nec hostis nos subrépat ;
Nec caro illi conséntiens,
Et nos reos státuat.
Oculi sómnium cápiant :
Cor ad te semper vígilet :
Déxtera tua prótegat
Fámulos, qui te díligunt.
Defénsor noster áspice,
Insidiántem réprime :
Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercâtus es.
Memento nostrî Dómine
In gravi isto córpore ;

Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis Dómine.
Tetræ noctis insídias
Hujus timôris líbera :
Tuæ lucis magnálibus
Totum Clerum inlúmina.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Psalmus L.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus : non timêbis à timôre noctúrno.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo.

Deíndè dicántur Miseratiónes in quálibet Féria, pro ut sequúntur per órdinem in secúnda, et tértia, et quarta, quinta, sexta, et sábbato Féria. Et quia capítulæ præcédunt Miseratiónes : ídeò sic ordinántur, prout debent dici in quálibet Féria.

Secúnda Féria, Capítula. Noctem nostram illúmina, ætérne omnípotens Deus, éffice nos fámulos tuos obdormîre quiétibus, et virtútibus sanctôrum excitâre : ut ab omni inquietúdine tenebrârum, te auxiliánte, ad diem clarum pervenîre mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio. Crux Dómini nostri Jesu Christi à timôre nos deféndat inimíci. ℟. Amen. Lux veritâtis expéllat à nobis omnes ténebras cæcitâtis; ℟. Amen. Ut ejus illuminatiône salváti, ætérnam benedictiônem percípere mereâmur. ℟. Amen.

Tértia Féria, Capítula. Deus, lumen ætérnum, splendor síderum, cláritas nóctium, illuminátio incomprehénsa tenebrârum da nobis hanc noctem secûram, tranquíllam, ac quiétam ; et siqua hódiè peccâta contráximus, tu pius, et miséricors indúlge propítius : preces quoquè famulôrum libéntèr exáudi, et postulâta concêde.

Pater noster.

Benedíctio. Manus Dei Patris omnipoténtis auxiliêtur nobis; ℟. Amen. Bráchium sanctum ejus confórtet nos. ℟. Amen. Nihil in nobis præváleat inimícus : ℟. Amen. Sed in ómnibus nobis aurem suam inclînet Dóminus noster Jesus Christus. ℟. Amen.

Quarta Féria, Capítula. Siqua, Dómine, in die peccâta contráximus ópere, sermône et cogitatiône : tu dimítte : et hanc nobis noctem tranquíllam, pacíficam, ac sine peccáto concédere dignêris.

Pater noster, qui es.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui nos redémit : in hac nocte custódiat : ℟. Amen. Sanctíficet corda, et córpora nostra; ℟. Amen. Et in bonis áctibus cómpleat desidéria nostra. ℟. Amen.

Quinta Féria, Capítula. Custódi, Dómine, ánimas nostras, ac de manu tentatôris érue : elónga à nobis noctúrnum furem, et insídias falsitâtis ejus à nobis repélle ; quia millefórmis in noctúrnis tempóribus adest, quærens decípere dormiéntem, quem vigilántem superâre non potest. Sed tu, Dómine, ut bonus pastor, ac piíssimus gubernâtor, gregem tuum ne déseras : ánimam tuam pro óvibus posuísti; et quos tuo pretióso sánguine redemísti, salva nos.

Pater noster, qui es.

Benedíctio. Gregem tuum, Pastor bone, placátus adténde : et hos fámulos tuos de tuis benedictiónibus reple. ℟. Amen. Columitâtem mentis, et córporis tríbue : et perpétuam salûtem concêde. ℟. Amen. Dona nobis témpora quiêta, et pacífica, ut tibi serviâmus mente devótâ. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula. Custódi nos quiescéntes in hac nocte, et velócitèr exaudîre dignêris, quas coram te fúndimus preces; et ut in ténebris non [CXLII] timeâmus inimîcum tentatôrem, circumválla nos fortitúdinis Cruce.

Pater noster.

Benedíctio. Benedictiônum suârum super nos Dóminus imbrem infúndat; et Trínitas inseparábilis à nobis numquam recêdat. ℟. Amen. Angélicâ visitatiône nos prótegat, et noctúrnum furem de cubílibus nostris expéllat : ℟. Amen. Ut cíngulo castitâtis adstríctos, in nulla nos ludificatiônis suæ arte detérreat inimîcus. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula. Custódi nos, Dómine, sicut exaudîre, et custodîre dignâtus fuísti sanctum Daniêlem orántem in lacu leônum, et non tetigérunt illum béstiæ ; quia fortíssima eum tua tegêbat déxtera : feræ feróces ante eum se solvébant, et odoránte fugiébant : Fúlgeat in nobis, Dómine, tuus Christus; et fúgiat à córdibus, et à cubílibus nostris pérfidus inimîcus.

Pater noster.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui es lumen ætérnum ; inlábere, quæsumus, sénsibus famulôrum tuôrum : ℟. Amen. Custódi gregem tuum ; et lupum insidiatôrem repélle. ℟. Amen. Omnium corda, et péctora consérva ; et noctúrnum furem cum Angelis suis ab eis procùl éffuga. ℟. Amen.

Sábbato, Capítula. Amove à nobis, Dómine, scándalum noctis ; ut non timeâmus ambulâre in médio umbræ mortis : apprehéndat nos virga tua, et báculus tuus : virga Jesse per Beâtam Marîam : ipse nos perdûcat ad vigíliam matutînam, qui nos docuit orâre, et dícere :

Pater noster, qui es.

Benedíctio. Exáudiat nos Dóminus, et benedícat. ℟. Amen. Prótegat ab hoste cállido, et ab omni malo deféndat; ℟. Amen. Et sub umbra alârum suârum, nos in hac nocte, et in omni témpore custódiat. ℟. Amen.

His peráctis, quálibet die totîus anni, finítis Completóriis in hunc modum, ante aspersiônem aquæ benedíctæ, debet dici iste Versículus, qui séquitur, et Orátio, quæ sibi júngitur.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi : sub umbra alârum tuârum prótege nos.

Séquitur Orátio. Salvásti nos, Dómine Jesu Christe,

per diem vigilántes ; custódi nos in hac nocte requiescéntes : quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos ; et custódiat in hac nocte, et in omni témpore, et máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiàmus, et quiescàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Et quando spárgitur Aqua benedícta super altâre, dicat Présbyter : Benedícat vos Pater, et dócceat Fílius, et illúminet Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et quando spárgitur Aqua benedícta fidélibus Christiánis, debet Présbyter dícere : Grátia Sancti Spíritûs mundet vos à delíctis ómnibus. *Vel sic :* Fílius Dei Patris omnipoténtis purget vos ómnibus inquinaméntis.

Secúndâ Fériâ, Miseratiónes. Miserêre nobis, Deus, miserêre nobis. *P.* Miserêre nobis, et esto placâtus. ℣. Audî pie, Rex ætérne, preces supplicántium, et avérte iram. Fácinus remítte cunctis, et quiêtem dona pópulo fidéli. *P.* Miserêre nobis Deus : ℣. Omnes simùl te precâmur, Jesu bone Deus, adténde misértus nostrî, précibus exorâtus : et quæsîta præbe pópulo tuo fidéli. *P.* Miserêre nobis Deus. ℣. Præbe pacem, da quiêtem, et tranquillitâtem témporum. Precâmur : mitte Angelum salûtis, et precántibus fave de tuis excélsis. *P.* Miserêre nobis Deus. ℣. Esto nobis, Deus pie, júgitèr defénsor, simul et protéctor : sume arma, et exúrge, et fer opem nobis, et adésto clemens. *P.* Miserêre nobis Deus.

Tértiâ Fériâ, Miseratiónes. Miserêre Miserâtor, et esto placâtus : miseréntem te osténde, et peccâta dimítte : ex María natus homo, in natúra Deus, *P.* Remítte iniquitátes, quas tibi peccávimus : ℣. Per quem te semper in cœlis crédimus regnántem ; ita careâmus malis, te auxiliánte. *P.* Remítte iniquitátes. ℣. Te rogâmus, te precâmur, Sancte pie Deus ; ut nos respícias, Christe, míseros placâtus. *P.* Remítte. ℣. Grex tuus tibi fatêtur mala, quæ commísit : tu Pater Sancte, ab hostis vorátu. ℣. Aggraváti sumus : nostra peccâta plorâmus : non sinas, quod adquisísti, ab Angelis deléri. ℣. Ecclésiæ cathólicæ totîus convéntus ad te proclamántes : præbe pietâtis locum. ℣. Peregrínis, sive egénis pátriam [CXLIII] redde : ægris prístinam salûtem, defunctísque réquiem.

Quartâ Fériâ Miseratiónes. Miserêre Dómine, miserêre nobis : tibi soli peccávimus, *P.* Indúlge nobis, rogâmus. ℣. Lapsi sumus grávitèr in peccátis magnis ; véniam precâmur. Christe parce nostris delíctis. ℣. Scelus flemus admíssum ; non reddas, ut merêmur. Pater pie, dele noxam, et peccâta reláxa. ℣. Pœniténtibus convérsis redde cor contrîtum : et elísis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Paupéribus, egénis, itinerántibus, náufragis, lapsis, vidúis, pupíllis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Peregrínis, oppréssis, dispérsis, et captívis, vinctis, ægris, et defúnctis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Si peccávimus in te, tui sumus, Deus, expectántes, Dómine, misericordiam tuam. ℣. Quid est homo, Dómine, ut ei indignêris : aut genus corruptíbile, ut ita de ipso amârè irascâris ? ℣. Nemo de génitis est, qui non ímpiè gessit ; nec de confiténtibus, qui tibi non delíquit. ℣. In hoc nuntiábitur bónitas tua, Deus, cùm misértus fúeris iniquitátibus nostris.

Quintâ Fériâ. Miseratiónes. Miserêre, miserêre, *P.* Dómine : nos peccávimus ; tu dimítte, *P.* Dómine. ℣. Nos errâmus ; tu eménda, *P.* Dómine. ℣. Pro infírmis te precâmur, *P.* Dómine. ℣. Pro defúnctis te rogâmus, *P.* Dómine. ℣. Pro captívis te rogámus, *P.* Dómine. ℣. Pro itinerántibus te postulâmus, *P.* Dómine. ℣. Pro navigántibus te precâmur, *P.* Dómine. ℣. Pro pœniténtibus te exorâmus, *P.* Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, *P.* Dómine.

Sextâ Fériâ, Miseratiónes. Dómine, miserêre nobis : Dómine, miserêre nobis ; *P.* Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Dómine, audi lachrymántes ; Dómine, véniam peténtes ; *P.* Et avérte. ℣. Dómine, pupillórum précibus súbveni misértus, et clemens ; *P.* Et avérte. ℣. Dómine, propter temetípsum súscipe singulórum preces ; *P.* Et avérte. ℣. Dómine, ne spernas plebem ; qui tuam pietâtem exquírunt ; *P.* Et avérte iram.

Sábbato, Miseratiónes. Miserêre, miserêre, miserêre, Jesu bone. *P.* Peccátis nostris finem pone : ℣. Audi pie, et inténde, et geméntes consolâre, Pater pie, Rex ætérne. ℣. Auctor noster, et Redémptor, plebis tuæ sis protéctor, peccatorúmque indúltor. ℣. Prostráti omnes rogâmus : ut agnóscas, supplicâmus ; ut dimíttas, exorámus ; ℣. Qui pro nobis formam servi indúere voluísti, pœniténtes jam exáudi ; ℣. Qui latrônem confiténtem paradíso collocásti ; et álium condemnásti ; ℣. Qui pro nobis sustulísti passiônem quoquè Crucis, jam meménto servis tuis. ℣. Cruce tuâ jam prótege, quos per eam redemísti : déxterâ tuâ jam custódi ; ℣. Qui Lázarum jam puténtem de sepúlchro suscitásti, oves tuas tu custódi. ℣. Rex ætérne, Jesu bone, à mácula nos absólve, et in bonis nos confirma ; ℣. Defúnctis dona réquiem : dona paradísum : cólloca vinctos Sanctórum catérvæ.

In témpore Traditiónis Dómini, Miseratiónes. Deus miserêre, Deus miserêre, miserêre Deus, miserêre. *P.* Christe miserêre : ℣. Tu cæcis lumen, surdis auditum, mutis elóquium, atque claudis gressum, virtus debílium : ℣. Tu pastor et ovis in via salûtis : tu passus pro nobis : tu victor perénnis : Christe, parce nobis. ℣. Audi víduas : rege pupíllos : órphanis, et vinctis, fidélibus cunctis, solâmen tríbue. ℣. Adténde, et audi precántes : súbveni : furórem rémove ; præsídium præbe, Redémptor ætérne.

Orátio. Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis : et iniquitâtum nostrârum clemens cópiam dignêris abolêre : ut quicquid, suadénte inimíco, in hujus diéi spátio, cogitátu, dicto, vel facto deliquimus, tu

qui pius es, et misericors, indúlge propítius : ut A noctúrnam evadéntes decípulam, ad constitûtum ministeriórum órdinem exurgéntes, laudatiónis tibi júbilum persolvâmus indémnes. ℟. Amen.

Orátio. Miserêre nobis Dómine, miserêre nobis : et pupíllis, atque egénis, elísis, seu peregrínis, mœstis, ac lapsis solâmen tríbue clemens : oppréssos réleva, dispérsos cóngrega, captívos révoca, infirmos vísita, pœniténtibus, reísque dele crímina : et univérsis christiánis cóngrua largíre subsídia; itinerántibus, et vinctis, seu fidélibus cunctis sospitâtem animârum et córporum, accúmula : innumerôsa nostra dele scélera ; et propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus sempitérnam réquiem dona. ℟. Amen.

Et istæ duæ Oratiónes debent dici in témpore Quadragesimáli post Miseratiónes ; una ipsârum unâ die, et áltera in ália die : et [CXLIV] *his finítis, Présbyter debet spárgere Aquam benedíctam, ut suprà dictum est.*

Séquitur Benedíctio mensæ.

℣. Oculi hóminum in te sperant Dómine : et tu das escam illis in témpore opportúno. ℣. Glória, et honor. ℣. Aperis tu manum tuam : et imples omnem ánimam benedictiône. ℣. Glória et honor. ℣. Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : et vivet cor eôrum in sæculum sæculi. *Et hic non dícitur* Glória ;

Et sic accédens Minister, qui panes mensæ intulit, et impónit hunc versum :

Qui dat escam omni carni : quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto : Sicut erat in princípio, et nunc, etc. C

Benedíctio. Sanctífica, Dómine, hanc escam et potum, quæ sumptúri sumus : ut per manus sancti Angeli tui sanctificâta, útraque súmere mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, et ómnia regis in ómnia sæcula sæculórum. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi; sanctificâtum, et benedíctum : reficiâmur cum pace. ℟. Deo grátias.

Et dùm prándium, vel cœna fit, omnes siléntium debent habêre : et inter Reguláres persónas liber régulæ debet legi, ne fábulæ vulgáres intermittántur : quo prándio peráeto, vel cœna impónitur ista Lauda :

Vox lætítiæ et salûtis Allelúia *P.* In tabernáculis justórum. Allelúia, allelúia. Ecce quàm bonum, et quám jocúndum, habitâre fratres in unum. *P.* In B tabernáculis justórum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In tabernáculis.

Impónitur iste versículus.

Refecísti nos Dómine in factúra tua : et in opéribus mánuum tuârum exultábimus. ℣. Glória, et honor Patri.

Orátio. Tibi grátias ágimus, et te benedícimus, Dómine Jesu Christe : qui nos satiâre dignâtus es escâ et potu carnáli ; réfice nos dono spirituáli, et líbera nos ab omni nexu peccáti; ut tibi semper serviâmus illæsi. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster ; qui vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi : Dóminus abundâre fáciat servis suis omni benedictiône, et pace. Amen. ℣. Semper lætítia in domo ista cum frátribus istis. Amen.

INCIPIT COMMUNE.

INCIPIT

OFFICIUM UNIUS INFIRMI,

SIVE PLURIMORUM INFIRMORUM :

Et dicitur officium istud in sexta feria, quando non habuerit aliqua festa recitare, vel in alio tempore, quando sibi placuerit recitare illud.

[CXLV] *Ad Vésperos.*

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum D pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, et salus mea, quém timêbo?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Sana, Dómine, omnes languóres nostros. Allelúia. ℣. Rédime de intéritu vitam nostram. Allelúia, allelúia.

Antíphona. Christe Dómine, qui es médicus salutâris, *P.* Tríbue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine salvos nos fac, ò Dómine bona prosperâre. *P.* Tríbue. ℣. Glória, et honor. *P.* Tríbue.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fáciat déxtera tua. Allelúia. *P.* Exáudi nos Dómine Deus noster : Allelúia, allelúia, ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo : et gloriêmur in laude tua. *P.* Exáudi. ℣. Glória, et honor. *P.* Exáudi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster : Allelúia. *P.* Et cóngrega nos de natiónibus : Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo ; et gloriêmur in laúde tua. *P.* Et cóngrega. ℣. Glória. *P.* Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Christe, cœléstis medicîna Patris,
Verus humánæ médicus salûtis,
Próvidæ plebis précibus poténter
Pande favôrem.

En ob infirmos tibi supplicâmus,
Quos nocens pestis valitûdo quassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestâte maniféstus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriônis.

Ferto languénti pópulo vigórem :
Effúe largam in pópulis salûtem :
Prístinis, more sólito, reformans
Víribus ægros.
Córporum morbos, animæque sana :
Vúlnerum causis ádhibe medêlam ;
Ne sine fructu cruciâtus urat
Córpora nostra.
Omnis impúlsus périmens recêdat :
Omnis incúrsus crúcians liquéscat :
Vigor optátæ fóveat salûtis
Membra doléntis.
Jam, Deus, nostros miserêre fletus ;
Sic quibus te nunc pétimus medéri ;
Ut tuam omnis récubans medêlam
Séntiat æger :
Quò, per inlâta mala dùm terúntur,
Eruditórum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polórum.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut vúlnera famulórum suórum, ómnium fidélium infirmórum, propítius curâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson. C

Capítula. Precâmur, Dómine, ut nos in ira tua non árguas : et furórem tuum in nos desævíre non sinas : sed plácidus corréptor tolle peccándi usum ; ne nos arguéndo duriùs, propéllas ad níhilum : Miserêre ergo [CXLVI] infirmitáti nostræ : et famulórum tuórum, ómnium fidélium infirmórum tuam impérti medêlam : et quos cernis próprio turbári peccáto, quiétos députa, misericórditer indulgéndo.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos, omnes fidéles infirmos, corporáli córripit vúlnere, ipse illos, et nos à córporis, mentísque ægritudínibus éxpiet. ℟. Amen. Quique nostram in se suscépit infirmitâtem, ipse nobis, et illis tríbuat tolerántiæ sinè fine mercêdem : ℟. Amen. Sicque omnes in commúni, ejus piétas fóveat, ut nec corrúpta nostra salus desæviat ; nec desperatiónis infirmitas illâta succúmbat. ℟. Amen.

Laudæ. Salvos nos fac Dómine Deus noster : Allelúia. *P.* Ut confiteâmur nómini sancto tuo, Allelúia : et gloriêmur in laude tua. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto nostrî Dómine in beneplácito tuo : vísita nos Deus in salûte tua. *P.* Ut confiteâmur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut confiteâmur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, inclína. *Ut hîc infrà.*

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

A In nómine Dómini nostri Jesu Christi, salus infirmórum cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Matutinum.

Ne projícias nos Dómine à fácie tua : *P.* Et spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. *Psalm.* L. *P.* Et spíritum sanctum. Ne projícias.

Orátio. Ne projícias nos Dómine à facie tua ; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis : ut quos reâtus facínoris tenet obnóxios ; miseratiónis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Salvâtor noster, salva nos in dilectióne tua ; *P.* Et indulgéntiâ tuâ líbera nos. ℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. *P.* Et indulgéntiâ. ℣. Glória. *P.* Et indulgéntiâ.

B *Orátio.* Omnípotens sempitérne Deus, inclína aurem tuam supplicatiónibus nostris : et fámulis tuis, ómnibus fidélibus infirmis, advérsâ córporis valitúdine laborántibus, cœléstis grátiæ medicínam concêde.

Per. ℟. Amen.

Antíphona. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : *P.* Et salutâre tuum da nobis. ℣. Ut confiteâmur nómini sancto tuo : et gloriêmur in laude tua. *P.* Et salutâre. ℣. Glória, et honor. *P.* Et salutâre.

Orátio. Deus, qui confiténtium tibi corda puríficas ; et accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitâtis absólvis : da indulgéntiam fámulis ; et cœléstis grátiæ syncêram medicínam eórum tríbue corpóribus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Convértere Dómine, et éripe ánimas nostras. *P.* Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam : quia non est in morte qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in furóre tuo árguas nos : neque in ira tua corrípias nos. *P.* Et salvos. ℣. Glória, et honor. *P.* Et salvos.

Orátio. Adésto quæsumus, Dómine, supplícibus tuis ; et quibus austeritâtem justæ correptiónis infligis, propítius ádhibe auxílium misericordíssimæ consolatiónis. ℟. Amen.

Per.

℟. Virtus nostra, Dómine, esto firmaméntum in- D firmis : *P.* Esto refúgium, et liberâtor oppréssis : ℣. Esto bráchium nostrum in manè, et salus nostra in témpore tribulatiónis. *P.* Esto refúgium. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Antíphona. Ego occîdam, et vívere fáciam : percútiam, et ego sanâbo.

Cánticum Deuteronómii (Cap. XXXII).

Vidi enim eos fatigátos, * et deféctos in obductióne, et dissolútos.

Et dixi : Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

Quorum ádipe sacrificiórum edebâtis, * et Libebâtis vinum libatiónum eórum :

Exúrgant nunc, et ádjuvent vos, * et fiant vobis protectóres.

Vidête, vidête, quóniam ego sum Dóminus, * et non est álius præter me :

Ego sum qui occídam, et vívere fáciam : * percútiam, et ego sanâbo.

Matutinárium. Illúmina Dómine vultum tuum super nos, et miserêre nobis : *P.* Ut cognoscâmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereâtur nobis, et benedícat nos : *P.* Ut cognoscâmus.

Lauda. Laudâte Dóminum omnes gentes Allelúia, allelúia : et collaudâte eum omnes pópuli. *P.* Quóniam confirmâta est super nos [CXLVII] misericórdia ejus : et véritas Dómini manet in ætérnum. ℣. Glória, et honor.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* XXIX).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce ego visitâbo vos : et B suscitâbo super vos verbum meum bonum, et redûcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, et non afflictiônis, ut dem vobis fidem, salûtem, et patiéntiam. Et invocábitis me, et timébitis : orábitis me, et ego exáudiam vos. Quærêtis me, et inveniêtis : cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Christe cœléstis. *Ut suprà in Vésperis.*

Capitula. Réspice, Dómine, super fámulos tuos, omnes fidéles ægrótos, tui nominis invocatiône gaudéntes : tríbue eis medicínam cœléstem : tutêlam mentis infúnde : et ab omni infirmitâte, et languóre cos liberâre dignâre.

Pater noster. A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Lauda. Salvos nos fac. *Ut suprà in Vésperis.*

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis (*Cap.* VII).

℟. Deo grátias.

Fili, Custódi sermónes meos, et præcépta mea recónde tibi. Serva mandâta mea, et vives. ℟. Amen.

Antíphona. Dóminus virtûtum, ipse est Rex glóriæ.

Psalmus XXIII.

Orátio. Dómine fortis et potens, Dómine virtûtum, ipse es Rex glóriæ : ab omni peccáto cor nostrum munda, et manus nostras innóxias serva ; et ánimas nostras à vanitâte dissócia : ut in loco sancto tuo stare, et à te Dómino Deo nostro benedictiônem mereâmur percípere. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Psalmus CXXIV.

Antíphona. Ad te Dómine levávi ánimam meam : Deus meus in te confido, non erubéscam : neque irrideant me inimíci mei. *Reiterêtur Antíphona.* Ad te Dómine.

Orátio. Ad te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precâmur ; sic eam desidériis spirituálibus imbuas, ut carnáliter conversári desístat : ne inimíci derídeant promitténdo terrêna, quam spirituâlis grátia pértrahit ad supérna. Tu itaque Deus Omnípotens, id sápere concêde, ut veritáti pótius, A quàm mendácio ámbiat inhærêre ; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id et morbum supérbiæ cáveat, et tuórum præmia bonórum cum Sanctis participâre suéscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Vide humilitâtem meam, Dómine, vide labórem meum : et dimítte peccâta mea.

Psalmus XXIV.

Vide humilitâtem meam, et labórem meum : * et dimítte mihi ómnia peccâta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam, et éripe me : * non confúndar quóniam invocávi te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi : * quia sustínui te, Dómine.

Rédime me Deus Israël, * ex ómnibus angústiis meis.

Glória, et honor. *Reiterêtur Antíphona.* Vide humilitâtem.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine : ad liberándum nos, *P.* Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* Ne tardáveris. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.*

Lauda. Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius, *P.* Nisi tu Deus, ℣. Qui orári possit. *P.* Nisi, ℣. Qui miseréri possit. *P.* Nisi. ℣. Qui contrítos sanet, *P.* Nisi, ℣. Qui infirmos vísitet, *P.* Nisi, ℣. Qui captívos líberet, *P.* Nisi. *Reiterêtur* Non est álius.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curâre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

[CXLVIII] *Capítula.* Ad te, Dómine, levántes ánimas nostras, precâmur ; ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs dimergúntur voto : dona humilitâtem, quam ipse vídeas ; et pérfice fructuósum labórem, ut peccâta dimíttas : simplícitas et æquitas nostris inhæreant ánimis ; dolus et injustítia procùl recédant à nobis. D

Pater noster. Sed líbera nos.

A malo nos líbera, et in tuo timóre, et ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster ; qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio dicátur, ut in Tértia, quæ dícitur in diébus fériis per totum annum. Ad Sextam, et Nonam, ómnia dicántur, ut in álio témpore.

INCIPIT
OFFICIUM MORTUORUM.

Ad Vésperos.

Antíphona. Eripe Dómine ánimas nostras de morte, ut placeâmus tibi in lúmine vivéntium.

Psalmus.

Eripe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Eripe me de manu inimicórum nostrórum, * et à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Eripe me de inimícis meis Deus meus : * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitâtem : * et de viris sánguinum salva me.

Éripe me de luto ut non infigar : * líbera me ab his qui odérunt me, et de profúndis aquârum.

Eripe me, quia tu scis impropérium meum, * et confusiônem meam, et reveréntiam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

Eripe me, et líbera me de aquis multis ; et de manu filiórum alienórum. * Quorum os locûtum est vanitâtem : et déxtera eórum, déxtera iniquitâtis.

Eripe me Dómine ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Erípies me de contradictiónibus pópuli : * constítues me in caput géntium.

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egênum et páuperem à diripiéntibus eum.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me : * quóniam confortáti sunt super me.

Glória et honor.

Antíphona. Vivent mórtui tui Dómine, et interfécti mei resúrgent. Allelúia, allelúia. ℣. Expergiscímini, qui dormîtis in púlvere : et laudâte Dóminum Deum vestrum. Allelúia, allelúia.

Psalmus David.

Usquequò exaltábitur inimîcus meus super me ? * réspice, et exáudi me Dómine Deus meus.

Usquequò Dómine oblivíscêris in finem ? * úsquequò avértis fáciem tuam à me ?

Usquequò improperâbit me inimîcus : * irritat adversárius nomen tuum in finem ?

Usquequò Dómine irascêris in finem : * accendêtur velut ignis zelus tuus ?

Usquequò Dómine avértis in finem : * exardéscet sicut ignis ira tua ?

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur ?

Usquequò gravi corde ? ut quid dilígitis vanitâtem, et quæritis mendácium ?

Usquequò judicâtis iniquitâtem : * et fácies peccatôrum súmitis ?

Glória, et honor.

Antíphona. Rédime Dómine ánimas servôrum tuôrum. *P.* Allelúia. ℣. Custódi ómnia ossa eórum ; et non derelínquas ánimas servôrum tuôrum. *P.* Allelúia. ℣. Glória, et honor Patri.

Psalmus David.

Rédime me ; et miserêre mei : pes meus stetit in via recta : * in Ecclésiis benedícam te Dómine.

Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum : * et non derelínquet omnes qui sperant in eo.

Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, et Joseph.

Redemptiônem misit Dóminus pópulo suo ; * mandâvit in ætérnum testaméntum suum

Glória, et honor.

Antíphona. Non intres in judício *P.* Cum servis tuis, Dómine ; ℣. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. *P.* Cum servis. ℣. Glória, et honor. *P.* Cum servis.

Psalmus.

Numquìd in ætérnum projíciet Deus : * aut non appônet ut complacítior sit adhuc ?

Numquìd in ætérnum irascêris nobis ? * aut [cxlix] exténdes iram tuam à generatiône in generatiônem ?

Numquìd irascêtur per síngulos dies ?

Numquìd confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritâtem tuam ?

Numquìd mórtuis fácies mirabília : * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi ?

Numquìd narrâbit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * aut veritâtem tuam in perditiône ?

Numquìd cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * et justítia tua in terra obliviônis ?

Numquìd adhæret tibi sedes iniquitâtis, * qui fingis labôrem in præcépto ?

Numquìd in flumínibus irâtus es Dómine ? * aut in flumínibus furor tuus ? aut in mari indignátio tua ?

Numquìd non Deus est pater tuus, * qui possêdit, et fecit, et creâvit te ?

Numquìd Sion dicet : Homo, et homo natus est in ea : * et ipse fundâvit eam Altíssimus.

Numquìd obliviscêtur miseréri Deus ? * aut continêbit in ira sua misericórdias suas ? Glória, et honor.

Antíphona. Crédimus, quia Redémptor noster resuscitâbit nos : *P.* Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum. ℣. Fidêlis Dóminus in ómnibus verbis suis : et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et in carne. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum.

Lauda. Allelúia. Fac cum servis tuis Deus, *P.* Secúndùm misericórdiam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab ínitio. *P.* Secúndùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Secúndùm.

Lauda. Allelúia. Educ eos Dómine de ténebris, et umbra mortis : *P.* Et víncula eórum disrúmpe. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab ínitio. *P.* Et víncula. ℣. Glória, et honor. *P.* Et víncula.

Hymnus.

Deus ígnee fons animârum,
Duo qui sócias eleménta :
Vivum simùl, ac moribúndum

Hóminem, Pater effigiásti.
Tua sunt, tua Rector útraque :
Tibi cópula júngitur horūm ;
Tibi, dùm vegetáta cohærent
Spíritus simùl et caro servit.
Rescíssa sed ista seórsùm,
Solvunt hóminem, perimúntque ;
Humus éxcipit árida corpus,
Anima rapit auræ liquôrem.
Quia cuncta creáta necésse est
Labefácta senéscere tandèm,
Compactáque dissociári,
Et díssona texta retéxi.
Hinc máxima cura sepúlchris
Impénditur : binc resolútos
Honor últimus áccipit artus,
Et fúneris ámbitus ornat.
Hoc próvida Christicolârum
Pietas studet ; ut potè credens
Fore prótinùs ómnia viva,
Quæ nunc gélidus sopor urget.
Qui jacta cadávera passim
Miserans tegit ággere terræ :
Opus éxhibet ille benígnum
Christo pius omnipoténti.
Quia lex éadem movet omnes
Génitum dare sorte sub una :
Cognatáque fúnera nobis
Aliéna in morte dolêre.
Séquimur tua dicta, Redémptor,
Quibus atrâ morte triúmphans,
Tua per vestígia mandas,
Sócium crucis ire latrônem.
Patet ecce fidélibus ampli
Via lúcida jam paradísi ;
Licet et nemus illud adire
Hómini, quod adémerat anguis.
Illic precor, Optime Ductor,
Fámulam tibi præcipe mentem
Genitáli in sede sacrári,
Quam líquerat exul, et errans.
Animas, non immemor ob hoc,
Quarum mémores sumus ipsi,
Deus, sorde rogâmus, piátas,
Erébi rogis fac aliénas.
Sit honor tibi, fons pietâtis :
Laus, glória, summa potéstas
Patri, Génito, sive Dómino
Orbis Regi ; qui Deus unus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus : ut spíritus, et ánimas famulôrum suôrum, ómnium fidélium defunctôrum, inter ágmina Beatôrum propítius collocâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula. Deus, apud quem mortuôrum spíritus vivunt, et in quo electôrum ánimæ, [CL] sepósito a carnis ónere, plenâ felicitâte lætántur ; præsta supplicántibus nobis, ut ánimæ famulôrum tuôrum, ómnium fidélium defunctôrum, quæ temporáli caruérunt per corpus visiônis hujus lúminis usu, ætérnæ illíus lucis solátio potiántur. Non eas torméntum mortis attíngat ; non dolor horréndæ visiônis afficiat ; non pœnâlis timor excrútiet ; non reôrum próxima catêna constríngat : sed concéssâ sibi delictôrum véniâ, optâta quiêtis mereántur cónsequi gáudia repromíssa.

Pater noster : Et ne nos.

A malo nos líbera, et in tuo timôre, et ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster ; qui es benedíctus, et vivis, et ómnia regis in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

B Humiliâte vos benedictióni.

℟. Dóminus sit. ℟. Et cum

Benedíctio. Christus Dóminus, qui morte suâ subvênit mórtuis, orántes nos exáudiat pro fidélibus defúnctis ; ℟. Amen. Ut nostris précibus, et nobis salûtem optábilem, et illis impetrêmus quiêtem : ℟. Amen. Quò fides qua cum illis simùl Dómino crédimus, et nos justificet à delictis, et illos líberet à supplíciis. ℟. Amen.

Lauda. Defunctôrum ánimas *P.* Non derelínquas in infernum Dómine : Allelúia, allelúia. ℣. Quia tu Dómine suâvis, et mitis ; et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *P.* Non derelínquas. ℣. Glória, et honor. *P.* Non derelínquas.

C Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Orátio. Commendâmus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui *N.*, et ánimas famulôrum famularúmque tuârum *N. N.* ; precamúrque te, Christe Jesu Salvâtor mundi, ut propter quam ad terram misericórdiæ descendísti, Patriarchârum tuôrum sinibus insinuâre non rénuas. Agnósce Dómine creatûram tuam, non ex diis aliénis creâtam, sed à te solo Deo vivo et vero ; quia non est Deus álius præter te, et nón est secúndùm ópera tua : lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitâtum ejus antiquârum, et ebrietâtum, quas suscitâvit furor, sive fervor mali desidérii : licèt enim peccáverit, tamèn Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negâvit, sed crédidit ; et zelum Dei
D hábuit in se : et Deum, qui fecit ómnia, adorâvit.

Per misericórdiam. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctôrum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN AGENDA MORTUORUM.

Antiphona. Réquiem ætérnam. *Psalmus* I. *Totus cum Glória.*

Antiphona. Réquiem ætérnam det tibi Dóminus : et lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Responsórium. Surgam, et ibo ad patrem meum, et dicam illi : *P.* Pater, peccávi tibi, indúlge mihi. ℣. Dum adhuc longè esset, vidit eum pater ejus, et

misericórdiâ motus, cécidit super collum ejus, dixítque illi filius : *P.* Pater.

Abicidária. Deus miserêre, Deus miserêre : heu me! *Reiterêtur.* Deus miserêre. *P.* Miser, infélix, malum quod gessi, non intelléxi : heu me! ℣. Ad te Dómine ánimam levo : heu me! occúlta cordis jam reus pando : heu me! *P.* Miser, infélix. ℣. O vita omnis valdè amâra! heu me! in qua commísi plúrima mala : heu me! *P.* Miser, infélix. ℣. Oculi mei, fúndite aquas : heu me! fórsitàn Deus delet peccâta : heu me! *P.* Miser, infélix.

Antíphona. Nunc reges intellígite. *Psalmus* II. *Totus cum Glória.*

Antíphona. Nunc reges intellígite : erudímini omnes, qui judicâtis terram. Servíte Dómino in timôre.

Responsórium. Scio Dómine, quia nihil in terra sine causa. *P.* Quia homo náscitur ad labôrem, et avis ad volándum. ℣. Ego verò deprecâbor Dóminum ; et ad eum ponam elóquium meum. *P.* Quia homo náscitur.

Abicidária. Deus miserêre, Deus miserêre in peccátis ejus. *Reiterêtur.* Deus miserêre. ℣. Ecce nunc advênit diræ mortis dies, et hora extrêma vitæ, ut cum eis pátribus locâtus, simul jam quiéscat. *P.* Deus miserêre. ℣. Vos amíci mei, soróres, et matres super me doléntes, ad Dóminum piè súpplices fúndite dignas pro me preces. *P.* Deus miserêre.

Antíphona. Confirma super nos. *Psalmus* CXVI. *Totus cum Glória.*

Antíphona. Confirma super nos Deus misericórdiam tuam.

[CLI] *Responsórium.* Peccántem me quotídiè, nec pœniténtem Dómine, timor mortis contúrbat me : et quia in inférno nulla est conféssio, *P.* Miserêre mei Deus, miserêre mei. ℣. Peccâvi, Dómine, peccávi ; et iniquitátes meas ego agnósco : peto óbsecrans te : *P.* Miserêre mei Deus.

Abicidária. Miserêre, miserêre, miserêre illi Deus. *P.* Miserâtor, miserêre : véniam ei concêde. ℣. Agnus Dei, qui ut ovis immolâtus es pro nobis, et ut homo indignâris, Deus verus adorâris. *P.* Miserâtor. ℣. Jesu dulcis, Jesu pie, Fili virginis Maríæ, qui pro nobis ascendísti crucem ; Pater, parce isti. *P.* Miserâtor. ℣. Terge mala, quæ commísit : dele noxam : quod deliquit : et concêde locum lucis sempitérnæ amœnitâtis. *P.* Miserâtor,

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut et spíritum, et ánimam fámuli sui in locum lucis inter ágmina Beatôrum propítius collocâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Orátio. Tibi Dómine, commendâmus ánimam fámuli tui, ut defúnctus sæculo tibi vivat ; et quæ per fragilitâtem mundánæ conversatiônis peccâta comísit, tu vénia misericordíssimæ pietâtis abstérge. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Dicat Sacérdos : In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctórum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutínum.

Lauda. Cor contritum et humiliâtum Deus ne despícias. *Psalmus* L. *Totus cum Glória.*

Orátio. Cordis nostri secrêta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, aspersiône mundéntur : ut recêdat à nobis cállidus seminátor ; et Christus Dóminus in nobis máneat perpétuus consolâtor. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine, quod terra sumus : Homo, sicut fœnum dies ejus, sicut flos fœni, ita spíritus pertransívit ab eo.

Psalmus David.

B Ad te levâmus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ad te Dómine clamâbo : et ad Deum meum deprecâbor. * Quæ utilitas in sánguine meo, dum descéndero in corruptiônem ?

Numquìd confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiâbit veritâtem tuam ?

Ad te Dómine clamâbo, Deus meus ne síleas à me : * nequándò táceas à me, et assimilâbor descendéntibus in lacum.

Ad te clamavérunt patres nostri, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ad te clamávi : dum anxiarêtur cor meum, in petra exaltásti me. * Et deduxísti me, quia factus es

C spes mea : turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Ad te orâbo, Dómine, manè : exáudies vocem meam. * Manè astâbo tibi, et vidêbo : quóniam non Deus volens iniquitâtem tu es.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : Deus meus in te confido, non erubéscam : neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Ad te confúgi : * doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * éripe me de inimícis meis.

Réquiem ætérnam det tibi Dóminus : * et lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Orátio. Pétimus, Dómine, misericórdiam tuam ; ut

D ánimas famulôrum tuôrum ómnium fidélium defunctôrum pietâtis tuæ rore perfúndas : líberes eas de mánibus terribílium ministrôrum : de loco ardôris edúcas : ad paradísi stúdia júbeas perveníre ; ut Abrahæ sinu collocátas, cum Sanctis tuis ómnibus in prima anástasi susciténtur. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine, quia ventus est vita nostra : anni nostri velóci cursu transiérunt. Jam miserêre nobis, quia pulvis sumus.

Psalmus David.

Miserêre mei, et exáudi oratiônem meam. * Miserêre mei Dómine : vide humilitâtem meam de inimícis meis.

Miserêre mei Dómine, quóniam infirmus sum :

* sána me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa A mea. Et ánima mea turbâta est valdè.

Miserêre mei Dómine: quóniam únicus et pauper sum ego. * Tribulatiónes cordis mei [CLII] multiplicátæ sunt: de necessitátibus meis érue me.

Miserêre mei: pes meus stetit in via recta: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Miserêre mei, et exáudi me. Tibi dixit cor meum, * exquisívit te fácies mea: fáciem tuam Dómine requíram. Ne avêrtas fáciem tuam à me.

Miserêre mei Dómine quóniam tríbulor: conturbâtus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus: * quóniam defécit in dolôre vita mea, et anni mei in gemítibus.

Miserêre meî Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: * et secúndùm multitúdinem miseratiónum tuârum, dele iniquitâtem meam.

Miserêre meî Déus, miserêre meî: quóniam in te confídit ánima mea. * Et in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas.

Miserêre meî, conculcâvit me homo: totâ die impúgnans tribulâvit me. * Conculcavérunt me inimíci mei totâ die: quóniam multi bellántes advérsùm me.

Miserêre meî Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine levávi ánimam meam.

Miserêre meî, et da impérium tuum púero tuo: * et salvum fac fílium ancíllæ tuæ. Fac mecum signum in bono.

Miserêre nostrî Dómine, miserêre nostrî: * quia multùm repléti sumus despectióne. C

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Deus, qui humanârum animârum amâtor es; ánimas famulôrum tuôrum ómnium fidélium defunctôrum, quas vera, dum in corpóribus manérent, ténuit fides; ab omni cruciátu inferôrum redde extórres: ut segregátæ ab infernálibus cláustris, Sanctôrum mereántur adjuvári consórtiis. ℟. Amen.

Antíphona. Meménto Dómine congregatiônis tuæ, quam creásti ab initio.

Psalmus David.

Líbera me, nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salûtis meæ: * et exultâbit lingua mea justítiam tuam. D

Líbera me ab his qui odérunt, * et de profúndis aquârum.

Líbera me, quia egênus et pauper ego sum: * et cor meum conturbâtum est intrà me.

Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Líbera me de aquis multis; et de manu filiôrum alienôrum. * Quorum os locûtum est vanitâtem: et déxtera eôrum, déxtera iníquitâtis.

Líbera me de operántibus iniquitâtem: * et de viris sánguinum salva me:

Líbera ánimam meam Dómine à lábiis iniquis, * et à lingua dolósa

Líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserêtur.

Líbera Deus Israël afflíctos, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

Liberásti virgam hereditâtis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Fac, quæsumus Dómine, hanc cum servis tuis misericórdiam, ut factôrum suôrum in pœnis non recípiant vicem, qui tuam in votis tenuérunt fidei veritâtem; ut sicut hîc vera fides junxit eos fidélium turmis, ita eos illûc tua miserátio sóciet Angélicis choris. ℟. Amen.

Abicidária. Miserêre, miserêre, miserêre illi, Deus. *P.* Christe Redémptor, véniam ei concêde. ℣. Mundi B Rector, et Redémptor Jesu Christe, rerum Actor. *P.* Christe Redémptor. ℣. Qui exáudis obsecrántes, et geméntes intuêris. *P.* Christe Redémptor. ℣. Qui expéctas pœniténtes, et peccâta deplorántes. *P.* Christe. ℣. Sacerdôtum audi preces, aures tuas implorántum. *P.* Christe Redémptor. ℣. Sepultûra domus mea tenebrôsa, et dolorôsa. *P.* Christe.

Orátio. Delícta juventûtis, et ignorántiæ ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndùm magnam misericórdiam tuam, memor esto illíus in Glória claritâtis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli, in regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœlestis méruit principâtum: Véniant illi óbviàm sancti Angeli, et perdúcant eum in cœléstem civitâtem Hierúsalem: Suscípiat eum Beâtus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves cœléstis regni tráditæ sunt: Adjuvet eum Sanctus Paulus, qui dignus fuit esse vas electiônis: Intercêdat pro eo Sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, [CLIII] cui revelâta sunt secrêta cœléstia: Orent pro illo omnes Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi: Intercédant pro eo omnes Sancti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus pervenîre mereâtur ad Glóriam regni cœléstis, præstante Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre.

In secúndo Noctúrno.

Antíphona. Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: vinctos vínculis tu resólve Dómine.

Psalmus David.

Quia tu Dómine suâvis, ac mitis es; * et multùm misércors invocántibus te.

Tu Dómine Deus miserâtor et misércors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Tu Dómine adjuvísti me, * et consolâtus es me.

Tu Dómine suscéptor meus * glória mea, et exáltans caput meum.

Tu Dómine servâbis et custódies nos * à generatiône hac in ætérnum.

Tu Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiônem meam cónspice.

Tu Dómine, * benedixísti justo.

Tu Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas

me : misericórdia et véritas tua semper suscepérunt me.

Tu Dómine eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Tu Dómine deridébis malos : * et ad níhilum deduces omnes gentes.

Réquiem, etc.

Orátio. Súscipe piíssime Deus in sinu Abrahæ Patriárchæ ánimas famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctórum; eósque cum Sanctis et eléctis adjúnge : non eis culpa carnis ad pœnam; sed prosit eis tuæ pietas miseratiónis ad véniam. ℟. Amen.

Antíphona. Animas páuperum tuórum, Dómine, ne obliviscâris in finem.

Psalmus David.

Tui sunt cœli, et tua est terra, * mare, et ómnia quæ in eis sunt.

Tu fecísti omnes términos terræ : æstátem et ver : tu plasmásti ea. * Tu eruísti ánimam meam ut non períret : projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Tu fundásti orbem terræ : aquilónem, et mare tu creásti.

Tu illúminas lucérnam meam Dómine : Deus meus illúmina ténebras meas.

Tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua : * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Tu pópulum húmilem salvum fácies : * et óculos superbórum humiliábis.

Tu terríbilis es, et quis resístet tibi? * et ex tunc ira tua.

Réquiem, etc.

Orátio. Pétimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimæ famulórum tuórum, ómnium fidélium defunctórum, mutátâ sorte tristium mansiónum, felíci perfruántur societâte Justórum. ℟. Amen.

Antíphona. Parce nobis, Dómine, quia ánimas amas.

Psalmus David.

Ad te levámus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ : * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Ad Dóminum meum clamávi : et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * et clamor meus introívit in aures ejus.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : et exaudívit me. * Dómine líbera ánimam meam á lábiis iníquis, et à lingua dolósa.

Ad ómnia mandâta tua dirigébar : * omnem viam iniquam ódio hábui.

Réquiem ætérnam, etc.

Orátio. Precámur te, Deus Omnípotens; ut defunctórum ánimæ in te credéntes, ac de tua pietâte, misericordiâque tuâ sperántes, sic à delíctis ómnibus absolvántur, ut nulla in ætérna confusióne obnóxiæ teneántur. ℣. Amen.

Abicidária. Miserére, miserére, Deus, miserére : véniam ei concéde, et peccâta dele. ℣. Aurem tuæ pietâtis pulsámus modò : tu réquiem attríbue fámulo tuo. *P.* Miserére. ℣. O Jesu Redémptor, Bone, Sancte, Ætérne, huic, pro quo te supplicámus, véniam dona. *P.* Miserére. ℣. Dimítte illi ómnia ejus delícta : ejus facta non requíras in die illa. *P.* Miserére. ℣. Vos orâte, Sacerdótes, pro me ad Deum, ut non invéniar reus jam ante eum. *P.* Miserére. ℣. Simùl et omnes Levítæ gémitum date : qui ministrâtis Christi ante altâre. *P.* Miserére.

[CLIV] *Orátio.* Deus, cui ómnia vivunt, et cui non péreunt moriéndo córpora nostra, sed mutántur in mélius : Te súpplices deprecámur, ut súscipi fácias ánimam fámuli tui per manus sanctórum Angelórum tuórum deducéndam in sinum amici tui Abrahæ Patriárchæ, resuscitandámque in novíssimo magni judícii die : et quicquid vitiórum, fallénte diábolo, contráxit, tu pius, et miséricors ábluas indulgéndo. ℟. Amen.

In tértio Noctúrno.

Antíphona. Noli nos relínquere Dómine : ne tradas ánimas nostras ímperio inimicórum.

Psalmus David.

Dómine dilexi decórem domûs tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Dómine servâbis nos : et custódies nos * à generatióne hac in ætérnum.

Dómine à paucis dívide eos, in vita eórum * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Dómine, Dómine virtus salûtis meæ : * obumbrásti super caput meum in die belli.

Dómine recessísti longè, déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne? Dum supérbit ímpius, incénditur pauper : comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Dómine Deus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam : * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Dómine in voluntâte tua, præstitísti decóri meo virtûtem : * Avertísti fáciem tuam à me, factus sum conturbâtus.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignítâte eórum, à leónibus únicam meam.

Dómine Dómine Rex deórum, cœlórum, * ne extérmines pópulum tuum, et hereditâtem tuam, quam liberásti de ímperio inimicórum.

Réquiem ætérnam.

Orátio. Súscipe, Dómine, ánimam fámuli tui *N.* quam hódiè de ergástulo hujus sæculi vocâre dignâtus es; et líbera eam de locis pœnárum : quiétis, ac lucis ætérnæ beatitúdine perfruâtur; et inter Sanctos et eléctos tuos in resurrectiónis glória resuscitári mereátur. ℟. Amen.

Antíphona. Resúrgunt mórtui tui, Deus : resúrgunt qui in monuméntis sunt, et lætabúntur coram te.

Psalmus David. Réspice in me, et miserêre mei : * quia únicus, et pauper sum ego,

Réspice in me, et miserêre mei, * da impérium túum púero tuo : et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo oderunt me.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua : * dírige fílios eórum.

Réspice in testaméntum tuum : * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.

Réspice, et exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte : * nequándo dicat inimícus meus : Præválui advérsùs eum.

Réquiem ætérnam.

Orátio. Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine; quóniam nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium tribuátur ei remíssio peccatórum. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei christiánæ comméndat : sed grátiâ tuâ illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui, dùm víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis. ℟. Amen.

Antíphona. Vivent mórtui tui Deus ; interfécti mei resúrgent.

Psalmus David.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam : * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.

Lætábitur justus in Dómino, et sperávit in eo, et laudabúntur omnes recti corde. * Lætábor et exultábo in te : psallam nómini tuo Altíssime.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimus.

Lætámini in Dómino, et exultáte justi : * et glorjámini omnes recti corde.

Lætámini justi in Dómino : et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt : et habitábis in eis.

Lætétur cor quæréntium Dóminum. * Quærite Dóminum, et confirmámini.

Réquiem.

Orátio. Clementíssime Dómine, audi servórum tuórum preces; et ánimam fámuli tui *N.* inter victrícium turmárum catérvas fácito [CLV] collocári : à dextris quoquè Fílii tui Dómini nostri misericórdiam inventúrus adsístat; et Sanctórum tuórum consórtio deputátus, regnum cœléste sinè fine possídeat. ℟. Amen.

Abicidária. Miserêre, miserêre, miserêre illi Deus : malis ejus finem pone : pone, et doléntes consolâre. *P.* Jam Dómine miserêre. ℣. Audíte me, omnes fratres, seu defunctórum matres ; ordo fratrum, et soróres piâ voce ejulántes : *P.* Jam Dómine miserêre. ℣. Libera me de inférno, tu Fili Dei Patris : propter temetípsum, Christe, pone finem malis meis : *P.* Jam Dómine. ℣. Bona umbra nos tegébat, quandò arbor hic adstábat : intùs foris nos ornábat, et nos omnes gubernábat. *P.* Jam Dómine.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui mortem móriens devicísti : et vitam mórtuis reddidísti : quæsumus poténtiam tuam ; ut servus tuus, cujus hódiè commemoratiónem fácimus, sinístræ partis contagióne exútus, déxteram téneat : ut sine metu, sine corruptióne, sine mortalitâte, quam diútiùs concupívit prodúctus ad pátriam, ibi sit, ubi omnis turba Justórum in æqualitâte pérmanet Angelórum. ℟. Amen.

In láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : miséricors, et miserátor, et justus Dóminus.

Cánticum. Matthæi (*Cap.* XXII).

Accessérunt ad Jesum Saducæi, qui dicunt non esse resurrectiónem : * et interrogavérunt eum, dicéntes :

Magíster, Móyses dixit, Si quis mórtuus fúerit, non habens fílium, * frater ejus ducat uxórem illius, et súscitet semen fratri suo.

Erant autem apud nos septem fratres : et primus, uxóre ductâ, defúnctus est : * et non habens semen, reliquit uxórem suam fratri suo.

Simílitèr secúndus, et tértius usque ad séptimum : * Novíssimè autem ómnium, et múlier defúncta est.

In resurrectióne ergo, cujus erit de septem uxor? * omnes enim habuérunt eam.

Respóndens autem Jesus, ait illis : * Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei.

In resurrectióne enim, nec nubent, neque nubéntur, * sed sunt sicut Angeli Dei in cœlo.

De resurrectióne autem mortuórum, * non legístis, quod dictum est à Dómino dicénte nobis :

Ego sum Deus Abraham, * et Deus Isaac, et Deus Jacob ?

Non est Deus mortuórum, * sed vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Reiterétur Antíphona. Exórtum est.

Ad Benedictus. Antíphona. Exáudi Dómine vocem meam, quâ clamávi ad te : miserêre ei, et exáudi me.

Cánticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Reiterétur Antíphona. Exáudi Dómine.

Sono. Vivent mórtui tui Deus : *P.* Interfécti mei resúrgent : ℣. Et lætabúntur omnes, qui sunt super terram. *P.* Interfécti mei.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum Allelúia : Et conláudet eum. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CL.

Reiterétur Lauda. Omnis spíritus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LVIII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Oriétur in ténebris lumen vobis, et ténebræ vestræ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit vobis Dóminus sempèr, et replébit splendóribus ánimas vestras, et ossa vestra liberábit, et éritis quasi hortus irríguus, et sicut fons

aquàrum, cui non deficiunt aquæ, ait Dóminus Om- A
nípotens. ℟. Amen.

Hymnus.

Christe Rex, mundi Creâtor,
Et Redémptor ínclyte,
Vota plebis obsecrántis,
Tu benígne súscipe :
Súpplici voce precâmur,
Postulâtus ádveni.
Mortis olim tu poténtèr
Vincens ut princeps,
Tártara sæva petísti
Dira claustra díruens,
Férrea vincla resólvens,
[CLVI] Et retrúsos éximens.
Hoc triúmpho confiténtes,
Mente pronâ quæsumus ;
Mortis ut tu des quiêtem,
Cum quiête gáudium :
Déxteræ Patris trophæo
Cum beátis ómnibus.
Non eos flamma perûrat :
Non catêna vínciat :
Vermis illius pavéndi
Nemo pœnam séntiat ;
Sed tuo dono beáti,
Absque fine gáudeant.
Præstet hæc Unitas semper,
Atque summa Trínitas ;
Cujus est perénne nomen
Sempitérna cláritas ;
Ac Deus trinus, et unus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus : ut spíritus et ánimas famulôrum suôrum, ómnium fidélium defunctôrum, inter ágmina beatôrum propítius collocâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

yrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Rogâmus sanctam eleméntiam tuam, Pater Omnípotens Deus, propter ánimas famulôrum tuôrum, ómnium fidélium defunctôrum, quas ex hujus vitæ confráctibus, et terréni córporis conluviône subtráhere voluísti; ut eas supérnæ congregatióni adsócies, atque ab inferôrum sédibus eréctas cœléstibus habitáculis álliges : ita ut eôrum caro, quæ nunc jacet exanimâta, evígilet gloriôsa. Non sint pœnârum obnóxiæ ; sed spíritu grátiæ copulátæ : ómnia facta eôrum, dicta, et cogitâta piâ benignitâte indúlgeas : ut per Unigéniti tui grátiam, et partem accípiant Glóriæ, et plenitúdinem resurrectiônis in futúro cum Sanctis ómnibus váleant obtinêre.

Pater noster. A malo nos líbera. *Fol.* 10.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui morte. *Lauda.* Defunctôrum ánimas. *Orátio.* Commendâmus tibi Dómine. *Et ómnia ália ut suprà. Fol.* 149.

INCIPIT

OFFICIUM UNIUS MARTYRIS PRÆCIPUI

SEX CAPPARUM, VEL QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutína *P.* Usque ad noctem ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem servi tui. *P.* Usquè ad noctem.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sonus. Deus præcínxit me virtûtem : *P.* Et pósuit immaculâtam viam meam. Allelúia, ℣. Déxtera tua Dómine suscêpit me : et disciplîna tua ipsa me docuit. Allelúia. *P.* Et pósuit immaculâtam.

B *Dicat Présbyter.* Dóminus sit ℟. Et cum.

Antíphona. Hic vir justus et fidêlis in vita sua multa fecit bona ; *P.* Et post mortem laudabília ópera ejus : ℣. Hic accípiet benedictiônem à Dómino : et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* Et post mortem. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculôrum. Amen. *P.* Et post mortem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus ; *P.* Et erit sicùt ros, Israël : germinâbit sicut lílium, et florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum præ régibus terræ. *P.* Et erit sicut ros. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto in sæcula sæculôC rum. Amen. *P.* Et florêbit. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Insígnem Christi Mártyrem
Laudêmus ore et péctore,
Quem clara mortis glória
Cœléstem fecit íncolam.
Hic testis namquè fidei
Auctôrem Christum prædicans,
Litâre Sacris Géntium
Contémpsit impertérritus.
Non illum pœna cárceris,
Non rigor sævus gládii,
Non ferri, non incéndia
Fide certántem exásperant.
Sepúlchro corpus réddítum
Mortis piáto vúlnere :
[CLVII] Emícans in cœlum volat
Christum secûtus spíritus.
Quem cingit corónâ Deus,
Claro corúscat lúmine ;
Lætum victôrem choris
Consóciat Angélicis.
Mors ista pretiôsa est
Cum Sanctis : et Beâta gens,
Quâ cœlum justis pánditur,
Quâ regnum lucis tráditur.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito

In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis, et genitrícis suæ, et per intercessiónem Sancti Mártyris sui *N.* nobis remissiónem peccatórum, et pacem propítius donáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítulo. Beatíssimi Mártyris tui *N.* Dómine natalítia honóre débito venerántes déxteræ tuæ opem exquírimus; et graváti delictórum nostrórum póndere divínam poténtiam expóscere non metúimus; quantóque fragílitas nostra vitiórum óbice verberétur perpéndere non valémus; qui recedéndo à te, et per tot abrúpta gradiéndo facinorum, cæcitátis peccátum incúrrimus, et te, qui verum justítiæ lumen es, contemnéndo carúimus: assíste, quæsumus nunc, Trínitas incommutábilis Deus, famíliæ tuæ précibus exorátus; cunctorúmque in hac hora vespertína súscipe vota, cunctorúmque pius crímina laxa: et ómnium facinorum labe detérsa, cœléstis pátriæ cunctis præmia tribúere promíssa dignéris.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Petitiónes nostras supérna Divínitas súppleat, et desidéria nostra beatíssimi Mártyris sui *N.* intercessióne proficiat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens auditor assístat, et cunctórum piácula bonitáte propítia absólvat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærére fáciat, et in futúro suórum nos gáudiis jungat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: et diréxit gressus meos; *P.* Et immísit in os meum allelúia; hymnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi. *P.* Et immísit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et immísit.

Orátio. Præsta. *Hic infrà.*

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalmus* L.

Reiterétur Antíphona. Lábia.

Orátio. Exúltent Dómine. *Fol.* 60.

Antíphona 1. Coronávit eum Dóminus, et benedíxit. ℟. Diléxit illum, *P.* Et suprà multa múnera constítuet illum. ℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis, *P.* Et diléxit illum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et suprà.

Orátio. Concéde, omnípotens Deus, ut sicut glorióssimus Martyr tuus *N.*, per Christum Dóminum in Ecclésia devícit virílitèr adversárium, in Christo Ecclésia déstruat inimícum: ut pópulus fidélium ætérnam pacem et gáudium obtíneat, dùm ad te quoquè securitátis conquírit provéntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. 2. Corónam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus: *P.* Et índuam illum stolam cándidam; quia servávit mandáta mea; *P.* Et propter nomen meum effúsus est sanguis ejus in terra. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicétur. *P.* Et índuam illum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et propter nomen meum.

Orátio. Præsta nobis, Deus, ut beatíssimus Martyr tuus *N.* assíduum det patrocínium: ut ejus quoquè præclárum ássequi mereámur exémplum; quem protectórem sentiéntes impensíssimè, sequámur fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. In paradiso deliciárum constítuam illum, dicit Dóminus; *P.* Quia servávit mandáta mea, et legem meam diléxit. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: et bráchium meum confortábit eum: *P.* Quia servávit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia servávit.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimo Martyri tuo *N.*, post patrátam victóriam, concessísti regni poténtiam: circa nos, Omnípotens, [CLVIII] defensiónis tuæ pone custódiam; ut quibus regnándi felícitas non debétur, delinquéndi ferocitáte sublátâ, in te requiescéndi secúritas conferátur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, *P.* Sed habébit lucem vitæ, dicit Dóminus. ℣. Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum: et tollat crucem suam, et sequátur me. *P.* Sed habébit. ℣. Glória, et honor Patri.

Reiterétur Responsórium. Ego sum lux.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lætor in sancti âte tua: quóniam non est álius Deus quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Fólio* 86.

Reiterétur Antíphona. Lætor.

℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam non est.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

P. In mercédem justi. ℣. Glória, et honor. *P.* In mercédem.

Benedicámus Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum; hymnum dicámus, et superexaltémus eum in sæcula sæculórum. Amen.

Reiterétur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono, Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, et confundántur: quóniam tu Deus adjuvísti me, et consolátus es me. Allelúia.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia.

Psalmus 148. *Psalmus* 149. *Psalmus* 150.

P. Fac mecum Deus. ℣. Glória, et honor. *P.* Signum in bono. Allelúia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis (*Cap.* 18).

℟. Deo grátias.

Tétigit justum tentátio mortis, et commótio in cr-

mo facta est multitúdinis : sed non diù permánsit ira tua. Próperans enim homo sinè queréla propugnávit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, et per incénsum deprecatiônem allégans, réstitit iræ, et finem impósuit necessitâti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatúrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatórem projécit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervâtim cecidíssent super altĕrutrum mórtui, inter stetit, et amputâvit ímpetum, et divísit illam quæ ad vivos ducébat viam. In veste enim podêris, quam habébat, totus orbis terrárum, et paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant sculpta, et magnificéntia tua in diadémate cápitis illíus erat inscrípta. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et corôna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexum críminis.
Hic nempè mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadûca ritè députans,
Pervênit ad cœléstia :
Pœnas cucúrrit fórtitèr,
Et sústulit virílitèr,
Pro te effúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime ;
In hoc triúmpho Mártyris,
Dimítte noxam sérvulis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi.

Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula. Acceptábile Deo, nobis quoque convéniens est, ut álacres ac solémnes ad celebrándum tabernáculi glóriam conveniâmus, dilectíssimi fratres : ut dùm ultricis manûs reverénter dependimus obsequêlam, copiósam hauriâmus divínæ grátiæ opuléntiam.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Lauda. In psaltério, et cíthara dicam : Allelúia. *P.* In psaltério decem chordârum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* In psaltério decem chordârum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In psaltério decem chordârum.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper, ℟. Et cum Spíritu tuo.

Benedíctio. Petitiónes nostras sempitérna Divínitas súpleat, et desidéria nostra beatíssimi [CLIX] Mártyris sui *N.* intercessiône perficiat. ℟. Amen. Omnium préeibus clemens auditor adsístat, et cunctórum piácula bonitâte propítiâ ábluat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærêre fáciat, et in futúro suórum nos gáudiis jungat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus et, etc.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio.*

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam : et veritâtem tuam per noctem.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te, quia suscepísti confractiônem fragilitâtis nostræ : concêde nobis diem istum jocúndum, et pacíficum, sine scándalo, sine mácula, sine ulla tentatiône; ut adveniéntes, ad vésperum te collaudêmus Regem æternum. ℟. Amen.

Per misericórdiam. Fidélium ánimæ, ómnium defunctórum, per misericórdiam Dei cum Christo sine fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

ALIUD OFFICIUM
UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

Ad Vésperas.

Lauda. Glória, et honôre coronásti eum Dómine : ℣. Glóriam, et magnum decórem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, et confundántur : quóniam tu Deus adjuvísti me, et consolâtus es me. *P.* Allelúia.

Antíphona. Oculus Dei aspéxit justum in bono, et elégit illum ab humilitâte sua. Audívit eum, et vocem ipsíus. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus : et non supplantabúntur gressus ejus. *P.* Et elégit illum ab humilitâte sua. Audívit eum et vocem ipsíus. ℣. Glória, et honor. *P.* Audívit eum, et vocem ipsíus.

Lauda. Justus ut palma florébit Allelúia : Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. *P.* Potens in terra erit semen sanctum ejus : ℣. Generátio rectórum benedicêtur. *P.* Sicut cedrus Líbani. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut cedrus Líbani.

Hymnus. Insignem Christi Mártyrem. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem mundi, *fol.* 156 *et* 157.

Capítula. Adésto, Dómine, celebrántibus Ecclésiæ tuæ mystéria, quæ dependunt in laudem *N.* Mártyris tui atque Pontíficis : sint grata in óculis tuis; neque frustrêmur in nocturnis áctibus, qui gloriôsum Mártyrem tuum vespertínis officiis frequentâmus : sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona; et qui honorífice recólimus Mártyrem, ipsíus vitæ teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Patrocínio sancti sui *N.* atque Pontíficis preces nostras, et holocáusta Christus Dóminus cleméntèr custódiat. ℟. Amen. Ejus intercéssu postulatiónes nostras adiéndat, et ab ómnibus peccátis purificátos custódiat; ℟. Amen. Ut pássio, quæ áffuit ad Glóriam, comitêtur nobis ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus supra. *fol.* 157.

Orátio. Interveniénte beatíssimo Mártyre tuo *N.* atque Pontífice custódi nos, Dómine ab inimícis; dum aut certándi instántiam súmimus, aut periculi fóveam evitâmus : osténde mendáces, qui nos ódiis

malígnis inféstant : et dùm máculas inígunt, tu benígnè emúndes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psal.* L.

Reiterêtur Antiphona. Lábia mea Dómine.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra. *Fol.* 60.

℟. Iste sanctus clamâvit, et Dóminus exaudivit eum : *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Interveniénte beatíssimo Mártyre tuo, *ut hîc suprà.*

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus : inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea. *P.* Custódi me, ut pupíllam óculi. Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Exáudi Deus oratiónem meam cùm tribulor : à timóre inimíci líbera ánimam meam. *P.* Custódi me. ℣. Glória, et honor. *P.* Custódi.

Orátio. Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta : ut beátus Martyr tuus *N.* in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc caput pro membris adhibêre non cesset : cápiti próximus [CLX] regat totum, et prótegat corpus, adimpéndens ubériùs, quo se exúltat obtinuísse felícius. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Homo justus erit quasi flos agri, et redolébit gratus odor ejus : *P.* Et omnis qui sperat in Deum laudábit eum. ℣. Beátus qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus. *P.* Et omnis qui sperat. ℣. Glória, et honor. *R.* Et omnis qui sperat.

Orátio. Dómine Deus, beátus Mártyr tuus *N.* vincat suis méritis nostra flagítia ; qui non suis, sed divínis virtútibus sæviéntium pótuit superâre supplícia : et qui dudùm in illis vicit attrocitátibus impietátem, in nobis ipsa manu tua malæ cupiditátis súperet voluntátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justus justificêtur, et sanctus sanctificêtur *P.* Adhùc. Beátus, qui lavit stolam suam : ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vicerit, sic vestiêtur cándidâ veste, et non delébo nomen ejus de libro vitæ. *P.* Adhùc. Beátus. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur* ℟. Justus justificêtur.

In Láudibus.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi : dat votum optánti, et benedícet annos justi.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. *Fólio* 86. *Reiterêtur Antíphona.* Thronum.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini mercédem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

Reiterêtur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia. ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetîa. Justus si morte præoccupâtus. *Folio* 53.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. *Folio* 158.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut nos grátiâ ipsíus, et per intercessiónem sanctæ Maríæ Vírginis et Genitrícis suæ, et per intercessiónem sancti *N.* Mártyris sui atque Pontíficis, nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiónem ómnium nostrórum peccatórum propítius, et pacem nobis donâre dignêtur. ℟. Præsta omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum *N.* atque Pontíficem de hóstibus triumphâre fecísti ; eódem intercedénte, rémove Ecclésiæ hostes ; in Ecclésia auge credéntes : illi virtúte assiduâ repellántur ; isti grátiâ indefessâ multiplicéntur : ut tuam in Mártyre fortitúdinem advérsi séntiant, et favórem subjécti cognóscant.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Lauda. In psaltério, et cíthara dicam : Allelúia. *P.* In psaltério decem chordárum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum ; quia mirabília fecit. *P.* In psaltério decem chordárum. ℣. Glória, et honor. *P.* In psaltério decem chordárum.

Benedíctio. Patrocínio sancti sui *N.* Mártyris. *Fol.* 119.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio. Lauda.* Ad annuntiándum manè.

Orátio. Manè Dómine orátio nostra. *Fol.* 159.

SEQUUNTUR ALII VESPERTINI UNIUS MARTYRIS SIMPLICIS NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, *P.* Dómine, lumen sémitis meis. ℣. Voluntária oris mei cómproba Deus : et judícia tua doce me. *P.* Dómine, et lumen sémitis meis.

Sonus. Bénedic ánima mea Dóminum : qui sanat omnes languóres tuos ; *P.* Et de intéritu vitam tuam. Allelúia. ℣. Qui corónat te in miseratióne et misericórdiâ : renovâbit sicut áquilæ juventûtem tuam. *P.* Et de intéritu.

Antíphona. Benè nuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna, *P.* Ecce lábia mea non prohíbui : Dómine, tu cognovísti. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et inténdit mihi. *P.* Ecce lábia mea. ℣. Glória. et honor. *P.* Ecce lábia mea.

Lauda. Beátus vir. Allelúia. *P.* Qui implêvit. Allelúia [CLXI] desidérium suum Allelúia. ℣. Benígnus vir qui miserêtur et cómmodat, dispônit sermónes suos in judício : quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Qui implêvit. Allelúia. ℣. Glória, et honor. *P.* Desidérium suum. Allelúia.

Hymnus. Deus tuôrum militum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Fol.* 146.

Capitula. Grátias tibi ágimus, omnípotens Deus, in quo nóviter ostendúntur spei fructus, quibus promérendi fidúciam tam fortíssimi Mártyris tui *N.* præstátur infatigábilis intercéssus : quò invíctus Christi tui míles officii sui non immemor, qui trádidit ánimam suam pro Christo, non cesset preces offérre pro pópulo Christiáno.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio: Christus Dóminus, qui Mártyri suo *N.* patiéndi cóntulit votum, patiéntiam nobis tríbuat contra omnes inlécebras vitiôrum : ℟. Amen. Et qui illi donâvit, peráctâ passiône, corônam; nobis cónferat, perácto luctámine mundi, gáudia promíssa. ℟. Amen. Ut qui hac die tanti Mártyris solémnia celebrâtis, cum eôdem post tránsitum conlocáti, in cœléstibus sédibus gaudeâtis. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, et ómnia regit in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Benefêcit Dóminus cum ánima ejus. *P.* Et apéruit illi jánuam fidei. Allelúia, allelúia. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius : et non supplantabúntur gressus ejus. *P.* Et apéruit illi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apéruit.

Orátio. Præsta nobis, omnípotens Deus ; ut beâtus *N.* Martyr tuus assíduum del patrocínium : ut ejus quoque præclârum ássequi mereâmur exémplum ; et sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè prœliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Laudâbit lingua mea justítias tuas, Deus meus. *Psalmus* L.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas : et exúltent lábia nostra præcónio veritâtis ; ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis : Sicque tibi confiténdo, remíssis crimínibus in te exultêmus : ut in congregatióne justôrum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 1. Iste homo in certámine fortis factus est ; *P.* Et à persequéntibus liberâtus est : quóniam perseverâvit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam et magnum decôrem impónes super eum. *P.* Et à persequéntibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et à persequéntibus.

Orátio. Præsta nobis omnípotens Deus. *Ut hic suprà.*

Antíphona. 2. Ecce intélliget puer meus, excélsus erit et sublímis ; *P.* Et ego suscípiam eum. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Et ego. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ego.

Orátio. Fac nos, Dómine, beáti *N.* Martyris tui sequi pedes : ut ejus muniti suffrágio, respuâmus A falácias dæmonum ; cujus instrúcti patrocínio, videâmus bona Dómini in regióne vivôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ecce servus meus suscípiam eum : *P.* Eléctus meus complácuit sibi in illo ánima mea. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* Eléctus meus. ℣. Glória, et honor. *P.* Complácuit sibi.

Orátio. Ætérnum nomen virtûtis tuæ, omnípotens Deus, orâmus : ut nos Mártyris tui *N.* et ómnium Sanctôrum méritis sócios fide pares, devotióne strénuos, passióne consímiles ; et in resurrectióne felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Per.

℟. Justus si morte præoccupâtus fúerit, *P.* Anima ejus in refrigério erit, ℣. In memória ætérna erit justus : obaudítu malo non timébit. *P.* Anima ejus. ℣. Glória, et honor. *P.* Anima ejus.

In Láudibus.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi : dat votum optánti.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Fol.* 86. *P.* Thronum glóriæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Dat votum optánti.

[CLXII] *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi Dómine allelúia, allelúia, super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia ; Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus.* 148.

Prophetia. Justus si morte præoccupâtus. *Fol.* 53. *Hymnus.* Deus tuôrum militum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol,* 156. *Capitula.* Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum. *Lauda.* In psaltério, et cithará. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui Mártyri suo. *Fol.* 191.

INCIPIT OFFICIUM

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM MARTYRUM.

SEX CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde ; *P.* Miséricors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, et præparâvit iter Sanctôrum. *P.* Miséricors.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis, Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori : et æstimâta est malítia éxitus illôrum : illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Viri justi, germinâte sicut rosæ gérminant sub umbra montis ; *P.* Et quasi lílium odôrem suavitâtis habête. ℣. Gaudête justi in Dómino :

rectos decet collaudátio. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctórum requíram, dicit Dóminus: *P.* Et habitâbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et habitâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et habitâbo.

Hymnus.

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangâmus sócii, géstaque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.
Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit:
Ipsum nam stérili flore per áridum
Sprevêre pénitùs, têque secúti sunt,
Rex Christe bone cœlitùs.
Hi pro te fúrias, atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævàque vérbera:
Cessit his lácerans fórtitèr úngula
Nec carpsit penetrália.
Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens benè cónscia
Conservat patiéntiam.
Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine láureis
Ditántur benè fúlgidis.
Te summa Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábluas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nobísque glóriam
Per cuncta tibi sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiônem Sanctæ Mariæ Vírginis, et Genitrícis suæ, et per intercessiônem sanctórum Mártyrum suórum. *NN.* nobis remissiônem peccatórum, et pacem propítius donâre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Capitula. Christe, qui es Dei Patris indeficiens lumen, tibi hoc diéi vergéntis occíduo, et adveniéntis primórdio, in commemoratiônem sanctórum Mártyrum tuórum *NN.* votívas fúndimus preces; fidélitèr exorántes: ut iísdem suffragántibus, famulórum tuórum concórdes, et pacíficas oratiónes ad vocem sacrificii vespertíni hymnis oblátas et cánticis, miséricors et placátus acceptáre dignéris.

Pater noster. Liberáti à malo. *Fol.* 2.

Benedíctio. Méritis Sanctórum suórum *NN.* divína pietas benedictiônem nobis impértiat. ℟. Amen. Preces nostras propitiátus exáudiat. ℟. Amen. Ira sua occúrrat nobis in véniam, et mortem nostram commóveat in vitam. ℟. Amen..

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctórum; *P.* Laus et jocúnditas apprehéndet [CLXIII] eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore. *P.* Laus et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus et jocúnditas.

Orátio. Meménto nostri, Dómine; et sicut beatíssimis sanctis tuis *N. N.* digna præmia reddis: ita nostris parce, et miserére peccátis: ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per.

In nómine Dómini.

SEQUUNTUR MATUTINI DE SANCTIS, VEL PLURIMORUM MARTYRUM PRÆCIPUIS, VEL SOLEMNIBUS.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: spíritu principáli confirma nos Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam salutâris tui, quam amísimus iniquè geréndo, et prætermísimus negligéndo: Tu ad eam nos révoca, et eam nobis restáura: ut peccáto expúlso, succêdat justítia: et, mœstítiâ repúlsâ, adsit lætítia: Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenire mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Justi epulántur, et exúltent in conspéctu Dómini: *P.* Et delectántur in lætítia. ℣. Salus autem justórum à Dómino Deo est: in témpore opportúno, et in témpore tribulatiônis. *P.* Et delectántur in lætítia. ℣. Glória, et honor. *P.* Et delectántur.

Orátio. Meménto nostri, Dómine. *Ut hic suprà.*

Antíphona. Qui persequebántur justos, dimersísti, Dómine, in profúndum; *P.* Et in colúmna nubis dux eórum fuísti. ℣. Quia tu Dómine suâvis, et mitis; et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. *P.* Et in colúmna. ℣. Gló ia, et honor. *P.* Et in colúmna nubis.

Orátio. Gáudium nostrum, et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácidâ tibi Sanctórum sorte gaudêre: et illic laudes tuas rectórum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen.

Antíphona. Propè timéntes Deum, salutâre ipsius, et super sanctos suos, *P.* Et in eos qui convertúntur ad ipsum. ℣. Fidêlis Dóminus in ómnibus verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et in eos. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in eos.

Orátio. Beatissimórum Mártyrum *N. N.* præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quórum in hoc sæculo gloriósum celebrâmus triúmphum, eórum in ætérnum précibus adjuvêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui certâmen habuérunt pro fide, inímicus in eis potestâtem non habébit: quia clamavérunt unâ voce, dicéntes: *P.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, excélsus, Sanctus, et immortâlis, miserére nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat: et clamábant voce magnâ,

dicéntes : ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium* Sancti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum Júdicum (*Cap.* 5).

Qui sponte obtulístis de Israël ánimas vestras ad periculum, * benedícite Dóminum.

Audíte reges, percípite áuribus príncipes : * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, et psallam Dómino Deo Israël.

Dómine, cùm exires de Seïr, * et transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, cœlique ac nubes stillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * et Sínaï à fácie Dómini Dei Israël.

In diébus Samgar fílii Anath, in diébus Jahel, quievérunt sémitæ : * et ingrediebántur per eas, ambulavérunt per calles dévios.

Cessavérunt fortes in Israël, et quievérunt : * donèc súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israël.

Nova bella elégit Dóminus, * et portas hóstium ipse subvértit

Clypeus et hasta si apparúerint in quadragínta míllibus Israël. * Cor meum díligit príncipes Israël :

Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, * benedícite Dóminum.

Qui ascénditis super niténtes ásinos, et sedétis in judício, et ambulâtis in via, * loquímini. Ubi collísi sunt currus hóstium, et suffocâtus est exércitus,

[CLXIV] Ibi narréntur justítiæ Dómini * et cleméntia in fortes Israël.

Tunc descéndit pópulus Dómini ad portas, * et obtínuit principâtum.

Surge, surge Débbora, surge, surge, lóquere cánticum : * surge Barac, et apprehénde captívos tuos, fili Abínoëm

Salvátæ sunt reliquiæ pópuli, * Dominus in fórtibus dimicâvit.

Ex Ephraïm delèbo eos in Amalec, * et post eum Bénjamin

In pópulos tuos, o Amalec : de Machir príncipes descendérunt, * et de Zábulon qui exércitum dú-cérent ad bellándum.

Duces Issachar fuêre cum Débbora, et Barach vestígia sunt secúti, * qui quasi in præceps ac in bárathrum se discrímini dedit :

Divíso contra se Ruben, * magnanimórum repérta conténtio est.

Quarè hábitas inter duos términos, * ut áudias síbilos gregum ?

Gath trans Jordânem quiescébat, * et Dan vacábat návibus :

Aser habitábit in líttore maris, * et in pórtibus morabátur.

Zábulon verò et Néphtalim obtulérunt ánimas suas morti * in regióne Cane.

Venérunt reges et pugnavérunt, pugnavérunt reges Chánaan in Thanach juxta aquas Magéddo, * et tamen nihil tulérunt prædántes.

De cœlo dimicátum est contra eos : stellæ manéntes in órdine et cursu suo, advérsùs Sísaram pugnavérunt.

Torrens Cison traxit cadávera córum, * torrens Cádumim, torrens Cison.

Concúlca ánimam robustórum : * úngulæ equórum cecidérunt, fugiéntibus ímpetum, et per præceps rugiéntibus fortíssimis hóstium.

Maledícite terræ Meroz, dixit Angelus Dómini : * maledícite habitatóribus ejus, quia non venérunt in auxílium Dómini, in adjutórium fortissimórum ejus.

Benedícta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, * benedicátur in tabernáculo suo.

Aquam peténti lac dedit, * et in phíala príncipum óbtulit bútyrum.

Sinístram manum misit ad clavum, et déxteram ad fabrórum málleos, * percussítque Sísaram quærens in cápite vúlneris locum, et tempus válidè pérforans.

Inter pedes ejus ruit : defécit, et mórtuus est : * ante pedes illíus volvébatur, et jacébat exánimis et miserábilis.

Per fenéstram respíciens, ululábat mater ; * et de cœnáculo loquebátur, dicens :

Cur morántur régredi currus ejus ? * Quarè tardavérunt pedes quadrigárum illíus ?

Una sapiéntior cæteris uxóribus ejus, * hæc sócrui verba respóndit :

Fórsitan nunc dívidet spólia, * et pulchérrima feminárum elígitur ei :

Vestes quoquè diversórum colórum Sísaræ tradéntur in prædam, * et supéllex vária ad ornánda colla congerúntur.

Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine : * qui autem te díligunt, sicut sol in ortu respléndens, ita rútilent.

Glória, et honor Patri.

P. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti, et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Reiterêtur Antíphona Sancti.

Sonus. Salus justórum à Dómino est : et salvâbit eos Allelúia, allelúia ; ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvâbit eos. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* v).

℟. Deo grátias.

Justi in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideò suscepérunt regnum decóris, et diadêma speciéi de manu Dómini : quóniam déxterâ suâ tegèt

eos, et brachio suo defendit illos. Tunc stabunt justi A in magna constántia advérsùs eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres illórum. Vidéntes turbabúntur terrôre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salûtis, dicéntes inter se, pœniténtiam agéntes, et præ angústia spíritûs geméntes : Ili sunt quos aliquándò habúimus in risu, et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabâmus insániam, et finem illórum sinè honôre : quómodò computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum invénta est. ℟. Amen.

[CLXV] *Hymnus.*

Laudes sanctórum Mártyrum,
Quos sacra fecit pássio
Christi conformes glóri
Puris canâmus córdibus :
Quos de futúris præmiis
Secúros cœli mílites,
Nec mundi movit vánitas,
Nec terror fregit ímpius
Non tenebrósi cárceres,
Onus cervícis férreum,
Non mánicæ, vel compédes
Méntium mutárunt gáudia.
Æterni fontis étiam
Semel rigáti póculo,
Sitim præséntis témporis
Refrigerâbat Spíritus.
Negáto pane fórtius,
Non famem sentit sánctitas;
Quos pascit verbo sólito
Fide bibébant úberes.
Cordis probáto róbore,
Velántes tot moléstias
Agon suscêpit públicus
Vitam peténtes Mártyres.
Sic Sancti, quos non frégerant
Carcer, fames, et víncula,
Alacres in supplícia
Mundi vicérunt Príncipem.
Suum factórem Dóminum
Christum secúti Mártyres,
Post ignes, cruces, gládios,
Æternis florent præmiis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXII.

Capitula. Deus, qui in ómnium Sanctórum protectióne mirábilis, hunc diem præcipuórum Mártyrum tuórum *N.N.* consecrásti : quæsumus poténtiam tuam : et da Ecclésiæ tuæ cathólicæ de tantis gaudêre princípibus : ut illórum sequi mereâmur piâ devotióne doctrînam; qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt : et qui tibi de tuo múnere placuérunt, eórum précibus adjúti, mereâmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularentur : Allelúia; *P.* Cùm exaudîret oratiónes eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Cùm exaudîret. ℣. Glória. *P.* Cùm exaudîret.

Benedictio. Méritis sanctórum. *fol.* CLXII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum. *Orátio.* Manè Dómine. *fol.* CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

B *Sonus.* Gaudéte justi in Dómino : rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara : in psaltério decem chordârum psállite Deo. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, *P.* Et velut germen olívæ per totam noctem. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; pópulus, quem elêgit in hereditâtem sibi. *P.* Et velut. ℣. Glória, et honor. *P.* Et velut.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde : *P.* Quóniam ipsi Deum vidébunt. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in

C omni témpore. *P.* Quóniam ipsi. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus. Sanctórum méritis. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* CLXII.

Capitula. Deus, Sanctórum ómnium gloriôsa, et copiôsa misericórdia, exáudi súpplicem tibi plebem, per sanctórum Mártyrum tuórum *N.N.* à te suffrágia postulántem : rege nos per altérnas témporum vices, et díspares diêrum, ac nóctium successiónes pari protectióne custódi : ut adjúti sanctórum præcipuórum Mártyrum tuórum *N.N.* précibus; qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus; noctem quoquè hanc plácidam tibi, animârum, et córporum puritâte ducâmus.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

D *Benedictio.* Sanctórum præcipuórum Mártyrum suórum *N.N.* nos Dóminus múniat patrocínio, et éxpiet à peccáto. ℟. Amen. Illórum nos efficiat suffragatióne felíces; quorum [CLXVI] nunc sumus solemnitátibus obsequéntes. ℟. Amen. Et cum illis páritèr mereâmur íngredi cælum; quorum nunc in terra celebrâmus triúmphum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Deus, qui sanctórum Mártyrum tuórum *N.N.* méritis agnósceris esse mirábilis : esto placábilis excéssibus nostris, et auxiliátor in ómnibus opportúnis : sitque honor virtûtis tuæ, quòd glorificas sanctos, et grátia, quòd justificas ímpios. ℟. Amen.

Per.

In nomine Domini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutáris tui : et spíritu principáli confirma nos Dómine. *Psalmus* L. *Reiterêtur.* Da nobis.

Orátio. Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine magna erat lux; *P.* Eò quòd ignem uréntem, colúmnam lucis habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P.* Eò quòd. ℣. Glória, et honor. *P.* Eò quòd.

Orátio. Deus, qui Sanctôrum. *Ut hîc suprà.*

Dóminus sit. ℟. Et cum

Antíphona 2. Quanta malignâtus est inimícus in sanctis tuis. Et gloriáti sunt omnes qui te odérunt, in médio átrii tui. *P.* Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eôrum in fine. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum : in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. *P.* Et gloriáti sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Eleva manum.

Orátio. Deus, qui virtûtem Sanctis, et sanctimóniæ ornaménta largîris : hanc Ecclesiam honóres Martyribus tuis *N.N.* exhibéntem, sanctitâtis perórna insignibus : ut qui gloriántur victóres triúmpho extâre Mártyres, sic ætérnis Sanctôrum tuôrum felicitátibus copuléntur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Sancti tui Dómine. *P.* Quasi oves exultavérunt, glorificántes te : ℣. Quia liberásti eos. *P.* Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltabúntur. *P.* Quasi. ℣. Glória, etc. *P.* Quia liberásti.

Orátio. Sanctos tuos, Dómine, Martyres *N.N.* virtûte tuæ déxteræ fultos, invícto agône certásse recólimus; undè eôrum memórias venerâmur páritèr et orâmus : ut sicut illústres eos tui nóminis conféssio præbuit, ita nostri sedulitâte obséquii, dignéntur júgiter nobis adésse patróni. ℟. Amen.

Per.

℟. Beáti, qui habent partem in prima resurrectiône : in eis secúnda mors non habêbit potestâtem. ℣. Beáti, qui persecutiônem patiúntur propter justítiam : quóniam ipsôrum est regnum cœlôrum. *P.* In eis secúnda mors. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium.* Beáti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Omnes sancti in manu Dei sunt : et qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsíus.

Cánticum Deuteronómii. (*Cap.* XXXIII).

Dóminus de Sina venit, * et de Seir ortus est nobis :

Appáruit de monte Pharan, * et cum eo sanctôrum míllia.

In déxtera ejus ígnea lex. * Diléxit pópulos.

Omnes sancti in manu ejus sunt : * et qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsíus.

A Legem præcêpit nobis Móyses, * hereditâtem multitúdinis Jacob.

Erit apud rectíssimum rex, * congregátis princípibus pópuli cum tríbubus Israël.

Vivat Ruben, et non moriâtur, * et sit parvus in número.

Audi Dómine vocem Judæ, * et ad pópulum suum intróduc eum :

Manus ejus pugnavérunt pro eo, * et adiûtor illíus contra adversários ejus erit.

Perféctio tua, et doctrîna tua * Levi viro sancto tuo,

Quem probásti in tentatiône, * et judicásti ad aquas contradictiônis.

Qui dixit patri suo, et matri : Né-cio vos; * et B frátribus suis : Ignôro illos : et nesciérunt filios suos.

Hi custodiérunt elóquium tuum, et præcéptum servavérunt, * judícia tua ò Jacob, et legem tuam ò Israël :

Ponent thymiama in furôre tuo, et holocáustum super altâre tuum.

Bénedic Dómine fortitúdini ejus, * et ópera mánuum illíus súscipe.

Pércute dorsa inimicôrum ejus : * et qui odérunt eum, non consúrgant.

Amantíssimus Dómini Bénjamin habitâbit confidéntèr in eo : * et quasi in thálamo totâ die morábitur, inter húmeros illíus requiéscet.

[CLXVII.] Benedîcat Dóminus terram Joseph, * de C pomis cœli, et rore, atque abysso subjacénte. De pomis frúctuum solis ac lunæ.

Vértice antiquôrum móntium, de pomis polôrum æternôrum : * et de frúctibus terræ, et plenitúdine ejus.

Benedíctio illíus qui apparúit in rubo, véniat super caput Joseph, * et super vérticem nazaræi inter fratres suos.

Quasi primogénita tauri pulchritûdo ejus, córnua rhinocerôtis córnua ipsíus : * in ipsis ventilâbit gentes usquè ad términos terræ :

Hæ sunt multitúdines Ephraïm, * et hæc míllia Manásse.

Lætâre Zábulon in éxitu tuo, * et Issachar in tabernáculo tuo. D

Pópulos ad montem vocábunt : * ibi immolábunt víctimas justítiæ.

Qui inundatiônem maris quasi lac sugent, * et thesáuros abscónditos arenârum.

Benedíctus ille in latitúdine Gad : * quasi leo requiêvit, cepit bráchium ac vérticem.

Et vidit principâtum suum, quòd in parte doctôrum esset repósitus :

Qui fuit cum princípibus pópuli, * et fecit justítias Dómini, et judícium suum cum Israël.

Dan cátulus leônis, * fluet lárgitèr de Basan.

Néphtalim abundántiâ perfruêtur, et plenus erit benedictiône Dómini : * mare et meridiem possidébit.

Benedíctus in fíliis Aser, * sit placens in frátribus A suis,

Tingat in óleo pedem suum : * ferrum et æs calceaméntum ejus.

Sicut dies juventûtis tuæ, * ita et senéctus tua.

Non est álius ut Deus fortíssimus : * accénsor cœli auxiliâtor tuus.

Magnificéntiæ ejus discurrunt nubes, habitácula ejus sursùm, * et subtèr bráchia sempitérna : ejíciet à facie tua inimícum, dicétquè : Contérére.

Habitâbit Israël confidéntèr, et solus : * óculi Jacob in terra fruménti et vini, cœlíque caligábunt rorè.

Beâtus tu Israël : * quis símilis tibi pópule, qui salvâris à Dómino?

Scutum auxílii tui : * et gládius glóriæ tuæ . B

Negábunt te inimíci tui, * et tu eôrum colla calcâbis.

P. Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsíus. Glória, et honor.

P. Et qui appropínquant.

Orátio. Venísse te Dóminum cum Sanctôrum míllibus, et ventûrum Prophetârum vatecíniis audéntes, expóscimus : ut, qui te ad redemptiônem mundi venísse jam crédimus, ventûrum quoquè ad judícium, purgátis córdibus præstolêmur : ut, quia in manu tua Sanctôrum multitûdo consístit, in remédio pietâtis tuæ réditus à te peccántium cumulêtur : quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satiêmur sempèr doctrinâ íntimæ visiônis. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6.

Sonus. Via justôrum régia facta est Allelúia. Iter sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia, allelúia, ℣. Hìc est cívitas, et salvátio justôrum. Ponc murum, et juxtà murum congregatiónes Sanctôrum. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : Laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* III).

℟. Deo grátias.

Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori : et æstimâta est malítia éxitus illôrum ; et ab itínere justo abiérunt in exterminium : et quod à nobis est iter exterminii : illi autem sunt in pace. Et si coràm homínibus torménta passi sunt, spes illôrum immortalitâte plena est. In paucis vexáti, et in multis benè disponéntur : quóniam Deus tentâvit illos, et invênit eos dignos se. Tanquàm aurum in fornâce probâvit illos, et quasi holocáusti hóstiam accêpit illos, et in témpore erit respéctus illôrum. Fulgébunt justi, et tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis, et regnâbit illôrum Dóminus in perpétuum. ℟. Amen.

Hymnus.

Rex gloriôse Mártyrum,
Corôna confiténtium ;
Qui respuéntes térrea
Perdûcis ad Cœléstia.

Aurem benígnam prótinùs
Appône nostris vócibus :
Trophéa sacra pángimus :
Ignósce quod delínquimus.

[CLXVIII] Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXII.

Capítula. Deus, qui beatôrum tuôrum *N.N.* Martyrum solícitus cústos, et amplíficus remunerâtor exístis : hanc plebem nostram agónibus congaudéntem, inténde clemens, et da singulis quod poscunt, qui Sanctis tribuísti de hoste triúmphum : ut quos per carnis mortem tibi placuísse memínimus, patrónos apud te sempèr strénuos habeâmus.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore. *P.* Laus. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus.

Benedíctio. Sanctôrum præcipuórum. *fol.* CLXV.

In nómine.

Commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum. *Orátio.* Manè Domine. *fol.* CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM
DUARUM CAPPARUM VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sonus. Allelúia. Justi in perpétuum vivent Allelúia, ℣. Et apud Dóminum est merces eôrum. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo ; *P.* Et nómina eôrum sicut lília munda florébunt. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et nómina. ℣. Glória. *P.* Et nómina.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : *P.* In colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* In colúmna. ℣. Glória, etc. *P.* In colúmna.

Hymnus. Sanctôrum méritis.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXII.

Capítula. Sancte Dómine, in cujus honóre Mártyrum tuórum *N.N.* piâ confessiône lætâmur . orâmus te, et quæsumus; ut qui propter David servum tuum

Christi tui fáciem non avértis, propter nos fámulos tuos, Sanctôrum Mártyrum tuôrum *N.N.* suffrágia non retárdes

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedícat vos Dóminus intercéssu sanctórum Mártyrum suôrum *N.N.*, et déxterâ suâ protéctos custodíre dignétur. ℟. Amen. Líberet vos eôrum méritis à cunctis vitæ præséntis illécebris; et grátiam Sancti Spíritûs infúndat in córdibus vestris. ℟. Amén. Auferat à vobis omnes máculas delictórum; et perdûcat vos ad splendórem ómnium Sanctôrum suôrum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur Allelúia. *P.* Cùm exaudíret oratiônes eôrum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* Cùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Cùm.

Orátio. Confiténtes tibi, Dómine, in ómnibus opéribus tuis, te benedícent in Sanctis : Te quæsumus, ut nos Mártyrum tuôrum *N.N.* intercessiône sanctífices, et perfectiône corónes. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Ad Matutînum.

Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctôrum : et magno clamôre dicébant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvábit eos Dóminus, et liberâbit eos : qui speravérunt in eo. *P.* Et magno clamôre. ℣. Glória, et honor. *P.* Salus Deo nostro.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine. *Quære retrò hic in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas, *P.* Et quasi lílium date odórem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

[CLXIX] *Orátio.* Exultátio sanctôrum tuôrum *N. N.* Mártyrum, Dómine Deus Sancte, quæsumus, te requiréntes, et invocántes exáudi; et hæc nobis múnere pietâtis attríbue : ut dùm litâmus triumphis Mártyrum, salvêmur suffrágiis Sanctôrum. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Filius Dei lætâtus est super justos; et in paradíso delitiârum constítuit illos. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cum tribularéntur : et de necessitátibus eôrum liberávit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in.

Orátio. Rédime, Dómine, in te sperántium ánimas nostras : et quia servos tuos nos esse confidimus, Amicôrum tuôrum suffrágiis commendâmur : nec unquam eôrum auxílio deserâmur; quorum nunc te précibus annúere feliciter gratulâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operati sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leônum, convaluêrunt de infirmitâte sua. *P.* Et fortes, ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.* Sancti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Gloriôsus Dóminus in Sanctis, gloriôsus, et mirábilis.

Cánticum. Cantêmus Dómino. *fol.* LXXXIII.

Antíphona. Gloriôsus Dóminus in Sanctis ejus.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Antíphona. Sancti et húmiles corde.

Sonus. Via justôrum facta est, allelúia : Iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hîc est cívitas, et salvátio justôrum. Pone murum, et juxta murum congregatiónes Sanctôrum. Iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

P. Iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia.

Prophetîa. Justôrum ánimæ.

Hymnus. Rex gloriôse.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula. Deus, qui beatôrum Mártyrum.

Benedíctio. Benedîcat vos Dóminus. *fólio* CLXV, LXVI, LXVII, LXVIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Antíphona. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. *fol.* CLIX.

INCIPIT HISTORIA

UNIUS CONFESSORIS PONTIFICIS PRÆCIPUI.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiônem, et decôrem induísti : *P.* Amictus sicut lumen vestiméntum. ℣. Conféssio et spes in conspéctu ejus : sánctitas et magnificéntia in sancti âte ejus. *P.* Amictus sicut lumen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : narrâbo mirabília tua. Allelúia. ℣. Lætâbor et exultâbo in te Dómine : psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : *P.* In consílio justôrum, et congregatiône. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo. *P.* In consílio. ℣. Glória, et honor. *P.* In consílio.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex Allelúia : *P.* Et collaudâbo Deum salvatôrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelôrum psallam tibi : adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo. *P.* Et collaudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et collaudâbo.

Hymnus.

Summe Conféssor, sacer, et sacérdos,
Témporum metas rota torquet anni;
Tempus est nobis tibi consecrâtum
Pángere festum.
Præsul insignis, meritísque clare,
Te sacra Cleri, populíque turba
Corde prostráti, pietâte multâ
Vérnula Patrem.
Vota cunctôrum rélegas in aula
Regis ætérni : fóveas utrúmque
Ordinem; cujus pius extitísti
Pastor in urbe
Quéstibus cunctis réferunt geméntes;
Gestis culpârum, lachrymísque pandunt
[CLXX] Péssimæ mentis, animæque nigræ
Crímina dira
Dignâque pœna révocat in ora
Nostra, cùm dira míseros perúrget
Péndere mundo, variánte facta
Cœlitùs irâ.
Tu procùl casus próhibe tonántis :
Pelle peccâta, ténua furôrem :
Pestis et morbus, pétimus, recédant,
Sóspite cive.
Móribus cultis moderâre vitam,
Confórque sudam, placidámque mentem :
Corda virtûtum mediténtur alma
Múnera Christi.
Sancte, tu præbe, quótiens rogâris,
Prófluos fructus, pluviásque largas :
Crédimus, cuncta, Dómino favénte,
Te dare posse.
Crédimus Christum prélium labôrum,
Præmium justum stúdiis dedísse;
A quibus per artus étiam solútos
Morte, beâris.
Glóriam Christo pátulo canâmus
Ore præstánti sibi serviénti;
Tantá qui pollet Deitâte simplex,
Trinus et Unus. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiónem Sanctæ Maríæ vírginis et genitrícis suæ, et sancti *N.* Episcopi et Confessôris, nobis salûtem ánimæ, et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléison. ℟. Christe eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Tu Patérnæ Divinitâtis consors, et Unigéniti connéxe Sancte Spíritus, tuam quæsumus, in hæc sacrificia vespertîna appône cleméntiam : Ut plebs, quæ tuum honôrat Confessôrem, famulántèr te quæsumus, séntiat in beneficiis largitôrem, et sua quisque vota se obtinuísse congáudeat; dùm Confessôris sui atque Pontíficis *N.* recúrsis festivitátibus célebrat Natâlem.

Pater noster. Liberâti. *fol.* 2.

A *Benedíctio.* Per intervéntum beatíssimi Antístitis et Confessôris sui *N.* benedíctio Dómini largíssima véniat super vos. ℟. Amen. Oratiónibus vestris accómmodet aurem, et petitiônum vestrârum propítius exáudiat preçem. ℟. Amen. Viam salûtis, ipso intercedénte, in hujus vitæ cursu præambulêmus; ut ad culmen regni cœléstis omnes illæsi perveniâmus. ℟. Amen

Per.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia, *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est. *P.* Quasi sálices. ℣. Glória, et honor. *P.* Juxta.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici *N.* dedísti, ut caro ejus requié-
B sceret, et pro nóminis confessiône corônam justítiæ cónsequi posset : da nobis míseris, ut qui confessiônis méritum non habêmus, ejus précibus et méritis vindíctam scélerum evadâmus : et sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptiône críminum líbera, spíritui pòst sociâta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniámus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine. *Fiat commemorátio.*

Antíphona. Véspere, manè, et merídie te laudâmus Dómine.

Orátio. Dómine Deus omnípotens, qui véspere et manè et merídie unum diem vocári jussísti; et ut
C sol agnósceret occássum suum imperásti : áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrôrum; ut, te radiánte, cognoscâmus te Deum verum et lumen ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Sequitur Matutînum unius præcipui confessoris et pontificis.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries : et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.

Reiterêtur Lábia mea Dómine.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra, annuntiándo justítias tuas : et exúltent lábia nostra præcónio veritâtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis : Ut qui tibi confiténdo, remíssis críminibus, in te exultâmus; in congregatiône justôrum,
D sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. *P.* Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : nec dabis sanctum tuum vidêre [CLXXI] corruptiônem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, et implêbis me lætítiâ cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usquè in finem : *P.* Quóniam non derelínques. ℣. Glória, et honor. *P.* Nec dabis sanctum tuum.

Orátio. Domine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici *N.* dedísti, ut caro ejus requiéscéret, et pro nóminis confessiône corônam justítiæ cónsequi posset : da nobis míseris, ut qui confessiô-

nis méritum non habêmus, ejus précibus et méritis A vindictam scélerum evadâmus: et sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptiône críminum líbera, spirítui pòst sociâta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniâmus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Custodísti corpus meum ab omni pollutiône: *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: et dixi: Illúmina ténebras meas. *P.* Odor tuus Dómine. ℣. Glória, et honor. *P.* Odor tuus.

Orátio. Christe Jesu Dei Fílius, qui custodísti corpus beatíssimi Confessóris tui atque Pontíficis *N.* ab omni pollutiône; in quo odor tui múneris concupiscéntias excitâvit ætérnas: éxcita in nos talem charitâtis tuæ amórem, quo voluptátes superêmus carnáles; et sic vivâmus, ut non futúras veniâmus in pœnas: ut qui ultiônem merêmur proméritam; beatitúdinis regnum consequâmur intercessiónibus sanctis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Fácies tua tamquàm aqua munda illuminábitur: *P.* Vultus autem tuus sicut lúcifer oriêtur à meridiánâ parte; germinâbit tibi vitam. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custôdit te. *P.* Vultus. ℣. Glória. *P.* Vultus.

Orátio. Ætérne omnípotens Deus, qui sanctum Pontíficem et Confessórem tuum *N.*, cujus nunc præsénti festivitâte gaudêmus, ità pro nomine tuo fórtiter mundi fallácias repugnâre fecísti, ut nihil præsénti sæculo, tuo magno præférret amóri; nobis quoquè peccatóribus fámulis tuis, ejus concêde précibus; ut nullis impediti adversitátibus inimíci, ad te Dóminum properâre festinêmus invícti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

[CLXXI] *Responsórium.* Ecce Dómine in toto corde suo te solum Conféssor tuus *N.* confitêtur et credit; dùm concéptum amórem tuæ fidei confiténdo narrat, et mirabília tua de toto corde pronúntiat; ut credéntes vitam habeâmus in illo, *P.* In quo ille per confessiônem méruit invenire mercédem. ℣. Lætâre ergo, et exultâre nos fac in te júgiter, et evidénter: ut in te habeâmus post discrímina réquiem. *P.* In quo ille. ℣. Glória, et honor. *Reiterêtur Responsórium* Ecce.

Orátio. Mirábilis in Sanctis tuis, Dómine virtûtum, exáudi súpplices tuos, et peccatóribus nobis beatíssimi Confessóris tui atque Pontíficis *N.* patrocínia largíre, et charitâtis perpétuæ ubertâtem attríbue. Ille corônam virtûtis méruit; nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum, et pacem perpétuæ charitâtis cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Confitêbor tibi Domine, quia liberásti me à rugiéntibus, parátis ad escam, et de manu quæréntium ánimam meam.

Cánticum Ecclesiástici (*cap.* LI).

Confitêbor tibi Dómine Rex, * et collaudâbo te Deum salvatórem meum.

Confitêbor nómini tuo magno: * quóniam adjûtor et protéctor factus es mihi,

Et liberásti ánimam meam a perditiône, * et à láqueo linguæ iníquæ, et à lábiis operántium mendácium,

Et contra assisténtes factus es mihi adjûtor. * Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui

A rugiéntibus, parátis ad escam, * et de manu quæréntium ánimam, et de portis tribulatiônis quæ circúmdedit me:

A pressúra flammæ quæ circúmdedit me, * et in médio ignis non æstuávi:

De altitúdine ventris ínferi, et lingua iníqua, et à verbo mendácii, * à rege injusto, et à lingua injústa:

Laudâbit usque ad mortem ánima Dóminum, * et vita mea in inférno appropínquans erat in inférno deórsùm.

Circumdedérunt me úndiquè et non erat qui adjuvâret. * Respíciens eram ad adjutórium meum, et non erat.

[CLXXII] Memorâtus sum misericórdiæ tuæ Dómine, * et operatiônis tuæ, quæ à sæculo sunt:

Quóniam éruis sustinéntes te, * et líberas eos de mánibus géntium.

Exaltásti in terra habitatiônem meam, * et pro mórtuo defléndo deprecâtus sum.

Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiônis, * et in témpore superbórum sine adjutório.

Laudâbo nomen tuum assíduè, * et collaudâbo eum in confessiône,

Exaudíta est orátio mea. * Liberásti ánimam meam

A perditiône, * et eripuísti me de témpore iníquo.

Proptéreà confitêbor, et laudem dicam tibi, * et benedîcam nómini Dómini.

Cùm adhuc júnior sum, priúsquam errârem, * quæsívi sapiéntiam palàm in oratiône mea.

Ante tempus postulâbam pro illa, * et usquè in novíssimo inquîram eam. Et défluí tamquam præcox uva,

Lætâtum est cor meum in ea. * Ambulâvit pes meus iter rectum,

A juventûte mea investigábam illam. * Inclinávi módicè aurem meam, et excépi illam.

Multam invéni mihimetípsi sapiéntiam, * multùm proféci in ea.

Dánti mihi sapiéntiam, dabo gloriam. * Consiliátus enim ut fácerem illam: zelâtus sum, ut non confúndar.

Colluctâta est ánima mea in illa, * et in faciéndo eam confirmâtus sum.

Manus meas exténdi in altum, * et insipiéntiam A cjus luxi.

Viam meam diréxi ad illam, * et in magnitúdinem invéni eam.

Possédi cum ipsa cor ao inítio : * propter hoc non relinquar

Venter meus conturbâtus est quæréndo eam : * propteréa possidêbo bonam possessiónem.

Dedit enim mihi Dóminus linguam mercêdem meam : * et in ipsa laudâbo eam.

Appropinquâte ad me indócti, * et congregâte vos in domum disciplínæ :

Quid adhuc retardâtis ? et quid dícitis ? * ánimæ vestræ sítiunt veheménter.

Apérui os meum, et locûtus sum : comparâte vobis sine argénto, B

Et collum vestrum subjícite jugo, et suscípiat ánima vestra disciplînam : in próximo est enim invenire eam.

Vidête óculis vestris, quóniam módicùm laborávi, * et invéni múltam réquiem.

Assúmite disciplînam in multo número argénti, * et copiôsum aurum possidête in ea.

Lætêtur ánima vestra in misericórdia ejus, * et non confundémini in laude ipsius.

Operámini opus vestrum ante tempus, * et dabit vobis mercêdem vestram in témpore suo.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine : quia liberásti, *ut suprà.*

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in C mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sonus. In conspéctu Angelôrum psallam tibi Dómine Allelúia : ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram Allelúia : Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Reiterêtur Antíphona.* Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram. ℣. Glória, et hónor. *P.* Exaltâvit cornu pópuli sui. Allelúia. *Ut suprà.*

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*cap.* XLII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus, suscípiam eum : eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea : dedit spíritum meum, judícium super géntibus profert. Non clamâbit, neque accípiet persônam, neque audiêtur foris vox ejus. Cálamum quassâtum non cónteret, et lignum fúmigans non extínguet : in veritâte edûcet judícium. Non erit tristis, nec turbuléntus, donèc ponat in terra judícium : et legem ejus ínsulæ expectábunt. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus imménsa Trínitas,
Corôna confiténtium,
Et magna laus Mártyrum,
Sume preces fidélium.

Hujus sancti Pontíficis
Et Confessôris mérito
Præstes nobis solátia ;
Cunctâque purges nóxia :
Ut confiténtes érigas,
Et peccatóres rédimas,
Donándo indulgéntiam,
Et conferéndo grátiam.
Et ut vir hic conféssus est
Tuum nomen mortálibus ;
[CLXXIII] Ita devótis méntibus
Te fateâmur ómnibus.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *f.* CLXX.

Capítula. Christe Deus, qui per Apóstolum tuum oris confessiônem ad salûtem prodésse dixísti ; Confessôris tui atque Pontíficis *N.* précibus cónsule nostræ salúti : ut ea, quæ corde crédimus, ore autem proféssi fuérimus, à te exaudíri ócyùs mereâmur, quo jubénte, dicâmus :

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Germinábunt ossa tua.

Benedíctio. Per intervéntum beatíssimi. *fólio.* CLXX.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio.*

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam. *Orátio.* Manè Dómine orátio nostra. *folio* CLIX.

INCIPIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS PRÆCIPUI NON PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessionem, et decôrem. *fólio* CLXIX.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. In conspéctu Angelôrum psallam tibi Dómine Allelúia : Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine, quóniam exaudísti me : *P.* Et factus es mihi in salûtem. ℣. Deus cánticum novum cantâbo tibi : in psaltério decachórdo psallam tibi. *P.* Et factus es. ℣. Glória, D et honor. *P.* Et factus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor Dómino Allelúia *P.* Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor et exsultâbo in te Dómine : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Secúndùm justítiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et psallam. Allelúia.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini sacrâtus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódiè lætus méruit secrêta
Scándere cœli.
Qui pius, prudens, húmilis, pudîcus
Sóbrius, castus fuit, et quiêtus ;

Vita cum præsens vegetâvit ejus
Córporis artus.
Ad sacrum cujus túmulum frequéntèr
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravâta,
Restituántur.
Undè nunc noster Chorus in honôrem
Ipsius, hymnum canit hunc libéntèr;
Ut piis ejus méritis juvêmur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli résidens cacûmen
Totius mundi máchinam gubérnat
Trinus, et unus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis et Genitrîcis suæ, et sancti Confessôris sui *N.* nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnipotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Ætérne omnípotens Deus, à quo omne bonum exóritur, et melióri cursu progréditur: qui fidem róboras confessôrum, præsta tolerántiam bonôrum, dùm sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam Dómine póscimus; ut preces nostras dignántèr atténdas, et cleméntèr accípias, quas in honôrem pláciti beatíssimi Confessôris tui *N.* adhibêmus: ut ejus intervéntu, cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitántèr obtíneant; et ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Confessôrem suum *N.* se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur nos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟. Amen. [CLXXIV] Et qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem nostram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi Confessôris sui *N.* confiténdo, et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem confessi sumus, mereâmur esse in cœlo. ℟. Amen

Per.

Lauda. Germinábunt ossa. *fol.* CLXX.

Orátio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplices exorámus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessôris tui *N.* veneratiône suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: et sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti; ita nobis ejus intercessiône ómnium delictôrum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini. *Fiat commemorátio. folio* 170.

Ad Matutînum.

Lábia mea Dómine. *Psalmus* L. *P.* Et os meum. *Orátio.* Laudet te Dóminе. *fol.* CLXX.

Antíphona 1. Confitêbor tibi Dómine in vasis psalmórum: veritâtem tuam psallam tibi Deus meus. ℣. Gaudébunt lábia mea dùm cantávero tibi: et ánima mea, quam redemísti. *P.* Veritâtem. ℣. Glória, et honor. *P.* Veritâtem tuam.

Orátio. Exémplis, ac méritis sanctíssimi Confessôris sui *N.* institúti, ætérno Regi, ac Patri Deo preces, fratres charíssimi, cum omni humilitâte fundâmus: ut sicut illum pro nostræ eruditiônis exémplo, diversârum colluctatiônum fecit exémpla subîre; ita intercedéndi pro nobis apud pietâtis suæ cleméntiam ei tríbuat pleníssimam facultâtem. ℟. Amen.

Antíphona 2. Habêbis fidúciam, repósitâ tibi spe, et depósitus in terram secûrus dórmies: et requiéces, et non erit qui extérreat te. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custódit te. *P.* Secûrus dórmies. ℣. Glória et honor. *P.* Et requiésces.

Orátio. Inténtâ, fratres charíssimi, Dóminum oratiône poscâmus; ut hunc diem, quem sancti sui *N.* confléssio illústrat, triúmphum célebre nobis ac pósteris in rebus et actiónibus propitiâtus concêdat: ut cujus veneratóres merêmur esse in sæculo, ejus méritis nostrórum cónsequi mereâmur véniam delictórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. In pace dórmiam, et requiéscam: quóniam tu Dómine singulâritèr in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: in consílio justórum, et congregatiône. *P.* Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam tu.

Orátio. Tuam, clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessôris tui *N.* veneratiône suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: et sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti; ita nobis ejus intercessiône ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Ecce quómodò móritur justus, et nemo considerat; et viri justi tollúntur, et nemo cónspicit corde; à fácie iniquitâtis sublâtus est justus: erit pax sepultúræ ejus. ℣. Justus, si morte præoccupâtus fúerit, ánima ejus in refrigério: erit pax. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce quómodò.

Orátio. Confessôris tui beatíssimi *N.* ánnuâ recursiône, Dómine, memóriam solémnitèr recoléntes, supérnæ grátiæ aspersiône locuplêta: ut cujus nunc festa devóto prosequúntur adnísu, ejus quoquè pérpetim clémenti regántur, et protegántur intúitu. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Confitêbor tibi Dómine. *fólio* CLXXI. *Cánticum.* Confitêbor tibi Dómine. *P.* Quia liberásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Et de manu.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus. *fol.* 6. *P.* In mercêdem justi. ℣. Glória, et honor. *P.* In mercêdem justi. ℣. Benedicâmus Patrem. *P.* In mercêdem justi. *Sono.* In conspéctu Angelórum. *fol.* CLXXII.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et A terram Allelúia : *P.* Exaltávit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. *Psalmus* 148.

Antequam dicátur. Glória, et honor Patri. [CLXXV] *P.* Exaltávit cornu. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia. Conféssio ejus. *Totum.*

Prophetia. Hæc dicit Dóminus. *Hymnus.* Deus imménsa. *fol.* CLXXII. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *Capitula.* Ætérne omnípotens Deus. *fólio* CLXXI. *Laudà.* Germinábunt ossa *fol.* 170. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssimum. *fol.* CXXIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. fol. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM

UNIUS CONFESSORIS SIMPLICIS DUARUM CAPPARUM, VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiónem, et decórem. *Sonus.* Confitébor tibi Dómine. *fol.* CLXIX.

Antíphona. Confitebor tibi Dómine in toto corde meo : *P.* Quóniam exaudísti verba oris mei. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu, confitébor tibi : Deus meus es tu, et exaltábo te. *P.* Quia exaudísti. ℣. Glória, et honor. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitébor Dómino. *Hymnus.* Iste Confés- C sor. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem. *fólio* CLXXIII.

Capitula. Gloriôse, ac misércors Dómine, qui beáto Confessóri tuo *N.* tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio Justórum, ejus confessiône laudári voluísti : idem Conféssor tuus in hoc vespertíno témpore cognóscis esse prolátus : At tu Dómine, qui largítus es pro tui nóminis confessiône corónam ; nobis quoquè peccatóribus misericórdiam, et confiténtibus delícta nostra, impetrándi quæ póscimus, præsta efficáciam.

Pater noster. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui est Confessórum remunerátio, Confessóris sui *N.* suffrágio, nos sanctæ confessiónis magnificet dono ; ℟. Amen. D Ut tanti Confessóris sui verácitèr imitándo exémplum, ad cœléste mereámur pervenire promíssum : ℟. Amen. Detque nobis se confiténdi votum, qui èidem confessiónis cóntulit præmium. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt. *fol.* CLXX.

Orátio. Deus Dei Fílius, quem ille Conféssor tuus *N.* in toto corde confésSus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corónam; da in ore nostro confessiónem, quæ nos expúrget à crímine : ut quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiámus ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, et mane.

Orátio. Dómine Deus. *fol.* CLXX.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. *Psalm.* L.

Orátio. Laudet te, Dómine. *fol.* CLXX.

Antíphona, Confitébor tibi in pópulis Dómine : psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O Dómine ego servus tuus : ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ. P. Psalmum dicam. ℣. Glória, et honor. *P.* Psalmum dicam.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Ut hìc suprà.*

Antíphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo : *P.* Et in médio multórum laudábo eum. ℣. Quóniam B ástitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. *P.* Et in médio. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in médio.

Orátio. Beátum satis, Dómine, *N.* Confessórem tuum esse fecísti : qui in tote corde suo tibi confésSus, in concílio Justórum, et congregatióne probátur esse conspícuus : Da ergo nos méritis ejúsdem, ut confessióne simplicióri mundári à crímine, et Sanctórum mereámur congregatióni, et cœtibus interésse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. In pace dórmiam et requéscam : *P.* Quóniam tu Dómine singulárìtèr in spe constituísti me. ℣. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo : narrábo ómnia mirabília tua. *P.* Quóniam tu Domine. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniàm tu Dómine.

Orátio. Deus, qui beatíssimi *N.* confessiónem acéptans, ita ómnia verba oris ejus plenissimè exaudísti, ut partícipem eum efficeres [CLXXVI] regni tui, quo in conspéctu Angelórum tibi psálleret; áccipe nunc per eum confessiónis nostræ votum, qui illum produxísti ad præmium : et qui illum per confessiónem voluísti esse beátum, nos post lapsum in hoc mundo, demùm ad ætérnam coronándos pértrahas pátriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iste homo in professióne sua non est prævaricátus; et in témpore oppressiónis suæ fidélis invéntus est : ídeo diléctus factus est à Dómino Deo suo. ℣. Homo iste conservávit legem Dei excélsi in angústia, et tentatióne. *P.* Fidélis invéntus est. ℣. Glória, et honor. ℟. Iste homo.

Antíphona, ad Cánticum. Confitébor Dómine. *Cánticum.* Confitébor tibi Dómine. *Ad Benedictus. Antíphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedictus es *Cum sono.* In conspéctu. *Et lauda.* Allelúia. Confés- sio. *Psalm.* CXLVIII. *Prophetìa.* Hæc dicit Dóminus : Ecce servus meus. *Hymnus.* Deus imménsa. *fol.* CLXXII. *Supplicátio.* Orémus Redemptórem mundi. *Capítula.* Gloriôse, ac misércors. *Quære retrò fólio præcedénti. Lauda.* Germinábunt ossa. *fol.* CLXX. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus. *Hic supra.* In nómine Dómini, etc.

INCIPIUNT HORÆ,

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM CONFESSORUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde : misércors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, et præparâvit iter Sanctôrum. *P.* Misércors, et miserâtor, et justus Dóminus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sᴍo. Salus justôrum à Dómino est : et salvâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Qui speravérunt in Deum : *P.* Et salvâvit eos. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Juste, Confessôrum ópera multa repósita apud te sunt. *P.* Dómine, ex própriis opéribus mercédem recípiunt. ℣. Justi verò in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eôrum. ℣. Glória, et honor. *P.* Dómine, ex própriis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebátur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* In colúmna nubis. ℣. Glória, et honor. *P.* In colúmna.

Hymnus. Sanctôrum méritis, *fol.* CLXII.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, et per intercessiônem sanctæ Maríæ Vírginis ejus genitrícis, et sanctôrum confessôrum suôrum *N.N.* nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Deus, qui sanctôrum Confessôrum tuôrum providéntiâ mirábili hunc diem solemnitâte consecrásti ; da Ecclésiæ tuæ Cathólicæ, quæsumus poténtiam tuam, de tantis gaudêre princípibus ; ut illôrum regi mereâmur piâ devotiône, doctrinarîque, qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt : ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eôrum précibus adiúti mereâmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Benedîcat vos, omnípotens Deus sanctôrum Confessôrum suôrum *N.N.* grátia gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitâtem fidei, expectatiônem spei, et dulcédinem charitâtis ; ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, eôrum festa celebrántes fieri étiam partícipes mereámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput sanctôrum confessôrum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, et fáciunt justítiam in omni témpore. *P.* Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus.

Orátio. Propitiâre, Dómine, supplicatiónibus nostris; et exémplo sanctôrum Confessôrum tuôrum *N.N.* [CLXXVII.] flammam in nobis accénde charitâtis : et quorum nos jubes esse imitatóres, præsta esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, et mané.

Orátio. Dómine Deus omnípotens. *fol.* CLXX.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui : et spíritu principáli confirma nos Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis lætítiam. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt qui mortáles túnicas deposuérunt, et immortâlem vitam sumpsérunt : *P.* Modò coronántur, et accípiunt palmam ; ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : et benè patiéntes erunt, ut annúntient. *P.* Modò. ℣. Glória, et honor. *P.* Modò.

Orátio. Deus, exultátio et palma sanctôrum Confessôrum *NN.* exáudi nos súpplices tuos : et præsta, ut quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, et emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibus malis liberári, et conservári mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Venîte ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus, Qui laborâtis, et oneráti estis, et ego reficiam vos. ℣. Venîte filii, audite me : timôrem Dómini docêbo vos. *P.* Qui laborâtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui laborâtis.

Orátio. Propitiâre, Dómine. *Hîc suprà.*

Antíphona 3. Venîte benedícti patris mei, dicit Dóminus : Percípite regnum, quod vobis parâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illuminámini : vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite.

Orátio. Beatissimôrum memóriam Confessôrum suôrum honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur ; ut nos eôrum oratiónibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradísus, plantâta est arbor vitæ, præparâta est abundántia, ædificâta est cívitas, invénta est réquies, perfécta est cháritas. Infirmitas à vobis extincta est : dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, et quàm jocúndum, habitâre fratres in unum. *P.* Perfécta est cháritas. ℣. Glória, et honor. ℟. Viri sancti.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Domine, qui te díligunt sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilent.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *f.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Via justôrum facta est, Allelúia : iter Sanctórum præparàtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hic est cívitas, et salvátio justôrum : pone murum, et juxta murum congregatiônem Sanctôrum. *P.* Iter Sanctôrum. Psalmus CXLVIII

Prophetîa. Justôrum ánimæ in manu. *Hymnus.* Rex gloriôse Mártyrum. *fol.* CLXVII. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* CLXII. *Capitula.* Deus, qui sanctôrum Confessôrum. *fol.* CLXXVI. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedíctio.* Benedîcat vos omnípotens. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

INCIPIT OFFICIUM

PLURIMORUM EPISCOPORUM ET CONFESSORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctôrum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illôrum. Allelúia. Allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quibus non audiántur voces eôrum. *P.* Et in fines.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Isti sunt viri nominâti in virtûte. *P.* Doctóres pópuli, faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. *P.* Doctóres pópuli. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum. *P.* Disciplînâ, et sapiéntiâ replêvit illos Dóminus. Allelúia.

Lauda. Creâvit in illis grátiam spíritûs sui, et intelléctu replêvit corda eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur : et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor. *P.* Creâvit in illis.

[CLXXVIII] *Hymnus.* Rex gloriôse. *fol.* CLXVII

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus, ut nos grátiâ ipsîus, et per intercessiônem sanctôrum Episcopôrum et Confessôrum nobis remissiônem peccatôrum, et pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Omnípotens Deus, qui diversitátes gratiârum in Ecclésia tua distríbuens, álios Martyriáli excelléntiâ cónsecras, álios grátiâ Confessiônis exórnas : da nobis, ut qui Confessôrum tuôrum *N.N.* hódiè solémnia celebrâmus, tibi placêre ex confessiône nostrôrum áctuum mereâmur : ut rogatúri ea, quæ, Fílio tuo docénte, didícimus, exaudiâmur, cùm clamavérimus :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui justificatôrum decôre, et pœniténtium confessiône indúitur; Confessôrum suôrum *N.N.* prece det vobis ità per confessiônem male gesta deflêre, ut justificatiônis fulgeâtis decôre. ℟. Amen. Quique se confiténtes justificat, nos per pœniténtiam próvehat ad corônam; ℟. Amen. Ut qui nunc in Confessôrum *N.N.* recordatiône et vota promíttis, et laménta, in retributiône cum eis gáudia obtineâtis perpétua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini, auro fulgéntia Allelúia; *P.* Quia sponte obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia sponte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrôrum, fulgor syderum, stella splêndida et matutîna, cláritas sempitérna, et Sanctôrum erudítio copiôsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ suæ virgâ per sanctôrum suôrum *N. N.* intercessiônem assíduam : Sicque quod prædicavérunt splêndidè inluminâti, agéndo existâmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audîvit) post óbitum accedâmus indémnes, et à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per

In nómine Dómini.

Ad Matutînum. Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt qui missi sunt per orbem terrârum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctôrum cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum : et in fines orbis terræ verba illôrum. *P.* Habéntes phíalas áureas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Beatissimôrum Episcoporum memóriam, et sanctôrum Confessôrum *NN.* tolerántiam honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur : ut nos eôrum oratiónibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Beáti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est; *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum; quorum ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es; ídeôque intervéntu sanctôrum tuôrum *N. N.* et Sociôrum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis Pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat : et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Legem tuam splêndidè docuérunt; *P.* Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. *P.* Quorum sunt ópera. ℣. Glória, et honor. *P.* Quorum.

Orátio. Deus Dei Fílius. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, ful-

gébunt sicut splendor firmaménti : *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua ætérnitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus [CLXXIX] in charitâte non ficta, et eôrum doctrinâ fulget Ecclésia, ut sol et luna. *P.* Et sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui Sanctos tuos *NN.* præsciens, ante mundi constitutiónem eos éligis et in exémplum nostrum hîc eos constítuis : fac ita nos sanctôrum *N.N.* Episcopôrum et Confessôrum prædicaménto obediéntes exístere ; ut adoptiônem filiôrum post nostrum óbitum mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui propria voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *f.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti, et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcédentibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XLIV.)

℟. Deo grátias.

Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtûte, et prudéntiâ suâ prædíti, nuntiántes in dignitâte prophetârum, et imperántes in præsénti sæculo, et virtûte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In puerítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrántes laudes eôrum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi non fúerint : et nati sunt quasi non nati, et fílii ipsôrum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit : et cum sémine ipsôrum persevérant bona, heréditas nepôtum illôrum, et in testaméntis stetit semen illôrum ; et fílii illôrum propter illos : usquè in ætérnum manêbit semen eôrum : et glória eôrum non derelinquêtur. Córpora eôrum in pace sepúlta sunt, et nomen eôrum manêbit in generatiône et generatiône. Sapiéntiam ipsôrum narrant pópuli, et laudem eôrum núntiat Ecclésia. ℟. Amen.

Hymnus. Rex glorióse Martyrum. *folio* CLXVII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *folio* CLXII. *Capítula.* Omnípotens Deus, qui diversitátes. *Lauda.* Vos estis vasa sancta Dómini. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui justificatôrum. *fol.* CLXXVIII.

INCIPIT OFFICIUM
DE UNA VIRGINE PRÆCIPUA.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino, à custódia matutína usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes in oratiônem ancíllæ tuæ. *P.* Usquè ad noctem.

Sonus. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus, in sæcula ; *P.* Ut reddam vota mea de die in diem. Allelúia. ℣. Deduxísti me Dómine, quia factus es fidúcia mea : turris fortitúdinis à fácie inimíci. Habitâbo in sanctuário tuo Deus in sæcula. *P.* Ut reddam vota.

Antíphona. Osténde mihi fáciem tuam Sion, et vox tua in áuribus meis : dulcis est enim mihi vox tua, et fácies tua decôra. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere domum patris tui. *P.* Dulcis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Dulcis est.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi aurôra valdè rútilans ? Fília Sion, tota formôsa et suâvis es. Pulchra ut luna, et elécta ut sol. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Tota formôsa. ℣. Glória, et honor. *P.* Pulchra ut luna.

Lauda. Speciôsa facta es, et suâvis in delíciis tuis : Allelúia. Pulchritûdo tua símilis est palmæ indeficiéntis in plenitúdine claritâtis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Ilierúsalem Dóminum : et cónláuda Deum tuum Sion. *P.* Pulchritûdo. ℣. Glória et honor. *P.* Pulchritûdo tua.

Lauda. Spécie et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procêde, et regna, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter veritâtem et mansuetúdinem, et justítiam : et dedûcet te [CLXXX] mirabíliter déxtera tua. *P.* Inténde, prósperè. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo ;
Vírginis festum cánimus, tropháeum,
Accipe votum.

Ilæc tua Virgo dúplici beátâ
Sorte, dum gessit frágilem domâre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Indè nec mortem, nec amîca mortis
Sæva pœnârum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacrâtum
Scándere cœlum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remíttens ;
Quo tibi puri resonêmus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque sempèr
Spíritus alme, Deus unus omni
Témpore sæcli.

Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut per grátiam ipsîus, et per intercessiônem intemerátæ gloriósæ beatíssimæ Vírginis Maríæ genitrîcis suæ, et sanctæ *N.* vírginis et mártyris, nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiô-

nem peccatôrum, et pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus, fructum promíttis sperâre centésimum; intercéssu vírginis tuæ nostrôrum víncula solve peccatôrum: ut qui cárneâ fragilitâte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam *N.* casto servâvit pudôre; castitâtis nos dono munificet: ℟. Amen. Et qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro nobis apud se suffragatrícem admíttat, quam ipse sibi incorrúpto amôre assúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum in Cades Allelúia: et sicut olíva speciôsa in campis. Allelúia. Sicit vitis fructificávi suavitâtem odôris, Allelúia, allelúia, allelúiâ. ℣. Ego autem, sicut olîva fructífera in domo Dómini sperâbo et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Sicut vitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui castimóniam díligis, et virginitâtem amplécteris, sanctâ vírgine tuâ *N.* intercedénte pro nobis, nostris ignósce piáculis: et nobis ita in præsénti donum tríbue castitâtis, ut lætêmur in futúro cum Angelis sanctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, manè, et meridie. *Orátio.* Dómine Deus Omnípotens. *folio* CLXX.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis: sicque lingua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotiône laudet: atque ità præcépta tua assiduè in nostro corde versêntur; ut gressus nostri ab insidiósis decipulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dilectiône ætérnâ Dóminus diléxit te; propterèà attráxit te ad misericórdiam. *P.* Adhuc ædificâvit te Dóminus Deus tuus, virgo Israël. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum; neque obdórmiet qui custôdit Israël. *P.* Adhuc ædificâvit te. ℣. Glória, et honor. *P.* Adhuc ædificâvit te.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui et méritis beatíssimam *N.* dotâre jussísti, ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ [CLXXXI] efficerêtur; nec deficeret inquiréndo, donec potirêtur Martyrii præmio: præsta nobis ejus intercessiône; ut sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, et vicit; ità nos justítiæ sequáces effecti, pietâtis tuæ intúitu justificêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima mea, una es colúmba mea, *P.* Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. *P.* Et mácula. ℣. Glória, et honor. *P.* Et mácula.

Orátio. Deus largítor divitiârum cœléstium, et mirábilis peráctor múnerum æternôrum, qui beatíssimam *N.* in sæculo páuperem elegísti; sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti: paupertâtem spíritûs nos sequi sempèr attríbue, per quam possímus tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Veni sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. *P.* Currâmus in odôrem unguentôrum tuôrum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: nec obdórmiet qui custôdit Israël. *P.* Currâmus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Currâmus.

Orátio. Christe Dómine, qui sacris vírginibus tantam tríbuis fortitúdinem, ut sæculum vincéntes et carnem, pro te mori festínant: intercéssu vírginis tuæ *N.* et mártyris, flammam in nos tuæ charitâtis accénde; ut nec titillatiónes nos carnis illíciant, nec sæculi blandiménta decípiant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Gaude filia Sion, dicit Dóminus: Spíritus meus, qui est in te, et verba mea quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui *P.* Usquè in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: lauda Deum tuum Sion. *P.* Usquè in. ℣. Glória, et honor. *P.* Gaude filia.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *Requîre retrò in superióribus Vésperis.*

In Láudibus

Ad Cánticum. Antíphona. Benedictus Dóminus, quia índuit me vestiméntum salutâris: et indumêntum jocunditâtis circúmdedit me: tamquàm sponsam decorâvit me corónâ.

Cánticum Esaíæ (*Cap.* LXI, LXII). ℟. Deo grátias. Gaudens gaudêbo in Dómino, etc., *fol.* 81.

Repétitur Antíphona.

Ad Benedictus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino de excélso in omni benedictiône et laude.

Cánticum. Benedictus es Domine Deus patrum. *fol.* 6.

Sonus. Dóminus Deus cœli benedícat tibi: honor regni dábitur in manu tua, et adorábunt coram te fílii multârum géntium. Allelúia. ℣. Audi filia Sion, quia exaltâta es, et fácies tua fulget in templo Dei: sol justitiæ ingréssu tuo oriêtur. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Longè Dóminus appáruit mihi, et dixit: In charitâte perpétua diléxi te: ídeò attráxi te, míserans. Rursùm ædificâbo te, et ædificáberis virgo Israël: adhuc ornáberis tympanis tuis, et egrediêris in

choro psallèntium. Adhuc plantâbis víneam in mónA tibus Samaríæ : plantábunt plantántes, et donèc tempus véniat, non vindemiábunt : quia erit dies, in qua clamábunt custódes in monte Ephraim : Súrgite, ascendâmus in Sion ad Dóminum Deum nostrum. Quia hæc dicit Dóminus : Exultâte in lætitia Jacob, et hinnîte contra caput géntium : personâte, cánite, et dícite : Salva Dómine pópulum tuum, relíquias Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Vírginis Proles. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære. fol.* CLXXX.

Capítula. Deus, qui Sanctos tuos únicâ dilectióne complécteris, et géminâ ad te charitâte tendéntes sæculáribus evéllis ærúmnis; áccipe Ecclésiæ tuæ votíva congratulatióne obséquia : ut, qui dilectióne mémores Vírginis méritum prædicâmus honôrem ; B proficiénte in nobis bonitâtis augménto, per charitâtem próximi, tuæ quoque mereâmur dilectioni connécti.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma, *fol.* CLXXX. *Benedício.* Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam *N. Quære in Matutínis præcedéntibus.*

[CLXXXII] In nómine Dómini nostri Jesu Christi, etc.

Fiat commemorátio ut in fólio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM,

SIVE HISTORIA PLURIMARUM VIRGINUM.

Ad Vésperas.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dùm perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare : contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum

Sonus. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ *P.* Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum. D

Antíphona. Ecce istæ religiósæ féminæ patiéntes, et castæ, curam domûs suæ geréntes : *P.* Nihil habéntes, et ómnia possidéntes. ℟. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. *P.* Curam domûs. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Nihil habéntes.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Fíliæ tuæ, Hierúsalem, in látere surgent. ℣. Tunc vidêbis, et affluès, *P.* Et dilatábitur cor tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : et collâuda Deum tuum Sion. *P* Tunc vidêbis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dilatábitur.

Hymnus.

Jesu, corôna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quem sola Virgo párturit ;
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decôrus glóriâ,
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces ínsonant.

Te deprecâmur lárgiùs,
Nostris adáuge méntibus,
Nescîre prorsùs ómnia
Corruptiônis vúlnera.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptorem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsîus, et per intercessiônem intemerátæ, et gloriósæ, sempérque Vírginis Maríæ genitrîcis ejus, et sanctârum virgínum, et mártyrum suârum *N.N.* nobis salûtem ánimæ et córporis, et remissiônem peccatôrum, et pacem tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

C Kyrie eleïson. ℟. Christe eleïson. Kyrie eleïson.

Capítula. Omnípotens sempitérne Deus, qui bonitâte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctârum *N.N.* vírginum et mártyrum oratióni nostræ aurem tuæ pietâtis inclína; et contra invisíbilis hostis amarissima tela tentatiónis, victrícia nobis fidei pórrige arma : ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitâte terrârum veræ fidei protectióne salvêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírgines suas *N.N.* casto sibi servâvit pudôre, castitâtis nos dono munîficet : ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti : ℣. Amen. Ut eas pro nobis apud se suffragatrices admíttat, quas sibi indisrúpto amôre assúmpsit sponsas. ℟. Amen.

Per

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem, et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Et processérunt. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Et processérunt.

Orátio. Adésto Dómine. *Quære infrà in istis Matutínis.*

Ad Matutínum

Da nobis lætítiam salutâris tui. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis lætítiam. *Quære fólio* CLXIII.

[CLXXXIII] *Antíphona* 1. Ut colúmbæ mansuétæ plaudébant sibi alis suis, et gloriabántur in itínere suo : pópulus autem gaudébat gáudio magno in lætítia eârum. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Et gloriabántur. ℣. Glória, et honor Patri; etc. *P.* Pópulus autem.

Orátio. Gloriôse Rex Christe, cui Virgínitas flórida nitet; dùm sanctitâte perspícuos claríficas, et Vírgines beatitúdine claritâtis gloríficas : dùm Vírgines te sequántur, tibíque gloriósè martyrio conjungúntur : Te súpplices deprecâmur, ut pietâtis tuæ medêlam impértias criminibus ómnium, quorum non debêtur glória meritórum; et quibus dignitas non est ex mérito, ex indulgéntia pietâtis Vírginum dona. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Offeréntur Regi vírgines post eam : próximæ ejus adducéntur nobis in lætítia et exultatiône. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie et generatiône. ℣. Glória. *P.* Próximæ.

Orátio. Virga æquitâtis, virga regni tui Dómine : ipsa nos córrigat, à plagâque éruat; atque eámdem correctiônem et íngerat pœnâ, et ínstruat disciplínâ : Sit ergo nobis hæc virgínitas non perdítio, sed doctrîna : fac et nos dilígere justítiam; et odîre iniquitâtem : ac per spéciem tuam pulchritudinémque curréntes, dedûcat nos mirabílitèr déxtera tua; et mortificáto in nobis incentívæ libídinis ardôre, accínge lumbos nostros custódiâ castitâtis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Omnis glória filiæ Regis ab intùs, Vírgines sequúntur eum : *P.* Ducéntur in lætítia et exultatiône : ducéntur in templo Regis. v. Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii : constítues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur in lætítia. ℣. Glória. *P.* Ducéntur.

Orátio. Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietâte virtûtum, sceptrum tuum perornêtur disciplîna officiôrum : quodque ejus ornaméntis affígitur, separári ab ea nullátenus patiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

℟. Símile est regnum cœlôrum decem vírgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso óbviàm. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ℣. Médiâ autem nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *P.* Et quæ parátæ. ℣. Glória, etc. *Reitertur Responsórium.*

Orátio. Adésto, Dómine tibi supplicántibus; et invocántibus nomen sanctum tuum placâtus inténde : atque intervéntu sanctârum vírginum *N. N.* eréctos nos, ac redémptos in sæculo gaudêre concêde : ut cálicis permixtiône, cujus nos fusiône redémptos fatêmur, ipsîus transformatiône ab hac ignobilitâte ad ætérnam glóriam perducâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedicâmus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Deus. *fol.* 6.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena est. *Requîre retrò in Vésperis.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus.* 148.

Léctio libri Ecclesiástici (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

Audîte me divíni fructus, et quasi rosa plantâta super rivum aquârum fructificâte. Quasi Líbanus odôrem suavitâtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odôrem, et frondête in grátiam, et conlaudâte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiôrum vestrórum, in cánticis labiôrum, et cítharis, et sic dicêtis in confessiône : Opera Dómini univérsa valdè bona. ℟. Amen.

Hymnus. Jesu, corôna Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Requîre retrò in Vésperis.*

[CLXXXIV] *Capítula.* Deus, cujus sunt elóquia casta, et judícia recta; tríbue nobis intercessiône sanctârum vírginum et mártyrum tuârum *N. N.* casto ore verba tua deprómere, et corde puríssimo judiciôrum tuôrum mandâta servâre : ut in te lætêtur cópia redemptôrum, qui es corôna justôrum : tibi decantémus psalmum lætítiæ; cujus múnere perveniâmus ad fructum justítiæ.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus, qui vírgines. *Quære ut suprà.*

INCIPIT SANCTORALE.

[CLXXXV] DIE IX JANUARII.

IN SOLEMNITATE SANCTORUM JULIANI ET BASILISSÆ, VEL COMITUM EJUS.

Ad Vésperos.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Justôrum ánimæ. *Requîre in commúni. fol.* CLXII.

Antíphona. Isti sunt Sancti pleni innocéntiâ, quos et virgínitas decorâvit, *P.* Et Martyrii palma partícipes fecit in regno Dei. ℣. Gaudête justi in Dó-

mino : rectos decet collaudátio. *P.* Et Martyrii. ℣. A Glória. *P.* Et Martyrii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Isti sunt Sancti, qui in isto sæculo non sunt pollúti : Vírgines enim sunt ; *P.* Ideò lavérunt stolas suas, et dealbavérunt illas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes : et quorum tecta sunt peccâta. *P.* Ideò. ℣. Glória. *P.* Ideò.

Hymnus.

Insígne festum Juliáni mártyris,
Quo cara stringens Vírginis consórtia,
Cœlos adéptus fit supérnus íncola :
Plebis dicátæ multitûdo pérsonet,
Fidésque plena singulórum núnciat.
Hic Juliânus sorte claro gérmine,
Civis togátæ urbis Antiochiæ,
Imbûtus omni disciplínâ ártium,
Inlústre pignus únicum paréntibus,
Vitam gerêbat consecrâtam móribus.
Qui bis novénis ánnuis recúrsibus,
Spem cùm seréndæ prolis in se osténderet,
Adsunt paréntes : Jure nuptum súggerunt,
Quò liberórum casta procreátio
Avos perénni consecrâret nómine.
Sed ecce, Christi servus ad Deum ugit
Septèm diêbus, noctibúsque pérvigil :
Quid ipse dicat, quid velit, jam cónsulit.
Adest Deus, docet fidêlem sérvulum :
Jubens, salûtis áppetit connúbium.
Firmâtus idem grátiæ oráculis,
Surgit, parénti lætior conséntiens :
Ex more virgo tunc puélla quæritur ;
Mox Basilissa sorte huic despónditur,
Decus decóri compar hîc adjúngitur.
Adest et ipse nuptiârum jam dies :
Urbis vocâta multitûdo cónvenit :
Plebes vicínæ civitâtum cónfluunt ;
Urbâna lætæ concinéntes cántica,
Amôre carnis perstrepéntes cymbala.
Sparsis sonôrum músicis convéntibus,
Melos per omnem civitâtem pérsonat,
Cantu sonôra concrepábant órgana,
Lyræ strepéntes tinniébant chórdulæ,
Clavis platéæ perstrepébant cítharis.
Sed hæc Beâtus géstiens contémnere,
Mentem futúræ præparat victóriæ :
At ipse victor, tráditâ cum Vírgine,
Intrat sacrâtum jam thori cubículum,
Illic reclínes contuéntur mox Deum.
Sed prima Virgo dona sentit múnerum,
Quibus, beáto mox odôris néctare
Thoris refúsa, jam sacrâta horrésceret :
Hinc fundaménta contreméscunt léctuli,
Et luce clarâ innovántur cœlibes.
Fulgôre jam post hinc præëúnte lámpadum,
Rex Christus illis luce clarâ osténditur,
Chori Angelórum, vel sacrârum Vírginum
Visu salûtis intuéntur cérnuo ;
Jam tunc fovéntur, tunc docéntur ámpliùs.
Hoc sacrosáncto provocáti múnere,
Jungúntur ambo junctióne spíritûs,
Et carnis actum nesciéntes lúbricum,
Tenent beâtum cœlibes connúbium,
Quo spirituáles próferant partus Deo.
Functis deindè prótinùs paréntibus,
Claro supérstites liberórum nómine,
[CLXXXVI] Fundos, domósque prædiórum dívidunt
Quibus virórum, virginúmque fúlgida
Dicánda Christo cónsecrant cœnóbia.
Sed palma florens Juliáni mártyris,
Decem virórum míllibus præténditur,
Isdem patérno quos regêbat ámbitu.
Hinc et choréis Basilíssa Vírginum
B Stipâta floret grátiâ charísmatum.
Erat futúro Mártyri hoc próprium,
Cum sacrosáncta Basilíssa cónjuge ;
Ut oris ejus igne tactus quíspiam,
Statìm supérnam consecûtus grátiam,
Terrêna linquens, stríngeret cœléstia.
Sic sic docéntes Plébium frequéntiam,
Sic multa Christo consecrántes míllia,
Duæ lucérnæ candelábro impósitæ,
Lucent serêno claritâtis lúmine,
Fulgent perénni gratiârum lámpade.
Hinc, Basilíssâ commonénte vírgines,
Colúmna lucis éminens appáruit,
Styli beâtam scriptiônem præferens,
C Quæ deputâtam Vírginum frequéntiam,
Deo placénte, prædicâret fúlgidam.
Sui precátus Virgo vota óbtinens,
Præmíttit omnes jam locándas Vírgines
Cœléstis aulæ in beáto sídere,
Quas ipse claro fine mortis ádsequens,
Oratióni incúbans, defúngitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, et potéstas ínclyta :
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

Hymnus.

Jam passiônis inchoándæ glória
D Fidem beáti Juliáni próvocat,
Quam Marciânus nuntiâtam non ferens,
Omnes fidéles, Mártyrum sacrichoros
Flammis perúri per satéllem præcipit.
Ast Juliânum, quem rebéllem pértulit,
Jubet stupéndis verberári fústibus :
Sed unus ex his cæsor ausu péstifer,
Sacrâta diris membra tundens íctibus,
Carens océlli ultus est mox lúmine ;
Quem Juliânus carne, corde illúminans,
Christo futûrum præparâbat Mártyrem :
Ast ipse tractus per platéas dúcitur,
Torquéndus omni sævitâtum póndere,
Pœnisque duris vulnerándus ácritèr.
Jam turbulénta Præsidâlis óptio

Sanctum cruéntis vínxerat dolóribus;
Et ecce tractus Martyr ad locum venit,
Quo dulce pignus educâtor Præsidis,
Celso vocâtus, Célsius vocábulo :
Qui visiônis glorióso lúmine
Christi fidêlem cóminùs mox íntuens,
Fixósque vultus dirigens in Mártyrem,
Stupet polórum legiónes cándidas
Blandis Beâtum consolári affátibus.
Hoc rursùs idem cernit auctâ gloriâ;
Capútque supra Mártyris corónulam,
Gemmis corúscam, ponderántes, áuream,
Trium virórum aureólis vúltibus
Melos supérnum concrepábant suáviùs.
Talîque visu, ipse, quippè cántica,
Quæ harmoniâ concinébat suávior,
Mirâtur idem : véstibus depósitis,
Cursu petîvit Mártyrem Dei, celer
Se christiânum corde et ore prófitens.
Subtráctus ex hinc, Mártyris vestígia
Calôre Christi jam sacer, deósculat,
Plagas relámbit, sacra lingit vúlnera,
Se Juliáni prófitens ásseclam;
Nomen paréntum, vel honórem ábnegans.
Mox nuntiórum contabéscunt tædio
Mater, patérque : hinc dolôre tábidi
Fúnebre factum non feréntes filii,
Clamôre terras luctuóso cómpluunt
Plangunt gemúntque : consolári néqueunt.
Sed eccè rursùs Præsidis fremens furor
Prælem jubet disgregári à Mártyre;
Frustrâtur actus jussiônis : immò
Videns quod quisque vellet proficere,
Cóntrahit vultum; éjulat, bráchiis plodens.
Hinc noxiáli claudit ambos cárcere,
Quo furva essent tota, cæca, et fœtida :
Sed sidus illîc lucis almæ splénduit,
Et luminóso nectar addit cárceri;
Locúsque horrens fit Beátis clárior.
Quod ritè factam pertreméscunt mílites,
Et lumen hujus contuéntes grátiæ,
Convérsa Christo corda votis ófferunt;
Sternúntur almis Mártyris vestígiis :
Christum honórant, nomen ejus prædicant.
His convocátis ad fidem custódibus,
Bis dena eórum conflagrárunt péctora,
Septem fidéles stirpe clarâ próditi,
Quos sacra Christo vínxerat germánitas :
Claro utebántur hi Magístro António.
Ductôre tali præéúnte Angelo,
Petunt ovántes claustra dira cárceris,
Quibus beáti consedébant Mártyres;
Statímque florens Célsius, vel mílites
Baptísma Christi consequúntur cándidum.
Hinc agmen unum Christiáni dógmatis
Facti, magístro Juliáno, António,
Uno tenéntur mancipáti vínculo,
[CLXXXVII] Unius acti cárceris custódiam
Finîre vitam cum triúmpho, exæstuant.

A Fides probâta Juliáni mártyris
Probánda signis rursùs et virtútibus,
Corpus sepúlchro mancipándum súscitat :
Plebe obstupénte, vel treménte insígnia,
Terrêna vincens, vincit et mox tártara.
Sed eccè surgens, voce clamans íntonat :
Accépta esse vota Christo Mártyris,
Cujus precátu, glorióso múnere
Inférnus omnis contreméscens pálluit,
Vivum repórtans, quem tenêbat mórtuum.
Truces ministros Inferôrum víderat,
Quorum ducátu prónior per tártara
Dedúctus ipse, hinc abysso hæserat;
Hînc sorte mortis liberâtus éxiens,
Christum fatêtur, Juliáno néctitur :
B Qui consecûtus grátiam baptísmatis,
Athlêta Christi fortis idem factus est :
Fide novâtus, charitâte férvidus,
Ex sacraménto dictus Anastásius.
Agônis arce cum beátis útitur.
Aurôra fulgens jam diem redúxerat;
Parátæ pœnæ nuntiántur Præsidi :
Cupæ mináces jam replétæ súlphure,
Picísque, stuppæ, cópia bitúminum
Suscépta membra non perúrunt Mártyrum.
Nam his cremándi Mártyres depósiti,
Adstánte vulgo, Plebis et frequéntiâ,
Probántur igne : mox, ut aurum fúlgidum,
Clamóre uno concrepántes sínguli
C Melos ab igne, cárminis Davídici.
Consúmptus ignis gloriósos Mártyres
Osténdit, auctâ dignitâtis glóriâ;
Tantæque rei cómprobans miráculum,
Præses (quod ante Marciânus spopónderat
Matrem beáto tradit idem Célsio.
Hæc commorâta prómptior cum filio,
Gratos odôrum nare fructus excipit :
Hinc suavitâtis jam refécta néctare,
Obliviônem mox dolôrum sústinet,
Conféssa Christum læta corde et córpore.
Quæ tincta fontis sacrosáncti gúrgite,
Et prole natâ sua, à patre filio,
Calôre fervens Christiáni nóminis,
Se persequéntes cæcitâte pércutit,
D Thorúmque casta conjugâle ábnuit.
Tunc Marciânus, hoc suôrum fúnere
Percússus, adstans éxcipit vulnus novum :
Nam voce clarâ imprecátu Mártyrum
Submérsa templi pulchritûdo déperit;
Templúmque ipsum terræ hîatus absórbuit.
Ab hînc atrox jam Præsidis minax furor,
Sanctis cremátis, et perémptis cæteris,
Mox Juliáno, et beáto Célsio
Cutem revúlsit gloriósi vérticis;
Quos et ferârum mox subégit mórsibus.
Hînc jam theátro intromíssi Mártyres
Cum noxiáli perditôrum ágmine
Mixto, mucrônis enecántur vérbere;
Sed candidáto adprobántur sánguine

Munus piórum massa rubra córporum.
Nam quisque supra córporis sui thecam
Apparuêre Christiáno cœtui,
In virgináli dedicáto stígmate;
Quorum cruor latè respérsus, probat
Hæc ipsa terra, quò operîre nésciat.
Horum beâta jam sepúlta córpora
Fundunt perénnem de sepúlchris gúrgitem;
Ex cujus undis fons sacrâtus grátiæ
Implêtur amplis cúrsibus lymphâticis,
Quibus stupénda pródeunt mirácula.
Illic sacráto functiônis témpore
Natâlis horum, baptizándi cónfluunt;
Decem leprósi mox salûtem pérferunt:
Hîuc vox treménda de supérnis íntonat:
Fides merêtur Juliáni hæc ómnia.
Jam jam, beâte Martyr, audi súpplices;
Jam Juliâne confovêto sérvulos;
Et advocâtus Mártyrum consórtio,
Fave redémptis; lánguidis jam súbveni,
Advérsa pellens, et secúnda impértiens.
Tui sequáces adprobáti, sæculum
Discâmus omnes móribus contémnere;
Iram domâre; fluxa carnis spérnere:
Nullo tenâcis blandiménto córporis
Usi, polórum perfruâmur gáudiis.
Nullis graváti críminum contágiis,
Sempèr supérnis concremêmur ígnibus;
Sempèr supérnâ charitâte férvidi,
Compunctiônis innovêmur munere;
Christum sequéntes præstolêmur Júdicem.
Dies ut illa cùm treménda vénerit,
Mundúmque terror judicántis présserit,
Sponsôre sacro te patróno vérnulo
Dextram tenéntes, evadâmus tártara;
Regno potíti vestiâmur glóriâ.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, et potéstas íncly ta:
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculórum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per intercessiônem [CLXXXVIII] sancti Juliáni et Basilíssæ et Cómitum ejus mártyrum, remissiônem peccatórum, et pacem nobis donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimis Juliáno et Basilíssæ fidâ sibi charitâte conjúgibus, cœléstis connúbii consórtia tribuísti, dans illis, et corruptiônis nescîre contágia, et sanctitâtis perfíeere vota: dùm in utrôque sexu, et per Juliânum virôrum tibi múltiplex número adgregâtur, et per Basilíssam sanctârum vírginum multitúdo conquíritur: dùm et illa per confessiônem suscípitur, et hic per passiônem glorificâtur: dùm et illa in virgínibus floret, et hic in passiónibus gaudet, dans utrísque ad te A glorióso tránsitu evocári: dum et illa ad te post insultatiônem críminum evocâtur; et hic post decîsam cutem sui cápitis glorióso passiônis fine conclúditur; horum précibus atque suffrágiis junge nos tibi indisrúpto fœdere charitâtis: ut, qui per eos tunc tibi consecrásti vasa mundíssima, per te nos sanctificátos córpore et spíritu perdúcas ad cœléstia regna.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui inter Juliânum, et Basilíssam spirituâle jussit esse connúbium, spirituáli vos fáciat florêre dono virtûtum: ℟. Amen. Et qui beâtum Célsium à látere Mártyris non passus est dívidi, in nullo vos patiâtur à suo córpore segregári; ℟. Amen. Atque per eos capiâtis ætérnæ vitæ præsídia, per quos sibi Christus multiplícia sacrâvit vasa B mundíssima. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *Quære fol.* CLXII.

Orátio. Sancti tui, Dómine, Juliânus et Sócii ejus, ut palma in conspéctu tuo florent; plantáti radicatîque assístunt tuis in átriis sanctis; qui in martyrii certámine constitúti, adquisiérunt de supplício palmam victóriæ; et de morte in domo tua perpétuam glóriam: Orâmus ergo ínclyte Deus, ut eôrum inlústribus méritis, nobis ob facínora peccatôrum véniam condonâre dignêris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutînum.

C *Antíphona.* Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis Dómine lætítiam. *Fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, *P.* Et velut germen olívæ per totam noctem. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditátem sibi. *P.* Et velut germen. ℣. Glória, et honor. *P.* Et velut germen.

Orátio. Sancti tui ítaquè, Dómine, Juliânus et Basilíssa ut rosa germinavérunt in te, qui es verus dies, et ut germen olívæ per noctem meruérunt in certámine adipísci præmium salvatiônis ætérnæ; eorúmque labor fuit in pœna, quorum manet merces in glória: fac ut nos qui Sanctôrum tuôrum méritis ímpares sumus, illôrum intercessiône, te juvánte, D tuo in regno mereâmur esse consórtes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: et magno clamôre dicébant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, et liberâbit eos: et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus Deo nostro. ℣. Glória, et honor. *P.* Salus.

Orátio. Sancti tui ítaque Dómine, Juliânus. *Requîre in superióribus Vésperis.*

Antíphona 3. Isti sunt viri sancti, qui adpropínquant Dómino: *P.* Isti sunt viri justi, pleni justítiâ, et palmæ in mánibus eôrum. ℣. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei

Jacob. *P.* Isti sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Isti sunt.

Orátio. Cognóscitur, Dómine, manus tua in sanctis tuis, dùm ad illústris pugnæ certâmen sublîmat sanctum Juliânum, Sociósque ejus; sicut herba germinâre fecit inter fallácias, et mundi minas, fortissimâque congressiône superándo hostes iniquíssimos: ánnue prĕcibus Sanctôrum misĕricors et clementíssime Deus; ut exĕmplo tuôrum mártyrum Juliáni et Basilíssæ nos fácias, tuis inhæréndo vestígiis, coronári supérno in regno. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Audívi vocem de cœlo dicéntem: Juliânus dilectus meus, *P.* Qui pro me Mundum contémpsit, deputêtur in número Sanctôrum: Basilíssa nóminis sui digna, quæ orâbat: Hæc me implêre deléctat. ℣. Propter diléctum meum [CLXXXIX] Juliânum reddâtur ánima. *P.* Qui pro me. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui pro me.

Orátio. Eccè, Dómine, dilécti tui Juliáni et Sociôrum ejus miraculôrum insígnia prædicâmus; illi étenim prædícti Mártyres in te credéndo atque sequéndo, ardéntibus demérsi in cupis, inlæsi, pòst ignis rutiláute claritâte, respléndent; è quibus vox è supérnis íntonat: Juliáni dilécti mei fides hæc ómnia méruit, et majôra horum merêtur; cùm et óculum cuidam credénti in nómine tuo refórmat, corpus et ánimam súscitat, idolôrum vaníssima simulácra in púlvere rédigit: obsecrâmus te Clementíssime per hujus Mártyris intercessiônem; ut inluminéntur ténebræ cordis nostri, et resurgâmus à sepúlchris vitiôrum, et templum córporis nostri inlæsum conservêmus: ut in ætérnum tecum, et cum Sanctis tuis sinè fine vivâmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, *P.* Et non tanget illos torméntum mortis. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram: et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et non tanget illos. ℣. Glória. *P.* Et non.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cœléstis grátiæ largítor, qui sanctis tuis Juliáno et Basilíssæ tantam grátiam præstitísti, ut abnegántes ómnia, quæ hujus múndi sunt, in número Sanctôrum, vel in congregatiône electôrum eos consórtes efficeres: orâmus ergo te, íncłyte Deus, obséquiis Sanctôrum, ut nostris méntibus spiritâle lumen insínues: ut omni cupiditâte hujus mundi à nobis detérsâ, eôrum inlústribus méritis, nobis ob facínora peccatôrum véniam condonâre dignêris. ℟. Amen

Per.

Antíphona 2. Fílius Dei lætâtus est super justos: *P.* Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, et non derelínquet sanctos suos: in ætérnùm conservabúntur. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui es gloriôsus in Sanctis, et admirábilis in majestâte; cujus poténtiâ virtûtis, pro nómine tuo certántibus Juliáno athlétæ tuo et Sóciis ejus, tantum doni attribuísti laudis, ut corônam accíperent pretiôsam, auro, et gemmis ornâtam; et ómnia quæ vellent fiduciálitèr à te fácere possent: Horum intercessiône nos quoquè fámulos tuos in commilitônum tuôrum fidéli promissiône adjúnge; ut, si delícta nostra malè vivéndo non meréntur corônam, vel saltìm misericórdiæ mercêde nos pértrahas ad supérna: ut eôrum sanctis méritis nobis dona grátiæ cóndere, et donâre dignêris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Florête sancti sicut rosæ plantátæ super aquas, *P.* Et quasi lílium date odôrem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor Patri, *P.* Et quasi.

Orátio. Gloriôse ómnium Rex Christe, cui justítia placet, et sánctitas flórida nitet; qui tantam grátiam sanctitâtis fámulæ tuæ Basilíssæ præstitísti, ut, dùm illa Vírgines admonêret, colúmna lucis illi apparêret, quæ eas illuminâret, odórque suavíssimus, qui eam confortâret, ut illa sic respondêret: Insúlto tibi diábole, quia ex grege mihi crédito nullus est qui tecum péreat: tu solus de tua pœna lætâre: Horum intercessiône rogâmus te, piíssime Deus, ut pietátis tuæ medêlam impertiâris crimínibus ómnium, qui non merêmur glóriâ meritôrum, ut nobis sit indulgéntia pietâtis ex dono. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitâbo Sanctos meos in médio ignis, et è médio flammæ liberâbo eos; et dabo eis regnum *P.* In ætérnùm, et in sæculum sæculi. ℣. Exultábunt Sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. *P.* In ætérnùm, ℣. Glória, et honor. *P.* In ætérnùm.

Orátio. Deus omnípotens ætérne Christe Jesu, quo adjuvânte, athlêta tuus Juliânus super óculum evúlsum signum Crucis impósuit, et statìm eum inluminâre proméruit, invocáto nómine Trinitâtis: Tu pietâte sólitâ, et oránium súscipe vota, et cœcitâtis nostræ ténebras inlúmina: tríbue quoquè nobis obténtu sanctôrum Mártyrum largam tuæ benedictiônis impensiônem; quò et ténebræ à calígine nostri cordis inluminéntur, et peccatôrum nostrôrum víncula dissolvántur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Propè timéntes Deum salutâre ipsius: *P.* Et super sanctos, et in eos qui convertúntur ad ipsum. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: et sanctus in ómnibus [CXC] opéribus suis. *P.* Et super sanctos. ℣. Glória. *P.* Et super.

Orátio. Beatissimôrum mártyrum Juliáni et Basilíssæ et ejus Cómitum præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quorum in hoc sæculo gloriôsum celebrâmus triúmphum, eôrum in ætérnum précibus adjuvêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Justi epuléntur, et exúltent in con-

spéctu Dómini. *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Sa- A lus autem justórum à Dómino : et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et delecténtur. ℣. Glória. *P.* Et delecténtur.

Orátio. Meménto nostrî, Dómine; et sicut sanctis tuis Juliáno et Basilíssæ et Comítibus ejus martyrii digna præmia reddis; ita nostris parce et miserêre peccátis : ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justi suscepérunt mortem, ut non confunderéntur; sed confortáti sunt, ut non prævaricárent testaméntum sanctum : *P.* Et loquebántur omnes propter regnum Dómini, et propter testaméntum patrum nostrórum. ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi : et benè patiéntes erunt. B *P.* Et loquebántur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et loquebántur.

Orátio. Eccè, Dómine, clara est vox, quæ nos invîtat ad convívium, vel ad gáudium Sanctórum, ubi epulántur omnes amíci tui : concêde nobis fámulis tuis, quæsumus, affléctum tuæ dilectiônis, qui nos ad supérna ádtrahat; atque intervéntu martyrum tuórum Juliáni et Cómitum ejus, supérno múnere conquisíti, per ipsos introdúci ad Sanctórum ætérna tabernácula mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradîsus, plantâta est arbor vitæ, præparâta est abundántia, ædificâta est cívitas, invénta est réquies, *P.* Perfécta est C cháritas, infirmitas à vobis extíncta est. Dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, et quàm jocúndum habitâre fratres in unum. *P.* Perfécta est. ℣. Glória, et honor. *P.* Perfécta est.

Orátio. Trínitas vera indivísa, Deus summe et une, et trine, qui per parvi témporis tribulatiônem, vel ad réquiem ætérnam ire promíttis; præsta nobis per intercéssum sanctórum Juliáni et Sociórum ejus mártyrum, ut spíritu ambulêmus, et desidéria carnis non perficiâmus; et sic paréntes nostros renuntiémus, ut à te non recedâmus : ut, dùm cháritas tua, quæ data est per Spíritum Sanctum, se in nostris diffúderit cordibus, tuis inhæréndo vestígiis, coronêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam. D

In Laúdibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *Quære fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, Spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6. *Sono.* Via justórum facta est. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Justórum ánimæ in manu Dei sunt. *Quære fol.* CLXVII.

Hymnus.

Juliáni vita mártyris
Amóre Christi nóbilis
Excélsa mundi réspuens,
Arcem tenêre vult cœli.
Jubêtur à Paréntibus
Accípere conjúgium :
Nec patri fuit óbvius,
Nec Deo mente pérfidus.
Consúlto lucis Auctóre,
Jussa complêre súggerit :
Lætus pater indúcitur,
Basilissâque póscitur.
Jungúntur fide cómpares;
Agunt cœléstes núptias :
Sed illi cordis órgano
Rénibus uri póstulant.
Intrántes in cubículo
Odor rosârum infúnditur :
Conséntit virgo íntegrum
Servâre contubérnium.
Qui captus Antiochíæ
Sub Marciáno præside.
Torquêtur membris ómnibus,
Extínctum novat óculum.
Quo deprecánte, pérfida
Evérsa sunt et idôla.
[CXCI] Resúrgit Anastásius,
Convérsus est et Célsius.
Cupas implent incéndii,
Stuppâ, pice, et bitúmine :
Inlæsi et hînc éxeunt
Ac templa evérsa díluunt.
Adquírit Matrem Puer :
Fit Fílius Pater Matris :
Secúndæ Nativitâtis
Fílius Matrem regénerat.
Missus in Amphiteátro
Béstiis, pardus leo blandîtur :
Et percússus indè vúlnere ;
Raptus arce est in glória,
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclyto
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui Juliánum et Basilíssam ita grátiæ tuæ opibus præmunísti, ut sic spirituâlis conjúgii cópulâ necteréntur, ne carnis commixtiône ullátenùs misceréntur : tu nos ad eórum exémplum efficias castimóniæ sublímes, et in diligéndo te, fervôre Sancti Spíritûs coæquáles : et sicut illos effecísti tibi vasa mundíssima, sic carnáli in nobis voluptâte devíctâ, plúrimos exémplo eórum accéndas ad cœléstia regna.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *Quære fol.* CLX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui inter Juliânu *Quære fol.* CLXXXVIII.

In nómine Dómini etc.

DIE XIII JANUARII.

IN FESTO SANCTORUM QUADRAGINTA MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXVIII. *præter Officium de Vésperis et Capítula; et Benedictiónes et Capítula de Matutínis, quæ ut sequúntur.*

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis, *P.* Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus sanctis. *P.* Et rectis corde.

Sono. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite Deo. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Elèvavérunt ad Dóminum manus suas, *P.* Et dixérunt: Dómine, quadragínta sumus, quadragínta coronéntur. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et dixérunt. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et dixérunt. B

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctôrum requiram ego, dicit Dóminus; *P.* Et habitâbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: et sanctus in ómnibus opéribus suis. *P.* Et habitâbo cum eis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et habitâbo.

Hymnus. Sanctôrum méritis. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* CLXII.

Capítula. Tolle, Deus, gládium de manu diáboli persequéntis; ut pax tua abúndet in Sanctis: non sinâtur ámpliùs vulnerâre tentâtor, quibus tália remédia vóluit providêre Salvâtor; ut in domo pacis inter filios pacis exclamêmus è terris: C

Pater noster. Liberáti a malo.

Benedíctio. Sanctôrum suôrum Quadragínta Mártyrum vos Dóminus múniat patrocínio, et éxpiet à peccáto; ℟. Amen. Illôrum vos efficiat suffragatióne felíces, quorum nunc estis solemnitátibus obsequéntes: ℟. Amen. Quò cum illis páritèr mereámini cœlum, quorum in terra nunc celebrâtis triúmphum. ℟. Amen.

Per.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

DIE XIX JANUARII.

IN FESTO SANCTORUM SEBASTIANI, ET EJUS COMITUM. D

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: *P.* Misericors, et miserâtor, et justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum: et præparâvit iter Sanctôrum. *P.* Misericors, etc.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

[CXCII] *Sono.* Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: et extimâta est malítia éxitus illôrum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dómini: *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus A autem justôrum à Dómino: et protéctor eôrum est in témpore tribulatiônis. *P.* Et delecténtur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et delecténtur.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudivit eos Allelúia: *P.* Et ex ómnibus pressúris eôrum liberâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex ómnibus.

Hymnus.

Solémne festum ples benígna prómite
Sebastiáni mártyris Sanctíssimi,
Quo mundum línquens regna cœli póssidet:
Omnes sonóro júbilo concínite,
Christôque vota corde puro réddite.
Ilic litterârum clarus, et Christícola,
Et Medioláni índolis indígena,
Charus Tyránno erat: nam Princípibus
Sub veste ad hoc mundiáli mílitans,
Fídei ut digna mulcêret allóquia.
Duo gemélli ac fidéles mílites
Marceliânus frater et Marcus pius,
Christi dùm pronâ nomen mente cólerent,
Multántur diro carceráli vínculo;
Mox audiéndi óptimo Præsidi.
Ad hæc paréntes, vel modéstæ cónjuges,
Mugîtum dantes, ac peténtes cárcerem,
Cum blandiméntis amicôrum nóxiis,
Natos demónstrant, ejulándo flágitant;
Non ut obîre áppetant, sed dégere.
Inter paréntum láchrymas vel cónjugum,
Christi cœpérunt mílites molléscere,
Mentésque pœnæ ad dolóres fléctere:
Sed tunc eôrum coram erat cœtibus
Sebastiânus bélliger fortíssimus.
Mox quibus sese objíciens in médio,
Consúlto cunctos ínstruens allóquio,
Mundîque falsa esse lucra índicat;
Cœléstis regni prædicans insígnia,
Vitam finíri propter Christum ímperat.
Ilis dùm Beâtus áptiùs discérneret
Chorus, cùm lumen rádians ab æthere,
Sebastiânum áfficit mox lúcidum,
Et palliâtus júvenis sub lúmine,
Quo fertur eum ímbui pleníssimè.
Ædes sunt intrà acta hæc Nicóstrati,
Cujúsque prior Zoë uxor crédidit,
Annos clínguis quæ bis ternos dúxerat,
Effécta jussu éloquens tunc Mártyris
Ejúsque dicta ritè prorsùs ínsequi.
Nam se notâbat Angelum procúbicere
Sacrum tenêre ante ipsum códicem,
Per quem digésta hauriêbat síngula:
Confestìm omnes ad hoc credi clámitant,
Ablutionémque ócyùs expóstulant.
Sed sempèr cautus, atque dignus præsagus
Sebastiânus, ímperat Nicóstratum,
Ut vinclis tenti tráditi carcéribus

Forent coácti; cùm jam tunc credéntibus
Baptísma cuncti consequántur áptiùs.
Quod ritè factum crédidit et Cláudius
Natis cum charis, et cum chara cónjuge :
Cùm Polycárpus advocâtus Présbyter,
Qui persequéntum erat metu látitans,
Hic baptizándis nomen dare ímperat.
Tunc nomen dantes univérsi próprium,
Sexdêna et octo utrorúmque séxuum
Per eum tincti sunt pio in gúrgite :
Et jam renáti sub divína grátia,
Dies per decem læta psallunt cántica.
Romæ Præféctus urbis sed Cromátius
Ad sciscitándum vocat sic Tranquíllinum.
Qui de natôrum díceret arbítrio ;
Fidémque Christi illi plenè íntimans,
Ipsum credéndo sese natum índicat.
Cujus edóctus sospitâte árbiter,
Venîre Sanctos íllicò clàm præcipit :
Venâlem pensans esse Christi grátiam,
Despóndet auri infinîta póndera,
Artus medéri lán,uidos expóstulat.
Non hoc potíri distrahéndo opînes,
Nisi Christum credas priùs, Sancti ínquiunt :
Tuo medêla erit nulla córpori ;
Adest ipse, vovet statìm Præses crédere,
Adémptâ omni péctoris formídine.
Sed mox beátior cernit eum cómmodè,
Deôrum ficta priùs monstra frángere,
Cultûram nempè nóxiam omnem péllere,
Cunctis delíctis abnúere prótinùs :
Quod ut agâtur, optat ille prómptior.
At tunc cœpérunt Mártyres contérere
Délubra vana óperis mechánici :
Decôrus adstat júvenis Cromátio,
Qui cuncta curat, solvit, et podágricos
Nodos supérno prótinùs caláthico.
Sebastiáni próvido consílio
Tunc ægrotári æmulat Cromátius :
[CXCIII] Præféctus rei alter ait públicæ ;
Abjécta mundi istîus ut dispéndia,
Futûra vitæ rudiménta cápiant.
Credit cum patre dulcis et Tibúrtius,
Omnísque credit própria família,
Quater et dena céntiès promíscua
Sacro ablùta lavácro discrímina,
Charismatúmque consequúntur grátiam.
Antestári magnum galústum potíssimum,
Sanctos tuéndo qui cólligit Cromáticos
Sacris præcéptis, própriis in ædibus ;
Quos ille omnes sic fovet et cómmovet,
Ut pompa nullum sæculâris óccupet.
Furor sed quia íngruit tyránnidis,
Hoc nullâ potest ratiône cóntegi,
Ex sacro scripto jussus et Cromátius,
Causâ ut medéndi lóngiùs ab óppido
Suo, adîret cum suis commércio.
Sanctos utrósque tunc monet inténtio
Sebastiânum, Polycárpum sanctúmque,
A Ut, quis de illis iret cum cúntibus ;
Sed ambo quærunt passiônis bravium :
In urbe ambo residêre ámbiunt.
Sumus sed Papas Polycárpus cómmonet,
Ut adquisîtam plebem nollet línquere,
Novéllam Christi rore ubi ínriget :
Mox conticéscens sacer ad hoc sénior,
Blandúmque vatis ánnuit impérium :
Tunc apud Papam remanêre Mártyres
Marcelliânum, Marcum, Tranquillinúmque,
Tibúrtium, Castólium, Nicóstratum ;
Cum fratre verò Cláudio, vel fílio
Sebastiânum et Zoë sanctíssimam :
Hos autem ipse sancta in Ecclésia
Christo minístros ritè omnes cónsecrat,
B Expléntque sacra végeti mystéria :
Pollent divérsè sínguli officiis,
Et prærogâtâ sanitâtum grátiâ.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus et potéstas ínclyta ;
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *mutátis nóminibus. folio* CLXVII.

Capítula. Alúmni tui, Christe, solémne adest Sebastiáni festum mílitis almi ; qui nobis recuperándæ spei suffrágia præbet, et cœléstis vitæ alimónià fo-
C vet : qui dùm formar dévios, perlústrat dógmate indóctos sublîmis aulæ terrénæ ; súblimi cúriæ cœli áttrahat nos illùc prece, ubì tecum pérpetìm gaudet : et quibus agonizántibus palmíferum de hoste tulit triúmphum, cum eis nos apud te fóveat patrocínio indefêso ; quem nos orâre, et dícere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Sebastiáni mártyris nos Dóminus suffrágio servet, qui illum cum sóciis évehit poli ad sedem : ℟. Amen. Et qui, illo oránte, os quondàm obstrúctum reserâvit Zoë, apériat os vestrum in confessiónibus laudis suæ ; ℟. Amen. Ut flagrántes fide, et fulti bonôrum ópere, ovántes mereámini regna cœléstia obtinêre. ℟. Amen.

Per.

D *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXXVI. *Orátio.* Eccè lætâtur in te Dómine. *Antíphona.* Da nobis lætítiam salutâris tui. *Psalmus* L. *Requîre infrà in Matutínis de isto festo. Orátio.* Redde nobis Dómine lætítiam. *Requîre fol.* CLXIII.

Antíphona. 1. Exultábunt Sancti in glória : *P.* Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus ; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. *P.* Et lætabúntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et lætabúntur.

Orátio. Exultâre Sanctos in glória, et lætári in cubílibus suis, divíno Spíritu ac prophéticâ voce prædictum est : Nos ígitur sancti Sebastiáni patrocínio cohæréntes, in laudem beatíssimi hujus Mártyris matutínâ oratiône vota solvâmus ; quos divíno

múnere coronátos, tenebrósâ morte detérsos, filios A lucis elóquia Divinitâtis testántur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. 2. Lætámini in Dómino, et exultâte justi, *P.* Et gloriámini omnes recti corde. ℣. Gaudête justi in Dómino : rectos decet conlaudátio. *P.* Et gloriâmini. ℣. Glória. *P.* Et gloriámini.

Orátio. Eccè lætâtur in te, Dómine, martyr tuus Sebastiânus ; et in te gloriâtur, quia à te coronâtur : Pétimus ergo te, Dómine Deus, quantis póssumus précibus : ut quia ejus hodiérnâ die festa solémnia celebrâmus, nostrôrum véniam delictôrum cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Exultatiónes Dei in fáucibus Sanctôrum. *P.* Gléria hæc est ómnibus Sanctis. [CXCIV] B Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ et salûtis in tabernáculis justôrum. *P.* Glória hæc est. ℣. Glória, et honor. *P.* Glória hæc.

Orátio. Exultatiónes tuæ, Dómine, in fáucibus fámuli tui Sebastiáni mártyris ; dùm in te gloriâtur, in te quoquè lætâtur : ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit triumphâtor, pro servis exístat magníficus intercéssor. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Exultábunt Sancti cum fidúcia ; *P.* Et gaudéntes, festinábunt vidêre fáciem Dei, cui serviérunt, et à quo incípiunt gloriósi mercêdem recípere. ℣. Exultábunt Sancti in glória : et lætabúntur in cubílibus suis. *P.* Et gaudéntes. ℣. Glória, et C honor. *P.* Et gaudéntes.

Orátio. Cháritas ínclyta, spes certa, fides íntegra, Dómine Deus noster ; præsta, ut, dùm tibi novum cánticum decantâmus, véteris malítiæ à ferménto purgêmur : ut, dùm in tua laude gloriâmur, peccatôrum nostrôrum ónere non premâmur : atque ità, suffragántibus sanctis tuis Sebastiáno et ejus Comítibus martyribus, poténtiam tuam pio concinâmus afféctu, ut cleméntiæ tuæ assíduum mereâmur adipísci præsídium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles corde. *Cánticum.* Benedí- D ctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. *Fol.* 6. *Sono.* Via justôrum. *fol.* CLXVII. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justôrum ánimæ in manu Dei sunt. *Requîre fol.* CLXVII.

Hymnus.

Jam nunc ad illum properâre cónvenit,
Quia passiônis tempus árguet immâne
Apostolôrum namque natalítio
Zoë beâta dùm orâret, prómptior
Celso per sontem trádidit spíritum.
Dies dedúctos octo post, Tranquíllinus
Pauli ad aulam orans, nihilóminus
Diro est hic tunc dilapidâtus saxo,
Vasto dimersum corpus et in flúmine ;
Mens verò efflat árduo in sídere :
Horum prólinùs requiréntes córpora
Nicóstratus et Cláudius cum sóbole
Diêbus tenti decem, cum Castório
Mersi marínis ámnibus in flúctibus,
Explérunt dignum passiônis præmium.
Torquâtus Sanctis fraudulénter nóctitur,
Comménto cujus cápitur Tibúrtius
Afféctu sævo, atque diro víndice ;
Quem et mucrône imperâvit pléctere,
Christóque fortem consecrâvit Mártyrem.
Sanctôrum hospes Cástulus Zetárius
Captus est ; Christi Martyr mox efficitur :
Postquam deíndè verberáti lánceis
Marcelliânus sanctus et Marcus probus,
Sic laureáti fundunt cœlo spíritum.
Togam Deo post acquisítam cándidam,
Pulcer ut gregem pastor Christo tráditum
Sebastiânus, pædagôgus óptimus
Insidiâtur ; per crudóles vincitur,
Ac servis ductus príncipum obtútibus :
Quem jam, Tyránnus ímperat mox ímpius
Duci in campum, et sagíttis ínsui :
Sed Christi pósteà sanâtus grátiâ,
Inter flagélla demùm vitam términans,
Arcem sacrâtam évolat in æthera.
Adésto nunc beâte jam precántibus
Sebastiâne ; jam tuêre sérvulos
Sancto cum illo comitátu próprio :
Dimítte culpam, atque præsta véniam ;
Quò omnes fruâmur gáudio cœlésti.
Fratérna Clerum cháritas conglútinet :
Nullum simúltas à catérva dísgreget :
Fucus, rubîgo, luxus, avarítia
Abscêdat ; omnis ímpia convéntio :
Christum ut mente sempèr purè ámbiant.
Jugum, quo gens ímpiè nunc nos cómprimit,
Tuo depélle adjuménto grátiæ ;
Hostis nec morbus adsit, vel penúria :
Advérsa cuncta ócyùs effúgiant :
Pax sit perénnis, functis quies plácita.
Non nos in ira Judex tunc corrípiat,
Cùm terror ejus fúlserit in glória :
Nec ignis vorax mancipándos ádprobet,
Sed te sequéntes prævium potíssimum
Sanctôrum simus cómpotes consórtio.
Præsta, orâmus, Trínitas indifferens
Desiderâta tibi confiténtibus ;
Qui solus nomen Deitâtis óbtinens
Pater cum Verbo, atque Sancto Spíritu,
In Trinitâte regnas in perpétuum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Mutátis nominibus. fólio* CLXII.

[CXCV] *Capítula.* Gloriôsa est palma victóriæ sanctôrum tuôrum Sebastiáni et ejus Cómitum mártyrum Dómine ; quia quanta virtus est in méritis, tanta patiéntia probâtur in factis : caro cécidit, mundus

erúbuit, persecûtor expâvit ; et quibus fuit in pœna A vitæ, facta est in morte victória. Te ígitùr, omnípotens Deus, rogâmus, ut intervéntu eôrum nobis vénia nou negêtur ómnium peccatôrum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio. Benedîcat vos omnípotens Dóminus sanctôrum mártyrum Sebastiáni et ejus Cómitum passiône lætántes. ℟. Amen. Tríbuat vobis omnímodæ benedictiônis plenitúdinem, quibus cóndere dignâtus est legem ; ℟. Amen. Ut et omnipoténti Deo laudis sacrificium offerâtis, et vos indesinéntes ínvicem exhibeâtis officium charitâtis. ℟. Amen. B

Per misericórdiam ipsîus et, etc.

In festo S. Luciáni Presbyteri et Mártyris omnia dicántur unius Mártyris novem lectiônum, fólio CLX. *præter Capítula, et Benedictiónes de Vésperis; et Capítula de Matutínis, quæ ut sequúntur.*

Capítula. Beatíssimi mártyris sui Luciáni Presbyteri agônem, divínâ virtûte perféctum, votis solémnibus, fratres dilectíssimi, celebrêmus ; ut qui triumphâlem palmam per fidei munimenta, Christo opitulánte, proméruit obtinêre, patrocínii sui nobis intercéssum apud eum, cujus jam præséntia gratulâtur, dignêtur impendere : et ipse nobis peccatôrum tríbuat véniam, qui eîdem cóntulit immortalitâtis corônam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. C

Benedíctio. Christus Dóminus, qui mártyri suo Luciáno Presbytero patiéndi cóntulit votum, patiéntiam vobis tríbuat contra omnes inlæcebras vitiôrum: ℟. Amen. Et qui illi donâvit, peráctâ passiône, corônam, vobis cónferat, perâcto luctámine mundi, gáudia repromíssa : ℟. Amen. Ut qui in hoc die tanti Mártyris ovántes solémnia celebrâtis, cum eôdem post tránsitum conlocári in cœléstibus sédibus gaudeâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutînum, Capítula. Cum ex lege tua, Dómine, novérimus in memória ætérna esse justum, non pro illîus, sed pro nostri commendatiône hoc tibi offérimus holocáustum : peténtes, ut qui ejus ánimam fecísti in passiône victrîcem, nostrum votum efficias in confessióne victôrem ; quò, eôdem suffragánte, clamôrem nostræ accípias vocis :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

DIE XX JANUARII.

IN FESTO SANCTARUM AGNÉTIS ET EMERENTIANÆ VIRGINUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine omnes Angeli tui.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua.

Antíphona. Eccè istæ religiósæ féminæ. *Lauda.* Fíliæ tuæ Hierúsalem in látere surgent. *Quære folio* CLXXXII.

Hymnus.

Agnæ sepúlchrum est Romúleâ in domo
Fortis puéllæ, Mártyris ínclytæ :
Conspéctu in ipso cóndita túrrium
Servat salûtem Virgo Quirítium.

Duplex corôna est præstita Mártyri,
Intácta ab omni crímine Virgo :
Mortis déindè glóriâ líbera,
Ultrò ófferens se, nec rénuens mori.

Ut vidit Agnes stare trucem virum
Mucrône nudo, lætior hæc ait :
Jam te sequéntem, Christe, ánimam voca
Cum virgináli tunc Patris hóstiâ.

Sic fata Christum vértice cérnuo
Supplex adôrat ; vulnus ut ímminens
Cervix subîret prona parátiùs,
Ast ille tantam spem péragit manu.

Cœléstis arcis nóbilis íncola,
Inténde nostris conluviónibus
Vultu, geméllo cum diadémate ;
Cui posse soli cuncti Parens dedit.

Sit Trinitáti glóriâ únicæ,
Virtus, potéstas, summa poténtia,
Regnum reténtans ; qui Deus unus est
Per cuncta sempèr sæcula sæculis.

Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. *fol.* CLXXXII. *Mutátis nóminibus.*

[CXCVI] *Capítula.* Adésto, Dómine, tibi supplicántibus ; et invocántibus nomen sanctum tuum, occúrre placâtus : atque intervéntu sanctârum Agnêtis et Emerentiánæ vírginum et mártyrum eréctos, ac redémptos, in sæcula gaudêre concéde : ut cálicis permíxti, cujus nos effusióne redémptos fatêmur, ipsîus transformatiône ab hac ignobilitâte ad ætérnam glóriam perdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui vírgines suas Agnêtem et Emerentiânam casto sibi desponsâvit amôre, indissolubílitèr vos sibi suam charitâtem adsóciet ; ℟. Amen. Quique in illis virginitâtis cóntulit donum, cónferat in vobis suæ grátiæ complemèntum. ℟. Amen. Ut qui virginitâtis decôre non clarêtis, ex méritis Vírginum potiámini gáudiis. ℟. Amen. D

Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, etc.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem ; *P.* Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Et processérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et processérunt.

Orátio. Deus, qui harum vírginum tuârum Agnêtis et Emerentiánæ non terrénos, sed divínes esse fructus enúncias ; fac nos harum obténtu, non terrêna sápere, sed mundáto corde cœléstia præstolári : ut qui harum Vírginum devótè incólimus festum, à nostrôrum críminum sórdibus expiêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutînum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Rédde nobis Dómine lætítiam. *folio* CLXIII.

Antíphona 1. Inlúxit in córdibus nostris Dóminus, qui dixit de ténebris lumen *P.* Splendéscere, ad illuminatiônem sciéntiæ claritâtis Dei, in fáciem Jesu Christi. ℣. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiône : et in psalmis jubilêmus ei. *P.* Splendéscere. ℣. Glória, et honor. *P.* Splendéscere.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum vírginum Agnêtis et Emerentiánæ mártyrum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere : ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent illumináte per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis : ut calígine nostrôrum vitiôrum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Nos omnes, revelátâ facie glóriam Dómini speculántes, in ejúsdem imáginem transformâmur à claritâte in claritâtem, tanquàm Dómini spíritu. Non ambulâmus *P.* In astútia, neque adulterêmur verbum Dei, sed in manifestatióne veritâtis. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : benè psállite ei in jubilatiône. *P.* In astútia. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In astútia.

Orátio. Revelátâ fácie, tuam, Christe Dómine, glóriam speculántes, rogâmus, atque expóscimus, ut à claritâte spei in claritâtem illîus perféctæ rei, mereâmur perféctiùs transformári : ut sicut hæ vírgines tuæ Agnes et Emerentiâna de virtûte passiônis in virtûtem æternitâtis proficiéntes, tanquam à claritâte in claritâtem translátæ sunt; ità nos et in hac spe, qua consístimus, beátè vivâmus : et dùm de hac vita ad illam pervenérimus, tecum sinè fine regnê mus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antîphona 3. Audíte me divini fructus, et benedícite Dómino, *P.* Et confitémini illi in voce labiôrum nostrôrum, et dícite. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte, et psállite illi : narrâte ómnia mirabília ejus. *P.* Et confitémini illi. ℣. Glória et honor Patri. *P.* Et confitémini illi.

Orátio. Deus qui harum vírginum tuârum Agnêtis, etc. *Quære retrò in Vésperis de isto festo.*

℟. Símile est regnum cœlôrum decem vírgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt sponso in óbviâm. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias : et clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. *P.* Et quæ parátæ erant. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et quæ parátæ.

Orátio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum lætítiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus : quò, dùm clamor factus fúerit, tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus, coronándi [CXCVII] adnumerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, et, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Díligéntes te Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens : ita rútilant.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justitia est plena. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Prophetîa.* Audîte me divini fructus. *fol.* CLXXX

Hymnus.

Necnon et ipsos prótegit ádvenas
Puro ac fidéli péctore súpplices ;
Duplex corôna est præstita Mártyri
Intáctum ab omni crímine vírginal
Mortis deíndè glória líberæ.
Ajunt maritáli vix hábilem thoro
Primis in annis fore puéllulam
Christi caléntem fórtitèr Impii
Jussis renísam : quóminùs idólis
Addícta, sacram deséreret fidem.
Tentâta binis nam priùs ártibus,
Nunc ore blandi júdicis ínlici :
Nunc sæviéntis carnífícis minis
Stabat feróci róbore pértinax ;
Corpúsque duris excruciátibus
Ultrò offerêbat, non rénuens mori.
Tunc atrox tyránnus, si fácile est, ait,
Pœnam subáctis ferre dolóribus,
Et vita vilis spérnitur : at pudor ejus
Dicátæ virginitâtis impeténdus est.
Hanc in lupânar trádere públicum
Certum est : ad aram ni caput ápplicet,
Ac de Minérva jam véniam roget ;
Quam virgo pergit témnere vírginem :
Omnis juvéntus írruet, et novum
Ludibriôrum mancípium petet.
Haud (inquit Agnes) immemor est ità
Christus suôrum, perdat, ut áureum
Nobis pudôrem ? nos quoquè déserat ?
Præstò est pudícis ; nec pátitur sacræ
Integritâtis múnera póllui.
Ferro, ímpia sobôles, potes servire :
Non inquinâbis membra libídine.
Sic elocûtam publícitùs jubet,
Flexam in platéas sístere vírginem :
Stantem réfugit mœsta frequéntia
Avérsa vultus, ne petulántiùs
Quisquam veréndum conspíceret locum.
Inténdit unus, fortè procácitèr,
Os in puéllam, nec trépidat sacram
Spectâre formam lúmine lúbrico.
Gehennâlis ignis fláminis in modum
Vibrâtur ardens, atque óculos ferit :
Cœcus corúsco lúmine córruit,
Atque in platéæ púlvere pálpitat.
Tollunt sodáles semínecem solo,
Verbísque deflent exequiálibus :
Ibat triúmphans virgo, Deum Patrem
Christúmque sacro cármine cóncinens,

Quod sub profâni labe periculi
Castum lupânar nec violâbile
Aspécta victrix virgínitas foret.
Sunt qui rogâtam retúlerint preces,
Fudísse Christo, rédderet ut reo
Lucem jacénti; tum ínvenit hálitum.
Vitæ innovâtum úsibus íntégris
Primum; sed Agnes hunc hábuit gradum :
Cœléstis aulæ mox álius datur.
Accénsus iram, nam furor íncitat,
Hostis cruéntus, vincor, ait, gemens :
Stringe ferrum miles, et éxere
Præcépta summi régia Príncipis.
Ut vidit Agnes, stare trucem virum :
Mucrône nudo, lætior hæc ait :
Exúlto talis quòd pótiùs venit,
Vesânus, atrox, túrbidus ármiger,
Quàm si venîret lánguidus ac tener,
Mollísque Ephœbus tinctus arómate,
Qui me pudôris fúnere pérderet.
Hîc hîc amâtor, jam fáteor, placet :
Ibo irruéntis gréssibus óbviàm,
Nec demorâbor vota caléntia,
Ferrum in papíllas omne recépero,
Pectúsque ádimet vim, gládii traham;
Sic nupta Christo transíliam poli :
Omnes ténebras, æthere célsior.
Ætérne Rector dívide jánuas
Cœli obserátas terrígenis priùs,
Ac te sequéntem, Christe, ánimam voca
Cum virgináli tunc Patris hóstia.
Sic fata, Christum vértice cérnuo
Supplex adôrat; vulnus ut ímminens
Cervix subîret prona parátiùs.
Ast ille tantam spem péragit manu.
Uno sub ictu, nam caput ámputat,
Sensum dolôris mors cita prævenit :
Exûtus indè spíritus émicat;
Libérque in auras éxilit, Angeli
Sepsêre eúntem trámite cándido.
Mirâtur orbem sub pédibus situm :
Spectat ténebras árdua súbditas;
Ridétque solis quod rota círcuit;
[cxcviii] Quod mundus omnis volvit et ím-
Rerum quod atro túrbine vívitur, [plicat;
Quod vana sæcli mobílitas rapit
Reges, tyránnos, impéria, et gradus,
Pompásque honôrum stultè tuméntium,
Argénti et auri vim rábidam sitim,
Cunctis petîtam per várium nefas,
Splendôre multo structa habitácula,
Illûsa pictæ vestis inánia,
Iráti, mortem, vota, perícula,
Nunc triste longum, nunc breve gáudium,
Livôris atri fumíficas faces,
Nigréscit undè spes hóminum et decus :
Et quod malôrum tétrius ómnium est,
Gentilitâtis sórdida núbila
Hæc calcat Agnes, ac pede procûlcat,

A Stans, et dracônis calce premens caput;
Terrêna mundi, qui ferus émnia
Spargit venénis, mergit et ínferis.
Nunc virgináli perdómitus solo
Cristas Cérberi déprimit ígnei;
Nec victus audet tóllere vérticem :
Cingit corónis intéreà Deus
Frontem duâbus Mártyris ínnubæ;
Una decémplex édita séxiès
Merces perénni lúmine cónficit;
Centênus extat fructus in áltera.
O virgo felix, ò nova glória
Castum vel ipsum redde fórnicem :
Purga jam corda propitiábili
Fulgôre, nostrum si jecur ímpleas,
B Nil non pudîcum est, quàm pia víscera.
Dignêris almo vel pede tángere
Quæ tibi vota plebs pia dédicat;
Et à delíctis sérvulos éxpia,
Quos tua cernis gáudia psállere.
Sursùm volátu pérnici vólitans,
Mitte deórsùm gáudia pópulis,
Qui tui psallunt múnere cives,
Dans nobis cunctis vívere sæculis.
Sit Trinitáti glória únicæ,
Virtus, potéstas, summa poténtia;
Regnum reténtans, qui Deus unus est
Per cuncta sempèr sæcula sæclôrum.
Amen.

C *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Mutátis nomínibus. fol.* CLXXXII.

Capítula. Omnípotens Deus, qui bonitâte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctârum vírginum Agnêtis et Emerentiánæ oratióni nostræ aurem tuæ pietâtis inclína; et contra invisíbilis hostis amaríssima tela, victrícia nobis protectiônis, ac fidélia pórrige arma : ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitâte terrârum veræ fidei protectiône salvêmur, piíssime.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Ilierúsalem; *P.* Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Et processérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et processérunt.

D *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus, qui vírgines suas Agnêtem et Emerentiânam casto sibi servâvit pudôre, castitâtis nos dono munificet : ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolubílitèr charitâti; ℟. Amen. Ut eas pro nobis suffragatrices admíttat, quas sibi incorrúpto amôre assúmpsit sponsas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXI JANUARII.

IN SANCTORUM FRUCTUOSI, AUGURII, ET EULOGII.

Ad Vésperum. Lauda. Exórtum est. *Quære fol.* CLXII.

Sono. Dum succenderêtur fornax, præparâti sunt

Ananías, Azarías, et Misaël ad comburéndum : et ingréssi in ignem sic, satiabántur ardôre flammæ : Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante : intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant : *P.* Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula. Amen : alleluia. ℣. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt : non veréntes flammam ignis tamquam ex uno ore canébant : Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula amen : allelúia. ℣. Tunc illi tres tamquam ex uno ore hymnum canébant, et benedicébant, et magnificábant Dóminum de camíno ignis ardéntis, dicebántque : Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula amen : allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igne probáti Sancti, *P.* Et quasi hóstia holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram : et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et quasi hóstia. [cxcix] ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi hóstia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, *P.* Per quam osténdit Deus lucem eis : Allelúia, allelúia : ℣. Expándit nubem in protectiônem eôrum, et ignem ut lucêret eis per noctem. *P.* Per quam osténdit. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Per quam ostendit.

Hymnus.

O triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Iberis,
Quorum præsídio fovêmur omnes.
Circúmstans Chorus ex utrôque sexu,
Vestrum psállite ritè Fructuôsum :
Laudans Augúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans.
Ii inter rápidos focos crepántes
Intrant pássibus, et minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis ;
Quos olim fúgiet perénnis ignis.
Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere cóntigit Tonántis !
Cunctis pro pópulis rogâte Christum,
Ut nos Tartáreo tegat ab igne.
Ætérno Genitóri Glória, Christo
Semper génito, sit tibi semper
Compar Spirítui ; qui Deus unus
Polles perpétuis ínclyte sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *Mutátis nomínibus. Quære fol.* CLXII.

Capítula. Probâta satis est, Dómine, tuôrum trium vita et festa Sanctôrum, ut auri fúlgidum radiántis metállum : quorum fidem, dum probábili camíno exáminas, laudábili judício tibi placitûram adsignas ; Habes ergo in tribus his manípulis Sacerdòtum, quos ad te mater nostra misit Ecclésia, discrêta quidem órdinum, sed veneránda officia Sacerdôtum : In A Fructuóso síquidem Pontificális grátia fulgens ; In Augúrio, et Eulógio Levíticæ dignitâtis ministérium clarens : Nostra ergo vota ii tuis obtútibus sanctificánda insínuent : ille, ut pro te more Sacerdótii consecránda perórnet ; horum ministério cálicem salutârem sumâmus ad vitam ; illius invocatiône sanctificáti perducâmur ad glóriam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus, Dei Fílius, qui tribus Púeris in camíno pósitis, quartum se dignâtus est demonstrâre, grátiâ vos suæ visiônis inlúminet ; ℟. Amen. Et qui Fructuôsum cum suis Diacónibus sacerdôtem inter crepántes ignes calôre amôris sui non est passus extíngui, nullo vos tentatiônum igne patiâtur adúri : ℟. Amen. Ut refectiônem, quam illi post B ignes sæculi percípere meruérunt, et vos post vitæ hujus excúrsum capiâtis in regiône vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos Allelúia : *P.* Et ex ómnibus pressúris eôrum liberâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum : et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex ómnibus.

Orátio. Mira satis, Dómine, tuôrum trium est constántia Sacerdôtum, Fructuósi vidélicet Episcopi, Augúrii et Eulógii Levitârum : quorum unîta, nec divîsa devótio, dum succensiône fornâcis præparán-
C tur ad comburéndum, constántèr persístunt in combustiône viríliter, plus caléntes amôre tuo, quàm devícti incéndio aliéno : cum, etsi córpora cedunt flammis, victríces ánimæ rapiúntur in æthera ; Da ergo nobis, eórum méritis à tentatiônum igne non tangi, ab ætérnis ardóribus érui, et post excúrsum sæculi, ignítis tibi desidériis copulári. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine, lætítiam. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Dum succenderêtur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, Misaël ad comburéndum : et
D ingréssi in ignem, tunc deambulábant per médium flammæ : Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante non tétigit eos ignis : sic púeri lætántes canébant : *P.* Deus omnípotens, terríbilis, et metuéndus in sæcula amen, benedícimus te. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos, et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Deus omnípotens. ℣. Glória, et honor. *P.* Deus omnípotens.

[cc] *Orátio.* Mira satis, Dómine, tuôrum. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. 2. Hi tres missi sunt in médium fornâcis conligáti, et deambulábant per médium flammæ. *P.* Et odor ignis non fuit in illis, et aspéctus quarti símilis Fílio Dei. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus : pópulus, quem elégit Dóminus, in here-

ditâtem sibi. *P.* Et odor ignis. ℣. Glória. *P.* Et odor.

Orátio. Hi tres pro tuo nómine in fornâcis médio constitúti, quæsumus, Dómine, mereâmur pro nobis in camino sæculi consisténtibus exaudíri; ut odor ignis, qui vitiórum foménto nutrîtur, nullo modo se nobis adtigísse lætêmur: quáliter aspéctûs tui glóriâ inter flammas sæculi recreáti, à lapsu críminum et absolûti reperiâmur, et líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 3. Tres púeri jussu regis in fornâce missi sunt: non veréntes flammam ignis dicébant: Benedíctus es. *P.* Hi tres, quasi ex uno ore laudábant de camino ignis, dicébant: Allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Hi tres. ℣. Glória. *P.* Hi tres.

Orátio. Tres púeri, Babylónico camino probáti, laudis tibi hóstiam, Christe Dómine, inter ignes pósiti cecinérunt, quibus plus virtûte tuâ caléntibus non pótuit nocêre ignis admôtus: Erue ergo nos de ígnibus vitiórum, et succénde vapôre virtûtum: ut, præcálidi charitâtis tuæ incéndio, victóriam mereâmur ferre de mundo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitâbo sanctos meos in médio ignis, et è médio flammæ liberábo eos, et dabo eis regnum *P.* In ætérnum et in sæculum sæculi. ℣. Exultâbunt sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. *P.* In ætérnum. ℣. Et dabo opus eórum in veritâte, et fœdus perpétuum fériam eis. *P.* In ætérnum. ℣. Glória, et honor. *P.* In ætérnum.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis visitâre dignâtus es, dum de médio flammæ eos coronándos adsùmis, quos viríliter pro te certántes martyrium peregísse cognóscis; érue vitam nostram à camino facínorum, et vísita nos consolatiónibus gratiârum: ut cùm his tribus Martyribus mereâmur habêre in cœléstibus partem, quibus non passiône, sed fide dignóscimur consórtes éffici. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ananías, Azarías, Misaël, benedícite Deo, *P.* Qui vos liberâvit de camino ignis ardéntis. ℣. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. *P.* Qui vos liberâvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui vos liberâvit.

Orátio. Ananías, Azarías, Misaël, tres illi púeri Babylónico igne probáti, magnum spécimen Sanctis, Dómine, martyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eórum veneránda victória: In illis quidem ignis aufúgit, ne morerêntur; in istis admíssus est, ut coronaréntur: dum et in illis, nec dum témpore passiónis alto, pœnâlis ignis non pótuit córpora sacrâta contíngere; et in istis, témpore accépto, quo Christo moriénte via jam paradísi apérta consísteret, applícita igni tunc córpora extingueret, quando jam Beátis apérta paradísi jánua esset: Benedícimus ergo te Deum, qui et illos liberásti à flammis, et istos coronásti post flammas: qui et pro liberándis illis ignes adspárgis; et pro adsuméndis istis ignes admíttis: Da ergo nobis, utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiórum carnálium igne; ut ignîta eloquiórum tuórum concremáti dulcédine, ad te mereâmur pervenîre in pace.

℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ananías, Azarías et Misaël servi Dei excélsi. *P.* Magnus est Dóminus, qui de igne liberâvit nos. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Magnus est. ℣. Gloria, et honor. *P.* Magnus.

Orátio. O beatíssimi Mártyres Christi, servi Dei excélsi; magnus est Dóminus, qui de igne non vos ad hôc liberâre vóluit, ut vita in vobis sæculi permanêret: Qui ergo inter calóres ígnium vitam meruístis perpétuam, nos inter vapóres sæculi prece operîte contínuâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. 3. Ananías, Azarías, et Misaël timéntes Dóminum, qui éruit eos de médio ardéntis flammæ, *P.* Canébant: Allelúia de excélso. [cci] ℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis: et in cátedra seniórum laudent eum. *P.* Canébant allelúia. ℣. Gloria, et honor, etc. *P.* Canébant allelúia.

Orátio. Ecce, ad instar trium illórum Puerórum, hi quoque Mártyres tui, in ignes sæculi pósiti, et in camino pro tuo nómine constitúti, símili te, Dómine, devotiônis more conláudant; et illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui eruéras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudum ófferunt precem, sed ut à te per ignis supplícia coronéntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertâte: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, et ab ardóribus libídinum líberi, et à futúris mereámur suppliciis liberári. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Stetérunt contra hostes, et de inimícis se vindicavérunt. *P.* Fortes. ℣. Glória, etc. *P.* Fortes.

Orátio. Admirábile satis est, Dómine, Christiánæ Fidei sacraméntum, per quod Mártyres tui regna vicérunt, justitiam operati sunt, ignísque ímpetum extinxérunt: Fac nos ergo, ad instar illórum símili fidei calôre fervêscere: ut dum fortes extitérimus mundáno in bello, ætérno mereâmur munerári de præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Notum tibi fácimus, rex, quia non cólimus deos tuos, et simulácra, quæ constituísti, non adoramus. *P.* Habêmus enim in cœlis Deum, qui de mánibus tuis, rex, potens est liberâre nos ℣. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiône: et

vana salus hóminis. *P.* Habêmus. ℣. Glória. *P.* A Habêmus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem Mártyres tui in Cœlis se habêre Deum profétsi sunt, qui de mánibus persecutôris eos posses erípere, dum falsôrum deôrum simuláera contémnerent adorâre : fac, nos te semper in veritâte dilígere, teque étiam fidéliter adorâre ; ut, omnímodâ simulacrôrum superstitiône devíctâ, plácitâ tibi Mártyrum tuôrum imitántes sequâmur vestígia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ignem, quem tu rex minâris nobis, Deus in cœlo potens est liberâre nos ex eo. *P.* Quòd si nolúerit, scito, quia non sacrificâmus idólis. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion : non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Ilierúsalem. *P.* Quòd si nolúerit. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Quòd si nolúerit.

Orátio. Ignis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solum minâtus, sed et præparâtus est ad comburéndum, mirábile illis áttulit vincéndi compéndium : dum ipsa accelerátio pœnæ citá ìm eos dírigit ad consummatiônem victóriæ : ut per hoc quod citò flammis adústi sunt, per hoc quàmtótiùs gradum corónæ scándere promeréntur : Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuôrum futúrus ille ignis, impiôrum cruciátibus præparâtus, in nullo nos adtíngere áudeat ; sed, Deitâtis tuæ vexíllo poténtiâ liberáti, sceptrum mereâmur cœléstis percîpere regni. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tamquam aurum in fornâce probâvit justos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accêpit illos : *P.* Et invênit dignos se. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et edúxit eos in viam rectam ; ut irent in civitâtem habitatiônis. *P.* Et invênit. ℣. Glória, etc. *P.* Et invénit.

Orátio. Unigénitus Dei Fílius, qui Justos tuos tamquam aurum fornâcis igne exáminas ; córdium nostrôrum, quæsumus, vires inspícias : et juxtà posse nostrum, si placet tibi, ita nos igne tribulatiônum tentári permítte ; ut de bono patiéntiæ hereditâtem mereâmur in cœléstibus obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

℟. Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei ad mortem ánimas tradidérunt ; quos lima justítiæ, velut aurum puríssimum probâvit : *P.* Regnant in perpétuum, nec ab ínvicem segregabúntur. ℣. Sancti amábiles et decóri, quòmodo in vita sua dilexérunt se invícem ; ita et in morte non sunt divísi. *P.* Regnant. ℣. Glória, et honor. *P.* Regnant.

Orátio. Dómine Jesu Christe, pro cujus testaménto Sancti tui ad mortem suas ánimas tradidérunt, tenti caténis, maceráti carcéribus, [ccii] perústi incéndiis ; eórum méritis, justítiæ nos limâ compône, et velut aurum puríssimum in omni sanctitâtis ópere éffice : ut, qui tibi devótis córdibus famulâmur, nullo modo in perpétuum à Deitâtis tuæ consórtio segregêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ut aurum igni probáti sunt Sancti, *P.* Et tamquam hóstiam holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos : in ætérnum conservabúntur. *P.* Et tamquam. ℣. Glória, etc. *P.* Et tamquam.

Orátio. Christe, Fílius Dei, qui Mártyres tuos, ut aurum probâtum igni, ita tibi in holocáusti hóstiam accéptos esse fecísti ; ánnue précibus nostris, ut ignítis resultántes voluptátibus carnis, provéntum mereâmur obtinêre ætérnæ felicitâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Descéndit Angelus de cœlo, et éxcússit flammam, et fecit médium fornâcis quasi ventum roris flantem, *P.* Et non tétigit justos ignis, neque moléstus eis fuit. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P.* Et non tétigit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non tétigit.

Orátio. Deus, qui ministério descendéntis è cœlo Ángeli tui, trium Puerôrum flammas miríficè dispersísti : ut vim natúræ suæ in illis urens ignis amítteret, qui tuis obtútibus placuíssent : redde nos à concrematiône vitiôrum extráneos : à diáboli láqueis fácito esse nos líberos ; et tuis nos Martyribus post tránsitum adsócia coronándos. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 3. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux ; *P.* Propter quod igni ardéntem colúmnam ducem habuérunt. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Propter quod. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Propter quod.

Orátio. Magna, Dómine, Sanctis tuis est lux, dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habêre mérentur, quâ et inluminántur, quid fáciant ; et adjuvántur, ut intellécta perficiant : Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuôrum ; ut lúminis tui ducátu tenebrôsum sæculi hujus iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Probásti nos Deus : igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum : Posuísti tribulatiónes in dorso nostro. Transívimus per ignem et aquam : *P.* Et induxísti nos in refrigérium. ℣. Salvásti enim nos, Deus, ex affligéntibus nos : et eos, qui nos odérunt confudísti. *P.* Et induxísti. ℣. Glória, et honor. *P.* Et induxísti.

Orátio. Deus, qui probatiône sólitâ pietâtis probâre Sanctos tuos voluísti in terris : nec plus eos tentári permíttis, quàm quod in eis donum toleràntiæ adésse conlâtum tuo múnere præspicis : érue nos ab omni tentatiône, quæ nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentâtio ipsa non nos in confusiônem errôris, sed in ampléxum veritâtis valénter adstríngat. ℟. Amen.

Per

Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine, magna erat A lux. *P.* Eó quód ignem uréntem colúmnam ducem habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebátur ad eos. *P.* Eò quòd. ℣. Glória, etc. *P.* Eò quòd.

Orátio. Deus, qui Sanctos tuos multiplícibus torméntis hóminum súbdere voluísti, ut habérent de patiéntia lucrum, de passióne trophæum; érue nos à supplíciis inferórum, ut et hìc nos devótio tibi beneplácita jungat, et in futúro fides, quâ te crédimus, in ætérnis sédibus introdúcat, ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quanta malignátus est inimícus in Sanctis tuis : et gloriáti sunt qui te odérunt in médio átrio tuo. *P.* Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eórum in finem. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum : in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. *P.* Elevavérunt. ℣. Glória. *P.* Elevavérunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cujus poténtiâ sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, et justítiam operáti sunt; peccatóribus nobis favórem tuæ pietátis indúlge : ut per fidem, quâ Sancti regna vicérunt, per eam nos peccatóres cœléste mereâmur obtinêre consórtium. ℟. Amen.

Per.

[CCIII] *Antíphona* 3. Sancti tui, Domine, quasi oves exultavérunt, *P.* Glorificántes te; quia liberásti eos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltábunt totâ die : et in tua justítia exultabúntur. *P.* Glorificántes. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Glorificántes.

Orátio. Deus, qui ineffábili splendóre pia tuórum mártyrum péctora replevísti, corónas tuo múnere refulgéntes, quasi ut hìc ex passióne spei grátiâ mercavérunt, illic à te percípere in múnere mereréntur : fac, nos splendêre et lucêre de beneplácita tibi dulcédine proximórum, et dignitâte óperum perfectórum : ut, etsi effusióne sánguinis corónas non merêmur accípere, ex fructu dilectiónis veræ perpétuam mereâmur apud te obtinêre hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Beáti óculi, qui vident, quæ vos vidêtis; et aures, quæ áudiunt, quæ audístis, quia in multis tribulatiónibus mecum permansístis, dicit Dóminus. *P.* Amen dico vobis, quia vobis datum est nosse mystérium regni cœlórum, et nómina vestra scripta sunt in cœlo. Allelúia. ℣. Venîte benedícti Patris mei, possidête vobis regnum parâtum à constitutióne mundi. *P.* Amen dico vobis. ℣. Glória. *P.* Amen.

Orátio. Adésto nobis, Omnípotens Deus, sanctórum tuórum Fructuósi Agurii, et Eulógii triumphâlem celebrántibus diem, et lætítiam spirituálium tríbue gaudiórum concédens eórum intercessióne sepúltis réquiem, offerentiúmque tibi corpóribus sospitâtem : quorum sic fides membris igne decidéntibus arsit, ut sentírent corruptíbilis natúræ defléctum, et nescírent cœléstis ánimi mutâre propósitum, ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum. Qui sponte. *fol.* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt; non veréntes flammam igni, dicébant : Benedíctus es. ℣. Illi tres, quasi ex uno ore decantábant regi magno, dicebántque : Benedíctus es.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Dum succenderêtur fornax. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*cap.* XVI).

℟. Deo grátias.

Passi sunt justi digna torménta, et per multitúdinem bestiârum exterminâti sunt. Pro quibus tormén tis benè disposuísti pópulum tuum, quibus dedísti concupiscéntiam delectaménti sui, novum sapórem, escam parans eis ortygométram : ut illi quidem concupiscéntes escam propter ea, quæ illis osténsa et missa sunt, étiam à necessária concupiscéntia averteréntur. Hi autem in brevi ínopes facti, novam gustavérunt escam. Oportêbat enim illis quidèm sinè excusatióne supervenîre intéritum exercéntibus tyránnidem : his autem tantùm osténdere, quemádmodùm inimíci illórum exterminaréntur. Etenim dum pérvenit illis sæva bestiârum ira, mórsibus perversórum serpéntium exterminabántur. Non in perpétuum permánsit ira tua, sed ad correptiónem in brevi turbáti sunt, signum habéntes salûtis ad commemoratiónem mandáti legis tuæ. Qui enim convérsus est, non per hoc, quod vidébat, sanabâtur. sed per te ómnium Salvatórem. ℟. Amen.

Hymnus.

Felix Tarrâco, Fructuóso vestîris
Adtolit caput ígnibus chorus
Cum Levítis géminis procul relúcens :
His piis nos Deus ádspicit benígnus.
Arcem quandóquidem potens Ibêram
Trino Mártyre Trínitas corónat :
Ardens Agúrius capéscit æthera ;
Necnon Eulógius, simul supérnum
Christi lúcidus ad sedîle tendit.
Dux et prævius, et magíster illis
Ad tantum decus, ex Episcopáli
Clarus nómine Fructuósus ibat.
Accîtus quia Præsidis repénte
Jussu, vénerat ad forum Sacérdos,
Levítis comitántibus duóbus :
Inde ad carcerêam viros catênam
Pastus sánguine cárnifex trahébat :
Gaudet cúrrere Fructuósus ultrò.
Ac, ne quis sócios timor ferîret,
Præcéptor véhemens eúndo firmat,
Incendítque fidem calóre Christi.

Mecum state viri : vocat cruéntus
[CCIV] Ad pœnam cóluber Dei ministros :
Ne mors térreat, en parâta palma.
Carcer Christicolis gradus corónæ est,
Carcer próvehit ad supérna cœli,
Carcer conciliat Deum beátis :
His dictis, ádeunt specum reôrum.
Exércent ibi mysticum lavâcrum,
Et purgâmen aquæ : stupent ténebræ.
Sex hîc contínuis latent diêbus,
Tandem stant trucis ad tribûnal hostis.
Fratres tergéminos tremunt catástæ.
Judex Æmiliânus imminêbat,
Atrox, túrbidus, insolens, profânus
Aras dæmoníacas coli jubêbat.
Tu, qui Doctor, ait, seris novéllum
Comménti genus, ut leves puéllæ
Lucos destituant, Jovem relínquant :
Damnes, si sápias, Augústi dogma.
Jussum est Cæsaris ore Galiæni,
Quod princeps colit, ut colâmus omnes.
Hæc fanti, plácidus refert Sacérdos :
Ætérnum colo príncipem, diêrum
Factôrem, Dominúmque Galiæni,
Et Christum Patre prosâtum perénni,
Cujus sum fámulus, gregísque Pastor.
Subrídens ait ille : Jam fuísti.
Nec differt furor, aut refrênat iram,
Sævis déstinat ígnibus cremándos :
Exsúltant, prohibéntque flere vulgum.
Quosdam de pópulo videt sacérdos
Libándum sibi póculum offeréntes :
Jejunâmus, ait, recúso potum ;
Nondum nona diem resignat hora :
Numquam conviolâbo jus dicâtum,
Nec mors ipsa meum sacrum resólvet :
Sic Christus sítiens Crucis sub hora
Oblâtum sibi póculum recúsans
Nec libâre volens, sitim perêgit.
Intrant intéreà locum rotúndâ
Conclûsum cáveâ, madens ferârum
Multo sánguine, quem furor frequéntat,
Cùm spectácula perstrépunt cruénta.
Ac vilis gladiâtor, ense duro,
Percússus cadit, et fremit volúptas,
Ilic flammánte pyrâ, niger minister
Ardens supplícium parâre jussus,
Construxit fáscibus rogum supremis :
Qui cum córpora concremánda solvit,
Fervéntes ánimas amôre lucis,
Fracto cárceris expediret antro.
Certant officiis pii sodáles :
Plantis calciaménta dissolútis,
Pronus detráhere studêbat unus.
Sed sanctus vetat ora Fructuôsus
Inclinâta premi : facéssite, inquit,
Ne nostram gravet obsequêla mortem.
At quin ipse meos pedes resólvam,
Ne vestígia præpedîta vinclis

A Tardis grássibus inruant in ignem.
Cur laménta rigant genas madéntes ?
Cur vestri memor, ut fiam, rogâtis ?
Cunctis pro pópulis rogâbo Christum.
Vix hæc edíderat, reláxat ipse
Induménta pedum, velut Móyses,
Quondam fécerat ad rubum propínquans :
Non calcâre sacram crematiônem,
Aut adstâre Deo priùs licêbat,
Quàm vestígia pura figeréntur.
Stabat calce mera : resúltat ecce
Cœlo spíritus, et serit loquêlam,
Quæ cunctos tremefêcit audiéntes.
Non est, crédite, pœna, quam vidêtis,
Quæ puncto ténui citâta transit ;
B Nec vitam rapit illa, sed reformat.
Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere, cóntigit Tonántis !
Quas olim fúgiet perénnis ignis.
Hæc inter rápidis focos crepántes
Intrant pássibus, et minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis.
Nexus dénique, qui manus retrórsùm
In tergum renováverant revínctas,
Intáctâ cute décidunt adústi.
Non ausa est cohibêre pœna palmas
In morem Crucis ad Patrem levándas :
Solvit bráchia, quæ Deum precéntur.
Priscôrum specimen trium putâres,
C Quos olim Babylónicum per ignem
Cantántes stúpuit tremens Tyránnus.
Illis sed pia flamma tunc pepércit
Nondum témpore passiônis apto,
Nec mortis decus inchoánte Christo.
Ilos, cùm diffúgeret vapôreus ardor,
Orant, ut celer ignis advolâret,
Et finem daret ánxiis periculis.
Exorâta suos obîre tandem
Majéstas fámulos, jubet cadúcis
Missos corpóribus, sibîque reddi.
Vidit Præsidis ex domo Satélles
Cœlum Martyribus patêre apértum,
Insignésque viros per astra ferri.
Quin, et filiólæ monens heríli
D Osténdit scéleris notam patérni,
Cœlo vívere, quos ferus perêmit.
Hæc tum virgínitas palam vidêre
Pérfidum méruit paréntem cœcum,
Ut crimen Dómini domus timêret.
Tunc corpóribus sacris favillæ,
[CCV] Et perfúsa mero legúntur ossa,
Quæ raptim sibi quisque vindicâbat.
Fratrum tantus amor domum referre
Sanctôrum cínerum dicâta dona,
Aut gestâre sinu fidêle pignus.
Sed et relíquias resuscitándas,
Et mox cum Dómino simul futúros,
Discrétis loco dívidant sepúlchris :
Cérnui níveis stolis amicti

Mandant restítui, cadavéraque claudi;
Mixto mármori púlvere sacránda.

O triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Ibéris,
Exultâre tribus libet Patrónis :
Quorum præsídio fovêmur omnes
Terrârum pópuli Pyrinæârum.
Circúmstet chorus ex utrôque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, ancila :
Vestrum psállite rite Fructuôsum;
Laudans Agúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans,
Reddâmus páribus pares Camænas.
Hinc auràta sonent in arce tecta,
Blandum littoris extet inde murmur,
Et carmen freta feriâta pangant.
Olim tempus erit rúente mundo,
Quum te Tarrâco Fructuôsus acri
Solvet supplício tegens ab igne.
Fors dignábitur, et meis medêlam
Torméntis dare, prosperánte Christo,
Dulces Hendecasyllabos revólvens,
Atque tripúdians cœlo admíxtus Chorus
Per sæcula vivens in æthera.
Æterno Genitóri glória, Christo
Semper génito sit tibi semper,
Compar Spíritui ; qui Deus unus
Polles perpétuis inclyte sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nominibus*, *f.* CLVII.

Capítula. Christe, Dei Fílius, qui et tribus in camino pósitis púeris liberâtor mirificus adfuísti ; et tribus his martyribus Fructuóso, Agúrio, et Eulógio, probâtis ignibus claruísti : dum et illis parâtam camino mortem evádere, et istis corónas invenîre, flammis córpora extinguéntibus, concessísti : præbens in utrisque discrêta gratiârum officia; dum et illos ignis non tángeret, et istos adtíngens facíliùs coronâret : suspéndens ab illis mortem, consúmens in istis laudábilem passiónem ; utrorúmque votis obsequénti famulátu ignis ipse desérviens, dum et ab illis, ne morerêntur, recéderet; et ad istos, ut corôna præoptâta venîret : da nobis, ut in utrorúmque sanctitâte lætántes, sic victórias Mártyrum celebrémus, ut infinitâ cum eis lætítiâ gaudeâmus.

Pater noster. Liberáti à malo.

Lauda. Colúmnam ignis. *Fol.* CXCIX.

Benedictio. Christus Dóminus, qui Fructuôsum Episcopum cum suis Diacónibus examinátos igne perdúxit ad regnum, liberátos vos à camino libídinum herédes efficiat regni Cœlórum. ℟. Amen. Et qui córporum illórum cineres, usurpátos à frátribus; uno in loco tumulándos vóluit congregâre, ab unitâte vos non dîvidat sanctæ matris Ecclésiæ : ℟. Amen. Ut eum inter flammas concupiscéntiæ liberatórem mereámini invenîre, in quo illi post esúriem meruérunt invenîre refectiónem. ℟. Amen.

A Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

DIE XXII JANUARII.

IN FESTO SANCTI VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS :

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. *Fol.* CLVI.

Sono. Spes mea tu es, pórtio mea in terra vivórum. *P.* Réspice Deus ad oratiónem meam. Allelúia. ℣. In conspéctu Dómini effúndam oratiónem meam, tribulatiónem meam ante ipsum pronuntiábo. Cum defécerit à me spíritus meus, et tu cognóvisti Dómine. *P.* Réspice. ℣. Dómine in via ista, per quam ambulábam, abscondérunt muscípulam mihi. Intendébam in déxteram, et vidébam : et non erat, qui recognósceret me. *P.* Réspice Deus. ℣. Fuga mea à me périit, nec est qui B quærat ánimam meam. Dómine clamávi ad te : *P.* Réspice Deus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Líbera me Dómine de luto, ut non inhæream : éruar ex his qui odérunt me. *P.* Et de profúndo aquârum. Non me dimérgat tempéstas aquæ, nec obsórbeat me [ccvi] profúndum. ℣. Salvum me fac Deus : quóniam introiérunt aquæ usque ad ánimam meam. *P.* Et de profúndo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et de profúndo.

Orátio. Deus, qui multis passiónum genéribus mirificè vincéntem Vincéntium coronásti, liberans illum ab omni exítio tormentórum, ut vestígia ejus, quæ luto non inhæserant vitiórum, mirificè calcárent omne crudelitâtis supplícium : ne aquârum obsorberêtur profúndo, qui fronte sæculum calcans, jam heres esset próximus cœlo : præbe nobis précibus tanti Mártyris, nec luto vitiórum adtíngi, nec profúndâ desperatiónis vorágine operíri; sed cándida consciéntiæ libertâte decóri tibi præsentêmur in die judícii. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego in labóribus multis fui, et in cárcere. Ter virgis cæsus sum, nocte et die in profúndo maris fui ; *P.* Et ex his ómnibus liberâvit me Deus, qui est benedictus in sæcula. ℣. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, qui odérunt me gratis. *P.* Et ex his ómnibus: ℣. Glória, et honor. *P.* Et ex his ómnibus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam : Allelúia. *P.* Pélagus úndique me vallâvit; in médio mare novíssime liberâsti me Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. *P.* Pélagus úndique. ℣. Glória, et honor. *P.* Pélagus.

Hymnus.

Adest miránda pássio
Levítæ Sancti mártyris;
Cui clara virtúte flagrans
Corôna Vincénti datur.
Beâtus ille spíritus,
Quem post triúmphum prælii,
Post vincla dira cárceris,

Cœléstis aula súscipit.
Omnes mirántur pérpetim
Post factum cruôrem Mártyrem,
Quem testulârum frágmina
Mucrône acúto vúlnerant.
Dolôre nullo frángitur
Nullâque pœnâ víncitur,
Flammas ferens per úngulas
Robústa permánsit fides.
Ex hinc repónunt móllibus
Christi fidêlem mílitem
Carnis relícto póndere,
Ad astra migrat Spíritus.
Vesânus Imperâtor feris
Jactum cadâver mandat :
Custôde Corvo, córpore
Fames lupîna péllitur.
Gravis Tyránnum éxcitat
Furor, jubétque Mártyrem
Insûtum parvo ecúleo
Ponti profúndo immérgere.
Honor summus tunc réddítur,
Jubénte Christo, líttori ;
Refóctis undis lévibus
Prævênit omnes rémiges.
Tu solus ò bis ínclyte,
Solus brávii dúplicis
Palmam tulísti, tu duas
Simùl parásti láureas.
Adésto nunc, et pércipe
Voces precántum súpplices,
Nostri reátus éfficax
Orâtor ad Thronum Patris.
Per te, per illum cárcerem
Honôris augméntum tui,
Per vincla, flammas, úngulas,
Per carcerâlem stípitem,
Per fragmen illud tésteum,
Quo parta crevit glória,
Per quem treméntes pósteri
Exosculâmur léctulum.
Miserêre nostrârum precum,
Placâtus ut Christus suis
Inclînet aurem prósperam ;
Noxas nec omnes ímputet.
Si ritè solémnem diem
Venerêmur ore, et péctore
Si sub tuôrum gáudio
Vestigiórum stérnimur :
Paulísper huc inlábere,
Christi favôrem déferens,
Sensu graváti ut séntiant
Levâmen indulgéntiæ.
Sic nulla jam restat mora,
Quum excitâtam nóbilis
Carnem resûmat spíritus,
Virtûte perfúnctam pari.
Ut quæ labôrum párticeps,
Commùne discrîmen tulit,
A Sit et cohéres glóriæ
Cunctis in ævum sæculis.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per ómne sæculum.
Amen.

[CCVII] *Supplicátio.* Orêmus. *mutáto nómine. folio* CLXVII.

Capítula.

Adest, Dómine, testis tui solémne illud, atque famosíssimum festum, quod ánnuis recúrsibus mortálium obtútibus præsentâtur, in quo hic Vincéntius martyr tuus mirabílitèr vincens, et solo probâtus et pélago, nec terrénis supplíciis vincitur, nec marínis
B gurgítibus compedîtur, vincens et ténebras páritèr et caténas : dùm prædicâtor lúminis nec vinculôrum víncitur pœnis, nec tenebrósis remóti cárceris superâtur angústiis ; sed pótiùs, qui verè conféssus nomen fúerat veritâtis, in veritâte famulántia sibi vidêret cœléstis obséquia lucis : Qui ergo devóti ánnuâ devotiône tanti Mártyris solémne festum suscípimus, quæsumus, ut susceptiônis hujus apud te præmio munerêmur, quo memoráti Mártyris intervéntu remóveas à nostris finibus plagam, et totîus nocibilitâtis incómmoda : quo et provéntus frugum plácidos terra partúriat, et ánimæ nostræ divínis fonte virtútibus concaléscant : ut expúlsis tenebrârum opéribus in tuo Christe lúmine cuncta superántes advérsa,
C et hîc et in futúro gáudia nobis in commûne exoptáta provéniant ; qui nos orâre præstas, et dícere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui virílitèr vincénti Vincéntio, tenebróso adsisténti in cárcere, et lúmine est infûsus et múnere, sic luce suâ nos visitet, ut ætérni múneris conlatiône ditíficet ; ℟. Amen. Quique illi refúlsit inter ténebras cárceris, inlucé-cat in córdibus vestris ad evadénda futúræ supplícia ultiônis : ℟. Amen. Ut, qui ipso vocábulo sui nóminis victor comprobâtus est, passiônis suæ nos précibus consórtes efficiat in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet : *P.* Et sapiéntia tua velut ornaméntum áureum. Al-
D lelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque dormi et qui custôdit te. *P.* Et sapiéntia. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sapiéntia.

Orátio. Deus, qui mirabílitèr vincénti Vincéntio datûrum te manna abscónditum promísisti, ut qui mortálium devícerat géuera tormentôrum, immortalitâtis útique múnere ditarêtur ; concède nobis méritis ejus, qui te fide nómine et passiône secûtus est, ut nomen novum, quod nobis in Christianitâtis título est conlâtum, et in hac vita possessiônem bonôrum óperum novam nobis adcúmulet, et in futúro ætérnum nobis regnum, et gáudium præparet sine fine. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries : et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. *P.* Transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. ℣. Introîbo in domum tuam cum holocáustis : reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea. Et locûtum est os meum, in tribulatióne mea. *P.* Transívi. ℣. Glória, et honor, *P.* Transívi.

Orátio. Benedícimus te, omnípotens Deus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum, sicut quondàm tres púeros, ab ignis incéndio liberásti : cùm ejus útiquè membris adhíbita flamma, et si esset quæ exúreret, non tamèn esset quæ vínceret; ejus ergo précibus rorem misericórdiæ tuæ nostris infúnde viscéribus, ut madefácto igne carnâlis incéndii, flamma in nobis tepéscat peccáti : quæ et si à nobis naturálitèr non desístat, quæsumus, ne fragilitâtem nostram materiálitèr succénsam combûrat; sed ita grátia natúræ subvéniat, ut quod orígine carêmus, múnere restínguere valeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Protéctor tuus ego sum, noli timêre, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te. *P.* Flúmina non conclúdent te, quia tenêbo manum tuam. ℣. Per diem sol non úret te; neque luna per noctem. *P.* Flúmina. ℣. Glória, et honor. *P.* Flúmina.

Orátio. Christe Fílius Dei, protéctor beatíssimi Vincéntii mártyris gloriósi, qui ejus manum mirabiliter auxílii vice susténtans, nec flammis adúri, nec aquis passus es superári; da nobis, ut nec ignes libídinum nos in quocúmque contáminent, nec flámina odiórum in quocúmque contúrbent : sed [CCVIII] protectiónis tuæ déxterâ, quâ testis tuus adjûtus est, ut marina superâret discrímina; nos quoquè adjuvêmur, ne futûram veniâmus in pœnam. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elêgit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in prælium. *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum atérno nómine munerásti, et eum ex princípibus in passióne elegísti; ut qui causâ nóminis tui blasphemántem sustinuísset invídiam, in tuo nómine laudántium súmeret obsequêlam, et ornáres illum corónâ : tríbue ergo exultántibus fámulis indefésum triumphántis auxílium, ut intercessióne sédulâ reformet malè scissa induménta baptísmatis, quem pro te dimicántem martyrii cruóre respérsâ stolâ induísti decóris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Probásti me, Dómine, sicut probâtur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo : transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. Introîbo in domum Dómini, *P.* Qui exaudívit deprecatiónem meam. ℣. Venîte, et audîte, et narrâbo vobis, omnes qui timêtis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. *P.* Qui exaudívit. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Deus, qui probatióne sólitâ pietâtis probári Sanctum tuum voluísti in terris, nec plus eum tentári permíttis, quàm quod in eum donum toleréntiæ adésse conlâtum tuo múnere præspicis; érue nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulátu fidélitèr serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusióne mœrôris, sed in ampléxu veritâtis valéntèr adstríngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vocávi te nómine tuo, dicit Dóminus. Si transfretáveris aquas, flúmina te non conclúdent. *P.* Et si per ignem transíre cœperis, flamma non ardêbit in te. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis : beâtus es, et benè tibi erit, *P.* Et si per ignem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et si per ignem.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui tuum esse Vincéntium mártyrem ex nómine ipso pronúncias, dum tibi útique vicit, pro tuo nómine mílitans, et in transfretatióne aquârum, et combustióne ignium : dum illi adésse dignâris, insuperábilem illum in ipsis passiónibus tuo reddis auxílio; quæsumus pietâtem tuam, prótegas supplicatiónibus nostris, ut qui in illo vicísti pondus aquæ, et flammas à nobis æternórum ignium extínguas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Perféctio, et doctrîna viro sancto tuo, quem probásti Dómine in tentatióne. Ponent thymíama in conspéctu tuo : *P.* Et adolêbit incénsum super altâre tuum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntâte labiórum ejus non fraudásti eum. *P.* Et adolêbit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et adolêbit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Vincéntius beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc Caput pro membris adíre non cesset; Capitîque próximus regat totum, et prótegat corpus : id impéndens ubériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis : *P.* Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Vincénti. ℣. Glória, et honor. P. Vincénti.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimo mártyri tuo Vincéntio obediéntiæ aurem tribúere dignâtus es, quâ salúbri cordis intelléctu agnósceret, quid sibi Spíritus díceret; da nobis méritis ejus, édere de ligno vitæ, et fructum cápere hereditâtis perpétuæ : ut cives Paradísi tui mereâmur exístere,

qui tui nunc Mártyris incólimus devotíssimè passiónem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Vocávi te nómine tuo : meus es tu. Si transfretáveris aquas, ego tecum sum, nec flúmina te conclúdent : *P.* Per ignem si transíre cœperis, flamma non contaminábit. ℣. Et dedi hómines pro te, et pópulos pro ánima tua. Nóli timére, serve meus rectíssime, [ccix] quem elégi. *P.* Per ignem. ℣. Glória, et honor. *P.* Per ignem.

Orátio. Omnípotens Dóminus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum passiónis stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbstti, permisísti : cùm eum dimicántem nec pœna superáret, nec immérsum unda supprímeret : quia ei et illic adfuísti, ne cruciátibus vincerétur, et hic præstitísti, ut contra natúram flúctibus portarétur ; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟ Amen.

Per.

Antíphona 1. Qui vícerit, et serváverit usque in finem ópera mea, *P.* Dabo illi potestátem super Gentes, et reget eas in virga férrea. ℣. Et ponam in mari manum ejus : et in flumínibus déxteram ejus. *P.* Dabo illi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dabo illi.

Orátio. Dómine Deus, præsta propítius ; ut beatíssimus Vincéntius martyr tuus vincat suis méritis nostra flagítia, qui non suis, sed divínis víribus sæviéntium pótuit superáre supplícia : et qui dudùm in illis vicit impietátis atrocitátem ; in nobis malæ cupiditátis súperet voluntátem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Adpropiáte ad me pópuli, et congregáte vos in domum disciplínæ Dei nostri. Vidéte Vincéntii glóriam, quóniam propter quod laborávit, invénit multam réquiem : in faciéndo eam confirmátus est. *P.* Lætétur ánima nostra in misericórdia Dei. ℣. Magnificáte Dóminum mecum : et exaltémus nomen ejus in unum. *P.* Lætétur. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætétur.

Orátio. Unigénite Fílius Dei Patris, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum in tuo nómine laborántem fecísti in misericórdia tua lætári ; quæsumus divinitátis tuæ poténtiam, ut imitaménto ejus, et vota nostra pro tuo nómine sint accépta, et nostrórum óperum efficiéntia tibi máneat in ómnibus placitúra : ut vincéntes mundi discrímina, mereámur effici perénnis ædificii constructúra. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antíphona 3. Vincénti dábitur corôna vitæ, et à morte non lædétur ; *P.* Sed dábitur illi stella matutína : ℣. Et ego primogénitum ponam illum, et excélsum apud reges terræ. *P.* Sed dábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Sed dábitur.

Orátio. Deus, qui vincénti Vincéntio potentiálitèr semper in cunctis ejus et opéribus et passiónibus claruísti ; dùm pro his ómnibus, et corónâ illum vitæ ditíficas, et, ut à morte non læderétur, matutínæ stellæ promissióne conróboras : quæ útiquè resurrectiónis lucem insínuans, matutína próindè vocáta, quia noctem fugat, et lucem adnúntiat : dùm, depúlsâ nocte sæculi, promíttitur sydus múneris sempitérni : hujus ergo stellæ matutínæ nos, Dómine Jesu Christe, fácito cómpotes esse : ut promissiónis tuæ consolatióne lætántes, ad fructum justítiæ tuæ mereámur pervenire indémnes. ℟. Amen.

Per.

℟ Vincénti dabo corónam, et fáciam illum colúmnam in templo Dei : *P.* Adscríbam super eum nomen civitátis Ilierúsalem, et nomen meum novum. ℣. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedére in throno Patris mei. *P.* Adscríbam. ℣. Glória, et honor. *P.* Adscríbam.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui mirabíliter Vincénti huic mártyri tuo et corónam de victória præstas, et colúmnam in templo tuo, quasi decórem ædificii, futúrum esse adsígnas : dùm ei et coronánda vincéndi stúdia súggeris, et invíctam perseveránliæ voluntátem in passiónibus prælargíris ; da nobis exémplo ejus, et diligéndi te votum æquále, et vincéndi voluntátem : ut ita nomen civitátis illíus novæ Ilierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quálitèr, dùm indesinénter obtútum mentis nostræ in illíus visióne defígimus, in ejus pace perénniter jocundémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam : abyssus vallávit me, pélagus coopéruit caput meum. Clamávi ad te Dómine, exáudi me.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. *f.* 315.

Ad Benedictus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem justi festínat.

[ccx] *Cánticum.* Benedíctus es. *fol.* 6.

Sono. Projecérunt me in médio mari : et facta est mihi tranquíllitas magna. *P.* Quia liberásti me Dómine de abysso, et misértus es mei. Allelúia, allelúia. ℣. Qui conscéndunt mare in návibus, operántes in aquis multis ; ipsi vidérunt mirabília tua. *P.* Quia liberásti me. ℣. Abominátus sum in médio aquæ : et habitávi in corde maris, et invocávi te Dómine. *P.* Quia liberásti me. ℣. Imperásti procéllæ, et stetit in aura : et fluctuátæ sunt undæ maris, et congratulátus sum nimis. *P.* Quia liberásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia liberásti me.

Laúda. Laudáte Dóminum de cœlis, Allelúia : laudáte eum in excélsis. Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (Cap. XLIII, XLIV*).*

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus, creans te Jacob, et formans te Israël : Noli timére, quóniam redémi te, et vocávi te nómine tuo : meus es tu. Cùm transieris per aquam, tecum ero, et flúmina non opérient te : cùm ambuláveris in igne, non combúreris, et flamma non ardébit in te : Quia ego Dóminus Deus tuus sanctus Israël salvátor tuus. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, et gloriósus : ego diléxi te, ego dabo hómines

pro te, et pópulos pro ánima tua. Noli timêre, quó- niam tecum ego sum. Hæc Dóminus dicit fáciens et formans te, ab útero auxiliátor tuus : noli timêre serve meus Jacob rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquam super sitiéntem, et fluénta super áridam : effúndam enim spíritum meum super semen tuum, et benedictiônem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas', quasi sálices juxta fluéntes aquas. ℟. Amen.

Hymnus.

Beâte Martyr próspera
Diem triumphâlem,
Quo sánguinis merces tibi,
Coróna Vincénti datur.
Hic te ex ténebris sæculi,
Tortôre victo, et júdice,
Evéxit ad cœlum dies,
Christôque ovántem réddidit.
Nunc Angelôrum párticeps,
Nunc lucis insígnis stolâ,
Quam testis indomábilis
Rivis cruôris láveras.
Cùm te satélles Idóli,
Præcínctus atris légibus,
Litâre diis Géntium
Ferox caténis cógeret.
Ac verbo Príncipum molli
Suadéndo blandè effûdit,
In catástas ne vita
Líbera rapta décidat.
Rex, inquit, máximus Orbis,
Qui sceptra gestat Romulêa,
Servîre sanxit ómnia
Priscis deôrum cúltibus.
Vos Nazaréni adsístite,
Fidémque et ritum spérnite,
Hæc saxa, quæ princeps colit,
Placâte fumo, et victimâ.
Exclâmat hic Vincéntius,
Levîta de Tribu sacra
Minister altâris : Deum
Excólimus nos verum.
Tibi ista præsint númina,
Tu saxa, tu lignum colas,
Tu mortuôrum mórtuus
Fias deôrum póntifex.
Nos lucis auctôrem Patrem,
Ejúsque Christum fílium,
Quem solum ac verum Deum,
Datiâne, confitêmur.
Hic ille jam commótior :
Audésne, infelix, ait,
Jussa deôrum, et príncipum
Violâre verbis ásperis?
Jus est sacrâtum, et públicum,
Cui cedit humânum genus,
Nec te jubénte férvidè
Infans perîclum pérmovet?
Hoc namque decrêtum cape,
Aut ara, thure, et céspite
Precánda jam nunc est tibi,
Aut mors luénda sánguine.
Respóndit ille altrínsecús :
Age ergo quicquid vírium,
Quicquid potestâtis tibi est,
Palàm relúctor, exérce.
Vox nostra quæ sit áccipe :
Et Christus, et Pater est Deus,
Servi hujus et testes sumús,
Extórque, si potes, fidem.
Torménta, carcer, úngulæ,
Stridens flammis flamma,
Atque ipsa pœnârum ú'tima,
Mors Christiánis ludus est.
Vestra insânis vánitas,
Scutúmque vestri Cæsaris,
Condígna vestris sénsibus
Coli jubêtis númina.
[ccxi] Excíssa fabríli manu,
Cavis recócta, et fóllibus,
Quæ voce, quæ gressu carent,
Immôta, cæca ligna sunt.
Ilis sumptuôsa à splêndido
Délubra crescunt mármore :
Ilis colla mugiéntium
Percússa taurôrum cadunt.
Adsunt et illic spíritus :
Sunt et magístri críminum,
Vestræque salûtis áucupes
Vagi, impoténtes, sórdidi :
Qui vos laténtèr íncitos
In omne compéllunt nefas,
Vastâre justos nécibus,
Plebem piôrum cárpere.
Norunt et ipsi, ac séntiunt
Pollêre Christum, et vívere,
Júsque jam jam ádfore
Regnum treméndum pérfidis.
Clamant paténtèr dénique
Pulsi ex látebris córporum,
Virtûte Christi et nómine,
Dénique iîdem dæmones.
His intonántem Mártyrem
Judex profânus non tulit,
Conclâmat : Os obstrúite,
Ne plura jactet ímprobus :
Vocem loquéntis cláudite,
Raptúmque lictóres date,
Illum seórsum cánibus
Pastum, manúsque exércitæ.
Infixus in prætórium
Convitiâtor séntiat,
Impúnè ne quos sibi
Diis extruéndis jússerit.
Tibi ergo soli cóntumax
Tarpéia calcéntur sacra?
Tu porrò solus óbteras
Romam, Senâtum, Cæsares?

Vinctum retórtis bráchiis,
Sursùm, ac deórsùm exténdite,
Compâgo donec óssium
Divúlsa, membrâtim crepent.
Post hinc divérsis ictibus
Nudâta costârum sunt ábdita,
Ut per lacúnas vúlnerum
Jecur retéctum pálpitet.
Ridêbat hæc miles Dei,
Manus cruéntas íncrepans,
Quòd fibra non profúnditùs
Intrarétque artus úngula.
Ac jam omne robur ártium
Eviscerándo césserat,
Nisúsque ávenis sólverat,
Fesso lacertórum toro.
Ast ille tanto lætior,
Omni vacán em núbilo
Frontem serênam lúmine
Te, Christe, præséntem videns.
Quis vultus iste, proh pudor!
Datiânus ajêbat furens :
Gaudet, revínctus, et próvocat
Tortôrem tortus ácrior.
Nil illa vis exércita
Tot noxiôrum mórtibus
Agône in isto próficit,
Ars idolôrum víncitur.
Sed vos alúmni cárceris
Párcite, ait, invícto,
Cohibête paulùm dextras,
Respîret ut lassus vigor.
Per sicca rursùs úlcera,
Dùm sese cicátrix cólligit
Refrigeráti sánguinis
Manus resúlcans díruit.
His contra Levítes refert :
Suam tuôrum præspicis
Languêre virtûtem canum
Age ipse major cárnifex.
Osténde, quo pacto queant
In recéssus rescíndere
Manus et ipse intérsere,
Rivósque fervéntes bibe.
Erras, cruénte, si meam
Te reris pœnam súmere,
Cum membra morti obnóxia
Dilaniâta intérficis.
Est alter homo intrínsecùs,
Violâre quem nullus potest :
Liber, quiêtus, íntegер,
Exors dolôrum trístium
Hoc, quod labóras pérdere
Tantis furôris víribus,
Vas est solûtum, ac fictile,
Quovis frangéndum modo.
Quínimò nunc enítere
Illud secâre, ac pléctere :
Cùm persitat intùs, qui tuam

A Calcat, Tyránne, insániam.
Hunc tu lacésse, hunc distórre
Invíctum, insuperábilem,
Nullis procéllis súbditum,
Soli hunc subjéctum Deo.
Hæc fatur, et stridéntibus
Laniâtur uncis dénuò,
Cui Prætor ore súbdolo
Anguînat verba et sibilat :
[ccxii] Si tanta cállidi péctoris
Prædûrat obstinátio,
Pulvînar ut nostrum inâne
Abominêris tángere :
Saltèm laténtes páginas,
Librósque opértos déroga,
B Quibus sectam pravam séminas :
In istis creméntur ígnibus.
Ilis, Martyr, audítis, ait :
Quem tu malígne mysticis
Minâris ignem lítteris,
Flagrâbis ipse hoc jústius.
Nonnè scímea cœléstis
Vindex erit volúntas,
Tanti venéni intérpretem
Linguam perúrens fúlmine.
Vides favíllas índices
Gomorrhæôrum críminum :
Sodomítæ cladis cinis
Testes perénnis fúneris.
Exémplar hoc semper tuum est ;
C Fuligo quem nox súlphuris,
Bitûmen, et mista pice
Imo implicábunt tártaro.
Ilis persecûtor sáucius
Pallet, labéscit, et statìm
Insâna tórquens lúmina,
Spumásque frendens égerit.
Tunc deíndè cunctâtus diù,
Decérnit extrêma ómnium :
Ignis, graváti, et lúminis
Exerceâtur quæstio,
Hæc ille sese ad múnera
Gradu citáto prórupit,
Ipsósque pernix gáudio,
D Pœnæ ministros prævenit.
Ventum ad palæstram gloriæ,
Spes certat, et crudélitas :
Luctâmen anceps cónserunt
Hic Martyr, illic cárnifex.
Serra léctulum régula
Dente frequénti exásperant,
Cùm multa carbônum strues
Vivum vapôrat hálitum.
Hunc spontè conscéndit rogum
Vir sanctus, ore intérrito,
Cœli et corónæ cónscius,
Celsum tribûnal scándere.
Subter crepánte aspérgine
Scintíllat excúrsus salis,

Punctísque fervens stridulis
Sparsímque artus figitur.
Arvína post hinc ígneum
Imprássa cratem lambit,
Vix unda foris fúmida
In membra sensim líquitur.
Illic interim immôtus manet,
Tamquàm dolôrum néscius,
Tendítque in altum lúmina :
Nam vincla palmas présserant :
Sublâtus indè fórtior,
Lúgubre in antrum trúditur :
Ne liber ortus lúminis
Animâret altum spíritum.
Est intus imo ergástulo
Locus ténebris nigrior,
Quem saxa mersi fórnicis
Angústa clausu strángulant.

Ætérna nox illic latet
Expers diúrni síderis.
Hic carcer horréndus suos
Habêre fertur ínferos.

In hoc bárathrum conjêcit
Truculéntus hostis Mártyrem,
Lignôque plantas ínserit ;
Divaricátis crúribus.

Quin addit ad hæc pœnam novam,
Crucis perícli artíficis,
Nulli tyránno cógnitam,
Nec fando compértam retrò.

Fragménta testárum jubet
Hirta impolítis úngulis
Acuminâta, infórmia,
Tergo jacéntis stérnere.
Totum cubîle spículis
Armant dolôre saxísque :
Insómne qui subtèr latus
Mucrône pulset óbvio.
Hac ille versâtur umbra
Meditâre artes, quas strúxerat ;
Sed Beélzebud cállida
Comménta Christus destrúxit.
Nam carcerâlis cæcitas
Splendôre lucis fúlgurat,
Dupléxque morsus stípitis
Ruptis cavérnis dissilit.
Agnóscit hîc Vincéntius
Adésse, quod speráverat,
Tanti labôris præmium,
Christum datôrem lúminis :
Cernit deínde frágmina
Jam testulârum, móllibus
Vestíri semet flóribus,
Redoléntе nectar cárcere.
Quin et frequénter Angeli
Stant, et loquúntur cóminùs,
Quorum unus ore augústior
Compéllat his dictis virum

A [CCXIII] Exúrge Martyr ínclyte,
Exúrge secûrus tuî,
Exúrge, et almis cœtibus
Noster sodâlis adhære.
Præsta Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *Fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Clementíssime Deus, tríbue; ut fortíssimus Vincéntius martyr tuus, qui, pro te virílitèr dímicans, tuo múnere vicit, ità nobis in tuo nómine júgitèr adsit, ut victor ecúlei, victor exístat peccáti : quotidiánas ábluat culpas, qui tot tantásque supergréssus est pœnas ; ut, qui pro Dómino mirílicus éxtitit
B triumphâtor, pro servis exístat magníficus intercéssor.

Pater noster. Liberáti. *fol.* 2.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut. *fol.* CCV.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui poténtèr vincénti mártyri suo Vincénti matutînam stellam donâvit in múnere, et primæ resurrectiônis et futúræ vos gáudiis ditet ; ℟. Amen. Et qui eîdem Vincénti manna dedit abscónditum, obténtu ejus glorióso vos immortalitâtis véstiat indumento : ℟. Amen. Ut exémplo memoráti mártyris et cárceres vincéntes et flammas ; edúcti è cárcere sæculi, flammas evadâtis ætérni supplícii. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In exeúnte Vésperâ.

C *Lauda.* Sperâvit ánima mea in Dómino.

Sono. Spes mea tu es pórtio mea. *fol.* CCV.

Antíphona. Vincéntius sanctus, ut solis rádius splendet, et sicut lília campi floret. *P.* Portans odôrem suavitâtis in conspéctu Dómini. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur Rex : et super salutâre tuum exultâbit vehemémtèr. *P.* Portans. ℣. Glória, et honor. *P.* Portans Dominus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Corônam spléndidam sempitérnam Allelúia. *P.* Vincénti dabo. Allelúia, allelúia. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, et bráchium meum confortábit eum. *P.* Vincénti. ℣. Glória, et honor *P.* Vincénti.

Hymnus. Adest miránda pássio.

D *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* CLXXXVII.

Capítula. Deus, qui Levîtam tuum Vincéntium tanto virtûtum múnere decorásti, ut ministérii sacri fretus officio, Fílium tuum Dóminum nostrum secuturus in passiône, ejúsdem Christi tui cálicem ministrâret prius credéntibus in salûtem : tu nos fácito coram te dignè tractâre suscépta ministeriôrum officia, quorum gestándam suscépimus obsequêlam quò martyr tuus Vincéntius divíno auctus spíritu persequéntem Datiânum objéctibus duris adgréditur, cùm contra Valérium Episcopum suum lévitèr musitásse conquerêtur : méritis suis tribuat ómnibus in hac vita feliciôrem excúrsum, in futúro regnum beatitúdinis infinîtum : ut sicuti eum inter pœnas susceepisti te confiténtem ; ita nunc júbeas exaudíre pro-

pobis orántem, cùm ad te proclamavérimus è terr's. A
Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, lumen ætérnum, qui novà luce mártyri suo Vincéntio pósito refúlsit in cárcere, inlucéscat in córdibus vestris ad ætérnam remuneratiônem : ℟. Amen. Et qui corpus ejus in médio mari demérsum marínis gurgítibus revocâvit ad lítus, révoceț vitam vestram ab intéritu, et nóxiis áctibus : ℟. Amen. Quique, corvo obsequénte, dilatâvit prædícti Mártyris glóriam, devotiônem vestram sólitâ propitiatiône suscípiat. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet.

Oratio. Deus qui mirabílitèr. *fol.* ccvii.

DIE XXV JANUARII.

IN FESTO SANCTI BABILÆ EPISCOPI, ET TRIUM PUERORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Justôrum ánimæ. *fol.* cLXII.

Antíphona. Justi epuléntur, et exúltent in conspéctu Dómini. *P.* Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justôrum à Dómino : et protéctor eôrum est in témpore tribulatiônis. *P.* Et delecténtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et delecténtur.

[ccxiv] *Lauda.* Justi jocundéntur Allelúia, *P.* Et læténtur, Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ, et salûtis in tabernáculis justôrum. *P.* Et læténtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et læténtur : Allelúia, allelúia.

Hymnus.

O Sacerdôtum ínclyta corôna,
Atque corúscum Levitárum ordo,
Clero adscíto, præcinâmus hymnum
Mente benígnâ.
Formam exémpli Bábilas Antístes
Nobis tenéndam dímicans impréssit :
Ne templi Dei óstia pandâmus
Cállido hosti.
Hic vir virtûte fidei munîtus
Antiochênam dum régeret arcem,
Sprêvit profânum átriis sanctis
Numeriânum.
Illicò captus sístitur tyránno,
In fola verus Christo immolándus :
Versutiôsa ábdicat assérta,
Vera uténdo.
Réputans namque dógmata pervérsa,
Rerum fatêtur ómnium Auctôrem,
Celsi Paréntis coætérnam prolem
Orbem creásse.
Aris hortâtur dæmonum lítare,
Spernens arctâtur vacis catenárum,
Colo gravâtur póndere bolárum,
Compêde pede.
Fit gregi pastor magnum documéntum,
Urbi mostrâtur véluti contémptus :
Illinc ovans defert Christo vota laudum
Victor insignis.
Fictilem vicit ratiocinándo ;
Vanas pérdocet liberáles artes ;
Indicit sensum pótiùs disértum
Trium puerórum,
Sóboles sequens génitrix, quos mittit
Agonizándos Præsule cum almo :
Quália pati Patrem et Magístrum
Eúmdem dicunt.
Hic quippè parens verus ut Abraham est,
Hóstia qui se tribus cum púeris
Obtulit sacrâ stípitis in ara
Regi polórum.
Inter insónies lotis ulnis ambit
Sacrum altâre stípiti elâtus,
Dira dùm perfert vincla vel torménta,
Cómitans docet.
Simul conféssi nomen Trinitâtis,
Sústinent simul lacerántem ictus ;
Sed rapuêre ab hoste trophæum
Dono divíno.
Ad periméndum póstmodùm producti,
Alacres pergunt, carmen præcinéntes
Tripúdii psalmi, ultrîcem quadragênum,
Voce sonórâ.
Tunc Præsul plebem contéstans affâtur ;
Ità ut esset vinclis onerâtus,
Ad confundéndum júdicem profânum
Sepelirêtur.
Párvulos quoquè Bábilas litándos
Patri adsignat ense verberándos ;
Quorum agônem púlchriùs consûmat
Sánguine fuso.
Quique concépti urnâ sepulchráli,
Vigent perénni memóriâ passi,
Sede promissâ potíti in arcem
Diadémate.
Bino in ipsis múnere per ipsos
Obtines missos, cívitas quæsîta :
Nimiùm gaude, glórians in Christo
Júbilo magno.
Ilic obsequénda membra redivîva
Póssidet ; sursùm ánimas victrices
Stolis indútas cándidis, fulgéntes,
Palmas geréntes.
Inde Redémptor eerne de supérnis
Ratem redémpti gregis, incubántem
Sæcli in mare, túrbina impulsántem
Tentatiônum.
Déxteræ tuæ auxílium præbe,
Eámque cunctis à malis defénde :
Tecum victuram vehens in supérnis
Ævo perénni.
Glória summa, Christe, tibi sempèr,
Simùl cum Patre, Spiritûque Sancto :
Sit nunc, et sempèr soli tibi Deo
Trino, et uno.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutátis nominibus, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Inténdite, fratres charissimi, sacerdôtis

Bábilæ inconvúlsæ spei virtûtem, triúmque Puerô- A rum robustiôrem ánimi fidem, quàm valéntem córporis qualitâtem; quos prædictus doctor egrégius gládio contínuo percussúros, sacris ulnis congeminándo, compléctitur; grátias flebílitèr réferens Creatóri, quòd eos, quos de manu ejus accéperat coronándos, obtúlerit illi: Horum ígitur exémplum constántiæ imitántes, mores corrigâmus in mélius, charitâtem teneâmus ad ínvicem, per dilectiônem excéptum ministérium expleâmus; et ad servitûtem Dei cæteros inflammêmus: Operári justítiam delectêmur, [CCXV] nóxia fugiâmus, spíritu orémus, atque dicâmus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Bábilæ précibus solvántur vestra peccâta; cujus virtûte Numeriáno dom s Dei obserâta sunt límina; ℟. Amen. Ejúsque suffrágio animârum vestrârum vos gaudeâtis obtinuísse lucrum, cujus documénto trium Puerôrum societas méruit subíre Martyrium: ℟. Amen. Ut sicut iídem infántuli, magístro subsequénte, gládii pro Christo párili animadversiône truncáti sunt; sic vos unítâ vincti societâte, divînum sempèr agâtis obséquium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Præsta, Dómine, ut dùm Sanctôrum Bábilæ, et trium Puerôrum veneránda templa suscípimus; ipsi tibi templum puri cordis, et impollúti córporis éffici mereâmur: atque in domûs tuæ receptáculis perdurántes, electôrum tuôrum mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. *Fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Fecísti Dómine in mari viam, et inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens: *P.* Quia potens es, transeúntes mare salvâre. ℣. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: et húmiles spíritu salvâbit. *P.* Quia potens. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia potens es.

Orátio. Noli nos, Dómine, nostris onerâre pondéribus: et qui Judææ pártibus innotésceris, plúrimùm deprecâmur; ut nostris pectóribus immorêris: et cujus Hierúsalem nomen est magnum; intercessiône Sanctôrum Bábilæ, et trium Puerôrum mártyrum sit in nostra conversatiône præcípuum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Transiérunt mare rubrum, quasi per áridam terram, hæc dicit Dóminus. Transíte, transíte: *P.* Quia ego vos dedûcam de terra mea. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Omnípotens Deus, qui óculos tuos dirigis super justos, méritis eôrum preces nostras digunántèr intènde: ut et à peccátis nostris vultûs visitatiône purgêmur, et número tuôrum misericórdiæ tuæ múnere sociêmur.

Antíphona 3. Deus qui glorificâris in concílio Sanctôrum, *P.* Magnus et metuéndus es: Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Magnus. ℣. Glória, et honor. *P.* Magnus.

Orátio. Præsta Dómine, ut dùm Sanctôrum.

Quære in istis Vésperis præcedéntibus.

℟. In paradíso Dei requiéscunt sancti, quorum fructus indeficiens persevêrat, in quo est satietas et medélla. *P.* Supra stellas fulgébunt fácies eôrum. ℣. Fulgébunt justi, et tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrent. *P.* Supra stellas. ℣. Glória, et honor. *P.* Supra.

In Láudibus.

B *Ad Cánticum. Antíphona.* Diligéntes te Dómine sicut sol in.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *fol.* CLIV. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justôrum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIV. *Prophetia.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O Sacerdôtum. *fol.* CCXIV. *Supplicátio* Orêmus, *mutátis nomínibus. fol.* CLXXXVII.

Capítula. Deus, Sanctôrum glória, et copiôsus misericordiâ, exáudi plebem tibi súpplicem, per Sanctôrum te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, et per díspares diêrum, ac nóctium successiónes pari protectiône cústodi; ut adjúti sanctôrum tuôrum Bábilæ, et trium Puerôrum C mártyrum precibus, qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus, noctem quoquè hanc beneplácitâ tibi animârum, et córporum puritâte ducâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israel in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cântate Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur.

[CCXVI.] *Benedíctio.* Beatissimôrum mártyrum suôrum Bábilæ, et trium Puerôrum vos Dóminus intercessiône custódiat: ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propitiâtus omíttat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE XXVIII JANUARII.

IN FESTO SANCTI TYRSI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis. *P.* Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus Sanctis. *P.* Et rectis corde.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. *P.* Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordárum psállite Deo. *P.* Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, et pervenérunt ad præmium regni, *P.* Et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Quóniàm Deus amat judícium, et non derelínquet Sanctos suos: in ætérnum conservabúntur. *P.* Et lavérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniàm ipsi Deum vidébunt. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Allelúia. ℣. Glória et honor. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Exúlta nimiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum: módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflâtus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, increpat:
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus?
Infélix! Erebi igne cremándus es.
Illicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctôrum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nititur
Eléctam ánimam trádere: pótiùs
Divérsa génera pértulit ínnocens
Pœnârum, cúpiens præmia cœlica.
Athlêta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi réperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, et docet,
Jam falsa ut cólere idôla témneret.
Tunc læto símulans ore locûtus est:
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsénsum tríbuens, ut sacrífices diis;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspicuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, et ínvidus:
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Gastrum pernicitèr ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat:
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer imperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem increpat:
Agnósce Dóminum, lúbrice et ínvide,
Cùm cernis ópera magna et ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense susciperet membra fidélia.
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm miríficus in te credéntibus!
Pravis muscípula sis! Sanctus in æthera
Christi glorificat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, et nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus:
Directus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula et ómnia:
Fervens óleum, plumbum, et úngulas;
Ut Sanctum súperet mártyrem, et necet.
Cernens proficere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
B Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à littore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua!
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum:
Judex non méruit cérnere Angelos.
[ccxvii] Debêmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpâ labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem; Inquiunt:
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Clementèr lácbrymas sárculum áccipit,
C Designans locum ubi córpora cóndere
Debérent: véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Lætántur ómnium corda volántium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus:
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum: dele chirógraphum;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
D Dans nobis auxílium témpore cóngruo
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concêde: témpora próspera tríbue;
Victum paupéribus; subsídium víduis:
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus et unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtûte sólitâ, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *matátis nomínibus. fol.* CLXXVIII.

Capítula. Auctor lucis, fons lúminis, et imménsi cláritas splendôris, Christe, ingéniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavácro sitiénti portitôrem lúminis núntium cœlis destinásti; ut ille eum extériùs luminâret, quem ab intùs accénderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrâtor mentis assíduus: arde quæsumus in méntibus nostris almo ignis tui fervôre, quem te ab arce missûrum tuo es pollícitus ore: ut flagrans intériùs ad exurénda vítia, lustret extérius ad capiénda præmia sempitérna, piissimus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, à quo beatíssimus martyr Tyrsus antè est passiône frúitus, quàm lavácro, ipse nos munificet dono æternitâtis, et remúneret præmio sempitérno benedictiônis: ℟. Amen. Et qui illum mari projéctum Angelis vehéntibus reportâvit ad littus, vos secum adsóciet in polôrum sédibus lætabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr invocêtis Deum et Patrem, quem idem martyr Tyrsus et sub aquis liberà invocâvit voce. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris tui, Christe Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis præparâtum esse prædixísti ab orígine mundi; fac ergo nos etsi immériti eos ádsequi: ut qui beatíssimi mártyris tui Tyrsi vel sociôrum ejus festum incólimus, perénniter cum eísdem Sanctis jocundêmur: et sicut idem Mártyrem tuum sectóribus serrâ non permisísti secári; ità nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclésiæ nullâ patiâris occasiône divélli; sed cum benedíctis percipiâmus regnum, quod Sanctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona. 1. Venîte ad me Sancti mei, dicit Dóminus: Vindemiâte fructum labôrum vestrôrum, germen justítiæ; *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor lilióruni, et rosârum in témpore suo. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Veniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invitáti, ut vindémient fructus labôrum suôrum; fac nos per misericórdiam eos ádsequi in vivéntium terra: ut qui beatíssimum athlêtam tuum Tyrsum priùs martyrio consecrásti, quàm lavácro, priùs fide, quàm regeneratiône, priùs étiam supplício, quam baptismo; tu ómnibus dimíttas nobis peccâta, et dones nobis regnum hereditâtis perpétuæ: ut per bonam operatiônem, et conversatiônem perveniâmus in paradísum delitiárum, [CCXVII] et gaudéntes de labôrum nostrôrum fructu, vindemiêmus fructus nostros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antíphona 2. Venîte ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, *P.* Qui laborâtis, et oneráti estis, et ego reficiam vos. ℣. Venîte filii, audîte me: timôrem Dómini docêbo vos; *P.* Qui laborâtis. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui.

Orátio. Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, et pro te multum sustinuérunt, ut eos requiéscere fácias, sicut promisísti eis dicens: Ego reficiam vos: fac ergo nos in Ecclésia tua oránles, eos totâ mentis intentiône ádsequi, ut consequâmur misericórdiam tuam, ut pro mérito non damnêmur in pœna, qui ex nostro mérito non merémur véniam: qui beatíssimum Tyrsum prævenísti in benedictiônem grátiæ, osténdens illi in ténebris lumen, et perfectiônem grátiæ post labôrem: rogâmus ergo etsi immériti, ut suffrágio prædícti Mártyris, labôre nostro oneráti, reficiâmur cum Sanctis tuis verbi tui mellífluâ doctrînâ in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antíphona 3. Venîte benedícti patris mei, dicit Dóminus, *P.* Percípite regnum, quod præparâtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, et illuminámini: et vultus vestri non erubéscent. *P.* Percípite regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Clarificâtum est nomen Dómini Jesu Christi in Sanctis pro patiéntia, et fide, in ómnibus persecutiónibus, quas sustinuérunt, *P.* Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo et passi sunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitâtem habitatiônis. *P.* Ut digni. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut digni.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* VI *Sono.* Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de Cœlis, Allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *fol.* CLXIX. *Prophetîa.* Justi in perpétuum vivent, et apud. *fol.* CLXIV. *Hymnus.* Exúlta nimiùm turba. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem.

Capítula. Dómine Deus omnípotens tuôrum ante mundi constitutiônem præscius electôrum, Tyrsi mártyris tui et Cómitum ejus ánnuis recúrsibus solémnia álacri voto suscipiéntibus dele cuncta delícta propítius: Et qui pro tuo nómine tot tantásque pértulit pœnas, suffrágio suo nostras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus absolúti, ad te post tránsitum mereàmur pervenire sto à decôris indúti Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum

novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedíctio. Intervéntu sanctórum Tyrsi et Cómitum ejus cœlitùs inlápsa Dei benedíctio vos prótegat, et ab omni malo defêndat. ℟. Amen. Eórum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum festa amándo suscípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes sitis, quorum solémnia devotíssimè celebrâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE II FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti solem et lunam. ℣. Tu confirmásti in virtúte tua mare. Tu contribulásti cápita dracónum super aquas. *P.* Tu fecisti. B.

Orátio. Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te se creátos agnóscunt; et cunctam creatûram cœléstem atque terrénam te opífice subsístere ac dispóni non ámbigunt. [ccxix] Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; et te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgóre claréscere lumen : quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeámus inluminatióne vitâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justitiâ est plena déxtera tua. Lætêtur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, *P.* Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia : Magnus Dóminus et laudábilis valdè in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. *P.* Propter judícia. C.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. *P.* Jubilâte Deo univérsa terra : Cantâte, et exultâte, et psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Jubilâte Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Jubilâte Deo.

Orátio. Dómine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; et prædictum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædictus es vócibus Prophetârum, et in témpore visus glorificâtus es módulis populórum; concêde propítius, vasa nos tua tibi permanére purissima : ut lucis auctor nos et júgiter inlústres, et indesinénter inhábites. ℟. Amen. D

Per misericórdiam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei salutâre tuum, Dómine, quod parásti in conspéctu populórum. *P.* Lumen ad revelatiónem géntium, et glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *P.* Lumen ad. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutâre suum : *P.* Ante conspéctum géntium revelâvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testaménti sui : verbi, quod mandâvit in mille generatiónes. *P.* Ante conspéctum. ℣. Glória, et honor. *P.* Ante conspéctum.

Hymnus.

Sacer Puritâtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptióne
Sed coætérnus génere.
Spíritu complêtur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibâtam Genitrícem
Proles castam elégit.
Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbâtur
Salutâre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.
Sed nec illa impar Anna
Continéntiâ grádiens,
Quam in flore juventûtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitêtur,
Fore mundi Príncipem.
Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrificio,
Quæ córporis, animæque
Puritâtem docérent.
Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus et potéstas
In ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus pium et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos grátiâ Presentatiônis ipsíus, et Purificatiônis ejus genitrícis Maríæ nobis sal tem ánimæ, et córporis, et remissiônem, et pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula. Jesu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædíxit, Mater impósuit, Símeon cognôvit, Anna laudâvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magnífícum in cœlo : ut, qui solus es poténtiâ gloriôsus, sis étiam pérdidis miseratiônis indulgéntiâ pius.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Et, qui Simeônis justi mánibus est suscéptus, vos sibimet adsócient benedictióne perpétuâ lætabúndos. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis.

suæ signum deséctæ carnis accêpit, omnes à nobis sordes [ccxx] sui amôris connexiône depúrget; ℟. Amen. Et, qui vos fílios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promísit, hereditâtis beátæ conlatiône munificet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Adnunciêtur in Sion nomen Dómini: *P.* Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Et laus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laus.

Orátio. Omnípotens Deus Pater et Dómine, largíre credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videâmus Salutâre tuum; quem Símeon justus ulnis suis accêpit: ut, qui lumen ad revelatiônem géntium éxtitit, indúltor críminum ipsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dómini est salus: et super pópulum tuum benedíctio tua. *Psalmus* III.

Orátio. Tu es, Dómine, salus, et tua est salus: hanc gaudêmus in nobis largîtam; hanc étiam usque in finem à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiônem tuam: ut privêtur maledictio pœnæ, et ditéscat in nobis fructus justítiæ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templo, ut fácerent pro eo secúndùm legem Móysi: *P.* Accépit Símeon in mánibus, et benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitâte Dei nostri, in monte sancto ejus. *P.* Accêpit Símeon. ℣. Glória, et honor. *P.* Accêpit.

Orátio. Omnípotens Deus Pater. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Símeon in templo elevâvit vocem, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: *P.* Quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam. *P.* Quia vidérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia vidérunt.

Orátio. Beâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis vocem fac in nobis pari diligéntiâ personâre: ut quia vídimus et crédimus Salutâre tuum; in pace, cùm jússeris dimittâmur: non quò à te dimíssos fines vitæ accipiâmus; sed, per te absolútos à débito, in fine pacem sempitérnam possideâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti. *P.* A Patre plenum grátiæ, et veritâtis. ℣. Sicut audívimus, ita et vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in sæcula. *P.* A Patre. ℣. Glória, et honor. *P.* A Patre.

Orátio. Vídimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitâte, Primogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, et in sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquéntem; Largîre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, et Dóminus, et Deus est. *P.* Iste consolábitur nos à plaga nostra, et à labóre in terra captivitâtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, et factus est princípâtus ejus super húmerum ejus. *P.* Iste consolábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Iste consolábitur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es redémptio nostra et salus nostra, sana plagam contritiônis nostræ: qui suscepísti carnem fragilitâtis humánæ; et qui véniens ónera nostra sublevâre dignâtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nóstra que stúdia pius in bono confírmes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vidérunt óculi mei salutâre tuum Dómine, *P.* Quod præparásti ad revelatiônem géntium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, et psállere nómini tuo Altíssime: *P.* Quod præparásti. ℣. Glória, et honor. *P.* Quod præparásti.

Orátio. Fac nos, Dómine, ut Salutâre tuum, quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício sentiâmus: ut, qui ad revelatiônem præparâtus est Géntium, non ad punitiônem, sed ad salvatiônem se júdicem ingerat redemptôrum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est [ccxxi] in lege Dómini. *P.* Quia omne masculínum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantâte Dómino, et benedícite nomen ejus: benè nunciâte de die in diem salutâre ejus. *P.* Quia omne. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia omne.

Orátio. Dómine Deus, qui omne masculínum, adapériens vulvam, sanctum esse testâris; fac nos tibi in sanctitâte, et justítiâ deservíre: ut, qui vulvam matérni úteri incorruptiône sanctíficas, ætérnæ sanctificatiônis præmio credéntes adtóllas: ut, qui gloriôsum nomen tuum in géntibus núntiant, remuneratôrem te suum in futúro cognóscant. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu secúndùm quod scriptum est in lege Dómini *P.* Par túrturum, aut duos pullos columbârum: allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte servi Dóminum. *P.* Par túrturum. ℣. Glória, et honor. *P.* Par túrturum,

Orátio. Deus, qui in expiatiône pariéntium par túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcípis columbârum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem implére

venísti, non sólvere, in nobis Evangélii grátiam di- A gnêris opuléntiùs propagàre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem : quia vidérunt óculi mei salutâre tuum. *P.* Lumen ad revelatiônem Géntium. ℣. Jocunditâtem fecísti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Lumen. ℣. Glória, et honor. *P.* Lumen.

Orátio. Omnípoteus Deus Pater et Dómine, largìre credénti tuo pópulo pacem : ut, qui Salutâre tuum vidimus, visiône grátiæ tuæ munerêmur : Et, qui lumen ad revelatiônem éxtitit Géntium, indúltor criminum ipsemet credéntium sentiâtur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus. B

Ad Cánticum. Antíphona. Lætabúntur omnes. *Cánticum.* De nocte vigilat. *Orátio.* Deus, qui notum fecísti. *fol.* 64.

Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriâbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum (Lucæ 1).

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace :

Quia vidérunt óculi mei salutâre tuum, * quod parásti ante fáciem ómnium populôrum.

Lumen ad revelatiônem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedictus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum. C

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. *fol.* CLXXXII.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis allelúia : laudâte eum in excélsis allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus : laudâte eum omnes virtútes ejus : Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetîa. Audi me, Jacob, et Israël, quem. *fol.* 65. *Hymnus.* Sacer Puritâtum dies. *Quære in Vésperis precedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* Notum factum est salutâre Dómini. *fol.* 65. *Lauda.* Adnunciêtur in Sion nomen Dómini, et laus. *Benedíctio.* Et qui Simeônis justi mánibus. *Quære in Vésperis præcedéntibus, fol.* CCXIX.

DIE V FEBRUARII. D

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni dábitur in manu tua ; *P.* Et adorábunt coram te fílii multârum géntium : allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltâta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ in gressu tuo oriêtur : allelúia. *P.* Et adorábunt.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis? *Lauda.* Spécie, et pulchritúdine tuâ. *fol.* CLXXX.

Hymnus.

Adésto, plebs fidíssima,
Venústum festum : grátiâ
[CXXII] Laudum deprôme cármina,
Christôque vota máxima.
Beâta virgo Agatha,
Fide et clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.
Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctâtur in imo cárceris.
Sævi furôre júdicis
Christi puélla téritur ;
Sed virgo sancta ímpiis
Libâre rénuit aris.
Tu nunc demum Martyr ácrius
Adficeris verbéribus ;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.
Magnus sed Christi sénior.
Disrúmpit claustra cárceris :
Reddit papíllam íntegram,
Curátque ómnia vúlnera.
Sic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.
Mox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrâ pronúncians
Defensiônem Patriæ.
Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.
Tunc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntiâ
Extínguit mox incéndia,
Jam Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatôrum indulgéntiam.
Pacis reddéndo cómmoda :
Quæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam líberos
Jugo remóto péssimo.
Sit cunctis, sit fidélibus
Locus quiête plácidus :
Tutêlam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine. folio* CLXXXVIII.

Capítula. Deus conlátor justítiæ, et castimóniæ

prærogâtor, à quo Agatha fámula tua visitâtam se fore respíciens, et in vulnerátis membris récipit sanitâtem; et noctis medio revíncta cárcere, cœlésti promerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te et córpore valéntes et ánimo purióres éffice: quò, dum spirituâlis affléctus in intérno se diffúderit corde, fidéli ad te ore proclamándo conláudent.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Animârum vestrârum Christus Dóminus vúlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo nómine abscísam non déstitit curâre mamíllam: ℟. Amen. Atque, cujus méritis à finibus remôvit ac detrâxit incéndia, ejus nunc opitulatiône flammam à vobis malæ cupiditâtis retórqueat; ℟. Amen. Ut, quæ cœlésti inscriptiône liberátrix advocâta est pátriæ, omnes in commûne patrocínio indefésso consérvet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *fol.* CLXXX.

Orátio. Deus, qui sanctæ Agathæ fídei baptísmo stolam índuis, et glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, dum eam post martyrii palmam laureándo corónas; concêde nobis, précibus ejus, ut confessiônis veridicæ vestíti decôre, justítia indúti et sanctitâte, futúrâ tibi præsentêmur in réquie. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalm.* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Virgo sápiens benedicêtur: timórem autem Dómini ipsa conláudat. Date ei de fructu mánuum suârum, *P.* Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis: beâtus es, et benè tibi erit. *P.* Ut laudéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut laudéntur.

Orátio. Virgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedíceris, et Dei in átriis [CCXXIII] coronâris, dum de fructu mánuum tuârum à Dómino véniam promerêris; detur nobis, quæsumus, tui mérito sapiéntiæ laudatiônem habêre, et in Christi timôre te adjuvánte permanêre, ut mereâmur ab illo in perpétuum benedíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi aurôra valdè rútilans? filia Sion, *P.* Tota formôsa et suâvis es: pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. ℣. Spécie tuâ, et pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procêde, et regna, propter veritâtem, et mansuetúdinem, et justítiam: et dedûcet te mirabíliter déxtera tua. *P.* Tota formôsa. ℣. Glória, et honor. *P.* Tota formôsa.

Orátio. Virgo tua, Christe, Agatha prudénter gloriôsa effécta est, quæ, consurgénti auróræ comparâta, pulchra atque elécta, ut Sol, probátur, et Luna; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena claréscit in sánguine; et, ut Sol flagrans atque immiA nutiônem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædictæ Mártyris apud te obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis lácbrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, *P.* Et índui te stolâ decóris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus: et dispersiónes Israël cóngregans. *P.* Et índui te. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra filia Hierúsalem; quia perfécta es et decôra, et reprehénsio in te non est: ascénde quasi sponsa Líbanum. *P.* Et pércipe B benedictiônem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amica mea formôsa, et veni. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammásti, ut et lasciviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret, eâdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturâle incéndium extinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui induit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo in Dómino. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Filia Sion, bénedic. C *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dóminus Deus cœli benedîcat tibi. *Laudá.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophe.ia.* Longè Dóminus appáruit. *fol.* CLXXXI.

Hymnus.

Festum insígne prodit corúscum:
Voces in aula résonent cunctôrum:
Deo, dicâta plebs alúmna tota
Pándite vota.

Hæc virgo sancta, germineque clara
Sæculi cuncta réspuit cadûca;
Christum secûta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.

Judex inîquus ipse Quintiânus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
Decem malígnis féminis obscœnis
D Tradi præcêpit:

Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis:
Audi præcéptum Júdicis monéntis:
Adóra deos, et lucrâre vitam,
Præmíaque multa.

Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitâtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invicta:

Quam Quintiânus præsentári jubens,
Idôla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.

Irâtus judex síbilat crudêlis:

Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicàtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlâtas viríliter portat :
Corpus intáctum Dómino consérvat :
Fide, quâ credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudêlis et sæva :
Vírginis sacræ torquêtur mamílla :
Diûque torta, abscídi præcêpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlêta,
[ccxxiv] Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras inlústrat :
Per totam noctem lux è cœlis émicat :
Pavôre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furôre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacrâtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmôtus factus est immânis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres :
Unum oppréssit nómine Silvânum
Pars parietis.
Omnis convéntus ille civitâtis,
Tremôre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi ;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflâvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honóris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iniquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes :
Péssimâ morte mórsibus equôrum
Nece vastâtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia :
Æthnæus ipse mons eructâvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beâtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna ;
Nobis indígnis ob honôrem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántare,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honôre sacrum.

A

Sacérdos vitâ habeâtur clarus :
Móribus bonis tibi sit ornâtus,
Ut dignè possit tuum immolâre
Corpus beâtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honôris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætémur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honórem, carmínaque dixit,
Vírginis sacræ et mérita narrâvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctórum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto

B

Jùge per ævum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXVIII: *Capítula.* Dómine Jesu Christe, cui virgo, et martyr Agatha, et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta fámulis supplicántibus, ut; expiáti à peccátis tibi ita adhæreâmus, ne à te ulteriùs recedâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma. *fol.* CLXXX. *Benedíctio.* Animârum vestrârum Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE VII FEBRUARII.

C

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. *Antíphona.* Sancti sicut rosæ gérminant. *fol.* CLXV. *Lauda.* Sánguinem Sanctórum requiram eum. *Fol.* CLXII.

Hymnus.

Christe, lux lucis vera, Deus Angelórum,
Vita sanctórum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebrâre festum :
Accipe votum.
En tua virgo Dorothêa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Ménteque purâ.

D

Dúplici portat mérito corônam,
Dum manet virgo, fudit et beâtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciâtur diris ;
[ccxxv] Sed manet constans, deridéndo nigra
Idôla muta.
Tum duas lapsu gráviter ruéntes,
Una Crystétes vocitâta soror,
Sive Callístes, tibi conquisívit
Igne pietas.
Tènditur post hinc in eatásta Martyr,
Sústinens pœnas diu, verberâta :
Sic Deo dignam ánimam donâvit

Sánguine fuso.
Theóphilo mittit níveum púerum
Cum rosis tribus, totidémque malis :
Vidit, et stupet nímium sagâce
Munus, et aptum.
Hìc fide plenus vocitándo Christum
Intimat : Credi pótuit Tyránno,
Vertex abscíssus meruísse claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuôrum :
Sérvulis præbe véniam malôrum :
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut vestro plácidi amôre,
Festa qui digno cólimus honôre :
Pacis utâmur páriter connéxi
Múnere digno.
Pestis abscêdat, fugiátque languor :
Quod jugum premit pópulos, depélle :
Sit quies defúnctis, medicina ægris ;
Vítaque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa sancta,
Aulam cœlôrum teneâmus amplam,
Nóstraque Christo sint reboántia
Ora canôra.
Glóriam psallat chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini trino, Deitâti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

Capitula. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ad te convérti, et in tui timôre permanêre, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti fecísti ex aspéctu delectábilis pomi : quòd sicut menti ejus in tribus malis, totidémque rosis sacraméntum insínuans Trinitâtis ad culmen eum perféctæ fecísti pertíngere passiônis, supplício eum glorificans crucis ; sic nos odôre charitâtis tuæ reficiens, et actu fac tibi placábiles et córpore fortióres : ut utrâque virtûte valéntes post te in odôrem unguentôrum tuôrum currâmus, et patérnis affléctibus implorántum te erga nos semper placábilem sentiâmus, cùm ad te proclamavérimus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Redémptor vester ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis suffrágio múniat, qui per eam Crystêten et Callísten pœnitúdinis acceptâvit laménta : ℟. Amen. Ac sicut illæ post lapsum ad salûtis viam revérsæ sunt, sic vos, relíctis superstitiónibus mundi, sequámini Christum ; ℟. Amen. Ut ejus sequéndo vestígia exémplo Theóphili odôre Christi repleámini et grátiâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, sicut rosa flóruit ejus martyrii sanguis : Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas A confórtas, et peccatóres sine mora justíficas ; qui tribus malis, tótidem rosis Dorothéæ votis expetíta concessísti, et Theóphilum regni tui coherêdem fecísti : eôrum précibus emundêmur ab omni contagióne peccáminum ; pacémque cum eis capiâmus in terra vivéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo ; *P.* Et nómina eôrum sicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum : et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Et nómina. ℣. B Glória, et honor Patri. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus desperántium salus, et errántium via, et peccántibus medicina, qui beatíssimas vírgines Crystêten et Callísten, quas insídiis hostis antíquus à propósito submóverat Christi tui, prædicaméntis simul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Christiánæ fidei revocásti ; pietas tua à nobis ita peccándi casum depéllat : ac præsta nobis, ut germinêmus de loco nostro in diem advéntûs tui ; et sicut lília munda, floreâmus in conspéctu tuo ab omni delícto secúri ac líberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt sancti sicut lílium, *P.* Et florébunt sicut rosæ memóriæ eôrum. [CCXXVI] ℣. Justus, ut palma florêbit : et sicut cedrus, quæ C est in Líbano, multiplicábitur. *P.* Et florébunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Florête Sancti sicut rosa plantâta super aquas : *P.* Et quasi lílium date odôrem suavitâtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et quasi lílium. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi lílium.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothêa, velut rosa plantâta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit ; et sicut lílium odôrem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornâtur, fide adjuvâtur, ex ópere consecrâtur in passióne) súpplicum précibus benígnus inténde : et per D pœniténtiam nos tibi fácias complacêre, et per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Et apud Deum est merces eôrum. ℣. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Et apud Deum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et apud.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te Dómine. *Cánticum.* Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Salus justôrum à Dómino. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Justôrum ánimæ. *fol.*

CLXVII. *Hymnus.* Te decet. *fol.* XCVI. *Capitula.* Fac A nos, Dómine. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Redémptor vester. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *Lauda.* Spécie et pulchritúdine tua. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Fulget hic honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signâvit idem
Passiônum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
  Gérminis hujus propâgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinôna augústa semper,
Stirpe aucta insígni,
Cívium florens corôna,
Plebs fidêlis ínclyta.
  Vírginem vidête vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probâta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salûtis Júdicem.
  Hæc enim cæsa catómis
Sístitur equúleo,
Cæditur, exungulâtur,
Atque flammis úritur;
Términum habêre laudis
Inter ista nésciens.
  Ambiens Crucis patrônum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illîc ad honórem
Nix polórum prótegit:
Sic calóre plena sancto,
Passiônem sústulit;
  Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu volátu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
  Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcurrere,
Lege jam mortis peráctâ,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
  Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salûbre, tam pium;
Scilicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
  O beâta sponsa Christi
[CCXXVII] Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulórum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
  Non iníquis serviâmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suâve Christi rénuat;
Sed sacri calóris omnes
Sanctitâte fúlgeant:
  Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
B Péstilens morbus recêdat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quiêta témpora:
  Cívibus occúrre, Civis,
Et salûtem pórrige;
Esto sic patrôna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicîna cœlis
Ad favórem glóriæ.
  Inter hæc admíxtus ipse
Conquîrat et Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
C Ad honórem consecrâvit
Sempitérni núminis:
  Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hîc perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlâta vota,
Vel camœna cónsecrans.
  Glória Patri, Natôque
Semper, et Paráclito;
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculórum sæcula
  Amen.

D *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXII.

Capítula. Adest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis et íncola genitâle solum meritórum títulis prætulit, honóre étiam inlustrâvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiônem læta prosíliens, forum adit intrépida, et verbis tonántibus profânum Júdicem correptûra, passióni se óbtulit non quæsîta. Rogâmus ergo te piíssime Deus, ut facias nos símili accensiône amôris tui strénuos, et sanctitâtis perfectiône idóneos: ut sicut in hac die prædíctæ Mártyris tuæ passiônem venerâmur et sepúlchrum;

Ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostrórum críminum liberáti perducâmur ad cœlum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candóre vestîvit, vestíri vos fáciat justítiæ stolis et opéribus sanctitâtis : ℟. Amen. Et qui eam ultra ætâtem fecit esse victrîcem, ejus intervéntu peccâta vestra hábeant finem, et in futúro suis méritis mereâmur invenîre quiêtem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tríbuat consórtium Angelórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltâta. *fol.* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut et lascíviæ superâret flammam, et eam ignis extérior non úreret; eâdem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde : ut naturâle incéndium extinguâmus, dum salutâre remédium obtinêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini,

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; *P.* Propter hoc non discêdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque obdormîtet, qui custôdit te. *P.* Propter hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter hoc.

Orátio. Benedícta ígitur virgo Eulália à te Deo altíssimo et rege ætérno, dum illam victrîcem fecísti de glorióso martyrio : quaprópter sanctam cleméntiam tuam rogâmus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullátenus discêdat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXXVIII] *Antíphona* 2. Grandis pulchritûdo ejus exaltâta est super sídera, et bráchium ejus in núbibus cœli; *P.* Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. ℣. Deus, cùm egrediêris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. *P.* Et nomen. ℣. Glória Patri. *P.* Et nomen.

Orátio. Grandis ítaque est pulchritûdo beátæ vírginis Euláliæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti : præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carêre, et in ætérnum tecum sine fine gaudêre. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Indûta es vestiméntis glóriæ, et ornâta es ornaméntis sanctis; *P.* Et facta es speciósa, invocâta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem ? et ádipe fruménti sátiat te. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Indue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possîmus ad convívium mensæ tuæ pervenîre; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiônem coróna decôris laureásti : nos quoque speciósi ante te appareâmus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen.

Per.

℟. Egrédere inter lília opâca, filia Hierúsalem, quia perfécta es et decôra, et reprehénsio in te non est : adscénde, quasi sponsa, Líbanum, *P.* Et précipe benedictiônem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amîca mea, formôsa, et veni. *P.* Et pércipe benedictiônem. ℣. Glória, et honor. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui induit me. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo. *fol.* LXXXI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus Deus cœli.

Lauda. Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia. Longè Dóminus appáruit. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Fulget hîc honor sepúlchri. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Deus qui beâtam Euláliam ante passiónis grátiam, dum scánderet, quid orâret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis perîre, quicquid à te docta fórtiter credísset : dona nobis, ut quod de te scímus et crédimus, ad ætérnam profecísse nobis lætítiam gratulêmur : ut, quod illâ effusiône per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mereâmur adipísci verbis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltâta. *Quære fol.* CLXXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victrîcem, fáciat vos ejus précibus, et incentiva carnis vestræ devíncere; et perféctè devícto mundo, victóriam in cœléstibus reportâre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus prunis vestîvit ad glóriam, ipse corda vestra et córpora véstiat ad perfectiônem sanctitâtis; ℟. Amen. Ut cum illâ perfectiônis mereámini palmam, cujus nunc obséquentes celebrâtis solemnitâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima. *Sono.* Deus præcínxit *Quære fol.* CLVI.

Antíphona. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificâbo Ecclésiam meam. *P.* Et tibi dábo claves regni cœlórum. ℣. Pósui adjutórium super potén-

tem : et exaltávi eléctum de plebe mea. *P.* Et tibi dabo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et tibi dabo.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beâtus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Fílii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens ;
[CCXXIX] Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es ;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris :
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligâta solvat crímina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hînc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas ;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polôrum Príncipi
Recísa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Cápitula. Christe, Dei Fílius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolôrum ómnium príncipi claves regni cœlôrum dedísti : ut in illo primùm ædificâta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed et confitéri prior céteris méruit ; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscêpit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiônis omnímodæ sanctitâtem : ut per eum, cui ligándi et solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, et ad regnum nos vitæ perpétuæ introîre.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula et ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elégit primum sibi claviculárium regni, vos conservatóres efficiat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit, sicut ros : Israël germinâbit sicut lílium, et florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. *P.* Et erit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit sicut.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiônis tuæ Apostolôrum ómnium príncipi Petro commendásti ; quò, et te interrogánte, et illo respondénte, dignus probarêtur esse Pastor Ecclésiæ : fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere : ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intrâre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra.

Quære folio CLXXX.

B *Antíphona* 1. Beâtus es Simon Bar-Jona : *P.* Quia caro et sanguis non revelâvit tibi ; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elêgit te. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decôris ejus. *P.* Quia caro. ℣. Glória. *P.* Quia caro.

Orátio. Iliesu Salvâtor noster et Dóminus, qui primâtum Apostólicæ dignitâtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo conférre dignâtus es ; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiônem significat, Petrîque vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat : largîre nobis, eo suffragánte ; ut et doctrínis ejus vocatôrum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditâtis mereâmur esse consórtes : ut caro

C et sanguis, quæ revelatiônem tui ignórant, in nobis dominâtum non hábeant ; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas : tu nosti, Dómine, quia amo te, *P.* Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam : vultum tuum Dómine requîram. *P.* Et ánimam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. *Requîre retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elêgit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me in

D prælium : *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus [CCXXX] qui docet manus meas ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ℣. Glória, et honor. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Deus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, et per Petrum Ecclésiam, efféctus illi in tribulatiône fidúcia, quò posset advérsa cuncta superâre præséntia ; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiônem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignêris à vitiôrum tentatiónibus erúere : ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, et ánimas et córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen.

Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elégit te Pontíficem è médio fratrum tuórum, et dedit tibi honórem sacerdótii ; *P.* Ut immaculâtam ófferas oblatiônem Deo tuo. ℣. Ecce constituit te Dóminus príncipem : et præféctum in Géntibus dedit te. *P.* Ut immaculâtam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut immaculâtam.

Orátio. Christe, Fílius Dei vivi, quem Petrus super petram solidâtus verè conféssus est, quia útique non petra à Petro, sed Petrus vocâtus est à petra, in qua est fundâta Ecclésia ; te súpplices deprecámur, ut idem, qui accépit claves regni cœlórum, peccatóribus pandat cœléstis viæ intróitum : ut per quem doctrínæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ hereditans illi : dat votum optánti, et benedícet annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est. *fol.* LXXXVI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedictio Dómini in mercêdem.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. *fol.* 6. *Sono.* Deus præcínxit. *fol.* CLVI.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia, *Psalmus* CXLVIII.

Prophetiâ.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XXXII).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Ecce in justítia regnâbit rex, et princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, et aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, et lingua balbórum velóciter loquêtur et planè. Non vocábitur ultrà is, qui insípiens est, princeps : neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquêtur, et cor ejus fáciet iniquitâtem, ut perficiat simulatiônem, et loquâtur ad eum fraudulénter, et vácuam fáciat ánimam : esuriéntis vasa péssima sunt : ipse enim cogitatiónes concinnâvit ad perdéndos mites in sermône mendácii, cum loquêtur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitâbit, et ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, et audíte vocem meam : fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium, meum, donec effundâtur super vos spíritus de excélso : et erit desértum in Cermel, et Cermel in saltum reputábitur. Et habitâbit in solitúdine judícium, et justítia in Cermel sedêbit. Et erit opus justítiæ pax, et cultus justítiæ siléntium, et secúritas usque in sempitérnum. Et sedêbit pópulus in pulchritúdine pacis, et in tabernáculis fidúciæ, in réquie opulénta, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Apóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod primus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlórum ; percéptæ hujus privilégio potestâtis nostrórum ómnium víncula dissólve, et illis gloriôsus jánitor adsta, nosque peccatóres feliciter introdúcas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Christus Dei Fílius. *Quære in istis Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unius Mártyris præcípui folio CLVI, *et post Prophetiam legâtur hæc Epístola.*

Léctio Actuum Apostolórum (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

In illis diébus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit : Viri fratres, oportet ímpleri scriptûram, quam prædíxit Spíritus [CCXXXI] Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eórum, qui comprehendérunt Jesum : qui connumerâtus erat in nobis, et sortîtus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque adquisívit agrum de mercêde iniquitâtis, et suspénsus crépuit médius : et diffûsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarêtur ager ille, linguâ eórum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scriptum est enim in libro Psalmórum : Fiat commorátio ejus desérta, et non sit, qui hábitet in ea : et episcopâtum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrâvit et exívit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quâ assúmptus est à nobis, testem resurrectiônis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominâtus est Justus, et Mathîam. Et orántes dixérunt : Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duôbus unum, accípere locum ministérii hujus, et Apostolátûs, de quo prævaricâtus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, et cécidit sors super Mathîam, et adnumerâtus est cum úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum quátuor cappárum fol. CLXV, *excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictióne, et Hymno ad Matutînum.*

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duórum
Mártyrum vocábula,
Auribus quæ Christus illic
Adnotávit lítteris :
Sánguinis notis éadem
Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem

Terra Ibêra stémmate:
Hic locus dignus tenéndis
Ossibus visus Deo,
Qui beatôrum púdicus
Esset hospes córporum.
Hic caléntes hauxit undas,
Cædit ictu dúplici:
Inlítas cruôre sancto
Nunc arénas íncolæ
Confrequéntant obsecrántes
Voce, votis, múnere,
Exter, hic nec non et urbis
Ut colônus ádvenit:
Fama nam terras in omneis
Præcucúrrit próditrix,
Hîc patrónos esse mundi,
Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hìc rogándo
Frustrà congéssit preces:
Lætus hinc tersis revértit
Supplicâtor flétibus:
Omne, quod justum popóscit,
Impetrâtum séntiens:
Tanta pro nostris periclis
Cura suffragántum est;
Non sinunt inâne, ut ullus
Voce murmur fúderit;
Audiunt, statímque ad aurem
Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
Dona terris ínfluunt,
Súpplicum causas pétitis
Quæ medélis ínrigant:
Nil suis bonis negâvit
Christus umquam téstibus:
Isti sunt quos nec catêna
Dura, nec mors térruit,
Unicum Deum fatéri
Sánguinis dispéndio;
Sánguinis sed tale damnum
Lux repéndit lóngior:
Hoc genus mortis decórum est:
Hoc probis dignum viris
Membra morbis excidénda
Texta venis lánguidis,
Hóstico donâre ferro,
Morte et hostem víncere:
Pulchra res! ictum sub ense
Persecutôris pátitur:
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur;
Lota mens in fronte]
Rubrósi decôris éxilit.
Nec rudem crudi labôris
Ante vitam dúxerant
Mílites, quos ad perénne
Cíngulum Christus vocat:
[ccxxxii] Suêta virtus bello ense
Armis militat sacrátis,

A Cæsaris vexílla línquunt;
Signum Crucis éligunt:
Proque ventósis dracônum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracônem súbdidit.
Vile censent expéditis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferîre,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinâre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israêlis pósteros,
Auctor aulæ mundiâlis
B Ire ad aram jússerat:
Idólis litâre nigris,
Esse Christi réfugas.
Líberam succíncta ferro
Pestis urgêbat fidem:
Illa virgas, et secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectâbat
Christi amôre intérrita,
Carcer inligâta duris
Colla baccis ímpetit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putâtur,
C Vox fidêlis pléctitur:
Tunc et ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit:
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votivis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequâque sústinet.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutátis*
D *nomínibus, folio* CLXXXVII.

Capítula. Ecce sacrôrum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietâtis intentiône rogâmus; ut, quorum conditiône córporum Ibêram dédicas terram, eôrum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueâris Ecclésiam: quò, eísdem suffragántibus, à te promereâmur audíri, à quo præcéptum suscípimus exorándi:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2

Benedíctio. Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius et Celedónius mártyres ob confessiônis fideîque signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utrôque múnere gratiárum; ℟. Amen. Ut per eos et fidei et confessiônis virtûte polléntes: ætérni cœléstis pátriæ ha-

beámini cives, quôrum hódiè géminum festum cele- A brâtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eôrum géminâ susceptiône córporum gratulâtur, sic tota Ecclésia eôrum se tuéri ac deféndi patrocíniis gratulêmur. ℟. Amen.

Ad Matutînum hymnus

Hic duôrum chara fratrum
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviêmus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris mísceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signôrum magístri,
Et vos tribúni adsístite,
Aureos offérte torques
Sauciôrum præmia:
Clara vox hîc Angelôrum
Vocat stipéndia;
Christus illîc candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infámes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.
[ccxxxiii] Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus involvit rigor:
Et calybs adtrîta colla
Dúritèr ambit círculis
O vetustâtis siléntis
Obsolêta oblivio!
Invidéntur ista nobis,
Fama et ipsa extínguitur,
Chártulas blasphêmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudîta sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiônis próditum,
Dúlcibus linguis per aures
Posterôrum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capíllum tracti,
Quo viros dolôre tortor
Quâve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patêre cœli
Præmicándo osténderent,
Illîus fidem figúrans
Nube fertur ánulus:
B Hic sui dat pignus oris
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequâcem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupôre obpálluit;
C Sed tamen perêgit ictum,
Ne perîret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudêlis héroum
Immolârit sánguinem?
Credis in Deum relâtum
Hostiârum spíritum?
Cerne quàm palàm feróces
Hîc domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes et ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
D Sístitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstiône
Non suôrum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scínditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit et suspénsus ipse
Vinculis laténtibus est.
His modis spurcum latrônem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit

Prædo vexâtus relíctis
E medúllis éxilit :
Linquit inlæsam rapínam,
Fáucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capíllum
Salva reddit omnia,
Cónfitens ardêre sese,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgâta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit :
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvâtor ipse,
Quo fruâmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecrâvit óppido :
Sospítantque nunc Colónos
Quos Ibérus álluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salûte læta
Vox maritârum strepet :
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacrâta gáudiis.
Glória Patri, Natôque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiârum copíaque;
Deum cuncta faténtur
Sæculôrum sæcula.
Amen.

[CCXXXIV] FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ,
VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Martyrum. fol. CLXII. *excépto Hymno, qui est iste :* Bis novem noster. *fol.* CL.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exívit sonus Sanctôrum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illôrum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes : quibus non audiántur voces eôrum. *P.* Et in. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Isti sunt viri nominâti in virtûte : *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ et sapiéntiâ replêvit illos Dómi-

A nus. Allelúia; *P.* Creâvit in illis grátiam Spíritûs sancti sui : intelléctu replêvit corda eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur : et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor *P.* Creâvit in illis.

Hymnus.

Urbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsígnat fidei prisca relátio.
Hi sunt perspícui lúminis índices
Torquâtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæciliôque sunt.
Hi evangélico lámpade prædíti
B Lustrant Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.
Accis contínuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quâ procul ínsident :
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.
Illîc discípuli Idôla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli :
Quos dùm sic ágere flétibus ímmorant,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.
Mox insâna fremens turba satéllitum,
In his cùm fidei stígmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
C Incúrsu céleri hos agit in fugam.
Sed pons præválido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.
Hæc prima fidei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, et óbsecrat,
Sanctôrum mónita péctore cónlocans.
Tunc Christi fámula obséquio parens
Sanctôrum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.
Illîc Sancta Dei fémina tínguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur :
D Plebs hîc contínuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.
Post hæc Pontíficum chara sodálitas
Partîtur próperans septem in úrbibus,
Ut divîsa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.
Per hos Hespériæ finibus índita
Inlúxit fidei grátia præcocax :
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtûtum, hómines crédere próvocant.
Ex hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis :
Sic sparso címere, una coróna est.
Hinc te turba potens única séptiès

Orâtu pétimus péctoris ábdita ;
Ut vestris précibus, sidus in ætheris
Portêmur sócii cívibus Angelis.
Sit trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito ;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæclôrum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nominibus, fol.* CLXII.

Capítula. Ecce Dómine, nostrôrum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiâna nostris primùm inlápsa est pártibus ; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcílii [CCXXXV] et Hesychii, vespertînum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes, ut eôrum nos précibus à críminum squalôre depúrges, et spirituálium charísmatum grâtiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitâre dignâtus es.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Deus, qui Torquáti et Sociôrum ejus itíneri gloriôsus efféctus est ductor, ipse vestrôrum críminum sit indúltor : ℟. Amen. Et, qui eôrum Discípulos miro pontis frágmine liberâvit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiôrum carnálium incentívis ; ℟. Amen. Ut illo ardôre spíritûs, quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeâtis et terrêna respúere, et cœléstia semper ánimo retinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte : Allelúia. *P.* Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum et terram. *P.* Quia spontè. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia spontè.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es ; ideôque intervéntu sanctôrum tuôrum Torquáti et Sociôrum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat : et pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos piétas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Ili sunt, qui missi sunt per orbem terrârum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenàs incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctôrum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exîvit sonus eôrum : et in fines orbis terræ verba illôrum. *P.* Habéntes phíalas. ℣. Glória, et honor. *P.* Habéntes.

Orátio. Hi sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ finibus inditæ ad effugándam ejus tetræ noctis infidelitâtem cœlitùs missæ : ob hujus ergo munus grátiæ à te nobis conlátæ reficiat nos fragrántia odôris evangélicæ doctrinæ ac thymiámatum præceptôrum dignè reloléntium ; ex quo dógmate pléniùs referti, id ipsum corda et mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Beáti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est : *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Quibus à princípio. ℣. Glória, et honor. *P.* Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, et nímio. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 3. Legem tuam spléndidè docuérunt, quorum sunt ópera multa. *P.* Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Repósita. ℣. Glória, et honor. *P.* Repósita.

Orátio. Deus Dei Fílius, lumen astrôrum, fulgor síderum, stella spléndida et matutîna, cláritas sempitérna, et sanctôrum erudítio copiôsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctôrum tuôrum Torquáti et Sociôrum ejus intercessiônem assíduam : sicque, quod prædicavérunt spléndidè inluminâti, agéndo existâmus corde ; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audîvit) post óbitum accedâmus indémnes, et à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta ; et ab eôrum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiônem eos éligis, et in exémplum nostrum hìc eos constítuis ; fac nos ita Sanctôrum prædicaménto obediéntes exístere, ut adoptiône filiôrum pòst nostrum óbitum mereâmur cómpotes esse. [CCXXXVI] ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum, benedícite Dóminum. ℣. Justi, et sacerdótes sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedictus es, Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, alle-

lúia : laudâte eum in excélsis, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ (*Cap.* XLIV).

℟. Deo grátias.

Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magnos virtûte, et prudéntiâ suâ prædíti, nunciántes in dignitâte prophetârum, et imperántes in præsénti sæculo, et virtûte prudéntiæ pópulos sanctíssima verba. In puerítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes : pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, requírunt nomen narrántes laudes eôrum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsôrum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum pietas non défuit, et cum sémine ipsôrum persevêrat bona heréditas nepôtum illôrum, et in testaméntis stetit semen illôrum : et fílii illôrum propter illos. Usque in ætérnum manêbit semen eôrum, et glória eôrum non derelinquêtur. Córpora eôrum in pace sepúlta sunt, et nomen eôrum manêbit in generatiône. Sapiéntiam ipsôrum narrant pópuli, et laudem eôrum núnciat Ecclésia. ℟. Amen.

Hymnus. Urbis Romúleæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Adest, Dómine, clara et énitens tuôrum illa septem Pontíficum revolúti témporis ánnua celébritas : alma solémnitas ! per quos dudum occidentâlis plagæ novéllæ fidei gérmine prædicatiônis sárculo plantâre dignâtus es normam ; per quos nefáriæ superstitiônis coruscánte lúminis rádio effugâre dignâtus es dogma. His ergo interveniéntibus árdeant in conspéctu glóriæ tuæ desideriôrum nostrôrum clíbana : deferántur precum verídica holocáusta : accepténtur votôrum pura libámina : his orántibus, tribuâtur cunctis sacrosáncto altário tuo deserviéntibus, nívei candôris mundítia castitâtis ; Virgínibus almi pudôris mentis : et córporis remuneránda intégritas ; continéntibus, et ómnibus in commûne fidélibus, óperis sancti efféctus à te in futúro exámine ritè beándus. Torquâtus ex his nobis próroget monílium ornaménta virtûtum : Tésiphons à te, qui es fons vitæ, ubérrimo doctrínæ gúrgitis póculo sátiet : Hésychius scéleris nostri piácula mundet : Indalétius index bonôrum óperum spirituálium aliménta minístret : Secúndus futúri advéntûs tui gáudio electôrum participio jungat : Euphrásius quadrífluo Evangeliôrum amne Cathólicæ fidei dógmata firmet : Cæcílius cœtibus Angelôrum nos adsóciet. Sic quoque plebs alúmna Sanctôrum tuôrum in cánticis labiôrum et laudis júbilo festa ritè éxcolens, septemplíciter dono gratiârum exúberet ; ut ad id, quod óculus non vidit, nec auris audîvit, quod præparásti his, qui te díligunt, críminum mole demptâ, æthéreis sédibus contutánda prædictôrum ducátu perducâtur ad regnum.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino. *Benedíctio.* Deus, qui Torquáti et Sociôrum ejus. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

DIE II MAII.

IN FESTO SANCTI FELICIS DIACONI HISPALENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima. *fol.* CLVI. *Sono.* Fac mecum, Deus. *fol.* CLVIII.

[CCXXXVII] *Antíphona.* Beâtus vir, qui non est lapsus verbo oris sui, et non est compúnctus tristítiâ delícti. *P.* Felix, qui non hábuit mœstítiam in ánimo suo. ℣. Beâtus, qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâvit eum Dóminus. *P.* Felix, qui non. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Felix, qui non.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Beâtus, cujus Deus Jacob adjûtor, est spes ejus in Dómino Deo ipsius : *P.* Qui fecit cœlum, et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt : ℣. Qui ingréditur sinè mácula, et operâtur justítiam : qui lóquitur veritâtem in corde suo : *P.* Qui fecit cœlum. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui fecit cœlum.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Beâtus vir, cujus est auxílium abs te, Dómine : ascénsum in corde ejus disposuísti. *P.* Ambulâbit de virtûte in virtûtem. ℣. Dómine Deus virtûtum, convérte nos, et osténde fáciem tuam, et salvi érimus. *P.* Ambulâbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Ambulâbit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Beâtus servus ille, quem advéniens Dóminus ejus invénerit benefaciéntem. *P.* Verum dico vobis, quod super ómnia bona constítuet illum : Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui implêvit desidérium suum ex ipsis : non confundêtur, dum loquêtur inimícis suis in porta. *P.* Verum. ℣. Glória, et honor. *P.* Verum.

Hymnus. Deus tuôrum. *fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLVII.

Capítula. Felix martyr tuus, Dómine, et nómine probâtus et múnere consecrâtus, dum eum ex nómine vocas, et múnere cónsecras : ut eum et nuncupáres præscîtum, et glorificáres eléctum ; Confessiônis ergo hujus nos partícipes éffice, et beatitúdinis cómpotes redde : ut, te annuénte, infelíces éruat de ergástulis inferôrum, cum ipse Felix pérmanet in ætérnum.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimum hunc Mártyrem et mérito felîcem fecit esse et nómine, ab omni vos infelicitâtis labe expúrgei ; ℟. Amen. Ut, qui per illum feliciter temporáles infelícium infelicitátes devîcit, felicitáti vos ætérnæ júbeat munerâri : ℟. Amen. Ut, qui per hunc Mártyrem indúltæ felicitâtis privilégio gaudet, in ætérna vos

felicîâque [*F.* felicitate] sinè fine lætabúndos oblé- A sit à rectis sémitis deviâre ; Qui ergo non suo sed
ctet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius inúndans in throno honôris. *P.* Dócuit sapiéntiam ; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dócuit sapiéntiam.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse et nómine voluísti et mérito, suo nos suffrágio tueâtur in sæculo ; ut cùm tristítia ánimi et si fuit temporáliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocêret : tristítiam nocitûram à nostris córdibus suâ submóveat prece ; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereâmus, supplício dignêris B liberâre perpétuo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia nostra. *folio* 60.

Antíphona 1. Felix in glória est imitándus in timôre Dómini ; *P.* Quia in bonitâte, et alacritâte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus : et ab audítu malo non timêbit. *P.* Quia in bonitâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia in bonitâte.

Orátio. Omnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felícis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adímplens illum spíritu sapiéntiæ, C et véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ : quò infelicitátem sæculi felíciter vincens, felicitâtis illîus sanctæ Hierúsalem mereâtur éffici heres ; da nobis felíci ejus mérito triumphâre, ut infelicitátes nostræ felíci ejus suffrágio propellántur, et vita ipsa in mélius commutêtur. ℟. Amen.

Per misericórdiam, etc.

Antíphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, et non éxcidit ab spe sua. *P.* Jocunditâte et exultatiône thesaurizâvit super eum Dóminus, et nómine ætérno hereditâvit illum.[CCXXXVIII] ℣. Cibâvit illum pane vitæ et intelléctûs, et aquâ sapiéntiæ salutâris potâvit illum : *P.* Jocunditâte. ℣. Glória, et honor. *P.* Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in Véspe-* D *ris præcedéntibus.*

Antíphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus ; et fácere mala, et non fecit : *P.* Ideò stabilîta sunt ópera ejus in Dómino, et eleëmósynas illîus enarrâbit Ecclésia sanctôrum. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur et cómmodat, dispônet sermónes suos in judício : quia in ætérnum non commovébitur. *P.* Ideò stabilîta. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ideò stabilîta sunt.

Orátio. Felix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felîcem, ut transgressiônis nésciat voluptátes : ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit : nec malè fácere, cùm útique pos-

tuo múnere felicitâtis hujus proméruit donum, nostræ infelicitâtis suis prĕcibus detérgat oppróbrium : quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernáti, et voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, et transgressiônis culpas ignorêmus perficere. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias et thesáuros. *P.* Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua : ℣. Ideò stabilîta sunt dona ejus in Deo suo, et eleëmósynas illîus enarrâvit Eclésia sanctôrum. *P.* Quis est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quis est.

Orátio. Deus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in B tantum fecísti Felîcem mártyrem tuum esse felicem, ut nec post aurum abîret, nec in thesáuros et pecúnias sperâret : cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo ; da nobis, ut totîus avarítiæ retinácula perhorrêntes, justítiæ verbum in ore portêmus : quò legem et misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felîcis tui mérito superêmus, et felicitâtem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi : dat votum optánti, et benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *Quære fólio* LXXXVI. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine Deus. *fólio* 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia : ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (Cap. XIV, XV).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulâtus tristítiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, et non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia sua morâtur, et qui in justítia sua meditâtur, et in sensu cogitâvit inspec- D tiônem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum : et qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, et obviâbit illi quasi mater honorificâta, et quasi similiter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ et intelléctûs, et aqua sapiéntiæ salutáris potâbit illum. Et firmábitur in illo, et non flectêtur : et continêbit illum, et non confundêtur : et exaltâbit illum apud próximos suos, et in médio Ecclésiæ apériet os ejus : adimplêbit illum spíritus sapiéntiæ et intelléctûs, et stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem et exultatiônem thesaurizâvit super eum, et nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. *Fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capitula.* Felix martyr tuus. *Lauda.* Allelúia. Benedíctio ejus sicut flú-

vius. *Benedictio:* Christus Dóminus, qui beatíssimum. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Exeúnte Vésperâ Lauda.* Sperâvit ánima mea. *fólio* CCV. *Sono.* Fac mecum, Deus, signum in bono. *Quære fol.* CLIX.

Antíphona. Orâte ad Dóminum, viri sancti, ut concêdat pópulo suo salûtem ; *P.* Et omnis infirmitas auferâtur à nobis. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus : quóniam in sæculum misericórdia ejus. *P.* Et omnis. ℣. Glória. *P.* Et omnis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora sanctôrum quiescéntium in loco [CCXXXIX] isto, orâte pro nobis ad Dóminum ; *P.* Ut donet pacem super terram et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte Dóminum, omnes Gentes : et conlaudâte eum omnes pópuli. *P.* Ut donet. ℣. Glória. *P.* Ut donet.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. *fol.* CLVIII. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Felix martyr tuus. *Benedictio.* Christus Dóminus. *Lauda.* Allelúia. Benedictio ejus. *Orátio.* Felix tuus, Dómine. *Quære retrò in próximis Vésperis præcedéntibus.*

DIE III.

IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti Solem et Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtúte tua mare : contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. O bona Crux, quæ decôrem et pulchritúdinem de mánibus Dómini suscepísti, quia diù desiderâta, solícitè amâta, sine intermissiône quæsîta. Allelúia. ℣. Sancta Crux, ántequàm te Dóminus adscénderet, timôrem terrênum habuísti ; modò verò, quia invénta es amôrem cœléstem óbtinens, pro voto suscíperis. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Gloriêmur in Cruce Dómini nostri Jesu Christi ; *P.* Per quem nobis mundus crucifixus est, nosque mundo. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Per quem nobis. ℣. Glória, et honor. *P.* Per quem nobis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Pacificâvit ómnia per sánguinem Crucis suæ, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt, Dóminus Jesus Christus : *P.* Quóniam in ipso hábitat omnis plenitûdo Divinitâtis corporáliter : *P.* Qui est caput omnis principátus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Quóniam in ipso. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui est caput.

Hymnus.

Pange, lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolâtus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiâlis
Morte morsu córruit :
Ipse lignum tunc notâvit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salûtis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditôris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret indè,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitûdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
Carne factus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involûta
Virgo mater álligat ;
Et manus, pedésque, crura
Strictâ cingit fásciâ.

Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se voléntè natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Cruce levâtur
Immolándus stípite.

Hìc acêtum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, lánceâ
Mite corpus perforâtur :
Sanguis undâ prófluit :
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine !

Crux fidêlis inter omnes
Arbor una nóbilis :
Nulla talem silva profert
Fronde, flore, et gérmine ;
Dulce lignum, dulcem clavum
Dulce pondus sústinet.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera ;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas,
Ut supérni membra Regis
[CCXL] Mite tendas stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi ;
Atque portum præparâre
Nautæ mundi náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.

Glória, et honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Una Patri, Filiôque,

Inclyto Paráclito,
Cui laus, et potéstas,
Per æterna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos vexíllo Crucis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula. Dómine Jesu Christe noster Cónditor et Redémptor, qui nosti nos cecidísse sáucios in delíctis; érige nos in virtúte et victória sanctæ Crucis: da nobis salùtis esse præmium, quod tibi pro nobis fuit pœnâle supplícium: ut eo quod tu mortem sustulísti ad mortis victóriam, nos habeâmus ad peccatôrum véniam, et vitam ætérnam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui pacificâvit ómnia per sánguinem. Crucis suæ, verâ nos crucifixióne mortíficet: ℟. Amen. Ut erécti semper in victóriam Crucis, devícto semper diábolo triumphêmus; ℟. Amen. Quò venerábile Crucis festum devotióne promptíssimâ celebrántes, et hîc et in ætérnum mereâmur esse felíces. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidêlis, primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. *P.* Ipse diléxit nos, et lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. *P.* Ipse diléxit nos. ℣. Glória, et honor. *P.* Ipse diléxit.

Orátio. Christe Dei Fílius, in cujus nómine per Crucis mystérium omne genu flectêtur; da nobis in Cruce tua copiósiùs exultâre, ut in ejus victória, et illæsi mare sæculi transeâmus, et ad te coronándi post nostrum tránsitum accedâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi: et resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me. *Psalmus* III.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirêmus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatôrum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. In nómine Dómini omne genu flectâtur cœléstium, terréstrium et infernôrum; *P.* Quia Dóminus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. *P.* Ideò Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. ℣. Audíte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem: *P.* Quia Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ideò Dóminus.

Orátio. Christe Dei Fílius. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Christus Jesus, qui, cùm in forma Dei esset, non rapînam arbitrâtus est, esse se æquâlem Deo, sed semetípsum exinanívit, *P.* Formam servi accípiens, humiliâvit se usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℣. Ipse fecit nos, et non ipsi nos; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus. *P.* Formam servi accípiens. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Formam servi.

Orátio. Christe Jesu, qui, mortalitâtis nostræ formâ suscéptâ, mortis nostræ et Crucis voluísti sustinêre injúriam; da nobis, ut Crucis tuæ munímine circumsépti devincâmus omnes láqueos inimíci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justè júdicans peccâta nostra portâvit córpore suo super lignum; *P.* Ut à malis separáti cum justítia vivâmus. ℣. Jubilâte Deo omnis terra: servîte Dómino in lætítia. *P.* Ut à malis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ut à malis.

Orátio. Justè quidem, Dómine, júdicans peccâta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestâte, sed justítiâ devicísti: ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti erâmus, per indébitam mortem tuam ad libertâtis grátiam redeâmus; [CCXLI] fac nos ergo ut in te semper líberi esse possîmus, quáliter tecum et hîc et in ætérnum sinè fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Jesum Nazarênum, quem unxit Deus Spíritu Sancto, et virtûte, quem Judæi repulérunt, et occidérunt suspendéntes in ligno: Hunc Deus suscitâvit post diem tértium, et dedit illum maniféstum fieri non omni pópulo; sed nobis prædestinátis ab eo, qui cum ipso manducávimus, et conversáti sumus. *P.* Posquàm resurréxit à mórtuis. ℣. Appáruit Dóminus, jánuis clausis, discípulis suis. *P.* Postquàm. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Postquàm.

Orátio. Jesu Nazarêne, qui à Judæis suspénsus in ligno, magno resurrectiônis devictâ morte triumphásti miráculo; dignâre te maniféstum fieri in córdibus nostris: et, qui post mortem Crucis resúrgens, tuis es manifestâtus discípulis; post vúlnera nostræ corruptiônis, tuæ nos subsequántur múnera pietâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Cantêmus Dómino: gloriósè enim honorificâtus est.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè. *Quære fol.* 369.

Ad Benedíctus. Antíphona. Tibi soli Deo honor, et glória, virtus, et potéstas in sæcula sæculôrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *fol.* 6.

Sono. O bona Crux. *Quære in Vespéris præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: lau-

dâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* A CXLVIII.

Prophetia. Ego Joánnes fui in spíritu, et osténdit mihi. *fol.* 392.

Hymnus. Pange lingua glóriósi.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capitula. Ineffábile satis est, Dómine, mystérium Crucis tuæ, quo et mortis potestâtem evácuas, et resurrectiônis luce corúscas; Da ergo nobis et inítia, et perfectiônem sanctæ virtûtis: ut, dum prædicâmus glóriam Crucis, ad præmium mereâmur pertíngere immortalitâtis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fólio* 2.

Lauda. Dóminus Jesus Christus.

Benedictio. Christus Dei Fílius. *Quære in Vésperis* B *præcedéntibus.*

DIE XX.

IN SANCTORUM CYRIACI, ET PAULÆ, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum, fol. CLXII, *excépto Hymno, qui est iste:* Sacrum tempus in cálculo. *fólio* CII.

FESTA JUNII.

DIE XVII.

IN FESTIVITATE SANCTI ADRIANI ET NATALIÆ.

Ad Vésperum.

Antiphona. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis. *P.* In hora sacrificii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Míchaël unus príncipum priôrum véniet, ut sancti- C ficéntur multi. *P.* In hora.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Desidérium bonum justis dábitur. *P.* Et múlier gratiôsa invéniet glóriam. ℣. Justi vero hereditâte possidébunt terram: et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et múlier. ℣. Glória, et honor. *P.* Et múlier.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Desidérium justôrum omne bonum est Allelúia, *P.* Et múlier servans sémitas justítiæ, vias sanctôrum custódiens. Allelúia, allelúia. ℣. Salus autem justôrum à Dómino: et protéctor eôrum est in témpore tribulatiônis. *P.* Et múlier. ℣. Glória, et honor. *P.* Et múlier.

Hymnus. D

Hierúsalem gloriôsa,
Mater una Mártyrum,
Sors beâta post labóres,
Jus pium post túrbines,
Quæ tuôrum læta cursu
Prómptior adtólleris;
  Terge luctum, sume plausum,
Pande portum cívibus:
Excipe quos sustinébas
Post triúmphos lætior,
In quibus victrix resúltas,
Fit decus victóriæ.
  [CCXLII] Adriânus cum beáta
Cónjuge Natáliâ,
Férculum duplex amôris,
Unio charísmatis,
Munus ígneum, pignus almum,
Cœlibe connúbium:
  Hoc die tibi dicántes
Vota consciéntiæ,
Cúrsibus ad te recúrrunt:
Hinc ovántes ínvicem,
Dant Deo dona vicíssim
Conjugâlis grátiæ.
  Enitet ille suprémo
Passiônis stígmate;
Hæc piæ compassiônis
Destináto múnere:
Cursus est divérsus illis,
Sors, et una glória.
  Hic viris pro spe supérna
Conligátis míscitur;
Adnotári cum Beátis
Semper optat íllicò:
Hincque vaccis inligâtur,
Huícque rursus tráditur.
  Uxor hunc visûra surgens
Pércitis congréssibus,
Cárceres adit remótos,
Castra cernit Mártyrum;
Osculat vincla beâta,
Fert viro constántiam.
  Suâdit útpotè Palæstræ
Vim sacræ certáminis;
Suâdit hinc promíssa cœli,
Suâdit et plus pérpetim
Voce, voto et impetráto,
Múneris instántiâ.
  Liber hujus evocâtu
Vínculis carnálibus
Cæditur, exenterâtur,
Néxibus disténditur;
Et pedum compâge truncus
Córpore dissólvitur.
  Chara hujus in suprémis
Mota conjux ósculis,
Surge, dixit, pone dextram,
Quam recísam cónjugi
Des mihi pignus amôris,
Des stipem dulcédinis.
  His manum libens teténdit,
Quam recísit cárnifex:
Nec morâ mox inter ipsa
Enecâtus vúlnera,
Cónjugem dote secúndâ
Sánguinis heréditat;
  Quæ sacri labôris usum
Prórogans certántibus,
Quicquid est pœnâle, substat
Molle tritum débile:
Præmonet, jubet, fovétque
Provocátrix glóriæ.
  Córneres virile robur

Férvidis conátibus,
Artubus fessis medéri,
Conligâre vúlnerum
Inditis plagas foméntis,
Vel medélis cóngruis
Sérviens manu, vel ore
Mártyrum discrímini,
Fert eis consúlta pacis,
Fert cibum soláminis;
Obsequens effécta cunctis,
Pléctitur in síngulis;
Quæ tamen viri corôna
Per triúmphos réddita,
Dum suum corpus piórum
Inlinit cruóribus,
Nil minus perfert ab illis,
In quibus hæc vícerit.
O sacrum verè honéstum
Vínculum connúbii!
O novus cursus labórum
Junctiónis únicæ!
Ambo currunt, ambo vincunt;
Est utrísque glória.
Hæc tua, Custos Supérne,
Múnerum divérsitas,
Pértrahas, signes ad illam
Laureándos Pátriam,
Quâ tibi laudes Beáti,
Post agónes insonant.
Clarus ille hîc corúscat
Michaël Archángelus,
Utpotè Deus patrándis
Eminens virtútibus:
Dat locum nomen vigóris
De favóre múneris.
Hujus ergo imprecátu,
Vel tuórum Mártyrum,
Ferto nobis hanc medêlam,
Quâ reâtum díluas,
Críminum nodos resólve,
Da foméntum grátiæ;
Quò treménda judicántis
Cùm dies inlúxerit,
Festa, quorum prædicâmus,
Misceâmur gáudiis;
Et quibus non est corôna,
Sit fides ad glóriam.
[CCXLIII] Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ Dóminum te sæculórum,
Pérsonet in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutátis nominibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Christe, qui multíplici diversitâte virtûtum, et copióso certámine passiónum beátos mártyres Adriânum atque Natáliam provexísti ad regnum:

A dum et illum robore patiéndi, et istam prævenîs grátiâ obsequéndi: cùm et per illum substérnis fidei hostes, et per hanc vinctos pro te réficis mártyres; da nobis, utrâque virtûte posse adipíscere quod optâmus, et evádere quod pavéscimus: ut, vitiórum carnálium victóres effécti, bonórum exhibitióne obsequiórum coram te efficiâmur idónei: et qui corpórei sánguinis effusióne non merêmur corônam, votórum impensióne perducâmur ad véniam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui sanctos suos Adriânum atque Natáliam altérnâ decertándi decorâvit virtûte, devotiónem vestram uniône charitâtis exórnet; ℟. Amen. Quique potentiáli obséquio fámulæ suæ Natáliæ Mártyres refrigerâvit in pœnis,
B corda vestra justíficet à delíctis, et vota remúneret pro susceptióne hujus festivitâtis: ℟. Amen. Ut per quem Sanctis ministrâvit solátii verbum, per eum nobis præroget petitiónis efféctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Corôna Sanctórum timor Dómini; grátia autem mulíeris sédulæ delectâbit virum suum. Allelúia: *P.* Quia mandâta Dómini in corde mulíeris sanctæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. *P.* Quia mandâta. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Christe, qui divérsis beatórum certamínibus, Adriáni scílicet atque Natáliæ, et Mártyrum me-
C dêris discrímini, et exémplum secutúræ prærogas plebi: dum et illi corpus ad agónes corróboras, et hujus os beneficiéntiæ satisfactióne inflámmas; esto inluminátio nostra, et salus: váleat corpus nostrum servitûtis tuæ dúcere jugum: os salûtis meditâre præcónium: nihil possit caro, quod tibi displíceat: nulla os prædicet, quæ à tua præceptióne dissén-tiant; exúltet ergo cor nostrum, et caro nostra in te Deum vivum: ut te opitulánte illis jungâmur post tránsitum, quibus hîc vivéntes depéndimus famulâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

D *Orátio.* Redde nobis. *Fol.* CLXIII.

Antîphona 1. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum. *P.* Dábitur viro pro factis bonis. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Dábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Dábitur.

Orátio. Christe, qui divérsis beatórum. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. In congregatióne Sanctórum multa glória, *P.* Et lex cleméntiæ in lingua mulíeris sanctæ. ℣. Salus autem justórum à Dómino: et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis. *P.* Et lex cleméntiæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et lex.

Orátio. Deus, qui Beatórum gáudio atque certámini votum Adriáni tui mártyris miscuísti, dum et

ætérna promíssa solícitat, dumque se adnotári cum Martyribus condemnátis exóptat; concêde nobis ejus méritis, élui fúnditùs à delíctis : ut, eráso nostrórum chirógrapho críminum, nomen nostrum adnotétur in catálogo electórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Radix justórum proficiet. *P.* Múlier autem díligens corôna est viro suo. ℣. Et erit, tamquam lignum, quod plantâtum est secus decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Múlier autem. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Múlier autem.

Orátio. Omnípotens sempitérne atque ineffábilis Deus, præsta nobis; ut obténtu beátæ fámulæ tuæ Natáliæ salvêmur in mundo, quæ repausátio Sanctis tuis éxtitit in ergástulo : et, quæ plagis Beatórum exhíbuit diligéntiam, peccántibus curam próroget indefésśam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi omnes quasi virens fólium germinábunt : [CCXLIV] et múlier fortis annos viri sui. *P.* In pace implêvit. ℣. Múlier fortis obléctat virum suum, et annos vitæ illíus. *P.* In pace implêvit. ℣. Glória, et honor. *P.* In pace.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Datio Dei pérmanet justis, et proféctus illíus succéssus habêbit in ætérnum.

Cánticum Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XI, XXVI).

Datio Dei pérmanet justis, * et proféctus illíus succéssus habêbit in ætérnum.

Mulíeris bonæ beâtus vir : * númerus enim annôrum ejus duplex.

Múlier fortis obléctat virum suum, * et annos vitæ illíus in pace implêbit.

Pars bona, múlier bona, * in parte bona timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis :

Grátia mulíeris castæ delectâbit virum suum, * et ossa illíus impinguâbit.

Colúmnæ áureæ super bases argénteas, * et pedes firmi super plantas stábilis mulíeris.

Fundaménta ætérna super petram solidâtam, * et mandâta Dei in corde mulíeris sanctæ.

Glória, et honor, etc.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Judícium datum. *Quære in Vespéris præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XI, XXVI).

℟. Deo grátias.

Dátio Dei pérmanet justis, et proféctus illíus succéssus habêbit in ætérnum. Mulíeris bonæ beâtus vir : númerus annôrum ejus inæstimábilis. Múlier fortis obléctat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis. Grátia mulíeris sédulæ delectâbit virum suum, et ossa illíus impinguâbit. Disciplína illíus, datum Dei. Múlier sensâta et tácita, non est immutátio erúditæ ánimæ. Grátia super grátiâ, múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ. Sicut Sol óriens in mundo altíssimi Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaménto domûs est : lucérna splendens super candelâbrum sanctum, spécies faciéi super ætâtem stábilem. Colúmnæ áureæ super bases argénteas, et pedes firmi super plantas stábilis mulíeris. Fundaménta ætérna super petram solidâtam, et mandâta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℟. Amen.

Hymnus. Hierúsalem gloriôsa. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Ingéniti Dei Patris Fílius alme, qui alternántem viri vel cónjugis fidem Adriáni vidélicet atque Natáliæ, alternánti favôre corróboras, altérno voto corónas : dum contra sexum virôrum fémina fingens, et ultra natûram vir per féminam valens, alter in altérius virtûte tripúdiat, altérque in áltero victor exúltat; da nobis, ut, altérnis amicítiæ proféctibus gratulántes, proficiâmus in mélius : habeamúsque sócios in virtûte, quos innóxos tenêmus in fœdere : per hos provocáti ad glóriam, quibus consímiles consistimus in natúra : ut, altérutro exémplo accénsi, habeâmus méritis altérnis post tránsitum véniam, qui singulári bonôrum óperum efficáciâ non merêmur promeréri corônam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Corôna Sanctôrum. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Exeúnte Vésperâ Lauda.* Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia. Judícium datum. *Quære in primis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Exultátio justi multa glória : *P.* Et grátia mulíeris sédulæ delectâbit virum suum. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram : et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et grátia. ℣. Glória, et honor. *P.* Et grátia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Glória justórum timor Dómini. *P.* Et grátia super grátia, múlier sancta et pudoráta. Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via : qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Et grátia. [CCXLV] ℣. Glória, et honor. *P.* Et grátia.

℣. Glória, et honor. *P.* et grátia.

Hymnus. Hierúsalem gloriôsa. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in primis Vésperis.*

Capítula. Deus, qui peccatóres sinè mérito salvas et justos ex grátia præcedénte glorificas; quique Adriânum ex infidelitâte revocásti ad fidem, et Natáliam obsequiáli coronásti ex múnere : nostris, quæsumus, in eôrum festo et iniquitátibus parce, et spirituáli nos ardôre succénde : quò spiritálitèr accénsi in íntimis ad te proclamêmus è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dominus respíciat vota vestra, qui Adriânum martyrii palmâ, et Natáliam obse-

quéndi glorificâvit ex grátia ; ℟. Amen. Illórum quóque nos suffrágio tueâtur, quorum plagis Natália famulátûs sui depéndit obséquium. ℟. Amen. Ut præséntis diéi solemnitâte ovántes et hîc et in futúro eórum gáudiis mereámini esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Lux justórum lætíficat eos : sápiens autem *P.* Múlier ædíficat domum suam. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. *P.* Múlier ædíficat. ℣. Glória, et honor. *P.* Múlier ædíficat.

Orátio. Christe, qui divérsis. *Quære in primis Véperis præcedéntibus.*

DIE XIX.

IN FESTO SANCTORUM GERVASII ET PROTASII, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum, novem lectiónum, excépto hymno, qui est iste :

Grates tibi Jesu novas
Novo repérto múnere,
Protásio et Gervásio
Martyribus invéntis, cano.
Piæ latébant hóstiæ,
Sed non latébant ; nam Sacer
Latêre sanguis non potest,
Qui clamat ad Deum Patrem.
Cœlo refúlgens grátia
Artus revelâvit sacros :
Nequîmus esse mártyres,
Sed reperîmus mártyres.
Ilis qui requírat téstium
Voces, ubi facta est fides ;
Sanâtur impos mentis,
Ope fatêtur mártyres.
Cæcus recépto lúmine,
Mortúsque sacræ méritum probat :
Sevérus est nomen viri ;
Visus minístri públici.
Ut mártyris vestem ádtigit,
Et ora tersit núbila,
Lumen refúlget íllicò,
Fugítque pulsa cæcitas.
Solûta turba vínculis,
Spiris dracônis líbera
Emíssa totis úrbibus
Domum redit cum gándio.
Vetústa sæcla vídimus,
Jactátaque dæmónia,
Tactúque et umbrâ corporum
Ægris salûtem rédditam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

IN DOMINICO PRO ADVENTU SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Die mandâvit Dóminus misericórdiam suam, *P.* Et nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo : Suscéptor meus es.

Orátio. Deus, qui tuam in die mandas misericórdiam ; et in nocte declâras : quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; et in nocte defêndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Deus præcínxit me virtúte : et pósuit immaculâtam viam meam. Allelúia. Déxtera tua Dómine, suscêpit me : et disciplîna tua ipsa me dócuit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Benedîcam te Dómine Deus meus : *P.* Et laudâbo nomen tuum, quia tu es, qui facis mirabília solus. ℣. Exultâbo te Dómine Rex meus, et Deus meus : et benedîcam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi [CCXLVI] *P.* Et laudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et laudâbo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Laudem Dómini loquêtur os meum. Allelúia : *P.* Et benedîcet omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter hoc delectâtum est cor meum, et exultâvit lingua mea : ínsuper et caro mea requiéscit in spe. *P.* Et benedîcet. ℣. Glória, et honor. *P.* Et benedîcet.

Hymnus. O lux beâta Tríuitas. *fol.* 113.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus ; ut grátiâ advéntûs sancti Joánnis Baptistæ et præcursóris sui nobis remissiónem peccatórum et pacem propítius largíri dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula. Deus auctor lúminis, cónditor claritâtis, qui submovísti ómnia ópera tenebrârum, ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret ; réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, et hanc grátiam benedictiônis à nobis ómnibus exorâtus infúnde : ut sicut hæc flamma ad altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras ac repéllit ; ita illuminâtio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus vos custódiat propítius, et benedîcat placâtus : ℟. Amen. Cleméntia sua vos prótegat, et à cunctis malis incessánter defêndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere dignos, qui peccatórum véniam concêdit benignus. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Misit me sanâre contribulatos corde Allelúia : *P.* Prædicâre captívis redemptiônem, et cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Tunc dixi : Ecce vénio : in cápite libri scriptum est de me, ut fáciam voluntâtem tuam, Deus meus, et legem tuam, in médio cordis mei. *P.* Prædicâre. ℣. Glória, et honor. *P.* Prædicâre.

Orátio. Dómine Deus, qui ad advéntum Unigéniti Fílii tui Joánnem púerum præcúrrere voluísti, ut missus à te viam Christo incredulórum córdibus præparet, sanándo contribulátos corde, et cæcis restituéndo lúminis claritâtem ; suffrágio ejus et cæcitâtem cordis nostri inlúmina, et tribulatiónes córdium nostrórum in ætérnum gáudium muta : ut, qui

in nativitâte Unigéniti Filii tui gáudio Christiáno A ndtóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnárum vínculis contristémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Conditor. *fol.* 2.

Orátio. Dómine Deus Pater omnípotens inspirâtor precum, teque invocántium velox audítor; voci nostræ, orámus, cleméntiæ tuæ aurem appône, et nostrórum vincula peccáminum poténti miseratióne dissólve: ac sicut nos gallórum canóribus ad matutínum grátiâ próvocas consúrgere, et prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiónis prænúncias; ita nunc hymnizántibus nobis intúitu supérno ádsiste: sic quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias; ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo. *Psalmus* III.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: et os meum adnunciâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Antíphona. Confitébor tibi in pópulis, Dómine: psallam tibi inter gentes. *Psalmus* LVI.

Orátio. Ad te Dómine clamórem nostræ vocis emittimus; tibíque, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicámus: et, quia tu nosti subjectiónis nostræ infirma, virtúte nos déxteræ tuæ corróbora: dele mala nocéntia; et ad sequéndum te corda éxcita nostra; nam quia salvári per se non confidit humána fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Omnis lex, et prophétæ usque ad Joánnem prophetavérunt: et si vultis scire, ipse est Helías, qui ventúrus est. *P.* Qui habet aurem audiéndi, áudiat. ℣. Audi, pópulus meus, et loquar; Israël, et testificâbor tibi: Deus Deus tuus sum ego. *P.* Qui habet. ℣. Glória, et honor. *P.* Qui habet.

[CCXLVII] *Orátio.* Crédimus Dómine Jesu, quòd Præcúrsor tuus Joánnes, quod Prophétæ in ænígmate prophetavérunt, ipse dígito osténdit, dicens: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccâtum mundi. Proínde te quæsumus et rogâmus, ut, qui primi advéntûs tui ventúrum te prædicâvit, in secúndo advéntu tuo, dum judicâre véneris vivos et mórtuos, nos ad déxteram tuam coronándos státuas. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Joánnes erit gáudium et exultátio: erit enim magnus coram Dómino: *P.* Et Spíritu Sancto replébitur adhuc in matris útero. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. *P.* Et spíritu. ℣. Glória, et honor. *P.* Et spíritu.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui non solùm natívitâte Præcursóris tui Joánnis multos gaudére et exultâre prænúncias, sed ipsum quoque Joánnem gáudium et exultatiónem futúrum esse significas: ut, qui te in mundo magnificis vócibus nunciáret, ab ipso matris útero sanctificâtus procéderet; sanctificatiónis tuæ nos iudue libertâte, ut Spíritu Sancto repléti, mundiálium curárum fasce depósito, Angelórum meremur adunári consórtio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium: *P.* Ut testarêtur de luce; ut omnes credant per eum. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Ut testarêtur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut testarêtur.

Orátio. Homo missus à te, Christe, Joánnes, tibi reddítûrus testimónium in mundo advênit: qui úti-

B que efféctus inítium grátiæ testarêtur de luce convertênte corda filiórum ad patres eórum; da ergo nobis méritis ejus, ut convérsis córdibus te sequâmur; ut, et si vita nostra testimónio próprii lapsûs impeditur, tuis tamen munéribus decorêtur: ut cùm tuam fecérimus in ómnibus voluntâtem, tibi soli videâtur vita nostra testimónium reddidísse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me: bene nunciâre géntibus. *P.* Misit me, sanâre contribulátos corde, prædicâre captívis redemptiónem, et cæcis réddere lumen. ℣. Joánnes testificabâtur Deum, et clamávit, dicens: Post me venit, qui ante me fáctus est. *P.* Misit. ℣. Glória, et honor. *P.* Misit.

Orátio. Deus Pater, qui unctiónis tuæ Spíritum super Joánnem púerum contulísti, quo præcúrsor

C efféctus Unigéniti Redemptóris pacem prædicâret in pópulis, et lugéntium daret gáudium votis, qui plenus esset spíritu veritâtis; præbe nobis tanti vatis munímine annum placábilem dúcere, et in sanctitâte et justítia tibi usque ad nostrum óbitum deservíre: quò et in hac vita tuæ dulcédinis fructum, et in ætérnum capiâmus gáudium sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. De nocte vigilat spíritus meus ad te, Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram.

Cánticum. De nocte vigilat. *fol.* 64.

D *Ad Benedíctus. Antíphona.* Servi Dei, Dóminum benedícite; quia vos éruit ab ínferis, et de manu mortis liberâvit vos.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. Deus præcínxit me. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaiæ Prophétæ (*Cap.* XL).

℟. Deo grátias.

Consolámini, consolámini pópulus meus, dicit Dóminus Deus vester. Loquímini ad cor Hierúsalem, et vocâte eam: quóniam complêta est malítia ejus, dimissa est iníquitas illíus: suscêpit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox cla-

mántis in desérto : Parâte viam Dómino, rectas fácite sémitas Dei nostri in solitúdine. Omnis vallis exaltábitur, et omnis mons, et collis humiliábitur, et erunt prava in directa, et áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, et vidébit omnis caro páriter quod os Dómini locûtum est. Vox dicéntis : Clama. Et dixi : Quid clamabo ? Omnis caro fœnum, et omnis glória ejus quasi flos agri. Et siccátum est fœnum, et cécidit flos ; verbum autem [CCXLVIII] Dómini Dei nostri stabit in ætérnum. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. *fol.* 67. *Supplicátio.* Orémus, *ut suprà.*

Capítula. Jam fulget óriens, jam próperat dies : jam fugátis ténebris aurôra rubéscit in luce : jam claret luce puríssimâ cœlum, et Sol refúlgens rádios suos infert mundo : cuncta próperant, cuncta festínant : optant te Dóminum habêre propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt páriter et defensórem.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Allelúia. Ego sum vox clamántis in desérto : *P.* Parâte viam Dómino, rectas fácite sémitas ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini in virtúte : vox Dómini in magnificéntia. *P.* Parâte viam. ℣. Glória, et honor. *P.* Parâte.

Benedíctio. Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *Fólio* CLVI.

Sonus. Priúsquam te formârem in útero, novi te : et ántequam exires de ventre, sanctificávi te, *P.* Et prophêtam in géntibus pósui te. Allelúia. ℣. Exténdit Dóminus manum suam ad me, et tétigit os meum : et dixit mihi : Ecce dedi sermónes meos in ore tuo : et constítui te in hodiérna die super gentes, et regna. *P.* Et prophêtam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Multi in nativitâte ejus gaudébunt : erit enim magnus coram Dómino : et Spíritu sancto replébitur : *P.* Et multos filiórum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsórum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et multos. *P.* Glória, et honor Patri. ℣. Et multos.

Orátio. Deus, qui nos in Nativitâte Præcursóris tui Joánnis voluísti gaudêre ; fac nos plenum gáudium à te in futúra examinatióne percípere : ut méritis ejus, qui advéntum tuum in spíritu et virtúte Heliæ præcessísse agnóscitur, et hìc et in ætérnum copiósis gáudiis conlætêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. De ventre matris meæ vocâvit me Dóminus nómine meo. Et pósuit os meum ut gládium acûtum : *P.* Sub velaménto manûs suæ protéxit me : pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. *P.* Sub velaménto. ℣. Glória, et honor. *P.* Sub velaménto.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vox clamántis in desérto : Parâte viam Dómino, *P.* Rectas fácite sémitas Dei vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestâtis intónuit : Dóminus super aquas multas. *P.* Vox Dómini. ℣. Glória, et honor. *P.* Vox Dómini.

Hymnus.

Nativitâtem Púeri,
Prophetámque Altíssimi
Esse dicit, quem méritò
Corde canâmus, et ore.

Vetulísque Paréntibus,
Alvo concéptus stérili,
Extrêma Mundi témpora,
Partum præcéssit Vírginis.

Ut vox clamans in ínvio,
Adnúncians Justítiam,
Christi clarus præcónio
Viam parâret córdibus.

Intra matérni córporis
Adhuc locâtus víscera,
Accépto sensit spíritu,
Mundi salútans Dóminum.

Exúltat Infans gáudio,
Et lucem lucis Fílium
Intrà natúræ ténebras
Nec dum progréssus índicat.

Mater : Prophêta núntiat,
Te esse plenam grátiâ ;
Non ex viríli commércio,
Sed Dei fœtam mystério.

Ac sic in diem sæculi
Verbum ructándum fit Dei ;
Facta Mater hæc stérilis,
Fructum præsâgit Vírginis,

Matre majórem Fílium,
Sanctum Minístrum Baptísmi :
Sic se priórem post natum,
Lumen perfùdit Dóminum.

Deum Patrem cum Fílio,
[CCXLIX] Simul cum sancto Spíritu,
Unum poténtem nómine
Fusis orémus précibus.

Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXVII.

Capítula. Adsunt, Dómine, principia Christiánæ lætítiæ, quibus olim, nascitúrum in carne, Verbum vox sanctificâta præcéssit, et Lúminis ortum Lucis protestâtor insígniter nunciâvit : ex quo et Christiánæ fidei sacraménta, et salutâris lavácri prodiérunt insígnia : cujus concéptus miráculum, cujus natívitas gáudium approbâtur ; quæsumus ergo, ut qui natâlem nunc Præcursóris tui ovántes suscípimus, ad festum quoque natâlis tui purgâtis córdibus accedâmus : ut vox, quæ te prædicávit in eréino, nos purget in sæculo ; et qui viam ventúro Dómino præparans. córpora vivéntium suo lavit baptísmate, no-

stra nunc corda suis précibus à vítiis et errôre de-púrget : quáliter Vocis sequéntes vestígia ad Verbi mereâmur pervenîre promissa, quia te jubénte orâmus :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus Pater, qui Unigénito suo nascitúro in carne Joánnem vóluit fieri præcursôrem, Angélicis vos custódiis munítos à malis ómnibus dignêtur erípere : ℟. Amen. Et qui in nativitâte ejus multis tríbuit gáudium, in prece quoque illius vota supplicántium munificet populôrum : ℟. Amen. Ut per eum, quem vóluit fieri lucérnam Lúminis, inreprehensíbiles vos efficiat discípulos veritâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Ex útero matris meæ vocâvit me, prophêtam in géntibus pósuit me, *P.* Et sub velaménto manus suæ protéxit me. Allelúia, allelúia. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndum justítiam meam : et secúndùm innocéntiam mánuum meârum in conspéctu oculôrum ejus. *P.* Et sub velaménto. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et sub velaménto.

Orátio. Vox Verbi, amícus sponsi, qui, Christum in erémo ventûrum esse pronúncias, viam illi in infidélium córdibus præparans ; esto nobis córdium nostrôrum et méntium præparâtor páriter et purgâtor : ut quod illis olim egísti prædicatiône vocis, in nobis nunc exóres quotidiánis suffrágiis : quò sicut per te Dómino in Israël præparâta est, via, ita per te nobis præparêtur post tránsitum mánsio in cœléstibus lætabúnda. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum adnunciâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritâtis ; ne resolvántur vanilóquio falsitâtis : et tibi semper glóriam dicant, ne indecénter rixârum litígiis pérstrepent ; ánima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tui Joánnis Baptístæ et Præcursôris tui laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Appáruit Angelus Zacharíæ à dextris altâris, dicens ei : Ne tímeas, quia exaudîta est deprecátio tua : *P.* Ecce na cêtur tibi filius : erit enim magnus coram Dómino. ℣. Audiam quid loquâtur in me Dóminus Deus : quóniam loquêtur pacem in plebem suam ; et super sanctos suos, et in eos qui convértunt cor ad ipsum. *P.* Ecce nascêtur. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce nascêtur.

Orátio. Plena sunt, Dómine, et redundántia beneficia tua, quibus sacerdótis Zacharíæ senectûtem, Angelo apparénte à dextris altâris, dignâtus es perlustrâre : dum ille et audîre méruit : Ne tímeas, quia exaudîta est deprecátio tua, ut visu foverêtur páriter, et sermône : quo múnere ditâtus agnósceret, vel quid in prætéritis figúris typicis tenuísset, vel quid in osténsâ sibi novitâtis grátiâ apparêret. Ilis ergo exémplis instrúcti, te quæsumus sanctíssime Deus, ut crédula semper arcâna péctoris nostri te cápiant, et in tuis núnciis præfixam fidem adpónant : ut Præcursôris tui suffrágio ità tibi via in nostris córdibus præparêtur, quò ætérnùm te in nobis permanénte, evadâmus supplícium. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Cùm vidísset Maríam Elísabeth, exultávit infans in útero ejus : *P.* Et replêta Spíritu sancto exclamávit, et dixit : Unde hoc mihi, ut mater Dómini mei veníret ad me ? ℣. Véritas de terra orta est : et justítia de cœlo prospéxit. *P.* Et replêta. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et replêta.

[CCL] *Orátio.* Deus, qui stérili Elísabeth, seniôque infructuósæ, Joánnem promissiônis Fílium condonásti, qui, dum adhuc inclûsus ejus útero portarêtur, Deum in hospítium Vírginis habitántem suâ salutatiône prophetâvit ; te pétimus, et rogâmus, ut qui prædicatiône ejus regni cœléstis aperuísti credéntibus jánuam, suffrágio ejus in regno tuo nos perdúcas ad glóriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ex útero matris vocâvit nomen meum. Prædicâre pacem : pópulis dare gáudium : *P.* Lugéntibus in Sion parâre viam in desérto. ℣. Deus, qui præcínxit me virtûte : et pósuit immaculâtam viam meam. *P.* Lugéntibus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Lugéntibus.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui Præcursôrem tuum, et ante ortum suo nómine vocas, et post ortum nómine ipso glorîficas : dum et ab Angelo ex nómine nascitûrus prædícitur, et natus in ipso nómine à pópulis admirâtur ; te quæsumus, ut per eum, quem prædicâre pacem pópulis voluísti, per eum tergas sordes nostri piáculi : ut, qui plebem tibi perféctam paratûrus advênit, credéntium pópulos tuæ inlustrándos restituat claritáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hic est Præcúrsor, qui diréctus est ; et lucérna lucens ante Deum : ipse est enim Joánnes, *P.* Qui viam Dómino præparâbat in erémo : et, ut Agnum Dei demonstráret, inluminâbat mentes hóminum præcónio suavitâtis suæ vocis. ℣. Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptístâ. *P.* Qui viam Dómino. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui viam.

Orátio. Deus, qui Joánnem præcursôrem tuum ardéntem lucérnam atque lucéntem in templo tuo constituísti ; ut ardôre fidei, quo calêbat, áliis quoque inlucésceret suôrum óperum flamma ; da nobis ejus méritis, et ardôrem tuæ dulcédinis habêre, et lucem æternitâtis tuæ attíngere, concédens fragilitáti nostræ, ut sic lucérnæ tuæ sint ánimæ nostræ, quáliter dum illis óleum suavitâtis infúndis, futúris eas gáudiis consolêris. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu autem puer, prophêta Altíssimi vocáberis : præîbis enim ante fáciem Dó-

inini paràre vias ejus, ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus.

Cánticum Zachari (*Lucæ* I).

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitâvit, et fecit redémptiônem plebis suæ :

Et eréxit cornu salûtis nobis, in domo David púeri sui. * Sicut locûtus est per os sanctôrum prophetârum suôrum, qui ab ævo sunt :

Et liberâvit vos de inimícis vestris, et de manu ómnium, qui odérunt nos : * Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris :

Et memorâri testaménti sancti sui. * Jusjurándum, quod jurâvit ad Abraham patrem nostrum, datûrum se nobis :

Ut sinè timêre, de manu inimicôrum nostrôrum liberáti, * serviâmus in sanctitâte et justítia coram ipso ómnibus diêbus nostris.

Et tu puer, prophêta Altíssimi vocáberis : * præibis enim ante fáciem Dómini paràre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus, * in remissiônem peccatôrum eôrum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitâvit nos, óriens ex alto :

Inluminâre eis, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antíphona. Tu autem.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui sanctificâtum tibi Joánnem Præcursôrem tuum, prophêtam tibi éligis ; præparans tibi viam in princípio viârum tuârum ; et per te púerum illum ante te boni núncium déstinas ; concêde nobis sursùm semper corda habêre : ut Verbum, quod Vox adhuc tenta prædicâvit in útero, peccatóres indúltæ pietâtis munificet dono. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Hæc dicit Dóminus : Priúsquam te formârem in útero, novi te : et ántequam exíres de vulva, *P.* Sanctificávi te. Allelúia ; ℣. Prophêtam quoquè géntibus dedi te : Et ómnia quæcúmque mandávero tibi, loquêris. Ne tímeas : Ecce dedi verba mea in ore tuo : et pósui te príncipem super gentes, et super regna. *P.* Sanctificávi te.

[CCLI] *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LXI).

℟. Deo grátias.

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me : ad adnunciándum mansuétis misit me, ut medêrer contrítis corde, et prædicârem captívis indulgéntiam, et clausis apertiônem : ut prædicârem annum placábilem Dómino, et diem ultiônis Deo nostro : ut consolârer omnes lugéntes : ut pónerem lugéntibus gáudium in Sion ; et darem eis corônam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœrôris : et vocabúntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. Et dabo opus eôrum in veritâte, et fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciêtur in géntibus semen eôrum, et germen eôrum in médio populôrum : omnes, qui víderint eos, cognóscent eos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus.

Clange lyram Zacharias
Sacerdôtum Princeps,
Cui copulâta conjunx
Ab Aaron filiâbus
Thalamôrum inhærébat
Sólita prænúntiis.
Opéribus Sanctióres
Præpollébant céteris ;
Ac syncéris in mandátis
Incedébant Dómini,
Et, nullâ prole conlátâ,
Pergébant ad sénium.
Mox enim hora refúlsit
Incensôrum témpore,
Suêtum gestâbat vates
Ignem in thuríbulis
Sacris déferens odorem
Nectáreum átriis.
Audit cœlitus affâtum,
Et sonôrum Núncium,
Cujus candôre prævíso,
Tremor vatem inruit,
Quem blandis robustiôrem
Réddidit sermónibus.
Ecce juncta thorum tibi
Conjunx parit sóbolem ;
Quam prótinùs nuncupâbis
JOANNEM vocábulo :
Cujus totum prædicâtur
Per Orbem Natívitas.
Hic coram Dómino Magnus
Matris infrà úterum
Replêtus Spíritu Sancto,
Præcursûrus Dóminum ;
In virtûte, spiritûque
Præmissûrus Heliæ.
Tália, Sacer ; è contra
Sic respóndit Angelo :
Ecce jam nostra sub annis
Emarcuérunt víscera :
Ac vétulis denegâtur
Sénsibus postéritas.
Ego sum missus ab Astris
Angelôrum sócius ;
Et tu Divínis vidêris
Præcéptis incrédulus,
Propter quod carens loquélâ
Eris tacens lábiis.
Tempóribus jam complétis,
Natus infans cérnitur,
Cujus nomen prænotâvit
Pater in volúmine ;
Vínculo solúto linguæ

Conlaudâvit Dóminum.
Glória, et honor Deo
Usquequâque altíssimo,
Una Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum.

Capítula. Omnípotens Deus, te súpplices pétimus et rogâmus, ut in hac festivitâte Præcursôris et Baptístæ tui Joánnis Nativitâte pópulo tuo tríbuas eruditiônem spirituálium gaudiórum, et ómnium fidélium mentes dírige in viam salûtis et pacis: ut, quem manifestâvit absolútio núntii, ímpleat præséntia ℟ nunciáti.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Ex útero matris meæ vocâvit me.

Benedíctio. Omnípotens Deus Pater, qui Unigénito.

Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol.* CLX. *Sono.* Prúsquam te formârem. *Quære in primis Vésperis.*

Antíphona. Nazaræus voçábitur puer iste: vinum et síceram non bibet, *P.* Et omne. immúndum non manducâbit ex útero matris suæ. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: [CCLII] glóriam et magnum decôrem impónes super eum. *P.* Et omne.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Confortábitur puer, allelúia: et magnus erit ante Deum Allelúia; *P.* Et multôrum corda convértet ad Dóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Hic accípiet benedictiônem à Dómino: et misericórdiam à Deo salutári suo. *P.* Et multôrum. ℣. Glória, et honor. *P.* Et multôrum.

Hymnus.

Puer hic sonat Joánnes,
Géniti Dei alúmnus,
Dómini potens amícus,
Rútilis lucérna orbis,
Rútilo peráeto Sole,
Sapiéntia loquélæ,
Deitâtis aptus Index,
Vétulæ refûsus alvo,
Uteri senílis ortus,
Pátrio decôre clarus.
Précibus fave, rogâmus,
Pietas redúndet alma,
Míseris adésto nobis,
Répleat salus labéntes,
Fácinus remítte cunctis.
Pátriam regat modéstus,
Acies recêdat, ensis
Périmens ruat, prémentem
Gládium retúndat ignis,
Júgulum reclînet hostis.
Sit honor Deo, et Uni-
Génito ab ore Patris

A Sit Paráclito perénni
Símilis tenax potéstas,
Et apex honôris alti.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. Deus, in cujus laude et glória depénditur, quicquid sanctôrum tuôrum cúltibus atque officiis exhibêtur; áccipe devotiônem nostram, et inlústra festivitâtem, quam hodiérno die Baptísta Domínicus consecrâvit, lucérna lúminis accéndit, Verbi vox íntulit, testis veritâtis appáruit: cujus spíritus præscius exultâvit in útero, cujus effúsio gáudium sparsit in sæculo, cujus ortus adnunciâvit fidei sacraménta, cujus concéptus infidêlis oris clausit officia. Tríbue, pétimus, Dómine, in nobis extrêmam saltem fidei líneam, quâ inhæréntes mereâmur adtíngere, et gradâtim vestígiis côrum, ne relabâmur, insístere: ut sicut, pública nunc commúnibus gáudiis vota persólvimus, ita própria, quæ quotidiánis profléctibus pláceant, exolvâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui Joánnem advéntûs sui Prævium lucérnam sibi accéndit, per quam viderêtur; accensiônis sanctæ vos ígnibus concremâre dignêtur: ℟. Amen. Et, qui illum matris effêcit exultâre in útero, vos spirituálium gaudiórum munificet increménto; ℟. Amen. Ut, quem ille nascitûrum præcéssit in spíritu et virtûte Heliæ, ipse vos introdûcat ad gáudia vitæ perpétuæ. ℟. Amen.

C Per misericórdiam.

Lauda. Repleâtur os meum, Deus, laude tuâ, Allelúia; *P.* Ut possim cantâre glóriam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis valdè: terríbilis super omnes deos. *P.* Ut possim. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut possim.

Orátio. Vox verbi amicus sponsi. *Requíre in primis Vésperis.*

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTI ZOILI MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Mártyris, novem lectiônum, folio CLX, *excépto Hymno, qui est iste:*

Hymnus.

Martyris gestans, Zoïlî corônam
Obviàm Christo properánter ibit
D Cívitas quoque pretiôsa portans
Dona victôris.
Hoc colunt cives, velut ipsa membra,
Cespes inclûdat, suos et patérnos
Servet ampléctens túmulo beáti
Mártyris ossa.
Noster, et nostrâ puer in palæstrâ
Arte virtûtis, fidei cóllybo
Cunctis horréndum dídicit domâre
Víribus hostem.
Mártyrum nulli, remeánte vitâ,
Cóntigit terris habitâre nostris:
Solus tu morti própriæ supérstes
Vivis in Orbem.
Mártyres servas: Pátriam coróne

[CCLIII] Déditam sacris : Chorus inde surgit ;
Tendit in Cœlum níveus togátæ
Nobilitâtis.
Solus occúrrens numerosióres
Mártyrum turbas Dómino parásti :
Solus prædives pietâte, multâ
Luce fruêris.
En Zóïle tuæ victóriæ palmam
Clerus hic tantus péperit triúmphum :
Hic sacerdôtum infolâta domus
Célebret votum.
Glóriam psallat Chorus, et resúltet,
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

DIE XXVIII.

IN VIGILIA APOSTOLORUM PETRI ET PAULI.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Réude nobis, Dómine lætítiam. *Quære folio* CLXIII.

Antíphona 1. Dedi eis præcépta mea, dicit Dóminus : *P.* Et judícia mea osténdi illis propter nomen meum, ut laudêtur in Sion. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Et judícia mea. ℣. Glória, et honor. *P.* Et judícia mea.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratône datûrum, ut supra thronos duódecim sédeant, et potestâtem duódecim tribus judicándi accípiant ; quo promissiônis múnere et Petrum post negatiônem obléctas, et Paulum post excúrsum infidelitâtis remúneras : dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negâvit, et isti post conversiônem remissíbile éxtitit, quod deliquit ; da nobis utriúsque méritis evitâre delíctum, ubértim flere commíssum, lácrymis errâta detérgere, eleëmósynis perpetrâta punire : ut relinquéntes mundum ex ánimo, æternitâtis mereâmur consolári promisso. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Ego elégi vos, ut fructum plúrimum afferâtis : *P.* Et fructus vester máneat in ætérnum. ℣. Accédite ad Deum, et inluminámini : et vultus vestri non erubéscent. *P.* Et fructus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et fructus vester.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui gratúito vocatiônis múnere, et Petrum primum, et Paulum últimum Apóstolum elegísti : ut et ille præcédens et hic sequens unius vocatiônis et Apostolátûs grátiâ prædíti, dum doctrína suâ mundi agrum spárgerent, fructum tibi plúrimum deportárent ; præbe nobis eísdem suffragántibus, ita laborâre in sæculum, ut fructus labôrum nostrôrum à te comprobâtus máneat in ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus : *P.* Valdè confortâtus est principâtus eôrum. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia A novíssima et antíqua : tu formásti me, et posuísti super me manum tuam. *P.* Valdè confortâtus est. ℣. Glória, et honor Patri et Filio. *P.* Valdè confortâtus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum, unum cruce, álterum gládio consecrásti ; præsta nobis, ut et Petrus crucem suam tollens te sequéndo nos ádtrahat, et Paulus pro te dimicándo atque spirituáli affécta carnália de ecándo nos tibi conjúngat ; ille dóceat in cruce manêre, iste gládio triumphâre : ut tibi nos et per Petrum crux ófferat conjungéndos, et per Paulum gládio consóciet coronándos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui justítiâ erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. *P.* Et sicut stellæ B cœli in perpétua æternitâte. ℣. Isti sunt viri sancti quos elégit Dóminus in charitâte non ficta : et ab eôrum doctrína fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. *P.* Et sicut stellæ. ℣. Glória, et honor. *P.* Et sicut stellæ.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *Quære fólio* CLXIII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justôrum, benedícite Dóminum. Justi et Sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

[CCLIV] *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Salus justôrum à Dómino est. *P.* Et salvâvit C eos. Allelúia, allelúia ; ℣. Quóniam speravérunt in Deum vivum. *P.* Et salvâvit.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Justi in perpétuum. *Fol.* CLXIV. *Hymnus.* Laudes Sanctôrum. *Fol.* CLXV. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem, *mutátis nomínibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. In duôbus ecce fámulis atque Apóstolis tuis Christe Deus mira, te concedénte, gratiârum dona partîta sunt ; dum et Petrus signôrum est ostensiône magníficus, et Paulus legis eruditiône perfécD tus : dum et ille virtútibus pollet, et hic lítteris claret : dum et ille umbrâ suâ sanat infirmos, et hic verbo súscitat mórtuos. Quæsumus, ergo, ut hæc duo candelâbra in conspéctu tuo semper lucéntia pro nobis ómnibus te rogatûra adsístant : quáliter quicquid de illôrum doctrinâ percépimus, efféctu óperum impleâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Respéxit eos. *Benedíctio.* Méritis Sanctôrum. *Quære fólio* CLXV.

DIE XXIX.

IN FESTIVITATE SANCTORUM PETRI ET PAULI APOSTOLORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exívit sonus sanctôrum : *P.* Et in fines orbis terræ verba illôrum.

Allelúia, allelúia. ℣. Non sunt loquélæ neque sermónes: quibus non audiántur voces eórum. *P.* Et in fines.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrârum, et prostravérunt se ante Agnum, *P.* Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum: et in fines orbis terræ verba illórum. *P.* Habéntes. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Habéntes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 2. Isti sunt viri nominâti in virtúte, *P.* Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, et ópera mánuum ejus adnúnciat firmaméntum. *P.* Doctóres. ℣. Glória, et honor. *P.* Doctóres.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui singulári electiónis tuæ múnere in hoc voluísti tuos discípulos demonstrâre connéxo amóre charitâtis, quo perfectióne clarésceren t; ut, quorum doctrinâ fundarêtur Ecclésia, dilectiónis pótiùs quàm signórum decorarêtur poténtiâ; ut omne ædificium ejus pótius charitâte quàm signis monstrarêtur esse mirificum; dum in ipsa dispensatióne tui múneris doctrînam signa sequúntur, non doctrîna signórum órdines antecêdat; dum veritâtis prædicátio signórum roborâtur auxílio; te quæsumus, te rogâmus, ut in charitâte beneplácita tibi corda nostra permansûra státuas, áuferens à nobis dolósi péctoris locum, et éxpians malè consuétæ discórdiæ signum: quò per eos, quorum doctrinâ fulget Ecclésia, fulgórem mereâmur obtinêre in vivéntium terra. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Isti sunt viri sancti, quos elêgit Dóminus in charitâte non ficta, *P.* Et dedit eis glóriam sempitérnam: quorum doctrinâ fulget Ecclésia, ut Sol, et Luna. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elêgit Dóminus in hereditâtem sibi. *P.* Et dedit eis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dedit.

Orátio. Ineffábilem satis, Christe, mellis tui crédimus esse favum, quod in ore tuórum tribuísti Apostolórum: quia suávitas verbi, quæ illis erat in péctore, hæc in illórum ore flammescéntes sciéntiæ rívulos formans, et auditum plébium resérvat, ut créderent, et corda nutriébat, ut amâre fácerent, quod audíssent: intùs illis áderat, quod foris áliis redundâbat: unde et per hoc tibi appropinquâre meréntur, quia, quæ vócibus docuérunt, opéribus exequúti sunt. Tríbue ergo nobis, ut, quia in eórum prædicatióne surréxit Ecclésia, in eórum prece roborâta consístat: ut, quorum doctrína favis est satiâta, eórum précibus vitæ hujus naufrágia ad Christum coronánda pertránseat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 4. Lætítia sempitérna erit eléctis meis. *P.* Cùm dédero ópera eórum in ligno vitæ. [CCLV] ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Cùm dédero. ℣. Glória, et honor. *P.* Cùm dédero.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ et sapiéntiâ replêvit illos Dóminus. Allelúia. *P.* Creávit in illis grátiam spíritûs sui, et intellectu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eórum liberâvit eos. *P.* Creâvit in illis. ℣. Glória, et honor. *P.* Creâvit in illis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Lætítia sempitérna erit vobis, dicit Dóminus. *P.* Quia in terra vestra duplícia possidébitis. Allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum, et terram. *P.* Quia in terra. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Hymnus.

Apostolórum pássio
Diem sacrâvit sæculi,
Petri triúmphum nóbilem,
Pauli corónam próferens.

Conjúnxit æquáles viros
Cruor triumphâlis necis;
Deum secútos; Præsulem
Christi coronâvit fides:

Primus Petrus Apóstolus;
Nec Paulus impar grátiæ:
Electiónis vas sacræ
Petri adæquâvit fidem.

Verso Crucis vestígio,
Simon honórem dans Deo,
Suspénsus ascéndit, dati
Non immemor Oráculi.

Præcínctus, ut dictum est,
Senex elevâtus ab áltero,
Quò nolet, ibit, sed volens
Mortem subégit ásperam.

Hic Romæ celsus vértice,
Devotiónem éxtulit;
Fundâta tali sánguine,
Et Vatis tanti, nóbilis.

Tantæ per Urbis ámbitum
Stipâta tendunt ágmina,
Trinis celebrâtur viis
Festum sacrórum Mártyrum.

Prodire quis Mundum putet,
Concúrrere plebem Deo
Eléctam: Géntium caput,
Fides magístra Géntium?

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio.
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem, *mutátis nomínibus, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui primum atque novíssimum Apóstolos tuos Petrum et Paulum in summa perfectiónis arce locásti; ut eléctio Apostó-

licæ dignitâtis et in illo prima, et in isto consummâta dignoscerêtur; hos Ecclésiæ tuæ concêde præsules, quos príncipes elegísti; hos gubernatóres justítiæ, quos duces et egrégios deputásti; ut eam fóveant præsídiis indefessis, quam fundavérunt præcéptis óptimis et exémplis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, quem et virtus Petri et doctrîna Pauli Unigénitum esse Filium Dei Patris declarâvit in mundo, ab omni vos mundánæ conversatiônis dignêtur emundâre contagiône: ℟. Amen. Idem quoque, pro quo et Petrus cruce, et Paulus gládio interémpti sunt, possessóres vos fáciat regni cœlórum; ℟. Amen. Ut regnum cœlórum, de quo ipsi claves per Apostolátus grátiam accepérunt, nunquam vobis pro mérito eísdem aperiéntibus obclaudâtur. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Vos estís vasa sancta Dómino auro fulgénte allelúia; *P.* Quia sponte obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, et testificâbor tibi: Israël, si me audieris. *P.* Quia sponte. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia sponte.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratiône datûrum, ut supra thronos duódecim sédeant, et potestâtem duódecim tribus judicándi accípiant: quo promissiônis múnere et Petrum post negatiônem obléctas, et Paulum post excúrsum infidelitâtis remúneras; dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negâvit, et isti post conversiônem remissíbile éxtitit quod delîquit; da nobis utriúsque méritis oblitterâre delíctum, et ubértim flere commíssum: lácrymis errâta detérgere, eleëmósynis perpetrâta punire; ut relinquéntes mundum [CCLVI] ex ánimo, æternitâtis mereâmur consolári promísso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Honoráti sunt ámici tui, Deus: valdè confortâtus est principâtus eôrum. *P.* Dinumerâbo eos, et super arênam multiplicabúntur: ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia, novíssima et antîqua: tu formásti me, posuísti super me manum tuam. *P.* Dinumerâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Dinumerâbo.

Orátio. Honoráti sunt amíci tui Christe; dum in omnem terram exîret sonus eôrum; non quo mundiáli municipátu in terrénis exercérent; sed quo prædicándi potestâte orbem implérent; et in faciéndis virtútibus prínciparéntur; dum et in Petro virtus ostênsa, et in Paulo sciéntia clara tuméntem mundi poténtiam miti jugo tuo substerném dam humíliat: ánnue précibus nostris; ut, beneficia, quibus principáti sunt mundo, numquam desint à pópulo christiáno: sed interminábili illo affléctu dulcédinis, quo se in hac vita pósiti ínvicem dilexérunt, et votis et précibus supplicántium adésse dignéntur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Isti sunt amici tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem, *P.* Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exaltábunt totâ die: et in tua justítia exaltabúntur. *P.* Ne servírent. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ne servírent.

Orátio. Isti sunt, Christe Dómine, amíci tui Petrus et Paulus, qui tradéntes córpora sua ad mortem, effécti sunt ductóres grátiæ, fundatóres Ecclésiæ: quos et únitas prædicándi et felícitas moriéndi nec dívidi passa est, nec elîdi. Quæsumus ergo, ut, qui illôrum doctrînâ pópulos tibi fecísti esse credéntes, eôrum prece nos efficias regni cœléstis coherédes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Viríliter certáti sunt, et transiérunt de morte ad vitam: *P.* Isti sunt amíci tui, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Ilierúsalem. *P.* Isti sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Isti sunt.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Petrum et Paulum virîlitèr certántes, unum cruce et álterum gládio dignâtus es consecrâre: ut pro amôre tui nóminis fidâ dilectiône, et ille crucis exítium, et hic gládii suscíperet ictum; da nobis, ut símili te dilectiône sequéntes et per Petrum crucis intrêmus in secrêtum, et per Paulum spirituâlis verbi semper gládio muniâmur: quo et per crucem Christi cruciâtus evadâmus inférni, et per gládium spíritûs penetrêmus ábdita cœli. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Hi ostendérunt cærimónias pópulo et ritum: demonstravérunt homínibus cólere Deum, quóniam prædestináti erant de cunctis plébibus, quòd essent timéntes Deum; *P.* Eò quòd in homínibus præcépta ejus implevérunt. ℣. Hi sunt, qui in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diêbus suis in láudibus habéntur. *P.* Eò quòd. ℣. Glória, et honor. *P.* Eò quòd.

Orátio. Illi sunt, Dómine, Apóstoli tui Petrus, et Paulus, qui legis cæriménias et ritum coléndi te pópulis demonstrántes, dum diffúso ore invictâque constántiâ semen verbi tui per incredulôrum corda spárgerent, optábili necáti sunt passiône; cum et Paulus dissólvi cúpiens, gládio necâtus intériit, et Petrus invérsis se poscit vestígiis crucifigi. Unde tuam póscimus pietâtem, ut, qui illos glorióso coronásti martyrio, nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod illis gloriósis in mundo vócibus sparsérunt, nos sanctificâtum in receptáculum nostri péctoris conservêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui præcedéntibus Prophétis, novæ grátiæ filios introdûcis; dum Apóstolos Prophétis, quasi filios pátribus, [CCLVII] succédere facis; qui própriâ voluntâte ánimas suas ófferunt: quorum sors útique inter Sanctos invénta; quia prædicátio Apostolórum, præcedéntium Prophetârum est vaticínio roborâta: te póscimus et rogâmus, ut, qui utrorúmque testamentórum rádiis dispositióne mirificâ ordinásti, quò in veritâtis ostensióne dignè facis atque pulchérrimè vetéribus nova succéderent; fácias nos ipsis Apóstolis tuis herédes semper exístere: ut quia per illos suscépimus fidem; cum his étiam habeâmus te semper hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles corde, spíritus et ánimæ justórum, benedícite Dóminum. Justi et sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol* 6. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Prophetia. Multam glóriam fecit Dóminus. *fol.* CLXXIX. *Hymnus.* Apostolórum pássio. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui advérsas potestátes per summos Apóstolos tuos Petrum et Paulum déstruis et distúrbas; ut prædicatióni veritâtis Apostólico ore deprómptæ, nec nequítiâ malórum nec versútiâ possit obviâre magórum: dum et Simónem magum Petrus dejêcit, et Elimam Paulus cæcitâte percússit; adésto nobis, ut in Ecclésia tua omnes córruant, qui contúrbant: et turbéntur, qui veniéntes ad fidem præpedîre conántur; cùm pótiùs tendéntes ad regna cœléstia, quo Pauli docéntis addúxerit píetas, intromíttat Petri potéstas.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Vos estis vasa. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære in primis Vésperis.*

Antíphona. Legem tuam spléndidè docuérunt; *P.* Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Quorum sunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Quorum sunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Induit eos allelúia *P.* Stolam glóriæ: vitam in te et disciplînam dedit eis Allelúia, allelúia. ℣. Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: confortâta est, et non pótero ad eam. *P.* Stolam. ℣. Glória et honor. *P.* Stolam.

Hymnus. Apostolórum pássio. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in primis Vésperis.*

Capítula. Pretiôsam in conspéctu Dómini mortem sanctorum tuôrum Petri et Pauli Apostolórum ánnuis recúrsibus honorántes, damus glóriam laudi tuæ, quia luminária pretiôsa à te vero lúmine indeficiénte succénsa non solùm dum legúntur, sed dum colúntur, inlústrant: quia hi sunt duæ olívæ, et duo candelâbra áurea in conspéctu tuo, atque in univérsa terra éxiit sermo oris eôrum; quorum intercessiónibus exorâtus dum súscipis devotiônis officium, precum, quæsumus, largiâris efféctum, dum clamavérimus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnipotens Deus, qui omne remédium pietâtis tribuit míseris, det vobis Petri lácrymis emundári ab ómnibus culpæ contágiis. ℟. Amen. Concêdat doctrîna Pauli suscípere vos sapiéntiam verbi; ℟. Amen. Ut ille per pœniténtiam, iste per doctrînam fáciat vos pervenîre ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Lex veritâtis habitávit in ore eôrum, Allelúia. *P.* Quóniam iníquitas non est invénta in lábiis eôrum: fructum vitæ in pace perfécerat. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtúte multâ. *P.* Quóniam iníquitas. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam iníquitas.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui præcedéntibus. *Quære retrò in Láudibus præcedéntibus.*

FESTA JULII.

DIE XII.

IN FESTO SANCTÆ MARTIANÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

CCLIII. *Ad Vésperum.*

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. *Sono.* Allelúia: Psallam nómini tuo Deus. *Antíphona.* Osténde mihi fáciem tuam, Sion. *Lauda.* Sicut palma exaltâta. *fol.* CLXXIX.

Hymnus.

Sacræ triúmphum mártyris
Célebret vox Ecclésiæ:
Cámæna sit cunctis una
Martiánæ in laudem vírginis.
Quæ, passiônis præmium,
Dum tendit adipísci:
Ultrò ad palæstram glóriæ
Audet prompta concúrrere.
Hæc namque adstántem dæmonis
Cernens adlísit effigiem;
Sub cujus larga pérpetim
Fluêbat unda gréssibus.
Mox flagris cæsa trâhitur
Celsa ad Prætôris átria:
Atque ille ludis állicit,
Prostérnit membra Vírginis,
Quam prædo pudicítiæ,

Dum inter umbras séquitur,
Oble tâta extémplò cœlitùs
Seclúditur macériâ.
Vincta deínde stípite
Pro vana voce inclúditur ;
Sed pœnas fert blasphémia,
Ruínas, et incéndia.
Emíssa namque béstiis,
Leo præcúrrit ¡ércitus ;
Adoratûrus véniens,
Non consumptûrus Vírginem.
Taurus dehinc prosíliens
Forma et mugítu horríbili
Sulcâbat ejus téneras
Papíllas, ictu vúlnerans.
At fera pernix córpore
Et maculóso tégmine
Letáli dente ad últimum
Membra Puéllæ lániat.
Post hos triúmphos ánima
Vinclis elápsa córporis,
Plaudens petit ad líbera
Summi Poli fastígia.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *mutáto nómine, fólio* CLXXXII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus non solùm à nece beatíssimæ vírginis et mártyris Martiánæ abstínuit, verùm étiam feritâte depósitâ ejus immaculâtum corpus adorâtus præsens molestè contíngere non præsûmit ; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti, immanitâtem non timeâmus Leônis horréndi ; sed majestâtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiône nostra máneat aliênus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui beatíssimam Martiânam virginitâtis ac pudicítiæ ornâvit decôre, mentes vestras éxpiet ab omni mundánæ corruptiônis contagióne : ℟. Amen. Quique huic præstitit suam idôlis non inclinâre cervîcem, à vobis árceat spirítuum malignôrum tentatiônem ; ℟. Amen. Ac, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eâdem patrocinánte réduces vos gaudeâtis fieri paradíso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Speciôsa facta es et suâvis in delíciis tuis Allelúia. *P.* Pulchritûdo tua símilis est palmæ : indesinénter in plenitúdine cláritas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Pulchritûdo.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui spécie, et pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Martiânam speciôsam pulchrámque, dum díligis, facis, et ingénti amôre despóndes ; múnere supérno adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ Martiánæ patrocíniis indefléssis ; ut, quóniam tanta pietas, triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCLIX] *Ad Matutînum.*

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : et os meum adnunciâbit laudem tuam. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent, Dómine. *Antíphona* 1. Dilectiône ætérnâ. *Quære fólio* CLXXX.

Orátio. Beâta Dei virgo Martiâna, quæ in Sion speculatiône gloriôsa mansísti, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo non recessûra ultrà misericórdia pollicêtur ; da nobis méritis tuis, ut amôre divíno flagrántes, in futúro Judício inveniâmur indémnes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima. *Fol.* CLXXX.

Orátio. Una et bona est, Dómine, próxima tua virgo Martiâna, quæ, dum próxima tibi efficitur, serva tua de sánguine speciôsa monstrâtur per própriam passiônem : ejus ergo intervéntu passiônum à nobis máculas terge ; ut speciósi et votis et opéribus réddíti, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introíre beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Veni, sponsa, à Líbano : veni à móntibus páscuæ : currâmus *P.* In odôre unguentôrum tuôrum. ℣ Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Audi.

Orátio. Speciôsa, Christe Dei Fílius, in óculis fidéliuni de Líbano véniens virgo Martiâna ánnuis recúrsibus quodámmodo revidêtur, dum honor ejus humánis obtútibus præsentâtur, et obsequéndis honorificè aperîtur : bonus ergo odor vestimentôrum ejus super ómnia arómata flagrant ; quia judícia virtûtum illîus exundánti claritâte fructíficant. Concêde ergo nobis, ut odor virtûtum ejus sopîtum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet : ut, qui nunc percípimus ex odôre lætítiam, pòst percipiâmus ex pœniténtia glóriam indefléssam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Gaude Fília Sion. *Fol.* CLXXXI.

Orátio. Jesu, Dei Fílius, qui hortum Electôrum ingrédiens, inter lília opâca pásceris quando in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctârum Vírginum cœtibus decorâris, ubi beatíssimam Martiânam mirabíliter introdúctam, ita miríficè eam flóribus maluísti fulcíri, ut odor virginitâtis ejus, tamquam flósculus arómatum ejus ad nos usque adscénderet : te súpplici intentiône rogâmus, ut, amótis figúris véteris Testaménti, quæ velut umbræ, in typicis observatiónibus præcessérunt, dies ille, Evangélica útique tradítio, in nobis adspirándo proficiat, quáliter ita exémplo beátæ vírginis Martiánæ Evangélii lucem totâ devotiône sequâmur ; ut umbras prætériti et errôris et críminis nesciâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo. *Fol.* CLXXXI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Fol.* 6.

Sono. Dóminus mihi dat linguam eruditiônis Allelúia ; ut sciam, quando opórteat me dícere allelúia. *P.* Posuísti me in matutînum, et adpósuit mihi aurem audiéndi allelúia, allelúia. ℣. Petívi Deum meum sapiéntiam, et dixit ad me : Ecce feci secúndùm verbum tuum, et dedi tibi cor sápiens et intélligens, íta ut scias et intélligas, quómodo te dícere opórteat allelúia, allelúia. ℣. Ego quasi terebynthus expándi ramos meos. Ego feci, ut orirêtur lúcifer in cœlo allelúia. Ego, omnes qui me amant, díligo : éxitus enim mei éxitus vitæ sunt. Transíte ad me omnes qui me concupiscitis, et à generatiônibus meis implémini : quia spes mea est allelúia, et supra melle dulcis est allelúia. *P.* Posuísti me.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelùia : laudâte eum in excélsis : Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LIV).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Lauda stérilis quæ non paris : decánta laudem, et quæ non pariébas : quóniam multæ filiæ desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, et pelles tabernaculórum tuórum exténde, ne parcas ; longos fac funículos tuos, et clavos tuos consólida. Ad déxteram enim tuam et ad lævam penetrâbis : et semen tuum gentes [CCLX] possidêbit, et civitátes desértas hereditâbit. Noli timêre, quia non confundêris, nec erubésces : non enim te pudêbit, quia confusiónes adolescéntiæ tuæ oblivíscêris, et obpróbrium viduitâtis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tui qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus : et redémptor tuus sanctus Israël, Deus omnes ad te revocábit. Quia ut mulíerem derelíctam et mœréntem spíritu vocávit te Dóminus, et uxórem ab adolescénte abjéctam, dixit Dóminus Deus tuus. Ad punctum in módico derelínqui te, et in miseratiónibus magnis congregâbo te. In moménto indignatiônis meæ abscóndam fáciem meam parúmper a te, et in misericórdia sempitérna misértus sum tui : dixit redémptor tuus sanctus Israël Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Sacræ triúmphum. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcédentibus.*

Capítula. Audi, Dómine, vocem nostri clamôris, et affectum dona petitiónibus nostris : pelle à nobis dolum : procul éffuga júrgium : intérime vítium, ac præsta altérna dulcédinis increménta : nostrum namque agnóscimus méritum, sed tuum séquimur salùbre præcéptum. Ob hoc, quæsumus, in nullo confundâmur, sed nos exàudire dignéris è cœlis, cum ad te proclamavérimus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Speciôsa facta. *Benedíctio.* Omnípotens Dóminus. *In Vésperis præcedéntibus.*

In Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Sperâvit ánima. *Sono.* Allelúia. Psallam nómini. *Fol.* CLXXIX.

Antíphona. In petra exaltásti me. Deduxísti me, quia factus es spes mea : turris *P.* Fortitúdinis à fácie inimíci. ℣. Inhabitâbo in tabernáculo tuo in sæcula : prótegar in velaménto alârum. *P.* Fortitúdinis. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortitúdinis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua. Allelúia. Super mel et favum. Allelúia. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine : totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Sacræ triúmphum. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Deus salvâtor noster, qui ætérnam integritâtem custôdis, corruptiônem nostræ carnis susténtas indulgéntiâ, córporis compositióni parcis : quique integritâtem custôdis à te virgínibus collâtam, ut eam fáceres ad destinâtum pervenîre méritum ; te quæsumus, ut ejus obténtu ita nos éluas à libídinum incentívis, quò cunctis resisténdo advérsis fiduciáliter ad te proclamêmus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam Martiânam casto sibi desponsâvit amôre, castitâtis vos dono munificet : ℟. Amen. Et qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti ; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatrícem admíttat, quam sibi incorrúpto amôre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Speciôsa facta es. *Quære in primis Vésperis. Orátio.* Dómine Jesu Christe, *ut suprà.*

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ JUSTÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutína *P.* Usque ad noctem, ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. *P.* Usque ad noctem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Diffûsa est grátia in lábiis tuis Allelúia : *P.* Propterèà benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi : Allelúia. ℣. Nati sunt tibi fílii : constítues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui, Dómine in progénie et generatiône. *P.* Propterèà.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Memória Justæ cum láudibus, [CCLXI] quæ apud Deum nota est et apud hómines ; et in perpétuum coronâta triúmphat. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Nota. ℣. Glória, et honor. *P.* Nota.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus. *P.* Propter hoc non discêdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet qui custódit te. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hierúsalem cívitas sancta ornaménto Justæ decorâta, *P.* Cujus platéæ résonant laudes de die in diem. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. *P.* Cujus. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude fília Sion: lætâre et exúlta in omni corde fília Hierúsalem: *P.* Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ábstulit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus.

Vírginis sacræ triúmphum
Plebs alúmna párili
Concéntu Justæ cœlésti
Parâtum ex grátia,
Résonet, piisque modis,
Almis paudat cántibus.
Cliens ex te, Christe, cœtus
Addit vota dédicans
Mártyris, ut prece queat
Própriis, ut piáculis
Horréndis semper carêre,
Munîtus suffrágiis.
Hæc sæpè mundum, hostémque
Vicit simul ímpium:
Te cordis amôre sequens
Tetrum calcat Zábulon:
Geméllâ serta corónâ
Cœlo pollet pérpetim,
Hujus incolátu magis
Hæc sors claret óccidens
Récinens semper triúmphum
Locis præstet cæteris;
Céspite sacrum cruórem
Cœlo arrham víndicans.
Intrépida Deo sæpè
Fámulans, commínuit
Tenâcis mundíque vitam,
Simulâcrum prophânum;
Illico Regis treméndam
Pátitur senténtiam.
Váriis afflícta pœnis,
Mentis calens ígnibus;
Gládio confóssa hostis,
Cœlo réddit spíritum:
Hinc loco mutâtur corpus
Vivens Deo pérpetim.
Sacris Vírginum supérnis
Accîta consórtiis,
Sánguine contémnit hostem,
Mente vicit Zábulon:
Geminâ proínde cluit
Laurcâta glóriâ.
Hæc supérno soli Regi
Ovans, sic perpétuis
Angelórum mixta choris,
Novum pangit cánticum:
Triúmphat potîta regno
Sempitérnæ glóriæ.
Inde cérnui precâmur,
Rex Serêne, sérvuli,
Et simul piaculórum
Pandéntes facínora;
Jam medélis fove Pater,
Quos treméntes cónspicis.
Hujus sacro impetrátu
Terge nostra crímina,
Scéleum nodos resólve;
Da foménta grátiæ;
Et tecum semper victúri
Gloriêmur Agie.
Pelle iram, arce pestem
A nostris confinibus:
Gládium hostis retúnde
Hujus prece Mártyris;
Et supérnam præsta quiêtem,
Tuis Christe fámulis.
Glóriam Patri canâmus,
Christôque perpétuò;
Etiam cum Sancto simul
Utriúsque Spíritu;
Qui Deus unus ætérnus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXX.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus fructum promíttis repensâre centésimum; intercéssu vírginis tuæ [CCLXII] Justæ nostrórum víncula solve peccatórum: ut, qui carnis fragilitâte dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam Justam casto servâvit pudôre, castitâtis vos dono munificet: ℟. Amen. Et, qui illam subarrhâvit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatrîcem admíttat, quam sibi incorrúpto amôre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Providêbam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. *P.* Propter hoc jocundâtum est cor meum, et exultâvit lingua mea. Allelúia. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Orátio. Deus, qui virginâlis pudicítiæ título passiónis vexíllo beátas vírgines et mártyres tuas Justam et Rufinam glorificásti, da nobis sic sacræ castitâtis flóribus exornári, ut cum fructu bonórum óperum

supérnæ beatitúdinis attingâmus consórtium. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea apéries : et os meum annunciâbit laudem tuam.

Orátio. Exúltent in te Dómine lábia nostra-præcónio veritâtis , ne resolvántur vaniloquio falsitâtis; et tibi semper glóriam dicant ; ne indecéuter rixârum litígiis pérstrepent : Anima quoque nostra, quam redémisti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereâtur habêre propítium. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Memória ejus in benedictióne honóris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus ; *P.* Quóniam diréxit ad Deum cor suum : Dóminus autem exaudívit vocem ipsius. ℣. Totâ die miserêtur et cómmodat : et semen ejus in benedictióne. *P.* Quóniam diréxit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam diréxit.

Orátio. Dómine Jesu Christe , qui nómine et méritis Justam vocâre jussísti ; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirêtur martyrii præmio : præsta nobis ejus intercessióne , ut, sicut illa pro tuo nómine dimicávit, et vicit , ita nos justítiæ sequáces effécti pietâtis tuæ intúitu mereâmur justificári. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Justítias Dómini non répuli à me. *P.* Et ero immaculâta coram eo. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam : et secúndùm innocéntiam mánuum meârum retríbuit mihi. *P.* Et. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ero.

Orátio. Deus largítor divitiârum cœléstium et mirábilis patrâtor múnerum æternórum , qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti ; paupertâtem spíritûs nos sequi semper attríbue, quâ póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Justa cognôvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum, *P.* Et ingréssa est in número sanctórum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei : et voluntâte labiórum ejus non fraudásti eam. *P.* Et ingréssa. ℣. Glória , et honor. *P.* et ingréssa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, in cujus virtúte beatíssima Justa confidens monstrum horréndum dejêcit, quod étiam poténtiâ majestâtis tuæ ob róborem martyrii comminuit et attrîvit ; da nobis eâdem patrocinánte ómnium inlecebrârum cavêre perícula : ut dum inspiratórem nequitiârum contérimus, cum tua Justa victoriârum láureis potiâmur. ℟. Amen.

Per.

℟. Justa cum Dómino gloriâtur, quóniam conféssa est Deum coram homínibus , propter hoc exáudiet eam Dóminus oántem pro pópulo ; *P.* Ut auferâtur à nobis ira Dómini. ℣. Justa cognôvit justítiam, et vidit mirabília Dei, et exorâvit Altíssimum. *P.* Ut auferâtur. ℣. Glória, et honor. *Reiterátur* ℟. Justa.

Orátio. Dómine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ protegúntur et coronántur, quæ in [CCLXIII] hoc sæculo tuo amôre fervéscunt, et témpore , quo martyrium imminet, sibi negántes ad te pervenîre promptíssimè concupíscunt , ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessôrem státue : ut ejus auxílio non destituâmur, cujus memóriæ cánticum laudatiônis impéndimus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, et gloriabúntur in itínere suo : *P.* Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eârum. ℣. Lætêtur mons Sion, et exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Pópulus. ℣. Glória, et honor. *P.* Pópulus.

Orátio. Dómine Deus, qui virgínibus tuis glorióso amôre flagrántibus concessísti, et quærere, et in deléctu ardêre ; concêde nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labôris mereâmur reportâre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam : próximæ ejus. *P.* Adducéntur nobis in lætítia et exsultatióne. ℣. Mémores erunt nominis tui, Deus, in omni progénie et generatióne. *P.* Adducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Adducéntur.

Orátio. Dómine Jesu Christe, quem filiæ Tyri in munéribus, filiæ útique géntium, adorâre prædictæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulâta dignóscitur ; in munéribus útique non quæstu pecúniæ conquisísti, sed in actiónibus sanctitâtis : quibus tibi omnis pia ánima júngitur, et à quo sic credéntibus múnera tribuántur : da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitâtis opéribus deprecémur, quò justítiam et misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat et votis et opéribus exequâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 6. Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus : vírgines sequúntur eum : ducéntur in lætítia et exsultatióne. *P.* Ducéntur in templum regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt filii : constítues eos príncipes super omnem terram. *P.* Ducéntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Ducéntur.

Orátio. Deus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere : ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent inluminátæ per grátiam ; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis, ut caligine nostrórum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlórum decem virgínibus : quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. *P.* Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte

clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. *P.* Et quæ. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur Responsórium.*

Orátio. Fac nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum prudéntiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritâte servêmus : quò, dum clamor factus fúerit, ut tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm excâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus coronándi adnumerêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Audíte Reges, áuribus percípite príncipes : Ego sum quæ Dómino canam, psallam Deo Israël :

Cánticum. Qui spontè obtulístis. *fol.* CLXIII.

Orátio. Deus, qui omnem Vírginum glóriam, filiârum útique Regis, intrínsecùs esse vis ; ut testimónium aliénæ laudis non áppetant, quas virtus in ætérna lætíficat ; ánnue nobis eârum Vírginum précibus, et ut humánas laudes effúgere, et boni óperis intrà nos testimónium deportâre : quò et vírgines persistâmus in fide, et incorrúptam ex hoc capiâmus hereditâtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Dóminus mihi dat linguam. *Quære fol.* 378.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis [CCLXIV] Allelúia, allelúia : laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Jesu (*Cap.* XXXIX).

℟. Deo grátias.

Audíte me divíni fructus, et quasi rosa plantâta super rivos aquârum fructificâte. Quasi líbanus odôrem suavitâtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odôrem, frondête in grátiam et conlaudâte cánticum, et benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, et confitémini illi in voce labiôrum vestrôrum, in cánticis labiôrum, et cítharis, et sic dicêtis in confessióne : Opera Dómini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

Concéntu párili Justam canâmus
Virgo, quæ Deo plácuit pudôre
A primis pudíca rúdibus annis,
Devícto líbitu cælebs permánsit.
Hæc quæstu labôris, vasis fictílibus,
Victum paupéribus præbet ; sibíque
Contémnens sæculum, Christum secûta
Sic perénniter vivit semper in æthera.
Ætérnis dénique pollens oráculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans
Cœléstis spícula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.
Illicò súbiens dura torménta,
Altis supplíciis vitam réperit
Cœléstem, méruit quam terra potens,
Solérsque fámula victrix quæsívit.
Hanc pro piáculis jam Christe nostris
Suffragatrícem admítte semper :
Ut cives strénuè prótegat, suo
Sánguine múniens, precêque tutans.
Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spíritu perénni, honor
Sit tibi, glória semper,
Pollens pérpetim sit.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, *ut suprà in Vésperis.*

Capítula. Deus, qui gressus sanctíssimæ Justæ in Evangélii pacis præparatióne ita mínísti, ut nec lassitûdo laboriósi itíneris teneritúdinem córporis emollíret, nec róborem mentis pœnárum divérsitas enervâret : da nobis humílibus tuis mundanæ dilectiônis itínera declinâre atque contémnere, et per viam pacis, quâ ad te perveniâmus, gressus nostros cleménter impône.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberáti à malo. *Quære fol.* 2.

Humiliâte. Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Providêbam Dóminum, *ut suprà in vésperis.*

Benedíctio. Custódiat vos Dóminus omnípotens sanctârum suârum Justæ et Rufinæ précibus exorâtus : ℟. Amen. Sit vobis ubíque propítius, qui in Sanctis suis semper est gloriôsus ; ℟. Amen. Atque ipsíus pietâte ab ómnibus malis erépti chrísmate repleámini Spíritûs Sancti. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. A custódia matutínâ. *P.* Usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiônem ancíllæ tuæ. *P.* Usque ad noctem. ℣. Glória, et honor. *P.* Usque ad noctem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sono. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam. *P.* Quia concupívit rex pulchritúdinem tuam. Allelúia. ℣. Ipse est Dóminus Deus tuus ; et adorábunt eum Fíliæ : in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites terræ. Omnis glória ejus. *P.* Quia concupívit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Laudâbit usque ad mortem ánima mea Dóminum, qui éruit me à rege injústo : *P.* Et à pressúra flammæ, quæ circúmdedit, et in medio ignis non sum æstuâta. ℣ Benedîcam Dóminum in omni témpore : semper laus ejus in ore meo. *P.* Et à pressúra ℣. Glória et honor Patri. *P.* Et à pressúra.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti Dómine, *P.* Et [CCLXV]

non est invénta in me iníquitas. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Et non est. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et non est.

Hymnus.

Adsunt punícea flóscula vírginum,
Cœlésti plácido rore viréntia,
Quarum vasa Poli stígmate síderum
Sæcli flammígero igne probâta sunt.
Hæc primum ólei ímbribus ínlita
Ignéscit fácibus cordis in æthera ;
Noctis perfidiam, hostis et ímpetum
Vincens fidei lúmine óptimo.
En JUSTA páriter, atque RUFINA est,
Quæ clarent méritis, móribus ínclytis :
Discréto siquidem nómine Vírgines,
Uno sed stúdii múnere Mártyres.
Thesáurum Dómini légibus ínclytum
Vasis fictílibus córporis únici
Gestántes, prétio váscula dístrahunt,
Quo quæstu sátient víscera páuperum;
Sed his subsídiis cállidus ártifex
Frangit testácea váscula ínvidens;
Ne testa hóminum scánderet æthera,
Et pulvis fieret glória cœlica.
Hinc robústa fides frágmine fictili
Gliscens martyrium córporis éxcipit;
Præstans femíneo præmia séxui,
Quo celso váleant sídere inlábi.
Ob hoc vita, salus, et via, véritas
Te summis précibus rex Christe póscimus ;
Harum suffrágio nos tibi cónsecres,
Quarum tu fidei voce placâtus es.
Mente nos fácito lámpade vírgines;
Fluxu corpóreo éffice líberos;
Ut votis rígidis corda caléntia
Gestántes hábeant regna perénnia.
Te nostra júbilet glória pérpetim;
Qui solus Dóminus Trinus, et unus es :
Jugi ímpério sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans, ómnibus ímperans.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Mutáto nómine, ut suprà.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, cujus ímpério rabidíssimus leo non solùm à nece beatíssimæ vírginis et mártyris Rufinæ abstínuit, verùm étiam feritâte depósitâ ejus immaculâtum corpus odorâtus præsénti moléstiâ contíngere non præsùmit ; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti immanitâtem non timeâmus leônis horréndi, sed majestâtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiône nostra máneat aliênus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui beatíssimam Rufinam virginitâtis ac pudicítiæ ornâvit decôre, mentes nostras éxpiet ab omni mundánæ corruptiônis contagiône : ℟. Amen. Qui huic præstitit suam idólis non inclinâre cervícem, à vobis árceat A spirítuum malignórum tentatiônem ; ℟. Amen. Et, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eâdem patrocinánte réduces vos gaudeâtis fieri paradíso. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honôris et grátiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificávi suavitâtem odôris : Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut olîva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui spécie, et pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Rufinam speciôsam pulchrámque, dum díligis, B facis, et ingénti amôre despóndes : adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ patrocíniis indeféssis ; ut, quam tanta piétas triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Laudâbit lingua mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXXI.

Antíphona 1. Confirmâvit Dóminus bráchia ejus in opus bonum ; *P.* Et probâvit eam, quia bonum èst operári : non extinguêtur lucérna ejus per totam noctem. ℣. Conféssio et magnificéntia opus ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Et probâvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et probâvit.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitâC tem servántibus fructum promíttis repensâre centésimum ; intercéssu vírginis ac mártyris tuæ Rufinæ nostrórum solve víncula peccáminum : ut, qui carnis fragilitâte [CCLXVI] dejícimur, ejus patrocínio sublevêmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. In congregatiône sanctórum sicut cedrus *P.* Exaltâta sum in Líbano, et quasi cypréssus in móntibus Hermon elevâta sum. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei, in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Exaltâta. ℣. Glória. *P.* Exaltâta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cui virgo et martyr Rufina et integritâte júngitur, et sánguine sociâtur, D dum tibi et castimóniam vovit, et pro te sánguinem fudit ; præsta lámulis supplicántibus, ut expiáti à peccátis tibi ita pareâmus, ne à te ultériùs recedâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Stolam glóriæ índuit eam Dóminus. Jocunditátem et exultatiônem thesaurizâvit super eam, et nómine ætérno hereditâvit illam. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* Et nómine. ℣. Glória. *P.* Et nómine.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam tuam Rufinam tibi, et testem, et vírginem consecrásti, dum te incorrúpta séquitur, et pro te gloriôsa mactâtur ; ánnue nobis précibus ejus, ut, eâdem suffragánte, quamvis indígni, et castitâtis donum,

et confessiônis mereâmur obtinêre triúmphum. ℟. Amen.

Per.

℟. Fília Sion, quiéscat vox tua à plorátu, et óculi tui à lácrymis : quia est merces óperi tuo, et spes novíssimis tuis. *P.* Revértere, quia miserans miserêbor tibi, et dírigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. ℣. Recordâtus sum tuî, miserans adolescéntiam tuam, et charitâtem desponsatiônis tuæ. *P.* Revértere. ℣. Glória, et honor. *Reiterétur* ℟. Fília Sion.

Orátio. Dómine, cujus mánere gémino exúltat martyr Rufina præmio, dum vel ad pudicítiam ornaménti, et cunctórum sit ad martyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernâre flóribus, quæ ætérnis dignæ sunt frúctibus : et ita vel voto, vel efféctu tanta vestígia Mártyris persequâmur; ut nec libído nos súbruat, sed cástitas téneat, et próprios confé-sio probet líberos, et perféctio ámbiat muneránd̃os. ℟. Amen.

Per.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor : gaudêbo in Deo Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi auditum tuum. *Quære fol.* 22.

Antíphona. Ego in Dómino.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Dóminus mihi dat línguam. *fol.* CCLIX. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Hæc dicit Dóminus : Lauda stérilis, quæ non paris. *Quære fol.* CCLIX. *Hymnus.* Adsunt punícea flóscula Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære retrò in primis Vésperis. Capítula.* Audi, Dómine, vocem nostri clamôris. *Quære fol.* CCLX. *Lauda.* Rami mei rami honôris et grátiæ. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus. Benedíctio.* Omnípotens Deus. *Quære folio* CCLXV.

In exeúnte véspera sanctârum vírginum Justæ et Rufinæ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes. *Sono.* Allelúia. Justítiâ plena est. *Quære fol.* CLXXXII.

Antíphona. In Hierúsalem cum máximo solátio éritis; vidébitis, *P.* Et gaudébitis corde : ossa quoque vestra velut herba renascéntur. ℣. Gaudête justi in Dómino : rectos decet conlaudátio. *P.* Et gaudébitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Et gaudébitis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora Sanctôrum quiescéntium in loco isto, orâte pro nobis ad Dóminum, *P.* Ut donet pacem super terram, et réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte nomen Dómini, laudâte servi Dómini. *P.* Ut donet. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut donet.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctôrum ossa púllulent de loco suo; consoláti sunt Jacob, *P.* Et redemérunt se fide virtûtis suæ : Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio, super manum déxteræ tuæ. *P.* Et redemérunt ℣. Glória, et honor. *P.* Et redemérunt.

[CCLXVII] *Hymnus.* Jesu corôna Vírginum. *Supplicátio.* Orêmus. *fol.* CLXXXII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimas vírgines Justam et Rufinam vasa misericórdiæ tibímet effecísti, ut quæstu fictílium vasculórum conténtæ, regnum mererêntur futúræ vitæ intrâre; da nobis eârum intercéssu, ut váleat unusquísque nostrûm vas suum possidêre in honôrem et sanctificatiônem : quò, devíctis voluptâtum carnálium incentívis, ad corônam mereâmur pertíngere sanctitâtis. Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus, qui Justam et Rufinam vasa sibi consecrâvit mundíssima, vos in vasis virtûtum éligat coronándos; ℟. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculórum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri : ℟. Amen. Ut eârum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtûtum, lútei córporis in vobis fragmen solidâre dignêtur : ℟. Amen. Quáliter sanctificatiône prædíti animârum et córporum, regna mereâmur introíre cœlórum. ℟. Amen.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem. *Quære fol.* CLXXXII. *Orátio.* Deus, qui virginâlis. *fol.* CCLXII.

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. *Sono.* Justórum ánimæ in manu Dei. *Quære fol.* CLXVII.

Antíphona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accípient regnum decóris, et diadêma pulchritúdinis de manu Dómini. ℣. Et adjuvâbit eos, et liberâbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Ideò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ideò.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

Speráti Sancti mártyris
Palmam virtûtis ínclytam
Altérnis ínvicem choris
Hymnis canâmus mysticis.

Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthâgo servat Mártyrem :
Amplectítque Occíduus
Christo dicâtus Pópulus.

Floret ejúsdem túmulus
Exímiis virtútibus;
Ut passiônis glóriam
Amplíficent mirácula.

Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad víctimam,
Negâvit, esse, fórtiter,
Thura libánda idólis.

Exclâmat namque prótinus,

Christi minister ego sum,
Quosque vidêtis Sócios,
Tales adésse crédite.
His dictis Præsul impius
Commôtus irâ insániæ,
Ferîre jubet gládio
Colla piôrum Mártyrum.
Per hoc trophæum fidei
Evolavérunt ánimæ;
Peténtes Patris sólium
Pares corónas cápiunt.
Sicque geréntes stígmata
Christi in carne própria,
Conformes facti sunt Christo
Cœlésti regno, ac præmio.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine. Quære fol.* CLXXXVII.

Capitula. Mirábilis es, Dómine, et inæstimábilis in Sanctis tuis, qui es auctor præclârus ómnium mirabílium, et gloriósi certáminis in futúra beatitúdine clemens remunerâtor. Te ígitur ineffábilis et misércors Deus, póscimus, et mente cérnui flagitâmus; ut Speráti tui mártyris prece sperántium in te votis fáveas, et sacrificii vespertíni odoramén·a suscípias, et nostrôrum elógia delictôrum pius abóleas à pressúris mundiálium, jugum intolerábile tuo à pópulo suspéndas, frugum opuléntiam tribuas, intemperántiam árceas, et cunctis fidélium [CCLXVIII] languóribus antídoti salutáris medêlam impértias: ut igne tribulatiônis examináti tibi, quocúmque íeris, stolis albis indúti, cœtibus sanctôrum Speráti et Cómitum ejus admísti depromâmus júgiter, atque dicâmus:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Meritis sanctôrum suôrum Speráti et Cómitum ejus benedíctio cœléstis adhæreat sénsibus vestris, et ditet vos munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Et, quorum festa ovántes suscípitis, eôrum patrocínio defensáti ad Christum indémnes post tránsitum pervenîre possitis. ℟. Amen. Vos omnes, qui in hoc die fidei alacritâte Deum devotiône cernuâ precatúri convenístis, ætérna præmia in futúro adipiscámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Invocábant Dóminum, *P.* Et ipse exaudiébat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Orátio. Deus exultátio et palma sanctôrum Speráti et Cómitum ejus mártyrum tuôrum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, et emoluménta recólimus, A eôrum méritis ab ómnibus malis liberári et conservâri mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: et magno clamôre dicébant: *P.* Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, et liberâbit eos: et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos, quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor. *P.* Salus.

Orátio. Deus exaltátio et palma, *ut suprà in Vésperis.*

B *Antíphona* 2. Fílius Dei lætâtus est super justos: *P.* Et in paradíso deliciârum constituet illos. ℣. Et clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostri, Dómine, et sicut sanctis tuis Speráti vel Cómitum ejus digna præmia reddis, ita nostris parce et miserêre peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Salus justôrum à Dómino: protéctor eôrum est, in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dómi- C nus, *P.* Et liberâbit eos: et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberâbit. ℣. Glória, et honor *P.* Et liberâbit.

Orátio. Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácita tibi sanctôrum Speráti et Cómitum ejus mártyrum sorte gaudêre: et illic laudes tuas Rectôrum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, *P.* Apud Deum est merces eôrum. ℣. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. *P.* Apud Deum. ℣. Glória, et honor Patri. *Reiterétur* D ℟. Justi.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es. *Sono.* Salus justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent. *Quære folio* CLXIV. *Hymnus.* Speráti sancti mártyris. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Ingéniti Patris Unigénite Fílius Dei, Spíritui Sancto coætérnus et consubstantiâlis, qui ab arce sedis æthéreæ hujus mundi ínfima petens ad adoptándum hóminem non horruísti vestiméntum súmere carnis, et ad liberatiônem fidélium non es

dedignâtus in forma servi salvâre, et in statéra appendêre Crucis, et perférre exítium mortis : [CCLXIX] intervéntu Sanctôrum tuôrum Speráti et Cómitum ejus hodiérna solémnia celebrántibus exíste mitis; ut oratiônem, quam tuis docuísti tenéndam discípulis, Patrem cordis officio proclamêmus è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. Glória. *P.* Lætêtur.

Benedicio. Méritis sanctôrum. *Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO SANCTÆ CHRISTINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Vírginis, folio CLXXIX, *excépto Hymno.*

Vírginis sacræ triúmphum
Prosequâmur láudibus,
Quæ viríliter certándo
Hostem vicit ímprobum;
Et servándo castitâtem
Méruit præcónium.
Hæc namque virgo, dum esset
Párvula tempóribus,
Concupivit regem Christum
Adorâre Dóminum;
Et negléctis simulácris,
Thus offérre pudícum.
Quæ, patérna deridéndo
Flagra vel supplícia,
Non adténdit prava verba,
Cor ad hæc nec pósuit;
Sed seréno pœnas vultu
Sústulit viriliter.
Ipso nómine beâta,
Quod Christina dícitur
Appellári virgo pia :
Sed à Christi nómine
Derivâtum patet suum
Esse sic vocábulum.
Patérnam fide probâta
Iram temnens déspuit;
Celso gáudio oblectâta
Divínitùs, grátulat :
Depellébat, ac supérnis
Incumbébat præmiis.
Nullum hanc torméntum fregit,
Nulla mors pertérruit;
Sed álacri corde cuncta
Pérferens certámina,
Inridébat cruciâtus
Pérditâ vesániâ.
Cæditur namque suspénsa,
Virgísque pertúnditur,
Æneúmque vas replétum
Resínâ, et óleo,
Pice, simúlque torrénte
Ibi alma míttitur.
Undis impréssa marínis
A Christo erípitur :
Serpéntium omnígenam
Dépulit sævítiam,
Mortem simul, ac torménta
Réputans pro níhilo.
Tribus ítaque devíctis
Profánis judícibus,
Trinitâtem confiténdo,
Triúmphat felícitèr :
Sic è sæculo vocâta
Migrat ad cœléstia.
Tuo namque in honôre,
Virgo sancta, cánimus,
Juva cunctos supplicántes :
Tege tuos fámulos :
Funde preces pro delíctis
Christo regi Dómino.
Et tu, Christe rex imménse,
Audi preces súpplicum :
Vocem áccipe cunctôrum :
Culpas dele scélerum :
Hæc in festa hîc orántes
Esto in subsídium.
Glória, et honor Deo
Ìsquequò altíssimo,
Jnà Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

DIE XXV.

IN FESTO SANCTI CHRISTOPHORI ET COMITUM EJUS.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXVII. [CCLXX] *Antíphona.* Dabo Sanctis meis. *Lauda.* Sánguinem Sanctôrum. *fol.* CLXII.

Hymnus.

O beâte Mundi Auctor,
Atque rerum Cónditor,
Qui non es accéptor omnis
Persónæ, nec múnerum;
Sed, dum quisque te requírit,
Ades clementíssimus :
Qui beâtum cœli civem
Christóphorum mártyrem
Eximens à cænulénto
Limo pravi gérminis,
Glorióso tuo nutu
Præsciéndo ádtrahis :
Spreta quoque vir devôtus
Géneris flagítia,
Ut veritâtis sequerêtur
Prómptior vestígia;
Ac proínde tuâ, Christe,
Potirétur grátiâ.
Decíusque Imperâtor
Captum à Comítibus,
Necti suis hunc Beâtum

Nítitur milítibus;
Quem virîlem prorsùs esse
Bello adprobáverat.
Elegánsque statúrâ,
Mente elegántior
Visu fulgens, corde vibrans,
Et capíllis rútilans;
Ore Christum, corde Christum
Christóphorus ínsonat.
Iste nempe línguæ nostræ
Nésciens elóquia,
Christi in virtûte dari
Sibi Patrem imprecans:
Illicò, Deo favénte,
Loquebâtur ómnia.
Tunc deínde Aulam Christi
Precatûrus adhærens,
Postulâta impetrâvit
Virgam suam fróndere;
Virtûte corroborâtus
In agône próficit.
Veritâtis plenâ fide
Insequens vestígia
Mílitum se persequéntum
Frágmina multíplicat,
Quod véherent saturáti
Plena cuncti sáccula.
Ad fidem Christi proínde
Evocáti mílites
Cum beáto Christóphoro
Fonte almo lavácri
Expiáti gestiébant
Rudiménto grátiæ.
Vatem hunc, deínde isti
Conligâtum mílites,
Unâ voluntâte sistunt
Décii conspéctibus;
Quem diro sermône Sanctos
Prótinùs adgréditur.
Nec morâtus Rex crudêlis
Furibúndus ácriter,
Sanctum jubet Christóphorum:
Pensum radi úngulis;
Denudátis ejus costis,
Cárnibus excérperent.
Aquilînam tunc deínde,
Sanctámque Galléniam
Vehemémter pœnis actas
Litat Christo Mártyres:
Pugiône consecrâvit
Memorátos Mílites.
Ignibus post hæc Beâtum
Députat atrócibus:
Adtigit núsquam illum
Flammæ Pyrus válidus;
Nam secus, ut aurum fulgens
Rútilans adgréditur:
Sóciis dehinc ad astra decem
Missis milítibus;

A Quos pro Christo dessecâvit
Gládius tyránnicus;
Ense idem verberátus
Æthera provéhitur.
Inde omnes, te precâmur
Sponsor fidelíssime,
Ut tuæ promissiônis
Fœdera non ádneges,
Quæ cum sancto Christóphoro
Pepigísti dúlciter:
Sed per eum mereâmur
Adsequi cœléstia,
Amputâta prorsùs à nobis
Omnia piáculâ;
Et fúlgeat perénnis
B Deus in ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem mundi, *ut suprà.*

Capítula. Christe Deus, rex Sanctôrum, cónditor et inluminâtor ómnium sæculôrum, qui mirabílibus remúneras almum vidélicet donis Christóphorum; testem útique tuum, alienígenâ licèt abstráctus à gente, tuôque prorsùs clementíssimè magno docuísti [CCLXXI] exémplo, belligerâtor ut efficerêtur fortíssimus, in advérsis expugnatórque clarêret: dum captîvus inter hostes, et grandis de mínimo apparêret útique gloriôsus, fierétque de mílite dux fidélium populôrum; te quæsumus, te rogâmus, acclíves expóscimus, vocísque cum gemítibus tuam omnipo-
C téntiam invocâmus; ut nos dignêris tuis in átriis patrocínio indefésso mártyris tui Christóphori et Cómitum ejus, benignissimè tuéri, gemitúsque singulôrum misércors propítius exaudîre: flentes precâmur, et lamentántium precem, votâque fidélium, expóscimus, cleménter benignêque ut áudias: e., qui amíssa deplórant, postulátis fruán ur. Tuis coram conspéctibus sit, Dómine, populôrum hæc orâ tio deprecatiône assídua, fore tuæ cleméntiæ majestâtis acceptábilis: sit, Dómine, in hac solemnitâte testis tui Christóphori fidélium convéntus exorábilis, sitque tui spíritûs virtûte roborâtus. Inspice, clementíssime, devotiônem acceptábilem: tibi, Christe, éffice puríssimam voluntâtem: cleménter operatiônem tríbue justam; ac per ómnia misércors
D et clemens concêde, quod dignè suscípias, et incessánter nobis miserêre, placabíliter dignos ut efficias:

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus sanctificatiônum, et dominâtor cœléstium virtûtum, preces suôrum populôrum exaudîre dignêtur sui per suffrágia testis Christóphori Sociorúmque ejus ánnuâ devotiône excoléntes: ℟. Amen. Ipse remunerâtor adsíduus sancti mártyris Christóphori solemnitâte fáciat adésse devótos, quos inspicit suo nunc obsequéntes in templo: ℟. Amen. Suæ conventícula plebis vota libens accípiat intervéntu Christóphori gloriosíque mártyris sui; placatúsque ipse Omnípotens, pius, ut pater, singulôrum crímina parcat; ℟. Amen. Quia pius

est, et misericors in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum : *P.* Laus, et jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum : et de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. *P.* Laus, et jocúnditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Laus, et jocúnditas.

Orátio. Deus exultátio, et palma Sanctôrum Christóphori et Cómitum ejus mártyrum tuôrum, exáudi nos súpplices tuos, et præsta; ut, quorum in tuo amôre reliquias venerâmur, et emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibus malis liberári et conservári, mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui : spíritu principáli confirma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam salutâris tui; quam amíssimus iníquè geréndo, et prætermíssimus negligéndo : tu ad eam nos révoca ; et eam nobis restáura : ut peccáto expúlso succêdat justítia; et mœstitiâ repulsâ adsit lætítia : Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenîre mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: et magno clamôre dicébant : *P.* Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, et liberâbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Salus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Salus.

Orátio. Deus exultátio, et palma, *ut hîc suprà.*

Antíphona 2. Fílius Dei diréctus est super justos; *P.* Et in paradíso deliciárum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularêntur : et de necessitátibus eôrum liberâvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Meménto nostrî, Dómine, et, sicut sanctis tuis Christóphoro et Comítibus ejus digna præmia redd.s, ita nostris parce et miserêre peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Salus justôrum à Dómino : protéctor eôrum est in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dóminus. *P.* Et liberâbit eos : et erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos : quóniam speravérunt in eum. *P.* Et liberâbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et liberâbit.

[CCLXXII] *Orátio.* Gáudium nostrum et salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, pláci.â tibi sanctôrum Christóphori et ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudêre : et illic laudes tuas Rectôrum múnere pér, etim decantâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, *P.* Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leônum, convaluérunt de infirmitâte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. *P.* Fortes.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Omnes Sancti in manu. *Cánticum.* Dóminus de sina véniet. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles corde. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* O beâte mundi auctor. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Capítula.* Christe Deus, rex. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laus Dómini. *fol.* CCLXIX *Benedíctio.* Deus sanctificatiônum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN DIE SANCTI CUCUFATI.

Omnia dicántur unîus Mártyris, novem lectiônum, fol. CLXII.

Hymnus.

Barchinon læto Cucufâte vernans,
Córporis sancti túmulum honórans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.

Munus hoc clarum tibi Scillitâna
Cívitas misit, dedit et beâtum
Quando Felícem pópulus Gerundæ
Sorte coléndum.

Illi, sequestráto túmuli honôre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas :
Barcinône Hic celebrâtur aurâ
Ille Gerúndâ.

Hinc cruor hujus Cucufâtis almi
Factus est nostræ regiônis heres :
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.

Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis infé.tum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.

Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritûra;
Quæ reformâta récipit in alvum
Sanus ad horam.

Missus in flammis, précibus minâcem
Ignis admóti périmit vigôrem;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam

Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardôris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocêtur
Suppliciôrum.

Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum :
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.

Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue et civem; pópulum tuêre;

Et sacerdôtum pia corda mulce
Pacis amôre.
Crímine dempto, ánimus viréscat :
Pane cœlésti satiêmur omnes :
Carnis elápsæ vitiâta membra
Spíritus ornet.
Non ruinôso perimâmur actu,
Non cibis corpus, vitiísque pressum
Non in occúltis ánimus cremêtur
Igne malórum.
Ut pia tecum, Cúcufas beâte,
Regna cœlórum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canórem,
Góriam Patri célebrant honôre :
Glóriam Nato réeinent perénni,
Cum quibus Sanctus sociâtus extat
Spíritus unus.
Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *fol.* CLVI.

Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandátis ejus cúpiet [CCLXXIII] nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, et divítiæ in domo ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Allelúia, allelúia. *Antíphona.* Justus si morte præoccupâtus fúerit, *P.* Anima ejus in refrigério erit. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Anima ejus. ℣. Glória. *P.* Anima.

Orátio. Præcínge nos, Dómine, virtúte, quâ sanctum tuum Felîcem conlatiône sanctitâtis firmásti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invíctos insécebra : atque ita in nos cupiditâtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passiône devictâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære folio* CLIX.

Hymnus.

Fons Deus vitæ perénnis,
Lux orígo lúminis,
Aspice plebem canéntem
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felícis almi
Pángimus insígnia :
Tu resólve vincla línguæ,
Dans sonóra cántica ;
Ut tua ritè queâmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiâlis disciplínæ
Dum studêret lítteris,
Artium fumôsa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Trúditur in cárcere :
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Sístitur Aræ, cruéntis
Ut litâret idólis :
Réspuit infâme factum
Voce Christum prófitens
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis ;
Nempe mulis alligâtus
Dissipátur ártubus ;
Flúctibus presso marínis,
Unda turgens súbditur :
Angelus iminíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore ;
Postque pœnas, et caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Cárnea claústra relínquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix
O beâta cívitas !
Nil malórum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre :
Postulâta promerêtur,
Quisquis hîc conflúxerit
Hîc Dei virtúte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácriter ;
Utque fumus, et favílla
Nil vigôris óbtinet.
Hîc salus optâta fessis,
Sed è cœlis prófluit,
Vísio cæcis patéscit :
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hîc recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precâmur,
Una summa Trínitas :
Mártyris ut impetrátu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.

Clerus hîc vitâ nitéscat,
Et Sacérdos flóreat :
Plebs fidêlis, quod requírit,
Impetrásse séntiat :
Omnis ætas, atque sexus
Hoc patróno gáudeat.

Glória Patri, Natôque,
Semper et Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiárum cópia

Quæ Deum cuncta faténtur
Sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum, *ut suprà, mutáto nómine.*

Capítula. Felix martyr tuus, Dómine, in mandátis tuis floret nimis, et fructu justítiæ dilatátur in præmiis, quia tuis páruit omnino præcéptis; ut cui felícitas erat ex nómine, perénnitas provenîret ex ópere; et quod vocarêtur, hoc esse dignoscerêtur; dum misériâ caret patiéndo, et felicitâtem [CCLXXIV] óbtinet triumphándo. Intervéntu tanti mártyris proficiat nobis ætérna benígnitas; ut, dum Felícem felicitâte perpétuâ lætíficat, miseratióne sólitâ nos ab infelicitâtis jugo absólvat.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus summus, qui illum vocat esse felîcem, quem in beátæ illius Hierúsalem afféctu cernit esse gaudéntem, Felícis sui prece in ejúsdem civitâtis amôre vos fáciat felíciter permanêre: ℟. Amen. Infelicitátes quoque áctuum vestrôrum felíciter tergat, et felicitâtis perpétuæ dona felicióribus votis vestris propitiátus adtríbuat; ℟. Amen. Ut Felícis hujus mártyris intervéntu infelicitâtem hujus sæculi felíciter fugiéndo, ab infelicitâtis perpétuæ mereámini liberári supplício. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Justus ut palma florêbit. *Quære fol.* CLIX.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem elegísti et adsumpsísti, dum eum et eléctio testem, et adsúmptio probat esse felîcem; ejus intercéssio habitâre nos fáciat in tabernáculis tuis, in quibus perpétuus munerátor et súscipis decertántes et perpétuas triumphántes.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. *Psalm.* L.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. *Quære fol.* 60.

Antíphona 1. Homo justus erit, quasi flos agri; et redolébit gratus odor ejus: *P.* Et omnis, qui sperat in Deum, laudâbit eum. ℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. *P.* Et omnis. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et omnis.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem elegísti. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Iste homo in certámine fortis factus est; *P.* Et à persequéntibus liberâtus est; quóniam perseverâvit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam et magnum decôrem impónens super eum. *P.* Et à persequéntibus. ℣. Glória. *P.* Et à persequéntibus.

Orátio. Felix est, Dómine, martyr tuus iste Felix, qui à te justificâtus, et per te in omni certámine appáruit gloriôsus. Annue ergo nobis, ut illius felicitâtis in futúro cómpotes simus, de cujus nunc felíci martyrio conlætâmur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. 3. In paradíso deliciárum. *folio* CLVII.

Orátio. Felix martyr, qui testificátus hóminibus, spe à te suscéptus est: in te manet sine fine Felix qui pro te occídi méruit; Felix, ut nos tuo múnere obtíneat fieri partícipes, et tibimet serviéndo fáciat esse felíces. ℟. Amen.

Per.

℟. Sanctus Felix dum vapulâret ab inimícis suis, *P.* Venit Angelus Dómini, et dixit ad eum: Confortâre, Felix, noli timére, ego enim missus sum à Dómino Deo, ut líberem te de manu persequéntium te. ℣. Dum inténto corde exténsis in cœlum mánibus orâbat sanctus Felix ad Dóminum, *P.* Venit Angelus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Venit Angelus.

Orátio. Deus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, et amâre perfléctio; inlábere in córdibus nostris, da in omni Ecclésia tua méritis tui Felícis lucêre vestígia: ut te regénte ómnium gressus ea via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lætor in sanctitâte tua. Quóniam non est álius Deus, quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. *fol.* 55.

Orátio. Præsta nobis, Omnípotens, beatíssimi tui Felícis assíduum patrocínium; ut ejus quoque præcárum ássequi mereâmur exémplum: ut sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine

Sono. Séptiès in die laudem. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Beâtus vir, qui non est lapsus. *Quære fol.* CCXXXVIII. *Hymnus.* Fons Deus vitæ. [CCLXXV] *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *In Vé peris præcédentibus.*

Capítula. Deus, qui mártyrem tuum Felícem in miseratióne et misericórdia coronásti, dum in te créderet, et pro te pati voluísset, ut temporâlem sústinens pœnam, corônam ráperet sempitérnam; intercessióne ejus præsta nobis fámulis tuis, ut, si passiónis eminéntia non attíngimus, ignomíniâ careâmus, ut, quibus virtûtum títuli non adscríbunt ad glóriam, vitiórum dedécora deleántur, ne veniâmus in pœnam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério. *fol.* CLVIII. *Benedíctio.* Deus summus. *In Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítula, Benedictióne, et Lauda.

Capítula. Adésto, Dómine, celebritátibus Ecclésiæ tuæ; et mystéria, quæ depéndit in laudem mártyris tui Felícis, sint gráta in óculis tuis; neque fuscémur in noctúrnis áctibus, qui gloriôsum mártyrem tuum vespertínis officiis frequentâmus: sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona, ut

qu·m honorificè recólimus mártyrem, ipsíus vitæ A teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Postulatiónes vestras grátia supérna exáudiat, et dona cœléstia vobis intercéssu mártyris sui Felícis impértiat: ℟. Amen. Impertiéndo ditet, ditándo multíplicet, multiplicándo consérvet, et conservándo lætificet; ℟. Amen. Ut, qui votis fidei festum mártyris honorâtis, cuncta, quæ cómpetunt, ejus mérito capiâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Justus, ut palma. *fol.* CLIX. *Orátio, ut suprà in primis Vésperis.*

DIE VI.

IN FESTO SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *fol.* CLXII. *Sono.* Allelúia. Justi in perpétuum vivent. *fol.* CLXVIII. *Antíphona.* Viri justi, germinâte sicut. *fol.* CLXII. *Lauda.* Respéxit eos, cùm tribularéntur. *fol.* CLXV.

Hymnus.

O Dei perénne Verbum,
Patris ore próditum,
Organum, qui imbecille
Admoves Infántium
Dans eis spirâre flatum,
Vocis ut promant sonum:
Tu pius adésto nobis,
Solve fibras gútturis,
Ora instrue loquélis,
Corda rep'e lácrymis;
Ut sacrórum festa dignis
Præcinâmus cánticis.
Ecce Justus, ecce Pastor,
Ambo juncti sánguine,
Quos pia fraternitâtis
Vínxerat germánitas,
Junxit æquâlis sacrátæ
Passiónis únitas.
Hi tamen scholis reténti,
Dum instruúntur lítteris,
Audiéntes, quòd tyránnus
Intrat urbem pérsequens,
Illicò scholam relínquunt,
Et tabéllas abnuunt:
Appetunt cursu deínde
Præsidis præséntiam,
Et crucem Christi sequéndo,
Corpus armant débile,
Quo triúmphos passiónis
Expedírent fórtiter.
Hoc repénte Daciáno
Nunciántes, ínquiunt:
Ecce advenîre Christum
Profiténtes párvuli,
Mortis ultrò passiónes,
Atque cædes pérpeti.
Túrbidus ast inde Præses
Cóncitans sententiam,
Ad suos truces ministros,
Ut teneántur clámitat:
Fústibus jubens tenélla
Dissecári córpora.
Tunc sacrátâ voce sese
Adloquúntur ínvicem:
Temnérent ut temporáles
Ritè pœnas córporis,
Quò futúrum possidérent
[CCLXXVI] Gáudium cum Angelis.
Audiens mox Daciánus
Mártyrum constántiam,
Excitâtus in furóre
Dictat hanc sententiam:
Ut perémpti ambo fratres
Morte dirâ intércidant.
Prótinus eos furéntes
Pértrahunt satéllites
Ad locum campi paténtem,
Quem ferunt Laudábile:
Ense illîc verberántur,
Laureántur sánguine.
O locum verè beâtum,
Quo cruor recónditur
Sanctus ille Parvulórum
Ad salûtem plébium!
Quovè multa sanitâtum
Signa ægris éfluunt.
Nempe hîc Divîna virtus
Vincit iras Dæmonum;
Curat ulcus, membra sanat,
Et dolóres témperat,
Vota cunctórum recéptat,
Et ruéntes súblevat.
Jam tuórum passiône
Freta gaudet cívitas
Jure Compluténsis, almo
Quo láveris sánguine;
Et Geméllis mox camœnas
Redde voto débitas.
Hinc, Deus, te postulâmus,
Ut precántes áudias:
Pelle morbos, solve vincla,
Et reláxa crímina;
Atque inlæsi futûram
Appetâmus Pátriam.
Nóminis tui amórem
Da tuis in sérvulis;
Temporâle nil amémus,
Diligâmus ínvicem:
Te sequâmur, te canâmus,
Te fruâmur pérpetim.
Laus tibi per omne tempus,
Trinitas indífferens,
Laus, hónor, virtúsque summa,
Singulâris glória;
Quæ Deum te sæculórum
Pérsonet in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine fol.* CLXXXVII.

Capítula. Adest, Dómine, óculis præsentâta mortálium clara illa et énitens solémnitas Innocéntium, in qua pignus géminum et geminâtum dulcédinis férculum Cœlum intrâre merêtur : dum clara sibimet societâte germánitas et in Justo justíssima, et in Pastôre agnóscitur pia ; dum charôrum ora infántium invicem se ad passiônis glóriam exhortántur. Da ergo nobis Justi tui précibus justítiam servâre dum vívimus, et Pastôris protectiône evádere quod timêmus : ut et Justus justítiam, quam in nómine portat, in supplicántium méritis clariôrem osténdat, et Pastor benignitâtis gubernáculo nos protectûrus excípiat : ut et per Justum justi, et per Pastôrem gubernácula pastôris egrégii mereâmur introíre beáti.

. Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui justus coronâtor justôrum et pastor pius est animârum, et per Justum vos ab injustítia líberet, et per Pastôrem pastôris Christi vos protectiône sanctíficet. ℟. Amen. Per Justum vos efficiat amatóres justítiæ, et per Pastôrem pastu vos fóveat glóriæ infinítæ : ℟. Amen. Ut, dum justítia Justi commendábiles vos fécerit Deo, Pastôris gubernáclo herédes mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsíus Dei nostri, etc.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt sancti : Allelúia. *P.* Et odor Dei appâret super illos. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. *P.* Et odor Dei. ℣. Glória, et honor Patri et Fílio. *P.* Et odor Dei.

Orátio. Indue nos, Dómine, candôre justítiæ, qui, pro te occísis párvulis, Justum et Pastôrem perpétuam donásti múneris claritâtem : ut, qui illos per martyrium candidátos supra nivem pulchrióres constítuis, nos per confessiônem purífices à delíctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII. *Antíphona* 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctôrum. *Fol.* CLXVIII.

Orátio. Magno te, Dómine, clamôre Sancti omnes mirabíliter ímpetunt, dum ultiônem persequéntium non vócibus corpóreis [CCLXXVII], sed desidériis præstolántur. Et ídeò pétimus, ut, qui illôrum voces vel desidéria exáudis ad votum, confiténtium te ánimas non patiâris ætérnum pértrahi ad torménum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ili sunt, qui mortáles túnicas deposuérunt, *P.* Et immortâlem vitam sumpsérunt : modò coronántur, et accípiunt palmas. ℣. Adhùc multiplicabúntur in senécta úberi : et benepatiéntes erunt. *P.* Et immortâlem vitam. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et immortâlem.

Orátio. Indue nos, Dómine, *ut suprà in Vésperis.*

Antíphona 3. Filius Dei lætâtus est super justos ; *P.* Et in paradíso deliciârunt constítuet illos. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Et in paradíso. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et in paradíso.

Orátio. Vide, Dómine, et audi geméntis Ecclésiæ vocem quæ suôrum deflet infántium necem. Esto ergo illi consolâtor de filiis, qui filiôrum ejus pater agnósceris ; ut in te et de interemptôrum número gáudeat, et de adversariôrum réditu hilaréscat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Viri sancti. *Quære fol.* CLXXVII.

Orátio. Fac nos, Dómine, innocéntes et rectos tibi semper adsístere, quò tuæ rectitúdini compâge indissolúbili adhæréntes pro te occisôrum parvulôrum mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndùm propósitum Dei vocáti sunt sancti. *P.* Quos præscîvit, et prædestinâvit conformes fieri imágini Fílii Dei. ℣. Quos vocâvit, hos et justificâvit : quos autem justificâvit, et illos magnificâvit. *P.* Quos præscîvit.

Orátio. Sanguis ínnocens et justus innocéntium animârum indefésso vocis clamôre te pósturlet pro nobis, Unigénite Fílius Dei Patris ; quò illìc numerósitas fidélium coronánda pervéniat, ubi ipsôrum innocéntia coronâta perdûrat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Quæsumus Sancti. *Cánticum.* Dóminus de Sina. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Via justôrum recta. *Lauda.* Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII. *Quære folio* CLXVII. *Prophetîa.* Justôrum ánimæ in manu Dei sunt. *Quære fol.* CLXVII. *Hymnus.* O Dei perénne. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. O filiôrum Dei beatíssime sanguis, qui cùm judícii témpore vindicáberis : ante judícium succúrre pópulis Christiánis : ut, quia pro te últio restituêtur à Dómino inimícis, per te peccatôrum remíssio donêtur ómnibus Christiánis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt. *Benedíctio.* Deus, qui justus coronâtor. *Require in Vésperis præcedéntibus.*

DIE X.

IN FESTO SANCTI LAURENTII ARCHIDIACONI ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ et honôre coronásti eum, *P.* Dómine : ℣. Glóriam et magnum decôrem imposuísti super eum. *P.* Dómine.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu

Sono. Dis, érsit, et dedit paupéribus Allelúia : ju-

sítia ejus manet in ætérnum, Allelúia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glória. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vir, qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur : *P.* De pánibus suis dedit páuperi. ℣. Beâtus qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus : Allelúia. *P.* De pánibus suis. [CCLXXVIII] ℣. Glória, et honor Patri. *P.* De pánibus suis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui óbtinet sapiéntiam, salvus erit. Qui dat paupéribus, numquam egêbit. *P.* Justus autem in gáudio et jocunditâte erit : ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Justus autem. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Justus autem.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Consolâtus est páuperem : consolábitur ipse in eum. *P.* De suis pánibus tríbuit ínopi : victóriam et honórem accêpit : Allelúia. ℣. Benígnus vir qui miserêtur et cómmodat, dispônet sermónes suos in judício : quia in ætérnum non commovébitur. *P.* De suis pánibus. ℣. Glória, et honor. *P.* De suis.

Hymnus.

En mártyris Laurêntii
Armâta pugnábat fides,
Postquàm vapor diútinus
Decóxit exústum latus.

Fore hoc sacérdos díxerat,
Jam Xystus affixus cruci,
Laurêntium flentem videns
Crucis sub ipso stípite :

Desíste discéssu meo
Fletum dolénter fúndere :
Præcêdo, frater ; tu quoque
Pòst hôc sequêris tríduo.

Extrêma vox Epíscopi
Prænunciátrix glóriæ
Nihil feféllit : nam dies
Prædícta palmam præstitit.

Hinc sancte Laurénti tuam
Nos passiônem quærimus :
Quod quisque supplex póstulat,
Cunctis favéndo proróga.

Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine. Quære fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Laurêntium igne charitâtis tuæ ardéntem, et cupiditâtum et passiônum incéndia fecísti evíncere : dum et aurum calcat et flammam, et in páuperum erogatiônem munífícus, et in combustiônem sui eórporis reperítur devôtus ; da nobis obténtu suffrágii illíus, ut vapóre Spíritûs Sancti accénsi flammas superêmus libídinis, et igne concremêmur omnímodæ sanctitâtis : quò inter Sanctos illos sors nostra inveniâtur post tránsitum, pro quibus nunc tibi depéndimus famulâtum.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, cui beâtus Laurêntius decóctum sui córporis præbuit holocáustum, mentes vestras córcremet cœléstium incensiône virtûtum : ℟. Amen. Et, quem ille assâtus in craticula confitéri non déstitit, confessiônis sanctæ vos dignêtur præmiis consolári : ℟. Amen. Et inter flammas sæculi constitúti ipsi soli flammescâtis per stúdia sanctitâtis, cui hic martyr inhæsit post incéndia passiônis. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLXVII.

Orátio. Domine Jesu Christe, qui beatíssimum Laurêntium mártyrem tuum respuéntem vilíssimum Mundum, aurum ostendísti puríssimum, quod iguis útique non consúmeret, sed approbâret : et quantò plus ardêret, tantò ámplius rutilâret ; tríbue nobis, ut cupiditâtis incéndia non consúmant, quos tàm fulgénda Mártyris tui exémpla clarificant. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine. *Requîre folio* CLXXX.

Antíphona 1. Manifésta sunt dona ejus in Deo suo. *P.* Et eleëmósynas illíus enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℣. Méliùs est módicum justo super divítias peccatórum multas. *P.* Et eleëmósynas. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et eleëmósynas illíus.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Laurêntium mártyrem tuum ámpliùs refulgêre méritis quàm flammis áffici præstitísti : ut fortíssimus Martyr plus amôre quàm fervôre fervêret, tríbue, ut scintíllâ fidei ejus ita inflammémur, ne ab igne sæculi consumêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 2. Vir misericórdiæ invênit grátiam in óculis omnis carnis. *P.* Diléctus à Deo, et homínibus : cujus memória in benedictiône est. ℣. A Dómino gressus hóminis [CCLXXIX] dirigêtur : et viam ejus cúpiet nimis. *P.* Diléctus à Deo. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Diléctus à Deo.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Laurêntium mártyrem tuum suscepísti in tuo nómine inmorem holocáusti decócti, ut totus tibi integer membris offerrêtur et ánimis : méritis ejus annuéndo concêde, ut sacrificium contríti cordis in nobis clemêntèr accéptes, quos Mártyris tui súpplices cultóres aguóscis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona 3. Tamquàm unum ex princípibus elêgit me Dóminus, et ut virum fortem constítuit me prælium. *P.* Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, et ornâvit me corónâ. ℣. Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígi-

tos meos ad prælium. *P.* Dedit mihi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dedit mihi.

Orátio. Dómine Jesu Christe. *Requíre ut suprà, in Vésperis.*

℟. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperes. *P.* Date ei de fructu mánuum suárum : et laudent eum in portis ópera ejus. ℣. Os suum apérüit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in língua ejus. *P.* Date ei. ℣. Glória, et honor. *P.* Date ei.

Orátio. Christe Deus noster, qui manus beatíssimi mártyris tui Lauréntii et palmas paupéribus voluísti largitiónis jure esse porréctas; da nobis de labóribus mánuum ejus fructum utilitátis in áliquo reportáre, ut labor mánuum ejus non solùm illi sed et nobis proficiat : dum et illi de perfectióne óperum déderis glóriam, et nos imitaménto ejus et prece perdúxeris ad corônam ; sicque, dum justum consummáti óperis perféctio laudábilem Sion osténdit in portis, peccatóres exémplo ejus méritum obtíneant sanctitátis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 4. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. *P.* Transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. ℣. Introíbo in domum tuam cum holocáustis : reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea, et locûtum est os meum in tribulatióne mea. *P.* Transivi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Transívi.

Orátio. Illius, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatióne diffúderit. Fac nos Archidiáconi tui Lauréntii imitatóres exístere : ut primùm miseratóres nostri effécti, dignas nos eleëmósynas prorogántes, et à nobis malè gestis parcâmur, et in próximis bona, quæ póscimus impendâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 5. Protéctor tuus ego sum : noli timére, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te : *P.* Flúmina non conclúdent te ; quia tenébo manum tuam. ℣. Per diem Sol non uret te : neque Luna per noctem. *P.* Flúmina. ℣. Glória, et honor. *P.* Flúmina.

Orátio. Jesu Deus noster et Dómine, qui inlústrem mérito Lauréntium Archidiáconum ita fecísti sapiéntiam custodire, ut in glória spíritus ejus et in jocunditâte consísteret ; da nobis, Dómine, sapiéntiæ intelléctum et sanctæ operatiónis stúdium, ut paupéribus prærogántes substántiam, facinorum nostrórum evadâmus vindictam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 6. Justus miserétur et cómmodat ; et semen ejus in benedictióne erit, *P.* Et heréditas ejus in ætérnum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. *P.* Et heréditas. ℣. Glória, et honor. *P.* Et heréditas.

Orátio. Totâ die, Dómine, justus tuus miserétur, et cómmodat : qui in toto hujus mortâlis vitæ curriculo temporália donat, ut ætérna recípiat : Semen ergo ejus super nos benedictióne fructificet : ut méAriti ejus partem habéntes, præmiórum quoque illius mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Probásti me, Dómine, sicut probátur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo : transívi per ignem et aquam, et induxísti me in réquiem : introíbo in domum Dómini ; *P.* Quia exaudívit deprecatiónem meam. ℣. Venîte et audîte et narrâbo vobis, omnes, qui timêtis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. *P.* Quia exaudívit. ℣. Glória. *P.* Quia exaudívit.

Orátio. Deus, qui probatióne sólitâ pietâtis probári sanctum tuum Lauréntium mártyrem voluísti in terris : nec plus eum tentári permíttis, quàm quod in eum donum toleráutiæ adésse conlâtum tuo múnere præspicis : [CCLXXX] érue nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiónem errôris, sed in ampléxu veritátis valénter adstríngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum est. *fol.* 55. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini in mercédem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum. *Sono.* Dispérsit, dedit. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Fíli, qui aurum díligit, non justificábitur : et qui inséquitur consummatiónem, replébitur ex ea. Multi dati sunt in auri casus, et facta est in fácie ipsius perdítio illórum. Lignum offensiónis est aurum sacrificántium : væ illis, qui sequúntur illud, et omnis imprúdens disériet in illo. Beâtus vir dives, qui inventus est sine mácula : et qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias et thesáuros. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Quis probâtus est in illo, et perféctus est, et erit illi in glória ætérna : qui pótuit tráusgredi, et non est transgréssus ; et fácere mala, et non fecit : ídcò stabilíta sunt bona ejus in Deo, et eleëmósynas illíus enarrâbit Ecclésia sanctórum. ℟. Amen.

Hymnus. En mártyris Lauréntii. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui corpus beatíssimi Lauréntii Archidiáconi tui ignis combustióne decóctum, puríssimum tibi éffícis holocáustum, dùm idem martyr mystérii sui non ímmemor, in offeréndo semetípsum plácitus tibi et Sacérdos éxtitit et Minister ; adsístat tibi, rogâmus, pro salvatióne fidélium, qui inter flammas membris liquescéntibus te confiténdo spíritu lætabâtur : ut, qui humâna superâvit devotióne incéndia, prece suâ débita à nobis repéllat supplícia.

Pater noster. Liberàti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Consolâtus est páuperem.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Glória et honôre. *Sono.* Dispérsit, et dedit paupéribus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Ingréssus sum in tabernáculum Cæsaris : *P.* Interrogâtus, Christum conféssus sum : accusâtus, non denegávi : pertráctus, Deum meum ténui, et tenêbo. ℣. Transívi per ignem et aquam : et induxísti me in réquiem. *P.* Interrogâtus. ℣. Glória, et honor. *P.* Interrogâtus.

Dominus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti, Dómine, *P.* Et non est invénta in me iníquitas : Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Et non est. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non est.

Hymnus. En mártyris Laurêntii. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Et Supplicátio.* Orêmus.

Capítula. Deus, qui in veri holocásti hóstiam igne examinâtum Levîtam suscepísti Lauréntium; quo more holocáusti decóctus ad te pervenîret ínteger, pro míseris rogatûrus ; ejus, quæsumus suffrágiis, in nobis ómnibus ignis cœléstis faces accénde, ut purgátâ consciéntiâ ad te mereâmur proclamâre et dícere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedícito. Christus Dóminus ad vota nostra respíciat, pro quo Xystus macerâtus, et Lauréntius consúmptus est flammâ. ℟. Amen. Eôque favénte sic per Xystum grex Cathólicus tueâtur, ut per Lauréntium salutâris cálicis potatiône salvêtur. ℟. Amen. Quò et illo tuénte et isto suffragánte sic illîus accendâmur exémplo, ut istîus relevêmur suffrágio ; ℟. Amen. Ipso præstánte et auxiliánte, qui cum Patre et Spíritu Sancto unus Deus vivit, et regnat in ætérna sæcula sæculorum. ℟. Amen.

[CCLXXXI] *Lauda.* Státuit Dóminus. *Fol.* CLVII. *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum, *ut suprà.*

DIE XIII.

IN FESTO SANCTI HIPPOLYTI MARTYRIS.

Ad Vésperum

Lauda. Sperâvit. *fol.* CLVI. *Sonus.* Bénedic, ánima. *fol.* CLX.

Antíphona. Sanctus tuus índuit justítiam ; et in nómine tuo méruit victóriam. *P.* Pius es, Dómine, qui sine præmio das corônam. ℣. Vitam pétiit : et dedísti ei in longitudinem diêrum in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Pius es. ℣. Glória, et honor. *P.* Pius es.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Benefécit Dóminus. *fol.* CLXI.

Hymnus.

Adsunt, ò pópuli, festa celébria,
Quæ felix révehit témporis órbita,
A In sese rédiens axe volúbili :
Laudem sidéreo rédite Príncipi.

Hic namque Hippólytus témpore térrea
Despéctus, nívea scandit ad æthera,
Cum solvens ánimam córpore, vívidam
Cœléstem méruit súmere láuream.

Dum dux bellígerus esset hic ágminis,
Jussis Cæsáreis cárcere Mártyrem
Servándum récipit, qui Cruce prævià
Dat cæcis óculis pérdita lúmina.

Cernens Hippólytus signa favéntia,
Mox Christo Dómino credit, et ímpia
Spernens dæmónici dógmatis idôla,
Junctis Christícolis vócibus increpat.

Tunc Cæsar rábido férvidus ímpetu
B Os sanctum lápide scíndere præcipit :
Longè dissíliunt frágmina déntium ;
Sed vox Unigénitum prædicat únicum.

Férreis percálidus únguibus ártifex
Armat spiníferi spícula cárdui :
Corrúpta pénitùs víscera Mártyris
Perfúndunt rósei flúmina sánguinis.

Hinc ad cornípedum terga ferócium
Innéxu réligant : tractus in áspera,
Vitâlem súbitò liquit anhélitum,
Dirum quo váluit víncere sæculum.

Ob hoc supplíciter Rex Deus ómnium
Rogántes pétimus, Martyr ut ínclytus
Adsístat míseris fautor, et ímpetret
C Conféssis véniam corde piácula.

Sit vita lócuples, frúgibus áffluens,
Rerum prospícitas cóngrua pólleat :
Bellum dispéreat, pax bona prófluat,
Virtútes vígeant, crímina tránseant.

Sit Patri ingénito glória máxima,
Sit compar Génito, atque Paráclito,
Unus qui rétinet sceptra peréquiter
Vivens perpétuis témpora sæculis.

Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Lux Angelôrum, et hóminum splendor, diêrum et témporum candor, animârum et córporum Christe Dómine Deus, ob reveréntiam tui testis Hippólyti flammícomæ claritúdinis munus oblâtum
D lucífluo Sancti Spíritûs respérgens inlápsu tuis éffice nútibus plácitum, nobis redde prodíficum : ut et visíbili fulgôre nigrôris noctísvagi furva coérceat, et invisíbili múnere maledúlcium scabra peccáminum errâta consûmat.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Martyris Hippólyti det vobis imménsa gáudia Christus : ℟. Amen. Próspera tríbuat, et vitæ dura repéllat : ℟. Amen. Concêdat véniam culpis, et præmia votis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui tantam Hippólyto testi tuo virtûtem ánimi contulísti, ut férreis præcissus acúleis, te Deum esse proclamâret in

cœlis ; acúleo deceptóriæ voluptâtis in nobis obtúnde. A nómenque tuum sanctum nobis júgiter confitéri permitte : ut carnuléntæ fæcis inlécebras evincéntes, Sanctórum mereâmur consórtia gloriántes. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus: *P.* Inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea. ℣. Custódi me, ut pupíllam óculi : sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, et non in lábiis dolósis. [CLXXXII] *P.* Custódi. ℣. Glória, et honor. *P.* Exáudi.

Orátio. Dómine Jesu Christe, *ut suprà in Vésperis.*

Antíphona 2. Iste sanctus clamávit, et Dóminus exaudívit eum : *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus liberávit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. *P.* Et ex ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Perárma, Dómine, os nostrum ad prædicándæ veritátis officium, qui os Hippólyti tui cæsum reddidísti invíctum : et, sicut illius méruit conféssio gloriam, ita nostra supplicátio exaudíri mereátur ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ecce intélligens puer meus excélsus erit et sublímis ; *P.* Et ego suscípiam eum : ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortábit eum. *P.* Et ego. ℣. Glória, et honor. *P.* Et. C

Orátio. Christe Dómine omnípotens, qui sanctum mártyrem tuum Hipólpytum, dum equínâ feritâte per spinárum traherétur acúmina, Angélicis evéctum mánibus in regna conlocásti sidérea; natúræ nostræ substántiam, quam luxúria pétulans defrenatórum more cornípedum pernoxiórum acúleos distrahéndo dilácerat, grátiæ subveniéntis evéctu cœléstem reduc ad pátriam : ut, quia mole críminum adgraváti sursùm adsúrgere non valémus, pietátis tuæ favóribus erigámur. ℟. Amen.

Per.

℟. Invocávi Altíssimum poténtem, et expugnávit minístros meos ; quia adstábilem me fecit contra D hostes, et confrégit murmúria malítiæ eórum. *P.* Dóminus fortis permánsit mecum in ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos : et diréxit gressus meos. *P.* Dóminus. ℣. Glória, et honor. *P.* Dóminus.

Orátio. Sancte martyr Hippólyte, virtútum títulis ínclyte, ac laudum cópiâ glóriôse, adsíste nobis orántibus, precésque nostras divínis offer audítibus : ut tua nobis pássio quæsîtum præstet remédium, quæ certándi præbuit mirábile documéntum. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Canticum. Antíphona. Thronum glóriæ. *Canticum.* Confirmátum. *Ad Benedictus. Antíphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus. *Sono.* Séptiès in die. *Lauda.* Laudâte. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Justus si. *fol.* 55. *Hymnus.* Adsunt, ò pópuli. *Quæ in præcedéntibus Vésperis. Et Supplicátio.* Orêmus.

Capítula. Post píceum fuscæ noctis atrâ calígine chaos luce purâ Phœbi prævia jam surgit aurôra, quæ pepło lactis palliâta monstríferæ quiétis extrêma contérminat, et redivívi lúminis inítia repræséntat ; ob hoc, celsi lúminis imménsa Potéstas, omnímodo te poscit nostra fragílitas, ut sacri memor Hippólyti pro te quondàm trucidáti, nobis plácidus hódiè et benígnus adsístas : ac, sicut illi toleántiam tribuísti discríminis subeúndi, ita nobis adtríbuas fortitúdinem squaléntem labem críminis evincéndi.

B Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara dicam : *P.* In decem chordârum dulcísona est : Allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* In decem. ℣. Glória, et honor. *P.* In decem.

Benedíctio. Mártyris Hippólyti. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XV.

IN FESTO ASSUMPTIONIS BEATÆ MARIÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis, *P.* Et egrédere in chœro psalléntium. ℣. Beâta es Regina, quæ próspicis, quasi lumen. *P.* Et egrédere.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi : honor regni David in manu tua. *P.* Et adorábunt coram te fílii multárum géntium. Allelúia. ℣. Audi, fília Sion, quia exaltáta es, et fácies tua fulget in templo Dei : Sol justítiæ ingréssu tuo oriétur. *P.* Et adorábunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

[CCLXXXIII] *Antíphona.* Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus : *P.* Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum : neque dórmiet qui custódit te. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude, fília Sion : lætâre, et D exúlta in omni corde, fília Hierúsalem : *P.* Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus.

O ! Decus sacrum Vírginum,
Quem virgo vehit únicum,
Et vírgines almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.
Qui plaustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis vírginum
Cluit caput præcípuum.
Hoc templum jam terrígenum

Numen cudit cœlícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, et omne tártarum.
Qui Matrem, ac Discípulum
Consímiles in éxitu
Fecísti, ut prodígium,
Propter decus virgíneum.
Quorum dum tumba córpora
Lege suscêpit própria;
Elata hinc divínitùs
Sunt, ubi cernit Fílium.
Nec credi fas ullo modo
Potest jam tali Fílio
Matris interíre tábida
Sic dilábi sacra caro.
Quam et si sopor ádiit,
Et lacu terræ látuit,
Quáliter hìoc adsúmitur,
Pósteà sed cœlo tráditur.
Qui sic suscêpit Vírginem
Poli térræque regînam,
Et Angelórum cómpotem
Fecit in arcem sublîmem.
Dies, quo hæc subdúcitur
Mater cunctârum géntium,
Cœli quo petit íntimum
. . . . . .
Illìc virgo sanctíssima
Nostra defer precámina,
Quò tu tranásti glóriâ
Adsumptiônis ínclytâ.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsîus, et per intercessiónem Assumptiônis Sanctæ Maríæ Vírginis et genitrícis suæ propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula. O inlibâtum donum, ò decus certè virgíneum! ò sacræ prolis opus dicâtum, et vas septifórmi dono dignè farcîtum sacra Virgo Maria, omníque pudicítiæ præmium! cujus concéptio mystérium, cujus manifestátio privilégium, cujúsque parturítio salûtem gignit et gáudium, quam neque virile aliquándo commércium, neque titíllans umquam lascívum, neque ullum contaminâvit óbstinans delíctum; jam precámina verè credéntium ibîdèm defer, ubi assúmpta pérmanes sanctôrum serta vel vírginum: illìc, quæsumus, nobis esto refúgium, quo de terrénis meruísti adtólli divínitùs ad poli fastígium. Et, sicut per tuum hoc totum digna fuísti cónsequi simplum, sic mereâmur, quamtótiùs per nostrum semivivum duplum in utróque revivísci per Christum Dóminum nostrum, quo docénte didícimus:

A Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Matrem suam olim de deórsùm, ubi vóluit, piè adsúmpsit, dignêtur nos sibi semper trájici mente, quos cleménter creâvit. ℟. Amen. Et, sicut ex ea Natus poténter mundo præbuit lumen, sic corde inluminâti per eam súperam mereâmur conscéndere sedem. ℟. Amen. Quò, sicut illa milítiæ cœléstis exércitûs sui Assumptiône sistit gavísa, sic ómnium nostrôrum criminum mœstítiâ defæcáti quandóque mereâmur beatióres adtólli in cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCLXXXIV] *Lauda.* Rami mei rami honôris et grátiæ. Allelúia. *P.* Ego quasi vitis fructificâvi suavitátem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego
B autem, sicut olîva fructífera in domo Domini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Ego quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Ego quasi.

Orátio. Hæc est, Dómine Deus, gloriôsa illa virgo Maria, quæ hódie à conválle lachrymârum et mundi desérto cognóscitur superássumi incúmbens super diléctum Unigénitum tuum, Filiúmque suum loco vidélicet inenarrábili: cujus verò quasi signáculum et monile detégitur pretiôsum, dum unîus natúræ illud corpus confitêmur Domínicum istius inlibátæ genitrîcis à Divinitâte assúmptum. Proindè quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illìc extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiônem hódiè
C præcéssit digna suffragátrix pro nobis ac beatíssima virgo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea. *fol.* CLXXX. Psal. L.

Orátio. Exúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritâtis ad conlaudándam veram Assumptiônem inlibâtæ Maríæ genitrîcis; et quæ de terris potentiáliter méruit subdúci, supérnisque sédibus divínitùs adtólli; mereâmur per ejus favôrem ab ómnibus hìc peccátis érui, et illùc Beatórum fulgéntibus choris misericórditer introdúci. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. 1. Dilectiône. *fol.* CLXXX. *Orátio.* Hæc est. *In Vésperis præcedéntibus.*

D *Antíphona* 2. Virgo prudentíssima. *folio* CLXXX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui hódiè à desérto mundáno et tristíficâ Ægypto gloriôsam cœli regînam assumpsísti Maríam, tecúmque in supérnam sedem pulchram ut Lunam, et eléctam ut Solem, esse voluísti; fac nos Solis ardôre insolénter per diem nusquam adúri, neque per noctem Lunæ æstibus indecénter concremári: ut tam ánimæ quàm córporis mœrôre novâti mereâmur per Assumptiônem genitrîcis tuæ ibîdem, ubi præcéssit, beatióres indúci. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. In congregatiône sanctórum heréditas mea. Sicut cedrus exaltâta sum in Líbano. *P.* Et, quasi cypréssus in móntibus Hermon, elevâta sum-

℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperábo in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Et quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi.

Orátio. Ecce Dómine, sicut cedrus exaltáta hódiè in cœlis gloriósa virgo Maria pérmanet, dum, sicut oliva speciósa, in fátuis méntibus prudéntiæ óleum impéndit, et, ut vitis fructíficans, suavitátem bonæ vitæ terris émisit. Proindè quæsumus, ut odóre virtútum per ejus obténtum propináti in terris, sic fœtórem lascívæ carnis omnímodo respuámus, ut de bonórum óperum méritis coram te sine fine gloriémur. ℟. Amen.

Per.

℟. Vox de cœlo facta est ad eam, dicens : Veni, áccipe corónam, quam tibi ab inítio promísi : suscipient te Angeli mei ; *P.* Et perdúcent te in civitátem illam sanctam Hierúsalem. ℣. Quóniam Angelis suis mandávit de te : ut custódiant te in ómnibus viis tuis : in mánibus enim suis portábunt te. *P.* Et perdúcent. ℣. Glória, et honor. *P.* Et perdúcent.

Orátio. Virgo Christi Maria, cujus hódiè procéssio sacra inter lília opâca, virginum vidélicet super ágmina, mirábilis mansit in sede supérna ; efficiátur, quæsumus, per sacrum favórem tuum nobis indíguis réquies futûra, quò tu potuísti assúmi tanti miráculi glória : quátenùs Domínicam vocem illam aure cordis mereámur audíre, quæ de supérnis te assuméndo inquit : Adscénde : ibídem verò perceptúri cum ómnibus Sanctis ætérnam réquiem, ubi à Dómino te erédimus adquisísse fidei sinceríssimæ benedictiónem. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Benedíctus Dóminus. *Cánticum.* Gaudens. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Fília Sion. *Cánticum.* Benedíctus. *Sqno.* Dóminus de cœlo. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Lauda.* Laudáte Dóminum de cœlis.

[CCLXXXV] *Léctio libri Cantícòrum* (*Cap.* I).

℟. Deo grátias.

O pulchra Dei virgo inter mulíeres, egrédere, et abi post vestígia gregum tuórum. Adsimilávi te amica mea. Quàm pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turris. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. (*Cap.* II.) Surge, própera amica mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra. Surge, osténde mihi fáciem tuam, et sonet vox tua in áuribus meis : vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra. (*Cap.* III.) Quæ est ista, quæ ascéndit super desértum, sicut virgúlta fumi ex aromátibus myrrhæ, et thuris, et univérsi púlveris pigmentárii ? (*Cap.* IV.) Quàm pulchra es ! óculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecùs latet, sicut turris David. Tota enim pulchra es, et mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, et coronáberis. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus plenus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. (*Cap.* VI.) Una est colúmba mea, et perfécta mea, una est matris regina, elécta genitrici suæ. Vidérunt illam filiæ Hierúsalem, et beatíssimam prædicavérunt ; regínæ et concubínæ laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi aurora consúrgens, pulchra ut Luna, et elécta ut Sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta ? (*Cap.* VIII.) Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, enixa super diléctum suum ? Pone me ut signáculum super cor tuum, et quasi monile in bráchio tuo, ut signáculum super bráchium tuum, et vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus.

Hymnum Maríæ Vírginis
Decantémus cum Angelis,
Quam Christus Dei Fílius
Sanctificávit útero.
Adsumptiónem ipsíus
Celebrémus cum Angelis,
Concéssâ nobis réquie,
Remótis pravis hóstibus.
Mater, quæ virum rénuit,
Mater, quæ Christum méruit ;
Virgo ante partum, quæ fuit ;
Virgo post partum cláruit.
Jam Christus de Deo génitus,
Non raptum fáciens Deo,
Formam servi suscípiens,
Servile corpus ínserit.
Nec fessum fregit Vírginis
Egréssus templum átriis ;
Sed claustrum, quod invénerat,
Clausum relíquit Vírginis.
O verè sacer álveus !
Cujus milésque glóriæ,
Quem cœlum terrâque non capit ;
Vírginis verò úterus !
Sed nos ad te concúrrimus,
Alma Parens, et póscimus :
Erue nos de géntibus
Tuis beátis précibus.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Matutínis précibus te Dóminum exorâmus piíssimum ; ut, sicut inlústris gloriosíssima Virgo hódiè Maria per decus virginitâtis supérnam adépta est sedem, sic per méritum illius acceptabilíssimi favóris apud te conlætári mereâmur in cœléstibus regnis :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Rami mei. *Benedíctio.* Christus Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Véspera ómnia dicántur ut in primis Vésperis, excéptis Capítula et Benedictióne.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sic Vírginem matrem honorificásti, quoúsquè Assumptiónis grátiâ

eam coram te suffragatrîcem pro nobis effecísti incomparábilem ; indígni quærsumus Divinitâtis tuæ cleméntiam, quátenus per obténtum íllius beatíssimæ Genitrícis, quam cælibem hódiè fecísti in cœléstibus regnis, emundáti ab univérsis contágiis audeâmus exclamâre, et dícere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Exorátu Vírginis sacræ Maríæ vestra sint mérita radicitùs coram Christo et abólita piácula : ℟. Amen. Et, sicut illa hódiè conlætâtur in sede supérna cum Angelis sanctis, sic vos gaudeâtis adquísisse paradîsum [CCLXXXVI] ætérnæ felicitâtis : ℟. Amen. Quò ánimâ simul et córpore íntegri et sani hinc exeúntes, ad illam felíciter et dignè perveniâtis sedem, quò ipso miseránte ab ea divélli nullátenùs possîtis. ℟. Amen.

Per.

DIE XXIV.

IN FESTIVITATE SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. *Sonus.* Fac mecum, Deus, signum in bono.

Antíphona. Oculus Dei adspéxit justum. *fol.* CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia : *P.* Ab auditu malo non timêbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Ab auditu. ℣. Glória, et honor. *P.* Ab auditu.

Hymnus.

Ætérni Proles Patris, et ínclyte
Compar et illi esse qui nósceris
Spíritus almus, certam poténtiam
Tenens per ævum rebus in ómnibus :
Bartholomæus ecce discípulus
Tuus ab intus sanctus et ephébus
Apostolôrum, sorte mirificus;
Nunc ecce fulget æthere sublímis,
Cujus dicâta festa se pródeunt,
Nunc et perénni múnere pópulos
Certè refóveant; nec non et ímbuant
Cadûca sæculi témnere fórtiter;
Cujus precátu, sublîmis Póntifex,
Te te rogâmus infirmi sérvuli,
Probra dimíttas, múnera præbeas;
Tua sit grátia míseris sérvulis.
Bartholomæe martyr Apóstole,
Dignâre nobis esse per ómnia
Sæcula patrônus, et fave cérnuos,
Nosque beátos éffice sérvulos :
Tuî precátu grátia fáveat,
Quos obsequêlam cónspicis áffatim,
Tibi dedísse súpplices ámnua
Cursu labéntis témpora sæculi.
Sit tibi laus, Christe, per ómnia,
Ætérno Patri sitque poténtia;
Sit dono quoque glória pérpetim,
Unus qui regis ómnia sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Christe Dei Fílius, Dei vírtus, et Dei sapiéntia, qui per úterum Vírginis nasci dignâtus es verus Deus invisíbilis, et verus homo in carne apparuísti visíbilis; per intercéssum sancti Bartholomæi Apóstoli et Mártyris tui peccatôrum abluâmur à crímine, et mereâmur terram repromissiônis, illam scílicèt beatitúdinem perfectiônis intrâre : quátenùs per te, qui eúmdem mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum, cujus solemnitâtem hódiè ob laudem tui nóminis vel miráculum Deitâtis devotíssimè celebrâmus, multis sanctôrum Angelôrum custódiis seu adminículis roborásti; cujúsque íntima sancti Spíritûs calôre perflásti, fácias nos illæsos evádere láqueos inimíci : Ut, sicut ille à te potestâtem accêpit pónere pedes suos super serpéntes et scorpiónes et supra virtûtem inimíci, ita et nos sumâmus invíctum de tua sancta potestâte auxílium, ut conculcêmus et extinguâmus régulum et basilíscum, qui nonnúmquàm per negligéntiam nostram regnant in nos regno peccáti; Quáliter puro corde et purgátis lábiis tibi mereâmur digníssimè deservîre in terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui per mártyrem suum Bartholomæum Apóstolum insígne fecit miráculum, dum ad sui nóminis fidem et regem convértit et pópulum, fáciat vos adipísci regnum cœlôrum : ℟. Amen. Et, qui per illum callidîtâtem Zábuli maniféstam fecit cúneis populôrum, per ejus intervéntum adsístat vos in congregatiône Sanctôrum suôrum : ℟. Amen. Et per hunc eúmdem Apóstolum suum Bartholomæum, qui et aurum et gemmârum, ut lutum, répulit ornaménta; per eum vos Christus Dóminus fáciat adscéndere sursùm, ubi ejus interminábile super omnem creatûram regnat impérium. ℟. Amen.

Lauda. Díligam eum. *fol.* CLVI.

Orátio. Deus imménse et gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatôrum solemnitâtibus venerâmur, atque in certamínibus Vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium intervéntu [CCLXXXVII] mártyris tui Bartholomæi Apóstoli : ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent te, Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; et índuam illum stolam cándidam; *P.* Quia servâvit mandâta mea, et propter nomen meum effúsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea et misericôrdia mea cum ipso : et in nómine meo exaltábitur cornu meum. *P.* Quia servâvit. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia servâvit.

Orátio. Dona nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam et insipiéntiæ nostræ ignávia auferâtur, et beatitúdinis glória conferâtur; ut, dum mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum decôris stolâ circúmdas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo pol-

lúimus, eôdem intercedénte propítius ábluas; et cum sanctus ille martyr tuus coronâtur in vasis virtûtum, nos expiêmur à contagióne peccáminum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Coronâvit eum Dóminus, et benedíxit; et diléxit illum : *P.* et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sinè mácula, et operâtur justítiam : qui lóquitur veritâtem in corde suo. *P.* Et supra. ℣. Glória. et honor. *P.* Et supra.

Orátio. Ætérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orâmus, ut nos mártyris tui Bartholomæi Apóstoli et ómnium sanctórum méritis sócios fide, pares devotióne, strénuos passióne, consímiles et in resurrectióne felícium fáci s coæquári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Certâmen bonum certávi, cursum consummávi. *P.* De cætero repósita est mihi corôna justítiæ. ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. *P.* De cætero. ℣. Glória, et honor. *P.* De cætero.

Orátio. Deus imménse. *Quære, ut suprà in Vésperis præcedéntibus. Responsórium.* Ego sum lux. *fol.* CLVIII.

In Laudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es.

Sono. Séptiès in die. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justus si. *fol.* 53. *Hymnus.* Ætérni Proles. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem.

Capítula.

Ecce Dómine, Apóstoli tui et mártyris Bartholomæi ánnua suscípitur incolénda festívitas, quæ totam Cathólicæ plebis togam ad gáudia próvocat, dum se ejus miráculis toto jam mundo dilâtat. Quæsumus proindè; ut, qui illi per Spíritum Sanctum dedísti potestâtem imperándi demónibus, grátiam misericórdiæ tuæ à nobis non áuferas ad te in ejus honôre húmili voto currêntibus : ut, qui graváti delíctis, ejus venerábile nunc incólimus festum, ejus méritis beáti cœléste veniámus ad regnum; ut, si de própriis non merêmur justificári, ejus patrocínio Sanctis tuis mercâmur in perpétuum sociári :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Díligam eum ex toto. *Quære in Vésperis præcedéntibus. Benedíctio.* Christus Dóminus, qui per mártyrem, *ut suprà.*

DIE XXV.

IN FESTO SANCTI GENESII.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *fol.* CLVI. *Sono.* Bénedic ánima mea. *fol.* CLX. *Antíphona.* Sanctus tuus. *Quære in Sancto Hippólyto. Lauda.* Benefécit Dóminus eum. *fol.* CLXI.

Hymnus.

O rerum Dómine cónditor ómnium,
Plectrum contínuò gútturis ádmove,
Certâmen tríbuens pándere návitèr
Athlétæ tui ínclyti.
[CCLXXXVIII] Gliscit nam nímiùm péctoris íntimum
Malens bellígeri prómere mílitis
Actus conspícuos, gestâque fórtia,
Et dona tua óptima.
Genésius ígitur ille juvénculus
Civis exímius Arélatis óppidi,
Ætâtis péragens flóscula prímulæ
Injúncto paret órdini.
Excéptor ítaque dumque nitésceret
Ac jussa tábulis pública scríberet
Afflâtus súbitò múnere cœlico,
Quo vota cúmulat pia.
Extémplò officium ábnuit ímpium,
Et ceris rénuit imprímere manum
Cœléstis cúpiens éffici áccola
Vitâ, votísque, móribus.
Pòst evangélicus sermo ut íntonat,
Divérsas látebras per loca áppetens
Sese occúltè récipit in ábditis
Horrôre nimis térritus.
Quem quærens válidè turba satéllitum,
Nec, ut cúperat, réperit úspiàm;
Vastis tùm réboans ríctibus árbiter
Ferrum súmite, clámitat :
Festínis próperè pércite gréssibus;
Invéntum réfugam pléctite pércite;
Qui nostra mónita témnere ausus est
Nec sacros deos íncolit.
Quod fama réferens Mártyris áuribus,
Ablùtum, neque se nósceret, æquore
Fervénti Rhódanum spíritu áppetit,
Quo sorde queant áblui.
Auro lucídior inde regrédiens
Repértus, júgulis stérnitur ímpetu,
Cœli agmínibus íllicò júngitur
Comptus vértice láureâ.
Ob hoc Cunctípotens, quæsumus áffatim,
Testis quoque tui ipse precántibus
Accéptes plácide vota fidélium,
Dimittásque piáculum.
Ac culpæ cúmulus fúnditùs súbruat;
Subcréscat júgiter grátia áptior;
Ut Sancti méritis cælibes rédditi
Abscêdat procul últio.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtûte sólitâ qui regit ómnia
Susténtans piè cóndita.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem mundi, *ut suprà.*

Capítula. Unigénite Dei Fílius, qui beatíssimum athlêtam tuum Genésium primævæ ætâtis flóscula peragéntem dúplici victoriæ título coronásti, dum

et rábiem persecutóris decliuándo Rhódani latícibus A infúsum sacrosáncti baptísmatis lavácro decorásti, et exceptóris, quo fungebâtur, officium relinquéntem verum tuum sequípedam consecrásti; fac nos ejus suffrágiis viam gradíri sæculi hujus indémnes, et idóneos éffici vestigiórum tuórum imitatóres : quò nullis vitiórum nidóribus offuscáti, et cursum vitæ, sicut hic miles tuus, deducâmus in pace, eodémque patrocinánte ad tuam pervenîre mereâmur conspícuam claritâtem :

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Genésium transeúntem Rhódani álveum non passus est ullis aëribus impediri algârum, ipse pedes vestros dissólvat à nexu críminum, et dírigat per sémitas mandatórum suórum. ℟. Amen. Et, qui illum pósitum in ætâtis primulæ circulis ab executionálibus divértere fecit inlécebris, ac réddidit sortem cælícolis, ipse vos ab ómnibus incentívis emáculet cárneæ titillatiônis. ℟. Amen. Quò témpore judícii, defæcáti ab omni nexu peccáminum cælibes effécti eum eódem ætérnæ pacis mereámini locum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicêtur. *P.* In mandátis ejus. ℣. Glória, et honor. *P.* In mandátis.

Orátio. Præsta nobis, Deus, beatíssimi mártyris tui Genésii assíduum patrocínium; ut ejus quoque præclârum ássequi mereâmur exémplum : ut sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliântem. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. *Psalmus.* 50. *Orátio.* Exúltent, Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Ego clamávi, quoniam exaudísti me Deus : inclína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea. *P.* Custódi me, ut pupíllam óculi : sub umbra alârum tuârum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam : inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, et non in lábiis dolósis. *P.* Custódi me. ℣. Glória, et honor. *P.* Custódi.

[CCLXXXIX] *Orátio.* Præsta nobis, *in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Iste sanctus clamâvit, et Dóminus exaudívit eum : *P.* Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Ex ómnibus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ex ómnibus.

Orátio. Sit, Dómine, præcedénte et oránte mártyre tuo Genésio nobis fámulis tuis te amándi prompta voluntas, ut in nullo impédiat carnis infirmitas. Sic eódem docénte à nobis calcêtur mundi cupíditas, ut eódem intercedénte perveniâmus ad victóriam charitâtis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Ecce intélliget puer meus : excélsus erit et sublîmis : *P.* Et ego suscípiam eum : ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei : et bráchium meum confortâbit eum. *P.* Et ego suscípiam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ego.

Orátio. Fac nos, Dómine, beatíssimi mártyris tui Genésii pedíssequos : ut ejus muníti suffrágio respuâmus fallácias dæmonum ; cujus instrúcti patrocínio videâmus bona in terra viventium. ℟. Amen.

Per.

℟. Invocávi Altíssimum poténtem et expugnâvit inimícos meos, quia stábilem me fecit contra hostes, et confrêgit murmúria malítiæ eórum : Dóminus fortis permánsit mecum. *P.* In ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos : et dirêxit gressus meos. *P.* In ætérnum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In ætérnum.

Orátio. Omnípotens Dóminus, qui beatíssimum Genésium mártyrem tuum passiônis stímulis et minántium flúctuum cúmulis probâri, non óbrui, permísisti, cùm eum dimicántem nec pœna superâret, nec immérsu unda supprímeret; quia ei et illic adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, et hic præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Sapiéntia justum à pereúntibus impíis liberâvit : *P.* Et índuit pro lorica justítiam : et gálea salûtis in cápite ejus. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Et índuit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índuit.

Orátio. Ætérnum virtûtis tuæ nomen, omnípotens Deus, orâmus, ut nos mártyris tui Genésii et ómnium Sanctórum méritis sócios, fide pares, devotiône strénuos, passiône, consímiles; et in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Iste homo in certámine. *fólio.* CLXI.

Orátio. Deus imménse et gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatórum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium intervéntu gloriósi mártyris tui Genésii : ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Corônam glóriæ ponam super ca, ut ejus, dicit Dóminus : et índuam illum stolam cándidam, *P.* Quia servâvit mandâta mea. Et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et ponam in mari manum ejus, et fluminibus déxteram ejus. *P.* Et propter. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et propter.

Orátio. Deus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, et amâre perféctio; inlábere in córdibus nostris : da in omni Ecclésia tua gloriósi mártyris tui Genésii lucêre vestígia; ut te geréntе

ómnium gressus, ea nos via perdûcat ad vitam, quæ mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen.

Per.

Responsórium. Ego sum lux. *fol.* CLVIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui mirabíliter Genésio huic mártyri tuo et corônam de victória præstas, et colúmnam in templo tuo quasi decórem ædificii futûrum esse adsíguas, dum ei et coronánda vincéndi stúdia súggeris, et invíctam perseverántiæ voluntâtem in passiónibus prælargîris; da nobis exémplo ejus et diligéndi te votum æquâle, et vincéndi voluntâtem : ut ita nomen civitâtis illîus novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quáliter, dum indesinénter obtûtum mentis nostræ in illîus visiône defigimus, in ejus pace perénniter jocundêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCXC] *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Bénedic, ánima mea, Dóminum. *fol.* CLX. *Lauda.* Laudâte. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Sapiéntia justum dedúxit. *fol.* 56. *Hymnus.* O rerum Dómine cónditor. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Adest, Dómine, famosíssimi athlétæ tui Genésii mártyris festum, cui tuo pro nómine certánti viríliter caput à córpore gládii mucrône deséctum est válidè. Et ídeò piis supplicatiónibus exorâmus tuam largam poténtiam, Omnípotens Deus; ut eôdem patrocinánte ita corda corporàque nostra ab ómnibus vítiis desecâre dignêris, quátenus átria cœli, quæ ille ádiit per triúmphum martyrii, nos ablúti máculis delictôrum introísse gratulêmur in hymnis confessiônum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Genésium, *in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, sicut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, et Benedictióne, quæ sequúntur.

Capítula. Deus, qui voléntes prævenis fide, atque credéntes subsequéndo facis non frustrà in te credidísse; quique beatíssimum Genésium priùs grátiâ prævenísti dulcédinis, quàm regeneratiône baptísmatis; te supplíciter deprecâmur, ut jam prævenîamur miseratiónibus tuis, quò ad te fiduciáliter possímus proclamâre è terris:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Grátia Christi, quæ beatíssimum Genésium mártyrem prævênit fide, vos subsequâtur in múnere. ℟. Amen. Et, qui illum aquis Rhódani originâli solvit à vínculo, vos hujus cálicis vivíficet sacraménto. ℟. Amen. Atque qui illum fluviáli consecrâvit ex gúrgite, vos mundiáli non súbruat tempestâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXVI.

IN FESTO SANCTI GERONTII EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem et decôrem. *Sono.* Confitêbor tibi, Dómine. *fol.* CLXIX. *Antíphona.* Confitêbor tibi, Dómine. *fólio* CLXIX. *Lauda.* Confitêbor tibi, Dómine rex. *fólio* CLXIX.

Hymnus.

Sacrâtum Christi Antístitem,
Geróntium Confessôrem,
Dignis canâmus láudibus,
Et celebrêmus vócibus.
Hic fertur Apostólico
Vates fulsísse témpore
Et prædicásse suprêmum
Patrem poténtis Fílii.
Quique dum per occíduam
Percúrreret clarus plagam,
Tandem irâ Gentílium
Ad passiônem tráhitur.
Sed mox præcépto Præsulis
Nodis gravâtur férreis :
Horréndis umbris cárceris
Datur in jus carnífícis.
Quem ferunt vinctum vínculis
Inter palléntes ténebras,
Raptam è sacro córpore
Dedísse cœlo ánimam.
Sic inter Apostólica
Locâtus jam consórtia,
Gaudet cœlésti glóriâ,
Et clarâ Christi grátiâ.
Namque insolâtus gémino
Fulget et nitet præmio;
Sacerdotáli título
Confessiônis mérito.
Glória Patri pérsonet,
Christôque Unigénito,
Paraclitôque Spirítui
In sæculôrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

[CCXCI] *Capítula.* O gloriôse ac miséricors Dómine, qui beatíssimo confessóri tuo Geróntio Epíscopo tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio justôrum ejus confessiône laudári voluísti, ut eum in terris confiténtem et in concílio Sanctôrum glorificans fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum; ut ejus précibus tríbuas à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum confessôrem suum Geróntium Epíscopum se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : ℟.

Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis A cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exemplo beatissimi confessôris Geróntii Episcopi confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Alleláia *P.* Juxta fluéntes aquæ: Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Juxta. ℣. Glória, et honor. *P.* Juxta.

Orátio. Deus Dei Fílius, quem beatíssimus Geróntius Episcopus in toto corde suo conféssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corónam; da in ore nostro confessiônem, quæ nos expúrget à crímine: ut quidquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Labia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. *Quære fol.* CLXX.

Orátio. Deus, qui confessôrem tuum Geróntium Episcopum in sæcula sæculôrum gaudêre et exultâre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiône méruit obtinêre consórtium; te devótis cordibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, et à malis áctibus emendâta nitéscat: ut, qui jam merebâmur pro críminibus pœnam pro confessiône et cultu fidei Christiánæ futûram pervenîre mereâmur ad glóriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fácies tua. *fol.* CLXXI.

Orátio. Beâtum satis, Dómine, confessôrem tuum Geróntium Episcopum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus, in concílio Justôrum et congregatiône probâtur esse conspícuus. Da ergo nobis méritis ejus, ut confessiône símplici oris mundári à crímine, et Sanctôrum mereâmur congregatióni in cœléstibus interésse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Custodísti corpus meum. *fólio* CLXXI. *Orátio.* Deus Dei Fílius. *Requîre suprà in Vésperis. Responsórium.* Ecce Dómine, in toto corde suo. *fol.* CLXXI.

Orátio. Ecce Dómine, in toto corde suo te solum confessor tuus Geróntius Episcopus confitêtur et credit, dum et perféctum amôrem tuæ fidei narrat, et mirabília devóto ore pronúnciat. Lætâre ergo, et exultâre nos fac in te et júgiter et evidénter; ut in te habeâmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiônem méruit invenîre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Confitêbor tibi Dómine. *Cánticum.* Confitêbor tibi Dómine rex. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine. *Sono.* In conspéctu Angelôrum. *Lauda.* Allelúia. Conféssio ejus. *Prophétia.* Ecce servus meus. *Quære fólio* CLXXII. *Hymnus.* Sacrâtum Christi Antistítem. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum. *Requîre in Vésperis præcedéntibus.*

Cápitula. Deus, quem fidélium língua confiténdo conlâudat, et Confessôrum devótio copiósè exáltat; præbe nobis obténtu confessôris tui [CCXCII] Geróntii Episcopi obtinêre, quæ póscimus, et evádere, quæ timêmus: Deus enim noster es tu, et confitébimur B tibi: te quoque Deum in nostris córdibus exaltêmus devóti. Fac nos ergo tibi indesinénter et ópere simul et verbo hærêre, qui nos fecísti veritâtem fidei Christiánæ cognóscere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui. *Requîre in Vésperis præcedéntibus.*

In exéunte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, et Benedictiône, quæ sequúntur:

Capítula. Beâtum satis, Dómine, confessôrem tuum Geróntium Episcopum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justôrum et congregatiône probâtur esse conspícuus. Da ergo nobis méritis ejus, ut confessiône símplici oris mundári à crímine, et Sanctôrum mereâmur congregatióni in cœléstibus interésse:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesu Christus, qui est Confessôrum remunerátio, confessôris sui Geróntii suffrágio vos sanctæ confessiônis suæ munificet dono ℟. Amen. Detque vobis se confiténdi votum, qui eîdem confessiônis cóntulit præmium; ℟. Amen. Ut tanti Confessôris veráciter imitándo exémplum, ad cœléste mereámini pervenîre promíssum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

DIE XXVIII.

IN FESTO SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI ET DOCTORIS.

Omnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX, *excépto*

Hymno.

Lux Deus Christe, piétas redúndans,
Qui tuum vatem hærese redúctum
Ritè Augustínum amans alúmnum
Efficis aptum;
Hujus obténtu dolum hinc rémove,
Pátriam serva, pópulos gubérna;
Omnis lis absit, áfluat redémptis
Grátia pacis.
Cháritas efflet cópulam recísis:
Sit procul ira, ábeat ruí a:

Clades abscédant, fames, atque languor ;
Nóxia quæque.
Clerus doctrínâ rútilet corúscâ :
Póntifex celsum ápicem reténtet
Labe abstérsâ, operibúsque almis
Pòst placitûra.
Laus tibi insúltet júbilo perénni,
Tríuitas simplex, Deitásque una,
Cuncta qui condens, ópifex in æthere,
Créderis auctor.
Amen.

FESTA SEPTEMBRIS.

Jejúnium observâtur tribus diêbus ante Festum sancti Cypriáni. Si volúeris recitâre, quære fol. 431.

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI CYPRIANI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, et honor.

Sono. Fac mecum. *Quære fol.* CLIX.

Antíphona. Posuísti, Dómine, super caput ejus corônam de lápide pretióso : *P.* Glóriam et magnum decôrem super eum impónes. ℣. Vitam pétiit, et dedísti ei longitúdine diêrum in ætérnum et in sæculum sæculi. *P.* Glóriam et magnum decôrem. ℣. Glória, et honor. *P.* Glóriam.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei Allelúia : *P.* Sicut et ego vici, et sédeo in illum : Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus, qui intélligit super egênum, et páuperem : in die mala liberâbit eum Dóminus. *P.* Sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut.

Hymnus.

Urbis magíster Tásciæ
Tu Cypriâne Póntifex,
Fax luminôsa, et éfficax,
Verbo docens, et sánguine.
Tu martyr, et doctor pius,
Utrôque clarus dógmate :
Et stúltis verba ímbuis,
Et doctis exémplis foves.
Cœléstis ille Spíritus,
Qui in Prophétis præfuit,
Te inrigâvit cœlitùs,
Implêvit, egit, cómpluit.
[ccxcii] Hinc fonte claro lúminum
Mentes foves fidélium ;
Artus perérras ínvios,
Cibis palâtum récreans.
Tu passiônis glóriam
Quæstu oblâto dístrahis,
Mercêde mortem cómparans,
Cùm te ferîret cárnifex.
Sic sic docens quod verum est,
Fundis beâtum sánguinem·
Ditas cruôre Africam,
Verbo docens Hespériam.
Tu Doctor in terra pius,
Tu Martyr in cœléstibus,
Quod prædicásti dógmate
Fac nos tenêre per precem.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, ut suprà.*

Capítula. O decus orbis, ò doctor únice, veritâtis magíster cathólice, Catholicôrum ducâtor Ecclésiæ, Cypriáne martyr sanctíssime ! qui Christum et voce prædicándo et sánguine, et língua amœnus, et passiône monstrâris esse conspícuus : dum, quæ doces, agis, et quæ agis, pósteris docéndo derelínquis : in utrósque admirábilis et præclârus ; dum et Doctor miríficus, et martyr agnósceris gloriôsus ; dum et doctrínâ clares in sæculo, et de effúso sánguine lætâris in cœlo : te quæsumus, te rogâmus, rege, fove, ínstrue nos tuis semper suffrágiis páriter et doctrínis : ímbue ore néscios, précibus tuêre infirmos, verbis doce, quid ágere, méritis óbtine, quo possímus intrâre : illínc riga ignorántiam verbis ; hìc contínuis fragilitâtem nostram fovêto suffrágiis : ut per Deum unum in Trinitâte perfécta, quem tu et doctrínâ prædicásti et sánguine, nos et dictôrum tuôrum fructus hic libéntius hauriâmus, et meritôrum tuôrum gáudiis post tránsitum satêmur per ipsum ; qui nos dócuit orâre et dícere :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cypriânum Ecclésiæ suæ Præsulem, et doctrínæ magistério clarum, et Martyrem fecit esse conspícuum ; impleat vos et grátiâ sanctæ doctrínæ, et amôris sui opuléntiæ dulcédine ; ℟. Amen. Ut et in verbis Mártyris correctiônem vitæ íntegram adsumâtis, et in exémplis ejus adipiscámini, quod vos herédes efficiat in cœléstibus regnis : ℟. Amen. Quò et per ejus doctrînam peccátôrum à vobis rubîgo effúgiat, et per ejus suffrágia vita vobis concedâtur ætérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia : *P.* In mandátis ejus cupit nimis Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* In mandátis. ℣. Glória, et honor. *P.* In mandátis.

Orátio. Debitas tibi, Dómine ætérne, referímus grates, et Jesu Christo Dómino nostro, in cujus similitúdinem beatíssimus Cypriânus, dum offert víctimam, ipse est víctima ; dum sacerdótium éligit, martyrium devôtus implêvit. Obtíneat ígitur apud te, Deus summe ; ut des míseris indulgéntiam post delíctum, qui méruit post sacerdótium subîre martyrium. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine. *fol.* CLXXX

Antíphona 1. Homo Dei, osténdit tibi Dóminus sacraméntum : multam vidit enim perseverántiam tuam. *P.* Quia multùm tristâtus es pro pópulo suo, et orâbas pro Israël : ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque dórmiet qui custôdit te. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Débitas tibi, Dómine. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Homo iste perfécit ómnia, quæ præcéperat ei Deus : et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam, *P.* Quia te elégi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Quia te. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia te.

Orátio. Ætérnum tuæ virtûtis nomen, omnipotens Deus, oramus : ut nos mártyris tui Cypriáni Epíscopi et ómnium Sanctôrum méritis sócios, fide pares, devotiône strénuos, passiône consímiles, et in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Antíphona 3. Iste homo honorificâtus est valdè, et confrêgit Deus cor inimicôrum ejus, [CCXCIV] et properâvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde; *P.* Et vidérunt omnes, quæ manifésta fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo : glóriam et magnum decórem impónes super eum. *P.* Et vidérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Et vidérunt.

Orátio. Deus imménse gloriôse, quem in passiónibus mártyrum incólimus, in beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium intervéntu mártyris tui Cypriáni Pontíficis : ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Lábia sacerdôtis custodiunt sciéntiam, et legem exquírunt de ore ejus : quia Angelus Dómini est. *P.* Lex veritâtis in ore ejus, et iníquitas non est invénta in lábiis ejus : in pace dírigens ambulâvit, et multos convértit ab iniquitâte. ℣. Sacérdos, qui de ore suo profert justítiam, et exquiréntibus se annúnciat veritâtem : Angelus enim Dei omnipotentis est. *P.* Lex. ℣. Glória, et honor. *P.* Lex.

Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris Cypriáni Epíscopi ita sapiéntiæ ubertâte replésti, ut diversitâte virtûtum circumséptus appárens jocunditâte, et decôre illum cœlésti gloriôsum osténderes; quò et lábiis custódiens sciéntiam, legem in ore ejus exquíreres; pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, et sapiéntiæ veræ perfectiônem : ut in eo quo tibi ille multos convértit ab iniquitâte, nos júbeas perénniter convérti et jocundári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum est. *fol.* 55. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat. *Cánticum.* Benedíctus es. *fol.* 6

Sono. Allelúia. Cantâbo virtûtem tuam, Dómine. Allelúia. ℣. Allelúia. Salvâtor meus, tibi psallam; quia Deus susceptor meus et refúgium in die pressúræ meæ. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* L).

℟. Deo grátias.

Vir iste conservâvit legem Dei excélsi, et in tentatiône invéntus est fidélis. Et stâtuit ei Dóminus testaméntum ætérnum, et dedit illi sacerdótium gentis : et beatificâvit illum in glória, et circumcínxit illum zonam glóriæ, et índuit illum in vasis virtûtum. Qui curâvit gentem suam, et liberâvit illam à pernície. Qui prævâluit ædificâre civitâtem, qui adéptus est glóriam in conversatiône gentis : et ingréssus domûs et átrii amplificâtus est. Quasi stella matutîna in médio nébulæ, et quasi Luna plena in diêbus suis lucet. Et quasi Sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. Et quasi flos rosârum in diêbus verni, quasi lília, quæ sunt in tránsitu aquæ, et quasi thus rédolens in diêbus æstâtis. Quasi ignis effúlgens, et thus ardens igni. Quasi vas auri sólidum ornâtum omni lápide pretióso. Quasi olîva púllulans et cypréssus in altitúdinem se tollens, in accipiéndo ipsam autem stolam glóriæ, et vestíri consummatiône virtûtis. In ascénsu altâris sancti glóriam dedit sanctitâtis amíctum, in accipiéndo autem partes de manu sacerdôtis, et ipse stans juxta aram. Et circa illum corôna fratrum : quasi plantátio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt. Quasi rami in palma, porréxit manum suam in libatiône : libâvit de sánguine uvæ, et fudit in fundaméntum altâris odôrem Divíno excélso príncipi. Tunc exclamavérunt fílii Aaron, in tubis productílibus sonavérunt, et auditam fecérunt vocem in memóriam córam Deo. ℟. Amen.

Hymnus. Urbis magister. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* O decus orbis. *Lauda.* Beâtus vir. *Benedíctio.* Christus Dóminus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XVI.

IN FESTIVITATE SANCTÆ EUPHEMIÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX, *excépto Hymno.*

En festum pródiit Vírginis ínclytæ
Micans Euphémiæ mártyris óptimæ,
[CCXCV] Omnes nunc pópuli psállite módulis,
Reddéntes vota gnáviter.
Occúrrens Dóminus purget ut íntima
Clemens adtríbuat múnera grátiæ,
Qui se nunc m litum cármina prómere
Sanctôrum queat Láudibus.

Hæc namque Dómino Augústa desérviens,
Semet dum dédicat Príncipi cœlico,
Livôre dæmonum púngitur íllicò,
Ne Christum voce prædicet.
Felix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugítu
Murmur, súbito múnere Spíritûs
Et mente clarâ rédditur.
Pudica móribus, inclyta génere,
Immíxta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo militat, mente delíberat,
Ut virgo quoque máneat.
Sed hostis nóscitur ipse, qui ínvidus
Furôrem júdicis cóncitat ínvidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat ímpiè.
Virgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès índidit
Dicátos nísibus passióni Mártyrum,
Certâmen læta súscipit.
Flammas ingréditur, cíngitur ígnibus,
Se Christo réddere vócibus íntonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.
Inlæsa pródiens, cárcere tráditur,
Mirántur mílites tália cóminùs
Vidísse: sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitèr.
Aréna súbitò ponti demérgere
Dicâtam Dómino vírginem imperat,
Insóntem rábidus perdácere cúpiens;
Et Martyr vota sólvere.
Sed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitùs ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi
Undè nunc ávidi, Virgo, te gnáviter
Orâmus pópuli, lavácri fílii,
Mittens, miseránsque cœlica múnera,
Piórum preces áudias.
Jam Christe míseris esto misércors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tríbuens,
Dómine Deus, ómnibus.
Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtûte sólitâ, qui regit ómnia,
Susténtat piè cóndita.
Amen.

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTI MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ et honóre. *Sono.* Fac mecum. *Antiphona.* Oculus Dei. *fol.* CLIX.

Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: *P.* Ab auditu malo non timêbit Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus A cupit nimis. *P.* Ab auditu. ℣. Glória, et honor. *P.* Ab auditu.

Hymnus.

Præclârum Christi militem
Virtûtum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.
Matthæus namque iste est,
Quem clarâ voce Dóminus
Sese defúxa arcéssens
De telónio rápuit.
Cuique celsum ápicem
Apostolátûs tríbuit;
Et clarum Evangélici
Deínde decus cóntulit.
Qui solus axem férvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammâvit igne cœlitùs.
Fugâvit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armâvit sacris mónitis
Dicátos Christo pópulos.
Castis edóctus régulis,
Plebem lucrâtus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.
Qui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædicáminis
Cæsus dicto occúbuit.
Nostrísque libens précibus
Adsit patrônus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exôret Príncipem.
Nobis adquírat gáudia
Præséntis ævi, ac supèr
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tríbuat.
Deo Patri sit glória,
[CCXCVI] Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, qui elegísti tuâ ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognômen, Apóstolum et Evangelístam; ítaque in vértice Ecclésiæ eum statuísti ex publicáno à te, Christe, eléctum, primum in Judæa quidèm evangelizâre fecísti, et póstmodùm in Macedónia te prædicans pastôrum sic requiéscit in móntibus; ánnue précibus nostris, ut ejus intervéntu nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod ille gloriósus in mundo vócibus sparsit, nos sanctificâtum in receptáculum nostri péctoris conservêmus; qui nos docuísti orâre et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui ingénti

pietâte Apóstolum suum Matthæum Evangelistam ex publicáno fecit miríficum, nos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri : ℟. Amen. Et, qui illum exaltâvit vocatione promptíssimâ, ab omni nos mundánæ conversatiónis dignêtur erúere contágio ; ℟. Amen. Et, qui voce prædicatiônis et Apostolátûs grátiâ illum ditâvit in mundo, nos spirituâlium gaudiôrum muníficet increménto. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus ; *P.* Et erit sicut ros Israël ; germinâbit sicut lílium et florêbit. Allelúia, alleluia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Et erit sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit.

Orátio. Dona nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam et insipiéntiæ nostræ ignávia auferâtur, et beatitúdinis glória conferâtur : ut, dum mártyrem tuum Matthæum Apóstolum et Evangelístam decôris olâ circúndas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo polluímus, eôdem intercedénte, propítius ábluas : et, cùm sanctus ille Martyr tuus coronâtur in vasis virtûtum, nos expiêmur à contágio peccáminum. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia. *Psalmus* L. *Orátio.* Exultent. *fólio* CLXXX.

Antíphona 1. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus ; et índuam illum stolam cándidam : *P.* Quia servâvit mandâta mea, et propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso : et in nómine meo exaltábitur cornu ejus : *P.* Et propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Et propter.

Orátio. Da nobis, *ut hic suprà.*

Antíphona 2. Coronâvit eum Dóminus, et benedíxit, et diléxit illum, *P.* Et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sine mácula, et operâtur justítiam : qui lóquitur veritâtem in corde suo. *P.* Et supra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et supra.

Orátio. Ætérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orâmus : ut nos mártyris tui Matthæi Apóstoli et Evangelístæ, et ómnium Sanctôrum méritis sócios, fide pares, devotiône strénuos, passiône consímiles ; et in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Certâmen bonum certávi, cursum consummávi : *P.* De cétero repósita est mihi corôna justítiæ ; ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. *P.* De cétero. ℣. Glória, et honor. *P.* De cétero.

Orátio. Deus imménse et gloriôse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatôrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus ; adésto précibus supplicántium intervéntu mártyris tui Matthæi Apóstoli et Evangelístæ : ut, qui te pro admissis terríbilem metúimus, ejus précibus exorâtus in misericórdia plácitum inveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux. *fol.* CLVIII.

Orátio. Deus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, et amâre perféctio ; inlábere in córdibus nostris : da in omni Ecclésia tua mártyris tui Matthæi Apóstoli et Evangelístæ lucêre vestígia ; ut, te regénte ómnium gressus, ea nos via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen.

[CCXCVII] *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est cor.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es. *fol.* 6.

Sono. Séptiès in die. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *fol.* CLX. *Psal.* CXLVIII. *Prophetia.* Justus si morte præoccupâtus. *fol.* 53.

Hymnus.

Solémne rútilat ac venerábile
Nunc festum : Pópuli, péctora pándite :
Cœlésti Dómino múnera sólvite,
Et grates piè réddite.
Eléctus Dómini namque discípulus
Matthæus vocâtus nimis et ínclytus,
Coléndus pópulis áffuit ómnibus :
Clarête benè moribus.
Hic Christi sócius, factus Apóstolus,
Dat sancta pópulis múnera lítteris ;
Et clarus ópere flóruit ætheris
Osténdens bona méritis.
Clarens officiis iste Deíficus
Vidêtur régiis impériis Deus
In mundo pósitus celsus homínibus ;
Ut vitam daret ómnibus.
Dum membra rélevat hic puerília :
Gubérnans dícitur cuncta polífera :
Rex dare illi jubet íllicò múnera
Admírans sibi plácita.
Sed Sanctus negat hînc se fore mox Deum,
Sesêque íntonat omnínò sérvulum
Creântis míninum plebis Apóstolum
Tenéntem quoque sæculum.
Sed cœlum aspícions terrêna déspicit,
Et celsa résonans ínfima réspuit :
Temnens pestífera, magnífica áppetit,
Et Christo rata súggerit.
Pudîca cúpiens óptima prædicat,
Et Christo Dómino sic piè máncipat,
Quas illi fámulas ánteà nóverat,
Ac vota pia cúmulat.
Qui sacerdótio dum benè fúngitur,
Mucrône gládii súbitò feritur,
Ac sanctis pópulis æthere júngitur,
Et cœlo pius índitur.
Hic talis, quæsumus, Cónditor íncly

Adsístat míseris, ac sine crímine
Nos tibi sóciet æthérea in sede,
Qui cuncta regis ínclytè.
Nos ejus méritis fácito cómpares;
Nec non precántibus réddito cælibes:
Ac celsis pópulis æthere páriles,
Sanctôrum quoque cómpotes.
Te, Christe, célebrent ómnia cóndita
Tellúri impósita, mária, et ábdita,
Vel cuncta módulis et rebcántia
Per cuncta tibi sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *Capítula.* Dómine Jesu Christe, qui. *Lauda.* Díligam eum. *Benedíctio.* Dóminus Jesus Christus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIV.

IN FESTO DECOLLATIONIS SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea. *fol.* CLVI. *Sono.* Bénedic, ánima mea, Dóminum. *Antíphona.* Bene nunciávi. *fol.* CLX. *Lauda.* Státuit Dóminus supra petram pedes. *Quære fol.* CLVII.

Hymnus.

Hic Joánnes mirè natus
De seníli víscere
Ante júdicem prophétans,
Quàm sit index éditus,
Præiit, nascéndo, Christum,
Præiit et mórtuum.
Hunc thori vino replêtus
Sánguine jubet rui:
Quàre stuprum cedit audax
Conjugâlis críminis;
Sed sacram sumit corônam
Laureâtus glóriam.
Hic Dei præcéssit unum
Matre natum Fílium,
Témpore quo subsequéntem
Præco verax præit,
Mortis et Præcúrsor ipse
Morte primus cóncidit.
Núntiat Redemptiônem,
Esse Christum sæculis:
Núntiat vitâle munus,
Esse Christum mórtuis;
Quare Christum probra, dixit,
Posse mundi tóllere.
[ccxcviii] Hunc rogêmus abdûtórum
Corda mœsta péctorum;
Ut scelus nostrum repéllat,
Motus indulgéntiam
Cónferat, et dona vitæ
Cum perénni gáudio.
Arceat iram supérni,
Quam pavêmus, Júdicis;
Próvocet Patris benígnam,
Quam sitîmus, grátiam;
Donet et cunctis beâtam
Possidêre pátriam.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens;
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória,
Quæ te Deum sæculôrum
Pérsonet in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Joánnem Baptístam tuum et mártyrem, et tuæ natívitâtis et tuæ mortis præcursôrem dignâtus es fácere: ut fax lúminis veritâtis lúmine ardens, et stuprum v.rbis conjugâlis críminis próhibens, gládio interémptus te moriéndo præíret, quem nascéndo in carne visus fúerat præcessísse: ut, quem nunciáverat voce, prædicâret et sánguine: dum pro eo, quem in desérto præconâtur, in cárcere decollâtur; obténtu ejus da in ore nostro tuæ dignatiônis orâculum: da etiam in ópere justítiæ frúctuum utrorúmque múnere clarióres effécti, sicut ille est pro veritâte et cárcerem perpéssus et gládium, ita nos in veritâte et cárceres ætérnos evadâmus et tártarum:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Joánnem mortis suæ vóluit præcursórem efficere, præmium se dignetur vestris précibus demonstrâre; ℟. Amen. Et qui illum permîsit pro veritate decollári in cárcere, ipse vos in veritâte sine fine consérvet: ℟. Amen. Ut sicut ille moriéndo præcúrsor factus est Domínicæ mortis, ita vos beátè vivéndo sequáces sitis únici Redemptôris. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, etc.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. *P.* Et erit sicut ros Israël, germinâbit sicut lílium, et florêbit: Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Et erit sicut ros. ℣. Glória, et honor, Patri. *P.* Et erit sicut ros.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui cruce tuâ et salûtem régibus donas, et húmiles tuos ad victóriam semper armas; témpera jam tandem miseriârum nostrârum ærúmnas: ac, ne gládio maligno nostræ feriántur cervices, obténtu gloriósi præcursôris tui Joánnis Baptístæ gládio verbi tui nos réddito efficáces. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent, Dómine, lábia. *Quære fol.* CLXXX.

Antíphona. Deus, qui das salûtem régibus: *P.* Líbera me de gládio maligno, et de manu filiôrum alienôrum. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. *P.* Líbera me. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Líbera me.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui in cruce tua. *Quære* A *suprà in Vésperis.*

Antíphona. Educ, Dómine, de cárcere ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : *P.* Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. ℣. Inténde ad oratiônem meam : quia humiliâtus sum nimis. *P.* Me expéctant justi. ℣. Glória, et honor. *P.* Me expéctant.

Orátio. Educ, Dómine, de cárcere ánimas nostras ; qui sputa pro nobis perpéssus es et flagélla : ut précibus justi hujus Joánnis Baptístæ et mártyris tui ex hoc mundo edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débita post óbitum nostrum tibi præcónia cum Sanctis ómnibus præconêmur cum laude assíduâ. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster. B

Antíphona 3. In vita sua fecit mirabília, et post mortem suam operâtus est. *P.* Multà dejêcit à se ignem terræ ; et in verbo Dómini exultâvit. ℣. Ecce sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. *P.* Multà dejêcit. ℣. Glória, et honor. *P.* Multà dejêcit.

[ccxcix] *Orátio.* Pretiôsa est, Dómine, in conspéctu tuo mors beatíssimi Joánnis Baptístæ, qui, dum petulántis Príncipis fácinus árguit, justítiam exequéndo proméruit in cárcere decollári : ut qui habêret vigórem in verbo, non perférret pavórem ex gládio, cùm sanguis ejus meretrîciæ saltatiônis compensatiône taxâtus eò tibi pretiósior esset, quò effúndi pro justítia meruísset. Concêde ergo nobis, ut sanguis illîus, qui pro veritâte effûsus est, pro nobis te in supplicatiône adîre non cesset : voxque illa, C quæ pro stupri crímine percússit adúlterum regem, pro fidélium populórum indulgéntiâ te exorâre non cesset. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Cùm essem clausus in vestíbulum cárceris, factus est sermo Dómini ad me, dicens : Eruens liberâbo te de gládio, *P.* Quia fidúciam habuísti in me, ego salvâbo te : ℣. Liberâbo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Christe Dei Fílius, quem Joánnes filium hóminis, et nascéndo præcéssit, et moriéndo præcucúrrit ; ánnue nobis précibus tanti vatis, ut justítiam, pro qua ille méruit decollári in cárcere, nos D semper retentêmus in ópere : ut, sicut ille eam prædicándo pro veritâte est mórtuus, ita nos eam servándo in veritâte vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum est cor meum. *fólio* 55.

Orátio. Christe Dei Fílius, de quo Joánnes, præcúrsor nativitâtis tuæ et mortis exístens, prophetíæ suæ vaticínio testâtus est, quód te créscere, et illum minui oportêret, cùm et Dóminus sublimâtus sis Cruce, et fámulus comminûtus sit cápite : da nobis, ut eâ fide, quâ tanta pietâtis mystéria venerâmur, eà étiam, gáudia pátriæ cœléstis intrêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus patrum. *Quære fol.* 6.

Sono. Bénedic ánima mea Dóminum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Justus si morte. *Requíre fol.* 53.

Hymnus.

Almi Prophétæ progénies pia,
Clarus Paréute, nobílior Patre,
Quem matris alvus cláudere néscius,
Ortus seníli pródiit índice.
Quem virginâlis régia glória
Summi Tonántis nómine pígneris,
Gestâret aulæ nóbilis íntimo
Claustro pudôris fértilis íntegro
Vox suscitâvit missa puérpera,
Fovítque vatis gáudia párvuli :
Matres pro tanto múnere pígneris,
Mutus locûtus nómine fílii est.
Scribéndus hic est, vocis ut áudiat
Nostræ canôrem, díraque víncula
Dissólvat ore largo, prophético,
Verbórum habens lítteram nóminis.
Vox namque Verbi, vox Sapiéntiæ est :
Major Prophétis, sed minor Angelis,
Qui præparâvit corda fidélium,
Stravítque rectas justítiæ vias.
Assértor, qui non ope régiâ,
Nec morte durâ líquerat trámitem
Veri, ac actus : Non licet, ait, tibi
Uxôrem habêre Fratris adúlteram.
Hinc ira Regis, sævaque fúnera
Saltatiônis múnere véndita :
Mensas Tyránni, et vírginis ébrios
Luxus replêvit sánguine sóbrio.
Hic vítricus dat dona vesánior,
Quàm si venênum pócula tráderet :
Negâre præstat, quam dare, vítrico
Odísse præstat ; plus nocet et hic amor.
Glória Patri ætérno Dómino,
Glória Christo regi perpétuo,
Qui dominâtur cum Sancto Spíritu,
Et regnum ejus per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. Deus, qui beatíssimum Joánnem multiplícium palmârum flóribus coronásti : dedísti enim ei, ut esset Sanctus ante ortum, Prophêta post ortum, Baptísta in Jordáne, Evangelísta in solitúdine, Martyr morte ; da nobis supplícibus servis tuis, ut sicut ille secûtus est vestígia Unigéniti filii tui Dómini Salvatôris, sic nos vias sequâmur Dominici præcursôris : Et, sicut illi donâre [ccc] dignâtus es, ut pro veritâte morerêtur, sic nobis tríbue, ut in veritâte vivâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo. *fólio* CLVI.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. A *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capitulâ et Benedictióne.

Capítula. Educ, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui beatíssimum Joánnem Herodiáno gládio consecrásti : detur per eum nobis pœniténtiæ óptio, qui pœnitúdinis éxtitit prædicâtor : consérvet in fide pópulos, qui árguit de infidelitâte supérbos : déferat ad te confessiônem humílium, qui redargûtor factus est contemptôrum. Quique núncius éxtitit Verbi, grátiam nobis præroget nunciáti, cùm ad te nunc proclamêmus è terris.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Beatíssimus Joánnes Baptísta, cujus caput cruénto regi hódiè deséctum inter pócula allâtum est disco, sit pro vobis ómnibus apud Deum intercéssor; ℟. Amen. Idem quoque, qui fratérnum próhibens violâre connúbium, hódiè in cárcere perêgit martyrium, suis vos précibus fáciat incentiva superâre libídinum : ℟. Amen. Ut, sicut idem Dómini præcúrsor factus est mortis, ita vestris intercéssor exístat prævius pro delíctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXIX.

IN FESTO SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox : *P.* Tu fecísti Solem et Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare : contribulásti cápita dracônum super aquas. *P.* Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis *P.* In hora sacrificii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Michaël unus príncipum priôrum véniet, ut sanctificéntur multi. *P.* In hora sacrificii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, et glória incomprehensíbilis : cui adstat omnis exércitus Angelôrum cum tremôre; *P.* Cujus adspéctus aréfacit abyssos, et indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! *P.* Cujus adspéctus. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus adspéctus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus. *P.* Dedûcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. ℣. Ad te Dómine levávi ánimam meam : Deus meus in te confido, non erubéscam. *P.* Dedûcat nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dedûcat nos.

Hymnus.

O cœlôrum alme Princeps
Michaël potíssime,
Summi Regis Christi summus
Portitórque rútilus,
Agius nuncupâtus Michaël,
Quis, ut Dóminus?
Tu polôrum aulæ basis,
Tu thronôrum civis es :
Dominatiônum arce tu
Virtutúmque præminens;
Principátuum, Potestâtum
Lux corúscans énites.
Chérubim deínde sacro
Tu cluis igníchoro :
Séraphim deínde pollens
Cœtu nixus Augústo :
Arcem vehens Legiônum
Primus ritè Sénior.
Tu quatérno seniôrum
Ordine cursu viges :
Tu bis duo senatôrum
Globo quarto flumen es :
Conditôris throno situs
Ritè missus adstans
Tu ter terno sacro vultus
Angelôrum órdine,
Mille cénties urbánâ
Legiônum compâge :
Juge carmen Trinitâtis
Cóncrepans ter Agie.
Tu perénnis Dei summi
[cccl] Vultum, pedésque tegis :
Invicem tribúsque illis
Innuens adspéctibus
Uriéli, Gabriéli,
Raphaéli sócius.
Hincque flantes flavos flammis
Bis ternis volátibus,
Scílicet tegéntes summa
Ante mundi exórdia :
Immânet perácto fine,
Cuique sunt novíssima.
Tu creâtus, Creatôris
Obsequens officio;
Húmilem prælâtus axem
Non linquis fastígio :
Ille dum réfuga plectitur
Insolens in tártaro.
Inde tibi summa virtus
Pollet, vigor ínclyte
Tenebrósis dominári
Turbis dæmoníacis,
Judicâre censor suis
Zábulum cum ángelis.
Tu plebis Judææ salus,
Cœlo missus lator es,
Almo vati jubar ferens
Daniéli oráculo :
Fortem, inquit, te bellâre
Pro fidéli pópulo.
Inde nos quæsumus, alme
Miles victor ínclyte :
Exhibe cunctis renátis
Nunc demùm baptísmate;
Quæ præstábas olim piè

Véteri ænígmati.
Tu rémove tela lapsa,
Sontes iras dæmonum :
Pelle ulcus, arce morbum,
Aufer omne scándalum ;
Pax, salus, fidésque fervens
Omnem tegat ánimum.
Ecce cuncti conglobáti
Revolúto témporis
Anno, allelúia Aulæ tuæ
Dedicâtum sólvimus ;
Sit ratum ut regi Christo
Tu fave, dum vívimus.
Præbe nobis mente cæcis
Esse mundos córpore,
Ne cadâmus cœno molli
Sáucii libídine;
Quo surgâmus ad salûtem,
Tu cleménter súbleva.
Témpora fave tranquílla,
Auge pacis fœdera ;
Ensis urbis nostræ fines
Hostilis non dissecet :
Labes ullum, plagæ ullum,
Te duce, non trucident.
Discat sexus, omnis ætas
Cassa mundi línquere :
Verum Christi callem clives
Discâmus concúrrere :
Quo queâmus cœli portam
Fránsitum pòst pétere.
Ultimò die, cùm ille
Resurgéndo fúlserit,
Non reôrum sorte vincti
Mancipêmur tártaro;
Sed urbáno lucis loco
Deputêmur líbero.
Duplex tunc honor, dum Sanctis
Digna merces rédditur ;
Non indígnis mala nobis
Obligent, quæ géssimus ;
Sed nutándi transferâmur
Ex fide sidéribus.
Quo tibi precánti, alme
Míchaël fortíssime,
Hierúsalem gloriósæ
Sint enixi cármine ;
Ut imménso perfruâmur
Ritè lucis lúmine.
Laudem soli Trino fantes
Númini multímodam ;
Spíritûs, Patris, et Agni
Mox adépti déxteram,
Gaudeâmus, exultêmus
Affátim per sæcula
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Deus Pater omnípotens creâtor ómnium et cónditor elementórum, qui Michaêlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nunciórum, quorum exhibítio tuo obséquium dat império, nec tali umquam fatigántur officiórum nómine ; sonat ex mystério, et virtus pollet ex mérito ; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur, et áëre corporáti Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter páreant ; quorum incorpórea manet substántia, et cùm locáliter circunscribántur, indefésse tamen Creatóris conspéctu fruántur ; concêde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli et ómnium Angelórum cónsequi véniam delictórum : ut, qui in côrum honóre [cecu] tibi Deo nostro laudem depró-
mimus, ætérnæ beatitúdinis étiam consequâmur véniam sempitérnam.

B Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Fílius únici Patris únicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelórum, gloriári vos fáciat de perfectióne óperum bonórum : ℟. Amen. Et, qui Michaêlem Archángelum sublîmem fecit honóre, vos suo fáciat flagrâre ex amóre : ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensórem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiórem. ℟. Amen

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Dóminus de cœlo parâvit sedem suam Allelúia : *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. *P.* Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícite Angeli Dómini Dómino : benedícite cœli Dómino. *P.* Et regnum. ℣.

C Glória, et honor Patri. *P.* Benedícite Dóminum.

Orátio. O ! Míchaël princeps exércitûs Angelórum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populórum : ut et justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, et injústi ad pœniténtiam convérsi véniam non despérent accípere. Sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen.

Per.

In nómine.

Ad Matutînum.

Antiphona. Da nobis lætítiam salutâris. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis, Dómine, lætítiam. *fólio* CLXIII.

Antíphona 1. Vidi Angelum volántem per médium

D cœlum, habéntem Evangélium ætérnum, et dicéntem : *P.* Timête Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam, et honórem, ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Timête Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Timête Dóminum.

Orátio. O ! Míchaël princeps. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Ego Jesus mitto Angelum meum, testificári homínibus. *P.* Ecce vénio citò, et merces mea mecum est, sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audîte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Ecce vénio citò. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce vénio citò.

Orátio. Mitte nobis, Deus clemens, Michaêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicô-

rum nostrôrum líberet, et tibi Dómino Deo nostro illæsos præséntet; et ipsum semper in adjutórium habeàmus, quem in tuo múnere sublimâtum agnóscimus: ut ejus suffrágio resisténdo vítiis, floreâmus virtútibus, et depósito piaculôrum elógio conscríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Antíphona 3. Pósiti sunt throni, et antíquus diêrum sedêbit: vestîtum ejus sublime: *P.* Et thronus ejus flamma ignis: míllia míllium serviébant ei, et déciès centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Et thronus ejus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et thronus.

Orátio. Dómine Deus omnípotens, qui Angelos tuos, spíritus facis; et minístros tuos, flammam ignis: accénde in nobis, quæsumus, iguem illum charitâtis tuæ, quem sacri oris allóquio mitténdum dignâtus es pollicéri: et sic in nos árdeat fide et ópere; ut, deséctis vítiis, polôrum cívibus fáciat sociári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Dóminus de Sina véniet: descéndet super montem Pharan, et apparêbit ab oriénte: solus ante illum vadit Angelôrum exércitus, et cum eo sanctôrum míllia. *P.* Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrína ipsius: ipse thálamo suo, ut sponsus procédens, cujus benedictiône omnis terra fructíficat. ℣. Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. P. Legem in déxtera. ℣. Glória, et honor Patri. P. Legem in déxtera.

Orátio. Tuam, clementíssime Pater, súpplices exorâmus cleméntiam, ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Michaêlis veneratiône suscépimus, ipse tibi commêndes: et, sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti, ita nobis ejus intercessiône ómnium delictôrum véniam et indulgéntiam largiàris. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

[CCCIII] *In Láudibus.*

Ad Cánticum. Antíphona. Appáruit de monte Pharam Dóminus, et cum eo sanctôrum míllia.

Cánticum. Dóminus de Sina véniet. *Orátio.* Venísse te Dôminum. *Quære fol.* CLXVII.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus, *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Danîélis Prophétæ (Cap. X).

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Anno tértio Cyri regis Persârum, verbum revelâtum est Daniëli cognoménto Balthásar, et verum verbum, et fortitûdo magna: intellexítque sermônem: intelligéntiâ enim est opus in visiône. In diêbus illis ego Daniël lugêbam trium A hebdomadârum dies, panem desiderábilem non comédi, et caro et vinum non introiérunt in os meum, sed nec unguénto unctus sum; donec compleréntur trium hebdomadârum dies. Die autem vicéssimâ et quartâ mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce virum vestîtum líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et lumbi ejus accíncti colôre opham, et corpus ejus quasi crysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ erant deórsùm usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermônum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániël solus visiônem: porrò viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, et fugiéB runt in abscóndito. Ego autem relíctus solus vidi visiônem grandem hanc: et non remánsit in me fortitûdo, sed et spécies mea immutâta est in me, et emárcui, nec hábui quicquam vírium. Et audívi vocem sermônum ejus: et áudiens jacêbam consternâtus super fáciem meam, vultúsque meus hærêbat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meârum. Et dixit ad me: Dániël vir desideriôrum, intéllige verba mea, quæ loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc ergo missus sum ad te. Cùmque dixísset mihi sermônem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli timêre Dániël: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dómini Dei tui, exaudîta sunt verba tua: et ego C veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persârum réstitit mihi vigínti et uno diêbus: et ecce Míchaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persârum: veni ut docêrem te, quæ ventûra sunt pópulo tuo in novíssimis diêbus, quóniam adhuc visiône índiges. Cùmque loquerêtur mihi hujuscémodi verbis, dejéci vultum meum in terra, et tácui. Et ecce quasi similitûdo fílii hóminis tétigit lábia mea: et apéruit os meum, et locûtus sum, et dixi ad eum qui stabat contra me: Dómine mi, in visiône tua dissolútæ sunt compáges meæ, et nihil in me remánsit vírium. Et quómodo potest servus Dómini mei loqui cum Dómino meo? nihil in me remánsit vírium, sed hálitus meus intercluditur. Rursùm ergo D tétigit me quasi vísio hóminis, et confortâvit me, et dixit: Noli timêre vir desideriôrum: pax tibi: confortâre, et esto robústus. Cùmque loquerêtur mecum, conválui, et dixi: Lóquere Dómine mi, quia confortásti me. Et ait: Numquid scis quare vénerim ad te? et nunc revértar ut prælier advérsùs príncipem Persârum: cùm enim egréderer, appáruit princeps Græcôrum véniens. Verúmtamen annunciâbo tibi quod expréssum est in scriptúra veritâtis: et nemo est adjûtor meus in ómnibus his, nisi Michaël princeps vester (*Cap.* XI). Ego autem ab anno primo Darii Medi stabam ut confortarêtur et roborarêtur. Et nunc veritâtem annúncio tibi (*Cap.* XII). In témpore autem illo consúrget Michaël princeps

magnus, qui stat pro fíliis pópuli tui : et vénict A tempus quale numquam fuit ab eo quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud. Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit in libro scriptus. Et multi de his qui dormiérunt in terræ púlvere, evigilábunt : álii in vitam ætérnam ; álii oppróbrium ut vídeant semper. Qui autem docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti : et qui ad justítiam [cccıv] erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Tu autem Dániël claude sermônem, et signa librum usque ad tempus statûtum : pertransíbunt plúrimi, et múltiplex erit sciéntia. Et vidi ego Dániël, et ecce quasi duo alíi stabant, unus hinc super ripam flúminis, et álius inde ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro, qui indûtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis : Usque- B quò finis horum mirabílium? Et audívi virum, qui indûtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cûm levásset déxteram et sinístram suam in cœlum, et jurásset per vivéntem in ætérnum, quia in tempus témporum, et dimídium témporis. Et cùm complêta fúerit dispérsio manus pópuli, complebúntur univérsa hæc. Et ego audivi, et non intelléxi. Et dixi : Dómine mi, quid erit post hæc? et ait : Vade Dániël, usque ad tempus præfinîtum. Eligéntur, et dealbabúntur, et quasi ignis probabúntur multi : et impiè agent ímpii, neque intélligent omnes ímpii, porrò docti intélligent. Et à témpore cùm ablâtum fúerit juge sacrificium, et pósita fúerit abominátio in desolatiônem, dies mille ducénti nonagínta. Beâtus, qui expéctat, et pérvenit usque ad dies mille trecéntos et trigínta et quinque. Tu autem vade ad præfinîtum : et requiésces, et stabis in sorte tua in fine diêrum. ℟. Amen.

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmnæ glóriæ,
Vota simul exhibête,
Et crímina pándite ;
Ut cunctôrum auctor clemens
Cunctis præstet præstita.
Michael étenim ille
Sublimâtus nómine,
Aulæ cœli conspícuus
Amóri, summi Dei
Princeps Angelôrum factus,
Celsúsque vocábulo.
Cujus nomen ex virtûte,
Et opus ex múnere
Ab Omnipoténtis manu
Obtínuit servándum ;
Ut in Deo gloriêtur
Cùm sóciis consórtibus.
Summus Dómini est iste
Magnus factus núncius,
Qui tetrum illum horréndum
Refugúnque ángelum,
Debellándo præcípitem
Demérsit in erêbo.
Iste semper est protéctor,
Et defénsor ómnium :
Ut cunctôrum postulâta
Regi Deo ófferat ;
Et ab illo destinâtam
Plebi præstet grátiam.
Magna síquidem est ista
Dei festívitas,
Hujus almi Archángeli
Michaelis Núncii ;
Quam nos celebrâre opórtet
Susciperêque devôtè ;
Ut ex ejus impetrátu
Mereâmur ómnium
Obtinêre apud Deum
Véniam peccáminum :
Et beátæ vitæ regno
Pérfrui post tránsitum.
Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens :
Una Patri, Filiôque,
Inclyto Paráclito ;
Cujus laus, et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. O lux lúminis, splendor inenarrábilis, Christe Deus, sapiéntia, virtus, et glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne C sidus salûtis, et debelláto príncipe tenebrârum, ad súperos remeásti Verbum caro factum ; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritâte splendôris tui profusíssimam claritâtem : constitue nobis patrônum vel defensôrem summum Angelum Michaêlem, qui introítum nostrum, exitúmque custódiat, et in déxteræ tuæ partem nos coronatûrus admittas.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in cœlo.

Benedíctio. Christus Dei Fílius. *Quære in Vésperis præcedéntibus*

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI.

Omnia dicántur unîus Confessôris non Pontíficis, D CLXXIII, *excépto*

Hymno.

Christus est virtus, Patris sapiéntia
Cunctis, quos replet spirituáli grátiâ.
[cccv] Ut possint probè dirígere nórmulam,
Et proximôrum inlustrâre opâca :
Ut dignè queant frui cœléstibus.
Ipsius dono perflâtus egrégius
Olim hic vates nómine Hierónymus,
Omnibus notus doctrinârum fóntibus,
Cunctos inrígans ex almis dogmátibus ;
Ut sol respléndet in ortu ignícomus.
Hic procul cuncta sæculi negótia
Percálcans pede, velut spurcíssima
Indecorósa, respuítque sæcula

Alens ínopum egenâque víscera,
Sibi ætérna adquírens stipéndia.
Sic quoque vitam áppetit monásticam,
Et sese valdè stringit à régula ;
Paréntes, domos, emittens, et pátriam,
Béthlehem ínvenit rura beatíssima,
In qua perêgit consummâta ópera.
Dum esset fervens calénsque ingénio,
Gentiliúmque summo cum stúdio
Pro elegánte lepôre prosático,
Opúsculum ánimo recónderet,
Tali merêtur córrigi orâculo.
Nam ecce morbus invâdit corpúsculum
Jamque reclínis dolôre in léctulo
Ex more quippe fúnerum vulgárium
Obsequiôrum tantum ut spíritum
Rédderet polo, et membra túmulo
Reconderéntur répentè : sed cóncitò
Alta pénetrans dúcitur in spíritu,
Sístitur nempe Príncipi æthéreo,
Procul adstábant milliârum légio
Exercitántum illi absque número :
Mox tonans verba feriéndo conquêrit :
Christîque servum mox ut esse cómperit,
Non ita verbis, ut testâtur, ásserit :
Cordis thesáurum judicándo áperit,
Tullianúmque veráciter prótulit.
Vérbera jubet per membra indúcere :
Córpori densa flagélla ingérere :
Própere língua ululáto gémere
Cœpit testári : Si umquam hunc légere
Ausus fúero, te negávi, Dómine.
Tunc Angelôrum adstántium míllia
Súpplici prece flexa orant génua ;
Ut illi quæque donarêtur vénia :
Sicque revérsus dissecâta córpora
Cunctis osténdit, ut gesta verácia
Hoc probaréntur ; non falsa somnífera,
De quibus sæpe inlúdimur ímproba :
Sicque corréctus à Divína glória
Ámbit præcélsa cœléstè Deífica ;
Nec sibi affféctat ultrà mundiália.
Tanto doctrínæ fulget ex hinc lúmine :
Tanto corúsco jubar pollet, flóride
Instrúctu ut suo rútilet inspléndidè
Plebs Christi, quæ est redémpta sánguine,
Ipsius dono réfice nos Agie.
Tu noster splendor, tu nobísque déstina,
Per te claréscit ubique Ecclésia :
Tu prælîator in fide cathólica,
Aries ingens fortis es in dógmata
Hæreticôrum déstruens macériam.
Te invidôrum inséquitur áctio,
Te criminatôrum stultôrum fáctio,
Tibique cedit falsa commentátio,
Mínimè valens lúbrica inténtio,
Frívola, quia revértitur in níhilo.
Tibi resistens probâtur hæréticus,
Moxque rejéctus réputâtur ínscius :
Annuens tibi quisquis hic Cathólicus
Nóscitur fore confestim in áctibus
Idóneus, probus, doctrinísque prófluus.
Tutâre plebem hanc sanctis suffrágiis,
Corda perlústra ex cœlicis donis,
Et solidâta in pacis dogmátibus
Flóreant verbo : fœcúndi in frúctibus
Adsístant cunctis in supérnis sédibus.
Præsta tu, Pater Deus clementíssime,
Unus cum Prole simul cum Sancto
Spíritu ; qui cuncta gubérnas império
Júgiter, semper, per ævi spátium,
Per infinîta sæculôrum sæcula.
Amen.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

IN SANCTORUM VERISSIMI, MAXIMÆ ET JULIÆ.

Omnia dicántur ut in Commúni plurimôrum Mártyrum, excépto Hymno, qui est iste : Jucúndum nobis nunc diem. *fol.* CIV.

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem et decôrem. *Sono.* Confitêbor tibi. *Lauda.* Confitêbor. *Quære fólio* CLXIX.

Hymnus.

En Evangelístæ adest
Festum Lucæ, Dómine,
[CCCVI] Quem à sæculo sublimásti,
Pauli nam Apóstoli
Médicus sisit cœléstis
Spirítui vel córpori.
Hic dies canéndus dignus
Músicis sic plácidis,
Quem debêmus celebrâre
Intimis fortíssimis ;
Ut à Christo eruâmur
Péssimis periculis :
Iste virgo extitisse
Junctus nam cælíbibus
Sine crímine servîvit
Dómino in ómnibus :
Sic à Deo diadêma
Accipit felícius.
Sancto Spíritu instigánte
In Achájæ pártibus
Evangélium descrípsit
Plébibus fidélibus,
Quod dídicit à Paulo
Vel Missum óptimis in mánibus.
Postéaquam namque exarâvit
Actus Apostólicos ;
Nam in civitâte Romæ
Ad docéndos pópulos
Per quem et perfêcit almos
Plácidos Cathólicos.
Hic civis Antiochênus
Lucas arte médicus ;

Rursus et alúmnus Doctor
Gregis ; nam sermónibus
Atris dedit sospitâtem
Membris et spirítibus.
Septémdenis annis vixit,
Bis duo in árida,
Sancto Spiritûque plenus
Obiit et in Bithynia,
Post implêta Christi jussa
Póssidet cœléstia.
Unde te precâmur, Christe
Auctor fidelíssime ;
Ut per ejus impetrâtum
Careâmus crímine ;
Et per illum te fruâmur
Firmâ beatitúdine.
Sit per ejus intervéntum
Vera infidélium fides,
Fideîque firma véritas
Credéntium pólleat,
Nihil mali arbitrántes
In suórum córdibus.
Sit terræ suæ pax,
Móribus tempéries ;
Duplicéntur agri messes
Centum quoque sépties ;
Sit Cathólicis defúnctis
Sempitérna glória.
Amen.

Supplicatio. Orêmus, *mutáto nómine. folio* CLXXXVII.

Capítula. Beâtum satis, Dómine, Confessórem tuum Lucam Evangelístam esse fecísti : qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justórum et congregatióne probâtur esse conspícuus : Da ergo nobis méritis ejus ; ut confessióne símplici oris mundáti à crímine, Sanctórum mereâmur et congregatióni cœlésti interésse.

Pater noster. Liberáti a malo. *fol.* 2.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui est confessórum remunerátio, confessóris sui Lucæ Evangelístæ suffrágio vos sanctæ confessiónis munificet dono. ℟. Amen. Detque vobis se confiténdi votum, qui eîdem confessiónis cóntulit præmium ; ℟. Amen. Ut tanti confessóris sui Lucæ Evangelístæ veráciter imitándo exémplum, ad cœléste mereâmur pervenire promíssum. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Germinábunt. *fol.* CLXX.

Orátio. Deus, qui confessórem tuum Lucam Evangelístam in sæcula sæculórum gaudêre et exultâre fecísti ; ut tibi soli sine fine psallens laudi déferat hymnum, cujus ex confessióne méruit obtinêre electórum consortium : te devótis córdibus poscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, et à malis áctibus emendâta nitéscat : ut, qui jam meréntur pro crímínibus pœnam, pro confessióne et cultu fidei Christiánæ futûram mereántur pervenîre ad glóriam. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutînum

Antíphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine. *fol.* CLXX. *Antíphona.* Caro mea. *fol.* CLXX. *Orátio.* Deus, qui confessórem, *hîc suprà.*

Antíphona 2. Fácies tua tamquam aqua munda illuminábitur ; *P.* Vultus autem tuus sicut lúcifer oriêtur à meridiána parte : germinâbit tibi vita ℣. Per diem Sol non uret te ; neque Luna per noctem. *P.* Vultus. ℣. Glória, et honor. *P.* Vultus.

[CCCVII] *Orátio.* Deus Dei Fílius, quem Lucas Evangelísta Antístes toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo perdúctus est ad corônam ; da in ore nostro confessiônem, quæ expúrget à crímine : ut, quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro prodésse ætérni múneris sentiâmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 3. Custodísti corpus meum ab omni pollutióne. *P.* Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitâvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplêbis me lætítiâ cum vultu tuo : delectatiónes in déxtera tua usque in finem. *P.* Odor tuus. ℣. Glória, et honor. *P.* Odor tuus.

Orátio. Deus, qui beatíssimi Lucæ Evangelístæ confessiônem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssima exaudísti, ut partícipem efficeres regni tui, quo in conspéctu Angelórum psálleret tibi ; áccipe nunc per eum confessiônis nostræ votum, qui illum perduxísti ad præmium : et, qui illum confessórem voluísti esse beâtum, nos post lapsus, quibus in hoc mundo decídimus, ad ætérnam coronándos pértrahas Pátriam. ℟. Amen.

Per.

Responsórium. Iste homo. *fol.* CLXXVI.

Orátio. Mirábilis in Sanctis tuis Dómine virtûtum, exáudi súpplices tuos ; et peccatóribus nobis beatíssimi confessóris tui Lucæ Evangelístæ patrocínia largîre, et charitâtis perpétuæ ubertâtem attribue : Illéque corônam virtûtis ut méruit ; et nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum et pacem perpétuæ charitâtis cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Confitébor tibi. *Cánticum.* Confitébor. *Ad Benedictus. Antíphona.* Benedíctio. *Cánticum.* Benedictus es. *Sono.* In conspéctu. *Lauda.* Laudâte. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Hæc dicit Dóminus. *fol.* CLXXII. *Hymnus.* En Evangelístæ adest. *Supplicátio.* Orêmus. *In Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Deus, quem fidélium línguæ confiténdo conláudant, et confessórum devótio copiósè exáltat ; præbe nobis obténtu confessóris tui Lucæ Evangelístæ obtinêre quæ póscimus, et evádere quæ timémus : Deus enim noster es tu, et confitébimur tibi ; te quoque Deum in nostris córdibus exaltémus devóti. Fac nos ergo tibi indesinénter et ópere simul et verbo hærêre, qui nos fecísti veritâtem fidei Christiánæ cognóscere :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol* 2

Lauda. Germinábunt. *Benedíctio.* Dóminus Jesus A Christus. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XIX.

IN FESTO SANCTORUM FAUSTI, JANUARII ET MARTIALIS, MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum. *Fol.* CLXII.

Sono. Dum succenderêtur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, et Misaël ad comburéndum : et ingréssi in ignem sic satiabántur ardóre flammæ : Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante : intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant : *P.* Deus omnípotens terríbilis metuéndus in sæculum. Amen. Allelúia. ℣. Tres púeri jussu regis in fornâcem missi sunt : non veréntes flammas ignis tamquám ex uno ore canébant : *P.* Deus omnípotens. B

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igni probâti sunt sancti, *P.* Et quasi hóstia holocáusti, accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram : et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Et quasi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et quasi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, *P.* Per quam osténdit Deus lucem eis Allelúia, allelúia. ℣. Misit verbum suum, [CCCVIII] et sanâvit eos : et erípuit eos de intéritu eôrum. *P.* Per quam. ℣. Glória, et honor. *P.* Per quam.

Hymnus.

Gaudet catérva nóbilis
Dei replêta grátiâ :
Trium sanctôrum Mártyrum
Præclâra est solémnitas.
Templum Beâta Trínitas
Perénne cóndidit sibi ;
Ex quo novum deprómitur
Dulcissimúmque cánticum.
Hi tres viri concórditer
Ad passiônem véniunt :
In Trinitâtis nómine
Hostem vicérunt péssimum.
Faustus benígnus primus est,
Affátur : Hujus témporis
Condígna non est pássio
Fratres, futûram ad glóriam.
Beâtus Januarius,
Apérta, inquit, ánua
Est nobis, jam gáudio
Cœlo fruâmur óptimo.
En Martialis pérvehit
Ascénsus almis ómnibus
Sanctis Dei ad glóriam
Gaudet lætus consórtio.
Tunc Martiâlis orsus est :
Propter ætérnam glóriam
Debêmus témnere idôla,
Et Júdicis sævítiam.
Mox Præses cœpit frémere.
Dentes, nares, aurículæ
Labra, sed supercília
Sanctis jussit abscíndere.
Inquiunt almi Mártyres :
Judex iníque et péssime,
Servos Dei cur áfficis ?
Cur falsos deos súscipis ?
Furôre tunc Tyránnus
Accénsus ; inquit : Míttite
In igne istos ; mónita
Qui nostra audent témnere.
Judex iníque et péssime,
Servos Dei cur áfficis ?
Cur vana profánus colis
Deósque falsos súscipis ?
Intrant beáti Mártyres
Læti camînum ; cóncinunt
Hymnum Deo, et cánticum
Novum piis concéntibus.
Abjéctâ carnis sárcinâ,
Mittunt in Astris spíritum :
Christum vident, quem díligunt
Sancti Dei cum Angelis.
Orâte, Sancti, ad Deum ;
Repéllat citò ut mala,
Et cónferat nobis bona,
Donétque pacem cóngruam.
Precâmur, almi Mártyres,
Per Unum et Trinum Deum ;
Dirum ut jugum óciùs,
Quod sustinêmus, áuferat.
Clemens Deus propítius
Solátium vivéntibus,
Et mórtuis fidélibus
Loca amœna cónferat.
Præsta, Pater piíssime,
Patrîque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

C

Supplicátio. Orêmus, *mutátis nomínibus*, *fol.* CLXXXVII.

Capitula. Christe Dei Fílius Sanctôrum glória et vera Mártyrum beatitûdo remuneratióque sempi- D térna ; fidélium tuôrum alácriter ad memóriam Martyrum tuôrum concurréntium súscipe vota, à pressúris réleva ; et à totîus vitæ incómmodis atque ærúmnis, quibus plebs tua afflígitur, benígnus suspénde flagélla. Et, qui olim tribus in camíno pósitis mediâtor exístens, ne combureréntur, visíbilem extinxísti flammam ; nunc interveniéntibus Sanctis tuis exuréntium nos extingue incéndia. Faustus précibus suis fáveat míseris et oppréssis : Januárius ducâtor egrégius apériat nobis jánuam viæ cœléstis : Martiâlis obtíneat méritis, quicquid plebs alúmna mente devótâ sibi fieri exóptat pro delíctis : ut utrorúmque salváti suffrágio, et præsénti careâmus ærúmnâ, et pòst, cælibes effécti, ætérnam perducâmur ad pátriam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Trinitâtis almæ ineffábile mystérium árceat à vobis inlátæ cladis dispéndium. ℟. Amen. Faustus ardéntia vota vestra in conspéctu Dómini déferat, vestrísque desidériis sit óptimus suffragátor. ℟. Amen. Januárius holocáusti vestri suscípiat libámina, et suis précibus ab omni críminum vos abstérgat labe : ℟. Amen. Martiâlis quoque vestra suspíria Spirítui comméndet, et medêlam, quam ab eo expóscitis, quantóciùs [cccix] impetret. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Lætífica, Dómine, pópulum tuum in hac celebritâte beatissimôrum Fausti, Januárii et Martiâlis : ut, qui de nostris peccátis contristâmur, eôrum oratiónibus consolêmur. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII. *Antíphona* 1. Sanctis tuis, Dómine. *fólio* CLXVI.

Orátio. Magna est, Dómine, Sanctis tuis lux ; dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habêre meréntur, quâ et illuminántur quid fáciant, et adjuvántur, ut intellécta perficiant. Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuôrum; ut in lúminis tui ducátu tenebrôsum sæculi iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Quanta maligiâtus. *fol.* CLXVI. *Orátio.* Lætífica, Dómine, *ut suprà in Vésperis. Antíphona* 3. Sancti tui. *fol.* CLXVI.

Orátio. Dómine Jesu Christe, cujus poténtiâ Sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, et justítiam operáti sunt : peccatóribus nobis favôrem tuæ pietâtis impérti : ut per fidem, quâ Sancti vicérunt regna, peccatóres cœléstem mereâmur obtinêre corônam. ℟. Amen.

Per.

Responsórium. Hæc dicit Dóminus. *fólio* CLXXXIX.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis flammæ coronándos adsûmis, quos viríliter per te certántes martyrium peregísse cognóscis; érue vitam nostram à camino facinorum, et vísita nos conlatiónibus gratiârum; ut eum his tribus Martyribus mereâmur habêre in cœléstibus partem, quibus non passiône sed fide dignóscimur consórtes exístere. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Ananìa, Azarìa, et Mísaël, servi Dei excélsi, *P.* Magnus est Dóminus, qui de igne liberâvit vos. ℣. Confitémini Dómino, et invocâte nomen ejus : annunciâte inter gentes ópera ejus. *P.* Magnus. ℣. Glória, et honor. *P.* Magnus.

Orátio. Ananìa, Azarìa, et Mísaël, tres illi púeri Babylónico igne prohâti magnam spem istis, Dómine, Mártyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eôrum veneránda victória. Illis quidem ignis aufûgit, A ne morerémtur; in istis admíssus est, ut coronarémtur : dum et in illis ne dum témpore passiônis apto pœnâlis ignis non pótuit córpora sacrâta contíngere; et in îstis, témpore accépto, quo Christo moriénte via paradísi apérta consísteret, adplícita igni tunc córpora extínguëret, quándo jam Beâtis apérta paradísi jánua esset. Benedícimus ergo te Deum, qui et illos liberásti à flammis : qui et pro liberándis illis ignes adspárgis; et pro adsuméndis istis ignes admittis. Da ergo nobis utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiôrum carnálium igne; ut ignis eloquiôrum tuôrum concremáti dulcédine ad te mereâmur pervenire in pace. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Tres púeri. *fol.* CC.

B *Orátio.* Ecce, ad instar trium illôrum Puerôrum, hi quoque Mártyres tui in igne sæculi pósiti, et in camino pro tuo nómine constitúti símili te, Dómine, devotiônis more conláudant ; et illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui erúeras eos de médio ardéntis flammæ : hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudesófferunt preces ; sed ut ad te per ignis supplícia coroméntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertâte : Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, et ab ardóribus libídinum liberi, et à futúris mereâmur supplíciis liberâri. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Ignem. *fol.* CCI.

C *Orátio.* Ignis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solùm minâtus sed et præparâtus est ad comburéndum, mirábile illis ádtulit vincéndi compéndium : dum ipsa accelerátio pœnæ citâtim eos dírigit ad consummatiônem victóriæ ; et per hoc, quòd citò flammis adústi sunt, per hoc quantóciùs gradum corónæ scándere promeréntur : Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuôrum futûrus ille ignis impiô um cruciátibus præparâtus in nullo nos adtíngere áudeat, sed [cccx] Deitâtis tuæ ex illo poténtiâ liberáti sceptrum mereâmur cœléstis percípere regni. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Probásti nos, Deus. *fólio* CCII.

Orátio. Deus, qui probatiône sólitâ pietâtis probâri sanctos tuos voluísti Faustum, Januárium, Martiâlem in terris : nec plùs eos tentâri permítteres, quàm, quod in eis donum tolerántiæ adésse conlâtum tuo múnere, pérspicis; érue nos ab omni tentatiône, ne nostram possit obrúere mentem : ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes, sic nos tentâri permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiône errôris, sed valéntèr in amplexum adstríngat veritâtis. R. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te, Dómine. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Tres púeri jussu regis. *fólio* CCIII. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Dum

succenderêtur. *Quære in Vésperis præcedéntibus.* A
Lauda. Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Passi sunt. *fol.* CCIII. *Hymnus.* Mysticum melos persólvat. *fólio.* CIV. *Supplicátio.* Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Deus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, et lux veritâtis, qui beatíssimos mártyres tuos Faustum, Januárium, Martiâlem ita inradiâre dignâtus es, ut sæviéntium impiórum minas nullómodò formidárent; sed ad te unum et verum Deum, qui eos ante sæcula prædestinâre dignâtus es, pótiùs properárent: Concêde nobis indígnis et peccatóribus fámulis tuis; ut, quorum festa álacres ovantésque venerâmur, eórum consórtium cónsequi mereâmur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Colúmnam ignis. *fol.* CXCIX. *Benedíctio, ut suprà in Vésperis.* B

In exeúnte Véspera omnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capitulâ, Benedictióne et Lauda.

Capítula. Deus, qui ad suppleméntum legis et Prophetârum únicum tuum Dóminum nostrum Jesum Christum in hujus sæculi Véspera destinâre dignâtus es, ut ambulántibus in ténebris et in umbra mortis tuæ lucis ætérnæ iter osténderet, et perpétuæ mortis ténebras aperîret; præsta nobis, ut in hac festivitâte sanctórum tuórum Fausti, Januárii et Martiâlis, ita eórum intercéssu gressus nostri firmi permáneant, ut à tuis sémitis non recédant.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Obténtu mártyrum suórum Fausti, Januárii et Martiâlis, benedíctio Dómini vos comitêtur C in terris, quæ illos próvehit ad cœlos: ℟. Amen. Trínitas sancta, quæ in illis fuit usque in finem, vobíscum permáneat in ætérnum; ℟. Amen. Ut, sicut illi per justítiam certáti sunt usque ad mortem, ita vos eórum sequéndo vestígia líberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXVIII. *Orátio.* Lætífica, Dómine, *ut in primis Vésperis.*

DIE XXI.

IN FESTIVITATE SANCTORUM COSMÆ ET DAMIANI MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justórum ánimæ. *fol.* CLXII. D

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ in odórem unguénti: *P.* Et non laborábunt; neque fatigabúntur. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non.

Lauda. Respéxit eos. *fol.* CLXV.

Hymnus.

Plebs Deo dicâta, pollens
Et catérva múltiplex,
Cœtus, et convéntus omnis,
Temtus orbis ámbitu
[CCCXI] Sánguinis quos mundat unda,
Singulâris víctimæ.
Aurium claros meâtus,
Et profúnda péctoris,
Cordis íntima, simúlque
Mentis alta pándite:
Res pia narrâtur: ómnes
Hùc venîte præpetes.
En novâ processióne
Prósilit miráculum,
Dum medéllæ substat ordo
Plenus omni múnere;
Nam vigent Cosmas, et alter
Damiânus ínclyti.
Ore, tactu, posse, ju su,
Cum medéndi grátia,
Igne ferri, igne verbi
Cuncta siccant mórbida:
Arte libri, arte cœli
Tota curant lánguida.
Quicquid illis esse substat
Ad salûtem, próficit;
Una virtus formal ipsa:
Quæque sunt vitália,
Dum viget totum, quod ore,
Quod manu detérminant.
Ossa, nervi, vel medúlla,
Sanguis, artus, víscera,
Spíritus, et omne pectus
Anxiôsum tædiis:
Tot à Sanctis ferre plenam
Sic medéllam póstulant;
Ut ruat Dæmon, et horror,
Languor, ulcus décidat,
Grátia culpam sequâtur,
Et scelus cleméntia;
Sit malis omníno finis
Et bonis ætérnitas.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória,
Quæ Deum te sæculórum
Pérmanet in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

Capítula. Deus medícina languéntium, sánitas infírmórum, curâtor córporum, sanâtor próvidus animârum, qui beatíssimos viros Cosmam et Damiânum géminâ medéndi arte fecísti esse indústrios: quò et verbo et ópere humánis languóribus subvenírent: qui curatóres et animârum et córporum eódem génere medéndi gémino extitíssent: dum et signis utráque curant, et in utrorúmque artificio mánuum mirábiles extant: dum et mundiáli arte corpóribus, et cœlésti medéntur medicámine animâbus: Te quæsumus, te rogâmus; ut eísdem patrocinántibus, vulnéribus nostris próvidam medéndi curam impértias; intérnas externásque passiónes remóveas: quò sanátis córdibus atque corpóribus, dum in hac peregrinatiône beneplácitam tibi persólvimus servi-

tûtem, consummátæ salûtis mereâmur pervenîre ad réquiem.

Pater noster. Liberáti á malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui sanctos suos Cosmam et Damiânum gloriósâ medéndi arte fecit esse conspícuos, à cunctis vos languóribus efficiat aliénos ; ℟. Amen. Et, quos vóluit infirmitátibus curatiónes impéndere, per eôrum preces sanitâtum præroget ubertátem ; ℟. Amen. Ut eôrum curatiône atque suffrágio latens paténsque in vobis peccatôrum languor effúgiat, quibus à Deo curándi potéstas concéssa est manifésta. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Cosmæ et Damiáno géminas contulísti ante mortem corónas, dando illis et in medéndi arte affléctum et victóriam per supplícium : te rogâmus et pétimus, ut ánimæ atque córpori nostro horum intervéntu salûtem impértias ; et vita nostra incentivôrum cáreat morbo ; et desideriôrum concréscat spirituálibus documéntis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis. *fol.* CLXIII. *Antíphona* 1. Palmæ fuérunt. *fol.* CLXVIII.

Orátio. Mirábilem te in sanctis tuis Cosmâ et Damiáno Dóminum Deum virtûtum plúrimùm deprecâmur : ut des nobis ad advérsa expellénda virtûtem, qui Sanctis tuis tribuísti ad promerénda cœléstia dignitâtem : fortitúdinem quoque plebi tuæ, quæsumus, ut iísdem suffragántibus largiáris, quos tuæ amicítiæ sociâre ingénitâ bonitâte dignâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justi, quorum ópera multa [CCCXII] repósita, *P.* Apud te, Dómine, ex própriis opéribus mercédem recípiunt. ℣. Justi verò hereditâte possidébunt terram, et inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. *P.* Apud te. ℣. Glória, et honor. *P.* Apud te.

Orátio. Deus sanâtor noster et médicus sempitérne, qui Cosmam et Damiânum inconcússos fide, insuperábiles in virtûte fecísti, ut per suscépta vúlnera vulnéribus mederéntur humánis, qui ante passiônem ex terréno medicámine salûtis operárii essent in pópulis ; hos, quæsumus, nostris infirmitátibus et custódes et médicos députa : per hos sanéntur infirma : per eos adquirâtur ánimæ medicîna. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo, et nómina eôrum, sicut lília munda, floruérunt. ℣. O Dómine, salvos nos fac : ò Dómine, bona próspera. *P.* Et nómina eôrum. ℣ Glória, et honor. *P.* Et nómina.

Orátio. Deus, qui, *ut suprà in Vésperis.*

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii : *P.* Fortes facti sunt in bello : ℣. Obduravérunt ora leônum, convaluérunt de infirmitâte. *P.* Fortes. ℣. Glória, et honor. P. Fortes.

Orátio. Deus, in cujus conspéctu facta est commemorátio mártyrum tuôrum Cosmæ et Damiáni : qui pro te nervis cæsi, marínis flúctibus dédili, flammis injécti, equúleo impósiti, Cruci affixi, et invícti per passiônem triumphatóres extitérunt per mortem : te votis supplícibus implorâmus, ut in hoc die passiônis eôrum sit pópulo fidéli spirituâlis lætítia, et gáudia tribuántur ætérna. ℟. Amen.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Omnes Sancti. *Cánticum.* Dóminus de Sina. *fol.* CLXVI. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine. *Sono.* Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *fol.* CLXVII. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ (*Cap.* LXI).

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus : Vos omnes sancti Dei vocabímini : et ministri Dómini Dei nostri, dicêtur vobis : Fortitúdinem géntium comedêtis, et in glória eôrum superbiêtis. Pro confusiône vestra dúplici et róbore laudábunt partem eórum : propter hoc in terra suâ duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, et ódio habens rapînam in holocáustum : et dabo opus eôrum in veritâte, et fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciêtur in géntibus semen eôrum, et germen eôrum in médio populôrum : omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Plebs Deo. *Supplícátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* Deus medicîna. *Lauda.* Gáudium. *Benedíctio.* Christus Dóminus, qui. *In primis Vésperis.*

DIE XXIII.

IN FESTO SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII. *Sono.* Gaudête, justi. *fol.* CLXV.

Antíphona. Magnum odôrem dedérunt Sancti : flores apparuérunt in terra nostra. *P.* Lætâta est Hierúsalem, et exultavérunt civitátes Judæ. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt totâ die, et in tua justítia exaltabuntur. *P.* Lætâta est. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Lætâta est.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Beáti, et multo honôre digni, quorum pórtio Deus est, *P.* Quibus à princípio præparâtum est regnum ; *P.* Horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Horúmque. ℣. Glória, et honor. *P.* Horúmque.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctis præparâtum est ab Altíssimo [CCCXIII] regnum : ipse pascit eos. *P.* Et dedit eis montem germinántem rosas et lília. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons

Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Et dedit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dedit eis.

Hymnus.

Christus verus rex Sanctôrum,
Et sacrâtor mártyrum,
Tu es véritas et via,
Vitâque credéntium ;
Tu optántibus das votum
Et Beátis brabium
Tibi laudum vota pandit
Cuncta chors fidélium ;
Qui Servándo et Germáno
Robur mox exímium
Concessísti, ut víncerent
Dimicándo Zábulum.
Præses namque mundiâlis
Ire ad Aram præcipit :
Idólis litâre vanis,
Fortes Christi mílites ;
Noxiúmque hostiârum
Immolári sánguine.
Illi pœnas expectábant
Christi amôre intérriti :
Dulce tunc illis cremári,
Dulce ferrum pérpeti,
Validísque offerénda
Córpora suppliciis.
Nos Christum nempe faténtes
Execrâmus idôla ;
Et cœléstem adoránte
Témnimus terréstria :
Absit, ut ritu propháno
Inclinêmus córpora.
Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres :
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor :
Et calybs adtrîta colla
Duris ambit círculis.
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur ;
Quosque Christus candidátis
Adgregat cohórtibus :
Miscet choris Angelôrum,
Et corônat præmiis.
State nunc, hymnístæ cuncti
Voce, votis, múnere ;
Atque in laudem Sanctôrum
Vox cunctôrum însonet :
Hic dies et festa nobis,
Sit sacrâtum gáudium.
Glória Deo parénti
In excélsis résonet :
Glóriam canâmus Christo,
Atque Sancto Spirítui ;
Cui laus et potéstas
Per ætérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *ut suprà.*

Capítula. In hac tuôrum mártyrum Servándi et Germáni, Christe Deus, passiônis die lætántes, véniam de nostris dare flagitâmus offénsis ; poscéntes, ut, qui eôrum gládii animadversiône non terruísti constántiam, nostra eisdem interveniéntibus et ábluas crímina, et suscípias postulâta.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Servándi prece Christus Dóminus in sui vos nóminis timôre consérvet, et Germáni obténtu germinâre vos fáciat sémine multiplicáto justítiæ ; ℟. Amen. Horum quoque instruménto floreâtis páriter et suffrágiis, qui divísi córpore indivísâ fruúntur præséntiâ veritâtis ; ℟. Amen. Ut ad instar eôrum amabíliter vestris divînum suscipiâtis cervícibus jugum, sicut illi suo pro Domino meruérunt suscípere gládium ℟. Amen.

Per.

Lauda. Accípite jocunditâtem glóriæ vestræ, Allelúia, *P.* Grátias agéntes Deo, qui vos ad cœléstia regna vocâvit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Venite filii, audite me : timôrem Dómini docêbo vos. *P.* Grátias agéntes. ℣. Glória, et honor. *P.* Grátias.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo et Germáno tantam grátiam in passiône dedísti, ut insígniter apértum fidei víncerent hostem, qui primùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent ; præbe nobis auxílium de tua pietâte firmíssimum, quo muníti atque præcíncti et rebellántem spirítui carnem valeâmus compéscere, et nos ipsos intrépidos studeâmus bellis spirituálibus præparâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum. Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur inlæsi in aqua válida. [CCCXIV] *P.* Terra appáruit árida, et in mâri rubro via sine impedimento. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : et mirabília ejus fíliis hóminum. *P.* Terra. ℣. Glória, et honor. *P.* Terra.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo, *ut suprà.*

Antíphona. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos ; *P.* Et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellârum totâ nocte : ℣. Misit verbum suum, et sanâvit eos : et erípuit eos de intéritu eôrum. P. Et fuit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et fuit.

Orátio. Dei Fílius Christe, qui méliùs contritiône cordis, quàm múnerum oblatiône placâris ; réspice, Deus, ad preces servôrum tuôrum, ut in hac die, quo prædícti Mártyres pro te vibrántis gládii mucrône desécti sunt, utrobîque à te cóngrua remédia nobis flagitántibus largiántur. ℟. Amen.

Antíphona. Venite ad me, omnes Sancti mei, dicit Dóminus : vindemiâte fructum labôrum vestrôrum germen justítiæ ; *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliôrum et rosârum in témpore suo. ℣. Ve-

nite filii, audîte me : timôrem Dómini docêbo vos. A
P. Cujus. ℣. Glória et honor. *P.* Cujus.

Orátio. Deus, in cujus conspéctu facta est commemorátio ; qui mártyrum tuôrum córpora unîus glóriæ remuneratiône indivísè fervéntia divísis in regiónibus locans, et Servándum Gaditâno sítui donas, et Germânum Emeriténsium cívibus cómmodas ; præsta nobis, grátiæ tuæ luce inluminâti, corporáliter divísi, unitâtem retentêmus dulcédinis, et collécti in unum redundêmus múnere charitâtis. ℟. Amen.

Per.

℟. Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non inhabitabántur : in locis secrétis fixérunt castra : de inimícis se vindicavérunt. *P.* Sitiérunt, et invocavérunt te : et data est illis aqua de petra altíssima. B
℣. Panem cœli dedit eis : panem Angelôrum manducavérunt. *P.* Sitiérunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Sitiérunt.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntâte. *Cánticum.* Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antíphona. Justi, et sacerdótes, sancti et húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es.

Sono. Via justôrum. *Lauda.* Laudâte. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* XI).

℟. Deo grátias.

Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non habitántur, et in locis secrétis fixérunt castra. Stetérunt C
contra hostes, et de inimícis se vindicavérunt. Sitiérunt : et invocavérunt te, et data est illis aqua de petra altíssima, et réquies sitis de lápide duro. Et réddidit justis mercêdem labôrum suôrum, et dedúxit illos in via mirábili, et fuit illis in velaménto diéi et in luce stellârum totâ nocte : tránstulit illos mare rubrum, et tránstulit illos per aquam nímiam. Inimícos illôrum dimérsit in mare, ex altitúdine inferôrum edúxit illos. Ideò justi tulérunt spólia impiôrum, et decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, et victrîcem manum tuam laudavérunt páriter. ℟. Amen.

Hymnus. Christus verus rex Sanctôrum. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Capítula.* In hac tuô- D
rum. *Lauda.* Accípite. *Benedíctio.* Servándi prece.
In Vésperis præcedéntibus.

DIE XXVII.

IN FESTO SANCTORUM VINCENTII, SABINÆ, ET CHRYSTETÆ MARTYRUM.

Omnia dicântur plurimôrum Mártyrum sex cappârum, fol. CLXII. *excépto*

Hymno.

Huc vos gratíficè, plebs pia cónvocat
Virtûtum Dóminus, téstium átria
Conférte dápibus vota caléntia,
Cœlôrum locet in íntima.
Juncti Martyribus júngite gáudia ;
Vincentii téneat múnera vox pia :
Sabina récinat cœlicâ lítterâ,
Chrystetes bona æthera.
Hi mundi mísera, lucra per árdua,
Spernunt hóminum vafra doléntia ;
[CCCXV] Cædunt punícea colla per ómnia,
Rex Christe, tibi laureántia.
Simplex ac Trinitas te Deus únitas
Rogâmus, précibus horum ut áudias,
Quæ ipsi pétimus : corda caléntia,
Imménsè bone, próroga.
Sit Trina Déitas, ac tibi glória,
Qui unus rétinens ómnia, júdicas
Largè continua pérpetim sæcula :
Sed ultra benè prósperans.
Amen.

DIE XXVIII.

IN FESTO APOSTOLORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *Quære fol.* CLXXVII.

Hymnus.

Itôte pópuli, psállite præpetes :
Judas cum sócio Simône cælibes
In festa vadant cœtibus ínclytis,
Jam cunctis tríbuunt gáudia sérvulis.
Vox ecce résonat príncipis ephébi ;
Vovéntes íllico réddite, sérvuli,
Vota, quæ Dómino promíttis ; ínclyti
Ut vestrum accípiant munus Apóstoli.
Dignum nunc précibus prómere cánticum,
Dignúmque Súperûm stríngere Príncipem,
Det suis pópulis nunc piè grátiam,
Det pòst æthéream cónsequi Pátriam.
Ac, nexu scélerum jam sibi trádito,
Adésse váleant Príncipi cœlico :
Ac, dempto crímine trámite pérvio,
Affláti máneant ritè Paráclito
Sic Judas pópulos ínstruat, et Simon
Sub Christo plácido currat in trámite,
Servâre mónita légibus índita ;
Suprêma ut váleant cónsequi præmia.
Sit trino Dómino glória único
Patri cum Génito, sive Paráclito ;
Qui solus Dóminus Trinus et Unus est,
Sæculôrum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *ut in áliis.*

Capítula. Deus Sanctôrum glória, et copiôsus misericórdiâ ; exáudi súpplicem tibi plebem per Sanctôrum te suffrágia postulántem : rege nos per altérnas témporum vices, et díspares diêrum ac nóctium successiónes pari protectiône custódi : ut adjúti sanctôrum tuôrum Simônis et Judæ Apostolôrum précibus, qui diem hunc per misericórdiam prósperum dúximus ; noctem quoque hanc plácitam tibi animârum et córporum puritâte ducâmus.

Pater noster. Et ne nos. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Sanctôrum suôrum Simônis et Judæ

Apostolórum vos Dóminus múniat patrocínio, et éxpiet à peccáto : ℟. Amen. Illórum vos efficiat suffragatióne felíces, quorum nunc estis solemnitátibus obsequéntes : ℟. Amen. Quò cum illis páriter mereámini ingredi cœlum, quorum nunc in terra celebrâtis triúmphum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino áuro fulgénte Allelúia; *P.* Quia sponte obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, et testificâbor tibi : Israël, si me audíeris. *P.* Quia sponte. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Orátio. Deus, qui sanctis Apóstolis tuis Simóni et Judæ durum martyrii gradum scándere et velle tribuis, et posse concédis; (tu das voluntâtis inítium, tu óperis largíris efféctum), exáudi nos fámulos tuos, et tu nobis da fervéndæ devotiônis inítium, et tribue bonæ consummatiônis efféctum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *Quære fol.* CLXIII.

Antiphona. Honoráti sunt amíci tui, Deus : valdè confortâtus est principâtus eórum. *P.* Dinumerâbo eos, et super arênam multiplicabúntur. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia novíssima et antíqua : tu formásti me, et posuísti super me manum tuam. *P.* Dinumerâbo. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dinumerâbo.

Orátio. Deus, sub cujus altâre sanctórum Apostolórum Simônis et Judæ ánimæ plácidè requiéscunt, et stolam charitâtis accípiunt; nos quoque fámulos tuos in commilitônum número fidèlis promíssor adjúnge : ut vita saltìm nostra pervéniat ad misericórdiam; si mors non provénerit ad corônam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCCXVI] *Antiphona.* Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem : *P.* Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, et in nómine tuo exultábunt totâ die : et in tua justítia exaltabúntur. *P.* Ne servírent. ℣. Glória, et honor. *P.* Ne servírent.

Orátio. Deus qui sanctis, *ut suprà.* *Antiphona* 3. Virílitèr certáti. *fol.* CCLVI.

Orátio. Sanctórum ómnium decus, et glória, Deus, quibus et certántibus præmium condonásti, et ut víncerent fortitúdinem præstitísti : quæsumus sanctam cleméntiam tuam, ut nos húmiles fámulos tuos ab ómnibus malis eréptos, eórum vestígiis fácias sociátos. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Hi ostendérunt cærimónias. *fol.* CCLVI.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antiphona. Qui própriâ. *Cánticum,* Qui sponte. *fol.* CLXIII. *Ad Benedictus. Antiphona.* A Justi, et sacerdótes. *Cánticum.* Benedictus es Dómine. *Sono.* Allelúia. In omnem terram. *fólio* CLXXVIII. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Multam glóriam. *fol.* CCXXVI. *Hymnus.* Itôte pópuli. *Supplicátio.* Orêmus Redemptórem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Ili sunt, Dómine, veridici Patróni, qui suscipiéntes secúri sententiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corônam : per quorum intercessiônem tu, Dómine Deus omnípotens, quemádmodùm mártyres et Apóstolos tuos Simônem et Judam à diáboli versútia líberos præstitísti; ita nos indígnos fámulos tuos eórum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

B *Lauda.* Vos estis. *fol.* CLXXVIII. *Benedíctio.* Sanctórum suórum, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capitulâ et Benedictióne.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui conveniéntibus nobis in honórem sanctórum tuórum Apostolórum et mártyrum Simônis et Judæ, propítius adésse dignâris; fac nos eórum doctrinæ sequáces : fac amábiles, et docíbiles : ut ab eis nos inveniâmur indémnes, quos fidei scimus egrégios ductatóres. Hábeat cum illis spes nostra glóriæ præmium, qui postquàm magístri doctrína fulsérunt, meruérunt obtinêre martyrio. Fúlgeat Ecclésia illórum doctrinâ, quorum in illa habeâtur prædicátio gloriósa. Adsint

C míseris nobis in ómnibus adjutóres, qui Ecclésiæ mirábiles extitérunt doctóres. Erigant lapsos ad pœniténtiam, qui exímii facti sunt per doctrinam. Impetrent peccatóribus scélerum véniam, qui doctrínis fundavérunt Ecclésiam : ut, qui illórum victóriis excitáti, eórum solémnia celebrâmus; eórum méritis à crimínibus absolúti, ad te post tránsitum veniâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dei Patris Unigénitus Fílius, qui sanctis Apóstolis suis Simóni, et Judæ potestâtem dedit dæmónibus imperándi, grátiâ vos protégere, et munîre dignétur Spíritûs Sancti. ℟. Amen. Et qui illis dedit; ut, contémptis divítiis, temporâlem appéterent paupertâtem, de præsénti et temporáli vita felícitèr vos duci júbeat ad beâtam : ℟. Amen.

D Ut, qui pro illíus amôre Sanctórum suórum memóriam recólitis, coram illo pòst, cum eísdem in cœléstibus gaudeâtis, ℟. Amen.. Cum eódem Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, et Spíritu Sancto regit ómnia in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

DIE XXX.

IN FESTIVITATE SANCTI MARCELLI MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Mártyris, excépto

Hymno.

Martyris festum rútilat, beáti
Ecce Marcélli : Pópuli venite,
Cárminis Deo resonêmus Hymnum
Voce sub unâ.

[cccxvii] Mores doces cives, pópulos sequáces, A
Indui Christum, fúgere cadûca,
Spíritûs probra stúdio domâre
Témpore toto.
Abnuit pompas, réfugit honóres;
Atque dùm miles haberêtur atrox,
Cóminùs cessit mánibus hábita
Régia jussa.
Arripit mentis gládium, dicáto
Múnere pollens, Dómini Tonántis
Térrea tranat céleri volátu
Omnia vinceus.
Ritè compúnctus ánimum perármat,
Spíritu doctus súperat profânum
Júdicem; verbis plácidus eruôrem
Fúndere gliscens.
Rectus ab hinc fámulus Tonántis,
Mentis insístit précibus vigôre:
Novit et vota Dóminus, et reddit
Mente poténti.
Celsos honóres et opes fugáces
Spernit, effúlgens ánimi nitôre;
Votâque Christo célebrans, reténtat
Péctore grates.
Cælicâ mente, religiône mallens
Fíeri civem, dicat hîc se totum
Æthere Tonánti, júgitèr manénti
Omne per ævum.
Ecce, qui jussus pátriam tuéri,
Arma projêcit, Dómini se servum
Gliscit ætérni, résonans dicâta
Cármina Christo.
Exindè exclâmat rábidus tyránnus:
Iste Marcéllus, mea qui præcépta
Temnit, et arma putat abnegánda,
Morti ne detur?
Læta Marcélli fámuli Beáti
Inde vox cœpit resonâre Christum;
Et benè truci véniat ut ipsi
Præsidi poscit.
Laus enim non est, quæritúrque verbis,
Martyr résonat mérito cruôris,
Sermo nil potest, ánimus repéndat
Múnera laudis.
Licèt hîc sensus máneat acûtus,
Mentis et vigor habeâtur omnis;
Quod tamen Sanctis datur in futúro
Témpore munus!
Loqui nec ullus valet unquam homo
Carne vestîtus frágili, beándus
Cláustra cùm carnis líquerit, resúrgens
Júdice Christo.
Vócibus ergo plácidis rogâmus
Te, Deus, omnes, humilîque mente,
Dones defúnctis réquiem misértus,
Gáudia vivis.
Ut sine culpa fámuli, Beáti
Festa Marcélli celebrêmus, unà
Teque laudêmus páritèr per ævum
Dúlcibus Hymnis.
Sic tuæ plebi véniam canénti
Próroga; ut nostra scélera dimíttas
Testis, et prece réseres Marcélli
Abdita cœli.
Sit honor unà Pater alme semper,
Et tibi Christo, paritérque dona
Cuncta qui cingis, Deus unus extans
Sæcla sæclôrum.
Amen.

In Domínico Kalendârum Novémbrium. Quære in Dominicáli, fol. 429.

Officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium observâtur tribus diêbus ante Festum Sancti Martini. Quære in fine Dominicâlis, fol. 441.

B

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem et decôrem. *Sono.* Confitêbor tibi. *Antíphona,* Confitêbor tibi Dómine in toto. *fol.* CLXIX. *Lauda.* Confitêbor Dómino. *fol.* CLXXIII.

Hymnus.

Martîne Conféssor Dei
Valens vigôre spíritûs,
Carnis fatíscens ártubus
Mortis futúræ præscius:
Qui pace Christi áffluens,
In unitâte Spíritûs,
Divîsa membra Ecclésiæ
Pacis refórmas únicæ:
Quem vita fert probábilem,
Quem mors cruénta non tædet,
Cùm cállidi versútiam
In mortis horâ dérogas.
Hæc plebs, fide promptíssima,
Tui diéi gáudia
Votis colit fidélibus;
Adésto mitis ómnibus.
Per te quies sit témporum,
Vitæ detur solátium;
Pacis redúndet cómmodum,
[cccxviii] Sedêtur omne scándalum.
Ut charitâte Spíritûs
Sic affluâmus ínvicèm,
Quò corde cum suspíriis
Christum sequâmur íntimis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

C

D

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Beâtus est, Dómine, Martînus ille tuus confessor miríficus, qui cogitándo de páupere, últimam perventre méruit ad mercêdem: et ídeò in die mala salvâtus, quia à te, Dómine, adjûtus. Da ergo

nobis ejus suffrágiis, ut nuditátem nostram aspiciéntes ad tui tégminis umbráculum convolêmus : et ita vestiâmur dono virtûtum, ut partícipes ejus fieri, cujus nunc festum incólimus, mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Martînum confessiônis decorâvit honôre, illam in vobis confessiônem adtríbuat, quâ extínguat peccâta. ℟. Amen. Et qui per eum inópiam satiâvit egéntium, ipse per illum remuneránda vota suscípiat populôrum; ℟. Amen. Ut eôdem intercedénte muneréntur vota fidélium, quo largiénte debílitas refécta est egenôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa. *fol.* CLXX.

Orátio. Totâ die, Dómine, justus tuus miserêtur et cómmodat : qui toto hujus mortâlis vitæ currículo temporália donat, ut ætérna recípiat : Semen ejus super nos in benedictiône fructíficet ; ut meritôrum ejus partem habéntes, præmiôrum quoque illîus mereâmur esse partícipes. ℟. Amen

Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antiphona. Lábia mea, Dómine. *Psalm.* L. *Orátio.* Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXI. *Antiphona.* Caro mea requiéscet. *fol.* CLXX.

Orátio. Jucúndus satis est Dómine, homo, qui te Christe inspiránte miserêtur et cómmodat : quod Martînum confessôrem tuum implésse mirabílitèr crédimus : dùm géminæ eleëmósynæ officiôsus, et córpora dono, et corda pascit elóquio : Unde flébiles te quæsumus et rogâmus, ut utrôque dono in hac vita muníti, ad te quandôque perveniâmus ad tránsitum coronándi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Fácies tua tamquàm. *fol.* CLXXI.

Orátio. Illîus, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatiône diffúderit; fac nos ergo confessôris tui Martíni imitatóres exístere : ut primùm miseratóres nostrî effécti, dignas nobis eleëmósynas prærogántes, et nobis à malè gestis parcâmus, et in próximis bona, quæ póssumus, impendâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Custodísti corpus meum. *fólio* CLXXI.

Orátio. Jesu, Deus noster et Dómine, qui inlústrem méritis Martînum confessôrem atque pontíficem ita fecísti sapiéntiam custodíre, ut in glória mererêtur, et jocunditâte consístere; da nobis veræ sapiéntiæ intellectum, et sanctæ operatiônis stúdium : ut paupéribus erogántes substántiam, facínorum evadâmus vindíctam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Ecce, Dómine, in toto. *fol.* CLXXI.

Orátio. Ecce, Dómine, in toto corde suo te solum conféssor tuus Martînus confitêtur et credit; dùm concéptum amôrem tuæ fidei confiténdo narrat, et mirabília tua devóto ore pronúnciat. Lætári ergo et exultâre nos fac in te et júgitèr et evidéntèr : ut in te habeâmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiónem méruit invenîre mercêdem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Confitêbor tibi Dómine. *Cánticum.* Confitêbor tibi Dómine rex. *fol.* CLXXI.

Orátio. Fac nos, Dómine, inténtis córdibus die ac nocte in legis tuæ meditatiône versári : ut meditántes elóquia tua inténto cordis stúdio, fructum tibi reportêmus in témpore [CCCXIX] opportúno : quò beatíssimi Martíni Confessôris tui adjúti suffrágiis, cœlum, quod ille mercâtus est méritis, nos fácias intrâre tuæ grátiæ donis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómi… *Cánticum.* Benedíctus es, Dómine.

Sono. In conspéctu Angelôrum psallam. *Lauda.* Allelúia. Conféssio ejus super. *Psalmus.* CXLVIII. *Prophetîa.* Hæc dicit Dóminus : *Cánticum.* Ecce servus meus. *fol.* CLXI. *Hymnus.* Martîne Conféssor Dei. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Adspîrat ecce, Dómine, dies illa multíplici gaudiôrum decôre vestîta, quam beatíssimi Confessôris tui Martíni Epíscopi inlústrat Excéssio : in qua dum præscius futúræ mortis, cœlum lætus vellet intrâre, obsisténtem sibi diábolum mirâ verbôrum poténtiâ visus est terruísse ; unde tuam proni quæsumus pietâtem ; ut obténtu ejus adversárius idem à nobis semper effúgiat, quálitèr nec vivéntes nos in quocúmque supplántet, nec moriéntes quólibet modo contáminet.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *fol.* CLXX.

Benedíctio. Christus Dóminus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII.

IN FESTO SANCTI ÆMILIANI ABBATIS ET CONFESSORIS.

Omnia dicántur unîus Confessôris, fólio CLXXIII, *excépto quod séquitur.*

Hymnus.

O magne rerum Christe Rector inclyte !
Parent Olympi pérpetim cui sídera :
Et vota festis ánnuis favéntia
Largîre nobis casta, præbe et sóbria,
Placâre quæ possint tuam cleméntiam.
Plebs ecce cuncta débitum recúrsibus
Solvit diêrum, prona corde et córpore ;
Confisâ mente déprecans suffrágium ;
Ut singulôrum ponderâta quæstibus,
Sustóllat alma péctora indulgéntia.
Lætum repéndit cárminum concéntibus
Cantum, sonôro pangit ore, et fáucibus
Tuâ poténtèr, súpplicans, ut déxterâ
Probrôsa tollens, acta nostra córrigas,
Sis et malôrum fautor intàs fléntium.
Semper peténtes impetrâre póssumus
Nostri medêlam morbi, expiátos móribus ;

Si nos benígnus, et pius respéxeris,
Qui tanta tantis contulísti sérvulis,
Ut nihil Patróno isto desit grátiæ.
Culpas geméntes pándimus misérrimi,
Non obsequêlam perditúri crédimus ;
Cùm copiósâ páscitur poténtiâ
Regis ; et adstat Supplicâtor óptimus,
Qui flécterе iram poterátque nóxiam.
Ne quod beátis séntiat cohórtibus,
Hostis duéllis pullulâre cásibus :
Ne vas cadûcum germinâret ódia,
Fraudem, dolúmve permovéri máchinis,
Flammâ pudícis conflagrâre líliis.
Hæc mente fixâ clara dùm revólvimus,
Libet dicâtum prædicâre sérvulum ;
Tuum minístrum, Christe Jesu, vérnulum ;
Et festa mixtis gáudiis cum pángimus,
Sequâtur in die tota te laudátio.
Tu sacra templa, tu Pater, cœléstia
Habes sacrâta, tu Deus per sæcula
Regno potíris, et regis præséntiâ
In Sancta Sanctis cérneris mirábilis,
Regnánsque solus mira factis éxeris.
Hinc obsecrâmus expiári múnere,
Redíre prorsùs ut signas ; jam pérditos
Cœli recéptes, collocésque in Régia :
Qui das, resúrgant ut perémpta córpora,
Concêde, corda ut convaléscant grátiâ.
Nostrum reâtum confiténtes pródimus,
Frænátos ictus óccidat senténtia,
Quæ rodit atram dira consciéntiam :
Rogâre donat, cùm volúntas próspera
Tua paténtem prodit os ac jánuam.
Moménta nulla tránsvolant in témpora,
Quæ non sint turpi sordidâta crímine :
Succêdat antè, quæsumus, contágia,
Sit digna nostris péssimis purgátio,
Quàm reddat ultrix pœnam factis débitam.
Vidêmus orbos restitútos lúmine,
Claudósque plantis exilíre túmidis ;
Consúmpta tabe membra convaléscere ;
Mortis sopôre pressa demùm súrgere
Lætos defúdè convenîre sóspites ;
Tortos repélli, et fugári dæmonas
Torméntis pœnis ejulántes Tártari :
Adíre et cœlum versipéllis ángeli,
[cccxx] Suo laténter confodîque vúlnere,
Suísque telis sauciàtum cónteri.
Ut Conditôris hæc patent mirácula,
Sic claudicántes mentis ægritúdine :
Serpens repúlsus déserat nequíssimus ;
Sic nigra corda núbilo socórdiæ
Fulgôre suo prómicent claríssima.
Hæc nempè virtus Christus est tutíssima,
Æmiliànum quæ tulit per árdua
Vitæ trophæa, quæ corônat præmio :
Nostris ut esset sæculis sectábilis ;
Forétque fortis advocâtus ínfimis.
Hymnite mecum consonánte carmine,
A Narrâte cuncta, prædicâte, et psállite
Regi perénni, cujus hæc sunt ómnia,
Nostri clamôris et resúltent cántica,
Polique templa résonent concéntibus.
Offérte Summo glóriam et Sublími,
Offérte honôrem Trinitáti máximum,
Offérte grates sæculôrum Príncipi,
Offérte psalmum vócibus, vel áctibus,
Offérte laudem sempitérna in sæcula.
Amen.

DIE XVII.

IN FESTO SANCTI ACISCLI, ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris. *Sono.* Allelúia. Justi in perpétuo vivent. *fólio* CLXII.

Antíphona. Ecce odor Sanctôrum meôrum *P.* Sicut odor agri pleni, quem benedíxit Dóminus. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est : et vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decôris ejus. *P.* Sicut. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sicut lília munda. *fol.* CCLXXVI.

Hymnus.

Gaudête flores Mártyrum ;
Salvête plebes géntium ;
Visum per astra míttite ;
Sperâte signum glóriæ.
Voces Prophetârum sonant,
Venîre Jesum núnciant ;
Redemptiônis prævià,
Quâ nos redêmit, grátiâ.
Hic manè nostrum prómicat,
Et corda læta exæstuant ;
Cùm vox fidêlis pérsonat,
Prænuntiátrix glóriæ.
Tantæ salûtis gáudium,
Quo est redémptum sæculum,
Exceptiônis ínclytum
Ab hinc ciâmus cánticum.
Advéntus hic primus fuit
Punîre quo non sæculum
Venísset, ulcus térgere
Salvándo quod perierat :
At nunc secúndus prænonet,
Adésse Christum jánuis :
Sanctis corónas réddere,
Cœlîque regna pándere.
Ætérna lux promíttitur,
Sidúsque salvans prómitur ;
Jam nos juvat refúlgidum
Ad jus vocet cœléstium.
Te, Christe, solum quærimus
Vidêre, sicut es Deus ;
Ut læta nos hæc vísio
Evéllat omni tártaro.
Quò dùm Redémptor véneris,
Cum candidáto Martyrum
Globo, adúnes cælibi
Nos tunc beátos cœtui

Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc et in perpétuum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Deus Omnípotens, qui glorióso dispositiônis múnere ante sæcula cuncta dispônis, quæ per sæcula ordinâta discúrrere vis ; dùm ex te ante ómnia témpora consempitérnum, coæqualémque, omnipoténtem, et consubstantiâlem tibi únicum Fílium prodíre vis ; quem in finem sæculôrum visibus hóminum visíbilem hóminem osténdis ; ut humânum genus, quod fraus diáboli expúlerat à paradíso, ejus humilitâte reférres in Cœlum : Quem ad conjungéndam sibi Ecclésiam ut sponsum è thálamo procedéntem destinásti ; de cujus útero procreâta Sanctôrum ágmina tamquám rosas, vel líl'a Mártyrum, Confessôrum, vel Vírginum ággregas cópiæ : qui per te tibi placéntes, tuâque jussa implén-
B tes, Mundum omnem velut níhilum reputántes, pro te córpore cæsi, ánimas sanctórum Acísceli atque [CCCXXI] Victóriæ, quorum ánnuâ vice festa suscípimus, eôrum méritis sempitérna præmia capiâmus. Et quia odor majestâtis tuæ mirè flagrans, jam desiderábile illud advéntûs tui nos invîtat suscípere festum, precántes pétimus, et crebrâ supplicatiône depóscimus ; ut sic inchoâta advéntûs tui gáudia cum hymnis, et cánticis, et psalmis, modula-
C tiône vocis statútis peragâmus diêbus ; ut ad sanctum diem Fílii tui Natâlem purgátis máculis delictôrum, cum fructu accedâmus óperum bonôrum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus Pater Omnípotens, qui fons est, et origo totîus divinitâtis, præmio vos múneret sempitérnæ salûtis. ℟. Amen. Jesus Christus Dei Fílius, qui est coæquâlis Patri, et Spirítui Sancto, ab omni vos júbeat purgári delícto ; ℟. Amen. Sanctus quoquè Spíritus, qui est sánctitas Patris, et Fílii, répleat vos grátiâ nóminis sui. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

D *Orátio.* Deus, qui sanctis, gloriosísque martyribus Acísclo et Victóriæ, Hierúsalem illam sanctam visiônem pacis, ubi cum máximo solátio beatitúdinem sempitérnam obtíneant, pollicêris ; ut vidéntes gáudeant, et gáudia ipsa in eis infinîta permáneant : præbè nobis horum obténtu, et sanctæ visiônis beatitúdine pérfrui, et spirituáli gáudio in ætérna réquie refovéri : ut sicut eôrum ossa, quæ sunt animârum virtútes, herbârum more reviréscunt (dum eôrum exémplis álii incitáti, per sancta desidéria óbtinent mérita sanctitâtis), ita étiam nos hæc eôrum sequéndo vestígia, perveniâmus ad gáudia sempitérna. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

A *Ad Matutînum.*

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui : et spíritu principáli confirma nos, Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Redde nobis lætítiam salutâris. *Quære fol.* CLXIII.

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, et cum eo sanctôrum míllia. In déxtera ejus ígnea lex. Omnes sancti in manu ejus sunt. *P.* Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient doctrînam ipsîus. ℣. Deus manifésté véniet : Deus noster, et non silêbit. *P.* Et qui appropínquant. ℣. Gloria, et honor Patri, et Filio, et Spirítui Sancto. *P.* Et qui appropínquant.

Orátio. Fac nos, Dómine, sicut lília munda in átriis domûs tuæ florêre, et odôrem boni óperis ad exémplum piæ conversatiônis fidélibus exhibêre : B ut sanctôrum tuôrum Acísceli atque Victóriæ præsidiis freti, et láqueos evadâmus inimíci, et ætérnam beatitúdinem mercâmur obtinêre cum Sanctis ómnibus, et eléctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus. *P.* Quia ecce ego vénio, ut clarificer in médio Sanctôrum meôrum. ℣. Ecce óculi Dómini super timéntes eum : et in eis, qui sperant in misericórdia ejus. *P.* Quia ecce ego vénio. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. *P.* Quia ecce.

Orátio. Cum exultatiône magna, Dómine, præstolâmur vidêre glóriam majestâtis tuæ, in qua susC cépti sunt Sancti, ut cum eísdem (licèt iméritI) fruâmur beatitúdine regni tui : ut (quia illos præcépto legis tuæ impléto, verè scimus esse beátos) méritis eôrum nos efficias à crimínibus nostris líberos. Quò, sicut in sanctis tuis promptuáriis ánimæ eôrum congregátæ, cum magno requiéscunt gáudio ; sic étiam nos côrum suffrágiis mereâmur sempitérnæ beatitúdinis consolári de præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Expectâbo nomen sanctum tuum, Dómine : *P.* Quóniam bonum est ante conspéctum ómnium Sanctôrum tuôrum. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino : aut quis símilis erit Deo inter filios Dei ? *P.* Quóniam bonum est. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam bonum est.

D *Orátio.* Deus qui sanctis gloriosísque martyribus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, descéndet super montem Pharan : et apparêbit ab Oriénte solus : ante illum vadit Angelôrum exércitus, et cum eo Sanctórum míllia. *P.* Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrîna ipsîus. Ipse è thálamo suo, ut spónsus procêdet, cujus benedictiône omnis terra fructíficat. ℣. Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. *P.* Legem [CCCXXII] in déxtera. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Legem.

Orátio. Te, Dómine, de Sina cum Sanctôrum míllibus ventûrum, Prophetârum vaticíniis audiéntes, expóscimus, ut qui te ad redemptiônem mundi venísse jam crédimus, ventûrum quoquè ad judícium

purgátis córdibus præstolémur: ut (quia in manu tua Sanctôrum multa retribútio consístit) in remédio pietâtis tuæ réditus ad te peccántium cumulêtur; quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satiémur semper doctrínâ íntimæ visiônis. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Vidébunt cum exultatiône magnam glóriam Dei, quæ suscêpit justos: quia vivéntes servavérunt legem. *P.* Nunc in promptuáriis ejus ánimæ eôrum congregátæ requiéscunt cum siléntio multo. ℣. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudîvit eos: et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Nunc. ℣. Glória, et honor. *P.* Nunc.

Orátio. Deus Dei Fílius, quem Sancti omnes cum exultatiône magna præstolántes visúri sunt in ea glória, in qua Patri símilis es in natúra; sanctôrum quôrum Acíscli et Cómitum ejus devótè celebrántes solémnia, peccatôrum dele chirógrapha: ut qui advéntus tui in hoc die inchoâmus gáudia, cum eis in illa futúra Beatitúdine post tránsitum mereâmur jocundári in pátria. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Gáudium, et lætítiam tenébunt Sancti, dolor, et gémitus fúgiet ab eis. *P.* Ego Dóminus consolâbor eos Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Ego Dóminus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ego Dóminus.

Orátio. O gáudium magnum lætítiæ sempitérnæ, Christe Fílius Dei: quod post luctum amârum Sanctis tuis dulcédinis tuæ præstas obtûtum, ut dolor, et gémitus ibidem jam non hábeat locum; nobis non meréntibus consolatiônis tandèm impénde remédium: ut qui à te elongáti sumus per culpam, Sanctôrum cœtibus aggregári mereâmur, et cum eis obtinêre lætítiam infinitam. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Audîte pópuli omnes: quia Dóminus egrediêtur de loco suo, *P.* Et descéndet conculcans extrêma terræ. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite qui habitâtis orbem. *P.* Et. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Audívimus, Christe, confitêmur, et crédimus, quod de sinu Patris egrédiens véneris, ut carnis nostræ vestiménto cingerêris: liberatûrus scílicèt, susceptæ Incarnatiônis mystério, quod perierat natúræ vitiátæ contágio. Fac ergo nos pronuntiáta advéntûs tui gáudia promptíssimâ susceptiônis devotiône excípere: et quia tu è loco pátrio, secretôque progrédiens, salvatûrus hómines, humânum properásti ad públicum, nos à loco críminis exeúntes, mundatióres cóncitum Divinitâtis tuæ prospectêmus advéntum: ut extrêma vitæ nostræ nullîus discríminis conculcatiône invólvens; sic provoces terrôre justítiæ, ut sólitâ justífices pietâte. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Beáti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: *P.* Amen dico vobis, quia præcínget se, et ministrâbit illis. Allelúia. ℣. Et si vénerit in secúnda et tértia vigília, invénerit eos vigilántes. *P.* Amen dico. ℣. Glória, et honor. *P.* Amen dico.

Orátio. Beâti verè Dómine, servi illi, et multo honôre digni, qui legem meditántes, advéntus Fílii tui invénerit vigilántes. Idcircò quæsumus Omnípotens Pater, ut à somno experrécti, ejus præstolémur, sícuti est, vidêre fáciem usquequâque intrépidi: ut quia revérà exigéntibus méritis, ejus non sumus digni adipísci grátiam, interveniéntibus Sanctis tuis, quorum hódiè celebrâmus solémnia, et hîc in bonis áctibus resurgâmus ad vitam, et illîc ultrîcem evadâmus ætérni ipsîus Júdicis iram. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, et cum eo Sanctôrum míllia.

Cánticum. Dóminus de Sina venit.

Orátio. Venísse te Dóminum. *fol.* CLXVI.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti, et húmiles.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6.

Orátio. Aspícimus, Dómine, et purgáto fidei óculo jam vidêmus, quòd inenarrábilis sit [CCCXXIII] lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad, oriéntem prospiciénti, à te Domino in múneris conlatiône refúlsit; et ídeò quæsumus, ut, qui eam Incarnatiônis tuæ gáudiis prætulísti, nos in sinu ejus inlæsos consérves à contagiône totîus piáculi: quò in illa, et operum nos dignitas salvet, et præstolátio advéntûs tui sine fine justificet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Sono. Via justôrum. *Lauda.* Allelúia. Laudâte Dominum. *Psalmus.* CXLVIII. *Prophetîa.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXVII. *Hymnus.* Gaudête flores Mártyrum. *Supplicátio.* Orêmus, *Retrò in Vésperis.*

Capítula. Flagrat, Christe, tuus pretiósior in géntibus odor, quo terrêna áppetis, et cœléstia non relínquis; quo in regiónibus abdicátos longínquis, ad núntium bonum in odôrem unguentôrum tuôrum post te cúrrere facis. Præsta ergo, ut quod in odôris hujus percípimus fide, ætérno capiâmus in múnere: ut ob hoc quod te concínimus affléctibus vocum, pleníssimè lætêmur in retributiône justôrum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *Benedictio.* Deus Pater Omnípotens. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XVIII.

IN FESTO SANCTI ROMANI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antíphona. Gaudête, quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. *P.* Beáti óculi, qui vident quæ vos vidêtis; et aures, quæ áudiunt quæ auditis. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, et fáciunt justítias in omni témpore. *P.* Beáti. ℣. Glória, et honor. *P.* Beáti.

Lauda. Sánguinem Sanctôrum requîram. *fólio* CLXII.

Hymnus.

Române, Christi fortis adsértor Dei,
Elínguis oris órganum fautor move:
Largîre comptum carmen, et faustíssimum,
Fac ut tuârum mira laudum cóncinam.

Qui scis et ipse posse mutos éloqui:
Plectrum paláti, et fáucium sævus tibi
Tortor revúlsit; nec tamen silémtium
Indíxit ori, quo fatebâris Deum:

Vox veritâtis testis extíngui nequit;
Vel si recísis pálpitet meátibus,
Christum loquéndi lingua numquam defuit,
Cùm prædicâtur ipse verbôrum dator.

Nunc, martyr Sancte, poscit te plebs infirma,
Sordes emúndes, dira pellas crímina:
Ignes avérni rore digno cómprimas,
Et nos beándos ad supérna pértrahas.

Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculôrum sæculis.

Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capítula. Amábilis servi beatíssimi Románi tui, Christe Deus noster, victórias celebrántes, quibus inimícum fidei Christiánæ templi tui lúmina intrâre non passus est, te quæsumus, te rogâmus; ut per eum nobis apérias Paradîsum, per quem infidélibus Ecclesiæ tuæ obserásti intróitum: ut per quem incredulôrum est repúlsa perfidia, per eum fides nostra pervéniat ad corônam, Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui elínguem Românum suum mártyrem fecit mirabíliter eloquéntem, os vestrum sibi fáciat semper fructificâre; ℟. Amen. Et qui in illo post abscissiônem linguæ formâvit verba flammántia, in vobis post confessiônem oris virtûtum cónferat dona: ℟. Amen. Ut disciplináti oris habéntes semper officium, in ea lingua, quâ confitémini Deo peccâta, in ea étiam mereámini impetrâre peccatôrum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Omnípotens Deus, qui per beatíssimum Românum fores Ecclésiæ infidélibus clausit, cláustra nobis credéntibus apériat regni sui; et qui elínguis oris ejus officium suâ declarâvit in laude, suffrágia ejus suscípiat pro vestrôrum críminum emundatiône: ut in quo párvuli Theóduli fides roborâta [CCCXXIV] perêgit martyrium, in eo et vos habeâtis præmium sempitérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona. Testaméntum ætérnum dispônam Sanctis meis, dicit Dóminus: et cognoscêtur inter Gentes germen eôrum; *P.* Quia hi sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt A iniquitátes; et quorum tecta sunt peccata. *P.* Quia hi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia hi sunt.

Orátio. Sancte Dómine, in cujus amôre, mártyris tui Románi piâ confessiône lætâmur: orâmus te, quæsumus; ut, qui propter David servum tuum, Christi tui fáciem non avértis, propter nos fámulos tuos Sanctôrum tuôrum suffrágia non retárdes. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Dabo Sanctis in glória; et nominátos in univérsa terra, dicit Dóminus. *P.* Et non confundéntur in témpore illo, quómodò eis benefécero. ℣. Glóriam regni tui dicent: et poténtiam tuam loquántur. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et non.

B *Orátio.* Te Dómine, fidéliter in amôre sanctôrum tuôrum Románi et ejus Cómitum supplícitèr invocâmus; ut adsit piétas tua timéntibus te in salûtem, quæ amántibus diffûsa est in virtûte: ut perficiat cursum vocatiônis in mínimis, qui consummâvit fructum dilectiônis in Sanctis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dabo Sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ erit eis in odôrem unguénti. *P.* Et non laborábunt, neque fatigabúntur. Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non.

Orátio. Vitâ Sanctôrum, omniúmque fidélium vivífica ánimas nostras, Omnípotens Deus; et qui beneficiis tuis ádjuvas serviéntes, coronásque vincéntes, interveniéntibus sanctis Románo et ejus Comítibus martyribus, quæsumus, ut nos tuâ semper voluntâte sanctífices, ac misericórdiæ largitâte confírmes. ℟. Amen.

C

Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce Dóminus véniet, et omnes Sancti ejus cum eo: et erit in die illa lux magna; et éxiet de Hierúsalem quasi aqua munda. *P.* Et regnâbit Dóminus in ætérnum super omnem terram. ℣. Véniet in núbibus Dóminus: et vidêbit eum omnis óculus. *P.* Et regnâbit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et regnâbit.

Orátio. Omnípotens Deus, qui. *In Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

D *Ad Cánticum. Antíphona.* Omnes Sancti. *Cánticum.* Dóminus de Sina. *Orátio.* Venísse te Dómine. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Sono.* Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justôrum ánimæ. *Quære fólio* CLXVII. *Hymnus.* Române, Christi *ùt suprà. Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *fol.* 2.

Capítula. Deus, qui beatíssimo Románo mártyri tuo hoc speciálitèr in dono grátiæ præstitísti, ut post abscisiônem carnalis linguæ mélius te verbôrum datôrem, et affluéntiùs prædicâret: te súpplices quæsumus, ut órganum linguæ nostræ tuis semper fácias légibus deservîre: ut sanctis tantùm officiis mancipâtum, beneplácitâ tibi semper devotiône famulêtur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui elínguem. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XIX.

IN FESTU SANCTI CRISPINI EPISCOPI, ET CONFESSÔRIS.

Omnia dicántur unîus Confessôris Pontíficis, fólio CLXIX, *excépto*

Hymno.

Insígnem Christi Crispînum laudémus mártyrem,
Qui suum lavit sacro corpus sánguine;
[cccxxv] Et unum Deum sequens Trino nómine,
Mundum relínquens, simùl ejus cópias,
In regno Dei consors factus Angelis.
Non blandiménta hujus ævi aspíciens,
Rectôrem Mundi Dóminum perspíciens
Illum secûtus magnâ cum lætítia,
Paradisôque próperans felícitèr,
Nefándum hostem répulit pernícitèr.
Frontíque suæ signum Christi pósuit,
Quod ipsum Dei pietas edócuit;
Quandôque serpens insultâre vóluit,
Sed ille forti et álacri ánimo
Renuntiâvit ínvido diábolo.
Omnipoténtis Dei vera grátia
Tantam Crispíno tribuit constántiam;
Ut carcer, pœnæ, flagra, vel incéndia,
Nec sitis corpus famésve commáculent;
Ejúsque fidem violâre póterant.
Lætúsque miles cum cœlum aspíceret;
Paráta cervix gládium suscípiens;
Suôque fuso dedicáto sánguine,
Sepúlchro corpus humâtum recónditur,
Astigitánæ urbîque repónitur.
Ad cujus corpus sacrum ægri véniunt,
Claudîque, surdi, cæci vel lunátici,
Christum confêssi salûtem recípiunt:
Et vera sancti Mártyris orácula,
Sanitatísque medêlam accípiunt.
Tu intercéssor alme Martyr prævius
Pro nostris malis intercêde crébriùs;
Ut abluántur nostra cuncta crímina:
Animas nostras, corpúsque omne líberet
De persequéntis inimici insídiis.
Indúlge nobis, Pater clementíssime,
Pro tui sancti intercéssu Mártyris,
Dele secrêta, cuncta laxa crímina;
Ut ánnuis in tuis semper láudibus
Istud canâmus festum læti córdibus.
Glóriam Patri personêmus fámuli:
Glóriam Christo concinâmus páritèr;
Qui nos redêmit pretióso sánguine:
Mittens in nobis Spíritum Paráclitum,
Hærédes fecit in cœlésti gáudio.
Amen.

DIE XXII.

IN FESTIVITATE SANCTÆ CÆCILIÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS, ET COMITUM EJUS.

Ad vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. *fólio* CLXII. *Sono.* Gaudête justi in Dómino. *fol.* CLXV.

Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus: *P.* Quia ecce ego vénio; ut claríficer in médio Sanctôrum meôrum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte in voce exultatiônis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Véniet Dóminus Deus, et omnes Sancti cum eo. Allelúia. *P.* Et erit in die illa quæ nota est Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Venîte, et vidête
B ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. *P.* Et erit in die illa. ℣. Glória, et honor Patri et Filio. *P.* Et erit.

Hymnus.

Inclyti festum pudôris
Vírginis Cæcíliæ
Gloriósâ præcinâmus
Voce prompti péctoris,
Quo solûta lege mortis
Tóllitur in ætheris:
Gérmine hæc Virgo clara,
Sanctitâte clárior,
Péctore Christum reténtans,
Huncque solum prædicans,
Ore Sponsum mente sæculum
C Vicit hostem sánguine.
Péctoris sacri recéssum
Munit Evangélio:
Squálido corpus beâtum
Próterit cilício,
Noctis horas et diéi
Mentis implens cántico.
Hæc enim sortîta sponsum
Gérminis perfúlgidi,
Angelum Dei fatêtur
Se habêre víndicem:
Hunc veréndo, ut pudóri
Det honôrem cómmonet.
Sponsus hîc furôre cæco
D Comminâtur Vírgini;
Sed beâta Virgo factis
Dicta prorsùs cómprobans,
Angelum, munúsque Cœli
Mox adésse præstitit:
Affuit promíssus idem
Vir corúscis véstibus,
Exhibens sertis corónas
Flóribus præfúlgidas
In rosis docens cruôrem;
Castitâtem líliis.
Múnere hoc provocâtus
Sponsus ad Christi fidem
[cccxxvi] Illicò fratris salûtem
Impreçâtus óbtinet;

Hincque ambo passiônis
Consecrántur sánguine.
Tunc deínde Virgo Christi
Cónsequens Cæcília,
Hanc triumphâlis honôris
Promerêtur glóriam ;
Igneis termis retrûsa
Fit calôris néscia.
Plus calens sic igne Christi
Vicit ignem Sæculi ;
Et vibrántis ensis ictum
Ter, valénter sústulit ;
Postque terris membra ponit,
Spíritu Cœlos petit.
Inde nobis sacra Virgo
Mitte cœli múnera,
Liliôrum, vel rosârum
Munus inde próroga ;
Unde hausísti supérna
Veritâtis gáudia.
Líliis corúsca in nos
Cástitas præfúlgeat,
Púnicis rosis volúntas
Passiônis férveat ;
Críminis mole subáctâ,
Innovêmur grátiâ.
Ecce advéntum futúri
Præstolâmur Júdicis :
Sustinêmus et beâta
Illa lucis gáudia :
Non rei tunc puniâmur,
Non cremêmur ígnibus ;
Mártyrum sed sacrosánctis
Aggregáti cœtibus,
Evadâmus, quod timêmus,
Contuéntes glóriam,
Regis almi ad corônam
Evocáti déxteram.
Ut tuam, Christe, vidéntes
Sérvuli præséntiam
Gratulêmur, gaudeâmus,
Personêmus glóriam,
Cúriæ cœléstis arce
Confovéndi in sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. Atténdite dilectíssimi fratres, quid Sanctôrum orátio váleat, quidve pro ímpiis oppósitæ justôrum intercessiónes obtíneant : cùm oránte Urbáno, et vírginis Cæcíliæ vota impléntur, et Valeriáni atque Tibúrtii fides aucta, martyrii glóriâ decorâtur. Proínde exténsis ad cœlum palmis petâmus nobis auxílium de supérnis, invocántes eum ex pietâte, Patrémque terríbilem ventûrum expavescâmus júdicem ; profécto étenim erit per illum nobis vita ætérna, per quem virgo Cæcília non fuit in ardóribus concremâta. Qui enim illos in martyrii certámine pósitos exaudîvit, exáudiet nos, cùm ad eum fudérimus clamórem gémitûs nostri, proclamántes atque dicéntes :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus, qui inter Valeriânum atque Cæcíliam spirituâle sanxit esse connúbium, ipse vobis cœléstis concórdiæ tríbuat increméntum : ℟. Amen. Quique Tibúrtium fratris prece perdúxit ad fidem, ipse per vos accéndat plúrimos ad diligéndam ætérnæ glóriæ mansiônem ; ℟. Amen. Ut horum semper foveámini præsídiis, quorum nunc pátulâ exultatiône lætámini de triúmphis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectiône sustinébunt Deum ; *P.* Quia regnum, et pax est eléctis ejus. Allélui-, allelúia. ℣. Clamavérunt, et Dóminus exaudîvit eos : et ex ómnibus tribulatiónibus eôrum liberâvit eos. *P.* Quia regnum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quia regnum.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui solus nóminis tui sciéntiam habes, et magníficæ virtûtis poténtiam óbtines : quem nemo cognôvit nisi Pater, ejúsque revelátio ; per intervéntum Mártyrum tuôrum Cæcíliæ, et ejus Cómitum revéla nobis tanti mystérii majestâtem : et ita te unum cum Patre, et Spíritu Sancto credéntes, inseparábilem cognoscâmus, ut fidei mérito semper propítium, mitémque in confessiône inveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *fol.* CLXIII.

Antíphona. Implébitur vísio, dicit Dóminus. *P.* Ut véniat Sanctus Sanctôrum, et finem accípiet peccâtum. ℣. Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non aproximábunt. *P.* Ut véniat. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut véniat.

[CCCXXVII] *Orátio.* Deus, qui in loco sanctificatiônis, te ungi Sanctum Sanctôrum prophetáli vaticínio prædixísti ; conláta in nos tuæ unctiônis mystéria, invioláta consérva : ut iniquitâte deléta, ita finem peccâtum nostrum accípiat, ut mérito perveniâmus ad justítiam sempitérnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Non deficiet princeps de pópulo Judá, neque dux de femóribus ejus, quoadúsque véniet Sanctus Sanctôrum, *P.* Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Jurâvit Dóminus, et non pœnitébit eum : tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. *P.* Et ipse. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ipse.

Orátio. Deus, qui Jacob Patriárchæ nostro Prophétæ atque fámulo tuo pietâtis sacraméntum revélas ; dùm per eúmdem nobis adnúntias dicens : Non deficiet princeps de Judá, neque dux de femóribus ejus, usque ad unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : áperi nobis mystéria pietâtis tuæ, quò quicquid in nobis obscûrum observâbat antíquitas, verbôrum tuôrum apériat véritas : quálitèr ut, luce suâ Jesus Christus Fílius tuus, qui est expe-

ctátio nostra, nos accéndens, ab omni mereâmur A expiári críminis labe. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Córpora Sanctôrum flamma non constristâvit : *P.* Et dùm ambulárent per eam non comburebántur. ℣. Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos : in colúmna nubis loquebâtur ad eos. *P.* Et dùm. ℣. Glória, et honor. *P.* Et dùm.

Orátio. Unigénite Dei Fílius, qui córpora Sanctôrum tuôrum tanquàm aurum fornâcis igne exáminas; córdium nostrôrum, quæsumus, vires inspícias, et juxta posse nostrum (si placet tibi) ita nos igni tribulatiônum tentári permíttas, ut de bono patiéntiæ hereditâtem mereâmur in cœléstibus obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam. B

℟. Iste qui ádvenit : nemo scit nomen ejus ; nisi ipse solus : vocábitur verbo Dóminus : et habet vestem præclâram, et omnis chorus Sanctôrum. *P.* Cum hymnis sequúntur eum. ℣. Dóminus de Sina véniet, et de Seïr ortus est nobis : appáruit de monte Pharan, et cum eo Sanctôrum míllia. *P.* Cum. ℣. Glória, et honor. *P.* Cum.

Orátio. Dómine Jesu Christe, *in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Omnes Sancti. *Cánticum.* Dóminus de Sina véniet. *Orátio.* Venísse te Dóminum. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Sancti, et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *Sono.* Via justô- C rum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ (*Cap.* XIV).

℟. Deo grátias.

Egrediêtur Dóminus, et prœliábitur contra gentes illas, sicut prœliâtus est in die certáminis. Et stabunt pedes ejus in die illa super montem olivârum, qui est contra Hierúsalem ad oriéntem : et scindêtur mons olivârum ex média parte sui ad Oriéntem, et ad Occidéntem, prærúptio grandis valdè; et separábitur médium montis ad Aquilônem, et médium ad Meridiem. Et véniet Dóminus Deus, omnésque Sancti cum eo. Et erit in die illa : Exíbunt aquæ vitæ de Hierúsalem : médium eârum ad mare Orientâle, et médium eârum ad mare novíssimum : in æstâte D et hiême erunt. Et erit Dóminus Rex super omnem terram : in die illa erit Dóminus unus, et erit nomen ejus unum. Et revertêtur omnis terra usque ad desértum, de colle Remon ad Austrum Hierúsalem : et exaltábitur, et habitábit in loco sancto suo. ℟. Amen.

Hymnus. Inclyti festum pudôris vírginis Cæcíliæ *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capítula. Christe lux vera Sanctôrum, qui inlustratiône advéntûs tui sæviéntem in eléctos tuos déstruis inimîcum, veni ad nos, et inlúmina cor nostrum luce illâ, quâ sanctôrum tuôrum Cæcíliæ et ejus Cómitum Mártyrum perlustrâre dignâtus es cor-da : ut à nostrôrum críminum ónere subleváti, diem advéntûs tui præstolêmur inlæsi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. *Lauda.* Fidêlis in dilectiône, *ut suprà.*

Benedíctio. Christus Dei Fílius, cum quo Sanctôrum míllia ad judícium vénient, sanctôrum Cæcíliæ et ejus Cómitum mártyrum nos cœtibus coronándos adsóciet : ℟. Amen. Et, qui eléctis datûrus est judícii sessiônem, [cccxxviii] peccatóribus ultiônis pro mérito non restítuat vicem : ℟. Amen. Quò gáudio advéntûs sui sic remúneret justos, ut fides, quâ illi créditur, à supplíciis éruat míseros. ℟. Amen.

Per.

DIE XXIII.

IN FESTO SANCTI CLEMENTIS PAPÆ ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ, et honôre. *fol.* CLIX. *Sono.* Bénedic ánima mea. *fol.* CLX.

Antíphona. Fecísti Dómine in mari viam : et inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens, *P.* Quia potens es transeúntes mare salvâre. ℣. Mira sunt ópera tua, et ánima mea novit nimis. *P.* Quia. ℣. Glória, et honor. *P.* Quia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Infixus sum in limum profúndi : ubi non est substántia. Veni in altitúdinem maris : et tempéstas dimérsit me. *P.* Laborávi clamans, exáudi me. Allelúia, allelúia. ℣. Salvum me fac Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. *P.* Laborávi. ℣. Glória, et honor. *P.* Laborávi.

Hymnus.

Cleméntis festum celebrâtur hódiè :
Venîte plebes, et mirámini cómpotes
Adséclam Petri Dómini Apóstoli,
Románæ sedis tértium Antístitem,
Quem Christus sibi consecrâvit Mártyrem.
Hic habitándo in Urbe Romúlea
Adnuntiándo Christum Dóminum
Inluminâvit Theódore Sisínium,
Dum visum Petrum in sopôrem pérspicit;
Sic à Cleménte baptizâtus crédidit.
Hic prædicándo Christi Evangélium,
Et convocándo catérvas fidélium,
Trajáni jussu dúcitur in exílium,
Trans Pontum mare in prærúptum erémum
Ibi perêgit insígne miráculum :
Aquârum venas ex abysso edúxit,
Et satiâvit sitiéntes íncolas;
Qui per metálla excidébant mármora
Et æstuábant tabe, et siti válidâ,
Pro Christi nómine portántes supplícia.
Quos ubi cernit beâtus Pater, bino
Póculum ferre sibi, milliário,
Hortâtur cunctos ad prædicándum Dominum;
Ut suis fontem aperîret láticum,
Sacris salúbrem mirè confessóribus.
Quorum oblâta dùm litâret ímmolans
Sacer Antístes, méritis insígnior,
Agnum adstâre cernit sibi Dóminum,

Signántem locum, quem ut idem pupûgit,
Elicit undam affluéntem in flúvium.
Hæc fama cunctas per gyrum províncias
Complens, tunc plebes ad credéndum éxcitat :
Quæ confluéntes, suscépto baptísmate,
Cápiunt normam fidei cathólicæ ;
Condunt et ædes quindecénnas quínquies.
Ob hoc crescénte æmulâ invídiâ,
Profúndo mari mérgitur cum ánchora,
Ibi humâtur sepulchráli cámerâ,
In qua recéptus extat nunc Ecclésia,
Ubi fidéles cónfluunt per sæcula.
Qui cursu anni tectus aquâ válidâ
Alto in mari subtùs undas látitat :
Cujus recúrrens ánnua festívitas,
Recédens mare ferè tria milliária,
Per septem dies vias præbet fúlgidas.
Cujus sepúlchrum velut aurum rútilat,
Anchora colli ut argéntum émicat :
Fiunt virtútes per fidéles pétitas
Agéntes Deo grátias multímodas ;
Qui præstat Sanctis tanta mirabília.
Te ergo, Clemens martyr alme, súpplices
Agônis tui celebrántes gáudia,
Te hodiérno póscimus cum flétibus,
Ut reis adsis : succúrras labéntibus ;
Ac per te culpæ careâmus cúmulo.
Exémplo tuo versi à pejóribus,
Ad meliôra adtendâmus júgitèr,
Optima ambiéntes, et nos dígniùs,
Mandâta vitæ servêmus, felíciùs
Ut post Sanctôrum adunêmur cœtibus.
Ipsum rogêmus Verbum Patris Únicum,
Et obsecrêmus almúmque Spíritum ;
Ut mundi procul áuferat jactántiam :
Virtûtum nobis donet abundántiam :
Per quem ætérnam habeâmus glóriam.
Præsta, quæsumus, unîta poténtia,
Replénsque globi cunctam solus máchinam,
Virtûte firmans, ingens adésto glóriâ
Ætérnâ, cujus laus, et cleméntia,
Et honor jugis, áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *ut suprà.*

Capitula. Omnipotens Deus, qui beatíssimum Cleméntem epíscopum, et mártyrem passiônum [CCCXXIX] stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti : cùm dimicántem nec pœna superâret, nec immérsum unda supprímeret : quia ei et illic adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, et hîc præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur : Miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut quod à celebrántibus devotíssimè créditur, credéntibus impensíssimè conferâtur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem epíscopum, nec infixum in limo profúndi, nec marinôrum flúctuum fecit lege tenéri : ipse vos à vestris cœnósæ voluptâtis erípiat colluviónibus. A ℟. Amen. Et qui in altitúdinem maris corpus Mártyris scópulis non permîsit tenéri, à cunctis vos tentatiónibus líberet, et à profúndo flagitiôrum erípiat ; ℟. Amen. Ut eôdem patrocinánte, pervenîre vos fáciat ad gáudia infinîta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Conclusérunt me aquæ in médio mari : et tempéstas demérsit. Allelúia. *P.* Clamávi ad te Dómine : et sanásti me. Allelúia, allelúia. ℣. Ego verò oratiônem meam ad te Dómine : tempus benepláciti Deus. *P.* Clamávi. ℣. Glória, et honor. *P.* Clamávi.

Orátio. Deus, qui consecrâtum tibi corpus Cleméntis mártyris infixum in limo profúndi ad súperos revocásti, ut cujus mens tibi plácitâ devotiône inhæ-
B serat, ejus córpori marîna famularéntur obséquia ; te quæsumus, te rogâmus, ut méritis hujus Mártyris nulla nos tentatiônum aqua opériat, nulla étiam tempéstas críminum in peccatôrum profúndo demérgat ; sed leni manus tuæ remígio sustentáti, ad litus mereâmur pervenîre justítiæ líberi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX. *Antíphona.* Infixus sum, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus. Orátio.* Deus qui consecrâtum tibi, *ut hîc suprà.*

Antíphona. Emítte, Dómine, manum tuam de alto, éripe me, *P.* Et líbera me de aquis multis ; et de
C manu filiôrum alienôrum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus ad bellum, et dígitos meos ad prælium. *P.* Et líbera. ℣. Glória, et honor. *P.* Et.

Orátio. Dómine, qui beatíssimum Cleméntem mártyrem tuum de malignôrum consílio líberas éruens illum de aquis multis ; et victôrem efficiens in passiónibus univérsis : líbera nos de manu filiôrum alienôrum ; ut insidiántibus inimícis vita nostra lædénda non páteat : nec illôrum procéritas sæva de ruínæ nostræ cásibus hilaréscat : sed gládio verbi tui accíncti, et hîc advérsa superêmus intrépidi, et pòst ad te mereâmur pervenîre inlæsi, et beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

D *Antíphona.* Beâtus homo, qui spem habet in Deum : erit Dóminus fidúcia ejus. *P.* Ossa ejus florébunt quasi lignum, quod plantâtum est super aquas, ℣. Quod fructum suum dabit in témpore suo : et fólium ejus non défluet, et ómnia quæcúmque fécerit prosperabúntur. *P.* Ossa eius. ℣. Glória, et honor. *P.* Ossa ejus.

Orátio. Dómine Deus, qui beatíssimum Cleméntem martyrii corónâ decorásti, ut sanctificâtus inter collégas, coronâtus inter cœlícolas præfulgêret : sit nunc, te annuénte, plebi tuæ præcípuus Patrônus, qui magnus éxtitit in eléctis : ut, quia non sperâvit in hómine, sed te pósuit in adjutórium, ejus suffrágio firmêtur spes aucta credéntium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Infixus sum in limum profúndi : et non est A substántia. Devéni in altitúdinem maris : et tempéstas demérsit me. Laborávi clamans, *P.* Et exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua. ℣. Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum. *P.* Et exáudi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et exáudi.

Orátio. Deus, qui corpus beatíssimi Mártyris tui Cleméntis in limo profúndi nullâ marinórum flúctuum fecísti lege tenéri : ut altitûdo illum nullo modo maris demérgeret ; qui insurgéntes contra se pro tuo nómine catérvas hóstium devicísset : intervéntu Mártyris tui à cunctis nos tentatiónibus líbera ; et à profúndo flagitiórum eréptos, in te plácitâ conversatiónis luce exálta : ut, te opitulánte, et vítiis careâmus, et virtútibus [cccxxx] abundémus. ℟. B Amen.

Per misericórdiam.

In Láudibus

Ad Cánticum. Antíphona. Fluctus tui, Dómine, super me transiérunt. Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis tuis, putans vidêbo templum sanctum tuum.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. *fol.* 315.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es. *fol.* 6.

Sono. De profúndis clamávi ad te Dómine : Dómine exáudi vocem meam. Fiant aures tuæ intendéntes, *P.* Ad oratiônem servi tui. Allelúia. ℣. Si iniquitâtem observáveris Dómine : Dómine quis sustinêbit? Quóniam apud te propitiátio est : et copiôsa redémptio. *P.* Ad oratiônem. C

Lauda. Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis (*Cap.* VI).

℟. Deo grátias.

Fili, Qui custodíerint justítiam, justificabúntur : et qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplínam. Clara est, et quæ nunquam marcéscit sapiéntia, et fácilè vidêtur ab his qui díligunt eam, et inveniêtur ab his qui quærunt illam. Prævéccupat qui se concupíscunt ; et illis se priórem osténdit. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laborâbit : assidéntem illam in fóribus suis invéniet. Cogitâre enim de illa, sensus est consummâtus : et qui D vigiláverit propter illam, citò erit secûrus. Quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, et in viis suis osténdit se illis hiláritèr, et in omni prudéntia occúrret se illis. Inítium illîus veríssimum est, et disciplínæ concupiscéntia. Secûra ergo disciplínæ diléctio est : et diléctio, custodítio legum illîus est ; custodítio autem legum consummátio incorruptiônis est. Qui autem legem non custôdit, coínquinat incorruptiônem. Incorrúptio autem facit Deo próximum. Concupiscéntia ítaquè sapiéntiæ ducit ad regnum perpétuum. ℟. Amen.

Hymnus. Cleméntis festum celebrâtur. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Christe Dómine, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Clemens beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitûtus, qui tunc membra pro Cápite dedit, nunc Caput pro membris adíre non cesset ; sed Cápiti próximus regat totum, et prótegat corpus : id impéndens libériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Conclusérunt me aquæ.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXIX.

IN FESTO SANCTI SATURNINI EPISCOPI, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória et honôre. *Sono.* Fac mecum Deus. *Fol.* CLIX. *Antíphona.* Posuísti, Dómine, super caput. *Fol.* CCXCII.

Antíphona. Vidébunt gentes justum tuum, Sion, et cuncti reges ínclytum tuum : et vocábitur tibi nomen novum, quod Dóminus nominâvit : *P.* Et eris corôna glóriæ in manu Dómini, et diadêma regni in manu Dei tui. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, et omnes reges terræ glóriam tuam. *P.* Et eris. ℣. Glória, et honor. *P.* Et eris.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis, qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei. Allelúia. *P.* Sicut et ego vici, et sédeo in illo. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. *P.* Sicut et ego. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut.

Hymnus.

Vocis audítæ nóvitas refúlsit,
Regis advéntum récinens Supérni :
Det suos Terra pariéndo flores
Jure colónis.

Ninguidis septa spátiis Tolôsa
Flagret accénsa fidei calôre ;
Quæ Saturnino, reboánte Christo,
Mártyre cœpit.

Dógmate cujus simulâchra cedunt ;
Cujus accéssu reticêre discunt
Dœmonum vafra dominántis ora
Voce sopîtâ.

[CCCXXXI] Hîc, Dei Patris Génitum coléndum
Prædicans voce, simul et cruôre,
Vincîtur Tauri pédibus litándus
Víctima Christo.

Hujus inlæsi cíneres, dicáto
Ritè transférri túmulo meréntur ;
Quo fides cultu, gémini honôris
Aucta manêret.

Indè te, Christe, véniens, rogâmus,
Mitis appárens veniéndo justis,
Nosque victôrum sócians corúscis
Junge corónis.

Glóriam psallat chorus, et resúltet ;
Glóriam dicat, canat, et revólvat :

Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *ut suprà*

Capítula. Magnum, Dómine, pietâtis est sacraméntum, quod osténsum est in carne, justificâtum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicâtum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória ; quo justus ex fide vivit, quo ímpius ad te recúrrit : Quæsumus ergo, ut, qui inlustratiône advéntûs tui præséntis mártyris Saturníni Epíscopi cor perlustrâre dignâtus es, quò extórtam pœnis vitam, te in múnere perceptûrus, amítteret, nostrum quoquè cor dignêris dono tuæ grátiæ emollîre, quò tibi peccâta nostra devótâ pandâmus fide; à te étiam postulâtum remédium impetrêmus : ut te, quem ille nobiscum olim venísse jam crédidit pro Mundi salvatiône, nos quoquè per eum te ventûrum mereâmur liberatôrem nostrum excípere.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Fílius cujus fides justificat ímpium, Justi hujus précibus vestrôrum solvat víncula peccatôrum : ℟. Amen. Et qui ventûrus ad Judícium sustinêtur, ejus, cujus festum cólitis, fáciat vos obtinêre consórtium; ℟. Amen. Ut, cum hoc Mártyre advéntus Christi glóriâ vos et in futúris gáudiis sóciet, et æternitâtis præmio ditet. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus, etc.

Lauda. Beâtus vir, qui timet. *Fol.* CCXCIII.

Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris tui Saturníni Epíscopi, ita sapiéntiæ ubertâte replésti, ut diversitâte virtûtum circumséptus appárens, jocunditâte, et decôre illum cœlésti gloriôsum osténderes : quò et lábia sua custódiens, sciéntiam et legem in ore ejus exquíreres : pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, et sapiéntiæ veræ perfectiônem : ut in eo quod ille tibi multos convértit ab iniquitâte, in eo nos júbeas perénnitèr convérti, et jocundári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent te Dómine. *fol.* CLXXX. *Antíphona* 1. Homo Dei osténdit. *Orátio.* Débitas tibi Dómine. *Antíphona* 2. Homo iste perfêcit ómnia. *Fol.* CCXCIII.

Orátio. Christe Deus, ómnium gratiârum largítor, qui primum, ac summum Tolosánæ civitâtis fámulum tuum Saturnînum Sacerdôtem instituísti : ad te, qui es retribûtor justíssimus, sine confusiône perveniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Iste homo honorificâtus est. *fol.* CCXCIII.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es ineffábilis bónitas, et invícta potéstas, pro cujus nómine beatíssimus Saturnînus Præsul, et martyr, dùm litári aris dœmoníacis rénuit, ad Capitólium à turbis attráhitur, furentíque tauri supplício consecrâtur : tu ejus méritis nostras súscipe preces, et omnes fidéles in commûne pro tua miseratiône justífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Lábia sacerdôtis custódiunt. *fol.* CCXCIV.

Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Thronum glóriæ. *Cánticum.* Confirmâtum est cor meum. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctio Dómini. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6. *Sono.* Allelúia. Cantâbo virtûtem. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Vir iste conservâvit. *Fol.* CCXCIV. [CCCXXXII] *Hymnus.* Vocis audítæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *In Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Christe, Dei Fílius, qui justis judex ad judícium sustinêris, da nobis justi hujus précibus emundári ab injustítiis nostris : ut, qui advéntûs tui triúmphis ejus celebránda admíscitur celébritas, ejus exceptiône, dona perénnis múneris consequâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Beâtus vir. *Benedictio.* Christus Dei Fílius. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXX.

IN FESTIVITATE SANCTI ANDREÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, et honôre. *fol.* CLIX.

Sono. O bona crux. *Fol.* CCXXXIX.

Antíphona. Allelúia. Ego enim per legem, legi mórtuus sum, *P.* Ut Deo vivam : Christo confíxus sum cruci. Vivo autem, jam non ego : vivit verò in me Christus. ℣. Dóminus pars hereditâtis meæ, et cálicis mei : tu es, qui restítues mihi hereditâtem meam. *P.* Ut Deo. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut Deo.

Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Loquêbar de testimóniis tuis in conspéctu regum : et non confundêbar. *P.* Et meditâbar in mandátis tuis, quæ diléxi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine : salutâre tuum, et elóquium tuum. *P.* Et meditâbar. ℣. Glória, et honor. *P.* Et meditâbar.

Hymnus.

Decus sacráti nóminis,
Noménque vitam exprímens,
Hic te decôrum prædicat
Crucis beátæ glóriâ.

Andréa Christi Apóstole,
Hoc ipse jam vocábulo
Decórus; idem mysticè
Signâris isto nómine.

Quem Crux ad alta próvehit,
Crux quem beâta díligit,
Cui Crux amâta præparat
Lucis futûra gáudia.

In te Crucis mystérium
Cluit geméllo stígmate ;
Dum probra vincis per Crucem,
Crucísque pandis sánguinem.

Jam nos fovêto lánguidos,
Curámque nostrî súscipe;
Quò per Crucis victóriam
Cœli petâmus pátriam.
Præsta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, *ut suprà.*

Capitula. Christus Dóminus noster, qui beatíssimum Andrêam, et Apostolátûs grátiâ, et martyrii decorásti corónâ; hoc illi speciálitèr in múnere præstans, ut Crucis prædicándo mystérium, ad Crucis mererêtur pervenîre patíbulum: da nobis, ut sanctæ Crucis tuæ veríssimi amatóres effécti, abnegántes nosmetípsos tollâmus Crucem nostram, et sequâmur te: ut passiónibus tuis in hac vita communicántes, ad ætérnam vitam pervenîre mereâmur felíces.

Pater noster. Liberáti a malo. *fol.* 2.

Benedictio. Omnípotens Dóminus, qui ánimam Andréæ Apóstoli suscêpit in Cruce, ab omni cruciátu vos líberet damnatiônis ætérnæ; ℟. Amen. Et, quo prædicánte, adquisívit sibi pópulos creditúros, eo precánte, credéntes efficiat gloriósos; ℟. Amen. Ut exémplo Apóstoli sui Crucis Christi amatóres effécti, et hîc vitiôrum superêtis incéndia, et pòst ad æternitâtis mereámini pervenîre promíssa. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus suprà. *fol.* CLVII.

Orátio. Vir Dei sanctus Andréas, Christe, tuus ille Apóstolus, qui te vidísse illâ visiône pacis novíssimâ protestâtur, dùm secrêta sanctæ Crucis se agnovísse fatêtur, sit pro nobis apud te intercéssor assíduus: ut, qui te prædicâvit voce simùl et córpore, et sánguine, nobis apud te opitulêtur, et doctrínâ simul, et prece. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine. *Fol.* CLXXX.

Antíphona. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: *P.* Per quem [CCCXXXIII] mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, et respéxit me: Et exaudívit deprecatiônem meam. *P.* Per quem. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Per quem.

Orátio. Fac nos, Deus Pater, in Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri Cruce plenissimè gloriári, ut conféssio oris cum efficiéntia óperis, sic concórdet in nobis, quálitèr veríssimè crucifigéntes nos Mundo, ætérnitâtis mereâmur satiári de præmio. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Salve Crux, quæ diù fatigâta requiéscis expéctans me certíssimè. Scio gaudêre te, suscípiens Discípulum ejus, qui pepéndit in te. ℣. Audívit Dóminus, et misértus est mihi: Dóminus factus est A adjûtor meus. *P.* Scio. ℣. Glória, et honor. *P.* Scio.

Orátio. Sancte Dei Apóstole, qui, diu fatigâtam, Crucem in tua expectatiône, tandem requievísse in tua perventiône, piis afféctibus clamas: concêde plenum nobis gáudium in tua passiône habêre, ut suffrágio tuo nobis futûrum præpares regnum, quibus non tam verbo, sed et sánguine reliquísti exemplôrum, virtutúmque documéntum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Bona Crux, áccipe me, et redde me Dómino meo: *P.* Quia per te redêmit me ille, qui pepéndit in te. ℣. Deus in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, et éripe. *P.* Quia per te redêmit. ℣. Glória, et honor B Patri. *P.* Quia per te.

Orátio. Crucis tuæ, Dómine, amôre Apóstolus tuus et martyr Andréas mirificè flagrans, per eam se tibi Dómino suo reddi exóptat, per quam se redémptum esse non dúbitat: quæsumus ergo, ut obténtu ejus, qui in ea Cruce pepéndit, felicitèr nos à cunctis poténtèr dignêris futúræ ultiônis cruciátibus liberâre. ℟. Amen

Per misericórdiam.

℟. Vir sanctus Dei, dùm aspíceret cœlum, voce magnâ dicêbat: Tu es Deus meus, et Dóminus meus, quem vidi, in quo crédidi, quem diléxi. *P.* Ne me patiâris ab ímpio júdice depóni, qui jam secrêta sanctæ Crucis agnóvi. ℣. Homo iste supplicâbat in conspéctu Dómini, dicens: Deus Pater, et C Dominâtor vitæ meæ. *P.* Ne me patiâris. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ne me patiâris.

Orátio. Vir Dei sanctus Andréas. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Ego in Dómino gloriâbor, gaudêbo in Deo, Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi auditum. *fol.* 22.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. O bona Crux. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis Allelúia, allelúia. *Psalmus* D CXLVIII.

Prophetia. Justus si morte præoccupâtus. *fol.* 53.

Hymnus.

Omnipoténti Dómino
Prostráti omnes súpplices
Reddâmus grátias pro
Sancti Andréæ certámine.
Redemptôrem déprecans,
Ipsum verum agnóscere,
Dœmónibus invidêre,
Fallácibus resístere.
Juvâtus Christo Dómino
Prædicâvit Achâiæ:
Convértitur omnis pópulus,

Et sese Crucì trádidit.
En tibi Jesus omnípotens,
Cujus Cruce suspénsus est,
E cœlis evocâtus est,
Per fidem coronâtus est.
Non timens cruciátibus;
Sed se in Cruce póstulat,
Ut inde emigráverit
Ad sedem veri Dómini.
Tunc pópuli clamóribus
Dantes voces in áuribus,
Ægæe inîque, pérfide,
Defénde Apóstolum.
Jam jam in Cruce pósitus
Veritâtem prædicans,
Ornâtus móribus bonis,
Pius, sanctus, castíssimus.
Ægæas vero tetérrimus
Dœmónibus arrípitur,
Inférno suscípitur,
Ténebris sociâtus est.
Frater verò ipsîus,
[CCCXXXIV] Tenens corpus Apóstoli,
Sepelîvit intrépidus,
Cum magna multitúdine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dominum nostrum Jesum Christum, *ut suprà.*

Capítula. In tuo, Christe, córpore Crucis tuæ venerántes arcânum, quæ, et te Dóminum redemptiônem inferéntem Mundo suscêpit, et Discípulum moriéntem mélius victûrum tibi restítuit : rogâmus te, atque expóscimus, ut nos illi jungas in múnere, cujus hîc venerántes incólimus passiônem.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In psaltério et cíthara. *Requîre fólio* CLX.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol.* CLX.

Sono. O bona Crux, quæ. *In Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Qui mihi ministrat, me sequâtur; *P.* Et ubi ego sum, ibi erit et miníster meus. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ præstitit mihi? Cálicem salutâris accípiam : et nomen Dómini invocâbo. *P.* Et ubi ego sum. Glória, et honor Patri. *P.* Et ubi.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Euge serve bone, et fidêlis, super pauca fuísti fidêlis, in multa te conlocâbo. *P.* Intra in gáudium Dómini tui. Allelúia, allelúia. ℣. Labóres frúctuum tuórum manducâbis : beâtus es, et benè tibi erit. *P.* Intra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Intra.

Hymnus. Deus sacráti nóminis. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum, *ut suprà.*

Capítula. Deus à quo Unicus Fílius tuus in hunc Mundum missus, ac pro nobis in Cruce suspénsus, nostræ redemptiônis prétium dedit sánguinem suum; ut reconciliáti per ejus mortem, filiórum apud te promereâmur adoptiônem; ejúsdem nostri mediatóris obténtu, nobis nec meréntibus tríbue : ut possîmus te Patrem fiduciálitèr appellâre, et oratióne, quam ipso Dómino docénte, didícimus, ad te non solùm vócibus, sed et méritis proclamêmus
B è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Sanctus Andréas Apóstolus, qui pro crucifixo Dómino, ac Redemptôre nostro est in Cruce suspénsus, coram ipso Dómino grátiæ, próvidus vobis exístat semper Patrônus; ℟. Amen. Et ob cujus celebrándam solemnitâtem, álacer est hódiè vester convéntus, sit pro peccátis vestris ante Deum intercéssor assíduus : ℟. Amen. Ac sicut hic Sanctus virtûte fretus Dómini crucifixi, per Crucis victóriam diábolum superâvit; ita vos per mortificatiônem Crucis cuncta vítia conculcétis. ℟. Amen.

Per.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

C *Orátio.* Vir Dei Sanctus. *In Vésperis præcedéntibus.*

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS

Omnia dicántur unîus Vírginis, fol. CLXXIX, *excéptis Hymnis, ad Vésperum, et Matutînum.*

Hymnus.

Christi Martyr, et ínclyta
Virgo, sacrâta Bárbara,
Cujus pugnæ sunt súbdita
Caro, mundus, et tártara!
Tu lux orta de ténebris,
Luce perfúndens sæculum,
Abstrácta ab illécebris
Frangis salûtis æmulum.
Mirè fenéstrâ tríplici
Ornas patris palátium,
Fide demónstrans símplici
Trinitâtis mystérium.
Das natûram marmóream,
Maledicéndo rústico,
Qui mentem gerens sáxeam,
Nutu te prodit público.
Abscíndit natæ júgulum
Pater ferâ crudélior,
Sed per cœléste spículum
Mors ipsum ferit sævior

[cccxxxv] Patri, Nato, Paráclito, A
Decus, honor, et glória :
Sanctæ sint hujus mérito
Nobis ætérna gáudia.
In cœlésti collégio
Nova collêga cólitur,
In Sanctôrum rosário
Novéllus flos producitur.
Bárbara florens grátiâ,
Forma facta humílium,
Læta potítur glóriâ,
Sortis consors sublímium.
Metit de sparso sémine
Plenæ messis manípulum,
Fallens subter tegímine
Nostræ salûtis æmulum.
Hæc carnis supercília
Spirítui dat súbdita :
Mundum vicit, et vítia,
Se victâ, victrix ínclyta.
De ténebris misériæ
Sequáces stellæ prævíæ,
Quærâmus Patrem grátiæ,
Consórtes tandem glóriæ.
Amen.

Ad Matutînum, Hymnus.

Gaude mater Ecclésia,
Matérnis plaudens pláusibus,
Pro benedícta fília
Frequens in Dei láudibus.
Bárbaram Christi fámulam
Laudêmus unanímiter,
Et crucis Christi bájulam
Imitêmur felícitèr.
Christum faténdo síquidèm
Astruit fidem, cláriùs
Discéptans contra præsidem,
Vincit torménta fórtiùs.
Patérnam premit rábiem
Certans in Christi nómine,
Hostîlem frangit áciem
Glorióso certámine.
Manus patérna júgulat
Puéllam, et contínuò
Perit : dæmon stímulat
Parricîdam tonítruo.
Nos in campo certáminis,
Sanctæ zelántes glóriam,
Divíni ductu lúminis,
Tendâmus ad victóriam.
Præstet hoc Sancta Trínitas,
Sanctæ Bárbaræ méritis,
Ad te, summa Suávitas,
Rectis nos ducens sémitis.
Amen.

DIE VI.

IN FESTO SANCTI NICOLAI EPISCOPI,

Omnia dicántur unius Confessôris Pontíficis, fol. CLXIX, *excéptis Hymnis ad Vésperum et ad Matutînum.*

Hymnus.

Adest dies sanctíssima
Virtûte sacrâ spléndida,
Quâ Nicolâus sédibus
Locâtur in cœléstibus.
Sic parvus infans córpore ;
Magnus tamen Dei fide :
Quartâ, et sextâ fériâ,
Semèl sugêbat úbera.
Virtûte fulgens nóbili,
Jejúniis, vigíliis
Domâbat corpus júvenis ;
Ne fœdarêtur vítiis.
Sic Præsul Christi nóbilis
Pro sanctitâte méritì,
Qui illum exornáverat
Cœléstis regni glóriâ.
Adésto Præsul ínclyte,
Precésque nostras súscipe,
Offérque summo Præsuli,
Preces devótas pópuli.
Sit Trinitáti glória,
Ætérna laus, et ínclyta
Deo Patri, et Fílio,
Et flámini cum Spíritu.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Exúltet aula cœlica,
Lætêtur mundi máchina,
Dum refert solis órbita
Nicoláï memóriam.
Qui vagîtus infántiæ
Decorâvit mirífice,
Dans virtûtum primórdia
Inter ortûs crepúndia.
Quartâ, cum sexta féria,
Semèl sugêbat úbera,
Jam in ætâte ténera ;
Hac usus abstinéntiâ.
Cujus tumba fert óleum,
Matres olívæ nésciunt :
Quod natûra non prótulit,
Marmor sudándo párturit.
O veneránde Póntifex !
Pius, nec tardus ópifex
Cunctis, qui corde crédulo
Te quærunt in perículo :
[cccxxxvi] Aufer mentis dispéndia,
Confer vitæ stipéndia ;
Ut post carnis exília,
Tecum simus in glória.
Præsta Pater ingénite,
Jesu, cum sacro Néumate ;
Ut Nicoláï précibus,
Cœli jungâmur cívibus.
Amen.

DIE IX.

IN FESTO SANCTÆ LEOCADIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, et decôrem induísti. *Sono.* Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo. *Fol.* CLXIX.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : qui exaudísti verba oris mei. *P.* In conspéctu Angelôrum psallam tibi : ℣. Deus meus es tu, et confitêbor tibi : Deus meus exaltâbo te. *P.* In conspéctu Angelôrum psallam tibi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Exúlta satis filia Sion, júbila tu Israël : *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, et salvâtor. ℣. Conféssio, et magnificéntia opus ejus : et justítia ejus manet in sæculum sæculi. *P.* Ecce Rex tuus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Rex tuus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex. Allelúia. *fol.* CLXIX.

Lauda. Confitêbor Dómino Allelúia, secúndùm justítiam ejus. Allelúia. *P.* Et psallam. Allelúia. ℣. Lætâbor et exultâbo in te : et psallam nómini tuo Altíssime. *P.* Et psallam. ℣. Glória, et honor Patri, et Fílio. *P.* Et psallam.

Hymnus.

Sanctíssimæ Leocádiæ
Solémne festum pródiit,
Quo vana terræ déspuens,
Ad Regna cœli tránsiit.
Omnes venîte súpplices ;
Cordis reâtum pándite :
Gaudéndo vota sólvite,
Deôque grates réddite.
Hæc namque Virgo nóbilis,
Exórta claro gérmine,
Conféssa Christum fórtitèr,
Pœnas libéntèr pértulit.
Corrépta jussu Præsidis,
Vaccis ligâtur férreis ;
Ut, vinculôrum póndere
Fides puéllæ céderet.
Illic per abstinéntiam
Christo placêre cógitans,
Laudum repéndit grátias,
Precúmque defert víctimas.
Sed mox beátæ Eulâliæ
Mortem sacrâtam cómperit :
In carceráli vínculo
Cœlo refûdit spíritum.
Nunc Virgo sancta, quæsumus,
Et lachrymándo póscimus ;
Ut probra nostra díluas,
Et vota Christo déferas.
Tu nostra Civis ínclyta,
Tu es Patrôna vérnula,
Ab urbis hujus término
Procùl repélle tædium.
Non hostis hîc prævâleat,
Non morbus aut penúria :
Recêdat omne nóxium,
Et conferâtur cómmodum.
Sic vita rebus áffluat,
Ne corda luxu sórdeant ;
Cunctísque propter crímina
Donêtur indulgéntia.
Deo perénnis glória,
Et gratiârum cópia,
Qui cuncta volvit témpora,
Et regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum, *mutáto nómine*, *fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui es sponsus Vírginum, et múnere cœlésti remunerâtor Confessôrum : qui sanctam Leocádiam, et permanêre vírginem præstas, et confessôrem glorificas ; te acclíves rogâmus ; ut intervéntu ejus, sicut illa confiténdo cœléste proméruit regnum, ita nos perpétuum evadâmus supplícium.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimam Leocádiam se dignè confitéri coram homínibus fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : ℟. Amen. Et qui [CCCXXXVII] in ore ejus accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse devotiônem vestram remunerándam suscípiat ; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ vírginis Leocádiæ, confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculo, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo ; ℟. Amen. Qui in Trinitâte pérmanet Deus in sæcula sæculôrum. Amen.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tanquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Juxta. ℣. Glória, et honor. *P.* Juxta.

Orátio. Dómine, qui es magnus, et gloriôsus, da nobis fámulis tuis, ut, dùm óperum tuôrum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam tuam débitâ confessiône laudêmus ; atque intercessiône gloriósæ vírginis et confessôris tuæ Leocádiæ tríbue nobis, perféctum intelligéntiæ decus timôris obediéntiâ ágere, et mandâta tua fidélia omni custódiâ cordis diligéntèr explêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Ad Matutînum. Antíphona. Laudâbit lingua mea justítias tuas Deus meus. *Psalmus* L.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. *fol.* CLXX.

Antíphona. Fília Sion, ego diléxi te, dicit Dóminus, *P.* Et misericórdia mea non recêdet à te. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Et misericórdia mea. ℣. Glória, et honor Patri, et Filio. *P.* Et misericórdia.

Orátio. Beâta Dei virgo, quæ in Sion speculatiône A gloriôsa consístis, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicêtur : da nobis Dómine méritis suis, ut amôre divíno flagrántes, in futúro judicio inveniâmur indémnes. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Lætâre filia Sion, quia gaudêbit super te Deus tuus : silêbit in dilectiône tua, *P.* Et exultâvit super te in laude. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et exultâvit. ℣. Gloria et honor. *P.* Et exultavit.

Orátio. Lætâre filia Sion, quia gaudet Unigénitus Dei Filius super te, et exúlta in laude, dùm te, et incorrúptam Vírginem esse præstat, et confessiônis honôre glorificat : quæsumus proindè, ut per te, qui utrôque B múnere clares, vita nostra, quæ dono virginitâtis caret, confessiônis saltìm virtûte fructificet. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona. Exúlta satìs filia Sion, júbila tu Israël : *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, et salvâtor. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque dórmiet qui custôdit te. *P.* Ecce Rex tuus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce Rex tuus.

Orátio. Própera in occúrsum Dei tui Virgo filia Sion, quia ipse véniet tibi mansuêtus, confórtans, et redíntegrans te in confessiône sua : proindè pétimus, ut vita nostra intercessiône tuâ augeâtur in méritis tuis : ut, qui tibi occúrrit in sæculo gratíssimus coronâtor, in judício sit nobis futúro clementíssimus C liberâtor. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Exúlta satìs filia Sion, lauda et lætâre filia Hierúsalem : quia ecce Rex tuus véniet tibi mitis, et salvâtor : ipse pauper ascéndens super pullum filium subjugâlis. Et dissipábitur arcus belli : et loquêtur pacem géntibus, *P.* Quóniam potéstas ejus à mari usque ad mare et à flumínibus usque ad fines terræ. Quid enim bonum ejus, aut quid pulchrum ejus est, nisi fruméntum electôrum, aut vinum gérminans vírgines? Pétite ab eo plúviam in témpore serótino, et dabit imbrem vobis, et herbam in agris. ℣. Visitâbit Dóminus pópulum suum, domum Judá et constítuet eum sicut equum speciôsum in certámine. *P.* Quóniam potéstas. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam potéstas. D

Orátio. Exúlta satis filia Sion : quia ecce Rex tuus véniet tibi mansuêtus, cùjus dono et fruméntum Confessôrum claréscit virtútibus, et intégritas Vírginum fulgéscit in láudibus. Præsta ergo nobis, ut inter fruménta electôrum mereâmur justificáti quandôque admítti, qui nunc nostrôrum óperum manêmus flagítiis coopérti : ut, quæ apud Deum meruísti de confessiône corônam, nobis confiténtibus obtíneas apud ipsum peccatôrum nostrôrum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen. Quia pius est, et miseratiônis dignóscitur Dóminus, in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Benedícta tu à Deo altíssimo [CCCXXXVIII] præ ómnibus muliéribus. *P.* Propter hoc non discêdat laus tua de ore hóminum, usque in sæculum. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te cívitas Dei. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Orátio. Gloriôsa facta est virgo tua, Christe, Leocádia, quæ consurgénti auróræ comparâta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probâtur : dùm clarióri rútilans lúmine, et ut luna plena, claréscit in confessiône, et ut sol flagrans, atque imminutiônem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere : da ergo nobis, ut per eam apud te pro vòtis obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis, vel láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen.

Per.

Antíphona. Egrédere quasi aurôra consúrgens, *P.* Pulchra ut luna, et elécta ut sol, et ornâta. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Pulchra. ℣. Glória, et honor. *P.* Pulchra.

Orátio. Deus, qui navem Ecclésiæ tuæ, pro Mundi istîus periculis fluctuántem, óptimus nauta gubérnas; et ne infidelitâtis procéllâ obruâtur, vigilantíssimus custos sollícitas : ómnibus ejus lavácro renátis tríbue per intercéssum gloriósæ confessôris et vírginis tuæ Leocádiæ, persecutiônum tempestátes in tui nóminis confessiône devíncere, tibîque plácitum sacrificium nosmetípsos offérre : quique mirabílitèr prospíciunt in profúndum, remígio déxteræ tuæ perducántur in cœlum. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus.

Antíphona. Speciôsa facta es Allelúia. *fol.* CLXXIX. *Orátio* Dómine, qui es magnus, *ut suprà*, *fol.* CCCXXXVII. *Responsórium.* Speciôsa, et decôra.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœléstibus hábitas gloriôsus; humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitâtis vítio impedîta, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena, et filiis numerôsa; ita mens nostra, ab sterilitâte óperum infœcúnda, te tribuénte, per intervéntum gloriósæ confessôris et vírginis tuæ Leocádiæ, possit et semen verbi suscípere, et copiósis frúctibus redundâre : noménque tuum, à solis ortu usque ad occâsum præclârum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, et fidei assensiône laudâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Confitêbor tibi, Dómine, quia. *Cánticum.* Confitêbor.

Ad Benedíctus. Antíphona. Fília Sion bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, et laude.

Cánticum. Benedíctus.

Sono. In conspéctu. *Psa.* CXLVIII. *fol.* CLXXIII. *Prophetîa.* Longè Dóminus. *fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Sanctíssimæ Leocádiæ. *Supplicátio.* Orêmus. *In Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. Gloriôse ac misércors Dómine, qui beátæ Leocádiæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti

teque in médio Justôrum ejus confessiône laudâre voluísti ; ut eam et in terris confiténtem, et in consílio Sanctôrum glorificans fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum ; ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári ; ab ardoribúsque perpétuis érui ; et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *fol.* CLXX.

Benedíctio. Deus, qui confessiône inclytam Leocádiam, ad Confessôrum fecit pervenîre decôrem, justificet vos ab omni contagiône culpæ : ℟. Amen. Et qui illam confessiônis ubertâte fecit esse conspícuam, vos evidéntiâ veræ pœniténtiæ gloriósos effi- ciat ; ℟. Amen. Ut sicut dulcis fuit in ore hujus Vírginis conféssio Christi, ita dulcéscat in vestris córdibus amor regni perpétui. ℟. Amen.

Per.

Exeúnte Vésperâ, ómnia dicântur, ut in primis Vésperis excéptis Capítula, et Benedictiône, quæ sequúntur.

Capítula. Accipe, Deus, nostrôrum confessiônem labiôrum, omniúmque ligaménta solve facínorum : quò hujus vírginis tuæ Leocádiæ prece, et vítiis careâmus, et munéribus ampliêmur, cùm ad te proclamavérimus è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

[CCCXXXIX] *Benedíctio.* Christus Deus Fílius, qui in confessiône sui nóminis spíritum suscêpit Leocádiæ, vestram suscípiat fidêlem remuneratûrus devotiônem : ℟. Amen. Quique Confessôris hujus festum in cánticis confessiônum attóllitis, à Deo remuneréمini sempitérnis ; ℟. Amen. Ut illic remuneránda provéniat devótio vestra, quò beatíssimæ Leocádiæ conféssio perdúcta est muneránda : ℟. Amen. Concedénte grátiâ divinitâtis illîus ; qui est benedíctus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus, etc.

Lauda. Germinábunt.

Orátio. Dómine, qui es magnus, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE X

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ, VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. *Quære fol.* CLXXIX. *Sono.* Dóminus Deus cœli. *Fol.* CLXXXI.

Antíphona. Allelúia. Gaude, et lætâre fília Sion : quóniam ecce ego vénio, et habitâbo in médio tui, dicit Dóminus. *P.* Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in illa die. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Lingua mea calamus scribæ, velócitèr scribéntis. *P.* Et applicabúntur. ℣. Glória, et honor Patri etc. *P.* Et applicabúntur.

Orátio. Gaude. et lætâre fília Sion, quia in médio tui habitatûrum se Dóminus promíttit, dùm te, et in passiône victrîcem, et ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem ; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiône salvêmur, qui diem tuum venerántes incólimus ; et qui in te vicísse crédimus A Christum, nos per eum vicísse lætêmur impulsiónes carnálium passiônum ; ℟. Amen. Quia nunc unum cum Patre, et Spíritu Sancto póssidet nomen in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Colúmna speciôsa, perfécta auro, gemmísque præcíncta. *P.* Cujus caput plenum est rore, et crines guttis. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Cujus caput. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Cujus caput.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Fília Sion, usque ad te véniet Dominâtor Israël. *P.* Et véniet potéstas prima regnum filiæ Hierúsalem : egréssus ejus à diébus æternitâtis. Al- B lelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et véniet potéstas. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et véniet

Hymnus.

Gérmine nóbilis Eulalia,
Mortis et índole nobílior,
Emeritam sacra virgo suam,
Cujus ab úbere progénita est,
Ossibus ornat, amóreque colit.
Próximus Occíduo locus est,
Qui tulit hoc decus egrégium,
Urbs potens, pópulis lócuplex :
Sed magè sánguine martyrii,
Virgineôque potens título.
Currículis tribus atque novem
Tres annos quatèr attígerat ;
Cùm crepitánte pyra trépidos
Térruit áspera carnífices,
Supplícium subit dulce rata.
Jam déderat priùs indícium,
Téndere se Patris ad sólium ;
Et sua membra dicâta thoro
Ipsa crepúndia repúlerat,
Lúdere néscia pusílla.
Spérnere súccina, flores, rosas,
Fulva monília respúere :
Ore sevêra, modésta gradu,
Móribus et nímiùm téneris,
Canícies meditâta senum.
Ast ubi se furiâta lues
Excitat in fámulos Dómini,
Christicolásque cruénta jubet
Thura cremâre, jecur pécudis
Mortíferis adolêre diis :
Infrémuit sacer Euláliæ
Spíritus, ingeniîque ferox
Túrbida frángere bella parat,
Et rude pectus, anhêla Deo
Fémina próvocat arma virûm.
Sed pia cura paréntis agit,
Virgo animôsa domi ut láteat,
Abdita rure, et ab urbe procùl ;
Ne fera sánguinis in prétium
Mortis amôre puélla ruat.

Illa perôsa quiêtis opem
Degéneri tolerâre morâ,
[CCCXL] Nocte fores sinè teste movet,
Séptaque claustra fugax áperit,
Indè per ínvia carpit iter.
Ingréditur pédibus láceris
Per loca senta situ, et vépribus,
Angélico comitâta choro :
Et licet hórrida nox síleat,
Lucis habet tamen illa ducem.
Sic hábuit generôsa Patrum
Turba columníferum rádium :
Scíndere qui tenebrôsâ potens
Nocte viam face perspícuâ
Præstitit, intereúnte Chaô.
Non áliter pia Virgo viam
Nocte secûta, diem méruit,
Nec ténebris adopérta fuit,
Regna Canópica cùm fúgeret,
Et super astra parâret iter.
Illa gradu cita pervígili,
Míllia multa priùs péragit,
Quàm plaga pandat Eôa polum :
Manè superba tribunália adit,
Fáscibus adstat et in médiis.
Vocíferans ita : Quis furor est,
Pérdere præcípites ánimas;
Et male pródiga corda
Stérnere rasílibus scópulis;
Omnipatrémque negâre Deum?
Quæritis, ò miseránda manus,
Christícolum genus? En! ego sum
Dœmónicis inimîca sacris :
Idôla prótero sub pédibus;
Péctore, et ore Deum fáteor.
Isis, Apóllo, Venus nihil est,
Maximiânus et ipse nihil :
Illa nihil, quia facta manu;
Hic, mánuum quia facta colit :
Frívola útraque, et útraque nihil.
Maximiânus opum Dóminus,
Et tamen ipse cliens lápidum,
Prostítuat, voveátque suis
Numínibus caput ipse suum;
Péctora cur generôsa quatit?
Dux bonus, árbiter egrégius
Sánguine páscitur ínnocuo :
Corporibúsque piis ínhians,
Víscera sóbria dilácerat,
Gaudet et excruciâre fidem.
Ergo agè tortor adûre, seca,
Dívide membra coácta luto.
Sólvere rem frágilem, fácile est;
Non penetrábitur intérior
Exagitánte dolôre ánimus.
Tálibus éxcitus in fúrias
Prætor, ait; Rape præcípitem
Lictor, et óbrue suppl.ciis :
Séntiat esse deos pátrios,

A

Ne témneat Príncipis impérium;
Quàm cúperem tamen, ante necem,
Si potis es revocâre tuam
Torva Puéllula nequítiam!
Réspice, gáudia quanta metas,
Quæ tibi fert Geniâlis honor!
Te láchrymis labefácta domus
Proséquitur, generísque tui
Ingerit ánxia nobílitas
Flore quòd óccidis in ténero,
Próxima dótibus, et thálamo.
Non movet áurea pompa thori?
Non piétas veneránda senum,
Quos temerária debílitas?
Ecce parâta ministéria
Ex cruciabílibus exítiis.

B

Aut gládio ferîre caput;
Aut laniábere membra feris;
Aut fácibus data fumíficis,
Flebilitérque ululánda tuis
In cíneres resolûta flues.
Hæc, rogo, quis labor est fúgere?
Si módicum salis emínulis,
Thuris et exíguum dígitis
Tángere Virgo benígna velis,
Pœnam gravem proh aufúgeris.
Martyr ad ista, nihil : sed enim
Infremit, inque Tyránni óculos
Sputa jacit : simulâchra dehìnc
Díssipat, impositámque molam
Thuríbulis pede prosilîvit.

C

Nec mora, Carnífices gémini
Lánceâ péctora dilácerant;
Et latus úngula Virgíneum
Pulsat utrúmque, et ad ossa secat,
Eulâliâ numeránte notas.
Scríberis ecce mihi, Dómine
Quàm libet hos ápices légere,
Qui tua, Christe, trophæa notant,
Nomen et ipsa sacrum lóquitur
Púrpura sánguinis elíciti.
Hæc sinè flétibus et gémitu
Læta canêbat et intrépida :
Dirus abest dolor ex ánimo,

D

Mémbraque tincta cruôre novo,
Fonte cutem recalénte lavant.
Ultima carnificina dehinc,
Non lacerátio vulnífica
Cratis genus, nec arâta cutis;
Flamma, sed úndique lampádibus
In látera, stomachúmque furit.
[CCCXLI] Crinis et odor ut in júgulos
Flúxerat, invólitans húmeris,
Quò pudibúnda pudicítia,
Virgineúsque lateat honos,
Tégmine vérticis oppósito.
Flamma crepans volat in fáciem,
Perque comas vegetâta, caput
Occupat, exuperátque ápicem :

Virgo citum cúpiens óbitum,
Appetit et bibit ore rogum.
Emicat inde Colúmba replens
Mártyris os, nive candídior
Visa relínquere, et astra sequi :
Spíritus hic erat Eulaliæ
Lactéolus, celer, innócuus.
Colla fluunt, abeúnte ánimâ,
Et rogus ígneus emóritur :
Pax datur ártubus exánimis,
Flatus in æthera plaudit ovans,
Témplaque celsa petit vólucer.
Vidit et ipse satélles Avem
Féminæ ab ore meâre palam
Obstupeláctus, et attónitus
Prósilit, et sua gesta fugit;
Lictor et ipse fugit pávidus.
Ecce nivem glaciâlis hyems
Ingerit, et tegit omne forum :
Membraque tegit simul Eulaliæ,
Ossa jacent sub gélido,
Pallíoli vice lintéoli.
Cedat amor lachrymántum hóminum,
Qui celebrâre suprêma solent;
Flébile cedat et officium :
Ipsa eleménta, jubénte Deo,
Exéquias tibi, Virgo, ferunt.
Nunc locus Emérita est túmulo
Clara Colónia Vettóniæ,
Quam memorábilis amnis Ana
Præterit, et viridánte rapax
Gúrgite mœnia pulchra pluit.
Hîc, ubi mármore perspícuo
Atria lúminant alma viâtor,
Et peregrînus, et indígena :
Relíquias, cinerésque sacros
Servat humus veneránda sinu.
Tecta corúsca super rútilant
De laqueáribus auréolis,
Sáxaque cæsa solum váriant :
Flóribus ut rorulénta putes
Prata rubéscere multímodis.
Cárpite purpúreas víolas,
Sanguineósque crocos métite :
Non caret his geméllis hyems,
Laxat et arctat tepens glácies,
Flóribus ut cúmulet cálathos.
Ista comántibus è fóliis
Múnera, virgo puérque date;
Ast ego serta choro et in médio
Texta feram pede Dactylico,
Vília, márcida, festa tamèn.
Sic venerári ossa libet,
Ossibus Altâre et impósitum :
Illa Dei sita sub pédibus
Prósp̃icit hæc, populósque suos
Cármine própio tali fóveat.
Láudibus éfferant exímiis
Astra, solum, mare, quicquid habet,

A Te, Génitor, Genitúmque tuum,
Símplicem étiam et Spíritum
Perpétuis résonent módulis.
Festi hujus in láudibus, Dómini
Vócibus íntonet alma cohors,
Victrîcem qui fecit Eulaliam,
Sócians æthéreis cívibus pérpetim
Trinus, Unus Dóminus.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Jesu, Dei Filius, qui hortum Electórum ingrédiens, inter lília pásceris, quandò in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctârum Vírginum cœtibus decorâris, ubi beatíssimam Euláliam mirabílitèr
B introdúcens, ita miríficis eam flóribus maluísti fulcîre, ut odor virtûtum ejus tanquàm flóscula arómatum ad nos usque descénderet : te súpplici intentióne rogâmus, ut, amótis figúris véteris Testaménti, quæ, velut umbræ, in typicis observatiónibus præcessérunt, dies illa, Evangélica útique tradítio, in nobis aspirándo proficiat, quálitèr ità exémplo vírginis Eulâliæ Evangélii lucem totâ devotióne sequâmur, ut umbras prætériti errôris, et críminis nesciâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus virtútum, per quem sancta Eulália, dùm ad passiônem vadit, ad glóriam pervênit, det vobis, nec vitiôrum passiónibus adstríngi, et à passiônum vítiis liberári : ℟. Amen. Quæ sua membra
C non vítiis, sed pro Deo passiónibus súbdidit, obtíneat vos numquàm tentatiônum certamínibus vinci; ℟. Amen. Ut, sicut illa post passiônem obtínuit corônam, ita vos per pœniténtiam veniâtis ad véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

[CCCXLII] *Lauda.* Sicut palma exaltâta sum in gáudio. Allelúia. Et sicut olîva speciôsa in campis, Allelúia. *P.* Sicut vitis fructificávi suavitâtem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut olîva fructífera in domo Dómini, sperâbo; et in misericórdia Dei mei in ætérnum, et in sæculum sæculi. *P.* Sicut vitis. ℣. Glória, et honor. *P.* Sicut vitis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Euláliam vírginem in ténero ætâtis statu, nec mundi inléce-
D bris, nec persecutôrum permisísti superári torméntis : in qua múnere tuo, nec sexus víncitur, nec afféctus; cujus constántiam nec sævítia térruit, nec pœna edómuit, nec úngula mínuit, nec flamma compéscuit : Ilujus ergo deprecátio pro nobis ita apud te prævâleat, ut mala à nobis præséntia, futúraque removeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea apéries. *Psalmus* L. *Orátio.* Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona. Surge, própera sponsa mea, et veni : Jam enim hyems tránsiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terram nostram. *P.* Quàm pulchra es amica mea, et quàm decôra! Pulchrióres óculi tui

columbârum, absque eo quod intrínsecùs latet. A ℣. Spécie tuâ et pulchritúdine tuâ inténde, próspera procêde, et regna, propter veritâtem, et mansuetúdinem, et justítiam : et dedûcet te mirabílitèr déxtera tua. *P.* Quàm pulchra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quàm pulchra.

Orátio. Virgo Christi Eulália, quæ ad vocem vocántis Sponsi surrexísti ad fidem, properásti ad réquiem, sponsâta de sánguine, formôsa Baptísmate, ecce jam hyems tránsiit, imber ábiit; quia omnis temporâlis tribulátio à te devícta recéssit : recêdat ergo à nostris méntibus, te oránte, impugnátio virtûtum : ut, qui credulitâtis dono pleni consístimus, sanctitâtis ope pleníssimâ fulgeâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Advéntus tuus mihi sicut vitis floréscit : et quasi myrrha elécta dedísti suavitâtem odôris : *P.* Et quasi bálsamum non mixtum odor tuus : et ut rosa fragrans tabernácula tua. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque dormîtet qui custôdit te. *P.* Et quasi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et quasi.

Orátio. Mira satis Dómine, quod in advéntu tuo martyr tua Eulália quasi vitis vera fructíficans, et quasi myrrha elécta odôrem grátiæ fidélibus propínans in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio : te quæsumus, te rogâmus, ut suffrágiis ejus, odôre virtutum odóres criminum fugiâmus : ut cœlésti illo inspirámine recreáti, cunctôrum vitiôrum fœtóribus éxules reperiâmur, et sóbrii. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Procêde inter lília opâca, filia Hierúsalem : quia perfécta es et decôra, et reprehénsio in te non est. Ascénde quasi sponsa à Líbano, et pércipe benedictiônem fidei *P.* A Dómino Deo tuo. ℣. Veni sponsa à Líbano, veni, coronáberis. *P.* A Dómino. ℣. Glória, et honor. *P.* A Dómino.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Euláliam Vírginem. *Quære in Vésperis præcedentibus.*

Antíphona. Vox túrturis audîta est in terra nostra : víneæ floréntes dedérunt odôrem. *P.* Vox tua suâvis, et fácies tua decôra. Diléctus meus mihi, et ego illi. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam : próximæ ejus adducéntur tibi. *P.* Vox tua. ℣. Glória, et honor. *P.* Vox tua.

Orátio. Sponsa Christi Dei Fílii in óculis fidélium quasi turtur, virgo Eulália ánnuis recúrsibus quodámmodò providêtur; dum honor sepúlchri ejus humánis obtútibus præsentâtur, et obsequéndus honorificè aperîtur; dum vox ejus suâvis, et fácies ejus púlchrior exundánti claritâte fructíficat : Concêde ergo [CCCXLIII] nobis, ut odor virtûtum ejus sopîtum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet; ut, qui nùnc percípimus ex odôre lætítiam, póst percipiâmus ex pœnitentiâ glóriam indeféssam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Egrédere tanquam sponsa consúrgens, *P.* Pulchra ut luna, et elécta ut sol, et ornâta. ℣. B Per diem sol non uret te : neque luna per noctem. *P.* Pulchra. ℣. Glória, et honor. *P.* Pulchra.

Orátio. Gloriôsa facta est virgo tua, Christe, Eulália, quæ consurgénti auróræ comparâta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, probâtur : dùm clarióri rútilans lúmine, et ut luna plena, claréscit passiône, et ut sol flagrans, atque imminutiônem sui nésciens, sanctitâtis persístit in ópere : da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinêre indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis, láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Gaude virgo filia Sion, jocundâre, et lætâre filia Hierúsalem : *P.* Quóniam ecce Rex tuus venit tibi mitis. ℣. Lauda Hierúsalem Dómi- C num : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Quóniam ecce. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam ecce.

Orátio. Domine Deus, qui Prophetáli vatícinio filiam Hierúsalem jocundári, et lætári pronúncias; fac nos in Sacraméntis profluéntibus exultâre et Fílii tui Dómini nostri óperum adsúrgere dignitâte : ut dùm his fidem conjúngimus, per intércessum vírginis Eulâliæ cœlorum gáudiis potiâmur; Per ineffábilem divitiárum tuârum poténtiam summe, et admirábilis Deus noster, qui es benedictus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Veni sponsa mea : quàm pulchra facta es, et decôra valdè! Surge, áccipe óleum sapiéntiæ, pró- D pera *P.* In advéntum Dómini Dei tui. ℣. Spécie tuâ et pulchritúdine tuâ inténde, próspera procêde, et regna. *P.* In advéntum. ℣. Glória et honor Patri. *P.* In advéntum.

Orátio. Sponsa Christi virgo Eulália, quæ pulchra facta es, et decôra, quæ óleum sapiéntiæ accípiens, candôrem útique Baptísmatis vehis; dùm ex Lavácro fidem pércipis, per quam inter filias Hierúsalem mirífice coronâris : per te, quæsumus, ut candôrem castitâtis mereâmur adtíngere, quæ Christo de virginitâte meruísti placêre : ut per te proféctum obtineâmus virtûtis, per quam devícta est crudélitas persequéntis; ut sit nomen benedíctum in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Gaude et lætâre in omni corde, filia Sion : *P.* Ecce Dóminus in médio tui fortis exultâbit super te in laude. ℣. Delectâre in Dómino : et dabit tibi petitiónes cordis tui. *P.* Ecce Dóminus. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Ecce Dóminus.

Orátio. Gaude et lætâre filia Sion, quia ábstulit Dominus inimícos tuos, dùm te, et in passiône victrîcem, et ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiône salvêmur, qui diem tuum veneránte incólimus; et qui in te vicísse crédimus Christum, nos per eum vicísse lætêmur impulsiónes carnálium passiônum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Veni sponsa ad præparâtum regnum cœlôrum, intra in gáudium, *P.* Et pércipe benedictiônem à Dómino. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque obdormîtet qui custôdit te. *P.* Et pércipe. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimæ mártyris tuæ Eulâliæ corpúsculum in Cruce pendéntem supérnâ adsparsiône vestísti, ut et candor vírginem, et refrigérium indúeret mártyrem : adsíste nobis propítius, et tantis in mártyre semper osténde beneficiis; dùm per illam, et supérna dona prærogas, et mártyris excúbias miráculis própagas, et Ecclésiæ festa, éadem visitándo dignántèr inrádias. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Virgo Israël, ornáberis tympanis tuis, *P.* Et egrediêris in choro psallántium. ℣. Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Et egrediêris. ℣. Glória, et honor. *P.* Et egrediêris.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ánimam fámulæ tuæ Eulâliæ beatíssimæ mártyris pro te felicitèr triumphántem exáminas per flammam, súscipis per colúmbam, et tibimet cópulas in glória sempitérna : adésto [CCCXLIV] nobis, ut Spíritus mártyris non desit supplicántibus in suffrágio, qui étiam persequéntibus refúlsit insígni miráculo; nec aliquándo recêdat benficiis ab Ecclésia, quæ apud te requiéscit in cœlésti aula. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Hæc dicit Dóminus : Dilectiône ætérnâ diléxi te. *P.* Proptércà attráxi te ad misericórdiam. Adhuc ædificâbo te, et ædificáberis virgo Israel : tolle tympanum tuum, et procêde in choro psallántium, quóniam véniet tibi dies consolatiônis. ℟. Recordâtus sum tui, míserans adolescéntiam tuam, et charitâtem desponsatiônis tuæ. *P.* Proptéreà attráxi. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Proptéreà.

Orátio. Audi, et súscipe precántium vota, dilécta Dei virgo Eulália, quæ sponsa Christi de fide, soror monstrâris esse de sánguine : éffluant in nobis flores virtútum, effúgiant umbræ tentatiônum : exémplo tuo proficiâmus in mélius, ne in detériùs consisténtes, vitæ dona perdâmus : ut cùm tempus putatiônis advénerit; et fides, quâ Christum crédimus, A nos líberet à supplíciis, et affectus, quo illi propinquâre nítimur, nos ditet munéribus sempitérnis. ℟. Amen.

Per misericordiam.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Tu nosti, Dómine, quia non coméderim in mensa execratiônis, nec bíberim vinum libáminum : nunquàm enim lætâta est ancílla tua, nisi in te, Dómine.

Cánticum Esther (*Cap.* XIV).

Dómine mi, rex omnípotens, ádjuva me sollícitam, et cujus præter te nullus auxiliâtor est álius. * Perículum meum in manu mea est.

Audívi enim à patre meo, quòd tu Dómine tu- B lísti Israël de cunctis géntibus, * et patres nostros ex ómnibus retrò majóribus suis,

Ut possidéres hereditâtem sempitérnam, * fecisti-que eis sicut locûtus es.

Peccávimus in conspéctu tuo, et ideírcò tradidísti nos in manu inimicôrum nostrôrum :

Justus es Dómine : * et nunc non eis súfficit, quòd duríssimâ nos ópprimunt servitûte,

Sed robur mánuum suârum, idolôrum poténtiæ deputántes, * volunt tua mutâre promíssa, et delêre hereditâtem tuam,

Et cláudere ora laudántium, * atque extinguere glóriam templi et altâris tui,

Ut apériant ora géntium, et laudent idolôrum for- titúdinem, * et prædicent carnâlem regem in sempi- C térnum.

Ne tradas Dómine sceptrum tuum his, qui non sunt, * ne rídeant ad ruînam nostram :

Sed convértere consílium eôrum super eos, * et eum, qui in nos cœpit sævîre, dispérde.

Meménto Dómine, et osténde te nobis in témpore tribulatiônis nostræ, * et mihi da fidúciam rex deôrum, et univérsæ, Dómine, potestâtis :

Tríbue sermônem compósitum in ore meo in conspéctu leônis, et transfer cor illîus in ódium hostis nostri, * ut et ipse pereat, et cæteri qui ei conséntiunt.

Nos cum líbera manu tua ádjuva, nullum álium habêmus auxiliatôrem, * nisi te, Dómine, habens ómnium sciéntiam; et nosti quòd óderim glóriam iniD quôrum.

Et detéster cubîle incircumcisôrum, * et omnis alienígenæ.

Tu scis necessitâtem meam, quòd óderim signum supérbiæ et glóriæ meæ, * quod est super caput meum in diêbus ostentatiônis meæ,

Et detéster illud quasi pannum menstruâtæ, * et quòd non compórtem illud in diêbus siléntii mei.

Et quòd non coméderim in mensa Aman, * nec mihi placúerit convívium regis, nec bíberim vinum libáminum :

Et quòd nunquàm lætâta sit ancílla tua, ex quo huc translâta sum usque in præséntem diem, * nisi in te Dómine Deus Abraham.

Deus fortis super omnes, exáudi vocem eôrum

qui nullam áliam spem habent, et libera nos de manu iniquôrum, et érue me à timôre meo.

Orátio. Auxílio tuo, Dómine, defendéndam, tuendámque nostram commíttimus imbecillitâtem, ut tuum sit, nos evádere de muscípulis impiôrum, cujus fuit, venerándam Eulâliam non cédere terróribus persequéntium; ac sicut illam atrócitas non térruit sæviéntis, ita non queant indúcere nos decípula oblatrántis; ut ipse unus per nos vincâtur suis convítiis et erróribus cunctis, qui expugnâtus est per Eulâliam, passiône superánte. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Benedictus. Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, et laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

[CCCXLV] *Orátio.* Beâta Dei Virgo, quæ in Sion speculatiône gloriôsa consístis, quam Deus ipse dilexísse testâtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicêtur: da nobis Dómine méritis suis, ut amôre divíno flagrántes, in futúro judício inveniâmur indémnes. Amen. Et adjúti grátiâ divinitâtis illîus, qui est pius, et miséricors in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Egrédere post vestígia gregum tuôrum, virgo fília Sion, et pasce agnos tuos. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Intra in hortum meum sponsa mea, fília Hierúsalem. Ecce flores tui germinábunt in terram. Pasce jam inter lília, donec respîret dies, et amoveántur umbræ.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, alelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia

Psalmus CXLVIII.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis (*Cap.* XXIV).

℟. Deo grátias.

Sapiéntia laudâbit ánimam suam, et in Dómino honorábitur, in médio pópuli sui gloriábitur, in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtûtis illîus honorábitur, in médio pópuli exaltábitur, et in plenitúdine sancta admirábitur, in multitúdine electôrum habêbit laudem, et inter benedíctos benedicêtur, dicens: Quasi cedrus exaltâta sum in Líbano, et quasi cypréssus in montem Sion: quasi palma exaltâta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho: Quasi olîva speciôsa in campis, et quasi plátanus dilatâta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamômum aspálathum aromatízans odôrem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitâtem odôris: quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi líbanus non incénsus vaporávi habitatiônem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus expándi ramos meos, et rami mei rami honôris et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi odôrem suavitâtis: et flores mei flores honôris et honestâtis. Ego mater pulchræ dilectiônis, et timôris, et agnitiônis, sanctæ spei. In me grátia omnis vitæ et veritâtis, in me omnis spes vitæ et virtus. Transîte ad me omnes qui concupíscitis me, et à generatiónibus meis implémini: Spíritus enim meus supra mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum: Memória mea in generatiône sæculôrum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítiunt. Qui áudiunt me, non confundéntur: et qui operántur in me, non peccant. Qui elúcidant me, vitam ætérnam possidébunt. ℟. Amen.

Hymnus.

Laudem beátæ Eulâliæ
Puro canámus péctore:
Quam Christus inter Mártyres
Casto sacrâvit sánguine.

Quæ clausa duris póstibus,
Intérque fortes cárdines;
Somni, cibîque néscia
Christum canêbat pérvigil.

Custos treméndi lúminis
Lux stupêbat in vínculis:
In Cárceris angústia
Mentis beátæ gáudia.

Judex furôre túrbidus,
Surgit cruéntis fáucibus,
Et íncrepat noctis moram,
Sanctam datûrus hostiam.

Lentôque primo vérbere
Christi Puélla cæditur;
Sed consecrâre pérnegat
Libâmen aris ímpium.

Tunc in recíso stípite
Ductis in altum brâchiis,
Latus Puéllæ cædítur,
Núdaque flammis úritur.

Victor recêdit spíritus,
Corpus relínquens pállidum;
Quod lege mortis pérditum
Redûcat ad vitam Deus.

Jam jam quiéti psállite,
Patrîque laudem dícite,
Christúmque laudêmus pium,
Simúlque Sanctum Spíritum.

Hæc nos redêmit Trínitas,
Cujus perénnis glória
In sæcla nescit mori,
Vivens per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Jesu Christe, cui beâta Eulália et virgo plácuit, et martyr adhæsit: dum tibi et virgo pérmanet casta, et pro te exténditur in catásta; dum tibi corpus servat íntegrum, et pro te gaudet úngulis exarâtum: ejus pudicítiæ, atque victóriæ favens, nobis propítius esse dignâre; ut et immundítiæ nostræ ejus oratiône abluántur, [CCCXLVI] et torménta ejus fortitúdine resolvántur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Sicut palma exaltâta sum. *Benedíctio.* Deus virtûtum. *Requîre in Vésperis præcedéntibus.*

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. *fol.* CLX

Sono. Dominus Deus cœli. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona. Gaude filia Sion, júbila Fília Hierúsalem. *P.* Ecce Rex tuus venit tibi justus, consérvans. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. *P.* Ecce Rex. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce Rex.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Spécie et pulchritúdine. *fol.* CLXXIX.

Hymnus. Laudem beátæ Euláliæ.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. *Quære retrò in Láudibus.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sanctæ Euláliæ tuæ arcâna póssidens, ei et virginitâtis pudôrem, et passiônis tribuísti rubôrem, dum et púdica in Secréto, et invícta in foro, et illîc manet, ut te promereâtur, et hîc vincit, ut à te coronêtur : ánnue précibus ejus, ut consciéntiam nostram ita pudor possídeat, ne déserat fortitûdo : illîc tranquílla máneat, ne contaminêtur : hîc víncere stúdeat, ut probêtur, Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui sanctam Eulóliam constántiâ robóravit, vos in tentatiône robústos státuat : ℟. Amen. Qui eam passiône glorificâvit, à vobis passiônum ignomíniam tergat : ℟. Amen. Qui illam inter torménta victrîcem tortôrum fecit, vos inter túrbines Mundi éruat ab omni evéntu periculi. ℟. Amen.

Lauda. Sicut palma exaltâta. *Orátio.* Dómine Jesu Christe, qui beâtam Eulóliam. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XII.

IN FESTO SANCTÆ EUGENIÆ VIRGINIS, ET COMITUM EJUS MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII. *Sono.* Gaudête justi. *Fol.* CLXV. *Antíphona.* Viri justi. *fol.* CLXII. *Lauda.* Invocábant Dóminum. *fol.* CLXVIII.

Hymnus.

Honôre Sanctæ Eugéniæ
Castis canâmus láudibus :
Christo fidéli júbilo,
Dulci psallâmus módulo.
Qui dudùm Sanctam Vírginem
Puro sacrâvit péctore,
Mentis arcâna póssidens,
Sacro nitôre inlúminat.
Fidêlis Christi fámula
Mundi calcat jactántiam,
Arctum callem arrípiens,
Vitam cœléstem séquitur.
Castam vitam dùm ágeret,
Cœnobiôque dégeret,
Pater effécta Mónachis,
Matrem celâbat tégmine.
Edax morbi libídinis
Vexat pectus Melántiæ ;
Pulchrum vultúmque ut víderat,
Amôre cœco cárpitur.
Quem Virgo Christi pérvidens
Suis pellit elóquiis,
Sævúmque virus áspidum,
Certo refútans cármine.
Illa Tribûnal Júdicis,
Furôre armâta Dæmonis,
Verbis malígnis ádpetit,
Castam expúgnans ánimam.
Sed est cremâta obscœnitas,
Sancta probâtur cástitas ;
Præféctus, dum Eugéniam,
Prolem recêpit própriam.
Illicò temnunt idôla :
Reserâtur Ecclésia :
Pater in sacerdótio
Martyr dicâtus est Christo.
Moxque ab Alexandría
Româ revértit Cláudia
Cum prole ; sed Eugénia
Christi sectâtur átria.
Tunc cælébsque Eugénia
Prothum, Hyacínthum sócios,
Virtûte Christi refértos,
Basíllæ offert fámulos
Divínis mox oráculis
Corda perlústrant Vírginis ;
Ob hoc Pompéjus díspuit,
Et Christum Deum crédidit,
Pro quo ense percútitur,
Et Christo sponso júngitur :
[CCCXLVII] Prothus et Hyacínthus íterùm
Plectúntur collo gládio.
Tetris post hæc Eugénia
Bis denis trusa fériis,
Néscia potúsque cibi
Mucrône pléctitur civis.
Cœlis locâtur Spíritus
Sanctôrum cum agmínibus :
Nos ánnuis recúrsibus
Hymnum Deo persólvimus ;
Horum nos, Deus, méritis
Ablátos nunc à vítiis,
Sursum reduc à sórdibus,
Refórmans sacris sédibus.
Præsta Pater tu ínclyte,
Cuncta qui regis cum Prole
Paráclito cum Spíritu
Simul per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Vidête, vidête dilectíssimi fratres, mirabília ópera Dei, quálitèr Eugénia virgo pro nómine Jesu martyrium sustinêret : ut nec undis subjiciâtur, nec ardóribus concremêtur. Hæc sanè fides augebâtur, pro qua Dóminus noster prædíxit, quod in ea se rogántibus, nihil difficile sit : unde hac fide, quæ per dilectiônem operâtur, rogêmus pii Patris cleméntiam, ut nostras recípiat láchri-

mas, díluat culpas, impértiat grátiam, et árceat quæcúmque nobis vidéntur esse advérsa. Si enim rogavérimus eum fiduciálitèr, spes nobis est, quòd exáudiet vocem nostri clamôris, cùm ad eum, ea quæ Dómino Jesu Christo edocénte didícimus, proclamavérimus è terris :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus summus, atque ætérnus terríbilis, in cujus servítium Eugénia viríli hábitu, detónsis crínibus, se óbtulit servitûram, fáciat vos desséctis atque recísis curis sæculi, adprehéndere vitam immaculâtam : ℟. Amen. Quique ejus virginitâtem Metântiam falléntem manifestam effêcit cúneis pulôrum, osténdat in vobis divítias misericordiârum suârum; ℟. Amen. Atque cum illa post tránsitum mereámini partem habére, quæ pro Christo Dómino suo méruit laureári. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Deus, qui sanctis tuis Eugéniæ vírgini, et ejus Comítibus martyribus tantam grátiam in passiône dedísti, ut insígnitèr apértum fidei vínceremt hostem, quamprímùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent: præbe nobis auxílium de tua pietâte firmíssimum, quo muníti, atque præcíncti, et rebellántem spirítui carnem valeâmus compéscere, et nos ipsos intrépidos studeâmus bellis spirituálibus præparâre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis. *Fol.* CLXIII. *Antíphona.* Sancti tui Dómine. *Orátio.* Sanctos tuos Dómine Eugéniam et ejus Cómites mártyris virtûte tuæ déxteræ fultos, invícto. *Quære fol.* CLXVI.

Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut invenirémtur inlæsi in aqua válida. *P.* Terra appáruit árida, et in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, et mirabília ejus fíliis hóminum. *P.* Terra appáruit. ℣. Glória et honor. *P.* Terra.

Orátio. Deus, qui Sanctis, *ut hîc suprà.*

Antíphona. Salus justôrum. *fol.* CCLXVIII.

Orátio. Deus, qui et virtûtem Sanctis, et sanctimóniæ ornaménta largîris; hanc Ecclésiam in honôrem mártyrum Eugéniæ vírginis, et ejus Cómitum exhibéntem, sanctitâtis perórna insígnibus : ut qui gloriántur victóres triúmpho stare Mártyres, sint ætérnis Sanctôrum tuôrum felicitátibus compléxi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Responsórium. Beáti qui habent. *fol.* CCXVI.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Diligéntes te. *Cánticum.* Qui spontè. *Ad Benedictus. Antíphona.* Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es. *Sono.* Salus justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Fol.* CLXIV. *Prophetîa.* Justôrum ánimæ. *Fol.* CLXVII. *Hymnus.* Honôre sanctæ Eugéniæ. *Supplicátio.* Orêmus. *Capítula.* Vidête, vidête. *In Vésperis præcedéntibus.*

[CCCXLVIII] *Lauda.* Laus Dómini in Ecclésia Sanctôrum. Allelúia. *P.* Lætêtur Israël in eo qui fecit ipsum Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. *P.* Lætêtur Israël. ℣. Glória, et honor. *P.* Lætêtur Israël.

Benedíctio. Deus summus atque ætérnus. *In Vésperis præcedéntibus.*

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI JUSTI ET ABUNDI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Gaudête justi. *Fol.* CLXV. *Antíphona.* Gáudium magnum. *Lauda.* Véniet Dóminus. *fol.* CCCXXV.

Hymnus.

Vox ecce Vatum vívida pérsonat
Venîre Christum, nascîque núntiat;
Nunc festa cujus plebs pia célebrat;
Quæ ferens undam lúcidam prómicat.
Quem Gabriëlis vox clara núntiat;
Quem Virgo parit, quæ sola rútilat,
Fœtôsa Virgôque lactat,
Nutrîxque Virgo se cui dédicat.
Cujus dicâta pássio próvocat,
Ut quis fidâlis sánguine rúbeat,
Et passiônis múnere polleat,
Utrôque sese périmi gáudeat.
Justi, et Abúndi quem sequi cúrsitat
Sacra volúntas; quem quoquè núntiat
Sequi debêre; qui in fide látitat
Se fore fortem vocêque júbilat.
Hos hunc sequéntes, périmi júdicat
Numeriânus, qui Olybrio hoc ímperat
Ut Christiános ensi subjíciat,
Christîque Servos publícitùs óppriмat
Justum en Olybrius, ut áudii
Furôre raptus, nec neve quæritat,
Si Christiânus ipse sit explôrat:
Sed Christi Servus íllicò clámitat:
Se esse fidêlem : nec mori dúbitat.
Præses in ita contérritus próvocat
Membra fidêlis, nec neve clámitat;
Ut hunc rotârum ars sæva próterat.
Sed mens ditâta minimè trépidat;
Vocêque clarâ cántica júbilat:
Quem sibi Christus ita mirîficat,
Ut vota vincens, jam liber ófferat.
Ferox Tyránnus vócibus íntonat:
Fornax ut atrox ígnibus árdeat,
Testis et Almi membra suscípiat,
Offérre thura Martyr ut ámbulat,
Aut igni ira cóncita péreat:
Seque sevéræ morti subjíciat,
Flammæque rogis citus inhæreat:
Ne contráire præsidi váleat.
Sed quem ditâta mens benè súblevat;
Et meritôrum grátia dédicat,
Nec flamma vincit, nec pœna súperat;

Sed ígne trusus, illæsus ámbulat.
Adhuc Abúndus dùm piè spéctitat,
Sese citâtim Mártyri sóciat ;
Mentémque Christo súbitò délibat ;
Ipsîque Olybrio vócibus ínrogat.
Cujus cum fama præsidi pérsonat ;
Infremit irâ, terrêre ínchoat :
Sanctus Abúndus, ut idólis cedat ;
Illísque cedens thus liber ófferat.
Sed quia Sanctus vinci nequíverat,
Justum sodâlem fácibus ímperat
Adúri, cujus ut vita péreat,
Jamque citò discrímini cedat.
Mare sed is qui pédibus ámbulat ;
Poténsque clausos córpore tránsvolat ;
Ignis pœnas hos fúgere próvocat,
Itemque tutos sístere fáctitat.
Hos ipse Sanctis æthere sóciat,
Et ignis ille flámmeus évolat,
Et quos uréndo flamma suscéperat,
Extrîta rore frígida cónsecrat.
Ut nec capíllus cápitis árdeat ;
Nec ipsa vestis ígnibus hæreat ;
Sed rore tincta, tútave máneat :
Hæc cuncta regens Spíritus áctitat,
Exémplo quorum nunc pius áudeat
Quisque fidêlis, munus et ínferat
Sui precâtus, menteque sérviat,
Qui misértus ómnia júdicat.
Ipse precántum vota suscípiat ;
Et paradísi jánuam apériat,
Qui in æthere tonans nos pius ádjuvat,
Cúnctaque solus dimicâre vult.
Sit honor illi, qui solus íntonat
De sede poli, cúnctaque júdicat :
Eique sese lingua subjíciat ;
Per omne sæculum cármina cónciuat.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. *ut in áliis.*

Capítula. Deus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, et lux veritâtis, lætífica pópulum tuum in hac celebritâte beatissimôrum mártyrum tuôrum Justi et Abúndi : ut [CCCXLIX] qui suis méritis contristántur, eôrum oratiónibus consoléntur.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Obténtu mártyrum suôrum Justi et Abúndi, benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, qui illos provéxit ad cœlos : ℟. Amen. Illôrum vos efficiat suffragatiône felíces, quorum nunc estis solemnitátibus exequéntes : ℟. Amen. Ut sicut illi pro justítia certáti sunt usque ad mortem ; ita et vos eôrum sequéndo vestígia, líberi properêtis ad cœléstia regna. ℟. Amen.

Per misericórdiam

Lauda. Fidéles in dilectiône. *Et ómnia eua usque ad Capítulam dicántur successivè, ut in festo Cæcíliæ virginis, fol.* CCCXXVI.

Capítula. Da nobis, Dómine, gáudia felicitâtis ætérnæ, te ut semper gaudêre possîmus, ne despicábili tristítia obruâmur, et in nullo de temporálibus solíciti simus : ut, qui te prope esse jam crédimus, mitíssimum cùm véneris sentiâmus.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Fidéles in dilectiône.

Benedíctio. Obténtu Mártyrum. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XVIII.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis : *P.* Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beâta es regîna, quæ próspicis quasi lumen. *P.* Et egrédere. ℣. Adstitit regîna in vestítu deauráto. *P.* Et egrédere. ℣. Egrédere, quasi Luna valde rútilans. *P.* Et egrédere. B ℣. Egrédere, quasi sponsa consúrgens pulchra, ut Luna. *P.* Et egrédere.

Orátio. Virgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris, ornâre tympanis tuis, id est, membris Ecclésiæ, ut te habeâmus patrônam in sæculo, quam beâtam regînam crédimus permanêre in futúro : ut prospiciéntes te lumen credulitâtis nostræ sine dúbio esse ; te interpellánte, favôrem beatitúdinis mereâmur firmíssimè obtinêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ, dicens : Ecce concípies, et páries filium. *P.* Et vocâbis nomen ejus Emmánuel : Allelúia. ℣. Spíritus sanctus véniet in te, et virtus excélsi obumbrâbit te : quod autem nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *P.* Et C vocábitur. ℣. Glória, et honor. *P.* Et vocábitur.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia : vidi portam in domo Dómini clausam : et dixit ad me Angelus : Porta ista, quam vides, non aperiêtur : neque áliquis per eam transíbit. *P.* Quóniam Dóminus Deus Israël egrediêtur per eam, et erit clausa. ℣. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini portæ æternáles : et introíbit rex glóriæ. *P.* Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Orátio. Verbum virtûtis, et sapiéntia Patris, quod matérni úteri portam nec ingrédiens víolas, nec concéptus corrúmpis Virginem, nec parturitiône matrem virginitâte privâre dignósceris ; præsta nobis, D ut obténtu suo, quæ te génuit Fílium, nobis prærogeat, quod rogâtur ; et quæ te méruit sine cóitu páre-re, nos concéptu tuo fáciat parturîre : ut in portis Sion dilatántes os nostrum, salûtis concipiâmus spíritum : et sic novæ natiônis tuæ prædicêmus miráculum, ut cor nostrum fides semper possídeat incorrúpta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dabit vobis Dóminus signum in terra : virgo in útero accípiet, et páriet filium, et vocâbitis nomen ejus Emmánuel. *P.* Scitôte, gentes, quóniam nobiscum est Deus. ℣. Audi pópulus meus, et testificâbor tibi : Israël, si me audíeris. *P.* Scitôte, gentes. ℣. Glória, et honor. *P.* Scitôte, gentes.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Illumināre, Hierúsalem, *P.* Ecce rex tuus venit, et majéstas Dómini obumbrâvit te. Allelúia, allelúia, allelúia. Lauda, Hierúsalem, Dóminum : conláuda Deum tuum, Sion. *P.* Ecce rex tuus. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce rex tuus.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Adúsque terræ límitem,
Christum canâmus Príncipem,
Natum María Vírgine.

[CCCI.] Beâtus auctor sæculi,
Servîle corpus índuit :
Ut carne carnem líberans,
Ne pérderet quos cóndidit.

Clausa Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia :
Venter puéllæ bájulat
Secrêta, quæ non nóverat.

Domus púdici péctoris,
Templum repéntè fit Dei
Intácta nésciens virum,
Verbo creâvit Fílium.

Enixa est puérpera :
Quem Gábriël prædíxerat ;
Quem Matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sénserat.

Fit porta Christi pérvia,
Resécta plena grátiâ ;
Transítque rex, et pérmanet,
Clausa, ut fuit per sæcula.

Genus supérni Núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.

Honor Matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium,
Per atra mortis pócula
Mundi resólvit crímina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio.
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut per intervéntum et méritum gloriósæ sanctæ Maríæ Vírginis et genitrîcis suæ nobis remissiônem peccatôrum et pacem propítius donâre dignêtur. ℟ Præsta, ætérne omnípotens Deus :

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson : Kyrie eléison.

Capítula. Virgo Christi génitrix, et humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis : ut tuo gaudeâmus múnere, digni intercéssu tuo, peccáminum apud Deum obtinêre remissiônem, cujus sexus absque pudôris corruptiône ómnium génuit Salvatôrem.

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignâtus est nasci, suæ vos Genitrîcis intercéssu sanctíficet ; ℟. Amen. Quique matrem servâvit à corruptélæ contágio, sinum vestri cordis emáculet à delícto ; ℟. Amen. Et, qui eam fecit Vírginem manêre post partum, cœlum vobis tribuat possidêre post tránsitum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo partúriens generâbit. Allelúia. *P.* Et erit iste pax in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audíte hæc omnes gentes : áuribus percípite, qui habitâtis orbem : *P.* Et erit iste. ℣. Glória, et honor. *P.* Et erit iste.

Orátio. Grátiam plenam habêre te crédimus, ò Virgo Christi génitrix et humáni géneris reparátrix gloriôsa Maria, quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus Fílius Dei, à domínio in nos sæviéntis eríperet inimíci, et in regno ætérno consórtes fáceret sibimetípsi. Proínde quæsumus, te rogâmus, ut adsis patrôna nobis, ut et mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, et post in regno suo perénniter habitatúros introdûcat : præsta nobis, ut, qui te concupíscens sibi advocâvit in matrem, nobis concupscéntiæ suæ opuléntam largiátur dulcédinem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Adspérsit me Dóminus Deus hyssópo, et mundâvit me : lavâvit me, et supra nivem dealbâvit me. *Psalmus* L.

Orátio. Deus, qui semper, quæ vera sunt, díligis ; et quæ sunt occultâta tuâ sapiéntiâ maniféstas ; qui virginâlem úterum pro mundi salvatiône ingredi dignâtus es : adspárge nos hyssópo verbi tui ; et munda nos ab iniquitátibus nostris : ut qui tibi soli peccávimus, et malum géssimus coram te ; non irâtus peccátis tribuas pœnam ; sed propítius spíritum rectum, qui te ínvocet, in nostris infúnde viscéribus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ave María, grátiâ plena Dóminus tecum : Benedícta tu inter mulíeres, *P.* Et benedictus fructus ventris tui. ℣. Diffûsa est grátia in lábiis tuis : propterea benedíxit te Deus in ætérnum. *P.* Et benedíctus. [CCCLI] ℣. Glória, et honor. *P.* Et benedictus.

Orátio. Grátiam plenam habêre te. *Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Magnum miráculum vídimus in Vírginis conceptiône, ut nec virginitâtem amítteret, nec genitrîcum póndera didicísset. *P.* Sola méruit Deum ferre post cœlos : sola méruit Virgo venire post partum. ℣. Dómini est terra, et plenitûdo ejus : orbis terrârum, et univérsi qui hábitant in eo. *P.* Sola méruit. ℣. Glória, et honor. *P.* Sola méruit.

Orátio. Magnum valdè miráculum vídimus in Vírginis conceptiône, ut nec decôre pudôris carêret, nec genitrîcum ónera sustinêret : nec enim fas erat, ut illa habêret suspíria, quæ ómnium gáudia pariê-

bat; aut orîgo lætítiæ nósceret vim dolôris : sic étenim sola méruit virgo venîre post partum, quia in ipsâ Verbum est caro factum. Ob hoc te precâmur, Jesu bone, ut, sicut Genitrîci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedéndo remédium. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Spíritus Dómini supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. *P.* Proptérea, quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. *P.* Proptérea. ℣. Glória, et honor. *P.* Proptérea.

Orátio. Sancte Spíritus, qui es sanctificátio Patris, et Fílii, inlábere córdibus nostris, ut de te, quæ vera sunt, sapiâmus, et quæ vera sunt, confiteâmur : bonus enim spíritus es in ómnibus, quia ómnia, quæ vis, rectè vis; tu Vírginem nostram replevísti, et almâ sanctificatiônis tuæ grátiâ inlustrásti : tu ex ea nobis oblatiônem novam in terram súbitò protulísti, ut in ejus lúmine ambulántes salûtem animârum nostrârum cónsequi mereâmur felices. ℟. Amen.

Per misericórdiam

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Maríam Vírginem, dicens : Ave María, grátiâ plena : Dóminus tecum : Benedícta tu inter mulíeres. *P.* Proptéreà et, quod nascêtur ex te Sanctum vocábitur, Fílius Dei. ℣. Spíritus sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. *P.* Proptéreà et, quod. ℣. Glória, et honor. *P.* Proptéreà.

Orátio. O sanctíssime Gábriël, ò fortitûdo summi Patris, ò núncius veritâtis, ò destinâtor divíni mystérii, verissimus adinvéntor ad Vírginem venis, salútas, ut núncius ; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, María : Mecum Dóminus tecum : benedíctam esse inter mulíeres affâris : Verbum ex ea prodíre clangis : et ut Fílius Dei vocitarêtur, mirificâ adtestatiône profitêris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritâtis ad Vírginem accessísti mirificus, petitiônem nostram divínis offer in áuribus : et ita per te ábdita cognoscâmus mystéria, ut númquam incidâmus inimíci ergástula; ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cui te prævium ad Vírginem venîre denúncias, habeâmus et véniæ rédditum, et ætérnæ pátriæ verissimum incolâtum. ℟. Amen.

Antíphona 1. In me spes omnis vitæ et virtûtis. Ego mater pulchræ dilectiônis. *P.* Et rami mei honôris et grátiæ. ℣. Eructâvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. Lingua mea cálamus scribæ, velóciter scribéntis. *P.* Et rami. ℣. Glória, et honor. *P.* Et rami.

Orátio. Mira satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit et crescit usque ad perféctum diem, cujus rami mártyres, cujus perpendícula effécti sunt Confessóres, inter quos beatíssima Virgo María génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dum odôrem grátiæ fidélibus propînat in sæculo, ætérno promerêtur consolári de præmio : Quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odóre virtûtum odóres críminum fugiâmus; et cœlésti illo spirámine recreáti à cunctôrum vitiôrum fœtóribus éxules reperiâmur, et sóbrii. ℟. Amen.

Antíphona 2. Indûta es vestiméntis glóriæ, et ornâta es ornaméntis sanctis. *P.* Et facta es speciôsa invocâta Dómino. ℣. Dóminus custôdit te ab omni malo : custôdit ánimam tuam Dóminus. *P.* Et facta es. ℣. Glória, et honor. *P.* Et facta es.

Orátio. Virgo Christi María glóriæ nunc vestiméntis indûta et ornaméntis sanctis ornâta, quæ útique facta es speciôsa, dum invocâta à Dómino mater efficeris Dómini, et elécta ancílla Fílii, dum aure cóncipis verbum, et nobis et tibi géneras Dóminum, concurréntis ad te plebículæ súscipe vota, [CCCLII] et Fílio tuo Dómino nostro nostræ servitûtis defer obséquia : ut, qui vitiôrum impúlsu ad prona dilábimur, tuis méritis ad cœléstia sublevémur : et qui meritôrum ornaméntis ornári non póssumus, tuo interventu à crimínibus expiáti conceptiônis tuæ sacratíssimum festum ánnuis recúrsibus celebrêmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Dedit illi Dóminus sapiéntiam, et beâtam fecit eam, et circumcínxit illam zonam glóriæ. *P.* Et índuit eam stolam decôris, et coronâvit eam in vasis virtûtum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectôrum benedicêtur. *P.* Et índuit eam. ℣. Glória, et honor. *P.* Et índuit eam.

Orátio. Dómine, Deus Pater, qui beátæ Genitrîci Fílii tui Dómini nostri sapiéntiam contulísti, dum et beâtam illam éfficis, et glóriæ zonam circumcíngis, et stolam decôris índuis, scílicet ut virgo concípiat, et virgo páriat, et sui partûs glória toto in mundo dilatâta fructíficet; da nobis talem spíritûs sapiéntiam, quæ nos coram te beátos efficiat ópere, dignitâte et spléndidos reddat, et indútos decôris stolâ : ut, sicut Virgo María Dei Sapiéntiam concípiens univérsæ creatúræ génuit Dóminum, ita nos sapiéntiâ repleâmur, quâ tibi efficiâmur placábiles in vasis virtûtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Fília Sion, consecrâbis Dómino multitúdines populôrum : et tu Béthlehem domus acceptiônis paucíssima in míllibus Judá : ex te pródiet princípium regni Israël, *P.* Cujus progréssio ab initio sæculi. Propter quod tempus parturiéntis advênit : et páries velóciter Redemptôrem ómnium filiôrum Israël. ℣. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te pródiit Dominâtor Israël. *P.* Cujus progréssio. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus progréssio.

Orátio. Jesu, virtûtum ómnium Deus, qui per beatæ Genitrîcis tuæ mystérium cónsecras tibi multitúdines populôrum, dum novo miráculo Vírginem conceptiône mirábili ditas, et matrem virgini âtis honôre non privas, ut Incarnatiônis tuæ mystérium, et singulâre citra similitúdinis exémplar manêret, et admirábile sinè áliquâ dissertiône ratiônis exísteret;

dona nobis, hujus arcâna mystérii, et plenâ fide cognóscere, et plenióri charitâtis ardôre dilígere: ut per hoc, quod de te, quæ vera sunt, crédimus; ad hoc, quod de te diligéntibus tríbuis, ardéntiùs veniâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 1. Tu turris regis nebulósa, filia Sion, ad te véniet Salvâtor: *P.* Et véniet potéstas prima regnum filiæ Hierúsalem. ℣. Rogáte, quæ ad pacem sunt Hierúsalem: et abundántia diligéntibus te. *P.* Et véniet. ℣. Glória, et honor. *P.* Et véniet.

Orátio. Jesu Dómine, qui nativitâte divínâ præcédis ómnia, et in fine sæculôrum násceris, univérsa ut rédimas, miseris dans in omnipoténtia inítium rebus, et in humilitâte justificatiônem reddens hóminibus, cum nebulósæ turris hospítium ingréderis, et ad eam potéstas prima regnatûrus accêdis: tríbue nobis, illo te spíritu confitéri, quo per úterum Vírginis humánæ voluísti mortalitáti conjúngi. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Béthlehem domus Eúphrâta, non es mínima in princípibus Judá: ex te egrediêtur rex, qui regat pópulum meum Israël. *P.* Et egréssus ejus à diêbus æternitâtis. ℣. Mater Sion dicet: Homo, et homo factus est in ea: et ipse fundâvit eam Altíssimus. *P.* Et egréssus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et egréssus.

Orátio. Magna est, Dómine, Bethlehem civitas, illa Incarnatiônis tuæ altrix, Prophetârum inlustrâta præcóniis; dum ex ea proditûrus adnunciâris, et in ea gloriôsus osténderis: cum illîc spécie et pulchritúdine beatíssimam matrem tuam ac vírginem decorásti Marîam, quæ te méritò incorrúpta édidit, sicut incorrúpta concêpit. Adésto proindè míseris nobis précibus ejus adsíduis: ut, sicut illam generátio tua provéxit ad laudem, ita nos ejus mérita próvehant ad salûtem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Usquequò dolens avertêris? *P.* Generâbis Dóminum Salvatórem oblatiônem novam in terra: ambulábunt hómines in salvatiône. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. *P.* Generâbis Dóminum. ℣. Glória, et honor. *P.* Generâbis Dóminum.

Orátio. Jesu Dómine, qui nascitûrus ex Vírgine, et caput Serpéntis antíqui, et totîus delectatiônis contágia proculcásti, dum te oblatiônem novam Virgo mater parturîret in terris, quam exulâre cupiêbat serpens è sédibus suis; largîre nobis, ita serpéntis hujus [CCCLIII] mysticum, omniúmque peccáminum odîre contáctum, ut te solum ánima nostra díligat, quem et inimîcus retributiône percípiat, et in æternitâtis delectatiône possídeat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Audíte signum à Dómino, plebs Dei: Invénta est virgo in útero habens de Spíritu Sancto; et nomen Vírginis Marîa: Spíritus enim Sanctus supervênit illi, et virtus Altíssimi obumbrâvit eam; ut adimplerêtur, quod dictum est per Prophêtam à Dómino: Ecce virgo habébit filium, *P.* Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Venit Angelus Dómini ad Marîam Vírginem, dicens: Ecce concípies, et páries filium, *P.* Et nomen ejus. ℣. Glória, et honor. *P.* Et nomen.

Orátio. Ineffábile unigénitum Patris ingéniti Verbum, quo nascénte pudor matris Vírginis cláruit, et cláritas novæ generatiônis inlúxit: te enim faciénte, facta sunt cuncta, quæ Incarnatiônis tuæ mystério crédimus operâta; scílicèt, quòd Angelus Joseph viro Genitrîcis tuæ appáruit, quòd te in ea natum de Spíritu Sancto esse prædíxit: præsta ita proínde nobis, quæsumus, méritis sanctæ Matris tuæ et Vírginis, ut, conceptiône Sancti Spíritûs fœcundáti, sic te concipiâmus in corde, ut non áliud, quam te, semper parturiâmus in ópere. ℟. Amen.

Antíphona 1. Magníficat ánima mea Dóminum: et exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. *P.* Quóniam respéxit humilitâtem ancíllæ suæ. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? *P.* Quóniam respéxit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Quóniam respéxit.

Orátio. Quanta tibi sanctíssima Virgo Dei et mater, divîna piétas magna et ampliôra distríbuit, ut, cùm esses virgo terrígena, facta es Altíssimi mater et vérnula: ut, qui sanctum ipsîus nomen in omni generatiône et prosápiâ nunciásti, nobis infírmis succúrrat detérsâ malè rancôris suggestiône: Et, qui tibi ádfuit óptimus habitátor, in nobis præésse dignêtur mitíssimus retribûtor: ut per unum Deum in Trinitâte perféctum et credulitâtis mérita vígeant, et distributiônis gáudia coaléscant; et quia immériti hoc depóscimus, tu regîna et mater creatôris ómnium sæculôrum et per te fruâmur paradísi flórea rura qui íntegra permansísti virgo Deífica. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ipsi soli sum sponsâta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem Sol et Luna mirántur. *P.* Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotiône comméndo. ℣. Ad ipsum ore meo clamávi, et exultávi sub lingua mea. *P.* Ipsi soli. ℣. Gloria, et honor Patri. *P.* Ipsi soli

Orátio. Jesu, Dei Fílius, qui beatíssimam Marîam sic Vírginem ádprobas, ut matrem osténdas: sic matrem honóras, ut vírginem admirábili concéptu effícias, dum tua Déitas ad eam Angelum déstinat, à quo se inter mulíeres áudiat benedíctam: concêde súpplici famíliæ tuæ, ut ad instar ejus cor nostrum castitâte fructíficet, et jussis tuis óbsequi non recûset: quò cum ea mercâmur último Judícii témpore à dextris tuis adsístere, quam nunc crédimus vírginem te veráciter generásse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi: In omnem terram, et in omni pópulo primâtum hábui: superbórum et humílium colla própriâ virtûte calcávi. ℣. Donec intrem in

sanctuârium Dei : et intélligam in novíssima. *P.* Et in omni. ℣. Glória, et honor. *P.* Et in omni.

Orátio. Christe, Dei Sapiéntia summi Patris et Verbum, qui ædíficas tibi comptíssimam domum, Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, et de qua fructum benignitâtis tuæ prodûcis, dum in ea et absque veste corpórea Deus ingréderis, et de qua vestîtus carne procêdis ; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificâtam nos tibi domum efficias de qua, ut sponsus procédens, óperum nostrôrum dignitâte circumfúltus appáreas. ℟. Amen.

℟. Plácuit Deo cástitas et immaculâta virgínitas ; *P.* Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta pietas : de Verbo partum osténdit admirábilem genuísse Vírginem Deum et hóminem. ℣. Adnunciavérunt cœli justítiam ejus : et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. *P.* Propter. ℣. Glória, et honor. *P.* Propter.

Orátio. Decántet tibi, Dómine, omnis creatûra cánticum novum, qui in Vírgine María osténdisti novæ parturitiônis miráculum : ut fémina circúmdaret virum, et virgo sine viri cóitu virîlem páreret sexum : [CCCLIV] Præsta ígitur nobis ejus suffrágio tuéri in sæculo, quæ te partu édidit incorrúpto : mens nostra fulgôre Sancti Spíritûs vegetâta, ita amôrem tuæ dilectiônis concípiat, ut bonôrum semper áctuum partúriat increménta. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Missus est Gábriël Angelus ad Maríam Vírginem desponsâtam Joseph adnúncians Verbum ; et expavéscit Virgo de lúmine : Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum. *P.* Ecce concípies, et páries : et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. *P.* Ecce concípies. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce concípies.

Orátio. Sancta Dei Génitrix, quæ salutâta ab Angelo, aure cóncipis Verbum, fide matúras obséquium, carne géneras Fílium, de lúmine expavéscens, de grátia præveniénte confidens ; súpplicum vota éfficax áccipe plébium, et preces opulénter remúnera singulôrum, ut matérno cunctos grémio solatûros (*sic*) accípiens, quos in hac peregrinatiône ad te concurréntes réspicis cérnuos, Jesu Christo fílio tuo Dómino nostro repræséntes inlæsos. ℟. Amen.

Per.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie et generatiône.

Cánticum (*Lucæ* I).

Magnificat ánima mea Dóminum : * et exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ :

Ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est,

Et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus A in omni progénie et generatiône * super timéntes eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente intelléctus cordis eôrum.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltâvit húmiles.

Esuriéntes implêvit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscêpit Israël púerum suum, * memor misericórdiæ suæ :

Quæ locûtus est ad patres nostros, Abraham, * et sémini ejus usque in sæculum.

Glória, et honor.

Orátio. Magnífica ecce te, Dómine, redemptôrem nostrum beátæ Genitrîcis voce omnis convéntus Ecclésiæ : quia respexísti humilitâtem Ancíllæ tuæ, B cùm te et Virgo sancta concêpit ; et Ecclésia credéndo cognôvit : cùm de illa prodíeris ; et istam redímeres : cùm illam beâtam dicunt omnes gentes ; in istam beatificéntur populôrum ómnium natiónes : Súscipe ergo, Dómine, Israël pópulum tuum, memor misericórdiæ tuæ ; qui locûtus es pátribus nostris : ut compleméntum sit Divínæ promissiônis, totíus Mundi redémptio singulâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedíctus. Antíphona. Benedíctio, et honor, et glória, et potéstas Deo nostro : quóniam venérunt núptiæ Agni, gaudeâmus, et lætêmur in eo.

Cánticum. Benedíctus. *fol.* 6.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ. *Quære retrò in* C *Vésperis præcedéntibus.*

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ezechiélis Prophétæ (*Cap.* XLIII).

℟. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, et elevâvit me spíritus, et duxit me ad portam, quæ respiciêbat ad viam Orientâlem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebâtur : et vox erat ei quasi vox aquârum multârum, et terra splendêbat à majestâte ejus. Et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est Dómini domum. Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxtà me, dixit ad me : Fili hóminis, locus sólii mei, et locus vestígii pedum meôrum, D ubi hábito in ætérnum. *Capit.* 44. Post hæc convérti me ad viam portæ sanctuárii, quæ respiciêbat ad Oriéntem : quæ erat clausa. Et dixit Dóminus ad me : Porta ista, quam vides clausa, non aperiêtur : et vir non transîbit per eam : quóniam Dóminus Deus Israël ingrediêtur per eam, et erit clausa príncipi. Et princeps ipse sedit in ea, ut cómedat panem coram Dómino. Rursúmque vidi : Et ecce glória Dómini implêvit domum Dei, et audívi vocem dicéntis : [CCCLV] Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. ℟. Amen.

Hymnus.

A solis ortus cárdine
Et usque terræ límitem,
Christum canâmus Príncipem,

Natum Maríâ Vírgine.
Gaudête quicquid géntium
Judæa, Roma, et Græcia,
Ægyptus, Thrax, Persa, Scy ha;
Rex unus omnes póssidet.
Laudâte vestrum Príncipem
Omnes beáti ac pérditi;
Ubi imbecílli, ac mórtui,
Jam nemo post hæc mórtuus.
Fit porta Christi pérvia,
Referta plena grátiâ;
Transítque rex, et pérmanet
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris et gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra Mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Lapis de monte véniens,
Mundúmque replens grátiâ,
Quem non præcíssum mánibus
Vates vetústi núnciant.
Qui, verbum, caro factus est
Præcónio Angélico,
De claustris virgináliibus
Vírginis virgo natus est.
Rorem dedérunt æthera
Nubésque Justum fudérunt;
Patens excêpit Dóminum
Terra salûtem génerans.
Mirábilis concéptio
Christum prótulit sóbolem,
Ut Virgo partum fúnderet,
Post partum virgo sísteret.
Exúltet omnis ánima
Nunc Redemptôrem géntium,
Mundi venísse Dóminum
Redímere quos cóndidit.
Creâtor cuncti géneris,
Orbis, quem totus non capit,
In tua, sancta Génitrix,
Sese recláusit víscera:
Quem, Pater ante témpora
Deus, Deúmque génuit,
Matris alma virgínitas
Cum témpore partum édidit,
Tollens cuncta facínora,
Et donans sancta múnera,
Augméntum lucis ádferens,
Ténebris damnum inferens.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

A *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

Capítula. O sacratíssima Verbi ancílla et mater, quam osténdit generátio Vírginem, et virgínitas cómprobat Genitrícem! pátulo pietâtis sinu concurréntem ad te pópulum súscipe: Tu profúsis pietâtis viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercâtus est sánguine: tu præbe úbera creándis, quæ nutrix facta es creatôris: tuo obséquio servitûtis tuæ glorífica, quos tibi dari ínspicis obsequêlam: simus tuo prænuniti suffrágio præsidióque, qui suávi servítio tuo servitûtis tuæ delectâ-
B mur pérfrui jugo: ut omnes, qui ob honôrem Conceptiônis tuæ hoc in loco tuis decantâmus in láudibus, in tua pérpetim servitûte vivâmus, veniéntes ad eum, explósâ críminum labe, cujus te votívis excólimus officiis Genitrîcem: ut et hîc nos tu multíplici afféctu tueâris in sæculum, et pòst ex te génitus regnatúros possídeat in ætérnum; qui nos docuit orâre, et dícere:

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus. *Benedictio.* Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine. *Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.*

In exéunte Vésperâ.

Lauda. Virgo Israël, ornâre tympanis tuis. *Sono.* Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce. *Quære retrò in primis Vésperis.*

Antíphona. O quàm magnum miráculum inaudi-
C tum! Virtus de cœlo prospéxit, obumbrâvit úterum Vírginis. *P.* Potens est majéstas inclúdi infrà cubículum cordis, jánuis clausis. ℣. Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit. *P.* Potens est. ℣. Glória, et honor. *P.* Potens est.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beâta sum, quæ crédidi; *P.* Quóniam implebúntur ómnia, quæ dicta sunt mihi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Deus, [CCCLVI] cánticum novum cantâbo tibi: in psaltério decem chordârum psallam tibi. *P.* Quóniam implebúntur. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Hymnus. A solis ortus. *Supplicátio.* Orêmus. *Quære in primis Vésperis.*

D *Capítula.* Beâta est, Christe, gloriôsa sæculi dominátrix Maria virgo tua, quæ ab Angelo crédidit, quod perficeréntur ea, quæ à Dómino dicta sunt illi: præsta ergo nobis, expóscimus, ut, qui concéptum Vírginis celebrántes perégimus, ad festum nativitâtis tuæ emaculátis córdibus veniâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Verbum, quod matrem fecit, ut Virgo manêret, nobis adtríbuat virginitâtis opem: ℟. Amen. Et qui intácta ejus servâvit víscera ventris, Custos dignêtur vester adésse jugis; ℟. Amen. Ut, qui concéptum matris celebrâtis ovándo, Lux sitis in mundo, justificánte Deo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo.

Orátio. Grátiam plenam habêre. *Quære retrò in primis Vésperis.*

DIE XXI.

IN FESTO SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, et honôre. *fol.* CLIX. *Sono.* Deus præcínxit me. *fol.* CLVI.

Antiphona. Coronâvit eum Dóminus, et benedíxit, et diléxit illum. *P.* Et supra multa múnera constítuit enm. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquêtur judícium. *P.* Et supra. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et supra.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Coróna gratiárum coronâvit eum Dóminus. *P.* Et coróna deliciárum protéxit illum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beâtus vir, qui timet Dóminum : in mandátis ejus cupit nimis. *P.* Et coróna. ℣. Glória, et honor. *P.* Et coróna.

Hymnus.

Festum, Christe Rex, per orbem
Inlúxit almíficum,
In quo tibi confitêtur
Cuncta cohors fidélium
Glóriam, persólvunt hymnum
Pro triúmphis Mártyrum.
Gloriôsus, ecce, tuúsque
Thomas, Discípulus,
Cicatríces contractándo,
Créditus est Dóminus ;
Inter fratres gloriôsus
Extitit Apóstolus.
Núncius venit de Indis,
Quærere artíficem :
Architéctum construére
Régium palátium :
In foro deambulâbat
Cunctôrum venálium.
Hábeo servum fidêlem,
Locûtus est Dóminus,
Ut exquíris talem, aptum
Esse hunc artíficem :
Abbanes videns, et gaudens,
Suscêpit Apóstolum.
Tráditur Regis minístris
Sanctus Dei Apóstolus :
Eliophorum ingréssus,
Suscêpit convívio ;
Digna sui percussôris
Réddita est últio.
Rex ut vidit, et audívit
Insígne miráculum,
Juvénes, ut benedícat,
Supplicánter póstulat :
Sic Baptísmo candidátos
Cónsecrat velámine.
Gundáphorus Rex Indôrum,
Iníquus, ac pérfidus,
Romanôrum more, sibi
Vóluit palátium ;
Hujus opus construére
Præcipit Apóstolo.
Sed beâtus, atque sanctus
Dídymus Apóstolus
Erogándo Regis aurum,
Cónstruit palátium,
Rútilum, corúscum gemmis,
In supérnis sédibus.
Cárcere mox Rex Abbanem
Trusit cum Apóstolo :
Gath infirmus Regis frater
Migrat ab hoc sæculo ;
Cœlo ductus vidit dignum,
Fratrísque palátium.
Angeli expetunt Christo ;
Ut resúrgat mórtuus ;
[CCCLVII] Gundáphoro reddat aurum ;
Emat ædificium,
Et resólvat vinculâtum
Dómini Discípulum.
Illicò surgens, expônit
Sacrum regi órdinem :
In cárcerem deínde petit ;
Ejicit Apóstolum,
Obsecrant úndique fratres
Veniámque críminum.
Nunc Thomas in campum vocat
Pópulos Indánicos ;
Lápidem conscéndit altum,
Corda mulcet géntium ;
Per Baptísma pollicêtur
Véniam peccáminum.
Indiam superiórem
Vísitans adgréditur,
Dogma Christi prædicándo,
Fundâvit Ecclésiam ;
Infinîta per Baptísma
Consecrâvit míllia.
Mira quippè, ac stupénda
Fáciens mirácula,
Sinticæque restaurâvit
Corporália lúmina ;
Láticis perfúndit undam,
Illam et Mindóniam.
Christiâna jam probâta
Regis uxor Tréptia,
Regnum Christi concupíscens,
Réspuit terréstria,
Ulcerôsus scaber
Ut sanêtur, póstulat.
Précibus Thomæ à Christo
Angelus dirígitur,
Exuit in parte totam
Ulcerôsam túnicam ;
Novæ cutis induménta
Vestîvit corpórea.
Templum Solis comminûtum,
Córruit cum idólo ;
Ac metállum pretiôsum

Sólvitur in púlverem
Rex illíus civitâtis
Fugit cum Carísio.
Tunc sacérdos idolórum
Furibúndus ástitit
Gládio transverberâvit
Sanctum Christi Mártyrem
Gloriôso passiônis
Laureâtum sánguine.
O beâta inter omnes
Edéssena cívitas,
Quæ pignus suscêpit almum
Dómini Discípulum,
Ubi corpus requiéscit
Cum honôre cónditum.
Inde cuncti te precâmur
Summi Patris Fílium,
Mitte nobis de supérnis
Invíctum auxílium :
Ut credéntes evadâmus
Ætérnum supplícium ;
Ut sub uno cuncta cohors
Conjúncta fidélium,
Te sequâmur, te canâmus,
Te fruâmur pérpetim :
Húmili confessiône
Proclamêmus glóriam.
Glória Patri, etc.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, *mutáto nómine, fólio* CLXXXVII.

Capítula. Dómine Deus, omnípotens Pater, qui regnas in ætérnum, et in sæculum sæculi, qui in lúmine hábitas, incomprehensíbilis : Deus qui cœlum, terrámque firmásti : qui duo luminária magna fecísti : Deus qui hóminum genus condidísti, ut te non solum cœléstia, sed étiam terréstria conditórem suum cóngrua laudatiône magnificárent : qui Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ad nos de sede Glóriæ tuæ dirígere dignâtus es, qui nos ab originâli delícto liberâret, et tibi Deo, ut pius Dóminus reformâret; ut hóminem, quem ínvidus prædo sua deceptiône demérserat in inférnum, ejus invícta poténtia ad sedem, unde nunquàm discésserat, sublevâret in cœlum ; rogâmus te, Dómine, ut in hujus vespertíni sacrificii horâ incénsi, ob honórem sancti Thomæ Apóstoli, et mártyris tui, plebi tuæ propitiêris, et abstérgas ab eis sordes cuncti delícti : ut qui in nómine tuo vicit cállidum hostem, pro nobis fámulis tuis ferre non déneget opem : ut et de diáboli insidiatóris muscípula liberêmur; et, cunctis peccátis abstérsis, cum Sanctis tuis in regno tuo páriter tripudiêmus, Piíssime :

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Omnípotens Deus per intervéntum beatíssimi Apóstoli sui Thomæ véniam vobis delictórum tríbuat, et culpas vestras miserâtus ignóscat. ℟. Amen. Peccâta vestra á vobis sustóllat, et delícta vestra laxándo [CCCLVIII] dimíttat. ℟. Amen. Críminum vestrórum máculas ábluat ; et intercedénte beatíssimo Apóstolo suo, indulgéntiam vobis propítius concêdat. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius, etc.

Lauda. Státuit Dóminus. *fol.* CLVII.

Orátio. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum Thomam Apóstolum in miseratiône, et misericórdia coronásti : dùm illi, et in te crédere, et per te pati donásti : ut temporâlem sústinens pœnam, corônam ráperet sempitérnam : intercessiône ejus præsta nobis fámulis tuis, ut si passiônis eminéntiam non attíngimus, passiônis ignorántiâ careâmus : ut quibus virtútum títuli non adscribántur ad glóriam, vitiórum dedécora deleántur, ne veniâmus in pœnam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum. Antíphona. Lábia mea apéries.
B *Psalmus I. Orátio.* Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona. Posuísti Dómine super caput ejus corônam de lápide pretióso. *P.* Glóriam, et magnum decórem super eum impónens. ℣. Beâtus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, et in cáthedra pestiléntiæ non sedit. *P.* Glóriam, et magnum. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Glóriam.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui posuísti in cápite mártyris tui Thomæ Apóstoli corônam de lápide pretióso, in fundaménto fundâtam ; ut non confundâtur, quia in te crédidit ; coronêtur, quia pro te ánimam pósuit : Sit ergo intercessiónibus ejus in nobis fámulis tuis fides vera quâ in te credâmus ; conféssio sédula, quâ te étiam coram persecutóribus promC ptíssimâ devotiône confiteâmur : quátenùs interveniénte tanto Mártyre, coram te, et Angelis tuis mínimè confundâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Perféctio, et doctrîna viro sancto tuo, quem probásti, Dómine, in tentatiône ; óbtulit thymiâma in conspéctu tuo, *P.* Et adolêvit incénsum super altâre tuum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, et lingua ejus loquêtur judícium. *P.* Et adolêvit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et adolêvit.

Orátio. Omnípotens Deus, qui mártyrem tuum, *ut supra in Vésperis.*

Antíphona. Protexísti eum, Dómine, à convéntu malignántium Allelúia, *P.* Et à multitúdine operántium iniquitâtem Allelúia. ℣. Jocunditâtem fecísti cum
D servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. *P.* Et à multitúdine. ℣. Glória, et honor. *P.* Et à multitúdine.

Crátio. Deus, qui vitam sancti tui Thomæ Apóstoli mártyris, ea ratiône erexísti, ut ille coronarêtur méritis, nosque provocarêmur exémplis : tríbue, ut cujus hódiè natalítii diem débito honôre venerâmur, ipsi defensóri ante conspéctum majestâtis tuæ sociêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

℟. Invéni unum justum, qui plácuit ante me, et dedi signum meum inter me et ipsum : ut dùm cœperit sacrificâre mihi, odorâbo odórem suavitâtis ; *P.* Et memor ero testaménti sancti mei : ut jam ultra non déleam univérsam carnem. ℣. Quóniam in me sperâvit, liberâbo eum : prótegam eum, quó-

niam cognôvit nomen meum. *P.* Et memor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et memor.

Aliud ℟. Allelúia. In lábiis justi hærêbit grátia : os ejus quærêtur in Ecclésia, et verba illîus *P.* Cogitábunt recta Allelúia, allelúia. ℣. De ore justi procédunt mella : dulcêdo mellis est lingua ejus : favum distíllans lábia ejus. *P.* Cogitábunt. ℣. Glória, et honor. *P.* Cogitábunt.

Orátio. Præsta nobis, omnípotens Deus, beatíssimi testis tui Thomæ Apóstoli assíduum patrocínium : ut ejus quoque præclárum asséqui mereâmur exémplum, et sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus, etc.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Lætor in sanctitâte. *Cánticum.* Confirmâtum est cor meum. *Ad Benedictus. Antíphona.* Benedíctio Dómini in mercêdem justi festînat. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus. *fólio* 6. *Sono.* Deus præcínxit me virtûtem. *fólio* CLVI. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII.

[CCCLIX] *Léctio libri Ecclesiástici Salomônis* (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Beâtus vir, qui invéntus est sine mácula : qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúniam et thesáuros. Quis est hic, et laudábimus eum ? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probâtus est in illo, et perféctus invéntus est, et erit illi glória ætérna : qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus ; et fácere maja, et non fecit : ídeò stabilîta sunt bona illîus in Deo, et eleëmósynas illîus enarrâbit Ecclésia sanctôrum. ℟. Amen.

Hymnus.

Cunctus mundus pátule triúmphat :
Jesus è cœlis véniens corúscat,
Cujus advéntu renovâtur orbis
Pérpetim omnis,
Prómite ob Thomæ gens mores beátos :
Hinc dies summus dicâtur almus,
Quòd fidem Christi cécinens in Indos,
Númerat illos.
Sanctus, et cónscius Pátriæ supérnæ,
Gentem adquîrit pietâte Christi ;
Ritè conjúnxit sibi Hymnum
Illa poténter.
Ædem expônit nimiam in aryam
Regis ipsôrum mérito fruéndam,
Quem potiùs reserâta ibîdem
Intulit illam.
Inde hic Martyr incíditur serris,
Sanctus accîtus, ínlita cruôre
Membra sic ponit, succúrrat terra
In die áltera.
Doctus insígnia sócius perémptus :
Aulam frater parat, et Redemptóri
Cópiam reddens, Creatóri nostro
Illicò parens.
Christe cum Sanctis véneris in die,
Adtrahe Princeps pópulos jam ad te ;
A Ignem atrôcem fugiâmus ; ipsúmque
Cœlitùs canâmus.
Glóriam psallat Chorus, et resúltet :
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, *ut suprà.*

Capítula. Exáudi, Dómine, has famíliæ tuæ voces, quas humíliter in preces fúndimus ; et propitiâtus tríbue, quæ súpplices deprecâmur : ut qui hunc celebérrimum diem in honôrem beatíssimi mártyris tui Thomæ Apóstoli cólimus, tam digni omnes inveniâmur in hoc ipso nostræ devotiônis obséquio, B quàm ille hoc suo pótuit obtinêre suffrágio, quo te jubénte, dicâmus :

Pater noster. Liberâti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In Psaltério et cíthara. *fol.* CLX.

Benedictio. Beatíssimi Mártyris Thomæ Apóstoli vos Dóminus intercessiône custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat ; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propiciâtus dimíttat ; ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus Dei nostri, qui est benedíctus, et vivit, etc.

Dóminus sit semper vobíscum, ℟. Et cum spíritu tuo.

DIE XXX.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI FRATRIS SANCTI JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

C *Ad Vésperum.*

Lauda. Exórtum est. *Sono.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem : lignum enim vitæ in odôrem unguénti. *P.* Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confídunt in Dómino sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. *P.* Et non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et non.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem sanctôrum. *fol.* CLXII.

Hymnus.

O Dei Verbum Patris ore próditum,
Rerum Creâtor, et verum princípium,
D Auctor peréunis, lux, orîgo lúminis,
Enixus alvo gloriósæ Vírginis,
Christe tu noster révera Emmánuël,
Rex, et sacérdos, cui sacri lápides
En ter quatérni onychinus, áchates,
Nitens beryllus, saphîrus, carbúnculus,
Vel amethystus, sárdius, topázius,
Smarágdus, iáspis, ligúrius, chrysólitus
Ritêque gemmis Sol, dies, duodénis
Enitens horis, margarítis óptimis,
Inlúxit mundo jam fugátis ténebris,
Et candelábro tibi superpósito,
[CCCLX] Micans lucérnis bis senis Apóstolis
Petrúsque Romam, frater ejus Achájam,
Indiam Thomas, Levi Macedóniam,

Jacôbus Jebus, et Ægyptum Zelótes,
Barthelomæus tenens Lycaóniam
Mathías Pontum, et Philíppus Gállias.
Magni deínde filii tonítrui,
Adépti fulgent prece Matris ínclytæ
Utríque vitæ cúlminis insígnia :
Regens Joánnes dextram solus Asiam,
Ejúsque frater potîtus Hispániam.
Clari Magístro, cláteris innóxia
Adsciti dextram, pacis unus fœdera
Tractus : sinístram alter in senténtiam,
Utríque regna, bis elécta pignora,
Mitridépoli próperant ad glóriam.
Advéctus, inquam, gloriôsus præmio,
Eléctus isthinc ábitur martyrio,
Christi vocâtur Zebedæi Jacôbus,
Apostolátûs jure implens débita,
Victórque rapit passiônis stigmata.
Divíno quippe óbsitus suffrágio
Idem Magôrum sontes iras, dæmonum
Coërcens virus, punit æmulántia :
Viváxque demum in stolis, oráculis
In signo detur pœnitens cor crédulum.
Perpléxus olim voti compos cómmodat
Rima peténti ægro adminícula :
Optánti pandit fidei charísmata,
Vexílla pacis ad salûtis cópiam,
Enseque functus se commûnit glóriâ.
O vere digne sánctior Apóstole
Caput refúlgens áureum Hispániæ !
Tutórque nobis, et patrônus vérnulus,
Vitándo pestem, esto salus cœlitùs :
Omnino pelle morbum, ulcus, fácinus.
Adésto favens gregi, pius créditor,
Mitísque pastor gregi, clero, pópulo ;
Ope supérnâ ut fruâmur gáudio :
Regno potíti vestiâmur glóriâ
Ætérnâ : per te evadâmus tártarum.

Præsta, quæsumus, Unica poténtia,
Replénsque glóriâ cunctam solus máchinam,
Virtus perénnis ingens, adésto glória
Ætérna ; cujus laus est et cleméntia ;
Et honor jugis áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutáto nómine, fol.* CLXXXVII.

Capítula. Súbjuga, Clementíssime Deus, nostras tuo jugo cervíces ; ut onus tuum, quod amántibus leve est, ita optábili devotiône ferâmus, sicut Jacôbus Apóstolus tuus pro innéxo collo suo fune ad passiônem tractus est lætabúndus : atque hoc miráculo cor inludéntis sibi ita compúnxit, ut eum sacraméntis instrúctum fidei, fáceret ad glóriam pervenîre martyrii ; sicque ipse pòst in confessióne Fílii tui cápite desécto interémptus occúbuit pervéniens ad eum in pace ; pro quo hanc sustínuit passiônem : Ipse est enim Unigénitus tuus Fílius, qui dedit ánimam suam redemptiônem pro multis ; per A quem nostris, tu Deus Pater, júbeas párcere delíctis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Christus Deus, Dei Patris Fílius, quem Jacôbus, relícto patre in navi, totâ secûtus est intentiône cordis, indesinénter vos fáciat suis inhærêre vestígiis : ℟. Amen. Quique hoc Apóstolo cultóres dæmonum convértit ad fidem, concédat nobis vana sæculi respuéndo, se in veritâte dilígere ; ℟. Amen. Ut ejus remunerémini præsídiis, cujus hódiè triúmphum excólitis passiônis. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXII.

Orátio. Christus, cujus virtus, atque poténtia tantum in Apóstolo tuo Jacóbo emícuit, ut in nómine tuo emíssis à se dæmoniôrum catérvis potentiáliter méruit imperâre ; tu Ecclésiam tuam ab adversántium impugnatiône defénde : ut virtûte spíritûs exsuperándo advérsa, illîus doctrinam ópere cómpleat, cujus hódiè exémplum piæ passiônis honôrat. ℟. Amen.

Per.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Orátio.* Redde nobis lætítiam. *fol.* CLXIII.

Antíphona 1. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos. *P.* Et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellârum totâ nocte. ℣. Misit verbum suum, et sanâvit eos : et erípuit eos de intéritu eôrum. *P.* Et fuit. ℣. Glória, et honor. *P.* Et fuit.

Orátio. Christus, cujus virtus. *Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.*

Antíphona 2. Venîte ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus : vindemiâte fructum labôrum vestrôrum, germen justítiæ, *P.* Cujus odor est magnus, sicut odor liliôrum et [CCCLXI] rosârum in témpore suo. ℣. Venîte, fílii, audîte me : timôrem Dómini docêbo vos. *P.* Cujus odor. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus odor.

Orátio. Sancte et miséricors Deus, qui glorificâris in concílio Sanctôrum ; magnúsque metuéndus super omnes gentes potentiáliter exístens ; quem Jacôbus relícto Zebedæo patre ita secûtus est, ut obnixè diligéndo fieret eléctus in vita, mundus in consciéntia, probábilis in doctrína ; postrémò ita sciéntiam commêndans ex ópere, ut pro te truncáto interíerit cápite, quem pro se vel ómnibus nóverit ánimam posuísse : tu, Dómine, précibus nostris ejus obténtu fave placâtus, ut véniam nostrôrum mereâmur apud te obtinêre delictôrum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona 3. Sanctôrum ossa germinábunt de loco suo, *P.* Et nómina eôrum sicut lília munda floruérunt. ℣. O Dómine salvos nos fac. O Dómine bona prosperâre. *P.* Et nómina. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et nômina.

Orátio. Pretiôsa est tuo, Dómine, in conspéctu mors Sanctôrum tuôrum : qui ad te vocans Jacôbum

Apóstolum átique tuum in navi rétia componéntem, spiritualibúsque doctrínis pópulos ut erudíret, elegísti, et pro effusiône sui sánguinis lætarêtur in cœlo ; pétimus omnipoténtiam tuam, ut, dum præséntia mala patientíssimè toleravérimus, et nunc et in ætérnum in pace, et charitâte tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Sancti qui certâmen habuérunt pro fide, inimícus in eis potestâtem non habêbit, quia clamavérunt unâ voce dicéntes : *P.* Sanctus Deus, Sanctus fortis, exáudi nos : Sanctus immortâlis, miserêre nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat, et clamábant voce magnâ dicéntes : *P.* Sanctus Deus. ℣. Glória, et honor. *P.* Sanctus Deus.

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus et cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui sponte obtulístis.

Ad Benedíctus. Antíphona. Sancti et húmiles. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Via justôrum. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justôrum ánimæ. *fol.* CLXVII.

Hymnus.

Gáudeat cuncta pia plebs alúmna :
Resúltet voce simul et cruóre :
Pacis fœnore semper Christum roget
Laudis honôre.
Véritas, vita, spes semper tranquílla
In tui almi Jacobîque sancti
Jam cruciâmur, ígnibus cremâmur
Caténis magnis.
Magnus hic ait Dominúsque noster :
Dira resólve ígneâ caténâ
Nihil nocénte : mihi nunc aférte
Magum inîquum ;
Ad cujus jussu prótinùs occurrérunt :
Eum jam vinctum ante pedes sistunt ;
Ut dimicéntur, atque vindicéntur,
Et cruciéntur.
Réspice post hinc te habêre patrem
Quamquam inîquum, géneri humáno
Christum quem negábas, Creatôrem esse,
Verum agnósce.
Verum agnósco, ait, Salvatôrem,
Teque expósco, Sancte intercéssor :
Véniam, credo, Dómino favénte,
Te dare posse.
Sústulit post hinc feriéntis ulcus ;
At collo fune tractâtus, colligâtur
Sic ab Heróde cápite pléctitur,
Sic ordinâtur.
Et ducunt vinctum transeúntem vicum,
Claudus ab eo quærit aliméntum,
Cujus virtûte ágitur rectus : sanus
Pergit ad horam.
Tunc cernit tortor clodo gressu dato
Sic affâtus : Christus conlaudâtur ;
Cujus virtûte ægris salus datur
Per suos Sanctos.
Glóriam psallat chorus, et resúltet ;
Glóriam dicat, canat, et revólvat :
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.
Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem. *Capitula.* Súbjuga clementíssime Deus. *Lauda.* Gáudium sempitérnum. *Benedíctio.* Christus Deus Dei Patris, *ut suprà in Vésperis præcedéntibus.*

DIE XXXI.

IN FESTO SANCTÆ COLUMBÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

[CCCLXII] *Lauda.* Sperâvit ánima mea. *fol.* CLXXIX. *Sono.* Dóminus Deus cœli. *Antíphona.* Virgo prudentíssima. *fol.* CLXXIX. *Lauda.* Sicut palma. *fol.* CLXXX

Hymnus.

Nardus Colúmbæ flóruit,
Ligústra flagrant hórtuli ;
Fulcíte lætam flóribus,
Stipâte malis Vírginem.
Hæc Regis apta ampléxibus,
Et ósculis : gratíssima
Christo fidem, quam spónderat
Cruôris arrha cónsecrat.
Igne geméllos sæculi
Stravit, subêgit, dépulit ;
Flammam petúlcam Bárbari,
Focósque ádmotos sibi.
Cum in lupânar pósita
Intrántes ad se, lúridam
Libídinem compéscuit,
Sesêque flammis éxurit.
Sic liberâta ab ígnibus,
Locis retrácta scénicis,
Mucrône stricto pléctitur,
Nuptûra cœlo adscíscitur ;
Cui vox ab astris résonans :
Veni Colúmba, pérsonat ;
Tu vócibus nostris favens,
Fac nos Polôrum cómpotes.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus ; ut nos grátiâ nativitâtis suæ, et per intercessiônem sanctæ Colúmbæ vírginis et mártyris suæ, nobis remissiônem, et pacem donâre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Capítula. Deus, qui beatíssimam Colúmbam columbârum simplicitâte fecísti esse mirificam, ut innocéntiâ fidei Christiánæ te et Virgo sequêretur et Martyr : dum tibi et corpus intáctum servâvit, et vi-

etrix jam Martyr adhæsit : dum data à te, formátâ è cœlis voce, vocâtur, et per te in cœlis mirificè coronâtur; optâta nostris méntibus gáudia præsta, ut ejus méritis nostrórum críminum victóres effécti, in cœléstibus mereâmur sédibus conlocári.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedíctio. Deus, qui beatíssimam Colúmbam vírginem victrícem esse vóluit flammæ, extínguat in vobis omnem carnis titillatiônis ardórem : ℟. Amen. Et per quem illa cœléste voce méruit vocári ad præmium, per eam vos mereámini sanctitâtis obtinêre propósitum; ℟. Amen. Ut exémplo ejus, sicut illa pro eo cervîcem suam materiáli súbdidit gládio, ita vos ánimas vestras divíno semper subjugêtis império. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsîus, etc.

Lauda. Speciôsa facta es. *fol.* CLXXIX.

Orátio. Omnípotens, sempitérne Deus, qui beâtam Colúmbam vírginem, et mártyrem tuam, per mártyrii palmam hodiérnâ die fecísti conscéndere glóriam : da nobis, ejus suffragántibus méritis, cunctórum véniam delictórum, ut ad ejúsdem mereâmur pertíngere consórtia. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea apéries. *Psalmus* L.

Orátio. Exúltent Dómine. *fol.* CLXXX.

Antíphona. Colúmba speciôsa, perfécta, auro gemmísque præcíncta; *P.* Cujus caput plenum est rore, et crines guttis. ℣. Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam : et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui. *P.* Cujus caput. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Cujus caput.

Orátio. Una, et perfécta virgo Christi Colúmba, quæ et unitâte fidei clara, et perfectiône óperum monstrâris esse conspícua; fac nos ergo précibus tuis intrá sinum matris Ecclésiæ ita inculpabíliter dégere, ut coronándi ad promíssa mereâmur cœléstia pervenîre. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antíphona. Una es próxima mea : una es Colúmba mea, *P.* Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te : neque luna per noctem. *P.* Et mácula non. ℣. Glória, et honor. *P.* Et mácula.

[CCCLXIII] *Orátio.* Una, nec divîsa próxima tua, Christe, Ecclésia : una est ecce Colúmba, quæ nec in fide habens rugam, nec in ópere máculam; interpéllet te, quæsumus, pro crimínibus nostris, ut in ejus córpore felicitâte perpétuâ consisténtes, æternórum cívium mereâmur esse partícipes. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antíphona. Veni Colúmba sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. *P.* Currâmus in odórem unguentórum tuórum. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum : neque obdórmiet qui custódit te. *P.* Currâmus. ℣. Glória, et honor. *P.* Currâmus.

Orátio. Bona est, Dómine, próxima tua virgo Colúmba, quæ dum próxima tibi efficitur, soror tua de sánguine speciôsa monstrâtur per própriam passiônem; ejus ergo intervéntu passiônum à nobis mácul.s terge, ut speciósi à te et votis, et opéribus rédditi, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introîre beáti. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Gaude fília Sion, dicit Dóminus : Spíritus meus, qui est in te, et verba mea, quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui *P.* Usque in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : conláuda Deum tuum Sion. *P.* Usque. ℣. Glória, et honor, etc. *P.* Usque.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, qui. *Quære in Vésperis præcedéntibus.*

In Láudibus.

Ad Cánticum. Antíphona. Fília Sion. *Cánticum.* Gaudens gaudêbo. *Ad Benedíctus. Antíphona.* Benedíctus Dóminus. *Cánticum.* Benedíctus es Dómine Deus. *Sono.* Dóminus Deus cœli. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetîa.* Longè Dóminus appáruit mihi. *Quære fol.* CLXXXI. *Hymnus.* Nardus Colúmbæ. *Supplicátio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum; *supra in Vésperis.*

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui sermónibus Colúmbæ beatíssimæ vírginis et mártyris, evértis sensum júvenis petulántis : ut, qui nomen tuum blasphematûrus, ad Vírginis prostitutiônem ingrédiatur, prædicâtor tuus esse, egrédiens monstrarêtur; da nobis méritis Vírginis tuæ, ut de malis áctibus vitam in méliùs commutêmus, quò incentívis caréntes libídinum, æternórum mereâmur percípere præmia gaudiórum.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2. *Lauda.* Speciôsa facta es, et suâvis, *suprà in Vésperis.*

Benedíctio. Deus, qui unitâte et perfectiône Colúmbæ vírginis gaudet, innocéntiâ vos columbârum remúneret : ℟. Amen. Et qui se de cœlo vócibus íntonans, apértos ejus méritis núntiat cœlos, vos in cœléstibus cónlocet sédibus numerándos; ℟. Amen. Ut qui illam oblectâtur post glóriam passiônis, illîc muneránda semper dirigâtur ácies mentis nostræ. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri.

Ad Tértiam de Defúnctis quæ debet íngredi in fine Laudum de Defúnctis, fol. CLVI. *Ubi dicit :* Incipit Officium.

Antíphona. Rédime me Dómine, et miserêre meî; ut in Ecclésiis benedîcam te Dómine.

Psalmus XXV.

Júdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum : * et in Dómino sperans non infirmâbor.

Proba me Dómine, et tenta me : * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est : * et complácui in veritâte tua.

Non sedi in concílio vanitâtis : * et cum iníqua geréntibus non introîbo.

Odívi congregatiónes malignórum : * et cum ímpiis non sedêbo.

Lavâbo inter innocéntes manus meas : * et circúmdabo altâre tuum Dómine.

Ut áudiam vocem laudis tuæ, * et enárrem uni- A vérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decôrem domûs tuæ, * et locum habitatiônis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis ánimam meam, * et cum viris sánguinum vitam meam :

In quorum mánibus iniquitátes sunt * déxtera eôrum replêta est munéribus.

Ego autem in innocéntia ingréssus sum : *[cccLxiv] rédime me, et miserêre mei.

Pes enim meus stetit in via recta : * in ecclésiis benedîcam te Dómine.

Glória, et honor.

Orátio. Rédime nos Dómine, et miserêre nobis ; ut vox nostra tibi in Ecclésiis psallat, et vita te in plébibus benedîcat : ure renes nostros et cor nostrum tuæ charitâtis exámine ; atque à nobis omnes háctenus réseca voluptátes : ut nec libîdo renum nostrôrum compâgem solvat; et fluxus malæ cogitatiônis à sede nostri cordis abscêdat. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 1. Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi ad te : miserêre meî, et exáudi me.

Psalmus XXVI.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timêbo?

Dóminus defénsor vitæ meæ, * à quo trepidâbo ?

Dum approápiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas :

Qui tríbulant me inimici mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, non timêbit cor meum. * Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperâbo.

Unam pétii à Dómino, hanc requîram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diêbus vitæ meæ :

Ut vídeam voluntâtem Dómini, * et prótegar in templo sancto ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo in die malôrum : * protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc ecce exaltâvit caput meum super inimícos meos.

Circuíbo, et immolâbo in tabernáculo ejus hó- D stiam jubilatiônis : * cantâbo, et psalmum dicam Dômino.

Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi à te : * miserêre meî, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam : * vultum tuum Dómine requîram.

Ne avértas fáciem tuam à me : * et ne declínes in ira à servo tuo.

Adjûtor meus es tu Dómine * ne derelínquas me, néque despícias me Deus salutâris meus.

Quóniam pater meus et mater mea derelinquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem mihi constítue Dómine in via tua : * et dírige me in sémita recta propter inimícos meos.

Ne tradas me in ánimas persequéntium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentîta est iníquitas sibi.

Credo vidêre bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, virílitèr age : * et confortêtur cor tuum, et expécta Dóminum. B

Glória, et honor.

Orátio. Exáudi Dómine vocem nostram, quâ clamâmus ad te ; et cor nostrum quærat fáciem tuam : ut qui te nunc conspícimus per ænígma ; fácie ad fáciem præséntes domûs tuæ possîmus beatitúdinem promeréri. ℟. Amen.

Per.

Antíphona 2. Dóminus adjûtor meus : et in ipso sperávit cor meum et adjûtus sum. *Psalmus David* XXVII.

℟. Defénsor juste, defénde nos, et líbera nos *P.* De manu inimicôrum nostrôrum. ℣ Deus in nómine tuo salvos nos fac : et in virtûte tua líbera nos. *P.* De manu. ℣. Glória. *Reiterêtur Responsórium.*

C *Lauda.* Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiônem nostram : *P.* Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et clamor noster ad te véniat. *P.* Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces. Miserêre Dómine ; *P.* Qui potens es in misericórdia, ℣. Audi preces súpplicum ; *P.* Qui potens. ℣. Benígno vultu nos cónspice ; *P.* Qui potens. ℣. Crímina nostra dílue; *P.* Qui potens. ℣. Delíctis tríbue véniam; *P.* Qui potens. ℣, Defúnctis dona réquiem ; *P.* Qui potens. *Reiterêtur Miserêre.*

Capítula. Adjûtor et Redémptor noster et Dómine ádjuva nos : et reflóreat caro nostra vel virôre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitâte : et quia tu fortitûdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, et hereditâtem tuam copiâ benedictiônis exálta.

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, omnes ánimæ fidélium defunctôrum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

APPENDIX.

FESTA BREVIARIO GOTHICO-HISPANO ADDITA

IN EDITIONE CARDINALIS XIMENII,

ANNO MDII;

NUNC VERO HIC APPOSITA,

Ne hujusmodi rei memoria pereat.

1 *Invénitur fólio* CCLI, *col.* 3, *prædictæ editionis sequens Festum in prima Dominica post sanctum Pentecosten.*

Qui vult scire, et denuntiare populo, quot sunt dies indulgentiæ, quæ a summis Pontificibus, omnibus in Christo fidelibus vere pœnitentibus, divina Officia audientibus in hoc sanctissimo Festo conceduntur, sciat isto modo:

Papa Urbanus, hujus solemnitatis institutor, concessit primis Vesperis centum: Matutinis centum: Missæ centum: Secundis Vesperis centum; cuilibet vero aliarum Horarum minorum quadraginta: Cuilibet diei Octavarum omnibus Horis simul, centum.

Papa Martinus omnes istas indulgentias suo ordine n duplo concessit.

Papa vero Eugenius tot concessit quot Martinus. Sunt igitur primis Vesperis ducentum: Matutinis ducentum: Missæ ducentum: secundis Vesperis ducentum: cuilibet aliarum Horarum ducentum: Cuilibet vero diei Octavarum ad omnes Horas simul, ducentum: Jejunanti vigilia, vel facienti aliquam eleemosynam loco jejunii, ducentum. Si festum Corporis Christi, et Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ eodem die occurrerint, fiat ad plenum de Corpore Christi.

In Sexta vero feria fiat ad plenum de Sancto Joanne, cum commemoratione Corporis Christi. Per totam autem Octavam, fiat ad plenum de Corpore Christi, cum commemoratione Sancti Joannis.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Ad Vesperum.

Lauda. Apud te est Dómine. *P.* Fons vitæ: et in lúmine tuo vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectióne alárum tuárum sperábunt: et inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ: et torrénte voluntâtis tuæ potum dabis eis. *P.* Fons vitæ.

Oratio. Dómine, apud quem est fons vitæ. *Quære fol.* 423.

Sono. Accêpit Jesus panem, et benedíxit, dedítque discípulis suis, et dixit: Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Dóminus parávit mensam suam. Misit servos suos, cónvocans cum multa prædicatióne ad cratêrem, dicens: Si quis est insípiens, divértat à me. Et egéntibus sensu dixit: *P.* Veníte, et édite de meis pánibus. ℣. Panem Angelórum manducávit homo, omne delectaméntum in se habéntem. *P.* Veníte, et édite. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Veníte.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Bíbite vinum quod míscui vobis. Allelúia. *P.* Derelínquite insipiéntiam, et vivátis. Allelúia, allelúia. ℣. Edúcas panem de terra, et vinum lætíficat cor hóminis. *P.* Derelínquite. ℣. Glória, et honor. *P.* Derelínquite.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine;
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:
2 Ad firmándum cor syncérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacraméntum
Venerêmur cérnui:
Et antîquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum defléctui.

Genitóri, Genitôque,
Laus et jubilátio,

Salus, honor, virtus quoquè,
Sit et benedíctio:
Procedéntibus ab utrôque
Compar sit laudátio.
Amen.

Supplicátio. Orêmus pium, et exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut grátiâ Córporis, et Sánguinis ipsius nobis remissiônem peccatôrum, et pacem nobis donâre dignétur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Kyrie eléïson. Christe eléïson.

Capitula. Omnípotens Imménse et Miséricors Dómine, quem non tótiens delinquéndo exásperant peccatóres, oppône iræ tuæ misericórdiam: et quótiens te provocâmus ut férias, tótiens tibi tua piétas intervéniat, ut ignóscas. Sátia nos ítaquè panè Angelôrum, ut ejus percéptâ fortitúdine, et malígni cállidam versútiam devincâmus, et patefáctis cœli jánuis, ad eúndem cibum, te adjuvánte, introeâmus.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Omnipoténtis Dei vos grátia prótegat, famemque vestram spirituáli cibo reficiat. ℟. Amen. Sitim quoquè vestram justítiæ flumínibus ínriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapôrem. ℟. Amen. Ut tam carne contríti, quàm spíritu sanctificáti, ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Simílitèr. Allelúia et cálicem et Allelúia. *P.* Postquam cœnâvit, dicens Allelúia: ℣. Cálicem salutáris accípiam: et nomen Dómini invocâbo. *P.* Postquam. ℣. Glória, et honor. *P.* Postquam cœnâvit.

Oratio. Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiônis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis, et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiônis tuæ fructum in nobis júgiter sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antiphona. Ego dormívi, et resurréxi: quóniam Dóminus suscépit me. *Psalmus* III.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormîmus in morte; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatôrum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudêmus prétio sacri Sánguinis tui. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, etc.

Antiphona 1. Sapiéntia ædificâvit sibi domum, et súbdidit colúmnas septem. Mactâvit suas hóstias, *P.* Míscuit vinum suum in cratêre, et parâvit suam mensam. ℣. Et manducavérunt, et saturáti sunt nimis, et desidérium eôrum áttulit eis: non sunt fraudáti à desidério suo. *P.* Míscuit. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Míscuit vinum.

Oratio. Deus, qui panem cœli fíliis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelôrum ádipe sálias; frumentatiônem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eôque nos spirituáli réfice cibo, quo Patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam Deus noster, etc.

Antiphona 2. Bíbite vinum quod míscui vobis. *P.* Derelínquite insipiéntiam, et vivêtis; et quærite prudéntiam, ut in ætérnum regnêtis. ℣. Panem Angelôrum manducâvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. *P.* Derelinquite. ℣. Glória, et honor. *P.* Derelínquite.

Oratio. Pars hereditâtis nostræ, Dómine, in tua consístit æternitâte: Unde precâmur te Dómine, pietâte sólitâ hereditâtem tuam consérva; et cálicem cœnæ Dómini, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præsta: ut sicut redemptiônis præclâra sunt múnera, ita Redemptôris sit adquisítio copiôsa: quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetim heréditas tua: ut nec in inférnum ánimam nostram relinquas; sed incorrúptæ tecum semper victóriam adtóllas. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

3 *Antiphona* 3. Únus panis, et unum corpus multi sumus: *P.* Omnes, qui de uno pane, et de uno Cálice participâmus. ℣. Parásti in dulcédine tua, Deus páuperi: Deus, qui habitâre facis unánimes in domo. *P.* Omnes, qui. ℣. Glória, et honor. *P.* Omnes, qui.

Oratio. Quot sibi, Dómine, præstitísti redemptiônis tuæ beneficiis, tua tibi retríbuat creatûra; quæ percépto Cálice salutâris evádere se sentit mortis dispéndia, nisi ut redemptióni tuæ fidélia déferat vota; et mortificátâ obscuritâte in átriis domus Dei famulátûs exhíbeat obsequêlam. Sanitâtem, Deus noster tríbue: ut disrúptis peccáminum vínculis, opus, quo placêris, agâmus, atque in médio Hierúsalem in laudem tuam placens tibi sacrifícium offerâmus: quosque nunc mendáces profert mentis excéssus; illos cathólicæ credulitâtis véritas ad te viséndum intromíttat secúros. ℟. Amen.

Per.

℟. Hic est panis de cœlo descéndens: si quis ex ipso manducáverit, non moriêtur; sed habêbit vitam ætérnam: et ego suscitâbo eum in novíssimo. *P.* Si quis sitit, véniat ad me, et bibat. Qui credunt in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. ℣. Caro mea, verè est cibus, et Sanguis meus verè est potus. *P.* Si quis.

Oratio. Dómine virtûtum, oratiónes servôrum tuôrum non irâtus, sed placâtus áccipe: et quæ nos orâre opórteat, dignâre monstrâre: eósque æternitâtis cibo confórta, quos panis lachrymârum contúrbat: et tam mensurábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant, ut miseratiônum tuârum cópiam, críminibus elísis, inflectant; quique Redemptôris nostri advéntum treméntes pavêmus, ejus gloriôsum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplémur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Sacrificium justi accéptum est, et memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

Canticum Ecclesiastici Salomonis (*Cap.* XXXV).

Sacrificium salutâre est atténdere mandátis, et discédere ab omni iniquitâte; * propitiatiônem litâre sacrificium.

Qui facit misericórdiam, * offert sacrificium.

Beneplácitum est Dómino recédere ab omni iniquitâte : * et deprecátio recédere ab injustítia.

Non apparêbis ante conspéctum Dei tui vácuus : * quòd hæc ómnia propter mandâta Dómini fluunt.

Oblátio justi impínguat altâre, * et odor suavitâtis est in conspéctu Altíssimi.

Sacrificium justi accéptum est, * et memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

Ad Benedictus. Antiphona. Sacerdótes sancti incénsum, et panes ófferunt Deo.

Canticum. Benedíctus es Dómine Deus. *folio* 6.

Sono. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum omnes Angeli ejus : Allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Sapientiæ Salomonis (*Cap.* VIII).

℟. Deo grátias.

Beâtus homo qui audit, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salûtem à Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam; et omnes, qui me odérunt díligunt mortem (*Cap.* IX). Sapiéntia ædificâvit sibi domum, excîdit columnas septem. Immolâvit victimas suas, míscuit vinum, et pósuit mensam suam. Misit servos suos vocâre ad arcem, et mœnia civitâtis, dicens : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locûtus est : Venîte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis. Relínquite infántiam, et vidête, et ambulâte per vias prudéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia :
Récedant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, et ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Quâ Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
℣ Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatêmur mánibus.
Dedit ex frúgibus córporis férculum,
Dedit ex vítibus sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrificium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cæteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlitùs figúris términum :
O res mirábilis ! manducat Dóminum
Pauper, servus, et húmilis.
Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísitas, sicut te cólimus :
Per tuas sémitas duc nos quô téndimus,
Ad lucem, quam tu hábitas.
℟. Amen.

Supplicatio. Orêmus pium. *Hic supra folio* 2.

Capitula. Ponéntes spem nostram in te, Dómine, non oblivíscimur óperum tuôrum, cùm per justítiam, atque cleméntiam, mirábilis in sanctis, et terríbilis osténderis ímpiis : qui opportûna remédia justis; ac débita supplícia recompénsas iníquis : quæsumus, ítaquè piíssime : ut quos à terrénis hóstibus éruis, præceptôrum luce clarífices : tentatiônum fluctus ámovens, iter salutíferum pandas : Christi tui Córpore, tamquàm cœlésti pane, in hujus sæculi desérto reficias.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Similiter Allelúia et cálicem. *Hic supra folio* 2.

Oratio. Deus, qui unigéniti filii tui, Dómini nostri Jesu Christi, pretióso sánguine humânum genus redímere voluísti : concêde propítius : ut qui ad adorándum vivíficum corpus Christi advénimus, à peccatôrum nostrôrum néxibus liberêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Tertiam.

℟. Caro mea, verè est cibus : et sanguis meus, verè est potus. *P.* Qui manducat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Allelúia. ℣. Meus est cibus, ut fáciam voluntâtem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. *P.* Qui mandûcat. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Qui mandûcat.

Prophetia. Beâtus homo, qui audit me. *Require retro in Matutinis superioribus.*

Lauda. Allelúia. Panem de cœlo dedit eis, Allelúia. ℣. Panem Angelôrum manducâvit homo. *P.* Allelúia.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperum.
In morte à discípulo
Suis tradéndus æmulis :
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Uni trinôque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término

Nobis donet in pátria.

Amen.

℣. Cibâvit illos ex ádipe fruménti : ℟. Et de petra melle saturâvit eos.

Supplicatio. Orêmus pium. *hic supra folio* 2.

Capitula. Excélse Dómine esto adjûtor noster ; et ad tuôrum liberatiônem próperans occúrre celéritèr : ut de abundántia virtûtis repleâmur adjutório fortitúdinis ; et ex redundántis grátiæ donis ditêmur munéribus : ac profiténtes ore dilectiônem, lingua mendácio non tórpeat : sed puritâtem mentis assígnet nostri proféssio oris ; et órgano péctoris laus tua nostris semper résonet in lábiis.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Benedîcat vobis omnípotens Dóminus, qui est ómnium Creâtor, et Cónditor sempitérnus. ℟. Amen. Corpus vestrum servet immaculâtum, et ánimas vestras misericórditer tueâtur : ℟. Amen. Sicque vos ab omni crímine peccatôrum reddat innóxios, ut in vobis permáneat Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Per alias Horas, scilicet a Sexta, et Nona, omnia dicantur, ut in diebus festivis, quæ dicuntur per totum annum.

Per Octavam Corporis Christi, omnia dicantur, ut in die.

FESTA JANUARII.

In Sancti Pauli primi Eremitæ.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol CLXXV.

In Sancti Juliani Presbyteri.

Omnia dicantur 5 *unius Confessoris novem lectionum, folio* CLXXV.

In Octava Epiphaniæ Domini.

Omnia dicantur sicut in die, fol. 85.

In Sancti Hilarii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol CLXIX.

In Sancti Felicis in Pincis Martyris et Confessoris

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Mauri Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, D *fol.* CLXIX.

In Sancti Marcelli Papæ et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

In Sancti Antonii Monachi.

Omnia dicantur uniuz Confessoris simplicis quatuor capparum, fol. CLXXIII.

In Spensipi et Lesipi.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Priscæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Juliani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

A *In Sancti Ildefonsi Episcopi et Confessoris.*

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, sex capparum, fol. CLXIX.

In Sancti Timothei Episcopi discipuli Pauli.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Solemnitate Sanctæ Mariæ de Pace.

Omnia dicantur ut in festo Assumptionis Virginis Mariæ, fol. CCLXXXII. *Ubi dicitur* Assúmptio, *ibi dicatur* Descénsio.

In Conversione Sancti Pauli Apostoli.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Projecti Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum. folio. CLVI.

B *In Sancti Polycarpi Episcopi et Martyris.*

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis novem lectionum, fol. CLVI.

In Sancti Joannis Chrysostomi Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Joannis Presbyteri et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Agnetis secundo.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Valerii Episcopi, et Confessoris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Octava Sancti Ildefonsi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. C CLXIX.

In Sanctæ Matildis reginæ.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Cyri et Joannis Martyrum

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXIX.

In Sancti Ignatii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

FESTA FEBRUARII.

In Sanctæ Birgittæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Blasii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis sex capparum, fol. CLVI.

In Sancti Gilberti Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Vedasti et Amandi Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Confessorum, fol. CLXXVII.

In Sanctæ Apolloniæ virginis et martyris.

Omnia dicantur unius virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Scholasticæ virginis.

Omnia dicantur unius virginis, fol. CLXXIX.

In Translatione Sancti Eugenii Episcopi.

Omnia dicantur unius martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Valentini martyris.

Omnia dicantur unius martyris, novem lectionum, fol. CLIX.

In Sanctæ Julianæ virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

Pantaleonis martyris, sociorumque ejus.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum sex capparum, fol. CLXII.

In Sancti Columbani Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis novem lectionum, fol. CLXXV.

In Translatione Sancti Augustini.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

FESTA MARTII.

In Sancti Adriani martyris.

Omnia dicantur unius martyris simplicis, fol. CLX.

In Sancti Donati martyris. B

Omnia dicantur unius martyris simplicis, fol. CLX.

In Sancti Thomæ de Aquino, de Ordine Prædicatorum.

Omnia 6 *dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol.* CLXXIII.

In Sanctæ Perpetuæ et Felicitatis.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, fol. CLXXXII.

In Sancti Juliani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Apolloniæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Facundi et Primitivi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Gregorii Papæ et Confessoris. C

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Leandri Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Leonis Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Petri Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

IN SANCTI GABRIELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, et hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, et tua est nox: *P.* Tu fecísti ℣ solem et lunam: ℣. Tu confirmásti in virtúte tua mare: tu contribulásti cápita dracônum super aquas *P.* Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis. *P.* In hora sacrificii vespertíni Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Gábriël unus príncipum priórum véniet, ut sanctificéntur multi. *P.* In hora sacrificii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Thronus tuus, Deus inæstimábilis, et glória incomprehensíbilis: cui adstat omnis exércitus Angelórum cum tremóre, *P.* Cújus adspéctus aréfacit abyssos, et indignátio tabéscere facit montes. ℣. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo. *P.* Cujus adspéctus. ℣. Glória, et honor. *P.* Cujus adspéctus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus. *P.* Dedûcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. *P.* Adorâte Dóminum omnes Angeli ejus. audívit, et lætâta est Sion. Et exultavérunt filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. *P.* Dedûcat nos. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Dedûcat nos.

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmna glóriæ
Vota simul exhibête,
Criminâque pándite;
Ut cunctôrum auctor clemens
Cuncta præstet petíta,
Gábriël étenim ille
Sublimâtus nómine,
Aulâ cœli conspícuus,
Summi Dei núntius,
Princeps Angelôrum factus,
Celsúsque vocábulo.
Cujus nomen ex virtûte,
Et opus ex múnere
Ab omnipoténte raptus
Obtinet conservâtum;
Ut gloriêmur in Deo
Cum consórte sócii.
Summus Dómini est iste
Magnus factus núntius
Qui tetrum illi horréndum
Refugúmque ángelum
Ad glóriam debellándo
Demérsit in erébo.
Iste súperest protéctor,
Defénsor ómnium,
Ut cunctôrum postulâta
Regi Deoófferat;
Et ab illo destinâtam
Plebi præstet grátiam.
Magna síquidem est
Ista diéi festívitas,
Cujus nomen Archángeli
Gabriêlis núntii,
Quem opórtet celebrâre
Et dignè, suscípere dévotè:
Ut ex hujus impetrâtu
Mereâmur ómnium
Obtinêre apud Deum
Véniam peccáminum;
Et beátæ vitæ regnum
Pérfrui post tránsitum.
Sit glória, sit honórque
Patri, quoque et Fílio,
Simúlque et coæquáli
Spirítui Paráclito;
Qui unus in Trinitâte
Regnat ante sæcula.
Amen.

7 *Supplicatio.* Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per intercessiônem sancti Gabriêlis Archángeli nobis remissiônem peccatôrum et pacem donâre dignêtur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson : Kyrie eléïson.

Capitula. Dómine Deus Pater omnípotens creâtor ómnium et cónditor elementôrum, qui Gabriêlem tuum præférre dignâtus es agmínibus nuntiôrum, quorum exhibítio tuo obsecúndat império, nec tálium umquam fatigántur officiôrum, nomen sonat ex mystério, et virtus pollet ex mérito; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur ex áëre corporáti, Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter appáreant; quorum incorpórea manet substántia, et cum locáliter circumscribántur, indefésse tamen Creatôris conspéctu fruántur; concêde nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli Gabriêlis et ómnium Angelôrum, cónsequi véniam delictôrum : ut, qui in eôrum honôre tibi Deo nostro laudem deprómimus et vota, ætérnæ beatitúdinis consequâmur véniam sempitérnam.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dei Fílius, únici Patris Unicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelôrum, gloriári vos fáciat de perfectiône bonôrum óperum; ℟. Amen. Et, qui Gabriêlem Archángelum sublîmem fecit honôre, vos suo fáciat flagrâre ex amôre; ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensôrem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiôrem. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam : Allelúia. *P.* Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelôrum psallam tibi, Dómine : adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor nómini tuo. *P.* Et regnum. ℣. Glória, et honor. *P.* Benedícite Dóminum, omnes.

Oratio. O Gábriël princeps exércitûs Angelôrum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populôrum; ut et justi justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, et injústi ad pœniténtiam convérsi véniam accípere non despérent : sicque nos invicem provocêmus in mélius, ut præmium cónsequi mereâmur ætérnum. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis lætítiam. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis, Dómine. *Fol.* CLXIII

Antiphona 1. Missus est Gábriël Angelus ad Maríam, vírginem desponsâtam Joseph, annúncians verbum, et expavéscit virgo de lúmine. Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum : *P.* Ecce concípies, et páries, et vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, et ómnia ópera ejus in fide. *P.* Ecce concípies. ℣. Glória, et honor. *P.* Ecce concípies.

Oratio. Tuam, Clementíssime Pater, súpplices exorámus cleméntiam; ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Gabriêlis veneratiône suscépimus, ipse tibi comméndes : et sicut illi corônam sanctæ perfectiônis tribuísti, ita nobis ejus intercessiône ómnium delictórum véniam et indulgéntiam largiâris. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Vidi Angelum volántem per médium cœlum, habéntem evangélium ætérnum, et dicéntem: *P.* Timête Dóminum Deum nostrum, et date illi glóriam et honôrem. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. *P.* Timête. ℣. Glória, et honor. *P.* Timête.

Oratio. O Gábriel princeps. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

Antiphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre homínibus : Ecce vénio citò. *P.* Et merces mea mecum est sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audîte hæc omnes gentes; áuribus percípite, qui habitâtis orbem. *P.* Et merces mea. ℣. Glória, et honor. *P.* Et merces mea.

Oratio. Mitte nobis, Deus clemens, Gabriêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicôrum nostrôrum líberet, et tibi Dómino Deo nostro inlæsos præséntet; 8 et ipsum semper in adjutórium habeâmus, quem in tuo múnere sublimâtum agnóscimus : ut ejus suffrágio resisténdo vítiis, floreâmus virtútibus, et depósito piaculôrum elógio conscríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen.

Per misericórdiam

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Maríam Vírginem, dicens : Ave María, grátiâ plena : Dóminus tecum : Benedícta tu inter mulíeres. *P.* Proptéreà et quod nascêtur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. *P.* Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrâbit tibi. *P.* Proptéreà et quod. ℣. Glória, et honor. *P.* Proptéreà.

Oratio. O sanctissime Gábriël! ò fortitûdo summi Patris, ò núncius veritâtis, ò destinâtor divíni mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis; salútas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, María : Meus Dóminus tecum : benedíctam esse inter mulíeres, affâris : Verbum ex ea prodíre, clangis : et ut Fílius Dei vocarêtur, mirífică adtestatiône profitêris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritâtis ad Vírginem accessísti, mirífícus petitiônem nostram divínis offer in áuribus : et ita per te ábdita cognoscâmus mystéria, ut numquam incidâmus inimíci ergástula, ut per ipsum summi Patris Verbum, cujus te prævium ad Vírginem venîre denúncias, habeâmus et véniæ rédditum, et ætérnæ pátriæ veríssimum incolâtum. ℟. Amen.

Per misericórdiam

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, et cum eo sanctórum míllia.

Canticum. Dóminus de Sina. *fol.* CLXVI.

Ad Benedictus. Antiphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, rex Israël.

Canticum. Benedictus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor tibi, Dómine. *P.* Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis, allelúia. *Psalmus* CXLVIII.

Lectio libri Ezechielis Prophetæ (*Cap.* IX, X, XI).

℟. Deo grátias.

Facta est super me manus Dómini, et elevâvit me spíritus Dómini, et vidi. Et ecce vir, qui indûtus erat líneis, qui habêbat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti mihi. Et vidi, et ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis saphîrus, et quasi spécies similitúdinis solis, appáruit super eo. Et dixit ad virum, qui indûtus erat líneis, et ait: Sume ignem de médio rotârum, quæ sunt inter Chérubim. Et ingréssus vidi, et ecce quátuor rotæ juxta Chérubim: rota una juxtà cherub unum, et rota ália juxtà cherub unum: spécies autem erat rotârum quasi vísio lápidis chrisóliti. Stántibus illis, stabant: et cum elevátis elevabántur: spíritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi: et stetit super Chérubim. Et elevâvit me Spíritus, et introdúxit me ad portam domûs Dómini orientâlem, quæ réspicit solis ortum. Et adscéndit glória Dómini de médio civitâtis, stetítque super montem, qui est ad oriéntem urbis, et glória Dei Israël erat super ea. ℟. Amen.

Hymnus. Prompta cuncta Cathólicæ. *Supplicatio.* Orêmus Redemptôrem. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

Capitula. O lux lúminis splendor inenarrábilis, Christe Deus! sapiéntia, virtus, et glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne sidus salûtis, et debellâto príncipe tenebrârum ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritâte splendôris tui profusissimam claritâtem: constítue nobis patrônum vel defensôrem summum tuum Angelum Gabriêlem, qui introítum nostrum, exitúmque custódiat, et in déxteræ tuæ partem nos coronatúros admíttas.

Pater nóster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit. *Benedictio.* Christus Dei Fílius. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

In Sancti Eduardi regis et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum fol. CLX.

In Sancti Joseph Confessoris.

Omnia dicantur 9 *unius Confessoris non Pontificis, folio* CLXXIII.

In Sancti Euberti Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis novem lectionum, folio CLXIX.

In Sancti Benedicti Abbatis et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, folio CLXXIII.

In Sancti Pauli Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Marcelli Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctæ Mariæ Ægyptiacæ.

Omnia dicantur ut in festo Sanctæ Mariæ Magdalenæ, folio 11 in Appéndice.

FESTA APRILIS.

In Sanctæ Theodosiæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Ambrosii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Isidori Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Fructuosi Episcopi Bracharensis.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Thuribii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Eleutherii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sancti Victoris Bracharensis Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sanctæ Euphemiæ Virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Tiburtii, et Valeriani, et Maximi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Vitalis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris simplicis, folio CLX.

In Sancti Prudentii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Georgii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris quatuor capparum folio CLVI.

In Sancti Felicis et Fortunati martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Proficii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionem, folio CLX.

In sancti Marci Evangelistæ.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis sex capparum, folio CLVI.

In Sancti Cleti martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum folio CLX.

In Sancti Marcellini et Petri martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Georgii Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Vitalis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Petri martyris, Ordinis Prædicatorum,

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, folio CLVI.

In Sancti Eutropii Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris duarum capparum, folio CLX.

FESTA MAII.

In Sanctorum Philippi et Jacobi Apostolorum.

Omnia dicantur ut in festo Apostolorum Simonis et Judæ, folio CCCXV. *Hymnus.* O Dei Verbum Patris. *Folio* CCCLIX.

In Sancti Athanasii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis sex capparum, folio CLXIX.

In sanctorum Alexandri, Eventii, et Theoduli martyrum

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Quiriaci Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Conversione Sancti Augustini.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Omnia dicantur, ut in festo Sancti Joannis Apostoli, et Evangelistæ, folio 53.

In Inventione clavorum Dominicorum.

Omnia dicantur, ut in festo Inventionis Sanctæ Crucis, folio CCXXXV.

In Sanctæ Trepetæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

10 *In Sanctæ Domitillæ Virginis.*

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Isidori Militis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Gregorii Nazianzeni Episcopi et Doctoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Translatione Sancti Nicolai Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Gordiani, et Epimachi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Majoli Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Pontii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris quatuor capparum folio CLVI.

In Sanctorum Nerei, et Achillei, atque Pancratii martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Victoris, et Coronæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Bonifacii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sanctæ Pontianæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Petri Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Ibonis Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Mancii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris simplicis, folio CLX.

In Translatione Sancti Dominici, Ordinis Prædicatorum.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Urbani Papæ, et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Translatione Sancti Francisci.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sancti Augustini Anglorum Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sancti Germani Episcopi, et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sanctæ Petronillæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

FESTA JUNII.

In Sanctorum Nicomedis, et Reveriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Marcellini, et Petri martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Medardi, et Geraldi Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Episcoporum, folio CLXXVII.

In Sanctorum Primi, et Feliciani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Barnabæ Apostoli.

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, folio CLVI. *Hymnus.* O Dei Verbum Patris ore próditum. *Quære in festo Sancti Jacobi Apostoli fratris Sancti Joannis, folio* CCCLIX.

In Sancti Onophrii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, folio CLXXV.

In Sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris, et Nazarii martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sancti Antonii de Padua Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, folio CLXXV.

In Sancti Basilii Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Viti, et Modesti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Chirici, et Julitæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctorum Marci, et Marcelliani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio CLXVIII.

In Sanctæ Florentiæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, folio CLXXIX.

In Sancti Silvestri Papæ.

Omnia dicantur unius Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctæ Consortiæ Virginis cum undecim millium martyrum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Translatione Sancti Eligii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis folio CLXIX.

11 *In Sanctorum Joannis et Pauli martyrum.*

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Leonis Papæ.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Commemoratione Sancti Pauli Apostoli.

Omnia dicantur unius Martyris sex capparum, fol. CLVI.

FESTA JULII.

Octava Sancti Joannis Baptistæ.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCXLVIII.

Visitatio Sanctæ Elisabeth.

Omnia dicantur ut in Assumptione Sanctæ Mariæ Virginis, fol. CCLXXXII.

In Sancti Processi, et Valeriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Octava Apostolorum Petri et Pauli.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLIV

Martialis Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

Octava Visitationis.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLXXIX.

Septem Fratrum martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

Translatio Sancti Benedicti.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Margaritæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Quirici martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Alexii Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

In Triumphi Sanctæ Crucis.

Omnia dicantur ut in Inventione, fol. CCXXXIX.

In sanctæ Marinæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Margaritæ Virginis et martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Praxedis Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

IN FESTO SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessiônem, et decôrem induísti *P.* Amícta lumen sicut vestiménto. ℣. Conféssio, et spécies in conspéctu ejus : sánctitas et magnificéntia in sanctificatiône ejus. *P.* Amícta. ℣. Et ego confitêbor Dómino in vasis psalmôrum. *P.* Amícta. ℣. Glória, et nonor. *P.* Amícta.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : narrâbo mirabília tua. Allelúia. *P.* Lætâbor, et exultâbo in te, Dómine : psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antiphona. Confitêbor tibi Dómine in totô corde meo : quia exaudísti verba oris mei. *P.* In conspéctu Angelorum psallam tibi : ℣. Deus meus es tu, et confitêbor tibi : Deus meus et exaltâbo te. *P.* In conspéctu. ℣. Glória. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi Dómine rex Allelúia : *P.* Et conlaudâbo Deum Salvatôrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor, Dómine. *P.* Et. ℣. Glória. *P.* Et.

Hymnus.

Pro speciáli línteo
Servîvit capitílio :
Inter sacra convívia
Non défuit invídia.
Quæ protoplástum pépulit
De paradísi glória,
Cujus longum exílium
Crucis servit patíbulum.
Nam quidam corde túmido
Improperábant Dómino :
Si nosset hic mystéria
Divinitâtis íntima ?
Non síneret se tángere
Peccatrícem mulíerem :
Respóndens autem próvidè
Rimâtor consciéntiæ,
Cujus non latet óculum
Creatúræ latíbulum,
Propónens immutábilem
Remissiônis spéciem
Simon inquit doméstice,

(Affatus allegóricè) :
Duo fuérunt hómines
Divérso vincti fœnore ;
Quingéntis alter númmulis,
Alter vero quinquagénis :
Qui repetíti débitum
Non habuêre prétium :
Compássus corde créditor
12 Indúlsit beneficium.
Dic itaque, Quis plúrimum
Horum diléxit ? Præmium,
Quod promisísti ómnibus
Te verè diligéntibus
Cum Patre, et Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptôrem mundi, *mutato nomine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Deus, qui beátæ Maríæ Magdalénæ pœniténtiam ita tibi plácitam, gratámque fecísti, ut non solùm ei peccâta dimítteres, sed étiam singulári tui amôris grátiâ cordis ejus íntima perlustrâres ; da nobis tuæ propitiatiônis abundántiam , ut ejus solemnitâte lætêmur, cujus précibus apud te à peccatôrum nostrorum máculis emundêmur.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis : ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat ; ℟. Amen. Ut exémplo Maríæ Magdalénæ confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsíus, etc.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia *P.* Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. *P.* Juxtà fluéntes. ℣. Glória, et honor Patri , et Fílio. *P.* Juxtà fluéntes.

Orátio. Deus , qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ confessiônem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eam efficeres regni tui, quæ in conspéctu Angelôrum tibi psálleret ; áccipe nunc per eam confessiônis nostræ votum, qui illam produxísti ad præmium : Et, qui illam per confessiônem voluísti esse beâtam, nos post lapsum quidèm confessiônem in hoc mundo demus, ut ad ætérnam coronándos pértrahat pátriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, etc.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries : et os meum annuntiábit laudem tuam. *Psalmus* L.

Oratio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. *Quære fol.* CLXI.

Antiphona 1. Confitêbor tibi in pópulis, Dómine : *P.* Psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O Dómine, ego serva tua, et fília ancíllæ tuæ. *P.* Psalmum dicam. ℣. Glória, et honor Patri, etc. *P.* Psalmum dicam.

Oratio. Deus Dei Fílius, quem illa beâta Maria Magdalêna in toto corde conféssa nomen tuum honorificándo, perdúcta est ad corônam ; da in ore nostro confessiônem, quæ nos expúrget à crímine : ut, quicquid in tuæ laudis honôre deprómimus, in lucro prodésse ætérni muneris sentiâmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antiphona 2. Confitêbor Dómino nimis in ore meo: *P.* Et in médio multôrum laudâbo eum. ℣. Quóniam ádstitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. *P.* Et in médio. ℣. Glória, et honor, *P.* Et in.

Orátio. Beâtam satis, Dómine, beâtam Maríam Magdalênam esse fecísti, quæ in toto corde suo tibi conféssa, in concílio Justôrum et congregatiône probâtur esse conspícua : Da ergo nobis méritis ejus ; ut confessiône símplici oris mundáti à crímine, Sanctôrum mereâmur, et congregatióni, et cœtibus interésse. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 3. In pace dórmiam, et requiéscam. *P.* Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : in concílio justôrum, et congregatiône. *P.* Quóniam. ℣. Glória, et honor. *P.* Quóniam.

Oratio. Deus, qui beatíssimæ Maríæ. *Quære in Veperis præcedentibus.*

℟. Stabat Maria Magdaléne ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret, prospéxit, ubi pósitum erat corpus Jesu : et vidit duos Angelos in albis sedéntes. *P.* Et convérsa retrórsùm vidit Jesum stantem, et venit 13 annúncians discípulis : Quia vidi Dóminum, et hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ : Múlier, quid ploras ? quem quæris ? *P.* Et convérsa. ℣. Glória, etc. *Reiteretur Responsprium.*

Oratio. Sublâtum te, Dómine, è sepúlchro fructuôsa illíus Maríæ Magdalénæ inquisítio flétuum effusiône conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabâtur : Quæsumus ergo, ut desidérium amôris tui similiter in nobis accéndas : ut et in perquiréndo valentióres, et inveniéndo te mereâmur sinè fine esse felíces. ℟. Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Ecce in pace amaritûdo mea amaríssima : tu autem eripuísti ánimam meam ut non perîrem, sed projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.

Canticum. Ego dixi in dimídio diêrum. *Quære fol.* 122.

Reiteretur Antiphona. Ecce in pace amaritûdo.

Oratio. Eripe Dómine ánimas nostras, ut non pereâmus in intéritu : nostrôrum ómnium facínora peccatôrum post tergum prójice tuum ; ut non ejiciâmur pérditi in inférnum ; sed à te vivificátor hic fateâmur ; et veritâtem tuam expectántes , psal-

mos nostros in domum tuam júgiter decantêmus. A ℟. Amen.

Per.

Ad Canticum. Antiphona. Confitêbor tibi. *Canticum.* Confitêbor tibi Dómine Rex. *folio* CLXXI.

Oratio. Ineffábilis bonitâtis auctor et Dómine, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ linguam imples confessiône, et cordis remúneras charitâtem : dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeâmus in diêbus nostris. ℟. Amen.

Per.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône et laude.

Canticum. Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine, Allelúia : ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum; et confitêbor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum et terram, Allelúia : Exaltávit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. *Psalmus* CXLVIII

Lectio libri Proverbiorum Salomonis (*Cap.* XXXI).

℟. Deo grátias.

Mulíerem fortem quis invéniet? procùl, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis ejus non indigêbit. Reddet ei bonum, et non malum ómnibus diêbus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operâta est consílio mánuum suârum : Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. Et de nocte consúrgens, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancíllis suis. Considerâvit agrum, et emit eum : de fructu mánuum suârum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborâvit brachium suum. Gustávit quia bona est negotiátio ejus : non extinguêtur in nocte lucérna ipsíus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperes. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícia. Stragulâtam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in porta vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo. Fortitûdo et decor ornaméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex clemméntiæ in lingua ejus. Considerâvit sémitas domus suæ, et panem otiôsa non comêdit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt; vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias : tu autem supergréssa univérsas. Fallax imâgo, et vana est pulchritûdo : múlier timens Deum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suârum : et laudent eam in portis ópera ejus. Amen.

Hymnus. Pro speciáli línteo. *Supplicatio.* Orêmus Redemptôrem mundi. *Capitula.* Deus, qui de beátæ Maríæ Magdalénæ. *Lauda.* Germinábunt. 14 *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Require in Vesperis præcedentibus.*

In Festo Apollinaris Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

IN FESTO SANCTÆ ANNÆ, MATRIS VIRGINIS MARIÆ.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessiônem, et decôrem. *Sono.* Confitébor tibi, Dómine. *fol.* CLXIX. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antiphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : quia exaudísti verba oris mei. *P.* In conspéctu Angelórum psallam tibi. ℣ : Deus meus es tu, et confitêbor tibi. Deus meus, et exaltâbo te. *P.* In conspéctu : ℣. Glória, et honor. *P.* In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitébor tibi, Dómine rex : Allelúia : B *P.* Et conlaudâbo Deum Salvatórem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, et confitêbor Dómino. *P.* Et conlaudâbo. ℣. Glória, et honor. *P.* Et conlaudâbo.

Hymnus.

Lucis hujus festa colat
Plebs honésta Dómino,
Et cœlórum dignis
Confrequéntet hymnis.

Mater Matris Christi
Ex hoc mundo tristi
Migrans fide bona,
Dona vitæ dona.

Annam sic expréssè
Fudit radix Jessè,
Ut sit Mater Matris
Nati Dei Patris.

Ex hac carnis planta
Surgit Virgo Sancta :
Ex hoc fluit fonte
Lapis cæsus monte.

Cœlo jam sublâta
Múlier beâta
Suo Nos precátu
Purget à reátu.

Trino laus et uni
Deo sit commúni
Cum quo vivit Anna
Simul cum Maria.

Clara diéi gáudia
Modulétur Ecclésia,
In Anna Dei fámula,
Pangens cœli mirácula.

Anna Regum progénies,
Et Sacerdôtum séries;
Stirpem illústrem Pátribus
Suis ornâvit áctibus.

Nupta cœli judício
Fidéli matrimónio;
Fructum concêpit cœlicum
Juxta verbum Angélicum.

Infœcúnda pro témpore;
Et prope marcéscens córpore
Decréto Patris lúminum

Parit Regínam Vírginum.
Obténtu Matris fíliæ
Maríæ plenæ grátiæ
Nobis auctôrem ómnium
Fac habêre propitium.
Sit laus Patérno lúmini.
Sit Fílio, sit Flámini,
Qui nos per Annæ méritum
Cœli tradûcat áditum.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptôrem, *mutato nomine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, et melióri cursu progréditur, qui fidem róboras confessôrum; præsta tolerántiæ donum, dum sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam, dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas, et cleménter accípias, quas in honôrem fúndimus beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ : ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant : et ab ómnibus absolúti delíctis cœleste regnum sine fine possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ matri Maríæ Vírginis genitrîcis suæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteâtur vos coram Patre suo. ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis **15** genitrîcis suæ confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi. *folio.* CLXX.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus et gloriôsus; da nobis fámulis tuis, ut, dum óperum tuôrum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam tuam débitâ confessiône laudêmus; atque intercessiône gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ tríbue nobis perféctum intelligéntiæ decus, timôris obediéntiam ágere, et mandâta tua fidélia omni custódiâ cordis diligéntèr explêre. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antipaona. Lábia mea. *fol.* CLXXXI. *Ps.* L. *Oratio.* Exúltent te Dómine. *fol.* CLXXXI.

Antiphona 1. Ego in sæcula gaudêbo : Allelúia. *P.* Confitêbor allelúia, et psallam Deo allelúia, allelúia. ℣. Convértere ánima mea in réquiem tuam: quia Dóminus benefêcit mihi. *P.* Confitêbor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Confitêbor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui beâtam Annam matrem Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ in sæcula sæculôrum gaudêre et exultâre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiône méruit obtinêre consórtium; te devótis A córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, et à malis áctibus emendâta nitéscat; ut, qui jam merêmur pro crimínibus pœnam, confessiône et cultu fidei christianæ ad futûram mereâmur pervenîre glóriam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona 2. Speciôsa facta es Allelúia, *P.* Et odor vestimentôrum tuorum super ómnia arómata. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. *P.* Et odor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et odor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus et gloriôsus. *Hic supra.*

Antiphona 3. Confitêbor tibi, Domine, quóniam terríbiliter mirificâtus es : mira ópera tua, Deus, B *P.* Et ánima mea novit nimis. ℣. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo : in concílio justôrum, et congregatiône. *P.* Et ánima mea. ℣. Glória, et honor. *P.* Et ánima mea.

Oratio. Dómine Jesu Christe miséricors et pie, qui de cordis virtûte glorîficas justos, et sine ópere justîficas peccatóres; qui confiténtes in Mundo beatîficas, et confiténtes in cœlo glorîficas; tríbue nobis intervéntu beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ, cujus solémnia celebrántur, tibi Dómino confitéri pio cordis afféctu; ut própria pandéntes piácula, invenîre mereâmur, pro quibus gémimus, véniam. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

C ℟. Speciôsa et decôra facta est beâta Anna mater Maríæ Vírginis genitrîcis suæ, dicit Dóminus. *P.* Et odor tuus, velut bálsamum non mistum : fácies autem tua, sicut sol splendens in ortu suo. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox enim tua dulcis, et fácies tua decôra. *P.* Et odor. ℣. Glória, et honor Patri. *P.* Et odor.

Oratio. Dómine Jesu Christe, qui es supra omnes gentes excélsus, et in cœléstibus hábitas gloriôsus; humilitâtem nostram ab excélso inténde placâtus; atque sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitâtis vítiis impedîta, nunc est, in te credens, virtûtum méritis plena, et fíliis numerôsa; ita, te tribuénte, per intervéntum gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ mens nostra ab sterilitâte D óperum infœcúnda, possit semen verbi suscípere, et copiósis frúctibus redundâre : noménque tuum ubîque præclârum, cordis ámbiat unanimitâte dilígere, et fidei assensiône laudâre. ℟. Amen.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitêbor tibi, Dómine.

Canticum. Confitêbor, Dómine rex. *folio* CLXXI.

Oratio. Dómine Jesu Christe laudábilis nimis et magne, te implorántes exquírimus; te quæréntes expóscimus intervéntu gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrîcis tuæ : fac nobíscum misericórdiam propter nomen tuum : et in quibus à te peccándo recéssimus, confessiône húmili maneâmus: **16** et pietâte, quâ redemísti captívos, et misericórdiâ adjuvásti oppréssos; ipsa nunc, quæ géssimus,

dílue; atque in parte déxteræ tuæ, quos redemísti, A státue. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni bénedictióne, et laude.

Canticum. Benedíctus es, Dómine. *fol.* 6.

Sono. In conspéctu Angelórum. *Lauda.* Allelúia. Conféssio ejus. *fol.* CLXXII. *Prophetia.* Mulierem fórtem quis invéniet? procùl. *Hic fol.* 13.

Hymnus.

Orbis exúltans célebret hoc festum,
Prósequens Annam matrem Matris Christi,
Quâ sacris áctibus accéptat
Gáudia vitæ.
Abrahæ proles sacerdôtum sériem,
Fíliam regis, spem, Hebræam stírpem
Sanctôrum méritis et vitæ
Nóbili canit.
Stérili ventre prius infœcúnda
Nútu Divíno péperit Maríam
Dóminam regum et verum florem
Virginitâtis.
Atque, illâ mediánte, Jesu Christe nostros
Terge reátus nóxia propúlsans
Fília succúrre matri.....
Donet hoc nobis piétas cum miti
Spíritu Sancto: précibus juvêmur
Matris Annæ in omni.....
Témpore sæcli.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptórem mundi, *Mutato nomine. fol.* CLXXXVII

Capitula. Gloriôse, ac misércors Dómine, qui beâtæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio Justórum, ejus confessiône laudári voluísti, ut eam et in terris confiténtem et in concílio Sanctórum glorificans fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ. *Quære retro in Vesperis præcedentibus.*

In Sanctorum Septem Dormientium.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Nazarii, et Celsi, et Pantaleonis Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVI.

In Sancti Felicis Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Sanctorum Simplicii, Faustini, et Beatricis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Marthæ Virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Abdon, et Sennen.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Germani Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

FESTA AUGUSTI.

Vincula Sancti Petri.

Omnia dicantur ut in Cathedra, fol. CCXXVIII.

In Sanctorum Machabæorum martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

In Sancti Stephani Papæ et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

B *In Inventione Sancti Stephani protomartyris.*

Omnia dicantur ut in die, fol. 51.

In Sancti Petri Oxomensis.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In festo Sanctæ Mariæ de Nivibus.

Omnia dicantur ut in die Assumptionis, folio CCLXXXII.

In Sancti Dominici Confessoris de Ordine Prædicatorum.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Transfigurationis Domini.

Omnia dicantur ut in die Sanctæ Trinitatis.

In Sanctorum Xysti Papæ, Felicissimi, et Agapiti martyrum.

C *Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, folio* CLXVIII.

In Sancti Donati Episcopi et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

In Sancti Mammetis martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLVI.

In Sanctorum Cyriaci, Largi, Sociorumque **17** *ejus.*

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Tiburtii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Laurentii Episcopi.

D *Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio* CLXIX.

In Sanctæ Claræ Virginis, de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Eusebii Presbyteri et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol. CLXXV.

Octava Sancti Laurentii.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCLXXVII.

In Sancti Agapiti martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Ludovici Episcopi et Confessoris de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. A CLXIX.

In Sancti Bernardi Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXVIII.

Octava Sanctæ Mariæ.

Omnia dicantur, ut in die, fol. CCLXXXII.

In Sanctorum Fabriciani, et Filiberti Abbatis, et martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Timothei et Simphoriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Ludovici Regis Franciæ Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Rufi martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Victoris Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctorum Juliani et Hermetis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Sabinæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sanctorum Felicis et Audacti martyrum.

fol. CLXVIII.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Sancti Ægidii Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris, fol. CLXXIII.

In Sanctorum Vincentii et Leti martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antonini martyris.

Omnia dicantur unius Martyris præcipui, fol. CLVI.

In Sanctæ Obdulliæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Nativitatis Sanctæ Mariæ Virginis.

Omnia dicantur ut in Assumptione, fol. CCLXXXII.

In Sanctorum Gorgonii et Dorothei Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sanctorum Prothi et Hyacinthi martyrum.

Omnia dicantur plurimorum martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

Exaltatio Sanctæ Crucis.

Omnia dicantur, ut in Inventione Sanctæ Crucis, fol. CCXXXIX.

In Sancti Cornelii Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLIX.

Octava Nativitatis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur sicut in die, fol. ut hic supra.

In Sanctorum Nicomedis et Valeriani martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vincentii martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Lamberti Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sanctorum Luciæ et Geminiani.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII

In Sancti Mauri cum Sociis suis.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum duarum capparum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Eletæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Fortunati Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius confessoris Pontificis, folio B CLXIX.

FESTA OCTOBRIS.

In Sanctorum Germani, Remigii et Vedasti Episcoporum.

Omnia dicantur plurimorum Confessorum Pontificum, fol. CLXXVII.

In Sancti Leodegarii Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Francisci Confessoris de Ordine Minorum.

Omnia dicantur unius Confessoris non Pontificis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Fidis virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

C

In Sancti Lini Episcopi et Martyris.

Omnia 18 *dicantur unius Martyris Pontificis, fol.* CLIX.

In Sancti Marci Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Sergii et Bacchi Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Marcellini Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLVI.

In Sanctorum Dionysii, Rustici, et Eleutherii.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum duarum capparum, fol. CLXVIII.

D

In Sancti Geraldi Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis novem lectionum, fol. CLXXV.

In Sancti Callixti Papæ et Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLIX.

In Sancti Ufrani Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In sancti Victoris Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sancti Lupi Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol CLXIX.

In Sanctæ Irenæ Virginis et Martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Caprasii Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In Sanctarum Ursulæ et Undecim millium Virginum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Sanctarum Nunillonis et Alodiæ Virginum.

Omnia dicantur plurimarum Virginum, folio CLXXXII.

In Sancti Fructi Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris novem lectionum, fol: CLXXV.

In Dedicatione Ecclesiæ Toletanæ.

Omnia dicantur, ut in festo Spiritus Sancti, folio 419.

In Sanctorum Crispini et Crispiniani Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Eustachii Sociorumque ejus Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In festo Belli de Benamarin.

Omnia dicantur ut in Inventione Sanctæ Crucis, fol. CCXXXIX.

In Sanctorum Claudii et Sociorum ejus Martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII.

In Sancti Quintini Martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLX.

FESTA NOVEMBRIS.

FESTIVITAS OMNIUM SANCTORUM.

Ad Vesperum.

Lauda. Exórtum est. *fol.* CLXII. *Sono.* Gaudête justi. *fol.* CLXV. *Antiphona.* Viri justi. *fol.* CLXM. *Lauda.* Invocábant Dóminum. *fol.* CLXVIII.

Hymnus.

Christe Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos :
Beátæ semper Vírginis
Placâtus sanctis précibus.
Beâta quoquè ágmina
Cœléstium spirítuum,
Prætérita, præséntia,
Futûra mala péllite.
Vates ætérni júdicis,
Apostolîque Dómini :
Supplícitèr expóscimus,
Salvári vestris précibus.
Mártyres Dei ínclyti,
Confessorésque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cœléstia.
Chorus Sanctàrum Vírginum :
Monachorúmque ómnium :
Simùl cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.
Gentem auférte pérfidam
Credéntium de finibus :
A Ut Christo laudes débitas
Persolvâmus alácritèr.
Glória Patri ingénito,
Ejúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, *mutatis nominibus, fol.* CLXXVII.

Capitula. Deus, qui es in ómnium Sanctôrum tuôrum protectiône mirábilis : quique hunc diem præcípuum ómnium Sanctôrum tuôrum solemnitâte consecrásti : quæsumus poténtiam tuam, da Ecclésiæ tuæ Cathólicæ de tantis gaudêre princípibus; ut illôrum sequi mereâmur piâ devotiône doctrînam,
B **19** qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt : ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eôrum précibus adjúti, mereâmur de præséntibus angústiis liberâri.

Pater noster. Liberâti a malo. *fol.* 2.

Benedictio. Benedîcat vos omnípotens Deus, ómnium Sanctôrum grátiâ gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitâtem fidei, expectatiônem spei, et dulcédinem charitâtis : ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, quorum festa celebrâtis; fieri étiam esse in cœlo partícipes mereámini. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. *fol.* CLXIII.

Oratio. Deus, exultátio, et palma Sanctôrum,
C exáudi nos súpplices tuos, et præsta : ut quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, et moniménta recólimus; eôrum méritis ab ómnibus malis liberâri, et conservâri mereâmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antiphona. Da nobis. *Psalmus* L. *Oratio.* Redde nobis. *Fol.* CLXIII.

Antiphona. In die insígnis solemnitâtis nostræ benedícite Deum; corônam anni benignitâtis tuæ, *P.* Et campi tui repleántur ubertâte. ℣. Te decet hymnus Deus in Sion : et tibi reddêtur votum in Hierúsalem. *P.* Et campi. ℣. Glória, et honor. *P.* Et campi.

Oratio. Benedic, Dómine, corônam anni benignitâtis tuæ in die insignis solemnitâtis nostræ : ut et
D mentes cópiâ doctrínæ refúlgeant; et campi donôrum tuôrum ubertâte pinguéscant : quò ita nobis sustentátio cum tua grátia largiâtur, ut et caro frúgibus, et ánima divínis pasta, conlætêtur virtútibus. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Christus Jesus. *Oratio.* Christe Jesu qui mortalitâtis. *folio* CCXL.

Antiphona. Pósiti sunt throni, et antíquus diêrum sedêbat : vestiméntum ejus sublîme : et thronus ejus flamma ignis. *P.* Míllia míllium serviêbant ei, et décies míllies centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiônis. *P.* Míllia míllium. ℣. Glória, et honor. *P.* Míllia míllium.

Oratio. Rex regum imménse, cui Deus cœli regnum

ıorte, et potens, et honorâtum dedit, dùm ómnia potestáti tuæ subjêcit, cui míllia míllium Angelôrum ministrant : da réquiem pópulo tuo ab ómnibus onéribus, quibus oneráti consístimus ; ut, qui ascendísti gloriôsus in cœlum, mitis exístas, cùm manifestâta fúerit grátia tua. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Omnium Rex, Creâtor, et Dóminus dócuit sapiéntiam. *P.* Sanctus Spíritus únicus, simplex, multimodus, subtîlis, incoinquinâtus, suâvis, et charus. ℣. Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : et sapiéntiæ ejus non est númerus. *P.* Sanctus Spíritus. ℣. Glória, et honor. *P.* Sanctus.

Oratio. Omnium rerum Creâtor et Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtîlis : et unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitâtis osténsi, sed unitâte virtûtis innéxi : ut uniône persónæ cáreant, et in unitâte natúræ permáneant : nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum. Hâc ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitiône credéntes, póscimus, et rogâmus, ut manifestatiône Spiritûs tui, ita cor nostrum inrádies, ut et carnis ópera declinêmus, et perfectiônem sanctitâtis omnímodè consectêmur. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Spíritus Dómini replêvit orbem terrârum : *P.* Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiæ habet sensum. Creâvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, et super cœlos glória ejus. *P.* Et hoc. ℣. Glória, et honor. *P.* Et hoc.

Oratio. Pone, Dómine, Spíritum tuum in médio nostrî, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam : quò nec libîdo templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnálitèr in quocúmque contrístet. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini. Et vidi, et ecce spíritus fulgens veniêbat ab oriénte, et nubes magnæ erant in eo. *P.* Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat spíritus, páritèr elevabántur et rotæ, sequéntes eum. Spíritus enim erat in rotis. *P.* Et ignis. **20** ℣. Glória, et honor. *P.* Et ignis.

Oratio. Deus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est super cor nostrum tenebrôsum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operêtur : ut in corde nostro copiósâ virtûtum exundatiône fructíficans, indesinénti nos igne amôris tui accéndat. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Dilectiône ætérnâ. *fol.* CLXXX.

Oratio. Hæc est, Dómine Deus, gloriôsa illa Virgo Maria, quæ hódiè à conválle lachrymârum, et mundi desérto cognóscitur superassúmi, incúmbens super diléctum unigénitum tuum, Filiúmque suum, loco vidélicèt inenarrábili : cujus verò quasi signáculum, et mobîle detégitur pretiôsum, dùm unius natûræ illud corpus confitêmur Dóminicum, ístius inlibátæ Genitrîcis, à Divinitâte assúmptum. Proínde quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illic extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiônem hódiè præcéssit digna suffragátrix pro nobis, ac beatíssima Virgo. ℟. Amen.

Per misericórdiam.

Antiphona. Ego Jesus mitto Angelum. *Oratio.* Mitte nobis, Deus clemens, Michaêlem. *fol.* CCCII. *Antiphona.* Ex útero matris. *Oratio.* Christe Dei Fílius, qui Præcursôrem. *fol.* CCL. *Responsorium.* Hic est Præcúrsor. *Oratio.* Deus qui Joánnem Præcursôrem. *Antiphona.* Honoráti sunt. *Oratio.* Honoráti sunt. *fol.* CCLVI. *Antiphona.* Beâti, et multò. *fol.* CLXXVIII.

Oratio. Beáti verè, Dómine, et nímio honôre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignâtus es : ideóque intervéntu sanctôrum tuôrum Episcopôrum, et Confessôrum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequâque intérimat; et post cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen.

Per misericórdiam tuam.

Antiphona. Omnis glória filiæ regis. *Oratio.* Deus, cujus sedes. *Responsorium.* Símile est regnum cœlôrum decem. *Oratio.* Adésto, Dómine, tibi supplicántibus. *Antiphona.* Hi sunt, qui. *fol.* CLXVIII. *Oratio.* Deus exultátio. *Antiphona.* Veníte ad me. *Oratio.* Propitiâre, Dómine. *Antiphona.* Veníte benedícti. *Oratio.* Beatissimôrum. *fol.* CLXIII. *Responsorium.* Sancti, qui certâmen. *fol.* CLXIII.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Dómine, qui te díligunt, sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilant.

Canticum. Qui sponte obtulístis. *fol.* CLXIII.

Ad Benedictus. Antiphona. Sancti, et húmiles. *Canticum.* Benedíctus es Dómine. *fol.* 6.

Sono. Via justôrum. *fol.* CLXVII. *Lauda.* Laudâte Dóminum. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Justi in perpétuum vivent. *fol.* CLIV.

Hymnus.

Jesu Salvâtor sæculi :
Redémptis ope súbveni :
Et pia Dei Génitrix
Salûtem posce míseris.

Cœtus omnes Angélici,
Patriarchârum cúnei,
Et Prophetârum mérita,
Nobis precéntur véniam.

Baptísta Christi Prævius,
Et cláviger æthéreus,
Cum cæteris Apóstolis,
Nos solvant nexu críminis.

Chorus sacrâtus Mártyrum,
Conféssio Sacerdôtum,
Et virginâlis cástitas,
Nos à peccátis ábluant.

Monachôrum suffrágia,

Omnésque cives cœlici
Annuant votis súpplicum;
Et vitæ poscant præmium.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, et Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicatio. Orêmus, *ut supra.*

21 *Capitula.* Ili sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corônam : per quorum intercessiónem tu Dómine, Deus Omnípotens, quemádmodum omnes Sanctos tuos à diáboli versútia líberos præstitísti, ita nos indígnos fámulos tuos eôrum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Laus Dómini. *fol.* CCXV.

Benedictio. Benedîcat nos Omnipotens. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

In Commemoratione Defunctorum.

Folio CXLVIII.

In Sancti Leonardi Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, folio CLXIX.

In Octava Omnium Sanctorum.

Omnia dicantur ut in die, fol. Hîc 18.

In Sanctorum Quatuor Coronatorum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Theodori martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, folio CLX.

In Sancti Mennæ martyris.

Omnia dicantur unius Martyris novem lectionum, fol. CLX.

In translatione Sancti Ludovici Episcopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Bricii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sancti Eugenii Archiepiscopi Toletani martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, fol. CLVI.

In Octava Sancti Martini.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXVII.

In Sancti Obdonis Abbatis Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol. CLXXV.

IN FESTO SANCTÆ ELISABETH DE HUNGARIA.

Ad Vesperum.

Lauda. Confessiônem, et decôrem. *Sono.* Confitêbor tibi. *fol.* CLXIX. *Antiphona.* Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo. *fol.* CLXIX. *Lauda.* Confitêbor tibi Dómine Rex. *fol.* CLXIX.

Hymnus.

Novum sydus emícuit,
Error vetus contícuit,
Novo splendôre rútilat.
Plebs novas laudes júbilat.
In cujus nunc præcónia
Linguam solvat Ecclésia,
Novi præcônis glóriam
Promat, sperándo véniam.
Dies solémnis ágitur,
Dies salútis cólitur,
Dies, quò spes promíttitur,
Hac attestánte, rédditur.
Ergo, tu Dei fámula,
Elísabeth, per sæcula
Christo conrégnans, véniam
Nobis poscas, et grátiam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritui Paráclito,
Et nunc, et in perpétuum.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptôrem, *mutato nomine, fol.* CLXXXVII.

Capitula. Dómine Jesu Christe, ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, et melióri cursu progréditur : qui fidem róboras Confessôrum, præsta tolerántiæ donum, dùm sævit acérbitas persequéntium : omnipoténtiam tuam, Dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adiéndas, et cleménter accípias, quas in honôrem fúndimus beátæ Elísabeth : ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant : et ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum sine fine possídeant.

Pater noster. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Benedictio. Christus Dóminus, qui beatíssimam Elísabeth se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteâtur vos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟. Amen. Et qui in ore suo accépta sibi confessiônis cóntulit cántica, ipse confessiônem vestram remunerándam suscípiat. ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Elísabeth confiténdo et laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, **22** partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices. Allelúia. *fol.* CLXX.

Oratio. Deus qui beatíssimæ Elísabeth confessiônem. *fol.* CLXXV.

Ad Matutinum.

Antiphona. Lábia mea apéries, et os meum annuntiâbit laudem tuam. *Psalmus* L. *Oratio.* Laudet te Dómine lingua. *fol.* CLXI. *Antiphona.* Confitêbor tibi in pópulis. *Oratio.* Deus Dei Fílius. *Antiphona.* Confitêbor Dómino nímis. *Oratio.* Beâtam satis Dómine Elísabeth. *Antiphona.* In pace dórmiam. *fol.* CLXXV. *Oratio.* Deus, qui beatíssimæ Elísabeth confessiônem. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

℟. Confitêbor Dómino nimis in ore meo : et in médio multôrum laudâbo eum. Quóniam ástitit à dextris mihi, ℣. Ut salvam fáceret à persequéntibus

ánimam meam. ℣. Quóniam abscóndit me in taber- A náculo suo : in die malôrum protéxit me. *P.* Ut salvam. ℣. Glória, et honor. *P.* Ut salvam.

Oratio. Exúrge, glória nostra, Deus : et éripe ab hoste captívos, atque pro quibus magnificâtus es usque ad cœlos, hos in te confidéntes intuêre placâtus; et ipse da in tribulatiône auxílium, qui nostræ salútis es compleméntum. Confessôris tuæ ítaque beátæ Elisabeth sic nos tuêre subsídio : ne, nostro exigénte mérito, tradâmur in inférnum; sicque remúnera præmio, ut confiténtes perdúcas in cœlum. ℟. Amen.

Per.

In Laudibus.

Ad Canticum. Antiphona. Confitêbor tibi Dómine. *Canticum.* Confitêbor tibi, Dómine Rex. *fol.* CLXXI. B

Oratio. Ineffábilis bonitâtis auctor, et Dómine, qui beatíssimæ Elísabeth linguam imples confessiône, et cordis remúneras charitátem; dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeâmus in diêbus nostris. ℟. Amen.

Ad Benedictus. Antiphona. Fília Sion, bénedic Dominо Deo excélso in omni benedictiône, et laude.

Canticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. In conspéctu Angelôrum. *fol.* CLXXIII. *Psalmus* CXLVIII. *Prophetia.* Mulierem fortem quis invéniet? *Hic fol.* 13.

Hymnus.

Nunc cunctôrum vox jocúnda
Decántet Ecclésiæ :
Nam congáudet lætabúnda
Sion mater, filiâ
Ascendénte de profúnda
Conválle misériæ.
Quam regáli stirpe natam
In annis infántiæ,
Vir accêpit desponsâtam
Indolis exímiæ;
Supèr tamen inspirâtam
Voto continéntiæ.
Fide, prole, sacraménto,
Ratum hoc conjúgium
Vero docet arguménto :
Quod patrum cœléstium,
Vitæ sanctæ succreménto,
Attigit consórtium :
Lege carnis non extérnit
In se fortem spíritum;
Sed implêvit fide, voto;
Nec reliquit írritum,
Quod à Deo mens perácta,
Gerêbat propósitum.
Hæc insígnis, hæc beâta,
Páuperum solátium,
Fastu mundi non elâta,
Nec patrum nobílium,
In se carne trucidátâ,
Crucifixit vítium.
Innocéntem conservávit
Doctor innocéntiæ,
Quam se diù perforâvit
Clavis pœniténtiæ :
Passiônem consummâvit
Cruce patiéntiæ.
Feras sensu paupertâtis
Rédimens delícias,
De thesáuro pietâtis
Fudit auri cópias,
Et multôrum egestâtis
Supplêvit inópias.
Fecit opus, fuso sibi
Quærens alimóniam,
Et viléscens ipsa sibi,
Sprevit ignomíniam :
Sciens soli, Christe, tibi
Rectè dare glóriam.
Glória sit tibi, bone
23 Christe nunc, et júgiter :
Qui certántes in agône
Adjuvas fidélitèr,
Et mercêdem das corónæ
Vincénti viríliter.
Amen.

Supplicatio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. *Require in Vesperis vræcedentibus.*

Capitula. Gloriôse, ac misércors Domine, qui beátæ Elísabeth tibi nimis in ore suo confitéri de- C dísti, teque in médio justôrum, ejus confessiône laudári voluísti, ut eam, et in terris confiténtem, et in consílio Sanctôrum glorificans, fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, et glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. *fol.* CLXX. *Benedictio.* Christus Dóminus, qui. *Quære in Vesperis præcedentibus.*

In Festo Sanctæ Felicitatis martyris.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

In Festo Sancti Chrysogoni martyris.

Omnia dicantur unius Martyris, fol. CLX.

D IN FESTO S. CATHARINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX, *excepto hymno de Vesperis et Matutinis, qui sequuntur.*

Hymnus.

Catharîna mirábilis,
Atque Deo amábilis,
Per ómnia laudábilis,
Nobis succúrre míseris.
Adsis nobis exúlibus,
Tuum festum coléntibus,
Et caréntes virtútibus,
Nos súbleva sydéribus.
De tuis sacris óssibus
Manat liquor languéntibus,

Curans eos dolóribus
Tuis oratiónibus.
Post triúmphum martyrii,
Te portavérunt Angeli
In montem sanctum Sínaï :
Sic jússerat vox Dómini.
Quæ dùm eras in sæculo,
Corde vivêbas Dómino,
Florens flore virgíneo,
Regis nitens in sólio.
Undè Virgo sanctíssima,
Nos de morte perpétua
Salva prece assíduâ
Per sæculôrum sæcula.
Hoc Deus det omnípotens,
Et Fílius omnípotens,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuo.
Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Congaudéntes cum Angelis,
Et cum choris virgíneis,
Festum colâmus vírginis
Catharínæ cum cánticis :
Quam Dóminus in cárcere
Per colúmbam mirífice
Suâ pavit dulcédine
De dono suæ grátiæ.
Hanc Spíritus sic docuit
Sapiéntèr, ut dócuit
Quod in doctis præváluit;
Nec superári pótuit.
De cujus sacro vúlnere
Lac manâvit pro sánguine :
Hoc non venit ex úbere;
Sed ex divíno múnere.
Hujus sacri rigámine,
Nos fóveat Rex grátiæ :
Ut ánimæ in éxitu,
Donis fruâmur glóriæ.
Ad festum sanctæ vírginis
Catharínæ, et mártyris,
Dei læténtur pópuli
Per omne tempus sæculi.
Hæc nam Virgo Deo digna,
Pia, dulcis, ac benígna,
Bis sex dies jejunándo
Complêvit in ergástulo
Cui missus est Míchaël
Archángelus, et signifer,
Ut secûra de prælio
Sit Dei adjutório.
Qui pugnántes vitúperat
Illos, cum quibus lis erat,
Dicens : Qui in Deo sperat,
Semper vincit, et súperat.
Demùm Christus appáruit,
Quem Virgo sancta méruit

A Vidêre; quòd rénuit
24 Mundum, de quo non dóluit
Virgo nata Regis Cœli,
Miserêre semper nostri :
Ne sit dies judícii
Nobis pœna supplícii.
Illud imple, quod petísti :
Et tu Rex, qui promisísti,
Ut ánimæ in éxitu
Sit nobis salus véniæ.
Laus, honor, et impérium
Sit Creatóri ómnium,
Cum Nazaréno Fílio,
Et Spíritu Paráclito.
Presta Pater ingénite,
B Et tu Fili Altíssime,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuum.
Amen.

In Sancti Petri Episcopi et martyris.

Omnia dicantur unius Martyris Pontificis, folio CLVI.

In Sanctorum Facundi et Primitivi et Agricolæ et Vitalis martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum novem lectionum, fol. CLXVIII, *excepto hymno.* Gaudête flores mártyrum, *fol.* CCCXX.

In Sanctorum Chrysanti, Mauri et Dariæ martyrum.

Omnia dicantur plurimorum Martyrum, fol. CLXVIII.

C

FESTA DECEMBRIS.

In Sancti Eligii Episcopi et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Anastasiæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

Octava Sancti Andreæ Apostoli.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXXXII.

In Festo Conceptionis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur ut in Assumptione Virginis Mariæ, fol. CCLXXXII, *et ubi dicitur* Assúmptio *dicatur* Concéptio.

In Sancti Damasci Papæ et Confessoris.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Luciæ virginis et martyris.

C *Omnia dicantur unius Virginis, fol.* CLXXIX.

Octava Conceptionis Virginis Mariæ.

Omnia dicantur ut in die Assumptionis Beatæ Mariæ, fol. CCLXXXII.

Octava Sanctæ Leocadiæ.

Omnia dicantur ut in die, fol. CCCXXXVI.

In Sancti Dominici Abbatis.

Omnia dicantur unius Confessoris simplicis, fol. CLXXV.

In Translatione Sancti Isidori Archiepiscopi.

Omnia dicantur unius Confessoris Pontificis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Genovefæ virginis.

Omnia dicantur unius Virginis, fol. CLXXIX.

FINIS TOMI OCTOGESIMI SEXTI.

ELENCHUS OPERUM QUAE IN HOC TOMO CONTINENTUR.

Descriptio officii per totum circulum anni
Psalterium.
Cantica.
Hymni Mozarabici.
Horae canonicae.
Commune.
Sanctorale.
Sequitur Appendix continens FESTA *Breviario cardinalis Ximenii addita.*